မဟာဝဂ္ဂပါဠိတော်နိဿယ

၁–မဟာပဒါနသုတ္တ

ပုဗ္ဗေနိဝါသပဋိသံယုတ္တကထာ

(၁)။ ။ဘဒ္ဒေ၊ အရှင်ဘုရား။ [အရှင်အာနန္ဒာက အရှင်မဟာကဿပ အား ဇခါသောအာလုပ်။] မေ၊ တပည့်တော်သည်။ (မဟာပဒါနသုတ္တံ၊ ပဟာပဒါနသုတ်တော်ကို။) ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝါ၊ ဤ လျှောက်အပ်မည့်အတိုင်း။ သုတံ၊ နာယူမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။ [ဤ၀ါကျ၏ အခြားအနက်များကို သီလက္ခန်ပါဠိတော် ဗြဟ္မဇာလသုတ်နိဿယ အစဉ် ပြထားပြီ။] (ကိုး၊ အဘယ်သို့ နာယူမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်သနည်း။) [ဤ ကိုး၏ အဖြေကို သုတ်အဆုံးကျမှ တွေ့ရလိမ့်မည်။]

ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာ၀တ္ထိမြို့၌။ ဝါ၊ သာ၀တ္ထိမြို့၏ အနီးဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်မည်သော။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ်သခင်း၏။ အာရုံမေ၊ အရံ၌။ (ကျောင်းတိုက်၌။) ကရေရိကုဋ္ဌိကာယံ၊ ကရေရီမည်သော ကျောင်းငယ်၌။ (အနီးအပါး၌ ခံတက်ပင်ရှိသော ကျောင်းငယ်၌။) ဝိဟရတိ၊ ဣရိယာတပါး, ညောင်းညာများကို,တပါးဖြင့်ဖြတ်, မကျွတ်အောင်, အတ္တဘောကို ,ဆောင်တော်မူ၏။ (သဒ္ဒတ္ထ။) ဝါ၊ နေတော်မူ၏။ (အဓိပ္ပါယတ္ထ။) [ဧကံ သမယံ၏ အနက်အမျိုးမျိုးကို ဗြဟ္မဇာလသုတ် ပါဠိတော်နိဿယ၌ ပြထားပြီ။]

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။(မြတ်စွာဘုရား၏ သာ၀တ္ထိမြို့ အနီးဖြစ်သော ဇေတ၀နက္ကျောင်းတိုက်ကြီး၀ယ် ကရေရိမည်သော ကျောင်းငယ်၌ သီတင်းသုံးတော်မူရာ ထိုအခါ၌။) ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားရာကာလ၏ နောက်အဖို့၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တာနံ၊ ဆွမ်းစားရာ အရပ်မှ ဖဲခွဲကုန်သည် ဖြစ်၍။ ကရေရိ မဏ္ဍလမာဠေ၊ ကရေရိ တန်ဆောင်း၀န်း၌။ သန္နိသိန္နာနံ၊ ကောင်းစွာထိုင်နေကြကုန်သော။ သန္နိပတိတာနံ၊ အတူတကွ ကျရောက်ကြကုန်သော။ ဝါ၊ စည်းဝေးကြကုန်သော။ [သန္နိသိန္နာ သန္နိပတိတတို့၏ အဖွင့်ကို သီလက္ခန် ဘာသာဋီကာ ပထမအုပ် ၂၃၅–၌ ပြခဲ့ပြီ။] သမ္မဟုလာနံ၊ မျှားစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ပုဗ္ဗေနိ၀ါသပဋိသံယုတ္တာ၊ ပုဗ္ဗေနိ၀ါသနှင့် စပ်ယှဉ်သော။ ဓမ္မီ၊ တရားရှိသော။ ကထာ၊ စကားသည်။ ဥဒ

ပါဒိ၊ ဖြစ်ပြီ။ (ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။) (ကိုး၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။) ဣတိ၊ ပိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝါ၊ ဤအခြင်းအရာ အားဖြင့်လည်း။ ပုဗ္ဗေနိဝါသော၊ ဓရုံးဦးနေအပ်ဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်သည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏။) ဣတိပိ ။ပ။ ဣတိ၊ သို့။ (ဥဒပါဒိ။)

၂။ ။ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓါယ၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော။ အတိက္ကန္တမာနုသိကာယ၊ လူတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ပညာဒသောတကို လွန်သော။ (လူတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ပညာဒသောတကို လွန်၍ ကြားနိုင်သော။) ဒိဗ္ဗာယ၊ နတ်ဥစ္စာဖြစ်သော ပညာဒသောတနှင့်တူသော။ သောတဓာတုယာ၊ သောတဓာတ်ဖြင့်။ (တနည်း) ဒိဗ္ဗာယ၊ သောတဓာတုယာ၊ ဒိဗ္ဗသောတအာဘိ ညာဉ်ဓာတ်ဖြင့်။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ဣမံ ကထာသလ္လာပံ၊ ဤ စကားပြောသံကို။ အဿောသိ၊ ကြားတော်မူပြီ။ [ဝိသုဒ္ဓါယ၊ စသည်တို့၏ အဖွင့်ကို အဂုတ္တရ ဆက္ကနိပါတဋီကာ၌ကြည့်ပါ။] အထခေါ၊ ၌။ (ကြား တော်မူရာ ထိုအခါ၌။) ဘဂဝါ၊ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ကရေရိမဏ္ဍလမာဠေ၊ ကရေရီ တန်ဆောင်း ဝန်းသည်။ (အတွင်း ရှိ၏။) တေန၊ ကရေရီ တန်ဆောင်းဝန်းရှိရာ ထိုအရပ် သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကြွတော်မူပြီ။

ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကြွတော်မူပြီး၍။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာ သနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်တော်မူပြီ။ နိသဇ္ဇ၊ ထိုင်တော်မူပြီး၍။ ဘဂဝါ၊ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (မေးတော်မူပြီ။) (ကိုး၊ အဘယ် သို့ မိန့်တော်မူသနည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ ဘိက္ခုတို့။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်စကားဖြင့်။ သန္ဓိသိန္ဓာ၊ ကောင်းစွာ ထိုင်နေ ကြကုန်သည်။ သန္ဓိပတိတာ၊ အတူတကွ, ကျရောက်ကြကုန်သည်။ (စည်းဝေး ကြကုန်သည်။) အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ဝိပ္ပကတာ၊ အပြားအားဖြင့် ပြုအပ်ပြီးမဟုတ်သော။ ဝါ၊ မပြီးသေးသော။ အန္တရာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းနှလုံးသွင်းမှုစသည်တို့၏ အကြားဌာ်ဖြစ်သော။ ကထာ၊ စကား သည်။ ကာ စ ပန၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ (အာမန္တေသိ။) [အန္တရာ ကထာ စသည်တို့၏အဖွင့်ကို သီလက္ခန်ဓာသာဋီကာ ၀, အုပ်၊ ၃၀၇, ဂ-ဌ ပြထားပြီ။]

ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သော်။ (မေးတော်မူအပ်သော်။) တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကြကုန်ပြီ။ (ကိုး၊ အဘယ်သို့ လျှောက်ကြကုန်သနည်း။)

ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဣဒေ၊ ယခုအခါ၌။ ပစ္စာဘတ္တံ၊ ၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိ က္ကန္တာနံ၊ ဖြစ်၍။ ကရေရိမဏ္ဍလမာဠေ၊ ၌။သန္နိသိန္နာနံ၊ ကုန်သော။ သန္နိ ပတိတာနံ၊ ကုန်သော။ အမှာကံ၊ တပည့်တော်တို့၏။ ပုဗ္ဗေနိဝါသပဋိသံယုတ္တာ ဓမ္မီ ကထာ။ ဥဒပါဒိ၊ ပါပြီ။ (ကိ ။) "ဣတိပိ ပုဗ္ဗေနိဝါသော ဣတိပိ ပုဗ္ဗေနိဝါသော"တိ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ နော၊ တို့၏။ ဝိပ္ပကတာ၊ သော။(မပြီးမပြတ် ရပ်၍နေသော။) အန္တရာ၊သော။ကထာ၊ သည်။ အယံ ခေါ၊ ဣစ္ဆာကားပါတည်း။ (ဣ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသကို အကြောင်းပြု၍ ပြောဆို အပ်သော စကားပါတည်း။) အထ၊ (ပြောဆို၍မပြီးသေးရာ) ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုပဗ္ဗော၊ ရောက်တော်မူလာပါပြီ။ ဣတိ(အဝေါစုံ)။

ဒု။ ဘိက္ခဝေ။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသပဋိသံယုတ္တံ၊ သော။ ဓမ္မိ ၊ သော။ ကထံ၊ ကို။ သောတုံ၊ နာခြင်းငှာ၊ ဣစ္ဆထ နော၊ အလိုရှိကြ ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ပုဗ္ဗေနိဝါသပဋိသံယုတ္တံ၊ သော။ ဓမ္မိ ၊သော။ ကထံ၊ ကို။ ယံ ကရေယျ၊အကြောင် ပြုတော်မူရာ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တေဿ၊ ဣ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသနှင့်စပ်သော တရားစကားကိုပြုတော်မူခြင်း၏။ ကာလော၊ အခါပါတည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပေ။ယံကရေယျ။ သုဂတ၊ ကောင်းသော စကားကို ပြောဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား။ တေဿ၊ ဣ၊ ပုဗ္ဗေ နိဝါသပဋိသံယုတ္တဓမ္မိကထာကိုပြုတော်မူခြင်း၏။ ကာလော၊ ပါတည်း။ဘဂဝ တော၊ ၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားနာရ၍။ ဘိက္ခု၊ တို့ သည်။ ဓာရေဿန္တိ၊ ဆောင်ထား မှတ်သားကြပါလိမ့်မည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ သုဏာထ၊ နှားစိုက်ကြကုန် လော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိ၊ စိတ်၌။ ကရောထ၊ ပြုကြကုန်လော။ (တနည်း)မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ အကျယ် ဟောတော်မူမည်။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ဝေ၊ ဣ၊ အတိုင်းမှန်ပါ။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝစနံ၊ကို။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှု နှားထောင်ကြကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေ၊ ဣ၊ စကားတော်ကို။(နောက်လာမည့် ဣတော သော ဘိက္ခဝေအစရှိသောစကား တော်ကို)။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။(ကိ ၊ နည်း)။

ဌ။ ဘိက္ခဝေ။ ယံ(ယသ္မိ ကပ္ပေ)၊ အကြောင်းကမ္တာ၌။ အရဟံ၊ဝါသနဒ နှင့်တကွ တထောင့်ဝါးရာ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကွာတော်မူသော။ သမ္မာ

သမ္မုဒ္ဓေါ၊ မဖောက်မပြန် အမှန်ကိုယ်တိုင် အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိတော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ လောကေ၊ လောကဋ္ဌ။ ဥဒပါဒိ၊သင်ရှား ဖြစ်တော်မူပြီ။ (ပွင့်တော်မူပြီ။) သော၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူရာ ထိုကမ္ဘာသည်။ဤတော၊ ဤကမ္ဘာမှ၊ ကေနဝုတိကပ္ပေ၊ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာ ထက်၌။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ဘိက္ခဝေ။ ယံ၊ ၌။ အရဟံ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ။ သိခီ၊ သိခီ မည်တော်မူသော။ ဘဂဝါ လောကေ၊ ဥဒပါဒိ။ သော၊ သိခီ မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူရာ ထိုကမ္ဘာသည်။ ဤတော၊မှ။ ကေတိ သေ ကပ္ပေ၊ သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌။ (ဟောတိ)၊ ဘိက္ခဝေ,တသ္မိညေဝ ကေတိ သေ ကပ္ပေ၊ထို သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ပင်။ဝေဿဘူ၊ဝေဿဘူ မည်တော်မူသော။ ဘဂဝါ လောကေ ဥဒပါဒိ။

ဘိက္ခဝေ, ဤမသ္မိ ညေဝ ခေါ ဘဒ္ဒကပ္ပေ၊ ဤ ဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ပင်။ပ၊ ကကုသန္ဓော၊ ကကုသန် မည်တော်မူသော။ ဘဂဝါ လောကေ ဥဒပါဒိ။ ဘိက္ခဝေ ဤမသ္မိ ညေဝခေါ ဘဒ္ဒကပ္ပေ၊ ၌ပင်။ ကောဏာဂမနော၊ ကောဏာဂုဏ် မည်တော်မူသော။ပ။ ဤမသ္မိညေဝ ဘဒ္ဒကပ္ပေ။ပ။ကဿပေါ၊ ကဿပ မည်တော်မူသော။ ပ။ ဘိက္ခဝေ ဤမသ္မိညေဝ ဘဒ္ဒကပ္ပေ၊ ၌ပင်။ တေရဟိ၊ ၌။ အရဟံ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ။ အဟံ၊ သည်။ လောကေ၊ ၌။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မူပြီ။ ဝါ၊ ပွင့်တော်မူပြီ။

၅။ ။ဘိက္ခဝေ အရဟံ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ။ ဝိပဿီ၊ သော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဇာတိယာ၊ အမျိုးဇာတ်အားဖြင့်။ ခတ္တိယော၊ မင်းမျိုးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ခတ္တိယ ကုလေ၊ မင်းမျိုး၌။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ [သိခီဘုရားရှင် ဝေဿဘူ ဘုရားရှင်တို့လည်း မင်းမျိုးပင်ဖြစ်သည်။]။ပ။ ကကုသန္ဓော ဘဂဝါ။ ဇာတိယာ၊ အားဖြင့်၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပြာဟ္မဏမျိုးသည်။ (ပုဏ္ဏားမျိုးသည်။) အဟောသိ။ ပြာဟ္မဏကုလေ၊ ၌။ ဥဒပါဒိ။ [ကောဏာဂမန ဘုရားရှင်, ကဿပဘုရားရှင်တို့လည်း ပြာဟ္မဏအမျိုးအနွယ်ပင် ဖြစ်တော်မူကြသည်။]။ပ။ အဟံ၊ သည်။ ဇာတိယာခတ္တိယော။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ခတ္တိယကုလေ၊ ၌။ ဥပ္ပန္နော၊ ပြီ။

၆။ ။ဘိက္ခဝေ အရဟံ။ပ။ဝိပဿီ၊ သော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဂေါတ္တေန၊ အနွယ်တော်အားဖြင့်။ ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍည အနွယ်သည်။ အဟောသိ။ [သိခီ, ဝေဿဘူ ဘုရားရှင်တို့လည်း ကောဏ္ဍည အနွယ်တော်များပင်။]။ပ။ ကကုသန္ဓော၊ သော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဂေါတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ကဿပေါ၊ ကဿပ အနွယ်သည်။ အဟောသိ။ [ကောဏာဂမန ဘုရားရှင်, ကဿပ

ဘုရားရှင်တို့လည်း ကဿပအနွယ်တော် မျှားပင်။] အဟုတ်။ပ။ ဂေါဒွေန ဂေါတမော အဟောသိ။

၇။ ။ဘိက္ခဝေ အရဟာတော။ပ။ ဝိပဿိသ၊ သော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အသီတိဝဿ သဟဿာနိ၊ အနုစ်ရှစ်သောင်းတို့သည်။ အာယုပ္ပမာဏ၊ အသက်တော်၏ပမာဏသည်။ (အသက်အတိုင်းအရှည်သည်။) အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ (ရှိပြီ။) [အာယုပ္ပမာဏကို ငဲ့၍ "အဟောသိ"ဟု ဧကဝုစ်ရှိ၏။] သိခိဿ ဘဂဝတော။ပ။ သတ္တတိဝဿသဟဿာနိ၊ အနုစ် ခုနှစ်သောင်း တို့သည်။ပ။ ဝေဿဘုဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ သဋ္ဌိဝဿသဟဿာနိ၊ အနုစ် ခြောက်သောင်းတို့သည်။ပ။ ကကုသန္ဓဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ စတ္တာလီသ ဝဿသဟဿာနိ၊ အနုစ်လေးသောင်းတို့သည်။ပ။ ကောဏာဂမနဿ ဘဂ ဝတော၊ ၏။ တိံသဝဿသဟဿာနိ၊ အနုစ်သုံးသောင်းတို့သည်။ပ။ကဿ ပဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဒိသတိဝဿသဟဿာနိ၊ အနုစ် နှစ်သောင်းတို့ သည်။ပ။

မယုံ၊ ၏။ အာယုပ္ပမာဏ၊ သည်။ အပ္ပက၊ နည်း၏။ ပရိတ္တံ၊ တို့၏။ လဟုက၊ လျင်မြန်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ စိရံ၊ ရှည်ကြာစွာ။ ဇီဝ တိ၊ အသက်ရှည်၏။ သော၊ သည်။ ဝဿသတံ၊ အနုစ်တရာပတ်လုံးသော် လည်းကောင်း။ အပ္ပံ ဝါ၊အနုစ်တရာအောက်အနည်းငယ်မသော်လည်းကောင်း။ ဘိယ္ယော၊ အနုစ်တရာထက် အလွန်သည်သော်လည်းကောင်း။ (ဇီဝတိ။) [ဤဝါကျဖြင့် ထိုခေတ်၏ အသက်တန်းကိုပြ၏။]

၈။ ဘိက္ခဝေအရဟတ်။ပ။ ဝိပဿီ၊ သော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပါဋ္ဌ လိယာ၊ သခုတ်ပင်၏။ မူလေ၊ အနီးအောက်ခံ။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာ လေးပါးတို့ကို ကိုယ်တော်တိုင်ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူပြီ။ သိခီ။ပ။ ပုဏ္ဏရီ ကဿ၊ သရက်ဖြူပင်၏။ မူလေ။ပ။ ဝေဿဘူ။ပ။ သာလဿ၊ အင်ကြင်း ပင်၏။ပ။ ကကုသန္ဓော။ပ။ သိရိသဿ၊ ကုက္ကိုပင်၏။ပ။ ကောဏာဂမနော ။ပ။ ဥဒုမ္ဗရဿ၊ ရေသဖန်းပင်၏။ပ။ ကဿပေါ။ပ။ နိဂြောဓဿ၊ ပညောင် ပင်၏။ပ။ အဟု။ပ။ အဿတ္ထဿ၊ ညောင်ဗုဒ္ဓဟောပင်၏။ (ဗောဓိညောင် ပင်၏။) မူလေ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ။

၉။ ။ဘိက္ခဝေ အရဟာတော။ပ။ဝိပဿီ၊ သော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ခဏ္ဍတိဿ နာမ၊ ခဏ္ဍ,တိဿမည်သော။ အဂ္ဂ၊ မြတ်သော။ ဘဒ္ဒယုဂ၊ ကောင်း သောအစုံဖြစ်သော။ သာဝကယုဂ၊သာဝကအစုံသည်။အဟောသိ။[လက်ယာ တော်ရံ အရှင် ခဏ္ဍထေရ်နှင့် လက်ဝဲတော်ရံ အရှင်တိဿထေရ်ကိုပင် ဘုရား

ရှင်က မိန့်တော်မူအပ်သော အရာဖြစ်၍ "ခဏ္ဍတိဿ နာမ၊ ခဏ္ဍ, တိဿ မည်သော"ဟု ဆိုသည်။] အာဘိဘူ သမ္ဘဝ နာမ၊ အာဘိဘူ, သမ္ဘဝမည်သော ။ပ။ သောဏုတ္တရ နာမ၊ သောဏ, ဥတ္တရမည်သော ။ပ။ ဝိဓုရသဋ္ဌိ နာမ၊ ဝိဓုရ, သဋ္ဌိမည်သော။ပ။ ဘိယျောသုတ္တရ နာမ၊ ဘိယျောသ, ဥတ္တရမည်သော ။ပ။ တိဿဘာရဒ္ဒါ နာမ၊ တိဿ, ဘာရဒ္ဒါမည်သော ။ပ။ သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂလ္လာန နာမ၊ သာရိပုတ္တ, မောဂ္ဂလ္လာန် မည်သော၊ အဂ္ဂ ဘဒ္ဒယုဂ် သာဝကယုဂ် အဟောသိ။

အမှာ။ ။ထိုသာဝကတို့တွင် အာဘိဘူစသော ရှေးရှေးသာဝကတို့သည် ပညာပါရမီ အတွတ်အထိပ်သို့ရောက်သော လက်ယာတော်ရံ အရှင်မြတ်တို့တည်း။ သမ္ဘဝစသော နောက်နောက်သာဝကတို့သည် သမာဓိပါရမီ အတွတ်အထိပ်သို့ရောက်သော လက်ဝဲတော်ရံ အရှင်မြတ်တို့တည်း၊ သာဝကယုဂ်ကိုင့်၍ အာဘိဘူ သမ္ဘဝ နာမ စသည်ဖြင့် နပုလိုင်ရှိသည်။

၁၀။ ။ဘိက္ခဝေ အရဟတော။ပ။ ဝိပဿိဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ တယော၊ သုံးကြိမ်ကုန်သော။ သာဝကာနံ၊ သာဝကတို့၏။ သန္နိပါတာ၊ အစည်းအဝေးတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဧကော၊ တကြိမ်သော။ သာဝကာနံ၊ တို့၏။ သန္နိပါတော၊ သည်။ အဋ္ဌသट्ठိ ဘိက္ခုသတသဟဿာ၊ ခြောက်သန်းရှစ်သိန်းသော ရဟန်းအပေါင်းသည်။ အဟောသိ။ ဧကော၊ သော။ သာဝကာနံ သန္နိပါတော၊ သည်။ ဘိက္ခုသတသဟဿာ၊ ရဟန်းတသိန်းသည်။ အဟောသိ။ ဧကော သာဝကာနံ သန္နိပါတော၊ သည်။ အသီတိ ဘိက္ခုသဟဿာနိ၊ ရဟန်းရှစ်သောင်းတို့သည်။အဟောသိ။ ဝိပဿိဿ ။ပ။ တယော၊ သုံးကြိမ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေသံယေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကြကုန်သော။ ခီဏာသဝါနံ၊ ရဟန္တာ ဖြစ်ကုန်သော။ သာဝကာနံ၊ တို့၏။ ဣမေသန္နိပါတာ၊ ဤအစည်းအဝေးတို့သည်။ အဟေသုံ။[နိဂုံးဝါကျ။]

အမှာ။ ။နောက်၌ ဤနည်းအတိုင်း အနက်ပေးပါ။ သင်္ချာပုဒ်များသာ ထူး၏။ ထိုပုဒ်တို့၏အနက်လည်း လွယ်ပြီ။ မိမိတို့ ဘုရားရှင်၏ သာဝကသန္နိပါတ၌ "အနုတေဇသာနိ၊ အခွဲအားဖြင့် တဆယ့်သုံးလို ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုသတာနိ၊ ရဟန်းအရာတို့။ (တနည်း) အနုတေဇသာနိ ဘိက္ခုသတာနိ၊ အခွဲအားဖြင့် တထောင့်သုံးရာသော ရဟန်းတို့။ ဝါ၊ တထောင့်နှစ်ရာငါးဆယ်သော ရဟန်းတို့"ဟု ဆိုပါ။

၁၁။ ။ဘိက္ခဝေ။ပ။အသောကောနာမ၊ အသောကမည်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်။ အဂ္ဂုပဋ္ဌာကော၊ မြတ်သော

အလုပ်အကျွေးသည်။ အဟောသိ။ပ။ ခေမက်ရော နာမ၊ ခေမက်ရမည်သော ။ပ။ ဥပသန္တော နာမ၊ ဥပသန္တမည်သော။ပ။ ဗုဒ္ဓိဇော နာမ၊ ဗုဒ္ဓိဇမည်သော ။ပ။ သောတ္ထိဇော နာမ၊ သောတ္ထိဇမည်သော။ပ။ သမ္ဘမိတ္တော နာမ၊ သော ။ပ။ အာနန္ဒော နာမ၊ သော။ပ။

၁၂။ ။ဘိက္ခဝေ။ပ။ ဝိပဿီသော၊ သော။ ;ဘဂဝတော၊ ၏။ ပန္နမော နာမ၊ ပန္နမောမည်သော။ ဆုဇာ၊ မင်းသည်။ ပိတာ၊ ခမည်းတော်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ပန္နမတီ နာမ၊ ပန္နမတီမည်သော။ ဒေဝီ၊ မိဖုရားသည်။ ဇနေတ္တိ၊ ဖြစ်စေတတ်သော။ ဝါ၊ ဖွားမြင်စေတတ်သော။ မာတာ၊ မယ် တော်သည်။ အဟောသိ။ ပန္နမော၊ ပန္နမောမည်သော။ ရညော၊ မင်း၏။ ပန္နမတီ နာမ၊ ပန္နမတီမည်သော။ နဂရံ၊ မြို့တော်သည်။ ဆုဇာနီ၊ မင်း နေပြည်သည်။ အဟောသိ။ [နောက်နောက်ဝါကျတို့၌ ဤနည်းအတိုင်း ပေးပါ။] သိခီသော။ပ။ အရုဏော နာမ၊ အရုဏမည်သော။ပ။ ပဘာဝတီ နာမ၊ ပဘာဝတီမည်သော။ပ။ အရုဏဝတီ နာမ၊ အရုဏဝတီမည်သော။

ဝေဿဘုသော။ပ။ သုပ္ပတိတော နာမ၊ သုပ္ပတိတမည်သော။ပ။ ဝသဝတီ နာမ၊ ဝသဝတီမည်သော။ပ။ အနောမံ နာမ၊ အနောမမည်သော။ ကကု သန္ဓသော။ပ။ အဂ္ဂိဒတ္တော နာမ၊ အဂ္ဂိဒတ္တမည်သော။ ပြာဟ္မဏော၊ ပြာဟ္မဏ သည်။ (ပုဏ္ဏားသည်။) ပိတာ အဟောသိ။ ဝိသာခါ နာမ၊ ဝိသာခါမည် သော။ ပြာဟ္မဏီ၊ သည်။ (ပုဏ္ဏားမသည်)။ပ။ဘိက္ခဝေ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ခေမော နာမ၊ ခေမမည်သော။ ဆုဇာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ခေမသ ရညော၊ ၏။ ခေမဝတီ နာမ၊ သော။ ပ။ [နောက်ဝါကျတို့၌ နည်းတူပေးပါ။]

ကောဏာဂမနော။ပ။ ယညဒတ္တော နာမ၊ သော။ပ။ ဥတ္တရာ နာမ၊ သော ။ပ။ သောဘော နာမ၊ သောဘမည်သော။ပ။ သောဘဝတီ နာမ၊ သော ။ပ။ ကဿပသ ။ပ။ ဗြဟ္မဒတ္တော နာမ၊ ဗြဟ္မဒတ္တမည်သော ။ပ။ဓနဝတီ နာမ၊သော ။ပ။ ကိကီနာမ၊ ;ကိကီမည်သော ;။ပ။ ကိကီသ၊ကိကီမည်သော။ ရညော၊ ၏။ ဗာရာဏသီ နာမ၊ သော ။ပ။

ဘိက္ခဝေ။ ဘေရဟိ၊ ၌။ မယှံ၊ ၏။ သုဒ္ဓောဒနော နာမ၊ သော ။ပ။ မာယာ နာမ၊ မာယာမည်သော။ပ။ ကပိလဝတ္ထု နာမ၊ သော ။ပ။ အဟော သိ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ [ဘဂဝါ တေဒေ'ဝိစ ၌ အဝေါစ သို့ ပြန်လှည့်သည်။] ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားတော်ကို။ အဝေါစ၊

ပြီ။ ဣဒံ၊ ကိုး။ ဝတ္ထာန၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ သုဂတော၊ ကောင်းသော စကားကို ပြောဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာသနာ၊ နေ ရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူပြီ။

၁၃။ ။အထခေါ၊ ဌ။ (ကျောင်းတော်သို့ဝင်တော်မူပြီးရာ ထိုအခါ ဌ။) တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။(အန္တရာကထာ–ဌ စပ်။) ဘဂဝတော၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တဿ၊ ကြာသွားတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ကြာမြင့်သောကာလ မရှိသေးမီ။ ဝါ၊ ကြာသွားတော်မူပြီး၍ မကြာသေးမီ။ အန္တရာ၊ သော။ အယံ ကထာ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ။ (ကိုး၊ အဘယ်သို့ထင်ရှားဖြစ်သနည်း။)

အာဝုသော၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ယတြ (ယော) တထာဂတော၊ သည်။ အတိတေ၊ လွန်ပြီးကုန်သော။ (ရှေးရှေးက ပွင့်တော်မူပြီးကုန်သော။) ပရိ နိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီးကုန်သော။ ဆိန္နပပဉ္စေ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော တဏှာ မာန ဒိट्ठိဟူသော ပပဉ္စတရားရှိကုန်သော။ (သံသရာ၌ ခန္ဓာအစဉ် ကို ချဲ့ကားတတ်သော တဏှာ မာန ဒိट्ठိတို့ကို ဖြတ်တော်မူပြီးကုန်သော။) ဆိန္နဝဋဋေ ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော သံသရာသို့သွားကြောင်း ကုသိုလ်အကုသိုလ် ဟူသော ကမ္မဝဋ်ရှိကုန်သော။ (သံသရာသို့ သွားကြောင်းကုသိုလ် အကုသိုလ် ဟူသော ကမ္မဝဋ်ကို ဖြတ်တော်မူပြီးကုန်သော။) ပရိယာဒိန္နဝဋ္ဋေ၊ ထက်ဝန်း ကျင်ယူအပ်ပြီးသော ကမ္မဝဋ် ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ ကုန်စေအပ်ပြီးသော ကမ္မဝဋ်ရှိကုန်သော။ သမ္ဘဒုက္ခဝိတိဝတ္တေ၊ အလုံးစုံသော ဝိပါကဝဋ်ဒုက္ခကို လွန်တော်မူပြီးကုန်သော။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားရှင်တို့ကို။

ဧာတိတော ပိ၊ အမျိုးဧာတ်အားဖြင့်လည်း။ အနုဿရိဿတိနာမ၊အမှတ်ရ တော်မူနိုင်ပါပေ၏။ (အောက်မေ့တော်မူနိုင်ပါပေ၏)။ နာမတော ပိ-အမည်

၁။ ယတြဟိ နာမ။ ။ယတြဌ် တြပစ္စည်းသည် ပထမာအနက်ဌမြစ်၏၊ ဟိသဒ္ဒါ သည်အနက်မရှိ၊ နာမသဒ္ဒါကား အစ္ဆရိယအဿုတပြစ်ပုံကို ထွန်းပြသော ဝိမှယ (အံ့ဩခြီးမွမ်းခြင်း)အနက်ဟောတည်း။ ဤ ယတြ ဟိ နာမနှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့် "အနု ဿရိဿတိ" ဟု အတိတ်အနက်ဌ အနာဂတ်ဝိဘတ်ရှိရသည်။ နာမကို အနုဿရိဿတိ နှင့်တွဲပါ။ [အကျယ်ကို ဘာသာဋီကာဌ ပြုသားပြီ။]

ဆိန္နဝဋ္ဋေ။ ။ဝဋ္ဋမသဒ္ဒါသည် "လမ်း" ဟူသော အနက်ကို ဟောရ၏။ [အဋ္ဌသံ ဝဋ္ဋမ် တထာ–အဘိဓာန် (၁၉၀)။]၊ ဤဌ် ထိုလမ်းနှင့်တူသော သံသရာသို့ သွား ကြောင်း ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဟူသော ကမ္မဝဋ်ကို ဝဋ္ဋမဟုမှတ်ပါ။ [ဆိန္နံ ဝဋ္ဋမ် (သံသာရမဂ္ဂေါ) ယေသန္တိ ဆိန္နဝဋ္ဋမာ။] ဝေရဇ္ဇကဏ္ဍ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုယတိ ဘဏ်အဖွင့် သာရတ္ထဒီပနီကို မြင်းပါသည်။

တော်အားဖြင့်လည်း။ ပ ။ဂေါ်တွေတော ပိ၊ အနွယ်တော်အားဖြင့်လည်း။ ပ ။ အာယုပ္ပမာဏတော ပိ၊ သက်တော် ပမာဏအားဖြင့်လည်း။ပ။သာဝကယုဂတော ပိ၊ သာဝကတို့၏ အစုံအားဖြင့်လည်း။ပ။ သာဝကသန္နိပါတတော ပိ၊ သာဝကတို့၏အစည်းအဝေးအားဖြင့်လည်း။ အနုဿရိသာတိ နာမ၊ ၏။ (ကိုး အာဘယ်သို့ အောက်မေ့တော်မူနိုင်သနည်း။)

တေ ဘဂဝန္တော၊ တို့သည်။ ဝေ၊ ဇစ္စာ၊ ဤသို့ဇာတ်ရှိတော်မူကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ ပိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ [ဇဝံနာမာ စသည်တို့ဌ်လည်း"တေ ဘဂဝန္တော အဟေသုံ ဣတိပိ"ပုဒ်တို့ကိုလိုက်စေပါ။ ပါဠိတော်ဌ် ပေယျာလထိုးသည်။]။ပ။တေ ဘဂဝန္တော။ ဝေ၊ သို့လာ၊ ဤသို့ လောကီ လောကုတ္တရာသီလရှိကုန်သည်။ အဟေသုံ။ပ။ ဝေ၊ ဓမ္မာ၊ ဤသို့ လောကီ လောကုတ္တရာဟူသောသမာဓိ သမာဓိပဋ္ဌာနရှိကုန်သည်။ ;[သမာဓိပဋ္ဌာ ဟူသည်ဝိရိယ ဆတိ စသည်မျှားတည်း။]။ပ။ဝေ၊ပညာ၊ ဤသို့မဂ်ပညာ ဖိုလ်ပညာ ရှိကုန်သည်။[ပညာအရ လောကုတ္တရာပညာကိုသာ ယူ၏။]

။ပ။ဝေ၊ ဝိဟာရီ၊ဤသို့နိုရောဓသမာပတ်ဖြင့်နေခြင်းရှိကုန်သည်။(တနည်း) ဝေ၊ ဝိဟာရီ၊ ဤသို့ နေကြောင်းဖြစ်သော နိုရောဓသမာပတ် ရှိကုန်သည်။ပ။ တေဘဂဝန္တော၊ တို့သည်။ ဝေ၊ ဝိမုတ္တာ၊ တဒင်္ဂစသော ဝိမုတ္တိ ငါးပါးဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးကုန်သည်။ အဟေသုံ။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့(အနုဿရိသာတိ နာမ၊၏။)

အာဝုသော၊ တို့။ (တဿ) တထာဂတဿ၊ ၏။ မဟိဒ္ဓိကတာ၊ ကြီးသောတန်ခိုး ရှိတော်မူသည်၏အဖြစ်သည်။ မဟာနုဘာဝတာ၊ ကြီးသော အာနုဘော် ရှိတော်မူသည်၏အဖြစ်သည်။ အစ္ဆရိယံ၊ လက်ဖျောက်ခတ်တီး အံ့ချီးထိုက်ပါပေစွ။ အာဝုသော၊ တို့။ (တဿ) တထာဂတဿ။ပ။ မဟာနုဘာဝတာ၊ သည်။ အစ္ဆရိယံ၊ မဖြစ်စဘူး ထူးဆန်းပါပေစွ။

အာဝုသော၊ တို့။ ကိုနု၊ အာဘယ်သို့နည်း။ (ဘယ်လိုလဲ။) ယဿ ဓမ္မဓာတုယာ၊ အကြင်သစ္စာလေးရပ် မြတ်ဓမ္မ၏။ ဝါ၊ ကို။ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓတာ၊ ကောင်းစွာထိုးဖောက်ပြီး၍ သိတော်မူအပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တထာဂတော၊ သည်။ အတိတော။ပ။ အနုဿရတိ။ တထာဂတယော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ပင်။ ယော ဓမ္မဓာတု၊ ဤ သစ္စာလေးရပ် မြတ်ဓမ္မကို။ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓါ နု ခေါ၊ ထိုးဖောက်၍ သိတော်မူအပ်လေသလော။

၁။ ဓမ္မဓာတု။ ။ဓမ္မဓာတုတို့ ဓမ္မာနုံ သဘာဝေါ အတ္ထတော စတ္တာရိ အရိယသစ္စာနိ၊ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓါတိ သုဋ္ဌု ပဋိဝိဒ္ဓါ, သဝါသနာနုံ သဗ္ဗေသံ ကိလေသာနုံ ပဟာနတော။ပ။ အရဟတ္တံ့ဓမ္မဓာတုတို့ ကေစိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏန္တိ အပရေ။ အချို့

ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ ယေန၊ အကြင် လျှောက်အပ်သော အကြောင်း အရာကြောင့်။ တထာဂတောပိ။ အနုဿရတိ။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ တထာဂတဿ၊ အား။ ဇောမတ္ထံ၊ ဤ အကြောင်းအရာကို။ အာရောစေသုံ (နုခေါ)၊ လျှောက်ကြလေကုန်သလော။ (လျှောက်ကြလေသလား။) ဣတိ၊ သို့။ (ဥဒပါဒိ။) [အယ မန္တ္တရကထာ ဥဒပါဒိ ကို ပြန်လှည့်ပါ။] တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ဝိပ္ပကတာ၊ သော။ အန္တ္တရာ၊ သော့။ အယံ စ ကထာ၊ ဤ စကားသည်။ (ဤကဲ့သို့သော စကားသည်။) ဟောတိ၊ [နိဂုံးဝါကျ၊ ဟီဒံ အနက်မရှိ။]

၁၄။ ။အထ ခေါ၊ ဘဒ္ဒ။ (စကားမပြီးဆုံးသေးရာ ထိ အခါ၌။) ဘဂဝါ။ သာယန္ဟသမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ တပါးတည်း ကိန်းအောင်းတော်မူခြင်းမှ။ (ကိန်းအောင်းတော်မူရာမှ။) ဝုट्ठိတော၊ ထတော်မူသည်။ (ဟုတ္တာ။)ယေန။ပ။ ဝိပ္ပကတာတိ။ [ဤပုဒ်တို့ကို ပုစ်စဉ်နံပါတ် ၂-၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။]

ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သော်။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကြကုန်ပြီ။ (ကိုး၊ အဘယ်သို့ လျှောက်ကြသနည်း။) ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဣဓ၊ ယခု။ ဘဂဝတော၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တဿ၊ ဖဲသွားပြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ကြာမြင့်သောကာလ မရှိသေးမီ။ ဝါ၊ ဖဲသွားတော်မူပြီး မကြာသေးမီ။ (ကြွသွားတော်မူပြီး၍ မကြာသေးမီ။) အမှာကံ၊ တပည့်တော်တို့၏။ အယံ အန္တရာ ကထာ။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပါပြီ။ (ကိုး၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။) အစ္ဆရိယံ။ပ။ ဣတိ ပိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဥဒပါဒိ၊ ပါပြီ။) အယံ နော။ပ။ အနုပ္ပတ္တော၊ ပါပြီ။ ဣတိ၊ သို့လျှောက်ကုန်ပြီ။ [ပုဒ်စဉ်နံပါတ် ၂-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။]

၁၅။ ဘိက္ခဝေ၊ ယဿာ။ပ။သော ဓမ္မဓာတု၊ ကို။ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်ပြီ။ ဒေဝတာပိ။ပ။ အာရောစေသုံ၊ လျှောက်ကြကုန်ပြီ။ [ပုဒ်စဉ် ၁၃-အတိုင်း အကျယ်ဆိုပါ။] ဣဒ္ဓေယျာထ နော ။ပ။ အဝေါစ။ [ပုဒ်စဉ် ၃-နံပါတ်၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] ။(ကိုး၊ အဘယ်

အရာ၌ "သမ္ဘည္ဇဲတ မြတ်ဓမ္မ၏"ဟုပေး။ ဥပမာ–ယဿာ စ ဓမ္မဓာတုယာ သုပ္ပဋိ ဝိဒ္ဓတ္တာ ဒေသနာဝိလာသပ္ပတ္တော ဟောတိ၊ သာယံ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓါ။ မူလပဏ္ဏာသ ဋီကာ (၆၆) စသည်တည်း။

သို့; မိန်တော်မူသနည်း။) [ဤအမေး၏ အဖြေကို သုတ်တော်အဆုံး ပုဒ်စဉ် ၉၄-ကျမှ တွေ့ရလိမ့်မည်။]

၁၆။ ကဿပ ဘုရားရှင်၏ အပဒါန် (အကြောင်းအရာ)ကို ဟောတော်မူသည်၊ အနက်ကို ရှေးရှေးဥဒ္ဒေသခဲ့ပြီ။

ဗောဓိသတ္တဓမ္မတာ

၁၇။ ။ဘိက္ခဝေ။ အထ ခေါ၊ ဥ။ ဝိပဿီ၊ သော။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားအလောင်းတော်သည်။ တုသိတာကာယာ၊ တုသိတာ နတ်အပေါင်းမှ။ (တုသိတာဘုံမှ။) စဝိတ္ဝာ၊ စုတေ၍။ သတော၊ မပြုတ်မလပ် အမှတ်ရသည်။ သမ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိသည်။ (ဟုတ္ဝာ။) မာတုကုစ္ဆိသ္မိं၊ မယ်တော်၏ဝမ်းသို့။ သြက္ကမိ၊ သက်ရောက်ပြီ။ (ပဋိသန္ဓေနေပြီ။) အယं၊ ဤ သတိသမ္ပဇညဖြင့် မယ်တော်၏ ဝမ်းသို့ သက်ရောက်ခြင်းသည်။ တတ္ထ၊ ဤဘုရားအလောင်းတို့၏ မယ်တော်ဝမ်းသို့ သက်ရောက်ရာအခါ၌။ ဓမ္မတာ၊ ပကတိ သဘောတည်း။ (သဘောတံထွာ ဓမ္မတာတည်း။) [ဓမ္မောယေဝ+ဓမ္မတာ။]

၁၈။ ။ဘိက္ခဝေ။ သော၊ ဤ ဆိုအပ်လတ္တံ့ကား။ (ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သော အကြောင်းအရာကား။) ဓမ္မတာ၊ တည်း။ ယဒါ၊ ဥ။ ဗောဓိသတ္တော၊ ပ။ သြက္ကမတိ၊ သက်ရောက်ပြီ။ ဝါ၊ သက်ရောက်ပြီးဖြစ်၏။ [အတိတ သမိပ ဝတ္တမာန်။]

အထ၊ ဥ။ (မယ်တော်၏ ဝမ်းသို့ သက်ရောက်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။)သဒေဝကေ၊ အောက်နတ်ပြည် ငါးထပ်ရှိ နတ်တို့နှင့်လည်း တကွဖြစ်သော။သမာရကေ၊ မာရ်နတ်၏တည်နေရာ ဝသဝတ္တီ နတ်ပြည်ရှိ နတ်အပေါင်းနှင့်လည်း တကွဖြစ်သော။ သပြဟ္မကေ၊ ဗြဟ္မာနှစ်ဆယ်နှင့်လည်း တကွဖြစ်သော။လောကေ၊ သြကာသလောကဌ်လည်းကောင်း။ (သြကာသလောက သတ္တလောကဌ်လည်းကောင်း။) သဿမဏပြာဟ္မဏိယာ၊ သာသနာတော်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် သမဏ ပြာဟ္မဏ,မကောင်းမှုတို့ကို ငြိမ်းစေပြီးသော သမဏ မကောင်းမှုတို့ကို မျှောပြီးသော ပြာဟ္မဏတို့နှင့်လည်း တကွဖြစ်သော။ သ ဒေဝမနုဿာယ၊ သမ္မုတိနတ်ဟူသောမင်း ကြွင်းသောလူတို့နှင့်လည်းတကွဖြစ်သော။ ပဇာယ၊ သတ္တဝါ အပေါင်းဌ လည်းကောင်း။ (သတ္တလောကဌ် လည်းကောင်း။) [ဤပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို ပါရာဇိကတ် ဘာသာဋီကာ ဝေရဉ္ဇ

ကဏ္ဍ-၌ပြထားပြီ။] အပ္ပမာဏောဝါ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော။ ဝါ၊ တိုးပွားသော ပမာဏရှိသော။ (ကျယ်ပြန့်သော။) ဥဒ္ဓာရော၊ မှန်မြတ်သော။ (အလွန်ထိန်လင်းသော။) ဩဘာသော၊ အလင်းရောင်သည်။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဒေဝါနုဘာဝံ၊ နတ်တို့၏အာနုဘော်ကို။ အတိက္ကမ္မေဝ၊ သာလွန်၍သာလျှင်။ ပါတု ဘဝတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။

အဃာ၊ သစ်ပင် ချုံနွယ် အစရှိသော တစုံတရာသော ဝတ္ထုသည် မထိခိုက်အပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ အမြဲ ဟင်းလင်းပွင့်ကုန်သော။ အသံဝုတာ၊ အထက် အောက်၌ မပိတ်ဖုံးအပ်ကုန်သော။ အန္ဓကာရာ၊ အမိုက်မှောင်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ [အန္ဓကာရာတိ တမဘူတာ။–အဋ္ဌကထာ။] ဝါ၊အမိုက်မှောင်ရှိကုန်သော။ [အန္ဓကာရော ဣတ္ထေ အတ္ထိတိ အန္ဓကာရာ။–ဋီကာ။]အန္ဓကာရတိမိသာ၊ စက္ခုဝိညာဉ်၏ ဖြစ်ခြင်းကို တားမြစ်သောအားဖြင့် ကန်းအောင် ပြုတတ်သော အမိုက်မှောင်ရှိကုန်သော။ ယာပိ တာ လောကန္တရိကာ၊ အကြင် လောကန္တရိက် ငရဲတို့သည်။ (စကြဝဠာ ကမ္ဘာသုံးခုတို့၏ အကြားခံ့ဖြစ်သော အကြင်ငရဲတို့သည်။) (သန္တိ။)

ယတ္ထပိ၊ အကြင် လောကန္တရိက် ငရဲ၌လည်း။ ဧဝံ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ဤသို့ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဧဝံ မဟာနုဘာဝါ၊ ဤသို့ ကြီးသောအာနုဘော် ရှိကုန်သော။ ဣမေ စန္ဒိမသူရိယာ၊ ဤ လ နေတို့သည်။ အာဘာယ၊ အရောင်ဖြင့်။ နာနုဘဝန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ တတ္ထ ပိ၊ ထို လောကန္တရိက် ငရဲ၌လည်း။ အပ္ပမာဏောပ။ပ။ပါတု ဘဝတိ၏။

တတ္ထ၊ ၌။ ယေ ပိ သတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ရကုန်ပြီ။ တေ ပိ၊ တို့သည်လည်း။ တေနေဝ ဘာဝေန (တေန ဩဘာသေန)၊ ထို အလင်းရောင်ဖြင့်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သဇ္ဇာနန္တိ၊ မှတ်သိ သိကြကုန်၏။ (ကိ။အဘယ်သို့ မှတ်သိ သိကြသနည်။) ဘော၊ အမောင်တို့။ အညေ၊ ငါမှတပါး အခြားကုန်သော။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာ ပိ၊ တို့သည်လည်း။ သန္တိ ကိရ၊ ရှိကြသေးသည် တကား။ ဣတိ (သဇ္ဇာနန္တိ)။

၁။ အပ္ပမာဏောစသည်။ ။အပ္ပမာဏောတိ ဝုစ္စတိ ပမာဏောဝိပုလောတိ အတ္ထော။ ဥဒ္ဓာရောတိ တသော ဝေဝစနံ။–အဋ္ဌကထာ။ ဤအလို အပ္ပမာဏနှင့်ဥဒ္ဓာရသည် အဓိပ္ပါယ်မထူး။ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠပတ္ထဲရဏေန ဝါ အပ္ပမာဏော၊ အတိ ဝိယ သမုဒ္ဓလနတာဝေန ဥဒ္ဓာရော။–ဋီကာ။

ဒသသဟဿီ၊ တသောင်း အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အယံ စ လောကဓာတု၊ ဤ လောကဓာတ်သည်လည်း။ သက်မ္မတိ၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌ တုန်လှုပ်၏။ သမ္မကမ္မတိ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့်လှုပ်၏။ သမ္မဝေဓတိ၊ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့်တုန်လှုပ်၏။ [ဤနှစ်ပုဒ်သည် သက်မ္မတိ၏ ပရိယာယ်တည်း။—အဋ္ဌကထာ။] (တနည်း) သက်မ္မတိ၊ အထက်သို့တက်ကာ တက်ကာ ပြင်းစွာတုန်လှုပ်၏။ သမ္မကမ္မတိ၊ အထက်အောက် နိမ့်တုံ မြင့်တုံ အပြားအားဖြင့် ပြင်းစွာတုန်လှုပ်၏။ သမ္မဝေဓတိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ ယိမ်းထိုး၍ အမျိုးမျိုး အပြားအားဖြင့် ပြင်းစွာတုန်လှုပ်၏။ အပ္ပမာဏော ။ပ။ ပါတုဘဝတိ။ အယံ၊ ဤ လောကဓာတ်တသောင်း၏ တုန်လှုပ်ခြင်း အတိုင်းအရှည်မရှိသော အလင်းရောင်၏ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်။ တွေ့ ၌။ (ဤ ဘုရားအလောင်း၏ မယ်တော်ဝမ်းသို့ သက်ရောက်ရာ အခါ၌။) ဓမ္မတာ၊ တည်း။ [သက်မ္မတိ စသည်တို့၏အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ်ဘာသာဋီကာ ပထမအုပ် စာမျက်နှာ ၁၉၀-၌ ပြထားပြီ။]

💬 ၁၉။ ။ဘိက္ခဝေ။ သော၊ ကား။ ဓမ္မတာ၊ တည်း။ ယဒါ ။ပ။ သြက္ကန္တော၊ သက်ရောက်ပြီးသည်။ ဟောတိ။ [ပုဒ်စဉ်နံပါတ် ၁၈-၌ အတီတသမ်ပ ဝတ္ထုမာန်ဖြင့် "သြက္ကမတိ" ဟု သုံးစွဲတော်မူ၏၊ ဤ၌ ထို့ထက်ပင် ကြာသောကြောင့် "သြက္ကန္တော" ဟု တ ပစ္စည်းဖြင့် သုံးစွဲတော်မူသည်။] (တဒါ၊ ၌။) စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ ဒေဝပုတ္တာ၊ စာတုမဟာရာဇ်နတ်သားတို့သည်။ [ဒေဝပုတ္တာ ဟု ဆိုဒသာ်လည်း နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့တည်း။] နံ၊ ထို ဘုရားအလောင်းသို့။ (ဥပဂစ္ဆန္တိ-၌ စပ်။) စတုဒ္ဒိသံ၊ အရပ် လေးမျက်နှာ၌။ (အရပ် လေးမျက်နှာက။) ရက္ခာယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ။ ဥပ ဂစ္ဆန္တိ၊ အနီးသို့ ကပ်ရောက်ကြကုန်၏။ (ကိုယ်အာဘယ်သို့ကြ၍ ကပ်ရောက်သနည်း။)

နံ ဗောဓိသတ္တံ ဝါ၊ ထို ဘုရားအလောင်းကိုလည်းကောင်း။ (နံ) ဗောဓိသတ္တမာတရံ ဝါ၊ ထို ဘုရားအလောင်း၏ မယ်တော် ကိုလည်းကောင်း။ မနုဿော ဝါ၊ လူသည်သော်လည်းကောင်း။ အမနုဿော ဝါ၊ ဘီလူးသည်သော်လည်းကောင်း။ ကောစိ ဝါ၊ တစုံတယောက်သည်သော်လည်းကောင်း။ မာ ဝိဟေဌေသိ၊ မညှဉ်းဆဲပါစေနှင့်။ (မညှဉ်းဆဲစေလိုပါ။) ဣတိ၊ ဤသို့ကြ၍ ကပ်ရောက်ကြကုန်၏။ အယံ၊ ဤ စာတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီး လေးယောက် စောင့်ရှောက်ဖို့ရန် ကပ်ရောက်ခြင်းသည်။ တွေ့၊ ဘုရားအလောင်း၏ မယ်တော်ဝမ်းသို့ သက်ရောက်ပြီးရာ ဤအခါ၌။ ဓမ္မတာ။

၂၀။ ။ဘိက္ခဝေ။ပ။ဟောတိ၊ (တဒါ။)ပကတိယာ၊ ပင်ကိုသဘော အားဖြင့်။ သီလဝတီ၊ သီလရှိသော။ ဗောဓိသတ္တမာတာ၊ သည်။ ဟောတိ။ [သူတပါးအထံမှ သီလမယူတော့ပဲ ကိုယ်တိုင်သာ သီလဆောက်တည်သည်-ဟူလို။] ပါဏာတိပါတာ၊ သူ့အသက် သတ်ခြင်းမှ။ ဝိရတာ၊ ရှောင်ကြဉ်၏။ အဒိန္နာဒါနာ၊ မပေးအပ်သော သူတပါး ဥစ္စာကို ယူခြင်းမှ။ပ။ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မှားမှားယွင်းယွင်း ကျင့်ခြင်းမှ ။ပ။ မုသာဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို ပြောခြင်းမှ။ပ။ သုရာမေရယ မဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ၊ မေ့လျော့ခြင်း၏ တည်ရာအကြောင်းဖြစ်သော မူးယစ်စေတတ်သော သေရည်အရက်ကို သောက်ခြင်းမှ။ပ။အယံ၊ ဤ ဘုရားလောင်း မယ်တော်၏ ပင်ကိုအားဖြင့် ငါးပါးသီလရှိခြင်းသည်။ ဧတ္တာ ဓမ္မတာ။

၂၁။ ။ဘိက္ခဝေ။ပ။ဟောတိ၊ (တဒါ။) ဗောဓိသတ္တမာတုံ၏။(ဘုရားလောင်း မယ်တော်မှာ။) ပုရိသေသု၊ ယောကျ်းတို့၌။ ကာမဂုဏူပသံဟိတံ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် စပ်ယှဉ်သော။ မာနသံ၊ စိတ်သည်။ နှ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်တော့။ ဗောဓိသတ္တမာတာ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ ကေနစိ၊ သော။ ပုရိသေန၊ သည်။ ရတ္တစိတ္တေန၊ တပ်မက်သောစိတ်ဖြင့်။ (ရာဂစိတ်ဖြင့်။) အနတိက္ကမနီယာ စ၊ မလွန်ကျူးအပ် မလွန်ကျူးနိုင်သည်လည်း။ ဟောတိ။ အယံ၊ ဤ ဗောဓိသတ္တမာတာ၏ အခြားယောကျ်းတို့၌ ကာမဂုဏ်စိတ် မဖြစ်ခြင်း အခြားယောကျ်းတို့က ရာဂစိတ်ဖြင့် မလွန်ကျူးနိုင်ခြင်းသည်။ပ။

၂၂။ ။ဘိက္ခဝေ ။ပ။ဟောတိ၊ (တဒါ။) ဗောဓိသတ္တမာတာ၊ သည်။ ပဠုန္နံ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏာနံ၊ တို့ကို။ လာဘိနီ၊ ရခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ။ သာ၊ သည်။ ပဠုဟိ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ (သမင်ဂီဘူတာ-၌ စပ်။) ဝါ၊ တို့သည်။ သမပ္ပိတာ၊ ကောင်းစွာ သက်ရောက်အပ်သည်။ သမင်ဂီဘူတာ၊ ပြည့်စုံသည် ; ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ (ဟုတ္တာ။) ပရိစာရေတိ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို ထိုထို ဤဤ လှည့်လှည့်စေ၏။ (ပျော်ပျော်ပါးပါး ခံစားရ၏။) အယံ၊ ဤသဘော သည်။ (ဤ ကာမဂုဏ်ငါးပါးကို ရလေ့ရှိခြင်း ခံစားနိုင်ခြင်းသည်)။ပ။ [မှတ်ဖွယ်ကို အဌကထာ၌ ပြထားပြီ။]

၂၃။ ။ဓမ္မတာ။ပ။ဟောတိ၊(တဒါ။)ဗောဓိသတ္တမာတုံ၏(သန္ဓာန်၌။) ကောစိ ဒေဝ၊ တစုံတခုသောလျှင် ဖြစ်သော။ အာဗာဓော၊ အနာရောဂါ သည်။ နှ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဗောဓိသတ္တမာတာ၊ သည်။ သုခိနီ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။ အကိလန္တကာယာ၊ မပင်ပန်းသော ကိုယ်ရှိသည်။ ဟောတိ။

ဗောဓိသတ္တမာတာ၊ သည်။ တိရောကုစ္ဆိဂတံ၊ ဝမ်းဗိုက်အတွင်းဌာ ရောက်နေ သော။ သမ္ဘဝ်ပစ္စဝ်ဂိ ံ၊ အလုံးစုံအင်္ဂါကြီးငယ်ရှိသော။ အဟီနိန္ဒြိယံ၊ မယုတ် လျော့သော ဣန္ဒြေရှိသော။ (မျက်စိနှားစသောဣန္ဒြေ အပြည့်အစုံပါသော။) ဗောဓိသတ္တဝါ၊ ဘုရားအလောင်းကိုလည်း။ ပဿတိ၊ မြင်ရ၏။

ဘိက္ခဝေ။ သေယျထာ ပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။သုဘော၊ အရောင်အဝါ လွန်စွာတောက်ပသော။ ဝါ၊ ထင်ရှားကောင်းမြတ်သော။ ဇာတိမာ၊ ထွက် ရာကျောက်တွင်း ကောင်းမြတ်ခြင်းကြောင့် သန့်ရှင်းကောင်းမြတ်သောအမျိုး ဇာတ်ရှိသော။ ဝါ၊ အမျိုးကောင်းသော။ အဋ္ဌသော၊ ရွှစ်ထောင့် ရွှစ်မြောင့် ရှိသော။ သုပရိကမ္မကတော၊ ကပ်ရှိနေပြား ကျောက်ပြုတ်များကို ဖယ်ရှား ဖို့ရန် ကောင်းစွာပြုအပ်ပြီးသော သွေးမှုတိုက်မှု ပရိကံရှိသော။ ဝါ၊ သွေးမှု ပရိကံကို ကောင်းစွာပြုအပ်ပြီးသော။ အစ္ဆော၊ အမြဲမပြတ် ကြည့်ရှုအပ်ဖို့ ပါးလှပ်သော။ ဝါ၊ ကြည်လင်သော။ စိပ္ပသန္နော၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင် သော။ အနာဝိလော၊ မနောက်ကျုသော။ သမ္ဘာကာရသမ္ဘန္နော၊ ဆေးကြော ဖောက်ထွင်းခြင်းစသော အလုံးစုံသော အခြင်းအရာတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ဝေ ဠုရိယော၊ ကြောင်မျက်ရွဲဖြစ်သော။ မဏိ၊ ပတ္တမြားသည်။(အဿ၊ရှိရာ၏။)

တတြ၊ ထိုပတ္တမြားဌ်။ နီလံ၊ ညိုသော။ သုတ္တံ ဝါ၊ ချည်သည်သော် လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ကိုသော်လည်းကောင်း။ ပီတံ၊ ရွှေသော။ (သုတ္တံ) ဝါ၊ လည်းကောင်း။ လောဟိတံ၊ နီသော။ (သုတ္တံ)ဝါ၊ လည်းကောင်း။ သြဒါတံ၊ ဖြူဖွေးသော။(သုတ္တံ) ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍုသုတ္တံ ဝါ၊ အဖြူအဝါရောသဖြင့် ဖျော့တော့ဝင်းဝါသော ချည်သည်သော်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အာဝုတံ၊ ထိုးသီအပ်သည်။(တပ်ထားအပ်သည်။) (အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။)

တမေနံ(တံ+နေနံ)၊ ထို ကြောင်မျက်ရွဲ ပတ္တမြားကို။ စက္ခုမာ၊ ကောင်း သောမျက်စိရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဟတ္ထေ၊ လက်ဝါးပြင်ဌ်။ ဌရိတ္တာ၊ ၍(ထားရ၍။)(တနည်း)ဟတ္ထေဌရိတ္တာ၊ လက်ဝါးအပြင် ကောင်းစွာတင်၍။ ပစ္စဝေက္ခေယျ၊ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ရာ၏။(ကိ ံ။) အယံ ခေါ မဏိ၊ ဤပတ္တမြား သည်။ ဝေဠုရိယော၊ ကြောင်မျက်ရွဲတည်း။ သုဘော၊ အရောင်အဝါလွန် စွာတောက်ပ၏။ဝါ၊တင့်တယ်၏။ပ။ သမ္ဘာကာရသမ္ဘန္နော၊ ဆေးကြောဖောက် ထွင်းခြင်းစသော အလုံးစုံသော အခြင်းအရာတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏။

အတြ၊ ဤပတ္တမြားဌ်။ ["တတြ၊ ထိုပတ္တမြားဌ်။"ဟု စာအုပ်တို့ဌ် ရှိ၏။ မိမိရှေ့.မမြင်ဝက် ရောက်နေသောကြောင့် "အတြ"ဟု ရှိမှုကောင်းမည်။]နီလံ၊

သော။ သုတ္တံ၊ ကိုး။ အာဝုတံ၊ ;ထိုးသိအပ်ပြီ။ ဣတိ ဝါ၊ဤသို့သော်လည်း ဧကာင်း။ ပိတံ၊ သော။ (သုတ္တံ အာဝုတံ။) ဣတိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ။ပ။ ပဏ္ဍုသုတ္တံ၊ ကိုး။ အာဝုတံ၊ ပြီ။ ဣတိ ,ဝါ၊ လည်းကောင်း။ (ပစ္ဆာ ဝေကွေ့ယျ၊ ရာ၏။) [အတြ၊ ဌ်။ အာဝုတံ၊ သော။ ဣဒံ သုတ္တံ။ နီလံ၊ ညိုး၏။ ဣတိ ဝါ၊ လည်းကောင်း ။ပ။ ပစ္ဆာဝေကွေ့ယျ။ ဤသို့လည်း ပေးနိုင်သည်။] ဘိက္ခဝေ။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ ပဿတိ။ အယံ၊ သည်။ (ဘုရားလောင်း မယ်တော်အား ရောဂါမဖြစ်ခြင်း ဝမ်း၏အတွင်းဌ်ရောက်နေသော ဘုရားအလောင်းကို မြင်နိုင်ခြင်းသည်။) ဣတ္ထေ ဓမ္မတာ။

၂၄။ ။ဘိက္ခဝေ။ပ။ဗောဓိသတ္တေ၊ သည်။ သတ္တာဟစာတေ၊ ဖွားမြင်ပြီးသော ဘုရားလောင်း၏ ခုနစ်ရက်ရှိလတ်သော်။ ဝါ၊ ဖွားမြင်ပြီး၍ ခုနစ်ရက်ရှိလတ်သော်။ ဗောဓိသတ္တမာတာ၊ သည်။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ ဝါ၊ သေချိန်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တုသိတံ ကာယံ၊ တုသိတာနတ်အပေါင်းသို့။ (တုသိတာဘုံသို့။) ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်ရောက်ရ၏။ အယံ၊ဤဘုရားလောင်း ဖွားမြင်ပြီးနောက် မယ်တော်၏ နတ်ရွာစံခြင်း နတ်ရွာစံပြီးနောက် တုသိတာဘုံသို့ ကပ်ရောက်ရခြင်းသည်။ပ။

[1] ၂၅။ ။ဘိက္ခဝေ။ဖ။ အညာ၊ အခြားကုန်သော။ ဣတ္ထိကာ၊ မိန်းမတို့သည်။ နဝမာသေ ဝါ၊ ကိုးလတို့ပတ်လုံးသော်လည်းကောင်း။ ဒသမာသေ ဝါ၊ သော်လည်းကောင်း။ ဂဗ္ဘံ၊ ကိုယ်ဝန်ကို။ ဂဏ္ဍိနာ၊ ဝမ်းဖြင့်။ ပရိဟရိတ္မာ၊ ဆောင်၍။ ဝိဇာယန္တိ ယထာ၊ ဖွားမြင်ရကုန်သကဲ့သို့။ ဧवं၊ ဤ.အတူ။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ကို။ ဗောဓိသတ္တမာတာ၊ သည်။ နဝ ဝိဇာယတိ၊ မဖွားမြင်ရ။ဒသမ ဝါ သာနိ၊ ဆယ်လတို့ပတ်လုံးသာလျှင်။ပ။ ဝိဇာယတိ။ အယံ၊ ဆယ်လလုံးလုံး ဝမ်းဖြင့်ဆောင်၍ ဖွားမြင်ရခြင်းသည်။ပ။

[2] ၂၆။ ။ဘိက္ခဝေ။ပ။ အညာ ဣတ္ထိကာ၊ တို့သည်။ နိသိန္နာ၊ ထိုင်ကုန်သည်။ (ဟုတ္မာ) ဝါ၊ ဖြစ်၍သော်လည်းကောင်း။ နိပန္နာ၊ လျောင်းကုန်သည်။ (ဟုတ္မာ) ဝါ၊ လည်းကောင်း။ [နိသိန္နာ ဝါ၊ ထိုင်ကုန်လျက်သော်လည်းကောင်း စသည်ဖြင့် အလွယ်လည်းပေးပါ။]ဝိဇာယန္တိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧवं၊ တူ။ပ။ နု ဝိဇာယတိ၊ မဖွားမြင်ရ။ ဌိတာ၊ ရပ်သည်။ (ဟုတ္မာ) ဧဝ၊ သာ။ပ။ ဝိဇာယတိ။ အယံ၊ ဤဘုရားအလောင်းကို ရပ်၍သာ ဖွားမြင်ရခြင်းသည်။ပ။

[3] ၂၇။ ။ဘိက္ခဝေ။ပ။ ယဒါ ဗောဓိသတ္တော မာတုကုစ္ဆိမှာ နိက္ခမတိ။ (တဒါ။) ဒေဝါ၊ သုဒ္ဓါဝါသ ရဟန္တာပြုဟ္မာတို့သည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။

ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှုန်ဿီ၊ ခံယူကြကုန်၏။ (ရှေးတတာက်ဖြင့် ခံယူကြသည်။) ပစ္ဆာ၊ ဌ်။ (နောက်မှ။) မနုဿာ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှုန်ဿီ။ (ဘွဲ့ဖြူအဝတ်ဖြင့် ခံယူကြသည်။)အယံ၊ ဤသို့ ရှေးဦးစွာ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာတို့က ခံယူခြင်း နောက်မှလူတို့က ခံယူခြင်းသည်။ ဣတ္ထေ၊ ဤတုရားလောင်းတို့၏ဖွားမြင်ရာအခါ၌။ ဓမ္မတာ၊တည်း။ [အကျယ်ကို အဌကထာ၌ ကြည့်ပါ။]

၂၀။ ။ဘိက္ခဝေ။ပ။ နိက္ခမတိ။ (တဒါ။) ဗောဓိသတ္တောာ၊ သည်။ ပထဝိ၊ မြေသို့။ အပ္ပတ္တောာ ဝ၊ မရောက်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ။ စတ္တောာရော ဒေဝပုတ္တာ၊ (နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့က။) နံ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟေတ္တာ၊ ၍။ (သစ်နက်ရေဖြင့် ခံယူ၍။) မာတု၊ ၏။ ပုရတော၊ရှေ့ ဌ်။ ဌပေန္တိ၊ ထားကုန်၏။ (ကိုယ်၊ အာဘယ်သို့ ပြော၍ ထားသနည်း။)ဒေဝိ၊ ဒေဝီ။ (အရှင်မိဖုရား။) အတ္တမနာ၊ မိမိစိတ်ရှိသည်။(နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သည်။) ဟောဟိ၊ ဖြစ်ပါလော့။ တေ၊ အသင်မိဖုရား၏။ (အသင်မိဖုရားမှာ။) မဟာသက္ခာ၊ တန်ခိုးကြီးသော။ ပုတ္တောာ၊ သားတော်သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပါပြီ။ ဝါ၊ ရပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၍ ထားကုန်၏။ အယံ၊ ဤသို့ ခံယူပြီးနောက် မယ်တော်၏ရှေ့မှောက်သို့ ထားခြင်းသည်။ပ။[မဟာသက္ခာ ပုန်၏အဖွင့်ကို ပါစိတ်တာသာဒ္ဒီကာ၌ ပြထားပြီ။]

၂၉။ ။ဘိက္ခဝေ။ပ။ နိက္ခမတိ။ (တဒါ။) ဝိသဒေါ ဝ၊ စင်ကြယ်သည်သာ။ (ဟုတ္တာ။) နိက္ခမတိ၊ ထွက်လာရ၏။ ဥဒေနေ၊ သားအိမ်ဌ်ဖြစ်သောအရေသည်။ [ဥဒေနာတိ ဥဒကေန။-ဌ။ ဥဒကေနာတိ ဂဗ္ဘာသယဂတေန ဥဒကေန။-ဌ်။] အမက္ခိတောာ၊ မလိမ်းကျံအပ်သည်။ (မုလုံးအပ်သည်။) သေမ္ဗေန၊ သလိပ်သည်။ပ။ ရုဟိရေန၊ သွေးသည်။ပ။ ကေနစိ၊ တစုံတခုသော။ အသုစိနာ၊ မစင်မကြယ်သည်။ (မစင်မကြယ် ရွံစဖွယ်အရာသည်။) အမက္ခိတောာ၊ သည်။ (ဟုတ္တာ။) သုဒ္ဓေါ၊ သန့်ရှင်းသည်။ ဝိသဒေါ၊ စင်ကြယ်သည်။ဟောတိ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယ္ယထာပိ၊ ဥပမာ မည်သည်ကား။ မဏိရတနံ၊ ပတ္တမြားရတနာကို။ (နိက္ခိတ္တံ-ဌ် စပ်။) ကာသိကေ၊ ကာသိတိုင်းဌ်ဖြစ်သော။ ဝတ္ထေ၊ အဝတ်ပေါ်ဌ်။ နိက္ခိတ္တံ၊ ချထားအပ်ပြီ။ မဏိရတနံ၊ သည်။ ကာသိကံ၊ သော။ ဝတ္ထံ၊ ကို။ နေဝ မက္ခေတိ သေယ္ယထာပိ၊ မလိမ်းကျံသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ကာသိကံ၊ သော။ ဝတ္ထမ္ပိ၊ သည်လည်း။ မဏိရတနံ၊ ကို။ နေ မက္ခေတိ သေယ္ယထာပိ၊ လည်းကောင်း။ တံ၊ ထိုသို့ မလိမ်းကျံခြင်းသည်။ကိသ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဥတိန္ဒ်၊

ပတ္တမြား အဝတ် ၂-ပါးစုံတို့၏။ သုခ္ခတ္တာ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဘိက္ခဝေ။ ဧဝ မေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ယဒါ ။ပ။ အယံ၊ ဤမယ်တော်ဝမ်းမှ စင်စင်ကြယ်ကြယ် ထွက်လာခြင်းသည်။ ဣတ္ထ ဓမ္မတာ။

၃၀။ ။ဘိက္ခဝေ။ပ။နိက္ခမတိ။ (တဒါ။) သိတသာ၊ အေးသောရေ၏။ ကော၊ တခုသောအယဉ်လည်းကောင်း။ ဥဏှသာ၊ ပူသော ရေ၏။ ကော။ လည်းကောင်း။ ဒွေ၊ ၂-ဖြာကုန်သော။ ဥဒကာနိ၊ ရေ၏။ ဓာရာ၊ အယဉ် တို့သည်။ အန္တလိက္ခာ၊ ကောင်းကင်မှ။ ပါတု ဘဝန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။

ယေန၊ ယင်းရေအယဉ်ဖြင့်။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏လည်းကောင်း။ မာတု စ၊ မယ်တော်၏လည်းကောင်း။ ဥဒကကိစ္စံ၊ ရေချိုးခြင်းကိစ္စကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏။ အယံ၊ ဤ ၂-ဖြာသော ရေအယဉ်တို့၏ ကောင်းကင်မှ ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းသည်။ ဣတ္ထ ဓမ္မတာ။

၃၁။ ။ဘိက္ခဝေ။ပ။သမ္ဗတိစ်ာတော၊ ဖွားမြင်ပြီးသော ဘုရားအလောင်း၏ ယခုတခဏသာရှိသေးသော။ ဝါ၊ ဖွားမြင်ပြီး၍ ယခု တခဏသာရှိသေး သော။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ [သမ္ဗတိ+ဇာတသ+ယသ္မာတိ သမ္ဗတ္တိ ဇာတော။] သမေဟိ၊ ညီညွတ်ကုန်သော။ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်။ ပတိဋ္ဌ ဟိတ္ဝာ၊ မတ်မတ်ရပ်၍။ ဥတ္တရာဘိမုခေါ၊ မြောက်အရပ်သို့ ရှေးရှုမျက်နှာ ရှိသည်။ (မြောက်အရပ်သို့ ရှေးရှုမျက်နှာမူသည်။) (ဟုတ္ဝာ။) သေတမ်း ဖြူသော။ ဆတ္တေ၊ နန်းထီးကို။ (နတ်ဘုရားဖြစ်သောထီးကို။) အနုဓာရိယမာနေ၊ အစဉ်လိုက်၍ ဆောင်းမိုးအပ်စဉ်။ ဝါ၊ လျှော်စွာ ဆောင်းမိုးအပ်စဉ်။ သတ္တ ပဒုဝိတိဟာရေန၊ ရွှေကိုလွန်၍ ဆောင်ကြောင်း ခုနစ်လှမ်းသော ခြေ ဖြင့်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ သဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ဒိသာ စ၊ တို့ကိုလည်း။ အနုဝိလောကေတိ၊ အစဉ်လှည့်၍ ကြည့်ရှု၏။ အာသဘိ၊ မြတ်သော ပဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဝါ၊ စကားကို။ ဘာသတိ၊ မြွက်ဆို၏။ (ပြော ဆို၏။) (ကိ၊ နည်း။) အဟံ၊ ဝါသည်။ လောကဿ၊ သတ္တလောက၏။ ဝါ၊ ထက်။ အဂ္ဂေါ၊ အဦးအစ ပဓာနသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ လော ကဿ။ ဇေဋ္ဌော၊ အကြီးအကဲသည်။ အသ္မိ။ အဟံ။ လောကဿ၊ ၏။ ဝါ၊ ထက်။ သေဋ္ဌော၊ ချီးမွမ်းအပ်မြတ်သူသည်။အသ္မိ။ အယံ၊ ဤ ပဋ္ဌိ သန္ဓေ နေရခြင်းသည်။ အန္တိမာ၊ အဆုံးဖြစ်သော။ ဇာတိ၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေ နေရခြင်းတည်း။ဒါနိ၊ယခုအခါ၌။ပုနဗ္ဘဝေ၊ တဖန် ဘဝသည်။ (ဘဝအသစ်

သည်။) နတ္ထိ၊ မရှိတော့။ ဣတိ၊ သို့။ (ဘာသတိ။) အယ်၊ ဤ ညီညွတ်သော ခြေတို့ဖြင့် မတ်မတ်ရပ်တော်မူပြီး၍ မြောက်အရပ်သို့ ရှေ့ရှုမျက်နှာမူကာ ခုနစ်လှမ်းကြွသွားခြင်း အရပ်မျက်နှာတို့ကို အစဉ်လှည့်၍ကြည့်ရှုခြင်း အဂ္ဂေါ ဟ မသ္မိ စသောစကားကို မြွက်ဆိုခြင်းသည်။ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဓမ္မတာ၊ ဘည်း။

၃၂။ ။ပုဒ်စဉ် နံပါတ် ၁၈- ၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။

ဒုတ္တိ သမဟာပုရိသလက္ခဏာ

၃၃။ ။ဘိက္ခဝေ။ ဝိပဿိမှ၊ ဝိပဿီမည်သော။ ကုမာရေ၊ မင်းသားသည်။ ဇာတေ၊ ဖွားမြင်ပြီးလတ်သော်။ ပန္နရသေ၊ ပန္နရသမည်သော။ ရညော၊ အား။ ပဋ္ဌိဝေဒေသုံ၊ သိမ်းကြကုန်ပြီ။ (အသိမ်းကြ သုံးတော်ဦး ဘင်ကြကုန်ပြီ။)(ကိုး။) ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ တေ၊ အရှင်မင်းမြတ်၏။ (အရှင်မင်းမြတ်မှာ။) ပုတ္တော၊ သည်။ ဇာတော၊ ပါပြီ။ တံ၊ ထိုသားတော်ကို။ ဒေဝေါ၊ သည်။ ပဿတု၊ ကြည့်တော်မူပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိစေကြ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ ပန္နရသ။ ရာဇာ၊ သည်။ ဝိပဿိ ။ ကုမာရံ၊ ကို။ အဒ္ဒသာ၊ မြင်တော်မူပြီ။

ဒိသ္မာ၊ ကြောင့်။ နေမိတ္တေ၊ နိမိတ်ကျမ်းကို တတ်သိနားလည်ကုန်သော။ ပြာဟ္မဏေ၊ တို့ကို။ အာမန္တေသေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ တေ၊ ဤ စကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (ကိုး။) ဘောန္တော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။ နေမိတ္တာ။ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ကုမာရံ၊ ကို။ ပဿန္တု၊ ကြည့်ရှုကြပါ။ ဣတိ (အဝေါစ။)

ဘိက္ခဝေ။ပ။အဒ္ဒသံသု၊ မြင်ရကုန်ပြီ။ ဒိသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပန္နရသန်း၊ သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။ တေ၊ကို။အဝေါစုံ၊ သံတော်ဦးတင်ကြကုန်ပြီ။ (ကိုး။) ဒေဝ။ အတ္ထိမနော၊ သည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်တော်မူပါ။ တေ၊ ၏။ မဟေသက္ခော၊ သော။ ပုတ္တော၊ သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ပါပြီ။ ယဿ တေ၊ အကြင် အရှင်မင်းမြတ်၏။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့ သတောရှိသော။ ပုတ္တော ဥပ္ပန္နော။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ (တဿ) တေ၊ ထို အရှင်မင်းမြတ်၏။ (မှာ။) လာဘာ၊ လာဘ်တို့သည်။ (စီးပွားချမ်းသာကို ရခြင်းတို့သည်။) (ဟောန္တိ။) မဟာရာဇ၊ မြတ်။ တဿ တေ၊ သည်။ (မနုဿတို့၊ လူ့အဖြစ်ကို။) သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာ ရအပ်ပြီ။

ဟိ၊ မွန်ပါ၏။ ဒေဝ၊ မြတ်။ အယံ ကုမာရော၊ သည်။ ဒ္ဒတ္တိ သ မဟာ ပုရိသလက္ခဏောဟိ၊ သုံးဆယ်နှစ်ပါးသော ယောကျ်းမြတ်တို့၏ လက္ခဏာ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံပါ၏။ ယေဟိ၊ ယင်း မဟာပုရိသ လက္ခဏာ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ သော။ မဟာပုရိသဿ၊ ၏။ ဒ္ဝေ ဝ (ဒ္ဝေ+ဝေ)၊ နှစ်မျိုးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဂတိယော၊ အတ္တတ်အဲ့ထိပ်ရောက် ပြီး မြောက်ခြင်းတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ပါကုန်၏။ အညာ၊ ထို နှစ်မျိုးမှ အခြား သော ဂတိတို့သည်။ နု (ဘဝန္တိ၊) မဖြစ်ပါကုန်။ [အနညာ နု+အညာ။]

အဂါရံ၊ အိမ်၌။ သစေ အဇ္ဈာဝသတိ၊ အကယ်၍ လွှမ်းမိုးစိုးအုပ်၍ အပိုင်းအခြားအတိုင်းနေအုံ့၊ (ဇဝံ သတိ၊ သော်။) စက္ကဝတ္တီ၊ စကြာရဇနာကို လည်စေနိုင်သော။ ဓမ္မိကော၊ မင်းကျင့်တရား ဆယ်ပါး၌ ယှဉ်သော။ ဝါ၊ ကုသလကမ္မပထတရား ဆယ်ပါး၌ယှဉ်သော။ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားနည်းလမ်း အားဖြင့် မင်းဖြစ်သော။ [ဤ၌ဋီကာအတိုင်း ပေးသည်။ သီလက္ခန် တာသာ ဋီကာ၌လည်း တနည်းဖွင့်ခဲ့ပြီ။] စာတုရန္တော၊ သမုဒ္ဒရာလေးစင်း အဆုံး အပိုင်းအခြားရှိသောမြေ၏ အရှင်ဖြစ်သော။ ဝါ၊ လေးကျွန်းလုံးကို အစိုး ရသော။ ဝိဇိတာဝီ၊ အောင်အပ်ပြီးသော စစ်မြေပြင်ရှိသော။ [အဌကထာ နည်း။] ဝါ၊ ကိုလေသာရန်၊ အပြင်ရန်ဟူ၊ နှစ်တန်တွင်းပ, ရန်ဟူသမျှကို အောင်ပြီးသော။ [ဋီကာနည်း။] ဇနပဒတ္ထာဝရိယပ္ပတ္တော၊ ခိုင်မြဲသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သော ဇနပုဒ်နယ်ပယ် အသွယ်သွယ်ရှိသော။ ဝါ၊ ဇနပုဒ် နယ်ပယ် အသွယ်သွယ်၌ ခိုင်မြဲသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော။ [ရှေ့နည်း၌၊ နောက်နည်း–ဋီ။] [သတ္တရတနသမန္နာဂတော၊ ခုနစ်ပါးသောရတနာနှင့် ပြည့်စုံ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်နိုင်ပါ၏။

တဿ၊ ထိုစကြာမင်း၏။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ ရတနာနိ၊ တို့ သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သေယ္ယထိဒံ၊ ထို ရတနာတို့ဟူသည် အဘယ် နည်း။ စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာလည်းကောင်း။ ဟတ္ထိရတနံ၊ ဆင်ပျံ ရတနာလည်းကောင်း။ အဿရတနံ၊ မြင်းပျံရတနာလည်းကောင်း။ မဏိ ရတနံ၊ ပတ္တမြားရတနာလည်းကောင်း။ ဣတ္ထိရတနံ၊ မိဖုရားရတနာလည်း ကောင်း။ ဂဟပတိရတနံ၊ သူကြွယ်ရတနာသည်းကောင်း။ သတ္တမံ၊ခုနစ်ခု မြောက်သော။ ပရိဏာယကရတနမေဝ၊ ရှေ့ဆောင်ဦးစီးသားတော်ကြီးရတနာ သာလျှင်လည်းကောင်းတည်း။

အဿ၊ ထိုစကြာမင်း၏။ (မှာ။) သူရား၊ ရဲရင့်ကုန်သော။ ဝီရင်္ဂုပါ၊ ရဲရင့်သူဘို၏အနေကြောင်း ကောင်းသောဝီရိယ ဟူသော သဘောရှိကုန်သော။

[ဤ အင္ဂကထာနည္း။] ၀ါ၊ ရဲရင့္သူတို့၏အၾကြားငး ေကာင္းေသာဝိရိယ ဟူေသာ အထည္ကိုယ် ရွိကုန္ေသာ။ ၀ါ၊ ဝိရိယအတိုျပီးလ်က် တက်တက် ၾကြၾကရွိကုန္ေသာ။ [သီလကၡန္ အမ္ပဋ္ဌသုတ် အင္ဂကထာနည္း။] ပရေသန ပမဒ္ဒနာ၊ တဘက်စစ်တပ်ကို ခ်ိမ်နင်းနိုင်ကုန်ေသာ။ ပရိေသသဟာသုံ၊ တေထာင် ထက် ကျော်လွန်ကုန်ေသ့ား။ ပုတ္တာ၊ တို့ေသည်။ ဘ၀န္တိ။

ေသ၊ ထို စကြာမင်းသည်။ သာဂရပရိယန္တံ၊ သမုဒ္ဒရာလေးစင်း အပိုင်း အခြားရွိေသာ။ ဣမံ ပထဝိ၊ ဤ ေလးကျွန်းမြေကို။ (အဘိဝိဇိယ—၌ စပ်။) ၀ါ၊ ၌။ (အဗ္ဘာ၀သတိ ၀ယ် ၀သမာတ်—၌ စပ်။) အ၁ေလွန်၊ ဥစ္စာ၁ဏ် လက်နက်၁ဏ်လည်းမပါပဲ။ အသတ္ထေန၊ ၀ားစေသာ လက်နက်လည်းမပါပဲ။ ဓမ္မေန၊ ငါးပါးသီလတရားဖြင့်။ အဘိဝိဇိယ၊ ေအာင်နိုင်၍။ အဗ္ဘာ၀သတိ၊ လွှမ်းမိုးအုပ်စိုး၍ အပိုင်းအခြားအတိုင်း ေနနိုင်ပါ၏။

ပန၊ သို့မဟုတ်။ အ၀ါရသ္မာ၊ အိမ်မှ။ (အိမ်ရာဘည်ထောင် လူ့ေဘာင် မှ။) (နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍။) အနဂါရိယံ၊ အိမ်၌ေနခြင်း၏ စီးပွားဖြစ်ေသာ လယ်ထွန် ကုန်ေပး နွားမွေးမှုမရှိရာ ရဟန်းေတာင်သို့။ သစေ ပဗ္ဗဇတိ၊ အကယ်၍ ကပ်ေရာက်အံ့။ (ေ၀ံ သတိ။) ေလာကေ၊ ၌။ ဝိ၀ဋ္ဋဆဋေ၊ ဖွင့် ခွါအပ်ပြီးေသာ ရာ၀ ေဒါသ စေသာ ကိေလသာ အမိုးအကာရှိေသာ။ ၀ါ၊ ရာ၀ ေဒါသ စေသာ ကိေလသာ အမိုးအကာကို ဖွင့်ခွါပြီးခ်ေသာ။ အရဟံ၊ ေသ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ေ၀၊ မဲေဖာက်မပြန် အမှန်ကိုယ်တိုင် အလုံးစုံ ေသာတရားတို့ကို သိနိုင်ေသာ ဘုရားသည်။ ေဟ၁တိ၊ ဖြစ်နိုင်ပါ၏ (ေ၀ါ) နိမိတ် ကြမ်းတတ်ပြာဟ္မဏများက ရှင်ဘုရင်အား သံတော်ဦးတင်အပ်ေသာစကား ဖြစ်၍ "ပါ"ဟု ထည့်သည်။]

၃၄။ ။ေဒ၀။ အယံ ကုမာ၁ေရ၊ သည်။ ကတမေဟိ၊ အ၀ယ်မည် ကုန်ေသာ။ ဒွတ္တိ သမဟာပုရိသလက္ခဏေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာ၀ေတာ၊ ပြည့်စုံ သနည်း။ [စ အနက်မရှိ။] ယေဟိ ။ပ။ ဝိ၀ဋ္ဋဆဋေ၀။ [ရှေးအတိုင်းပေးပါ။]

၃၅။ ။ေဒ၀။ ဟိ၊ မှန်ပါ၏။ (ထင်ရှားအောင်ပြဦးအံ့ ဟုလည်းပေး ပါ။) အယံ ကုမာ၁ေရ၊ သည်။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါေဒါ၊ ခြေတော်ချရာ ရပ် တိုင်းမှာ၀ယ် ကောင်းစွာအညီ တည်ေသာခြေရှိတော်မူ၏။ ေဒ၀။ ယံပိ၊ အကြင်အၾကြောင်းၾကောင့်လည်း။ အယံ ကုမာ၁ေရ၊ သည်။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါ ေဒါ၊ ၏။ ဣဒံ ပိ၊ ဤအၾကြောင်းသည်လည်း။ မဟာပုရိသဿ၊ ေယာကျား မြတ်ဖြစ်ေသာ။ ဣမဿ၊ ဤမင်းသား၏။ မဟာပုရိသလက္ခဏံ၊ မဟာ ပုရိသလက္ခဏာသည်။ ၀ါ၊ ေယာကျားမြတ်၏ အမှတ်အသားသည်။ ဘ၀တိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ (၀)။

(ဒေ၀)။ ဣမသ္မာ ကုမာရသ္မာ၊ ၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်ကုန်သော။ ပါနုတလေသု၊ ခြေဖ၀ါးအပြင်တို့၌။ သဟသ္သာရာနိ၊ တထောင်သောအကန့် ဒေါက်ဆံရှိကုန်သော။ သ နေမိကာနိ၊ အကွပ်တကွနှင့် တကွဖြစ်ကုန်သော။ သနာဘိကာနိ၊ ပုံတောင်းချက်မနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။သဗ္ဗာကာရ ပရိပူရာနိ၊ အလုံးစုံသော အချင်းအရာတို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ စက္ကာနိ၊ တရာ့ရှစ်ကွက် စက်လက္ခဏာတို့သည်။ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ပါကုန်ပြီ။ [ယံ ပိ စသော၀ါကျတို့ ကိုရှေးအတိုင်းပေးပါ။ နောက်၌လည်း ထူးရာကိုသာ ရေးပါမည်။] (၂) ။ပ။

ဒေ၀။ အယံ ကုမာရော၊ သည်။ အာယတပဏှိ၊ ရှည်သောဖနောင့်ရှိပါ ၏။ (၃) ။ပ။ ဒီဃင်္ဂုလိ၊ ရှည်သွယ်သော လက်ချောင်း ခြေချောင်းရှိပါ ၏။ (၄) ။ပ။ မုဒုတလုနဟတ္ထပါဒေါ၊ နုပျို့သောလက်ခြေရှိပါ၏။ (၅) ။ပ။ ဇာလဟတ္ထပါဒေါ၊ ဇာကွန်ရက်ပမာ ညီစွာသော လက်ချောင်း ခြေ ချောင်းရှိပါ၏။ (၆) ။ပ။ ဥဿဒ်ပါဒေါ၊ အောက်သို့မသက် အထက် တက်သည့် ဖမျက်အနေ ခြေတော်ရှိပါ၏။ (၇) ။ပ။ ဧဏိဇင်္ဃော၊ ဧဏီ မည်သောသားကောင်၏ သလုံးအသွင် အစဉ်အထက် လုံးရှိတက်သော ခြေ သလုံးတော် ရှိပါ၏။ (၈)။

ဒေ၀၊ အယံ ကုမာရော၊ သည်။ ဌိတကော ၀၊ မတ်မတ်ရပ်လျက်သော။ အနောနမန္တော (နနမန္တော)။မကိုင်းမညွှတ်ပဲ။ ဥဘောဟိ၊ နှစ်ဘက်ကုန် သော။ ပါဏိတလေဟိ၊ လက်ဝါးအပြင်တို့ဖြင့်။ ဇဏ္ဏုကာနိ၊ ပဆစ်ဒူးဝန်း တို့ကို။ ပရာမသတိ၊ သုံးသပ်နိုင်ပါ၏။ ပရိမဇ္ဇတိ၊ ဆုပ်နယ်နိုင်ပါ၏။ (၉) ။ပ။ကောသောဟိတ၀တ္ထဂုယ္ဟော၊ ဥသဘန္ဒားမြတ်, အင်္ဂါဇာတ်သို့,အအိမ်ဖြင့် ဖုံးအပ်သော အင်္ဂါဇာတ်ရှိပါ၏။(၁၀)။ပ။ သုဝဏ္ဏ၀ဏ္ဏော၊ ရွှေရုပ်နှင့်တူ သော ကိုယ်ရှိပါ၏။ ကဉ္စနသန္နိဘတ္တစော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အရေရှိပါ ၏။(တနည်း။) သုဝဏ္ဏ၀ဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိပါ၏။ ကဉ္စနသန္နိဘတ္တစော၊ ၏။(၁၁)[အဋ္ဌကထာအတိုင်း ၂–နည်း ပေးပါသည်။]

ဒေ၀။ အယံ ကုမာရော၊ သည်။ သုခုမစ္ဆ၀ိ၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော အသား အရေရှိပါ၏။ ဆ၀ိယာ၊ အရေ၏။ သုခုမတ္တာ၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ ရဇေါဇလ္လံ၊ မြူဖြူမြူညစ်သည်။ ဝါ၊ မြူနုမြူကြမ်းသည်။[ရဇောတိ သုခုမရဇော၊ ဇလ္လန္တိ မလိနဘာ၀ါ၀ဟော၊(ညစ်နွမ်းသည်၏အဖြစ်ကို ဆောင် နိုင်သော။)ရေကုသဠေယော၊ မြူမှုန်အစု။–ဋီကာ။] ကာယေ၊ ‹ကိုယ်၌။ နှ ဥ ပလိမ္ဗတိ မလိမ်းကုံ။(မဋ္ဌိကပ်။)(၁၂) ။ပ။ ဧကေကလောမော၊ မွေးတွင်း တတွင်းလျှင် ထပင်စီ တပင်စီပေါက်သော အမွေးရှိပါ၏။ ဧကေကာနိ၊ တပင်

စီ တပင်စီကုန်သော။ လောမာနိ၊ မွေးညင်းတို့သည်။ လောမကူပေသု၊ အမွေးတွင်းတို့၌ ဇာတာနိ၊ ပေါက်ပါကုန်၏။(၁၃)။ပ။

ဥဒ္ဓဂ္ဂလောမော၊ ရွှေမျက်နှာတော် ဖူးမြောက်လိုတိ မော်ရှုကြည့်သို့ အဖျားလှည့်မော် မွေးညင်းတော်ရှိပါ၏။ ဥဒ္ဓဂ္ဂါနိ၊ အထက်ဘက်သော အဖျားရှိကုန်သော။(အထက်သို့လှည့်သော အဖျားရှိကုန်သော။) နီလာနိ၊ ညိုကုန်သော။(ညိုသော အဆင်းရှိကုန်သော။) အဉ္ဇနဝဏ္ဏာနိ၊ မျက်စဉ်းညိုရောင် အဆင်းရှိကုန်သော။ ကုဏ္ဍလာဝဋ္ဋာနိ (ကုဏ္ဍလ+အာဝဋ္ဋာနိ)၊ နားတောင်းကဲ့သို့ လည်ကုန်သော။ ဒက္ခိဏာဝဋ္ဋကဇာတာနိ၊ လက်ယာရစ် လည်သကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်သော။ ဃောမာနိ၊ တို့သည်။ ဇာတာနိ၊ ကုန်၏။(၁၄)။ပ။

ဒေဝ။ အယံ ကုမာရော၊ သည်။ ပြဟ္မုဇုဂတ္တော၊ ပြဟ္မာမင်းလို ဖြောင့်မတ်သောခန္ဓာကိုယ်ရှိပါ၏။(၁၅)။ပ။ သတ္တုဿဒေါ၊လက်ဖမိုးတော်နှစ်ဘက် ခြေမမိုးတော်နှစ်ဘက် ပခုံးတော်နှစ်ဘက် လည်ဂုတ်တော်အားဖြင့် ခုနှစ်ပါးသော အရပ်တို့၌ ပြည့်ဖြိုးသောအသားရှိပါ၏။(၁၆)။ပ။ သီဟပုဗ္ဗဒ္ဓကာယော၊ ခြသေ့မင်း၏ ရှေထက်ဝက်ကိုယ်ကဲ့သို့အထက်အောက် နှစ်ဌာနခွဲပြည့်ဝသော ကိုယ်ကာယရှိတော်မူ၏။ (၁၇) ။ပ။ စိတန္တရံသော (စိတ+အန္တရ+အံသော)၊ လက်ပြင်ရိုးနှစ်ဘက်အကြားခွဲစိုက်ထားသကဲ့သို့ ပြည့်သော အသားရှိပါ၏။ (၁၈) ။ပ။[သဒ္ဒတ္ထကို ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

ဒေဝ။ အယံ ကုမာရော၊ နိဂြောဓပရိမဏ္ဍလော၊ ဝိုင်းဝန်းသော ပညောင်ပင်ကဲ့သို့ ကိုယ်တော်နှင့်အလံ လျော်ကန် ညီညီ ဝိုင်းဝန်းတော်မူပါ၏။ အယား ဤ မင်းသား၏။ ကာယော၊ သည်။ ယာဝတကော၊ အကြင်မျှအတိုင်း အရှည်ရှိ၏။ အယား ၏။ ဗျာမော၊ အလံသည်။ တာဝတကော၊ ထိုမျှ အတိုင်း အရှည်ရှိ၏ ။ပ။ (၁၉) ။ပ။ သမဝဋ္ဋက္ခန္ဓော၊ ရွှေမရိုးစည်ကဲ့သို့ အညီပတ်ဝန်း လုံးသောလည်ပင်းရှိပါ၏။(၂၀)။ပ။ ရသဂ္ဂသဂ္ဂီ (ရသ+ဂသ+အဂ္ဂီ)၊ အရသာကို ဆောင်ယူနိုင်သော အကြောတို့တွင် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်သော ခုနှစ်ထောင်သော အကြောရှိပါ၏။ (၂၁) ။ပ။သီဟ ဟနု–ခြသေ့မင်း၏ အောက်မေး အလား ထက်အောက်အားဖြင့် နှစ်ပါးထင်ပေါ် ပြည့်ဝသော မေးတော်ရှိပါ၏။ (၂၂) ။ပ။

ဒေဝ။ အယံ ကုမာရော၊ သည်။ စတ္တာလီသဒန္တော၊ အတိအကျ လေးဆယ်လွန်တင့်တယ်သော သွားတော်ရှိပါ၏။ (၂၃) ။ပ။ သမဒန္တော၊ ဝရဇိန်မျှားစီးရှိထားသို့ ထက်ဖျားစီရရီ ညီသော သွားတော်ရှိပါ၏။ (၂၄) ။ပ။အဝိရဠဒန္တော၊ ရွှေပြားအပြင် ဝရဇိန်တင်သို့ အစဉ်မကွဲ မကဲ့သော သွားတော်

ရှိပါ၏(၂၅) ။ပ။ သုသုက္ကဒါ၎ေ၊ သောကြာကြယ်ဝန်း ထွန်းသည့်အသွင် အလွန်ပြုစင်သော စွယ်တော်ရှိပါ၏။ (၂၆) ။ပ။ ပဟ္ဠတဇိဝေ၊ ရှည်လျားနုနယ် ပြန့်ကျယ်သော လျှာတော်ရှိပါ၏။ (၂၇) ။ပ။

ဒေဝ။ အယံ ကုမာရော၊ သည်။ ဗြဟ္မာယဿော၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ အသံကဲ့သို့ သာယာနာပျော် အသံတော်ရှိပါ၏။ ကရဝိကဘာဏီ၊ ကရဝိက်ငှက်ကဲ့သို့ သာယာစွာမြွက်ဆိုတတ်ပါ၏။ (၂၈) ။ပ။ အဘိနီလနေတ္တော၊ အောင်မဲညို ပွင့် နှမ်းကြပ်ပွင့်သို့ ညိုသင့်ထိုထို ရှန်းရှန်းစိုမျှ ညိုသောမျက်လုံးရှိပါ၏။(၂၉) ။ပ။ ဂေါပခုမော၊ မွေးစအရွယ် နွားနီငယ်၏ တင့်တယ် ကြည်အေး မျက်လုံး ကလေးသို့ မျက်မွေးစိရရီ အလွန်ကြည်သော မျက်လုံးရှိပါ၏။ (၃၀) ။ပ။

ဒေဝ။ ဣမသ္မာ ကုမာရိယာ၊ ၏။ ဘမုကန္တရေ၊ မျက်ခုံးတို့၏ကြားဌ။ သြဒါတာ၊ ဖြူသော။ မုဒု၊ နူးညံ့သော။ တူလသန္နိဘာ၊ လဲဝါဂွမ်းနှင့်တူသော။ ဥဏ္ဏာ၊ မွေးရှင်တော်သည်။ ဇာတာ၊ ပေါက်ပါပြီ။ (၃၁) [မုဒုနှင့် တူလသန္နိဘာ ကို အဌကထာ၌ တပုဒ်စီဖွင့်သည်။] ။ပ။ ဒေဝ။ အယံ ကုမာရော၊ သည်။ ဥဏ္ဏိသသီသော၊ သင်းကျစ်အပြား ဖွဲ့ပတ်ထားသို့ သီးခြားဆန်းထူး မဟာနဖူးကြောင့် ဖူးရှင်ပျော် လုံးသောဦးခေါင်းတော်ရှိပါ၏။ (၃၂) ။ပ။

၃၆။ ။ဒေဝ။ အယံ ကုမာရော၊ သည်။ ဣမေဟိ ဒ္ဒတ္တိံသ မဟာပုရိသလက္ခဏေဟိ၊ တိုနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပါ၏။ ယေဟိ ။ပ။ ဝိဝဋ္ဋစ္ဆဒေါ။ [ပုဒ်စဉ်နံပါတ် ၃၃–၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] ဣတိ၊ သို့။ (အဝေါစုံ။) [ပုဒ်စဉ်နံပါတ် ၃၃–၌ ပါခဲ့သော အဝေါစုံ သို့ ပြန်လည်ပါ။]

ဝိပဿီသမည္ဟ

၃၇။ ။ဘိက္ခဝေ။ အထခေါ၊ ၌။ ပန္နရသ ရာဇာ၊ သည်။ နေမိတ္တေ။ ဗြာဟ္မဏေ၊ တို့ကို။ အဟတေဟိ၊ မထုရိုက်အပ် (မဖွပ်လျှော်အပ်) ကုန်သေးသော။ ဝါ၊ အသစ်စက်စက်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝတ္ထေဟိ၊ အဝတ်တို့ဖြင့်။ အစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်းစေ၍။ (ဝတ်ရုံစေ၍။) သမ္ဘကာမေဟိ၊ အလုံးစုံ အလိုရှိထိုက်သောဝတ္ထုတို့ဖြင့်။ (အလုံးစုံလိုချင်စရာဝတ္ထုတို့ဖြင့်။) သန္တပ္ပေသိ၊ နှစ်သက်ရောင့်ရဲစေပြီ။ [ပါဠိတော်၌မင်းသားလေး၏ မဟာပုရိသလက္ခဏာတို့ကို ကြည့်ရှုပြီးမှ ဗြာဟ္မဏတို့အားပူဇော်သည်ဟု မိန့်တော်မူသော်လည်း၊

အဌကထာ၌ ပြောဟွဲဏတို့ကို ပူဇော်ပြီးမှ လက္ခဏာတို့ကို ကြည့်ရှုစေသည်ဟု ဖွင့်သည်။]

ဘိက္ခဝေ။ အထခေါ၊ ၌။ (နိမိတ်ဖတ်ပြီးထုတ် ထိုအခါ၌။) မန္ဒမှာ။ ရာဇာ၊ သည်။ ဝိပဿီဿ၊ သော။ ကုမာရဿ၊ မင်းသားအား။ ခဝတိယော၊ အထိန်း တော်တို့ကို။ ဥပဌာပေသိ၊ ပြုစုလုပ်ကျွေးစေပြီ။ [မာတုပိတုဥပဌာနံ-၌ကဲ့သို့ ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်းအနက်ဟော ၌ ခဝတ်၏ယှဉ်ရာဝယ် "ကံ" ဟုလည်း မိန့် တော်မူကြ၏။] အညာ၊ အခြားသော အထိန်းတော်တို့သည်။ ခီရံ၊ နို့ရည်ကို။ ပါယေန္တိ၊ သောက်စေကြကုန်၏။ (တိုက်ကြကုန်၏။)အညာ။ နှာပေန္တိ၊ ရေချိုး စေကြကုန်၏။ (ရေချိုးပေးကြကုန်၏။) အညာ။ ခာရေန္တိ၊ ဆောင်ယူကုန်၏။ (ဆောင်ရွက်ပေ့ချီကုန်၏)။ အညာ။ အကော်နဲ၊ ရင်ခွင်ဖြင့်။ ပရိဟရန္တိ၊ ရွက် ဆောင်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ။ ဇာတဿ၊ ဖွားမြင်ပြီးသော။ ဝိပဿိဿ။ ကုမာရဿ၊ အား။ သေတစ္ဆတ္တံ၊ ထီးဖြူကို။(နှတ်ခ်ဖြစ်သော ထီးဖြူကို။)ဒိဝါစေဝ၊ နေ့၌ လည်းကောင်း။ ရတ္တိံ၊ ၌လည်းကောင်း။ ခဝရယိတ္ထ၊ ဆောင်းမိုးပေးပြီ။ (ကိ၊ အဘယ်သို့ကြံ၍ ဆောင်းမိုးပေးသနည်း။)နံ၊ ထိုမင်းသားကို။ သီတံ ဝါ၊ အအေးသည်သော်လည်းကောင်း။ ဥဏှံ ဝါ၊ အပူသည်သော်လည်းကောင်း။ တိဏံ ဝါ၊ မြက်သည်သော်လည်းကောင်း။ ရဇော ဝါ၊ မြေမှုန်သည်သော် လည်းကောင်း။ ဥဿာဝေါ ဝါ၊ ဆီးနှင်းသည်သော်လည်းကောင်း။ မာ ဗာဓယိတ္ထ၊ မနှိပ်စက်ပါစေနှင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍ ဆောင်းမိုးပေးပြီ။

ဘိက္ခဝေ။ဇာတော ဖွားမြင်ပြီးသော။ ဝိပဿီ။ ကုမာရော၊ သည်။ ဗဟု နော၊ များစွာသော။ ဇနဿ၊ လူအပေါင်းသည်။ ပိယော၊ ချစ်ဖွယ်သည်။ မနာပေါ၊ မေတ္တာစိတ်ဖြင့် ရောက်အပ်သည်။ဝါ၊မြတ်နိုးအပ်သည်။ (တနည်း) မနာပေါ၊ စိတ်ကို တိုးပွားစေတတ်သည်။ အဟောသိ။ ဘိက္ခဝေ။ သေယျ ထာ ပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဥပ္ပလံ ဝါ၊ ကြာဖြူ ကြာနီ ကြာညိုသည် သော်လည်းကောင်း။ ပဒုမံ ဝါ၊ ပဒုမ္မာကြာသည်သော်လည်းကောင်း။ ပုဏ္ဏရိ ကံ ဝါ၊ ကြာပုဏ္ဏရိက်သည်သော်လည်းကောင်း။ ဗဟုနော၊ သော။ ဇနဿ၊ သည်။ ပိယံ၊ သည်။ မနာပံ၊ သည်။ (ဟောတိ) သေယျထာ ပိ၊ ကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ။ ဧဝမေव ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ပ။အဟောသိ။[ဥပ္ပလစသည်တို့

၈။ ခာရေန္တိ ပရိဟရန္တိ။ ။မင်းသားကလေးကို ရင်ခွင် ပေါင် လက်တို့ဖြင့် အချိန် ရှည်ကြာစွာပွေ့ချီ ချော့မြူခြင်းကို "ခာရေန္တိ"ဟု လည်းကောင်း၊ အခြားသူ၏ရင်ခွင်မှ မိမိရင်ခွင်သို့လည်းကောင်း၊အခြားသူ၏လက်မှ မိမိလက်သို့လည်းကောင်းပြောင်းယူခြင်း ကို"ပရိဟရန္တိ"ဟုလည်းကောင်း မှတ်မှ။[ဋီကာ မှိအစ်သော အဓိပ္ပါယ်။]

၏ အနက်ကို အဂ္ဂိတ္ထရ ပဋ္ဌာန်ပါတင်ကထာ ပထမပဏ္ဏာ၊ ၃–၀၈၊ ၈–သုတ်ကို ကြည့်၍ ပေးပါသည်။] သော၊ ထို ဝိပဿီမင်းသားကို။ [အဿုဒံ နိပါတ်။] အကေ်နေ၀၊ ဖြင့်ပင်။ အက်ံ၊ သို့။ ပရိဟရိယတိ၊ ရှေးရှုဆောင်အပ်၏။ [ရင်ခွင်တခုဖြင့် ရင်ခွင်တခုသို့ ပြောင်းရွှေ့ပွေ့ချီအပ်သည်–ဟူလို။ အကျယ်ကို အဋ္ဌကထာ၌ ပြတားပြီ။]

၃၈။ ။ဘိက္ခဝေ။ပ။ ကုမာရော၊ သည်။ မဇ္ဈိဿရော စ၊ သာယာသော အသံရှိသည်လည်းကောင်း။ ဝဂ္ဂုဿရော စ၊ ကောင်းသော အသံရှိသည် လည်းကောင်း။ မဓုရဿရော စ၊ ချိုသာသော အသံရှိသည်လည်းကောင်း။ ပေမနိယဿရော စ၊ ချစ်အပ် နှစ်သက်အပ်သော အသံရှိသည်လည်းကောင်း။ [ပေမနီယဿရောတိ ပိယာယိတမ္မဿရော။–ဋီကာ။] ဝါ၊ ချစ်ချင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော အသံရှိသည်လည်းကောင်း။ [ဤအလို "ပေမနိယဿရော" ဟု နိဒ္ဒ ရဿဖြင့် ရှိပါစေ၊ ပေမံ+ဇနေတိတိ ပေမနိယော။] အဟောသိ။ ဘိက္ခဝေ။ သေယျထာ ပိ၊ ကား။ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာမည် သော။ ပမ္ဗတေ၊ တောင်၌။ ကရဝီကာ နာမ၊ ကရဝီက်မည်သော။ သကုဏဇာတိ၊ ငှက်မျိုးသည်။ မဇ္ဈိဿရော စ၊ သည်လည်းကောင်း။ပ။ ပေမနိယဿရော စ၊ လည်းကောင်း။ (ဟောတိ။) ဧ၀မေ၀။ပ။အဟောသိ။

၃၉။ ။ဘိက္ခဝေ။ပ။ကုမာရဿ၊ ၏။ ကမ္မဝိပါကံ၊ ကံ၏ အကျိုးနှင့်တကွဖြစ်သော။ ၀ါ၊ ကံ၏အကျိုး၏အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်သော။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ နတ်၌ဖြစ်သော ပညာဒစက္ခုနှင့်တူသော ပညာဒစက္ခုသည်။ (နတ်၌ဖြစ်သောမျက်စိနှင့်တူသော မျက်စိသည်။) ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ယေန၊ ယင်း ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်။ သမန္တာ၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌။ ယောဇနံ၊ တယူဇနာ တိုင်တိုင်။

၁။ **ကမ္မဝိပါကံ**။ ။သာတိသယသုစရိတကမ္မနိဗ္ဗတ္တံ (အလွန်အကဲနှင့်တကွ ဖြစ်သော ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော ကံကြောင့်ဖြစ်သော။) ဝိတ္တသေမ ရတိရာဒီဟိ အပလိဗုဒ္ဓံ (သည်းခြေ သလိပ်ပြွန်သွေးအစရှိသည်တို့သည် မနှောင့်ယှက်အပ်သော။) ဒုရေ ဝိ အာရမ္ဘဏသမ္ဘဒ္ဓိနှင့် သမတ္ထံ (အဝေးဌာနသော်မှလည်း အာရုံကို ခံယူစွမ်းနိုင်သော။) ကမ္မဝိပါကေန သဟဇာတံ၊ [ကံ က ဝိပါက် နမဂ္ဂနှာနှင့် ကမ္မဇရူပ်များကို ဖြစ်စေသောအခါ ကမ္မဇရူပ်ဖြစ်သော ထို စက္ခုပညာဒလည်း ကြွင်းသော အကျိုးတရားများနှင့် အတူ ဖြစ်ပေါ်လာသည်–ဟူလို။] ကမ္မဿ ၀ါ ဝိပါကဘာ ဝေန ဇာတံ [ထို စက္ခုပညာဒသည် ကံ၏အကျိုး အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်သည်၊ ဆိုလိုရင်း မှာ ကံ၏အကျိုးဖြစ်သည်–ဟူလို] ။–ဋီကာ။

၂။ **ဒိဗ္ဗစက္ခု**။ ။ဒိဝိ+ဘဝံ ဒိဗ္ဗံ၊ [ဒိ၀ဝုဒ်+ဏျပစ္စည်း။] ဒိဗ္ဗံ စ+ဘံ+စက္ခု စာတိ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု ဝိယာတိ ဒိဗ္ဗစက္ခု။ [အကျယ်ကို ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

(တယူဇနာ အတွင်းဌာ ရှိသော ရွှေပါရုံကို။) ဒီဝါ စေဝ၊ နေ့အခါဌာလည်း ကောင်း။ ရတ္တိ စ၊ ညဉ့်အခါဌာလည်းကောင်း။ ပဿတိ၊ မြင်နိုင်၏။

၄၀။ ။ဘိက္ခဝေ။ပ။ ကုမာရော၊ သည်။ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာ ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ (ပေကွန္တီ) သေယျထာပိ၊ ကြည့် ကုန်သကဲ့သို့။ (တထာ။) အနိမိသန္တော၊ မျက်စိမမှိတ်ပဲ။ ပေက္ခတိ၊ ကြည့် ၏။ ဘိက္ခဝေ။ပ။ ပေက္ခတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝိပဿီသာ၊ သော။ ကုမာရသာ၊ ၏။ (သမညာ—ဌ် စပ်။) ဝိပဿီ ဝိပဿီ တော့ဝ(ဣတိ+ဝေ)၊ ဝိပဿီမင်းသား ဝိပဿီမင်းသားဟူ၍သာ။ သမညာ၊ အမည်သည်။ ဥဒပါ ဒိ။ [ဤနည်းအလို–ဝိသုဒ္ဓ၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်စွာ။ ပဿတိတိ ဝိပဿီ။ ဝိဝဋ္ဋေဟိ၊ ဖွင့်အပ်သော မျက်လုံးတို့ဖြင့်။ ပဿတိတိ ဝိပဿီ။ ဤသို့ ဝစ နတ္ထ ပြုပါ။]

☰ ၄၁။ ။ဘိက္ခဝေ။ အထခေါ၊ ဌ်။ ဗန္ဓုမာ။ ရာဇာ၊ သည်။ အတ္ထ ကရဏေ၊ အစီးအပွားကို ပြုရာရုံးဌ်။ ဝါ၊ တရားစီရင်ရာရုံးဌ်။ [“အဋ္ဌကရ ဏေ၊ တရားစဲမှုကိုပြုရာရုံးဌ်။”ဟုလည်း ပုဂ္ဂဲရှိ၏။] နိသိန္နော၊ထိုင်နေလျက်။ ဝိပဿီ ကုမာရံ၊ ကို။ အကော်၊ ဌ်။ နိသီဒါပေတွာ၊ ထိုင်နေစေ၍။အတ္ထေ၊ အစီးအပွားတို့ကို။ အနုသာသတိ၊ သွန်သင်ဆုံးမလမ်းပြ၏။ ဘိက္ခဝေ။ တတြ၊ ထို တရားစီရင်ရာရုံးဌ်။ ဝိပဿီ ကုမာရော။ ပိတု အကော်၊ ခမည်း တော်၏ ရင်ခွင်ဌ်။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေလျက်။ ဝိစေယျ ဝိစေယျ၊ ဉာဏ်ဖြင့် စိစစ်၍ ဉာဏ်ဖြင့်စိစစ်၍။ အတ္ထေ၊ တို့ကို။ ဉာယေန၊ အသင့်အားဖြင့်။ ပနုဒယတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ [ပဝုဒ္ဓ+နိဓာတ်၊ ဘိခြင်းအနက်ဟော။]ဝါ၊ အပြားအားဖြင့် ဖြစ်စေ၏။ [ပဝတ္တိ အနက်ဟော၊ ကာရိတ်လည်းကျေ။] ဘိက္ခဝေ။ဝိစေယျ ဝိစေယ်၊ ၍။ ကုမာရော၊ သည်။ အတ္ထေ၊ တို့ကို။ ဉာယေန၊ ဖြင့်။ပနုဒယတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ဝိပဿီသာ ကုမာရသာ၊ ၏။ (သမညာ– ဌ် စပ်။) မတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည်ထက်။ ဘိယျောသော၊ လွန်စွာ။ (ရှေး ကထက်လွန်စွာ၊) ဝိပဿီ ဝိပဿီတော့ဝ၊ သာ။ သမညာ ဥဒပါဒိ။ [ဝိစေ ယျ ဝိစေယျ ပဿတိတိ ဝိပဿီ ဟု ပြုပါ။]

၄၂။ ။ဘိက္ခဝေ။ပ။ ကုမာရသာ၊ မင်းသား၏ အတ္တက်။ (မင်းသား ဖို့။) [တဒတ္ထသမ္ဘဒါန်။] တယော၊ သုံးဆောင်ကုန်သော။ ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်တို့ကို။ [တယော၏ သရုပ်ကို ပြတော်မူလို၍ ကော် ဝဿိက် စသည် မိန့်။] ကော်၊ တဆောင်သော။ ဝဿိက်၊ မိုးအခါ၌ နေခြင်းကိုထိုက်သော ပြာသာဒ်ကိုလည်းကောင်း။ ကော်၊ ဇသော။ ဟေမန္တိက်၊ ဆောင်းအခါ၌ နေ

ခြင်းကိုထိုက်သော ပြာသာဒ်ကိုလည်းကောင်း။ ဧကံ၊ သော။ ဂိမ္မိကံ၊ နေ့ အခါ၌ နေခြင်းကိုထိုက်သော ပြာသာဒ်ကိုလည်းကောင်း။ ကာရာပေသိ၊ ပြုစေပြီ။ (ဆောက်လုပ်စေပြီ။)[ဝေသိက် စသည်၏ဝစနတ္ထကို ဘာသာဋီကာ၌ ရှုပါ။]

ပဌ ကာမဂုဏာနိ၊ တို့ကို။ ဥပဌာပေသိ၊ အနီးခ်ဉ်တည်စေပြီ။ ဝ၀ါ၊ ပြုစု လုပ်ကျွေးစေပြီ။ ဘိက္ခဝေ။ ဟတ္ထြ၊ ထို သုံးဆောင်သော ပြာသာဒ်တို့တွင်။ ဝိပဿီ။ ကုမောရော၊ သည်။ ဝေသိကော၊ သော။ ပါသာဒေ၊ ၌။ စတ္တာ ရော မာသေ၊ လေးလတို့ပတ်လုံး။ နိပ္ပုရိသေဟိ၊ ယောကျ်ားမရှိကုန်သော။ (အမျိုးသားမပါ အမျိုးသမီးများသာ တီးမှုတ်အပ်ကုန်သော။) တူရိယေဟိ၊ တူရိယာတို့ဖြင့်။ ပရိစာရယမာနော[1]၊ ထိုထို့ကာမဂုဏ်၌ ဣန္ဒြေတို့ကို လှည့် လည်စေလျက်။ ဝါ၊ ပျော်ပျော်ပါးပါး ခံစားလျက်။ ဟေဋ္ဌာပါသာဒံ[2]၊ ပြာသာဒ်၏ အောက်ထပ်သို့။ နု သြရောဟတိ၊ မဆင်း။ ဣတိ၊ ပထမ ဘာဏဝါရ အပြီးတည်း။ ॥ပဌမဘာဏဝါရော၊ ပထမ ဘာဏဝါရ တည်း။

ဓိဏ္ဍာပုရိသ

၄၃။ ॥ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ၌॥ပ॥ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော။ ဝဿာနံ၊ နှစ်တို့၏။ ဗဟူနံ။ ဝဿသတာနံ၊ အနှစ်အရာတို့၏။ ဗဟူနံ။ ဝဿသဟဿာနံ၊ အနှစ်အထောင် တို့၏။ အစ္စယေန၊ လွန်ရာ အခါ၌။ သာရထိ[3]၊ ရထားထိန်းကို။ (ရထားကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက် မောင်း သူကို။) အာမန္တေသိ၊ အမိန့်ရှိပြီ။ (ခေါ်၍ပြောပြီ။) (ကိ[4]။) သမ္မသာရထိ၊ အမောင်ရထားထိန်း။ ဘဒ္ဒါနိ ဘဒ္ဒါနိ၊ ကောင်းကုန် ကောင်းကုန်သော။ ယာနာနိ၊ ယာဉ်တို့ကို။ ယောဇေဟိ၊ ယှဉ်စေလော့။ (ယာဉ်တို့ကို မြင်းနှင့်

---

[1]။ ပရိစာရယမာနု။ ॥ပရိစာရယမာနုသဿာတိ ပရိတော စာရယမာနုသ၊ တသ္မိံ တသ္မိံ ကာမဂုဏေ ဣန္ဒြိယာနိ စာရယမာနုသဿာတိ အတ္ထော။—မဟာခန္ဓက ယသ ဝတ္ထုအဖွင့်။ သာရတ္ထ။

[2]။ ဟေဋ္ဌာပါသာဒံ။ ॥နု ဟေဋ္ဌာ ပါသာဒါ သြရောဟတိတိ ဥပရိပါသာဒ တော ဟေဋ္ဌိမတလံနု သြရောဟတိ၊ ''ဟေဋ္ဌာပါသာဒ'' နှိ ဝိ ပဋ္ဌနှိ။—သံဃ ဘေဒကွဲနှကာအဖွင့် သာရတ္ထ။ [ဟေဋ္ဌာ ပါသာဒါ ဟု ရှိလျှင် ''ပါသာဒါ၊ မှ။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်အရပ်သို့'' ဟု ပေးပါ။]

ကပ်ယှဉ်လော့။) သုဘူမိဒဿနာယ၊ ကောင်းသောမြေအရပ်ကို ကြည့်ရှု ခြင်းငှာ။ ဥယျာနဘူမိ၊ ဥယျာဉ်မြေသို့။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကြစို့။(သွားကြ ရအောင်။) ဣတိ၊ သို့။ (အာမန္တေသိ။)

ဘိက္ခဝေ။ ဒေဝ၊ မှင်းသား။ ဝေါ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ ခေါ၊ လျှင်။ သာရထိ၊ သည်။ ဝိပဿီသ ကုမာရဿ၊ ၏။ (ဝစနံ၊ ကို။) ပဋိဿုတ္တွာ၊ ရှေးရှုနားထောင်၍။ ပ။ ယောဇေတ္တာ၊ ယှဉ်စေ၍။ပ။ ကုမာရဿ၊ အား။ ပဋိဝေဒေသိ၊ တဖန်သိစေပြီ။ (ပြန်၍ သံတော်ဦးတင်ပြီ။) (ကိ ။)ဒေဝ။ တေ၊ အသင်မင်းသား၏ အတ္ထက်၊ ဘဒ္ဒါနိ ဘဒ္ဒါနိ။ ယာနာနိ၊ တို့ကို။ ယုတ္တာနိ၊ ကပ်ယှဉ်အပ်ပါကုန်ပြီ။ (မြင်းနှင့် ကပ်ယှဉ်အပ်ပါကုန်ပြီ။) ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ (တံ၊ အသင်မင်းသားသည်။) ယာသ၊ အကြင်ကြွတော်မူခြင်း ၏။ ကာလံ၊ အချိန်ကို။ မညသိ၊ သိ၏။ (တဒေဝ၊ ထို ကြွတော်မူရာ အချိန်ကိုသာ။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ ရူစိယာ၊ အလိုအားဖြင့်။ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါ။) ဣတိ။ (ပဋိဝေဒေသိ။) ဘိက္ခဝေ၊ အထခေါ၊ ၌။(သံတော်ဦး တင်ရာ ထိုအခါ၌။) ။ပ။ ယာနံ၊ သို့။ အဘိရုဟိတ္တာ၊ တက်စီး၍။ ဘဒ္ဒေဟိ ဘဒ္ဒေဟိ။ ယာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဥယျာနဘူမိ ၊ သို့။ နိယျာသိ၊ ထွက် လာပြီ။

၄၄။ ။ဘိက္ခဝေ။ပ။ နိယျန္တော၊ ထွက်လာလတ်သော်။ ဇိဏ္ဏံ၊ အို သော။ ဂေါပါနသိဝက် ၊ အခြင်ရနယ်ကဲ့သို့ ကောက်သော။ (အဋ္ဌ ကထာ။) ဝါ၊ ကောက်သော အခြင်ရနယ်နှင့် တူသော။ [ဂေါပါနဆီ ဝက်နှင့် ဝက်ဂေါပါနသီ ဝိယ။–ဋီကာ။] ဘောဂ္ဂ ၁ ၊ ခါးအရပ်၌ ပျက်စီး နေသော။ (ခါးကုန်းနေသော။) [(တနည်း) အာဘောဂ္ဂ၊ အစမှ စ၍ အထက် သို့တက်လျက် ပဆစ်ဒူးဝန်း ခါး ပခုံးဟူသော သုံးဌာနတို့၌ ပျက်စီးနေ သော။ ဝါ၊ ကောက်နေသော။] ဒဏ္ဍပရာယဏံ၊ တောင်ဝှေးဟူသော လည်း လျှောင်းရာရှိသော။ (တောင်ဝှေးသာလျှင် အားကိုးရာရှိသော။) ပဒဝမောနံ၊ တုန်လှုပ်လျက်။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားနေသော။ အာတုရံ၊ ဇရာဖြင့် နာကျင်နေ

၁။ ဘောဂ္ဂ။ ။ဘောဂ္ဂန္တိ ဘဂ္ဂံ၊ ဇူမိနာ ဝိယ ဝက်ဘာဝမေဝ ဒီပေတိ။–တိကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ–ဒေဝဒူတသုတ်။ ဘဂ္ဂန္တိ ဘဂ္ဂသရီရံ၊ ကဋ္ဌယံ ဘဂ္ဂကာယတ္တာ တေ နာဟု–ဇူမိနာ။ပ။ဒီပေတိတိ။ ဝုင်း–ဋီကာ။ ဤ အဖွင့်အတိုင်း ဝတ္ထုမတနည်း အနက် ပေးပါသည်၊ ဤသုတ် မဟာဝဂ္ဂ, ၌–တိုင်ကား တမျိုးဖွင့်၏၊ ထိုနည်းကိုလည်း ပေးထားပါသည်။

သော။ ဝါ၊ ဇရာသည် နှိပ်စက်အပ်သော။ ဂတယောဇွန်၊ နုပျိုသူ၏ အဖြစ်ကို လွန်ပြီးသော။ ဝါ၊ နုပျိုသောအရွယ်ကို လွန်ပြီးသော။ ပုရိသံ၊ ကို။ အဒ္ဓသာ၊ မြင်ပြီ။

ဒီသွာ၊ ရှု။ ဝါ၊ မြင်ခြင်းကြောင့်။ သာရထိ၊ ကို။ အာမန္တေသိ၊ အမိန့်ရှိပြီ။ (မေးပြီ။ ကိ။) သမ္မ သာရထိ၊ အယံ၊ ပုရိသော၊ ကို။ ကိ ကတော၊ အာဘယ်သည် ပြုအပ်သနည်း။ (ဘာဖြစ်နေတာတုံး။) အယ၊ ဤ ယောကျ်ား၏။ ကေသာပိ၊ ဆံပင်တို့သည်လည်း။ အညေသံ၊ အခြားသူတို့၏။ (ကေသာ) ယထာ၊ တို့ကဲ့သို့။ နု (ဟောန္တိ)၊မဟုတ်ပါကုန်တကား။ (မဟုတ်ပါပဲလား။) အယ၊၏။ ကာယော ပိ၊ခန္ဓာကိုယ်သည်လည်း။ အညေသံ၊တို့၏။ (ကာယော) ယထာ၊ ကဲ့သို့။ နု (ဟောတိ)၊ မဟုတ်ပါတကား။(မဟုတ်ပါပဲလား။) ဤတိ။ (အာမန္တေသိ။)

ဒေဝ၊ မင်းသား။ ဧသော၊ ဤ ယောကျ်ားသည်။ ဇိဏ္ဏော နာမ၊ ဇိဏ္ဏမည်ပါ၏။ (သူအိုမည်ပါ၏။) ဤတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦးတင်ပြီ။ သမ္မ သာရထိ။ ဧသော ဇိဏ္ဏော နာမ၊ ဤဇိဏ္ဏမည်သူသည်။ (ဤသူအိုမည်သည်။) ကိ ပန၊ အာဘယ်နည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ [ရှေးအခါကသူအိုကိုမမြင်ဘူးသော မင်းသားဖြစ်၍ ဇိဏ္ဏဟူသော စကားလုံး၏အဓိပ္ပါယ်ကို မသိသောကြောင့် မေးသည်။] ဒေဝ။ ဧသော၊ သည်။ ဇိဏ္ဏော နာမ၊ ၏။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တေန၊ ထိုဇိဏ္ဏမည်သူသည်။ (ထိုသူအိုသည်။) စိရံ၊ ကြာရှည်စွာ။ ဇီဝိတမ္ပိ၊ အသက်ရှင်ထိုက်သည်။ နု ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။ (အသက်ရှည်ရှည် နေရမည်သူ မဟုတ်တော့ပါ။) ဤတိ၊ ပြီ။

သမ္မ သာရထိ။ အဟမ္ပိ၊ ကျွန်ုပ်သည်လည်း။ (ကျွန်ုပ်လဲပဲ။) ဇရာဓမ္မော၊ အိုခြင်းသဘောရှိသည်။ (ဟုတ္တာ။) ဇရံ၊ အိုခြင်းကို။ အနု တီတော ကိ၊ မလွန်မြောက်နိုင်ဘူးလော။ (မလွန်မြောက်နိုင်ဘူးလား။) ဤတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ ဒေဝ။ တံ စ၊ သင်မင်းသားသည်လည်းကောင်း။ မယံ စ၊ ကျွန်တော်မျိုးတို့သည်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့သည်။ ဇရာဓမ္မာ၊ အိုခြင်းသဘောရှိကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) ဇရံ၊ ကို။ အနတီတာ၊ မလွန်မြောက်နိုင်ကုန်သည်။ အမ္ဘ၊ ဖြစ်ပါကုန်၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦးတင်ပြီ။ သမ္မ သာရထိ။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ (ဒီလိုအိုမယ်ဆိုယင်။) ဒါနိ၊ ၌။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဥယျာနဘူမိယာ၊ ဖြင့်။ အလံ၊ အကျိုးမရှိတော့။ ဤတော ဝ၊ ဤအရပ်မှပင်။ အန္တေ ပုရံ၊ နန်းတွင်းသို့။ ပစ္စနိယျာဟိ၊ ပြန်လှည့်

ပါလေ့။ (လှည့် ပြန်ပေတော့။) ဣတိ၊ ပြီ။ဒေဝ။ ဝေ၊ ကောင်းပါပြီ။ (အမိန့်တော်အတိုင်းပါ။)ဣတိ ခေါ၊ လျှင် ။ပ။ ပစ္စနိယျာသိ၊ ပြန်လှည့်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ။ တတြ၊ ထိ နန်းတော်၌။ ဝိပဿီ။ ကုမာရော၊ သည်။ အနေ့ ပရုံ၊ သို့။ ဂတော၊ ရောက်ပြီးသည်။(သမာနော။) ဒုက္ခီ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း ရှိသည်။ ဒုမ္မနော၊ မကောင်းသော စိတ်ရှိသည်။ (စိတ်မချမ်းမသာသည်။) (ဟုတ္တာ။) ပဏ္ဍာယတိ၊ ဟိုဟိုဒီဒီကြံစည်စဉ်းစားနေ၏။ (ဟိုဟို ဒီဒီ ကြံစည် မှိုင်တွေ့၍ ထိုင်နေ၏။)(ကိံ၊ အဘယ်သို့ ကြံစည်စဉ်းစားသနည်း။) ယတြ၊ အကြင် ဇာတိသည်။(သတိ၊ ရှိလတ်သော်။) ဇာတာ၊ မွေးဖွားလာသော သတ္တဝါ၏အတွက်။ ဝါ၊ သတ္တဝါမှာ။ ဇရာ၊ ဇရာသည်။(အိုခြင်းသည်။) ပညာယိတ္ထတိ နာမ၊ ထင်ရှားရ၏။ ဝါ၊ အထင်အရှားဖြစ်ရ၏။ (သာ) ဇာတိ၊ ထို ဇာတိသည်။ ဧ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်သည်။ အတ္ထု၊ ကိရ ဘော၊ ဖြစ်လေစ-ဟေ့။ ဣတိ၊ သို့။(ပဏ္ဍာယတိ။)

၄၅။ ။ဘိက္ခဝေ။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်စေ၍။ (အခေါ်ခိုင်း၍။) တေ၊ ဤ စကားကို။ အဝေါစ၊ ပြောပြီ။(အမိန့်ရှိပြီ။) (ကိံ။) သမ္မ သာရထိ၊ အမောင် ရထားထိန်း။ ကစ္စိ၊ အဘယ်သို့နည်း။ (ဘယ်လိုလဲ။) ကုမာရော၊ သည်။ ဥယျာနဘူမိယာ၊ ၌။ အဘိရမိတ္ထ၊ မ္ဗေ. လျော်ခဲ့၏လော။(ပျော်ခဲ့ရဲ့လား။)[အဘိရမိတ္ထ၌ အဇ္ဇတနီ(အာ)ဝိဘတ်ကို တွေ့ ပြီ။] သမ္မ သာရထိ။ပ။ အတ္ထမနော၊ မိမိစိတ်ရှိသည်။(နှစ်သက်ဝမ်းမြောက် သည်။) အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏လော။(ဖြစ်ခဲ့ရဲ့လား။)ဣတိ၊ ပြီ။ ဒေဝ၊ မင်း မြတ်။ပ။နု အဘိရမိတ္ထ၊ မမ္ဗ. လျော်ခဲ့ပါ။ပ။ နု အဟောသိ၊ ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦးတင်ပြီ။ သမ္မ သာရထိ။ ကုမာရော၊ သည်။ ဥယျာနဘူမိ၊ သို့။ နိယျန္တော၊ ထွက်လတ်သော်။ ကိံ၊ အာသယ်ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင် သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ ဒေဝ။ ကုမာရော၊ သည်။ဥယျာနဘူမိ၊ သို့။ နိယျန္တော၊ သော်။ ဇီဏ္ဏံ။ ပ။ ပုရိသံ၊ ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်ပါပြီ။ ဒီသူ၊ ကြောင့်။ မံ၊ ကို။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြောပါပြီ။(ကိံ။) သမ္မ

၁။ ပစ္စနိယျာသိ။ ။ပတိ+နိ ရှေ့ရှိသော+ယာဓာတ်၊ အဇ္ဇတနီ ဤ ဝိဘတ်၊ ဓာတ်၏ အစ၌(အ)လာ၊ သမ္ဗန္ဓစံတီဖြင့် တိကို(စ)ပြု၊ (စ)လာ။ပစ္စနိယျာဟိ-၌ကား သရမရှိသောကြောင့် သုတ်ကြီးဖြင့် တိ ကို(စ)ပြုသင့်၏၊ သဒ္ဒနီတိ သန္ဓိ ၁၀၃-သုတ်၌ကား ပတိ ကို သရ နှောင်းသည်ဖြစ်စေ ဗျည်းနှောင်းသည်ဖြစ်စေ တခါ တည်း ပစ္ဆ ပြုသည်။ [ဒုက္ခီ ဒုမ္မနော ပဏ္ဍာယတိ တို့လို ပါရာဇိက သုဒိန္ဒ-၄ ကို ကြည့် ၏ ပေးပါသည်။]

သာရုထိ။ပ။နု ဟောတိ၊ တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပါပြီ။ပ။ ပစ္ဆိ နိယျာသိ၊ ပြန်လှည့်ခဲ့ပါပြီ။ ဒေဝ။ သော ကုမာရောသည်။ပ။ ပဋ္ဌာ ယတိ၊ ထိုထို ဤဤ ကြံစည်နေပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သံတော်ဦးတင်ပြီ။

ဗျာဓိတပုရိသ

၄၆။ ။ဘိက္ခဝေ။ အထခေါ၊ ဘဂဝါ။ (ရထားထိန်းက သံတော်ဦးတင်ရာ ထိုအခါ၌)။ပ။ရညော၊ ၏။ ဘော်၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ။ (ကိုး။) ဝိပဿီ။ ကုမာရော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ မာဟေဝ ခေါ နု ကာရေသိ၊ မပြုပဲ မနေစေပါနှင့်။ (ဧကံနု ပြုစေလို၏၊ ကေန် ပြုပါစေ သတည်း။) ဝိပဿီ ။ပ။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ (နိက္ခမိတ္ဝာ။) အနဂါရိယံ၊ သို့။ မဟေဝပဗ္ဗဇိ၊ ကေန် မကပ်ရောက်ပါစေနှင့်။ (ကေန် မကပ်ရောက်ပါစေ သတည်း။) နေမိတ္တာနံ၊ နိမိတ်ကျမ်းကို တတ်သိနားလည် ကုန်သော။ ဝါ၊ နိမိတ်ဖတ်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ဝစနံ၊ သည်။ သစ္စံ၊ အမှန် သည်။ မဟေဝ အာသ၊ မဖြစ်ပါစေနှင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ အထခေါ၊ ဘဂဝါ။ (အကြံဖြစ်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။) ယထာ၊ အကြင် အချင်းအရာအားဖြင့် ပြုစုလုပ်ကျွေးစေလတ်သော်။ ဝိပဿီ။ ကုမာရော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ (တထာ၊ ထို မင်းပြုနိုင်

၁။ အမှာ။ ။အထ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဗန္ဓုမာ။ပ။ ဥပဋ္ဌာပေသိ၊ (ဤ ဝါကျသည် နိယမဝါကျ။ (က) ယထာ။ပ။ ကရေယျ၊ (ခ) ယထာ။ပ။ ပဋ္ဌဇေယျ၊ (ဂ) ယထာ။ပ။ အသ ဝစနံ။ ဤသုံးဝါကျသည် အနိယမ၊ ထို ဝါကျများကို အနက်ပေး ရာ၌ အနိယမဝါကျတခုပြီးလျှင် နိယမဝါကျနှင့်တွဲ၍ အနက်ပေးရ၏။

ဥပမာ၊ ယထာ၊ အကြင်အချင်းအရာအားဖြင့် ပြုစုလုပ်ကျွေးစေလတ်သော်။ဝိပဿီ ။ပ။ ကရေယျ၊ ရာ၏။ (တထာ)၊ ထို မင်းပြုနိုင်လောက်အောင်သော အချင်းအရာ အားဖြင့်။ပ။ ဥပဋ္ဌာပေသိ၊ စေပြီ။ ယထာ၊ ဖြင့်။ (လတ်သော်။) ဝိပဿီ။ပ။နုပဋ္ဌ ဇေယျ၊ ရာ။ (တထာ) ထိုရဟန်းအဖြစ်သို့ မကပ်ရောက်နိုင်လောက်အောင်သော အချင်းအရာအားဖြင့်။ပ။ ဥပဋ္ဌာပေသိ၊ စေပြီ။ ယထာ၊ ဖြင့်။ (လတ်သော်)။ပ။ ဝစနံ၊ သည်။ မိစ္ဆာ၊ သည်။အသ၊ ရာ၏။ (တထာ)၊ ထို နေမိတ္တ ဗြာဟ္မဏတို့၏ စကားမှားနိုင်လောက်အောင်သော အချင်းအရာအားဖြင့်။ပ။ ဥပဋ္ဌာပေသိ၊ သိစေပြီ။ ဤသို့ပေးပါ။ နေရာတိုင်း ဤနည်းချည်းတည်း။ နိဿယဟ္ဋကား လွယ်ကူအောင် ပေး ထားပါသည်။

လောက်အောင်သော အချင်းအရာအားဖြင့် လည်းကောင်း။) ယထာ[1]၊ အကြင် အချင်းအရာအားဖြင့် ပြုစုလုပ်ကျွေး စေလတ်သော်။ ဝိပဿီ။ ကုမာရော အဂါရသ္မာ (နိုက္ခမိတ္တာ။) အနုဂါရိယံ၊ သို့။ နှ ပဗ္ဗဇေယ္မု၊ မကပ်ရောက်ရာ။ (တထာ၊ ထို ရဟန်းအဖြစ်သို့ မကပ်ရောက် နိုင်လောက်အောင်သော အချင်း အရာအားဖြင့်လည်းကောင်း။ (ယထာ၊ ဖြင့်။ (လတ်သော်။) နေမိတ္တာနံ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ဝစနံ၊ သည်။ မိစ္ဆာ၊ မမှန်သည်။ ဝါ၊ မှားသည်။ အသု၊ ဖြစ်ရာ၏။ (တထာ၊ ထို နေမိတ္တ ဗြာဟ္မဏတို့၏ စကား မှားနိုင် လောက်အောင်သော အချင်းအရာအားဖြင့်လည်းကောင်း။) ပန္ဒုမာ။ ရာဇာ သည်။ ဝိပဿိသဲ ကုမာရဿ၊ အား။ ဘိယျောသော၊ လွန်ကဲသော။ (သာလွန်သော။) မတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ပဋ္ဌကာမဂုဏာနံ၊ တို့ကို။ ဥပဋ္ဌာပေသိ၊ အနီးခ်ဉ်တည်စေပြီ။ ဝါ၊ ပြုစုလုပ်ကျွေးစေပြီ။

ဘိက္ခဝေ။ တတြ၊ ထို နှန်းတော်ခ်ဉ်။ပ။ ကုမာရော၊ သည်။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊တို့နှင့်။ (သမဏိဘူတော-ခ်ဉ်စပ်။) ဝါ၊ တို့သည်။ သမပ္ပိတော၊ကောင်းစွာရောက်အပ်သည်။ သမဏိဘူတော၊ ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။(ဟုတ္တာ။)ပရိစာရေတိ၊ဣန္ဒြေတို့ကို ထိုထို ဤဤ လှည့်လည်စေ၏။ (ထိုထို အာရုံခ်ဉ် ဣန္ဒြေတို့ကို လှည့်လည်စေ၏-ဟူလို။)။ပ။

၁။ **ယထာ**။ ။ဥပမာန ပဟုတ်သော အာကာရဝါကျမျိုးခ်ဉ် ယထာ၊ အကြင် အချင်းအရာအားဖြင့်။ ဤမျှလောက်သာမပေးပဲ (နိဿမအဖြစ်ဖြင့် ထည့်အပ်သော) တထာ ပုဒ်၏ စပ်ရာဖြစ်သော ကြိယာကို လက္ခဏာလုပ်၍ အနက်ပေးရမ်။။ ဤခ်ဉ် "ဥပဋ္ဌာပေသိ"သည် "တထာ"၏ စပ်ရာ ကြိယာတည်း။ ထိုကြိယာကို လက္ခဏာ လုပ်လျှင် ယထာ၊ အကြင်အချင်းအရာအားဖြင့်။ (ဥပဋ္ဌာပေန္တေ၊ ပြုစုလုပ်ကျွေးစေလတ် သော်။) ဟု ဖြစ်၏။ နိဿယခ်ဉ်ကား ပါဠိကို မထည့်ပဲ လွယ်ကူအောင် ပေးထား ဝါသည်။

ဥပမာန အာကာရ။ ။ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဤသို့ ပေးအပ်သော ယထာ တထာသည် ဥပမာန ဥပမေယျတည်း။ ယထာ၊ အကြင် အချင်း အရာအားဖြင့်။ တထာ၊ ထိုအချင်းအရာအားဖြင့်။ ဤသို့ ပေးအပ်သော ယထာ တထာ သည် အာကာရတည်း။ [နေရာတိုင်း ဤနည်းချည်းတည်း။ အချို့နေရာ၌ကား ကံဟော ကြိယာခ်ဉ် စပ်ရသော ယထာ တထာကိုလည်းကောင်း၊ ကြိယာကို လက္ခဏာ မပြင် "ယထာ၊ ဖြင့်။ တထာ၊ ဖြင့်။" ဟုသာ ပေးရသော ယထာ တထာကိုလည်းကောင်း တွေ့ရပါသေးသည်။]

[ဆောင်]။ ။ယထာ တထာ၊ဥပမာမဟုတ်၊အာကာရထုတ်မူ၊တထာစပ်ရာ၊ကြိယာ သည်၊မှန်စွာလက္ခဏာ ဖြစ်မြဲတည်း။

၄၇။ ။ဘိက္ခဝေ။ပ။နိယျန္တော၊ လတ်သော်။ အာပဗာဓိကံ၊ (ဣရိယာပုထ်ကို ဖျက်ဆီးနိုင်လောက်အောင် ပြင်းစွာနှိပ်စက်တတ်သော အနာရောဂါ ရှိသော။ ဒုက္ခိတံ၊ လွန်စွာဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်းရှိသော။ ဗာဠှဂိလာနံ၊ ပြင်းထန်စွာ မကျန်းမာနေသော။ သကေ၊ မိမိဥစ္စာ ဖြစ်သော။ မုတ္တကရီသေ၊ ကျင်ငယ် ကျင်ကြီး၌။ ပလိပန္နံ၊ နစ်မြုပ်လျက်။ သေမာနံ၊ အိပ်နေရသော။ အညေဟိ၊ အခြားသူတို့သည်။(အခြားသူတို့က။)[1] ဝုဋ္ဌာပိယမာနံ၊ ထစေအပ်သော။ (ထူပေးအပ်သော။) အညေဟိ၊ တို့သည်။ သံဝေသိယမာနံ၊ လည်းလျှောင်းစေအပ်သော။ (လှဲပေးအပ်သော။) ပုရိသံ၊ ကို။ အဒ္ဒသာ၊ ပြီ။

ဒီသ္မာ၊ ၍။ ဝါ၊ ကြောင့်။ သာရုထိ အာမန္တေသိ။ (ကိုး။) သမ္မ သာရုထိ အယံ ပုရိသော ကိုး ကဘော။ အဃ၊ ဤယောကျ်ား၏။ အကွိန်ပိ၊ မျက်လုံး တို့သည်။ အညေသံ၊ အခြားသူတို့၏။ (အကွိန်) ယထာ၊ တို့ကဲ့သို့။ နု၊ မဟုတ်ပါ တကား။(မဟုတ်ပါပဲလား။) အဃ၊ ၏။ သရောပိ၊ အသံသည်လည်း။ အညေသံ၊ တို့၏။(သရော) ယထာ၊ ကဲ့သို့၊ နု၊ တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ ဒေဝ၊ မင်းသား။ သော၊ ဤ ယောကျ်ားသည်။ ဗျာဓိတော နာမ၊ ဗျာဓိတ[2] မည်ပါ၏။(လွန်စွာအနာရောဂါရှိသူ အနာရောဂါနှိပ်စက်အပ်သူ မည်ပါ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦးတင်ပြီ။ သမ္မ သာရုထိ သော ဗျာဓိတော နာမ၊ ဤ ဗျာဓိတမည်သူသည်။ ကိုး ပန၊ အတယ်နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ [သူနာကို မမြင်တူး၍ ဗျာဓိတော ဟူသော စကား၏ အဓိပ္ပါယ်ကို နားမလည်သောကြောင့် မေးသည်။]

ဒေဝ။ သော ဗျာဓိတော နာမ၊ ဤ ဗျာဓိတမည်သူသည်။(ဤ သူနာ မည်သူသည်။) တမ္မာ အာပဗာဓာ၊ ထို အနာမှ။ အပ္ပေဝ နာမ ဝုဋ္ဌဟေယျ၊ ထနိုင်တန်ရာပါ၏။ ဝါ၊ ထနိုင်မည်ဟု မသိရပါ။) ဣတိ၊ ပြီ။ သမ္မသာရထိ။ အဟာမ့ိ၊ ကျွန်ုပ်သည်လည်း။ ဗျာဓိဓမ္မော၊ မကျန်းမမာ ဖျားနာခြင်းသဘောရှိသည်။ (ဟုတ္တာ။) ဗျာဓိံ၊ မကျန်းမမာ ဖျားနာခြင်းကို။ အနတီတော ကိုး၊ မလွန်မြောက်နိုင်သလော။(မလွန်မြောက်နိုင်ဘူးလား။) ဣတိ၊

---

[1] ဗျာဓိတ။ ။ဝိဝိဓံ ဒုက္ခံ အာဒဟတိတိ ဗျာဓိ၊ (အမျိုးမျိုးသောဒုက္ခကို ထားတတ်သော အနာရောဂါ။) ပိသေသေန. ဝါ အာမိယတိ ဘေနတိ ဗျာဓိ (အထူးသဖြင့် ဒုက္ခကို ယူကြောင်းဖြစ်သော အနာရောဂါ။) [ဗျာဓိ=ဝိ+အာ+ဓာ ဓာတ် ဋ္ဌပစ္စည်း။] ဗျာဓိ+သဏ္ဌာတော ဘေသဇာတိ ဗျာဓိတံ။ ["သဏ္ဌာတံ ဘာရ ကာဒိ-တ္ထိတော" ဟူသော မောဂ္ဂလ္လာန် ဏာဒိကဏ္ဍ ၄၅-သုတ်ဖြင့် ဋ္ဌတ ပစ္စည်းသက်။] သေ နယော ဒုက္ခိတန္တိ ဣဿောပိ။-တိက-အံ-ဋီ-ပထမပဏ္ဏာ၊ ၄-ဝဏ်း ၆-သုတ်။

ပြီ။ ဒေဝ။ တံ့ စ၊ အ သင်မင်းသားသည်လည်းကောင်း။ မယံ စ၊ ကျွန်တော် မျိုးတို့သည်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့သည်။ ဗျာဓိ ဓမ္မာ၊ ကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) ဗျာဓိ၊ ကို။ အနတီတာ၊ ကုန်သည်။ အမှု ဖြစ်ပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဃမ္မ သာရထိ။ တေနဟိ၊ ထိုဘိုဖြစ်လျှင်။ (ဒီလို "နာ" ရမယ်ဆိုလျှင်။) ။ပ။ ပစ္စနိယျာဟိ ။ပ။ ပစ္စနိယျာသိ။ [ပုဒ်စဉ် ၄၄–အတိုင်းပေးပါ။] ဘိက္ခဝေ။ တတြ၊ ထိုနန်းတော်၌။ ။ပ။ ပဏ္ဍာယတိ။ (ကိ။) [ရှေ ၄၄– အတိုင်းပေးပါ။] ယတြ၊ အကြင်ဇာတိသည်။ (သတိ၊ ရှိလတ်သော်။) ဇာတဿ၊ မွေးဖွားလာသောသတ္တဝါ၏။ ဝါ၊ မှာ။ ဇရာ၊ သည်။ ပညာ ယိဿတိ နာမ၊ ထင်ရှားရ၏။ ဝါ၊ အထင်အရှား ဖြစ်ရ၏။ ဗျာဓိ၊ အနာရောဂါသည်။ ပညာယိဿတိ နာမ။ (သာ) ဇာတိ၊ သည်။ ဓီ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်သည်။ (ထို့ ထို့ ထွေးထိုက်သည်။) အတ္ထု ကိရ ဘောဘ၊ ဖြစ် လေစု ရှေ့။ ဣတိ၊ သို့။ (ပဏ္ဍာယတိ။)

၄၀။ ။အထ ခေါ ။ပ။ ပညာယိဿတိ တိ။ [ပုဒ်စဉ် ၄၅–အတိုင်း ပေးပါ။]

ကာလက်ဘုရိသ

၄၉။ ။ပုဒ်စဉ်နံပါတ် ၄၆–၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။

၅၀။ ။ဘိက္ခဝေ။ပ။နိယျန္တော၊ လတ်သော်။ မဟာဇနကာယံ၊ များ စွာသော လူအပေါင်းကို။ သန္ဓိပတိတံ၊ စုဝေးနေသည်ကိုလည်းကောင်း။ နာနာရတ္တာနံ၊ အမျိုးမျိုးသော ဆိုးရှေ့ဖြင့် ဆိုးအပ်ကုန်သော။ ဒုဿာနံ၊ အဝတ်တို့၏။ ဝိလာတံ၊ အလောင်းတင်ထမ်းစင်ကို။ ကယိရမာနံ၊ ပြွန်နေ သည်ကိုလည်းကောင်း။အဒ္ဒသာ၊ပြီ ။ပ။ အာမန္တေသိ။ (ကိ။) ဃမ္ဘသာရထိ။ ကိ ။ နု၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဃော မဟာဇနကာယော၊ သည်။ သန္ဓိပတိ တောဘ၊ စုဝေးနေသနည်း။ နာနာ ရတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ ဒုဿာနံ၊ တို့၏။ ဝိလာတံ စ၊ ကိုလည်း။ ကယိရတိ၊ ပြွန်နေသနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ [လူသေကို မမြင်ဘူးသော်လည်း ထမ်းစင်ကို မြင်ဘူးသောကြောင့် "နာနာ ရတ္တာနံ ဒုဿာနံ ဝိလာတံ"ဟု ပြောသည်။] ဒေဝ။ ဃော၊ သည်။ ကာလက်တော နာမ၊ ကာလက်တမည်ပါ၏။ ဝါ၊ သူသေမည်ပါ၏။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဃမ္ဘ သာ ရထိ။ တေနဟိ၊ ထိုဘိုဖြစ်လျှင်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဃော ကာလက်

တော၊ ထို ကာလက်တသည်။ (ထို သူသေသည်။) (အတ္ထိ။) တေန၊ ထို သူသေရှိရာ အရပ်သို့။ ရထ၊ ကို။ ပေသေဟိ၊ စေလွှတ်လော့။ (မောင်းနှင်လော့။) ဣတိ၊ ဤသို့ စေခိုင်းပြီ။ပ။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်ပြီ။ (မောင်းနှင်ပြီ။)

ဘိက္ခဝေ ဝိပဿီ။ ကုမာရော၊ သည်။ ပေတံ၊ ဤ ဘဝမှ ကင်းကွာ သွားသော။ (ဤဘဝမှ ဘဝတပါးသို့ ပြောင်းသွားသော။) ကာလက်တံ၊ သူသေကို။ အဒ္ဒသာ၊ မြင်ရပြီ။ပ။အာမန္တေသိ။ (ကိုး။) သမ္မသာရထိ။ အယံ ကာလက်တော နာမ၊ ဤ ကာလက်တ မည်သူသည်။ (ဤသူသေ မည်သည်။) ကိုး ပန၊ အာဘယ်နည်း။ပ။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဒေဝ။ ဧသော၊ ဤ သူသည်။ ကာလက်တော နာမ၊ မည်ပါ၏။ ဝါ၊ ပြုအပ် ပြီးဆုံးစေအပ် ပြီးသော အသက်ရှင်ရာ ကာလရှိပါ၏။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တံ၊ ထိုသူ့ကို။ မာတာ ဝါ၊ အမိသည်သော်လည်းကောင်း။ ပိတာ ဝါ၊ အဖသည်သော် လည်းကောင်း။ အညေ၊ အမိအဖတို့မှ အခြားကုန်သော။ ဉာတိသာလော ဟိတာ ဝါ၊ ဆွေမျိုး သွေးသားတော်စပ်သူတို့သည် သော်လည်းကောင်း။ နု ဒဂ္ဓန္တိ၊ မြင်ကြရလိမ့်မည့် မဟုတ်တော့ပါ။ သော ပိ၊ ထို သူသေသည် လည်း။ (သူသေကောင်ကလည်း။) မာတရံ ဝါ၊ ကိုသော်လည်းကောင်း ။ပ။ ဉာတိသာလောဟိတေ ဝါ၊ တို့ကိုသော်လည်းကောင်း။ နု ဒက္ခိဿတိ၊ မြင်ရလိမ့်မည် မဟုတ်တော့ပါ။ ဣတိ၊ ပြီ။

သမ္မသာရထိ။ ကိုး ပန၊ အာဘယ်သို့နည်း။ အဟမ္ပိ၊ သည်လည်း။ မရဏ ဓမ္မော၊ သေခြင်းသဘောရှိသည်။ (ဟုတ္တာ။) မရဏံ၊ သေခြင်းကို။ အနတီတော၊ မလွန်မြောက်နိုင်ဘူးလော။ (မလွန်မြောက်နိုင် ဘူးလား။) မံ ပိ၊ ကိုလည်း။ ဒေဝေါ ဝါ၊ ဓမည်းတော် မင်းမြတ်သည်သော်လည်းကောင်း။ ဒေဝီ ဝါ၊မယ်တော် မိဖုရားဆည်သော်လည်းကောင်း။ပ။ နု ဒက္ခန္တိ–မမြင်ကြ လိမ့်မည်အံ့လော။(မမြင်ကြရမယ် မဟုတ်လား။) အဟံ ပိ၊ သည်လည်း။ ဒေဝံ

၁။ **ကာလက်တံ။** ။ကတကာလံ ဟု ဤ အဋ္ဌကထာဖွင့်၏၊ ထိုကို ''ပရိယော သာပိတ ဇီဝနကာလံ'' ဟု ဋီကာဖွင့်၏။ကတော+ ကာလော ယေနာတိ ကတကာ လော ဟု ဆိုလိုလျက် ကာလနှင့်ကတကို ရှေ့နောက်ပြန်၊ ဝါစာသိလိဋ္ဌ အကျိုးငှာ နိဂ္ဂဟီတ်လာ၍ ''ကာလက်တော''ဟု ဖြစ်သည်။ ''ကာလက်တော၊ ပြုအပ်ပြီးဆုံး စေအပ်ပြီးသော+အသက်ရှင်ရာ ကာလရှိသူ''ဟု သဒ္ဒတ္ထဖြစ်၏။ တတိယ ပါဠာဇိက သာရတ္ထဒီပနီကား ကာလသဒ္ဒါ၏ အနက်ကို တမျိုးဖွင့်ထားသည်။ [ပေတံ၏အဖွင့်ကို တဘက်ဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

ဝါ။ပ။နှ ဒကွိသောမိ၊ မမြင်ရလိမ့်အုံ့လော။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဒေဝ။ တုံ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ မယံ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ပ။အမှ၊ ကုန်၏။ တံ ပိ၊ အရှင်မင်းသားကိုလည်း။ ဒေဝေါ ဝါ။ပ။နှ ဒကွန္တိ၊ မြင်ကြရလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။ တုံ ပိ၊ အသင်မင်းသားကလည်း။ ဒေဝံ ဝါ ။ပ။နှ ဒကွိသသိ၊ မြင်ရလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။) ဣတိ၊ ပြီ။ပ။ပဇ္ဇာယတိ။ (ကိံ။) ယတြ၊ အကြင် ဇာတိသည်။ (သတိ။) ဇာတသ၊ ၏။ ဝါ၊ မှာ။ ဇရာ၊ သည်။ ပညာယိဿတိ နာမ၊ ထင်ရှားရ၏။ ဝါ၊ ထင်ထင်ရှားရှား ဖြစ်ရ၏။ဗျာဓိ၊ သည်။ ပညာယိဿတိ နာမ။ မရဏံ၊ သည်။ ပညာယိဿတိ (နာမ)။ (သာ) ဇာတိ၊ သည်။ ဓီ၊ သည်။ အတ္ထု ကိရ ဘောဝ၊ ဖြစ်လေစွ သြော်။ ဣတိ (ပဇ္ဇာယတိ)။

ဣ ၅၁။ ။ပုဒ်စဉ် ၄၅-ကို နည်းမှီပေးပါ။

ပဗ္ဗဇိတ

၅၂။ ။ပုဒ်စဉ်နံပါတ် ၄၆-၌ "အထ ခေါ ဘိက္ခဝေ ။ပ။ ပရိစာရေတိ"ကိုလည်းကောင်း၊ ပုဒ်စဉ်နံပါတ် ၄၃-၌ "အထ ဘိက္ခဝေ ။ပ။ နိယျာသိ" ကိုလည်းကောင်း အနုက်ရေးခဲ့ပြီ။

၅၃။ ။ဘိက္ခဝေ ။ပ။ နိယျန္တော၊ လတ်သော်။ ဘဏ္ဍူ၊ ဦးပြည်း (ခေါင်းတုံး) ဖြစ်သော။ (ဦးခေါင်း၌ ဆံပင်များကို ရိတ်ပယ်ထားအပ်သော။) ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်သော။ (ရဟန်းဖြစ်သော။)

ယတြ ဟိ နာမ။ပ။ပညာယိဿတိ။ ။"ယာယ ဇာတိယာ သတိ" ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်သောကြောင့် "ယတြ"၌ တြ ပစ္စည်းသည် သတ္တမီ အနုက်၌ သက်၏၊ သတ္တမီဟု ဆိုသော်လည်း "၌" ဟု ပေးရသော သတ္တမီ မဟုတ်၊ "လတ်သော်" ဟု ပေးရသော ဘာဝလက္ခဏာတည်း။

နာမသည် ဂရဟာ (ကဲ့ရဲ့ခြင်း) အနုက်ဟော နိပါတ်၊ "ပညာယိဿတိ" ၌ "ဿတိ"ကို (ပညာယတိ ဟု ဖွင့်သောကြောင့်) အတိတ်အနုက်၌သက်၊ "အတိတ်" ဟု ဆိုရာ၌ ဇာတိဖြစ်ပြီးမှ ဇရာ ဗျာဓိ မရဏတို့ ဖြစ်ရသောကြောင့် ဇရာ စသည်တို့သည် အနာဂတ်ပင်ဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် ဝိပဿီမင်းသားက ဥယျာဉ်သို့သွားစဉ် မိမိမြင်အပ်ခဲ့သော သူဒုဿ သူသေတို့ကို နန်းတော်သို့ပြန်ရောက်မှ တယောက်တည်း စဉ်းစားလျက် သံဝေဂဉာဏ် ဖြစ်ပွားကာ ညည်းတွားသော စကားဖြစ်သောကြောင့် "အတိတ် အနုက်" ဟုပင် ဆိုရပေသည်။

ကာသာယဝသန်၊ ဖန်ရည်ဖြင့်ဆိုးအပ်သော အဝတ်ရှိသော၊ ဝါ-ဖန်ရည်ဖြင့် ဆိုးအပ်သော အဝတ်ကိုဝတ်ထားသော။ ပုရိသံ၊ ကို။ အဒ္ဒသာ၊ ပြီ။ပ။ အာမန္တေသိ။ (ကိုဝ)သမ္မ သာရထိ။ အယံ ပန ပုရိသော၊ ကိုကား။ ကိ ကတော၊ အဘယ်ပြုအပ်သနည်း။(ဘာဖြစ်နေသူနည်း။)အဿ၊ ဤ ယောကျ်ား၏။ သ့ီသံ ပိ၊ ဦးခေါင်းသည်လည်း။ အညော်ံ၊ တို့၏။ (သ့ီသံ) ယထာ၊ ကဲ့သို့။ နု၊ မဟုတ်ပါတကား။ အဿ၊ ၏။ ဝတ္ထာနိ ပိ၊ အဝတ်တို့သည်လည်း။ အညော်ံ၊ တို့၏။ (ဝတ္ထာနိ) ယထာ၊ တို့ကဲ့သို့။ နု၊ မဟုတ်ပါတကား။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဒေဝ၊ မင်းသား။ ဧသော ပုရိသော၊ သည်။ ပဗ္ဗဇိတော နာမ၊ ပဗ္ဗဇိတမည်ပါ၏။ (ရဟန်းမည်ပါ၏။) ဣတိ၊ ပြီ။ သမ္မ သာရထိ။ ဧသော ပဗ္ဗဇိတော နာမ၊ ဤ ပဗ္ဗဇိတ မည်သည်။ ကိ ပန၊ အဘယ်နည်း။ [ရဟန်းကို မမြင်ဘူး၍ ပဗ္ဗဇိတ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို မသိသောကြောင့် မေးသည်။ ဒေဝ။ ဧသော ပဗ္ဗဇိတော နာမ၊ ဤ ပဗ္ဗဇိတ မည်သည်။ (ပဗ္ဗဇိတော-ဟူသော ပါဠိသော-ဌ် စပ်။) ဓမ္မစရိယာ ၁ ၊ ကုသလကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးကို ကျင့်ခြင်းသည်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ (ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသူပါတည်း။) သမစရိယာ၊ အညီအမျှကျင့်ခြင်းသည်။ (ညီမျှသော ကုသလကမ္မပထ တရားကို ကျင့်ခြင်းသည်။) သာဓု၊ ၏။ ဣတိ၊ ၍။ (ပဗ္ဗဇိတော။) ကုသလကိရိယာ၊ ကုသလကမ္မပထတရားဆယ်ပါးဟူသော ကုသိုလ်ကိုပြုခြင်းသည်။သာဓု။ဣတိ၊ ၍။ (ပဗ္ဗဇိတော။) ပုညကိရိယာ၊ ကုသလကမ္မပထတရားဆယ်ပါးဟူသော ကောင်းမှုကိုပြုခြင်းသည်။သာဓု။ ဣတိ၊ ၍။ (ပဗ္ဗဇိတော။) အဝိဟိ ံသာ၊ သတ္တဝါတို့ကိုမညှဉ်းဆဲခြင်းသည်။ ဝါ၊ သတ္တဝါတို့ကို မညှဉ်းဆဲကြောင်း ကရုဏာသည်။ သာဓု။ ဣတိ၊ ၍။ (ပဗ္ဗဇိတော။) ဘူတာနုကမ္ပာ၊ သတ္တဝါတို့ကို စောင့်ရှောက်ချီးမြှောက်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ သတ္တဝါတို့ကို ချီးမြှောက်ကြောင်း မေတ္တာသည်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့သံတော်ဦးတင်ပြီ။

သမ္မ သာရထိ။ သော ပဗ္ဗဇိတော နာမ၊ ထို ပဗ္ဗဇိတမည်သူသည်။(ထို ရဟန်းမည်သည်။) သာဓု ခေါ၊ ၀ကောင်းပေသည်သာ။ ဓမ္မစရိယာ၊ သည်။

၁။ သာဓု ဓမ္မစရိယစသည်။ ။သာဓု ဓမ္မစရိယာတို့ ပဗ္ဗဇိတော တို ယောဇနာ၊ ဧဝံ သာဓု သမစရိယာ တို ပဗ္ဗဇိတောတို ကေမကာသ ပဒသ ယောဇနာ ဝေဒိတမ္ဗာ။-ဋီကာ။ အဋ္ဌကထာ၌ "သာဓုတို စိန္တေတ္ဝာ ပဗ္ဗဇိတော"ဟု စိန္တေတ္ဝာ ထည့်၍ဖွင့်ခြင်းကား ပါဠိတော်လာ ဣတိ ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းတည်း။

သာဓု၊ သည်သာ။ပ။ ဘုတာနုကမ္ပာ၊ သည်။ သာဓု ခေါ်၊ သည်သာ။ [အထက်ကအတိုင်းအကျယ်ပေးပါ။] သမ္မသာရထိ။ တေနဟိ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ [တေနဟိ သည် ဥယျောဇနတ္ထနိပါတ်။]။ပ။ပေသေဟိ။ပ။ တံ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ဆိုရဟန်းကို။ ဇတ်၊ ကို။ အဝေါ စ။(ကိုး)သမ္မ၊ မိတ်ဆွေ။ တ္ဝံ၊ သည်။ ကိ ကဇတာ၊ နည်း။ပ။ အညေသံ(ပတ္ထာနိ) ယထာ။ နှ၊ တကား။ ဣတိ ဤသို့ မေးပြီ။ပ။

ဒေဝ။ အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ ပဗ္ဗဇိတော နာမ၊ပဗ္ဗဇိတမည်ပါ၏။(ရဟန်းမည်ပါ၏။) ဓမ္မစရိယာ၊ သည်။ သာဓု၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ (ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုခဲ့သူပါတည်း။)။ပ။ ဘုတာနုကမ္ပာ၊ သည်။ သာဓု။ဣတိ၊ ၍။ (ပဗ္ဗဇိတော။) ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။ (ရဟန်းက ပြောပြီ။) သမ္မ၊မိတ်ဆွေရဟန်း။ တ္ဝံ၊ သည်။ သာဓု ခေါ်၊ စွာသာလျှင်။ ပဗ္ဗဇိတော နာမ၊ ပဗ္ဗဇိတမည်ပါ၏။ ဓမ္မစရိယာ၊ သည်။ သာဓု၊ ကောင်းလှပါ၏။ပ။ဘုတာနုကမ္ပာ၊ သည်။ သာဓု၊ ကောင်းပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီ။

မှတ်ချက်။ ။ဝိပဿီမင်းသားသည် နှစ်ပေါင်း ရာထောင်များစွာကြာမှ သူ့ဘိုးကို မြင်၏။ ထို့နောက် နှစ်ပေါင်းရာထောင် များစွာကြာ သူနာ ဤသို့အားဖြင့် လူသေ ရဟန်းဟူသော တောထွက်ဖို့ရန်အကြောင်းဖြစ်သောနိမိတ်ကြီးများကို မြင်ရ၏။ အသက်တန်းရှည်သော ဘုရားလောင်းတို့သည် ဤသို့ကြာလှမှ ကြာလှမှ နိမိတ်ကြီးများကို မြင်ကြရ၏။ ငါတို့ဘုရားအလောင်းတော် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားကား တရက်တည်းဖြင့်ပင် နိမိတ်ကြီးများကိုမြင်တော်မူ၍ ထိုနေ့ဦးပင် တောထွက်တော်မူသည်။

ဗေဒါဒိသတ္တပမ္ဗဏ္ဏာ

☰ ၅၄။ ။ဘိက္ခဝေ။ အထ ခေါ် ဌ။(နိမိတ်ကြီးလေးပါးကိုမြင်တော်မူပြီးရာ ထိုအခါ ဌ။)။ပ။အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။(ကိုး) သမ္မ သာရထိ။ တေနဟိ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ ရထံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။—ဣတော ဝ၊ ဤ အရုပ်မှပင်။ အနေ္တ ပုရံ၊ နန်းတော်သို့။ ပစ္စနိယျာဟိ၊ ပြန်သွားလော့။(ပြန်သွားတော့။) အဟံ ပန၊ သည်ကား။ ဣဒေဝ၊ ဤ အရုပ်ဌပင်။ကောသမဿုံ၊ ဆံ မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ်ကို။ ဩဟာရေတ္ဝာ၊ ပယ်ရှား၍။ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည်ဖြင့် ဆိုးအပ်ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတ္ဝာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။(ဝတ်ရုံ၍။) အဂါရသ္မာ၊ အိမ်မှ။ (အိမ်ရာတည်ထောင် လူ့ဘောင်

မှ။(နိုက္ခမိတ္တာ၊ထွက်၍။)အနဂါရိယံ[1]၊ အိမ်၌နေခြင်း၏ စီးပွားဖြစ်သော လယ်ထွန် ကုန်ပေး နွားမွေးမှု မရှိဆုရဟန်းအဖြစ်သို့။ ဝါ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ကပ်ရောက်တော့မည်။(ရဟန်းပြုတော့မည်။)ဣတိ၊ဤသို့ မိန့်ပြီ။

ဒေဝ၊ မင်းသား။ ဝေ၊ ကောင်းပါပြီ။(ဤ အမိန့်တော်အတိုင်းပါ။) ဣတိ ခေါ်။ ဤသို့လျှင်။ သာရထိ၊ သည်။ ဝိပဿိဿ၊ သော။ ကုမာရ ဿ၊ ၏။(ဝစန်၊ ကို။) ပဋိဿုတ္တွာ၊ ရှေးရှုနှားထောင်၍။ ရထံ၊ ကို။ အာ ဒါယ၊၍။ တတော ဝ၊ ထို အရပ်မှပင်၊ အနွေ့ပုရံ၊ သို့။ ပစ္စ နိယျာသိ၊ ပြန်သွားပြီ။ ဝိပဿီ၊ သော။ ကုမာရော ပန၊ သည်ကား။ တတ္ထေव၊ ထို အရပ်၌ပင်။ပ။ ပဗ္ဗဇိ။

မဟာဇနကာယဘာနုပဗ္ဗဇ္ဇာ

၅၅။ ။ဘိက္ခဝေ။ ပန္နရသမီယာ၊ ပန္နရသမီမည်သော။ ရာဇာနိယာ၊ မင်းနေပြည်တော်၌။ မဟာဇနကာယော၊ မျှားစွာသော လူအပေါင်းသည်။ စတုရာသီတိ ပါဏသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော သတ္တဝါတို့ သည်။ အယောသိ၊ ကြားသိရပြီ။(ကိ။) [မဟာဇနကာယော ဟူသော ပဓာနကံကို ငဲ့၍ "အယောသိ"ဟု ရှိသည်။] ဝိပဿီ၊ သော။ပ။အနဂါရိ ယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော ကိရ၊ ကပ်ရောက်သတဲ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြားသိရပြီ။

သုတ္တာန၊ ကြောင့်။ တေသံ၊ ထို ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော သတ္တဝါ တို့၏။ တေ၊ ဤ အကြံသည်။ အဟောသိ။ (ကိ။) ယတ္ထ၊ အကြင် ဓမ္မ ဝိနယ၌။ ဝိပဿီ။ပ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ပြီ။ သော ဓမ္မဝိနယော၊ ထို ဓမ္မဝိနယသည်။ (ထို တရားသဖြင့် ဆုံးမရာ သာသနာတော်သည်။)သြ ရကော၊ အညံစားသည်။ (အောက်တန်းစားသည်။) နု ဟိ နူန၊ မဖြစ် နိုင်တန်ရာ။ ယတ္ထ၊ အကြင်ပဗ္ဗဇ္ဇာ၌။ (အကြင် ရဟန်းအဖြစ်၌။)ဝိပဿီ။ပ။ အနဂါရိယံ၊သို့။ ပဗ္ဗဇိတော။ သာ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ သည်။ (ထို ရဟန်းအဖြစ်သည်။) သြရကာ၊ သည်။ နု၊ မဟုတ်နိုင်တန်ရာ။

၁။ **အနဂါရိယံ**။ ။ဤပုဒ်၏ အနက်ကို သုဒိန္နဘုရာဏဝါရ-ဌ နှင့်သာရတ္ထ, ဋီကာတို့ ကြည့်၍ပေးပါသည်။ ရှင်ပြီးပုံကို ထို ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။ သီလက္ခန် မြတ္တဇာ လသုတ် အဋ္ဌကထာ-နှာ(၁၀၄) ၌ကား တမျိုးဖွင့်၏။ ထို အလို"အနဂါရိယံ၊အိမ် ၏ စီးပွားဖြစ်သော လယ်ထွန် ကုန်ပေး နွားမွေးမှုမရှိရာ ရဟန်းအဖြစ်သို့။(ရဟန်း ဘောင်သို့။) "ဟု ပေးပါ။ [ပဗ္ဗဇိဿာမိ စသည်တို့၏ အနက်ကိုလည်း သီလက္ခန်အဋ္ဌ ကထာအတိုင်း ပေးပါသည်။]

ဝိပဿီ၊ သော။ ကုမာရော ပိ၊ မင်းသားသော်မှလည်း။ ကောသမဿုံ။ပ။ အနဂါရိယံ၊ ' သို့။ ပဗ္ဗဇိဿတိ နာမ၊ ကပ်ရောက်နိုင်သေး၏။ ဝါ၊ ရဟန်းပြုနိုင်သေး၏။ မယံ၊ ,ဝါတို့သည်။ ကိ မဂ်ံ (ကိံ+အဂ်ံ)၊အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ (နှ ပဗ္ဗဇိဿာမ၊ -ရဟန်းမပြုနိုင်ကုန်အံ့နည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ။ အထ ခေါ၊ ဌ။(အကြံဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌။)သော မဟာဇနကာယော၊သည်။ (တာနိ) စတုရာသီတိ ပါဏသဟဿာနိ၊ တို့သည်။ပ။ အစ္ဆာဒေတ္မာ၊ ၍။ အဂါရသ္မာ (နိုက္ခမိတ္မာ။) အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ကပ်ရောက်သော။ ဝိပဿိ၊ သော။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ အနုပဗ္ဗဇိ သု၊ အတုလိုက်၍ ရဟန်းပြုကုန်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ။ တာယ ဒိဋ္ဌိပရိသာယ၊ ဒုတိ(ပရိသတ်သည်။ (ထို ရှစ်ခေါင်းလေးထောင်သော ပရိသတ်သည်။) ပရိဝုတော၊ ထက်ဝန်းကျင် စောင့်ရှောက်အပ်သည်။ ဝါ၊ ခြုံရုံအပ်သည်။ (ဟုတ္မာ၊) ဝိပဿီ။ ဗောဓိသတ္တောသည်။ ဂါမနိဂမဇနပဒရာဇဓာနိသု၊ ရွာ၊ နိဂုံး ဇနပုဒ် မင်းနေပြည်တို့၌။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရတိ၊ လှည့်လည်၏။ [လေးလတို့ပတ်လုံး လှည့်လည်တော်မူ၏။]

၅၆။ ။ဘိက္ခဝေ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ [ဒေသစာရိ လှည့်လည် ပြီး၍ လေးလကြာပြီးနောက် ကဆုန်လပြည့်၏ အဖိတ်နေ့ (ကဆုန်လဆန်း ၁၄-ရက်နေ့)၌။] ဝိပဿိဿ၊ သော။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ (စေတသော-ဌ စပ်။) ဝါ၊ သည်။ ရဟောဂ တဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်၌ ရောက်သည်

၁။ ဝိပဿိ ပိ နာမ။ပ။ ကိ မဂ်ံ။ ။ဝိပဿိ ဝိ ဌ (အပိ)သည် သမ္ဗာဝနာဇောတက တည်း၊ (နာမ)ကား ဗိမ္ဗယ (အုံ့ညြခြင်း) အနက်ဟောတည်း၊ ထို နာမသဒ္ဒါနှင့် ယှဉ်သောကြောင့် ပဗ္ဗဇိဿတိဝယ် အတိတ်ကာလ၌ ဘဝိဿန္တိ သက်သည်။ နာမကိုလည်း ကြိယာနှင့်တွဲ၍ အနက်ပေးရ၏၊ ဂရဟာဖြစ်စေ သမ္ဗာဝနာဖြစ်စေ ကြိယာနှင့်တွဲပေးရိုးတည်း။ [သုဒိန္နကထာ—တတ္ထ နာမ တွံ ။ပ။ သမာပဇ္ဇိဿတိ-အဖွင့်ဌ ကြည့်ပါ။] ကိ မဂ်ံ ဌ အဂ်-သဒ္ဒါ ကာရဏာ အနက်တော။ [ကိ,မဂ်ံ (ကိံ+အဂ်ံ)။]

၂။ ဂါမ နိဂမ ဇနပဒ ရာဇဓာနိသု။ ။ရွာ၏ လက္ခဏာ ဖြစ်သော စေးနှင့် မြို့ရိုးမရှိသော ရွာသည် ဂါမ၊ မြို့ရိုးမရှိ စေးသာရှိသော ရွာ အကြီးစားသည် နိဂမ၊ [တောမြို့ကလေး မျိုးတည်း။] မြို့ရိုးလည်းရှိ စေးလည်းရှိသော ရွာအကြီး စားသည် နဂရ၊ [မြို့ကြီးများတည်း။] ထို နဂရကို ဤ ပါဠိတော်၌ မပါ၍ ဂါမ၌သွင်းယူပါ။ ကောသလတိုင်း မဂဓတိုင်းကဲ့သို့သော တိုင်းကြီးများသည် ဇနပဒ၊ ထိုတိုင်း၌ ရှင်ဘုရင် နန်းစံရာ (ယခုခေတ်၌ နိုင်ငံတော်အစိုးရတို့ ရုံးစိုက်ရာ) မြို့ကြီးသည် ရာဇဓာနီ မည်၏။ [နိုင်ငံ၏ မြို့တော်တည်း။]

ဖြစ်၍။ [ဋီကာ၌ကား "ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်သို့ ကပ်ရောက်သည် ဖြစ်၍"ဟု ရယောကို ကဲ့အဖြစ်ဖြင့် ဖွင့်၏။] ပဋ္ဌိသလ္လီနဿ၊ အာရုံမျှားစွာ စိတ်ကိုခွာ၍ သင့်ရာကောင်းမြတ် တခုတည်းသော အာရုံ၌ ငြိကပ်စဉ်။ ၀ါ၊ တပါး တည်းနေစဉ်။ ဝေ၊ သို့။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံသည်။ ဥဒ်ပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ (ကိုး။)

ယော ဟိ၊ အကြင် ငါသည်။ အာကိဉ္စော၊ လူတို့နှင့် ရောပြွမ်းအပ်သည်။ (ရဟန်းအပေါင်းနှင့် ရောပြွမ်းသည်။) (ဟုတ္တ၀ါ။) (ယံ) ဝိဟာရမိ၊ အကြင် နေရာ၏။ ဝေ၊ ဤသို့ နေခြင်းသည်။ တဿ မေ၊ ထို ငါ့အား။ နု ပတိရူပံ၊ မလျောက်ပတ်ချေ။ (မသင့်တော်ခဲ့ချေ။) (တနည်း)တဿ၊ မေ၊ ထို ငါ၏။ ဝေ၊ ဤသို့ နေခြင်းသည်။ နုပတိရူပံ၊ ချေ။) အယံ၊ သည်။ ဧကော၊ တပါးတည်းသည်။ ဂဏမှာ၊ ရဟန်းအပေါင်းမှ။ ဝူပကဋ္ဌော၊ ကင်းကွာသည်။ (ဟုတ္တ၀ါ။) ယန္နူန ဝိဟာရေယျံ၊ အကယ်၍ နေရပါမူကား ကောင်းလေစ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ။ အထ ခေါ၊ ၌။ (အကြံဖြစ်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။) ဝိပဿီ။ ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။ အပရေန သမယေန၊ တပါးသောအခါ၌။ ပ။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ အညေနေ၀၊ အခြားလမ်းဖြင့်သာ။ [ဋီကာ၌ကား "ဒီသာ ဘာ၀ေန၊ အရပ်မျက်နှာ အဖို့ဖြင့်"ဟု ဖွင့်၏။] တာနိ စတုရာသီတိ ပမုခိတ သဟဿာနိ၊ ထို ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ရဟန်းတို့သည်။ အဂမံသု၊ သွားကုန်ပြီ။ အညေန၊ သော။ မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ဝိပဿီ ဗောဓိသတ္တော။ (အဂမသိ။) [ရဟန်းများက ဇမ္ဗူဒီပ်၏ အတွင်း၌ ဒေသစာရီ လှည့်လည် ရန်ဖဲ့သွားကြသည်။ ဘုရားလောင်းတော်း ဗောဓိမဏ္ဍိုင်သို့ ကြွတော်မူသည်။]

ဗောဓိသတ္တအာဘိနိဝေသ

၅၃။ ။ဘိက္ခဝေ။ အထခေါ်၊ ၌။ (ဗောဓိမဏ္ဍိုင်သို့ ကြွတော်မူပြီးရာ ထိုအခါ၌။) ဝိပဿီသ၊သော။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ (စေတသော-၌ စပ်။)

၁။ အထခေါ။ ။အညေန မဂ္ဂေန အဂမာသိ၏ အဖွင့်ဖြစ်သော "ဗောဓိမဏ္ဍာ ဘိမုခေါ ပါယာသိ"ကို ကြည့်၍ "ဗောဓိမဏ္ဍိုင်သို့ ကြွတော်မူပြီးရာ ထိုအခါ၌"ဟု ဆွဲပါသည်။ ပါဠိတော်၌ လာသော "ကောဂဏမှာ ဝူပကဋ္ဌော ဝိဟာသိ" ကို ဆွဲလျှင်ကား "တပါးတည်း အပေါင်းအဖော်မှ ကင်းကွာ၍ သီတင်းသုံးတော်မူရာ ထို အခါ၌"ဟု ပေးပါ။

ဝါ၊ သည်။ ဝါသူပဂတသ[1]၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်ဝယ် တည်ဋ္ဌမ္ဘ နေခြင်းသို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ရဟောဂတသ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်၌ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ပဋိသလ္လီနသ၊ စဉ်။ ဧဝံ စေတသော ပရိဝိတက္ကော ဥဒပါဒိ။(ကိ။) အယံ လောကော၊ ဤ သတ္တဝါအပေါင်းသည်။ ကိစ္ဆ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့။ အာပန္နော ဝတ၊ ရောက်လေစွ ဟေ့။ ဇာယတိ စ၊ ဖြစ်လည်း ဖြစ်ရ၏။ (ပဋိသန္ဓေလည်း နေရ၏။) ဇီယတိ စ၊ အိုလည်း အိုရ၏။ မီယတိ စ၊ သေလည်း သေရ၏။ စဝတိ စ၊ ဘဝ အဆက်ဆက်လည်း စုတေရ၏။ ဥပပဇ္ဇတိ စ၊ ဘဝ အဆက်ဆက်လည်း ပဋိသန္ဓေနေရ၏။

အထ စ ပန၊ ထိုသို့ ဖြစ်ပါလျက်။ ဇရာမရဏသ၊ ဇရာ မရဏဟူသော။ (အိုရခြင်း နာရခြင်းဟူသော။) ဣမဿ ဒုက္ခဿ၊ ဤ ဒုက္ခ၏။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းကို။(ထွက်မြောက်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို။) နပဇာနာတိ၊ မသိ ရှာ။ ကုဒါ ဿု၊ အဘယ်အခါ၌။(ဘယ်တော့မျှားမှ။)ဇရာမရဏသ၊ သော။ ဣမဿ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းသည်။(ထွက်မြောက် ကြောင်း တရားသည်။) ပညာယိဿတိ နာမ၊ ထင်ရှားပါလိမ့်မည်နည်း။ (အထင်အရှား ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ။ အထ ခေါ၊ ဘဋ္ဌ။ (ဇရာမရဏဟူသော ဒုက္ခ၏လွတ်မြောက် ကြောင်းကို စဉ်းစားနေရာ ထိုအခါ၌။) ဝိပဿီသ။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ ဟေ၊ ဤ အကြံသည်။(ဤသို့ စဉ်းစားခြင်းသည်။) အဟောသိ။ (ကိ။) ကိမ့်၊ အဘယ်တရားသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ နု ခေါ၊ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း။["နု"သည် ပုစ္ဆာအနက်ဟောမဟုတ်၊ "သံသယ"အနက်ဟော နိပါတ်၊"ခေါ"သည် ပဒပူရဏနိပါတ်တည်း။ မဟာ

၁။ ဝါသူပဂတသ။ ။ရှေးဦး"နခေါ မေတံ ပဋိရူပံ။ပ။ဂူပကဿေဝ ဝိဟရေယ္မ"ဟု အကြံတော် ဖြစ်ခဲ့၏။ ထို နေ့ကား ကဆုန်လဆန်းဆယ့်လေးရက်တည်း။အလောင်း တော်သည် ထို နေ့ဦးပင် "ဗောဓိမဏ္ဍိုင်သို့ကြွအုံ့"ဟု ကြိုရာ ထိုနေ့ဦး မသွားဖြစ်ပဲ (အပရေန သမယေန။ပ။ဝိဟာသိ" ဟု ပါဠိတော်လာတိုင်း) ကဆုန်လပြည့်နေ့ နေ့ လည်အချိန်ဝယ် ဗောဓိမဏ္ဍိုင်သို့ ကြွတော်မူသည်။

သို့ဖြစ်၍ ကဆုန်လပြည့်နေ့ မကျော်မီ (လပြည့်ကျော် တရက်နေ့သို့ မရောက်မီ ဘုရား ဖြစ်လိမ့်မည် ဖြစ်သောကြောင့် ကဆုန်လပြည့်နေ့ ည ဖြစ်သော တည်ဋ္ဌမ္ဘဉ် ဗောဓိမဏ္ဍိုင်ဝယ် နေတော်မူသည်ကို ရည်ရွယ်၍ "ဝါသူပဂတသ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင် ဝယ် တည်ဋ္ဌမ္ဘနေခြင်းသို့ ကပ်ရောက်"ဟု ပါဠိတော်၌ ဆိုသည်။ [အဋ္ဌကထာနှိုက်ကာ တို့ကို ကြည့်ပါ။]

ခန္ဓက အဇပါလကထာအဖွင့် သာရတ္ထဒီပကာကို မှီပါသည်။] ကိုး ပစ္စယာ၊ အာဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏံ (ဟောတိ နု ခေါ၊ နည်း။) ဣတိ၊ အကြံဖြစ်ပြီ။ (စဉ်းစားပြီ။)

ဘိက္ခဝေ။ အထ ခေါ၊ ၌။ (စဉ်းစားရာ ထိုအခါ၌)။ပ။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ ယောနိသော၊ သဲ့ခ်ိ့သောအကြောင်းအားဖြင့်။ (အနိစ္စ ဒုက္ခ အစရှိသော သဲ့ခ်ိ့လျော်သော အကြောင်းအားဖြင့်။) မနသိကာရာ၊ စိတ်၌ပြုခြင်းကြောင့်။ (နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်။) ပညာယ၊ ပညာ၏။ အတ္ထိသမယော၊ ဇရာမရဏာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဇာတိနှင့်အတူ ပေါင်းဆုံခြင်းသည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ (တနည်း)' ပညာယ၊ ဇရာမရဏာ၏ အကြောင်းကိုသိမ်းဆည်းတတ်သော ပညာနှင့်အတူ၊ အတ္ထိသမယော၊ ဘုရားအလောင်း၏ပေါင်းဆုံခြင်းသည်။ အဟု၊ ပြီ။ (ကိုး၊ အာဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။) ဇာတိယာ၊ သည်။ သတိ၊ 'လတ်သော်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။' ဟောတိ။ ဇာတိပစ္စယာ၊ ဇာတိဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ ယောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ဤ သို့ ဖြစ်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ။ပ။ အဟောသိ။ (ကိုး။) ကိမ္မိ၊ သည်။ သတိ၊ လတ်သော်။ ဇာတိ၊ သည်။ ဟောတိ နု ခေါ၊ နည်း။ ကိုး ပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဇာတိ၊ သည်။ (ဟောတိ နု ခေါ၊ နည်း။) ဣတိ၊ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။ပ။မနသိကာရာ၊ ကြောင့်။ ပညာယ၊ ၏။ အတ္ထိသမယော၊ ဇာတိ၏အကြောင်းဖြစ်သော ဘဝနှင့်အတူ ပေါင်းဆုံခြင်းသည်။ အဟု၊ ပြီ။ (တနည်း) ပညာယ၊ ဇာတိ ၏ အကြောင်းကို သိမ်းဆည်းတတ်သော ပညာနှင့်အတူ။ အတ္ထိသမယော၊

၁။ ပညာယ အတ္ထိသမယော၊ ။အဋ္ဌကထာကို ကြည့်၍ နှစ်နည်းပေးပါသည်။ ပထမနည်းအလို "ပညာ၏+ဇရာမရဏာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဇာတိနှင့်အတူ ပေါင်းဆုံခြင်း"ဟူသည် ဘုရားအလောင်း၏ပညာက ဇရာမရဏာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဇာတိနှင့် ပေါင်းဆုံမိသွားသည်။ ၀၊ ဘုရားအလောင်း၏ ပညာက ဇရာမရဏာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဇာတိကို အာရုံပြုမိ (ထိုးထွင်းသိမြင်) သွားသည်-ဟူလို။

၂။ **ဒုတိယနည်း၌။** ။"ဇရာမရဏာ၏ အကြောင်းကို သိမ်းဆည်းတတ်သော ပညာနှင့် အတူ + ဘုရားအလောင်း၏ ပေါင်းဆုံမခြင်း" ဟူသည် "ဇရာမရဏာ၏ အကြောင်းကို သိမ်းဆည်းတတ်သောပညာနှင့် ဘုရားလောင်း ပေါင်းမိသွားသည်။ ၀၊ ဇာတိ၏ အကြောင်းကို သိမ်းဆည်းတတ်သော ပညာသည် ဘုရားလောင်း သန္တာန်၌ ဖြစ်သည်"။-ဟူလို။

ဘုရားအလောင်း၏ ပေါင်းဆုံခြင်းသည်။ အဟု၊ (ကိ။) ဘဝေ၊ သည်။ သတိ၊ လတ်သော်။ ဇာတိ၊ သည်။ ဟောတိ။ ဘဝပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဇာတိ၊ သည်။ဟောတိ။ ဘဝပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဇာတိ ဟောတိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြစ်ပြီ။

အမှာ။ ။ကိမ္မိ နု ခေါ သတိ ဘဝေါ ဟောတိ၊ ကိံ ပစ္စယာ ဘဝေါ၊ ဥပါဒါနေ ခေါ သတိ ဘဝေါ ဟောတိ၊ ဥပါဒါနပစ္စယာဘဝေါ၊ ဟူသော နောက်နောက်ဝါကျ၊တို့၌လည်း ပါဠိတော်လာသည့်အတိုင်း ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အကြောင်းအကျိုးအစဉ်ကို သတိပြုဏာ "ပညာယ အာတိသမယော" ပုဒ်တို့၏ အနက်ကို ဆိုပါ၊ အထူးမရှိတော့။

အထ ခေါ။ပ။ အဟောသိ။ (ကိ။) ကိမ္မိ၊ အာဘယ်တရားသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရူပ်သည်။ (နာမ်နှင့်ရူပ်သည်။) ဟောတိ နု ခေါ၊ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း။ ကိံ ပစ္စယာ၊ အာဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ နာမရူပံ၊ သည်။ (ဟောတိ နု ခေါ။)ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။ (စဉ်းစားပြီ။)။ပ။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ မနသိကာရာ၊ ကြောင့်။ ပညာယ၊ ပညာ၏။ အတိသမယော၊ နာမ်ရူပ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဝိညာဉ်နှင့် ပေါင်းဆုံခြင်းသည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ (တနည်း) ပညာယ၊ နာမ်ရူပ်၏ အကြောင်းကို သိမ်းဆည်းတတ်သော ပညာနှင့်။ အတိသမယော၊ ဘုရားအလောင်း၏ ပေါင်းမိခြင်းသည်။ အဟု။ (ကိ။) ဝိညာဏေ၊ သည်။ သတိ၊ လတ်သော်။ နာမရူပံ၊ သည်။ ဟောတိ၏။ ဝိညာဏပစ္စယာ၊ ဝိညာဉ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ နာမရူပံ (ဟောတိ။) ဣတိ၊ ဤသို့ဖြစ်ပြီ။ [ကိမ္မိ နု ခေါ သတိ ဝိညာဏံ ဟောတိ စသောဝါကျများကိုလည်း နည်းမှီပေးပါ။]

၅၀။ ။အထ ခေါ။ပ။ အဟောသိ။ (ကိ။) ဣဒံ ဝိညာဏံ၊သည်။ နာမရူပမှာ၊ မှ။ ပစ္စုဒါဝတ္တတိ၊ ပြန်လည်၏။ (ဆုတ်နှစ်၏။) (နာမရူပတော၊ မှ။) ဩပရုံ၊ အခြားသောတရားသို့။ နု ဂစ္ဆတိ၊ မသွားတော့။ [အဓိပ္ပါယ်ကို အဋ္ဌကထာ၌ ကြည့်ပါ။] နာမရူပပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ယဒိဒံ (ယံ+ဣဒံ) ဝိညာဏံ၊ အကြင် ဝိညာဉ်သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။) ဝိညာဏပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ယဒိဒံ (ယံ+ဣဒံ) နာမရူပံ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ။) တွေ့ဝတာ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဝိညာဉ် ရူပ်နာမ်တို့၏ အချင်းချင်း ကျေးဇူးပြုလျက် ထောက်ပံ့သောအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းဖြင့်၊ ဇာယေထ

ဝါ။ ဖြစ်မူလည်း ဖြစ်ရာ၏။ (ပဋ္ဌိသန္ဓေ နေမူလည်း နေရာ၏။) ဇိယျေထ ဝါ။ အိုမူလည်းအိုရာ၏။ မိယျေထ ဝါ။ သေမူလည်းသေရာ၏။ စဝေထ ဝါ။ ဘဝအဆက်ဆက် (ခန္ဓာအဆက်ဆက်)လည်း စုတေရာ၏။ ဥပပဇ္ဇေထ ဝါ။ ဘဝအဆက်ဆက် (ခန္ဓာအဆက်ဆက်)လည်း ပဋ္ဌိသန္ဓေနေရာ၏။ [အာဠဝကထာ အဖွင့်အတိုင်း ပေးပါသည်။]

နာမရူပပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ သဠာယတနံ (သမ္ဘဝတိ။) သဠာယတနပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဖဿော (သမ္ဘဝတိ။)ဖဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒနာ (သမ္ဘဝတိ။) ဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာ (သမ္ဘဝတိ။) တဏှာပစ္စယာ ဥပါဒါနံ (သမ္ဘဝတိ။) ဥပါဒါနပစ္စယာ ဘဝေါ (သမ္ဘဝတိ။) ဘဝပစ္စယာ ဇာတိ (သမ္ဘဝတိ။) [သမ္ဘဝတိ ကြိယာကို ပြင်၍ပေးသည်။] ဇာတိပစ္စယာ၊ ဇာတိဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏသည်လည်းကောင်း။ (အိုခြင်း သေခြင်းသည်လည်းကောင်း။) သောက ။ပ။ ဥပါယာသာ၊ တို့သည်လည်း ကောင်း။ (ဝမ်းနည်းခြင်း ငိုခြင်း ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း စိတ်ဆင်းရဲခြင်း ပြင်း ထန်စွာပင်ပန်းရခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း။) သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧवံ၊ ဤသို့။ ဝါ၊ ဤ အာဝိဇ္ဇာအစရှိသော အကြောင်းတို့ကြောင့်သာ။ ကေဝလဿ၊ သုခမဖက်သက်သက်သော။ ဝါ၊ အလုံးစုံသော။ ဒုတယဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤ ဒုက္ခအစု၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ထင်ရှား၏။

၅၉။ ။ဘိက္ခဝေ။ သမုဒယော သမုဒယောတိ ခေါ၊ သမုဒယော သမုဒယော ဟူ၍။ (ဒုက္ခအစု၏ဖြစ်ခြင်း ဒုက္ခအစု၏ဖြစ်ခြင်းဟူ၍။) ဝိပဿီသော ဗောဓိသတ္တော၊ ၏။ (စကွဲ့ ဉာဏ်-စသည်ဖြင့် စပ်။) ဝါ၊ မှာ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦး။

၁။ ဧवं ။ပ။ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ ။ ။ဝေဒနာ နိဿိတနယနိဒဿနံ (အကျယ်ညွှန်ပြအပါပြီး သောနည်းကိုပြန်ညွှန်ကြောင်းစကား။) တေန (ထိုဝေဒနာဟူသော်ပါ၌ဖြင့်။) အဝိဇ္ဇာဒိဟေတု ကာရဏေဟိ နု ဇာသရုနိမ္မာနာဒိဟိတိ ဒသေတိ၊ ကေဝလဿာတိ အသမ္မိဿဿ (သုခနှင့်မရောမယှက် သက်သက်သော။) သကလဿ ဝါ၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿာတိ ဒုက္ခ သမူဟဿ နု သတ္တဿ နာပိ သုဘသုခါဒိနံ။—မဟာခန္ဓက၊ ဗောဓိကထာအဖွင့်—သာရတ္ထ။

ဆိုလိုရင်းကား—ဤ အဝိဇ္ဇာစသော အကြောင်းတရားတို့ကြောင့်သာ သုခနှင့် မရောမယှက် သက်သက် ဇာတိစသော ဒုက္ခတုံးဒုက္ခစု၏ဖြစ်ခြင်းသည် လောကဓိ ထင်ရှား၏၊ ပြဟ္မာဗိသဏိုးတန်ခိုးကြီးမား ထာဝရဘုရားတို့ ဖန်ဆင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည် မဟုတ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ငါ သူ ယောကျ်ား မိန်းမ၏ ဖြစ်ခြင်းလည်းမဟုတ်၊ သုဘ သုခ (တင့်တယ်သောချမ်းသာသော) ရုပ်နာမ် တရားတို့၏ ဖြစ်ခြင်းလည်းမဟုတ်-ဟူလို။ [ဤ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်၏ အနက်ကျယ်ကို အခြေပြုသ[illegible]ပ် ပစ္စည်းပိုင်း၌—ရေးခဲ့ပြီ။]

အန နုဿုတေသု၊ မကြားအပ်ဘူးကုန်သော။ (သူတပါးတို့၏အထံမှ တဆင့် မကြားအပ်ဘူးကုန်သော။) ဓမ္မေသု၊ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၌။ စက္ခု၊ ပညာ မျက်စိသည်။ (ပကတိမျက်လုံးကဲ့သို့ မြင်တတ်သောဉာဏ်သည်။) ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ဉာဏံ၊ သိတတ်သောဉာဏ်သည်။ပ။ ပညာ၊ အပြားအားဖြင့် သိတတ်သောဉာဏ်သည်။ပ။ ဝိဇ္ဇာ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတတ်သောဉာဏ်သည် ။ပ။ အဝလောကော၊ ဉာဏ်ရောင်အလင်းသည်။ ဥဒပါဒိ။

အမှာ။ ။ဤ စက္ခုံ ဥဒပါဒိစသော ငါးပုဒ်တို့ဖြင့် အနုလုံနည်းအားဖြင့် ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ဆင်ခြင်တော်မူသော ဝိပဿီဘုရားအလောင်းမှာ ဝိညာဉ် အစ ရှိသော အကြောင်းတရားတို့က နာမ်ရูပ်အစရှိသော ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား ကျေးဇူးပြုပုံသဘောကို သိခြင်းကို ပြသည်။(တနည်း) ဝိပဿီဘုရားအလောင်း အား အကြောင်းအကျိုးတည်းဟူသော လမ်းသို့သွားသော တရားဝိပဿနာ (နုသော ဝိပဿနာ)ဖြစ်ပုံကို ပြသည်။

၆၀။ ။အထ ခေါ်။ပ။အဟောသိ။ (ကိုး။) ကိုမှီ၊ အာဘယ်တရား သည်။အသတိ၊ မရှိလတ်သော်။ ဇရာမ ုဏံ၊ သည်။ နု ဟောတိ နု ခေါ်၊ မဖြစ် ပါလိမ့်မည်နည်း။ ကိဿ၊ အာဘယ်တရား၏။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏနိရောဓော၊ ဇရာမရဏ၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ နု ခေါ်၊ နည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။ (ဤသို့စဉ်းစားပြီ။)

ဘိက္ခဝေ။ အထခေါ်၊ ဌာ။ (စဉ်းစားရာ ထိုအခါ၌။) ။ပ။ မနသိ ကာရာ၊ ကြောင့်။ ပညာယ၊ ၏။ အာဘိသမယော၊ ဇရာမရဏချုပ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဇာတိချုပ်ခြင်းနှင့် ပေါင်းမိခြင်းသည်။ အဟု၊ ပြီ။ (တနည်း) ပညာယ၊ ဇရာမရဏ ချုပ်ခြင်း၏ အကြောင်းကို သိမ်းဆည်း တတ်သော ပညာနှင့်။ အာဘိသမယော၊ ဘုရားလောင်း၏ ပေါင်းမိခြင်း သည်။ အဟု။ (ကိုး။) ဇာတိယာ၊ သည်။ ဒေ သတိ၊ လတ်သော်။ ဇရာ မရဏံ၊ သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဇာတိနိရောဓော၊ ဇာ ုတိ၏ ချုပ်ခြင်း ကြောင့်။ ဇရာမရဏ နိရောဓော၊ ဇရာမရဏ၏ ချုပ်ခြင်းသည်။(ဟောတိ။) ဣတိ၊ ဤသို့ဖြစ်ပြီ။ [နောက်နောက် ဝါကျတို့၌ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ် အကြောင်း အကျိုး အစဉ်ချုပ်ပုံကို သတိပြုကာ "ပညာယ အာဘိသမယော" ပုဒ်တို့၏ အနက်ကိုဆိုပါ။]

၆၁။ ။အထခေါ်။ပ။ အဟောသိ။ (ကိုး။) မေ၊ ငါသည်။ အယံ မဂ္ဂေါ၊ ဤ ဝိပဿနာမဂ်ကို။ သမ္မောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းငှာ။ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ကို သိခြင်းငှာ။ (တနည်း) သမ္မောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိ

သော အရိယာမင်္ဂလာကျိုးငှာ။ အဓိဂတောဝ၊ သိအပ်ရအပ်ပြီ။ [သမ္ဘော ဓာယ–၏ အဖွင့်ကို အဌကထာကြည့်ပါ။]

နာမရူပ နိုရောဓာ၊ နာမ်ရူပ်၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝိညာဏနိုရောဓာ၊ ဝိညာဉ်၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ။) ဝိညာဏနိုရောဓာ၊ ကြောင့်၊ နာမရူပနိုရောဓာ (ဟောတိ)။ [ဤစကားနှစ်ရပ်ဖြင့် အချင်းချင်း ကျေးဇူးပြု လျက် ရှိကြသော ဝိညာဉ် နာမ်ရူပ်တို့၏ တခုချုပ်လျှင် တခုချုပ်ပုံကို ပြ သည်။] (ယဒိဒံ-အနက်မရှိ။) နာမရူပနိုရောဓာ၊ ကြောင့်။ သဠာယတန နိုရောဓာ (ဟောတိ။) ။ပ။ ဇာတိနိုရောဓာ၊ ကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊သည် လည်းကောင်း။ သောကပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခဒေါမနဿ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ နိ ရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။

ဧवं၊ သို့။ ဝါ၊ ဤ ဝိညာဉ်အစရှိသော အကြောင်း အဆက်ဆက်ချုပ် ခြင်းကြောင့်။ ကေဝလဿ၊ အလုံးစုံသော။ ဝါ၊ သတ္တ, အတ္တ, ဇီဝမဖက် သက်သက်သော။ ဟေတု ဒုက္ခကွန္ဓဿ၊ ဤ ဒုက္ခအစု၏။ နိရောဓောချုပ် ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ [မဟာခန္ဓကပေါဓိကထာအဖွင့်နှင့် ထို၏ ဋီ ကာကို ကြည့်၍ပေးပါသည်။]

၆၂။ ။ဘိက္ခဝေ။ နိရောဓော နိရောဓောတိ ခေါ၊ နိရောဓ နိရောဓ ဟူ၍။ (ချုပ်ခြင်း ချုပ်ခြင်းဟူ၍။) ဝိပဿိသ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ ဝါ၊ မှာ။ပ။ အာလောကော ဥဒပါဒိ။ [ဤ ပုဒ်တို့ဖြင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ကြောင်း ကျိုးအစဉ် ချုပ်ပုံကိုလည်းကောင်း ဝုဋ္ဌာနဂါမိနီ ဟု ဆိုအပ်သော ဗလဝ ဝိပဿနာဖြစ်ပုံကိုလည်းကောင်း ဟောတော်မူသည်။]

၆၃။ ။ဘိက္ခဝေ အဏ ခေါ၊ဌ။ဝိပဿီ။ဗောဓိသတ္တော၊ သည်။အပရေန သမယေန၊ တပါးသော အခါ၌။ (အကြောင်းတရားကိုလည်းကောင်း အကြောင်းတရား၏ ချုပ်ခြင်းကို လည်းကောင်း သိပြီးရာအခါမှ နောက် ၌။) ပဋ္ဌသု၊ ဝါးပါးကုန်သော။ဥပါဒါနကွန္ဓေသု[1]၊ ဥပါဒါန်၏ အကြောင်း ဖြစ်သောခန္ဓာတို့၌။ ဝါ၊ ဥပါဒါန်၏ အာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာတို့၌။ ဥဒယဗ္ဗ

၁။ **ဥပါဒါနကွန္ဓေသု**။ ။ဥပါဒါနသ ပစ္စယဘူတေသု ခန္ဓေသု။-ဋီ။ ဥပါဒါ နသ ပစ္စယဘူတေသူတိ စတုဗိဓေသောဝိ ဥပါဒါနဿ အာရမ္မဏပစ္စယာဒိနာ (အာဒိ ဖြင့် သဟဇာတပစ္စယ နိဿယပစ္စယ စသည်ကိုယူ။) ပစ္စယဘူတေသု၊ ဥပါဒါနိ ယေသူတိ အတ္ထော။–ဋီ။ ထို ဥပါဒါနကွန်ရာ ဟူသည် လောကီစိတ် စေတသိက် ရုပ်ခန္ဓာများတည်း။ [အခြားနေရာ၌ "ဥပါဒါန်တို့၏ အာရုံဖြစ်ကုန်သော ခန်ဓာတို့" ဟုလည်း မှင့်ကြ၏။ ဤဋီကာ၌လည်း ဗြဟ္မယာစနကထာဝယ် (ဥပါဒါနာနံ+အာ ရမ္မဏဘူတာ+ခန်ဓာဟုပင် မှင့်ခဲ့သည်)။]

ယာနုပဿီ၊ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းကို အဖန်ဖန်ရှုသည်။ (ဟုတ္တာ။) ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ (ကိ။)

ဣတိ၊ ဤသို့ ရူပနုလက္ခဏာရှိသော ဤတရားအပေါင်းသည်။ ဝါ၊ ဤသို့ ဘူတရူပ ဥပါဒါရူပ် အပြားရှိသော ဤတရားအပေါင်းသည်။ ရူပံ၊ ရူပ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝါ၊ ဤ အဝိဇ္ဇာ တဏှာ ကံ အာဟာရဟူသော အပြားအားဖြင့်။ ရူပဿ၊ ရူပ်၏။ သမုဒယော၊ ကြွင်းသောအကြောင်းနှင့် ပေါင်းမိလတ်သော် ဖြစ်ခြင်းသည်။(ဟောတိ။) ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝါ၊ အဝိဇ္ဇာ တဏှာ ကံ အာဟာရတို့၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ရူပဿ၊ ၏။အတ္ထင်္ဂမော၊ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်ခြင်းသည်။(ဟောတိ။)

၁။ ဣတိ ရူပံ။ ။ဣတိ ရူပန္တိ ဣဒံ ရူပံ၊ ဣဒေါ ရူပံ၊ ဣတောပိ ဥဒ္ဓံ ရူပံ နတ္ထိတိ ရူပ္ပနသဘာဝံ စေဝ ဘူတုပါဒါယတေဒံ စ အာဒိ ကတ္ဝာ။ပ။အနဝသေသ ရူပပရိဂ္ဂဟော ဝုတ္တော။—ဋီ။

ဋီကာ။—ဣတိ ရူပန္တိ ဣဒေ (ဣတိ ရူပံဟူသော ဤပါဠိတော်ပါဌ်ကို။) ဒုတိယော ဣတိ သဒ္ဒေါ နိဒဿနတ္ထော၊ တေန ပဌမေ ဣတိသဒ္ဒေါ သရူပဿ ပရိမာဏဿ စ ဗောဓကော (သိစေတတ်၏။) အနေကတ္ထော်တာ နိပါတာနံ၊ အာဒိဝသေန ဝါ အယမတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော။

ဋီကာ၏ ဆိုလိုရင်းကား။ ။ဣတိ ရူပံ ဟူသော ပါဠိတော်၌ ဣတိ တလုံး အကျေကြေပါ။ ထိုတွင် ပထမ ဣတိသဒ္ဒါသည် ရူပ်၏ သရူပ, ပရိမာဏကို သိစေတတ်သော (ထွန်းပြသော) အနက်ရှိ၏၊ ဒုတိယ ဣတိ သဒ္ဒါသည် ပထမ ဣတိ သဒ္ဒါဖြင့် သိစေအပ်သော ရူပ်ကိုညွှန်ပြခြင်း (နိဒဿန) အနက်ရှိ၏—ဟူလို။

၂။ (တနည်း)။ ။ဣတိ ရူပံ-၌ ဣတိ တလုံး အကျေမကြေဝဲ အာဝုတ္တိစသော နည်းအားဖြင့် နှစ်ခါအနက်ပေးပါ။ (အနက်ပေးရာ၌ နှစ်ခါဆိုပါ။) [နိဿယ၌ ဤဋီကာကိုကြည့်၍ ပေးထားပြီ။] ဣတိ သဒ္ဒါ၏ နိဒဿနတ္ထကို "အံ ဗျညေနေ နိဂ္ဂဟီတံ"၌ အံဣတိ၊ အံ ဟူသော ဤ ဗိန္ဒုပြောက်သည်။ ဟု အနက်ဆိုရ သကဲ့သို့ မှတ်ပါ။

၃။ ဣတိ ရူပဿ သမုဒယော။ ။တတ္ထ ဣတိတိ ဧဝံ သမုဒယော ဟောတီတိ အတ္ထော။ [အဌကထာမှ လိုရင်းကို ယူထားသည်။] ဣတိ ရူပဿ သမုဒယော ဟောတီတိ ဣတ္ထ ပန ဣတိ သဒ္ဒေါ "ဣတိ ဧေါ ဘိက္ခဝေ သပ္ပဋိဘယော ဗာလောတိ" အာဒီသု ဝိယ ပကာရတ္ထောတိ အာဟ "ဣတိတိ ဧဝံ" တိ။—ဋီကာ။ [ရှင်၏ ဖြစ်ကြောင်းတို့ကို အဌကထာ၌ ပြထားပြီ၊ ၎င်း နည်းကို ခံ၍ နောက်နောက် ဝါကျများ၌ သိပါ။]

ဣတိ၊ ဤသို့ ဝေဒယိတ လက္ခဏာရှိသော ဤတရားအပေါင်းသည်။ ဝါ၊ ဤသို့ သုခ ဒုက္ခ ဥပေက္ခာ အပြားရှိသော ဤတရားအပေါင်းသည်။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝါ၊ ဤ အဝိဇ္ဇာ တဏှာ ကမ္မ ဖဿ ဟူသော အပြားအားဖြင့်။ ဝေဒနာယ၊ ၏။ သမุဒယော။ (ဟောတိ။) ဣတိ၊ သို့။ ဝါ၊ ဤ အဝိဇ္ဇာ တဏှာ ကမ္မ ဖဿတို့၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝေဒနာယ အတ္ထင်္ဂမော (ဟောတိ။) [ဝေဒနာ၏ ဖြစ်ကြောင်းတို့ကို အဋ္ဌကထာ၌ ဖြထားပြီ။] (သညာ၌) ဣတိ၊ ဤသို့ သဠာယတနနှင့် လက္ခဏာရှိသော ဤတရား အပေါင်းသည်။ ဝါ၊ ဤသို့ ရူပသညာ[1] စသား, ခြောက်ပါး အပြားရှိသော ဤတရားအပေါင်းသည်။ပ။(သင်္ခါရ၌) ဣတိ၊ ဤသို့ အဘိသင်္ခရဏ လက္ခဏာရှိသော ဤတရား အပေါင်းသည်။ ဝါ၊ ဤသို့ ဖဿစသား, ၈ါးဆယ် အပြားရှိသော ဤတရား အပေါင်းသည်။ပ။ [ကြင်း ဝါကျတို့၌ အနက်တူပြီ။]

(ဝိညာဏ်၌) ဣတိ၊ ဤသို့ ဝိဇာနန လက္ခဏာရှိသော ဤတရားအပေါင်းသည်။ ဝါ၊ ဤသို့ စက္ခုဝိညာဏ်စသား ခြောက်ပါးအပြားရှိသော ဤတရားအပေါင်းသည်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝါ၊ ဤ အဝိဇ္ဇာ တဏှာ ကမ္မ နာမရူပဟူသော အပြားအားဖြင့်။ ဝိညာဏဿ၊ ၏။ သမุဒယော (ဟောတိ။) ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝါ၊ ဤ အဝိဇ္ဇာ တဏှာ ကမ္မ နာမရူပတို့၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝိညာဏဿ အတ္ထင်္ဂမော (ဟောတိ။) ဣတိ၊ ဤသို့ အဖန်ဖန် ရှုရှုနေပြီ။

တဿ၊ ထို ဝိပဿီ ဘုရားအလောင်း၏။ (စိတ္တံ-၌ စပ်။) ဝါ၊ သည်။ (ဝိဟရတော-၌ စပ်။) ပဓာသု။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ တို့၌။ ဥဒယဗ္ဗယာနုပဿီနော၊ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းကို အဖန်ဖန်ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေလတ်သော်။[ပဓာသု။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ တို့၌။ ဥဒယဗ္ဗယာနုပဿီနော၊ ၍။ ဝိဟရတော၊ သော။ တဿ၊ ထိုဘုရားအလောင်း၏။ ဤသို့လည်း ပေးနိုင်၏။]

၁။ ရူပသညာ စသည်။ ။ရူပသညာ သဒ္ဒသညာ ဂန္ဓ, ရသ, ဖောဋ္ဌဗ္ဗ, ဓမ္မသညာ ခြောက်ပါးတည်း။ ဝိညာဏ် ၆-ပါးကား စက္ခုဝိညာဏ်, သောတ, ဃာန, ဇိဝှါ, ကာယ, မနောဝိညာဏ်တည်း။ ဤ ဝေဒနာ, သညာ, ဖဿစသော သင်္ခါရ, စက္ခုဝိညာဏ် စသည်တို့လည်း ဝိပဿနာဉာဏ်၏ အာရုံဖြစ်သောကြောင့် လောကီတရားများကိုသာ ယူပါ။ [နောက်၌ ပဓာသု ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု''ဟု ဟောတော်မူ၏။]

နှ စိရသော၀ေ၊ မကြောမီပင်။[1] အနုပါဒါယ*၊ တစုံတခုသော သံခ်ိတ်တရားကို တဏှာ ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် ငါ ငါ့ဥစ္စာဟု မယူမူ၍။(မစွဲလမ်းမူ၍။)အာသ၀ေဟိ၊ အာသ၀ေါတရားတို့မှ။(အာသ၀ေါတရားကို မှတ်၍ဆိုသည်။) စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိမုစ္စိ၊ လွတ်ပြီ။[ဤ] စကားဖြင့် ဝိပဿီဘုရားအလောင်း၏ အာသ၀ဝိမုတ္တိဉာဏ်ဟူသော အရဟတ္တမဂ် အရဟတ္တဖိုလ် ဖြစ်ပြီးနောက် အလုံးစုံသောဂုဏ်တို့ဖြင့် ဟန်ဆာဆင်အပ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ် ရေကြောင်းကို ပြတော်မူသည်။]ဤတို့၊ အပြီးတည်း။

ဒုတိယဘာဏ၀ါရော၊ ဒုတိယဘာဏ၀ါရတည်း။

ဗြဟ္မယာစနကထာ

၆၄။ ။ဘိက္ခဝေ။ အထ ခေါ၊ ဘဋ္ဌ။ (ဘုရားဖြစ်ပြီး၍ ရှစ်ခုမြောက် သတ္တာဟသို့ ရောက်ရာ ထိုအခါ၌။) [အဋ္ဌကထာကိုကြည့်၍ ပေးပါသည်၊ ပါဠိတော် ရှေးကြိယာကို စွဲလျှင်ကား"အထ ခေါ၊ စိတ်၏ အာသ၀ေါတရားတို့မှ လွတ်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။ ၀ါ၊ ဘုရားဖြစ်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။" ဤသို့ ပေးပါ။]အရဟတောဝ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ [ရှေးရှေးဌ ပေးခဲ့ပြီ။]ဝိပဿိဿ။ဘဂ၀တောဝ၊ ၏။ ဝေါ၊ ဤ အကြံတော်သည်။ အဟောသိ။ (ကိ။) အဟု၊ ၀ါသည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ယံ နူန ဒေသေယံ၊ အကယ်၍ ဟောရပါမူကား ကောင်းလေစ့။ ဤတို့၊ ဤသို့ ဖြစ်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ။ အထ ခေါ၊ ဘဋ္ဌ။ (အကြံတော်ဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌။)။ပ။အဟောသိ။ (ကိ။) မေ၊ ၀ါသည်။ အဓိဂတောဝ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ် ရအပ်ပြီးသော။ အယံ ဓမ္မော၊ ဤသစ္စာလေးပါး တရားကို။ [ဒုဒ္ဒသော-စသောကံဟောပုဒ်တို့၌ စပ်။] ၀ါ၊ သည်။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်နဲလှ၏။ (မဟာသမုဒ္ဒရာသည် ခြင်ဝယ်၏ နှုတ်သီးဖျားဖြင့် မထောက်နိုင်သကဲ့သို့ ပါရမိရှိသူတို့၏

---

[1] ။ အနုပါဒါယ အာသ၀ေဟိ။ ။ကဋ္ဌ သံခ်ိတမှိ တဏှာဒိဋ္ဌိ၀သေန အနုပါဒိယိတ္တာ–ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍအဖွင့် ဝိမတိ (စာမျက်နှာ-၉၄။) အာသ၀ေဟိ အနုပါဒါယ အဂ္ဂဟေတ္တာ ကဋ္ဌ ဓမ္မံ အဟံ မမာတိ အနုပါဒိယိတ္တာ၀။–မဟာခန္ဓက ယသအဖွင့် သာရတ္ထ (နှာ၁၉၁။) ဤ အဖွင့်များအတိုင်း ပေးပါသည်။ ဤ ပါဠိတော်၏ အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့၌ကား တမျိုးဖွင့်၏။ ထိုအလို"အနုပါဒါယ၊ ကိလေသာတို့ကို အနည်းငယ်မျှ မယူမူ၍။ အာသ၀ေဟိ၊ တို့မှ။" ဟု ပေးပါ။နိဿယ်ဟု ပေးရိုးပေးစဉ် အနက်ကို ပေးလိုက်ပါသည်။

ဥာဏ်မှတပါး အခြားသူတို့၏ဥာဏ်ဖြင့် မထောက်နိုင်လောက်အောင် နက်နဲလှ၏။) (ဂမ္ဘီရတ္တာ ဝေ၊ နက်နဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ပင်။) ဒုဒ္ဒသော၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် မြင်ထိုက်၏။ ဝါ၊ မြင်နိုင်ခဲ၏။ (ဒုဒ္ဒသတ္တာ ဝေ၊ မြင်နိုင်ခဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ပင်။) ဒုရနုဗောဓော၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် ထိုးထွင်းရ သိထိုက်၏။ ဝါ၊ ထိုးထွင်းရ သိနိုင်ခဲ၏။

သန္တော၊ ကိလေသာနှင့် သခ်ါရဟူ အပူခပ်သိမ်း ကုန်ငြိမ်းကင်းပသဖြင့် အေးမြ၏။ ဝါ၊ သန္တာရမ္မဏ သတာဝကြောင့် အေးမြပြီ။ ပဏီတော၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ ဆောင်အပ်၏။ (သဒ္ဒတ္ထ။) ဝါ၊ အရသာရှိ တောဇဉ်၏သို့ သိရှိမဝ မွန်မြတ်လှ၏။ [ဤ သန္တော ပဏီတော နှစ်ပုဒ်ဖြင့် လောကုတ္တရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန ပရဝိသစ္စာနှစ်ပါးကို ရည်ရွယ်တော်မူ၏။] အ တဏ္ဍာ ဝစရော၊ ကြံဆတတ်သောဥာဏ်သည် မသက်ရောက်အပ် မသက်ရောက်နိုင်။ နိပုဏော၊ သိမ်မွေ့၏။ ပဏ္ဍိတဝေဒနီယော၊ ပညာရှိတို့သာ သိအပ်သိနိုင်၏။ ဝါ လူပြိန်းတို့မှာ မတန်ရာသဖြင့် ပညာကြီးလတ် ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့သာ သိအပ်သိနိုင်၏။

အယံ ပန ပဇာ၊ ဤ သတ္တဝါအပေါင်းသည်ကား။ အာလယရုမာ၊ ငြိကပ် မှီဝဲအပ်သော ဝါးဖြာအာရုံ ကာမဂုဏ် တို့ဖြင့် မွေ့လျော်၏။ (မွေ့လျော်နေ၏။) ဝါ၊ ငြိကပ် မှီဝဲတတ်သော တဏှာဝိစရိတ-တရားတို့ဖြင့် မွေ့လျော်၏။ အာလယရတာ၊ ငြိကပ်မှီဝဲအပ်သော ဝါးဖြာအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့၌ အမြဲမွေ့လျော်၏။ ဝါ၊ ငြိကပ် မှီဝဲတတ်သော တဏှာ ဝိစရိတ-တရားတို့၌ အမြဲမွေ့လျော်၏။ အာလယသမုဒိတာ၊ ငြိကပ် မှီဝဲအပ်သော ဝါးဖြာအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့၌ လွန်စွာဝမ်းမြောက်၏။ ဝါ၊ ငြိကပ် မှီဝဲတတ်သော တဏှာ ဝိစရိတ-တရားတို့၌ လွန်စွာဝမ်းမြောက်၏။ (ပျော်ရွှင်နေ၏။)

ယဒိဒံ(ယော+အယံ)ဣဒပ္ပစ္စယတာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ ဤ သခ်ါရစသော အကျိုးတရားတို့၏ အကြောင်းဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာ စသောတရားဟူသော အကြောင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည်။ (အတ္ထိ။) [ဒီကာဋ္ဌ အခြားနည်းမျှား ရှိသေး၏။] အာလယရုမာယ၊ သော။ ဝါ၊ သော။ပ။ ပဇာယ၊ သည်။ ဣဒံ ဌာနံ၊ ဤ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟူသော အရာကို။ ဒုဒ္ဒသံ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် မြင်အပ်၏။ ဝါ၊ မြင်နိုင်ခဲ၏။ (မြင်ဖွယ်ရာမလွယ်။)

သဗ္ဗသခ်ါရသမထော၊ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား အလုံးစုံသော သခ်ါရတရားတို့၏ ငြိမ်သက်ရာဖြစ်သော။ သမ္ဘူပဓိပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ အလုံးစုံသော ဥပဓိတို့ကို စွန့်လွှတ်အပ်ရာဖြစ်သော။ တဏှာက္ခယော၊ တဏှာတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သော။ ဝိရာ

၈၇။ ရာဂကိုမှတ် အံ့ရပ်ရပ်သော ကိလေသာတို့၏ မတပ်မက်ရာဖြစ်သော။ နိရောဓော၊ ဇရာမရဏာ စသည်အပြား အလုံးစုံသော ဝဋ္ဋဒုက္ခတရား၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော။ ယဒိဒံ(ယံ+ဣဒံ) နိဗ္ဗာနံ၊ အကြင် နိဗ္ဗာန်သည်။(တဘာဝနှင့် တဘာဝ ကမ္မနှင့်ဖလကို ဖွဲ့စပ်တတ်သော တဏှာမှ ထွက်မြောက်တတ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ မဂ္ဂေ။) ဣဒံ ပိ ဌာနံ၊ ဤ နိဗ္ဗာန်ဟူသော အရာကိုလည်း။ ဒုဒ္ဒသံ၊ ၏။

အဟံ၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ စ ဝ ဒေသေယျံ၊ အကယ်၍ဟောအံ့။ စ၊ ထို သို့ ဟောလတ်သော်။ ပရေ၊ သူတပါးတို့သည်။ မေ၊ ငါ၏ (တရားကို။) နာ အာဇာနေယ္ယုံ၊ မသိနိုင်ကုန်ရာ။ သော၊ ထို မသိနိုင်သူတို့အား တရား ဟောရခြင်းသည်။ မမ၊ ၏။ ကိလမထော၊ ကိုယ်၏ ပင်ပန်းကြောင်းသည်။ အ်ဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သာ၊ ထို မသိနိုင်သူတို့အား တရားဟောရခြင်းသည်။ ဝိဃာသာ၊ ကိုယ်ကို ညှဉ်းဆဲကြောင်းသည်။(ကိုယ်ကို ညှဉ်းဆဲရာရောက်သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံတော်ဖြစ်ပြီ။

၆၅။ ။ဘိက္ခဝေ။ အနုစ္ဆရိယာ(အနု+အစ္ဆရိယာ)၊အဖန်ဖန်အံ့ဩထိုက်ကုန်သော။ (အဖန်ဖန် အံ့အားသင့်ဖွယ်ကောင်းကုန်သော။) (တနည်း)အနုစ္ဆရိယာ(နု+အစ္ဆရိယာ)၊ အကြီးအကျယ်အံ့ဩထိုက်ကုန်သော။(အကြီးအကျယ် အံ့အားသင့်ဖွယ် ကောင်းကုန်သော။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦး။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ မကြားအပ်ဘူးကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော အပိဿု၊ ဤ ဂါထာတို့သည်လည်း။ အရဟန္တံ၊ သော။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ၏။ ပဋ္ဌိဘံသု၊ ဉာဏ်တော်အား ထင်ရှားလာကုန်ပြီ။ ဝါ၊ ဉာဏ်၏ အာရုံ ဖြစ်လာကုန်ပြီ။ (ကိ။) ကိစ္ဆေန၊ မေ အဓိဂတံ။ပ။တမော ခန္ဓေန အာဝုတာတိ၊ ဟူ၍။ (ပဋ္ဌိဘံသု။)

ဂါထာအဓိပ္ပာယ်။ ။(၁) မေ၊ ငါသည်။ ကိစ္ဆေန၊ ပါရမီဖြည့်စည်း ကြိုးကြင်ပင်ပန်းသဖြင့်။ အဓိဂတံ၊ သိအပ် ရအပ်ပြီးသော သစ္စာလေးပါး တရားကို။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပကာသိတုံ၊ ထင်ရှားပြခြင်းငှာ။ (ဟောတော်မူခြင်းငှာ။) အလံ၊ အကျိုးမရှိတော့။ [ဟလံ–ဟ+အလံ၊ ဟသည် အနက်မရှိသော နိပါတ်၊ ဌိတာဒိ အခြားနည်းမျှားလည်း ရှိသေး၏။] ရာဂဒေါသပရေတေဟိ၊ ရာဂ ဒေါသသည် အလွန်ရောက်အပ်သော သတ္တဝါတို့သည်။(ရာဂ ဒေါသ တို့သည် လွှမ်းမိုးအပ်သူတို့သည်။) အယံ ဓမ္မော၊ သစ္စာလေးပါး ဤ တရားကို။ နု သမ္ဗုဒ္ဓေ၊ လွယ်ကူစွာ မသိအပ် မသိနိုင်။

(၂) ပဋိသောတဂါမိ၊ နိစ္စ အစရှိသည်တို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော အနိစ္စ အစရှိသောအားဖြင့် ဖြစ်သော။ နိပုဏ်၊ သိမ်မွေ့သော။ ဂမ္ဘီရံ၊ မြေကိုးဆောင်ထ ရေတမျှသို့ နက်နဲလှသော။ ဒုဒ္ဒသံ၊ တောင်ဖြင့် လွှမ်းဖို မုန်ညင်းစေ့သို့ ကြည့်ရှုမထင် မြင်နိုင်ခဲထသော။ အဏုံ၊ အစိတ်တရာ ခွဲပြောစိတ်ထား သားမြီးဖျားပမာ သိမ်မွေ့စွာသော သစ္စာလေးပါးတရားကို။ ရာဂရတ္တာ၊ ကာမ ဘဝ ဒိဋ္ဌိ သုံးဖြာ ရာဂဖြင့် တပ်မက်နေသော သတ္တဝါတို့သည်။ တမောခန္ဓေန၊ အဝိဇ္ဇာဟု အမှောင်အစုသည်။ အာဝုတာ၊ ပိတ်ဖုံးအပ်ကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) နု ဒကွန္တိ၊ မြင်နိုင်ကြလိမ့်မည် မဟုတ်။

ဘိက္ခဝေ။ ဣတိဟ၊ ဤသို့လျှင်။ အရဟတောပိ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ (စိတ္တံ–ဌ် စပ်။) ဝါ၊ သည်။ ပဋိ သဒ္ဒါ ကွတော၊ စဉ်းစားဆင်ခြင်တော်မူလတ်သော်။ အပ္ပေါ်ဿုက္ကတာယ၊ (အပ္ပ+ဥဿုက္ကတာယ)၊ တရားဟောမှု၌ အားထုတ်ခြင်း မရှိသူ၏ အဖြစ်ဖြင့်။ (တရားဟောတော် မမူလိုသူ၏ အဖြစ်ဖြင့်။) စိတ္တံ၊ သည်။ နမိ၊ ညွှတ်ပြီ။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဟောတော် မူလိုခြင်း အားဖြင့်။ နော (နမိ)၊ ညွှတ်တော်မမူ။

၆၆။ ဘိက္ခဝေ။ အထ ခေါ၊ ဌ်။ (ဘုရားရှင်၏ တရားဟောတော်မမူလိုခြင်း ဟူသော အကြံဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌။) အညတရဿ၊ နာမည် အနှယ်အားဖြင့် မထင်ရှားသော။ (တယောက်သော။) မဟာပြဟ္မုနော၊ မဟာပြဟ္မာ၏။ (တေ–ဌ်စပ်။) အရဟတောပိ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ စေတော ပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်၏ အကြံတော်ကို။ စေတသာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်။ အညာယ၊ သိ၍။ တေ၊ ဤနှုတ်မြွက်ခြင်းသည်။ (ဤ ကြွေးကြော်ခြင်းသည်။) အဟောသိ။ (ကိံ။)ဘော၊ ဘုံ ပြဟ္မာအပေါင်းတို့။ ယတြ၊ အကြင်လောကဌ်။ ပ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အပ္ပေါ်ဿုက္ကတာယ၊ ဖြင့်။ စိတ္တံ။ နမတိ နာမ၊ ညွှတ်တော်မူ၏။ ဓမ္ဓဒေသနာယ၊ ဖြင့်။ နော (နမိ)၊ ညွှတ်တော်မမူ။ (သော) လောကော၊ ထို လောကကြီးသည်။ နဿတိ ဝတ၊ ပျက်စီးပါပေါ့ တကား။ (သော) လောကော။ ဝိနဿတိ ဝတ၊ အထူးသဖြင့် ပျက်စီးပါပေါ့ တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှုတ်မြွက်ပြီ။ (ကြွေးကြော်ပြီ။) [ဤ စကားကို တသောင်းသော လောကခေါတ်ရှိ ပြဟ္မာများကြားရှိ စည်းဝေးနိုင်လောက်အောင် ကြွေးကြော်သည်။]

ဘိက္ခဝေ။ အထ ခေါ၊ ဌ်။ (နှုတ်မြွက်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။) သော မဟာပြဟ္မာ၊ သည်။ (ပါတုရဟောသိ–ဌ် ဝပ်။) သေယျထာပိ နာမ၊ ဥပမာ

မည်သည်ကား။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ (ကျန်းမာသဖြင့် အားကောင်းသော။) ပုရိသော၊ သည်။ သမိဏီတံ၊ ကေုးအပ်သော။ ဗာဟံ၊ လက်မောင်းကို။ ပသာရေယျ သေယျထာပိ ဝါ၊ ဆန့်တန်းလိုက် သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ပသာရိတံ၊ ဆန့်တန်းအပ်သော။ ဗာဟံ၊ ကို။ သမိဏ္ဍေယျ သေယျထာပိ ဝါ၊ ကေုးလိုက်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဧवमेव၊ ဤအတူပင်။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ပျောက်ခဲ့သည်။ (ဟုတ္တာ။)။ပ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပုရတော၊ ရှေတော်၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ [တသောင်းသော လောကဓာတ်ရှိ ဗြဟ္မာမျှား ခြံရံလျက် ဘုရားရှင်ထံ ရောက်လာသည်။]

ဘိက္ခဝေ။ အတ ခေါ၊ ၌။ (ဘုရားရှင်း၏ ရှေတော်သို့ ရောက်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။) သော မဟာဗြဟ္မာ။ ကေံသံ၊ လက်ဝဲတဘက် ပခုံးထက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ အပေါ်ခြုံကို။ ကရိတ္တာ၊ ပြု၍။ ဒက္ခိဏံ၊ လက်ယာ ဖြစ်သော။ ဇာဏုမဏ္ဍလံ၊ ပဆစ်ဒူးဝန်းကို။ ပထဝိယံ၊ မြေ၌။ နိဟန္တွာ၊ ထောက်၍။ ယေန၊ အကြင်ဘက်၌။ အရဟံ။ပ။ဘဂဝါ။(အတ္ထိ။) တေန၊ ဘုရားရှင်ရှိရာ ထိုဘက်သို့။ အဥ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတ္တွာ၊ ညွှတ်စေ၍။ မြှောက်ချီ၍။)။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ တေါ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ လျှောက်ပြီ။ (ကိံ။)

ဘန္တေ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဓမ္မံ။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါ။ သုဂတော၊ ကောင်းသော စကားကိုသာ မိန့်ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မံ ဒေသေတု။ အပ္ပရဇက္ခဇာတိကာ၊ ပညာမျက်စိ၌ နည်းသော ရာဂ ဒေါသ မောဟမြူ ရှိသူ၏ အဖြစ် ဟူသော သဘောရှိကုန်သော။ (ပညာမျက်စိ၌ ရာဂ ဒေါသ မောဟမြူ နဲနည်းပါးကုန်သော။) သတ္တာ။ သန္တိ၊ ရှိပါကုန်သေး၏။ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်ကို။ အဿဝနတာ၊ မနာရခြင်းကြောင့်။ ဓမ္မဿ၊ မှ၊ ပရိဟာယန္တိ ၊ ဆုတ်ယုတ်ပါကုန်၏။ [ဓမ္မဿ-သည် အဿဝနတာ+ပရိဟာယန္တိ နှစ်ဘက်ကို ငဲ့သော ဥဘယာပေက္ခ ကာကော လောကန နည်းတည်း။] ဓမ္မဿ၊ ကို။ အညာတာရော၊ ထိုးထွင်း၍ သိနိုင်သူတို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ရှိကြပါလိမ့်မည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

၆၇။ ။ဘိက္ခဝေ။ ဝေါ၊ သို့။ ဝုဒတ္ထ၊ လျှောက်အပ်သော် ။ပ။ ထံ ဗြဟ္မာနံ၊ ကို။ တေ ဒဝေါစ။(ကိံ။) ဗြဟ္မေ၊ ဗြဟ္မာ။ မယံ ပိ၊ ဝါ ဘုရားရှင်လည်း။ ဝါ၊ မှာလည်း။ ယံ နုနာဟံ ဓမ္မံ ဒေသေယျန္တိ၊ ဟူ၍။ တေ ဒဟောသိ။ ဗြဟ္မေ။ တဿ မယံ၊ ၏။ တေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြန်

ပြီ။ (ကိုး။) အဓိဂတော ခေါ်။ပ။သာ မမသာ ဝိဟောသာ။ ဣတိ၊ ပြီ။ [၆၄–အတိုင်း ပေးပါ။] ဗြဟ္မေ အနုစ္ဆရိယာ ။ပ။ ဣမာ ဂါထာယော အဘိသု၊ တို့သည်လည်း။ ဣမိ မံ၊ ဇ။ ပဋိဘံသု။ပ။ အာဝုတာတိ။ [၆၅–အတိုင်း ပေးပါ။] ဗြဟ္မေ။ ဣတိဟ၊ လျှင်။ပ။ ဓမ္မဒေဿနာယ၊ ဌာ။နော (နမိ)။ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

၆၀။ ။လွယ်ပြီ။

☞ ၆၉။ ။ဘိက္ခဝေ။ အယ ခေါ၊ ဌ်။ (တတိယအကြိမ်လျှောက်ထားရာ ထိုအခါ၌)။)။ပ။ဗြဟ္မုနော၊ ဇ။ အဇ္ဈေသနံ၊ တိုက်တွန်း တောင်းပန်ခြင်းကို။ ဝိဒိတ္တာ စ၊ သိတော်မူ၍လည်းကောင်း။သတ္တော သု၊ တို့၌။ ကာရဏတ၊ သနားခြင်းရှိတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကို။ ပဋိစ္စ စ၊ စဉ်း၍လည်းကောင်း။ (အဓိကြောင်းပြု၍လည်းကောင်း။) ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တညာဏ် အာသယာနုသယညာဏ်ဟူသော ဗုဒ္ဓစက္ခုတော်ဖြင့်။ (ဘုရားရှင်၏ မျက်စိတော်ဖြင့်။) လောကံ၊ ကို။ ဝေါလောကေသိ၊ ကြည့်တော်မူပြီ။

ဘိက္ခဝေ။ပ။ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူလတ်သော်။ အပ္ပရဇက္ခေ (အပ္ပ+ရဇ+အက္ခေ)၊ပညာမျက်စိ၌ နည်းသော ရာဂ ဒေါသ မောဟ မြူရှိကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ မဟာရဇက္ခေ၊ ပညာမျက်စိ၌ များသော ရာဂ ဒေါသ မောဟ မြူရှိကုန်သော။ (သတ္တေ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။) [နောက်နောက်၌လည်း "သတ္တေ" ကိုလိုက်ပါ။] တိက္ခိန္ဒြိယေ၊ ထက်မြက်သော သဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြေရှိကုန်သော။ပ။ မုဒိန္ဒြိယေ၊ နူးညံ့သော သဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြေရှိကုန်သော။ပ။ သ္စာကာရေ၊ ကောင်းသော သဒ္ဓါစသော အခြင်းအရာရှိကုန်သော။ပ။ ဒ္မဿကာရေ၊ မကောင်းသော သဒ္ဓါစသော အခြင်းအရာရှိကုန်သော။ (သတ္တေ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။)

သုဝိညာပယေ၊ လွယ်ကူစွာ သိစေအပ် သိစေနိုင်ကုန်သော။ (ဟောပြအပ်သော အကြောင်းအရာကို လွယ်ကူစွာသိနိုင်ကုန်သော။) ။ပ။ ဒုဝိညာပယေ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် သိစေအပ် သိစေနိုင်ကုန်သော။ (ဟောပြအပ်သော အကြောင်းအရာကို မသိနိုင်ကုန်သော။) ။ပ။ အပ္ပေကစ္စေ၊အချို့ကုန်သော။ ပရလောကဝဇ္ဇဘယဒဿာဝိနော[1]၊ တမလွန်လောက အကုသိုလ် အပြစ်တို့ကို

---

[1]။ ပရလောကဝဇ္ဇဘယဒဿာဝိနော။ ' ။ဒဿာဝိတည်၊ မောဂ္ဂလ္လာန်ဘုရားဒိကဏ္ဍ ၇၅–သုတ်ဖြင့် ဒုတိယာ-ယော ဝိဘတ်ကို "နေ" ဖြင့်၊ ဝိ–၌ ရသ်ပြု၊ သဒ္ဒနီတိနာမကပို ၄၅၃-သုတ်၌ကား ယော ဝိဘတ်ကြောင့် ဝိ-၌ ဣ-ကို ဧနေ ပြုသည်၊ ထို အလို ယော ကို ဧ ပြုပါ။

ဘေးအားဖြင့် ရှုတတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တေ၊ နေကုန်သော။(သတ္တေ။) နှ ပရလောကဝဇ္ဇာဘယဒဿာဝီနေ၊ တမလွန်လောက အကုသိုလ်အပြစ်တို့ကို ဘေးအားဖြင့် မရှုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တေ။(သတ္တေ)၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ အဒ္ဓသာ၊ မြင်တော်မူပြီ။

သေယျထာပိ နာမ၊ ကား။ ဥပ္ပလိနိယံ ဝါ၊ ကြာဖြူ ကြာနီ ကြာညို ရုံတို့ ရှိရာ ရေကန်၌သော်လည်းကောင်း။ ပဒုမိနိယံ ဝါ၊ ပဒုမ္မာကြာမုံတို့ ရှိရာ ရေကန်၌သော်လည်းကောင်း။ ပုဏ္ဍရိကိနိယံ ဝါ၊ ပုဏ္ဍရိက်ကြာရုံတို့ ရှိရာ ရေကန်၌ သော်လည်းကောင်း။ ဥဒကေ၊ ၌။ ဇာတာနိ၊ ပေါက်ကုန်သော။ ဥဒကေ။ သံဝဍ္ဎာနိ၊ ကြီးပွားကုန်သော။ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ၊ ရေမှ မပေါ်တက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အန္တောနိမုဗ္ဗေ ပေါသိနိ၊ ရေ၏အတွင်း၌ နစ်မြုပ်လျက်ကြီးပွားကုန်သော။ အပ္ပေကစ္စာနိ၊ အချို့ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိ ဝါ၊ ကြာဖြူ ကြာနီ ကြာညိုတို့ကိုသော်လည်းကောင်း။ ပဒုမာနိ ဝါ၊ တို့ကိုသော်လည်းကောင်း။ ပုဏ္ဍရိကာနိ ဝါ၊ တို့ကိုသော်လည်းကောင်း။ [ဥပ္ပလိနိယံ–၌ အဒ္ဓကထာဝယ် "ကြာတော" ဟုဖွင့်၍၊ ဋီကာ၌ "ဇလာသယ၊ ရေ၏ တည်ရာ ရေကန်ရေအိုင်" ဟု ဖွင့်၏၊ အဓိပ္ပါယ်မှာ အတူတူပင်။]

ဥဒကေ၊ ၌။ ဇာတာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကေ။ သံဝဍ္ဎာနိ။ ကုန်သော။ သမောဒကံ၊ ရေနှင့်အညီအမျှ။ ဋ္ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်သော။ အပ္ပေကစ္စာနိ။ပ။ ပုဏ္ဍရိကာနိ ဝါ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥဒကေ ဇာတာနိ ဥဒကေ သံဝဍ္ဎာနိ။ ဥဒကာ၊ မှ။ အစ္ဆုဂ္ဂမ္မ၊ လွန်တက်၍။ ဋ္ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်သော။ ဥဒကေန၊ သည်။ အနုပလိတ္တာနိ၊ မလိမ်းကျံအပ်ကုန်သော။ အပ္ပေကစ္စာနိ။ပ။ ပုဏ္ဍရိကာ

၁။ **အမှာ**။ ။ပါဠိတော်၌ (၁) ဥဒကာနုဂ္ဂတ အန္တောနိမုဗ္ဗပေါသိနိ ကြာ၊ (၂) သမောဒကဋ္ဌိတ ကြာ၊ (၃) ဥဒကာအစ္ဆုဂ္ဂမ္မဋ္ဌိတ ကြာ၊ ဤသို့ ကြာသုံးမျိုးပြုတော်မူ၏။ အဒ္ဓကထာ၌ ဤသုံးမျိုးအပြင် (၄) ဥဒကာနုဂ္ဂတသရောဇ (သရောဂ) ကြာ တမျိုးလည်းရှိသေး၏၊ ထိုကြာကိုလည်း ဥပမာအဖြစ်ဖြင့် ဆောင်ပြပါ–ဟု မိန့်သည်။

ဝုဋ္ဌိုလ်လေးမျိုး။ ။ဥဿဒ္ဓိတည္ဟု၊ ဝိပဋ္ဌိတည္ဟု၊နေယျ၊ ပဒပရမ ဟု ဝုဋ္ဌိုလ်လေးမျိုးရှိ၏။ ထိုတွင် ဥဿဒ္ဓိတည္ဟုသည် ၃-နံပါတ် ကြာနှင့်၊ ဝိပဋ္ဌိတည္ဟုသည် ၂-နံပါတ် ကြာနှင့်၊ နေယျသည် ၁-နံပါတ် ကြာနှင့်၊ ပဒပရမသည် ၄-နံပါတ် ကြာနှင့်တူ၏။ ထို ဝုဋ္ဌိုလ်လေးမျိုး၏ အဓိပ္ပါယ်ကို အဒ္ဓိကထာ၌ ဖွင့်ထားပြီ။

နီ ဝါ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ (ပသော်ယျ) သေယျတာပါ၊ ကဲ့သို့။ ဝေမေ၊ ဤအတူသာလျှင်။ပ။အဗ္ဗသာ၊ မြို့။

၃၀။ ။ဘိက္ခဝေ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ (သတ္တဝါတို့ကို မြင်တော်မူရာ ထိုအခါ၌။) သော မဟာပြဟ္မာ၊ သည်။ပ။အညာယ [ဖ'ဖ–အတိုင်းပေး၊ပါ။] အရဟန္တံ။ပ။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဗ္ဗဘာသိ(အဓိ+အဘာသိ)၊ မိမိသိစေလိုအပ်သော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ရည်ရွယ်၍ လျှောက်ပြီ။ (ကိ ။) သေလေ ယထာ ပဗ္ဗတ မုဒ္ဓနိဋ္ဌိတော။ပ။အညာတာရော ဘဝိဿန္တိ၊ ဟူ၍။ (အဗ္ဗဘာသိ။)

ဂါထာအနက်။ ။(၁) (စက္ခုမာ၊ ပသာဒ ,စက္ခုရှိခြင်း။ ပုရိ သော၊ သည်။) သေလေ၊ ကျောက်အတိပြီးသော ပမ္ဗတမုဒ္ဓနိ၊ တောင်ထိပ်၌။ ယထာ ဌိတော ဝ၊ တည်မြဲတိုင်းသာလျှင်။ သမန္တ တော၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌။ ဇနတံ၊ သတ္တဝါ အပေါင်းကို။ ;ပသော ယထာ၊ မြင်နိုင်ရာသကဲ့သို့။(တထာ၊ ထို့အတူ။) ; သုမေဓ၊ကောင်း သော ပညာရှိတော်မူသော။ သမန္တစက္ခု၊ ကြင်းမဲ့ဥာဏ် အလုံးစုံကို သိမြင်နိုင်သော ဉာဏ်စက္ခု ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ (တံ)ပိ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်လည်း။[ယထာ ပိ–ဌ် ပိ–နှင့် တွဲပေးသည်။] တထူပမံ၊ ထို ,ကျောက်တောင်ဟူသော ဥပမာရှိသော။ ဝါ၊ ထို ကျောက်တောင်နှင့် တူသော။ ဓမ္မမယံ၊ လောကုတ္တရာ တရားအတိပြီး သော။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ထက်သို့။ အာရုယှ၊ တက်တော်မူ၍။ အပေတသောကော၊ ကင်းသော သောကရှိတော်မူသည်။(သောကမှ ကင်းတော်မူသည်။) (ဟုတ္တာ။) သောကာဝတိဏ္ဏံ၊ သောကသည် သက်ရောက်အပ်သော။ (သောကရောက်နေသော။) ဇာတိဇရာဘိဘူ တံ၊ ဇာတိ ဇရာသည် လွှမ်းမိုးအပ်သော။ ဇနတံ၊ ကို။ အဝေက္ခယု၊ ကြည့်ရှုတော်မူပါ။

(၂)။ ဝီရ၊ သမ္ဘပဓာန ဝီရိယဖြင့် လုံ့လကြီးမြင့် ရဲရင့်တော်မူ သော။ ဝိဇိတသင်္ဂါမ၊ အောင်အပ်ပြီးသော ဒေဝပုတ္တ မစ္စု ကိလေ မာရ်စစ်မြေပြင် ရှိတော်မူသော။ သတ္ထဝါဟ၊ ကုန်သည်မှူးကြီးနှင့် တူတော်မူသော။ အဏဏ၊ ကာမစ္ဆန္ဒဟူသော ကြေးမြီရှိတော်မမူသော မြတ်စွာဘုရား။(တံ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။) ဥဒ္ဓေဟိ၊ နေရာမှထ တော်မူပါ။ဝါ၊အပ္ပေါဿုက္ကာ သင်္ကော်စမ္မ ထတော်မူပါ။ လောကေ၊ လောကဌ။ဝီစရ၊ဒေသစာရီလှည့်တော်မူပါ။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား။

(တုံ့ဟသည်။) ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသဿု၊ ဟောတော်မူပါ။အညာတာရော၊တို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လိမ့်မည်။

၂၁။ ဘိက္ခဝေ။ အထခေါ၊ ဌ။ (ပြဟ္မာက လျှောက်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။) ။ပ။တံ မဟာပြဟ္မာနံ၊ ကို။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗျာဘာသိ၊ မိမိသိစေလိုအပ်သော အနုက်အမိပ္ပါယ်ကို ရည်ရွယ်၍ မိန့်တော်မူပြီ။ (ကိ။) အပါရုတာ တေသံ အမတဿ ဒ္ဒါရာ။ပ။ဓမ္မံ ပဏီတံ မနုဇေသု ပြဟေတိ၊ ဟူ၍။ (အဗျာဘာသိ။)

ဂါထာအနုက်။ ။ပြဟေ၊ ပြဟ္မာ။ ယေ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့သည်။ သောတဝန္တော၊ ပသာဒသောတ ဉာဏသောတ ရှိကြကုန်၏။ (တေ၊ တို့သည်။) သဒ္ဓံ၊ ဘုရား တရား၌ ယုံကြည်ခြင်းဟူသော သဒ္ဓါကို။ပမုဉ္စန္တု၊ လွှတ်ကြပစေကုန်။ ဝါ၊ ထင်ရှားပြကြပစေကုန်။ တေသံ၊ ထို သတ္တဝါတို့၏ အတွက်။ အမတဿ၊ သေခြင်းမရှိသော နိဗ္ဗာန်၏။ (အမြိုက်နိဗ္ဗာန်၏။) ဒ္ဒါရာ၊ အရိယာမဂ် တည်းဟူသော တရားကို။ အပါပုတာ၊ ဖွင့်အပ်ပြီ။ အဟံ၊ သည်။ ဝိဟိ သသည်ကို၊ ကိုယ်နှုတ်တို့၏ ပင်ပန်းရုံသာဟု အမှတ်ရှိတော်မူသည်။ (ဟုတ္တာ။) ပဂုဏံ၊ အဝါးဝစ္စာ လေ့လာအပ်ပြီးသော။ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်သော။ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို။ ဝါ၊ အရိယာမဂ် တရားကို။ မနုဇေသု၊ နတ်လူတို့၌။ နု ဘာသိ၊ ဟော်တော်မမူခဲ့ပြီ။ ဝါ၊ မဟောအံ့ဟု ကြံဟော်မူခဲ့ပြီ။

၁။ **ဒေသဿု**။ ။ဒိသဝေတ်+ပဋ္ဌမီ ဿု-ဝိဘတ်၊ ဒိသ ဝေတ်သည် ဥစ္စာရဏာ (ဗျာကရဏာ) ရှုတ်ဆိုဟောကြားခြင်းအနက် ဟောရာ၌ ဒေသေတိ စသည်ဖြင့် စုရာဒိဂဏ်း ဖြစ်သောကြောင့် "ဒေသေဿု" ဟု ရှိသင့်သော်လည်း ဂါထာဖြစ်၍ သေ-၌ ဧ-ကို (အ) ပြု၍ "ဒေသဿု" ဟု ရှိသည်။ [ကြင်းပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို ဝိနည်း မဟာဝဂ္ဂ တာသာဒိကာ၌ ပြထားပြီ။]

၂။ **အပါပုတာ**။ ။အပ+အာပုဗ္ဗ+ပုရ ဝေတ်သည် "အဂ္ဂတော ဂမန၊ ရှေက သွားခြင်း။" အနက်ကို ဟော၏။ ရှေက သွားသူသည် အပိတ်အဝင်ရှိလျှင် ဖွင့်၍ သွားရမည် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဝိဝရ (ဖွင့်ခြင်း) နှင့် အနက်တူ၏။ ထိုနောက် တ-ပစ္စည်းသက်။ [အပါ+ပုရ+တ] ဝါတ္ပန် ရ ချေ၊ ဒုတ္ထိဇောတက အာ ပစ္စည်းသက်လျှင် "အပါပုတာ" ဟု ရှိသင့်ကြောင်းကို ဆရာတို့ မိန့်တော်မူကြသည်။

အမှာ။ ။ဤ ဂါထာ၏ အဖွင့်ကို ဝိနည်း မဟာဝါ ဘာသာဋီကာ ပြဟ္မယာစန ကထာ-၌ ပြထားပြီ။ အချို့ ပုဒ်တို့၏ အနက်ကို ဝိနည်း သာရတ္ထဋီကာကို ကြည့်၍ ရေးထားပါသည်။

ဘိက္ခဝေ။ အထခေါ၊ ဌ။ (ဗြဟ္မာမင်းကို မိန့်တော်မူပြီးရာ ထိုအခါ ဌ။) ဣသာ မဟာဗြဟ္မာ၊ သည်။ (အဘိဝါဒေတ္တာ ကတ္တာ-တို့ဌ အနည်း ငယ်ဆိုက်၍ အန္တရဓာယိ-ဌ စပ်။) အရဟတာ။ပ။ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓမ္မ ဒေသနာယ၊ ဌ။ ကတာဝကာသော၊ ပြုတော်မူအပ်ပြီးသော အခွင့်ရှိသည်။ (ခွင့်ပြုတော်မူပြီးသည်။) အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သိ၍။ပ။အဘိဝါ ဒေတ္တာ၊ အလွန်ရိုသေစွာ ရှိခိုးပြီး၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရှိအသေကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်ဌပင်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။ [မိမိနေရာ ဖြစ်သော ဗြဟ္မာ့ဘုံသို့ ပြန်သွားသည်-ဟူလို။]

အဂ္ဂသာဝကယုဂ

၃၂။ ။ဘိက္ခဝေ။ အထခေါ၊ ဌ။ (တရားဟောတော်မူမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ပြီးရာ ထိုအခါဌ။)။ပ။ ဧတ ဒဟောသိ။ (ကိုး။) အဟုံ၊ သည်၏ ကဿ၊ အဘယ်သူ့အား။ ပဌမံ၊ ရှေ့ဦးစွာ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ (တနည်း) ပဌမံ ဓမ္မံ၊ တရားဦးကို။ ဒေသေယျံ၊ နို့ ခေါ၊ ဟောရပါအံ့နည်း။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ကို။ (မိမိ ဟောတော်မူမည့် ဤတရားကို။) ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ အာဇာနိဿတိ၊ သိနိုင်လိမ့် မည်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်တော်မူပြီ။

ဘိက္ခဝေ။ အထခေါ၊ ဌ။ (အကြံတော်ဖြစ်ရာ ထိုအခါဌ။)။ပ။အဟော သိ။ (ကိုး။) ရာဇပုတ္တော၊ မင်း၏သားဖြစ်သော။ အယံ ခဏ္ဍော စ၊ ဤ ခဏ္ဍသည်လည်းကောင်း။ ပုရောဟိတ ပုတ္တော၊ ပုရောဟိတ်၏ သားဖြစ်သော။ အယံ တိဿော စ၊ ဤ တိဿသည်လည်းကောင်း။ ပန္နုမတိယာ၊ ပန္နုမတီမည်သော။ ရာဇဓာနိယာ၊ မင်းနေပြည်ဌ။ ပဋိဝသန္တိ၊ နေကြ၏။ ပဏ္ဍိတာ၊ ကြောင်းကျိုးမြင်သိ သဘာဝပညာရှိကုန်၏။ (ပင်ကိုဉာဏ် ရှိကုန်၏။) ဝိယတ္တာ၊ ထက်မြက်ကုန်၏။ မေဓာဝိနော၊ အကြောင်းအား လျော်စွာ တခဏချင်း ဖြစ်ပေါ်လာသော ပညာရှိကုန်၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာ သော ညဉ့်ပတ်လုံး။ အပ္ပရဇက္ခဇာတိကာ၊ ပညာမျက်စိဌ နည်းသော ရာဂ ဒေါသ မောဟ မြူရှိသူ၏ အဖြစ် ဟူသော သဘော ရှိကုန်၏။ [ပဏ္ဍိတ စသည်တို့၏ အနက်ကို ဝိနည်း မဟာဝဂ္ဂ ပဉ္စဝဂ္ဂိကထာ-ဌ ကြည့်ပါ။] အဟံ၊ သည်။ ရာဇပုတ္တဿ၊ သော။ ခဏ္ဍဿ စ၊ အားလည်းကောင်း။ပ။ ယံနူန ဒေသေယျံ၊ အကယ်၍ ဟောတော်မူရပါမူကား ကောင်းဧလစ္ဆ။

တေ၊ ထို ခလွှန့ှင့် တိသဟေ့ိသည်။ပ။ အာဇာနိသန္တိ၊ သိနိုင်ကြ လိမ့်မည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံတော်ဖြစ်ပြီ။ (ဆုံးဖြတ်တော်မူပြီ။)

၂၃။ ။ အထ ခေါ၊ ဌ်။(ဆုံးဖြတ်တော်မူပြီးရာ ထိုအခါ၌) ဝိပဿီ။ပ။ သမိဇ္ဇေယျ။[၆၆–ဌ် ရေးခဲ့ပြီ။] ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ ဗောဓိရုက္ခမူလေ၊ ဗောဓိပင်၏ [အနီးအောက်ခ]။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်တော်မူခဲ့သည်။ (ဟုတ္တာ။) ပန္နရသမိယာ။ ရာဇဝေနိယာ၊ ဌ်။ ခေမေ၊ ခေမမည်သော။ မိဂဒါယေ၊ မိဂဒါဝုန်ဌ်။(သားကောင်တို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာတော်ဌ်။) ပါတုရဟောသိ။

ဘိက္ခဝေ။ အထ ခေါ၊ (မိဂဒါဝုန်သို့ ရောက်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။)။ပ။ ဒါယပါလံ၊ တောစောင့်ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (ခေါ်၍ သိစေတော်မူပြီ။)(ကိ။) သမ္ဘ ဒါယပါလ၊ ဒကာတောစောင့်။ ဟေ၊ သွားချေ။ တုံ၊ သည်။ ပန္နရသမိ။ ရာဇဓာနိ။ သို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ ရာဇပုတ္တေ၊ သော။ ခဏ္ဍ စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပုရောဟိတပုတ္တေ၊သော။တိဿ စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝေ၊သို့။ ဝဒေဟိ၊ ပြောချေ။(ကိ။ အဘယ်သို့ ပြောရမည်နည်း။) ဘန္တေ၊ အရှင်တို့။[ထိုခေတ်က မိမိထက်မြင့်မြတ်သူများကို "ဘန္တေ" ဟု သုံးစဲ့ရိုး ရှိဟန်တူ၏၊ ဤ နေရာ၌ ရာဇပုတ္တနှင့် ပုရောဟိတပုတ္တတို့ကို ရည်ရွယ်၍ တောစောင့်က ပြောရမည့် စကားဖြစ်သည်။] ဝိပဿီ။ပ။ ရာဇဓာနိ။ သို့။ အနုပ္ပတ္တောဝ၊ ရောက်တော်မူလာသည်။ (ဟုတ္တာ) ခေမေ။ မိဂဒါယေ၊ ဌ်။ ဝိဟရတိ၊ သီတင်းသုံးနေပါ၏။ သော၊ ထို မြတ်စွာဘုရားသည်။ တုမှာကံ၊ အရှင်တို့ကို။ ဒဿနကာမော၊ တွေ့ခြင်းငှာ အလိုရှိတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဝဒေဟိ။)

ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဝေ၊ မှန်ပါ။ ဣတိ ခေါ၊ လျှင်။ပ။ တေဒေါ စ။(ကိ။) ဘန္တေ၊ အရှင်တို့။ပ။ဝိဟရတိ။ပ။ ဒဿနကာမော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

၂၄။ ။ဘိက္ခဝေ။ "အထခေါ၊ ဌ်။(တောစောင့်က သံတော်ဦးတင်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။)ခဏ္ဍောစ။ပ။ဘဒ္ဒါနိဘဒ္ဒါနိ၊ကောင်းကုန် ကောင်းကုန်သော။ ယာနာနိ၊ ယာဉ်တို့ကို။ ယောဇာပေတ္တာ၊ ယှဉ်စေ၍။(မြင်းနှင့်ကပ်ယှဉ်၍။) ဘဒ္ဒံ ဘဒ္ဒံ။ယာနံ၊ သို့။ အဘိ ရုဟိတ္တာ၊ တက်စီး၍။ ဘဒ္ဒေဟိ ဘဒ္ဒေဟိ။ ယာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပန္နရသမိယာ ရာဇဓာနိယာ၊ မှ။ နိယျိ'သု၊ ထွက်လာကုန်ပြီ။ ယေန၊ အကြင် အရပ်ဌ်။ခေမော မိဂဒါယော(အတ္ထိ။) တေန၊ ခေမ မိဂဒါဝုန်ရှိရာ ထိုအရပ်သို့။ ပါယိ'သု၊ ရောက်ကုန်ပြီ။[ပဝုတ္တ+ယာဓာတ်+အဇ္ဇတနီ (ဥ)ဝိဘတ်၊ ဓာတ်၏အစဌ်(အ)လာ၊ ဒီဃ ပြု၍"ပါ"ဟု ဖြစ်သည်။]

ယာဝတိကာ၊ အကြင်မျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်သည်။ ယာနဿ၊ ၏။ ဘူမိ၊ သွားလောက်ရာ မြေအရပ်တည်း။ (တာဝတိကာ၊ ထိုမျှ အတိုင်း အရှည်ရှိသော မြေအရပ်တိုင်အောင်။) ယာနေန၊ ဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ယာနာ၊ မှ။ ပစ္စောရောဟိတွာ၊ ဆင်း၍။ ပတ္တိကာဝါ၊ ခြေဖြင့်သွားကုန်သည်သာ။ ([ခြေကျင်သွားကုန်သည်သာ။) (ဟုတွာ။) ယေန၊ အကြင် အရပ်၌။ ဝိပဿီ။ပ။ (အတ္ထိ။) တေန၊ ဝိပဿီဘုရားရှင်ရှိရာ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ သု၊ သွားကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ သွားပြီး၍။ ပ။ ကေမန္ဒီ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ် တခုသော အရပ်အဖို့၌။ နိသီဒိ သု၊ ထိုင်နေကုန်ပြီ။

၇၅။ ။တေသံ၊ ထို ခဏ္ဍနှင့် တိဿတို့အား။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အံနုပုဗ္ဗိ၊ အစဉ်အတိုင်း ဖြစ်သော။ [တနည်း-အာနုပုဗ္ဗိ၊ အစဉ်အတိုင်း ဟောပြထိုက်သော။[ကထံ၊ တရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ သေယျထိဒံ၊ ထို အနုပုဗ္ဗိကထာ ဟူသည် အာဘယ်နည်း။ ဒါနကထံ၊ ဒါနနှင့် စပ်သော တရားစကားကိုလည်းကောင်း။ သီလကထံ၊ သီလနှင့်စပ်သော တရားစကားကိုလည်းကောင်း။ သဂ္ဂကထံ၊နတ်ပြည်နှင့်စပ်သော တရားစကားကို လည်းကောင်း။ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၏။ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဩကာရံ၊ အယုတ်အညံ့ ပြုအပ်ပုံကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ယုတ်ညံ့ပုံကိုလည်းကောင်း။သံကိလေသံ၊ ညစ်ညမ်းပုံကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ နှိပ်စက်ပုံကိုလည်းကောင်း။ နေက္ခမ္မေ၊ကာမမှ လွတ်မြောက်ကြောင်း ရဟန်းအဖြစ်၌၊

၁။ ပတ္တိ။ ။ဤပုဒ်၏ အဖွင့်ကို အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့၌ မတွေ့ရ၊ ကစ္စည်းသဒ္ဒါကြီး ယေန ဝါ သံသင်္ဂ-စသော သုတ်၌မူတွေ့ရ၏၊ ပတ္တေန+စရတိတိ ပတ္တိ ကော ဟု ဝိဂ္ဂဟပြု၍ အတောင်ဖြင့် လျှည့်လည်တတ်သော ဂျက်ကို အရကောက်ရသောကြောင့် ထိုအနက်လည်း ဤနေရာနှင့်မလျော်၊ ပတ္တသဒ္ဒါ၏ 'ခြေထောက်အနက်ကိုလည်း အဘိဓာန်၌ မတွေ့ရပေ။

ဤနေရာ၌ဖြစ်သင့်သောအနက်။ ။ထို့ကြောင့် ခြေလျင်စစ်သား အနက်ကိုဟောသော ပတ္တိသဒ္ဒါကို နှုတ်မှီး၍ ပဒ္ဓတိတိ ပတ္တိ၊ [ပဒဓာတ်+တိ ပစ္စည်း။] ပတ္တိဝေ+ပတ္တိကော၊ သွတ္ထ ၌ က ပစ္စည်း၊ဤသို့ ကစ္စည်း ဘာသာဋီကာ ယေန ဝါ သံသင်္ဂ စသော သုတ်အဖွင့်၌ ဆရာမြတ်တို့ ကြံတော်မူသည်။

အမှာ။ ။ဤနေရာ၌ "ပတ္တိကာ"ဟု ဗဟုဝုစ် ဖြစ်သောကြောင့် "ပဒ္ဓန္တိတိ ပတ္တိ၊ ပတ္တိယော+ပတ္တိကာ"ဟု ရှိပါ။[ယာဝတိကာ ပုဒ်ပြီးပုံကို ကစ္စည်းဘာသာဋီကာ ယဒန္ သုတ်ကြီးအဖွင့်၌ ပြထားပြီ။] ခြေလျင် စစ်သားဟော ပတ္တိ ပုံ၏ဝေနတ္ထကို အဘိဓာနဋီဝိကာသူစိ ၌ တမျိုးပြသည်။

အာနိသံသ၊ အကျိုးကိုလည်းကောင်း။ ပကာသေသိ၊ ထင်ရှားပြတော်မူပြီ။ [သံကိလေသ၏ အခြားအနက်များကို ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေ၊ ထို ဈာန်နှင့် တိသဟိတ်ကို။ ကလ္လစိတ္တေ၊ အထက် ဒေသနာ၏ တည်ရာ အဖြစ်သို့ ရောက်သဖြင့် ခံ့ညားစိတ်ရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ အသဒ္ဓိယ စသည့်ရောဂါ ကင်းစင်ကွာသဖြင့် ကျန်းမာသော စိတ်ရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ မုဒုစိတ္တေ၊ ဒိဋ္ဌိမာန စသည့်စုစု ကင်းစင်မှုကြောင့် နူးညံ့သော စိတ်ရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိနီဝရဏစိတ္တေ၊ ကာမစ္ဆန္ဒ စသည့်ခပင်း နီဝရဏမှ ကင်းသော စိတ်ရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥဒဂ္ဂစိတ္တေ၊ သမ္မာပဋိပတ်၌ မှန်မြတ်သော ပီတိပါမောဇ္ဇနှင့် ယှဉ်သည့်အတွက် တက်ကြွသော စိတ်ရှိသည် တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပသန္နစိတ္တေ၊ သဒ္ဓါစည်ပင်သဖြင့် ကြည်လင်သော စိတ်ရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အညာသိ၊ သိတော်မူပြီ။ [ကလ္လစိတ္တ စသည်တို့၏ အဖွင့်ကို မဟာဝဂ္ဂ ယသပဗွင့်ကထာအဖွင့် သာရတ္ထဋီကာမှ ယူ၍ သီလက္ခန် ပါဠိတော်နိဿယ အမှတ်သုတ် ဗုဒ္ဓပ္ပသက်မနကထာ–၌ ပြထားပြီ။]

အထ၊ သိတော်မူပြီးရာ ထိုအခါ၌။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ သာမုက္ကံ သိကာ၊ ကိုယ်တော်တိုင် ထူတ်ပြတော် မူအပ်သော။ ယာ ဓမ္မဒေသနာ၊ အကြင် တရားဒေသနာတော်သည်။ (အတ္ထိ။) တံ၊ ထို တရားဒေသနာတော်ကို။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုလည်းကောင်း။ သမုဒယံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ နိရောဓံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ မဂ္ဂံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပကာသေသိ၊ ပြီ။ [သာမုက္ကံသိကဒေသနာတော်ကို ပြတော်မူလိုသောကြောင့် ဒုက္ခံ စသည်ကို မိန့်တော်မူသည်။]

သေယျထာ ပိ၊ ကား။ သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော။ ဆပရတ ကာဠကံ၊ ကင်းသော အညစ်အကြေးရှိသော။ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်သည်။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ ရဇနံ၊ ဆိုးရည်ကို။ ပဋိဂ္ဂဏ္ဍေယျ (သေယျထာပိ)၊ ခံယူနိုင်ရာ သကဲ့သို့။ ဧဝမေव၊ ဤအတူသာလျှင်။ ရာဇပုတ္တာဿ၊ သော။ ခဏ္ဍာဿ၊ ၏ လည်းကောင်း။ ပ။ တသ္မိံ ယေव အာသနေ၊ ထိုနေရာ၌ပင်။ ဝိရဇံ၊ ကင်း

၁။ အမှာ။ ။ဝိရဇ် ဝိတမလ် တို့၏ အနက်ကို သီလက္ခန် သာမညဖလ သုတ္တ ဋ္ဌကထာအတိုင်း ပေးထားပါသည်။ သီလက္ခန် သာမည ဖလသုတ် ပါဠိတော်နိဿယ အဆုံးနှာ၌လည်း မဟာဝဂ္ဂ ဓမ္မစက္က ပဝတ္တန ကထာအဖွင့် သာရတ္ထဋီကာအတိုင်း အနက်အမျိုးမျိုးကို ပြထားပြီ။ ဓမ္မစက္ကပုဒ်၏ အနက်ကိုလည်း သီလက္ခန် အဋ္ဌကထာ ဋီကာနှင့် မဟာ၀ါ သာရတ္ထတို့ ဖွင့်သည့်အတိုင်း သီလက္ခန် သာမည ဖလသုတ် ပါဠိတော် အဆုံးနှာ၌ အကျယ်ပြထားပြီ။

သော ရာဂအစရှိသော မြဲရှိသော။ ဝါ၊ ရာဂအစရှိသော မြဲမှကင်းသော။ ဝိတမလံ၊ ကင်းသော ရာဂအစရှိသော အညစ်အကြေးရှိသော။ ဝါ၊ ရာဂ အစရှိသော အညစ်အကြေးမှကင်းသော။ ဓမ္မစက္ခု၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ဌ် သိမြင်တတ်သော သောတာပတ္တိ ဉာဏ်မျက်စိသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ (ကိုး။) ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိ ကြွင်းမဲ့ဉာဏ် အလုံးစုံသော အကြင်တရား သည်။ သမုဒယဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံ၊ (ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသော)ထိုတရားသည်။ နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်ပျက်ခြင်းသဘော ရှိ၏။ ဣတိ (ဥဒပါဒိ။)

၃၆။ ။တေ၊ ထို ခဏ္ဍနှင့် တိဿတို့သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မာ၊ မြင်အပ်ပြီး သော သစ္စာလေးပါးတရား ရှိကုန်သည်။ ပတ္တဓမ္မာ၊ ရောက်အပ်ပြီးသော သစ္စာလေးပါး တရားရှိကုန်သည်။ ဝိဒိတဓမ္မာ၊ သိအပ်ပြီးသော သစ္စာလေး ပါး တရားရှိကုန်သည်။ ပရိယောဂါဠှဓမ္မာ၊ ထက်ဝန်းကျင် သက်ဝင် အပ်ပြီးသော သစ္စာလေးပါး တရားရှိကုန်သည်။ တိဏ္ဏ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ လွန် မြောက်အပ်ပြီးသော ဝိစိကိစ္ဆာရှိကုန်သည်။(ဝိစိကိစ္ဆာကို လွန်မြောက်ပြီးကုန် သည်။) ဝိဂတကထံ ကထာ၊ ကင်းသော အဘယ်သို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်းဟု ပြောဆိုကြောင်း ဝိစိကိစ္ဆာရှိကုန်သည်။ (အဘယ်သို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း ဟု ပြောဆိုကြောင်း ဝိစိ ကိစ္ဆာမှ ကင်းကုန်သည်။) သတ္ထု သာသနေ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏ သာသနာတော်၌။ ဝေသာရဇ္ဇပတ္တာ၊ ကင်းသော ကြောက်ရွံ့ခြင်း ရှိသူ၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သည်။ ဝါ၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်း ရဲတင်းသူ၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သည်။ အပရပ္ပစ္စယာ၊ မိမိမှတပါး အခြားသူဟူသော ယုံကြည်ထိုက်သူ မရှိကုန်သည်။ (မိမိမှတပါး အခြားသူကို ယုံကြည်စရာ မလိုကုန်သည်။) (ဟုတ္တာ။)။ပ။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ တေဒေါစုံ။ (ကိုး။)

၁။ ဝိဂတကထံ ကထာ။ ။ဤပုံ၏ ဝစနတ္ထကို သီလက္ခန်ဘာသာဋီကာ သာမည ဇလသုက် နိဝရဏ ပဟာနကထာ အဆုံးနှာ၌ ပြထားပြီ။ "ကင်းသော သို့လော သို့လော တွေးတော ယုံမှားခြင်း ရှိကုန်သည်။ ဝါ၊ သို့လော သို့လော တွေးတော ယုံမှားခြင်း ဝိစိကိစ္ဆာမှ ကင်းကုန်သည်" ဤသို့ အဓိပ္ပါယ်နက် ဝေးပါ။

၂။ အပရပ္ပစ္စယာ။ ။သတ္ထုသာသနာ (ဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်) ဟူသည် အချုပ်အားဖြင့် သီလ သမာဓိ ပညာတည်း။ အရှင်ခဏ္ဍနှင့် အရှင်တိဿတို့သည် ဒိဋ္ဌ ဓမ္မ (သစ္စာလေးပါးတရားကို သိမြင်ပြီးသူများ) ဖြစ်ပေရာ မဂ္ဂသစ္စာတွင် ပါဝင်သော သီလ သမာဓိ ပညာသာသနာတော်ကို သန္ဓိဋ္ဌိက (ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်အပ်ပြီး) ဖြစ်တော့ ၏။ ထို့ကြောင့် "အပရပ္ပစ္စယာ၊ မိမိမှတပါး အခြားယုံကြည်ထိုက်သူ မရှိတော့။မိမိနှင့်

ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အတိုက္ကန္တံ၊ အလွန် နှစ်သက်အပ်ပါပေစ့။ ဝါ၊ အလွန်ကောင်းပါပေစ့။ ဘန္တေ။ အတိက္ကန္တံ၊ စ့။[ဤပုဒ်၌ အနက်အမျိုးမျိုး ပေးပုံကို ၊သီလက္ခန်ပါဠိတော် နိဿယ သာမညဖလသုတ် ဥပါသကတ္တပဋိ ဝေဒနာကထာဝယ် အဖွင့်နှင့်တကွ ပြခဲ့ပြီ။] ဘန္တေ။ သေယျထာပိ၊ ကား။ နိုက္ကုဋ္ဌိတံ၊ တစုံတယောက်မှောက်ထားအပ်သော အိုးခွက်ကို။ ဝါ၊ အလို အလျောက် မှောက်နေသော် အိုးခွက်ကို။ ဥက္ကုဋေယျ သေယျထာပိ ဝါ၊ လှန်ပြလိုက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပဋိစ္ဆန္နံ၊ မြက် သစ်ရွက်စသည်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အရုဝတ္ထုကို။ဝိဝရေယျ သေယျထာပိ ဝါ၊ဖွင့်ပြလိုက်သကဲ့ သို့လည်းကောင်း။ မူဠှဿ၊ အရပ်မျက်နှာတို့၌ တွေဝေနေသူအား။(မျက်စိလည် လမ်းမှားနေသူအား။) မဂ္ဂံ၊ လမ်းပြောင့်လမ်းမှန်ကို။ အာစိက္ခေယျ သေယျ ထာပိ ဝါ၊ ပြောပြလိုက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ စက္ခုမန္တော၊ ပသာဒစက္ခု ရှိသူတို့သည်။(ကောင်းသောမျက်စိရှိသူ မျက်စိမြင်သူတို့သည်။) ရူပါနိ၊ရူပါရုံ တို့ကို။ ဒက္ခန္တိ၊ မြင်နိုင်ကြလိမ့်မည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ အနေကာရေ၊ အမိုက်မှောင်၌။ တေလပဒီပေါတံ၊ ဆီမီးအလင်းရောင်ကို။ ဓာရေယျ သေယျ ထာပိ ဝါ၊ ညီထွန်း ဆောင်ပြလိုက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ [ဆီဟူသော မီးရှူရှိသော အလင်းရောင်ကို"တေလပဒီပေါတ"ဟု ခေါ်သည်။] ဧवမေဝံ၊ ဤ့အတူပင်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ တပါးမက များ စွာသောအကြောင်းဖြင့်။ (ပရိယာယ် အမျိုးမျိုးဖြင့်။) ဓမ္မော၊ တရားတော် ကို။ ပကာသိတော၊ ထင်ရှားပြအပ်ပါပေပြီ။

ဘန္တေ။ တေမယံ၊ ထို့တပည့်တော်တို့သည်။ဘဂဝန္တံ၊ကိုလည်းကောင်း။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်ကိုလည်းကောင်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာမ၊ ဆည်းကပ်ပါကုန်၏။ ဝါ၊ ဥာဏ်ဖြင့်သိမှတ်ပါကုန်၏။ [သံဃာတော် မရှိသေး

သာသနာတော်၏အကြားဌ် အခြားလူတယောက် မရှိတော့။ သာသနာတော်ကို မိမိ ကိုယ်တိုင် သိ၍ ယုံကြည်သူဖြစ်သည်။ အပြောကောင်း အဟောကောင်းသော သူ တပါးကြောင့် ယုံကြည်ခြင်းမဟုတ်–ဟူလို။

၂။ မှတ်ချက်။ ။သစ္စာလေးပါးသိမြင်၍ သောတာပန်ဖြစ်ပြီးသော ဥပါသကာ ဥပါသိကာနှင့်ရဟန်းတော်များသည် မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ မဂ်တရား ဖိုလ် တရား နိဗ္ဗာန်တရားနှင့်တကွ ဘုရားရှင်စကားတော်များကိုလည်းကောင်း၊ အရိယာ သံဃာများကိုလည်းကောင်း ရိုသေလေးမြတ် ဆည်းကပ်ကြပြီးလျှင် ဥပါသကာ ဥပါ သိကာမများက အတိက္ကန္တံ ဘန္တေ စသည်ဖြင့် လျှောက်ကာ သရဏဂုံတည်ကြ သည်။ တချို့သော ဥပါသကာများကား ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်းပြီးလျှင် ရှင် ရဟန်းပြုကြသည်။ [ထိုထို ပါဠိတော်များကို သတိပြုပါ။]

သောကြောင့် "သံသံဠ" ပုဒ် မပါ။] ဘန္တေ။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတောဝ၏။ သန္ဓိကေ၊ အထံတော်၌။ ပဗ္ဗဇ်၊ ရှင်အဖြစ်ကို၊ လဘေယျာမ၊ ရလိုပါကုန်၏။ (ရကြပါရစေ။)ဥပသမ္ပဒံ၊ မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်ကို။ လဘေယျာမ။ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်ပြီ။

၂၂။ ဘိက္ခဝေ။ပ။အလတ္ထုံ[1]၊ ရကုန်ပြီ။ [ဧဟိဘိက္ခုရဟန်းအဖြစ်ကို ရကြသည်။] တေ၊ ထို ခဏ္ဍနှင့်တိဿတို့ကို။ပ။ဘဂဝါ။ ဓမ္မိယာ၊ တရားရှိသော။ ကထာယ၊ စကားဖြင့်။ သန္ဒဿေသိ[2]၊ ဤဘဝလောက နောက်လောကဟူ၎ေါ်ရစဉ်လာ ခန္ဓာ ၅-ပါးဟူသော အကြောင်းအရာကို ကောင်းစွာမြင်စေတော်မူပြီ။ (ကောင်းစွာ ပြတော်မူပြီ။) သမာဒပေသိ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို ကောင်းစွာယူစေတော်မူပြီ။ (ဆောက်တည်စေတော်မူပြီ။) သမုတ္တေဇေသိ၊ ကုသိုလ်တရားတို့၌ ကောင်းစွာထက်သန်စေတော်မူပြီ။ ဝါ၊ သံဝေဂဉာဏ် ရင့်သန်စေတော်မူပြီ။ သမ္မဟံသေသိ၊ ရဒေါပ်ပြီးသောဂုဏ်ဖြင့် ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် ရွှင်လန်းစေတော်မူပြီ။

သခ်ါရာနံ၊ တို့၏။ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း။ သြကာရံ၊ ယုတ်ညံ့ပုံကိုလည်းကောင်း။ သံကိလေသံ၊ နှိပ်စက်ပုံကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ပူပန်စေပုံကိုလည်းကောင်း။ [၂၅-၌လည်း အနက်ရေးခဲ့ပြီ၊ ထို၌ ပထမမဂ်ကို ရဖို့ရာ ကာမဂုဏ်တို့၏အပြစ်ကို ဟောတော်မူ၏၊ ဤ၌ အာထက်မဂ်သုံးပါးကို ရဖို့ရာ သခ်ါရတို့၏ အပြစ်ကို ဟောတော်မူသည်။] နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌။ အာနိသံသံ၊ အကျိုးကိုလည်းကောင်း။ ပကာသေသိ၊ ထင်ရှားပြတော်မူပြီ။

တေသံ၊ ထို ခဏ္ဍနှင့် တိဿတို့၏။ (စိတ္တာနိ-၌ စပ်။) ဝါ၊တို့ကို။(သန္ဒဿိယမာနာနံ-စသည်၌စပ်။) ။ပ။ ဘဂဝတာ၊သည်။ (မြတ်စွာဘုရားက။)ဓမ္မိယာ။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဒဿိယမာနာနံ၊ ဤဘဝလောက နောက်လောကဟူ၎ေါ်ရစဉ်လာ ခန္ဓာ ၅-ပါးဟူသော အကြောင်းအရာကို ကောင်းစွာရှုမြင်စေအပ်ကုန်လတ်သော်။ (ကောင်းစွာ ပြအပ်ကုန်လတ်သော်။ သမာဒပိယ

၁။ အလတ္ထုံ[1]။ ။လဘတ်+အဇ္ဇတနီဘိုရိဘတ်၊ "လဘသ္မာ ဣ ဒုံနံ ဍ ဍုံ" သုတ်၏အဝိအရင်ကို နည်းမှီး၍ သုတ်ကြီးဖြင့် ဥံကို ဍုံ[1]၊ စာတွန်(ဘ)ကိုချေပါ။ ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော်၏ မောဂ္ဂလ္လာန်နိဿယသစ်၌ မူမောဂ္ဂလ္လာန် တျာဒိကဏ္ဍ(၇၃) သုတ်ကိုနှိုးနှိ တနည်းရှင်းပြီးစေတော်မူသည်။ [မောဂ္ဂလ္လာန်နိဿယသစ် တျာဒိကဏ္ဍ စာမျက်နှာ-၃၆၃၊ ၃၆၄။]

၂။ သန္ဒဿေသိစသည်။ ။ဤပုဒ်တို့၏အနက်ကို ဤအဌကထာအတိုင်း ပေးပါသည်။ ပါရာဇိက ဝေဒဏ္ဍကဏ္ဍဌကထာ ဋီကာတို့၌ကား တနည်းဖွင့်ထားပါသည်။

မာနာနံ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို ကောင်းစွာယူစေအပ်ကုန်လတ်သော်။ သမုဇ္ဇေ ဒီယမာနာနံ၊ ကုသိုလ်တရားတို့၌ ကောင်းစွာ လက်သန်စေအပ်ကုန်လတ်သော်။ ဝါ၊ သံဝေဂဉာဏ်ရင့်သန်စေအပ်ကုန်လတ်သော်။ သမ္မဟံသိယမာနာနံ၊ ရုအပ်ပြီးသောဂုဏ်ဖြင့် ကောင်းစွာအပြားအာ၁်းဖြင့် ရှင်လန်းစေအပ်ကုန်လတ်သော်။ နု စိရသော ဝ ။ပ။[ပုဒ်စဉ် ၆၃-ဒုတိယဘာဏဝါရ အဆုံး၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] စိတ္တာနိ၊ တို့သည်။ ဝိမုစ္စိ သု၊ လွတ်ကုန်ပြီ။

မဟာဇနကာယပဋ္ဌာ

၇၀။ ဘိက္ခဝေ ။ပ။အယောသိ။ [ပုစ်စဉ် ၅၅-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] (ကိုယ်။) ဝိပဿီ ။ပ။ ဗန္ဓုမတီ ။ ရာဇာနာနိ၊ သို့။ အနုပုတ္တော၊ အစဉ်ရောက်တော်မူလာသည်။ (ဟုတ္တာ။) ခေမေ မိဂဒါယေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ ကိရ၊ သီတင်းသုံးတော်မူနေသတဲ့။ ရာဇပုတ္တော၊ သော ။ ခဏ္ဍော ၀၊ သည်လည်းကောင်း ။ပ။အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတာ ကိရ၊ ကပ်ရောက်ကုန်သတဲ့။ ဣတိ၊ ဤ သို့ကြားပြီ။ [ကေသမဿု စသောပုဒ်တို့၏ အနက်ကို ၅၄-၌ ရေးခဲ့ပြီ။]

သုတ္တာန၊ ကြောင့်။ နေသံ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော လူတို့၏။ ဝေါ၊ ဤအကြံသည်။ (ဤသို့ စဉ်းစားခြင်းသည်။) အဟောသိ။ (ကိုယ်။) နု ဟိ နူန ။ပ။မယန္တိ။ [၅၅-၌ ရေးခဲ့ပြီ။] ဘိက္ခဝေ။ အထခေါ၊ ၌။ (အကြံ ဖြစ်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။) သော မဟာဇနကာယော၊ သည်။ (တာနိ) စတုရာသီတိ ပါဏသဟဿာနိ၊ တို့သည် ။ပ။ နိက္ခမိတ္တာ။ ယေန၊ အကြင် အရပ်၌။ ခေမော မိဂဒါယော (အတ္ထိ။) ယေန၊ ၌။ အရဟံ ။ပ။ ဘဂဝါ

၁။ ယေန ဝေမော မိဂဒါယော ယေန စိပဿီ။ ။ဤသို့ အနိယမ နှစ်ဝါကျ ရှိ၍ နိယမ ကား ''တေနုပသက်မိ''သု''ဟု တဝါကျသာ ရှိ၏။ ထိုသို့ ရှိရာ၌ အနိယမ ယေန သဒ္ဒါ နှစ်ပုဒ်ဖြင့် ပြအပ်သောအနက်ကို နိယမ တေန သဒ္ဒါ တခုတည်းဖြင့် ပြန်၍ ညွှန်ပြနိုင် စွမ်းနိုင်၏။ တို့ကြောင့် ''တေန၊ ခေမ မိဂဒါဝုန်ဝယ် မြတ်စွာဘုရား ရှိတော်မူရာ ထိုအရပ်သို့''ဟု ပေးပါသည်။

သာဂေ။ ။ယေသံ သခ်ာ ဓမ္မာနံ, ယေဓမ္မာ ပစ္စယာ ယထာ၊ တံ ဝိဘာဝ မိဟေ ဒါနိ, ပဝက္ခာမိ ယထာရဟံ။ အတိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟ ပစ္စည်းဝိုင်း။ ဤ၌ ယေသံ သခ်ာဓမ္မာနံ၊ ယေဓမ္မာ ပစ္စယာ၊ ယထာ-ဟု ယ သဒ္ဒါ သုံးပုဒ်ဖြင့် ညွှန်ပြ အပ်သော အနက်ကို ''တံ ဝိဘာဝံ''ဟု ပြန်စွဲသည်။

(အတ္ထိ။) တေန၊ ခေမ မိဂဒါဝုန်ဝယ် ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားရှိရာ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ သု၊ သွားကုန်ပြီ။ပ။နိသီဒိ သု။

(၂၉)။ ။တေသံ။ပ။ နိရောဓမ္မန္တိ။ [၂၅-၌ ရေးခဲ့ပြီ။]

(၃၀)။ ။တေ ဒိဋ္ဌမမ္မာ။ပ။ဥပသမ္ပဒန္တိ။ [၂၆-၌ ရေးခဲ့ပြီ။]

(၃၁)။ ။အလတ္ထံ၊ ခေါ်။ပ။ဝိမုစ္စိ သု၊ [၂၇-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။ ဟေဘိဘိက္ခု၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို ရကြ၏၊ ဤသူတို့သည် လူ့ဘဝတုန်းက အရှင်ခဏ္ဍနှင့် အရှင်တိဿတို့၏ အလုပ်အကျွေး တပည့်မျှားတည်း။]

ပုရိမပဒုမုတ္တရနှင့် ဓမ္မာဘိသမယ

(၃၂)။ ။ဘိက္ခဝေ။ ပုရိမာနိ၊ ရှေးဦး ဖြစ်ကုန်သော။ တာနိ စတုရာသီတိ ပဒုမုတ္တရ သဟယာနိ၊ ထို ရှစ်သောင်း လေးထောင်သော ရဟန်းတို့သည်။ အယောသုံ။ (ကိ ။) ဝိပဿီ။ပ။ဝိဟရတိ ကိရ၊ သတဲ့။ ဓမ္မဠ္ဠ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေတိ ကိရ၊ ဟောတော်မူသတဲ့။ ဣတိ (အယောသုံ။) ဤ ပုဂ္ဂိုလ်များကား ဝိပဿီဘုရားလောင်းကို အတုလိုက်၍ တောထွက်ကာ ရဟန်းပြုခဲ့သော အမျိုးသားတို့တည်း၊ ဤသူတို့လည်း ဝိပဿီဘုရားရှင် အထံမှ အနုပုဗ္ဗိကထာကို နာရ၍ တရားထူးရကာ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို ခွင့်တောင်းကြသောအခါ ဘုရားရှင်က ဟေဘိက္ခု၊ အဖြစ်ဖြင့် ရဟန်းပြုပေးတော်မူပြီးနောက် မကြာမီပင် ရဟန္တာဖြစ်ကြသည်။]

အမှာ။ ။ဤပါဠိတော်၌ စတုရာသီတိ ပဒုမုတ္တရသဟယာနိဟု ဟောတော်မူ၏။ နောက်နား၌ "လဘေယ္ယာမ မယံ ဘန္တေ။ပ။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ" ဟု နောက်ထပ် ပဗ္ဗဇ္ဇာကို ခွင့်တောင်း၏။ ထို့ကြောင့် ရှေးပဗ္ဗဇ္ဇာကို "ဗာဟိရက ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ၀ါ-ရသေ့အဖြစ်" ဟု မှတ်ပါ။

ပါဠိတော်။ ။ယာစာဝုသော ဝိယာခ သမ္မာ၀ါစာ၊ ယော စ သမ္မာကမ္မန္တော၊ ယော စ သမ္မာအာဇီ၀ေါ၊ ဣမေ ခမ္မာ သီလက္ခန္ဓေ သင်္ဂဟိတာ။—မဇ္ဈိမ မူလပဏ္ဏာ၊ ၅-၀ဂ်၊ ၄-သုတ်။ ဤပါဠိတော်လည်း နည်းတူ။

(၁) တနည်း။ ။ယေန၊ ၌။ ခေမော မိဂဒါယော (အတ္ထိ။) တေန၊ ခေမ မိဂဒါ ဝုန်ရှိရာ ထိုအရပ်သို့လည်းကောင်း။ ယေန၊ ၌။ ဝိပဿီ။ပ။ (အတ္ထိ။) တေန၊ ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားရှိရာ ထိုအရပ်သို့လည်းကောင်း။ ဥပသင်္ကမိ သု။ ဤသို့လည်း နိယမတရုတည်၍ ဆရာမြတ်တို့ အနက်ပေးတော်မူ ကြသည်။

စာရိုကာ အနုဇာနုန်

၇၆။ ။ဘိက္ခဝေ။ တေန ခေါ၊ ပန သမယေန၊ ဘဒ္ဒ။ ဗန္ဓုမတိယာ၊ သော။ ရာဇဂဟနိယာ၊ ဘဒ္ဒ။ မဟာဘိက္ခုသံ္ဃော၊ မျှားစ္ဆာသော ရဟန်း အပေါင်းသည်။ အဌသင်္ခ်ဘိက္ခုသတသဟဿံ၊ရဟန်းပေါင်း ခြောက်သန်း ရှစ်သိန်းသည်။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ။ အထ ခေါ၊ ဘဒ္ဒ။ (ဘုရားဖြစ်ပြီးရာ အခါမှ ခုနစ်နှစ် ခုနစ်လ ခုနစ်ရက်လွန်ရာ ထိုအခါ၌။)အရဟတော ။ပ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ (စေတသော–ဘဒ္ဒ စပ်။) ဝါ၊ သည်။ ရဟော ဂတာ- ၍။ ပဋိသလ္လီနာ၊ စည်။ ဝေ စေတသော ပရိဝိတက္ကော ဥဒပါဒိ။ (ကိ"။) [၅၆–ဘဒ္ဒ ရေးခဲ့ပြီ။]

ဇေတဝနဟိ၊ ဘဒ္ဒ။ ဗန္ဓုမတိယာ၊ သော။ ရာဇဂဟနိယာ၊ ဘဒ္ဒ။ မဟာ၊ မျှားစ္ဆာသော။ ဘိက္ခု သံ္ဃော၊ သည်။ အဌသင်္ခ်ဘိက္ခုသတသဟဿံ၊ သည်။ ပဋိဝသတိ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ ဘိက္ခူ။ တို့ကို။ ယံ နူန အနုဇာနေယ္ယံ၊ အကယ်၍ ခွင့်ပြုရပါမူကား ကောင်းလေစု။ (ကိ"၊ အဘယ်သို့ ခွင့်ပြုမည်နည်း။) ဘိက္ခဝေ။ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ မျှားစ္ဆာသော လူအပေါင်းတို့၏ စီးပွားအလို့ငှာ။ ဗဟုဇနသုခါယ၊ မျှားစ္ဆာသော လူအပေါင်း၏ ချမ်းသာခြင်းငှာ။ လောကာနုကမ္ပာယ၊ သတ္တဝလောကကို သနားစောင့်ရှောက် ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ ဟိတာယ၊ စီးပွားအလို့ငှာ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှာ။ စာရိကံ၊ ဒေသ စာရိကို။ (ထိုထိုအရပ်၌ လှည့်လည်ခြင်းကို။) စရထ၊ လှည့်လည်ကြကုန်လော့။ ဧကေန၊ တလမ်းတည်းဖြင့်။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးတို့သည်။ မာ အဂမိတ္ထ၊ မသွားကြနှင့်။

ဘိက္ခဝေ။ အာဒိကလ္ယာဏံ၊ အစ၌လည်း ကောင်းသော။ မဇ္ဈေကလ္ယာဏံ၊ အလယ်၌လည်း ကောင်းသော။ ပရိယောသာနကလ္ယာဏံ၊အဆုံး၌လည်း ကောင်းသော။ သာတ္ထံ[1]၊သတိပဋ္ဌာန် စသော အနက် အဓိပ္ပါယ်နှင့်လည်း တကွဖြစ်သော။ သဗ्ယဉ္ဇနံ၊ သိထိလ ဓနိတ စသော သဒ္ဒါနှင့်လည်းတကွဖြစ်သော။ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊ထည့်သွင်းဖို့ရန်အနက်ကောင်းလည်းမကျန် စွန့်ပစ်ဖို့ရာ အနက်

---

[1]။ သာတ္ထံ စသည်။ ။သာတ္ထံ သဗ्ယဉ္ဇနံ စသည်တို့၏ အနက်ကို သိလက္ခန် သံဃညဇလ သုတ္တန္တဂဃာ အတိုင်း ပေးပါသည်။ သိလက္ခန် အဌကထာ အလို အာဒိကလ္ယာဏံ အစ ပရိသုဒ္ဓံ အဆုံးခုနစ်ပုဒ်လုံးသည် ဓမ္မ၏ဝိသေသနချည်းတည်း။ ဗြဟ္မစရိယံ အရလည်း သာသနဗြဟ္မစရိယ တမျိုးကိုသာ ယူသည်။ [ဤစကားအရ ဒေသေထ ဘိက္ခဝေ။ပ။ ပရိသုဒ္ဓံသည် တဝါကျ၊ ဗြဟ္မစရိယံ ပကာသေထသည် တဝါကျ-ဟုခွဲပါ။]

ညစ်လည်း မပါတော့သဖြင့် အလုံးစုံ ထက်ဝန်းကျင် ပြည့်စုံသော။ ပရိသုद्ध၊ လာဘသက္ကာ မင့်ပါပဲ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်သော။ ဓမ္မ၊ ကို။ ဒေသေထ၊ ဟောကြကုန်လော့။ (ဓမ္မ၊ ကို။ဒေသေန္တာ၊ဟောကုန်လျက်။ ဝါ၊ ဟောကြယင်းပင်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ သိက္ခာသုံးရပ် သိမ်းယူအပ်သည့် မြတ်သော အကျင့်ဖြစ်သော သာသနဗြဟ္မစရိယကို။ ပကာသေထ၊ ထင်ရှားပြကြကုန်လော့။

သန္တိ။ပ။အညာတာရော။ [၆၆-၌ ရေးခဲ့ပြီ။] အပိ စ၊ သို့သော်လည်း။ (သို့ရာတွင်။) ဆန္ဒံ ဆန္ဒံ ဝဿာနံ၊ ခြောက်နှစ် ခြောက်နှစ်တို့၏။ အစ္စယေန၊ လွန်ရာ အခါ၌။ ပန္နမတိ၊ သော။ ရာဇမောနိ၊ သို့။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသာယ၊ ပါတိမောက်ကို ရွတ်ပြခြင်းငှာ။ ဥပသက်မိတမ္ဘာ၊ ချဉ်းကပ်ထိုက်၏။ (ပြန်လာထိုက်၏။) ဝါ၊ ချဉ်းကပ်ရမည်။ (ပြန်လာရမည်။) ဣတိ၊ ဤသို့ ခွင့်ပြုရပါ မူကား ကောင်းလေစု။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံတော်ဖြစ်ပြီ။ [ဣတိ ဟုလုံး အကျေကြံပါ။]

၈၇။ ။ဘိက္ခဝေ။ အထ ခေါ၊ ၌။(ဝိပဿီဘုရားရှင်၏ အကြံတော်ဖြစ်ရာ ထို အခါ၌။) အညတရော။ မဟာဗြဟ္မာ၊ သည်။[တရားဟောဖိုရာ ☰ တောင်းပန်သော ဗြဟ္မာပင်တည်း။]။ပ။အဝေါစ။ ဘုန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။

ပါရာဇိကအဌကထာနည်း။ ။ဝါရာဇိကဌ၊ ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍ၌ကား တမျိုးဖွင့်၏၊ ထိုဌ အာဒိကလျာဏံ မဇ္ဈေကလျာဏံ ပရိယောသာနကလျာဏံ သုံးပုဒ်သည် ဓမ္မ၏ ဝိသေသန၊ သာယွံ သမျှဥနံ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ ပရိသုद्ध လေးပုဒ်သည် ဗြဟ္မစရိယ၏ ဝိသေသန အဖြစ်ဖြင့် ဖွင့်၏။ ဗြဟ္မစ?ိယအရကိုလည်း သာသနဗြဟ္မစရိယ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ နှစ်မျိုးလုံး ယူသည်။

အနက်ပေး။ ။အာဒိကလျာဏံ+သော။ပ။ပရိယောသာန ကလျာဏံ၊လော။ ဓမ္မံ၊ ဣတိ။ ဒေသေထ၊ ကုန်လော့။ (ဓမ္မံ. ဒေသေန္တာ။ သာယွံ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ် တိုက်ရိုက် အကျိုး အဆက်ဆက်အကျိုးနှင့်လည်း တကွဖြစ်သော။ သမျှဉ္ဇနံ၊ သိထိုလ ဓနိတ စသောသဒ္ဒါ နှက်နဲသော အဓိပ္ပါယ်ကိုပင် ပေါ်လွင်အောင် ပြုနိုင်သော်သဒ္ဒါနှင့်လည်း တကွဖြစ်သော။ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊ ထည့်သွင်းဖို့ရန် အနက်ကောင်းမကျန်တော့သဖြင့် အလုံးစုံ ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စုံသော။ ပရိသုद्ध၊ စွန့်ပစ်ဖို့ရာ အနက်ညစ်မပါတော့သဖြင့် ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သော။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ သိက္ခာသုံးရပ် သိမ်းယူအပ်သည့် မြတ်သူတို့၏ အကျင့်ဖြစ်သော သာသနဗြဟ္မစရိယ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယကို။ ပကာသေထ၊ကုန်လော့။

အမှာ။ ။သုတ္တန္တဌကထာနှင့် ဝိနယဌကထာတို့ အဖွင့်ချင်းမတူပုံကို တိုက်ဆိုင်ကြည့်ပါ။ သီလကွန္ဒစသော သုတ္တန်ပါဠိတော်များ၌ သီလကွန်အဌကထာအလို အနက်ပေး၍၊ ဝိနည်းပါဠိတော်များ၌ ပါရာဇိကဌကထာအလို ပေးပါ။

ဧတံ၊ ဤ အကြံတော်သည်။ ဧဝံ၊ ဤ အတိုင်း ,မှန်ပါ၏။(ကြံသည့်အတိုင်း မှန်ပါ၏။) သုဂတ၊ ကောင်းသောစကားကို ပြောဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား။ ဧတံ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ၏။ပ။ အညာတာရော။[ဤ၌ မပေးအပ်သော ပုဒ်တို့၏ အနက်ကို ရှေး၌ ရေးခဲ့ပြီ။] ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အပိ စ၊ သို့သော်လည်း။ (မြတ်စွာဘုရားက ခွင့်ပြု၍ ရဟန်းတို့က ထိုထို ဤဤ ဒေသစာရီ လှည့်လည်နေကြပါသော်လည်း။) ,ယထာ၊ ,အကြင်အခြင်းအရာ အားဖြင့် ,ပြုလတ်သော်။ ဘိက္ခု,,ပ,,ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသ,ယ၊ ,ဌာ,,ဥပသက်မိသန္တိ၊ ချဉ်းကပ်ကြပါလိမ့်မည်။ မယံ၊ တို့သည်။ တထာ၊ ထို အခြင်းအရာ အားဖြင့်။(ခြောက်နှစ်တကြိမ် ဗန္ဓုမတီ မင်းနေပြည်သို့ ရဟန်းများ စည်းဝေးနိုင်လောက်အောင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါမည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ပ။ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ဝတ္တာ၊ လျှောက်ပြီး၍။ ,,ပ,,အန္တရဓာယိ။

၈၈။ ဘိက္ခဝေ။ အထ ခေါ၎ဉ်။ (ဗြဟ္မာက လျှောက်ထားပြီးရာ ထိုအခါ၌။)။ပ။ သာယန္ဟသမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊အာရုံများ စွာ စိတ်ကိုခွါ၍ သင့်ရာကောင်းမြတ် တခုတည်းသော အာရုံ၌ ငြိုကပ်တော်မူခြင်းမှ။ ဝါ၊ တပါးတည်း နေတော်မူခြင်းမှ။ ,ဝုဋ္ဌိတော၊ ထပြီးသည်။ (ဟုတ္တာ။) ဘိက္ခု,, ,အာမန္တေသိ,,ပ,, အန္တရဓာယိ။[ဤ ဝါကျများကို နှုတ်တက်အောင် အနက်ခပ်ပါ။ မြတ်စွာဘုရားက ရဟန်းတို့အား (က) မိမိ အကြံ ဖြစ်တော်မူပုံ၊ (ခ) ဗြဟ္မာက မိမိအကြံကိုသိ၍ လာပြီးလျှောက်ပုံတို့ကို မိန့်တော်မူသည်။]

ဘိက္ခဝေ။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ (ဝါဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူ၏။) ,,ပ,, ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသာယာတိ။ [ရှေး၌ ရေးခဲ့ပြီ။] ဘိက္ခဝေ။ အထ ခေါ၎ ဉ်။ (ခွင့်ပြုတော်မူပြီးရာ ထိုအခါ၌။) ဘိက္ခု,,။ ယေဘုယ္ယေန၊ များသောအားဖြင့်။ ကောဟေနေ[1]၊တရက်တည်းဖြင့်ပင်။ ဇနပဒစာရိကံ၊ဇနပုဒ်

---

[1] **ကောဟေနေ ဇနပဒစာရိကံ ပဏ္ဏမိ သု။** ,,ကောဟေနေ သည် ကြိယာပဝေ္ဓတည်း။ [အကျယ်ကို ဆိုင်ရာသဒ္ဒါကျမ်းများ၌ ရှုပါ။] ဇနပဒစာရိကံ၊ ဇနပုဒ်ဒေသစာရီကို။ ဝါ၊ ဇနပုဒ်၌ လှည့်လည်ခြင်းကို။ ပဏ္ဏမိ သု၊ ဖဲသွားကုန်ပြီ။ ဤသို့ ပေးလျှင် စာရိကာအရ လှည့်လည်ခြင်းဟူသည် သွားခြင်း၊ ပဏ္ဏမိ သုအရလည်း သွားခြင်းပင်ဖြစ်၍ ကံနှင့်ကြိယာ အရုမပြားသောကြောင့် အဓေဒဘေဒူပစာရ ကြံပါ။ [ပုဒ်ပြီးပုံကို ပါရာဇိကဏ် ဘာသာဋီကာ ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍ ဒုတိယအုပ်၌ ပြထားပြီ။]

တို့၌ လှည့်လည်ခြင်းကို။ ဝါ၊ ဇနပုဒ်ဝယ် လှည့်လည်အပ်သော အရပ်သို့။ ပဏ္ဏမိ သု၊ ဖဲသွားကုန်ပြီ။(ကြွသွားကုန်ပြီ။)

၈၉။ ။ဗဒုန ခေါ် ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ (ရဟန်းတို့ ဇနပုဒ်ဒေသစာရီ လှည့်လည်ကြရာ ထိုအခါ၌။)ဇမ္ဗုဒီပေ၊ ဇမ္ဗူဒီပ်၌။ (ဇမ္ဗူကျွန်း၌။) စတုရာသီတိ အာဝါသ ၊ သဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ကျောင်းတိုက်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ [ကျောင်းတိုက်တခုလျှင် ရဟန်းပေါင်း တသောင်းနှစ်ထောင် ခုနှိုင်သော ကျောင်းတိုက်ကြီးများတည်း။] ဟိ၊ ဆက်ဦးအံ့။ [တနည်း၊ ဟိကို အနက်မရှိဟု မှတ်ပါ။] ဧကမှိ ဝဿေ၊ တနှစ်သည်။ နိက္ခန္တေ၊ ထွက်သွားလတ်သော်။ (လွန်သွားလတ်သော်။) ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ အနုဿာဝေသုံ၊ အဆင့်ဆင့် ကြားသိစေကြကုန်ပြီ။ (ကြေးကြော်ကြကုန်ပြီ။) (ကိ ။)

မာရိသာ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ဧကံ ဝဿံ၊ တနှစ်သည်။ နိက္ခန္တံ၊ ထွက်သွားပါပြီ။ (လွန်သွားပါပြီ။) ဒါနိ၊ ၌။ ပဋ္ဌဝဿာနိ၊ ငါးနှစ်တို့သည်။ ဃသာနိ၊ ကြွင်းကျန်ပါကုန်၏။ ပဋ္ဌနှံ ဝဿာနံ၊ တို့၏။ အစ္စယေန၊ ၌။ ဗန္ဓုမတီ၊ သော။ ဆာဇခေါ်၊ သို့။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသာယ၊ ၎။ ဥပသက်မိတမ္ပိ၊ ပါ၏။ (ချဉ်းကပ်တော်မူပါ။) ဣတိ (အနုဿာဝေသုံ။) ဒ္ဒိသု ဝဿေသု၊ တို့သည်။ နိက္ခန္တေသု၊ ကုန်လတ်သော်။ပ။စတ္တာသု ဝဿေသု နိက္ခန္တေသု။ပ။ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသာယ။ [ပါဠိတော်၌ ပေယျာလ မြှုပ်ထားသည်။]

၁။ တနည်း။ ။ဇနပဒစာရိကံ၊ ဇနပုဒ်ဝယ် လှည့်လည်အပ်သော အရပ်သို့။ ပဏ္ဏမိ သု။ ဤသို့ပေးလျှင် စရိယတေတိ စာရိကာ။ [စရ+ဏ်ဟော ဏာ။] ဇနပဒေ သု+စာရိကာ ဇနပဒစာရိကာ ဟု ပြု၍ လှည့်လည်အပ်သော ခရီးခြေရသောကြောင့် အဘေဒေါဘေဒူပစာရ ကြိုဖွယ်မလိုတော့။

၂။ မာရိသာ။ ။နတ် ဗြဟ္မာတို့သည် မိမိတို့အချင်းချင်း ပြောရာ၌ "မာရိသ"ဟု သုံးစွဲရိုး ရှိ၏၊ သစေ ဧဝါ မာရိသာ ဒေဝါနံ သင်္ဂါမဂတာနံ၊ (စသည်)-ဇဋ္ဌ သုတ်တော်။ ရဟန်းများနှင့် ပြောကြရာ၌လည်း ထို့အတူသုံးစွဲ၏၊ ဟေ ခေါ် မာရိသ မောဂ္ဂလ္လာန၊ (စသည်)-မူလပဏ္ဏာ ၄-ဝဂ် ၇-သုတ်။ မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ရာ၌လည်း ထို့အတူပင်တည်း။ သက္ကပဉ္ဇသုတ်လာ စကားများနှင့် အာဠာဝကဒေဝသုတ်လာ စကားများကို သတိပြုပါ။ [အခြားစကားများဖြင့်လည်း ပြောပါသေး၏။]

အမှာ။ ။ပါတိမောက်ပြုဖို့ရန် (နာယူဖို့ရန်) နတ်တို့က သံဃာများအား လျှောက်ထားကြပုံကို ဤပါဠိတော်လာ အတိုင်း ပါရာဇိကဋ္ဌကထာ ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍ၌ ဖွင့်ပြထားသည်။

ဆသု ဇယေသု နိက္ခန္တေသု။ပ။ အနုဿာဝေသုံ။ (ကိုး။) မာရိသာ၊ တို့။ ဆဗ္ဗသာနိ၊ ခြောက်နှစ်တို့သည်။ နိက္ခန္တာနိ၊ ပါကူန်ပြီ။ ဒါနိ၊ ဘ္ဘ။ ဗန္ဓုမတိ ရာဇမာနိ၊ သို့။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသာယ၊ ဌာ။ ဥပသက်မိတုံ၊ ဌာ။ ဩမယော၊ အခါပါတည်း။ ဣတိ (အနုဿာဝေသုံ။) ဘိက္ခဝေ။ အထ ခေါ၊ ဘ္ဘ။ (နတ်တို့က အဆင့်ဆင့် ကြေးကြော်ကြရာ ထိုအခါ၌။) တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။ (တချို့က။) သကေန၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ ဣဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ တန်ခိုး အာနုဘော်ဖြင့်လည်းကောင်း။ အပ္ပေကစ္စေ။ ဒေဝတာနံ၊ တို့၏။ ဣဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ [ဣဒ္ဓါနုဘာဝေန ကား ကရိုက်း။] ကော်ဟေနေဝ၊ တရက်တည်း ဖြင့်သာ။ [ကြိယာပဝဂ္ဂ။]။ပ။ဥပသက်မိ သု။

(၅) ။ဘိက္ခဝေ။ တတြ၊ ထိုအခါ၌။ (ရဟန်းတို့ စည်းဝေးပြီးရာ ထိုအခါ၌။) ဝိဟသိ။ပ။ တိက္ခုတ္တုံ ဃေ၊ ရဟန်းအပေါင်း၌။ ဝေ၊ သို့။ ပါတိ မောက္ခံ၊ ပါတိမောက်ကို။ ဥဒ္ဒိသတိ၊ ရွတ်ပြတော်မူ၏။ (ကိုး။) ခန္ဓိ ပရမံ တပေါ တိတိက္ခာ။ပ။ တေ ဗုဒ္ဓါနု သာသနန္တိ၊ ဟူ၍။ (ဥဒ္ဒိသတိ။) [ဤ၇ါထာ သုံးပုဒ်သည် ဘုရားရှင် အဆူဆူတို့ ရွတ်ပြတော် မူရိုးဖြစ်သော ဩဝါဒပါတိမောက်တည်း။]

(၁) တိတိက္ခာ၊ မိမိကသာ အရုရုဝယ် အသာမစံ အနာခံခြင်းဟူသော။ ခန္တီ၊ စွပ်စွဲစော်ကား ချမ်းပူမျှားကြောင့် စိတ်အားမထန် သည်းခံခြင်းသည်။ ပရမံ တပေါ၊ အကျင့်တရား မျှားအပြားထက် ထူးခြားလွန်တင့် အသာဆုံး အကျင့်ပေတည်း။ ဗုဒ္ဓါ၊ ဂင်္ဂါသဲတူ ပွင့်တော်မူသည့် ဆူဆူထွတ်ထား မြတ်ဘုရားတို့သည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ ဒုက္ခခပ်သိမ်း အေးငြိမ်းရာမှန် အေးနိဗ္ဗာန်ကို။ ပရမံ၊ သန္တ ပဏီတ နိပုဏနှင့် သိဝ ခေမ ဂုဏ်လျှံ လွန်မင်းဖုံး အသာဆုံးဟူ၍။ ဝါ၊ မဂ်ဖိုလ်ရှစ်တန် ဓမ္မကွန်လက် ကဲလျှံလွန်မင်းဖုံး အသာဆုံးဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ရုတနသုတ်လာ မြတ်သစ္စာဝယ် သေချာထုတ်ဖော် ဟောပြတော်မူကြကုန်၏။ (ရုတနသုတ်ဝယ် ခယံ ဝိရာဂံ

၁။ နိဗ္ဗာနံ ပရမံ ဒေန္တိ။ ။ဝါန (တဏှာ) မှ ထွက်မြောက်တတ်သော နိဗ္ဗာန်သည် သန္တ၊ ငြိမ်သက်။ ပဏီတ၊ မွန်မြတ်။ နိပုဏ၊ သိမ်မွေ့။ သိဝ၊ အေးမြ။ ခေမ၊ ဘေးမရှိဟူသော ; အလုံးစုံသောအခြင်းအရာအားဖြင့် ဘယ်တရားနှင့်ယှဉ်ယှဉ် အသာဆုံးဟု ဘုရားရှင်တို့ ဟောတော်မူကြသည်။ [သခ်ာဖြစ်သော မဂ်ဖိုလ်ဘို့တက် မြတ်ပုံကို အဂုတ္တရ ပထမပဏ္ဏာ ၄-ဝဂ်၊ ၄-သုတ်ကိုကြည့်၍ သိဝါ။]

အစရှိသောဂါထာဖြင့် နိဗ္ဗာန်တရားကို အမြတ်ဆုံးဟု ဟောတော်မူထားသည်။]

ပရူပဿာတိ၊ ရှင်လူအများ ကိုယ်နှုတ်အားဖြင့် သိပါးပုတ်ခတ်ညှဉ်းဆဲတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နှ ဟိ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဒေါသကိုဖြုတ်မနှင်ထုတ်သဖြင့် အဟုတ်အစစ် ပဗ္ဗဇိတ မဖြစ်နိုင်ချေ။ ပရုံ၊ ကိုယ်မှတပါး ရှင်လူများတွင် ;သနားဖွယ်ရာ အဖြာဖြာကို။ ဝိဟေဋ္ဌယန္တော၊ ကရုဏာကင်း မေတ္တာရှင်းရှိ နှိမ်နင်းပုတ်ခက် ညှဉ်းဆဲတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သာမဏော၊ ကိလေသာငြိမ်းခအား အပူဝေးမှ ခေါ်ဆိုရသည့် သမဏာ အစစ်သည်။ နှ ဟောတိ၊ သမဏာ အမှန် သူဝန်ခံလည်း ကောန်စစ်စစ် မဖြစ်နိုင်တော့ချေ။

အနက်ကျဉ်း။ ။(၁) တိတိက္ခာ၊ အရှုရှုဝယ် အနာခံခြင်းဟူသော။ ခန္တီ၊ သည်းခံခြင်းသည်။ ပရမံ၊ မွန်မြတ်သော။ တပေါ၊ အကျင့်တည်း။ ဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ပရမံ၊ အမြတ်ဆုံး ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဟောတော်မူကုန်၏။ ပရူပဿာတိ၊ သူတပါးကို ညှဉ်းဆဲတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နှ ဟိ ပဗ္ဗဇိတော၊ ပဗ္ဗဇိတ အစစ် မဖြစ်နိုင်။ (ရဟန်းအစစ် မဖြစ်နိုင်။) ပရုံ၊ သူတပါးကို။ ဝိဟေဋ္ဌယန္တော၊ ညှဉ်းဆဲတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သမဏော၊ သမဏာအစစ်သည်။ (ရဟန်းအစစ်သည်။) နှ ဟောတိ၊ မဖြစ်နိုင်။

(၂)။ ။သမ္ဘပါပဿ၊ ယုတ်မာဓသ့ သ့ယ်။ ဟော့ရမ်းသမှ အကုသိုလ်အစုစုကို။ အကရဏံ၊ လုံးဝပြောင်စင်အောင် ရှောင်ကြဉ်သမှ မပြုမလုပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကုသလဿ၊ ကာမ မဟာဂ္ဂုတ်လောကုတ်ခေါ်မည့် အလိလီပွားကုသိုလ်တရားကို။ ဥပသမ္ပဒါ၊ တဆင့်ထက်တဆင့် မြင့်ထက်မြင့်အောင် မလင့်ပုံသေ ပြီးစီးစေခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သစိတ္တပရိယောဒါပနံ၊ မိမိစိတ်ရင်း ပုတ်သစ်ဝင်းသည့် ခရသင်းအနေ ဖြူစင်စေခြင်းသည်လည်းကောင်း။ တေ၊ အကုသိုလ်ကင်း ကုသိုလ်သွင်း၍ စိတ်ရင်းစင်ရိုး ဤ ၃-မျိုးသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဂင်္ဂါသဲတူ ပင့်တော်မူသည့် ဆွေဆွေထွတ်ထား မြတ်ဘုရားတို့၏။ သာသနံ၊ လိုရင်းနှုန်းပြ ထုံးအရဖြင့် သုံးကြိမ်ဝေ ဆုံးမတော်မူချက်ပါပေတည်း။

အနက်ကျဉ်း။ ။(၂) သမ္ဘပါပဿ၊ အလုံးစုံသောအကုသိုလ်ကို။ အကရဏံ၊ မပြုမကျင့် ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကုသလဿ၊ စတုဘူမကကုသိုလ်ကို။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ပြီးစေခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သစိတ္တပရိယော ဒါပနံ၊ မိမိစိတ်ကို ဖြူစင်စေခြင်း

သည်လည်းကောင်း။ ဧတံ၊ ဤသုံးမျိုးသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်တည်း။ [ပထမပါဒဖြင့် သီလသံဝရ ဒုတိယဖြင့် လမထဝိပဿနာ တတိယဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်ကိုပြ၏။]

(၃)။ ။အနုပဝါဒေါ၊ သူတပါးဌ ဖြစ်ပွားတတ်လင့် ပြုအကျင့်ကို နှုတ်ဖြင့်ရှဲ့ရှဲ့ မကဲ့ရဲ့ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အနုပဃာတော၊ ရှင်လူအမျှား ကိုယ်စိတ်အားဖြင့် ထိပါးသတ်ညှဉ်း မဖျက်ဆီးခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပါတိမောက္ခေ၊ ဝိနည်းပိဋကတ် အရုပ်ရုပ်ဝယ် ပညတ်ထုတ်ဖော် ပါတိမောက်ပါဠိတော်ဌ။ သံဝရော စ၊ သဒ္ဓါတရား သတိထား၍ ကြီးမားလွန်မင်း စောင့်စည်းခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဘတ္တသ္မိံ၊ မစုားကြလျှင် သက်မရှင်၍ နွေစဉ်စားရ ဆွမ်းပစ္စည်းဟူသော အာဟာရဌ။ မတ္တညုတာ စ၊ ခံယူသောခါ စားသုံးရာဝယ် ကိုယ်မှာ လိုသမျှ အတိုင်းအရှည် ပမာဏကို သိသူ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ပန္တဉ္စ သယနာသနံ၊ ရှင်လူသီးသီး အရောက်နည်းသည့် တိုက်ကြီးစွန်းဖျားတော့ရကျောင်းမျှားဝယ်တပါး တည်းပျော် မွေ့လျော်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အဓိစိတ္တေ၊ ဝိပဿနာ အခြေခံ သမာပတ်ဈာန်နှင့် ရှစ်တန်ဖိုလ်မဂ် အလွန်ထက်သော စိတ်ကောင်းစိတ်မြတ်ဌ။ အာယောဂေါ စ၊ ယနေ့နက်ဖြန် ရမည့်ဟန်ဖြင့် မှန်မှန်ကြိုးကုတ် အားထုတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဧတံ၊ အနုပဝါဒ စသည်အပြား ဤခြောက်ပါးသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ သာသနံ၊ တည်း။

အနက်ကျဉ်း။ ။(၃) အနုပဝါဒေါ၊ နှုတ်ဖြင့် မစွပ်စွဲခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အနုပဃာတော၊ ကိုယ်စိတ်ဖြင့် မညှဉ်းဆဲ မနှိပ်စက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပါတိမောက္ခေ၊ ပါတိမောက္ခ သီလဌ။ သံဝရော စ၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဘတ္တသ္မိံ၊ ဆွမ်းဌ။ (ဆွမ်းဖြင့်သတ်မှတ်အရုပ်ရုပ်သော ပစ္စည်းဌ။) မတ္တညုတာ စ၊ ခံယူသုံးဆောင်ခြင်းဌ အတိုင်းအရှည်ပမာဏကို သိသူ၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ပန္တံ၊ အစွန်အဖျားကျ၍ ဆိတ်ငြိမ်သော။ သယနာသနံ စ၊ အိပ်ရာနေရာ ကျောင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ အိပ်ရာနေရာကျောင်းဌ နေခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အဓိစိတ္တေ၊ ဝိပဿနာ၏အခြေခံဖြစ်သော လွန်ကဲသောသမာပတ်စိတ်ဌ။ ဝါ၊ မဂ်ဖိုလ်စိတ်ဌ။ အာယောဂေါ စ၊ လွန်စွာကြိုးကုတ် အားထုတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဧတံ၊ ဤခြောက်မျိုးသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ သာသနံ။

ဒေဝတာရောစနာ

ဗုဒ္ဓ။ ဘိက္ခဝေ။ အဟံ၊ သည်။ ကော်၊ တပါးလော။ သမယံ၊အခါ ၌။[ကေမိဒါဟန္တိ ကော်+အဟံ၊ ဤဒံ သဒ္ဒေါ နိပါတ်မတ်။–ဋီကာ။]ဥက္ကဋ္ဌာယံ၊ ဥက္ကဋ္ဌာမြို့၌။ ဝါ၊ ဥက္ကဋ္ဌာမြို့၏ အနီးဖြစ်သော။ သုဘဂဝနေ၊ သုဘဂမည် သော တောတွင်။ သာလရာဇမူလေ၊ တောဇ်အရှင်ဖြစ်သော သစ်ပင်ကြီး၏ အနီးအောက်၌။ ဝါ၊ တောစိုးသစ်ပင်ကြီး၏ အနီးအောက်၌။ ဝိဟရာမိ၊ နေတော်မူ၏။[သာလရာဇမူလေတိ ဝနပ္ပတိဇေဋ္ဌကသဏ် မူလေ။–အဋ္ဌကထာ။]

ဘိက္ခဝေ။ တသ္မာ မယှံ။ပ။ ဥဒပါဒိ။ (ကိံ။) [၅၆–၌ ရေးခဲ့ပြီ။] မယာ၊ သည်။ သုဒ္ဓါဝါသေဟိ၊ သုဒ္ဓါဝါသ ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ သုဒ္ဓါ ဝါသ မည်ကုန်သော။ ဒေဝေဟိ၊ ဗြဟ္မာတို့ကို။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ ယောဂ၊ အကြင် သတ္တာဝါသကို။ ဒီဃေန၊ ရှည်စွာသော။ ဣမိနာ အဒ္ဓုနာ၊ ဤ ကာလဖြင့်။ အနာဝုတ္ထပုဗ္ဗော၊ ရှေးဦးမနေအပ်။ ဝါ၊ မနေအပ်ခဲ့ဘူး။ သော သတ္တာဝါသော၊ သည်။ ဝါ၊ ထို သတ္တဝါတို့၏ တည်ရာ ဘုံဌာနသည်။ နု သုလဘရူပေါ၊ လွယ်ကူစွာရအပ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော သဘောမရှိ။[သုလ ဘဒ္ဒ ဘာဝ ပဓာန ဘာဝလောပ ကြံပါ။] ဝါ၊ လွယ်ကူစွာရခြင်း သဘော မရှိ။ အဟံ ယေန သုဒ္ဓါဝါသာ ဒေဝါ (သန္တိ။) တေန၊ သို့။ ယံနူန ဥပသင်္ကမေယ်ံ၊ အကယ်၍ သွားရပါမူကား ကောင်းလေစ့။ ဤတိ၊ ဤသို့ အကြံ တော်ဖြစ်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ။ အထ ခေါ၊ ၌။ (အကြံတော်ဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌။) အဟံ။ (ပါတု ရဟောသိ–၌ စပ်။) ,သေယ္ယထာပိ နာမ။ပ။ ပါတုရဟောသိ။ [၆၆–၌ ရေးခဲ့ပြီ။] ဘိက္ခဝေ။ တသ္မိံ ဒေဝနိကာယေ၊ ထို အဝီဟာဗြဟ္မာ အပေါင်း၌။ အနေကာနိ၊ တထောင်မက မျိုးစုံကုန်သော။ ဒေဝတာ သတသဟဿာနိ၊ ဗြဟ္မာအထောင်တို့သည်လည်းကောင်း။ အနေကာနိ၊ တသိန်း မကမျိုးစုံကုန်သော။ ဒေဝတာ သတသဟဿာနိ၊ ဗြဟ္မာအသိန်းတို့သည် လည်းကောင်း။ ယေန၊ အကြောင်းအရပ်၌။ အဟံ (အတ္ထိ။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ သု။ပ။မ်၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ် တခုသော အရပ်အဖို့၌။ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတာ၊ တည်ပြီးကုန်သော။ တာ ဒေဝတာ၊ ထိုဗြဟ္မာတို့သည်။ မံ၊ ကို။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ လျောက်ကုန်ပြီ။ (ကိံ။)

အမှာ။ ။ဤတော သော မာရ်သာ မှစ၍ ဗုဒ္ဓဝင်နှိ အဟောသိ တိုင်အောင် သော ပုဒ်တို့၏ အနက်ကို ပုဒ်စဉ် နံပါတ် ၄၊ ၅–စသည်၌ ရေးခဲ့ပြီ။ ဘိက္ခဝေ

နေရာဝယ် "မာရိသာ၊ မြတ်စွာဘုရား။" ဟု ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုဌာ ပါဠိတော် အသွားတမျိုးရှိ၍၊ ဤဌာ ပါဠိတော် အသွားတမျိုးရှိသည်ကိုလည်းကောင်း သတိပြုပါ။

မာရိသာ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဝိပဿီသာ။ပ။ဘဂဝတော၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ (ဒီပုံဒီနည်း။)အာဘိနိက္ခမနံ၊ တောထွက်တော်မူခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဧဝံ။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဧဝံ။ ပဓာနံ၊ တရားအားထုတ်တော်မူခြင်းသည်လည်းကောင်း။(ဘုရားဖြစ်ရန် ကျင့်တော်မူခြင်းသည်လည်းကောင်း။) ဧဝံ။ အာဘိသမ္ဗောဓိ၊ သစ္စာလေးပါးကို တိုးထွင်း၍ သိတော်မူခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဧဝံ။ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနံ၊ ဓမ္မစက်ကြီးကို ဖြစ်စေတော်မူခြင်းသည်လည်းကောင်း။(ဟောတော်မူခြင်းသည်လည်းကောင်း။) အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပါပြီ။ မာရိသာ။ ဂေ မယံ၊ ထို တပည့်တော်တို့သည်။ ဝိပဿီ မှီ၊ ဃော။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား အထံတော်၌။ ပြိဟမ္ဘစရိယံ။ စရိတ္တာ၊ ကျင့်ပြီး၍။ ကာမေသုတ္တိ၌။ ကာမစ္ဆန္ဒနှီး၊ လိုချင်တတ် နှစ်သက်တတ်သော ရာဂကို။ဝိရာဇေတ္တာ၊ တတ်မက်ခြင်းကင်းစေ၍။ဣဓ၊ ဤ သုဒ္ဓါဝါသပြဟ္မာဘုံ သို့။ ဥပပန္နာ၊ ကပ်ရောက်ပါကုန်ပြီ။ [ဣဓ၊ ၌။ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ပါကုန်ပြီ။ ဤသို့လည်း ပေးနိုင်၏။] ဣတိ(အဝေါစုံ။)

အမှာ။ ။ဝိပဿီဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်၌ ပြိဟမ္ဘစရိယကို ကျင့်ခဲ့ကြသော အဝိဟာဘုံသား ပြိဟ္မာများက လျှောက်ကြသည်၊ ထို့အတူ သိခီစသော ဘုရားရှင်တို့၏ သာသနာတော်၌ ပြိဟမ္ဘစရိယကျင့်ခဲ့ရသော ပြိဟ္မာများကလည်း မိမိတို့ဘုရားရှင်၏ အကြောင်းကို လျှောက်ကြသည်။ [ပါဠိတော်၌ ချုံးထားပါသည်။]

ထို့နောက်၊ မိမိတို့ဂေါတမဘုရားရှင်၏ သာသနာ၌ ပြိဟမ္ဘစရိယ ကျင့်ခဲ့ရသော ပြိဟ္မာများကလည်း ဂေါတမဘုရားရှင်၏အကြောင်းကို လျှောက်ကြသည်။ ထို ဝါကျများ၏အနက်ကို ရေးခဲ့ပြီ။

၉၂။ ။ဘိက္ခဝေ။ အထ ခေါ၊ ၌။(အဝိဟာပြဟ္မာများက လျှောက်ပြီးရာ လိုအခါ။) အဟံ။ အဝိဟေဟိ၊ အဝိဟာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ အဝိဟာမည်ကုန်သော။ ဒေဝေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူ။ ယေန၊ ၌။ အတပ္ပါ၊ အတပ္ပါဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ အတပ္ပါ မည်ကုန်သော။ ဒေဝါ (သန္တိ။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိံ၊ ကြွတော်မူပြီ။

အမှာ။ ။ဤမှနောက်၌ ဇုဠဝပန္ဒာတိ ဟိုင်အောင်သော ပန်းတို့၏အနက်သည် လွယ်ပြီ၊ အဓိပ္ပါယ်ကို ပါဠိတော်အစဉ်ကြည့်၍သိပါ။

၉၃။ ။အကနိဋ္ဌပြဟ္မာတို့က မိမိတို့ ဂေါတမဘုရားရှင်၏ အကြောင်းအရာကို လျှောက်သည်။ အနက်လွယ်ပြီ။

၉၄။ ။ဘိက္ခဝေ။ ဣတိ ခေါ၊ ဣဿိလျှင်။ ယဿ၊ ဓမ္မဓာတုယာ ။ပ။ ဣတိ ပိ။ တထာဂတသော်ဝ၊ သည်ပင်။ သော ဓမ္မဓာတု၊ ကို။သူ့ပွင့်ရှိ ဝိဒ္ဓါ၊ ပြီ။ [၁၃-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။ ဣ ဘိက္ခဝေ စသော်စကားတော်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီးသော ဘုရားရှင်တို့၏ အကြောင်းအရာကို ကိုယ်တော် တိုင် သိကြောင်းကို နိဂုံးအုပ်တော်မူသည်။]

ယေန၊ အကြင် လျှောက်အပ်သော အကြောင်းအရာကြောင့်။ တထာ ဂတော။ပ။ဣတိ ပိ။ ဒေဝတာ ပိ၊ တို့သည်လည်း။ တထာဂတဿ၊ အား။ တေမတ္တံ အာရောစေသုံ။ [၁၃-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။ ဣ၏စကားဖြင့် နတ်တို့က လျှောက်ကြောင်းကို နိဂုံးအုပ်တော်မူသည်။ ဣတိ၊ ဣသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ [၁၅-နံပါတ်ဝယ် ပါခဲ့သော ဘဂဝါ ဘေဒဝေါစ - ၌ အခေါစ - ဝယ် ပြန်လည်ပါ။]

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဣ၏စကားတော်ကို။ [၁၆-နံပါတ်၌ ပါခဲ့သော ဣဟတော သော ဘိက္ခဝေ အစ၊ ဣတိ ပိ တိုင်အောင်သော စကားတော်ကို။] အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အတ္တမနာ၊ မိမိစိတ် ရှိ ကုန်သည်။ (နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။) (ဟုတ္တာ။) ဘဂဝတော၏။ ဝါ၊ သည်။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော စကားတော်ကို။(မဟာပဒါ နသုတ်တော်ကို။) အဘိနန္ဒုံ[1]၊ ဧဝမေတံ ဘဂဝါ ဧဝမေတံ သုဂတ ဟု ဦးထိပ်တင်ထား လွန်လေးစားလျက် နှစ်သက်ကြကုန်ပြီ။[အဘိနန္ဒ-သဒ္ဒါ အနု မောဒန အနက်ဟော။] ဝါ၊ အားရနှစ်သက် ရှင်အားတက်လျက် လက်ခံ ကြကုန်ပြီ။ [သမ္ပဋိစ္ဆန အနက်ဟော။] ဣတိ၊ သို့။ (သုတံ၊နှာယူမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။) [ဧဝံ မေ သုတံ မှ ကိုယ်၏ အမေးကို ဖြေသည်။] ဣတိ၊ မဟာပဒါနသုတ်အပြီးတည်း။ [ဣတိ တလုံး အကျေကြုံပါ။]

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ (ပထမ ဖြစ်ခဲ့သော်။) မဟာပဒါနသုတ္တံ၊သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁။ အဘိနန္ဒုံ။ ။ဧဝ မေတံ ဘဂဝါ ဧဝမေတံ သုဂတာတိ မဟ္ဌကေန သမ္ပဋိစ္ဆနာ အနုမောဒိ"သု ဧဝ သမ္ပဋိစ္ဆိ"သုစာတိ အတ္ထော။-ဝိနယမဟာဝဂ္ဂ- အနုဇာနလက္ခဏ သုတ္တ၊ သာရတ္ထ။

၂-မဟာနိဒါနသုတ္တ

ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ

၉၅။ ။ဧवं မေ သုတံ။ [မဟာပဒါနသုတ် နိဿယ အစဟုန်းကအတိုင်း ဆိုပါ၊ မဟာပဒါနသုတ္တံ-နေရာ၌ မဟာနိဒါနသုတ္တံ-ဟု ထည့်ရှုံသာ ထူးပါသည်။] ဧကံ သမယံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုရုသု၊ ကုရုအမည်ရသော ဇနပုဒ်၌။ [“ကုရု”ဟု ဗဟုဝုစ် နာမည်အားဖြင့် ထင်ရှားသော ဇနပုဒ်၌။ ဝါ၊ ကုရုတိုင်း၌—ဟူလို။] ကမ္မာသဓမ္မံ နာမ၊ ကမ္မာသခမ္မမည်သော။ ဝါ၊ ပြောက်ကျားသော ခြေရှိသော ပေါရိုဏာဒကို ဆုံးမအပ်ရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်

၁။ ကုရုသု။ ။ကုရုဟူသည် ဇနပုဒ် (တိုင်း)ကို အစိုးရသော မင်းသားတို့၏ အနွယ်အားဖြင့် ရအပ်သော နာမည်ရင်းတည်း။ ထိုမင်းသားတို့၏ နေရာဖြစ်သော ဇနပုဒ်ကိုလည်း (ဌာနီမင်းသားတို့၏ကုရု-ဟူသောအမည်ကို ဌာနဇနပုဒ်၌ တင်စား၍) ရှင်ဗုद्ध သဒ္ဒါအဖြစ်ဖြင့် ကုရုဟုပင် ဗဟုဝုစ်ဖြင့် ဆိုထားသည်၊ ဇနပုဒ်တခုတည်းပင် ဖြစ်လင့်ကစား မင်းသားအများ၏ ကုရုဟူသော ဗဟုဝုစ်နာမည် အတိုင်းပင် သူတို့၏ နေရာအရပ်ကိုလည်း “ကုရု”ဟု ဆိုထားအပ်သည်—ဟူလို။ [အကျယ်ကို ကစ္စည်းတာသာဒီကာ ဏရာဂါတသေဒ—သုတ် အဖွင့်၌ ပြထားပြီ။]

တနည်း။ ။မန္ဒာတု စကြာမင်း လက်ထက်၌ စကြာရတနာဖြင့် ဧလေကျွန်းလုံးကို လှည့်လည်သောအခါ အရှေ့ကျွန်း အနောက်ကျွန်း မြောက်ကျွန်းသားတို့ လိုက်လာလေရာ ထိုသူတို့အား နေဖျိရာ ဇနပဒ တခုစီ ပေး၏၊ ထိုသူတို့၏ နေရာဇနပုဒ်သည် မိမိတို့၏ ကျွန်းနာမည်အတိုင်း ထင်ရှား၏၊ ဥတ္တရကုရုမည်သော မြောက်ကျွန်းမှ လိုက်လာသူတို့၏ နေရာဇနပုဒ်လည်း ကုရုရဋ္ဌ—ဟူသော အမည်ကို ရ၏၊ ထိုဇနပုဒ်ကို “ကုရု”ဟု ဆိုသည်၊ ထိုဇနပုဒ်၌ ပါဝင်သော မျိုးစွာသောရွာနိုင်ငံတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဇနပုဒ်ကို “ကုရု”ဟု ဗဟုဝုစ်ဖြင့် ခေါ်ထားအပ်သည်။ [အကျယ်ကို အဋ္ဌကထာ၌ ကြည့်ပါ။]

မှတ်ချက်။ ။ကုရုပုဒ်က ဗဟုဝုစ် ဖြစ်သော်လည်း ထို၏ ဝိသေသန ဖြစ်သော ဇနပဒက (ဇာတိသဒ္ဒါဖြစ်သောကြောင့်) “ဇနပဒေ”ဟု ဧကဝုစ်သာ ရှိရသည်။ [ဋီကာ။] ဤစကားအရ “ကောသလေသု ဇနပဒေ, ကုရုသု ဇနပဒေ”ဟု ပါဠိတော်များ၌ရှိသည်ကို သတိပြုပါ။ အနက်ပေးရာ၌မူ သဒ္ဒါက ဗဟုဝုစ် ဖြစ်စေကာမူ အနက်ဖြစ်သော ဇနပုဒ်က တခုတည်းဖြစ်သောကြောင့် “ကုရုသု၊ ကုရုမည်သော။ (ကုရုဟု ဗဟုဝုစ်အမည်ရသော။) ဇနပဒေ၊ ၌။”ဟု ဆရာတို့ အနက်ပေးတော်မူကြသည်။

ကမ္မာသ ဓမ္မမည်သော။ [တနည်း] ကမ္မာသဓမ္မံ နာမ၊ ငါးပါး သီလတရား ပြောက်ပြောက်ပြက်ပြက် ရှိရာ၏ အဖြစ်ကြောင့် ကမ္မာသဓမ္မမည်သော။ ကုရုနှုန်း ကုရုတိုင်းသူတိုင်းသားတို့၏။ နိဂမော၊ နိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ။) (တံ၊ ထို ကမ္မာသဓမ္မ နိဂုံးကို။ ဂေါစရဂါမံ၊ ဆွမ်းခံရွာကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။) ဝိဟရတိ၊ သီတင်းသုံးတော်မူ၏။

အထခေါ၊ ဌ။ (မြတ်စွာဘုရား၏ ကုရုတိုင်း၊ ကမ္မာသဓမ္မနိဂုံးဝယ် သီတင်းသုံးတော်မူရာ ထိုအခါ၌။) အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ယေန၊ ဌ။ ဘဂဝါ။ (အတ္ထိ။) ဇေန၊ မြတ်စွာဘုရားရှိရာ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ သွားပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ (ရောက်ရာ အရပ်မှတဆင့် သာ၍နီးကပ်သော အရပ်သို့) သွားပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္မာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ် တခုသောအရပ်အဖို့၌ ထိုင်နေသည် မည်လောက်အောင်။ (တနည်း) ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ် တခုသော အရပ်အဖို့၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ကေမန္တံ၊ အောင်။ ဝါ၊ ဌ။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေပြီးသော။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧတံ၊ ဤ စကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ (ကိုယ်၊ အဘယ်သို့ လျှောက်သနည်း။)

ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အစ္ဆရိယံ၊ လက်ဖျောက်ခတ်တီး အံ့ချီးထိုက်ပါပေစွ။ ဘမန္တေ။ အဗ္ဘုတံ၊ မဖြစ်စဘူး ထူးဆန်းပါပေစွ။ ဘန္တေ။ ယာဝ၊ အတိုင်းအရှည်ကို လွန်၍သော။ ဝါ၊ အလွန်ပင်။ အယံ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ ဤ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည်။ ဂမ္ဘီရော စ၊ နက်နဲလည်း နက်နဲပါ၏။ ဂမ္ဘီရော ဘာသော စ၊ နက်နဲသည်ဖြစ်၍လည်း ထင်လာပါ၏။ (နက်နဲသည်ဟုလည်း

၁။ ကမ္မာသဓမ္မံ။ပ။နိဂမော။ ။[ကမ္မာသမ္မေ အမည်ရပုံကို အဋ္ဌကထာ၌ ကြည့်ပါ။] ထို ကမ္မာသဓမ္မ နိဂုံး၌ သုရားရှင်သီတင်းသုံးဖို့ရာကျောင်းမရှိသောကြောင့် "ကုရုသု ဝိဟရတိ ကမ္မာသဓမ္မေ နာမ ကုရုနံ နိဂမေ" ဟု သတ္တမီ ဝိဘတ်ဖြင့် မဆိုပဲ ကမ္မာသဓမ္မံ နာမ ကုရုနံ နိဂမော ဟု ပထမာ ဝိဘတ်ဖြင့် ဆိုသည်။ ["တံ ဂေါစရဂါမံ ကတ္တာ" ဟု အဋ္ဌကထာ၌ ပါဌ်သေသ ထည့်သည်။]

၂။ **ကေမန္တံ။** ။ပထမ အနက်ပေးရာ၌ ဘာဝနပုံသက ဟု ခေါ်သော ကြိယာ ဝိသေသနတည်း။ ယထာ။ပ။တထာ နိသိဒိ ကို ကြည့်၍ "ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ် တခုသော အရပ် အဖို့၌ ထိုင်နေသည် မည်လောက်အောင်"ဟု ပေးသည်။ ရှေးက "သင့်တင့်လျောက်ပတ်စွာ" ဟု အလွယ်ပေးတော်မူကြ၏။ ဒုတိယနည်း၌ ဘုမ္မဏ္ဍေ ဝါ တေ ဥပယောဂဝစနံ ကို ကြည့်ပေးသည်။ [ကေ-တခုသော+အန္တံ-အဖို့၊ "ယုတ္တပဒေသေ"ဟု ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍ၌ ဝိမတိမှင့်၏။]

ထင်ရပါ၏။) အထ စ ပန္၊ ထို သို့ ဖြစ်ပါလျက်။ မေ၊ တပည့်တော်၏ (ဉာဏ်၌။) ဥတ္တာနကုတ္တာနကော ဝိယ၊ ပေါ်လွင် ပေါ်လွင်သကဲ့သို့။ ဝါ၊ အလွန် ပေါ်လွင်သကဲ့သို့။ ခါယတိ၊ ထင်လာပါ၏။ (ထင်ရှားလာပါ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ [မာဃောဝံ=မာ+ဝေါ်။] ဝေါ်၊ သို့။ မာ အဝစ၊ မပြောလင့်။ (မပြောနဲ့။)။ပ။ ဂမ္ဘီရာဝဘာသော စ၊ ၏။ အာနန္ဒ။ တေသ ဧမ္မယ၊ ဤ ပဋ္ဌိစ္စ သမုပ္ပါဒ် အကြောင်းဒေရပ်ရပ်ကို။ အနုဗောဓာ၊ အဖန်ဖန် မသိခြင်းကြောင့်။ (နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ် ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ် ဟူသော ဉာဏပရိညာဖြင့် အဖန်ဖန် မသိခြင်းကြောင့်။) အပ္ပဋိဝေဓာ၊ ထိုးထွင်း၍ မသိခြင်းကြောင့်။ (ဝိပဿနာဉာဏ် မဂ်ဉာဏ်ဟူသော တိရီဏပရိညာ ပဟာနပရိညာတို့ဖြင့် ထိုးထွင်း၍ မသိခြင်းကြောင့်။) [ဤပုဒ်တို့၏ အဓွင့်ကို ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

ဝေါ်၊ ဤသို့။ (သို့ကလောက်။) အယံ ပဇာ၊ ဤ သတ္တဝါအပေါင်းသည်။ တန္တာကုလကဇာတာ၊ ယက်ကန်းသည်တို့၏ ချည်ထွေးကဲ့သို့ ရှုပ်ထွေးသည် ဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ (ယက်ကန်းသည်တို့၏ ချည်ထွေးကဲ့သို့ ရှုပ်ထွေး နေသည်။) (တနည်း-) တန္တာကုလကဇာတာ၊ ယက်ကန်းသည်တို့၏ ရှုပ်ထွေးသော ချည်ကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။ (ယက်ကန်းသည်တို့၏ ရှုပ်ထွေးသော ချည်လို ဖြစ်နေသည်။) ကုလာဂဏ္ဌိကဇာတာ-၊ ယက်ကန်းသည်တို့၏ ကစိရေ တင်အပ်

၁။ တန္တာကုလကဇာတာ။ ။တန္တံ ဝိယ အာကုလကဇာတာ။—အဋ္ဌကထာ။ တန္တဟူသည် အဝတ်ယက်ဖို့ရာ ယက်ကန်းစင်၌ ဖြန့်တားအပ်သော ချည်အများတည်း၊ အထားမကောင်းသဖြင့် ကြွက်ကိုက်ထားအပ်သော ထိုချည်ကဲ့သို့ ရှုပ်ထွေးနေသည်—ဟူလို။

၂။ တနည်း။ ။တန္တမေဝ ဝါ အာကုလံ တန္တာကုလံ၊ တန္တာကုလံ ဝိယ ဇာတာ ဘူတာတိ တန္တာကုလဇာတာ။—ဋီကာ။ ယက်ကန်းသည်တို့၏ ရှုပ်ထွေးသော ချည်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်ဟူလို။

၃။ ကုလာဂဏ္ဌိကဇာတာ ။ ။ကုလာဂဏ္ဌိကံ ဝုစ္စတိ ပေသကာရကဋ္ဌိယသုတ္တံ။—အဋ္ဌကထာ။ ဝိနန္ဒတော (ခွဲဆက် ချုပ်စပ်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။) "ကုလာ"တို ဋ္ဌတ္ထိလိင်ဝယေန လဒ္ဓနာမသော တန္တဝါယသော ("ကုလာ" ဟု ဋ္ဌတ္ထိလိင်၏ အစွမ်းဖြင့် ရအပ်သော နာမည်ရှိသော ယက်ကန်းသည်၏။) ဂဏ္ဌိကံ နာမ အာကုလတာဝေန ။ပ။ခလိတတန္တသုတ္တံ (ချွတ်ယွင်းရှုပ်ထွေးသော ယက်ကန်းချည်။)—ဋီကာ။

သော ချည်ထွေး၏ ရှုပ်ထွေးသကဲ့သို့ဖြစ်သည်။ (တနည်း)[1]၊ ကုလာဂဏ္ဍိက ဇာတာ၊ စာမ ကလေး၏ ရှုပ်ထွေးသော အသိုက်ကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။ ဝါ၊ စာပေါင်းသိုက်နှင့် တူသည်။ မုဉ္ဇ ပဗ္ဗဇာတူတာ၊ ဖြူဆံမြက် ပြိန်းမြက်ကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။ (ကြိုးကျစ်လားအပ်သော ဖြူဆံမြက် ပြိန်းမြက်ကဲ့သို့ ရှုပ်ထွေးသည်။) (ဟုတ္တာ။) [နာတိဝတ္တတိ-ဌ် စပ်။]

အပါယံ၊ ကြီးပွားချမ်းသာခြင်းမှ ကင်းသော။ ဝါ၊သုခ၏ ဖြစ်ကြောင်းကောင်းမှုမှကင်းသော။ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုက္ခအပေါင်း၏ လည်းလျောင်းရာ ဖြစ်သော။ ဝိနိပါတံ၊ သုခဖြစ်ခြင်းမှ ဖောက်ပြန်ပျက်စီး၍ ကျရောက်ရာ ဖြစ်သော အပါယ်လေးဘုံကိုလည်းကောင်း။ သံသာရံ၊ အလုံးစုံသော သံသရာကိုလည်းကောင်း။ (ကြင်းသော ခန္ဓာ အာယတန ဓာတ်တို့၏ မပြတ်ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။) နာတိဝတ္တတိ၊ မလွန်မြောက်နိုင်။ ["အပါယံ" စသော သုံးပုဒ်အရ အပါယ် ၄-ဘုံရ၍ "သံသာရံ" အရ ကြင်းသောလူ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ သံသရာကို ရသည်။]

၉၆။ ॥အာနန္ဒ॥ အတ္ထိ ဣဒပ္ပစ္စယာ ဇရာမရဏန္တိ၊ အတ္ထိ ဣဒပ္ပစ္စယာ ဇရာမရဏံ-ဟူ၍။ ဝါ၊ ဤ မည်သောအကြောင်းကြောင့် ဇရာမရဏသည် ထင်ရှားရှိသလော ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ဗုဒ္ဓေန၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍။ သတာ၊ ဖြစ်သောပညာရှိသည်။ (အမေးခံရသော ပညာရှိသည်။) အတ္ထိတိ၊ အတ္ထိ ဟူ၍။ ဝါ၊ ထင်ရှားရှိ၏ ဟူ၍။ ဝေနိယံ၊ ပြောဆိုထိုက်သည်။ (ဖြေဆိုထိုက်သည်။) အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကိံ. ပစ္စယာ ဇရာမရဏန္တိ၊ ကိံ ပစ္စယာ ဇရာမရဏံ-ဟူ၍။ ဝါ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဇရာမရဏသည် ထင်ရှားရှိသနည်း ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝေဒေယ္ယ၊ အကယ်၍ ပြောဆိုအံ့။ (အကယ်၍ မေးအံ့။) (ဝေံ သတိ၊ သော်။) ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏန္တိ၊ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏံ-ဟူ၍။ ဝါ၊ ဇာတိ-ဟူသော အကြောင်းကြောင့်

---

[1]။ တနည်း။ ॥ကုလာနာမ သကုဏိကာ (ကုလာမည်သည် ငှက်မတည်း။) တဿာ ကုလာဝကော (ရှုပ်ထွေးသော အသိုက်။)-အဋ္ဌကထာ။ဤအဖွင့်များကိုကြည့်၍ အနက် နှစ်နည်းပေးပါသည်။ အကျယ်ကို အဋ္ဌကထာ၌ ကြည့်ပါ။

[2]။ ဣဒပ္ပစ္စယာ။ ॥ဣဒေ အယံ ပစ္စယောတိ ဣဒပ္ပစ္စယော၊ [ဣဒံနှင့် ပစ္စယသည် အရတူသော ကမ္မဓာရည်း သမာသ်-ဟူလို။] တဿာ ဣဒပ္ပစ္စယာ၊ ဣမဿာ ပစ္စယာတိ အတ္ထော၊ ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊-ဣမဿာ နာမ ပစ္စယာ ဇရာမရဏန္တိ ဧဝံ ဝတ္တေမ္ဗော အတ္ထိ နု ခေါ ဇရာမရဏသ ပစ္စယောတိ။-ဒုတိယာ။ အဋ္ဌကထာ၌ကား တမျိုးဖွင့်၏။ဒုတိယာ၌ အကျယ်ကြည့်ပါ။

ဇရာမရဏာသည် ထင်ရှားရှိ၏ ဟူ၍။ ဤတို၊သို့။ ဝစနီယံ၊ သည်။ အသ၊ ရာ၏။[နောက်နောက် ဝါကျများ၌ ဤနည်းမှီး၍ ပေးပါ။]

၉၇။ ။အာနန္ဒ။ ဤတို ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ နာမရူပပစ္စယာ၊ နာမ်ရူပ် ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝိညာဏာ၊ သည်။(သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။) ဝိညာ ဏ ပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ နာမရူပံ(သမ္ဘဝတိ။) [ဤစကားဖြင့် နာမ်ရူပ်နှင့် ဝိညာဉ်တို့ အပြန်အလှန် ကျေးဇူးပြုပုံကို ဟောဒတာမူသည်။] ဇာတိပစ္စယာ ။ပ။ဟောတို့။[မဟာပဒါနသုတ် ၅၈-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။]

၉၈။ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ၊ ဟူ၍။ ဤတို ဧတံ၊ ဤ စကားကို။(မယာ။) ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ (မိန့်တော်မူအပ်ပြီ။) အာနန္ဒ။ တံ ဧတံ၊ ထိုစကားကို။(ဝေဒိတဗ္ဗံ-၌ စပ်။) ယထာ၊ အကြောင် အကြောင်းကြောင့်။[ဤမိုနာ ပိ ပရိယာယေန-၏ အနိယမစကား။] ဇာတိ ပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဇရာမရဏံ(သမ္ဘဝတိ။) ဤမိုနာ ပိ ပရိယာယေန၊ ဤ အကြောင်းကြောင့်လည်း။ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိထိုက်၏။(သိနိုင်၏။)

အာနန္ဒ။ ဟိ၊ ထင်ရှားအောင်ပြဦးအံ့။ သဗ္ဗေန၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံအကုန်အစင်။ ဝါ၊ အလုံးစုံသော။သမ္ဘတာ၊အလုံးစုံ သော အပြားအားဖြင့်။(အလုံးစုံသော သဘောအားဖြင့်။) သဗ္ဗံ၊ စင်။ ဝါ၊ သော။ဇာတိ၊သည်။ကဿစိ၊တစုံတယောက်သောသတ္တဝါ၏(သန္တာန်၌။)ကိမ္မိ စိ၊ တစုံတခုသော ဘဝ၌။ စ နာဘဝိဿ၊ အကယ်၍ မဖြစ်အံ့။ [အဋ္ဌကထာ ၌“စ”ကို“ယဒိ”ဟု ဖွင့်သည်။]သေယ္ယထိဒံ၊ ထို သတ္တဝါ ထို ဘဝတို့ဟူ သည် ဏာယ်နည်း။

ဒေဝါနံ ဝါ၊ နတ်တို့၏သော်လည်း။ ဒေဝတ္တာယ၊ နတ်အဖြစ်အကျိုး ငှာ။ (နတ်၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာဟူသော ဘဝအကျိုးငှာ။) (ဇာတိ၊ ဇာတိလည်းကောင်း။) [ဒေဝ-နတ်ဟု နာမည်တပ်၍ ပညတ်ထား အပ်သော သတ္တဝါ၊ထို သတ္တဝါဟု ပညတ်ဖွယ်ရန် ဖြစ်သော ဝိပါက်နာမကွန္ဓာ ကဋ္ဌတ္ထာရုပ်နှင့်တကွ စိတ် စေတသိက် ရုပ်တရားများ ဟူသော ဒေဝတ္တာ၊ ထို ရုပ်နာမ်တို့၏ အထင်အရှားဖြစ်မှုသည် (ဥပါဒ်မှုသည်) ဇာတိ၊ ဤသုံးမျိုး ကို သတိပြုပါ။]

၁။ သေယ္ယထိဒံ။ ။ဤပုဒ်၏အနက်ကို ဋီကာဖွင့်အတိုင်း ကထေတု ကမျတာ ပိုဏ္ဏာအဖြစ်ဖြင့် အနက်ပေးပါသည်။ အဋ္ဌကထာ၌ကား တမျိုးဖွင့်၏၊ ထို အလို “သေယ္ယထိဒံ၊ ထို ဆိုအပ်ပြီးသော ကဿစိ ကိမ္မိ စိ ပုဒ်၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို အကျယ်ညွှန်ပြတော်မူအံ့။ ဝါ၊ အကျယ်ဝေဖန်တော်မူအံ့”ဟု ပေးပါ။

ဂန္ဓမ္ဗာနံ ဝါ၊ ဂန္ဓမ္ဗနတ်တို့၏သော်လည်း။ ဂန္ဓမ္ဗတ္တာယ၊ ဂန္ဓမ္ဗအဖြစ် အကျိုးငှာ။ (ဇာတိ။) ယက္ခာနံ ဝါ၊ ယက္ခနတ်တို့၏ သော်လည်း (ဘီလူးတို့၏ သော်လည်း။) ယက္ခတ္တာယ၊ ယက္ခအဖြစ်အကျိုးငှာ (ဇာတိ။) ဘူတာနံ ဝါ၊ အမှတ်မထား တပါးပါး ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့၏ သော်လည်း။ ဘူတတ္တာယ၊ ဖြစ်သော သတ္တဝါအကျိုးငှာ။ (ဇာတိ)၊ [ဋီကာအလို "ဘူတာနံ ဝါ၊ ကုမ္ဘဏ်နတ်တို့၏ သော်လည်း"ဟု ဆိုပါ။]

မနုဿာနံ ဝါ မနုဿတ္တာယ (ဇာတိ။) စတုပ္ပဒါနံ ဝါ၊ ခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့၏ သော်လည်း။ စတုပ္ပဒတ္တာယ၊ခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါအဖြစ် အကျိုးငှာ။ (ဇာတိ။) ပက္ခိနံ ဝါ၊ ငှက်တို့၏ သော်လည်း။ ပက္ခိတ္တာယ၊ ငှက်အဖြစ်အကျိုးငှာ။ (ဇာတိ။) သရီသပါနံ ဝါ၊ မြွေကင်းစသော သတ္တဝါတို့၏ သော်လည်း။ သရီသပတ္တာယ၊ ငှာ။ (ဇ၁တိ၊ ဇာတိလည်းကောင်းတည်း။)

အာနန္ဒ။ ဟိ၊ မှန်၏။' တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ ထိုထို သတ္တဝါတို့၏။ တဒတ္တာယ၊ ထို(ဒေဝ ဂန္ဓမ္ဗ စသော) အဖြစ်အကျိုးငှာ။ ဇာတိ၊ သည်။ စ နာဘဝိသာ၊ အကယ်၍ မဖြစ်အုံ။ သဗ္ဗသော၊ ကြွင်းမဲ့ညီသုံ အလုံးစုံအားဖြင့်။ ဇာတိယာ၊ ဇာတိသည်။ အသတိ၊ မရှိလတ်သော်။ ဇာတိ နိရောဓော၊ ဇာတိ၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ (ဇာတိ၏ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်။) ဇရာမရဏံ၊ သည်။ ပညာယေထ အပိ နု ခေါ၊ ထင်ရှားရှုသေးသလော။ (ထင်ရှားဖြစ်ရှုသေးသလော။) ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ဧတံ၊ ဤသို့ ထင်ရှားခြင်းသည်။ (ဤသို့ ဇာတိမရှိပါပဲ ဇရာမရဏ၏ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်။) နော်ဟိ၊ မသင့်ပါ။ (မဖြစ်နိုင်ပါ။)

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤလောကဌ်။ ယဒိဒံ (ယာ+အယံ) ဇာတိ၊ အကြင်ဇာတိသည်။ (အတ္ထိ။) ဧသေဝ၊ ဤဇာတိသည်သာ။ ဇရာမရဏဿ၊ ဇရာမရဏ၏။ ဟေတု၊ အကြောင်းတည်း။ ဧတံ (ဧဝ)၊ ဤ ဇာတိသည်သာ။ (ဇရာမရဏဿ။) နိဒါနံ၊ အပ်နှင်းတတ်သော အကြောင်းတည်း။ ဧသ (ဧဝ)၊ သည်သာ။ (ဇရာမရဏဿ။)သမုဒယော၊ ဖြစ်ခဲ့ရာ အကြောင်းတည်း။ (ဖြစ်ကြောင်းတည်း။) ဧသ(ဧဝ)၊သည်သာ။ (ဇရာမရဏဿ။) ပဘဝေယော၊ စွဲ၍ ဖြစ်ရာအကြောင်းတည်း။ [နောက်နောက် ဝါကျများ၌ ဤသို့ အပြည့်အစုံပေးပါ။ ထူးရာ၌သာရေးပါမည်။]

၉၉။ ။ဘဝပစ္စယာ ဇာတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝါ။ ဘဝဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဇာတိဖြစ်၏ ဟူ၍။ ဣတိ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ (မယာ) ဝုတ္တံ။ပ။

အာနန္ဒ။ ဟိ၊ ထင်ရှားအောင် ပြဦးအုံ့။ သမ္ဘေန၊ အားဖြင့်။ သမ္ဘံ၊ စင်။ သမ္ဘေထား၏ အားဖြင့်။ သမ္ဘံ၊ စင်။ ဘဝေါ။ ကဿစိ၊ ၏ (သန္ဓာန်၌)။ ကိ မ္ဘိ စိ၊ ၌။ စ နာဘဝိဿ၊ အုံ့။ သေယျထိဒံ၊ထိုဘဝဟူသည် အဘယ်နည်း။ ကာမဘဝေါ ဝါ၊ ကာမဘဝသည် သော်လည်းကောင်း။ ရူပဘဝေါ ဝါ၊ သည်သော်လည်းကောင်း။ အရူပဘဝေါ ဝါ၊ လည်းကောင်းတည်း။ပ။ ယဒိဒံ ဘဝေါ။

၁၀၀။ ။ဥပါဒါနုပစ္စယာ။ပ။ ကာမုပါဒါနံ ဝါ၊ ကာမုပါဒါန်သည် သော်လည်းကောင်း။ပ။ အတ္တဝါဒုပါဒါနံ ဝါ၊ အတ္တဝါဒုပါဒါန်သည် သော် လည်းကောင်းတည်း။

၁၀၁။ ။တဏှာပစ္စယာ။ပ။ ရူပတဏှာ၊ ရူပါရုံ၌ နှစ်သက်တတ်သော တဏှာလည်းကောင်း။ပ။ ဓမ္မတဏှာ၊ ဓမ္မာရုံ၌ နှစ်သက်တတ်သော တဏှာ လည်းကောင်းတည်း။

၁၀၂။ ။ဝေဒနာပစ္စယာ ။ပ။ သေယျထိဒံ၊ ထို ဝေဒနာဟူသည် အဘယ်နည်း။ စက္ခုသမ္ဖဿဇာ၊ စက္ခုသမ္ဖဿကြောင့် ဖြစ်သော။ (စက္ခု ပသာဒ၌ မှီသော ဖဿစေတသိက်ကြောင့် ဖြစ်သော။) [စက္ခုဝိညာဉ်နှင့် ယှဉ်သော ဖဿ-ဟူလို။] ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်လည်းကောင်း။ပ။ မနော သမ္ဖဿဇာ၊ မနောသမ္ဖဿကြောင့် ဖြစ်သော။ (မနောဒ္ဓါရဟူသော ဘဝင် စိတ်၌ ဖြစ်သော ဖဿကြောင့် ဖြစ်သော။) ဝေဒနာ၊ လည်းကောင်း တည်း ။ပ။

၁၀၃။ ။အာနန္ဒ။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဧတံ ဝေဒနံ၊ ဤ ဝေ ဒနာကို။ (စက္ခုသမ္ဖဿဇာ စသော ဤဝေဒနာကို။) ပဋ္ဌိစ္စ၊ စွဲ၍။ တဏှာ၊ တဏှာသည်။ (သမ္ဘဝတိ။) တဏှံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ ပရိယေသနာ၊ ရှာ ခြင်းသည်။ (သမ္ဘဝတိ။) [ရူပအစရှိသော အာရုံတို့ကို ရှာရသည်။] ပရိယေသနံ ပဋ္ဌိစ္စ။ လာဘော၊ ရခြင်းသည် ။(ရူပအစရှိသော အာရုံကိုရခြင်း သည်။)(သမ္ဘဝတိ။) လာဘံ ပဋ္ဌိစ္စ။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်။ (သမ္ဘ ဝတိ။) [အလိုရှိအပ်သောအာရုံ အလိုမရှိအပ်သော အာရုံကိုလည်းကောင်း၊ ကောင်း,မကောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဤ ပစ္စည်းက ရူပါရုံအတွက်၊ ဤမစ္စည်းက သဒ္ဒ အစရှိသော အာရုံအတွက် ဟုလည်းကောင်း၊ ဤဟာက ငါ့ဖို့၊ ဤ ဟာက သူများဖို့ ဟုလည်းကောင်း၊ ဤမျှလောက်ကို စားမည်၊ ဤမျှလောက် ကို သိမ်းထားမည် ဟုလည်းကောင်း၊ ဝိတက်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခြင်း ကြံစည်ခြင်း တည်း။]

ဝိနိစ္ဆယ်။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ ဆန္ဒရာဂေါ၊ အနည်းငယ်နှစ်သက်ခြင်း အကြီး အကျယ်တပ်မက်ခြင်းသည်။ (သမ္ဘဝတိ။) ဆန္ဒရာဂံ ပဋ္ဌိစ္စ။ အဗ္ဗောဟာရနှုန်း ဝါ ဝါဥစ္စာဟု သက်ဝင်မျှိသိပ် ပြီးဆုံးခြင်းသည်။ ဝါ၊ ဝါ ဝါဥစ္စာဟု အပြီးသတ် ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်။(သမ္ဘဝတိ။)[တဏှာ ဒိဋ္ဌိဖြင့် ဝါ ဝါဥစ္စာဟု အပြီးသတ် ဆုံးဖြတ်သည်။] အဗ္ဗောဟာရနှုန် ပဋ္ဌိစ္စ။ ပရိဂ္ဂဟော၊ ပိုင်းခြားရှု ယူခြင်းသည်။ ဝါ၊ သိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ (သမ္ဘဝတိ။) [တရားကိုယ်မှာ လောဘမူ စိတ္တုပ္ပါဒ်တည်း။] ပရိဂ္ဂဟံ ပဋ္ဌိစ္စ။ မစ္ဆရိယံ၊ ဝန်တိုခြင်းသည်။ (သမ္ဘဝတိ။)[ဝန်တိုခြင်းဟူသည် မိမိပစ္စည်းကို သူတပါးတို့ မသုံးစွဲစေလိုခြင်း သုံးစွဲမှာ စိုးခြင်းတည်း။ တရားကိုယ်မှာ မစ္ဆရိယ ပြဓာန်းသော ဒေါသမူ စိတ္တုပ္ပါဒ်တည်း။]

မစ္ဆရိယံ ပဋ္ဌိစ္စ။ အာရက္ခော၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ (သမ္ဘဝတိ။) [တံခါးကိုပိတ်ခြင်း လုံခြုံသောသေတ္တာ စသည်ဌာထားခြင်း စသည်များတည်း။ ဤကာဠ "အာရက္ခော၊ လေးလေးစားစား စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်"ဟု ဖွင့် ၏။] အာရက္ခာဓိကရဏံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဒဏ္ဍာဒါနသတ္ထာဒါနကလဟ ၁ ဝိဂ္ဂဟ ၂ ဝိ၀ါဒ ၃ တုံ တုံ ပေသူည မုသာ၀ါဒါ၊ တုတ်ကိုကိုင်ရခြင်း ခားစသောလက်နက်ကိုကိုင်ရခြင်း ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်ထိပါးရှု ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်း ဆန့်ကျင်ဘက်ကိုယူခြင်း ဆန့်ကျင်ဘက်ပြောဆိုရခြင်း နှင့် နှင်ဟု ပြောဆိုရခြင်း ရန်တိုက်ရခြင်း မုသားပြောဆိုရခြင်း ဟူကုန်သော။ အနေကေ၊ တပါးမက များစွာကုန်သော။ ပါပဓာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ သမ္ဘဝန္တိ။

၁။ **ကလဟ**။ ။ ကလဟဟူသည် လက်ကိုကိုင်ဆွဲခြင်း (ကိုယ်ချင်းထိခြင်း) ကိုယ်ချင်းတိုက်ခြင်း စသည်ဖြင့် ကိုယ်ထိလက်ရောက် ရန်ဖြစ်ခြင်း ဟူသော ကာယ ကလဟ၊ နှုတ်ဖြင့် မကြားကောင်းမနာသာ ထိခိုက်အောင်ပြောဆိုခြင်းဟူသော ဝါစာ ကလဟတည်း၊ [ရှေးက "ကလဟ–ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်း" ဟု ဘာသာပြန်တော်မူကြ၏၊ "ထိခိုက်၍ရန်ဖြစ်ခြင်း" ဟု ဆိုလိုသည်။]

၂။ **ဝိဂ္ဂဟ ၊ ဝိ၀ါဒ**။ ။ ဝိဂ္ဂဟဟူသည် ရှေးအဖို့ဌာဖြစ်သော ဆန့်ကျင်ဘက်စကား ကို ပြောခြင်းတည်း၊ [ရှေးဦးစွာဆန့်ကျင်ဘက်စကားပြောခြင်း–ဟူလို။] ဝိ၀ါဒဟူသည် နောက်အဖို့ဌာဖြစ်သော ဆန့်ကျင်ဘက်စကားကို ပြောခြင်းတည်း၊ [နောက်နောက်ဆန့် ကျင်ဘက်စကားပြောခြင်း–ဟူလို။]

အမှာ။ ။ဤ ဒဏ္ဍာဒါန သတ္ထာဒါနစသည်ကား တမျိုးပြီးမှတမျိုး အစဉ်အတိုင်း ဖြစ်ရမည်ဟု ဆိုလိုသည်မဟုတ်၊ အာရက္ခဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာ သော အကုသိုလ်တရားများတည်း–ဟု မိန့်တော်မူလိုရင်းဖြစ်သည်။

[ဒဏ္ဍာဒါန စသည်တို့၏ တရားကိုယ်မှာ ထိုထို အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော ဒေါသမူ စိတ္တုပ္ပါဒ်တို့တည်း။]

၁၀၄။ ။ယခုအခါ တဏှံ ပဋ္ဌိစ္စ ပရိယေသနာ အစရှိသော အနုလောမနည်းဖြင့် ဖြစ်စေအပ်ပြီးသော ဒေသနာတော်ကို ပဋ္ဌိလောမနည်းအားဖြင့်လည်း သမုဒါစာရတဏှာကို ပြုတော်မူလိုသောကြောင့် အာရက္ခာမိကရဏံ အစရှိသည်ဖြင့် အားထုတ်တော်မူလျက် ဒေသနာကို နှစ်စေပြီ။

[ဤ(၁၀၄)မှစ၍(၁၁၁)တိုင်အောင် ဝါကျတို့၌ အနက်ထူးမရှိ၊ (၉၀)၊ ဝါကျကို နည်းမှီး၍ ပေးနိုင်လောက်ပြီ။]

၁၁၂။ ။ [၉၈–ကိုမှီး၍ အပြည့်အစုံပေးပါ။] သေယျထိဒံ၊ ထို တဏှာဟူသည် အဘယ်နည်း။ ကာမတဏှာ၊ ကာမတဏှာလည်းကောင်း။ (ရူပအစရှိသော ကာမတို့၌ နှစ်သက်တတ်သော တဏှာလည်းကောင်း။) [ကာမဂုဏ်ဝါးပါး၌ နှစ်သက်သော ရာဂတည်း။] ဘဝတဏှာ၊ ' လည်းကောင်း။ (အခါခပ်သိမ်း ဖြစ်၏ဟု ဖြစ်သော ဘဝဒိဋ္ဌိနှင့် တကွဖြစ်သော တဏှာလည်းကောင်း။) [သဿတဒိဋ္ဌိ တည်း။] ဝိဘဝတဏှာ၊ လည်းကောင်း။ (ပျက်စီး၏ဟု ဖြစ်သော ဝိဘဝဒိဋ္ဌိနှင့် တကွဖြစ်သော တဏှာလည်းကောင်းတည်း။) [ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ တည်း။ အချုပ်မှာ–ဒိဋ္ဌိနှင့်တကွ ဖြစ်သော လောဘကို ဘဝတဏှာ ဝိဘဝတဏှာ ဟူဆိုသည်။]။ပ။

အာနုန္ဒ။ ဣတိ ခေါ၊ လျှင်။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤ တရားတို့သည်။ (ဝဋ္ဋမူလတဏှာ သမုဒါစာရတဏှာ ဟူသော တရားတို့သည်။) ဒ္ဒယေန၊ နှစ်ပါးသော အဖို့အားဖြင့်။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၌။ ကေ သမော သရဏာ၊ တခုတည်းသော ပေါင်းဆုံရာ ရှိကုန်သည်။(တနည်း)

၁။ **ဒွေဓမ္မာ**။ ။''သေ ပစ္စယော ဥပါဒါနိဿ၊ ယဒိဒံ တဏှာ''ဟု (၁၀၁)၌ ဟောတော်မူအပ်ခဲ့သော တဏှာသည် ဝဋ္ဋမူလတဏှာ မည်၏။ [ဝဋ္ဋမူလတဏှာ၊ ဝဋ္ဋ၏ အကြောင်းရင်း ဖြစ်သော တဏှာ။] ''တဏှံ ပဋ္ဌိစ္စ ပရိယေသနာ''ဟု ဟောတော်မူအပ်သော တဏှာသည် သမုဒါစာရတဏှာ မည်၏။ [သမုဒါစာရ၊ အထင်အရှားဖြစ်သောအားဖြင့် ကောင်းစွာ အထက်အထက်၌ အဆက်မပြတ်ဖြစ်ပေါ်လာသော တဏှာ။]

၂။ **ဒ္ဒယေန**။ ။ထို တဏှာ နှစ်မျိုးသည် တပ်မက်တတ်သော လက္ခဏာအားဖြင့် တမျိုးတည်းဖြစ်သော်လည်း ဝဋ္ဋမူလ သမုဒါစာရအားဖြင့် နှစ်မျိုးပြားသောကြောင့် ''ဒ္ဒယေန''ဟု ဟောတော်မူသည်။

၃။ **ဝေဒနာယ ကေသမောသရဏာ**။ ။ဤကာအဖွင့်အတိုင်း အနက်ပေးပါသည်၊ ဆိုလိုရင်းမှာ တဏှာနှစ်မျိုးလုံးသည် ဝေဒနာ၌ ပေါင်းဆုံကြရ၊ ဝေဒနာအားဖြင့် တခုတည်းသော ဖြစ်ကြောင်းရှိကြ၊ ဝါ–ဝေဒနာဟူသော ဖြစ်ကြောင်းရှိကြ (ဝေဒနာကြောင့်) ဖြစ်ကြရသည်–ဟု ဆိုလိုသည်။ [ဝိဂ္ဂဟဋ္ဌိ တာသာမိုကာ၌ ပြထားပြီ။]

ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာအားဖြင့်။ ဧကသမောသရုဏာ၊ တခု တည်းသော အကြောင်းရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၁၁၃။ ॥ဖဿပစ္စယာ။ပ။သေယျထိဒံ၊ ထို ဖဿဟူသည် အဘယ်နည်း။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ စက္ခုသမ္ဖဿလည်းကောင်း။ ဝါ၊ စက္ခုပသာဒကို မှီသော သမ္ဖဿလည်းကောင်း။ [စက္ခုဝိညာဉ် စိတ်နှင့်ယှဉ်သော ဖဿတည်း။ သောတ သမ္ဖဿ စသည်ဌာလည်း နည်းမျိုးသိပါ။]။ပ။မနောသမ္ဖဿော၊လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မနောဒ္ဓါရဌာ ဖြစ်သော သမ္ဖဿလည်းကောင်းတည်း။ [အတိတဘဝင် ဘဝင်စလန ဘဝင်ုပစ္ဆေဒတို့နှင့် တကွဖြစ်သော ဖဿတည်း။ ဤ စက္ခု သမ္ဖဿ စသည်တို့က ဝေဒနာအား ,ကျေးဇူးပြုပုံကို ဤ ဌီကာဌာလည်း ကောင်း၊ ဝိနည်း မဟာဝါ အာဒိတ္တပရိယာယသုတ်အဖွင့် သာရတ္ထဌာလည်း ကောင်း အကျယ်ပြထားသည်။]

ဝ ၁၁၄။ ॥နာမရူပ ပစ္စယာ။ပ။ဖဿော။ [၉၈-အတိုင်း ပေးပါ။]

(က) ပထမပြဿနာ။ ॥အာနန္ဒ॥ ယေဟိ အာကာရေဟိ၊ အကြင် အခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ ယေဟိ လိင်္ဂေဟိ၊ အကြင် အသွင်အပြင်တို့ဖြင့်။ ယေဟိ နိမိတ္တေဟိ၊ အကြင် အမှတ်အသားတို့ဖြင့်။ ယေဟိ ဥဒ္ဒေသေဟိ၊ အကြင် ညွှန်ပြပြောဆိုထိုက်သော အပြားတို့ဖြင့်။ နာမကာယဿ၊ နာမ်အပေါင်းကို။ (ဝေဒနာ သညာစသော နာမ်အပေါင်းကို။) ပညတ္တိ၊ အပြားအားဖြင့် သိစေခြင်းသည်။ (ပညတ်ခြင်းသည်။) ဟောတိ။

တေသု အာကာရေသု၊ ထို အခြင်းအရာတို့သည်။ တေသု လိင်္ဂေသု၊ ထို အသွင်အပြင်တို့သည်။ တေသု နိမိတ္တေသု၊ ထို အမှတ်အသားတို့သည်။ တေသု ဥဒ္ဒေသေသု၊ ထို ညွှန်ပြပြောဆိုထိုက်သော အပြားတို့သည်။ အသတိ၊ မရှိကုန်လတ်သော်။ [အသတိသည် ဝစန ဝိပလ္လာသ။] ရူပကာယော၊ ရူပ

၁။ အာကာရစသည်။ ॥ဝစနတွေကို ဌီကာဌာကြည့်ပါ။ အာကာရ၊ သိအပ်သော အခြင်းအရာ။ လိင်္ဂ၊ မထင်ရှားသော အနုက်ကို သိစေတတ်သော အသွင်အပြင်။ နိမိတ္တ၊ သိမှတ်အပ်ကြောင်း အမှတ်အသား။ ဥဒ္ဒေသ၊ ညွှန်ပြပြောဆို ထိုက်သော အပြား။ ဤပုဒ်တို့ဖြင့် ဝေဒနာ၏ ခံစားခြင်းသဘော သညာ၏ သိမှတ်ခြင်းသဘော စေတနာစသော သင်္ခါရတို့၏ စေ့ဆော်ခြင်းစသောသဘော ဝိညာဉ်၏အာရုံကို သိခြင်းသဘော လက္ခဏာတို့ကို ပြသည်။

၂ ॥နာမကာယသပညတ္တိ။ ॥ထို သဘောလက္ခဏာရှိသော တရားအပေါင်းကို နာမကာယ (နာမ်တရားအပေါင်း) ဟု ပညတ်ထားအပ် နာမည်တပ်ထားအပ်သည်။

ကာယ ၁ ၌။ (စက္ခုပသာဒစသော ရူပကာယ၌။) အဓိဝစန သမ္ဘသော ၂၊ အနက်၏ အထက်၌ ဖြစ်သော သဒ္ဒါဖြင့် မှတ်ယူထိုက်သော ဖယသည်။ ဝါ။ မနောသမ္ဘသာသည်။ ပညာယေထ အပိ နု ခေါ် ၊ ထင်ရှားရုသေး သလော။ ဤတို၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ တော်၊ ဤသို့ ထင်ရှားခြင်းသည်။ (နာမကာယကို ပညတ်ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော ခံစားခြင်းစသော အခြင်းအရာတို့ မရှိလျှင် ရူပကာယ၌ အဓိဝစနသမ္ဘသာ မည်သော မနောသမ္ဘသ၏ ထင်ရှားခြင်းသည်။) နောဟိ ၊ မသင့်ပါ။ (မဖြစ်နိုင်ပါ။)

(၁) ဒုတိယပြဿနာ။ ။အာနန္ဒ။ ယေဟိ အာကာရေဟိ။ပ။ယေဟိ ဥဒ္ဒေသေ ဟိ။[ရှေးအတိုင်းဆိုပါ။] ရူပကာယသ၊ ရုပ်တရားအပေါင်းကို။ ပညတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ။[အကြင် ရှုပွနစသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့် စက္ခုပသာဒစသော

၁။ ရူပကာယ။ ။စက္ခု၊ သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယဟူသော ပသာဒငါးပါးနှင့် တကွ ရုပ်တရားအားလုံးကို ရူပကာယဟု ဆိုသည်။ ပညာယေထ အရ ''ထင်ရှားခြင်း'' ဟူသည် အထင်အရှား ဖြစ်ခြင်းတည်း။

၂။ အဓိဝစနသမ္ဘသော။ ။ဤ၌ အဓိဝစနသမ္ဘသဟူသည် မနောဒွါရ၌ဖြစ်သော ဖယတည်း၊ ဝေဒနာ သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဉ်ဟူသော နာမ်ခန္ဓာ ၄-ပါးကို မှီ၍ မနောဒွါရ၌ဖြစ်သော ''သမ္ဘသ'' ဟု ဆိုလိုသည်။[ဝေဒနာစသော နာမ်ခန္ဓာ ၄-ပါး က မိမိနှင့်ယှဉ်ဖက် ဖယအား နိဿယ သဟဇာတပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုပုံကို သတိပြုပါ။] ဤပုဒ်၏အနက်ကို နောက်၌လာမည့်ရှိကာ (နာ-၁၀၇) အဓိသဒ္ဒေါ ဥပရိဘာဝေ စသည်နှင့် အဓိဝစနမုခေန ပညတ္တိမုခေန ဂဟေတမ္ဘတ္တာ (ဋီ-နာ-၁၀၁) စသည်ကိုကြည့်၍ ပေးပါသည်။

၃။ ပညာယေထ အပိ နု ခေါ်။ ။အကြင် ခံစားခြင်းစသော သဘောလက္ခဏာ အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ဝေဒနာ သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဉ်တို့ကို နာမ်တရားဟု ပညတ်ထားအပ်၏။ ထို ခံစားခြင်းစသော သဘောလက္ခဏာ အခြင်းအရာများ မရှိလျှင် ဝေဒနာစသော နာမ်တရားလေးပါးကို မှီ၍(ထို တရားများနှင့် ယှဉ်၍) မနောဒွါရ၌ဖြစ်သော အဓိဝစနသမ္ဘသမည်သော မနောသမ္ဘသသည် ရူပကာယ၌(စက္ခုပသာဒစသည်ကို မှီ၍) စက္ခုသမ္ဘသစသော နာမည်ဖြင့် ဖြစ်နိုင်ပါဦးမည်လော၊–ဟု မေးကော်မူသည်။

၄။ နော ဟေတံ ဘန္တေ။ ။ခံစားခြင်းစသော သဘောလက္ခဏာ အခြင်းအရာ မရှိလျှင် ဝေဒနာစသော နာမ်တရားလေးပါးမရှိနိုင်၊ နာမ်တရားမရှိလျှင် ထိုကိုမှီရသော ဖယသလည်းမဖြစ်နိုင်၊ သို့ဖြစ်လျှင် မိမိ၏မှီရာမရှိပါပဲ အာဘယ်နည်းဖြင့် ဖယနည်း သက်သက် စက္ခုပသာဒစသော ရူပကာယ၌ ဖြစ်နိုင်တော့အံ့နည်း။ ဥပမာ–သရက်ပင်မရှိလျှင် သပြေပင်မှ သရက်သီး မသီးနိုင်သကဲ့သို့တည်း။ ထို့ကြောင့် ''နော ဟေတံ'' ဟု ဖြေသည်။

တရားအပေါင်းကို ရုပ်တရားဟုပညတ်ထားအပ်၏။] တေသု။ပ။အသတိ၊ ကဲ့နှိ်
လတ်သော်။ နာမကာယေ၊ ဌ။ ပဋ္ဌိယသမ္မုဿော၊ ပဋ္ဌဝတ္ထု ပဋ္ဌာရုံတို့၏
အချင်းချင်းထိခိုက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော သမ္မုယသည်။ ပညာယေထ အပိ
နု ခေါ၊ လော။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ တော်၊ ဤသို့ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်။
(ရုပ်အပေါင်းကို ပညတ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ရူပနစသော သဘော
လက္ခဏာအခြင်းအရာမရှိလျှင် နာမကာယဌ ပဋ္ဌိယသမ္မုယ၏ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်း
သည်။)နောဟိ၊ မသင့်ပါ။(မဖြစ်နိုင်ပါ။)

(ဂ) တတိယပြဿနာ။ ။အနက်လွယ်ပြီ။ နာမ်ရုပ်နှစ်ပါးမရှိလျှင် အဓိ
ဝစနသမ္ဘယ ပဋ္ဌိယသမ္ဘယ နှစ်ပါးစုံ၏ မဖြစ်နိုင်ပုံကို ဟောတော်မူသည်။
ဥပမာ—ကောင်းကင်ဌ သရက်သီး သပြေသီးတို့၏ မဖြစ်နိုင်သကဲ့သို့တည်း။

(ဃ) စတုတ္ထပြဿနာ။ ။အနက်လွယ်ပြီ။ ဖဿနှစ်မျိုးတို့၏ အကြောင်း
အသီးသီးတို့ကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ ထို ဖဿနှစ်မျိုးတို့၏ သာမညအားဖြင့်
နာမ်ရုပ်ဟူသော အကြောင်းတရားကြောင့် ဖြစ်ပုံကို ပြတော်မူလိုသောကြောင့်
ဤ စတုတ္ထပြဿနာကို အားထုတ်တော်မူသည်။ နာမ်ရုပ်နှစ်ပါးက ဖဿအား
ကျေးဇူးပြုပုံကို အဌကထာ ဋီကာဌ ကြည့်ပါ။

၁၁၅။ ။ဝိညာဏပစ္စယာ။ပ။အာနန္ဒ ကိ၊ ထင်ရှားအောင်ပြဦးအုံ့။
ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ (ပဋ္ဌိသန္ဓေဝိညာဏ်သည်။) မာတုကုစ္ဆိယံ၊ အမိ
ဝမ်းဌ။ စ နု ဣဓ ကိမိယထ၊ အကယ်၍ မသက်ရောက်အုံ့။ (အမိဝမ်းဌ ဝင်
၍ ဖြစ်သကဲ့သို့ ပဋ္ဌိသန္ဓေနေသောအားဖြင့် မဖြစ်အုံ့။) (ဧवं သတိ။) နာမ
ရူပံ၊ သည်။ မာတုကုစ္ဆိယံ၊ ဌ။ သမုစ္ဆိယထ အပိ နု ခေါ၊ ပေါင်းစုနိုင်
ရာအုံ့လော။(ပေါင်းစု၍ဖြစ်နိုင်လိမ့်မည်လော။)[ကလလရေကြည် အစရှိသည်
၏အဖြစ်ဖြင့် ပေါင်းစု၍ ဖြစ်နိုင်ပါမည်လား။] ဣတိ၊ပြီ။ ဘန္တေ။ ဧတံ၊ ဤ
သို့ ပေါင်းစု၍ဖြစ်ခြင်းသည်။ နောဟိ၊ပါ။

၁။ ပဋ္ဌိယသမ္ဘယော။ ။ဝတ္ထုဝရမ္ဗဏာနံ အညမညပဋ္ဌိဟနနံ ပဋ္ဌိစ္စယော၊ တတော
ပဋ္ဌိယတော-ဇာတော ပဋ္ဌိယသမ္ဘယော။-ဋီကာ။ စက္ခုပသာဒ စသော ဝတ္ထုနှင့် ရူပ
စသော အာရုံတို့၏ တိုက်မိခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဖဿ။ စက္ခုသမ္ဘယ စသည်တည်း။

၂။ နော ဟေတံ ဘန္တေ။ ။ရူပန စသောအခြင်းအရာ လက္ခဏာမရှိလျှင်
စက္ခုဝတ္ထု ရူပါရုံ စသည်တို့ မရှိနိုင်၊ ထိုတရားတို့ မရှိလျှင် ယင်းတရားတို့ကို အကြောင်း
ပြု၍ဖြစ်ရသော ဖဿလည်း မဖြစ်နိုင်၊ သို့ဖြစ်လျှင် မိမိ၏မှီရာ စက္ခုဝတ္ထု ရူပါရုံ စသည်
တို့မပါပဲ နာမကာယဌ ပဋ္ဌိယသမ္ဘယသည် အဘယ်မှာ ဖြစ်နိုင်ပါတော့အုံ့နည်း။
ဥပမာ –သပြေပင်မရှိလျှင် သရက်ပင်မှ သပြေသီး မသီးနိုင်သကဲ့သို့တည်း။

အာနန္ဒ။ ဟိ၊ အုံ့။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ မာတုကုစ္ဆိသို့ ၌။ သြက္ကမိတ္တာ၊ သက်ရောက်ပြီး၍။ (ပဋ္ဌိသန္ဓေ နေပြီး၍။) စ ဝေါက္ကမိသဏ၊ အကယ်၍ ပြုတ်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်ဖြစ်အုံ့။ (သေသောအားဖြင့် ပျက်စီးခြင်း ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်မည်ဖြစ်အုံ့။) (ဝေ သတိ။) နာမရူပံ၊ သည်။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤသို့ပြားသော ခန္ဓာဝါးပါး၏ အဖြစ်ဟူသော အကျိုးငှာ။ (ခန္ဓာဝါးပါး အပြည့်အစုံဖြစ်ခြင်းငှာ။) အဘိနိဗ္ဗတ္တိဿထ အပိ နု ခေါ။ ဖြစ်နိုင်ရာအုံ့လော။ (ဖြစ်နိုင်လိမ့်မည်လော။) ဣတိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ။ တော်၊ ဤသို့ ဖြစ်နိုင်ခြင်းသည်။ နောဟိ၊ ပါ။ [ဝေါက္ကမိဿထ ၏ အဖွင့်ကို အဌကထာ၌ ကြည့်ပါ။]

အာနန္ဒ။ ဟိ၊ အုံ့။ ဒဟရသေဝ၊ ငယ်ရွယ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ကုမာရသ၊ အမျိုးသားသည်။ သတော ဝါ၊ ဖြစ်စဉ်သော်လည်းကောင်း။ (ဒဟရာယ၊ သော။) ကုမာရိကာယ၊ အမျိုးသမီးသည်။ (သန္တိယာ) ဝါ၊ ဖြစ်စဉ်သော်လည်းကောင်း။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ စ ဝေါစ္ဆိဇ္ဇိဿထ(ဝိ+အဝ+ဆိဇ္ဇိဿထ။) အကယ်၍ ပြုတ်လိမ့်မည်ဖြစ်အုံ့။ (အစဉ်အဆက် မဖြစ်တော့ပဲ ပြုတ်သွားအုံ့။) (ဝေ သတိ။) နာမရူပံ၊ သည်။ ဝုဒ္ဓိ[1]၊ ကြီးပွားခြင်းသို့။ ဝိရူဠှိ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့။ ဝေပုလ္လံ၊ ကျယ်ပြန့်သည်၏ အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇိဿထ အပိ နု ခေါ။ ရောက်နိုင်ရာအုံ့လော။ (ရောက်နိုင်ပါမည်လော။)ဣတိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ။ တော်၊ ဤသို့ ရောက်နိုင်ခြင်းသည်။ (ဝိညာဉ်ပြုတ်လျှင် နာမ်ရူပ်၏ ကြီးပွား စည်ပင် ကျယ်ပြန့်ခြင်းသို့ ရောက်နိုင်ခြင်းသည်။)နော ဟိ၊ ပါ။ပ။ ယဒိဒံ ဝိညာဏံ၊

ခ ၁၁၆။ ။[ဝိညာဉ်ကြောင့် နာမ်ရူပ်ဖြစ်ပုံကို ပြုတော်မူပြီး၍ နာမ်ရူပ်ကြောင့်လည်း ဝိညာဉ်ဖြစ်ပုံကို ပြုတော်မူလိုသောကြောင့် ဤ ဝါရကို မိန့်တော်မူသည်။]

နာမရူပပစ္စယာ။ပ။ အာနန္ဒ။ ဟိ၊ အုံ့။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ နာမရူပေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာကို။ (တည်ခွင့်ကို။) စ နု လဘိဿထ၊ အကယ်၍ မရအုံ့။ (ဝေ သတိ။) အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ ဇာတိဇရာမရဏံ၊ ဇာတိ ဇရာ

---

[1] ဝုဒ္ဓိ စသည်။ ။အစိတ် အစိတ် အင်္ဂါတို့၏ ထက်ဝန်းကျင် ပြည့်စုံခြင်းသည် ဝုဒ္ဓိ၊ ခိုင်မြဲသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းသည် ဝိရူဠှိ၊ ကြီးမားကျယ်ပြန့်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းသည် ဝေပုလ္လ။–ဋီကာ။ အဌကထာ၌ ပထမအရှယ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ကြီးပွါးခြင်းသည် ဝုဒ္ဓိ၊ မဇ္ဈိမအရှယ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် စည်ပင်ခြင်းသည် ဝိရူဠှိ၊ ပစ္ဆိမ အရှယ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ကျယ်ပြန့်ခြင်းသည် ဝေပုလ္လ၊ ဤသို့ ဖွင့်ထားတော်။

မရဏဟူသော။ ဒုက္ခသမုဒယသမ္ဘဝေါ၊ ဒုက္ခအပေါင်း၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ပညာယေထ အပိ နုခေါ်၊ ထင်ရှားရာအံ့လော။ (ထင်ရှားနိုင်မည်လော။) ဣတိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ။ တေ၊ ဤသို့ ထင်ရှားခြင်းသည်။ (ဝိညာဉ်၏ နာမ်ရုပ်၌ တည်ခွင့်ကို မရလျှင် ဇာတိ ဇရာ မရဏဟူသော ဒုက္ခအပေါင်း၏ ထင်ရှားခြင်းသည်။) နောဟိ၊ ပါ။ [ဒုက္ခသမုဒယ သမ္ဘဝေါ-၌ သမုဒယ သည် သမုဒါယ သဒ္ဒါကဲ့သို့ သမ္ဘဝ၏- ပရိယာယ်တည်း။]

အာနန္ဒ။ တယ္မဝ၊ ကြောင့်။ ယဒိဒံ နာမရူပံ။(အတ္ထိ။) ဧသေဝ၊သည်သာ။ ဝိညာဏသ္မာ ဟေတု။ပ။ နိဒါနံ။ [၉၀-၌ အနက် ရေးခဲ့ပြီ။] အာနန္ဒ။ တ္တောဝတာခေါ်၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော အံ့ကြောင်းဖြင့်။(ဤမျှ အတိုင်း အရှည်ရှိသော ဝိညာဉ် နာမ်ရုပ်တို့၏ အချင်းချင်း ကျေးဇူးပြုလျက် ဖြစ်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းဖြင့်။ပ။ ဥပပဇ္ဇေထ ဝါ။ [၅၀-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။]

ယဒိဒံ (ယံ+ဣဒံ) နာမရူပံ၊ သည်။ ဝိညာဏေန၊ နှင့်။ သဟ၊ အတူ။ အညမညပစ္စယတာ၊ အချင်းချင်း ကျေးဇူးပြုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ (ဖြစ်နေ၏။) တ္တောဝတာ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည် ရှိသော အကြောင်းဖြင့်။ (ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဝိညာဉ်နှင့်အတူ နာမ်ရုပ်၏ ဖြစ်ခြင်း မျှဖြင့်။) အဓိဝစနပထော၊ သဒ္ဒါမျှကိုသာ စဲမှီ၍ ဖြစ်သော ခေါ်ဝေါ်ပညတ် နာမည် တပ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ တ္တောဝတာ၊ ဖြင့်။ နိရုတ္တိပထော၊ အကြောင်းကို ထုတ်ဖော်၍ ပြောဆို အပ်သော အခေါ် အဝေါ်၏ အကြောင်းသည်။ တ္တောဝတာ၊ ဖြင့်။ ပညတ္တိပထော၊ အပြားအားဖြင့် သိစေတတ်သော အ်ခေါ်အဝေါ်၏ အကြောင်းသည်။ တ္တောဝတာ။ ပညာဝစရံ၊ ပညာဖြင့် သက်ဝင်ထိုက် သိထိုက်သောအနက် သည်။ ဟောတိ။

တ္တောဝတာ၊ ဖြင့်။ ဣတ္ထတ္တံ၊ ဤသို့ပြားသော ခန္ဓာငါးပါး၏ အဖြစ်ကို။ (ခန္ဓာငါးပါး အပေါင်းကို။) ပညာပနာယ၊ နာမည်တပ်၍ ပညတ်ခြင်းငှာ။ [ခန္ဓာ အာယတန စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဖဿ ဝေဒနာ

၁။ **တ္တောဝတာ ဧဝါ**။ ။ဝိညာဏော နာမရူပဿ ပစ္စယော ဟောန္တေ, နာမရူပေ ဝိညာဏဿ ပစ္စယော ဟောန္တေ, ဒ္ဝိသု အညမညပစ္စယဝသေန ပဝတ္တေသု တ္တေကေန ဇာယေထ ဝါ။-အဋ္ဌကထာ။

၂။ **တ္တောဝတာစသည်**။ ။တ္တောဝတာ တ္တေကေန, သဟ ဝိညာဏေန နာမရူပ ပဝတ္တိယာတိ အတ္ထော။-ဋီကာ။ အညမညပစ္စယတာ-၌ အညမညပစ္စယတာယ ဟု ဆိုလိုလျက် နာဝိဘတ်၏ ကာရိယ ဖြစ်သော ယ ကျေနေသည်။ [အဓိဝစနပထော စသည်တို့၏အနက်ကို အဋ္ဌကထာအတိုင်း ပေးပါသည်။ဋီကာ-၌ တနည်းဖွင့်သေး၏။]

စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါစသည်ဖြင့်လည်းကောင်း မိန်းမ ယောကျ်ားစသည်ဖြင့်လည်းကောင်း နာမည်တပ်၍ ပြောဆိုခြင်းငှာ။] ဝန္ဒ၊ ကိုလေသ ကမ္မ ဝိပါက ဟု သုံးဝအပြား ဝဋ်တရားသည်။ ဝါ၊ သံသရာ ဝဋ်သည်။ ဝတ္ထုတိ၊ အဆက်မပြတ် ဖြစ်၏။ [ဝတ္ထုတီတိ ပဝတ္ထုတိ။–ဋီကာ။]

အတ္တပညတ္တိ

၁၁၃။ အမှာ။ ။ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် "ဝန္ဓိရော စာယံ အာနန္ဒ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒေါ ဝန္ဓိရာဝတာသော စ"ဟူသော ပုဒ်နှင့် ဆက်သွယ်နေသော ဒေသနာတော်ကို ပြုတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ၌ တန္ဟာကုလဂဏတာ ပုဒ်နှင့် ဆက်သွယ်သော ဒေသနာတော်ကို ပြုတော်မူလိုသော်ကြောင့် "တ္တော ဝတာ စ"အစရှိသော စကားကို အားထုတ်စောက်မူသည်။

အာနန္ဒ။ ကိတ္တာဝတာ စ၊ အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော အကြောင်းဖြင့်လည်း၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို။ ပညပေန္တော၊ ပညတ်လတ်သော်။ ဝါ၊ ပညတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပညပေတိ၊ ပညတ်သနည်း။ အာနန္ဒ။ ဟိ၊ အဖြေကား။ ရှုပိ ဝါ၊ ရူပ်ရှိသည်မူလည်း ဖြစ်သော။ (မိမိ၏ စိတ်၌ ထင်လာသော ကသိုဏ်းနိမိတ်ဟူသော ရူပ် ရှိသည်မူလည်း ဖြစ်သော။) ပရိတ္တံ၊ သေးငယ်သော။ (ကသိုဏ်း အာရုံကို အကျယ်မဖြန့်အပ်သဖြင့် ကျဉ်းငယ်သော။)အတ္တာနံ၊ ကို။ ပညပေန္တော၊ သော်။ ဝါ၊ သည်။ ပညပေတိ၊ ၏။ (ကိုး၊ အဘယ်သို့ ပညတ်သနည်း။) မေ၊ ၏။ အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ ရှုပိ၊ ရူပ်ရှိ၏။ ပရိတ္တော၊ ကျဉ်းငယ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပညတ်၏။

အာနန္ဒ။ ဟိ၊ အဖြေကား။ ရှုပိ ဝါ၊ သော။ အနန္တံ၊ ဆုံးအပိုင်းအခြား မရှိသော၊ (ကသိုဏ်း အာရုံက အတိုင်းအရှည် မရှိသောကြောင့် အပိုင်းအခြား၏ စိတ်ထည်းမှာ မထင်လာသည့်အတွက် အပိုင်းအခြား မရှိသော။) အတ္တာနံ၊ ကို။ ပညပေန္တော ပညပေတိ။ (ကိုး။) မေ၊ ၏။ အတ္တာ၊ သည်။ ရှုပိ၊ ၏။ အနန္တော၊ အပိုင်းအခြားမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပညတ်၏။ အာနန္ဒ။ ဟိ၊ အဖြေကား။ အရူပိ ဝါ၊ ကသိုဏ်းရူပ် မရှိသည်မူလည်း ဖြစ်သော။ပ။ပညပေတိ။(ကိုး။) မေ၊ ၏။ အတ္တာ၊ သည်။ အရူပိ၊

၁။ အရူပိ။ ။ကသိုဏ်းအာရုံကို ခွါ၍ရအပ်သော ကသိုဏ်းနိမိတ်သည် ဝေ့ယှဉ်အပ်သော ကောင်းကင်ပညတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုကောင်းကင် ပညတ်ကို အာရုံပြုသော ဈာန်စိတ် စေတသိက်ဟူသော နာမ်ခန္ဓာလေးပါး၊ သို့မဟုတ် ဈာန်စိတ်ဟူသော ဝိညာဉ်မျက်စိလည်းကောင်း "အတ္တ"ဟု ယူ၏၊ ထို့ကြောင့် "ရူပ်မရှိ"ဟု ပညတ်သည်။

ကသိုဏ်းရှုပ်မရှိ။ ပရိတ္တောဝ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပညတ်၏။ [စတုတ္ထ ပုဂ္ဂိုလ်၌ "အနုန္တံ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိသော"ဟု ဆို။]

၁၁၇။ ။အာနန္ဒ၊ တတြ၊ ထို လေးယောက်တို့တွင်။ (ထို လေးယောက်သော , အတ္တ ဟု ပညတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။) ယော သော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ရူပီ၊ သော။ ပရိတ္တံ၊ သော။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ပညပေန္တော၊ လတ်သော်။ ပညပေတိ၊ ၏။ သော၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧတရဟိ ဝါ၊ ယခု ပစ္စုပ္ပန် ဘဝ၌သော်လည်း။ ဝါ၊ ဤ ယခုပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌သာ။ ရူပီ။ ပ။ ပညပေတိ၊ ၏။ [ဤပုဂ္ဂိုလ်က အတ္တသည် သေလျှင်ပြတ်၏ ဟု ယူဆသည်။] တတ္ထ၊ ထို နောက်လောက၌။ (နောက်ဘဝ၌။)ဘာဝီ ဝါ၊ ဖြစ်မြဲ ဖြစ်လတ္တံ့မူလည်း ဖြစ်သော။ ရူပီ ။ပ။ ပညပေတိ။ [ဤသို့ ပညတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်က "အတ္တသည် မပျက်မစီးပဲ အမြဲတည်၏"ဟု ယူဆသည်။]

ဝါ ပန၊သည်သာမကသေး။(ထိုသို့ ပညတ်ရှိသာ မကသေး။)အ တထံ၊ မမှန်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။(မမှန်သည်ဖြစ်၍။) သန္တံ၊ဖြစ်သောအတ္တကို။ တထတ္တာယ၊ ထို မှန်သည်၏အဖြစ်ဟူသော အကျိုးငှာ။ ဥပကပ္ပေယ္ယာမိ၊ ကပ်၍ ခိုင်မြဲစေအံ့။ ဝါ၊ ပြီးစီးစေအံ့။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့သော်လည်း။ အယံ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌။(ထို အတ္တဟု ပညတ်သော မိစ္ဆာအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌။) ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။(ဤအကြံမျိုးဖြစ်၏။)[မမှန်မကန် မိမိ ယူဆထားအပ်သော အတ္တကို အမှန်လုပ်၍ သူတပါးအား ယုံကြည်အောင် ပြောပြအံ့ဟု အကြံဖြစ်သည်–ဟု ဆိုလိုသည်။]

အာနန္ဒ။ ဧဝံ သန္တံ၊ ဤသို့ ဖြစ်နေသော။(ဤသို့ ရှိပ်ရှိသော ကျဉ်းမယ် သောအတ္တကို ပညတ်နေသော။) ရူပီ၊ ရူပကသိဏစျာန်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ (ဝစနာယ–၌ စပ်။) ဝါ။ သို့။(အနုသေတိ–၌ စပ်။)ပရိတ္တတ္တာနုဒိဋ္ဌိ(ပရိတ္တ+ အတ္တ+အနုဒိဋ္ဌိ)၊ ပရိတ္တ အတ္တဟု ဖြစ်သော အယူသည်။ ဝါ၊ ရူပီ ပရိတ္တ အတ္တဟု ဖြစ်သော အယူသည်။ အနုသေတီတိ၊ အစဉ်လိုက်၍ ကိန်းနေ၏ ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝစနာယ၊ ပြောဆိုခြင်းငှာ။ အလံ၊ သင့်၏။[ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ပရိတ္တတ္တာနုဒိဋ္ဌိ ကိန်းနေသူဟု ပြောဆိုထိုက်သည်။]

(အမှာ။ ။နောက်၌ ဤနည်းကိုမှီး၍ပေးပါ။ "အရူပီ၊ အရူပကသိဏ စျာန်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ပ။ဝစနာယ အလံ။အရူပကသိဏစျာန်ဟူသည် ကသိုဏ်း၉–ပါးတို့တွင် တပါးပါးကိုခွဲ၍ ရုအပ်သော ကောင်းကင် ပညတ်ဟူသောအာရုံရှိသော အရူပစျာန်ရ ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ဤတွေ့ဝတ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော အကြောင်းဖြင့်။ပ။ပညပေတိ။)

နှ အတ္တပညတ္တိ

(၁၁၉)။ အတ္တကိုပညတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ပြုပြီး၍၊ အတ္တမဟုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ပြုတော်မူလိုသောကြောင့် ဤ၀ါရကို မိန့်တော်မူသည်။ မပညတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်မျှားကို အဌကထာ၌ ကြည့်ပါ။ ဤ၀ါရ၌ "နှ" ပဋိသေဓနိပါတ် ပါသည်သာ ထူး၏ "နှ ပညပေတိ၊ မပညတ်" စသည် ဆိုပါ။

အတ္တသမနုပဿနာ

အမှာ။ ။ယခုအခါ အတ္တကို ပညတ်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်းအားဖြင့် ရှုမြင်၍ ပညတ်ပုံကိုလည်းကောင်း။ ထိုသို့ ရှုမြင်ခြင်းမှာလည်း နှစ်ဆယ်သော အကြောင်း၀တ္ထုရှိသော သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို မပယ်အပ်သည့်အတွက် ဖြစ်ရပုံကိုလည်းကောင်း၊ ထို နှစ်ဆယ်သော အကြောင်း၀တ္ထုရှိသော သက္ကာယဒိဋ္ဌိကိုလည်းကောင်း ပြုတော်မူလိုသောကြောင့် ကိတ္တာ၀တာ စ အာနန္ဒ-စသော စကားကို မိန့်တော်မူသည်။

၁ ၂၁။ ။အာနန္ဒ။ ကိတ္တာ၀တာ စ၊ အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော အကြောင်းဖြင့်လည်း။ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို။ သမနုပဿမာနော၊ အဖန်ဖန် ရှုလတ်သော်။ ၀ါ၊ ။အဖန်ဖန်ရှုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သမနုပဿတိ၊ အဖန်ဖန် ရှုသနည်း။ (ဒိဋ္ဌိဖြင့် အဖန်ဖန် ရှုသနည်း။) အာနန္ဒ။ ဟိ၊ အဖြေကား။ ဝေဒနံ ၀ါ၊ ဝေဒနာကိုသော်လည်း။ အတ္တာနံ၊ အတ္တဟူ၍။ သမနုပဿမာနော၊ သည်။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ (ကိ ။) မေ၊ ၏။ ဝေဒနာ၊ သည်။ အတ္တာ၊ အတ္တတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ အဖန်ဖန် ရှု၏။ [ဝေဒနာကို အတ္တဟု ဒိဋ္ဌိဖြင့် ထင်မှားခြင်းကိုပင် "ရှု" ဟု ဆိုသည်။ ဤစကားဖြင့် ဝေဒနာကွန္ဓာ ဟူသော ၀တ္ထုရှိသော သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ဟောတော်မူသည်။]

အာနန္ဒ။ ဟိ၊ ထင်ရှားအောင်ပြဦးအုံ့။ နှ ဟေ၀ ခေါ် မေ ဝေဒနာ အတ္တာ၊ အပ္ပဋိသံ၀ေဒနော မေ အတ္တာတိ၊ နှ ဟေ၀ ခေါ် မေ။ပ။ အတ္တာ-ဟူ၍။ ဣတိ ၀ါ၊ ဤသို့သော်လည်း။ အတ္တာနံ၊ ကို။ သမနုပဿမာနော၊ သည်။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ မေ၊ ၏။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ နှ ဟေ၀ ခေါ်၊ မဟုတ်သည်သာ။ မေ၊ ၏။ အတ္တာ၊ သည်။ အပ္ပဋိသံ၀ေဒနော[1]၊ မခံစားတတ်။ [ဤစကားဖြင့် ရူပက္ခန္ဓာ ဟူသော ၀တ္ထု

---

[1]။ အပ္ပဋိသံ၀ေဒနော။ ။ဇ္ဇ အစရှိသော အာရုံကို မခံစားတတ်သောကြောင့် "အပ္ပဋိသံ၀ေဒနော" ဟု ဆိုသည်၊ ခံစားတတ်သည်၏အဖြစ်ကို တားမြစ်လိုက်သဖြင့်

ရှိသောသက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ဟောတော်မူသည်၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်က ရှစ်ကို အတ္တဟု ဟူဆသည်။]

အာနန္ဒ။ ဟိ၊ ထင်ရှားအောင် ပြဦးအုံ့။ နု ဟေဝ ခေါ် မေ ဝေဒနာ အတ္တာ။ပ။ ဝေဒနာမမ္မော ဟိ မေ အတ္တာတိ၊ ဟှ၍။ ဣတိ စ ၊ သော်လည်း။ အတ္တာနုံ၊ ကို။ သမနုပဿမာနော၊ သည်။ သမနုပဿတိ၊ [မေ၊ ၏။ ဝေဒနာ၊ သည်။ အတ္တာ၊ သည်။ နု ဟေဝ ခေါ်၊ မဟုတ်သည်သာ။ မေ၊ ၏။ အတ္တာ၊ သည်။ အပ္ပဋိသံဝေဒနော ပိ၊ မခံစားတတ်သည်လည်း။ (မခံစားနိုင်သည်လည်း။) နော၊ မဟုတ်။ မေ၊ ၏။ အတ္တာ၊ သည်။ ဝေဒိယတိ၊ ခံစားတတ်၏။ ဝါ၊ ခံစားနိုင်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ မေ၊ ၏။ အတ္တာ၊ သည်။ ဝေဒနာမမ္မော၊ ခံစားခြင်းသဘောရှိ၏။]

အမှာ။ ။ဤစကားဖြင့် သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဉ် ဟူသော မှီရာဝတ္ထု ရှိသော သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ဟောတော်မူသည်။ ဤ ပုဂ္ဂိုလ်က ထို ခန္ဓာသုံးပါးကို အတ္တ ဟု ယူသည်။

[ယခုအခါ ထို ဝါရ (ဝါဒ) တို့၌ အပြစ်ကို ပြတော်မူလိုသောကြောင့် တတြာနန္ဒ စသော စကားကို မိန့်တော်မူသည်။]

၁၂၂။ အာနန္ဒ။ တတြ၊ ထို သုံးယောက်တို့တွင်။ (ထိုမိန်းမအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သုံးယောက်တို့တွင်။) ယော၊ သော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧवं၊ သို့။ အာဟ၊ ပြောပြီ။ (ကိ'။) မေ၊ ၏။ ဝေဒနာ၊ သည်။ အတ္တာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (အသ-ဒ္ဒ် စပ်။) ဝါ၊ ကို။) (ဝေဒနာကို အတ္တဟု ပြောသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။) ဧवं၊ သို့။ (ဤဆိုအပ်

သဒ္ဒါနန (အမှတ်ပြုလျက်သိခြင်း) စသော သဘောကိုလည်း တားမြစ်အပ်ပြီး ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ''ဤ''အပ္ပဋိသံဝေဒနော မေ အတ္တာ'' စသော စကားဖြင့် ရူပက္ခန္ဓာ ဝတ္ထု ရှိသော သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ဟောတော်မူသည်။ [အပ္ပဋိသံဝေဒနောဏ် ဝစနတ္ထကို ဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

၁။ **အတ္တာ မေ ဝေဒိယတိ စသည်။** ။သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဉ်တို့က ဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သောကြောင့် ''ဝေဒိယတိ၊ ခံစားတတ်၏။'' ဟု ဆိုသည်။ ထို သညာ စသော သမ္ပယုတ် တရားတို့မှာ ခံစားခြင်းသဘော (ဝေဒနာမမ္မ) လည်း မကင်းပဲ အမြဲယှဉ်လျက်နေ၏။ ထို့ကြောင့် ''အတ္တာ မေ ဝေဒိယတိ၊ ဝေဒနာ မမ္မော ဟိ မေ အတ္တာ'' ဖြင့် သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဉ် ဟူသော မှီရာရှိသော သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ **မှတ်ချက်။** ။''ဝေဒနာ မမ္မော ဟိ မေ အတ္တာ—ငါ၏ အတ္တသည် ဝေဒနာ မမ္မ (ခံစားခြင်းသဘော) ရှိ၏'' ဟု ဆိုသဖြင့် ဝေဒနာကို မရ၊ ဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သော သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဉ် ဟူသော ခန္ဓာသုံးပါးသာ ရကြောင်းကို သိပါ။

လတ္တံ့ဧသော နည်းဖြင့်။) ဝစနီယော၊ ပြောဆိုထိုက်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ (ကိ၊ အဘယ်သို့ ပြောဆိုထိုက်သနည်း။)

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမာ ဝေဒနာ၊ ဤ ဝေဒနာတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) သုခါ၊ သုခဖြစ်သော။ (ချမ်းသာသော။) ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာလည်းကောင်း။ ဒုက္ခာ၊ သော။ (ဆင်းရဲသော။) ဝေဒနာ၊ လည်းကောင်း။ အဒုက္ခမသုခါ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ် သုခလည်း မဟုတ်သော။ (ဆင်းရဲသည်လည်းမဟုတ် ချမ်းသာသည်လည်းမဟုတ်ပဲ အလယ်အလတ်ဖြစ်သော။) ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာလည်းကောင်းတည်း။ တံ၊ သင်သည်။ တိဿန္နံ၊ ကုန်သော။ ဣမာသံ ဝေဒနာနံ၊ ဤ ဝေဒနာတို့တွင်။ ကတမံ၊ အဘယ်ဝေဒနာကို။ အတ္တာတော၊ အတ္တ၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဝါ၊ အတ္တဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုထိုက်၏။(မေးထိုက်၏။)

[အကြင်အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည် အကြင်သုခစသော ဝေဒနာကို အတ္တဟူ၍၊ ထိုထို ပုဂ္ဂိုလ်၏ သုခစသော ဝေဒနာဟူသော အတ္တ၏ တရုံတခါဌာ ဖြစ်၍ တရုံတခါဌာ မဖြစ်ခြင်းစသော အပြစ်ကို ပြတော်မူခြင်းငှာ ယသ္မိံ သမယေ အာနန္ဒ စသော ဤစကားကို မိန့်တော်မူသည်။] အာနန္ဒ။ ယသ္မိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌။ သုခံ၊ သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ (သုခဝေဒနာကို ခံစားနေရာ ထိုအခါ၌။) ဒုက္ခံ၊ ဝေဒနံ၊ ကို။ နေဝ ဝေဒေတိ၊ မခံစားနိုင်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ နု ဝေဒေတိ၊ နိုင်။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ သုခံ ယေဝ၊ သုခသာလျှင် ဖြစ်သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒေတိ၊ ၏။ [နောက် ဝါကျတို့၌ အနက်လွယ်ပြီ။]

အမှာ။ ။ဤ ယသ္မိံ သမယေ စသော စကားဖြင့် ဝေဒနာ သုံးပါးတွင် တပါးဖြစ်ခိုက် တပါးမဖြစ်နိုင်ပုံကို သတိပြုခဲ့ပါ။

၁၂၃။ ။အာနန္ဒ။ သုခါ၊ သော။ ဝေဒနာ ပိ၊ ဝ ည်လည်း။ အနိစ္စာ၊ ဖြစ်ပြီး၍ ပျက်စီးခြင်းကြောင့် မမြဲ။ သခ်တာ၊ ကံ စသော အကြောင်းတရားတို့သည် ကောင်းစွာရောက်၍ ပြုစီရင်အပ်၏။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာ၊ ထိုထိုအကြောင်းကို စွဲ၍ ကောင်းစွာဖြစ်၏။ [စက္ခုစသော ဣန္ဒြေ ရူပစသော အာရုံ ဝိညာဉ်စသော ထိုထိုအကြောင်းကို စွဲ၍ ဖြစ်သည်။] ခယဓမ္မာ၊ ကုန်ခန်းခြင်း သဘောရှိ၏။ ဝယဓမ္မာ၊ ပျက်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဝိရာဂဓမ္မာ၊ မတပ်မက်ခြင်း သဘောရှိ၏။ ဝါ၊ ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိ၏။ နိရောဓဓမ္မာ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ [နောက်နောက် ဝါကျတို့၌ အနက်လွယ်ပြီ။

ဝိရေဠတိတိ ပလုဠတိ။–သာရတ္ထ–၂၂ ၁၇–ကို ထောက်၍ ဝိရောဂသဒ္ဒါကို ပျက်စီးခြင်း အနက်ဟောဟု ယူပါ။]

အမှာ။ ။ဤ စကားတော်ဖြင့် ဝေဒနာသုံးပါးလုံးပင် ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်း "အနိစ္စ ဥပ္ပါဒ ဝယ"သဘောရှိကြောင်းကို သတိပြုခဲ့ပါ။

တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ (ဣတိ၊ ဤ**အယူသည်**-၌ စပ်။) ဝါ၊ သည်။ သုခံ။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒိယမာနဿ၊ ခံစားစဉ်။ **သော**၊ ဤသုခဝေဒနာသည်။ **မေ**၊ **၏**။ **အတ္တာ**၊ **အတ္တတည်း**။ ဣတိ၊ ဤ**အယူသည်**။ ဟောတိ။ သုခါယ၊ **ဝေ**သာ။ **တဿာယေव** ဝေဒနာယ၊ **၏ပင်**။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ **မေ**၊ **၏**။ **အတ္တာ**၊ **သည်**။ ဗျဂါ၊ ပျက်စီးပြီ။ ဣတိ၊ **သည်**။ ဟောတိ။ [နောက်နောက် ဝါကျများ၌ လွယ်ပြီ။]

ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ **ယော** **သော**၊ **သည်**။ **ဝေဒနာ** **မေ** **အတ္တာတိ**၊ ဟူ၍။ **စေ**၊ **သို့**။ **အာဟ**၊ **ပြီ**။ **သော**၊ **သည်**။ (ဝေဒနာကို **အတ္တဟု** ပြောသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။) **ဒိဋ္ဌေ**ဝ **ဓမ္မေ**၊ **မျက်မှောက်ထင်ထင်** **ရှုမြင်** **အပ်သော** **သဘောဟူသော** **ပစ္စက္ခအတ္တတော**၌**ပင်**။ (ဤ ဘဝ၌ပင်။)**အနိစ္စ** **သုခ** **ဒုက္ခ** **ဝေါကိဏ္ဏံ**၊ **အနိစ္စ** **သုခ** **ဒုက္ခတို့ဖြင့်** **ရောပြွမ်းအပ်သော**။ (ရောပြွမ်းနေသော။) ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်း **သဘော** **ရှိသော**။ **အတ္တာနံ**၊ **ကို**။ **သမနုပဿမာနော**၊ **လျက်**။ **သမနုပဿတိ**။ [**အနိစ္စ** **သုခ** **ဒုက္ခ** **ဝေါကိဏ္ဏ** ဖြစ်ပုံကို **အဌကထာ**၌ **ကြည့်ပါ**။]

အာနန္ဒ။ **တဿ**၊ **ထို့ကြောင့်**။ **ဣဟ**၊ **ဤ**လောက၌။ **ဧတေန** **ပိ**၊ **ဤ**အကြောင်းဖြင့်လည်း။ (ထိုသို့ **အချင်းချင်း** **ရှေ့**နောက် **ဆန့်ကျင်**ခြင်း ဟူသောအကြောင်း **အလုံးစုံ**သော **အခြင်း**အရာအားဖြင့်ပင် **အတ္တ**၏ **မရှိ**ခြင်း ဟူသော **အ**ကြောင်းဖြင့်လည်း။) **ဝေဒနာ** **မေ** **အတ္တာတိ**၊ **ဝေဒနာ** **မေ** **အတ္တာ**ဟူ၍။ (ငါ၏ **ဝေဒနာသည်** **အတ္တတည်း** ဟူ၍။) (ယံ) **သမနုပဿိတုံ**၊ **အ**ကြင် **အဖန်ဖန်** **ရှုမြင်**ခြင်းသည်။ (**အတ္ထိ**။) [**သမနုပဿိတုံ**၌ **တုံ** **ပစ္စည်း**ကို

၁။ ဗျဂါ။ ။ဝိ+ဂမုဓာတ်+**အ**ဇန္တနီ (ဤ) ဝိဘတ်၊ ဓာတ်၏ **အ**စွန်း (**အ**) လာ၊ ကွစ် ဓာတု ဖြင့် (ဂမ်) ကို ဂ ပြု၊ နောက် ဤကိုလည်း ချေ၊ ထို့နောက် (ဝိ) နှင့် သန္ဓိစပ်၍ "ဗျဂ"ဟု ဖြစ်သည်။ "ဗျဂ၊ ကင်းခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ဝါ၊ ပျက်စီးပြီ"ဟု **ပေ**းပါ။ [ရူပသိဒ္ဓိ–**အ**ဗ္ဗယ ရုပ်ပြီးပုံကို နည်းမှီးပါသည်၊ **မော**ဂ္ဂလ္လာန်ဋီကာ တမျိုးရုပ်ပြီးသည်။]

ကတ္တားအနက်ဟောဟု ကြံပါ။] ဧတံ၊ ဤသို့ ရှုမြင်ခြင်းသည်။ နု- ကွမတိ၊ ပညာရှိတို့အား မနှစ်သက်၊ [ပညာရှိများက ထိုသို့ ရှုမြင်ခြင်းကို မနှစ်သက်ကြ ,လက်မခံကြ-ဟူလို။]

,, ၁၂၄။ ။အာနုန္ဓ။ ,တတြ။ပ။ဝစနီယော။ [ရှေးအတိုင်း ပေးပါ။] (ကိ)။)အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ယတ္ထ၊ အကြင် ဝေဒနာကွန္ဓာမဖက် ဘက်သက်သော ရူပကွန္ဓာ၌။ (ထန်းရွက် ယပ်ဝန်း လေသောက် ပြုတင်းစသည်၌။) သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝေဒယိတံ၊ အာရုံကို ခံစားခြင်းသည်။ ဝါ၊ ခံစားတတ်သော သဘောသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တတ္ထ၊ ထို ဝေဒနာကွန္ဓာမဖက် သက်သက်သော ရူပကွန္ဓာ၌။ (သိယာ-၌ စပ်။) အယံ၊ ဤရုပ်သည်။အဟံ၊ ငါသည်။ အသို့ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ စွဲလမ်းခြင်းသည်။ (ငါဟု ပြုခြင်းသည်။) သိယာ ' အပိ နု ခေါ၊ ဖြစ်နိုင်ရာအံ့လော။ [ခံစားမှု မရှိသော ရုပ်တရားကြီးက သူ့ကိုယ်သူ "ငါ"ဟု ပြောမည်လော-ဟူလို။] ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို ထိုက်၏။ (မေးထိုက်၏။)

၁။ **တေန ပေတံ နက္ခမတိ။** ။တေန ဝိရ္ဘဒ္ဒတ္ထ သာဓနေန ဝိ (ဆန့်ကျင်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြီးစေတတ်သော အကြောင်းဖြင့်လည်းကောင်း။) သမ္ဘေန သမ္ဘံ အတ္ထနော အဘာဝေန ဝိ (အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့် အကုန်အစင်ပင် အတ္တ၏ မရှိခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။) ပဏ္ဍိတာနံ နရှစ္ဆတိ၊ ဧတံ ဒဿနံ ဝိရာ နက္ခမန္တိတိ အတ္ထော။-ဋီကာ။

ရှေ့စကား နောက်စကား ဆန့်ကျင်ပုံ။ ။ဒိဋ္ဌိအယူရှိသူက ဝေဒနာ သုံးပါးတွင် တပါးကိုဖြစ်စေ၊ သုံးပါးလုံးကိုဖြစ်စေ အတ္တဟုအယူရှိ၏။ ထို ဝေဒနာသုံးပါးသည် တပါးဖြစ်ခိုက် တပါးမဖြစ်နိုင်။ ဥပမာ-သုခဖြစ်ခိုက် ဒုက္ခ ဥပေက္ခာတို့ မဖြစ်နိုင်ကြ။ ထို သုံးပါးလုံးပင် အနိစ္စ ဥပ္ပါဒဝယ (မမြဲခြင်း ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်း) သဘောရှိ၏။

အတ္တသည်အနိစ္စဖြစ်။ ။သို့ ဖြစ်လျှင် မိမိက အတ္တဟု ယူထားအပ်သော ဝေဒနာသည် မမြဲသောကြောင့် "အတ္တသည် အနိစ္စဖြစ်၏"ဟူသော အပြစ် ဖြစ်နေပြီ။

တပြိုင်နက် ဝေဒနာသုံးပါးဖြစ်။ ။အတ္တသည် အနိစ္စမဟုတ်ပါ၊ အခါခပ်သိမ်း ထင်ရှားရှိပါသည်၊ ဝါ-မြဲပါသည်ဟု ဆိုလျှင် "တပြိုင်နက်တည်း ဝေဒနာ သုံးပါးလုံး ဖြစ်၏"ဟူသော အပြစ် ဖြစ်နေပြန်သည်။

မိစ္ဆာအယူရှိသူက ခွင့်မပြု။ ။မိစ္ဆာအယူ ရှိသူကလည်း အနိစ္စဖြစ်သော အတ္တကိုခွင့်ပြုမည်မဟုတ်၊ လက်ခံမည် မဟုတ်၊ တပြိုင်နက်ထဲမှာ ဝေဒနာ သုံးပါးလုံးလည်းမဖြစ်နိုင်။

ဤသို့လျှင် ဝေဒနာသုံးပါးလုံး တပြိုင်နက် မဖြစ်ပါဟု ဝန်ခံလျှင် အတ္တသည် အနိစ္စဖြစ်၏ဟူသော အပြစ်၊ အတ္တသည် နိစ္စပါဟုဆိုလျှင် တပြိုင်နက် ဝေဒနာသုံးပါးလုံး ဖြစ်၏ဟူသော အပြစ် ဖြစ်နေရကား ရှေ့နောက်စကားနှစ်ရပ် ဆန့်ကျင်နေသည်။ တို့ကြောင့် ပညာရှိများက ဝေဒနာကို "အတ္တ"ဟု လက်မခံကြ။ [ဤဝါဒဖြင့် ရှုပ်ကို အတ္တဟုရှုသော သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်တော်မူသည်။]

ဘန္တေ၊ ရှား။ တော်၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ (ရူပ်တရားသက်သက်၌"ဝါ" ဟု စွဲလမ်းမှုဖြစ်ခြင်းသည်။) နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ (မဖြစ်နိုင်ပါ။)အာနန္ဒ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝါ၊ ရူပ်တရားသက်သက်၌ "ဝါ"ဟု စွဲလမ်းမှု မရှိခြင်း ကြောင့်။ [ရူပ်တရားသက်သက်က ထ၍ ဆူ့ကိုယူ "ဝါ"ဟု မပြောခြင်း ကြောင့်။–ဟု ဆိုလိုသည်။] ဣဟ၊ ၌။ တေန ပိ၊ ဤအကြောင်း ဖြင့်လည်း၊။ နု ဟေဝ ခေါ်မေ။ပ။ အတ္တာတိ၊ ဟူ၍။ (ယံ)သမနုပဿိတုံ (အတ္ထိ။) တေ နက္ခမတိ။ [ဤ စကားဖြင့် ရူပ်ကို အတ္တ ဟု စွဲသော သက္ကာယဒိဋ္ဌိကိုပယ်တော်မူသည်။]

ဤ ဝါရဒ္ဓ ဆိုလိုရင်း။ ။ဤပုဂ္ဂိုလ်၊ ရှင်ကို အတ္တဟု ယူထား၏၊ တိုသူ့ကိုမေး ရမည်မှာ- ဝေဒနာမပါသော၊ ဝါ- စိတ်ဝိညာဉ်မပါသော ဝါယောဓာတ်ဖြင့် လှုပ်ရှား နေသော ရှင်တရားများ၌ သူတို့ကိုယ်သူတို့ ငါဟု စွဲလမ်းထင်မှားမှု ဖြစ်နိုင်မည်လော ဟု မေးရမည်။ ထိုဘိုမေးလျှင် မဖြစ်နိုင်ဟုပင် ဖြေရလိမ့်မည်။

သို့ဖြစ်လျှင် လူစသော သက်ရှိခန္ဓာ၌ ဖြစ်သော ရှင်တရားများ၌လည်း အတ္တမရှိ။ အမှန်မှာ–သက်ရှိ ခန္ဓာကိုယ်၌ ရှိသောရှင်ကို ဒိဋ္ဌနှင့်ယှဉ်သောစိတ်က အတ္တဟု ယူ ဆနေခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ဝါ-ကိုယ်ခန္ဓာ၌ရှိသောရှင်ကို ငါ့ရှင်ဟု ဝါ–အတ္တ ဟု စွဲ လမ်းထင်မှားနေခြင်းသာ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုလိုသည်။

(၁ ၂၅)။ ။တတြာနန္ဒ။ပ။ ဝေဒနာ ဝစနီယော၊ (ကိ"။)[ရှေးအတိုင်း ပေးပါ။] အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ သဗ္ဗေန၊ အလုံးစုံ သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ အကုန်အစင်။ သဗ္ဗထာ၊ အလုံးစုံသော အပြားအားဖြင့်။ သဗ္ဗံ၊ စင်။ အ ပရိသေသာ၊ အကြွင်းမရှိ ကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) စ နိရုဇ္ဈေယျုံ၊ အကယ်၍ ချုပ်ကုန်အုံ့။ [စ-သည်(စေ) အနုက်ဟော နိပါတ်။] (ဝေ သတိ၊ ဤသို့ ချုပ်ကုန်လတ်သော်။) သဗ္ဗ သော၊ အလုံးစုံအားဖြင့်။ ဝေဒနာယ၊ သည်။ အသတိ၊ မရှိလတ်သော်။ ဝေဒနာ နိရောဓာ၊ ဝေဒနာ၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ တတ္ထ ၊ ထို ဝေဒနာ သဘောရှိသော ခန္ဓာသုံးပါးတို့တွင်။ အယံ၊ ဤမည်သော တရားသည်။ အဟာ၊ သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုထိုက်သည်။ သိယာ အပိ နု ခေါ်။ ဖြစ်ရာအုံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။

၁။ တတ္ထ။ပ။သိယာ။ ။ဤပါဠိ၌ အဠကထာဝယ် နှစ်နည်းဖွင့်ထား၏။ ပထမ နည်းအလိုမှာ–ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဉ်ဟူသော ခန္ဓာသုံးပါးကို"အတ္တ" ဟု ယူထား၏။ သူက ပြောပုံမှာ "နု ဟေဝ ခေါ် မေ။ပ။ဝေဒနာဝမ္မော ဟိ မေ အတ္တာ"တည်း။ [ထိုစကားကို မြန်မာပြန်ကြည့်ပါ။]

သူ့အား မေးရမည်မှာ–အသင်က အတ္တကို ဝေဒနာဝမ္မ (ဝေဒနာသဘော ရှိ၏) ဟု ပြော၏၊ သို့ဖြစ်လျှင် ဝေဒနာ လုံးဝမရှိတော့ပဲ · ချုပ်သွားသောအခါ ဝေဒနာ

တနည်း။ ။ဝေဒနာနိရောဓာ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထို ဝေဒနာနှင့်အတူ ချုပ်သော။ ခန္ဓာသုံးပါးတို့၌။ အယံ၊ ဤ တရားအပေါင်းသည်။ အဟံ၊ သည်။ အသ္မိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ စွဲလမ်းခြင်းသည်။ (ငါဟု ပြုခြင်းသည်။) သိယာ အပိ နု ခေါ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ။ တော်၊ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နောဟိ၊ မဟုတ်ပါ။ အာနန္ဒ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ၌။ ဧတေန ပိ၊ ဤ အကြောင်းဖြင့်လည်း။ နဟေဝ ခေါ မေ။ပ။ အတ္တာတိ၊ ဟူ၍။ (ယံ) သမနုပဿိတုံ (အတ္ထိ။) တေ နု ကွမတိ။[၁၂၃-အတိုင်းဆိုပါ။]

'၁၂၆။ ။ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌ ဘေဝေသော မိစ္ဆာအယူရှိသူအား ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့် ဝဋ္ဋတရား ကိုဟောပြပြီး၍ ယခုအခါ ဝဋ္ဋမှထွက်မြောက်ပုံကို ဟောတော်မူလိုသော ကြောင့် "ယတော ခေါ ပန အာနန္ဒ ဘိက္ခု" အစရှိသော စကားကို မိန့်တော်မူသည်။ ။

ထို့ဝိဝဋ္ဋကထာကိုလည်း မြတ်စွာဘုရားသည် ဒေသနာတော်၌ ကျမ်းကျင်တော်မူသောကြောင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို စွန့်လွှတ်ထားသော နဝကမ္မအစရှိ

ဓမ္မဖြစ်သော (ဝေဒနာကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီး၍ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိသော) သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဉ်တို့လည်း ချုပ်ကြရ၏။

ထို ဝေဒနာဓမ္မဖြစ်သော သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဉ် ခန္ဓာသုံးပါးတို့တွင် အဘယ် တရားကို "အတ္တ" ဟု ပြောထိုက်သနည်း ဟု မေးရမည်။ (အတ္တ ဆိုသော တရားသည် မြဲ၏၊ နိစ္စဖြစ်၏၊ ယခုကား ဝေဒနာဓမ္မ ရှိသော ခန္ဓာသုံးပါးတွင် အဘယ်ကို အတ္တဟု ပြောရမည်နည်း၊ အတ္တဟု ပြောထိုက်ပါသေးသလား။ ဤသို့ မေးလျှင် "နော ဟေတံ" ဟု ဖြေရလိမ့်မည်။

၁။ ဒုတိယနည်း။ ။ဝေဒနာချုပ်လျှင် ဝေဒနာနှင့်အတူ တပြိုင်နက်ပင်ချုပ်ကြရသော သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဉ် ခန္ဓာသုံးပါးတို့၌ ဤတရားသည် ငါဟု စွဲလမ်းမှု (ထင်မှားမှု) ဖြစ်ဦးမည်လော၊

၂။ **နော ဟေတံ ဘန္တေ**။ ။နာမ်ခန္ဓာ လေးပါးကို မှီ၍ "ငါ" ဟု ထင်မှားမှု ဖြစ်၏။ **ဥပမာ**–ငါစားသည်၊ ငါသွားသည်၊ ငါပြုလုပ်သည်စသည်တည်း၊ တို့ ထင်မှား မှုသည် အနိစ္စသဘောရှိသော တရားများ၌ ထင်မှားမှုတည်း။ ထို့ကြောင့် ဝေဒနာချုပ် လျှင် ဝေဒနာနှင့် တပြိုင်နက်ချုပ်ကြသော ခန္ဓာသုံးပါး၌ အဘယ်မှာ အဟံ ကာရ (ငါဟု ပြုမှုထင်မှားမှု) ဖြစ်သင့်ပါတော့အံ့နည်း။ **ဥပမာ**–လောကဝယ် ထင်ရှားမရှိသော ယုန်ချိုကို (ယုန်သတ္တဝါ၏ဦးချိုကို) "ယုန်ချိုက ချွန်လိုက်တာ" ဟု မပြောနိုင်သကဲ့သို့တည်း။ [ဤဝါရဖြင့် သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဉ်ကို အတ္တဟုစွဲသော သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်တော်မူသည်။]

သော အလုပ်ဖြင့် ထိုထိုအာရုံ၌ ပြန့်လွင့်သောစိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို မသုံးသပ်(မညွှန်ပြပဲ)မိမိ၏ သြဝါဒကို ပြုကျင့်လိုက်နာသော သတိပဋ္ဌာန်တရားဖြင့် နေလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် စပ်သဖြင့် အားထုတ်တော်မူလို(ညွှန်ပြတော်မူလို)သောကြောင့် "နေဝ ဝေဒနံ အတ္တာနံ သမနုပဿတိ" စသော စကားကို မိန့်တော်မူသည်။

အာနန္ဒ။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။(သတိပဋ္ဌာန်အလုပ်ကို အားထုတ်လျက် သမ္မာပဋိပတ်ဖြင့်နေသော ရဟန်းသည်။) ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ အတ္တာနံ၊ အတ္တဟူ၍။ နေဝ သမနုပဿတိ၊ အဖန်ဖန်မရှု။ အပ္ပဋိသံဝေဒနံ၊ အာရုံကိုမခံစားတတ်သော။ (အာရုံကိုမခံစားနိုင်ဆဲသော။) အတ္တာနံ ပိ၊ ကိုလည်း။ နော သမနုပဿတိ၊ မရှု။ မေ၊ ၏။ အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ ဝေဒိယတိ၊ ခံစား၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ မေ၊ ၏။ အတ္တာ၊သည်။ ဝေဒနာဝေမှာ၊ ခံစားခြင်းသဘောရှိ၏။ ဣတိ ပိ၊ သို့လည်း။ နော သမနုပဿတိ၊ အဖန်ဖန်မရှု။

(တတော၊ ထိုအခါ၌။) သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝေါ၊ ဤသို့။ (အတ္တဟု။) နှ သမနုပဿန္တော၊ အဖန်ဖန်မရှုလတ်သော်။ လောကေ၊ ခန္ဓာစသော လောကတွင်။ ဝါ၊ ရူပ်အစရှိသောတရား၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော တရားကိုမျှ။(ဘာကိုမျှ။) နှ စ ဥပါဒိယတိ၊ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိဖြင့် ကပ်ရှိမယူတော့။ ဝါ၊ ငါ ငါ့ဥစ္စာဟု မစွဲလမ်းတော့။[ရူပ်အစရှိသော တရားတို့တွင် တစုံတခုကိုမျှ အတ္တ-ငါဟုလည်းကောင်း၊ အတ္တနိယ-ငါ၏ ဥစ္စာဟုလည်းကောင်း မယူမှားတော့။] အနုပါဒိယံ၊ ငါ ငါ့ဥစ္စာဟု မယူလတ်သော်။ ဝါ၊ မစွဲလမ်းလတ်သော်။ နှ ပရိတဿတိ၊ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိဖြင့် မတောင့်တတော့။ အပရိတဿံ၊ မသောင့်တလတ်သော်။ ပစ္စတ္တဉ္ဉေव၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ကိလေသာခပ်သိမ်း ငြိမ်းတော့၏။

[ဤသို့ ကိုလေသာတို့ ငြိမ်းအေးပြီးသော ထိုရဟန်းမှာ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ် ဖြစ်ပုံကို ပြတော်မူလို၍ ဒိဏာဇာတိ စသည်ကို မိန့်တော်မူသည်။]

ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေ နေရခြင်းသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ဟူသော မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ကရဏီယံ၊ ပြုသင့်ပြုထိုက်သော တဆယ့်ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ တဆယ့်ခြောက်ပါး ဤသို့ပြားသော မဂ်ကိစ္စတို့၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ နောက်ထပ် မဂ်ကိစ္စအကျိုးငှာ။ အပရံ၊ ကပါးသောမဂ်ကို ဖြစ်စေဖယ်ကိစ္စသည်။ နှ၊ မရှိတော့။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ၏။ (ကွဲကွဲပြားပြား သေသေချာချာ သိ၏။) [သီလကွန်

သာမညဖလသုတ္တ အဋ္ဌကထာအတိုင်း ပေးပါသည်၊ ထို၌ အခြားနည်းမျိုးလည်း ရှိသေး၏။]

အာနန္ဒ။ ဧဝံ၊ သို့။ (ဤနည်းအားဖြင့်။) ဝိမုတ္တစိတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးသောစိတ်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။(ရဟန္တာဖြစ်သော ရဟန်းကို။) ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ပြောရာ၏။(ပြောအံ့။)(ကိုယ်အဘယ်သို့ ပြောရာသနည်း။) 'တထာဂတောဝ၊ သတ္တဝါသည်။ မရဏာ၊ သေရာအခါမှု။ ပရံ၊ နောက်၌။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။အယံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီးသောစိတ်ရှိသော ထိုရဟန်း၏။ ဝါ၊ ထိုရဟန္တာ၏။(ရဟန္တာမှာ။) ဣတိ၊ ဤသို့သော အယူသည်။(အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။) ဣတိ၊ ဤသို့ပြောရာ၏။(တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ 'တံ၊ ထို ပြောခြင်းသည်။ ဝါ၊ ထို ပြောအပ်သောစကားသည်။ အကလ္လံ၊ မသင့်။

တနည်း။ ။တထာဂတောဝ၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ဟောတိ၊ ၏။ အယံ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးသောစိတ်ရှိသော ထိုရဟန်း၏။ ဝါ၊ ထိုရဟန္တာ၏။(ရဟန္တာမှာ။) ဒိဋ္ဌိ၊ အယူသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ အပြားရှိ၏။ ဝါ၊ ဤသို့ သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောရာ၏။ (တဿ၊ ၏။) တံ၊ သည်။ ဝါ၊ သည်။ အကလ္လံ။

[နောက်နောက်ဝါရတို့၌ ရှေးအတိုင်း အပြည့်အစုံဆိုပါ။ ထူးရာ၌သာ အနုက်ရေးပါမည်။] တထာဂတောဝ၊ သည်။ပ။နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တထာဂတောဝ။ပ။ဟောတိ စ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏။ နု စ ဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ တထာဂတောဝ။ပ။နေဝ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်။ နု နု ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်။ပ။အကလ္လံ။

တံ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ (ထိုပြောအပ်သောစကား၏ မသင့်ခြင်းသည်။) ကိသ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ အာနန္ဒ။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ (အကြင်မျှလောက်သော။) အဓိဝစနံ၊

၁။ ဣတိသ ဒိဋ္ဌိ။ ။ယော တထာဂတော အရဟာ၊ ဧဝ မသ ဒိဋ္ဌိတိ အတ္ထော။—အဋ္ဌကထာ။ [ဧဝံသည် ဣတိ၏အဓွင့်။] ဧဝ မသ ဒိဋ္ဌိတိ ဣတ္ထောဝိ ဧဝံ ပကာရာ အသ အရဟတော ဒိဋ္ဌိတိ အာဒိနာ ယောဇေတဗ္ဗံ။—ဋီကာ။

၂။ ယာဝတာ **အဓိဝစနံ**။ ။ယတ္ထကော အဓိဝစနသင်္ခါတော ဝေါဟာရော အတ္ထိ။—အဋ္ဌကထာ။ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ ဓိန်းမယောက်ျား စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ခန္ဓာ အာယတန စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဓသ ဝေဒနာ စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း ခေါ်ဝေါ်ပညတ် နာမည်တပ်ထားအပ်သော စကားလုံးသည် (သဒ္ဒါသည်) ဝေါဟာရ မည်၏။ [အဓိဝစန စသည်တို့၏ ဝစနတ္ထကို အဋ္ဌကထာ ရှေ့အခန်း၌ ဖွင့်ခဲ့ပြီ။]

သဒ္ဒါမျှကိုသာ စွဲမှီ၍ဖြစ်သော အခေါ်အဝေါ်သည်။ (အတ္ထိ။) ယာဝတာ၊ သော။ အဓိဝစနပထော၊ သဒ္ဒါမျှကိုသာ စွဲမှီ၍ဖြစ်သော ခေါ်ဝေါ်ပညတ် နာမည်တပ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ ဝါ၊ သဒ္ဒါမျှကိုသာ စွဲမှီ၍ဖြစ်သော ခေါ်ဝေါ်ပညတ်နာမည်တပ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ခန္ဓာ အာယတန ဓာတ်သည်။ (အတ္ထိ။) ယာဝတာ၊ သော။ နိုရ္ဂတ္တိ၊ အကြောင်းကိုထုတ်ဖော်၍ ပြောဆိုအပ်သော အခေါ်အဝေါ်သည်။ (အတ္ထိ။) ယာဝတာ၊ သော။ နိုရ္ဂတ္တိပထော၊ အကြောင်းကို ထုတ်ဖော်၍ ပြောဆိုအပ်သော အခေါ်အဝေါ်၏ အကြောင်းသည်။ (အတ္ထိ။)

ယာဝတာ၊ သော။ ပညတ္တိ၊ အပြားအားဖြင့် သိစေတတ်သော အခေါ်အဝေါ်သည်။ (အတ္ထိ။) ယာဝတာ၊ သော။ ပညတ္တိပထော၊ အပြားအားဖြင့် သိစေတတ်သော အခေါ်အဝေါ်၏ အကြောင်းသည်။ (အတ္ထိ။) ယာဝတာ၊ သော။ ပညာ၊ လောကီ လောကုတ္တရာပညာသည်။ (အတ္ထိ။) ယာဝတာ၊ သော။ ပညာဝစရံ၊ ပညာဖြင့် သက်ဝင်ထိုက် သိထိုက်သော ခန္ဓာ ဝါးပါးအပေါင်းသည်။ (အတ္ထိ။) (တနည်း)[2] ယာဝတာ၊ သော။ ပညာ၊ လေခကိပညာသည်။ (အတ္ထိ။) ယာဝတာ၊ သော။ ပညာဝစရံ၊ ပညာဖြင့် သက်ဝင်ထိုက် သိထိုက်သော ဘုံသုံးပါးခ္ဆိုဖြစ်သော ခန္ဓာဝါးပါးအပေါင်းသည်။ (အတ္ထိ။) ယာဝတာ၊ သော။ ဝဋ္ဋ၊ ဝဋ္ဋတရားသည်။ (ကိလေသ ကမ္မ ဝိပါကဟု သုံးဝအပြား ဝဋ္ဋတရားသည်။) ဝါ၊ သံသရာဝဋ္ဋသည်။ (အတ္ထိ။)

၁။ **အဓိဝစန အဓိဝစနပထ။** ။ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါဟူသော သဒ္ဒါ စကားလုံး အခေါ်အဝေါ် နာမည်သည် အဓိဝစန၊ ထိုသို့ ခေါ်ဝေါ်အပ်သော၊ ဝါ–ခေါ်ဝေါ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါဟု သမုတ်တားအပ်သော ခန္ဓာဝါးပါးဟူသော အနက်ပြုပ်သည် အဓိဝစနပထ။ ဗဿဟူသော နာမည်သဒ္ဒါ စကားလုံးသည် အဓိဝစန၊ တွေ့ထိခြင်းသဘော အနက်ပြုပ်သည် အဓိဝစနပထ။ နိုရုတ္တိ နိုရုတ္တိပထ စသည်ကိုလည်း နည်းမှီးသိပါ၊ တူပြီ။

၂။ **ပညာ ပညာဝစရံ။** ။ပညာဝစရံ အရ ခန္ဓာဝါးပါး အပေါင်းတည်း၊ နိမ္မာန်ကိုလည်း ရှေးအဖို့၌ သင်္ခါရတို့၏ ချုပ်ခြင်းဖြင့်ပင် ပညတ်အပ်၏။ (ဒုက္ခသစ္စာ ဖြစ်သော သင်္ခါရတို့၏ ချုပ်ရာကိုပင် နိမ္မာန်ဟု ခေါ်ရ၏။) ထို့ကြောင့် ထို နိမ္မာန်ကိုလည်း ခန္ဓာကို အဦးပထမ ပြုသဖြင့်သာ ဥာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်ထိုက် သိထိုက်၏။ သို့ဖြစ်ရကား ခန္ဓပဋိဘာဂ် အရ၌ နိမ္မာန်ပါဝင်သည်။ ဤနည်းမျှ ပညာအရ လောကီ လောကုတ္တရာပညာ နှစ်မျိုးလုံးကို ယူပါ။

၃။ **တနည်း။** ။ဤ ဒေသနာသည် ဝန်ကထာ ဖြစ်၍ ပညာဝစရံ အရ ကာမ ရူပ အရူပဟူသော ဘုံသုံးပါးမှ ဖြစ်သော ခန္ဓာဝါးပါးကို ယူပါ။ ဤနည်းမျှ ပညာ အရ လောကီပညာကိုသာ ယူရမ်သည်။–ဋီကာ။

ယာဝတာ၊ အကြင်မျှ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဝန္ဒတိ၊ လည်၏။ (ဆက်ကာ ဆက်ကာ ဖြစ်နေ၏။)

တံ၊ ထိုအလုံးစုံကို (ထို အဓိဝစန အဓိဝစနပထ စသည်ကို။)အတိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (ရဟန္တာဖြစ်သော ရဟန်းသည်။) ဝိမုဒ္ဓာ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီ။ အတိညာ၊ ၍။ ဝိမုတ္တံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ [ဣတိ၊ ဤသို့ပြောအံ့။–ဥ္စ်စပ်။] နု ဇာနာတိ၊ မသိ။ နု ပဿတိ၊ မမြင်။ [နာမည်ပညတ်နှင့် ထို၏ အကြောင်းဖြစ်သော ခန္ဓာ ၅-ပါးအပေါင်းကို ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် မသိမမြင်။ ဝါ-ဘာဝကိုမျှ မသိမမြင်။] ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောအံ့။ တံ၊ ထို ပြောခြင်းသည်။ ဝါ၊ ထို ပြောအပ်သော စကားသည်။ အကလ္လံ၊ မသင့်။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။) [ထို့ကြောင့် "ဟောတိ တထာဂတော ပရံ မရဏာ ဣတိသေ ဒိဋ္ဌိ"စသည်ဖြင့် ပြောအပ်သော စကားမှားသည်–ဟူလို။ ဤသို့ "တံ ကိသ ဟေတု၊ အမေး" သို့ ပြန်လည်ပါ။]

မှတ်ချက်။ ။နိဗ္ဗာန်ကို ခန္ဓာကို အဦး ပြုသဖြင့် ဉာဏ်ဖြင့် သိနိုင် ကြောင်းကို "ဣမသ္မိံ ယေဝ ဣာမမဏ္ဍေ ကဋ္ဌေဝရေ သ သည်မှီ ဟုသ မနုကေ လောကဒ္ဓ ပညာ ပေမိ၊ လောကသမုဒယဉ္စ ဓလောကနိရောဓဉ္စ ဓလောကနိရောဓဂါမိနိဉ္စ ပဋိပဒံ"ဟူသော [အံ ၁-၃၅၇။] သုတ်တော်ကို ကြည့်၍သိပါ။

၁။ "ယာဝတာ ဝန်း၊ ယာဝတာ ဝန္ဒတိ၊" ဟု စာအုပ်တို့၌ ရှိ၏။ ထိုအတိုင်း ပင် အနှက်ပေးထားသည်။ သိဟိုဠ်မှ၌လည်းကောင်း၊ ရှိကာ၌လည်းကောင်း "ယာ ဝတာ ဝန်း ဝန္ဒတိ"ဟု ရှိ၏၊ ထိုအလို "ယာဝတာ၊ ခ္ခသာ။ ဝန်း၊ သည်။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။"ဟု ပေးပါ။

၂။ နု ဇာနာတိ နုပဿတိ။ ။ဤပုဒ်၏ နောက်၌ "ဣတိသေ ဒိဋ္ဌိ"ဟု ဤရှေ့၏ ထိုပုဒ် ရှိသင့်မည် မထင်ပါ။ "နု ဇာနာတိ နု ပဿတိတိ၊ တဒ ကလ္လံ"ဟုသာ ရှိသင့်မည် ထင်ပါသည်။

ခဲ့ဦးအံ့၊–"သဗ္ဗဝါသည် သေရာအခါမှ နောက်၌ ဖြစ်သေး၏ စသည်ဖြင့် ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ မိန့်ခွာအယူရှိ၏"ဟု ပြောလျှင် ထိုစကားမသင့်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုလျှင် နာမည် ပညတ်နှင့် ထို၏အကြောင်းဖြစ်သော ခန္ဓာ ၅-ပါးတို့၏ သဘောကို ဉာဏ်ထူးဖြင့် သိပြီးမှ ကိုလေသာတို့မှလွတ်သော ရဟန္တာကို တာဂိုမျှမသိဟု ပြောဆိုရာ ရောက်၏။

တဒ ဘိညာ။ပ။နု ပဿံတိတိ၊ တဒ ကလ္လံ–ရဟန္တာကို ထိုသို့လည်း မပြောသင့် ထို့ကြောင့် "ဟောတိ တထာဂတော၊ ပရံ မရဏာ ဣတိသေ ဒိဋ္ဌိ" စသည်ဖြင့် ပြောအပ်သောစကားသည် မသင့်ပေ။ ဤသို့ အဓိပ္ပါယ်ရသောကြောင့် နု ဇာနာတိ နု ပဿတိ ၏ နောက်၌ "ဣတိသေ ဒိဋ္ဌိ"ပုဒ် မရှိသင့်ပါ။ [ပါဠိတော် အဓိပ္ပါယ် အသွားနှင့် အဋ္ဌကထာကို သတိပြုပါ။]

သတ္တဝိညာဏဋ္ဌိတိ

အနုသန္ဓေ။ ။ယခုအခါ၌ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို နတ်ပညာပေတိ ဟု ဟောတော်မူအပ်၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝိပဿနာ မဂ်တို့ဖြင့် တက်၍တက်၍ သွားလတ်သော် ဥဿာတေ ဘာဝဝိမုတ္တိ မည်၏။ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း နတ်သမန္နပဿတိ ဟု ဟောတော်မူအပ်၏၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝိပဿနာ မဂ်တို့ဖြင့် တက်၍တက်၍ သွားလတ်သော် ပညာဝိမုတ္တိမည်၏။ ထို့ကြောင့် အောက်၌ ဟောအပ်ပြီးသော ထို ရဟန်းနှစ်ပါးတို့၏ ထွက်မြောက် ပုံကိုလည်းကောင်း၊ နာမည်ကိုလည်းကောင်း ပြတော်မူခြင်းငှာ သတ္တ ဒေါ အာနန္ဒ ဝိညာဏဋ္ဌိတိယော- အစရှိသော စကားကို မိန့်တော်မူသည်။

၁၂၇။ ။အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဝိညာဏဋ္ဌိတိယော၏ ပဋ္ဌိသန္ဓေ ဝိညာဉ်၏ တည်ရာ အကြောင်းတို့သည်။ ဝါ၊ စိတ်ဝိညာဉ်၏ တည်ရာ အကြောင်းတို့သည်။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးတို့တည်း။ အာယတနာနိ၊ နေရာ အရပ်တို့သည်။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း။ ကတမာ သတ္တ၊ အဘယ်ခုနစ်ပါးတို့နည်း။

(၁) အာနန္ဒ။ နာနတ္တကာယာ၊ ခန္ဓာကိုယ်၌ မတူထူးခြား ကွဲပြားသည်၏ အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိကုန်သော်။ (တနည်း) နာနတ္တကာယာ၊ မတူထူးခြား ကွဲပြားသော သဘောရှိသော ခန္ဓာကိုယ်ရှိကုန်သော။ နာနတ္တသညိနော၊ မတူထူးခြား ကွဲပြားသော သဘောရှိသော ပဋ္ဌိသန္ဓေ သညာရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သေယျထာ ပိ၊ အဘယ်သတ္တဝါတို့နည်း။ မနုဿာ၊ လူတို့လည်းကောင်း။ ကေစေ၊ အချို့ကုန်သော။ ဒေဝါ စ၊ နတ်တို့လည်းကောင်း။ (နတ်ပြည် ခြောက်ထပ်ရှိ နတ်တို့လည်းကောင်း။) ကေစေ၊ ကုန်သော။ ဝိနိပါတိကာ စ၊ ဝိနိပါတိကာ အသုရာတို့လည်းကောင်းတည်း။ အယံ၊ ဤ သတ္တဝါအပေါင်းသည်။ ဝါ၊ ဤ ခန္ဓာအပေါင်းသည်။ ပဌမာ၊ သော်။ ဝိညာဏဋ္ဌိတိ၊ တည်း။

၁။ ဝိညာဏဋ္ဌိတိယော။ ။[ဝစနတ္ထကို အဋ္ဌကထာ၌ ကြည့်ပါ၊ တရားကိုယ်ကား နာနတ္တကာယ နာနတ္တသညိတာ ဖြင့် အထူးပြုအပ်သော ပဋ္ဌဝေါကာရဘုံ၌ ရူပဝေဒနာ သညာ သင်္ခါရ ခန္ဓာလေးပါး၊ စတုဝေါကာရဘုံ၌ ဝေဒနာ သညာ သင်္ခါရ ခန္ဓာသုံးပါးတည်း။ [နာနတ္တကာယ နာနတ္တသညိတို့၏ ဝစနတ္ထကို ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

၂။ ဝိနိပါတိကာ။ ။ဝစနတ္ထကို ဘာသာဋီကာ၌ကြည့်ပါ။ ဝိနိပါတိကာ အသုရာ ဟု ဆိုသော်လည်း အပါယ်လေးပါး၌ ပါဝင်သော အသုရာမဟုတ်၊ နတ်အဖြစ်၌ ပါဝင်သော ယက္ခနတ်များတည်း။ ,ဝေမာနိကာ ပြိတ္တာများလည်း ဤ ဝိနိပါတိကာ၌ ပါဝင်၏။ [သုခအပေါင်းမှ ဖောက်ပြန်၍ ကျခြင်းရှိသော နတ်အင်္ဂယ်စားတို့။ ,ဝါ၊ အပါယ်လေးပါးတို့၌ ကျရောက်ခြင်းမရှိသော နတ်အင်္ဂယ်စားတို့။]

(၂) အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ နာနတ္တကာယာ၊ ကုန်သော။ ဝါ၊ ကုန်သော။ ကေတ္တာသညိနော၊တခုတည်းသော သဘောရှိသော ပဋိသန္ဓေ သညာ ရှိကုန်သော။ ဝါ၊တူသော သဘောရှိသော ပဋိသန္ဓေ သညာ ရှိကုန်သော။ သတ္တာ သန္တိ။ သေယျထာ ပိ၊ အာဘယ်သတ္တဝါတို့နည်း။ ပြဟ္မကာယိကာ၊ ပထမဈာန် ပြဟ္မာအပေါင်းခွဲ ဖြစ်ကုန်သော။ ပဌမာဘိနိဗ္ဗတ္တာ၊ ပထမဈာန် ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။(ပထမဈာန် ကုသိုလ်စေတနာကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော။) ဒေဝါ၊ ပြဟ္မာတို့တည်း။ (တနည်း) ပြဟ္မကာယိကာ၊ ကုန်သော။ ပဌမာ ဘိ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝါ သေယျထာ ပိ၊ ပြဟ္မာတို့ ကဲ့သို့တည်း။ [ဤသို့လည်း သေယျထာ ပိ-ကို သီးခြားမပေးပဲ နောက်ပုဒ်မျှားနှင့် တွဲပေးနိုင်သည်။] အယံ၊ ဤ ပထမဈာန် ပြဟ္မာအပေါင်းသည်။ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော။ ဝိညာဏဋ္ဌိတိ၊ ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်၏ တည်ရာအကြောင်း ဖြစ်သော ခန္ဓာတည်း။

အပါယ်သတ္တဝါတို့သည် ပါဠိတော်၌ တိုက်ရိုက်မပါသော်လည်း ဤ နာနတ္တကာယာ ကေတ္တာသညိ၌ ပါဝင်၏။ [အကျယ်ကို အဋ္ဌကထာ၌ကြည့်ပါ။]

(၃)။ အာနန္ဒ။ ကေတ္တကာယာ၊ခန္ဓာကိုယ်၌ တူသည်၏ အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိကုန်သော။ ဝါ၊ တူသော သဘောရှိသောခန္ဓာကိုယ်ရှိကုန်သော။ (တူသော ပုံသဏ္ဌာန်ရှိကုန်သော။) နာနတ္တသညိနော၊ ကုန်သော။ သတ္တာ သန္တိ။ သေယျထာ ပိ၊ နည်း။ အာဘာဿရာ၊ အာဘာသရာတို့၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊တို့တည်း။ အယံ၊ ဤ အာဘာသရာ ပြဟ္မာအပေါင်းသည်။ တတိယာ။ဝိညာဏဋ္ဌိတိ၊ တည်း။

ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒ (အမြင့်မြတ်ဆုံး ပြဟ္မာကိုပိုင်းခြားသော) အားဖြင့် ''အာဘာသရာ ဒေဝါ''ဟု ဟောတော်မူထား၏။ ပရိတ္တာဘာ အပ္ပမာဏာဘာ အာဘာသရာဟူသော ဒုတိယဈာန်ဘုံသား ပြဟ္မာအားလုံးပင် ကေတ္တကာယာ နာနတ္တသညိတို့တည်း။

မှန်၏။ ။ထိုပြဟ္မာအားလုံးတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် တူသောပမာဏအားဖြင့် ကျယ်ပြန့် ကြီးမားလျက် သဘာဝအားဖြင့် မွန်မြတ်၏၊ ပဋိသန္ဓေ သညာကား တချို့မှာ–အဝိတက္ကနှင့် ဝိစာရမတ္တ ခေါ် ဒုတိယဈာန် ဝိပါက်လည်းကောင်း၊ တချို့မှာ–အဝိတက္ကနှင့် အဝိစာရ ခေါ် တတိယဈာန် ဝိပါက်လည်းကောင်း ဖြစ်သည်။ [ဒုတိယဈာန်ဝိပါက်နှင့် တတိယဈာန်ဝိပါက်သည် ဒုတိယဈာန်ဘုံ၌ ပဋိသန္ဓေ ဘဝင် စုတိအဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ကြောင်း၊ကိုသတိပြုပါ။]

(၄)။ အာနန္ဒ။ ကေတ္တကာယာ ကေတ္တသညိနော သတ္တာ သန္တိ။ သုဘကိဏ္ဏာ၊ သုဘကိဏ္ဏာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ သေယျထာ ပိ၊ ပြဟ္မာတို့ ကဲ့သို့တည်း။ [ဤ၌လည်း ဥက္ကဋ္ဌ ပရိစ္ဆေဒအားဖြင့် သုဘကိဏ္ဏာကို ဆို

သည်။ ပရိတ္တာသုဘာ အပ္ပမာဏာသုဘာ ဟူသော တတိယစျာန်ဘုံသား ပြဟ္မာအားလုံးကိုပင် ယူပါ။ မှန်၏၊-ထိုပြဟ္မာအားလုံးသည် ခန္ဓာကိုယ်အား ဖြင့်လည်း တူကြ၊ စိတ္တဇစျာန် ပဋိသန္ဓေ သညာအားဖြင့် လည်းတူကြ၏။] အယံ၊ သည်။ စိတ္တဇို၊ သော။ ဝိညာဏဋ္ဌိတိ၊တည်း။

မှတ်ချက်။ ။ဝေဟပ္ဖလ်သည် ပါဠိတော်၌မပါသော်လည်း ကေတ္တကာယာ ကေတ္တသညီ ဟူသော ၌ စိတ္တဇဝိညာဏဋ္ဌိတိ၌ပါဝင်၏။ အသညသတ္တကား ဝိညာဉ်မရှိသောကြောင့် နောက်၌ သတ္တာဝါသ အဖြစ်ဖြင့် မဟာတော်မူလိမ့်မည်။ [သုဒ္ဓါဝါသပြဟ္မာများလည်း ၌ စိတ္တဇဝိညာဏဋ္ဌိတိ ၌စိတ္တဇသတ္တာ ဝါသ၌ ပါဝင်သည်ဟု အဋ္ဌကထာမိန့်သည်။]

(၅)။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊(သမတိက္ကမာ-စသည်၌ စပ်။) ဝါ၊ ကြွင်းမဲ့ညီသုံ အလုံးစုံကုန်သော။ (ရူပသညာနံ- စသည်၌ စပ်။) ရူပသညာနံ၊ ရူပသညာတို့ကို။ ဝါ၊ ရူပစျာန်၌ ဖြစ်သောသညာ ကသိုဏ်းရုပ် အမည်ရှိသော အာရုံတို့ကို။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်မြောက်ခြင်း ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပဋိဃသညာနံ၊ ပဋိဃသညာတို့၏။ ဝါ၊ ပဉ္စဝတ္ထု ပဋ္ဌာရုံတို့၏ ထိခိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဒွေပဉ္စဝိညာဉ် သညာတို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်မှုသို့ ရောက်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ (ချုပ်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။) နာနတ္တသညာမှ၊ အထူးထူးသော သဘောရှိသော အာရုံ၌ ဖြစ်ကြသော ကာမာဝစရ သညာတို့ကို။ ဝါ၊ အထူးထူးသော သဘော ရှိသော ကာမာဝစရ သညာ တို့ကို။ အ မနသိကာရာ၊ စိတ်၌ မပြုခြင်း ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ နှလုံး မသွင်းခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ အာကာသော၊ ကောင်းကင် ပညတ်သည်။ အနန္တော၊ ဥပါဒ် ဘင် ဟူသော အပိုင်းအခြားရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဘာဝေတ္တာ၊ မိမိ သန္တာန်၌ ဖြစ်စေ၍။ ဝါ၊ ပွားစေ၍။) အာကာသာနဉ္စာယတနူပဂါ၊ အာကာသာ နဉ္စာယတနဘုံသို့ ရောက်ကုန်သော။သတ္တာ' သန်း၊အယံ ပဋ္ဌမိ ဝိညာဏဋ္ဌိတိ။

(၆) အာနန္ဒ။ သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။ ဝါ၊ ကြွင်းမဲ့ညီသုံ အလုံးစုံသော။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စဟူသော တည်ရာအာရုံရှိသော စျာန် အာကာသာနဉ္စဟူသော တည်ရာအာရုံဖြစ်သော ကောင်းကင်ပညတ်ကို။ [အာ ကာသာနဉ္စာယတနစျာန် ထိုစျာန်၏အာရုံဖြစ်သော ကောင်းကင်ပညတ်ကို။ ဣတိ သို့ အကျဉ်းဆိုပါ။] သမတိက္ကမ္မ၊ လွန်မြောက်၍။ ဝိညာဏံ၊ ပထမာရုပ္ပ ဝိညာဉ်သည်။အနန္တံ၊ ဥပ္ပါဒ် ဘင် ဟူသော အပိုင်းအခြားမရှိ။ (ဥပ္ပါဒ် ဘင် ဟူသော အပိုင်းအခြားမရှိသော ကောင်းကင်ပညတ်ကို အာရုံပြုသောကြောင့် အနန္တဖြစ်သည်။) ဣတိ၊ သို့။ (ဘာဝေတ္တာ။) ဝိညာဏဉ္စာယတနူပဂါ၊ ဝိညာ

ဏဋ္ဌာယတနဘုံသို့ ကပ်ရောက်ကုန်သော၊ သတ္တာ သန္တိ၊ အယံ ဆဋ္ဌီ ဝိညာ ဏဋ္ဌိတိ။

(၂) **အာနန္ဒ။** သမ္ဘသော၊ အားဖြင့်။ ဝါ၊ ဓသော။ ဒိညာဏဋ္ဌာယတနံ၊ ဝိညာဏဋ္ဌဟူသော တည်ရာအာရုံရှိသောစျာန် ဝိညာဏဋ္ဌဟူသော တည်ရာ အာရုံဖြစ်သော ပုထမာရူပ္ပဝိညာဉ်ကို။ [ဝိညာဏဋ္ဌာယတနစျာန် ထိုစျာန်၏ အာရုံဖြစ်သော ပထမာရူပ္ပဝိညာဉ်ကို။ ဤသို့ အကျဉ်းဆိုပါ။] သမတိက္ကမ္မ၊ ၍။ ကိဉ္စိ၊ နည်းငယ်စိုးစဉ်း ဘင်ဗျအာကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊သို့။ (ဘာဝေတ္တာ။) အာကိဉ္စညာယတနူပဂါ သတ္တာ သန္တိ။ အယံ သတ္တမီ ဝိညာဏဋ္ဌိတိ။

အသညသတ္တာယတနံ၊ အသညသတ္တာယတနုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ အသည သတ်ပြုဟ္မာတို့၏ နေရာအရပ်လည်းကောင်း။ဒုတိယံ၊နှစ်ခုမြောက်သော။ နေဝ သညာနာသညာယတနမေဝ၊ နေဝသညာနာသညာယတနသာလျှင် လည်း ကောင်းတည်း။ ဝါ၊ နေဝသညာနာသည ပြုဟ္မာတို့၏ တည်နေရာ အရပ် လည်းကောင်းတည်း။ [ရှုန့်ရင်းသောသညာကားမရှိ သိမ်မွေ့သောသညာ မရှိ သည်မဟုတ်သော စျာန်၏တည်ရာလည်းကောင်း။ ဤသို့သော်လည်း ဆိုပါ။] ဤ ၂-ပါးဖြင့် ဒွေ အာယတနာနိ-၏ သရုပ်ကို ပြတော်မူသည်။

အမှာ ။ ။သမ္ဘသော ရူပသညာနှံ့ တို့၏အဖွင့်ကို အဋ္ဌသာလိနီတာသာဋ္ဌိကာ စတုက္ကဒုတိယ စာမျက်နှာ (၅၅၂)၌ ပြထားပြီ။ ၎င်း ဝိညာဏဋ္ဌိတိ ၇-ပါးနှင့် အာယတန ၂-ပါးကို ပေါင်းလျှင် နေဝသတ္တာဝါသ–သတ္တာဝါသဘုံကိုးဝ၊ ဝါ–သတ္တဝါတို့၏ တည်နေရာဘုံကိုးဝဖြစ်သည်၊ ထို ဘုံကိုးဝကိုလည်း ဒီနာလင်္ကာရဋီကာ၌ ပြအပ်သည့် အတိုင်း သင်္ဂြိတ်ဘာသာဋီကာ ဒီဃနိကာယ်ပိုင်း ပဋိသန္ဓိစတုက္ကာ အဆုံး၌ပြထားပြီ။

ဝ ၂ ၇။ ။**အာနန္ဒ။** တတြ၊ ထို ခုနစ်ပါးသော ဝိညာဏဋ္ဌိတိတို့တွင်။ [တာသု ဝိညာဏဋ္ဌိတိသု။–အဋ္ဌကထာ။]ပဌမာ၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်သော။ ယာ ယံ (ယာ+အယံ) ဝိညာဏဋ္ဌိတိ၊ အကြောင်းရှိသော ဤဝိညာဏဋ္ဌိတိသည်။(အတ္ထိ။) နာနတ္တကာယာ နာနတ္တသညိနော၊ နာနတ္တကာယာ နာနတ္တသညီ သတ္တဝါတို့ သည်။(သန္တိ။)သေယျထာ ပိ၊ နည်း။ မနုဿာ၊ လည်းကောင်း။ ဧကစ္စေ ဒေဝါ စ၊ လည်းကောင်း။ ဧကစ္စေ ဝိနိပါတိကာ စ၊ လည်းကောင်းတည်း။

အာနန္ဒ။ ဒယာ၊ အကြောင်းရဟန်းသည်။ ဘဒ္ဒ၊ ထို ပထမဝိညာဏဋ္ဌိတိကို လည်း။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ၏။ တဿာ၊ ထို ပထမဝိညာဏ ဋ္ဌိတိ၏။ သမုဒယံ စ၊ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ။ တဿာ၊ ၏။ အတ္ထင်ံမံ စ၊ ချုပ်ကြောင်းတို့လည်း။ ပဇာနာတိ။ တဿာ၊ ၏။ အဿာဒံ စ၊ သာယာအပ်သော သဘောကိုလည်း။(သာယာဖွယ်ဖြစ်သောသုခ ယော

မနုဿကိုလည်း။) ပဇာနာတိ။ တဿ၊ ၏။ အာဒီနဝံ စ၊ အပြစ်ကိုလည်း။ (အနိစ္စ ဒုက္ခ ဝိပရိဏာမအပြစ်ကိုလည်း။) ပဇာနာတိ။ တဿ၊ ၏။နိဿ ရဏံ စ၊ ဆန္ဒရာဂမှ ထွက်မြောက်ကြောင်းကိုလည်း။ ဝါ၊ ထွက်မြောက်ရာ ကိုလည်း။ (ထို ဝိညာဏဋ္ဌိတိ၌ နှစ်သက်တွယ်တာသော ဆန္ဒရာဂမှ ထွက် မြောက်ကြောင်းမဂ်နှင့် ထွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။)ပဇာနာတိ။

ဘေန၊ ထို ရဟန်းသည်။ တံ၊ ထို ပထမဝိညာဏဋ္ဌိတိကို။ အဘိနန္ဒိတုံ၊ အလွန်နှစ်သက်ခြင်းငှာ။(တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိဖြင့် ဝါဟုလည်းကောင်း၊ ဝါ့ဥစ္စာ ဝါ့ခန္ဓာဟုလည်းကောင်းလွန်စွာနှစ်သက်ခြင်းငှာ။) ကလ္လံ နု၊သင့်ပါမည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘဒန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဘေတုံ၊ ဤသို့နှစ်သက် ခြင်းသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။[ဒုတိယဝိညာဏဋ္ဌိတိ စသည်၌လည်း ဤသို့ အကျယ်မိန့်တော်မူသည်။ပါဠိတော်၌ ပေယျာလ မြှုပ်ထားသည်ဟု မှတ်ပါ။]

အာနန္ဒ။ တတြ၊ ထို နှစ်ပါးသော အာယတနတို့တွင်(ထို နှစ်ပါးသော နေရာအရပ်တို့တွင်။) ယ မိဒံ(ယံ+ဣဒံ)အသညသတ္တာယတနံ၊ အကြင် အသ ညသတ္တာယတနသည်။ (သညာမရှိသော သတ္တဝါတို့၏ နေရာအရပ်သည်။ (အတ္ထိ။) ။ပ။ယ မိဒံ(ယံ+ဣဒံ)နေဝသညာနာသညာ ယတနံ၊သည်။(အကြင် ရှုန့်ရင်းသောသညာကားမရှိသိမ်မွေ့သော သညာ မရှိသည်မဟုတ်သော ဗြဟ္မာ တို့၏ နေရာအရပ်သည်။)[ရှုန့်ရင်းသော သညာကားမရှိ သိမ်မွေ့သောသညာ မရှိသည် မဟုတ်သောစျာန်၏ တည်ရာသည်ဟု ရှေးနိဿယ၌ပေး၏။] (အတ္ထိ။) [ရှေးအတိုင်းအကျယ်ဆိုပါ။]။ပ။

အာနန္ဒ။ ယတော၊ အကြင် အခါ၌။[တောပစ္စည်းကို သတ္တမီအနက်၌ သက်သော ကာလအနက်ဟော ဟုမှတ်။]ဘိက္ခု၊ သည်။ သတ္တန္နံ၊ကုန်သော။ ဣမာသဉ္ဉ ဝိညာဏဋ္ဌိတိနံ၊ တို့၏လည်းကောင်း။ ဒ္ဝိန္နံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသဉ္ဉ အာယတနာနံ၊ တို့၏လည်းကောင်း။ သမုဒယဓမ္မ။ပ။ ယထာဘူတံ၊ အကြင် အကြင် ထင်ရှားဖြစ်သည့်အတိုင်း။ ဝါ၊ မဖောက်မပြန် ဟုတ်မှန်စွာ။ဝိဒိတ္တာ၊ သိ၍။ အနုပါဒါ၊ ဥပါဒါန်လေးပါးဖြင့် တစုံတခုသော သင်္ခါရကို ဝါ ဝါ့ ဥစ္စာဟု မယူမူ၍။ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သည်။ ဟောတိ။အာနန္ဒ၊ (တတော၊ ထိုအခါ၌။) အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို။ ပညာဝိမုတ္တော[1]၊ပညာ

၁။ ပညာဝိမုတ္တော။ ။ပဇာနန္တော ဝိမုတ္တောတိ ဝါ ပညာဝိမုတ္တော။ ဤသို့ လည်း ဋီကာ တနည်းဖွင့်၏။ ထိုအလို–"ပညာဝိမုတ္တော၊ ပိုင်းခြားမှတ်သိခြင်း အစရှိ သောအပြားတို့ဖြင့် သစ္စာလေးပါးတို့ကိုသိလျက် ကိလေသာတို့မှ အထူးသဖြင့် လွတ် သောပုဂ္ဂိုလ်"ဟု ပေးပါ။

ဝိမုတ္တိဟူ၍။ ၀၊ အရဟတ္တမဂ်ပညာဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ၀ုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။[ပညာအရ ဤအဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့၌ အထူး မဖွင့်သော်လည်း အဂုတ္တရဒုကာ ပထမပဏ္ဏာသ၊ ၅-၀ဂ်၊ ၄၉-သုတ် ဋီကာ၌ အရဟတ္တမဂ် ပညာဟု ဖွင့်ထားသည်။]

အဋ္ဌဝိမောက္ခာ

[**သနုသန္ဓေ**။ ။ဤသို့ အရိယာပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ယောက်တို့တွင် တယောက်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ ပရိဇာနန အစရှိသောအစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော ထွက်မြောက်ပုံကိုလည်းကောင်း၊ ပညာဝိမုတ္တိဟူသော နာမည်ကိုလည်းကောင်း ပြတော်မူပြီး၍၊ အခြားသော ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တ ဖြစ်သော ရဟန္တာ၏ထွက်မြောက်ပုံကိုလည်းကောင်း၊ နာမည်ကိုလည်းကောင်း ပြခြင်းငှာ အဋ္ဌ ခေါ ဗုဒ္ဓမေ အာနန္ဒ ဝိမောက္ခာ အစရှိသော စကားကို မိန့်တော်မူသည်။]

(၁၂၉)။ ။အာနန္ဒ။ ဝိမောက္ခာ၊ ဝိမောက္ခတို့သည်။[ဆန်ကျင်ဘက်တရားတို့မှ အထူးသဖြင့် (ကောင်းစွာ)လွတ်မြောက်သော တရားတို့သည်။ ၀၊ အာရုံ၌ ကောင်းစွာ စဲစဲမြဲမြဲ သက်ဝင်သော တရားတို့သည်။ ဤသို့ သဒ္ဒတ္ထ ဆိုပါ။] ဗုဒ္ဓမေ အဋ္ဌ၊ ဤ ရှစ်ပါးတို့တည်း။ ကတမေအဋ္ဌ၊ အဘယ်ရှစ်ပါးတို့နည်း။

(၁)။ ရူပီ၊ အဇ္ဈတ္တဇကာယ စသည်တို့၌ ဖြစ်စေအပ်သော ,ရူပစျာန် ရှိသည်။ (ဟုတ္တာ။)ရူပါနိ၊ ဗဟိဒ္ဓ၌လည်း ' ကသိုဏ်းရုပ်တို့ကို။ ပဿတိ၊ စျာန် စက္ခုဖြင့် ကြည့်ရှု၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ပဌမော၊ သော။ ဝိမောက္ခော၊ တည်း။

ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ။မိမိ၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာရှိသော ဆံပင်အစရှိသော နိလကသိုဏ်းရုပ် စသည်ကို ပရိကံပြုလျက် (ကသိုဏ်းစီးဖြန်းလျက်) စျာန်ရပြီးနောက် အဋ္ဌတ္တ ကသိုဏ်းရုပ်များကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓ ကသိုဏ်းရုပ်များကိုလည်းကောင်း ကြည့်လျက် စျာန်ဝင်စားနိုင်သော ရူပစျာန်လေးပါးကို ရသူတည်း။

(၂)။ ။အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ အရူပသညီ၊ ကသိုဏ်းရုပ်၌ ဖြစ်သော ပရိကံသညာရှိသူ မဟုတ်သည်။ (ဟုတ္တာ။) ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသန္တာန်၌။ ရူပါနိ၊ ကသိုဏ်းရုပ်တို့ကို။ ပဿတိ၊ စျာန်စက္ခုဖြင့် ကြည့်ရှု၏။[ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် ဗဟိဒ္ဓ၌ဖြစ်သော ကသိုဏ်းရုပ်တို့ကို ပရိကံပြု၍ စျာန်ရပြီးနောက် ဗဟိဒ္ဓ ကသိုဏ်းရုပ်တို့ကိုပင် ကြည့်ရှုလျက် စျာန်ဝင်စားနိုင်သော ရူပစျာန်လေးပါးကို ရသူတည်း။]။ပ။

(၃)။ ။သုဘန္တေ၀(သုဘံ+ဣတိ+ဧ၀)၊ တင့်တယ်၏ဟူ၍သာ။(သုဘ ဟူ၍သာ-။) အဓိမုဒ္ဓာ၊ စွဲစွဲမြဲမြဲ သက်၀င်သည်။ ၀ါ၊ နှလုံးသွင်းသည်။ ဟေးတိ။ပ။ [ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် အလွန်သန့်ရှင်းစင်ကြယ်လေ၊ နီလစသော ၀ဏ္ဏကသိုက်ကို အာရုံပြု၍ စျာန်၀င်စားသူတည်း။] (တနည်း) မေတ္တာ ကရုဏာ မုဒိတာ ဥဃဝတ္ထာ စျာန်ရပုဂ္ဂိုလ်တည်း။]

(၄)။ ။သဗ္ဗသော။ပ။ အနုဒ္ဓေါ အာကာသောတိ (ဘာ၀ေတ္ဝာ)။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်သို့။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရောက်၍။ ဝိဟရတိ။ပ။ (၅)။ သဗ္ဗသော။ပ။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနစျာန်သို့။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိ ။ပ။ (၆)။ သဗ္ဗသော။ပ။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ သို့။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိ။ပ။ (၇)။ သဗ္ဗသော။ပ။ နေ၀သညာနာသညာယတနံ၊ သို့။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိ။ပ။ [ဤပုဒ်တို့၏ အနက်ကို (၁၂၇)၌ ရေးခဲ့ပြီ။]

(၇)။ ။သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။ ၀ါ၊ သော။ နေ၀သညာနာသညာယတနံ၊ နေ၀သညာနာသညာယတစျာန် ထိုစျာန်၏အာရုံဖြစ်သော တတိယာရူပဝိညာဉ်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍။ သညာ၀ေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာ၀ေဒနာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသို့။ (သညာ၀ေဒနာတို့၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန် သမာပတ်သို့။) ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိ။ပ။ဝိမောက္ခာ။ ဣမေ အဋ္ဌ၊ တို့တည်း။

၁၃၀။ အာနန္ဒ။ ယတော၊ ဓာတ်ကြင်အခါ၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ အဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဝိမောက္ခေ၊ ဤ ဝိမောက္ခတို့သို့။ [သမာပတ္တိ၏ ကံ။] အနုလောမံ ပိ၊ အနုလုံလည်း။ (အစမှ စ၍ အဆုံးတိုင်အောင်လည်း။) သမာပတ္တိ၊ ကောင်းစွာရောက်၏။ ၀ါ၊ ဝင်စားနိုင်၏။ ပဋိလောမံ ပိ၊ ပဋိလုံလည်း။ (အဆုံးမှ စ၍ အစတိုင်အောင်လည်း။) သမာပဇ္ဇတိ။ အနုလောမ ပဋိလောမံ ပိ၊ အနုလုံပဋိလုံလည်း။ (အစမှ အဆုံး၊ အဆုံးမှအစတိုင်အောင်လည်း။) သမာပဇ္ဇတိ။ ယတ္ထိစ္ဆကံ၊ အကြင်အရာ၌ အလိုရှိတိုင်း။ ယဒိစ္ဆကံ၊

၁။ သမာပဇ္ဇတိ။ ။ဝတ် တံ သမာပတ္တိ ပရိသတိ။—အဋ္ဌကထာ။ သမာပဇ္ဇတိ ပရိသတိတိ သမာပတ္တိသမဂ္ဂီပုဂ္ဂလော တံ တံ ပရိဗ္ဗော ဝိယ ဟောတိတိ ကတ္တာ (ဤသို့ နှလုံးပြုန်။) ဝုတ္တော်။—ဋီကာ။ သမာပဇ္ဇ-ကောင်းစွာရောက်ဟု သဒ္ဒတ္ထဖြစ်၏။ ကောင်းစွာရောက်ဟူသည်လည်း ထိုထိုသမာပတ်အတွင်းသို့ သမာပတ်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်က ဝင်နေသကဲ့သို့ ဖြစ်သောကြောင့် "ပရိသတ်'' ဟု အဓိပ္ပါယ်ထွက်ဖွယ်သည်။ ဤအဖွင့်ကိုကြည့်၍လည်း ''သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏။'' ဟု လေးကြသည်။

၂။ ယတ္ထိစ္ဆကံ စသည်။ ။ယတ္ထ၊ အကြင်အရာ၌။ (သမာပဇ္ဇိတုံ၊ ဌာလည်းကောင်း။ ဝုट्ठာတုံ၊ ဌာလည်းကောင်း။ ဇုဏ္ဏတိ၊ အလိုရှိ၏။ (တတ္ထ၊ ထိုအရာ၌။)

အကြင်သမာပတ်ကို အလိုရှိတိုင်း။ ယာဝတိစ္ဆကံ၊ အကြင်မျှလောက်ကာလ ပတ်လုံး အလိုရှိတိုင်း။ သမာပဇ္ဇတိ ပိ၊ ကောင်းစွာလည်း ရောက်နိုင်၏။ (ဝင်စားလည်း ဝင်စားနိုင်၏။) ဝုဋ္ဌာတိ ပိ၊ ထလည်း ထနိုင်၏။

အာသဝါနံ စ၊ အာသဝေါတရားတို့၏လည်း။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိသော။ (အာသဝေါတရားတို့၏ အာရုံမဟုတ်သော အာရုံ အပြုမခံရသော။) စေတောဝိမုတ္တိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော အရဟတ္တ ဖိုလ်စိတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ် သမာဓိကိုလည်းကောင်း။[စေတော အရ စိတ်ကို ပဓာနနည်းအားဖြင့် ခေါင်း တပ်ခေါ်လည်း သမာဓိကို ယူရသည်။] ပညာဝိမုတ္တိ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ် ပညာကိုလည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ထင်တင် ကိုယ်တွေ့အပ်သော၊ သင်္ဘောဟူသော ပစ္စက္ခ အတ္ထဟောဘွယ်ပင်။ (ပစ္စုပ္ပန် ဘဝ၌ပင်။) သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသော အရဟတ္တ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ သစ္ဆိကတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရောက်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေနိုင်၏။, [သီလက္ခန် အဋ္ဌကထာ မဟာလိသုတ် အဖွင့်အတိုင်း အနက်ပေးပါသည်။]

အာနန္ဒ၊ (တတော၊ ထိ အခါ၌။) အယံ ဘိက္ခု၊ ကို။ ဥဘတောဘာဂ ဝိမုတ္တော၊ အရူပဈာန် သမာပတ် မဂ်ဟူသော နှစ်ပါးသော အဖိုတို့ဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ (တနည်း) ဥဘတောဘာဂ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာတို့ကို ပယ်ခွါခြင်း အကြင်းမဲ့ ပယ်သတ်ခြင်းတို့ဖြင့် ရူပကာယ နာမကာယဟူသော နှစ်ပါးသော အဖိုတို့မှ လွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ် ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဇုန္ဆကံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ သမာပဇ္ဇတိ ဝိ ဝုဋ္ဌာတိ ဝိ၊ ၏။ ယံ၊ အကြင်သမာပတ်ကို။ (သမာပဇ္ဇိတုံ၊ ၄ာလည်းကောင်း။ ယတော၊ အကြင်သမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌာတုံ၊ ၄ာလည်း ကောင်း။ ဇုန္ဆတိ။ တံ၊ ထိုသမာပတ်ကို။) ဇုန္ဆကံ၊ တိုင်း။ သမာပဇ္ဇတိ ဝိ ဝုဋ္ဌာတိ ဝိ။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ကာလပတ်လုံး။ (သမာပဇ္ဇိတုံ ဝုဋ္ဌာတုံ ဇုန္ဆတိ။) တာဝတာ၊ ထိုမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ကာလပတ်လုံး။ ဇုန္ဆကံ၊ တိုင်း။ သမာပဇ္ဇတိ ဝိ ဝုဋ္ဌာတိ ဝိ။ ဤသို့လည်း ပါဠိသောသထည့်၍ အနက်ကျယ်ပေးနိုင်ပါသည်။

၁။ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တော။ ။"ဥဘတော ဘာဂ"အရ အရူပဈာန်သမာပတ် မဂ်ဟူသော လွတ်မြောက်ကြောင်းအဖို့ နှစ်ဖို့ကိုလည်းကောင်း၊ ရူပကာယ နာမကာယ ဟူသော လွတ်မြောက်ထိုက်သော အဖို့ နှစ်ဖို့ကိုလည်းကောင်း ယူရသည်။ အကျယ်ကို ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။ [ပုဗ္ဗလပညတ္တိ-၌၊ မူလဋီ (၃၅) အနုဋီ (၄၇) တို့၌လည်း အကျယ်ဖွင့်ထားသည်။]

အာနန္ဒ။ ဣမာယ ၀ ဥဘတောဘာဝဝိမုတ္တိယာ၊ ဣဒါ ဥဘတောဘာဝ ဝိမုတ္တိမ္ပလည်း။ ၀ါ၊ ထက်လည်း။ အညာ၊ အခြားသော၊ ဥတ္တရိ တရာ ၀ါ၊ အထူးသာလွန်သည် မူလည်းဖြစ်သော ။ ပဏီတတရာ ၀ါ၊ သာ၍ မွန်မြတ်သည် မူလည်း ဖြစ်သော။ ဥဘတောဘာဝဝိမုတ္တိ၊ သည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိတော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤစကား တော်ကို။ (ဤ သုတ်တော်ကို။) အ၀ေါစ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အတ္တမနော၊ မိမိစိတ်ရှိသည်။ (နှစ်သက်၀မ်းမြောက်သည်။ ဟုတ္တာ။) ဘဂ၀တော၊ ၏။ ၀ါ၊ သည်။ ဘာသိတံ၊ မိန့်တော်မူအပ်သော မဟာ နိဒါနသုတ်တော်ကို။ အဘိနန္ဒုံ၊ ဦးထိပ်တင်ထား လွန်လေးစားလျက် နှစ် သက် လက်ခံပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ (သုတံ၊ နေ့ယူမှတ်သား ဆောင်ထားအပ် ပါပြီ။) [ဧ၀ं မေ သုတံမ္ပ သုတं ကို ပြန်လှည့်သည်။]

ဒုတိယံ၊ သော။ မဟာနိဒါနသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

အချုပ်မှတ်ဖွယ်။ ။ပညာဝိမုတ္တာနှင့် ဥဘတောဘာဝဝိမုတ္တာ အပြားကို အဌကထာ၌ ကြည့်ပါ။အချုပ်မှတ်ယူရန်မှာ–ဈာန်လုံး၀မရသော သုက္ခဝိပဿက ရဟန္တာသည်လည်း ကောင်း၊ ရူပဈာန် လေးပါးကိုသာရ၍ ထိုလေးပါးတွင် တပါးပါးကို အခြေခံကာ ဝိပဿနာ ပွါးပြီးနောက် 'အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း ပညာဝိမုတ္တာမည်၏။' [ပညာဝိမုတ္တာ၊ ဝိမောက္ခရှစ်ပါးကို မရသည့်အတွက် လွန်ကဲ သော သတ္တိရှိသော သမာधိမဖက် ပညာသက်သက်ဖြင့်သာ ကိလေသာတို့မှ လွယ်သူ။]

(၂)ရူပ အရူပဈာန် အားလုံးကို ရ၍ အရူပဈာန် လေးပါးတွင် တပါးပါးကို အခြေခံကာ ဝိပဿနာပွားပြီးလျှင် 'အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း ကောင်း၊ အနာဂါမ်ဖြစ်ပြီးမှ နိဗ္ဗာန်သမာပတ် ဝင်စားပြီးနောက် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း ဥဘတောဘာဝ ဝိမုတ္တာမည်၏။ [ဥဘတော ဘာဝ ဝိမုတ္တာ=အရူပ သမာပတ်ဖြင့် ရူပကာယမှ၊ မဂ်ဖြင့် နာမကာယမှ လွတ်သူ။]

၁။ သာလွန်ပုံ။ ။ဝိမောက္ခ ရှစ်ပါးတို့ကို (၁) အနုလောမ (၂) ပဋိလောမ (၃) အနုလောမ ပဋိလောမ ဝင်စားနိုင်ခြင်းဖြင့် လွန်ကဲသော အစွမ်းသတ္တိရှိအောင် ခန္ဓာအစဉ်ကို ပြုပြင်ထားအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒေါမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ရှစ်ခု မြောက် ဝိမောက္ခကို (နိဗ္ဗာန်သမာပတ်ကို) အခြေခံကာ ဝိပဿနာ ပွါးပြီးလျက် အရဟတ္တမဂ်ကို ရသဖြင့် နာမကာယ ရူပကာယဟူသော နှစ်ပါးသောအဖို့မှ လွတ် မြောက်သော ကြောင့်လည်းကောင်း ဥဘတောဘာဝဝိမုတ္တိ အားလုံးတွင် ဤ နောက် ဆုံး ဥဘတောဘာဝဝိမုတ္တိက အသာဆုံး ဖြစ်ပေသည်။–ဋီကာ။

သုတ်မဟာဝါဘာသာဋီကာနှင့်ပါဠိတော်နိဿယ
'ပထမတွဲ' ပြီးပြီ။

မဟာဝဂ္ဂပါဠိတော်နိဿယ

၃။ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ္တ

(၁၃၁)။ (ဘန္တေ)။ မဟာပရိ ဗ္ဗာနသုတ္တံ၊ ကို)။) ဧကံ၊ သို့။ ဝါ၊ ဤ လျှောက်အပ်မည့်အတိုင်း။ သုတံ၊ နာယူမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါ၏။ (ကိုယ်)။) ကေ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌၊ ဝါ။ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၏ အနီးဖြစ်သော။ ဂိဇ္ဈကူဋေ၊ ဂိဇ္ဈကူဋ် မည်သော။ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ (မြတ်စွာဘုရား၏ ရာဇဂြိုဟ်မြို့အနီး ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်ဝယ် နေတော်မူရာ ထိုအခါ၌)။) မာဂဓေ၊ မဂဓတိုင်း၏ အရှင်ဖြစ်သော။ (မဂဓ တိုင်း၏ အစိုးရဖြစ်သော။) အဇာတသတ္တု၊ အဇာတသတ်မည်သော။ ဝေဒေဟိ ပုတ္တော၊ ဝေဒေဟီ–မိဖုရား၏ သားတော် ဖြစ်သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဝဇ္ဇီ၊ ဝဇ္ဇီ–မင်းတို့ကို။ အဘိယာတု ကာမော၊ လွှမ်းမိုးဖို့ရာ သွားခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ (လွှမ်းမိုးနှိပ်စက် ဖျက်ဆီးဖို့ရာ သွားလိုသည်။) ဟောတိ။

သော၊ ထို အဇာတသတ်မင်းသည်။ ဧवံ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြောပြီ။ (ကိုယ်)။) အဟံ၊ သည်။ ဧဝံ မဟိဒ္ဓိကော၊ ဤသို့ ကြီးသောတန်ခိုး ရှိကုန်သော။ (ဤသို့ ကြီးသော ညီညွတ်ခြင်းဟူသော မင်းတို့၏ တန်ခိုး ရှိကုန်သော။) ဝါ၊ သို့ကလောက် တန်ခိုးကြီးကုန်သော။ ဧဝံ၊ သို့။ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသော အာနုဘော် ရှိကုန်သော။ (ဤသို့ ဆင်အတတ် အစ ရှိသည်တို့၌ ကောင်းစွာသင်ပြီးသော အစွမ်းသတ္တိ ရှိကုန်သော။)ဝါ၊ သို့ ကလောက် အာနုဘော်ရှိကုန်သော။ဤမေဝဇ္ဇီ၊ ဤ ဝဇ္ဇီ–မင်းတို့ကို။ဥစ္ဆေဒ္ဓာမိ၊ အမျိုးပြတ်အောင် ဖြတ်မည်။(မျိုးဖြုတ်မည်။) ဝဇ္ဇီ၊ တို့ကို။ ဝိနာသေဿာမိ၊

၁။ ဂိဇ္ဈကူဋေ။ ။"ဂိဇ္ဈာ ဘွေ ဝသန္တိတိ ဂိဇ္ဈံ"စသော ဋီကာအလို–[1]"ဂိဇ္ဈကူဋ်ရှေးသင်းတော်ကို၏နေရာအထွတ်ရှိသော။ ဝါ၊ လင်းတနင့်တူသော အထွတ်ရှိသော"။ ဤသို့ သဒ္ဒတ္ထ-ပေးပါ။

၂။ ဝဇ္ဇီ။ ။ဝဇ္ဇီ ရာဇာနောတို့ "ဝဇ္ဇေတဗ္ဗာ ဋေမေ"တို့ အာဒီတော ပဝတ္တံ ဝစနံ ဥပါဒါယ "ဝဇ္ဇီ"တို့ လဒ္ဓနာမာ ရာဇာနော၊ ဝဇ္ဇီရဋ္ဌသဟ ဝါ ရာဇာနော ဝဇ္ဇီ-ရာဇာနော၊ဝဇ္ဇီရဋ္ဌသ ပန ဝဇ္ဇီသမညာ တန္နိဝါသိရာဇကုမာရဝသေန (ထို ဝဇ္ဇီတိုင်းဌ နေသော မင်းသားတို့နှင့် စပ်သဖြင့်။) ဝေဒိတဗ္ဗာ။–ဋီကာ။ ဤအလို–"ဝဇ္ဇီ၊ (တန်ခိုး အာနုဘော် အလွန်ကြီးမားသည့်အတွက် မဖက်ပြိုင်ဝဲ) ရှောင်ကြဉ်ထိုက်သော မင်းတို့။ ဝါ၊ ဝဇ္ဇီတိုင်း၏ မင်းတို့"ဟု သဒ္ဒတ္ထ–ပေးပါ။

ပျက်စီးစေမည်။ (ဖျက်ဆီးမည်။) ဝဇ္ဇီ၊ တို့ကို။ အနုယဗျသနံ၊ ကြီးပွားမဲ့ ပျက်စီးခြင်းသို့။ အာပါဒေဿာမိ၊ ရောက်စေမည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။

၁၃၂။ အထခေါ၊ ဌ။ (ပြောပြီးရာ ထိုအခါ၌။) မာဂဓောပ။ ရာဇာ၊ သည်။ မဂဓမဟာမတ္တံ၊ မဂဓ-မင်း၏ အမတ်ကြီးဖြစ်သော။ ဝါ၊ မဂဓ-တိုင်း၌ အမတ်ကြီးဖြစ်သော။ ဝဿကာရံ၊ ဝဿကာရ-မည်သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏ-ကို။ (ပုဏ္ဏားကို။) အာမန္တေသိ၊ အမိန့်တော်ရှိပြီ။ (ခေါ်၍ ပြောပြီ။) (ကိုး။) ဗြာဟ္မဏ။ ဟေ၊ သွားချေ။ တံ၊ သည်။ ။ယေန ဘဂဝါ (အတ္ထိ။) တေန၊ မြတ်စွာဘုရားရှိရာ ထို အရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမ၊ ချဉ်းကပ်ချေ။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ မမ၊ ၊ ဝါ၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ (တနည်း) မမဝစ်နေန၊ ဝါ၏အလျောက်ဖြင့်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဝန္ဒာဟိ၊ ရှိခိုးချေ။ (ရှိခိုးပါ။)

အပ္ပါဗာဓံ၊ နှိပ်စက်ပြင်းစွာ, မခံသာသော ,ရောဂါကြီး၏ မရှိခြင်းကို လည်းကောင်း။ အပ္ပါတင်္ကံ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင် အသက်ရှင်ဖွယ် ရောဂါယော်၏ မရှိခြင်းကိုလည်းကောင်း။ လဟုဋ္ဌာနံ၊ လျင်မြန်ပေါ့ပါး ထ သွားနိုင်ခြင်း ကိုလည်းကောင်း။ ဗလံ၊ ကိုယ်အားကိုလည်းကောင်း။ ဖာသုဝိဟာရံ၊ ချမ်း သာအေးမြ နေထိုင်ရခြင်း ကိုလည်းကောင်း။ ပုစ္ဆ၊ မေးလျှောက်ချေ။ (ကိုး၊ အဘယ်သို့ မေးရ်မည်နည်း။) ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မာဂဓော ။ပ။ ရာဇာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ သိရသာ၊ ဖြင့်။ ဝန္ဒတိ၊ ရှိခိုးလိုက်ပါ၏။ အပ္ပါဗာဓံ။ပ။ ပုစ္ဆတိ၊ မေးလိုက်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ချေ။ ။

ဒေဝ၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒေဟိ၊ လျှောက်လိုက်ပါဦး။ (ကိုး၊ အဘယ် သို့ လျှောက်ရမည်နည်း။) ဘန္တေ။ပ။ ရာဇာ၊ သည်။ ဝဇ္ဇီ၊ တို့ကို။ အဘိ ယာတုကာမော၊ ပါ၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြော ပါပြီ။ (ကိုး။) အဟံ၊ သည်။ပ။ အာပါဒေဿာမိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော ပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်လိုက်ပါဦး။ [ဝဒေဟိ-၌ ပြန်လှည့်ဖို့ရန် ဣတိ-တလုံး အကျေကြံပါ။] ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ တေ၊ သင့်အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗျာကရောတိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ (တထာ၊ ထို မိန့်တော်မူအပ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။) တံ၊ ထို စကားတော်ကို။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ ဥဂ္ဂဟေတ္မာ၊ မှတ်ယူ၍။ မမ၊ အား။ အာရောစေ ယျာသိ၊ သံတော်ဦးတင်ပါ။ ဟိ၊ မှန်၏။ (ဘုရားရှင်၏စကားသည် မှတ်သား

သင့်၏။) တထာဂတာ၊ တို့သည်။ ဝိတ်ထံ၊ ချုတ်ယှင်းဖောက်ပြန် မမှန်သော စကားကို။ နု ဘဏန္တိ၊ မိန့်တော်မမူကြကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ (အာမန္တေသိ။)

ဝဿကာရ ဖြာဟွံ့ဏ

၁၃၃။ ဘော၊ အရှင်မင်းမြတ်။ ဧဝံ၊ မှန်ပါ။(အမိန့်တော်အတိုင်းပါ။) ဣတိ ခေါ၊ လျှင်။ ဝဿကာရော။ပ။ရညော၊ ၏။ (ဝစနံ။) ပဋိဿုတ္တွာ၊ ရှေးရှုနှားထောင်၍။ (ဝန်ခံ၍။) ဘဒ္ဒါနိ ဘဒ္ဒါနိ၊ ကောင်းကုန် ကောင်းကုန်သော။ ယာနာနိ၊ ယာဉ်တို့ကို။ ယောဇေတ္တွာ၊ ယှဉ်စေ၍။ (မြင်းနှင့်ယှဉ်ကပ်စေ၍။) ဘဒ္ဒံ ဘဒ္ဒံ၊ သော။ ယာနံ၊ သို့။ အာဘိရုဟိတ္တာ၊ တက်စီး၍။ ဘဒ္ဒေဟိ ဘဒ္ဒေဟိ။ ယာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ရာဇဂဟာ၊ မှ။ နိယျာသိ၊ တွက်လာပြီ။ ယေန၊ ၌။ ဂိဇ္ဈကူဋော ပဗ္ဗတော (အတ္ထိ။) တေန၊ သို့။ ပါယာသိ၊ သွားပြီ။ ယာဝတိကာ၊ အကြင်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ယာနဿ၊ ၏။ ဘူမိ၊ သွားလောက်ရာ မြေအရပ်သည်။ (သွား၍ဖြစ်နိုင်လောက်ရာ မြေအရပ်သည်။ အတ္ထိ။ တာဝတိကံ၊ ထိုမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော မြေအရပ်တိုင်အောင်။) ယာနေန၊ ဖြင့်။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ယာနာ၊ မှ။ ပစ္စောရောဟိတ္တွာ၊ ဆင်း၍။ ပတ္တိကောဝ၊ ခြေဖြင့်သွားသည်သာလျှင်။ (ခြေကျင်သွားသည်သာလျှင်။ ဟုတ္တာ ယေန ဘဂဝါ အတ္ထိ။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ သွားပြီ။

ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ သွားပြီး၍။ (ရောက်ရာအရပ်မှတ်ဆင့် သာ၍နီးကပ်သော အရပ်သို့ သွားပြီး၍။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ အတူ။ သမ္မောဒိ၊ ဓမနိယ စသည်သဘော မေးမြန်းပြောလျက် ရောနှောမိပြီ။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်သင့် ဝမ်းမြောက်ထိုက်သော။ (တနည်း) သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ သာရဏီယံ၊ အဆက်မပြတ် ဖြစ်စေထိုက်သော။ (အနက် အဓိပ္ပာယ်နှင့် စကားသုံး ကောင်းလှသဖြင့် ဤစကားမျိုးကို အဆက်မပြတ် ထပ်ကာထပ်ကာ ပြောထိုက်သော။) ဝါ၊ မပြတ်မပြတ် အမှတ်ရထိုက်သော။ (ပြောပြီးနောက်လည်း မပြတ်မပြတ် အမှတ်ရနေထိုက်သော။) ကထံ၊ စကားကို။ ဝီတိသာရေတ္တာ၊ ပြီးဆုံးစေပြီး၍။ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ် တခု သောအရပ်အဖို့၌။ နိသိဒိ၊ ထိုင်ပြီ။ [သမ္မောဒိ–စသောပုဒ်တို့၏အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ် ဘာသာဋ္ဌကာ ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍ–၌ ပြထားပြီ။]

ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်ပြီးသော။ ဝဿကာရော။ပ။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ (ကိုယ်၊ အတယ်သို့ လျှောက်သနည်း။) ဟောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ပ။ဝန္ဒတိ၊ ရှိခိုးလိုက်ပါ၏။ပ။

ပုစ္ဆတိ၊ မေးလိုက်ပါ၏။ (လျှောက်လိုက်ပါ၏။) ။ပ။ အဘိယာတုကာမော၊ ပါ၏။ပ။ အာပါ၊ဒေဿာမိ။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြောပါပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ (အဝေါစ။)

ရာဇအပရိဟာနိယဝေဒ

ဝ၃ဝ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဗွဋ္ဌိ။ (ဝဿကာရ ဗြာဟ္မဏက မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားရာ ထိုအခါ ဗွဋ္ဌိ။) အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်ဗွဋ္ဌိ။ (နောက်က။) ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဗီဇယမာနော၊ ယပ်ခတ်လျက်။ ဌိတော၊ တည်နေသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ဗွဋ္ဌိ။ ။ပ။အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (ကိုး။) အာနန္ဒ။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ (ဘယ်လိုမျိုး။) တေ၊ သည်။ သုကံ၊ ကြားအပ်သနည်း။ (ကြားဖူးသနည်း။) ဝဇ္ဇီ၊ ဝဇ္ဇီ–မင်းတို့သည်။ အဘိဏှံ၊ မပြတ်။ သန္နိပါတာ၊ စည်းဝေးကြကုန်၏။ သန္နိပါတ ဗဟုလာ၊ များသော စည်းဝေးခြင်းရှိကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤအကြောင်းကို။ (သုတံ၊ ကြားအပ်ဖူးသလော။) ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။

ဘုန္တေ။ မေ၊ ဘပည့်တော်သည်။ တေ၊ ဤအကြောင်းကို။ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါပြီ။ (ကိုး၊ အဘယ်သို့ ကြားအပ်သနည်း။ ဝဇ္ဇီ၊ တို့သည်။ အဘိဏှံ၊ မပြတ်။ သန္နိပါတာ၊ စည်းဝေးကြကုန်၏။ သန္နိပါတ ဗဟုလာ၊ များသောစည်းဝေးခြင်းရှိကြကုန်၏။ ဣတိ၊ဤအကြောင်းကို။ (သုတံ၊ ပါပြီ။) ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ [ဣတိ–တလုံး အကျေကြံပါ။]

အာနန္ဒ။ ယာဝကီဝဉ္စ၊ အကြင်မျှလောက် ကာလပတ်လုံး။ [စ–အနက် မရှိ။] ဝဇ္ဇီ၊ တို့သည်။ အဘိဏှံ။ သန္နိပါတာ၊ ကုန်သည်။ သန္နိပါတ ဗဟုလာ၊ ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ အာနန္ဒ။ ဧဝံ သုတံ။ (ဤတို့ကား၊ ထိုမျှလောက် ကာလပတ်လုံး။) [ဘာဝကီဝဉ္စ–ဟုလည်း ထည့်နိုင်၏။] ဝဇ္ဇီနံ၊ တို့၏။ ဝုဒ္ဓိယေဝ၊ ကြီးပွားခြင်းကိုသာ။ ပါဋိကင်္ခါ၊ အလို

၁။ ပါဋိကင်္ခါ။ ။ပဋိ+ကခိ (သို့မဟုတ်) ကခ်–ဓာတ်+ဏျ–ဆန်ကဟော၊ ဘူဝါဒိ။ ပဋိ+ကခ်ိတမ္ဘာတိ ပဋိကခ်ါ။ ကံအနက်ဖွဲ့ အ-ပစ္စည်း။ ပဋိကခ်ါယေဝ+ပါဋိကခ်ါ (သွယ်ဝိုက်ဖွဲ့ ဣ-ပစ္စည်း။) ''ပါဋိကခ်ါ၊ အလိုရှိထိုက်၏။'' ဟု သဒ္ဒတ္ထ-ပေး။ ''အဝသုံ ဘဝိဿတိတိ ဧဝံ ဒဋ္ဌမ္ဘာတိ အတ္ထော'' ဟူသော အဓွဇ်အရ ''ဧကန် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မှတ်ထိုက်၏'' ဟု အဓိပ္ပာယတ္ထ-ပေးပါ။ အချို့နေရာ၌မူ အဝသုံ ဘဝိတိ အ ဏ္ဍာ'' ဟုသာ ဖွင့်၏။ ထို အလို ''ဧကန် ဖြစ်လိမ့်မည်'' ဟု ပေးပါ။

ရှိထိုက်၏။ ဝါ၊ ကေန် ဖြစ်လိမ့်မည် ဟု မှတ်ထိုက်၏။ ပရိဟာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို။ နော (ပါဠိကခ်ီ)၊ အလိုမရှိထိုက်။ (၁) [နောက်နောက် ဝါကျများ၌ ဤသို့ အပြည့်အစုံပေးပါ။ ထူးရာ၌သာ ရေးပါမည်။]

ကိန္တိ။ပ။ ဝဇ္ဇီ၊ တို့သည်။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။)သနိ္တ ပတန္တိ၊ စည်းဝေးကြကုန်၏။ သမဂ္ဂါ (ဟုတ္တာ။) ဝုဋ္ဌဟန္တိ၊ အစည်းအဝေးမှ ထကြကုန်၏။ သမဂ္ဂါ (ဟုတ္တာ။) ဝဇ္ဇီကရဏီယာနိ၊ ဝဇ္ဇီ–မင်းတို့၏ ပြုဖွယ်တို့ကို။ ဝါ၊ ဝဇ္ဇီ–အမျိုးတို့၌ ပြုဖွယ်တို့ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤ အကြောင်းကို။ (သုတံ၊ လော။) ။ပ။ သနိ္တပတိဿန္တိ၊ စည်းဝေးကြလိမ့်မည်။ပ။ [“ဝုဋ္ဌဟ”အရ သူခိုး ဒမြ သူပုန် နှိမ်နင်းဖို့ရာ တက်တက်ကြွကြွ ဖြစ်မှုကိုလည်း အဋ္ဌကထာ ဖွင့်သေး၏။] (၂)

ကိန္တိ။ပ။ဝဇ္ဇီ၊ တို့သည်။ အပညတ္တံ၊ မပညတ်အပ်သေးသော ကျင့်ဝတ်ဥပဒေကို။ (မပညတ်အပ်သေးသော ကင်းခွန် လယ်ခွန် ယာခွန် ဒဏ်ငွေ ဥပဒေကို။) နပညပေန္တိ၊ မပညတ်ကြကုန်။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်အပ်ပြီးသော ကျင့်ဝတ်ဥပဒေကို။ နဥ သမုစ္ဆိန္နန္တိ၊ မဖြတ်ကြကုန်။ (မဖျက်ကျကုန်။) ယထာ ပညတ္တေ၊ အကြင်အကြင် ပညတ်အပ်ပြီးကုန်သော။ ပေါရာဏေ၊ ရှေးဦးဖြစ်ကုန်သော။ ဝဇ္ဇီမဟေ၊ ဝဇ္ဇီ–မင်းတို့၏ ကျင့်ဝတ်တရားတို့ကို။ သမာဒါယ၊ ကောင်းစွာယူ၍။ ဝတ္တန္တိ၊ ကျင့်ကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ကို။ (သုတံ၊ လော။) ။ပ။နဥ ပညပေယန္တိ၊ ပညတ်ကြလိမ့်မည် မဟုတ်။ပ။(၃)

ကိန္တိ။ပ။ဝဇ္ဇီ၊ တို့သည်။ (သက္ကရောန္တိ–စသည်၌ စပ်။) ယေ တေ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝဇ္ဇီနံ၊ ဝဇ္ဇီ–မင်းတို့၏။ ဝဇ္ဇီမဟလ္လကာ၊ ဝဇ္ဇီ–မင်းကြီးတို့ တည်း။ တေ၊ ထို ဝဇ္ဇီ–မင်းကြီးတို့ကို။ သက္ကရောန္တိ၊ ကောင်းစွာပြုကြကုန်၏။ ဂရုံ၊ လေးစားမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ မာနေန္တိ၊ မြတ်နိုးကြကုန်၏။ ပူဇေန္တိ၊ ပူဇော်ကြကုန်၏။ တေသံ စ၊ ထို ဝဇ္ဇီ–မင်းကြီးတို့၏လည်း။ (ဝစနံ၊ စကားကို။) သောတမ္ပိ၊ နားထောင်ထိုက်၏ ဟူ၍။ မညန္တိ၊ ထင်မှတ်ကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ကို။ (သုတံ၊ လော။) ။ပ။ သက္ကရိဿန္တိ၊ ကောင်းစွာပြုကြလိမ့်မည်။ပ။(၄)

ကိန္တိ။ပ။ဝဇ္ဇီ၊ တို့သည်။ (နဥ ဝါသေန္တိ–၌ စပ်။) ယာ တာ၊ အကြင် အမျိုးသမီးတို့သည်။ ကုလိတ္ထိယော၊အမျိုး၏ အိမ်ရှင်မတို့တည်း။ ကုလကုမာရိယော၊ အမျိုး၏ သမီးပျိုတို့တည်း။ တာ၊ ထို အမျိုးသမီးတို့ကို။ (အိမ်ရှင်မဖြစ်သူ မိန်းမပျိုဖြစ်သူ အမျိုးသမီးတို့ကို။) သြက္ကဿ၊ ဆဲဝင်၍။ ပသယ္ဟ၊

လှမ်းမိုးရ၏။ (အနိုင်အထက်ပြု၍။) နှ ဝါသေ့ဆိုး၊ မိမိအိမ်၌ မနေစေကြကုန်။ (ဇနီးအဖြစ်ဖြင့် မသိမ်းပိုက်ကြကုန်။) ဣတိ၊ ကို။ (သုတံ၊ လော။) ။ပ။ နှ ဝါသေ့ယောနှင့်၊ နေစေကြလိမ့်မည် မဟုတ် ။ပ။ (၅)

ကိန္တိ ။ပ။ ဝဇ္ဇီ၊ တို့သည်။ (သက္ကရောဇနှင့်–စသည်၌ စပ်။) အဗ္ဘန္တရာနိ စေဝ၊ မြို့တွင်း၌ တည်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သေး။ ဗာဟိရာနိ စ၊ မြို့ပြင်၌တည်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သေး။ ဝဇ္ဇီနံ၊ တို့၏။ ယာနိ တာနိ ဝဇ္ဇီစေတိယာနိ၊ အကြင် ဝဇ္ဇီ–တိုင်း၌ စေတီတို့သည်။ (အကြင် ဝဇ္ဇီ–တိုင်း၌ နတ်ကွန်း နတ်နန်း နတ်စင် နတ်ရဲသစ်ပင်တို့သည်။ သန္တိ။) တာနိ၊ ထို ထို စေတီတို့ကို။ (ထို နတ်ကွန်း နတ်နန်း နတ်စင် နတ်ရဲသစ်ပင်တို့ကို။) သက္ကရောဇနှင့် ။ပ။ ပူဇေန္တိ။ [(၄)–အတိုင်းဆိုပါ။] ဇတသံ စ၊ ထို စေတီတို့အားလည်း။ ဒိန္နပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဦး ပေးအပ်သော။ ကတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဦး ပြုအပ်သော။ ဓမ္မိကံ[1]၊ တရားဦးယှဉ်သော။ ဝါ၊ တရားနှင့်လျော်သော။ ဗလိ[1]၊ ပူဇော်မှုကို။ (ပ သ မှုကို။) နော ပရိ

---

[1] ဓမ္မိက်ဗလိ။ ' နတ်တို့အား 'တရားသဖြင့် ပူဇော် ပ သ မှုဟူသည်သတ္တဝါတို့၏ အသက်ကိုသတ်၍ ယဇ်နတ်ပူဇော်ခြင်းမျိုး မဟုတ်ပဲ နတ်တို့နေထိုင်ဖွယ်ရာ ရည်မှန်း၍ နတ်ကွန်း နတ်နန်း နတ်စင်ဆောက်ပေးခြင်း၊ နတ်တို့၏ ရုပ်တုကို ထုလုပ်ပူဇော်ခြင်း၊ အဝတ်ဝတ်ဆိုးဖြင့် ပူဇော်ခြင်း၊အစားအသောက်တို့ဖြင့် ပ သ ခြင်း၊ ဆိမ်းပန်းတို့ဖြင့် ပူဇော်ခြင်း၊ ဒီပမြှိုအပ်သော ကုသိုလ်အဖို့ကို နတ်တို့အား အမျှဝေခြင်းများတည်း။

ပူဇော်ပသရကျိုး။ ။နတ်တို့အား 'ရှေးအစဉ်အလာအတိုင်း (မိရိုးဖလာအတိုင်း) ပြုအပ်ခဲ့သော ပူဇော် ပ သ မှုကိုမပြုလျှင် နတ်တို့က ပြုန်၍ စောင့်ရှောက်မှုကို မပြုကြ။ မဖြစ်သေးသောဒုက္ခကို ဖြစ်စေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကြသော်လည်း ကံ–စသော အကြောင်းအားလျော်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာပြီးသော ချောင်းဆိုးမှု ခေါင်းကိုက်မှုစသော ရောဂါကိုမူ တိုးပွားအောင် ပြုနိုင်ကြ၏။ စစ်ပွဲဖြစ်လျှင် အဖော်အဖြစ်ဖြင့် မကူညီကြ။

ရှေးအစဉ်အလာအတိုင်း ပူဇော် ပ သ လျှင်မူ သူတို့က ဘေးမဖြစ်အောင် စောင့်ရှောက်ကြ၏။ မဖြစ်သေးသောချမ်းသာကို ဖြစ်စေခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ကြသော်လည်း ဖြစ်ပေါ်နေသော ချောင်းဆိုးမှု ခေါင်းကိုက်မှုစသော ရောဂါကို ပယ်ဖျောက်နိုင်ကြ၏။ ဖျောက်အောင် စောင့်ရှောက်နိုင်ကြ၏။ ' စစ်ပွဲ၌လည်း အဖော်အဖြစ်ဖြင့် ကူညီနိုင်ကြသည်။

မှတ်ချက်။ ။အကျိုးပေးခွင့် မရသေးသော မကောင်းမှုကံနှင့် ထိုကံ၏အကျိုး၌ နတ်တို့နှင့်စပ်သော ဘေးရန်က မပါရောက်နိုင်ပါ။ ထိုမကောင်းမှုကံ အကျိုးပေးခွင့်ရသောအခါ၌မူ နတ်တို့နှင့်စပ်သောဘေးရန် ပါဝင်လာနိုင်ပါသည်။'

ထို့အတူ အကျိုးပေးခွင့်မရသေးသော ကုသိုလ်ကံနှင့် ထိုကံ၏အကျိုး၌ နတ်တို့နှင့်စပ်သောအကျိုးက မပါရောက်နိုင်။ ကုသိုလ်ကံ 'အကျိုးပေးခွင့်ရရာ အခါ၌မူ နတ်တို့နှင့်စပ်သောအကျိုးလည်း ပါဝင်လာနိုင်ပါသည်။

ဟာပေန္တိ၊ မဃုတ်လျှော့စေကြကုန်။ ဣတိ၊ ကိုး။ (သုတံ၊ လော။) ။ပ။ သဏ္ဌာရိယန္တိ၊ ကောင်းစွာ ပြုကြလိမ့်မည်။ပ။နော ပရိဟာပေယန္တိ၊ ယုတ်လျှော့စေကြလိမ့်မည်မဟုတ် ။ပ။ (၆)။

ကိန္တိ။ပ။ဝဇ္ဇီနံ၊ တို့၏။အရဟန္တေသု၊ရဟန္တာတို့၌။ (ရဟန္တာတို့အပေါ်၌။) ဓမ္မိကာ၊ သော။ ·ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိ ၊ အလိုမရှိအပ်သော ဘေးရန်မရောက်လာအောင် စောင့်ရှောက်ခြင်းဟူသောတားမြစ်ခြင်း၊ အလိုရှိအပ်သောအကျိုးမပျက်အောင် လုံခြုံစေခြင်းကို။ သုသံဝိဟိတာ၊ ကောင်းစွာစီမံအပ်ပြီ။ (ကိုး၊ အဘယ်သို့ကြံ၍ စီမံအပ်သနည်း။) ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အနာဂတာ၊ မရောက်လာကုန်သေးသော။ အရဟန္တော စ၊ တို့သည်လည်း။ ဝိဇိတံ၊ နိုင်ငံသို့။ အာဂစ္ဆေယျုံ၊ ရောက်လာ ကုန်ရာပါအံ့နည်း။ (ရောက်လာကြပါမလဲ။) အာဂတာ၊ ရောက်လာပြီးကုန်သော။ အရဟန္တော စ၊ ကို့သည်လည်း။ ဝိဇိတေ၊ ၌။ ဖာသု၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရေယျုံ၊ နေနိုင်ကုန်ရာပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ (သုသံဝိဟိတာ၊ အပ်ပြီ။) ဣတိ၊ ဤအကြောင်းကို။ (သုတံ၊ လော။) ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ·ဣတိ-နှစ်လုံး အကျေကြံပါ။]။ပ။ သုသံဝိဟိတာ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လိမ့်မည်။ပ။ ဣတိ(အာမန္တေသိ)။(၇)

၁၃၅။ အထခေါ၊ ဘုန်း။ (အရှင် အာနန္ဒာ-အား မိန့်တော်မူပြီးရာ ထို အခါ၌)။ပ။ အာမန္တေသိ။(ကိုး။) ဗြာဟ္မဏ-ဗြာဟ္မဏ၊ အဟံ။ ငါသည်။ ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ [ကေမိဒါဟံ-ကော်+ဣဒံ+အဟံ။ ဣဒံ-အနုက်မရှိ။] ဝေသာလိယံ၊ ၌။ ဝါ-၏ အနီးဖြစ်သော။ သာရန္ဒဒေ၊ သာရန္ဒဒ-မည်သော။ စေတိယေ၊ စေတီ၌။ (နတ်ကွန်း၌။) (တနည်း) သာရန္ဒဒေ စေတိယေ၊ သာရန္ဒဒ စေတိယ-မည်သော ကျောင်း၌။ ဝိဟာရာမိ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုအခါ၌။ (ငါဘုရား၏ သာရန္ဒဒ စေတိယ-ဝယ် သီတင်း သုံး

၁။ ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိ။ ။ရက္ခာ ဧဝ ယထာ အနိစ္ဆိတံ နဂစ္ဆတိ၊ ဧवं အာဝရဏတော အာဝရဏံ။ ယထာ ဘုတ္တိတံ နဝိနဿတိ၊ ဧवं ဂေါပါယနတော ဂုတ္တိ။-အဋ္ဌကထာ။ ဤ၌ 'ရက္ခာ'နှင့် 'အာဝရဏ'သည် ကမ္မဓာရည်း၊ 'ရက္ခာဝရဏ' နှင့် 'ဂုတ္တိ' သည် ဒွန္ဒတည်း။ [သိလက္ခန်ဋီကာ တနည်းဖွင့်ခဲ့သည်။]

၂။ သာရန္ဒဒေ စေတိယေ။ ။ဘုရားရှင် မွှေတော် မမူမီက ထို အရပ်သည် သာရန္ဒဒ-နတ်ဘီလူး၏ နေရာအရပ်တည်း။ လူ..များက လေးစားပူဇော်အပ်သော ကြောင့် စေတိယ-ဟုလည်း အမည်ရ၏။ ဝေသာလီ-သို့ ဘုရားရှင် ကြွလာတော်မူသောအခါ ထို သာရန္ဒဒ စေတိယ-အရပ်ဝယ် အောက်လားအပ်သော ကျောင်းလည်း သာရန္ဒဒစေတိယ-ဟုပင် နာမည်တွင်နေသည်။

တော်မူရာ ထိုအခါ၌။) အဟာ၊ သည်။ ဝဇိနံ၊ တို့အား။ သတ္တာ၊ ခုနှစ်ပါးကုန်သော။ အပရိဟာနိယေ၊ မဆုတ်ယုတ်ခြင်းငှာ စီးပွားဖြစ်ကုန်သော။ (မဆုတ်ယုတ်ဖို့ရာ စီးပွားဖြစ်ကုန်သော။) ဝါ၊ မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မေ၊ ဤ ကျင့်ဝတ်တရားတို့ကို။ ဒေသေသိ၊ ဟော တော်မူခဲ့ပြီ။ [အပရိဟာနိယေ-၏ အဖွင့်ကို ဘာသာဋ္ဌကာ၌ ပြထားပြီ။]

ဗြာဟ္မဏ။ ယာဝကီဝဉ္စ၊ ပတ်လုံး။ပ။ ဣမေ၊ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဝဇ္ဇီသု၊ တို့၌။ ဌဿန္တိ၊ တည်ကြကုန်အံ့။ သတ္တာသု။ပ။ ဣမေသု ဓမ္မေသု စ၊ တို့၌လည်း။ ဝဇ္ဇီ၊ ဝဇ္ဇီ-မင်းတို့ကို။ သန္ဓိဿိဿန္တိ၊ တွေ့မြင်အပ်ကုန်အံ့။ (တွေ့မြင်ရကုန်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။) [အပရိယာနိယ-တရားတို့က ဝဇ္ဇီ-မင်းတို့၌ တည်ကုန်၊ ဝဇ္ဇီ-မင်းတို့ ကိုလည်း အပရိဟာနိယ-တရားတို့၌ တွေ့မြင်ရကုန်လတ်သော်။] ဗြာဟ္မဏ။ (တတ္တကဲ့ ထိုမျှလောက် ကာလပတ်လုံး။) ဝဇ္ဇီနံ၊ တို့၏။ "ဝုဒ္ဓိယေव ပါဋိကင်္ခါ၊ နော ပရိဟာနိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။"

ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သော်။ ဝဿကာရော။ပ။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ (ကိုး) ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ဧကမေကေနပိ၊ တပါးတပါးလည်း ဖြစ်သော်။ အပရိဟာနိယေန၊ မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း ဖြစ်သော်။ ဓမ္မေန၊ ကျင့်ဝတ်တရားနှင့်။ သမန္နာဂတာနံ၊ ပြည့်စုံကြကုန်သော။ ဝဇ္ဇီနံ၊ တို့၏။ "ဝုဒ္ဓိယေव၊ ကြီးပွားခြင်းကိုသာ။ ပါဋိကင်္ခါ၊ အလိုရှိထိုက်ပါ၏။ (ဧကန် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မှတ်ထိုက်ပါ၏။) ပရိဟာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို။ နော (ပါဋိကင်္ခါ)၊ အလိုမရှိ ထိုက်ပါ။ သတ္တဟိ၊ ကုန်သော။ အပရိဟာနိယေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ (သမန္နာဂတာနံ။ ဝဇ္ဇီနံ၊ တို့၏။ ဝုဒ္ဓိယာ၊ ကြီးပွားခြင်း၌။) ဝါ ဒေါ၊ ပြောဆို ဖွယ်သည်။ ကော ပန၊ အဘယ်မှာ ရှိပါအံ့နည်း။ (တနည်း) ကော ပန ဝါ ဒေါ၊ ဘာပြောဖွယ် ရှိပါတော့အံ့နည်း။

ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ဝဇ္ဇီ၊ တို့ကို။ မာဂဓေန ။ပ။ ရညာ၊ သည်။ ဥပလာပနာယ၊ ဖြားယောင်းခြင်းကို။ (ချော့မြူ။ သိမ်းသွင်းခြင်းကို။) အညတြ၊ ကြဉ်ရှိ၍လည်းကောင်း။ မိထုဘေဒံ၊ အချင်းချင်း ကွဲပြားစေခြင်းကို။ ဝါ၊ အချင်းချင်း ကွဲအောင်ခွဲခြင်းကို။ အညတြ၊ ကြဉ်ရှိ၍လည်းကောင်း။ [ယဒိဒံ-သည် အနက်မရှိသော နိပါတ်။] ယုဒ္ဓဿ၊ စစ်တိုက်ခြင်းဖြင့်။ [ကရိဏ်းအနက်၌ ဆဋ္ဌိ-ဝိဘတ်သက်။] အကရဏီယာဝ၊ အလိုရှိတိုင်း တစုံတခု

သောအမှုကို မပြုအပ် မပြုနိုင်ပါကုန်သည်သာ။ [ကာမံကာရဝေသေန ကိဉ္စိပိ နုကရုဏီယာတိ အကရုဏီယာ။–ဋီကာ။] ဝါ၊ မဖမ်းယူအပ် မဖမ်းယူနိုင်ကုန်သည်သာ။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဟန္ဒ စ၊ စကားကိုဖြတ် လက်စသတ်၍။ [မြန်မာလို] "ကိုင်း" ဟုလည်းကောင်း၊ "ဂ" ဟုလည်းကောင်း သုံးစွဲအပ်သော ပုဒ်တည်း။] ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယံ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဂစ္ဆာမ၊ ပြန်သွားလိုပါကုန်၏။ ဝါ၊ ပြန်ပါဦးမည်။ [ကိုင်း....အခု ကျွန်ုပ်တို့ ပြန်ပါဦးမယ်–ဟုလို။] မယံ၊ တို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ များသောကိစ္စရှိပါကုန်၏။ (မလွဲကေန် အမှန်ပြုရမည့် ကိစ္စရှိပါကုန်၏။) ဗဟုကရဏီယာ၊ များသော ပြုဖွယ်ရှိပါကုန်၏။ [အခွင့်သင့်လျှင် ပြုသင့်ပြုဖွယ် အသွယ်သွယ်သော ကိစ္စရှိပါကုန်၏။] ဣတိ (အဝေါစ။)

ဗြာဟ္မဏ။ တုံ၊ သည်။ ဒါနိ၊ ၌။ ယဿ၊ အကြင် ပြန်သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ အချိန်ကို။ မညသိ၊ သိ၏။ (တဿ၊ ထိုပြန်သွားခြင်း၏။) ကာလံ၊ အချိန်ကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ ဣတိ၊ ပြီ။ [တံ၊ ထို ပြန်သွားချိန်ကို။ တွေ့မေ၀၊ သင်သည်သာ။ ဇာနာဟိ၊ သိပေတော့။–ဤသို့လည်း ပေးနိုင်သည်။] အထ ခေါ၊ ၌။ (မိန့်တော်မူပြီးရာ ထိုအခါ၌။) ။ပ။ ဘဂဝတော၏။ ဝါ၊သည်။ ဘာသိတံ၊ မိန့်တော်မူအပ်သော စကားတော်ကို။ (အပရိဟာနိယဓမ္မ–ကို။) အဘိနန္ဒိတ္ဝာ၊စိတ်ဖြင့် အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္ဝာ၊ နှုတ်ဖြင့် အဖန်ဖန်ဝမ်းမြောက်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ကာမိ၊ ပြန်သွားပြီ။ [ပက္ကာမိ–ကို "ဂတော" ဟု အဋ္ဌကထာဖွင့်သည်။]

ဘိက္ခုအပရိဟာနိယဓမ္မ

၁၃၆။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝယကာရေ၊ သော။ မဂဓမဟာမတ္တေ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏေ၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တေ၊ ပြန်သွားပြီးသော ဗြာဟ္မဏ၏ ကြာမြင့်သောကာလ မရှိသေးမီ။(ပြန်သွားပြီး၍ မကြာသေးမီ။) အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ အာမန္တေသိ။ (ကိုး။) အာနန္ဒ။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။ တုံ၊ သည်။ (သန္ဓိပါတေဟိ–၌ စပ်။) ယာဝတိကာ၊ အကြင်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ရာဇဂဟံ၊ ကို။ ဥပနိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကြကုန်၏။ တေ သဗ္ဗေ၊ ထို အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့ကို။ ဥပဋ္ဌာနသာလာယံ ဆည်းကပ်ရာ တန်ဆောင်းဝန်း၌။ (စည်း

ဝေးရာ ဇရပ်၌။) သန္ဓိပါတေဟိ၊ စည်းဝေးစေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဧဝံ၊ မှန်ပါ။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော။ ပ။ သန္ဓိပါတာ ပေတ္မာ၊ စည်းဝေးစေပြီး၍။ ပ။ အဗ္ဗာသိ၊ တည်ပြီ။ ပ။ ဌိတော၊ တည်ပြီးသော။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော။ ပ။ အဝေါစ။ ဘန္တေ။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်။ သန္ဓိ ပတ္တော၊ စည်းဝေးမိပါပြီ။ (စည်းဝေးနေပါပြီ။) ဘန္တေ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒါနိ၊ ၌။ ယဿ၊ အကြင် ကြွတော်မူခြင်း၏။ ကာလံ၊ ကို။ မညတိ၊ သိတော်မူ၏။ (တံ၊ ထို ကြွတော်မူချိန်ကို။ ကရောတု၊ ပြုတော်မူပါ။) ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပ။ ပညတ္တေ၊ ခင်းအပ်ပြီးသော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်တော်မူပြီ။ နိသဇ္ဇ၊ ထိုင်တော်မူပြီး၍။ ဘဂဝါ။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ။ (ကိုး။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ အပရိဟာနိယေ။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူမည်။ တံ၊ ထို အပရိဟာနိယဓမ္မ–ကို။ သုဏာထ၊ နားစိုက်ကြ။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိ၊ စိတ်၌။ ကရောထ၊ ပြုကြ။ [မနသိ ကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြ။] ဘာသိဿာမိ၊ အကျယ်ဟောတော်မူမည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ။ ဧवံ၊ ပါ။ ဣတိ ခေါ၊ လျှင်။ တေ ဘိက္ခူ၊ ဘဂဝတော (ဝစနံ။) ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှု နားထောင်ကြကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (ကိုး။)

ယာဝကီဝဉ္စ။ ပ။ ဘဝိဿန္တိ။ ဘိက္ခဝေ (တတ္တကံ။) ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ဝုဒ္ဓိယေव၊ သီလ–စသောဂုဏ်အားဖြင့် ကြီးပွားခြင်းကိုသာ။ ပါဋိကင်္ခါ၊ ၏။ ပရိဟာနိ၊ သီလ–စသော ဂုဏ်မှ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို။ နော (ပါဋိကင်္ခါ။) (၁)

ယာဝကီဝဉ္စ။ ပ။ ဆံဃကရဏီယာနိ၊ သံဃာ၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စတို့ကို။ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကြလိမ့်မည် ။ ပ။ (၂)

ယာဝကီဝဉ္စ။ ပ။ အပညတ္တံ၊ မပညတ်အပ်သေးသော သိက္ခာပုဒ်ကို။ နပ ပညပေဿန္တိ၊ ပညတ်ကြလိမ့်မည် မဟုတ်။ ပ။ (၃)

ယာဝကီဝဉ္စ ။ ပ။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ (သက္ကရိဿန္တိ–စသည်၌. စပ်။) ယေ တေ ဘိက္ခူ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ ထေရာ၊ ထေရ်တို့တည်း။ ရတ္တညူ၊

ရဟန်းပြုရာ ကာလမှစ၍ မျှားစွာသော ညဉ့်တို့ကို သိကုန်၏။ [မျှားစွာ သော ရက်တို့ကို သိကုန်၏။] စိရပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းဖြစ်ပြီး၍ ကြာရှည်သော ကာလ ရှိကုန်၏။ သံဃပိတရော၊ သံဃာ၏ အဖတို့တည်း။ (သံဃာ၏ အဖ အရာ၌ တည်ကုန်၏။) သံဃပရိဏာယကာ၊ သံဃာကို ရှေ့ဆောင်နေကုန် ၏။ [သိက္ခာသုံးပါး၌. မိမိတို့က ဦးဆောင်ကာကျင့်လျက် သံဃာကိုလည်း ကျင့်စေကြကုန်၏။] တေ၊ တို့ကို။ သက္ကရိသန္တိ၊ ကောင်းစွာ ပြုကြလိမ့် မည်။ပ။ (၄)

ယာဝကီဝဉ္စ။ပ။ ဥပ္ပန္နာယ၊ မိမိတို့သန္တာန်၌ ဖြစ်သော။ (ဖြစ်ပေါ်လာ သော။) ပေါနောဗ္ဘဝိကာယ၊ တဖန် ဘဝ-ဟူသော အကျိုးကိုပေးခြင်း အလေ့ရှိသော။ ဝါ၊ ဘဝသစ်ဟူသော အကျိုးကို ပေးလေ့ရှိသော။ တဏှာယ၊ ၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ နဂစ္ဆိသန္တိ၊ လိုက်ကြလိမ့်မည် မဟုတ်။ [ပစ္စည်းလေးပါးဟူသော အကြောင်းကြောင့် အလုပ်အကျွေး ဒကာ ဒကာမ တို့၏ နောက်သို့ တကောက်ကောက် လိုက်လျက် တရွာမှ တရွာသို့ လှည့် လည်ခြင်းကို ''တဏှာ၏ အလိုသို့လိုက်''ဟု ဆိုသည်။]။ပ။ (၅)

ယာဝကီဝဉ္စ။ပ။ အာရညကေသု၊ တောင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ တောရ ဖြစ်ကုန်သော။ [ဦးကာဋ္ဌ ''တောရ၏အဖို့ ဖြစ်ကုန်သော''ဟု ဖွင့်၏။] သေနာ သနေသု၊ အိပ်ရာနေရာ ကျောင်းတို့၌။ သာပေက္ခာ၊ ငဲ့ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ် ကုန်သည်။ ဝါ၊ ရှင့ဲခြင်း ရှိကုန်သည်။ (တောကျောင်း၌ နေလိုကုန်သည်။) ဘဝိဿန္တိ၊ လိမ့်မည်။ [တောကျောင်း နေလိုသော ဆန္ဒကို အခြေခံ၍ တော ကျောင်း၌ နေခြင်းတည်း။]။ပ။ (၆)

ယာဝကီဝဉ္စ။ပ။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပစ္စတ္တညော (ပတိ+အတ္တံ+ဧဝ)၊ အသီးအသီး မိမိသန္တာန်၌ပင်။ သတိ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌပေဿန္တိ၊ ကပ်၍ တည် စေကြလိမ့်မည်။ ဝါ၊ ဖြစ်စေကြလိမ့်မည်။ (ကိုယ်၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်စေ သနည်း။) ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အနာဂတာ၊ မရောက်လာသေး ကုန် သော။ ပေသလာ၊ ချစ်အပ်သော သီလရှိကုန်သော။ ဝါ၊ သီလကိုချစ်မြတ်နိုး ကုန်သော။သဗြဟ္မစာရီ စ၊ အတူတကွ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသူတို့ သည်လည်း။ဝါ၊သီတင်းသုံးဖော်တို့သည်လည်း။ အာဂစ္ဆေယျုံ၊ ရောက်လာ ကုန်ရာ ပါအုံ့နည်း။(ရောက်လာကြပါမလဲ။) အာဂတာ၊ ရောက်လာပြီးကုန် သော ။ပ။ သဗြဟ္မစာရီ စ။ ဖာသုဝိဟာရေသု၊ ဝိဟာရေယျုံ၊ နေနိုင်ကုန်ရာ ပါအုံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်စေကြလိမ့်မည် ။ပ။ (၇) ယာဝကီဝဉ္စ။ပ။ နော ပရိဟာနိ။ [၁၃၄-အဆုံးနှားအတိုင်း ပေးပါ။]

ဝ၃၇။ ဘိက္ခဝေ၊ စတ္တိ။ ဝေါ၊ တိုအား။ ဒုပရေပိ၊ အခြားလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ အဝေါစ။ (ကိ)။ ယာဝကီဝဉ္စ။ပ။ ကမ္မာရာမာ၊ အလုပ်ဟူသော မွေ့လျော်ရာ ရှိကုန်သည်။ ဝါ၊ အလုပ်သာလျှင် မွေ့လျော်ရာ ရှိကုန်သည်။ နု ဘဝိသန္တိ၊ ဖြစ်ကြလိမ့်မည် မဟုတ်။ ကမ္မရတာ၊ အလုပ်ဌာသာ မွေ့လျော်ကုန်သည်။ နု (ဘဝိသန္တိ)။ ကမ္မာရာမတံ၊ အလုပ်ဟူသော မွေ့လျော်ရာ ရှိသူတို့၏ အဖြစ်ကို။ အနုယုတ္တာ၊ အဖန်ဖန် အားထုတ် ကုန်သည်။ နု (ဘဝိသန္တိ)။ [အလုပ်ကိစ္စနှင့်သာ အချိန်ကုန်၍ ပါဠိတော်ကို သင်ယူမှု ရွတ်အံမှု စေတီတော် ရင်ပြင်၌ ဝတ်ပြုမှု ကမ္မဋ္ဌာန်းနှလုံးသွင်းမှုကို မပြုပဲနေသူကို "ကမ္မာရာမ"ဟု ဆိုသည်။] (၁)

ယာဝကီဝဉ္စ။ပ။ ဘဿာရာမာ၊ စကားဟူသော မွေ့လျော်ရာ ရှိကုန်သည်။ ဝါ၊ စကားပြောဆိုခြင်းဟူသော မွေ့လျော်ရာ ရှိကုန်သည်။ နု ဘဝိသန္တိ။ ဘဿရတာ၊ စကားဌာ မွေ့လျော်ကြကုန်သည်။ပ။ ဘဿာရာမတံ၊ စကားဟူသော မွေ့လျော်ရာ ရှိသူတို့၏ အဖြစ်ကို။ အနုယုတ္တာ၊ ကုန်သည်။ နု (ဘဝိသန္တိ)။ပ။ (၂)

ယာဝကီဝဉ္စ။ပ။ နိဒ္ဒါရာမာ၊ အိပ်ငိုက်ခြင်းဟူသော မွေ့လျော်ရာရှိကုန်သည်။ [လှယ်ပြီ။ သွားယင်း ထိုင်ယင်း လျှောင်းယင်း အမြဲတမ်းလေးလံထိုင်းမှိုင်းလျက် အိပ်ငိုက်နေသူကို "နိဒ္ဒါရာမ"ဟု ဆိုသည်။]။ပ။ (၃)

ယာဝကီဝဉ္စ။ပ။ သင်္ဂဏိကာရာမာ၊ အပေါင်းအဖော်၌ ပေါင်းဆုံကျရောက်ခြင်းဟူသော မွေ့လျော်ရာရှိကုန်သည်။ပ။ [ဣရိယာပုထ် လေးပါးတို့၌ မိမိတပါးတည်း တရားဖြင့်မနေနိုင်ပဲ အဖော်မျှားနှင့်သာ ရောနှောနေထိုင်သူကို "သင်္ဂဏိကာရာမ"ဟု ဆိုသည်။] (၄)

ပါပိစ္ဆာ၊ ယုတ်မာသော အလိုရှိကုန်သည်။ နု ဘဝိသန္တိ။ ပါပိကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ ဣစ္ဆာနံ၊ အလိုတို့၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ ဂတာ၊ လိုက်ကုန်သည်။ နု ဘဝိသန္တိ။ [မိမိ၌ ထင်ရှားမရှိသော သီလ သမာဓိ ပညာဂုဏ်ဖြင့် ချီးမွမ်းခံလိုခြင်းကို "ပါပိစ္ဆာ"ဟု ဆိုသည်။ပ။ (၅)

၁။ ဘဿာရာမ။ ။ဘာသိယတေတိ ဘဿံ၊ ပြောအပ်သောစကား။ [ဘာသ+ဏျ ပစ္စည်း။] ဘဿံ+အာရာမော ယေသန္တိ ဘဿာရာမာ၊ ဘဿ-အရ စကားကိုရသော်လည်း စကားပြောခြင်းကြီယာတိုင်အောင်ယူပါ။ စုမိလျှင် အကျိုးမရှိသော စကားများကို ပြောဆိုလျက် နေ့ရောညဉ့်ပါ အချိန်ကုန်စေသူကို "ဘဿာရာမ"ဟု ခေါ်၏။ သီလ သမာဓိ ပညာတိုးပွားသောစကားကို ပြောဆိုခြင်းမှာမူ ဘဿာရာမ-မဟုတ်ပါ။

ပါ၀မိတ္တာ၁၊ မကောင်းသော မိတ်ဆွေရှိကုန်သည်။ပ။ ပါ၀သဟာယာ၊ မကောင်းသော သဟာယ်ချင်းရှိကုန်သည်။ ၀ါ၊ မကောင်းသော မိတ်ဆွေတို့နှင့် အတူဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်သည်။နှ။ ပါ၀သမ္ပ၀ေါ၁၊ မကောင်းသော မိတ်ဆွေတို့၌ ညွှတ်ကိုင်းခြင်းရှိကုန်သည်။ပ။ (၆)

ယာ၀ကီ၀ဉ္စ။ပ။ သြရမတ္တကေန၊ အနည်းငယ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဝိသေသာဓိဂမေန၊ တရားထူးကို ရခြင်းမျှဖြင့်။[သီလ၀ိသုဒ္ဓိ ၀ိပဿနာမျှဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဈာန်ရခြင်း သောတာပန်စသည်ဖြစ်ခြင်းမျှဖြင့် လည်းကောင်း။] အန္တ၊ရာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ မရောက်မီအကြား၌။ ဝေါသာနံ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့။ ၀ါ၊ ဝိရိယကို လျှော့ချခြင်းသို့။ နှ အာ၀ဇ္ဇိဿန္တိ၊ ရောက်ကြလိမ့်မည်မဟုတ်။ပ။ (၇) ။ပ။

၁၃၇။ အ၀ရေ၀ိ။ပ။ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါ ရှိကုန်သည်။ပ။ ဟိရိမနာ၂၊ ဟိရိ–ရှိသော စိတ်ရှိကုန်သည်။ ၀ါ၊ မကောင်းမှုမှ ရှက်ခြင်းရှိသော စိတ်ရှိကုန်သည် ။ပ။ သြတ္တပ္ပီ၊ မကောင်းမှုမှ လန့်ခြင်းရှိကုန်သည်။ ။ပ။ ဗဟုဿုတာ၃၊ မျှားသောသုတ–ရှိကုန်သည်။ [မျှားစွာ ကြားနာအပ်ပြီးသော ဘုရားစကားတော်ရှိကုန်သည်။] ။ပ။ အာရဒ္ဓ၀ိရိယာ၊ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိကုန်သည်။[အားထုတ်အပ်သော ကာယိကဝီရိယ စေတသိက

၁။ ပါ၀မိတ္တ–စသည်။ ။မကောင်းသော မိတ်ဆွေရှိသူ မကောင်းသူတို့နှင့် ပေါင်းသင်းချစ်ခင်သူသည် ပါ၀မိတ္တ၊ ထိုသို့ ပေါင်းသင်းရုံသာမက ဥရိယာပုထ်လေးပါးခွဲ၀င် အတူသွား အာဟာရ အတူနေစသည်ဖြင့် အတူတကွဖြစ်ခြင်းသည် ပါ၀သဟာယ၊ မကောင်းသောမိတ်ဆွေ အ၀ေါ်ဌသာ မိမိစိတ်က စွဲစွဲ မြဲမြဲ ညွှတ်နေ အမှတ်ရနေခြင်းသည် ပါ၀သမ္ပ၀ေါ်။

၂။ ဟိရိမနာ။ ။ဟိရီ+ဗေသ+အတ္ထိတိ ဟိရိ။[ဟိရိ–ဟူသော ဤကာရန္တနောင် အသတ္တိ-အနက်၌ ဤ ပစ္စည်းသက်။ နောဟူသော နပုလ္လိင် အဘိဓေယျကိုင်ပြု၍ ရသပြုထားသောကြောင့် "ဟိရိ" ဟု ဖြစ်သည်။] ဟိရိ+မနော ဗေသန္တိ ဟိရိမနာ။ [တချို့နေရာ၌မူ "ဟိရိမနာ၊ ဟိရိနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်" ဟု ဖွင့်သည်။]

၃။ ဗဟုဿုတာ။ ။"ဗဟု+သုတံ (သုတ္တဂေယျာဒီ) ယေနာ၃ဟိ ဗဟုဿုတော"။–ဋီကာ။ အဋ္ဌကထာ–၌မူ ပရိယတ္တိကိုင်ပြု၍ "သာ (ပရိယတ္တိ) ယေန ဗဟု+သုတာ" ဟု (သုတာ+ဝယ်) ဥတ္တိလင်ရှိသည်။ အချို့နေရာ၌မူ "ဗဟု+သုတံ (ဗုဒ္ဓ၀စနံ)" ဟု ဖွင့်၏။ အားလုံးအဓိပ္ပာယ်တူ၏။ ["ဗဟု+သုတံ ယေဟိ" ဟု ဤနေရာ၌ ဗဟုဝုစ်ပြုပါ။]

ဝိရိယ–ရှိကုန်သည်။] ။ပ။ ဥပဒ္ဓိတသတိ[1]၊ အာရုံ၌ ကပ်၍တည်သော သတိ ရှိကုန်သည် ။ပ။ ပညာ၀န္တော၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ အဖြစ်အပျက်ကိုသိသော ပညာရှိကုန်သည် ။ပ။ နော ပရိဟာနိ။

၁၃၉။ အပရေပိ။ပ။သတိသမ္မောဇ္ဈင်[1]၊ သတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂကို။ ဘာ၀ေ–သန္တိ၊ ဖိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်စေကြလိမ့်မည်။ ၀ါ၊ တိုးပွားစေကြလိမ့်မည်။ပ။ လွယ်ပြီ။

၁၄၀။ အပရေပိ။ပ။အနိစ္စသညံ၊ တေဘူမက သင်္ခါရ–တို့၌ အနိစ္စဟု ဖြစ်သော သညာကို။ ၀ါ၊ အနိစ္စာနုပဿနာ–နှင့် တကွဖြစ်သော သညာကို။ ဘာ၀ေယန္တိ။ပ။ အနတ္တသညံ၊ အနတ္တ–ဟု ဖြစ်သော သညာကို။ ၀ါ၊ အနတ္တာနုပဿနာ–နှင့် တကွဖြစ်သော သညာကို။ပ။ အသုဘသညံ၊ အသုဘ–ဟု ဖြစ်သော သညာကို။ပ။ အာဒီနဝသညံ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၌ အပြစ်ဟု ဖြစ်သော သညာကို။ပ။ပဟာနသညံ၊ ဖယ်ခြင်း၌ဖြစ်သော သညာကို။ပ။ ဝိရာဂသညံ၊ မတပ်မက်ခြင်း၌ ဖြစ်သော သညာကို။ [ပဟာနနှင့်–အရ တဒင်ပဟာန်စသော ပဟာန်ငါးမျိုး၊ဝိရာဂ–အရ တဒင်ဝိရာဂ–စသော ဝိရာဂ–ငါးမျိုးကို အဋ္ဌ၀ိဓ ကေကနိပါတဋ္ဌကထာ၌–ဖွင့်ထားသည်။] တနည်း–ဝိရာဂသညံ၊ ရာဂကိုမှတ် အရပ်ရပ်သော ကိလေသာတို့၏ မတပ်မက်ရာ နိဗ္ဗာန်၌ ဖြစ်သော သညာကို။ပ။နိရောဓသညံ၊ သင်္ခါရတို့၏ ချုပ်ခြင်း၌ ဖြစ်သော သညာကို။ ၀ါ၊ ဝဋ္ဋ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်၌ ဖြစ်သော သညာကို။ပ။

၁၄၁။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ၀ေါ၊ တို့အား။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ပ။ဒေသေဿာမိ။ပ။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ သမ္ပြဟ္ဇစာရီသု၊ သိတင်း သုံးဖော်တို့၌။ (သီတင်းသုံးဖော်တို့ အပေါ်၌။) အာဝီ၊စေ၀၊ ထင်ရှားစွာလည်းကောင်း။ [ဋီကာ။] ၀ါ၊ မျက်မှောက်၌လည်းကောင်း။ [အဋ္ဌကထာ။] ရဟော၊ မထင်ရှားစွာလည်းကောင်း။ ၀ါ၊ မျက်ကွယ်၌လည်းကောင်း။

---

[1] ဥပဒ္ဓိတသတိ။ ။အကြောင်းအရာအားလုံးကို မှတ်မိသော သတိအားလုံးနှင့် ရအောင် "ဥပဒ္ဓိတသတိ၊ အာရုံ၌ ကပ်၍တည်သော သတိ ရှိကုန်သည်။ ဝိပဿနာအား ကျေးဇူးများသော သမ္ဘာသတိ-ရအောင် "အာရုံမြတ်၌ ကပ်၍တည်သော သတိရှိကုန်သည်"ဟု ဆိုပါ။ [အာရုံက တဏှာမမြတ်သော်လည်း ကာယာနုပဿနာ သတ်ပုဋ္ဌာန်စသည်ကို ရည်ရွယ်၍ "မြတ်"ဟု ဆိုပါသည်–]

မေတ္တံ၊ မေတ္တာရှိသော။ (မေတ္တာပါသော။) ၀၊ မေတ္တာစိတ်ဟူသော ဖြစ်ကြောင်းရှိသော။ (မေတ္တာစိတ်ကြောင့် ဖြစ်သော။) ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံကို။ ပစ္စုပဋ္ဌာပေဿန္တိ၊ ရှေးရှုကပ်၍ တည်စေကြလိမ့်မည်။ ၁၊ ဖြစ်စေကြလိမ့်မည်။ ဘိက္ခဝေ။ (တတ္တကံ၊ ထိုမျှလောက် ကာလပတ်လုံး။) [မေတ္တာကာယကံကို ရှေးရှုဖြစ်စေသမျှ ကာလပတ်လုံး။] ဝုဒ္ဓိယေ၀၊ ကိုသာ။ ပါဠိကခ်ီ၊ ထိုက်၏။ ပရိယာနိ၊ ကို။ နော (ပါဠိကခ်ီ)၊ ထိုက်။ (၁) [၂–၃ လွယ်ပြီ။]

ယာ၀ကီ၀ဉ္စ၊ပ။ယေ တေ လာဘာ၊ အကြင်လာဘ်တို့သည်။ (အကြင်ရအပ်သော ပစ္စည်းလေးပါးတို့သည်။) ဓမ္မိကာ၊ တရားသဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏။ [ဓမ္မတော + အာဂတာတိ ဓမ္မိကာ။–ဋီကာ။] ဓမ္မလဒ္ဓါ။ တရားသဖြင့် ရအပ်ကုန်၏။ အန္တမသော၊ အောက်ဆုံးဖြစ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ ၀၊ အောက်ထစ်ဆုံးအားဖြင့်။ ပတ္တပရိယာပန္နမတ္တမ္ပိ၊ သပိတ်ဆို့ အကျုံးဝင်သော ဆွမ်းမျှသည်လည်း။ (သပိတ်၏အတွင်းဆို့ဖြစ်သော နှစ်ဇွန်း သုံးဇွန်းသော ဆွမ်းမျှသည်လည်း။) (ဓမ္မိကံ၊ ၏။ ဓမ္မလဒ္ဓံ၊ ၏။) တထာ ရှုပေဟိ၊ ထိုသို့ သတောရှိကုန်သော။ (ထိုသို့ ဓမ္မိက ဓမ္မလဒ္ဓ–ဖြစ်ကုန်သော။) လာဘေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အပ္ပဋိ၀ိဘတ္တဘောဂီ၊ မခွဲခြားပဲ သုံးဆောင်ခြင်းရှိကုန်သည်။ ၀၊

၁။ မေတ္တံ။ ။"မေတ္တံ၊ မေတ္တာရှိသော။" တု အံ ဋီ–၃၊ စာ ၀၉–၌ ဖွင့်၏။ ဤဋီကာ၌မူ "မေတ္တာစိတ်ဟူသော ဖြစ်ကြောင်းရှိသော" ဟု ဖွင့်သည်။ အကျယ်ကို ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။

၂။ အပ္ပဋိ၀ိဘတ္တဘောဂီ။ ။နု+ပဋိ၀ိဘတ္တ+ဘောဂီ–မခွဲခြားပဲ သုံးဆောင်ခြင်းရှိကုန်သည်။ [အပ္ပဋိ ဝိဘတ္တ–သည် ကြိယာ၀ိသေသန။] တနည်း–အပ္ပဋိ၀ိဘတ္တ ဘောဂီ–မခွဲခြားအပ်သောလာဘ်ကို သုံးစွဲခြင်း ရှိကုန်သည်။ [အပ္ပဋိ ဝိဘတ္တ-သည် ဘောဂီ-၏ ကံ။]–ဋီကာ။

ခွဲခြားခြင်း နှစ်မျိုး

"မည်သည့်ပစ္စည်းကိုပေးမည်၊ မည်သည့်ပစ္စည်းကို မပေး"ဟု စိတ်ထဲက ဆွမ်းစသော အာမိသကို ခွဲခြားခြင်း (ခွဲခြား ခွဲခြား ပြုခြင်း)သည် အာမိသ ပဋိ၀ိဘတ္တ (အာမိသကို ခွဲခြားခြင်း) မည်၏။

"ဤသူ့အားပေးမည်။ ဤသူ့အား မပေး"ဟု စိတ်ထဲက ပုဂ္ဂိုလ်ကို ခွဲခြားခြင်းသည် ပုဂ္ဂလပဋိ၀ိဘတ္တ မည်၏။ ထိုသို့ စိတ်ထဲကပင် ခွဲခြားခွဲခြား မပြုပဲ ရရှိသမျှ ပစ္စည်းကို ရဟန်းသွားမင့်ကာ အားလုံးနှင့် အတူသုံးစွဲခြင်းသည် အပ္ပဋိ၀ိဘတ္တဘောဂီ မည်၏။

မခဲ့ခြားအပ်သော လာဘ်ကို သုံးစွဲခြင်း ရှိကုန်သည်။ သီလဝန္တောဟု၊ သီလ ရှိကုန်သော။ သဗ္ဗဟွေစာရီဟု၊ တို့နှင့်။ သာဓုရုဏာဘောဂီ၊ ဆက်ဆံသော သုံးစွဲခြင်း ရှိကုန်သည်။ ဝါ၊ အတူ သုံးစွဲခြင်းရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ။ပ။ (၄)

ယာဝကီဝဉ္စ။ပ။ယာနိ တာနိ သီလာနိ၊အကြင်သီလတို့သည်။[အဋ္ဌကထာ၌ ''မဂ်''သီလ–ဟု ဖွင့်သည်။] အခဏ္ဍာနိ၊ကျိုးပျက်သော သိက္ခာပုဒ်မရှိကုန်။ [နတ္ထိ+တေသံ ခဏ္ဍန္တိ , အခဏ္ဍာနိ။ – ဋီကာ။] အစ္ဆိဒ္ဒါနိ၊ ပေါက်သော သိက္ခာပုဒ် မရှိကုန်။ အသဗလာနိ၊ ကျားကွက်သော သိက္ခာပုဒ် မရှိကုန်။ အကမ္မာသာနိ၊ အပြောက်ထင်သော သိက္ခာပုဒ် မရှိကုန်။ ဘုဇိဿာနိ၊ တဏှာကျွန်အဖြစ်မှ လွတ်လပ်ကုန်၏။ ဝါ၊ တဏှာ၏ကျွန်အဖြစ်မှ လွတ်လပ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏။ ဝိညုပ္ပသတ္ထာနိ၊ ပညာရှိတို့သည် ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။ အပရာမဋ္ဌာနိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် မှားသောအားဖြင့် မသုံးသပ်အပ်ကုန်။ ဝါ၊ သူတပါးက စောဒနာသောအားဖြင့် မသုံးသပ်အပ်ကုန်။ သမာဓိသံဝတ္တနိကာနိ၊ဥပစာရသမာဓိ အပ္ပနာသမာဓိ–ကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။

တထာရူပေသု၊ ကုန်သော။ သီလေသု၊ တို့၌။ သပြဟ္မစာရီဟိ၊ တို့နှင့်။ အာဝိ စေဝ ရဟော စ၊[ရှေးအတိုင်းပေးပါ။] သီလသာမညဂတာ၊ သီလ အားဖြင့် တူသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သည်။ ဝါ၊ တူသောသီလရှိသူ၏ အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။)ဝိဟရိဿန္တိ၊ နေကြလိမ့်မည်။ပ။ (၅)

ယာဝကီဝဉ္စ။ပ။ယာယံ ဒိဋ္ဌိ၊ အကြင် မဂ်နှင့်ယှဉ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ အရိယာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကွာသည်။ ဝါ၊ ဖြစ်ရင်သန့်ရှင်း အပြစ်ကင်းသည်။ နိယျာနိကာ၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခမှ ထွက်မြောက်တတ်သည်။ (ဟုတ္တာ။)

၁။ သာဓုရုဏာဘောဂီ။ ။မိမိ ပုဂ္ဂလိက–ရအပ်သော ပစ္စည်းကို မိမိတဦးတည်း မသုံးပဲ အလှူခံစဉ်ကပင် ''သံဃာနှင့် သက်ဆိုင်ပါစေ''ဟု နှလုံးသွင်းကာ ခံယူပြီး သံဃိက–ပစ္စည်းကဲ့သို့ သုံးစွဲသူ။ [အကျယ်ကို အဋ္ဌကထာ၌။]

၂။ ဘုဇိဿာနိ။ ။ဝဋ္ဋမှကင်းသော နိဗ္ဗာန်ကို မှီသော (ရည်ရွယ်သော) သီလ၏ အဖြစ်သို့ ရောက်စေခြင်းသည် ''တဏှာ၏ ကျွန် အဖြစ်မှ လွတ်ခြင်း''မည်၏။ ဒိဋ္ဌိ၏ သီလခေါ်ကြောင့် , လူ့ဘဝ နတ်ဘဝ စသည်ကို မတောင့်တပဲ''ဣဒံ မေ ပုညံ နိဗ္ဗာနသံ ပစ္စယော ဟောတု''စသည်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို တောင့်တလျက် ဆောက်တည်အပ်သော သီလဟူလို။ [သမာဓိ သံဝတ္တနိကာနိ–၏ အဖွင့်ကို ဘာသာနိကာ၌ ပြုထားပြီ။]

၃။ နိယျာနိကာ။ ။ယာယံ ဒိဋ္ဌိ–အရ မဂ်ဂသမ္မယုတ္တ သမ္မာဒိဋ္ဌိတည်း။ ထိုဒိဋ္ဌိသည် သစ်ါရတရားဟူသော ဝဋ္ဋဒုက္ခကို အာရုံမပြု နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၏။ ထိုကြောင့် ထို ဒိဋ္ဌိ သည် ဝဋ္ဋဒုက္ခမှ မုချထွက်မြောက်၏။ မိမိက ဝဋ္ဋဒုက္ခမှ ထွက်မြောက်သည်အတွက် မိမိကိန်းရာ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း ဝဋ္ဋဒုက္ခမှ ထွက်မြောက်စေသည်။ [နိယျာတိတိ နိယျာနိကာ။–ဋီ။]

တက္ကရသ၊ ထို ဘုရားရှင်၏ အဆုံးအမတော်ကို ပြုကျင့်လိုက်နာသူ၏။ သမ္မာ။ ကောင်းစွာ။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဝဋ်ဒုက္ခ၏ ကုန်ခြင်းအကျိုးငှာ။ နိယျာတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ ထွက်မြောက်တတ်၏။ တထာ ရူပါယ၊ သော။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ၌။ သပြဟ္မစာရီဟိ၊ တို့နှင့်။ အာဝိ စေဝ၊ လည်းကောင်း။ ရဟော စ၊ လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌိသာ့မညဂတာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ–အားဖြင့် တူသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သည်။ ဝါ၊ တူသော သမ္မာဒိဋ္ဌိ–ရှိသူ၏အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) ဝိဟရိဿန္တိ။ပ။ (၆)။ပ။နောပရိဟာနိ၊ ဣတိ(အဝေါစ)။

၁၄၂။ ဘဂဝါ။ တတြ ရာဇဂဟေ၊ ထို ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ [သုဒိ–အနက် မရှိ။]ဂိဇ္ဈကူဋေ၊ သော။ ပဗ္ဗတေ၊ ၌။ ဝိဟာရဒ္ဓေ၊ နေတော်မူစဉ်။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ ဗဟုလံ၊ များစွာ။ (အကြိမ်များစွာ။) ဓမ္မိ၊ တရားရှိသော။ (တရားပါသော။) ဗောဓေဝ ကထံ၊ ဣစကားတော်ကိုသာ။ [နောက်၌ မိန့်တော်မူမည့် သီလ သမာဓိ ပညာ–နှင့်စပ်သော စကားတော်ကိုသာ။]ကရောတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ (မိန့်တော်မူ၏။) [မကြာခင်သော တနှစ်ကျော်လောက် ကာလအတွင်းဝယ် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူမည် ဖြစ်သောကြောင့် ဣ စကားကိုသာ မိန့်တော်မူသည်။] (ကိ–နည်း)။

သီလံ၊မဂ်၏ အဆောက်အဦဖြစ်သော လောကိယစတုပါရိသုဒ္ဓိ သီလသည်။ ဣတိ၊ ဣသို့ ဖ

်ပြားရှိ ဣသို့ အတိုင်းအံ့ရှည်ရှိ၏။ သမာဓိ၊ မဂ်၏ အဆောက်အဦ ဖြစ်သော သမာဓိသည်။ ဣတိ၊ ၏။ ပညာ၊ မဂ်၏ အဆောက်အဦ ဖြစ်သော ဝိပဿနာ ပညာသည်။ ဣတိ၊ ၏။ [ဣတိ–သဒ္ဒါ၏ အနက်ကို ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

သီလပရိဘာဝိတော၊ မဂ်၏ အခြေခံဖြစ်သော စတုပါရိသုဒ္ဓိ သီလသည် ထက်ဝန်းကျင် ဖြစ်စေအပ်သော။ ဝါ၊ –ဖြင့် ထုံမွမ်းအပ်သော။ သမာဓိ၊ မဂ္ဂသမာဓိ ဖလသမာဓိ–သည်။ မဟပ္ဖလောမျှားသော အကျိုးရှိသည်။ မဟာ

၁။ နိယျာတိ။ ။ပဝတ္တတိ၊ သမ္မာဒုက္ခက္ခယာယ သံဝတ္တတိတိ အတ္ထော။-ဝိမတိ-၂၊ နှာ (၂၇၅)။ နိဿရတိ နိဂစ္ဆတိ။-ဣတိ ဋီကာ။ "နိယျာနိကာ (ဟုတ္တာ) နိယျာတိ၊ ထွက်မြောက်တတ်သည်ဖြစ်၍ ထွက်မြောက်တတ်၏"ဟု သဒ္ဒါတူ ၂–ပုဒ် ဆိုထားသဖြင့် "ကေန် ထွက်မြောက်တတ်၏"ဟု အဓိပ္ပာယ်မှတ်ပါ။ [သီလကွန် ဘာသာဋီကာ စတုတ္ထအုပ်၊ တေဝိဇ္ဇ-သုတ်အဖွင့်ကို မှီပါသည်။]

၂။ သီလပရိဘာဝိတော။ ။ပရိဘာဝိတော်တိ ဘေန သီလေန သမ္ဘဝေါ (ပရိ၏ အဖွင့်) ဘာဝိတာ သမ္ဘာဝိတော။ (ကောင်းစွာ ဖြစ်စေအပ်သော။)–ဋီကာ။ ဣ အဖွင့်ကို ကြည့်၍ "ပရိဘာဝိတ၊ ထက်ဝန်းကျင်ဖြစ်စေအပ်"ဟု သဒ္ဒတ္ထ၊ "ထုံမွမ်းအပ်"ဟု အဓိပ္ပါယတ္ထ-ပေးပါ။ [ဟပ္ပလ မဟာနိသံသ-ဖြစ်ပုံကို ဋီကာ၌ ဖွင့်ထားပြီ။]

နိသ်သော၊ မျှားသော အာနိသင်ရှိသည်။ဟောတိ။ သမာဓိ ပရိဘာဝိတော၊ မဂ်၏ အခြေခံဖြစ်သော သမာဓိသည် ထက်ဝန်းကျင် ဖြစ်စေအပ်သော။ ဝါ၊ သော။ ပညာ၊ မဂ်ပညာ ဖိုလ်ပညာသည်။ ပ။ ပညာပရိဘာဝိတံ၊ ဝိပဿနာ ပညာသည် ထက်ဝန်းကျင် ဖြစ်စေအပ်သော။ ဝါ၊ ဝိပဿနာ-ပညာဖြင့် ထုံမွမ်းအပ်သော။ (ဋီကာ၌ သမာဓိ ပညာ-နှစ်မျိုးဟု ဖွင့်သေး၏။) စိတ္တံ၊ မဂ်စိတ် ဖိုလ်စိတ်သည်။ သမ္မဒေव၊ ကောင်းစွာ သာလျှင်။ အာသဝေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိမုစ္စတိ၊ လွတ်မြောက်၏။ သေယျထိဒံ၊ ထို အာသဝ-တို့ဟူသည် အဘယ်နည်း။ ကာမာသဝ၊ မှလည်းကောင်း။ပ။ အဝိဇ္ဇာသဝ၊ မှလည်းကောင်းတည်း။ ဣတိ (ဣရောတိ။)

(ရ)ဝ၄၃။ အထ ခေါ၊ ဘုန်း။ ဘဂဝါ ရာဇဂဟေ။ ယထာ ဘိရန္တံ၊ ကျွတ်-ထိုက်ကြသား ဝေဒေဟများကို ထောက်ထားရှုမျှော် အလိုတော် အတိုင်း။ ဝိဟရိတ္မာ၊ နေတော်မူပြီး၍။ အာယဿွန္တံ အာနန္ဒံ အာမန္တေသိ။ (ကိုး။) အာနန္ဒ။ အာယာမ၊ လာ သွားကြစို့။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ အမ္မလဋ္ဌိကာ၊ အမ္မလဋ္ဌိကာ ဥယျာဉ်သည်။ (အတ္ထိ။) တေန၊ အမ္မလဋ္ဌိကာ-ဥယျာဉ် ရှိရာ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိဿာမ၊ သွားကြစို့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ ။ပ။ မဟာတာ၊ မျှားစွာသော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အံတူ။ ယေန အမ္မလဋ္ဌိကာ (အတ္ထိ။) တံ၊ အမ္မလဋ္ဌိကာ-ဥယျာဉ်ရှိရာ ထိုအရပ်သို့။ အဝသရိ၊ ရောက်တော်မူပြီ။ ["ယထာဘိရန္တံ၊ အာယာမ" ပုဒ်တို့၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ဘာသာဋီကာ၌-ပြထားပြီ။]

ဘဂဝါ၊ သည်။ တတြ အမ္မလဋ္ဌိကာယံ၊ ဘုန်း။ ရာဇာဂါရကေ၊ မင်း၏ အိမ်တော်၌။ (မင်းကွန်း စံနန်း၌။) ဝိဟရတိ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တတြာပိ အမ္မလဋ္ဌိကာယံ၊ ထို အမ္မလဋ္ဌိကာ-ဥယျာဉ်၌လည်း။ ရာဇာဂါရကေ၊ ဘုန်း။ ဝိဟရန္တော။ပ။ အဝိဇ္ဇာသဝါတိ။ [လွယ်ပြီ။]

ဝ၄၄။ ။ပ။နာဌပုတ္တော၊ နာဌပုတ္တော-မြို့သည်။ (အတ္ထိ။)။ပ။တတြ-နာဌပုတ္တောယံ၊ ဘုန်း။ ဝါ၊ ၏ အနီးဖြစ်သော။ ပါဝါရိကမ္မဝနေ၊ ပါဝါရိက-သဲခြေး၏ သရက်ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ။

သာရိပုတ္တသီဟနာဒ

-ဝ၄၅။ အထ ခေါ၊ ဘုန်း။ (မြတ်စွာဘုရား၏ နာဌပုတ္တော-မြို့အနီး ပါဝါရိက-သဲခြေး၏ သရက် ဥယျာဉ်ဝယ် သီတင်းသုံးတော်မူရာ ထိုအခါ၌။) အာယဿ္မာ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ပ။ အဝေါစ။ (ကိုး။)

ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ (မြတ်စွာဘုရား၏ အပေါ်၌။) ဧဝံ ပသန္နော၊ ဤသို့ ကြည်ညိုပါ၏။ [ယဒိဒံ–အနက်မရှိ။] သမ္ဘောဓိယံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သမ္ဗညုတဉာဏ် အရာ၌။ ဘဂဝတာ၊ 'မြတ်စွာဘုရားထက်။ ဘိယျော ဘိညတရော'၊ အထူးသဖြင့် သာလွန်၍ သိနိုင်သော။ (အထူး သာလွန်၍ သိနိုင်သော။) (တနည်း)[၂] ဘိယျော ဘိညတရော၊ အထူးသဖြင့် သာလွန်သော ဉာဏ်ရှိသော။ (အထူးသာလွန်သော ဉာဏ်ရှိသော။) အညော၊ အခြားသော။ သမဏော ဝါ၊ သမဏ–အမည်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း။ (ရဟန်းမှန်သမျှသည်လည်းကောင်း။) ဗြာဟ္မဏော ဝါ၊ ဗြာဟ္မဏ–အမည် ရသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း။ (ဗြာဟ္မဏ–မှန်သမျှသည် လည်းကောင်း။) နစဟု–ရှေးကလည်း မရှိခဲ့ပါ။ နစ ဘဝိဿတိ၊ နောက်၌လည်း ရှိလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။ တေရဟိ စ၊ ယခုအခါ၌လည်း။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီ။

သာရိပုတ္တ။ တေ၊ သင်သည်။ ဥဒ္ဒါရာ၊ မှန်မြတ်သော။ အာသဘီ၊ ဥသဘာ–တို့၏ ဥစ္စာနှင့်တူသော။ ဝါ၊ ဥသဘာ–တို့၏ စကားနှင့် တူသော။ အယံ ဝါစာ၊ ဤ စကားကို။ ဘာသိတာ၊ လျှောက်အပ်ပြီ။ ကေ သော။ (ကေ+အံသော)၊တခုသော အဖို့ကို။ ဂဟိတော၊ ယူအပ်ပြီ။ သီဟနာဒေါ၊ တွန်ဆုတ်ကြောက်ရှင့် မရှိလင့်ပဲ ခြင်္သေ့မင်း၏ ဟောက်ခြင်းအလား မြတ်သောစကားကို။ နဒိတော၊ မြွက်ဆိုအပ်ပြီ။ (ကိံ။) ဧဝံ ပသန္နော။ပ။ သမ္ဘောဓိယံ။ ဣတိ၊ဤသို့ မြွက်ဆိုအပ်ပြီ။ [အာသဘီ–စသည်တို့၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ပါထိကဝဂ္ဂ–၌ တွေ့ရလိမ့်မည်။]

၁။ ဘိယျော ဘိညတရော။ ။အာဘိညာယတိတိ အဘိညော၊ (သိတတ်သူ။) [အာဘိ+ဉာ+အ–ပစ္စည်း။] အဓိကော+အဘိညော ဘိယျော ဘိညော၊ (သာလွန်သော သိတတ်သူ။) [ကမ္မဓာရယ သမာသ်။] ဝိသေသေန+ဘိယျော ဘိညော ဘိယျော ဘိညတရော၊ (အထူးသဖြင့် သာလွန်သော သိတတ်သူ။ ဝါ၊ အထူး သာလွန်၍ သိတတ်သူ။) [ဝိသေသ-အနက်၌ တရ-ပစ္စည်း။]

၂။ တနည်း။ ။အာဘိဇာနာတိတိ အဘိညာ။– (အထူးသိတတ်သော ဉာဏ်= ထူးခြားသောဉာဏ်။) [အာဘိ+ဉာ+အ– ပစ္စည်း၊ ဋ္ဌိတ္ဌိဇောတက အာ– ပစ္စည်း။] ဘိယျော+အဘိညာ ၊ ဇောသောတိ ဘိယျောဘိညော၊ (သာလွန်သော ဉာဏ်ရှိသူ။) [ဗဟုဗ္ဗီဟိ။] ဝိသေသေန+ဘိယျောဘိညော ဘိယျောဘိညတရော၊ (အထူးသဖြင့် သာလွန်သော ဉာဏ်ရှိသူ။) ပါထိကဝဂ် ဋီကာတိုဝိ၍ ဝိဂ္ဂဟ–ပြုပါသည်။

(သာရိပုတ္တ၊ ရှု၊ ကိုး၊ အဘယ်သို့နည်း။ [တေ–ကို နောက်မှ အနက်ပေးမည်။] အတိတံ၊ လွန်ပြီးသော။ အာဒ္ဓါနံ၊ ကာလဋ္ဌ။ အရဟန္တော၊ ဝါသနာနှင့်တကွ တဏှောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကွာတော်မူကုန်သော။ ယေ တေ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ အကြင် ဘုရားရှင်တို့သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်တော်မူကုန်ပြီ။ (ပွင့်တော်မူကုန်ပြီ။) သမ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တေ ဘဂဝန္တော၊ ထို ဘုရားရှင်တို့ကို။ [သမ္ဗေ တေ–ကို သမ္ဗေ+တေ–ဟု ပုဒ်မဖြတ်ပါနှင့်၊ သမ္ဗေ နှင့် တေ–ဟု မှတ်ပါ။ - သမ္ပသာဒနီယာ–သုတ်၌ ထင်ရှားလိမ့်မည်။] တေ၊ သင်သည်။ [ကိုး၊ တေ–မှ တော့–ကို ယူ၍ပေးသည်။] စေတသာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်။ စေတော၊ ဘုရားရှင်တို့၏ စိတ်ကို။ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍။ ဝိဒိတာ၊ သိအပ်ကုန်သလော။, (ကိုး၊ အဘယ်သို့ သိအပ်ကုန်သနည်း။)

ဒေ ဘဂဝန္တော၊ ထို ဘုရားရှင်တို့သည်။ ဧဝံ သီလာ၊ ဤသို့ လောကီ လောကုတ္တရာ သီလရှိကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ [ဧဝံ ဓမ္မာ–စသည်တို့၌လည်း တေ ဘဂဝန္တော အဟောသုံ ဣတိပိ–ပုဒ်တို့ကို လိုက်စေပါ။ ပါဠိတော်၌ ပေယျာလ မြှုပ်ထားသည်။] တေ ဘဂဝန္တော၊ တို့သည်။ ဧဝံ ဓမ္မာ၊ ဤသို့ လောကီ လောကုတ္တရာ သမာဓိ၊ သမာဓိပက္ခ–တရားရှိကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ပြီ။ ဣတိပိ၊ လည်းကောင်း။ [သမာဓိပက္ခ–ဖြင့် ဝိရိယ သတိ–စသည်များကို ယူပါ။]။၁။ဧဝံ ပညာ၊ ဤသို့ မဂ်ပညာ ဖိုလ်ပညာ ရှိကုန်သည်။ [ပညာ–အရ လောကုတ္တရာ ပညာကိုသာ အဌကထာ၌ ယူ၏။]။၂။ဧဝံ ဝိဟာရီ၊ ဤသို့ နိရောဓသမာပတ်ဖြင့် နေခြင်း ရှိကုန်သည်။ (တနည်း) ဧဝံ ဝိဟာရီ၊ ဤသို့ နေကြောင်းဖြစ်သော နိရောဓသမာပတ် ရှိကုန်သည်။၃။တေ ဘဂဝန္တော၊ တို့သည်။ ဧဝံ ဝိမုတ္တာ၊ ဤသို့ တဒင်–စသော ဝိမုတ္တိ ငါးပါးဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်တော်မူကုန်ပြီ။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ (ဝိဒိတာ၊ သိအပ်ကုန်သလော။) ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ - တေ၊ ဤသို့ သိခြင်းသည်။, (ဘုရားရှင်တို့၏ စိတ်ကို မိမိစိတ်ဖြင့် သိခြင်းသည်။) နော ဟိ၊ မဖြစ်ပါ။

[အနာဂတဝါရ ပစ္စုပ္ပန္နဝါရ–တို့၌ အထက်ပါအတိုင်း အပြည့်အစုံ ပေးပါ၊ ထူးရာ၌သာ ရေးပါမည်။] အနာဂတံ၊ အနာဂတ် ဖြစ်သော။ (မရောက်လာ သေးသော။) အဒ္ဓါနံ၊ ကာလ၌။ အရဟန္တော၊ ကုန်သော။ ယေ တေ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်တော်မူကြလိမ့်မည်။

(ပွင့်တော်မူကြလိမ့်မည်။) ။ပ။ စေတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ အဟံ၊ ငါကို။ တေ၊ သည်။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ စေတော၊ ငါ၏စိတ်ကို။ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြားလျှင်။ ဝိဒိတော၊ လော။ပ။ နော ဟောတံ ဘန္တေ။ ।

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တေ၊ သင်၏။ ဝါ၊ သင့်မှာ။ [စေတောပရိယညာဏံ–ဥ္စ စပ်။] အတီတာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နေသု၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန် သော။ အရဟန္တေသု၊ ကုန်သော။ တွေ့ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေသု၊ ဤ ဘုရားရှင်တို့ ၌။ (ဘုရားရှင်တို့အပေါ်၌။) စေတောပရိယညာဏံ၊ စေတောပရိယ–ညာဏ်သည်။ (စိတ်တော်ကို ပိုင်းခြားရှိသိတတ်သော ညာဏ်သည်။) နတ္ထိ၊ မရှိ။ သာရိပုတ္တ။ အထ၊ ထိုသို့ မရှိပါပဲလျက်။ ကိဉ္စရဟိ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ တေ၊ သည်။ပ။ နဒိတော။ပ။ သမ္ဗောဓိယန္တိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၁၄၆။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မေ၊ ၏။ပ။ စေတောပရိယညာဏံ၊ သည်။ နခေါ အတ္ထိ၊ မရှိပါ။ အပိ စ၊ ထိုသို့ပင် မရှိပါသော်လည်း။ မေ၊ သည်။ ဓမ္မန္ဒယော ၊ သဘာဝအားဖြင့် သိထိုက်သော ဥေ ယျတရားကို ဆောင် ထား ဆုံးဖြတ်နိုင်သော ပစ္စက္ခညာဏ်သို့ အစဉ်လိုက်သော အနုမာနညာဏ်ကို။ [''ဓမ္မန္ဒယော၊ ပစ္စက္ခညာဏ်သို့ အစဉ်လိုက်သော အနုမာနညာဏ်ကို'' ဟု အကျဉ်းပေးပါ။] ဝိဒိတော၊ သိအပ်ပါပြီ။ (ကိုး၊ အဘယ်သို့ သိအပ် သနည်း။)

[ထို အနုမာန နယဂ္ဂါဟ–ကို ဥပမာဖြင့် ထင်ရှားအောင် ပြတော်မူလို၍ သေယျထာပိ ဘန္တေ–စသော်စကားကို လျှောက်သည်။] ဘန္တေ။ သေယျ ထာပိ၊ ဥပမာ–မည်သည်ကား။ ရညော၊ ၏။ ပစ္စန္တိမံ၊ တိုင်းပြည်၏ အစွန်

၁။ ဓမ္မန္ဒယော။ ။အနုမာနညာဏ် ဝိယ သံသယဝိဒ္ဓိကံ အဟုတ္ဝာ (အနုမာန ညာဏ်ကဲ့သို့ သံသယ-ဟူသော ကျော်ထောက်နောက်ခံ မရှိပဲ။) ဣဒ မိဒန္တိ ယထာ-သဘာဝတော (ဤဟာသည် ဤလိုတည်းဟု မှန်သောသဘောအားဖြင့်။) ဥေ ယျံ ဓာရေတိ နိစ္ဆိနောတိတိ (ဆုံးဖြတ်တတ်သောကြောင့်။) ဓမ္မော။ (ပစ္စက္ခညာဏ်ကို အရကောက်ပါ။)

အနု ဟေတိ အန္ဒယော၊ [အနု+ဣဓာတ်+(ဂတိ–အနုက်ဟော၊) ဏ ပစ္စည်း။] ဓမ္မသ၊ပစ္စက္ခညာဏ်သို့+အန္ဒယော၊ အစဉ်လိုက်သော ညာဏ်တည်း။ ဓမ္မန္ဒယော၊ ညာဏ်။ (အနုမာနညာဏ် ရသည်။) ပစ္စက္ခ-အားဖြင့် ထင်ရှားယောအနုက်သို့ အစဉ်လိုက်၍ ပစ္စက္ခညာဏ်၏ ဖြစ်ခြင်းဟူသည် ဒိဋ္ဌမြင်အပ်သော အရာဖြင့် မြင်အပ်သောအရာကို လျော်စွာမှန်းဆ၍ သိခြင်းပင်တည်း။ [အနုမာန–ကို ''နယဂ္ဂါဟ၊ နည်းယူခြင်း။'' ဟုလည်း ခေါ်သည်။]

အဖျားခ်ဖြစ်သော။ [''ပစ္စန္တရစ်ခ်ဖြစ်သော''ဟု ရှေးကပေးကြ၏။] နဂရံ၊ မြို့သည်။ ဒဠ္ဍုဒ္ဓါပံ(ဒဠ္ဍ+ဥဒ္ဓါပံ)၊ ခိုင်ခံ့သော မြို့ရိုးအခြေ ရှိပါ၏။ ဒဠ္ဍ ပါကာရတောရဏံ၊ ခိုင်ခံ့သော မြို့ရိုး ခိုင်ခံ့သော တုရိုဏ်းတိုင် ရှိပါ၏။ [[မြို့ရိုးတံခါးတိုင်ကို ''တောရဏ၊ တုရိုဏ်းတိုင်''ဟု ခေါ်သည်။] ကေဒ္ဒါရံ၊ တပေါက်တည်းသော တံခါးရှိပါ၏။

တတြ၊ ထိုမြို့၌။ ပဏ္ဍိတော၊ ကြောင်းကျိုး မြင်သိ ပင်ကိုဉာဏ်ရှိသော။ ဝိယတ္ထော၊ ထိုထို ကိစ္စတို့၌ ကျမ်းကျင်ထက်မြက်သော။ မေဓာဝီ၊ အကြောင်း အကျိုးလျှော်စွာ တခဏချင်း ဖြစ်ပေါ်လာသော ပညာရှိသော။ အညာတာနံ၊ မသိအပ်သူတို့ကို။ (မိမိမသိသော လူစိမ်းတို့ကို။) နိဝါရေတာ၊ တားမြစ်တတ်သော။ ဉာတာနံ၊ သိအပ်သူတို့ကို။ (မိမိသိသူတို့ကို။) ပဝေသေတာ၊ ဝင်စေတတ်သော။ (မြို့တွင်းသို့ ဝင်ခွင့်ပေးတတ်သော။) ဒေါဝါရိကော၊ တံခါးမှူးသည်။ (တံခါးကို စောင့်ရှောက်အုပ်ချုပ်သော တံခါးမှူးသည်။) အဿ၊ ရှိရာပါ၏။

သော၊ ထို တံခါးမှူးသည်။ တဿ နဂရဿ၊ ၏။ သမန္တာ၊ ပတ်ဝန်း ကျင်၌။ အနုပရိယာယပထံ၊ အစဉ်အတိုင်း လှည့်လည်ကြောင်းဖြစ်သော လမ်း ကို။ (မြို့ပတ်လမ်းကို။) အနုက္ကမမာနော၊ အစဉ် လှည့်လည်လတ်သော်။ ပါ ကာရသန္ဓိ ဝါ၊ မြို့တံတိုင်း အစပ်ကိုသော်လည်းကောင်း။ ပါကာရဝိဝရံ ဝါ၊ မြို့တံတိုင်း အပေါက်ကိုသော်လည်းကောင်း။ အန္တမသော၊ နောက် ဆုံး၌ဖြစ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ ဝါ၊ အောက်ထစ်ဆုံးအားဖြင့်။ ဗိဠာရနိက္ခမနမတ္တံပိ၊ ကြောင်ထွက်လောက်ရုံ အပေါက်မျှကိုလည်း။ (ကြောင် သတ္တဝါထွက်လောက်ရုံ အပေါက်မျှကိုလည်း။) နပယောယု၊ မမြင်ရာပါ။

- တဿ၊ ထိုတံခါးမှူး၏။ ဝေ၊ ဤအကြံသည်။ (ဤသို့ စဉ်းစားခြင်း သည်။) အဿ၊ ဖြစ်ရာပါ၏။ (ကိုယ်၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်ရာသနည်း။) ယေ ကေစိ၊ အကြင် အမှတ်မရှိ အလုံးစုံကုန်သော။ သြဠာရိကာ၊ ကြီးကြီး မား မား ထင်ရှားကုန်သော။ ပါဏာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဣမံ နဂရံ၊ ဤမြို့သို့။ ပဝိသန္တိ ဝါ၊ ဝင်မူလည်း ဝင်ကြကုန်၏။ (ဣမမှာ နဂရာ၊ မှ။) နိက္ခမန္တိ ဝါ၊ ထွက်မူလည်း ထွက်ကြကုန်၏။ သမ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တေ၊ ထို သတ္တဝါတို့သည်။ ဣမိနာ ဒ္ဒါရေန၊ ဤတံခါးဖြင့်သာ။ ပဝိသန္တိ ဝါ၊ ဝင်လည်းဝင်ရကုန်၏။ (နိက္ခမန္တိ ဝါ၊ ထွက်လည်းထွက်ရကုန်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်ရာ၏။

[တံခါးမှူးဟူသော ဥပမာနှင့်ပြုပြီး၍ မိမိတည်းဟူသော ဥပမေယျ ကို ပြလိုသောကြောင့် ဝေမေဝ-စသည်ကိုလျှောက်သည်။] ဘန္တေ။ ဝေမေဝ၊ ဤ့အတူပင်။မေ။ပ။ အဟောသုံ။ သမ္ဘေ၊ ကုန်သော။ တေ ဘဂဝန္တော၊ တို့သည်။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ဥပဂ္ဂိုလေသေ၊ ညစ်နွမ်းကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော။(တနည်း) စေတသော၊ စိတ်ကို။ ဥပဂ္ဂိုလေသေ၊ ပူပန်စေတတ် နှိပ်စက်တတ်ကုန်သော။ ပညာယ၊ ၏။ ဒုဗ္ဗလီကရဏေ၊ အားမရှိသည်၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော။ (အားမရှိအောင် ပြုတတ်ကုန်သော။) ပဠ္ဌ၊ ကုန်သော။ နိဝရဏေ၊ နိဝရဏ-တို့ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ စတူသု၊ ကုန်သော။ သတိပဋ္ဌာနေသု၊ တို့၌။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတစိတ္တာ၊ ကောင်းစွာထားအပ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) သတ္တ၊ ကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ တို့ကို။ ယထာဘူတံ၊ အကြင်အကြင် ထင်ရှားဖြစ်သည့်အတိုင်း။ (မဖောက်မပြန် ဟုတ်မှန်စွာ။) ဘာဝေတ္မာ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်စေပြီး၍။ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက် လွန်မြတ်သောတရား မရှိသော။ (အမြတ်ဆုံး ဖြစ်သော။) သမ္မာသမ္ဗောဓိ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သမ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်ကို။ အဘိသမ္ဗုဇ္ဈိ၊ သု၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူကုန်ပြီ။ [အနာဂတဝါရ ပစ္စုပ္ပန္နဝါရ-တို့၌ ဤနည်းအတိုင်းပေးပါ။] ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီ။

၁၄၇။ ၁၄၂-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။

ဒုဿီလ အာဒီနဝ

၁၄၈။ အထခေါ။ပ။တဒ ဝသရိ၊ [ပုဒ်စဉ် နံပါတ် ၁၄၃-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။ "ပါဠလိဂါမေ၊ ပါဠလိ-ရှာသည်။" ဟု ဆိုပါ။] ပါဠလိဂါမိကာ၊ ပါဠလိ-ရှာ၌ နေကုန်သော။ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာ တို့သည်။ (ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်သူတို့သည်။) အယောသုံ၊ ကြားကုန်ပြီ။ (ကိုး၊ အဘယ်သို့ ကြားကုန်သနည်း။) ဘဂဝါ၊ သည်။ ပါဠလိဂါမံ၊ သို့။ အနုပဗ္ဗေါ ဂတော၊ ကိုရ၊ အစဉ်ရောက်တော်မူလာသတဲ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြားကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ (ကြားသိကြရာ ထိုအခါ၌။) ပါဠလိဂါမိကာ။ ဥပါသကာ၊ တို့သည်။ပ။အဝေါစုံ။ (ကိုး၊ အဘယ်သို့ လျှောက်ကုန်သနည်း။)ဘန္တေ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ အာဝသထ ဂါရုံ၊ ညှော်သည်တို့ တည်းခိုးရာ အိမ်ကို။ [မင်းမှထမ်းတို့ ရောက်လာလျှင် တည်းခိုဖို့ရာ ဆောက်လုပ်အပ်သော ဇရပ်ကို။]အဓိဝါသေတု၊ လက်ခံတော်မူပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏ္ဍီ ဘာဝေန၊

ဆိတ်ဆိတ်၏ အပြစ်ဖြင့်။ (ဆိတ်ဆိတ် ခ်ေနတော်မူခြင်းဖြင့်)။ ' အခိုဝါသေသိ၊ လက်ခံတော်မူပြီ။ [အခိ+ဝါသေသိ၊ ဥပါသကာတို့၏ စကားကို မပယ်ရှားပဲ, မိမိအထက်၌ သက်ဝင်တည်နေစေပြီ။ ဤသို့ သဒ္ဒတ္ထ–ပေးပါ။]

.. အထ ခေါ၊ ဌ။ (လက်ခံတော်မူရာ ထိုအခါ၌။)။ပ။ဘဂဝတော၊ ၏။ အခိုဝါသနံ၊ လက်ခံတော်မူခြင်းကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ' ဘဂဝန္တံ၊ ' ကို။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ' ပဒက္ခိဏံ ' ၊ အရိုအသေကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍ ။ပ။ သမ္ဘသ္ဇ္ဇရိ ' ၊ , အ်လုံးစုံ ခင်းအပ်သည် မည်လောက်အောင်။ အာဝသထာဂါရံ ' ကို။ ' သန္ထရိတ္ဝာ၊ ခင်းပြီး၍။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို။ ပညာပေတ္ဝာ၊ ခင်း၍။ ဥဒကမဏိကံ ' ရေအိုးကြီးကို။ ပတိဋ္ဌာပေတ္ဝာ၊ တည်စေ၍။ ' တေလပဒီပံ ' ဆီမီးကို။ အာရောပေတ္ဝာ၊ ညှိထွန်း၍။ပ။ အဝေါစုံ။ (ကိုး ။)

ဘန္တေ ( ) သမ္ဘသ္ဇ္ဇရိ ' ၊ အောင်။ အာဝုသထာဂါရံ ' ကို။ သန္ထတ် ' ခင်းအပ်ပါပြီ။ အာသနာနိ ' ၊ တို့ကို။ ပညတ္တာနိ ' ၊ ခင်းအပ်ပါ,ကုန်ပြီ။ ဥဒကမဏိကော ' ၊ ကို။ ပတိဋ္ဌာပိတော ' ၊ တည်စေအပ်ပါပြီ။ ' (တည်ထားအပ်ပါပြီ။) တေလပဒီပေါ ' ။ အာရောပိတော ' ၊ ညှိထွန်းအပ်ပါပြီ။ ဘန္တေ ( ) ။ ဒါနိ ' ၊ ယဒုအခါ၌။ ဘဂဝါ ' ၊ သည်။ ယဿ ' ၊ အကြင် ကြွတော်မူခြင်း၏။ ကာလံ ' ၊ အချိန်ကို။ မညတိ ' ၊ သိတော်မူ၏။ တံ ' ၊ ထို ကြွတော်မူချိန်ကို။ ကရောတု ' ၊ ပြုတော်မူပါ။ ဣတိ ' ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်ပြီ။ ပ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ (ဥပါသကာတို့က လျှောက်ကြရာ ထိုအခါ၌။) ဘဂဝါ ' ၊ သည်။ သာယဏ္ဏသမယံ ' ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ နိဝါသေတ္ဝာ ' ၊ သင်းပိုင်ကို ပြင်ဆင်ကာ ' ဝတ်တော်မူ၍။ ပတ္တစီဝရံ ' ၊ သပိတ် သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ ' ၊ ယူ၍။ သင်္ကန်းကို ' ကိုယ်၌ ' ရုံတော်မူ၍ သပိတ်ကို လက်တော်ဖြင့် ' ပွေ့ယူတော်မူ၍။] ဘိက္ခုသံဃေန ' ၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ ' ၊ အတူ။ ယေန ' ၊ ဌ။ အာဝသထာဂါရံ ' ၊ သည်။ (အတ္ထိ။) တေန ' ၊ အာဝါသထဲဝါရ–ရှိရာ ထိုအရပ်သို့။

၁။ ပဒက္ခိဏ်။ ။ဤပုဒ်၏အဓွဇ်ကို သီလက္ခန် တာသာဒ္ဓိကာ (တ) အုပ်၊ စာမျက်နှာ (၂၆၉) ၌ ပြထားပြီ။ "ပဒက္ခိဏာ ဣတိ အနုသာသနီ ' ၊ အဆုံးအမကို ရှိရှိသေသေ ယူလေ့ရှိ၏" ဟူရာ၌ ပဒက္ခိဏာ-သဒ္ဒါကဲ့သို့ ဤ၌လည်း "ပဒက္ခိဏံ ' ၊ အရိုအသေကို။ ကတ္ဝာ" ဟု ,ပေးပါသည်။ ဝပ်ချပြီးနောက် လှည့်မပြန်သေးပဲ လက်အုပ်ချီ၍ အတော်ဝေးအောင် နောက်ဆုတ်နောက်ဆုတ် ထ ကာ ဒရိုအသေပြုလျက် ပြန်သွားသည် ဟုဆိုလိုသည်။ ဤနေရာမျိုးဝယ် ရှေးဆရာတော်များကား " ပဒက္ခိဏံ ' ၊ လက်ယာရစ်လှည့်သည်ကို" ဟု ,ပေးတော်မူကြ၏။

ဥပသက်မိ၊ ကြွတော်မူပြီ။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ကြွတော်မူပြီးမှ။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ ပက္ခာလေတ္တာ၊ ဆေးတော်မူ၍။ အာဝသထာဂါရံ၊ သို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ မဇ္ဈိမံ၊ အလယ်ဖြစ်သော။ ထမ္ဘံ၊ တိုင်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ပုရတ္ထာဘိမုခေါ၊ အရှေ့အရပ်၌ ရှေးရှုမျက်နှာရှိတော်မူသည်။ (အရှေ့အရပ်၌ မျက်နှာမူတော်မူသည်။ ဟုတ္တာ။)နိသီဒိ၊ ထိုင်တော်မူပြီ။

ဘိက္ခုသံဃော ပိ။ပ။ပစ္ဆိမံ၊ အနောက်အရပ်၌ ဖြစ်သော။ ဘိတ္တိံ၊ နံရံကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ ယေव၊ ကိုသာ။ ပုရက္ခတ္တာ၊ ရှေ့၌ပြု၍။ (ရှေ့ကထား၍။) ပုရတ္ထာဘိမုခေါ၊ သည်။ (ဟုတ္တာ။)နိသိဒိ။ ပါဒ္ဓလိဂါမိကာ၊ ကုန်သော။ ဥပါသကာပိ၊ တို့သည်လည်း။ပ။ပုရတ္ထိမံ၊ အရှေ့အရပ်၌ ဖြစ်သော။ ဘိတ္တိံ နိဿာယ ဘဂဝန္တမေव ပုရက္ခတ္တာ။ ပစ္ဆိမာဘိမုခါ၊ အနောက်အရပ်၌ ရှေးရှု မျက်နှာရှိကုန်သည်။(ဟုတ္တာ။)နိသိဒိံသု။

၁၄၉။ အထ ခေါ၊ ၌။ (အာဝသထာဂါရ–ဝယ် ထိုင်နေတော်မူပြီးရာ ထိုအခါ၌။) ဘဂဝါ၊ သည်။ ပါဒ္ဓလိဂါမိကေ။ ဥပါသကေ၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ။ (ကိုး။) ဂဟပတယော၊ အိမ်ရှင် ဒါယကာတို့။ ဒုသီလယ၊ သီလမရှိသူ၏။ သီလဝိပတ္တိယာ၊ သီလ၏ ပျက်စီးခြင်း၌။(သီလပျက်ခြင်း၌။) အာဒီနဝါ၊ အပြစ်တို့သည်။ ဣမေ ပဉ္စ၊ ဤ ငါးပါးတို့တည်း။ ကတမေ ပဉ္စ၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဒုသီလော၊ သော။ သီလဝိပန္နော၊ ပျက်သော သီလရှိသူသည်။ ပမာဒါဓိကရဏံ၊ မေ့လျော့ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ [သီလမပျက်အောင် စောင့်စည်းနိုင်သော သတိ–မရှိခြင်းကိုပင် "မေ့လျော့ခြင်း" ဟု ဟောတော်မူသည်။] မဟတိံ၊ ကြီးစွာသော။ (အကြီးအကျယ်ဖြစ်သော။) ဘောဂ

၁။ ဒုသီလော။ ။နှတ္ထိ+သီလံ+ယဿာတိ ဒုသီလော၊ (သီလလုံးလုံးမရှိသူ။) ဒုပ္ပညော-၌ ဒု–သဒ္ဒါကဲ့သို့ ဤ၌ ဒု–သဒ္ဒါသည် အဘာဝ (မရှိခြင်း) အနုက်ဟော။ ဂရုဟာ အနုက်ဟော မဟုတ်။

၂။ သီလဝိပန္နော။ ။သီလဆောက်တည်ပြီး၍ (သီလယူပြီး၍) တစုံတခုသော အမြောင်းကြောင့် သီလပျက်သူသည်လည်းကောင်း၊ လုံးလုံးသီလ မဆောက်တည်ပဲ သီလအကျင့်မှ ယုတ်လျော့သူသည်လည်းကောင်း သီလဝိပန္နမည်၏။ မှန်၏၊ ထိုလုံးလုံး သီလ မဆောက်တည်သူသည်လည်း မဆုတ်ယုတ်ကြောင်းဖြစ်သော သူတော်ကောင်းတို့ ကျင့်ထိုက်သော ကောင်းသောအကျင့်ကို ဖျက်ဆီးသောကြောင့် သီလ ဝိပန္နပျက်စီးသော သီလရှိသူ)ပင် မည်သည်။ [သီလ ပျက်ခြင်းကြောင့် ဥစ္စာပျက်စီးပုံကို အင္ဂုတ္တရာ၌ ကြည့်ပါ။]

ဇာနိ၊ စည်းစိမ် ဥစ္စာ၏ဆုံးရှုံးခြင်းသို့။ (ဆုတ်ယုတ် ပျက်စီးခြင်းသို့။) နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်ရ၏။အယံ၊ ဤ ဥစ္စာ၏ဆုံးရှုံးခြင်းသည်။ ဒုဿီလဿ၊ ၏။ သီလဝိပတ္တိယာ၊ ၌။ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်တည်း။ [နောက်ဝါကျတို့၌ ဤသို့ အပြည့်အစုံ ပေးမဲ့။ ထူးရာ၌သာ ရေးပါမည်။]

ကဟာပတယော၊ တို့။ ပုန စ၊ တဖန်လည်း။ အပရံ၊ တမျိုးကား။ (တမျိုးသော အာဒီနဝ–ကား။) ဒုဿီလဿ။ သီလဝိပန္နဿ၊ ၏။ ပါပကော၊ မကောင်းသော။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ ပြောဆိုအပ်သော ဂုဏ်သီတင်းသည်။ အဗ္ဘုဂ္ဂစ္ဆတိ၊ ပျံ့နှံ့၍တက်၏။ (ဟိုအရပ် ဒီအရပ်သို့ ပျံ့နှံ့ သွား၏။)။ပ။

ပုန စ။ပ။ယညေဒေဝ ပရိသံ (ယံ ယံ+ဧဝ+ပရိသံ)၊ အကြင် အကြင် ပရိသတ်သို့။ [ဤပုဒ်ကို ထပ်၍ ဖွင့်ပြတော် မူလိုသောကြောင့်၊ "ယဒိ ခတ္တိယပရိသံ" စသည်ကို မိန့်တော်မူသည်။] ယဒိ ခတ္တိယပရိသံ၊ မင်းပရိသတ်သို့သော် လည်းကောင်း။ (မင်းမျိုး မင်းနွယ် ပရိသတ်သို့ သော် လည်းကောင်း။) ယဒိ ဗြာဟ္မဏပရိသံ၊ ဗြာဟ္မဏ–ပရိသတ်သို့ သော် လည်းကောင်း။ ယဒိ ဂဟပတိပရိသံ၊ အိမ်ရှင် သူကြွယ် ပရိသတ်သို့ သော် လည်းကောင်း။ ယဒိ သမဏပရိသံ၊ ရဟန်းပရိသတ်သို့ သော်လည်းကောင်း။ ဥပသင်္ကမတိ၊ သွား၏။ (ဝင်၏။) တံတံ ပရိသံ၊ သို့။ အဝိသာရဒေါ၊ ကင်းသော ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိသူ မဟုတ်သည်။ [ကြောက်ရွံ့ခြင်း ကင်းသူ–မ်ကြောက်ရွံ့သူ မဟုတ်သည်။] မက္ခုဘူတော၊ မျက်နှာ မသာမယာသူ ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ (ဟုတ္တာ။) ဥပသင်္ကမတိ၊ သွားရ၏။ (ဝင်ရ၏။)။ပ။

သမ္ဘုဇ္ဇော၊ လွန်စွာတွေ့ဝေသည်။ (ဟုတ္တာ။) ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ ဝါ၊ သေချိန်ကို။ ကရောတိ၊ ပြုရ၏။ [မိမိ ပြုခဲ့သော မကောင်းမှု ကံနှင့် ထိုကံ၏ အာရုံများ ထင်လာသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ မကောင်းသော ဂတိနိမိတ်များ ထင်လာသောကြောင့်လည်းကောင်း။ တွေ့ဝေ မိန်းမောလျက် ဆင်းရဲစွာ သေရသည်။]။ပ။

ကာယဿ၊ ဥပါဒိန္နက–ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်း ဟူသော။ မရဏာ၊ သေခြင်းမှ။ (သေရာအခါမှ။) ပရံ၊ နောက်၌။ (နောက်ဖြစ်သော အသစ်ခန္ဓာကို ယူရာအခါ၌။) အပါယံ၊ သုဂတိ ဖြစ်ကြောင်းကောင်းမှုမှကင်းသော။ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုက္ခအပေါင်း၏ လဲလျောင်းရာ ဖြစ်သော။ (ဒုက္ခ–ရောက်ရာဖြစ်သော။) ဝိနိပါတံ၊ ကင်းသော် အလိုရှိသည်

ဖြစ်၍ ကျရောက်ရာဖြစ်သော။ (ကျရောက်လိုသော ဆန္ဒမရှိပဲ ကျရောက်ရာ ဖြစ်သော။) နိရုယ်၊ သာယာအပ်သော အာသာဒ-တရားတို့ မရှိရာ ငရဲသို့။ (သာယာအပ်သော သုခ သောမနဿ ဝေဒနာနှင့် ဣဋ္ဌာရုံမျှားမရှိရာ ငရဲသို့။) ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်ရောက်ရ၏။ [ပါရာဇိကဋ္ဌကထာ ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍ ဒိဋ္ဌစက္ခုဉာဏကထာ-အဖွင့်အတိုင်း အနက်ပေးပါသည်။]။ပ။

သီလဝန္တအာနိသံသ

၁၅၀။ ဂဟပတယော၊ တို့။ သီလဝတော၊ သီလရှိသူ၏။ သီလသမ္ပဒါယ၊ သီလ၏ ပြည့်စုံခြင်းဌာ။ အာနိသံသာ၊ အာနိသင်တို့သည်။ (အကျိုးတို့သည်။) ဣမေ ပဋ္ဌ၊ တို့တည်း။ ပ။ သီလဝါ၊ သော။ သီလသမ္ပဒေန၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံသူသည်။ အပ္ပမာဒါဓိကရဏံ၊ မမေ့ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ မဟန္တံ၊ များစွာသော။ ဘောဂက္ခန္ဓံ၊ စည်းစိမ်အစုကို။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။ ပ။

ကလျာဏော၊ ကောင်းသော။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ သည်။ အဗ္ဘုဂ္ဂစ္ဆတိ။ ပ။ ဝိသာရဒေါ၊ ကင်းသော ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိသည်။ (ကြောက်ရွံ့ခြင်း ကင်းသဖြင့် ရဲဝံ့သည်။) အမက္ခံတူတော၊ မျက်နှာ မသာမယာသူ မဖြစ်သည်။ (ဟုတ္တာ။)ဥပသင်္ကမတိ။ ပ။ အသမ္ဘီတော၊ လွန်စွာမတွေ့ဝေသည်။ (ဟုတ္တာ။) ကာလံ ကရောတိ။ ပ။ သုဂတိ၊ သုခအပေါင်း၏ လဲလျောင်းရာဖြစ်သော။ (ချမ်းသာ၏ ရောက်ရာဖြစ်သော။) သဂ္ဂံ၊ ရူပါဒိ-စသည်တို့ဖြင့် လွန်စွာ မြတ်သော။ လောကံ၊ လူ့ပြည် နတ်ပြည်သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပ။ ဣမေ ပဋ္ဌ၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၁၅၁။ အထ ခေါ၊ ဌ်။ ပ။ ဗဟုဒေဝ၊ များစွာသောလူင် ဖြစ်သော။ ရတ္တိ၊ ပတ်လုံး။ ဓမ္မိယာ၊ သော။ ကထံ၊ ဖြင့်။ သန္ဓယေတွာ၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ စီးပွားနှစ်ဖြာကို ကောင်းစွာရှုမြင် စေပြီး၍။ ဝါ၊ ကောင်းစွာ ပြုပြီး၍။ — သမာဒပေတွာ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို ကောင်းစွာ ယူစေပြီး၍။ ဝါ၊ ဆောက်တည်စေပြီး၍။ သမုတ္တေဇေတွာ၊ ကုသိုလ်တရား တို့ဌ် ကောင်းစွာ ထက်သန်စေပြီး၍။ သမ္ပဟံသေတွာ၊ အားတက် သရော ရှိပုံ ထင်ရှားရှိသော အခြားဂုဏ်တို့ဖြင့် ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် ရှင်လန်းစေပြီး၍။ ဥယျောဇေသိ၊ ပြန်လွှတ်တော်မူပြီ။ (ကိ။)

ဂဟပတယော၊ တို့။ ရတ္တိ၊ သည်။ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်သွားပြီ။ [အတိက္ကန္တာတိ အတိက္ကန္တာ၊ ခီဏာ-အဋ္ဌကထာ။] ဒါနိ။ တုမှေ။ ယထာ၊

အကြင် ပြန်သွားခြင်း၏။ ''ကာလ'' အချိန်ကို။ မည်သည်၊ သိကုန်၏။ (တံ၊ ထို ပြန်ချိန်ကို။ ''ကရောထ၊ ကုန်လေ'')။) ဤတို၊ ဤသို့ ပြန်လွှတ်တော်မူပြီ။ ''ဘန္တေ။ ဝေ၊ မှန်ပါ။'' ဤတို ''ခေါ်၊ လျှင်။ ပ။ ပဏ္ဍိတ''သူ။ ''အထ ခေါ်ဦး''။ (ဥပါသကာတို့ ပြန်သွားကြရာ ထို''အခါ''။) ''ဘဂဝါ'' သည်။ ''ပါဋလိဂါမိကေသု၊ ကုန်သော''။ ''ဥပါသကေသု'' တို့သည်။ အစီရပဏ္ဏန္တေသု၊ ဖဲသွားပြီး၍ ကြာမြင့်သောကာလ ''မရှိကုန်သေးမီ''။ (ပြန်သွားပြီး၍ မကြာသေးမီ။) ''သုဒ္ဒသဂါရိတ်'' ''ဆိတ်ငြိမ်ရာ ''အရပ်သို့''။ ''ပါဝိသိ'' ဝင်တော်မူပြီ။

''ပါဋလိပုတ္တနဂရမာပန''

(၁၅)။ ''တေန ခေါ် ပန သမယေန'' ''ဣ''။ (မြတ်စွာဘုရား၏ ''ပါဋလိ''ရွာ''ယင်ဝယ် ''အာဝသထာဂါရ-မှာ'' ''သီတင်းသုံးတော်မူရာ'' ''ထို'' ''အခါ''။) ''သုနိဓဝဿကာရာ'' ''သုနိဓ-နှင့် ဝဿကာရ-တို့'' ''မည်သော''။ ''မဂဓမဟာမတ္တာ'' ''မဂဓ-မင်း''၏ ''အမတ်ကြီး''တို့သည်။ ''ဝဇ္ဇိ'' ''မဂဓတိုင်းခ'' ''အမတ်ကြီး''တို့သည်။ ''ဝဇ္ဇီနိုင်'' ''ဝဇ္ဇီ-မင်း''တို့၏။ (''အာယမုခ''-''ဝင်လာသော'' ''အခွန်''တို့၏ ''အဝ'' ကို။) [''အခွန် ဝင်လာရာ'' ''လမ်းကြောင်း''ကို။] ''ပဋိဗာဟာယ'' ''တားမြစ်ခြင်းငှာ''။ ''ပါဋလိဂါမေ'' ''ပါဋလိရွာ''၌။ ''နဂရံ'' ''မြို့''ကို။ ''မာပေန္တိ'' ''တည်ထောင်ဖန်ဆင်းကြကုန်၏''။ [''ပါဋလိရွာ''ကို ''မြို့ဖြစ်အောင်'' ''တည်ထောင်ကြသည်'' ''ဟု ဆိုလိုသည်''။] ''တေန သမယေန'' ''ထိုအခါ''၌။ (''ပါဋလိရွာ''ကို ''မြို့ဖြစ်အောင် ''တည်ထောင်ကြရာ'' ''ထိုအခါ''၌။) ''သမ္ဗဟုလာ'' ''မျှားစွာကုန်သော''။ ''ဒေဝတာ'' ''ယော''၊ ''နတ်တို့သည်''။ ''သဟဿသေဝ'' (''သဟဿသော''+''ဝေ'')၊ ''တစ်ထောင် ''တစု ''တစ်ထောင်တစုအားဖြင့်သာလျှင်''။ ''ပါဋလိဂါမေ'' ''ဣ''။ ''ဝတ္ထုနိုင်'' ''အိမ်''ရှေ့ရာတို့ကို။ ''ပရိဂ္ဂဏှန္တိ'' ''သိမ်းပိုက်ကြကုန်၏''။ [''ပရိဂ္ဂဏှန္တိ'' ''ပိုင်းခြားမှု''+''ယူကြကုန်၏'' ''ဟု သဒ္ဒတ္ထ-ဖြစ်၏''။]

၁။ ''သုညာဂါရံ''။ ''ဤ''၌ ''သုညာဂါရ'' ''အသိုးအခြား'' ''မရှိပါ''။ ''ထို'' ''အာဝသထာ''ဂါရ-၏ ''ဘေးတဘက်''၌ ''အဝတ်ကန့်လန့်''ကာ''ကို'' ''ကာရံ''၍ ''ဘုရားရှင်'' ''အုပန်းဖြေတော်'' ''မူဖိုရန်'' ''ခုတင်ယောင်ကိုခင်း''၍ ''အခန်းသဖွယ်'' ''ပြုထားအပ်သော'' ''အရပ်ကို''''သုညာဂါရ''''ဟု'' ''ဆိုသည်''။

၂။ ''သဟဿသေဝ''။ ''''သဟဿသေဝ'''' ''ဟု'' ''ပါ၌'' ''ရှိရမည်''။ ''''သဟဿသော''+''ဝေ'''' ''ဟု'' ''ပုဒ်ဖြတ်''။ ''အကျယ်ကို'' ''ဘာသာဋီကာ''၌ ''ပြထားပြီ''။ ''ဝိနယမဟာဝဂ်'' ''ဟော''
''သဒ္ဒကုန်ကာ-၌ မူ'' ''ဤပုဒ်ချီး'' ''မပါပါ''။

ယသ္မိं ပဒေသေ၊ အကြင်အရပ်၌။ မဟေသက္ခာ၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ဝတ္ထု၊ နေ ပရိဂ္ဂဏှန္တိ။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ မဟေသက္ခာနံ၊ ကုန်သော။ ရညော၊ မင်းတို့၏လည်းကောင်း။ ရာဇမဟာမတ္တာနံ၊ မင်း၏ အမတ်ကြီးတို့၏လည်းကောင်း။ နိဝေသနာနိ၊ နေအိမ်တို့ကို။ မာပေတုံ၊ တည်ထောင် ဖန်ဆင်းခြင်းငှာ။ (ဆောက်လုပ်ခြင်းငှာ။) စိတ္တာနိ၊ စိတ်တို့သည်။ နမန္တိ၊ ညွတ်ကုန်၏။ ပ။ မဇ္ဈိမာ၊ တန်ခိုးအားဖြင့် အလယ် အလတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ နီစာ၊ တန်ခိုးအားဖြင့် နိမ့်ကျကုန်သော။ပ။ [နတ်တို့၏ တန်ခိုးကြောင့် အိမ်ရာမြေ၏ အတတ်ပညာကို ရှုတ်ဖတ်ပြောကြားသော ဆရာတို့၏ စိတ်မျှားညွတ်ကြသည်။]

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ နဝသတ္တပါတုဘာဝဒိဋ္ဌိ-တို့၏ စင်ကြယ်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဝါ၊ တဆဲ့တပါးသော ဥပက္ကိလေသ-တို့မှ စင်ကြယ်သော။ ["ဝိသုဒ္ဓေန၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော"ဟု အလွယ်ဆိုပါ။] အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော ပသာဒစက္ခုကိုလွန်သော။(လူတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော စက္ခုပသာဒ-ကို ကျော်လွန်၍ မြင်နိုင်သော။) ဒိဗ္ဗေန၊ နတ်၌ဖြစ်သော ပသာဒစက္ခုနှင့်တူသော။ ["နတ်၌ ဖြစ်သော"ဟု သာ မပေးနှင့်။ ဒိဝိ+ဘဝံ ဒိဗ္ဗံ၊ ဤသို့ပြုပြီးနောက်-ဒိဗ္ဗံ ဝိယာတိ ဒိဗ္ဗ-ဟု ဥပမာတဒ္ဓိတ် ဆင့်ထားသည်။] စက္ခုနာ၊ အာဘိညာဥ်စက္ခုဖြင့်။ တာ ဒေဝတာယော၊ တို့ကို။ပ။ပရိဂ္ဂဏှန္တိယော၊ သိမ်းပိုက်နေကြသည်တို့ကို။ အဒ္ဒသာ၊ မြင်တော်မူပြီ။ [ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ-စသည်တို့၏အနက်ကို ပါရာဇိကဋ္ဌကထာ ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏကထာ-ကို ကြည့်၍ပေးသည်။]

အထ ခေါ၊ ဌ။ (မြင်တော်မူရာ့ ထိုအခါ၌။)'ဘဂဝါ၊ သည်။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္ဆိုသသမယံ၊ မိုးသောက်အခါ၌။ (ပစ္ဆိမ-ယံ ၏ နောက်ပိုင်းအချိန်၌။) ပစ္ဆိုဗ္ဗာယ၊ ,စောစောထတော်မူ၍။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ အာမန္တေသိ။ (ကို။) အာနန္ဒ။ (ယော၊ အကြင်သူတို့သည်။) ပါဋလိဂါမေ၊ ၌။ နဂရံ၊ မာပေန္တိ။ (တေ၊ ထို သူတို့သည်။) ကေ နုခေါ၊ အာဘယ်သူတို့နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ပ။အာနန္ဒ။ တာဝတိံသေဟိ၊ တာဝတိံသာ-ဘုံ၌ နေကုန်သော။ ဒေဝေဟိ၊ တို့နှင့်။ မန္တေတွာ၊ တိုင်ပင်၍။ (မာပေန္တိ) သေယျထာပိ၊ တည်ထောင် ဖန်ဆင်းကြသကဲ့သို့။ အာနန္ဒ။ ...ဝေ မေဝ၊ ဤ အတူပင်။ပ။မာပေန္တိ။ အာနန္ဒ။ ဣဒံ၊ ယနေ့။ အဟံ၊ သည်။ပ။ပရိဂ္ဂဏှန္တိယော၊ တို့ကို။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်တော်မူပြီ။ပ။[လွယ်ပြီ။]

အာနန္ဒ။....ယာဝတာ၊အ[ကြင်မျှ] အတိုင်းအရှည်ရှိသော်။ အရိယာယတနံ၊ အရိယဒေသ-၌ နေ[ကြ]ကုန်သောလူတို့၏ သက်ရောက်ရာအရပ်သည်။(အတ္ထိ။) ယာဝတာ၊ သော။ ဝဏ်ပွယော၊ ကုန်သည်တို့ ဆောင်ယူအပ်သောဘဏ္ဍာ၏ ရောင်းဝယ်ရာအရပ်သည်။ (တနည်း) ဝဏ်ပွယော၊ ကုန်သည်တို့၏ နေရာအရပ်သည်။ (အတ္ထိ။) ဣဒံ ပါဠိလိပုတ္တံ၊ ဤ ပါဠိလိပုတ်မြို့သည်။ (တေသံ၊ ထို အရိယာယတနနှင့် ဝဏ်ပွယ-တို့၏။ ဝါ၊ တို့တင်။) အဂ္ဂနဂရံ၊ အမြတ်ဆုံးမြို့သည်။ ပဋ္ဌဘေဒနံ၊ ကုန်ထုပ်ကို ဖြေရာမြို့သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လိမ့်မည်။

အာနန္ဒ။ ပါဠိလိပုတ္တသ၊ ၏။ (တယော အန္တရာယာ-၌စပ်)၊ အဂ္ဂိတောဝါ၊ မီးကြောင့်လည်းကောင်း။ ဥဒကတောဝါ၊ ရေကြောင့်လည်းကောင်း။ မိထုဘေဒါဝါ၊ အချင်းချင်း ကွဲခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ (အချင်းချင်းကုန်းတိုက်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။) တယော၊ သုံးမျိုးကုန်သော။ အန္တရာယာ၊ အန္တရာယ်တို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လိမ့်မည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဝ၅၃။ အထခေါ၊ ၌။ (ပါဠိလိရှာ အာဝုသထာဂါရ-ဝယ် သီတင်းသုံးတော်မူရာ ထိုအခါ၌)။ပ။ အဝေါစုံ၊[ဝ၃၃-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။ ဧကဝုစ်ဗဟုဝုစ်သာ ထူး၏။] (ကိုး။) ဘဝံ ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမ-သည်။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ [ဤ အမတ်ကြီးတို့က ဥပါသကာမျှား မဟုတ်သောကြောင့် "တပည့်တော်တို့၏" ဟု မပေးပဲ "အကျွန်ုပ်တို့၏" ဟု ပေးပါသည်။] အဇ္ဇတနာယ၊ ယနေ့၌ဖြစ်သောကောင်းမှု ပိတိပါမောဇ္ဇ-အကျိုးငှာ။ (ယနေ့ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းငှာ။) ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဘိက္ခုသံ၊ သံဃာနှင့်။ ရဟန်း

၆။ အရိယာယတနံ။ ။စာအုပ်များ၌ "အရိယံ အာယတနံ" ဟု တွေ့ရ၏။ "အရိယာ ယတနံ" ဟု သုမင်္ဂလသီရှိမှ ဦးကာနှင့်ညီမည်၊ "အကျယ်ကို ဝိနည်း မဟာဝိဘင်္ဂသာဋ္ဌကာ ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓက ပါဠိလိုဂါမဝတ္ထုကထာ-၌ ပြထားပြီ။

၇။ အဂ္ဂိတောဝါ။ ။အဂ္ဂိတောဝါတို့ အာဒီသု စ-ကာရရှိသော ဝါ သဒ္ဒါ၊ (ဝါ သဒ္ဒါသည် စ သဒ္ဒါကဲ့သို့ သမုစ္စည်း အနက်ရှိ၏၊ ဝိကပ် အနက် အနိယမအနက်မဟုတ် ဟူလို။) မှန်၏၊ ထိုမြို့၏ တစိတ်တဝိုင်းသည် ဖြိုမ်း၍ မနိုင်သော မီးကြောင့် ပျက်စီးလိမ့်မည်၊ တစိတ်တဝိုင်းသည် ဝင်ပြိုစ်ရေလွှမ်းမိုးခြင်းကြောင့် ပျက်စီးလိမ့်မည်၊ တစိတ်တဝိုင်းကား အချင်းချင်း ကုန်းတိုက်၍ မယုံကြည်မှုကြောင့် ပျက်စီးလိမ့်မည်။

အပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဒီ၊ အတူ။ အဓိဝါသေတု၊ လက်ခံတော်မူပါ ။ပ။ ယေန၊ ဌ်။ သကော၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ အာဝသထော၊ ညောသည်တို့ တည်းခိုရာ အိမ်သည်။, (အတ္ထိ။) တေန၊ သို့။ ဥပသက်မိ သူ။

ဥပသက်မိတ္တာ၊ ၍။ သကေ၊ သော။ အာဝသထေ၊ ဌ်။ ပဏီတံ၊ ကောင်းမွန်သော။ခါဒနီယံ၊ခဇ္ဇယ်ကိုလည်းကောင်း။ဘောဇနီယံ၊ ဘောဇဉ်ကို လည်းကောင်း။ ပဋိယာဒါပေတ္တာ၊ စီစဉ်စေပြီး၍။(စီစဉ်ခိုင်းပြီး၍။)ဘဂဝတော၊ အား။ကာလံ၊အချိန်ကို။အာရောစာပေသုံ၊ လျှောက်စေကုန်ပြီ။ (အလျှောက်ခိုင်းကုန်ပြီ။) (ကိုယ်။) ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ကာလော၊ ဆွမ်းစားချိန်ပါတည်း။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီးပါပြီ။ (စီစဉ်ပြီးပါပြီ။)ဣတိ (အာရော စာပေသုံ။)

အထ ခေါ၊ ဌ်။ (ဆွမ်းစီစဉ်ပြီးကြောင်း လျှောက်ထားရာ ထိုအခါ၌။) ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ (နံနက်အခါဝယ် တခုသော အချိန်၌။) နိဝါသေတ္တာ၊ သင်းပိုင်ကို ပြင်ဆင်ကာ ဝတ်တော်မူ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူတော်မူ၍။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ အတူ။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ သုနိဓဝဿကာရာနံ၊ ကုန်သော။ မဂဓမဟာမတ္တာနံ၊ တို့၏။ အာဝသထော၊ တည်းခိုရာ အိမ်သည်။(အတ္ထိ။) တေန၊ အာဝသထ-ရှိရာ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသက်မိ၊ ကြွတော်မူပြီ။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ကြွတော်မူပြီး၍။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ နေရာ ဌ်။ နိသီဒိ၊ ထိုင်တော်မူပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ်။ (မြတ်စွာဘုရား ထိုင်တော်မူပြီးရာ ထိုအခါ၌။) သုနိဓဝဿကာရာ၊ ကုန်သော။ မဂဓမဟာမတ္တာ၊ တို့သည်။ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ ပဏီတေန၊ ကောင်းမွန်သော။ ခါဒနီယေန၊ဖြင့်လည်းကောင်း။ဘောဇနီယေန၊ဖြင့်လည်းကောင်း။သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ (ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကြွပ်။) သန္တပ္ပေသုံ၊ ကောင်းစွာ နှစ်သက်စေကုန်ပြီ။ (ရောင့်ရဲ စေကုန်ပြီ။) သမ္မဝါရေသုံ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် ပယ်မြစ်စေကုန်ပြီ။ ["တော်ပြီ" ဟု လည်းကောင်း၊ "ပြည့်စုံပြီ" ဟု လည်းကောင်း နှုတ်ဖြင့်(သို့မဟုတ်)လက်အမူအရာဖြင့် ပယ်မြစ်လောက်အောင် ဆက်ကပ်ကြကုန်ပြီ။]

အသ ခေါ၊ ဌ်။ ''(ဆွမ်းကပ်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။) သုနိဓဝေဿကာရာ။ မဂဓမဟာမတ္တာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ''၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဘုတ္တာဝိ''၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူပြီးသည် ဖြစ်၍။ သြနိတပတ္တပါဏိ''၊ သပိတ်တော်မှ ဖယ်အပ်ပြီးသော လက်ရှိတော်မူသည်ကို။ (ဥ တ္ထာ၊ သိ၍။) စပ်ပုဒ်မရှိသော ကြောင့် ''ဥ တ္ထာ၊ သို့မဟုတ်-ဝိဒိတ္ထာ၊ ဇာနိတ္ထာ'' ဟု ပါ၌သေ့သ-ထည့်ပါ။]

အညတရံ၊တမျိုးသော။ နီစံ၊ နိမ့်သော။အာသနံ၊ နေရာကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ် တံ့ဝေ့သောအရပ် အဖို့၌။ နိသီဒိ''သု၊ ထိုင်နေကုန်ပြီ။ ''ကေမန္တံ၊ ဌ်။ နိသိန္နေ၊ ထိုင်နေပြီးကုန်သော။ သုနိဓဝေဿကာရေ၊ ကုန်သော။ မဂဓမဟာမတ္တေ၊ တို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်။ အနုမောဒိ၊ အဖန်ဖန် ဝမ်းမြောက်တော်မူပြီ။ (အနုမောဒနာ-ပြုတော်မူပြီ။) (ကိ''။) ယတ္ထ'' ပဒေသေ ကပ္ပေတိ ။ပ။သဒါ ဘဒြာနိ ပဿတိ''၊ ဟူ၍။ (အနုမောဒိ။)

ဂါထာအနက်။ ။(၁) ယတ္ထ'' ပဒေသေ၊ အကြင် အရပ်၌။ ပဏ္ဍိတဇာတိယော၊ ပညာရှိအမျိုး၌ ဖြစ်သူသည်။ (တနည်း)' ပဏ္ဍိတဇာတိယော၊ ပညာရှိသူ၏ အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိသူသည်။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ ဇဋ္ဌေ၊ ဤ မိမိနေရာ အရပ်၌။

၁။ ဘဂဝန္တံ။ပ။နိသီဒိ''သု။ ။''ဘဂဝန္တံ ဘုတ္တာဝိ'' သြနိတပတ္တ ပါဏိ''။ပ။ ကေမန္တံ နိသိဒိ''သု''ဟု ပါဠိတော်ရှိ၏။ ထိုဌ ''ဘဂဝန္တံ''စသော သုံးပုဒ်၏ စပ်ရာပုဒ် မရှိသောကြောင့် ''ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘုတ္တာဝိ''၊ ဖြစ်၍။ သြနိတပတ္တပါဏိ''၊ ကို။ ဥ တ္ထာ၊ သိ၍။'' ဤသို့ ''ဥ တ္ထာ''ထည့်၍ ပေးပါသည်။ ''ဇာနိတ္ထာ၊ ဝိဒိတ္ထာ'' ဟု လည်း ထည့်နိုင်၏။ စပ်ပုဒ်ရှိရာ၌မူ ထည့်ဖွယ်မလိုပါ။ ရှေးနိဿယ၌ ''သလ္လကွေတ္ထာ၊ မှတ်သားချ''ဟု ထည့်၏။ မိမိကား ဝိနယမဟာဒီပနီက ယသပမ္ပဇ္ဇောတထာ-အဖွင့် သာဂုတ္ထ (၁၉၀)ကိုမှီ၍ ''ဥ တ္ထာ''ဟု ထည့်လိုက်ပါသည်။

၂။ ပဏ္ဍိတဇာတိယော။ ။ပဏ္ဍိတသ+ဇာတိ (အမျိုးဇာတ်။) ပဏ္ဍိတဇာတိ၊ ပဏ္ဍိတဇာတိယံ+ဇာတော ပဏ္ဍိတဇာတိယော၊ (ဣယ ပစ္စည်း။) [ကစ္စည်း ဝုဒ္ဓိ ဇာတာဒိန မိမိယာ စ-သုတ်၌ ''ပဏ္ဍိတဇာတိယာ+ဇာတော''ဟု ရှိ၏။]

၃။ တနည်း။ ။ပဏ္ဍိတော (ပညာရှိသူ၏ အဖြစ်ဟူသော) +ဇာတိ (သဘော။) ယဿာတိ ပဏ္ဍိတဇာတိယော၊ [သမာသန္တ (က) ပစ္စည်းသက်၍ က-ကို ယ-မြှ။ ပဏ္ဍိတော-၌ ဘာဝပ္ပဓာန ဘာဝလောပ-ကြံပါ။]

(ဤ အိမ်သစ် ဤ ရပ်ကွက်သစ်၌။)သည်တေ၊ စောင့်စည်းအပ်သော ကိုယ် နှုတ် စိတ် ရှိကုန်သော။ ၀ါ၊ ကိုယ် နှုတ် စိတ်တို့ဖြင့် စောင့်စည်းကုန်သော။ ဗြဟ္မစာရယော၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်သော။ သီလ၀န္တေ၊ သီလရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဘောဇေတွာ၊ ရွှေဦးစွာ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးစေပြီး၍။ (ဆွမ်းကပ်ပြီး၍။) [အာဒိသေ-ဌ် စပ်။]

(၂) တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ (ထိုမြို့သစ် အိမ်သစ် ရပ်ကွက်သစ်၌။) ယာ ဒေ၀တာ၊ အကြင် နတ်တို့သည်။ အာသုံ၊ ရှိကြကုန်ပြီ။ တာသံ၊ ထိုနတ်တို့အား။ ဒက္ခိဏံ၊ မိမိပြုအပ်သော အလှူကို။ အာဒိသေ၊ ညွှန်ပြရာ၏။ ၀ါ၊ အမျှ ပေးဝေရာ၏။ [အဌကထာ၌ ဒေ၀တာ-အရ၊ အိမ်စောင့်နတ်များကိုသာ ဥပလက္ခဏ-နည်းအားဖြင့် ဖွင့်သည်။]

ပူဇိတာ၊ အိမ်ရှင်သည် (အမျှ ပေးဝေသောအားဖြင့်) ပူဇော်အပ်ကုန်သော။ တာ၊ ထို နတ်တို့သည်။ နံ၊ ထို အိမ်ရှင်ကို။ ပူဇယန္တိ၊ အတုံ့ပြန်၍ ပူဇော်ကြကုန်၏။ [ဘေးရန်မဖြစ်အောင် စောင့်ရှောက်ကြကုန်၏။] မာနိတာ၊ အိမ်ရှင်သည် (၀ သ-မ္ဘ ဗလိကမ္မ-ကို ပြုသောအားဖြင့်) မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော။ တာ၊ တို့သည်။ နံ၊ ကို။ မာနယန္တိ၊ အတုံ့ပြန်၍ မြတ်နိုးကြကုန်၏။ (ဖြစ်ပေါ်နေသော ဘေးရန်ကို ပယ်ရှားကြကုန်၏။

၁။ သညတေ။ ။သံယမီယတေတိ သညတံ၊ (စောင့်စည်းအပ်သော ကိုယ် နှုတ် စိတ်။) သံ+ယမ-ဝေတ်+ကံဟော တ ပစ္စည်း။ သညတံ+ယေသံ+အတ္ထိတိ သညတာ၊ အသဏ္ဌိ-အနုက်ခ် ဏ-ပစ္စည်း။ [သညတေတိ သမ္မဒေ၀ သညတေ၊ သုသံ ၀ုတ ကာယ၀စီစာ စိတ္တေ။-ဋီကာ။] တနည်း-သံယမန္တိ၊ စောင့်စည်းကုန်၏။ ဤတိ သညတာ၊ ကတ္တား အနုက်ဟော တ-ပစ္စည်း။ [ကာယ၀စီစာမနေတိ သညတေ။-အဋ္ဌ။] ''စက္ခုနာ သံ၀ရော သာဓု'' စသည်ရှိကဲ့သို့ ကရိုက်ားဟု မှတ်ပါ။ ကိုယ် နှုတ် စိတ်တို့ဖြင့် အကုသိုလ်တို့ကို စောင့်စည်းသည်-ဟု ဆိုလိုသည်။

၂။ ဗြဟ္မစာရယော။ ။ဗြဟ္မသဒ္ဒ။ပဟ+စရ-ဝေတ်+ဏ-ပစ္စည်းဖြင့် မုနိ-ကဲ့သို့ ဗြဟ္မစာရီ''ဟုဋ္ဌကာရန္တ-ဖြစ်၍၊ "ဗြဟ္မစာရယော"ဟု ရှိသည်။ အကျယ်ကို သဒ္ဒနီတိ ပဒမာလာ ၂၅၄-၌ ကြည့်ပါ။မူလပဏ် အနဂ်ဏသုတ္တန် ၁-၀ဂ် ၅-သုတ် ၁၅၇-၌လည်း ဋီကာရန္တဖြင့် ဖွင့်တာ၏။ [ဗြဟ္မစာရိနော-ဟုလည်း မူကွဲရှိ၏။ ထို အတိုင်းလည်း ဏိကာရန္တ-ဖြင့် ရှင်းရှိနိုင်သည်။]

(၃) တတော၊ ထိုသို့ အိမ်ရှင်က ပူဇော် မြတ်နိုးခြင်းကြောင့်။ မာတာ၊ အမိသည်။ သြရသ်၊ ရင်ခွဲဖြစ်သော။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ (အနုကမ္ပတိ) ကရုဏာ၊ စီးပွားဖြင့် စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့။ (တထာ၊ တို့အတူ။) နံ၊ ထို အိမ်ရှင်ကို။ အနုကမ္ပန္တိ၊ စီးပွားဖြင့် စောင့်ရှောက်ကြကုန်၏။ ဒေဝတာနုကမ္ပိတော၊ နတ်တို့သည် စောင့်ရှောက်အပ်သော။ ပေါသော။ အိမ်ရှင်ယောကျ်ားသည်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဘဒြာနိ၊ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ၊ မင်္ဂလာတို့ကို။ ["ကောင်းသော ကြယ်ခြေရုံတို့ကို" ဟု ဋီကာဘဒ္ဒင်၏။] ပဿတိ၊ တွေ့ရမြင်၏။

"အိုထေး ခေါ၊ ဘိုး။ ဘဂဝါ။ သုနိမ်ဝဿကာရေ၊ ကုန်သော။ မဂဓမဟာ မတ္တေ။ တို့ကို။ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အနုမောဒိတ္ဝာ၊ အဖန်ဖန် ဝမ်းမြောက်တော်မူပြီး၍။ (အဖန်ဖန်၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် ထို အမတ်ကြီးတို့အား တရားဟောတော်မူပြီး၍။) အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပက္ကမိ၊ ပြန်ကြွတော်မူပြီ။

(၁၅)။ ဝ၅၄။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ (မြတ်စွာ ဘုရား၏ ပြန်ကြွတော်မူရာ၊ ထိုအခါ၌။) သုနိမ်ဝဿကာရာ၊ ကုန်သော။ မဂဓမဟာ မတ္တာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်၌ နောက်၌။ (နောက်က နောက်က။) အနုဗုန္ဓာ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (ကိ၊ အဘယ်သို့ကြ၍ လိုက်ကုန်သနည်း။) အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းမြတ် ဂေါတမသည်။ ယေန ဒ္ဒါရေန၊ အကြင်တံခါးဖြင့်။ နိက္ခမိသတိ၊ ထွက်တော်မူလိမ့်မည်။ တံ၊ ထိုတံခါးသည်။ ဂေါတမဒ္ဒါရံ နာမ၊ ဂေါတမ-တံခါးမည်သည်။ ဘဝိဿတိ၊

၁။ အနုမောဒိတ္ဝာ။ ။ကွယ်ပို တာဒါ ပသုတပုညသ (ထို အမတ်ကြီးတို့သည် ထို အချိန်၌ ဖြစ်စေအပ်သော ကောင်းမှုကို) အနုမောဒနဝသေန (အဖန်ဖန် ဝမ်းမြောက်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။) တေသံ ဓမ္မကထံ ကတ္ဝာ (ထို အမတ်ကြီးတို့အတွက် တရားစကားကိုပြုတော်မူ၍)။—ဋီကာ။ ဤအဓွန့်ကိုကြည့်၍ အနုမောဒိ၊ အဖန်ဖန် ဝမ်းမြောက်တော်မူပြီ။ အနုမောဒိတ္ဝာ၊ အဖန်ဖန် ဝမ်းမြောက်တော်မူပြီး၍။ ဤသို့ ပေးပါ။ အနုမောဒိ၊ အဖန်ဖန် ဝမ်းမြောက် (စေ)ပြီ။ ဟု ကာရိတ်ပစ္စည်း၏ အနက် ဖြစ်သော (စေ)မပါပါစေနှင့်။

မှန်၏။ ကောင်းမှုရှင်တို့ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုကို မိမိက ဝမ်းမြောက်ခြင်း ကြောင့် ဝမ်းမြောက်ကြောင်း စကားကို (တရားစကားကို) ပြုခြင်းသည် "အနုမော ဒနာ"မည်၏။ [အနုမောဒနာ၊ အဖန်ဖန် ဝမ်းမြောက်ကြောင်းစကား။] ထိုသို့ မိမိက ဝမ်းမြောက်၍ ဝမ်းမြောက်ကြောင်းစကားကို မြှောလိုက်လျှင် အလှူရှင်တို့ လည်း ဝမ်းမြောက်ကြရတော့သည်။

ဖြစ်လိမ့်မည်။ ယေန တိဌေန၊ အကြောင် ဆိပ်ကမ်းဖြင့်။ ဂဂ်ီ၊ ဂဂ်ါမည်သော။ နဒီ၊ မြစ်ကို။ တရိဿတိ၊ ကူးတော်မူလိမ့်မည်။ ကို တံ၊ ထို ဆိပ်ကမ်းသည်။ ဂေါတမတိတ္ထံ နာမ၊ ဂေါတမ–ဆိပ်ကမ်းမည်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လိမ့်မည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍ လိုက်ကြကုန်၏။

အထ ခေါ၊ ဘဂ္ဂ။ပ။ နိက္ခမိ၊ ထွက်တော်မူပြီ။ပ။ဂေါတမဒ္ဒါရံ နာမ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဘဂ္ဂ။ (မြတ်စွာဘုရား၏ ဂဂ်ါမြစ်သို့ ကြွတော်မူရာ ထိုအခါ၌။) ဂဂ်ါ၊ ဂဂ်ါ-မည်သော။ နဒီ၊ မြစ်သည်။ ပူရာ၊ ရေဖြင့်ပြည့်သည်။ သမတိတ္ထိကာ၊ ကမ်းနှင့် ညီမျှသော ရေရှိသည်။ ကာကပေယ္ယာ၊ ကျီးသောက်ထိုက်သော ရေရှိသည်။ (ကမ်း၌တည်သော ကျီးသည် သောက်နိုင်သော ရေရှိသည်။) ဟောတိ။

အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ အပါရာ၊ ဤဘက်ကမ်းမှ။ ပါရံ၊ ဟိုဘက်ကမ်းသို့။ ဂန္တုကာမာ၊ သွားခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) နာဝံ၊ လှေကို။ ပရိယေသန္တိ၊ ရှာကြကုန်၏။ပ။ ဥဋ္ဌုမ္ပံ၊ သစ်ဖောင်ကို။ ပရိယေသန္တိ။ပ။ကုလ္လံ၊ ကျူဖောင် ဝါးဖောင်ကို။ ဗန္ဓန္တိ၊ ဖွဲ့တုပ်ကြကုန်၏။ [ဥဋ္ဌုမ္ပ ကုလ္လ–တို့၏ အလူးကို ဋီကာ၌ ကြည့်ပါ။]

အထ ခေါ။ပ။ ဗာဟံ သမိဇ္ဇေယ္ယ၊ [ပုဒ်စဉ်နံပါတ် ၆၆–၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] ဧဝမေဝ၊ ဤ့အတူပင်။ ဂဂ်ါယ၊ သော။ နဒိယာ၊ ၏။ သြရိမတီရေ၊ ဤဘက်ကမ်း၌။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ပျောက်တော် မူသည်။ (ဟုတ္တာ။) ပါရိမတီရေ၊ ဟိုဘက်ကမ်း၌။ ဘိက္ခုသံဃေန သဒ္ဓိं။ ပစ္ဆုဒ္ဒါသိ၊ ရှေးရှု တည်တော်မူပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်။ တေ မနုဿေ၊ တို့ကို။ [သာမည–ကံ။] အပါရာ၊ မှ။ ပါရံ၊ သို့။ ဂန္တုကာမေ၊ သွားလိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပေ ကစ္စေ၊

၁။ ဂေါတမဒ္ဒါရံ နာမ။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် အနွယ်အားဖြင့် "ဂေါတမ"ဟု ထင်ရှားတော်မူ၏။ မြောဟ္ဝဏ်–တို့က မြတ်စွာဘုရားကို "သမဏော ဂေါတမော–ရဟန်းမြတ် ဂေါတမ"ဟု ခေါ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရား ပြန်ကြွသောအခါ ထွက်တော်မူရာတံခါးကို "ဂေါတမဒ္ဒါရ"ဟု နာမည်မှည့်ကြသည်။ ဂဂ်ါမြစ်ကိုတားဆီးဂန်းက မြတ်ကူးတော်မမူပဲ တန်ခိုးဖြင့် ကူးတော်မူသောကြောင့် "ဂေါတမတိတ္ထ" ဟု နာမည်မပေးရတော့ချေ။

မှတ်ချက်။ ။ယခု ခေတ်၌လည်း ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ နာမည်ကိုယူ၍ မြို့ ရွာ လမ်း စသည်တို့ကို နာမည်ပေးကြ၏။ ထိုသို့ ပေးရခြင်းမှာ အိန္ဒိယ နိုင်ငံ၌ သာသနာတော် မထွန်းပေါ်မီကပင် (သို့မဟုတ်) သာသနာတော် ထွန်းပေါ်ကာစ ကပင် ဆင်းသက်လာသော အစဉ်အလာဖြစ်သည်။

အချို့သောလူတို့ကို။ နာဝ၊ လှေကို။ ပရိယေသဒ္ဓေ၊ ရှာနေသည် တို့ကို လည်းကောင်း။ အပ္ပေကစ္စေ။ပ။ဗန္ဓန္တေ၊ ဖွဲ့တုပ်နေသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ (ဝိသေသ-ကံ။) အဒ္ဒသာ၊ မြင်တော်မူပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ (မြင်တော်မူရာ ထိုအခါ၌။) ဘဂဝါ၊ သည်။ တေမတ္တံ၊ ဤအကြောင်းကို။ (ပုထုဇဉ် လူများက ဂင်္ဂါမြစ်ရေကလေးကိုသော်မှ ကူးဖို့ရန် လှေ ဖောင်များ ရှာဖွေ ချည်တုပ်နေရပုံ၊ရဟန်းအပေါင်းနှင့်တကွ မိမိက သံသရာတည်းဟူသော မြစ်ကြီးကို အရိယာမဂ် တံတားဖြင့် ကူးမြောက်တော်မူပြီးပုံကို။) ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိ၍။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအချိန်၌။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ဤ ဥဒါန်းကို။ (ပီတိ-အတွက် လေယူန်တက်၍ ပေါ်ထွက်လာသော ဤစကားတော်ကို။) ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူပြီ။ (ကိုး။) ယေ တရန္တိ။ပ။ မေဓာဝိနော ဇနာတိ၊-ဟူ၍။ (ဥဒါနေသိ။)

ဂါထာအနက်။ ။ယေ၊ အကြင် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အဏ္ဏဝံ၊ အစောက်လည်းနက် အပြန့်လည်း ကျယ်သော ရေရှိသော။ သရံ၊ တဏှာ-တည်းဟူသော မြစ်ကို။ ဝါ၊ သံသရာ-တည်းဟူသော မြစ်ကို။ တရန္တိ၊ ကူးကြကုန်၏။ [သရံ-အရ သံသရာ-တည်းဟူသော မြစ်ကိုလည်း ဥဒါန်း အဋ္ဌကထာ၌ ဖွင့်ထားသည်။] (တေ၊ ထို အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။) သေတုံ၊ အရိယာမဂ်တည်းဟူသော တံတားကို။ ကတ္ဝာန၊ ပြု၍။ ပလ္လလာနိ၊ ရွှံ့ညွန်တို့ကို။ ဝိသဇ္ဇ၊ စွန့်လွှတ်၍။ (တရန္တိ။)

ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ (အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်သော အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဝါ၊ အနည်းငယ်မျှသော။ ဣမံ ဥဒကံ၊ ဤ ဂင်္ဂါမြစ်ရေကို။ ဥတ္တရိတုကာမော၊ ကူးမြောက်လိုသည်။ ဟုတ္ဝာပိ၊ ဖြစ်၍လည်း။) ကုလ္လံ၊ ကျူဖောင် ဝါးဖောင်ကို။ ပန္ဓတိ၊ ဖွဲ့တုပ်နေရ၏။ [ကုလ္လံ ဟိ-ဌ "ဟိ" ကား နိပါတ်မျှသာ။] မေဓာဝိနော၊ မဂ္ဂလေးဖြာ ပညာရှိအစစ် ဖြစ်တော်မူကြကုန်သော။ ဇနာ၊ ဗုဒ္ဓ ဗုဒ္ဓသာဝက-ဖြစ်သူ လူတို့သည်။ (ကုလ္လေန၊ နှင့်။ ဝိနာ ဧဝ၊ ကင်းရှိသာလျှင်။) တိဏ္ဏာ၊ သံသရာ ရေအယဉ်ကို လွန်မြောက်တော်မူကုန်ပြီ။ ဝါ၊ တဏှာ ရေအယဉ်ကို လွန်မြောက်တော်မူကုန်ပြီ။

ပဌမဘာဏဝါရတော်-ပထမဘာဏဝါရတည်း။

အရိယသစ္စကထာ

၁၅၅။ အထ ခေါ၊ ဥ်။ပ။အာ့ာမန္ဒေသိ။ (ကိ။) အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ အာယာမ၊ လာ သွားကြစို့။ ယေန၊ ဥ်။ ကော်ဌိဂါမေ၊ ကောဋ္ဌိရ္ဓာသည်။ (အတ္ထိ။) တေန၊ ကောဋ္ဌိရ္ဓာရ္ဓိရာ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသက်မိယောမ၊ သွားကြစို့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဝေါ၊ မှန်ပါ။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ပ။တဒ' ဝသရိ။ [ပုဗ္ဗစဉ်နံပါတ် ၁၄၃–ဌ် အနက် ရေးခဲ့ပြီ။] ဘဂဝါ၊ သည်။ တတြ ကောဋ္ဌိဂါမေ၊ ထို ကောဋ္ဌိ–ရ္ဓာဌ်။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြ၊ ကောဋ္ဌိရ္ဓာဝယ် နေတော်မူရာ ထိုအခါ ဌ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (ကိ။)

ဘိက္ခဝေ၊ ဘိက္ခုတို့။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ အရိယသစ္စာနံ[1]၊ အရိယသစ္စာတို့ကို။ (အရိယာ၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်သော သစ္စာတို့ကို။) အနုဗောဓာ၊ ' လျော်စွာ မသိခြင်းကြောင့်။ [အတ္ထတ်အထိပ်သို့ ရောက်သော ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့်လျော်စွာ မသိခြင်းကြောင့်–ဟူလို။]အပ္ပဋိဝေဓာ၊ ထိုးထွင်း၍ မသိခြင်းကြောင့်။ [မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် ထိုးထွင်း၍ မသိခြင်းကြောင့်–ဟူလို။]

မမ ဣဒေ၀၊ ငါ၏ဘုရားသည်လည်းကောင်း။ တုမှာကဉ္စ၊ သင်တို့သည်လည်း ကောင်း။ ဝေါ၊ ဤသို့။ (သို့ကလောက်။) ဒီဃံ၊ ရှည်လျားလှစွာသော။ ဣမံ အဒ္ဓါနံ၊ ဤ သံသရာခရီးကို။ သန္ဓာဝိတံ[2]၊ အဆက်မပြတ် ပြေးသွား

---

[1] အရိယသစ္စာနံ။ ။အရိယဘာဝကရာနံ သစ္စာနံ။– အဋ္ဌကထာ။ မိမိဟူသော သစ္စာလေးပါးကို ထိုထွင်း၍ သိသောဗုဒ္ဓိုလ်တို့အား အရိယာဖြစ်အောင် ပြုတတ်သော သစ္စာများ–ဟူလို။ အရိယာဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော ; တရားကိုပင် "အရိယာအဖြစ်ကို ပြုတတ်"ဟု ကတ္တားအဖြစ်ဖြင့် ဆိုထားသည်။ [ဋီကာ–သာရတ္ထ၊ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တန–သုတ်ဋီကာ "အရိယသစ္စ–အရိယာတို့သည် ထိုးထွင်း၍ သိထိုက်သောတရား" စသည်ဖြင့် ရှင်းသား။]

[2] သန္ဓာဝိတ သံသရိတ။ ။တစ–တမျိုးမှ တစ–တမျိုးသို့ ပဋိသန္ဓေ–နေသော အားဖြင့် ပြေးသွားနေရခြင်းသည် "သန္ဓာဝိတ"။ [သံ–အဆက်မပြတ်+ဓာဝိတ–ပြေးသွားခြင်း။] ထိုသို့ သွားနေရာဝယ် တကြိမ်တခါ၏ မဟုတ် ဘဝများစွာ၌ ထပ်ကာ ထပ်ကာ တပြောင်းပြန်ပြန် ကျင်လည်နေရခြင်းသည် "သံသရိတ"။ [သံ–အဆက်မပြတ်+သရိတ–ဖြစ်ခြင်း။]

ဝဋ္ဋဒုက္ခကျင်လည်ခြင်း၏အကြောင်း။ ။"မဂ်ဉာဏ်"ဖြင့် သိခြင်းဟူသော မဒိုဝေဓ–သည် "ဝိပဿနာဉာဏ်"ဖြင့် သိခြင်းဟူသော အနုဗောဓ–ရှေ့သွားရှိ၍ အနုဗောဓ–နှင့် ကင်းရှင်းမဖြစ်နိုင်။ အချို့သောအနုဗောဓ–သည်လည်း ပဋိဝေဓ–နှင့် ဆက်သွယ်နေ၏။ ထိုဉာဏ်နှစ်ပါး မိမိသန္တာန်၌ မဖြစ်ပွားခြင်းသည် "ဝဋ္ဋဒုက္ခကျင်လည်ခြင်း၏ အကြောင်း" ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် "အနုနုဗောဓာ။ပ။ တုမှာကဉ္စ" ... ဟောတော်မူသည်။

အပ်ခဲ့လုလေပြီ။ သံသရိတံ၊ တပြောင်းပြန်ပြန် ကျင်လည်အပ်ခဲ့လုလေပြီ။ (တနည်း။) မမရွှေဝ၊ ၏လည်းကောင်း။ တုမ္မာကဠ၊ တို့၏လည်းကောင်း။ ဝေ၊ သို့။ ဒီဃံ။ ဣမံ အဒ္ဓါနံ၊ ကို။ သံသရာဝိတံ၊ အဆက်မပြတ် ပြေးသွားခဲ့ရခြင်းသည်။ သံသရိတံ၊ တုပြောင်း ပြန်ပြန်၊ ကျင်လည်ခဲ့ရခြင်းသည်။ (အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။)

ကတမေသံ စတုန္နံ၊ အုတယ်၊ လေးပါးတို့ကိုနည်း။ (တနည်း) ကတမေသု၊ အာဘယ် မည်ကုန်သော။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ အရိယသစ္စာနံ၊ တို့ကို၊ အုန္ဒ နုဗောဓော၊ ကြောင့်။ပ။ မမရွှေဝ၊ သည်လည်းကောင်း။ပ။ သံသရိတံ၊ တပြောင်းပြန်ပြန်၊ ကျင်လည်အပ်ခဲ့လေသနည်း။ (တနည်း) မမရွှေဝ၊ ၏ လည်းကောင်း။ပ။ သံသရိတံ၊ ကျင်လည်ရခြင်းသည်။ (အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့သနည်း။) [ဤသို့လည်း အကျယ်ပေးနှင့်၏။] ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခညာ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော။ အရိယသစ္စာ၊ ကို။ အန္ဒ နုဗောဓော၊ ကြောင့်။ပ။ ဒုက္ခ သမုဒယာ၊ ဒုက္ခသမုဒယ်ဖြစ်သော။ (ကြွင်းသော အကြောင်းနှင့် မေါင်းမိုးတိုက်သော် ဒုက္ခ၏ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်သော။) အရိယသစ္စာ။ပ။

ဒုက္ခနိရောဓော၊ သော။ (ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော။) အရိယသစ္စာ၊ ကို။ပ။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိယာ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ အာရုံပြုသော အားဖြင့် သွားတတ်သော။ ပဋိပဒါယ၊ အကျင့်ဖြစ်သော။ အရိယသစ္စာ၊ ကို။ပ။ [ရှေးအတိုင်းပေးပါ။]

ဘိက္ခဝေ။ ဒုက္ခံ၊ သော။ တယိဒံ(တံ၊ ဣဒံ) အရိယသစ္စံ၊ ကို။ အုန္ဒ ဗုဇ္ဈိ၊ လျှော်စွာသိတော်မူအပ်ပြီ။ ပဋိဝိဒ္ဓံ၊ ထိုးထွင်းမြင်သိတော်မူအပ်ပြီ။ ဘဝတဏှာ၊ ဘဝ၌ တပ်မက်တတ်သောတဏှာကို။ ဥစ္ဆိန္နာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီ။ ဘဝနေတ္တိ[1]၊ ဘဝသို့ဆွဲဆောင်ကြောင်း တဏှာတည်းဟူသော ကြိုးသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဒါနိ၊ ဘဲ။ ပုနဗ္ဘဝေ၊ နောက်ထပ်ဘဝသည်။ (ဘဝအုတ်သည်။) နတ္ထိ၊ မရှိတော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဘဝေ၊သည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားတော်ကို။ (စတုန္နံ ဘိက္ခဝေ အရိယသစ္စာနံ—စသော စကားတော်ကို။ အဝေစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ သုဂတော၊

---

[1] ‘ဘဝနေတ္တိ။ ။လက်ခွဲကြိုးရှိသော ယောက်ျားတယောက်သည် ထိုကြိုးရှည်ဖြင့် ငှက်ကိုချည်နှောင်လျက် သွားလိုရာအရပ်တပါးသို့ ယူဆောင်၍သွားသကဲ့သို့၊ အတိသင်္ခါရမည်သော ‘ကံ’ ကလည်း၊ တဏှာ—တည်းဟူသောကြိုးဖြင့် သတ္တဝါတည်းဟူသော ခန္ဓာအစုကို နှောင်လျက် - ဘဝတပါးသို့ ဆောင်သွားသည်။ [ဘဝ+နေတ္တိ=ဘဝသို့+ဆောင်ကြောင်းကြိုး။]

ကောင်းသောစကားကို မိန့်တော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဤခံ၊ ဤစကားကို။ ဝတ္ထုနှင့်၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ အထ၊ ထိုမှ နောက်၌။ အပရံ၊ တမျိုးသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။(နောက်၌ လာမည့် ဂါထာစကားကို။) သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (ကိုး။)စတုန္နံ။ပ။ နတ္ထိ ဒါနိ ပုနဗ္ဘဝေါ၊–ဟူ၍။ (အဝေါစ။)

ဂါထာအနက်။ ။(၁)စတုန္နံ၊ကုန်သော။အရိယသစ္စာနှံ၊တို့ကို။ ယထာဘူတံ၊ အကြင်ကြင် ထင်ရှားဖြစ်သည့်အတိုင်း။ ဝါ၊မဖောက်မပြန် ဟုတ်မှန်စွာ။ အဒဿနာ၊ မသိ- မမြင်ခြင်းကြောင့်။ တာသု တာသေဝ ဇာတိသု၊ ထိုထို ဘဝတို့၌ပင်။ ဒီဃံ၊ သော။ အဒ္ဓါနံ၊ သံသရာခရီးကို။-သံသိတံ၊ ကျင်လည်အပ်ခဲ့လှလေပြီ။[သံ ပုဗ္ဗ+သိ ဓာတ်+ ဂတိ–အနက်ဟော။ သံသရေနှင့် အနက်တူသည်။]

(၂) တာနိ၊ ထိုသို့ သဘောရှိကုန်သော။ တောနိ၊ ဤအရိယသစ္စာတို့ကို။ ဒိဋ္ဌာနိ၊ ဉာဏ်ဖြင့် ထင်ထင်- "မြင်အပ် ကုန်ပြီ။ ဘဝနေတို့၊ ကို။ သမူဟတာ၊ ကောင်းစွာ ပယ်နုတ်အပ်ပြီ။ ဒုက္ခဿ၊ တေဘူမက ဝဋ္ဋဒုက္ခ၏။မူလံ၊ တဏှာ–တည်းဟူသော အမြစ်အရင်းကို။ ဥစ္ဆိန္နံ၊ အရိယမဂ်ခံတတ် လက်နက်မြှောင်ဖြင့် ဖြတ်အပ်ပြီ။ ဒါနိ၊ ဘုန်း။ ပုနဗ္ဘဝေါ၊ နောက်ထပ်ဘဝသည်။ ဝါ၊ ဘဝ အသစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိတော့။

ဘဂဝါ၊ သည်။ တတြ ပိ ကောဋ္ဌိဂါမေ၊ ဌိတလည်း။ပ။ အဝိဇ္ဇာ သဝါတိ၊ [ပုဒ်စဉ်နံပါတ် ၁၄၂–၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။]

အနာဝတ္ထိဓမ္မ သဓမ္မာဓိပရာယဏ

ဘုန်း။ အထ ခေါ၊။ပ။ တဒဝသရိ။ [ပုဒ်စဉ်နံပါတ် ၁၄၃–၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။"နာတိကာ၊ နာတိကာ–ရှာသည်"ဟု ဆိုပါ။] ဘဂဝါ၊ သည်။ တတြ နာတိကေ၊ ထိုနာတိကာရှာ–၌။ ဂိဇ္ဈကာဝသထေ၊ အုတ်တိုဖြင့် ပြုအပ်သောကျောင်း၌။ ဝါ၊ အုတ်တိုက်ကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ။

ဤ အထ ခေါ၊ ၌။ (မြတ်စွာဘုရား၏ နာတိကာ–ရှာ အုတ်တိုက်ကျောင်းဝယ် သီတင်းသုံးတော်မူရာ ထိုအခါ၌။)အာယသ္မာ အာနန္ဒော။ပ။ အဝေါစ၊

၁။ တတြ သုဒံ။ ။ပါဠိတော်စာအုပ်များ၌ "တတြ ဝိ သုဒံ ဘဂဝါ နာတိကေ" ဟု ဝိ-သဒ္ဒါ တွေ့ရ၏။ ထို ဝိ-သဒ္ဒါ ဝိုနေသည်။ ဤဝါကျမျိုး ဤစာသွားမျိုး၌ ထိုသို့ ဝိ-သဒ္ဒါ ပါလေ့မရှိပါ။ရှေးနိဿယ–၌လည်း မပါ ပါ။

လျှောက်ပြီ။(ကိုး။) ဘုန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သာဌေ၊နာမ၊ သာဌ-မည်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ နာတိကေ၊ ၌။ ကာလက်တော၊ သေခြင်းကိုပြုပါပြီ။ ဝါ၊ ပြုအပ်ပြီးသော သေခြင်းရှိပါပြီ။(သေပါပြီ။)တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဂတိ၊ ဥဿဂတိသည်။ ဝါ၊ [1]သောတာပတ္တိ-မဂ်ဉာဏ်စသော ဉာဏ်၏အဖြစ်သည်။ ကာ၊ အဘယ်ပါနည်း။ အဘိသမ္မုရာယော [2] ဉာဏ်နှင့်တကွဖြစ်သော ရှေးရှုကောင်းစွာ အလွန်ရောက်ထိုက်သော ဘဝသည်။ ကော့ နည်း။

ဘန္တေ။ နန္ဒာ-နာမ၊ နန္ဒာ-မည်သော။ ဘိက္ခုနီ၊ ဘိက္ခုနီသည်။ပ။ သုဒတ္တော နာမ၊ သုဒတ္တ-မည်သော။ ဥပါသကော။ ဥပါသကာသည်။ပ။ သုဇာတာ နာမ၊ သုဇာတာ-မည်သော။ ဥပါသိကာ၊ သည်။ပ။[နောက်၌ ဤနည်းအတိုင်း ပေးပါ။]။ပ။အဘိသမ္မုရာယော၊ သည်။ကော့၊နည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

၁၅၇။ အာနန္ဒ သာဌေ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ,အာသဝါနံ။ပ။ဥပသမ္ပဒေ။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ [မဟာနိဒါနသုတ်အဆုံး ပုဒ်စဉ်နံပါတ် ၁,၃၀-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။]

အာနန္ဒ။ နန္ဒာ၊ သော။ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ -ဟဋ္ဌနံ၊ ငါးပါးကုန်သော။ သြရမ္ဘာဂိယာနံ၊ အောက်ကုန်းမတုံသို့ ကပ်ရောက်တတ်ကုန်သော။ ဝါ၊

၁။ ဂတိ။ ။"ဂတိ"ဟူသည် ဉာဏ်၏ဖြစ်ခြင်းဟူသော် ဉာဏ်အဆင့်အတန်းတည်း။ "ဤသူသည် သောတာပန်တည်း၊ ဤသူသည် သကဒါဂါမ်တည်း" စသည်ဖြင့် ထိုထိုဉာဏ်ကို ရဝုံကို နောက်၌ မိန့်တော်မူလိမ့်မည်။

၂။ အဘိသမ္မုရာယော။ ။ [အဘိ၊ ရှေးရှု+သံ၊ကောင်းစွာ+ပရ၊ အလွန်+အယ၊ ရောက်ထိုက်သော ဘဝ။] ရှေးရှု ကောင်းစွာ (သဲသဲချာချာ) ရောက်ရမည်ဖြစ်သော ဉာဏ်နှင့်တကွဖြစ်သော ပဋိသန္ဓေ နေသောအားဖြင့် နောက်ဘဝ၌ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဤ အဘိသမ္မုရာယ-ကို ရည်ရွယ်၍ "နိယတော သမ္ဗောဓိပရာယဏော" စသည်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ "သကိဒေဝ ဇွမ် လောကံ အာဂန္တာ ဒုက္ခဿန္တံ ကရိဿတိ" စသည်ဖြင့် လည်းကောင်း မိန့်တော်မူလိမ့်မည်။ [အဘိသမ္မုရာယောတိ။ပ။ဥဿဒတိ တော၊ ပဋ္ဌ ဘာဝေါ၊ နောက်ဘုဝ၌ ဖြစ်ခြင်း။-သာရတ္ထ-ဋီ၊ နာဒိဘဝ၀ေ။]

၃။ သြရမ္ဘာဂိယာနံ ။ ။"သြရံ" ဟူသည် ကာမတုံတည်း။ ဘဇန္တိ ဘာဂိယာနိ။ [ဘဇတေ+ဏေ ပဋ္ဌည်း-ကတ္တားဟော။] သြရံ+ဘာဂိယာနိ သြရမ္ဘာဂိယာနိ၊ အောက်ကာမတုံသို့ ကပ်ရောက်တတ်သော ,သံယောဇဉ်တို့။ "ကပ်ရောက်" ဟူသည် ကာမတုံသို့ ဝင်ရောက်ခြင်းဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဤ သြရမ္ဘာဂိယ-သံယောဇဉ်မတင်းသော်သူများ ကာမတုံ၌ ဖြစ်ကြရသည်။

ကဒ္ဒ တနည်း။ ။သြရံ+ဘာဂေါ သြရမ္ဘာဂေါ။ အောက်ဖြစ်သော်အဖို့။ ဝါ၊ ,အောက်အဖို့ဖြစ်သော ,ကာမတုံ။ သြရမ္ဘာဂသ+ဟိတာနိ သြရမ္ဘာဂိယာနိ၊ ကာမတုံ

ကာမဘုံဟူသော အောက်အဖို့၏ အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော။ သံယောဇနာနှင့်၊ သံယောဇဉ်တို့၏။ ပရိဂ္ဂယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ သြပပါတိကာ၊ ဥပပါတ်

ဟူသော အောက်အဖို့၏ အစီးအပွားဖြစ်သော သံယောဇဉ်တို့။ [တဒသ ဌာနမိယော စ–ဠ် စ–သဒ္ဒါဖြင့် ဟိတ–အနက်ဝယ် ဋယ–ပစ္စည်းသက်ပါ။] "အစီးအပွားဖြစ်" ဟူသည် အောက် ကာမဘုံ၌ ပဋိသန္ဓေ–နေ့ဖို့ရာအကြောင်း ဖြစ်ခြင်းပင်တည်း။

၁။ တနည်း။ ။သြေ–အရ အောက်မင်သုံးပါးကို ယူပါ။ သြေ+ပဟာတမ္ဘော–ဘာဝေါ သြေရမ္ဘာဝေါ။ အောက်မင် သုံးပါးဖြင့် ပယ်ထိုက်သော အဖို့။ သြေရမ္ဘာဝေါ ယေသံ+အတ္ထိတိ သြေရမ္ဘာဝိယာနိ၊ အောက်မင်သုံးပါးဖြင့် ပယ်ထိုက်သော အဖို့ရှိသော သံယောဇဉ်တို့။ ဝါ၊ အောက်မင်သုံးပါး ပယ်ဖို့ဖြစ်သော သံယောဇဉ်တို့။ [သြေရန် လဒ္ဓနာမေဟိ ဝါ–တိဟိ မဂ္ဂေဟိ ပဟာတမ္ဘာနိတိ သြေရမ္ဘာဝိယာနိ–ဟူသော အဋ္ဌကထာကို ကြည့်၍ ဤသို့ ဝိဂ္ဂဟ–ပြုပါသည်။]

၂။ တနည်း။ ။ဘဠိတမ္ဘာနိတိ ဘဠိယာနိ။ [ဘန္ဓ-ဓာတ်+အနိယပစ္စည်း၊ နိ-ဠ် ရသပြု။] သြေ၊အောက်မင်သုံးပါးဖြင့်+ဘဠိယာနိ၊ ဖျက်ဆီးထိုက်သော သံယောဇဉ်တို့သည်။ သြေရမ္ဘဠိယာနိ၊ သြေရမ္ဘဠိယ–တို့မည်၏။ [သြေ–သည် နိပါတ်ဖြစ်၍ တတိယာဝိဘတ်ချေပါ။] ဤစကားအရ "သြေရမ္ဘဠိယ"ဟု ဆိုလိုလျက် (ဘ)ဠ် (အ)ကို အာ–ပြု၊ (ဠ)ဠ် (ဠ)ကိုချေ၊ (ဓ)ကို (ဂ) ပြု၍ "သြေရမ္ဘာဂိယာနိ"ဟု ပြုံးသည်။ [သြေရမ္ဘဠိယာနိ ဝါ သြေရမ္ဘာဂိယာနိ ဝုတ္တာနိ နိရုတ္တိနယေန။–ဋီကာ]

ယံ။ ကာမဘုံ၏ အစီးအပွားဖြစ်ပုံ။ ။ကာမဓာတု၊ ဗျာပါဒ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသ-အားဖြင့် သြေရမ္ဘာဂိယ-သံယောဇဉ် ၅–ပါးရှိ၏။ ထိုတွင် ကာမဓာတု-နှင့် ဗျာပါဒတို့သည် ရူပ အရူပ-ဈာန် သမာပတ်ဖြင့် မပယ်ခွါအပ်သေးလျှင် (သို့မဟုတ်) မင်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ မပယ်အပ်သေးလျှင် အထက်အဖို့ ဖြစ်သော ရူပ အရူပ-ဘုံသို့ သွားခွင့်ဖြစ်ခွင့်မပေးကြ။

၄။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ–စသော သုံးပါးတို့ကား ရူပဘုံ၌ ရောက်နေသူကိုသော်မှလည်း ခေါင်ယူ၍ ဤ ကာမဘုံ၌သာ ဖြစ်စေကြကုန်၏။ အချုပ်မှာ–ဤ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ-မကင်းသေးသော ဗုဒ္ဓဝင်သည် ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ရောက်နေသော်လည်း ကာမဘုံသို့သာ ပြန်လာရမည်–ဟူလို။ ဤသို့လျှင် ဤ သံယောဇဉ် ၃ပါးသည် ကာမဘုံ၌ ဖြစ်ဖို့ရာ အစီးအပွား (အကြောင်း) ဖြစ်ကြသည်။

၁။ သြပပါတိကော။ ။သြပပါတိကောတိ ဥပပါတိကယောနိကော၊ (ဥပပါတ်ပဋိသန္ဓေရှိ၏။) ဥပ ပတနေ သာဓုကာရီ (ခုန်လွှားကျရောက်ခြင်းကဲ့သို့ ခန္ဓာကိုယ် အထင်အရှားဖြစ်ခြင်း၌ ကောင်းစွာပြုလေ့ရှိ၏။) သေသယောနိပဋိကွေ့ပဝစန'မေတံ၊ (သြပပါတိက–ဟူသော ဤ သဒ္ဒါသည် ကြွင်းသောယောနိ–ကို ပယ်ကြောင်းစကားတည်း။) တေန ဂဗ္ဘဝါသဒုက္ခာဘာဝ' မာဟ၊ (ထို သြပပါတိကော-ပုဒ်ဖြင့် အမိဝမ်း၌ နေရခြင်းဆင်းရဲ မရှိခြင်းကို ပြောတော်မူသည်။)–တိကဂ္ဂုရ-ဖို့၊ ဒုတိယပဏ္ဏာ၊ ၄–ဝဂ်၊ ၆–သုတ်။

ပဋ္ဌိသန္ဓေ ရှိသည်။ ဥပပါတ် ပဋ္ဌိသန္ဓေ နေသည်။ (ဟုတ္တာ။) ဥတ္တ၊ ထို ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိနိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံလေ့ရှိသည်။ တသ္မာ–လောကာ၊ ထို ဗြဟ္မာ့လောကမှ။ (ထို ဗြဟ္မာ့ဘုံမှ။) အနာဝတ္တိဓမ္မာ၊ ပြန်လှည့်ခြင်း သဘော မ,ရှိသည်။ (ပြန်လာခြင်းသဘော မရှိသည်။) (ဟောတိ။)

အာနန္ဒ။ သုဒ၎ဏ္ဍော၊ သုဒတ္တော–မည်သော။ ဥပါသကော၊ သည်။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ (သက္ကာယဒိट္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သီလဗ္ဗတ ပရာမာသ–သံယောဇဉ်တို့၏။) ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ရာဂဒေါသ မောဟာနံ၊ ရာဂ ဒေါသ မောဟ–တို့၏။ တနုတ္တာ၊ နည်းပါးကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သကဒါဂါမိ၊ သကဒါဂါမိ[1]သည်။ (ဟုတ္တာ။)သကိ ဒေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်။ ဣမံ လောကံ၊ ဤကာမလောက–သို့။ (ကာမ–ဘုံသို့။) အာဂန္တွာ၊ ပြန်လာ၍။ (ပဋ္ဌိသန္ဓေနေသောအားဖြင့်လာ၍။) ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ္ဋ ဒုက္ခ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုလိမ့်မည်။

အာနန္ဒ။ သုဇာတာ၊ သော။ ဥပါသိကာ၊ သည်။ တိဏ္ဏံ၊ သံယောဇနာနံ ပရိက္ခယာ။ သောတာပန္နာ၊ အရိယာမဂ်သို့ ရောက်သူမ–တည်း။ ဝါ၊ ဝသောတာပန်တည်း။ အဝိနိပါတဓမ္မာ၊အပါယ်လေးပါးတို့၌ ဖောက်ဖောက် ပြန်ပြန် ကျခြင်းသဘောမရှိ။ နိယတာ၊ မုဂ္ဂမ္မနိယာမဖြင့် မြဲ၏။[နောက်သို့ ပြန်မဆုတ်တော့ပဲ အထက်မဂ် သုံးပါးသို့သာ ရောက်ခြင်း ရခြင်းအားဖြင့် မြဲသည်။] သမ္မောဓိပရာယဏာ၊ အထက်မဂ်သုံးပါး ဟူသော အလွန် ရောက်ထိုက်သော တရားရှိ၏။ ဝါ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးဟူသော လဲလျောင်းရာ ရှိ၏။ [ဤ အင်္ဂုတ္တရာအတိုင်း အနက်ပေးပါသည်။ အခြားအင်္ဂုတ္တရာ ဋီကာတို့၌ နည်းအမျိုးမျိုးဖွင့်သေး၏။]။ပ။

အာနန္ဒ။ ပရောပညာသံ၊ ငါးဆယ်ကျော်သော။ နာတိကေ၊ ၌။ ကာလင်္ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော သေခြင်း ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ သေပြီးကုန်သော။ ဥပါသကာ၊ တို့သည်။ပ။အနာဝတ္တိ ဓမ္မာ၊ မရှိကုန်။ အာနန္ဒ။ နာတိကေ၊ ၌။ ကာလင်္ကတာ၊ ကုန်သော။ သာဓိကာ၊ 'အပိုအလွန်နှင့် တကွဖြစ်သော'။ နဝုတိ၊ ကိုးဆယ်သော။ (တနည်း) သာဓိကာ နဝုတိ၊

---

[1]။ ဤ သကဒါဂါမိ–အပြားကို အင်္ဂုတ္တရာ၌ လေးမျိုး၊ ဋီကာ၌ ငါးမျိုးပြထား၏။ ထို ကိုးမျိုးကို သဘောတူရာပေါင်းလျှင် သကဒါဂါမိ–ခြောက်မျိုးရှိသည်။ အင်္ဂုတ္တရာနှင့် ဋီကာကို တိုက်ဆိုင်ကြည့်ပါ။

ကိုးဆယ်ကျော်သော။ နာတိကေ၊ ဘ္ဒ။ ဥပါသကာ၊ တို့သည်။ပ။အာနန္ဒ။ ကာလက်တာ၊ ကုန်သော။ သာတိရေကာနိ၊ အပိုအလွန်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ပဠူသတာနိ၊ ငါးရာအုတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ (တနည်း)သာတိရေကာနိ ပဠူသတာနိ၊ ငါးရာကျော်ကုန်သော။နာတိကေ၊ ဘ္ဒ။ ဥပါသကာ၊ တို့သည်။ပ။ သမ္မောဓိပရာယကာ၊ ကုန်၏။

ဓမ္မာဒါသဓမ္မပရိယာယ

၁၅၇။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သူသည်။ (လူဖြစ်သူသည်။) ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ ဝါ၊ သေချိန်ကို။ ယံ ကရေယျ၊ အကြင် ပြုရာ၏။ တေ၊ ဤ ပြုခြင်းသည်။ (ဤ သူဖြစ်သူ၏ သေခြင်းသည်။) အနစ္ဆရိယံ၊ မအံ့ဩထိုက်ပါ။ (မအံ့ဩလောက်ပါ။)တသ္မိံ ယေဝ၊ ထို လူသည်ပင်။ ကာလက်တော၊ ပြုအပ်ပြီးသော သေခြင်းရှိလတ်သော်။ ဝါ၊ သေလတ်သော်။ တထာဂတံ၊ ငါဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤ အကြောင်းကို။(ဤ ဂတိအဘိသမ္ဘရာယ-ဟူသော အကြောင်းကို။) (ယံ) ပုစ္ဆိယထ၊ အကြင် မေးလာကုန်အံ့။ ဝါ၊ အကြင် မေးကြလိမ့်မည်။ အာနန္ဒ။ ဧသော၊ ဤသို့ မေးခြင်းသည်။ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရား၏။ ဝိဟေသာ[1]၊ ကိုယ်၏ ပင်ပန်းကြောင်းတည်း။

အာနန္ဒ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤ လောကဌ်။ [အမျိုးနေရာ၌ "ဣဟ" ကို "နိပါတ်" ဟုလည်း ဖွင့်၏။ ထိုအလို အနက်မပေးရ။] ယေန၊ အကြင် မိမိကိုယ်ကို ကြည့်ရှုကြောင်း အရိယာမဂ်တရားတည်း ဟူသော မှန်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ အရိယသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သော သာဝကသည်။ ဝါ၊ အရိယာဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ သာဝကသည်။ အာကင်္ခမာနော၊ ပြောဆိုလိုလတ်သော်။ (သူတပါးက မေးလျှင်လည်း ဖြေဆိုလိုလတ်သော်။) အတ္တနာဝ၊ ကိုယ်တိုင်

---

[1] ဝိဟေသာ။ ။ကိုယ်ကို သေကြသော သတ္တဝါတို့၏ ဂတိ (ဘုဏ်၏ ဖြစ်ပုံ) နှင့် အဘိသမ္ဘရာယ (တမလွန်ဘဝ)ကို ကြည့်ရှု နေရသော ဘုရားရှင်မှာ ကိုယ်၏ ပင်ပန်းမှု ဖြစ်၏။ လာလျှောက်တိုင်း လျှောက်တိုင်း ကြည့်ရှုနေရလျှင် ပင်ပန်းရုံသာ ရှိမည်။ ထိုသို့ ကြည့်ရှုနေခြင်းဖြင့် ဝေနေယျတို့မှာ တစုံတရာသော အကျိုး မပြုနိုင်-ဟူလို။ [မြတ်စွာဘုရားမှာ ဆင်းရဲစေတတ်သော ကိလေသာအားလုံး မရှိသည့်အတွက် စိတ်တော်၏ ပင်ပန်းမှုကား မဖြစ်ပါ။]

သာလျှင်။ "အတ္တာနုံ၊ မိမိကို။ (ကိုယ့်ကိုယ်ကို။) ဗျာဂရေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။ (ပြောဆိုရာ၏။) (ကိုး၊ အဘယ်သို့ ပြောဆိုရာသနည်း။)

(အဟုတ်၊ ဝါသည်။) ခီဏာနိရယော၊ ကုန်ပြီးသော ငရဲရှိသည်။ (ငါ့မှာ ငရဲကုန်ပြီးသည်။) ခီဏတိရစ္ဆာနယောနိ၊ ကုန်ပြီးသော တိရစ္ဆာန်အမျိုးဇာတ်ရှိသည်။ ခီဏပေတ္တိဝိသယော၊ ကုန်ပြီးသော ပြိတ္တာအပေါင်း၏ ဒုက္ခရှိသည်။ ခီဏာပါယဒုဂ္ဂတိဝိနိပါတော၊ ကုန်ပြီးသော အပါယ် ဒုဂ္ဂတိ ဝိနိပါတ–ရှိသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ [ပေတ္တိ–ပုဒ်၏ ဝစနတ္ထ–ကို သင်္ဂြိုဟ်ဘာသာဋီကာ ဝိထိမုတ်ပိုင်း အစဉ် ပြတားပြီ ။]

အဟုတ်၊ သည်။ ဇော်သောတာပန္နော၊ အရိယာမဂ်သို့ ရောက်သူသည်။ ဝါ၊ ဝေါတာပန်သည်။ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ အပါယ်လေးပါးတို့၌ ''ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန် ကျရောက်ခြင်းသဘော မရှိသည်။ ''နိယတော၊ မဂ္ဂ ဓမ္မ နိယာမ–ဖြင့် မြဲသည်။ သမ္ဗောဓိပရာယဏော၊ အထက်မဂ်သုံးပါး ဟူသော''အလွန်ရောက်ထိုက်သော တရားရှိသည်။ (အထက်မဂ်သုံးပါး ဟူသော လမ်းလျှောင်းရှိသည်။) အစ္ဆိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။(ဗျာဂရေယျ၊ ရာ၏။) ဓမ္မာဒါသိ နာမ၊ ဓမ္မာဒါသ–မည်သော။(မိမိကိုယ်ကို ကြည့်ရှုကြောင်း'အရိယာမဂ်တရား တည်းဟူသော မှန်မည်သော်။) (တံ)ဓမ္မပရိယာယံ၊ ထိုတရားဒေသနာတော်ကို။ ဒေသေယ်ယာမိ၊ ''ဟောတော်မူမည်။''

၁။ ဓမ္မာဒါသ။ ။[ဓမ္မ-တရား+အာဒါသ-မှန်။] အာဒါသတေ အနေနာတိ အာဒါသော၊ မိမိကို ကြည့်ရှုကြောင်း မှန်။ [အာ+ဒိသ-ဝေတ်+ဏ–ပစ္စည်း၊ ဒီ-ဒီဃ-ကို (အာ) ပြု။] ဓမ္မဘူတော+ အာဒါသော ဓမ္မာဒါသော၊ မိမိကို ကြည့်ရှုကြောင်း တရားတည်းဟူသောမှန်။

ဓမ္မဒါသအရဏောက်။ ။သစ္စာလေးပါးတရားတို့ ဖုံးထားသော မောဟ-ကိုဖျက်ဆီးပြီးသော အရိယာသာဝက–တို့၏ မိမိကိုယ်ကိုလည်း ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း သိပြီး၍ ''ဟုတ်မှန်သည့် အတိုင်း ပြောနိုင်ကြောင်း ဖြစ်သော အရိယ မဂ်ဉာဏ်သည် (အရိယမဂ် တရားသည်) စင်စစ် ဓမ္မာဒါသ–မည်၏။ ထိုကိုပြကြောင်း ဖြစ်သော ''ဝသ္မာ တိဟ အာနန္ဒ, ဓမ္မာဒါသံ နာမ ဓမ္မပရိယာယံ ဒေသေဿာမိ'' စသော သုတ်တော်ကား အကြောင်း (အနက်) ဖြစ်သော အရိယမဂ္ဂ–၏ ဓမ္မာဒါသ-အမည်ကို အကျိုး (သဒ္ဒါ) ဖြစ်သော သုတ်တော်၌ တင်စား၍ ဟာရဏာမစာရ–အားဖြင့် ဓမ္မာဒါသ–မည်သည်။

၃။ မှတ်ချက်။ ။ဋီကာ၌''အာဒိယတိ အာလောကိယတိ'' ဝယ်''အာဒိယတိ'' ဟု ဝေ့ရ၏၊ ပါဌ်မျက်နှာသည်။ အာ+ဒိသဝေတ်သည် အပေကွန (ကြည့်ရှုခြင်း) အနုတ်ဟော၊ မဟာဝဂ္ဂ သောတာပတ္တိသံယုတ္တ–ဋီကာ (၅၃၁)၌ ''အာဒိယတိ'' ဟု ရှိပါသည်။

၁၅၉။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယေန၊ နှင့်။ သုမန္တာဂတောဝေါ။ ပ။ ဗျာကရေယျ။ ဓမ္မာဒါ ဣတိ၊ မည်သော။ သော ဓမ္မပရိယာယော၊ ဟူသည်။ ကတမော စ၊ နည်း။

(ရှေ့) အာနန္ဒ။ ဤ၊ သာသနာတော်၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ အဝေစ္စ ပသာဒေန (အဝ+ဣစ္စ+ပသာဒေန)၊ ဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်၍ ကြည်သိုခြင်းနှင့်။ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ။ (ကိ။) သော ဘဂဝါ ထို မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိ ပိ၊ ဝါသနာနှင့်တကွ တဏှာင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကွာတော်မူသည်၏ အဖြစ်ဟူသော ဤ အကြောင်းကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟံ–မည်တော်မူ၏။ သော ' ဘဂဝါ၊ သည်။ ' ဣတိပိ၊ မဖောက်မပြန် အမှန်ကိုယ်တိုင် အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိတော်မူသည်၏ အဖြစ်ဟူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ၊ ၏။

သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိ ပိ၊ ဝိဇ္ဇာ–သုံးပါး ဝိဇ္ဇာ–ခြောက်ပါး စရဏ–တဆဲ့ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်၏ အဖြစ်ဟူသော ဤ အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိ ပိ၊ ကျိုးရှိဟုတ်မှန် သူနာခံလို မနာလိုဟု ထို နှစ်မျိုးသော ချိန်ခါချင့်မြှော်ဟောပိန့်တော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော ' ဤ' အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ' ဣတိ ပိ၊ သတ္တဝေါကသ ဿခ်ါရ–ဟူ လောကသုံးပုံ အလုံးစုံကို အကုန်အစင် သိမြင်တော်မူသည်၏ အဖြစ်ဟူသော ဤ အကြောင်းကြောင့်လည်း။ လောကဝိဒူ၊ ၏။

၁။ အဝေစ္စ ပသာဒေန။ ။[အဝေစ္စ-၌ အဝပုဗ္ဗ, ဣ–ဓာတ်+ဘာ–ပစ္စည်း။ ဣ-ဓာတ်သည် ဂတိ-အနက်ဟော။] အဝေစ္စ ယာသာဝကော ဓာနိတ္ထာ (ဘုရားရှင်၏ လောကီ လောကုတ္တရာ ဂုဏ်တော်များကို မှန်မှန်ကန်ကန် ဉာဏ်ဖြင့် သိ၍)၊ တံ နိမိတ္တဥပဋ္ဌာနပသာဒေါ (ထို သိခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ကြည်သိုခြင်းသည်။) အဝေစ္စ ပသာဒေါ (အဝေစ္စ ပသာဒ–မည်၏။) [ဉာဏ်ရှေ့သွားရှိသော ကြည်သိုခြင်း။ ဝါ–ဉာဏ်နှင့် ယှဉ်သော သဒ္ဓါတရား–ဟု ဆိုလိုသည်။]

အမှာ။ ။ဤကဏ္ဍ မဂ္ဂါဒိဂမေန ဥပ္ပဇ္ဇနပသာဒေါ-မဂ်ကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ကြည်သိုခြင်း ဟု ဖွင့်၏။ ထိုစကားလည် ခိုင်မြဲသော မလွှဲမရှား သော ကြည်သိုခြင်းကို ရည်ရွယ်၍ ဖွင့်ခြင်းတည်း။ မှန်၏–မဂ်ရပြီးသော အရိယာ သာဝကသည် ဘုရားအပေါ်၌ ယုံမှားမှု မရှိတော့ချေ။ ပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်များလည်း မိမိ၏သဒ္ဓါကို အခြေခံ၍ ဘုရားဂုဏ်တော်များကို ပွားများဖန် (အာရုံပြုဖန်) များ လျက် ဉာဏ်ဖြင့် အမှန်ကြည်သိလျှင်, အဝေစ္စ ပသာဒ–ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

သော ဘဂဝါ သည်။ ဣတိ ပိ၊ အတ္ထိမရှိ မြတ်သည်ဖြစ်၍ ဆုံးမ ထိုက်သော ဇလူယောကျ်ား နတ်ယောကျ်ား တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ား တို့ကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတော်မူနိုင်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော ဣတိ အကြောင်း ကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ၊ ၏။ သော ဘဂဝါ သည်။ ဣတိ ပိ၊ နတ် လူ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ ဆရာ ဖြစ်တော်မူသည်၏ အဖြစ် ဟူသော ဣတိ အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သတ္ထာ ဒေဝမနုဿာနံ။ သတ္ထာ ဒေဝမနုဿာနံ—မည်တော်မူ၏။

သော ဘဂဝါ သည်။ ဣတိ ပိ၊ သစ္စာ—လေးပါးကို ကိုယ်တော်တိုင်လည်း သိ၊ ဝေနေယျ—တို့ကိုလည်း သိစေတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော ဣတိ အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓ—မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ သည်။ ဣတိ ပိ၊ ဣဿရိယ စသည် အပြား ဘုန်းခြောက်ပါး ရှိတော်မူသည်၏ အဖြစ်ဟူသော ဣတိ အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ ဘဂဝါ—မည်တော် မူ၏။ ဣတိ ဣတိ။ (အဝေစ္ဆ ပသာဒေန ဃမန္ဒာဂဂတော ဟောတိ။)

ဓမ္မော၊ တရားခ္ဍ။ပ။ ဟောတိ။ (ကိုး။) ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ ဓမ္မော၊ မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ဓမ္မကျွန်ဟု ဆယ်တန်သော တရားတော် မြတ်ကို။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်၏။ ဓမ္မော၊ မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ကိုးတန်သော တရားတော်မြတ်သည်။ သန္ဒိဋ္ဌိကော၊ မိမိကိုယ် တိုင် သိမြင်ထိုက် သိမြင်နိုင်၏။ ဓမ္မော၊ ဣဿာတာပတ္တိ စသည့်လေးပါး မဂ်—တရားသည်။ အကာလိကော၊ အကျိုးပေးရာ ဆိုင်းငံ့အပ်သော အခါ မရှိ။ ဝါ၊ အကျိုးပေးရာ အခါမငဲ့ အခြားမဲ့ ဖိုလ် အကျိုးကိုလည်း ပေး တတ်၏။

ဓမ္မော၊ မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ကိုးတန်သော တရားတော်မြတ်သည်။ ဧဟိ ပဿိကော၊ လိုက်ခဲ့စမ်းပါ ကြည့်စမ်းပါဟု ခေါ်ရှုပြခြင်းငှာ ထိုက်တော်မူ၏။ ဓမ္မော၊ မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ကိုးတန်သော တရားတော်မြတ်သည်။ ဩပနေယျိ ကော၊ မိမိစိတ်သို့ ကပ်ရှိ၍ဆောင်ထိုက်၏။ ဓမ္မော၊ မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ကိုး တန်သော တရားတော်မြတ်ကို။ ဝိညူဟိ၊ အရိယာအပေါင်း ပညာရှိသူတော် ကောင်းတို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ မိမိ မိမိ၏ စိတ်ခ္ဍ။ ဝေဒိ ကိုယ်စီကိုယ်စီ။ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊ သိထိုက် သိနိုင် ခံစားနိုင်၏။ ဣတိ ဣတိ။ (အဝေစ္ဆ ပသာဒေန ဃမန္ဒာဂဂတော ဟောတိ။) [သွာက္ခာတ—စသည်တို့၏အဖွင့်ကို ပါရာဇိကာ၏ ဘာသာဋ္ဌကထာ ဒုတိယအုပ် သီကွာပဒဝိဘင်္ဂ—အခန်းခ္ဍ ပြထားပြီ။]

သံဃေ၊ အရိယာသံဃာ၌။ပ။ ဟောတိ။ (ကိ။) ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော အရိယာသံဃာသည်။ သုပ္ပဋိပန္နော၊ ကောင်းမွန်စွာ ကျင့်တော်မူတတ်၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ ဉာယပ္ပဋိပန္နော၊ ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်တော်မူတတ်၏။ [နောက်နောက် ပုဒ်တို့၌လည်း ဤသို့ "ဘဂဝတော သာဝကသံဃော"ကို ပေးပါ။] ဉာ ယပ္ပဋိပန္နော၊ သိသင့် သိထိုက်သော နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာ ကျင့်တော်မူတတ်၏ ။ပ။သာမီစိပ္ပဋိပန္နော၊ လူတို့ ပြုအပ်သော ရှိသေမှုအားလျော်စွာ ကျင့်တော် မူတတ်၏။

စတ္တာရိ၊ မဂ်ဖိုလ်နှစ်ပါး အစုံအားဖြင့် လေးပါးကုန်သော။ ယဒိဒံ ပုရိသယုဂါနိ၊ အကြင် ယောကျ်ားအစုံတို့သည်။ အဋ္ဌ၊ အသီးအခြား ခွဲ သော်အားဖြင့် ရှစ်ပါးကုန်သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလာ၊ ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သေ-သော် သာဝကသံဃော၊ ဤ တပည့်ဖြစ်သော အရိယာသံဃာသည်။ အာဟုနေယ္ယော၊ အဝေးမှသော် လည်း ယူဆောင်၍ ပေးလှူအပ်သော ပစ္စည်းကို ခံယူထိုက်ပေ၏။ ပါဟု နေယ္ယော၊ အရုပ်တပါးမှလာသော ဥည်ညည်တို့ဖို့ စီမံအပ်သောပစ္စည်းကို ခံယူထိုက်၏။ ဒက္ခိဏေယ္ယော၊ တမလွန်ဘဝကို ရည်မှန်း၍လှူဒါန်းအပ်သော ပစ္စည်းကို ခံယူတော်မူထိုက်၏။

အဉ္ဇလိကရณီယော၊ လက်အုပ်ချီမူကို ပြုထိုက်ရာ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ လက်အုပ် ချီမိုး ရှိခိုးမှု ပြုခြင်းကို ထိုက်တော်မူ၏။ လောကဿ၊လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ အပေါင်း၏။ အနုတ္တရံ၊ အတူမရှိ မြတ်သော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှုမျိုး စေ့တို့၏ စိုက်ပျိုးကြဲချရာ လယ်ယာမြေကောင်းပါပေတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ (အဝေစ္ဆ ပသာဒေန သမန္နာဂတော ဟောတိ။)

၁။ အနုတ္တရံ ပုညက္ခေတ္တံ လောကဿ။ ။ရှင်ဘုရင်၏ သလေးစပါး စိုက်ပျိုးရာ သဒေးခင်းကို"ရည္ရော သာလိခေတ္တံ"ဟု ဆိုအပ်သကဲ့သို့ တလောကလုံး၏ကောင်း မှုမျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုးရာ (စိုက်ပျိုးသည့်အတိုင်း အသီးအပွင့် အကျိုးများ၏ ဖြစ်ထွန်း ရာ) အရိယာ-သံဃာတော်ကိုလည်း "လောကဿ ပုညက္ခေတ္တ"ဟု ဆိုအပ်သည်။

မှတ်ချက်။ ။အနုတ္တရံ ပုညက္ခေတ္တံ လောကဿ—အရ သာဝကသံဃော (အရိ ယာသံဃာ)ဟူသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို အရကောက်ရပါလျက် "ပုညက္ခေတ္တံ"ဟု နုပုဂ္ဂိုလ် ရှိသောကြောင့် ပုညက္ခေတ္တံ-၌ ခေတ္တံ-ကို သဒ္ဒိသုပစာရ-ပုဒ်ဟု ကြံပါ။ ဥပစာ သဒ္ဒါ—ဟူသမျှ၌ မူလ လိင် ၀ုစ် မယှက်စေရ။ ဥပစာ—မကြံပဲ ဥပမာ-တဒ္ဓိတ် ကြံလျှင် ကား "အနုတ္တရော ပုညက္ခေတ္တော"ဟု သံဃော—နှင့် လိင်တူရလိမ့်မည်။ အမှင့် များ၌ "ခေတ္တံ ဝိယ ခေတ္တံ" ကိုလည်း သဒ္ဒိသုပစာရ—ကို ပြုသည်ဟု မှတ်ပါ။

အရိယကဲ့နည်းဟု၊ အရိယာတို့သည် - နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ (အရိယာတို့ နှစ်သက်အပ်သည့်အတွက် ဘဝ-ကိုပါးခဲ့သော်လည်း မစွန့်အပ်ကုန်သေး။) အခဏ္ဍေဟု ။ပ။ သမာဓိသံဝတ္တနိကေဟု ကုန်သော။ သီလေဟု၊ တို့နှင့်။ ယမ်မနှာဂတော် ဟော်တိ။ [အခါတော်-စသည်တို့၏ အနက်ကို ပုဒ်စဉ် ၁၄၃-၌ ရေးခဲ့ပြီ။]

အာနန္ဒ။ ယေန ။ပ။ ဗျာဂတရေယျ။ ဓမ္မာဒါသော၊ မိမိကိုယ်ကို ကြည့်ရှု-ကြောင်း အရိယမဂ်တရား တည်းဟူသော မှန်ဖြစ်သော။ သော-ဓမ္မပရိယာယော၊ ဟူသည်။ အယံ ခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ (ဤ ဘုရား တရား သံဃာ၌ ဉာဏ်ဖြင့်သက်ဝင်၍ ကြည်ညိုခြင်း အရိယကန္တာသီလနှင့် ပြည့်စုံခြင်းပင်တည်း။)

တတြ ။ပ။ ဟု။ အဝိဇ္ဇာသဝါတို့။ [ပုဒ်စဉ် ၁၄၂-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] ။ ၁၆၀။ အယ ခေါ ။ဗ။-တ ၅ ဝသရိ။ [၁၄၃-ကို နည်းမှီပေးပါ။ လွယ်ပြီ။] ဘဂဝါ။ ။ သည်။ ။ တတြ-ဝေသာလိယံ ထိုဝေသာလီ-မြို့၌။ အမ္ဗပါလိဝနေ၊ အမ္ဗပါလီ-၏ ဥယျာဉ်၌။ [အမ္ဗပါလီ-ပြည့်တန်ဆာမ၏ သရက်ဥယျာဉ်၌-ဟူလို။] ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ [တတြ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အမ္ဗပါလီ-ဥယျာဉ်ဝယ် နေတော်မူရာ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ။ (ကိ ။)

ဘိက္ခဝေ၊ ဘိက္ခု၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သတော၊ မပြတ်မလပ် အမှတ်ရသည်။ သမ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိသည်။ (ဟုတ္တာ။) ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏။ အယံ၊ ဤ သတိ ပညာဖြင့် နေဖို့ရာ ညွှန်ပြခြင်းသည်။ ဧ ဝ ၊ အသင်တို့၏ (အတွက်)။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အနုသာသနီ၊ အဆုံးအမ-တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်အပြား အားဖြင့်။ (အဘယ်နည်းဖြင့်။) ဘိက္ခု၊ သည်။ သတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။

ဘိက္ခဝေ။ ဣဓ၊ ဤ သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာယေ၊ ရူပကာယ-၌။ ဝါ၊ ဆိပင် အစရှိသော ကောင်္ဘာသ-၌။ ကာယာနုပဿီ၊ ကိုယ်ကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။ အာတာပီ၊ ကိလေသာတို့ကို လွန်စွာပူလောင် မြိုက်တုတ်သော သမ္ပဇညနှင့် ဝိရိယ-ရှိသည်။ သမ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိသည်။ သတိမာ၊ သတိ-ရှိသည်။ (ဟုတ္တာ။) လောကေ၊ ရူပကာယ-ဟူသော လောက၌။ ဝါ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ-ဟူသော လောက၌။ အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿံ၊ အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿ-ကို။ (လောဘ ဒေါသ-ကို။) ဝိနေယျ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ [နောက်ဝါကျမျှားခဲ့ ဤသို့ အပြည့်အစုံပေးပါ။]

ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာတို့ဟု။ ဝေဒနာနုပဿီ၊ ဝေဒနာကို အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိသည်။ပ။စိတ္တေ၊ ဟု။ စိတ္တာနုပဿီ၊ စိတ်ကို အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိသည်။ပ။ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့ဟု။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ တရားကို အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိသည်။ [ဤပုဒ်၏ အရကောက်ကို သတိပဋ္ဌာန–သုတ်တော်၌ တွေ့ရလိမ့်မည်။] ။ပ။ ဝိဟရတိ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။, ဝေ၊ ခေါ်၊ ဤသို့လျှင်။ ဝါ၊ ဤနည်းအားဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ။ ကထဉ္စ၊ သို့လျှင်။ ဝါ၊ အဘယ်နည်းဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သမ္ဘာနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အတ္ထိ ကာယေ၊ ရှေ့သို့ သွားခြင်းဌာလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ရှေ့ တိုးခြင်းဌာလည်းကောင်း။ ပဋိက္ကန္တေ၊ နောက် ဆုတ်ခြင်းဌာလည်းကောင်း။ သမ္ဘာနကာရီ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိတတ်သောဉာဏ်ဖြင့် ရှေ့သွားမှု နောက်ဆုတ်မှုကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဝါ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိတတ်သော ဉာဏ်ကို အသုံးပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အာလောကိတေ၊ ရှေ့ရှု ကြည့်ခြင်းဌာလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ရှေ့ကို ကြည့်ခြင်းဌာလည်းကောင်း။ ဝိလောကိတေ၊ ရှေ့ရှုမဟုတ်သော ဘေးစောင်းအရပ်ကို ကြည့်ခြင်းဌာလည်းကောင်း။ ဝါ၊ စောင်းမ၌ ကြည့်ခြင်းဌာလည်းကောင်း။ သမ္ဘာနကာရီ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိတတ်သော ဉာဏ်ဖြင့် ရှေ့ရှုကြည့်မှု စောင်းမ၌ကြည့်မှုကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဝါ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိတတ်သောဉာဏ်ကို အသုံးပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ။

သမိဉ္ဇိတေ၊ လက်ခြေတို့ကို ကွေးခြင်းဌာလည်းကောင်း။ ပသာရိတေ၊ လက်ခြေတို့ကို ဆန့်တန်းခြင်းဌာလည်းကောင်း။ သမ္ဘာနကာရီ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိသောဉာဏ်ဖြင့် ကွေးမှု ဆန့်မှုကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဝါ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိသောဉာဏ်ကို အသုံးပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ။ သံဃာဋိပတ္တာစီဝရဓာရဏော၊သင်္ကန်းကြီး သပိတ် ကေသီ သင်းပိုင်–သင်္ကန်းတို့ကို ဝတ်ရုံသုံးစွဲခြင်းဟူသော ဆောင်ခြင်းဌာ။ သမ္ဘာနကာရီ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိသောဉာဏ်ဖြင့် ဝတ် ရုံ သုံးစွဲမှုကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဝါ၊ သည်။ ဟောတိ။

အသိတေ၊စားဖွယ်ဟူသမျှကိုစားခြင်းဌာလည်းကောင်း။ပိတေ၊သောက်ဖွယ်ဟူသမျှကို သောက်ခြင်းဌာလည်းကောင်း။ ခါယိတေ၊ ခဲဖွယ်ဟူသမျှကို ခဲခြင်းဌာလည်းကောင်း။ (စားခြင်းဌာလည်းကောင်း။) ဿာယိတေ၊ သာယာဖွယ်

ဟူသမျှကို သာယာခြင်းဌာ်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ လျှက်ခြင်းဌာ်လည်းကောင်း။ သမ္မာနကာရီ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိသောဉာဏ်ဖြင့် စားမှု သောက်မှု ခဲမှု သာယာမှုကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဝါ၊ သည်။ ဟောတိ။ ဥစ္စာရ ပဿာဝကုမ်မေ၊ ကျင်ကြီးစွန့်မှု ကျင်ငယ်စွန့်မှုဌာ်။ သမ္မာနကာရီ၊ ကောင်း စွာ အပြားအားဖြင့် သိသောဉာဏ်ဖြင့် ကျင်ကြီးစွန့်မှု ကျင်ငယ်စွန့်မှုကို ပြု လေ့ရှိသည်။ ဝါ၊ သည်။ ဟောတိ။

ဂတေ၊ သွားခြင်းဌာ်လည်းကောင်း။ ဌိတေ။ ရပ်ခြင်းဌာ်လည်းကောင်း။ နိသိန္နေ၊ ထိုင်ခြင်းဌာ်လည်းကောင်း။ သုတ္တေ၊ အိပ်ခြင်းဌာ် လည်းကောင်း။ (အိပ်ခါနီးဌာ်လည်းကောင်း။) ဇာဂရိတေ၊ နိုးခြင်းဌာ်လည်းကောင်း။ ဘာသိ တေ၊ ပြောဆိုခြင်းဌာ်လည်းကောင်း။ တုဏ္ဍီဘာဝေ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ခြင်းဌာ် လည်းကောင်း။ (တိတ်တိတ်နေခြင်းဌာ်လည်းကောင်း။) သမ္မာနကာရီ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိသောဉာဏ်ဖြင့် သွားမှု ရပ်မှု ထိုင်မှု အိပ်မှု နိုးမှု ပြောဆိုမှု တိတ်တိတ်နေမှုကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဝါ၊ သည်။ ဟောတိ။ ဘိက္ခဝေ။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ ဝါ၊ ဤနည်းအားဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သမ္မာနော၊ သည်။ ဟောတိ။ [နိဂုံးကို ပြတော်မူလို၍ "သတော ဘိက္ခဝေ" စသည်ကို မိန့်တော်မူသည်။ အနက်လွယ်ပြီ။]

အမ္ဗပါလိဂဏိကာ

ဝဒါ။ အမ္ဗပါလီ၊ အမ္ဗပါလီ–မည်သော။ ဂဏိကာ၊ ပြည်တန်ဆာမ သည်။ အယောသိ၊ ကြားပြီ။ (ကို။) ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝေသာလိ၊ သို့။ အနုပဗ္ဗေါ၊ အစဉ်ကြွရောက်တော်မူလာသည်။ (ဟုတ္တာ။) ဝေသာ လိယံ၊ ဌာ်။ ဝါ၊ ၏ အနီးဖြစ်သော။ မဇ္ဈေ၊ ဝါ၏။ အမ္ဗဝနေ၊ သရက် ဥယျာဉ်ဌာ်။ ဝိဟရတိ ကိရ၊ နေတော်မူသတဲ့။ တတ္ထ၊ ဤသို့ ကြားပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌာ်။ (ကြားရာ တိုအခါဌာ်။) အမ္ဗပါလီ ဂဏိကာ။ ပ။ နိသီဒိ။ [ပုဒ်စဉ် ၁၃၃–ဌာ် အနက်ရေးခဲ့ပြီ။]

ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျော်ကပတ် တခုသောအရပ်အဖို့ဌာ်။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေ ပြီးသော။ အမ္ဗပါလိံ၊ သော။ ဂဏိကံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဓမ္မိယာ၊ တရားရှိသော။ ကထာယ၊ စကားဖြင့်။ သန္ဒဿေသိ၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ စီး ပွားနှစ်ဖြာကို ကောင်းစွာရှုမြင်စေတော်မူပြီ။ ဝါ၊ ကောင်းစွာပြတော်မူ ပြီ။ သမာ ဒပေသိ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို ကောင်းစွာ ယူစေတော်မူပြီ။ ဝါ၊

ကုသိုလ်တရားတို့ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည်စေတော်မူပြီ။ သမုဒ္ဓေဇေသိ၊ ကုသိုလ်တရားတို့၌ ကောင်းစွာ ထက်သန်စေတော်မူပြီ။ သမ္ဘဟံသေသိ၊ အားတက်သရော်ရှိပုံ ထင်ရှားရှိသော အခြားဂုဏ်တို့ဖြင့် ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် ရှင်လန်းစေတော်မူပြီ။

[အမှာ။ ။သန္ဓသေသိ–စသော ပုဒ်တို့၏ အနက်ကို ပါရာဇိက ဝေဠုကဏ္ဍ အဋ္ဌကထာ–အတိုင်းပေးပါသည်။ ပုဒ်စဉ် ၃၂–၌လည်း မဟာပဒါန–သုတ် အဖွင့်အတိုင်း တနည်းပေးခဲ့ပြီ။]

အထ ခေါ၊ ၌။ (မြတ်စွာဘုရားက တရားဟောတော်မူပြီးရာ ထိုအခါ ၌။) အမ္ဘပါလီ၊ သော။ ဂဏိကာ၊ သည်။ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားက။ ဓမ္မိယာ၊ သော၊ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဒဿိတာ၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ စီးပွားနှစ်ဖြာကို ကောင်းစွာရှုမြင်စေအပ်ပြီးသည်။ ဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ စီးပွားနှစ်ဖြာကို ကောင်းစွာပြအပ်ပြီးသည်။ သမာဒပိတာ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို ကောင်းစွာ ယူစေအပ်ပြီးသည်။ဝါ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည်စေအပ်ပြီးသည်။သမုဒ္ဓေဇိတာ၊ ကုသိုလ်တရားတို့၌ ကောင်းစွာ ထက်သန်စေအပ်ပြီးသည်။သမ္ဘဟံသိတာ၊ အားတက်သရော်ရှိပုံ ထင်ရှားရှိသော အခြား ဂုဏ်တို့ဖြင့် ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် ရှင်လန်းစေအပ်ပြီးသည်။ (ဟုတ္တာ။)ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ တေ။ အဝေါစ။ (တိ။) ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝါ၊သည်။ မေ၊ ၏။ သ္မာတနာယ၊ နက်ဖြန်၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော ကောင်းမှု ပိတိပါ မောဇ္ဇ–အကျိုးငှာ။ (နက်ဖြန် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းငှာ။) ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူ။ အဓိဝါသေတု၊လက်ခံတော်မူပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီ။ပ။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရှိအသေကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ပက္ကမိ၊ ပြန်သွားပြီ။

၁။ အမ္ဘပါလိဂဏိကာ။ ။[ဂဏိကာ၊ဂိုဏ်း၏ဥစ္စာဖြစ်သူမ။ဝါ၊အများ၊ဝိုင်း အများ ဝိုင်း အမျိုးသမီး။] အမ္ဘပါလီ–တူသည် သာသနာတော်၌ ထင်ရှားသော ဥပါသိကာမ–တယောက်တည်း။ ထို အမ္ဘပါလီသည် သရက်ပင်ပေါ်၌ ဥပပါတ် ပဋိသန္ဓေ-နေခဲ့သော အမျိုးသမီးဖြစ်သည်။ အရွယ်ရောက်သောအခါ အလွန် လှပ-သူဖြစ်၍ မင်းသားတိုင်းက အလိုရှိနေကြသောကြောင့် တရားရုံး၌ သူရဟိုက် ငါရဟိုက် ငြင်းခုံကြရာ ထိုရုန်မအေးမည်စိုး၍ တရားသူကြီးတို့က အများနှင့် ဆက်ဆံအောင် ပြည်တန်ဆာမ-ရာထူးဖြင့် ခန့်ပြောက်စားလိုက်ကြလေသည်။

ထိုကဲ့သို့ ပြည်ကြီး၏ အဆင်တန်ဆာ (ပြည်တန်ဆာမ) အဖြစ်ဖြင့်နေစဉ် ဗိမ္ဗိသာရ-မင်းသည် ယော်ရှယ်စဉ်က နောက်ပါ သုံး-လေးယောက်နှင့် အတူ ရွှေ့ပျောက်၍ အမ္ဘပါလီ-ထံ ရောက်ဖူး၏။ ထိုအကြိမ်၌မင် ကျိုယ်ဝန်ရကြောင်းကိုသိ၍ ပြောသော

ဝေသာလိကာ၊ ဝေသာလီ–မြို့ဟူသော နေရာရှိကုန်သော။ [ဝေသာလီ+ နိုဝါသော ဧကေသန္တိ၊ ဝေသာလိကာ။] ဝါ၊ ဝေသာလီ–မြို့၌ နေကုန်သော။ လိစ္ဆဝီ၊ လိစ္ဆဝီ–မင်းတို့သည်။ အသော်သုံ၊ ကြားကုန်ပြီ။ ပ။ အဲဒုခေါ၊ ၌။ လိစ္ဆဝီ၊ တို့သည်။ ဘဒ္ဒါနိ ဘဒ္ဒါနိ၊ ကောင်းကုန် ကောင်းကုန်သော။ ယာနာနိ၊ ယာဉ်တို့ကို။ ယောဇာပေတ္တာ၊ ယှဉ်စေ၍။ (မြင်းနှင့် ကယ်ယှဉ်စေ၍။) ဘဒ္ဒံ ဘဒ္ဒံ၊ သော်။ ယာနံ၊ သို့။ အဘိရုဟိတ္တာ၊ တက်စီး၍။ ဘဒ္ဒေဟိ ဘဒ္ဒေဟိ၊ ကုန်သော။ ယာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝေသာလိယာ၊ ဝေသာလီ–မြို့မှ။ နိယျိသု၊ ထွက်လာကုန်ပြီ။

တတြ၊ ထို လိစ္ဆဝီမင်းတို့တွင်။ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော်။ လိစ္ဆဝီ၊ လိစ္ဆဝီ–မင်းတို့သည်။ နီလာ၊ အလုံးစုံ ညိုကုန်သည်။ (အားလုံးညိုကုန်သည်။) နီလဝဏ္ဏာ၊ ညိုသောအဆင်းရှိကုန်သည်။ နီလဝတ္ထာ၊ ညိုသောအဝတ်ရှိကုန်သည်။ နီလာလင်္ကာရာ၊ ညိုသော တန်ဆာရှိကုန်သည်။ [ညိုသောပတ္တမြား ညိုသောပန်းတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားကုန်သည်။] ဟော်ဘန္တိ။ ဧကစ္စေ လိစ္ဆဝီ။ ပီတာ၊ ရှေကုန်သည်။ ပ။ လောဟိတာ၊ နီကုန်သည်။ ပ။ သေတာ၊ ဖြူကုန်သည်။ ပ။

'အခါ ဗိမ္ဗိသာရ-ကလည်း သူ့ကိုယ်သူ 'ဗိမ္ဗိသာရ–မင်းဖြစ်ကြောင်း' တိုးတိုးတိတ်တိတ် နှုတ်ပိတ် လက်ဆောင်ပေးခဲ့၏။

ကိုယ်ဝန်ရင့်၍ မွေးမွားသောအခါ "ဝိမလကောဏ္ဍည" အမည်ရှိသော် သတို့သားကို ရစ်။ ထို သတို့သားကြီးရင့်သော်အခါ ရဟန်းပြု၍ ရဟန္တာ-ဖြစ်သည်။ အမ္ဗပါလီ-မယ်တော်လည်း နောင်အခါ သူ့ဥယျာဉ်ဝယ် ကျောင်းတိုက်တည်၍ ဘုရားရှင်အား လှူဒါန်းပြီးနောက် ကျောင်းအမ–ဖြစ်ပြီးမှ ဘိက္ခုနီ-ပြု၍ ရဟန္တာမ–ဖြစ်လေသည်၊ (ကျောင်းတိုက်လှူပုံ နောက်၌ တွေ့ရလိမ့်မည်။) [အမ္ဗပါလီထေရီ ဂါထာ။]

၁။ လိစ္ဆဝီမင်းများ ဝတ်ဆင်လာပုံ။ ။လိစ္ဆဝီမင်းတို့တွင် အချို့သော မင်းတို့သည် ညိုသော အဆင်းရှိအောင် တကိုယ်လုံးကို ညိုသောနံ့သာဖြင့် လိမ်းကျံ၍ ညိုသော အဝတ်ကို ဝတ်ပြီးလျှင် ညိုသောပတ္တမြား ညိုသောပန်းတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားကြ၏။ သူတို့၏ ယာဉ်ရထား မြင်း၊ ထိုရထား၏ အဆင်တန်ဆာတို့သည် အညိုရောင်သာဖြစ်ကြ၏။ မြင်း၏ နှင်တံသော်မှလည်း အညိုဝင်ထည်း။ [ရှေသော်အဆင်း စသည်တို့ ၌လည်း နည်းမှီသိပါ။]

၂။ နီလဝဏ္ဏာ။ ။"ညိုသော 'အဆင်းရှိ'" ဟူရာ၌ ထိုမင်းသားတို့၏ ပင်ကို အဆင်းသည် ညိုသည်မဟုတ်ပါ။ ညိုသော နံ့သာကို လိမ်းကျံထားသောကြောင့်သာ ညိုရသည်ဟု အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်သည်။ ထိုမင်းတို့၏ ပင်ကို အဆင်းမှာ ရှေအဆင်း ရှိသတဲ့။

အထ ခေါ်၊ ၌။ (ဘုရားရှင်အထံမှ ပြန်လာ၍ လိစ္ဆဝီ-မင်းတို့နှင့်တွေ့ရာ ထိုအခါ၌။) ။ပ။ဒဟရာနုံ ဒဟရာနုံ၊ ငယ်ကုန် ငယ်ကုန်သော။ လိစ္ဆဝီနုံ၊ တို့၏။ [အကွံ-စသည်၌ စပ်။] အကွေ့နေ၊ မိမိ၏ ရထားဝင်ရိုးဖြင့်။ အကွံ၊ ရထားဝင်ရိုးကို။ စကြွေနေ၊ မိမိ၏ ရထားဘီးဖြင့်။ စကြံ၊ ရထားဘီးကို။ ယုဂေနေ၊ မိမိ၏ ရထားထမ်းပိုးဖြင့်။ ယုဂံ၊ ကို။ ပဋိဝဇ္ဇေသိ[1]၊ တဖန် လိမ့်စေပြီ။ ဝါ၊ ပြန်လည်စေပြီ။ ဝါ၊ တိုက်ခတ်ပြီ။ အထ ခေါ်၊ ၌။ပ။ အဝေါစုံ။ (ကိုး။) ဧေ အမ္ဘပါလိ၊ အို...အမ္ဘပါလီ။ ကိုး၊ အတယ်ကြောင့်။ ဒဟရာနုံ ဒဟရာနုံ။ပ။ပဋိဝဇ္ဇေသိ၊ ပြန်လည်စေသနည်း။ ဝါ၊ တိုက်ခတ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောကုန်ပြီ။ (မေးကြပြီ။)

အယျပုတ္တာ၊ အရှင်သားတို့။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ မေ၊ ကျွန်တော်မ သည်။ ဘဂဝါ၊ ကို။ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော ကောင်းမှု ပီတိ ပါမောဇ္ဇ-အကျိုးငှာ။ (နက်ဖြန် ဘုဉ်းပေးခြင်းငှာ။) ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူ။ နိမန္တိတောဝ၊ ပင့်ဖိတ်ထားအပ်ပါပြီ။ တထာ၊ ထို့ကြောင့်ပါတည်း။ [ဟိ-သည် ယသ္မာ-အနက်ဟော။ တထာ-သည် တသ္မာ-အနက်ဟော။]

တနည်း။ ။အယျပုတ္တာ၊ တို့။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ မေ၊ သည်။ပ။နိမန္တိတောဝ၊ အပ်ပြီ။ တထာ ဟိ၊ (တတော ဧဝ)၊ ထို့ကြောင့်ပင်။ ဒဟရာနုံ။ပ။ပဋိဝဇ္ဇေမိ၊ ပြန်လည်စေပါ၏။ ဝါ၊ တိုက်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ (ဖြေပြီ။) [ဤသို့လည်း တနည်းပေးပါ။]

ဧေ အမ္ဘပါလိ၊ အို...အမ္ဘပါလီ။ (အမှာကုံ)၊ တို့အား။ ဧတံ ဘတ္တံ၊ ဤဆွမ်းကို။ (ဤ နက်ဖြန်၌ အသင်ဖိတ်ထားအပ်သော ဆွမ်းကို။) သတ သဟဿေန၊ တသိန်းဖြင့်။ ဒေဟိ၊ ပေးပါလော့။ (ရောင်းပါလော့။) ဣတိ၊ ကုန်ပြီ။ အယျပုတ္တာ၊ တို့။ မေ၊ ကျွန်တော်မအား။ သာဟာရံ၊ အခွန်ကို ဆောင်ယူရာ ဇနပုဒ်နှင့် တကွဖြစ်သော။ ဝေသာလိ၊ ဝေသာလီ-တမြို့လုံးကို။ သစေပိ ဒဿထ၊ အကယ်၍မူလည်း ပေးစေကုန် ဦးတော့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ပေးစေကာမူ။ အဟံ၊ သည်။ တံ ဘတ္တံ၊ ကို။ နဒဿာမိ၊ မပေးနိုင်ပါ။ (မရောင်းနိုင်ပါ။) ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ [သာဟာရံ-၏

---

[1] ။ ပဋိဝဇ္ဇေသိ။ ။ရထားဝင်ရိုးချင်း ရထားဘီးချင်း-တိုက်သောအခါ အနည်းငယ် ပြန်လှည့်သွားသောကြောင့် ''ပဋိဝဇ္ဇေသိ''ပြန်လည်စေပြီ။'' ဟု မိန့်သည်။အဋ္ဌကထာ-၌ ပဟရိ၊ တိုက်ပြီ။'' ဟု လည်းကောင်း၊ ဋီကာ-၌ ''ပဋိသံဇ္ဇေသိ၊ ထိခိုက်ပြီ''ဟုလည်း ကောင်း ဖွင့်ခြင်းမှာ အဓိပ္ပာယ်တည်း။

အဖွင့်ကို ဦးကာ-၌ ကြည့်ပါ။ ''ဇနပုဒ် နယ်ပယ်နှင့် တကွဖြစ်သော ဝေသာလီ-တမ္ပိုလုံး'' ဟူသည် ဝေသာလီ-မြို့ အပါအဝင် တတိုင်းပြည် လုံးတည်း။]

အထ ခေါ၊ ၌။ (အမ္ဗပါလီ-က ပြောဆိုရာ ထိုအခါ၌။) တေ လိစ္ဆဝီ၊ ထိုလိစ္ဆဝီ-မင်းသားတို့သည်။ အဂ်ုလိ၊ လက်ချောင်းကို။ ဖောရွှေသုံ့၊ ခါကြကုန်ပြီ။ (တနည်း) အဂ်ုလိ ဖောရွှေသုံ့၊ လက်ဖျား ခါကြကုန်ပြီ။ (ကိ၊ အဘယ်သို့ ပြောရ၍ လက်ဖျားခါကုန်သနည်း။) ဘော၊ အမောင်တို့။ အမ္ဗကာယ၊ မိန်းမသားသည်။ ဝါ၊ မိန်းမသားက။ ဇီဝာ၊ အောင်အပ်ကုန်သည်။ (အနိုင်ယူအပ်ကုန်သည်။) အမှ ဝတ၊ ဖြစ်လေကုန်စ ဝတကား။ ဘော၊ တို့။ပ။အမှဝတ၊ စ။ ဤတို့ သို့ ပြောရ၍ လက်ဖျားခါကြကုန်ပြီ။ [ဝိနယ မဟာဝဂ်၊ ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓက-၌ နောက်ဝါကျ၂ယ် ''ပရာ ဇီတမှ ဝတ ဘော အမ္ဗကာယ'' ဟု ရှိသည်။]

အထ ခေါ၊ ၌။ တေ လိစ္ဆဝီ၊ တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ အမ္ဗပါလိဝန်၊ အမ္ဗပါလီ-၏ သရက် ဥယျာဉ်သည်။ (အတ္ထိ။) တေန၊ အမ္ဗပါလီ-၏ သရက်ဥယျာဉ်ရှိရာ ထိုအရပ်သို့။ ပါယိ သု၊ သွားကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေ လိစ္ဆဝီ၊ တို့ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးဌာပင်။ (အဝေးကြီးကပင်။) အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာနေသည်တို့ကို။ အဒ္ဒသာ၊ မြင်တော်မူပြီ။ ''ဒိသ္မာန၊ မြင်ခြင်းကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ အာမန္တေသိ။ (ကိ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေသံ ဘိက္ခု၊နံ၊ အကြင် ရဟန်းတို့သည်။ [တတိယာ-ဝိဘတ်၏ ကတ္တားနှင့် ဆင်-သက်။ မဟာဝါ ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓက-၌ကား ''ယေဟိ ဘိက္ခု၊ဟိ'' ဟု ရှိ၏။] တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာ-ဘုံ၌ နေကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့ကို။ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊ မြင်ဖူး၌ မမြင်အပ်ကုန်။ ''ဝါ၊ မမြင်ဖူးကုန်။ ''ဘိက္ခဝေ၊ '' တို့။ (တေ . တုမှေ၊ ထို သင်တို့သည်။) [တာဝတိံသာ-နတ်များကို မမြင်ဖူးသော . ထို အသင် ရဟန်းတို့သည်။] လိစ္ဆဝီပရိသံ၊ လိစ္ဆဝီ-ပရိသတ်ကို။ ဩလောကေထ၊ ကြည့်လိုက် ကြကုန်။

၁။ ''ဖောရွှေသုံ့။ ''စုရာဒိ . ဖုဋ-ဓာတ်သည် ဝိဓုနန (ခါတွန်ခြင်း) . အနက်ကို ဟောရ၏။ ထို-ခါတွန်ခြင်း ဟူသည်လည်း . လက်ချောင်းကို လှုပ်စေခြင်း၏ . အစွမ်းဖြင့်သာလျှင် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဖောရွှေသုံ့-ကို ''အဂ်ုလိ' စာ(လေသုံ့-လက်ချောင်းကို လှုပ်စေကြကုန်ပြီ'' ဟု အဋ္ဌကထာ-ဆိုင်ရာ ပြန်ဓာတ္တိက ''လက်ဖျား ခါသည်'' ဟု ခေါ်ကြသည်။ [အမ္ဗကာယ-၏ အတွင်းကို မဟာဝါဘာသာဋီကာ ၄၉၇-၌ ပြထားပြီ။]

ဘိက္ခဝေ။ လိစ္ဆဝိ ပရိသံ၊ ကို။ အပလောကေထ၊ လှည့်၍ကြည့်လိုက်ကြ ကုန်။ ဝါ၊ ထပ်ကာ ထပ်ကာ ကြည့်လိုက်ကြကုန်။ပ။လိစ္ဆဝိ ပရိသံ၊ ကို။ တာဝတိံသ သဒိသံ၊ တာဝတိံသာ–နတ်ပရိသတ်နှင့် တူသည်ကို။ ဝါ၊ တူအောင်။ ဥပသံဟရထ၊ ကပ်ဆောင်လိုက်ကြကုန်။ (စိတ်ထဲ၌ ကပ်၍ ဆောင်ထားလိုက်ကြကုန်။) [တာဝတိံသာ–ပရိသတ်နှင့် လိစ္ဆဝီ–ပရိသတ်ကို အတူထား၍ ကြည့်လိုက်ကြကုန်။] ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

အထ ခေါ၊ တေလိစ္ဆဝိ။ပ။နိသိဒိံသု။ [ပုဒ်စဉ် နံပါတ် ၇၄–၌ လည်း ကောင်း၊ ၁၃၃–၌လည်းကောင်း၊ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] ကေမန္ဒီ။ပ။သမ္ဗဟံ သေသိ။ [ပုဒ်စဉ် နံပါတ် ၁၆၄–၌ ရေးခဲ့ပြီ။] အထ ခေါ၊ ၌။ တေ လိစ္ဆဝိ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားက။ ဓမ္မိယာ။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဒဿိတာ၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ စီးပွားနှစ်ဖြာကို ကောင်းစွာ ရှုမြင် စေအပ်ပြီးကုန်သည်။ပ။ (ဟုတ္တာ။)။ပ။ အဝေါစုံ။ (ကိုး။) [ရှေး အတိုင်း အကျယ်ဆိုပါ။]။ပ။ ဘိက္ခုသံဃောနာတိ။ [လွှယ်ပြီ။]

အထ ခေါ၊ ၌။ (လိစ္ဆဝီ–မင်းတို့က လျှောက်ကြရာ ထိုအခါ၌။)။ပ။ အဝေါစ။ (ကိုး။) လိစ္ဆဝီ၊ လိစ္ဆဝီ–မင်းတို့။ မေ၊ ငါသည်။ သ္သာတနာယ၊ ဌာ။ အမ္မပါလိယာ၊ သော။ ဂဏိကာယ၊ ၏။ ဘတ္တံ၊ ကို။ အဓိဝုတ္ထံ၊ လက်ခံတော်မူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ (မြတ် စွာဘုရားက မိန့်တော်မူရာ ထိုအခါ၌။)။ပ။ အမ္မကာ၊ယာတိ။ [ရှေး အတိုင်း ဆိုပါ။] အထ ခေါ၊။ပ။ပဏ္ဍိတေ သု။ [ပုဒ်စဉ် ၁၃၅–၌ အနက် ရေးခဲ့ပြီ။ ကေဝုစ် ဗဟုဝုစ်သာ ထူး၏။]

၁၆၂။ အထ ခေါ၊။ပ။သကေ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ (မိမိပိုင်ဖြစ်သော။) အာရာမေ၊ ၌။ (သရက်ဥယျာဉ်၌။)။ပ။ နိဋ္ဌိတံ ဘတ္တန္တိ။ [ပုစ်စဉ် ၁၅၃–၌

၁။ အမ္မာ။ ။ဤသို့ လိစ္ဆဝီ-ပရိသတ်ကို တာဝတိံသာ နတ်ပရိသတ်နှင့် အတူ စိတ်ထား၍ သေသေချာချာ ကြည့်ကြဖို့ရန် မိန့်တော်မူခြင်းမှာ သံဝေဂ-ရှိဖို့ရန် မိန့် တော်မူခြင်းတည်း။ မှန်၏–နောက် မကြာသောတာလည်း ဤမျှလောက်ကြီးကျယ်သော တာဝတိံသာ-နတ် ပရိသတ်ကဲ့သို့ ရှုဖွယ်ကောင်းလှသော လိစ္ဆဝီ-မင်း ပရိသတ်သည် အစာတသတ်နှင့် စစ်ဖြစ်၍ အလုံးစုံ ပျက်စီးကြရှာလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သံဝေဂ-ဖြစ်ဖို့ရန် ဤ ကဲ့သို့ မိန့်တော်မူသည်။ [အဋ္ဌကထာ–၌ အခြား တနည်းလည်း ရှိ သေး၏။]

မှတ်ချက်။ ။ဤ လိစ္ဆဝီ-မင်းတို့၏ ယာဉ်ရထား မြင်းများနှင့်တကွ အဆင်တူ ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံကို ထောက်၍ တာဝတိံသာ-နတ်တို့လည်း ဤသို့ ဆင်တူဝတ်ဆင် လေ့ ရှိပုံကို သိနိုင်ပါသည်။

အနက်ရှေးခဲ့ပြီ။]။ပ။ ဂဏိကာယ၊ ၏။ နိုဝေသနံ၊ နေအိမ်သည်။ (အတ္ထိ။)
။ပ။နိသိဒီ။ [ပုဒ်စဉ် ၁၅၃–အတိုင်း ပေးပါ။ ဇကေဝုစ် ဗဟုစ်သာ ထူး၏။]
။ပ။ အဝေါစ။ (ကိုံ။) ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်မ
သည်။ဤမိ အာဝုမိ၊ ဤ အရုံကို။ (ဤ သရက်ဥယျာဉ်ကို။) ဗုဒ္ဓပမုခဿ
ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ အားနှင့် ဒမ္မိ၊ လှူပါ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့
လျှောက်ပြီ။ပ။ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊ လက်ခံတော်မူပြီ။

အထ ခေါ။ပ။ သမ္ဗဟံသေတ္ဝာ၊ ၍။ [ပုဒ်စဉ် ၁၅၅–အတိုင်း အကျယ်
ဆိုပါ။]။ပ။ ပက္ကာမိ၊ ကြွတော်မူပြီ။ပ။ တတြပိ–ဝေသာလိယံ၊ ၌လည်း။
အမ္ဗပါလိဝနေ၊ ၌။ ဝိဟာရဏ္ဍေ၊။ ပ။ အဝိဒ္ဒေ၊သဝါတိ။ [ပုဒ်စဉ် ၁၄၁–၌
အနက်ရေးခဲ့ပြီ။]

ဝေဠုဝဂါမဝတ္ထုပ်ဂမန

ဝ၆၃။ အထ ခေါ ။ပ။ အာနန္ဒ။ အာယာမ၊ လာ သွားကြစို့။
ယေန၊ ၌။ ဝေဠုဝဂါမကော၊ ဝေဠုဝ–ရွာငယ်သည်။ (အတ္ထိ။) တေန၊
ဝေဠုဝ–ရွာငယ်ရှိရာ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိသောမ၊ သွားကြစို့။ ဤတိ၊
ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ ဧवं၊ မှန်ပါ။ ဤတိ ခေါ၊ လျှင်။
အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပစ္စဿော
သိ၊ ရှေးရှုနှားထောင်ပြီ။ (တနည်း) ဘဂဝတော၊ ၏။ (ဝစနံ၊ စကား
တော်ကို။) ပစ္စဿောသိ၊ ရှေးရှုနှားထောင်ပြီ။

၁။ ဧवं ဘန္တေ။ ။ဧवं-သည် သမ္ပဋိစ္ဆန (လက်ခံခြင်း ဝန်ခံခြင်း) အနက်
ဟော နိပါတ်။ ဘန္တေ–သည် ဝန်ခံရာဝယ် ရှိသေမှုကိုပြသောအားဖြင့် ရှိသေထိုက်
သူကို ဟောသော (ဂါရဝါဓိဝစန) သဒ္ဒါ။ "ဧवं ဘန္တေ၊ မှန်ပါ အရှင်ဘုရား။"
ဟုပေး။

တနည်း။ ။ဧवं-သည် သမ္ပဋိစ္ဆနတ္ထ–နိပါတ်။ ဘန္တေ-သည် မြတ်စွာဘုရားအား
စကားတုံ့ပေးခြင်း (ခေါ်သောအခါ ထူးခြင်း) ဟူသော ပဋိဝစန–သဒ္ဒါတည်း။ ဤ
အလို "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဧवं၊ မှန်ပါ။" ဟု တပုဒ်စီ ခွဲပေးပါ။ [ဧवं၊ မှန်
ပါ။ ကောင်းပါပြီ။ ဤအတိုင်းမှန်ပါ။ အမိန့်တော်အတိုင်းပါ။ စသည်ဖြင့် အရာဌာန
အားလျော်စွာ ပေးနိုင်သည်။]-ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍ အဋ္ဌကထာ။

၂။ ဘဂဝတော ပစ္စဿောသိ။ ။အဋ္ဌကထာတို့အလို ဘဂဝတော–သည် သမ္ဗန္ဓ
တည်း။ "ဝစနံ"ဟု သမ္ဗန္ဓီ–စသည်ပါ။ ဋီကာနှင့် သဒ္ဒါကျမ်းတို့အလိုကား ပဋိ-ရှေး
ရှိသော သု–မာတ်၏ ယှဉ်ရာဖြစ်၍ "ဘဂဝတောအား။" ဟု ပေးရသော သမ္ပဒါန်
ဟု မှတ်ပါ။ အကျယ်ကို ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍ ဘာသာဋီကာ ဒုတိယအုပ် စာမျက်နှာ
၁၆၈-၌ ပြတားပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မဟာတာ၊ မျှားစ္ဆသော။ ဘိက္ခု သံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူ။ ယေန၊ ၌။ ဝေဠုဝဂါမကော၊ (အတ္ထိ။) တံ၊ ဝေဠုဝ-ရှာဝယ်ရှိရာ ထိုအရပ်သို့။အဝသရိ၊ ရောက်တော်မူပြီ။ဘဂဝါ၊ သည်။ တတြ-ဝေဠုဝဂါမကေ၊ ထို ဝေဠုဝ-ရှာဝယ်၌။ ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏။ [ပေယျာလ မြှုပ်ထားသော ပုဒ်တို့၏ အနက်ကို ' ပုဒ်စဉ်နံပါတ် ၁၄၃-၌ ရေးခဲ့ပြီ။]

တတြ၊ ဝေဠုဝ-ရှာဝယ်ဝယ် နေတော်မူရာ ထိုအခါ၌။ပ။ အာမန္တေသိ။ (ကိုး။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ၊ သွားကြကုန်။ ' ဘုမ္မေ၊ တို့သည်။ ဝေ သာလိ၊ ဝေသာလီ-မြို့၏။ သမန္တာ၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌။ယထာ မိတ္တံ၊အကြင် အကြင် မိတ်ဆွေရှိရာအရပ်သို့။ ယထာ သန္ဓိဋ္ဌံ၊ အကြင်အကြင် သန္ဓိဋ္ဌ မိတ်ဆွေရှိရာအရပ်သို့။(အကြင်အကြင် ထိုကျွန်အရပ် ပေါင်းဆုံလတ်၍ မြင်အပ်ဖူးသော မိတ်ဆွေရှိရာအရပ်သို့။) [ဟိုအရပ် ဒီအရပ်ဝယ် တွေ့ဖူးမြင်ဖူးသော သာမန်မျှ ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေရှိရာ အရပ်သို့-ဟူလို။]

ယထာ သမ္ဘတ္တံ၊ အကြင်အကြင်သမ္ဘတ္တ-မိတ်ဆွေရှိရာ အရပ်သို့။ အကြင် အကြင် အာမိသသမ္ဘောဂ ဓမ္မသမ္ဘောဂ-တို့ဖြင့် ကောင်းစွာ ဆည်းကပ်ဖော် ဆည်းကပ်ဖက်ဖြစ်သော မိတ်ဆွေရှိရာ အရပ်သို့။) [အာမိသ-ကို အတူသုံးဆောင်ခြင်း ဓမ္မ-ကို အတူသုံးဆောင်ခြင်းအားဖြင့် ကောင်းစွာ ဆည်းကပ်ဖော် ဆည်းကပ်ဖက် အတူနေဖက်ဖြစ်သော အလွန်ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေရှိရာအရပ်သို့-ဟူလို။] ဝဿံ၊ မိုးအခါ၌ နေခြင်းသို့။ ဝါ၊ ဝါသို့။ ဥပေထ၊ ကပ်ကြကုန်လော့။ (တနည်း) ဝဿံ ဥပေထ၊ ' ဝါကပ်ကြကုန် လော့။ အယံ ပန၊ ဝါသည်ကား။ ဣမေဝ ဝေဠုဝဂါမကော၊ ၌ပင်။ ဝဿံ၊ သို့။ ဥပဂစ္ဆာမိ၊ ကပ်တော်မူမည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ပ။ ဥပဂစ္ဆိ ' သု၊ ကုန်ပြီ ။ပ။ ဥပဂစ္ဆိ၊ ပြီ။

၁၆၄။ အထ ခေါ၊ ၌။ (ဝေဠုဝ-ရှာဝယ်ဝယ် ဝါကပ်တော်မူရာ ထိုအခါ၌။) ဝဿူပဂတာ၊ ဝါသို့ ' ကပ်ရောက်တော်မူပြီးသော။ ဘဂဝ ' တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ (မြတ်စွာဘုရားမှာ။) ခရော၊ ကြွမ်းသော။(ပြင်း

၁။ ဝေဠုဝ-ရှာဝယ်။ ။ဤရှာသည် ဝေသာလီ-မြို့မှနံနက်အခါ၌ ဖြစ်စေ ညနေအခါ၌ဖြစ်စေ သွားလျှင် ပြန်လာနိုင်သော ဝေသာလီ-မြို့၏ အနီးဌာ တည်နေသော အခြိုအရံ ရှာတည်း။ ထို ရှာဝယ်၌ သံဃာအများနေဖို့ရန် နေရာမရှိသောကြောင့် ရဟန်းများကို ဝေသာလီမြို့၏ ပတ်ဝန်းကျင်ဝယ် မိမိတို့ မိတ်ဆွေရှိရာအရပ်သို့သွား၍ ဝါကပ်ဖို့ရန် မိန့်တော်မူသည်။

'ထန်သော။) အံ့ဘွယ်ဟော၊ 'အနာရှောဂါသည်။ ဥပဇ္ဈာ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဗာဠာ၊ 'ပြင်းထန်ကုန်သော'။ 'မာရဏန္တိကာ'[1]သေခြင်း၏အနီးသို့ ရောက်စေတတ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။' ဝတ္ထုန္တိ၊ 'ပျစ်ကုန်၏။' '

တာ၊ ' ထို ဝေဒနာတို့ကို။' [သုဒ်-ကား အနက်မရှိသော နိပါတ်။] ဘဂဝါ၊ သည်။ သတော၊ မပြတ်မပြတ် ရှုမှတ်သုည်။ သမ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိသည်။ (ဟုတ္ထာ။) 'အဓိဟာသမာနော'[2]၊ ဝေဒနာသည် ' မနှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ (ဝေဒနာ၏ အနှိပ်အစက် မခံရသည် ဖြစ်၍။ '(အဓိဝါသေယိ၊ ကိုယ်တော်၏ 'အထက်၌ သက်ဝင်' တည်နေ စေတော်မူပြီ။ 'ဝါ၊ 'သည်းခံတော်မူပြီ။

အထ ' ခေါ၊ ' ၌။ ဘုဂဝတော၊ ' ၏။ ' ဧတံ၊ ' ဤ အကြံတော်သည်။ အဟောသိ၊ ' ဖြစ်ပြီ။ (ကိုး။) ယ္ဟာဟံ '(ယော+အဟံ)၊ အံ့ကြွင် ငါသည်။ ဥပဇ္ဈာကော၊ အလုပ်အကျွေး ဒကာ ဒကာမ တို့ကို။ အနာမန္တေတ္ဝာ၊ မပြောမဆိုမူ၍ (အသိမပေးပဲ။) [အနာမန္တေတ္ဝာတိ အနာလပိတ္ဝာ။—ဋီကာ။] ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ အနုပလောကေတ္ဝာ၊ မပန်ပြောမူ၍။ (ဆုံးမမှုသြဝါဒ သွန်သင်မှု အနုသာသနီ မပေးမူ၍)၊ ပရိနိဗ္ဗာယေယ္ယံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံရာ၏။ (တဿ) မေ၊ ထို ငါ၏။ ' ' '

ရဟန်းအပေါင်းကို မပန်ပြောပဲ ပရိနိဗ္ဗာန် စံခြင်းသည်။ နေ ခေါ ပဋ္ဌိရှုပ်၊ မသင့်လျော်ချေ။ [ဧတံ၊ သည်။ တဿ မေ၊ အား။ နေ ပဋ္ဌိရှုပ်၊ ချေ။ ဤသို့လည်း သမ္ဘဒါန် ပေးပါ။]

အဟံ၊ သည်။ ဤမံ အာဗာဓံ၊ ဤ ရောဂါကို။ (ဤ လွန်စွာနှိပ်စက်တတ်သော ရောဂါကို။) ဝိရိယေန[1]၊ ပုဗ္ဗဘာဂ ဝိရိယ ဖလသမာပတ္တိ ဝိရိယ-ဖြင့်။ ပဋိပဏာမေတ္တာ၊ တွန်းလှန်၍။ (ပယ်ခွာ၍။) ဇီဝိတ သင်္ခါရံ၊ ဇီဝိတ-ရုပ်ကို အဆက်မပြတ်အောင် ပြုစီမံတတ်သော ဖလသမာပတ်ကို။ အဓိဋ္ဌာယ[2]၊ စွဲမြဲစွာ ဆောက်တည်၍။ (ဝင်စားသောအားဖြင့် ဆောက်တည်၍။) ယံ နူနဿ ဝိဟာရေယ္ယံ၊ အကယ်၍ နေရပါမူကား ကောင်းလေစ့။ ဤတံ၊ ဤသို့ အကြံတော်ဖြစ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဘဋ္ဌ။ (အကြံတော်ဖြစ်ပြီးရာ ထိုအခါ ဘဋ္ဌ။)။ပ။ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူပြီ။ အထ ခေါ၊ ဘဋ္ဌ။ (ဝိရိယ-ဖြင့် တွန်းလှန်လျက် ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စား၍ နေတော်မူရာ ထိုအခါ ဘဋ္ဌ။) ဘဂဝတော၊ ဧ။ သော အာဗာဓော၊ သည်။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘိ၊ ငြိမ်းအေးပြီ။

၁။ ဝိရိယေန။ ။ဖလသမာပတ်ကို မဝင်စားမီ ရှေးအဖို့ဖြစ်သောဖလသမာပတ်၏ ပရိကံ ဝိရိယ-သည် ပုဗ္ဗဘာဂဝိရိယ-တည်း။ ဖလသမာပတ်နှင့် ယှဉ်သော (အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့်ယှဉ်သော) ဝိရိယ-သည် ဖလသမာပတ္တိ ဝိရိယ-တည်း။ မြတ်စွာဘုရားသည် ထို ဝိရိယ-နှစ်မျိုးဖြင့် ရောဂါကို တွန်းလှန်တော်မူသည်။

၂။ ဇီဝိတသင်္ခါရံ။ ။သင်္ခရောတီတိ သင်္ခါရော၊ ဇီဝိတံ+သင်္ခါရော ဇီဝိတသင်္ခါရော၊ ဇီဝိတ-ရုပ်ကို အဆက်ပြတ်မသွားအောင် ပြုစီမံတတ်သော ဖလသမာပတ်။

၃။ အဓိဋ္ဌာယ ဝိဟာရေယ္ယံ။ ။"ဖလသမာပတ်ကိုဝင်စား၍နေ"ဟူရာ၌ ရှေးရှေးက ဖလသမာပတ်ကို မဝင်စားသည် မဟုတ်၊ ဝင်စားတော်မူသည်သာ။ သို့ရာတွင် ထိုရှေးရှေးက ဝင်စားအပ်သော သမာပတ်သည် (အသက် ရှည်စေနိုင် လောက်အောင်) ပုဗ္ဗာဘိ သင်္ခါရ-ကို မပြုပဲ တခဏချင်း ဝင်စားအပ်သော ခဏိက-သမာပတ်တည်း။ ထို ခဏိက -သမာပတ်သည် သမာပတ် ဝင်စားခိုက်၌သာ ဝေဒနာကို ပယ်ခွါနိုင်၏။

ယခု အဓိဋ္ဌာန်တော်မူအပ်သော သမာပတ်ကား မဟာဝိပဿနာ၏ အစွမ်းဖြင့် ဝေဒနာကို ပယ်ခွာ၍ (ဆယ်လ-အတွင်း ဤ ဝေဒနာ မဖြစ်စေသတည်း-ဟု မိဋ္ဌာန်တော်မူ၍) ဝေဒနာကို ကြာရှည်စွာ ပယ်ခွါနိုင်လောက်သော သတ္တိထူး ရှိသော ပုဗ္ဗာဘိ သင်္ခါရ-ကို ပြုလျက် ဝင်စားတော်မူအပ်သော မဟာသမာပတ်တည်း။ ဤ သမာပတ်ဖြင့် ပယ်ခွါအပ်သော ဝေဒနာသည် ဆယ်လလုံးလုံး မဖြစ်တော့ပေ။ [အကျယ်ကို အဋ္ဌကထာ၌ ကြည့်ပါ။]

အထ ခေါ်၊ ဦး။ (ရောဂါ ငြိမ်းအေးပြီးရာ ထိုအခါ၌။) ဘဂဝါ၊ သည်။ ဂိလာနာ၊ ဂိလာန-၏ အဖြစ်မှ။ [ဂိလာန ဘာဝတော။-ဋီကာ။] ဝဋ္ဋိတော၊ ထတော်မူပြီးသည်။ (ဟုတ္တာ။) ဂေလညာ၊ မကျန်းမာသူ၏ အဖြစ်မှ။ အစိရဝဋ္ဋိတော၊ ထ ပြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ကြာသောကာလ မရှိသေးမီ။ (ထ ပြီး၍ မကြာသေးမီ။) ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းမှ။ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍။ ဝိဟာရပစ္ဆာယာယံ၊ ကျောင်း၏ အရိပ်၌။ [ဝိဟာရ+ပ+ဆာယာယံ၊ ပ-သဒ္ဒါ အနက်မရှိ။] ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသိဒိ၊ ထိုင်တော်မူပြီ။

အထ ခေါ်၊ ဦး။ (မြတ်စွာဘုရား၏ ထိုင်နေတော်မူရာ ထိုအခါ၌။) ။ပ။ အဝေါစ။ (ကိုး။) ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မေ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဖာသု၊ ချမ်းသာခြင်းကို။ (ချမ်းသာနေသည်ကို။) ဒီဃော၊ မြင်အပ်ပါပြီ။ပ။ခမနီယံ၊ ခန့်ကျန်းသည်ကို။ (ကျန်းမာနေသည်ကို။) ဒိဋ္ဌ၊ ပြီ။ ဘန္တေ။ အပိ စ၊ သို့သော်လည်း။ (ထိုသို့ မြင်အပ်ပါသော်လည်း။) မေ၊ ၏။ ကာယော၊ သည်။ မဒုရကဘောတော[1] ဝိယ၊ လေးလံသကဲ့သို့ ဖြစ်နေပါ၏။ (တောင့်မာသကဲ့သို့ ဖြစ်နေပါ၏)။

ဘဂဝတော၊ ၏။ ဂေလညေန၊ ကျန်းမာတော်မမူခြင်းကြောင့်၊ မေ၊ အား။ ဒီသာသု၊ အရပ်မျက်နှာတို့သည်လည်း။ နပ္ပဇာနာမိ၊ မထင်ပါကုန်။ [သောကကြောင့် ဟိုဟို ဒီဒီ ကြည့်သောအခါ ကြည့်ကြည့်လင်လင် ပီပီပြင်ပြင် မထင်ပဲ မှုန်ဝါးဝါး ထင်နေသည်။] ဓမ္မာပိ၊ သတိပဋ္ဌာန်အစ ရှိသော တရားတို့သည်လည်း။ မံ၊ တပည့်တော်၏(ဉာဏ်၌)။ နပ္ပဇာနာမိ၊ ရှေးရှုမထင်ပါကုန်။ ဘန္တေ။ အပိ စ၊ သို့ပါသော်လည်း။ (မြတ်စွာဘုရား၏ ကျန်းမာတော်မမူခြင်းကြောင့် ဤမျှလောက် ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ဖောက်ပြန်နေပါသော်လည်း။) မေ၊ ၏။ ဝါ၊ တပည့်တော်မှာ။ ကာစိ ဒေဝ၊ တစုံ

---

[1] ။ မဒုရကဘောတော။ ။ထိုထို ကိစ္စ၌ ခန္ဓာကိုယ်၏ ပျော့ပျော့ ပျောင်းပျောင်း သွက်သွက်လက်လက် မရှိပဲ တောင့်တင်း ခိုင်မာသကဲ့သို့ ဖြစ်နေခြင်းသည် "မဒုရက" မည်၏။ ထိုသို့ ဖြစ်နေခြင်းကို မြန်မာတို့က "လေးလံထိုင်းမှိုင်း"ဟု ခေါ်ကြသည်။ [မဒုရကဘာဝေါ နာမ သရီရသ ထဇ္ဇိတတ္တံ။-ဋီကာ။]

[2] ။ ဓမ္မာပိ မေ နပ္ပဇာနာမိ။ ။ကာယာနုပဿနာ-အစရှိသော ထင်နေကျ (စိတ်ထည်း၌ ပွါးများနေကျ) အနုပဿနာ-တရားများ ရှေးအခါက ထင်ထင်ရှားရှား ထင်လာပါသော်လည်း ယခု တပည့်တော်၏ဉာဏ်၌ မထင်ရှားပါးကုန်။ [ပါဠိတော် တည်းဟူသော တရားတော်များကား အရှင်အာနန္ဒာမှာ လွန်စွာကျေးဇူးပြုနေပါသည်။]

တခုသာလျှင် ဖြစ်သော။ အဿာသမတ္တာ[1]–အနည်းငယ် သက်သာရာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပါပြီ။ (ကိ၊ အဘယ်သို့တွေးရ၍ သက်သာရာရပါသနည်း။)

ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကိဉ္စိ ဒေဝ၊ တစုံတခုသောစကားကိုသာလျှင်။ နဥဒါဟရတိ၊ မိန့်ဆိုတော်မမူသေး။ တာဝ၊ ထို မိန့်ဆိုတော်မမူရသေးသမျှ ကာလပတ်လုံး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နိ ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူလိမ့်ဦးမည်မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ တွေးရ၍ သက်သာရာ ရနေပါပြီ။ ဣတိ (အဝေါစ)။

၁၆၅။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ကိ'ပန၊ အဘယ်ကို။ (အဘယ်အရာကို။) ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။ မယိ၊ ဂါဘုရားအပေါ်၌။ ပစ္စာသီသတိ၊ တောင့်တနေသနည်း။ အာနန္ဒ။ အန္တရံ၊ အတွင်းကို။ အကာရိတ္ဘာ၊ မပြုပဲလည်းကောင်း။ (တနည်း) အန္တရံ၊ အတွင်း၌။ အကာရိတ္ဘာ၊ မထားပဲလည်းကောင်း။ ဗာဟိရံ၊ အပ ကို။ အကာရိတ္ဘာ၊ လည်းကောင်း။ (တနည်း)ဗာဟိရံ၊ ၌။ အကာရိတ္ဘာ၊ မထားပဲလည်းကောင်း။ မယာ၊ သည်။ ဓမ္မော၊ ကို။ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ တထာဂတဿ၊ ၏။ (ဂါဘုရားမှာ။) ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ အာစရိယမုဋ္ဌိ[2]၊ ဆရာ၏ လက်ဆုပ်လက်ကိုင် တရားသည်။

၁။ အဿာသမတ္တာ အဟောသိ။ ။မြတ်စွာဘုရား၏ ကျွန်းမာတော်မမူခြင်းကြောင့် ထိုမျှလောက် ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ဖောက်ပြန်ပါသော်လည်း သက်သာရာ ရသည့်အချက်တချက်တော့ရှိပါသေး၏။ ထိုအချက်ကား ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် ရဟန်းသံဃာကိုအကြောင်းပြု၍ အရေးကြီးသော နောက်ဆုံးတရားတမျိုး (သြဝါဒတမျိုး) မိန့်တော်မမူသေးခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။–ဟူလို။

၂။ အန္တရံ အဗာဟိရံ ကရိတ္ဘာ။ ။နဲ+အန္တရံ–နဲ+ဗာဟိရံ၊ အယူတ္ထ–သမာသ် ဖြစ်၍ နဲ–သန္ဓေါကို ကရိတ္ဘာ–နှင့်တွဲ၍ အနက်ပေးပါ။ ဂါသည် ဟောသင့်သော တရားအားလုံးကို အတွင်း အပ-မကျန်ရအောင် ဟောတော်မူပြီးပြီ–ဟူလို။အကျယ်ကို အဋ္ဌကထာ–မှာရှု။

၃။ အာစရိယမုဋ္ဌိ။ ။[မုဋ္ဌိ–လက်ဆုပ်။] မုဋ္ဌိ–အရ လက်ဆုပ်ကိုသာမယူပဲ လက်ဆုပ်၌ထားအပ်သော (လက်ဆုပ်၌ရောက်နေသော) ပစ္စည်းဝတ္ထု (မုဋ္ဌိဂတ) တိုင်အောင်ယူပါ။ ဤနေရာ၌ ထိုပစ္စည်းနှင့်တူသော လျှို့ဝှက်ထားအပ်သော ပညာတမျိုး (တရားတမျိုး) သည် "မုဋ္ဌိ"မည်၏။ အာစရိယဿ+မုဋ္ဌိ အာစရိယမုဋ္ဌိ–ဆရာ၏လက်ဆုပ်၌ ထားအပ် (ဆရာ့လက်၌ ဆုပ်ကိုင်ထားအပ်)သော ပညာ။

တနည်း။ ။မုဋ္ဌိ–မိမိ မရှိလျှင် နောက်နောက် တရားတို့၏ ပျက်စီးကြောင်းဖြစ်သော အခြေခံ မူလတရား။ အာစရိယဿ–မုဋ္ဌိ အာစရိယမုဋ္ဌိ–ဆရာ၏ အခြေခံ မူလတရား။ ဝါ–ဆရာသိအပ်သော အခြေခံ လိုရင်းတရား။ [ဤနည်း၌ ဝစနတ္ထကို ဘာသာ့ဋီကာဝယ် ပြထားပြီ။]

နတ္ထိ[1]၊မရှိ။ အာနန္ဒ။ ယသ၊ အကြောင်သူ၏။ ဝါ၊-မှာ။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဲ့သ နှုန်၊ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ရာ၏။ (ဖြစ်စရာရှိ၏။) (ကိုး၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်ရာသနည်း။) အဟံ၊ ငါသည်သာ။ [အဌကထာ–ဌ ဧဝ–သဒ္ဒါ ထည့်၍ဖွင့်သည်။] ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ ပရိဟရိဿामိ၊ ရှေ့ဆောင်အံ့။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့သော်လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။ မမုद्देသိကော၊ ငါဟူသော ညွှန်ပြထိုက်သူရှိ၏။ (ငါ့ကိုသာဆရာဟု ညွှန်ပြထိုက်၏။) ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့သော်လည်းကောင်း။ (ဧဝံ၊ ဤ အကြံမျိုးသည်။ အဿ–ရာ၏။) အာနန္ဒ။ သော၊ ထိုပဋိဂ္ဂုလ်မျိုးသည်။ ဘိက္ခုသံဃံ အာရဗ္ဘ။ ကိဉ္စိ ဒေဝ၊ ကိုသာ။ ဥဒါဟရေယျ၊ နှုန်၊ မိန့်ဆိုတန်ရာ၏။

အာနန္ဒ။ တထာဂတဿ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤအကြံသည်။ နု ဟောတိ ။ပ။ ဘိက္ခုသံဃောတိ ဝါ။ အာနန္ဒ။ သ (သော) တထာဂတော၊ သည်။ ကိုး၊ ကြောင့်။ပ။ဥဒါဟရိဿတိ၊ မိန့်ဆိုလိမ့်မည်နည်း။ [ဘိက္ခုသံဃာကို ငါသာလျှင်ရှေ့ဆောင်မည်။ ဘိက္ခုသံဃာ–ကလည်း ငါ့ကိုသာ အားကိုးရမည်။ ဤသို့ ယူဆသော ဆရာများသာ ဆရာ့လက်ဆုပ်တရား ချန်ထားတတ်၏။ ငါဘုရားမှာ ထိုကဲ့သို့ လျှို့ဝှက်၍ ချန်ထားအပ်သောတရား မရှိ။ ထိုကဲ့သို့ လက်ဆုပ်တရား ချန်မထားသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဘိက္ခုသံဃာကို အကြောင်းပြု၍ အဘယ်စကားကို မိန့်ဆိုဖို့ လိုတော့အံ့နည်း။–ဟူလို။]

အာနန္ဒ။ အဟံ ခေါ၊ ပန၊ ငါသည်ကား။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဝိဏ္ဏော၊ အိုပြီ။ ဝုဒ္ဓေါ၊ ကြီးပြီ။ မဟလ္လကော၊ ကြီးသူ၏အဖြစ်ကို ယူပြီး။ (ရင့်ရော်ပြီ။) အဒ္ဓဂတော၊ ရှည်သောကာလသို့ ရောက်ပြီ။ ဝယော အနုပ္ပတ္တော၊ ပစ္ဆိမအရွယ်သို့ရောက်ပြီ။ မေ၊ ၏။ ဝယော၊ အရွယ်သည်။ အာသီတိကော၊ အနှစ်ရှစ်ဆယ်ရှိသည်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။[ဤစကားဖြင့် ဝယော အနုပ္ပတ္တော–ကို ပေါ်လွင်အောင် မိန့်တော်မူသည်။]

အာနန္ဒ။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ–မည်သည်ကား။ ဇုဏ္ဏရထဿ၊ လှည်းအိုသည်၊ ဝေဠမိယကေန၊ ရစ်ပတ်ဖွဲ့တုပ်ကြောင်းကြိုးနှင့် ရောသဖြင့်။ဝါ၊ ရစ်

---

[1] နတ္ထိ။ ။သာသနာပ လောကီ–ဆရာများ၌ ဆရာ့လက်ထဲဝယ် ဆုပ်ကိုင်ထားသော အာစရိယမုဋ္ဌိ-ခေါ် ပညာတမျိုးရှိ၏။ ထိုပညာမျိုးကို ငယ်ရွယ်စဉ်၌ ဘယ်သူ့မှ ပြောမပြဝံ့ သေခါနီး နောက်ဆုံးအချိန်ကျမှ အလွန်ရင်းနှီးသော အန္တေဝါသိက–တပည့်အား ပြောပြလေ့ရှိ၏။ငါ့ဘုရားမှာ လျှို့ဝှက်ထားအပ်သော ထိုကဲ့သို့ အာစရိယမုဋ္ဌိ တရားမရှိ–ဟု မိန့်တော်မူသည်။

ပတ်ဖွဲ့တုပ်ကြောင်း အဖွဲ့အတုပ်နှင့် ရောသဖြင့်။ [လှည်းသံ လှည်းဘီးအစရှိ သည်ကို ရစ်ပတ် ဖွဲ့တုပ်ကြောင်းဖြစ်သောကြိုးနှင့် ခိုင်မြဲအောင် ပြင်ဆင်ဖွဲ့ချည် တုပ်နှောင်ခြင်းဖြင့်။] ယာပေတိ သေယျထာပိ၊ ရှည်သောကာလသို့ ရောက်ရ သကဲ့သို့။ ဝါ၊ ထိုထိုအရပ်သို့ ရောက်ရသကဲ့သို့။ ဝါ၊ သွားနိုင်သကဲ့သို့။ အာနန္ဒ။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ တထာဂတသ၊ ၏။ ကာယော၊ ကိုယ်သည်။ ဝေဒမိဿကေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော ရစ်ပတ် ဖွဲ့တုပ် ကြောင်းကြိုးနှင့် ရောသဖြင့်။ ယာပေတိ မည်၊ ရှည်သောကာလသို့ရောက်ရ သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ မျှတရသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

အမှာ။ ။ရှေးနိဿယတွင် မည်-သဒ္ဒါကို သဒ်သ-အနက်ဟောကြောင်း "ဇစ္ဆရ သကရော မည်-လှည်းအိုနှင့်တူသော။တထာဂတသ၊ ၏။ ကာယော၊ ရုပ်ကာယသည်။ ဝေဒမိဿကေန၊ ဖြင့်။ ယာပေတိ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဤသို့ အနက်ပေးသည်။ [ယာပေတိတွင် ယပမာတ်-စုရာဒိဂဏ်း၊အခြားနေရာ၌ ကာရိတ် ပစ္စည်းဖြစ်သင့်၏။]

[ယခုအခါ၌ ခန္ဓာကိုယ်တော်ကို အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော ဖွဲ့တုပ်ကြောင်းကြိုးဖြင့် မျှတစေရုံကို ထင်ရှားပြုတော်မူလို၍ ယသ္မိं အာနန္ဒ သမယေ-စသော စကားတော်ကို မိန့်သည်။]

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယသ္မိं သမယေ၊ အကြင်အခါ၌။ တထာဂတော၊ သည်။ သမ္ဘုနိမိတ္တာနံ[1]၊ အလုံးစုံသော ရူပနိမိတ် အစရှိသည်တို့ကို။ အ မနသိ ကာရော၊ စိတ်၌ မပြုခြင်းကြောင့်။ (နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။) ဧကစ္စာနံ၊ အချို့ကုန်သော။ ဝေဒနာနံ၊ လောကိယဝေဒနာ-တို့၏။ (ကာမ ရူပ အရူပ-စိတ်နှင့်ယှဉ်သော ဝေဒနာ-တို့၏။) နိရောဓာ၊ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အနိမိတ္တं၊ ရူပ-စသော သင်္ခါရ-နိမိတ် မရှိသော။ စေတော သမာဓိं၊ အရဟတ္တဖိုလ် စိတ်နှင့် ယှဉ်သော သမာဓိ-သို့။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရောက်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အာနန္ဒ။ တသ္မိं သမယေ၊ ၌။ (အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိ-ဖြင့် နေတော်မူရာ ထိုအခါ၌။) တထာဂတသ၊ ၏။ ကာယော၊ သည်။ ဖာသုတရော၊ သာ၍ ချမ်းသာသည်။ ဝါ၊ အလွန်ချမ်းသာသည်။ ဟောတိ။

---

[1] သမ္ဘုနိမိတ္တာနံ။ ။နိမိတ္တ-သဒ္ဒါသည် ပုံသဏ္ဌာန်အနက်ကို ဟောဘ၏။ ရူပ-အစရှိ ၎ငါ သင်္ခါရတရားတို့သည် အာရုံပြုကြသည့်သောအခါ အထည်ကိုယ် ပုံသဏ္ဌာန်ကဲ့သို့ ထင်လာ၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "ရူပနိမိတ္တာဒိနံ" ဟု ဖွင့်သည်။ နိမ္မာန်၌ကား ထိုကဲ့သို့ ပုံသဏ္ဌာန်မရှိပါ။ [လောကိယဝေဒနာများချုပ်၍ ချမ်းသာပုံကို ဘာသာ၌ကား ပြထားပြီ။]

အာနန္ဒ။ တသွာ၊ ထို့ကြောင့်။ (ဖလ–သံမဝပတ်ဖြင့် နေရခြင်းက ချမ်းသာလှခြင်းကြောင့်။) ဣဟ၊ ဣ၀ိ သာသနာတော်၌။ (တုမှေ၊ အသင်တို့သည်။) အတ္တဒီပါ၊ မိမိဟူသော မှီရာကျွန်း ရှိကုန်သည်။ (မိမိကိုမှီရာကျွန်းပြုကုန်သည်) အတ္တသရဏာ၊ မိမိဟူသော အားကိုးရာရှိကုန်သည်။ (မိမိကို သာ အားကိုးကုန်သည်။) အနညသရဏာ၊ မိမိမှတပါး အခြားသူဟူသော အားကိုးရာမရှိကုန်သည်။ (မိမိမှတပါး အခြားသူကို အားမကိုးကုန်သည်။) (ဟုတ္တာ။) ဝိဟရထ၊ ကုန်လော့။

ဓမ္မဒီပါ၊ တရားတည်းဟူသော မှီရာကျွန်း ရှိကုန်သည်။ ဓမ္မသရဏာ၊ တရားတည်းဟူသော အားကိုးရာရှိကုန်သည်။ (တရားကိုသာ အားကိုးကုန်သည်။) အနညသရဏာ၊ တရားမှတပါး အခြားအားကိုးရာမရှိကုန်သည်။ (တရားမှတပါး အခြားအရာကို အားမကိုးကုန်သည်။) (ဟုတ္တာ။) ဝိဟရထ၊ နေကြကုန်လော့။ [အသင်တို့လည်း အရဟတ္တဖိုလ် သမာပတ်ဖြင့် ချမ်းချမ်းသာသာ နေနိုင်ဖို့ရန် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသာ အားကိုး၍နေကြ။ တရားကိုသာ အားကိုး၍နေကြ ဟူလို။]

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ကထဉ္စ၊ အာဘယ်နည်းဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အတ္တဒီပေါ၊ မိမိဟူသော မှီရာကျွန်းရှိသည်။ပ။ အနညသရဏောသည်။ (ဟုတ္တာ။) ဝိဟရတိ၊ နည်း။ အာနန္ဒ။ ဣဓ၊ ဣ၀ိသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ဝိနေယ္ယ၊ လောကေ အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿံ။ [ပုစ္ဆာဥနှုံပုါတ် ၁၆၀–၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] အာနန္ဒ။ ဧ၀ံ ခေါ၊ လျှင်။ ဝါ၊ ဣနည်းအားဖြင့်။ ဘိက္ခု။ပ။ အနညသရဏောဟုတ္တာ)ဝိဟရတိ။

၁။ ဒီပ။ ။ဒ္ဝိတိ (ဘာ၀ေယိ) +အာပေါ ၀ေတော ဣတောတိ ဒီပေါ-ရေ၏ နှစ်ပါးသော အဖို့ကိုဖြင့် စီးသွားရာ အရပ်၊ ရေ၏ နှစ်ဖြာခွဲ၍ စီးသွားရာကျွန်း။ [ဒ္ဝိ+အာပေါ-မှ ဒ္ဝိကို ဒီ-ပြု၊ ဒီ+အာပေါ-ကို သန္ဓိစပ်။] ဣ၀ိ နေရာ၌ ကာမောဃ-စသော ရေအယဉ်လေးပါး (သို့မဟုတ်) သံသရာတည်းဟူသော ကြီးစွာသော ရေအယဉ် သည် မလွှမ်းမိုးနိုင်သော အတ္တာ (မိမိ)ကို "ဒီပ"ဟု ယူပါ။

၂။ အတ္တာ။ ။"အတ္တာ"ဟူသည် ပြောရိုးဆိုစဉ်အားဖြင့် "မိမိ"ဟု ဆိုအပ်သော ခန္ဓာကိုယ်တခုလုံးတည်း။ ဣ၀ိနေရာ၌ ထို ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို မဆိုလိုပါ။ပရမတ္ထ (တရားကိုယ်)အားဖြင့် မိမိ၏ ကိုယ်တွင်းသို့ဖြစ်သော တရားကို "အတ္တာ"ဟု ဆိုလိုသည်။ ဣသို့လျှင် ပြီးစေအပ် ဖြစ်စေအပ်သော ထို တရားသည်–အသင်တို့၏ သမ္ဘဝရာ အလယ်၌ မှီရာကျွန်းသဖွယ် ဖြစ်လိမ့်မည်–ဟူလို။ ထို့ကြောင့် "ဓမ္မဒီပါ" စသည်ကို ဆက်၍မိန့်တော်မူသည်။

အမှာ။ ။မိမိကိုယ်ကို အားကိုးရာဖြစ်အောင်၊ တရားတည်းဟူသော အားကိုးရာ ရှိအောင် ရဟန်းသည် ဘာယာနုပဿနာ ဘာဝနာကို ပွားများ၍သော်လည်း နေရ၏။ ဝေဒနာနုပဿနာဘာဝနာ၊ စိတ္တာနုပဿနာဘာဝနာ၊ ဓမ္မာနုပဿနာဘာဝနာ–ကို ပွားများ၍သော်လည်း နေရ၏။ ဤသို့ ပွားများ၍နေလျှင် လိုချင်မှု"အဘိဇ္ဈာ"ကိုလည်းကောင်း၊ စိတ်ဆင်းရဲမှု "ဒေါမနဿ"ကိုလည်း ကောင်း ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ ထိုသို့ ပယ်ဖျောက်နိုင်လျှင် မိမိကိုယ်ကို မှီရာကျွန်း သဖွယ်ဖြစ်အောင်၊ တရားတည်းဟူသော အားကိုးရာရှိအောင် နေရာရောက် သည်–ဟု မိန့်တော်မူလိုသည်။

အာနန္ဒ။ ယေဟိ ကေစိ၊ အကြင် အမှတ်မရှိ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့ သည်။ 'တေရဟိ ဝါ၊ ငါဘုရားထင်ရှားရှိရာ ယခုအခါ၌လည်းကောင်း။ မမ၊ ၏။ အစ္စယေန ဝါ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံရာအခါ၌လည်းကောင်း။ အတ္တဒီပါ၊ ကုန် သည်။ပ။ အနညသရဏာ၊ ကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) ဝိဟရိဿန္တိ၊ နေကြလိမ့် မည်။ အာနန္ဒ။ ယေ ကေစိ၊ အကြင် အမှတ်မရှိ အလုံးစုံကုန်သော။သိက္ခာ ကာမာ၊ သိက္ခာသုံးပါးကို လိုလားကုန်သော။ ဧတေ ဘိက္ခူ၊ ဤ ရဟန်း တို့သည်။ မေ၊ ငါဘုရား၏ (သာသနာတော်၌)။ [သာသနေ–ဟု ဋီကာ ထည့်သည်။] တမတဂ္ဂေ၊ အလွန်မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ (တနည်း) တမတဂ္ဂေ၊ အလွန်မြတ်သူတို့၏ အဖြစ်၌။ [အလွန်မြတ်သူ၏အဖြစ်၌–ဟူလို။] ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဒုတိယဘာဏဝါရော၊ ဒုတိယဘာဏဝါရ–တည်း။

၁။ (က) တမတဂ္ဂေ။ပ။ဘိက္ခူ။ ။တမတဂ္ဂေ–တမ+အဂ္ဂေ။မေတေ–မေ+ဧတေ။ မေ–ကို"မမ"ဟု အဋ္ဌကထာဖွင့်၍ "သာသနေ"ဟု ဋီကာထည့်သည်။ ဤဝါကျ၏ ဆိုလိုရင်းကား–တရားတည်းဟူသော အားကိုးရာရှိအောင် သိက္ခာသုံးပါးကို လိုလား လျက် သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို ပွားများကာ နေကြသော ရဟန်းများသည် (အရဟတ္တ ဖိုလ်ကို ရသည်အတွက်) ငါဘုရား၏သာသနာ၌ အမြင့်မြတ်ဆုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ် ကြလိမ့်မည်–ဟူလို။

(ခ) တမတဂ္ဂေ။ ။"'တမ+အဂ္ဂေ' ဟု ဖြတ်၊ "ဝိသေသေန+အဂ္ဂါ အဂ္ဂတမာ" ဟု ဆိုလိုလျက် တမပစ္စည်း ရှေးဦးကျ၍"တမ အဂ္ဂါ"၊ (တ်) လာလျှင်"တမ တဂ္ဂါ" ဟု ဖြစ်သည်။ အဂ္ဂ'သဒ္ဒါ 'ဥတ္တမ'အနက်ဟော။ [အဘယာရာမ ဆရာတော်၏ မောဂ္ဂလာန်နိဿယသစ်၊သညာဝိကတ္တာ၊ ၄၅–သုတ်ကို မှီအပ်သောအဓိပ္ပာယ်ဘည် ။]

(ဂ) တမ တဂ္ဂေ–၌ ဝိဘတ်။ ။"'တမ တဂ္ဂေ' မေ တေ အာနန္ဒ ဘိက္ခူ ဘဝိဿန္တိ၊ ယေ ကေစိ သိက္ခာကာမာ"ဟု ပါဠိတော်ရှိ၏။ လို့ကြောင့် ဧတေ

ဘိက္ခု-နှင့် အရတ္တအောင် တမ တဂ္ဂေ-၌ ပထမာယောကို (၄)ပြုထားသည်ဟု ကြပါ။ [သဒ္ဒနီတိ၊ နာမကပ္ပ၊ ၂၇၇-သုတ်ဖြင့် ပထမာ-ယောကို (၄)ပြု။]

(ဃ) အနက်ပေး။ ။ဤအဖွင့်အရ "အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ဧတေ ဘိက္ခူ။တို့သည်။ မေ၊ ၏ (သာသနာတော်၌။) တမ တဂ္ဂါ။ အလွန်မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝါ၊ အမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။" ဤသို့ အနက်ပေးပါ။

(c) ဋီကာနည်း။ ။ဋီကာ၌ကား "ဟမ်တဂ္ဂေ"၌ တမ-သဒ္ဒါ ရှေ့ကျသည်ဟု ယူဆရန် ခဲယဉ်းသောကြောင့် "တမ ယောဇယ အဂ္ဂေ၊ တမ-သဒ္ဒါနှင့် ယှဉ်စပ်သုံးစွဲရခြင်း၏ အထွတ်အထိပ်။ တသ အတိက္ကန္တာဘာဝတော။ (ဘာ့ကြောင့်နည်း) ထို တမ ယောဇ-ထက် သာလွန်သော တမယောဇ-မရှိသောကြောင့်တည်း" ဤသို့ ဖွင့်ထားသည်။

ဆက်ဦးအုံ၊-ဤ သတိပဋ္ဌာန်ဖြင့် နေလေ့ရှိသော ရဟန်းတို့သည် မိမိကို တရားတည်းဟူသော အားကိုးရာရှိအောင် ပြုပြီးဖြစ်ရကား မိမိတို့အထက်၌ တမ-ပစ္စည်းဖြင့် ယှဉ်စပ်သုံးစွဲစရာ ပုဂ္ဂိုလ်မရှိ။ သူတို့သည်ပင် "တမ တဂ္ဂ၊ တမ-ပစ္စည်းနှင့် ယှဉ်ခြင်း၏ အထွတ်အထိပ်" များဖြစ်ကြသည်-ဟူလို။ ဧ၊မေ+အဂ္ဂတမာတိ တမ တဂ္ဂါ" စသော အဋ္ဌကထာကို အဓိပ္ပာယဆွဲ-ဟု ဋီကာဆရာ ယူဆဟန်တူပါသည်။

(e) ဤ ဋီကာအလို။ ။တမ တဂ္ဂေ-၌ တမ-နောင် ယောဇ-သဒ္ဒါ ကျေ၏။ အဂ္ဂ-သဒ္ဒါလည်း ဥတ္တမ-အနက်ကိုမဟောပဲ ကောင်း (အထွတ်အထိပ်) အနက်ကို ဟော၏-ဟု မှတ်ပါ။

(ဆ) အနက်ပေး။ ။အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ဧတေ ဘိက္ခူ။။ တို့သည်။ မေ၊ ၏ (သာသနာ၌။) တမ တဂ္ဂေ၊ တမ-သဒ္ဒါနှင့် ယှဉ်ခြင်း၏ အထွတ်အထိပ်တို့သည်။ ဝါ၊ အလွန်မြင့်မြတ်သူတို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ။

(c) ရှေးနီဿယ။ ။ရှေးနီဿယ၌ "အတိ ဝိယ အဂ္ဂေ ဥတ္တမဘာဝေ"ဟူသော အဋ္ဌကထာကို ထောက်၍ "တမ တဂ္ဂေ"ကို သတ္တမီဝိဘတ်ဆုံးသော ပုဒ်ဟု ယူဆကာ "တမ တဂ္ဂေ၊ အလွန်မြတ်သည်၏ အဖြစ်၌။"ဟု အနက်ပေးထား၏။ ထို အတိုင်းလည်း တနည်းပေးလိုက်ပါသည်။

နိုမိတ္တောဘာသကထာ

၁၆၆။ အထ ခေါ၊ ဌ်။ (ဥက္ကာစေလ–မြို့မှ ထွက်တော်မူ၍ ဝေသာလီမြို့ဝယ် ရောက်တော်မူပြီးရာ ထိုအခါ၌။) ဘဂဝါ။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ ["နေ့၏ ရှေ့အဖို့ဖြစ်သော အခါ၌"ဟု သဒ္ဒတ္ထ–ပေးပါ။] နိဝါသေတ္ဝာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဆင်ကာ ဝတ်တော်မူ၍။ ပတ္တ–စီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍။ [သင်္ကန်းကိုရုံပြီး သပိတ်ကို လက်ဖြင့်ပွေ့တော်မူ၍။] ဝေသာလိံ၊ ဝေသာလီမြို့သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှာ။ (ဆွမ်းရဖို့ရာ–ဆွမ်းခံ။) ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူပြီ။

ဝေသာလိယံ၊ ဌ်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှာ။ စရိတ္ဝာ၊ လှည့်လည်တော်မူပြီး၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားရာကာလ၏နောက်အဖို့၌။ [ဘတ္တ–ဖြင့် ဘတ္တဿ ဘုဥ္ဇန–တိုင်အောင် ဌာနူပစာရ–အားဖြင့် ယူပါ။] ပိဏ္ဍပါတ ပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းစားရာ အရပ်မှ ဗဲခဲ့သည်။ [တချို့နေရာ၌ "ဆွမ်းခံမှာမှ ဗဲခဲ့သည်"ဟု ပေးပါ။] (ဟုတ္ဝာ။) အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (ကိ။) အာနန္ဒ။

၁။ ဘုရားရှင်၏ ခရီးစဉ်။ ။ပါဠိတော် ပုဒ်စဉ် ၁၆၃–၌ ပါသည့်အတိုင်း ဘုရားရှင်သည် ဝေသာလီ-မြို့ အနီး"ဝေဠုဝ"ရွာဝယ်၌ ဝါကပ်တော်မူပြီးနောက် ဝါကျွတ်သောအခါ ထိုရွာမှ ထွက်တော်မူ၍ သာဝတ္ထိမြို့ ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်သို့ကြွတော်မူသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုမြို့၌ နေတော်မူစဉ် တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် မဂဓတိုင်း "နာဠက"ရွာဝယ် မိမိမွေးမြင်ခဲ့ရာတိုက်ခန်း၌ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့မှာ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် အရှင်သာရိပုတ္တရာပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသောအခါ သာဝတ္ထိမှ ရာဇဂြိုဟ်သို့ ရောက်တော်မူ၏။ ထိုမှ၌ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်သည် "ကာဠသိလာ"မည်သော အရပ်ဝယ် (အရှင်သာရိပုတ္တရာ ပရိနိဗ္ဗာန် စံရာရက်မှ တဆယ့်ငါးရက် လွန်၍) တန်ဆောင်မုန်းလကွယ်နေ့မှာ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူပြန်သည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် အဋ္ဌသာဝက–နှစ်ပါးတို့ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီးနောက် ရာဇဂြိုဟ်မှ ထွက်၍ ချားစွာသော ရဟန်းအပေါင်း ခြေရံလျက် ဒေသစာရီ လှည့်လည်သောအခါ "ဥက္ကာစေလ"မြို့သို့ ရောက်လျှင် ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းဝယ် ငွေပြားအဆင်းနှင့်တူသော သဲသောင်ပြင်၌ သီတင်းသုံးလျက် အဋ္ဌသာဝက-နှစ်ပါးတို့၏ ပရိနိဗ္ဗာန်စံခြင်းနှင့် စပ်သော ဂုဏ်ကို မိန့်တော်မူသည်။ [ထိုသုတ်သည် သံ-၃၊ ၁၄၁-၌ ပါ၏။]

ထို"ဥက္ကာစေလ"မြို့မှထွက်၍ ဝေသာလီမြို့သို့ ကြွတော်မူသည်။ ထိုမြို့ ရောက်ပြီးနောက် နံနက်အခါဝယ် ဆွမ်းခံဝင်တော်မူသည်။

နိသီဒနံ၊ နိသီဒိုင်ကို။ (သားရေပိုင်း၊ သားရေနွယ်ကို။) ဂဏှာဟိ၊ ယူခဲ့လော့။ [နိသီဒနန္တိ ဇတ္တု စမ္မခဏ္ဍံ အဓိပ္ပေတံ။–အဋ္ဌကထာ။ ရှေးက စမ္မခဏ္ဍ–ကို ကြည့်၍ "စမ္မခဏ်"ဟု ခေါ်ကြသည်။] ယေန၊ ဌ္ဌ။ စာပါလံ၊ စာပါလ–မည်သော။ စေတိယံ၊ စေတီသည်။ (နတ်ကွန်းသည်။) (အတ္ထိ။) တေန၊ စာပါလ စေတီ–ရှိရာ ထိုအရပ်သို့။ ဒီဝါ ဝိဟာရာယ၊ နေ့အခါ၌ နေခြင်းငှာ။ ဥပသင်္ကမိဿာမ၊ သွားကြစို့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ [ဧဝံ ဘန္တေတိ–စသော ဝါကျတို့၌ အနက်လွယ်ပြီ။]

၁၆၇။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေပြီးသော။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (ကိုး။) အာနန္ဒ။ ဝေသာလီ၊ ဝေသာလီမြို့ကို။ ရမဏီယာ၊ မြေလျှောက်ထိုက်၏။ [ဤသို့ ကံ–ဟော ဝါကျ ဖြစ်သော်လည်း 'မြန်မာစကားချော အောင် အနက်ပေးပါမည်။] ဥဒေနံ၊ ဥဒေန–မည်သော။ စေတိယံ၊ စေတီသည်။ ဝါ၊ ဥဒေန–နတ်ကွန်းသည်။ ဝါ၊ ဥဒေန – နတ်ကွန်း၌ ဆောက်အပ်သော ကျောင်းသည်။ ရမဏီယံ၊ မြေလျှောက်ထိုက်၏။ ဝါ၊ ပျော်စရာကောင်း၏။ [နောက်နောက်ပုဒ်တို့၌ ဤနည်းမှီ၍ ပေးပါ။]။ပ။ ရမဏီယံ စာပါလံ စေတိယံ။

အာနန္ဒ။ ယဿ ကဿစိ၊ အကြင် အမှတ်မရှိ တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို။ (တန်ခိုး၏ အခြေခံ တရားတို့ကို။) ဘာဝိတာ၊ မိမိသန္တာန်၌ တိုးပွားစေအပ်ကုန်ပြီ။ ဗဟုလီကတာ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ အလေ့အလာပြုအပ်ကုန်ပြီ။ ယာနီကတာ၊

၁။ ဥဒေနံ စေတိယံ။ ။"ဥဒေန" ဟူသည် ယက္ခ–အနွယ်ဝင် နတ်ဘီလူး၏ နာမည်တည်း။ ထို ဥဒေန–နတ်၏ အတွက် အုတ်စသည်ဖြင့် ဆောက်လုပ်အပ် စီအပ်သော နတ်ကွန်း နတ်နန်းသည် လူတို့က အရှိအသေ ပြုအပ်သောကြောင့် "ဥဒေန စေတိယ" မည်၏။

ဘုရားရှင် ပွင့်တော်မူလာသော အခါ၌ကား လူတို့နှင့် ကင်းရှင်း၍ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သော ထိုနေရာဝယ် ဘုရားရှင်အတွက် ကျောင်းဆောက်ကြ၏။ ထို ကျောင်းလည်း ရှေးနာမည်ရင်း အတိုင်းပင် (ဥဒေန စေတိယ) ဟု ထင်ရှားနေသည်။ [ဂေါ တမက် စေတိယ်–စသည်တို့လည်း နည်းတူပင်။]

၂။ ယာနီကတာ။ ။ယုတ္တယာနံ ဝိယ ကတာ။–အဋ္ဌကထာ။ အာဇာနည်မြင်းနှင့် ကပ်ယှဉ်အပ်သော ရထားသည် ကျွမ်းကျင်လိမ်မာသော ရထားတိန်းက အုပ်ချုပ်မောင်းနှင်အပ်လျှင် အလိုရှိတိုင်းဖြစ်နိုင် (သွားလိုရာအရပ်သို့ လွယ်လွယ်ကူကူ သွားရောက်နိုင်)သကဲ့သို့၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါးတို့လည်း ထိုဣဒ္ဓိပါဒ်ရှင်ကို အလိုရှိရာ ဖြစ်စေနိုင်သည်။

ကပ်ယှဉ်အပ်သော ယာဉ်ကဲ့သို့ ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ ဝတ္ထုကတာ၏ တည်ရာမြေ ကဲ့သို့ ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အနုဋ္ဌိတာ၏ ထိုထိုအကျိုးတို့၏တည်ခြင်းငှာ လျောက်ပတ်အောင် ထားအပ်ကုန်ပြီ။ ဝါ ဆောက်တည်အပ်ကုန်ပြီ။ ဟရိစိတာ ထက်ဝန်းကျင် ဆည်းပူးအပ်ကုန်ပြီ။ သုသမာရဒ္ဓါ ကောင်းစွာ အားထုတ်အပ်ကုန်ပြီ။ သော ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာကခ်မာနော အလိုရှိလတ်သော်။ (မသေပဲ နေလိုလတ်သော်။) ကပ္ပံ ဝါ၏ အာယုကပ်ပတ်လုံးသော်လည်းကောင်း။ ကပ္ပါဝသေသံ ဝါ အာယုကပ်ထက် ပိုလွန်ကြွင်းကျန်သော ကာလပတ်လုံးသော်လည်းကောင်း။ တိဋ္ဌေယျ မသေပဲ တည်နိုင်ရာ၏။ အာနန္ဒ။ တထာဂတာ သည်။ ပ။ သုသမာရဒ္ဓါ။ အာနန္ဒ။ အာကခ်မာနော လတ်သော်။ တထာဂတော သည်။ [ဤ၌ "သော" ပါသည်မှာပို၏။] ။ပ။ တိဋ္ဌေယျ။ ဤတိ ပြီ။

အာယသ္မာ အာနန္ဒော သည်။ ဧပံပိ ဤသို့လည်း။ ဘဂဝတာ မြတ်စွာဘုရားက။ သြဋ္ဌာရိကေ ထင်ရှားသော။ နိမိတ္တေ အရိပ်နိမိတ်ကို။ ကယိရမာနေ ပြုအပ်သော်။ သြဋ္ဌာရိကေ သော။ သြဘာသေ အရိပ်အရောင်ကို။ ကယိရမာနေ ပြုအပ်သော်။ ပဋ္ဌိဝိဇ္ဇိတုံ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှာ။ (အဓိပ္ပာယ်ကို နားလည်ခြင်းငှာ။) နာသက္ခိ မစွမ်းနိုင်။ [နိမိတ္တ–နှင့် သြဘာသ–အထူးကို ဋီကာ၌ကြည့်ပါ။]

ဘဂဝန္တံ ကို။ နု ယာစိ မတောင်းပန်နိုင်။ (ကိုယ်အတယ်သို့မတောင်းပန်နိုင်သနည်း။) ဘန္တေ ရှင်။ ဘဂဝါ သည်။ ဗဟုဇနဟိတာယ မျိုးစွာသော လူအပေါင်း၏ စီးပွားအလို့ငှာ။ ဗဟုဇနသုခါယ မျိုးစွာသော လူအပေါင်း၏ ချမ်းသာအလို့ငှာ။ (ချမ်းသာဖို့ရာ။) လောကာနုကမ္ပာယ သတ္တ

၁။ ဝတ္ထုကတာ ။ ။ [ဝတ္ထု၊တည်ရာ။] အားလုံးကုန်အောင် စိတ်၏ညစ်နွမ်းကြောင်း (ဥပက္လေသ) တို့ကို သုတ်သင်ခြင်းအားဖြင့် တန်ခိုးဖြစ်ခြင်း၏ တည်ရာဖြစ်အောင် ပြုအပ်ကုန်ပြီ။

၂။ အနုဋ္ဌိတာ။ ။ထိုထိုအကျိုးတို့၏တည်ခြင်းအား သင့်လျော်အောင် ထားအပ်ကုန်၏။ ['အကမ္မက' ဖြစ်သော ဌာ–ဓာတ်သည် အနု–ရှေးရှိသောကြောင့် 'သကမ္မက' ဖြစ်သည်။ (တ) ပစ္စည်း 'ကံ' အနက်ဟော။]

၃။ ကပ္ပံ ဝါ ကပ္ပါဝသေသံ ဝါ။ ။"ကပ္ပ" ဟူသည် ထိုထိုကာလ၌ဖြစ်သော လူတို့၏အသက်တမ်းတည်း။ "အာယုကပ်" ဟု ဆိုလိုသည်။ "ကပ္ပါဝသေသ=အာယုကပ်၏ အကြွင်းအကျန်" ဟူသည် အသက်တမ်းထက် အပိုအလွန်ဖြစ်သော ကာလတည်း။ [အဋ္ဌကထာ၌ မဟာသိဝ–ထေရ်၏ ဝါဒကိုလည်း ပြသေး၏။]

လောက-ကို သနားစောင့်ရှောက် ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ ဟိတာယ၊ စီးပွားအလို့ငှာ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှာ။ ကပ္ပံ၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး။ တိဋ္ဌတု၊ တည်တော်မူပါ။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကို မိန့်တော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကပ္ပံ၊ လုံး။ တိဋ္ဌတု၊ ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မတောင်းပန်နိုင်။

မာရေန၊ မာရ်နတ်သည်။ ပရိယုဋ္ဌိတ စိတ္တော၊ ထက်ဝန်းကျင် လုယူအပ်သော စိတ်ရှိသူသည်။ ဝါ၊ လွှမ်းမိုးအပ်သော စိတ်ရှိသူသည်။ ပဋ္ဌိဝိဗ္ဗိတုံ၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှာ၊ (နှ သက္ကာ၊ ဟေယျ) ယထာ၊ မစ္ဆမ်းနိုင်သကဲ့သို့။ (တထာ၊ တူ။) ပဋ္ဌိဝိဗ္ဗိတုံ၊ ငှာ။ နာသက္ခိ၊ နိုင်။ [ယထာ တံ-ဌ "တံ" သည် အနက်မရှိ။]

အမှာ။ ။မာရ်နတ် အနှောင့်အယှက် ခံရသော ပုဂ္ဂိုလ်တဦးသည် အကြောင်းအရာတခု၏ အကျိုးရှိမရှိကို နားမလည်နိုင် သကဲ့သို့ အရှင်အာနန္ဒာ၏ စိတ်ကိုလည်း မာရ်နတ်က နှောင့်ယှက်ထားသော ကြောင့် မြတ်စွာဘုရား မိန့်တော်မူအပ်သော (အာယုကပ် ပတ်လုံး နေနိုင်၏ဟူသော) စကားကို နားမလည်၍ မြတ်စွာဘုရားကို အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်နေတော်မူပါ-ဟု မတောင်းပန်နိုင်။

(၅) ဒုတိယမ္ပိ ခေါ။ပ။တတိယမ္ပိ ခေါ။ပ။ပရိယုဋ္ဌိတစိတ္တော။ [ရှေးအတိုင်းပေးပါ။] အထ ခေါ၊ ဌ။ (သုံးကြိမ်မြောက် မိန့်တော်မူပြီးရာ ထို အခါ ဌ။)။ပ။ အာမန္တေသိ။ (ကိုး။) အာနန္ဒ။ တုံ၊ ဌ်ိ။ သည်။ ဂစ္ဆ၊ သွားတော့။ ဒါနိ၊ ဌ။ ယထာ၊ အကြင် သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ အချိန်ကို။ မညသိ၊ သိ၏။ (တံ၊ ထို သွားချိန်ကို။) (ကရောဟိ၊ ပြုလော့။) ဣတိ၊ ပြီ။ပ။ အဝိဒူရေ၊ အနီးဖြစ်သော။ အညတရသ္မိံ၊ အမှတ်မရှိ တပင်သော။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်၏ အနီးအောက်ဌ။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။

၁။ ပရိယုဋ္ဌိတစိတ္တော။ ။ယထာ (အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့် လွှမ်းမိုး အပ်သော်၊) ကိဉ္စိ အတ္ထာနတ္ထံ (တစုံတခုသော အကျိုးရှိသည် မရှိသည်ကို။) သလ္လက္ခေတုံ နှ သက္ကာ၊ ဧवं အာဘိဘူတစိတ္တော။ (ဤ အခြင်းအရာအားဖြင့် လွှမ်းမိုးအပ်သော စိတ်ရှိသူသည်။) [နာသက္ခိ-ဌ် စပ်။]-ဋီကာ။

မာရယာစနကထာ

၁ဖြင့်။ အထ ခေါ်၊ ဌ်။ (အရှင်အာနန္ဒာ ထ-သွားရာ ထိုအခါ၌။) ပါပိမာ၁၊ မကောင်းမှုရှိသော။ (မကောင်းမှု အကုသိုလ် တရားရှိသော။) မာရော၂၊ မာရ်နတ်သည်။[ဥပသက်မိ-စသည်၌ စပ်။] အာယသွန္ဒေအာနန္ဒေ၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ အစိရပက္ကန္တေ၊ ဖဲသွားပြီးသော အရှင်အာနန္ဒာ၏ ကြာသောကာလ မရှိသေးမီ။ ဝါ၊ ဖဲသွားပြီး၍ မကြာသေးမီ။ပ။ဥပသက်မိ၊ သွားပြီ။ပ။အဋ္ဌာသိ၊ တည်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ဌ်။ ဌိတော၊ တည်ပြီးသော။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ပ။အဝေါစ။ (ကိုး။) ဘန္တေ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒါနိ၊ !ဌ်။ ပရိနိဗ္ဗာတု၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူပါ။ သုဂတော၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗာတု၊ ပါ။ ဘန္တေ။ ဒါနိ၊ ဌ်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပရိနိဗ္ဗာန ကာလော၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူရာ အခါပါတည်း။

ဘန္တေ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သော ဝါစာ၊ ဤ စကားကို။ ဘာသိတာ ခေါ၃၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်သာ။ [မိန့်တော်မူဖူးသည်သာ။] (ကိုး၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူအပ်ဖူး သနည်း။) ယာဝ၊ အကြင် မျှလောက်။ မေ၊ ၏။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သာဝကာ၄၊ စကားကို နားထောင် ကုန်သည်။

၁။ ပါပိမာ။ ။ပါပံ+ယသ+အတ္ထိတိ ပါပိမာ၊ မကောင်းမှု အကုသိုလ် တရားရှိသော မာရ်နတ်၊ [ပါပပုဗ္ဗ+ဋုမန္ဒ-ပစ္စည်း။]

၂။ မာရော။ ။မာရေတိတိ မာရော၊ (မရ+ကာရိတ်ကျေ+ဏ ပစ္စည်း။] သတ္တဝါတို့ကို စီးပွားမဲ့ခ်ခ် တိုက်တွန်းလျက် ကောင်းသော ဂုဏ်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းအားဖြင့် သတ်ဖြတ်တတ်သောကြောင့် "မာရ်"မည်၏။-အဋ္ဌကထာ။

တနည်း။ ။ရာဂကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ကို တားမြစ်ခြင်းအားဖြင့် "ဇာတိ" ဟူသော အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့် ထိုထို ဘဝ၌ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်းသော သတ္တဝါတို့ကို သတ်တတ်သောကြောင့် "မာရ်"မည်၏။-ဋီကာ။

၃။ ဘာသိတာခေါ ပနေသာ။ ။ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီး၍ မကြာမီ ရှစ်သတ္တဝါဟု-မြောက် အဇပါလ-ညောင်ပင်အောက်ဝယ် သီတင်းသုံးတော် မူစဉ်ကလည်း ပရိနိဗ္ဗာန် စံဖို့ရန် မာရ်နတ်လာ၍ တောင်းပန်ခဲ့ပူး သေး၏။ ထိုစဉ် "နု ဘာဝါဟံ ပါပိမ"စသည်ဖြင့် အကြောင်းပြု၍ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာက ပယ်ခဲ့ဘူး၏။ မာရ်နတ်သည် ထိုအချက်ကိုပြု၍ ပရိနိဗ္ဗာန် စံဖို့ရန် လျှောက်လေသည်။ [အကျယ်ကို ဋီကာ၌ ကြည့်ပါ။]

၄။ နု သာဝကာ။ ။ဘိက္ခူ၊ နု သာဝကာ-ဟု နု-သဒ္ဒါ၏နောက်၌ ရှိသော ကြောင့် သာဝကာ-ကို ဝိဂဟတိ-ကတ္တား (သို့မဟုတ်) ဝိသေသ-ကတ္တားအဖြစ်ဖြင့် "မေ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ သာဝကာ၊ စကားကိုနားထောင်ကုန်သည်။"ဟု ပေး

ဝိယတ္တာ၏ မင်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ထက်မြက်ကုန်သည်။ ဝါ၊ သစ္စာ-ကို ထိုးထွင်းမြင် သိတတ်သော ပညာဖြင့် ထက်မြက်ကုန်သည်။

ဝိနီတာ၏ မင်၏အစွမ်းအားဖြင့် ဆုံးမအပ်ပြီးကုန်သည်။ ဝါ၊ ကိုယ်လေးသော တို့ကို အကြင်းမဲ့ ပယ်ခြင်းဖြင့် ဆုံးမအပ်ပြီးကုန်သည်။ ဝိသာရဒါ၏ ကင်းသော ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိကုန်သည်။ ဝါ၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း ကင်းသဖြင့် ရဲဝံ့ကုန်သည်။

ဗဟုဿုတာ-များစွာကြားနာအပ်ပြီးသော ပိဋကတ်သုံးပုံဟူသော ဘုရားစကားတော်ရှိကုန်သည်။ ဝါ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဟူသော ဘုရားစကားတော်ကို များစွာကြားနာပြီးကုန်သည်။ဓမ္မဓရာ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဟူသော တရားတော်ကို ဆောင်နိုင်ကုန်သည်။

လိုက်ပါသည်။ ဘိက္ခု-၏ ဝိသေသနအဖြစ်ဖြင့် "မေ၊ ၏။ သာဝကာ၊ သာဝက ဖြစ်ကုန်သော။ (တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။) ဘိက္ခု။ တို့သည်။" ဤသို့လည်း ရှေးနိဿယ အတိုင်း ပေးနိုင်ပါသည်။

၁။ ဝိယတ္တာ။ ။မဂ္ဂဝသေန ဝိယတ္တာ-အဋ္ဌကထာ။ သစ္စသမ္ဗုဒ္ဓိပေမ ဝေယျတ္တိ ယေန။ (သစ္စာကိုကောင်းစွာထိုးထွင်း၍ သိခြင်းဟူသော ထက်မြက်သူ၏ အဖြစ်ဖြင့်။) ဗျတ္တာ။-ဋီကာ။

အမှာ။ ။ဝိယတ္တာ-နှင့် ဗျတ္တာ-သည် အနက်တူ၏။ ဝိ+အဋ္ဌ-ဓာတ် (ထင်စွာပြုခြင်း အနက်ဟော) +တ ပစ္စည်းဖြင့် ဝိ+အတ္တာ-ဟု ဖြစ်၏။ (ယ်) လာလျှင် "ဝိယတ္တာ"၊ (ယ်) မလာပဲ ဝိ-၌ ဣ-ကို ယ၊ ဝ-ကို ဗ-ပြုလျှင် "ဗျတ္တာ"ဟု ဖြစ်သည်။

၂။ ဝိနီတာ။ ။တဏှေ (ထို မင်၏အစွမ်းဖြင့်ပင်။) ဝိနီတာ။-အဋ္ဌကထာ။ ကိုယ်လေးသာနှင့် သမုဋ္ဌေဒဝိနယနေန , (ကိုယ်လေးတို့ကို အကြင်းမဲ့ သတ်ဖြတ်ခြင်း ဟူသော ဆုံးမခြင်း နည်းဖြင့်။) ဝိနီတာ။-ဋီကာ။

၃။ ဝိသာရဒါ။ ။တထာ (ထို မင်၏ အစွမ်းအားဖြင့်) ဝိသာရဒါ။-အဋ္ဌကထာ။ အရိယမဂ္ဂါဓိဂမေနေ၀ (အရိယာမင်းကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းကြောင့်ပင်။) သတ္ထုသာသနေ ဝေသာရဇ္ဇပတ္တိယာ (ရဲဝံ့သူ၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းဖြင့်။) ဝိသာရဒါ။ သာရဇ္ဇ ကရာနံ (ကြောက်ရွံ့ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော။) ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာဒိပါပဓမ္မာနံ (တို့၏) ဝိဂမေန (ကင်းခြင်းကြောင့်) ဝိသာရဒဘာဝံ ပတ္တာတိ အတ္ထော။-ဋီကာ။

၄။ ဗဟုဿုတာ။ ။အကြင်ကြားနာအပ်သော ဘုရားစကားတော်၏ အစွမ်းဖြင့် ဝဋ္ဋဒုက္ခမှ ထွက်မြောက်နိုင်၏။ ထို ပိဋကတ်သုံးပုံဟူသော ဘုရားစကားတော်ကို ဤနေရာ၌ "သုတ"ဟု ယူပါ။ သောတမ္ဘန် သုတံ၊ ကြားနာထိုက်သော ပိဋကတ်သုံးပုံ ဟူသော ဘုရားစကားတော်။ [တေပိဋကံ သောတမ္ဘဘာ၀ေန သုတန္တိ ၀ုတ္တံ။-ဋီကာ။]

ဆက်ဦးဒုံ-သုတ-အရ ကြားနာအပ်သော အညှိုး အလတ်၊ အမြတ်ဖြစ်သော စကားအားလုံး (တရားအားလုံး) နှင့် ဆိုင်သော်လည်း ဤနေရာ၌ ဝဋ္ဋဒုက္ခမှ ထွက်

ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပဋိပန္နာ၁၊ လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအားလျော်သော ဝိပဿနာ-တရားကို ကျင့်ပြီးကုန်သည်။ သာမိစိပ္ပဋိပန္နာ၂၊ လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအား လျောက်ပတ်သော ဝိပဿနာတရားကို ကျင့်ပြီးကုန်သည်။

အနုဓမ္မစာရိနော၃၊ ဝိပဿနာ-အကျင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိအကျင့် အားလျော်သော အပိစ္ဆတာ-စသောတရားကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်သည်။ ဝါ၄၊ လျော်သော မဂ်ဖိုလ်တရားရှိသော ဝဋ္ဋဒုက္ခမှ ထွက်မြောက်နိုင် ဝိပဿနာကိုကျင့်လေ့ရှိကုန်သည်။ နဿ ဘဝိ သန္တိ၊ မဖြစ်ကြကုန်သေး။

ပြောက်ကြောင်းဖြစ်သော ဘုရားစကားတော်ကိုသာ ဥက္ကဋ္ဌနိဒ္ဒေသ (အမြတ်ဆုံးကိုညွှန်ပြကြောင်း) နည်းဖြင့် "သုတ"တဲ့ ဆိုအပ်သည်။

၁။ ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပဋိပန္နာ။ ။[ဓမ္မ+အနုဓမ္မ+ပဋိပန္နာ။] ဓမ္မ-အရှမဂ်ဖိုလ်တရားရှစ်ပါး (တနည်း) နိဗ္ဗာန်နှင့်တကွ လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးကိုယူပါ။ အနုရူပေါ+ဓမ္မော အနုဓမ္မော။ ဓမ္မသ၊ လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအား+အနုဓမ္မော၊ လျော်စွာ ဖြစ်သော ဝိပဿနာ-တရားတည်း။ ဓမ္မာနုဓမ္မော၊ တရား။ "လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအားလျော်"ဟူသည် ထိုတရားတို့ကို ရှုဖို့ရာ လျော်သောအကြောင်း ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ပဋိပဇ္ဇိံသုတိ ပဋိပန္နာ၊ဓမ္မာနုဓမ္မံ+ပဋိပန္နာ ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပဋိပန္နာ။

၂။ သာမိစိပ္ပဋိပန္နာ။ ။သာမိစိ – သဒ္ဒါသည် အနုဋ္ဌိတ-နှင့် အနက်တူ၏။ လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအားလျော်သော အကျင့်ဟူသည် ဝိပဿနာတရား။ (တနည်း)သီလဝိသုဒ္ဓိ-စသော ဝိသုဒ္ဓိ-ခြောက်ပါးတည်း။[ဝိသုဒ္ဓိ-ခြောက်ပါးအကျယ်သည် အတိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းပိုင်းတို့ ပါ၏။]

သာမိစိပ္ပဋိပန္နာတိ အနုဋ္ဌိတပဋိပဒံ ပဋိပန္နာ။ အဋ္ဌကထာ။ အနုဋ္ဌိတပဋိပဒန္တိ စ တမေဝ ဝိပဿနာဓမ္မ မာဟ၊ ဆမ္ဘိဝေ ဝိသုဒ္ဓိယော ဝါ။-ဋီကာ။] ဝိသုဒ္ဓိ-ခုနစ်ပါးရှိရာ ဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိ-မှတပါး ၅၅ ခြောက်ပါးတည်း။ သာမိစိ–ပုဒ်ပြီးပုံကို ကစ္စည်း တဒ္ဓိတ်ဘာသာဋီကာ (၂) တွဲ၊ နှာ ၁၅၂-၌ ပြထားပြီ။]

၃။ အနုဓမ္မစာရိနော။ ။အနုဓမ္မစရဏသီလာ။ –အဋ္ဌကထာ။ အနုဓမ္မန္တိ တဿာ ယထာဝုတ္တပဋိပဒါယ (အကြောင်းအကြောင်း ဆိုအပ်ပြီးသော ဝိပဿနာ–အကျင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိ အကျင့်အား။) အနုရူပံ အတိသလ္လေခိတံ (ကိလေသာတို့ကို လွန်စွာခြစ်ပစ်တတ်သော။ အလွန်ခေါင်းပါးသော အကျင့်ရှိသူ၏ အဖြစ်ဟူသော။ အပိစ္ဆတာဒိဓမ္မံ။–ဋီကာ။ ဤ အလို "အနုရူပေါ၊ ဝိပဿနာ–အကျင့်၊ဝိသုဒ္ဓိ-အကျင့်အားလျော်သော+ဓမ္မော၊ အပိစ္ဆတာ-အစရှိသောတရားတည်း။ အနုဓမ္မော၊ ဗား။ ဤသို့ပြပါ။

၄။ တနည်း။ ။အနု+မဂ္ဂဖလဓမ္မော တေသာတိ ဝါ အနုဓမ္မာ။ ဤသို့ ဋီကာ၌ တနည်းပြု၍ ဝဋ္ဋဒုက္ခမှ ထွက်မြောက်နိုင်ဝိပဿနာ-ကို အရဓကာဂ်၏။ စရန္တိ သီလေနာတိ စာရိနော၊ အနုဓမ္မံ+စာရိနော အနုဓမ္မစာရိနော။

သက်၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ အာစရိယကံ[1]၊ ဆရာ၏ဥစ္စာဖြစ်သောဝါဒ-ကို။ (ဆရာဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ ဝါဒ-ဖြစ်သော သစ္စာ-လေးပါး တရားကို။) ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်ယူ၍။ နအာစိဏ္ဏသန္တိ[2]၊ အစမှ စ၍မပြော ပြနိုင်ကုန်သေး။ (မိမိသင်ယူအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့် သူတပါးတို့ကို မသင်ယူစေနိုင်ကြကုန်သေး။) နဒေသေသန္တိ၊ မဟောနိုင်ကြကုန်သေး။ (ပါဠိတော်ကို ကောင်းစွာ မပို့ချနိုင်ကြသေး။) နပညာပေသန္တိ၊ အပြားအားဖြင့် မသိစေနိုင်ကြကုန်သေး။) (အကျဉ်းမပြနိုင်ကြကုန်သေး။) နပဋ္ဌပေသန္တိ၊ အမျိုးမျိုး အစားစား အပြားတို့ဖြင့် မတည်စေနိုင်ကြကုန်သေး။ (ထင်ရှားအောင် အကျယ်မပြနိုင်ကုန်သေး။) နဝိဝရိသန္တိ၊ မဖွင့်ပြနိုင်ကုန်သေး။ နဝိဘဇိသန္တိ၊ မဝေဖန်နိုင်ကုန်သေး။ ဥတ္တာနီ၊ ပေါ်လွင်ထင်ရှားအောင်။ နကရိသန္တိ၊ မပြုနိုင်ကုန်သေး။

ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသော။ ပရပ္ပဝါဒံ၊ သူတပါးတို့၏ ဝါဒ-ကို။ (သူတပါးတို့၏ အယူကို။) သဟဓမ္မေန၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော စကားဖြင့်။ သုနိဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာနှိပ်အပ်သည် မည်လောက်အောင်။ (ကောင်းစွာနှိမ်အပ်သည် မည်လောက်အောင်။) နိဂ္ဂဟေတွာ၊ နှိပ်၍။ (နှိမ်၍။) သပ္ပဋိဟာရိယံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ပယ်ရှားတတ်သောအကြောင်းနှင့် တကွဖြစ်သော။ (အကြောင်းဥဒါဟရဏ်တို့နှင့် တကွဖြစ်သော။) ဓမ္မံ၊ ကို။ နဒေသေသန္တိ၊ မဟောနိုင်ကုန်သေး။

ပါပိမ၊ မကောင်းမှု အကုသိုလ်ရှိသော မာရ်နတ်။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက် ကာလပတ်လုံး။ (ရဟန်းတို့၏ ဝိယတ္တ-စသည် မဖြစ်သေးသမျှ၊ ဆရာ၏

၁။ **အာစရိယကံ**။ ။အာ၃ာရံ+သိက္ခာပေတိ အာစရိယော။ [အာစာရ-ပုဒ်နောင်+သိက္ခာပေတိ-အနက်၌ ဣယ-ပစ္စည်းသက်ထားသော တဒ္ဓိတ်ပုဒ်ဟု ကြံပါ။] နတ်နှင့်တကွဖြစ်သော တလောကလုံးအား ကောင်းသော (သီလ သမာधि ပညာ) အကျင့်ကို သင်ပေးတော်မူတတ်သောကြောင့် ဘုရားရှင်သည် "အာစရိယ" မည်တော်မူ၏။ ထိုဘုရားရှင်၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ဝါဒဟူသည် သစ္စာလေးပါးတရားတည်း။ [ဝိဂ္ဂဟ-ကို ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

၂။ **အမှာ**။ ။အာစိဏ္ဏသန္တိ-စသောပုဒ်တို့၏ အနက်ကို ဋီကာကြည့်၍ လေးထားပါသည်။ ဤ ပါဠိတော်၌ အာစိဏ္ဏသန္တိ-မှ စ၍ သပ္ပဋိဟာရိယံ ဓမ္မံဒေသေသန္တိ-တိုင်အောင် ကြိယာရှစ်ပုဒ်ရှိရာတွင် အာစိဏ္ဏသန္တိ ဒေသေသန္တိ-ပုဒ်တို့ဖြင့် ဗျဉ္ဇနပဒ-ခြောက်မျိုးကိုလည်း၊ ကာင်း၊ ပညာပေသန္တိ-စသော ခြောက်ပုဒ်တို့ဖြင့် အတ္ထပဒ-ခြောက်မျိုးကိုလည်းကောင်း ပြသည်ဟု ဋီကာမိန့်၏။ ဗျဉ္ဇနပဒ၊ အတ္ထပဒတို့၏ အကျယ်ကို သဒ္ဒနီတိ သုတ္တမာလာ၊ ပါဠိနယာဒိသင်ဟ-၌ ကြည့်ပါ။

ဝါဒ–ဖြစ်သော သစ္စာလေးပါ ကို မဟောပြနိုင်သေးသမျှ၊ သူတပါးတို့၏ အယူဝါဒကို မနှိမ်နင်းနိုင်သေးသမျှ ကာလပတ်လုံး။)အဟံ၊သည်။ နှ ပရိနိဗ္ဗာ ယိဿာမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံလိမ့်ဦးမည်မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤစကားကို။ ဘာသိ တာ၊ မိန့်တော်မူအပ်ပါပြီ။

ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဧတရဟိ၊ ဌ်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သာဝကာ၊ စကားကို နားထောင်ပါကုန်ပြီ။ ဝိယတ္တာ၊ပါကုန်ပြီ။(တနည်း) ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကာ၊ သာဝက ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ သည်။ ဝိယတ္တာ၊ ထက်မြက်ပါကုန်ပြီ။ပ။ အနုဓမ္မစာရိနော၊ ပါကုန်ပြီ။ သက်၊ သော။ပ။ အာစိက္ခန္တိ၊ အစမှ စ၍ ပြောပြနိုင်ပါကုန်၏။ပ။ ဓမ္မံ။ ဒေသေန္တိ၊ ပါကုန်၏။ [အထက်ကအတိုင်း အကျယ်ဆိုပါ။]။ပ။ ပရိနိဗ္ဗာန ကာလေ၊ ပါတည်း။

အမှာ။ ။ဘိက္ခုနှိုဝါရ၊ ဥပါသကဝါရ၊ ဥပါသိကာဝါရ–တို့၌ ဤနည်းအတိုင်းပေးပါ၊ လွယ်ပြီ။

ဘန္တေ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သော–ဝါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ ခေါ၊ အပ်သည်သာ။ (ကိုး။) ယာဝ၊ လောက်။ မေ၊ ၏။ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ဤ သိက္ခာသုံးရပ် သိမ်းယူအပ်သည့် မြတ်သောအကျင့်ဟူသော သာသနာတော် သည်။ ဣဒ္ဓေ၊ (ဈာန်ချမ်းသာအားဖြင့်) ပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း။ ဖီတဉ္စ၊ အဘိညာဉ်အားဖြင့် စည်ပင်သည်လည်းကောင်း။ ဝိတ္ထာရိကံ၊ ထို ထို အရပ်၌ ဖြန့်အပ်သည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ကျယ်ပြန့်သည်လည်းကောင်း။ ဗာဟုဇညံ၊ မျှားစွာသော လူအပေါင်း၏ အစီးအပွားသည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မျှားစွာသော လူအပေါင်းသည် သိအပ်သည်လည်းကောင်း။ ပုထုဘူတံ၊ ကျယ်ပြန့်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မျှားသည်ဖြစ် ၍ ဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ (တနည်း) ပုထုဘူတံ၊ ကျယ်ပြန့်သည်၏အဖြစ် သို့ ရောက်သည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မျှားသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သည် လည်းကောင်း။

၁။ ဗာဟုဇညံ။ မဟုဇနေဟိ ဉာတံ ပဋိဝိဒ္ဓံ မဟာဇနာ ဘိသမယ ဝသေန။-အဋ္ဌကထာ။ ပဋိဝေဓဝသေန မဟုနော ဇနဿ ဟိတန္တိ ဗာဟုဇညံ၊ တေနာဟ မဟုဇနာဘိသမယ ဝသေနာတိ။-ဋီကာ။ [အဋ္ဌကထာ၌ ''မဟာဇန'' ဟု ရှိ၍ ဋီကာ၌''မဟုဇန''ဟု ရှိ၏။ အဓိပ္ပာယ်မှာ အတူတူပင်။]

၂။ ပုထုဘူတံ။ ။ပုထု ပုထုလံ ဘူတံ ဇာတံ၊ ပုထု ဝါ ပုထုတ္တံ ဘူတံ ပတ္တန္တိ ပုထုဘူတံ။–ဋီကာ။

ယာဝ ဒေဝမနုဿေဟိ၊ နတ်လူတို့တိုင်အောင်။ သုပ္ပကာသိတံ၊ကောင်းစွာ ထင်ရှားပြအပ်သည်လည်းကောင်း။ နု ဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်သေး။ ပါ ပိမ၊ မာရ်နတ်။ တာဝ၊ ဗြဟ္မစရိယ–၏ ဣဒ္ဓ–စသည် မဖြစ်သေးသမျှ ကာလပတ်လုံး။ အဟံ၊ သည်။ နု ပရိနိဗ္ဗာယိဿामိ၊ မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤစကားကို။ (ဘာသိတာ ခေါ်။)

ဘန္တေ။ တေရဟိ၊ ဦး။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ သည်။ ဣဒ္ဓဿ ဝ၊ ပြည့်လည်းပြည့်စုံပါပြီ။ ဧတံ စ၊ စည်ပင်လည်း စည်ပင်ပါပြီ။ ဝိတ္ထာရိတံ၊ ထိုထိုအရပ်၌ ဖြန့်အပ်ပါပြီ။ပ။ သုပ္ပကာသိတံ၊ ပါပြီ။ပ။ပရိနိဗ္ဗာနကာလော၊ ပါတည်း။ ဣတိ၊သို့။ (အဝေါ်စ။)

ဝေါ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ လျှောက်အပ်သော်။ ဘဂဝါ။ ပါပိမန္တံ၊ မကောင်းမှုရှိသော။ မာရံ၊ ကို။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (ကိုး။) ပါပိမ၊ မာရ်နတ်။ တံ၊ သည်။ အပ္ပေါဿုက္ကော။ အားထုတ်ခြင်း မရှိသည်။ (ဝါဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် စံဖို့ကိစ္စ–၌ ကြောင့်ကြ မစိုက်သည်။) ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော့။ နု စိရံ၊ မကြာမီ။ တထာဂတဿ၊ ၏။ ပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ တိဏ္ဏံ မာသာနံ၊ သုံးလတို့၏။ အစ္စယေန၊ လွန်ရာအခါ၌။ တထာဂတော၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူလိမ့်မည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

အာယုသင်္ခါရ ဩဿဇ္ဇန

၁၆၄။ အထ ခေါ၊ ဦး။ (မိန့်တော်မူပြီးရာ ထိုအခါ၌။) ဘဂဝါ။ စာပါလေ၊ စာပါလ–မည်သော။ စေတိယေ၊ စေတီ၌။ ဝါ၊ လူတို့အမှတ် သစ်ပင်မြတ်ဟု ဆည်းကပ်မြတ်နိုး ကိုးကွယ်အပ်သော နတ်ရဲ့သစ်ပင်၌။ (နတ်ရှိသော သစ်ပင်၌။) [ထို အရပ်၌ ဆောက်လုပ်အပ်သော ကျောင်းလည်း "စာပါလ စေတိယ" မည်သည်ပင်။] သတော၊ မပြတ်မလပ် အမှတ်ရတော်မူသည်။ သမ္ဘာနော၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိတော်မူသည်။ (ဟုတ္တာ။) အာယုသင်္ခါရံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ–ကို ပြုစီမံတတ်သော ဖလသမာပတ်ကို။ ဩဿဇ္ဇိ၊ စွန့်လွှတ်တော်မူပြီ။

၁။ အာယုသင်္ခါရံ။ ။"အာယု"ဟူသည် မြန်မာတို့က "အသက်" ဟူ၍ ခေါ်အပ်သော ဇီဝိတိန္ဒြေ–တည်း။ ထို ဇီဝိတိန္ဒြေ-ကို အဆက်ပြတ် မသွားအောင် ပြုစီမံနိုင်သော ဖလသမာပတ် (အရဟတ္တဖိုလ်ဘာရား) ကို "အာယု သင်္ခါရ"ဟု ခေါ်၏။ [သင်္ခရောတိတိ သင်္ခါရော၊ အာယုံ+သင်္ခါရော အာယုသင်္ခါရော။]

ဘဂဝတော၊ သည်။ အာယုသင်္ခါရေ၊ ကို။ သြဝါဒဋ္ဌေ၊ စွန့်လွှတ်အပ်သော်။ ဘိုးသနကော၊ ရှင်-မကင်းသေးသူတို့ကို ကြောက်စေတတ်သော။ [အဝိတရာဂေ ဘိုးသေတိတိ ဘိုးသနော၊ သောယေဝ ဘိုးသနကော။ -ဋီကာ။) ဝါ၊ ကြောက်စရာကောင်းသော။ သလောမဟံသော၊ မွေးညှင်းတို့၏ ရှင်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထလောက်သော။ မဟာဘူမိစာလော စ။ ကြီးစွာသော မြေလှုပ်ခြင်းသည်လည်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဒေဝဒုန္ဒြဘိယော စ၊ မိုးစည်တို့သည်လည်း။ (နတ်စည်တို့ သည်လည်း။) ဖလိုသု၊ မြည်ကုန်ပြီ။ ဝါ၊ ထစ်ချုန်းကုန်ပြီ။ [ဒေဝဒုန္ဒြဘိ-၏ အမိပ္ပာယ်ကို ဘာသာဋီကာ၌ ကြည့်ပါ။]

အထ ခေါ၊ ၌။ (အာယုသင်္ခါရ-ကို လွှတ်တော်မူပြီးရာ ထိုအခါ၌။) ဘဂဝါ၊ သည်။ ဇေတမတ္ထံ၊ ဤ အကြောင်းအရာကို။ ဝိဒိတ္တာ၊ သိတော်

စွန့်ထွတ်တော်မူပုံ။ ။သြဝါဒဋ္ဌေ-အရ "စွန့်"ဟူရာ၌ လက်ဖြင့် ခဲကို လွှင့်ပစ်လိုက်သလို စွန့်ပစ်သည်မဟုတ်။ အာယုသင်္ခါရ-မည်သော ဖလသမာပတ်ကို "သုံးလမျှ လောက်သာ ဝင်စားတော်မူမည်။ သုံးလမှနောက်၌ ဖလသမာပတ်ကို မဝင်စားတော့အုံ"ဟု စိတ်ကို ဆုံးဖြတ်၍ စွန့်လွှတ်တော်မူခြင်းကို "အာယုသင်္ခါရ လွှတ်ခြင်း"ဟု ခေါ်၏။

ထို သမာပတ်ကို စွန့်လွှတ်လိုက်သဖြင့်ပင် ဒေဝဒတ်ခြေ-ဟူသော အသက်ကိုလည်း "သုံးလမှ နောက်၌ ဆက်၍မဖြစ်စေတော့အုံ"ဟု စွန့်လွှတ်တော်မူပြီးဖြစ်သည်။ [သတိသမ္ပဇည-ဖြစ်ပုံကို ဋီကာ၌-ကြည့်ပါ။]

၁။ **မဟာဘူမိစာလော။** ။လူပ်ရှားအရုပ်၏ ကျယ်ဝန်းခြင်း၊လူပ်ပုံ အခြင်းအရာ၏ ကြီးကျယ်ခြင်းကြောင့် "မဟာဘူမိစာလ-အကြီးအကျယ် မြေလှုပ်ခြင်း"ဖြစ်၏။ မှန်၏-ထိုအခါ တသောင်းသော လောကဓာတ်သည် ခြောက်မျိုးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် အကြီးအကျယ် လှုပ်လေသည်။

ခြောက်မျိုး။ ။ခြောက်မျိုး ဟူသည် (၁) အထက်အထက်သို့ တက်၍ တက်၍ လှုပ်ခြင်း၊ (၂) **အထက်အောက် နိမ့်တုံမြင့်တုံလှုပ်ခြင်း၊** (၃) **အရှေ့မှ** အနောက်သို့၊ (၄) **အနောက်မှ** **အရှေ့သို့**၊ (၅) **တောင်မှ** **မြောက်သို့**၊ (၆) **မြောက်မှ** **တောင်သို့** – လှုပ်ခြင်းတည်း။ [သီလက္ခန် ဋီကာသစ်၊ ပထမ မဟာသံဂီတိကထာ ဂဏ္ဌနာ-အဆုံးနား၌ တနည်းဖွင့်ထားသေး၏။]

၂။ **ဇေတမတ္ထံ ဝိဒိတ္တာ။** ။ခန္ဓာငါးပါး သင်္ခါရ-တရားနှင့် နိဗ္ဗာန်တည်း ဟူသော သင်္ခါရ-မရှိရာ ဝိသင်္ခါရ-တရားတို့၏ ထူးခြားပုံအကြောင်းအရာကို သိတော်မူ၍။

မှု၍။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအချိန်၌။ ဣမံ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ ၁၊ (ကိုယ်။)"တုလမတုလဉ္စ သမ္ဘဝံ။ပ။ အဘိန္ဒီ ကဝစမိဝတ္တသမ္ဘဝ"န္တိ၊ ဟူ၍။ (ဥဒါနေသိ။)

ဂါထာအနက်။ ။မုနိ၊ ပစ္စုပ္ပန် တမလွန် နှစ်တန်သော လောကကို သိတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမ္ဘဝံ၊ အကျိုးတရား၏ ကောင်းစွာ ဖြစ်ခဲ့ရာလည်း ဖြစ်ထသော။ ဘဝသင်္ခါရံ၊ အသစ်တဖန် ဘဝကို စီမံတတ်သည်လည်း ဖြစ်ထသော။ တုလံ၊ ချိန်ခွင်ပမာ ဉာဏ်ပညာဖြင့် ကောင်းစွာ ချိန်အပ် ပိုင်းဖြတ် အပ်သော ကာမာဝစရ 'ကံ'ကို လည်းကောင်း။ အတုလံ စ၊ ချိန်ခွင်ပမာ ဉာဏ်ပညာဖြင့် ကောင်းစွာပိုင်ပိုင် မချိန်အပ် မချိန်နိုင်သော မဟဂ္ဂုတ် 'ကံ'ကိုလည်းကောင်း။ အဝဿဇိ၊ မင်းအရှင်ဟာ ရတုန်းကပင် လုံးဝမင့် စွန့်လွှတ်တော်မူခဲ့လေပြီ။

(မဟာယောခေါ၊သူ့ရဲ့ကောင်းကြီးသည်။)ကဝစံ၊စစ်ဝတ်တန်ဆာကို။ (ဘိန္ဒတိ)ကွဲ၀၊ ဆုတ်ဖျက်သကဲ့သို့။(တထာ၊ ထို့အတူ။)အဗ္ဗတ္တ ရတော၊ မိမိသန္တာန်၌ ဂေါစရသေဝနာ-ဖြင့် မွေ့လျော်တော်မူသည်။ သမာဟိတော၊ ကောင်းစွာ အာရုံ၌ထားအပ်သော ဥပစာရသမာဓိ အပွနာသမာဓိ-ရှိတော်မူသည်။ (ဟုတ္တာ။) အတ္တသမ္ဘဝံ၊ မိမိသန္တာန် အဖန်ဖန်ဖြင့် မှန်မှန်ဖြစ်ပွား ကိလေသာတရားကို။'အဘိန္ဒိ၊ အရှင်ဘုရား မင်ဖြင့် ဖျက်ဆီးတော်မူပြီ။

တနည်း။ ။မုနိ၊ သည်။ အတုလံ စ၊ အတူမရှိသော နိဗ္ဗာန်ကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်၏ အကျိုးကိုလည်းကောင်း။ သမ္ဘဝံ၊ အလုံးစုံသောဘဝ- ကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ အလုံးစုံသောဘဝ- ၌ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း။ တုလံ (တုလေန္ဓော)၊ နှိုင်းချိန်သည့်အသွင် ကောင်းစွာမြင်တော်မူလျက်။ ဘဝသင်္ခါရံ၊ အသစ်တဖန် ဘဝ-ကို စီမံတတ်သော'ကံ'ကို။ (ကမ္မဂ္ဂယကရေန၊ 'ကံ' ၏ကုန်ခြင်းကိုပြုတတ်သော အရှင်ဘုရားမင်ဖြင့်။) အဝဿဇိ၊ ပြီ။

၁။ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ။ ။"ငါသည် ဤသို့ ရှည်ကြာသော ကာလပတ်လုံး ခန္ဓာကိုယ်-ဟု အသိအမှတ်ပြုအပ်သော ဒုက္ခတည်းဟူသော ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကြီးကို ဆောင်ထားအပ်ပြီ။ ယခုအခါ မကြာမီပင် ဤဒုက္ခတုံးကြီးကို ပစ်ချရတော့မည်"ဟု ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူမှီရန် နီးလာသည့် အရေးကို တွေးမှတ် နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သော ပီတိ-အဟုန်ကြောင့် ဥဒါနိုးကျူးတော်မူသည်။

(မဟာယောခေ၊ သည်။) ကဝစံ၊ ကို။ ဘိန္ဒတိ ဣဝ၊ ကဲ့သို့။ (တထာ၊ တူ။) မုနိ၊ သည်။ အဗ္ဗတ္တရုတော၊ ဝိပဿနာ–အားဖြင့် မိမိသန္တာန်၌ မွေ့လျော်တော်မူသည်။ သမာဟိတော၊ သမထ–အားဖြင့် ကောင်းစွာ အာရုံ၌ထားအပ်သော စိတ်ရှိတော်မူသည်။ (ဟုတ္တာ။) အတ္တာသမ္ဘဝံ၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သော ကိလေသာတည်းဟူသော ပိုက်ကွန်ကို။ အဘိန္ဒိ၊ ပြီ။

မဟာဘူမိစာလဟေတု

၁၇၀။ အထ ခေါ၊ ၌။ (အကြီးအကျယ် မြေလှုပ်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။) အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ ၏။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ။(ကံ။) အစ္ဆရိယံ ဝတ ဘော၊ လက်ဖျောက်ခတ်တီး အံ့ခြီးလောက်ပါပေစ့...သြော်။ (အံ့သြစရာကောင်းလိုက်တာနော်။) အဗ္ဘုတံ ဝတ ဘော၊ မဖြစ်စဖူး ထူးဆန်းပါပေစ့....သြော်။ (ထူးဆန်းလိုက်တာနော်။) အယံ ဘူမိစာလော၊ ဤမြေလှုပ်ခြင်းသည်။ မဟာ ဝတ၊ ကြီးကျယ်ပေစ့တကား။ ဘိ ံသနကော၊ သော။ သ လောမဟံသော၊ သော။ အယံ ဘူမိစာလော၊ သည်။ သု မဟာ ဝတ၊ အလွန်ကြီးကျယ်ပေစ့တကား ။ပ။ ဖလိ ံသု။ မဟတော၊ သော။ ဘူမိစာလဿ၏။ ပါတုဘာဝ ါယ ံ[1]၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဟေတု၊ အကြောင်းသည်။ ကော နု ခေါ၊ အာယဿနည်း။ ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့သည်။ ကော နု ခေါ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။ပ။ပါတုဘာဝ ါယာတိ။ [လွယ်ပြီ။]

၁၇၁။ အာနန္ဒ။ မဟာတော။ပ။ပါတုဘာဝ ါယ၊ ငှာ။ ဟေတု၊ တို့သည်။ ဣမေ အဋ္ဌ၊ ဤရှစ်ပါးတို့တည်း။ ပစ္စယာ၊ ဣမေအဋ္ဌ၊ တို့တည်း။ ကတမေ အဋ္ဌ၊ အဘယ်ရှစ်ပါးတို့နည်း။

အာနန္ဒ။ အယံ မဟာပထဝီ၊ (ယူဇနာ နှစ်သိန်းလေးသောင်း အထူရှိသော) ဤမြေကြီးသည်။ ဥဒကေ၊ (ယူဇနာ လေးသိန်းရှစ်သောင်း အထူရှိသော) ရေ၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်၏။ ဥဒကံ၊ သည်။ ဝါတေ၊ (ယူဇနာ ကိုး

---

[1] ပါတုဘာဝ ါယ။ ။တဒတ္ထ–သမ္ဘဝါနိ်အဖြစ်ဖြင့် ပေးလိုက်ပါသည်။သဒ္ဒနီတိ သုတ္တမာလာ၊ ကာရကကပ္ပ စာမျက်နှာ ၁၇၅-၌ကား "ကော နု ခေါ ဘန္တေ ဟေတု ကော ပစ္စယော၊ ဘဂဝတော သိတသ ပါတုကမ္မာယ-ဝါကျ၀ယ် ပါတုကမ္မာယ–၏ အနက်ကို တမျိုးဖွင့်ထားပါသည်။

သိန်းခြောက်သောင်း အထုရှိသော)လော၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ ၏။ ဝါတော၊ သည်။ အာကာသဌော၊ ဟင်းလင်းအပြင် အောက်ကောင်းကင်၌တည်၏။

ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ [ယသ္မိं - သမယေ – ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်၏။ ကရိုဏ်းအနက်လည်း တနည်း ဖွင့်သေး၏။] မဟာဝါတာ၊ ကြီးစွာသော လေတို့သည်။ ဝါယန္တိ၊ လာကုန်၏။ (တိုက်ခတ်ကုန်၏။) မဟာဝါတာ၊ တို့သည်။ ဝါယန္တာ၊ ကုန်လတ်သော်။ ဥဒကံ၊ ကို။ ကမ္ပေန္တိ၊ လှုပ်စေကုန်၏။ ကမ္ပိတံ၊ လေသည် လှုပ်အပ်သော။ ဥဒကံ၊ သည်။ပထဝိံ၊ ကို။ ကမ္ပေတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ။ သော သမယော၊ ထိုအခါသည်။ ဟောတိ ခေါ၊ ရှိနိုင်သည်သာ။ အယံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ (မြေကိုခံသော ရေ၏ အောက်၌ရှိသော _လေထု၏ ပြင်းစွာတိုက်ခတ်ခြင်းဟူသော ဤအကြောင်းသည်။) မဟာတော။ပ။ ပါတုဘာဝါယ၊ ဌာ။ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဟေတု၊ တည်း။ ပဌမော၊ သော။ ပစ္စယော၊တည်း။

အာနန္ဒ။ ပုန စ၊ တဖန်လည်း ။ အပရံ၊ တမျိုးကား။ (တမျိုးသောမြေ လှုပ်ခြင်း၏ အကြောင်းကား။) (တနည်း) ပုန စာပရံ၊ နောက်တမျိုးကား။ ဣဒ္ဓိမာ၊ တန်ခိုးရှိသော။ (တန်ခိုးကြီးသော။) စေတောဝသိပ္ပတ္တော၊ စိတ်၏ စွမ်းရည်သတ္တိရှိသူ၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော။ ယော သမဏော ဝါ၊ အကြင် သမဏ–အမည်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်သော်လည်းကောင်း။ (ယော) ဗြာဟ္မဏော ဝါ၊ အကြင် ဗြာဟ္မဏ–အမည်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်သော်လည်းကောင်း။ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိသော။ မဟာနုဘာဝေါ၊ကြီးသော အာနုဘော်ရှိသော။ (ယော) ဒေဝေါ ဝါ၊ အကြင်နတ်သည်သော်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ရှိ၏။

တဿ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝါ၊ သည်။ ပရိတ္တာ၊ နည်းသော။ (အားမရှိသော။) ပထဝီသညာ၊ ပထဝီကသိုဏ်း၌ ဖြစ်သော သညာသည်။ ဝါ၊ကို။ ဘာဝိတာ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်စေအပ်သည်။ ဝါ၊ ပွားစေအပ်သည်။ ဟောတိ။ အပ္ပမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော။ ဝါ၊ အားရှိသော။ အာပေါသညာ၊ အာပေါ–ကသိုဏ်း၌ ဖြစ်သော သညာသည်။ ဝါ၊ ကို။ (ဘာဝိတာ ဟောတိ။)

သော၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (ထို တန်ခိုးရှင်ဖြစ်သော သမဏ ဗြာဟ္မဏ ဒေဝ–တယောက်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။) ဣမံ ပထဝိံ၊ ဤမြေကို။ ကမ္ပေတိ၊ လှုပ်စေ၏။ သက်မ္ပေတိ၊ အထက်အထက်သို့တက်ကာ ပြင်းစွာ

လှုပ်စေ၏။ သမ္ဘကမ္ပေတိ၊ အထက်အောက် နိမ့်တုံ မြင့်တုံ အပြားအားဖြင့် ပြင်းစွာတုန်လှုပ်စေ၏။ သမ္ဘဝေဓေတိ၊ အရုပ်လေးမျက်နှာ ယိမ်းထိုးလျက် အမျိုးမျိုးအပြားအားဖြင့် ပြင်းစွာလှုပ်စေ၏။ အယံ၊ သည်။ (တန်ခိုးရှင်မျှားက လှုပ်စေခြင်းဟူသော ဤ အကြောင်းသည်။) ။ပ။ဒုတိယော ပစ္စယော။ [နောက်နောက် ဝါကျမျှားခဲ့ ထူးရာကိုသာ အနက်ပေးပါမည်။]

ပုန္ စ။ပ။ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဗောဓိသတ္တော၊ အရှဟတ္တ-မဂ်ဉာဏ် သမ္ပယုတ္တဉာဏ်၌ ငြိုကပ်သော သတ္တဝါ အထူးသည်။ ဝါ၊ ဘုရားအလောင်းသည်။ တုသိတကာယာ၊ တုသိတာ-နတ်အပေါင်းမှ။ (တုသိတာ နတ်ပြည်မှ။) စဝိတ္ဝာ၊ စုတေ၍။ သတော၊ သတိမပြတ် အမှတ်ရသည်။ သမ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိသည်။ (ဟုတ္ဝာ။) မာတုကုစ္ဆိသ္မိं၊ မယ်တော်၏ ဝမ်းသို့။ သြက္ကမတိ၊ သက်ရောက်၏။ တဒါ၊ ၌။ (ဘုရားလောင်း၏ မယ်တော်ဝမ်းသို့ သက်ရောက်ရာ ထိုအခါ၌။ ဝါ၊ ဘုရားလောင်း၏ ပဋိသန္ဓေနေရာ ထိုအခါ၌။) အယံ ပထဝီ၊ သည်။ ကမ္ပတိ၊ လှုပ်၏။ပ။ အယံ၊ သည်။ (ဘုရားလောင်း၏ ပဋိသန္ဓေ-နေခြင်း ဟူသော ဤအကြောင်းသည်။) ။ပ။ပစ္စယော။

ပုန္ စ။ပ။ မာတု ကုစ္ဆိသ္မာ၊ မှ။ နိက္ခမတိ၊ ထွက်လာ၏။ တဒါ၊ ၌။ (ဘုရားလောင်း၏ မယ်တော်ဝမ်းမှ ထွက်လာရာ ထိုအခါ၌။ ဝါ၊ ဘုရားလောင်း၏ ဖွားမြင်ရာ ထိုအခါ၌။)။ပ။ သမ္ဘဝေဓတိ။ အယံ၊ သည်။(ဘုရားလောင်း ဖွားမြင်ခြင်းဟူသော ဤအကြောင်းသည်။)။ပ။ပစ္စယော။

ပုန္ စ။ပ။ တဿာဂတော၊ သည်။ အနုတ္တရံ၊ အတူမရှိမြတ်သော။သမ္ဘာသမ္ဗောဓိံ၊ အရှဟတ္တ-မဂ်ဉာဏ် သမ္ပယုတ္တဉာဏ်တော်ကို။ အဘိသမ္ဗုဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူ၏။ တဒါ၊ ၌။ (မြတ်စွာဘုရား၏ အရှဟတ္တ-မဂ်ဉာဏ် သမ္ပယုတ္တဉာဏ်တော်ကို ထိုးထွင်း၍သိရာ ထိုအခါ၌။ ဝါ၊ ဘုရားဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌။(။ပ။ အယံ၊ သည်။ ဘုရားဖြစ်ခြင်းဟူသော ဤအကြောင်းသည်။) ။ပ။ ပစ္စယော။

စ။ပ။ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစက်ကို။ (ဓမ္မစကြာတရားကို။) ပဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေတော်မူ၏။ (ဟောတော်မူ၏။) တဒါ၊ ၌။ (ဓမ္မစကြာကို ဟောတော်မူရာ ထိုအခါ၌။)။ပ။ အယံ၊ သည်။ (ဓမ္မစကြာကို ဟောတော်မူခြင်းဟူသော ဤအကြောင်းသည်။)။ပ။ပစ္စယော။

ပုန္ စ။ပ။ အာယုသင်္ခါရံ ဩဿဇ္ဇတိ။ တဒါ၊ ၌။ (အာယုသင်္ခါရ-ကို လွှတ်တော်မူရာ ထိုအခါ၌။) ။ပ။ အယံ၊ သည်။ (အာယုသင်္ခါရ-ကို လွှတ်တော်မူခြင်းဟူသော ဤ အကြောင်းသည်။ပ။ ပစ္စယော။

ပုန ၀။ပ။ အနုပါဒိသေသာယ၊ ဝိပါက်နှာမကွန္ဓာ ကဋ္ဌတ္တာရုပ်–ဟူသော အကြွင်းအကျန် မရှိသော (ဝိပါက်နှာမကွန္ဓာ ကဋ္ဌတ္တာရုပ်မကျန်တော့သော။) နိဗ္ဗာန ဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာန–ဓာတ်ဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူ၏။ တဒါ၊ ဣ။ (မြတ်စွာဘုရား၏ အနုပါဒိသေသ–ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူရာ ထိုအခါ၌။) ။ပ။ အယံ၊ သည်။ (မြတ်စွာဘုရား၏ အနုပါဒိသေသ–ပရိနိဗ္ဗာန် စံခြင်း ဟူသော ဤ အကြောင်းသည်။) ။ပ။ ဣမေ ခေါ ။ပ။ ပါတု ဘာ၀ါယ။

အဋ္ဌပရိသာ

၁၇၂။ အာနန္ဒ။ ပရိသာ။ ပရိသတ်တို့သည်။ ဣမာ အဋ္ဌ၊ ဤရှစ်မျိုး တို့တည်း။ ကတမာ အဋ္ဌ၊ အဘယ်ရှစ်မျိုးတို့နည်း။ ခတ္တိယပရိသာ၊ မင်းပရိသတ်လည်းကောင်း။ (မင်းမျိုးမင်းနွယ် ပရိသတ်လည်းကောင်း။)ပြာဟ္မဏ ပရိသာ၊ ပြာဟ္မဏ–ပရိသတ်လည်းကောင်း။ [ဂဟပတိ၊ အိမ်ရှင်သူကြွယ်။ သမဏ၊ရဟန်း။ စာတုမဟာရာဇိကာ၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်။ပ။] ဗြဟ္မပရိသာ၊ ဗြဟ္မာပရိသတ်လည်းကောင်းတည်း။

☞ အာနန္ဒ။ အဟံ၊ ဧ၀ သည်။ အနေကသတံ၊ တရာမက မျှားသော။ (ရာပေါင်းမျှားစွာသော။) ခတ္တိယပရိသံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတာ၊ ချဉ်းကပ်

၁။ မှတ်ချက်။ ။ဣမေ ခေါ အာနန္ဒ အဋ္ဌ ဟောတူ။ပ။ မဟာတော ဘူမိ စာလ သ ပါတုဘာ၀ါယ–အာနန္ဒ၁....ကြီးစွာ မြေလှုပ်ရခြင်း၏ အကြောင်းတို့သည် ဤရှစ်ပါးတို့တည်း။ ဤသို့ ဟောတော်မူသောကြောင့် အကြီးမြေလှုပ်ခြင်းသည်ဤအကြောင်း ရှစ်ပါးတွင် တပါးပါးကြောင့်ဖြစ်၏။ သာမန် အနည်းငယ် မြေလှုပ်ခြင်းတို့ကား ဤ အကြောင်း ရှစ်ပါးတို့၌ မပါ၀ - အခြားအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကြသည်ဟု မှတ်ပါ။

၂။ ဥပသင်္ကမိတာ။ ဤပုဒ်သည်"အဟံ"ဟူသော ကတ္တားနှင့် အရတူ၏။အဘိ ဇာနာမိ-၏ ပဓာန-ကတ္တားသည် အဟံ-တည်း။ အပဓာန–ကား ဥပသင်္ကမိတာ–တည်း။ အဘိဇာနာမိ–၌ အဟံ–ဟူသော ကတ္တားအပြင် ဥပသင်္ကမိတာ–ဟုကတ္တား တပုဒ် အပိုပါနေ၊ ပိုလွန်နေ၏။ ထို ပိုလွန်နေသော ကတ္တား၏ စပ်ရာပုဒ် မပါသော ကြောင့် "ဥပသင်္ကမိတာ၊ သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။"ဟု"ဟုတ္တာ"ထည့်ရသည်။ [ကတ္တား လွန်လို၊ စပ်စေဖို့ရာ၊ ပုဒ်မပေါ်၊ ဟုတ္တာ–ထည့်ရတည်း။] မြန်မာလို "အဘိဇာနာမိ ဥပသင်္ကမိတာ၊ ချဉ်းကပ်ဖူးသည်ကို အမှတ်ရတော်မူ၏"ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသော်လည်း သဒ္ဒါနည်းအားဖြင့်မူ ဥပသင်္ကမိတာ–သည် "ကံ"ပုဒ် မဟုတ်ပါ။ [ဤ စာသွားမျိုး ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာ–တို့၌ ဇတ္တရတတ်၏၊ သတိပြုပါ။]

ဖူးသည်။ (ဟုတ္တာ။) အတ်ိဇာနာမိ၊ သိတောမ္ဟိ။ (အမှတ်ရတော်မူ၏။) တ[illegible] ပီ၊ ထို မင်းပရိသတ်၌လည်း။ မယာ၊ ဝါသည်။ သန္ဓိသိန္ဓပုဗ္ဗဏ္ဍေ၀ ကောင်းစွာလည်း နေထိုင်ဖူးပြီ။ သလ္လပိတပုဗ္ဗဉ္ဉ၊အတူလည်း စကားပြော အပ်ဖူးပြီ။ သာကစ္ဆာ စ၊ အဟူပြောဆိုခြင်းသို့လည်း။ (ဆွေးနွေးခြင်းသို့ လည်း။) သမာပဇ္ဇိတဗ္ဗပုဗ္ဗ၁၊ ကောင်းစွာရောက်အပ်ဖူးပြီ။

တတ္ထ၊ ထို မင်းပရိသတ်၌။ တေသံ၊ ထိုမင်းတို့၏။ ဝဏ္ဏော၊ ပုံသဏ္ဌာန် သည်။ ယာဒိသကော၊ အကြင်ကဲ့သို့ ရှိအပ်သည်။ (အကြင်သို့ သဘော ရှိသည်။) ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မယှံ၊ ၏။ ဝဏ္ဏော၊ သည်။ တာဒိသကော၊ ထိုကဲ့သို့ ရှိအပ်သည်။ (ထိုသို့ သဘောရှိသည်။) ဟောတိ။[ဝဏ္ဏ-သဒ္ဒါသည် သဏ္ဌာန-၏ ပရိယာယ်တည်း။] တေသံ၊ တို့၏။ ယာဒိသကော၊ သော။ သရော၊ အသံသည်။ ဟောတိ။ မယှံ၊ ၏။ တာဒိသကော သရော ဟောတိ။

ဓမ္မိယာ ကထာယ။ပ။ သမ္မဟံသေမိ။ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် ရှင်း လန်းစေတော်မူ၏။ [ပုဒ်စဉ် ၁၆၁-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] ဘာသမာနံ စ၊ ပေါပြောတော်မူနေစဉ်လည်း။ ဝါ၊ ပေါပြောတော်မူနေသည်လည်း ဖြစ် သော။ မံ၊ ကို။ နိ ဇာနန္တိ၊ မသိကြကုန်။ (ကိုယ်။) အယံ၊ ဤသူသည်။

၁။ **ယာဒိသကော တေသံ ဝဏ္ဏော။** ။ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် မင်းပရိသတ်၌ တရား ဟောတော်မူလျှင် ပဋ္ဌာန်းနှားတောင်းစသော တန်ဆာ၀တ်ဆင်၍ ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါ။ ဘုရားရှင်၏ အံ့သွယ်သဏ္ဌာန်ဖြင့်သာ ထိုင်၍ဟောတော်မူပါသည်။ သို့ရာ တွင် တရားနာသော ပရိသတ်က မိမိတို့၏ ပုံသဏ္ဌာန်အတိုင်းပင် ဖူးမြင်ရ၍ မိမိတို့၏ စကားဖြင့်ပင် နာကြားရပေသည်၊

မှတ်ချက်။ ။ဤစကားကိုထောက်၍ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် မြန်မာလူမျိုးတို့အား တရား ဟောတော်မူလျှင်လည်း တရားနာပရိသတ်က အလွန်တင့်တယ်သောမြန်မာ့ပုံသဏ္ဌာန်၊ အလွန်သာယာသော မြန်မာ့စကားသံဖြင့် ဟောတော်မူနေ၏ဟု ထင်ကြရပေလိမ့် မည်။

၂။ **မသိသော်လည်းတရားဟော။** ။ကိုယ်တော်မြတ်ကို ကွဲကွဲပြားပြား မသိသူတို့ အား နောင်အခါ၌ အထုံ၀ါသနာပါခြင်းအကျိုးငှာ တရားဟောတော်မူ၏။ ကိုယ် တော်မြတ်ကို သိအောင်ပြုလျက် တရားဟောတော်မူလျှင် ထိုသူတို့မှာ သာ၍ကြည်ညိုမှု သဒ္ဓါ-မဖြစ်ပေဘူးလားဟု မေးစရာရှိ၏။ ကိုယ်တော်ကိုသိအောင်မပြုပဲ တရားဟောမှ ပို၍ကြည်ညိုမှု သဒ္ဓါ-ဖြစ်မည့်သူတို့အား (သိစေလျက် တရားဟောလျှင် သဒ္ဓါ-မဖြစ်မည့် သူတို့အား) ထိုသို့ မသိစေပဲ တရားဟောတော်မူရသည် ဟု မှတ်ပါ။

ဘာသတိ၊ ပြောဟောနေ၏။ ကောနု ခေါ၊ အာဘယ်သူနည်း။ ဒေဝေါ ဝါ၊ နတ်လေလော။ မနုဿော ဝါ၊ လူလေလော။ ဤတို၊ ဤသို့ မသိ ကြကုန်။ [လူလား နတ်လားဟု စဉ်းစားသော်လည်း မသိကြ–ဟူလို။]

ဓမ္မိယာ။ပ။ သမ္ဗဟိသေတ္ဘာ၊ ၍။ အန္တရဓာယာမိ၊ ကွယ်ပျောက်တော်မူ၏။ [ပုဒ်စဉ် ၁၅၁–အတိုင်း အကျယ်ဆိုပါ။] အန္တရဟိတံ စ၊ ကွယ်ပျောက်သွားသည်လည်း ဖြစ်သော။ မံ၊ နုဇာနန္တိ။ပ။ မနုဿော ဝါ'တိ။[ဗြဟ္မဏ ပရိသံ–စသော နောက်နောက်ဝါရ–တို့၌ ဤနည်းအတိုင်း ပေးပါ။] အာနန္ဒ။ ပရိသာ၊ တို့သည်။ ဤမှာအဋ္ဌ၊ တို့တည်း။

အနုဗုဒ္ဓအဘိဘာယတနံ

၁၂၃။ အာနန္ဒ။ အဘိဘာယတနာနိ၊ ဆန်ကျင်ဘက်တရားတို့ကိုလည်း ကောင်း၊ အာရုံတို့ကိုလည်းကောင်း လွှမ်းမိုးနိုင်သော ပရိကံ ဉာဏ်–ဟူသော တည်ရာအကြောင်းရှိသော စျာန်တို့သည်။ (တနည်း) အဘိဘာယတနာနိ၊ လွှမ်းမိုးထိုက်သော အာရုံဟူသော တည်ရာအကြောင်းရှိသော စျာန်တို့သည်။ (တနည်း) အဘိဘာယတနာနိ၊ အာရုံကိုလည်းလွှမ်းမိုးတတ်၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ သုခစိသေသ–တို့၏ တည်ရာအကြောင်းလည်း ဖြစ်သောစျာန်တို့သည်။ဝါ၊အာရုံကိုလည်းလွှမ်းမိုးတတ်၊မနာယတန မမွှာယတန–လည်း ဖြစ်သော သသမ္ပယုတ္တ–စျာန်တို့သည်။ ဤမှာနို အဋ္ဌ။ပ။[အဘိဘာယတန–၏ ဝစနတ္ထ–ကို ဋီကာ၌ဖွင့်ထားပြီ။]

အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ (မိမိ၏ ခန္ဓာကိုယ်၌ရှိသော ဆံပင် စသောရုပ်၌။) ရူပသညီ၊ ကသိုဏ်းရုပ်၌ဖြစ်သော ပရိကံ သညာ–ရှိသည်။ (ဟုတ္တာ။) ဧကော၊ အခြို့သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ သန္တာန်၌။ ပရိတ္တာနိ၊ ကျဉ်းငယ်ကုန်သော။ သုဝဏ္ဏဒုဗ္ဗဏ္ဏာနိ၊ ကောင်းသောအဆင်းရှိကုန်၊ မကောင်းသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ရူပါနိ၊ ကသိုဏ်းရုပ်တို့ကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။[အပ္ပနာ–တည်းဟူသော စျာန်စက္ခုဖြင့် ကြည့်ရှု၏။]

တာနိ၊ ထို ကသိုဏ်းရုပ်တို့ကို။ အဘိဘုယ္ယ၊ လွှမ်းမိုး၍။ (သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏။) ဇာနာမိ၊ ငါသိနိုင်၏။ ပဿာမိ၊ ငါမြင်နိုင်၏။ ဤတို ဧဝံ–

၁။ ဧကော နု ခေါ အယံ ဘာသတိ။ ။''ကော မေ ဝန္ဒတိ ဗါဟိုနိ''၌ ဝန္ဒတိ-ကို နာမ်ပုဒ်အဖြစ်ဖြင့် အနက်ပေးသကဲ့သို့၊ ဤ၌လည်း''ဘာသတိ၊ ပြောဟောနေသော။ အယံ=ဤသူကား။ ကော နု ခေါ၊ အာဘယ်သူပါနည်း။''ဤသို့–တနည်းပေးနိုင်ပါသည်။

သည်။ ဤသို့သော သည္ဘာရှိသည်။ ဤသို့သော အာဘောဂသည္ဘာ စျာန သည္ဘာ–ရှိသည်။) ဟောတိ။ ["အတိတ္ထယ္ယ။ ၌။ သမာပတ္တိ၊ ၏။" ဟု အဌကထာ၌ ပါဌသေလ–ထည့်၍ဖွင့်၏။ ထို အတိုင်းပေးပါသည်။ (တနည်း) "အတိတ္ထယ္ယ၊ လွှမ်းမိုးကာ ဝင်စားပြီး၍။" ဤသို့သော်လည်း ပေးပါ။] ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ပဌမံ၊ သော။ အတိဘာဝယတနံ၊ အတိဘာဝယတန–တည်း။ [နောက်နောက်ဝါကျများ၌ ဤသို့ အပြည့်အစုံပေးပါ။ ထူးရာ၌သာ ရေးပါမည်။]

အဗ္ဗတ္တံ။ပ။ အပ္ပမာဏာနိ၊ တိုးပွားစေအပ်သော ပမာဏ–ရှိကုန်သော။ သုဝဏ္ဏဒုမ္မဏ္ဏာနိ၊ ကုန်သော။ ရူပါနိ ပဿတိ။ပ။

အဗ္ဗတ္တံ၊ ၌။ အရူပသည်၊ ကသိုဏ်းရှင်၌ဖြစ်သော - ပရိကံသည္ဘာ–ရှိသူ မဟုတ်သည်။ (ဟုတ္တာ) ။ပ။ ပဿတိ။ပ။ စတုတ္ထံ အတိဘာဝယတနံ။

အဗ္ဗတ္တံ၊ အရူပသည်ကို (ဟုတ္တာ) ဧကော။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ၌။ နီလာနိ၊ အလုံးစုံ ညီကုန်သော။ [အဆင်းအားဖြင့်လည်းညီ၊အမြင်အားဖြင့်လည်းညီ၊ အရောင် အားဖြင့်လည်း ညီသောအားဖြင့်၊ အလုံးစုံညီကုန်သော။] နီလဝဏ္ဏာနိ၊ညီ သော အဆင်းရှိကုန်သော။ နီလနိဒဿနာနိ၊ တခဲနက်ညီသည်ဖြစ်၍ မြင်အပ် ကုန်သော။ [တပါးသော အဆင်းတို့နှင့် မရောနှောပဲ အညီသက်သက် ဖြစ်ကုန်သော။] နီလနိဘာသာနိ၊ ညီသောအရောင် ရှိကုန်သော။ ရူပါနိ ပဿတိ။

သေယျထာပိ နာမ၊ ဥပမာ–မည်သည်ကား။ ဥမာပုပ္ဖံ၊ နှမ်းကြပ်ပွင့် သည်။ နီလံ၊ ညီသည်။ နီလဝဏ္ဏံ၊ ညီသောအဆင်းရှိသည်။ နီလနိဒဿနံ၊ ညီသည်ဖြစ်၍ မြင်အပ်သည်။ နီလနိဘာသံ၊ ညီသောအရောင်ရှိသည်။ဟော တိ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝါ ပန၊ ဥပမာ–တနည်း ကား။ ဗာရာဏသေယျကံ၊ ဗာရာဏသီမြို့၌ ဖြစ်သော။ ဥဘတောဘာဂ ဝိမट्ठं၊ အတွင်းအပ နှစ်ဖက်အားဖြင့် ပြေပြစ်သော။ တံ ဝတ္ထံ၊ ထိုအဝတ် သည်။ နီလံ၊ သည်။ပ။ ဟောတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ဧဝ မေဝ၊ ဤ အတူပင်။ အဗ္ဗတ္တံ။ပ။ ပဌမံ အတိဘာဝယတနံ။ [နောက်ဝါကျ များ၌ ဤသို့ အပြည့်အစုံပေးပါ။]

အဗ္ဗတ္တံ။ပ။ ဝိတ်ဘာနိ၊ အလုံးစုံရောကုန်သော။ပ။ ကဏိကာရပုပ္ဖံ၊ မဟာ လှေကားပန်းသည်။ပ။ဆဋ္ဌံ အတိဘာဝယတနံ။ အဗ္ဗတ္တံ။ပ။ လောဟိတကာနိ၊ နီကုန်သော။ပ။ ပန္နဒီပကပုပ္ဖံ–မိုးစွေပန်းသည်။ပ။သတ္တမံ အတိဘာဝယတနံ။

အဒ္ဓါတ္ထိ။ပ။ ဩဒါတာနိ၊ ဖြူကုန်သော။ ဩသာမိတာရကာ၊သောက်ရွေးကြယ်သည်။ (သောကြောကြယ်သည်။) ။ပ။ အဌမံ အာဘိဘာယတနံ။ပ။

အမှာ။ ။အာဘိဘာယတန – ရှစ်ပါးသည် အာဘိဓမ္မ ဓမ္မသင်္ဂဏီ–ပါဠိတော်၌ တမျိုးဟောတော်မူ၏။ သရုပ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဖွင့်အဋ္ဌကထာအားဖြင့်လည်းကောင်း မတူပုံကို ဋီကာ၌လည်း ပြထား၏။ ထို့ကြောင့် အာဘိဓမ္မာပါဠိတော် အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာနှင့် ဤ သုတ္တန်ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာတို့ကို တိုက်ဆိုင်၍ လေ့လာကြပါကုန်။

အဋ္ဌဝိမောက္ခ

၁၂၄။ မဟာနိဒါနသုတ် အဆုံး ပုဒ်စဉ် နံပါတ် ၁၂၉–၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။

၁၂၅။ အာနန္ဒ။ ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဥရုဝေလာယံ၊ ဥရုဝေလ–တောင်၌။ ဝါ၊ အနီးဖြစ်သော။ နေရဉ္ဇရာယာ၊ နေရဉ္ဇရာ–မည်သော။ နဒ္ဒာ၊ မြစ်၏။ တီရေ၊ ကမ်း၌။ အဇပါလနိဂြောဓေ၊ အဇပါလ–ညောင်ပင်၌။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူပြီးသည်။ ဝါ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီးသည်။ (ဟုတ္တဝါ။)ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ (နောက်နောက် နေခြင်းတို့၏ ရှေးဦးစွာ။) ဝိဟရာမိ၊ နေတော်မူ၏။ [အဌမသတ္တာဟ–၌ နေတော်မူသည်။]

အာနန္ဒ။ အထ ခေါ၊ ၌။ (ဥရုဝေလ–တော၊ နေရဉ္ဇရာ– မြစ်ကမ်း အဇပါလ–ညောင်ပင်အောက်ဝယ် နေတော်မူရာ ထိုအခါ၌။)။ပ။သုပ္ပကာ သိတ''နှင့်။[အဇပါလ–ညောင်ပင်အောက်၌ မာရ်နတ်လာ၍ ပရိနိဗ္ဗာန် စံဖို့ရန် လျှောက်ပုံ၊ ကိုယ်တော်မြတ်က ပယ်တော်မူခဲ့ပုံကိုမိန့်သည်။]

၁၂၆။ အာနန္ဒ။ အဇ၊ ယနေ့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌ပင်။ စာပါလေ။ စေတိယော၊ ၌။ပ။ ဘဂဝတောတိ။ [လွယ်ပြီ။]

၁၂၇။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်အပ်သော်။ပ။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူခဲ့ပြီ။ (မိန့်တော်မူလိုက်ပြီ။)။ပ။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိတိ။ပ။ ဘဏာဂတေန၊ သည်။ သတေန၊သတိမပြတ် အမှတ်ရတော်မူသည်။သမ္ပဇာနေန၊ သည်။(ဟုတ္တဝါ။)အာယုသင်္ခါရော၊ ကို။,ဩဿဇ္ဇေ၊ စွန့်လွှတ်အပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

အာနန္ဒယာစနကထာ

၁၇၀။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်သော်။ပ။ ဒေဝမနုဿာနန္တိ။ [ပုဒ်စဉ်နံပါတ် ၁၆၇–၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] အာနန္ဒ။ အလံ၊ မယင့်။ ဒါနိ၊ ယာခုအခါ၌။ တထာဂတံ၊ ငါဘုရားကို။ မာယာစိ၊ မတောင်းပန်နှင့်တော့။ [ပရိနိဗ္ဗာန် မစံသေးပဲ အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်နေနိုင်ဘို့ရန် မတောင်းပန်နဲ့တော့။] အာနန္ဒ။ ဒါနိ၊ ၌။ တထာဂတံ၊ ကို။ ယာစနာယ၊ တောင်းပန်ခြင်းငှာ။ အကာလော၊ အခါမဟုတ်တော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ပ။

အာနန္ဒ။ တုံ၊ သည်။ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရား၏။ ဖောဓိ၊ လေးပါး သော မဂ်ဉာဏ်အရင်းခံလျက် ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို။ သဒ္ဓဟသိ၊ ယုံကြည်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဧဝံ၊ မှန်ပါ။ (ယုံကြည်ပါ၏။) အာနန္ဒ။ အထ၊ ထိုသို့ ယုံကြည်လျှင်။ ကိဉ္စရဟိ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ တုံ၊ သည်။ တထာဂတံ၊ ကို။ ယာဝ တတိယကံ၊သုံးကြိမ်တိုင်အောင်။ အဘိနိပ္ပိလေသိ၊ နှိပ်စက်ရသနည်း။(တောင်းပန်ရသနည်း။) ဣတိ၊ ပြီ။

ဘန္တေ။ မေ၊ သည်။ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဘဂဝတော၊ ၏။သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌။ သုတံ၊ ကြားအပ်ဖူးပါပြီ။ သမ္မုခါ၊ ၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ နာယူအပ်ဖူးပါပြီ။ (ကိုယ်၊ အဘယ်သို့ ကြားနာအပ်ဖူးသနည်း။) ယဿ ကဿစိ။ပ။ ကပ္ပါဝသေသံ ဝါတိ။ [၁၆၇–၌ ပနက်ရေးခဲ့ပြီ။]

အာနန္ဒ။ တုံ၊ (ဧတံ ဝစနံ၊ ဤစကားကို။) သဒ္ဓဟသိ၊ လော။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဧवं ဘန္တေ။ အာနန္ဒ။ တဿ၊ ကြောင့်။ (ဒုက္ကဋ် အပရဒ္ဓံ–တို့၌ စပ်)။ တုံ၊ သည်။ (နာသက္ခိ နယာစိ–တို့၌စပ်။)ဟထာဂတေန၊သည်။ ဧဝံ။ သြဠာရိကေ၊ သော။ နိမိတ္တေ၊ ကို။ ကယိရမာနေ၊ အပ်သော်။ သြဠာရိကေ သြဘာသေ ကယိရမာနေ၊ ပဋိဝိဇ္ဈတုံ၊ ၎။ ယံ နာသက္ခိ၊ အကြင်မစွမ်းနိုင်ခဲ့။ တံ ဣဒဏ္ဍ ဘန္တေ။ပ။ ဒေဝမနုဿာနန္တိ၊ ဟူ၍။ တထာဂတံ၊ ကို။(ယံ)နယာစိ၊ အကြင် မတောင်းပန်ခဲ့။ ဧတံ၊ ဤသို့ အရိပ်အရောင်ကို အထင်အရှားပြုအပ်ပါလျက် မသိခြင်း၊ မတောင်းပန်ခြင်းသည်။ တုယ္ဟေ၀၊ သင်၏သာ။ ဒုက္ကဋ်၊မကောင်း

၁။ ယံ တုံ။ပ။အပရဒ္ဓံ။ ။အာနန္ဒာ-ငါဘုရားသည် သင့်အား"အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်နိုင်၏"ဟု ထင်ထင်ရှားရှားကြီး အရိပ်နိမိတ်ပြုအပ်ပါလျက် ထိုအခါတုန်းက "အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်တော်မူပါဘုရား"ဟု အသင် မတောင်းပန်ခဲ့။

သဖြင့် ပြုအပ်သော အမှုတည်း။ တေ၊ သည်။ တုယှေဝ၊ ၏သာ။ အပရဒ္ဓံ၊ ချို့ယွင်းချက်တည်း။ [သြဠာရိကေ–စသည်တို့၏အနက်ကို ၁၆၇–၌ ရေးခဲ့ပြီ။]

အာနန္ဒ။တုံ တထာဂတံ။ သစေ ယာစေယျာသိ၊ အကယ်၍တောင်းပန်အုံ့။ (ထိုအခါတုန်းက တောင်းပန်အုံ့။)(ဝေ သတိ။) တေ၊ သင်၏။ ဒ္ဒေ ယေ၀၊ နှစ်ခုန်းသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါစာ၊ တို့ကို။ တထာဂတော၊ သည်။ ပဋိက္ခိပေယျ၊ ပယ်မြစ်ရာ၏။ အလ၊ နှစ်ကြိမ်ပယ်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။ တတိယကံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်စကားကို။ (သုံးကြိမ်မြောက် တောင်းပန်စကားကို။) အဓိ ဝါသေယျ၊ လက်ခံရာ၏။ (လက်ခံရမည်သာ။) အာနန္ဒ။ တဿာ၊ ကြောင့် [ဤဟာ၊ အနက်မရှိ။] တေ၊ ဤမတောင်းပန်ခြင်းသည်။ (ထိုအခါတုန်းက မတောင်းပန်ခြင်းသည်။ တုယှေဝ၊ သင်၏သာ။ပ။ အပရဒ္ဓံ။

> ၁၃၉။ **အမှာ**။ ။ငါသည် ဤ စာပါလစေတီ–၌သာ ထိုအကြောင်းကို မိန့်တော်မူသည် မဟုတ်သေး၊ အခြားအရပ်၌လည်း သင့်ကိုခေါ်၍ ထင်ရှားသော အရိပ်နိမိတ် ပြုခဲ့ပြီ။ ထို အရိပ်နိမိတ်ကိုလည်း သင် မသိခဲ့။ ထို ဇရက်သည် သင်၏ အပြစ်သာဖြစ်၏ဟု သောက–ကို ပယ်ဖျောက်ဖို့ရာ နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ရှင်အာနန္ဒာကို အပြစ်တင်ခြင်း အကျိုးငှာ ကေမိဒါဟံ–စသည်ဖြင့် အရိပ်နိမိတ် ပြုခဲ့ရာဌာန မျှားစွာကို ပြတော်မူသည်။ [တ၀ါဟံ=တံ အဟံ။ "တံ၊ သင့်ကို။" ဟု ဆိုပါ။]

၁၄၀။ အာနန္ဒ ။ပ။ တတ္ထေ၀ ရာဇဂဟေ၊ ထို ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ပင်။ ဂေါ တမ နိဂြောဓေ၊ ဂေါတမ–မည်သော နတ်၏နေရာ ညောင်ပင်၌။ ဝိဟရာမိ။ [တတြာပိ ခေါ တာဟံ အာနန္ဒ အာမန္တေသိံ၊ ရမဏီယံ အာနန္ဒ ရာဇဂဟံ၊ ရမဏီယော 'အာနန္ဒ ဂေါတမ နိဂြောဓော၊ ယသ္သကသ္သစိ–စသည်ကို ပေယျာလ–မြှုပ်သည်။ နောက်နောက်၌ နည်းတူသိပါ။]

စောရပပါတေ၊ သူခိုး၊ ဓားမြ၊ သူပုန်တို့ကို ပစ်ချရာ ချောက်၌ ။ပ။ ဝေဘာရပဿေ၊ ဝေဘာရတောင်နံပါး၌။ သတ္တပဏ္ဏိဂုဟာယံ၊ သတ္တပဏ္ဏိ–လိုဏ်ဂူ၌။ (စရည်းပင် ပေါက်ရာ လိုဏ်ဂူ၌။) ။ပ။ ဣသိဂိလိပဿေ၊ ဣသိဂိလိ–

၁။ သစေ တုံ ။ပ။ အပရဒ္ဓံ။ ။ထိုအခါတုန်းက တောင်းပန်လျှင် ငါဘုရားသည် သင်၏စကားကို နှစ်ကြိမ်လောက်သာ ပယ်နိုင်စရာရှိသည်။ သုံးကြိမ်မြောက်သော် လက်ခံရမည်သာ။ ဒုအာနန္ဒာ–ထိုအခါတုန်းက မတောင်းပန်ခြင်းသည် သင်၏ချွတ်ယွင်းချက်သာဖြစ်သည်။

တောင်နံပါးခ္ဍ။ ကာဌသိလာယံ၊ ကျောက်ညိုလိုဏ်ဂုဟာ။ပ။ သီတဝနေ၊ ယင်းတိုက်တောခ္ဍ။ သပ္ပသောဏ္ဍိက ပဗ္ဗာရေ၊ မြေ၏ ပါးပျဉ်းနှင့်တူသော တောင်ဝှမ်းခ္ဍ ။ပ။

တပေါဒါရုမေ၊ တပေါဒါရုံကျောင်းတိုက်ခ္ဍ ။ပ။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှင်ဦးတို့အား, အစာပေးရာ ဖြစ်သော။ [နိဝါပံ အဒံသု ဣတိ နိဝါပံ၊ ကလန္ဒကာနံ နိဝါပံ ကလန္ဒကနိဝါပံ။] ဝါ၊ ရှင်ဦးတို့အား အစားကြွေးလျက် ဘေးမဲ့ပေးထားရာ ဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ညယျာဉ်ခ္ဍ။ (ဝါးတောဥယျာဉ်ခ္ဍ။)။ပ။ ဇီဝကမ္ဗဝနေ၊ ဇီဝက-၏ သရက်ဥယျာဉ်ခ္ဍ။ပ။ မဒ္ဒကုစ္ဆိသ္မိံ[1]၊ မဒ္ဒကုစ္ဆိအရပ်ခ္ဍ။ မိဂဒါယေ၊ မိဂဒါဝုန်တောခ္ဍ။ (သားကောင်တို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာတောခ္ဍ။)။ပ။

၁၈၁။ ၁၈၂။–လွယ်ပြီ။

၁၈၃။ အာနန္ဒ သမ္ဗေဟေ ပိယေဟိ မနာပေဟိ။ပ။ နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိတိ၊–ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ မယာ၊ သည်။ ပဋိဂ္ဂဟေ၊ စောစောကပင်။ (ကြိုတင်ချီပင်။) အဂ္ဂါတာ နနု၊ မိန်းတော်မူအပ်သည် မဟုတ်လော။

အာကာရဝါကျအနက်။ ။(ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။) သမ္ဗေဟေ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ပိယေဟိ၊ ချစ်အပ်ကုန်သော။ မနာပေဟိ၊ မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်။ နာနာဘာဝေါ၊ ဇာတ်ချင်းမတူ အမူကွဲပြား ထသီးတခြားဖြစ်ရခြင်းသည်။ ဝိနာဘာဝေါ၊ မပြန်တမ်းသေခြင်းဖြင့် ကွေကွင်းချိုဖြစ်ရခြင်းသည်။ အညထာဘာဝေါ၊ ဘဝ–ချင်းကွဲပြားချိန် တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ရခြင်းသည်။ (ဟောတိ။)

၁။ မဒ္ဒကုစ္ဆိသ္မိံ ။မဒ္ဒကုစ္ဆိသ္မိံ၊မဒ္ဒကုစ္ဆိ–မည်သော။ မိဂဒါယေ၊ မိဂဒါဝုန်တောခ္ဍ။ ဤသို့လည်းပေးပါ။ အဇာတသတ်မင်း ပဋိသန္ဓေနေစဉ် မယ်တော်ဖြစ်သူ ဝေဒေဟီ–မိဖုရားက, တိုယ်ဝန်ကျစေရန်အတွက် မိမိဝမ်းကို နှိပ်နယ်စေရာဖြစ်သောကြောင့် ထိုဥယျာဉ်သည် မဒ္ဒကုစ္ဆိ–မည်သည်။ အကျယ်ကို သာမညဖလသုတ္တဋ္ဌကထာ–၌ ကြည့်ပါ။

၂။ သမ္ဗေဟေ ။ပ။ ဝိဇ္ဇတိတိ။ ။အာနန္ဒာ–ငါဘုရားသည် ဤ အကြောင်းအရာကို စောစောကပင် ပြောအပ်သည် မဟုတ်လော။ အလုံးစုံသော ချစ်အပ်သူ မြတ်နိုးအပ်သူတို့နှင့် အမျိုးမျိုးကွဲကွာ၍ ဖြစ်ရခြင်းသည် ရုပ်နာမ်ခန္ဓာတို့၏ သဘောပင်ဖြစ်၏။ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသော ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ–ဟူသမျှသည် (ငါ ဘုရား၏ ခန္ဓာပင် ဖြစ်စေကာမူ) မပျက်ပါစေနှင့် ဟု–တောင့်တ၍ မရနိုင်။

တံ၊ ထို့ကြောင့်။ [အဋ္ဌကထာ၌ "တသ္မာ" ဟု ဖွင့်သည်။] ဣတ္ထ၊ ဤ ခန္ဓာအစဉ်၌။ (ပါရမီတော်တို့ကိုဖြည့်၍ သမ္ဘည္ဟတညာဏ်ကိုရပြီးနောက် ဓမ္မစက္ကြာတရားဟော၊ အစုံအစုံသော တန်ခိုးပြာဋိဟာကိုပြ၊ တာဝတိံသာ–နတ်ပြည်သို့ တက်နိုင်သော ဝါဘုရား၏ခန္ဓာအစဉ်၌လည်း။) ယံ တံ၊ အကြင် တရားသည်။ (အကြင် ရူပ်နာမ်ခန္ဓာသည်။) ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဘူတံ၊ ထင်ရှား၏။ သင်္ခတံ၊ ကံ–စသောအကြောင်းတရားတို့သည် ကောင်းစွာရောက်၍ ပြူပြင်အပ်၏။ ပလောကဓမ္မံ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏။ (ဖရိုဖရဲ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏။)

တံ၊ ထိုဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းရှိသော တရားသည်။ (ရူပ်နာမ် ခန္ဓာသည်။) ဝတ၊ စင်စစ်။ မာပလုဇ္ဇီ၊မပျက်စီးပါစေနှင့်။ ဣတိ၊သို့တောင့်တခြင်းကို။ ဝါ၊ တောင်းတ တိုင်း။ ကုတော၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဝါ၊ အဘယ်မှာ။ လဗ္ဘာ၊ ရအပ် ရနိုင်ပါအံ့နည်း။ တေ ဌာနံ၊ ဤသို့ တောင်းတအပ်သည့် အတိုင်း ရနိုင်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်။, နတ္ထိ၊ မရှိနိုင်။

အာနန္ဒ။ တထာဂတေန၊ သည်။ ယံ တေ၊ အကြင်သို့သော ဤ အာယုသင်္ခါရကို။ စတ္တံ၊ စွန့်အပ်ပြီ။ ဝန္တံ၊ ထေးအန်အပ်ပြီ။ မုတ္တံ၊ လွှတ်အပ်ပြီ။ ပဟီနံ၊ ပယ်အပ်ပြီ။ ပဋိနိဿဋ္ဌံ၊ အကြင်းမဲ့ စွန့်အပ်ပြီ။ [ဤ စကားတော်ကို ထင်ရှားစေလိုရှိ၍ ဩယုဇ္ဇော အာယုသင်္ခါရော–ဟု ဆက်၍ မိန့်တော်မူသည်။ ရှေးနိဿယဟောကား ယံ ကိလေသဇာတံ–ဟု စွဲသည်။] အာယုသင်္ခါရော၊ ကို။ ဩဿဇ္ဇော၊ စွန့်လွှတ်အပ်ပြီ။ ကေသေန၊ တခုသော အဖွဲ့အားဖြင့်။ ဝါစာ၊ စကားကို။ ဘာသိတာ၊ မိန့်တော်မူအပ်ပြီ။ (ကိုး)။ နစိရံ ။ပ။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိတိ၊ ဟူ၍။ (ဘာသိတာ။)

တဋ္ဌ၊ ထို ထေးအန်အပ်ပြီးသော အာယုသင်္ခါရ–ကိုလည်း။ ဝါ၊ ထို မိန့်တော်မူအပ်သော စကားကိုလည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ ဇီဝိတံ ပေါတု၊ အသက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပုန၊ တဖန်။ ပစ္စာဝမိဿတိ၊ ပြန်၍ ဖျိုလိမ့်မည်။ ဣတိ တေ ဌာနံ၊ ဤ အကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊

၁။ ယံ ပနေတံ။ပ။ ဝိဇ္ဇတိ။ ။အာနန္ဒာ–အသက် ဇီဝိတ–ကို ပြုပြင်နိုင်သော ဗလသမာပတ်ကို သုံးလလွန်လျှင် မဝင်စားတော့အုံ့–ဟု စွန့်လွှတ်တော်မူအပ်ပြီ။ သုံးလလွန်လျှင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော့မည် ဟူသောစကားကို အမှန်ပင် ပြောဆိုအပ်ပြီ။ ထို စွန့်လွှတ်အပ်ပြီးသော အာယုသင်္ခါရ–နှင့် ပြောအပ်ပြီးသော ထို စကားကို ဝါဘုရားသည် အသက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် သော်မှလည်း ပယ်ဖျက်တော့မည်–မဟုတ်။

[ထွေးအန် အပ်ပြီးသော အာယုသင်္ခါရနှင့် စကားကို အသက် ဟူသော အကြောင်းကြောင့်သော်မှ ပြန်၍ ပယ်ဖျက်လိမ့်မည် မဟုတ်–ဟူလို။]

အာနန္ဒ။ အာယာမ၊ လာ–သွားကြစို့။ ယေန၊ ဘန္တေ။ မဟာဝန်၊ မဟာဝန် တောသည်။ ဝါ၊ တောကြီးသည်။ ကုဋ္ဌာဂါရသာလာ၊ အံ့ထွတ် တပ်အပ်သော ဂန္ဓကုဋီ–ကျောင်းသည်။ ဝါ၊ ကုဋ္ဌာဂါရသာလာ–ကျောင်းတိုက်သည်။ (အတ္ထိ။) [ကုဋ္ဌာဂါရသာလာ–ပုဒ်၏အဖွင့်ကို ဗါရာဏီကဏ် ဘာသာဋီကာ တတိယအုပ်၊ စာမျက်နှာ ၁၄၀–၌ ပြထားပြီ။] တေန၊ မဟာဝန် တော ကုဋ္ဌာဂါရသာလာ–ရှိရာ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိသာမ၊ သွားကြစို့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ပ။ဥပသင်္ကမိ။

(ဝ) ဥပသင်္ကမိတ္မာ။ပ။အာမန္တေသိ။ (ကိံ။) အာနန္ဒ။ တုံ၊ သည်။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ ယာဝတိကာ၊ အကြင်မျှ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဝေသာလိ၊ ကို။ ဥပနိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကြကုန်၏။ တေ သဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံသော ရဟန်းတို့ကို။ ဥပဋ္ဌာနသာလာယံ၊ ဆည်းကပ်ရာ တန်ဆောင်း၌။ သန္နိပါတေဟိ၊ စည်းဝေးစေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ပ။သန္နိပါတာ ပေတ္တာ၊ စည်းဝေးစေပြီး၍။ပ။ဘန္တေ။ ဘိက္ခု သံဃော၊ သည်။ သန္နိ ပတိတော၊ စည်းဝေးနေပါပြီ။ ဘန္တေ။ ဒါနိ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယဿ၊ အကြင် ကြွတော်မူခြင်း၏။ ကာလံ၊ အချိန်ကို။ မညတိ၊ သိတော်မူ၏။ (တံ၊ ထို–ကြွတော်မူချိန်ကို။ ကရောတု၊ ပြုတော်မူပါ။) ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ [ရှေးနိဿယ–၌ "ယဿ ဓမ္မ ဒေသနာ ကရဏယား အကြင်တရားဟောခြင်းကို ပြုခြင်း၏။ ကာလံ မညတိ၊ တံ ဓမ္မဒေသနံ ကရောဟိ" ဟု ပေးသည်။]

(၁) ၁၇၄။ အထ ခေါ၊ ၌။ (လျှောက်ထားရာထိုအခါ၌။)။ပ။အာမန္တေသိ။ (ကိံ။) ဘိက္ခဝေ။ ဘိက္ခုတို့။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ (ကောင်းမွန်စွာ သင်ယူ၍ အာသေဝန–စသော အမှုကိုပြုလတ်သော်။) ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ သိက္ခာသုံးရပ် သိမ်းယူအပ်သည့် မြတ်သောအကျင့် ဟူသော ဤသာသနာတော်သည်။ အဒ္ဓနိယံ၊ ရှည်သောကာလကိုခံ့သည်။ ဝါ၊ မြဲမြံတည်တံ့ အရှည်ခံ့သည်။ စိရဋ္ဌိတိကံ၊ ကြာမြင့်စွာတည်ခြင်းရှိသည်။ အသ၊ ဖြစ်ရာ၏။

တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤ သာသနာတော်၌။ (အာသေဝိတဗ္ဗ–စသည်၌ စပ်။) ယေ ဘေ ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့ကို။ မယာ၊ သည်။ အဘိညာ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ ဒေသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ (တထာ၊ ထို သာသနာတော်၏ အဒ္ဓနိယ စိရဋ္ဌိတိက–ဖြစ်နိုင်လောက်

အောင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။) ။ တေ၊ ထို တရားတို့ကို။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ။ သာမုဂ်၊ ကောင်းမွန်စွာ။ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်ယူပြီး၍။ အာသေဝိတမ္ဘာ၊ ။ မှီဝဲထိုက်ကုန်၏။ (နေ့စဉ် အမြဲ ကျင့်ထိုက်ကုန်၏။) ဘာဝေတမ္ဘာ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်စေထိုက်ကုန်၏။ ။ ဗဟုလီကာတမ္ဘာ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုထိုက်ကုန်၏။

တံ၊ ထို ကြာမြင့်စွာ ကာလပတ်လုံး ။ တည်ခြင်းသည်။ ။ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ ၄ ။ ပ ။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထာယ။ ဟိတာယ။ သုခါယ။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ [ပုဒ်စဉ် ၁၆၇–အတိုင်း အကျယ်ဆိုပါ။] (တနည်း) ဘိက္ခဝေ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ၌။ ပ ။ ဗဟုလီကာတ္တမ္ဘာ၊ ကုန်၏။ ယထာ၊ ယင်းသို့ ကောင်းမွန်စွာသင်ယူ၍ အာသေဝန–စသော အမှုကို ပြုအပ်သော်။ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ သည် ။ ပ ။ အဿ။ ဤသို့လည်း "ယထာ" ကို နိယမဝါစက–ကြုံ၍ တနည်း ပေးပါ။ ["ကတမေစ" စသော ပုစ္ဆာဝါကျ၌ အနက်လွဲယ်ပြီ။]

သေယျထိဒံ၊ ထို တရားတို့ဟူသည် အဘယ်နည်း။ ။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန် တို့လည်းကောင်း ။ ပ ။ ။ အရိယော၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကွာသော။ ။ ဝါ ။ ။ ဖြူစင်သန့်ရှင်း အပြစ်ကင်းသော။ ဝါ ။ မြတ်သော။ ။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ ။ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိသော။ ။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်လည်းကောင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ။ ယေ၊ အကြင်တရားတို့ကို ။ ပ ။ ဗဟုလီကာတမ္ဘာ။ ယထာ၊ လတ်သော်။ ပ ။ ။ အဿ။ တံ၊ သည် ။ ပ ။ ။ ဟိတာယ။ ။ အဿ။ မယာ၊ သည်။ ။ အဘိညာ၊ ၍။ ဒေသိတာ၊ အပ်ကုန်သော။ တေ ဓမ္မာ၊ ထို တရားတို့ဟူသည်။ ။ ဣမေ ခေါ၊ ၎င်းသည်တို့တည်း။ (ဤ ဗောဓိပက္ခိယ–တရား သုံးဆယ့်ခုနစ်ပါးတို့တည်း။)

၁၀၅။ အထ ခေါ၊ ၌။ (မိန်တော်မူပြီးရာ ထို အခါ၌)။ ပ ။ အာမန္တေသိ။ (ကိုး။)

ဘိက္ခဝေ။ ဟန္ဒ၊ တိုက်တွန်းတော်မူ၏။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဝေါ၊ အသင်တို့အား။ ။ အာမန္တယာမိ ၊ သိစေတော်မူခဲ့မည်။ ဝါ ၊

၁။ အမန္တယာမိ ဝေါ။ ။ "ဝေါ" ကို ကစ္စည်း၊ ရှေ့သိန္ဓိတို့၌ "အာရောစနတ္ထ–သမ္ပဒါန်" ဟု ဆိုအ၏။ ထိုအလို "ဝေါ။ သင်တို့အား။ အာမန္တယာမိ၊ သိစေတော်မူခဲ့မည်။ ဝါ ။ မှာတော်မူခဲ့မည်။" ဤသို့ပေးပါ။ သဒ္ဒနီတိ သုတ္တမာလာ ၊ ကာရက ၅၅၄–သုတ် အဖွင့်ဌကား အာမန္တနတ္ထ–၌ ဒုတိယာ–သာ များသောကြောင့် "ဟန္ဒ ဒါနိ ဘိက္ခဝေ၊ အာမန္တယာမိ ဝေါ" ၌ "ဝေါ" ကိုလည်း စတုတ္ထီ–မဟုတ် "ဒုတိယာ-သာ" ဟု ဆုံးဖြတ်တော်မူသည်။ ထို အလို "ဝေါ၊ သင်တို့ကို။" ဟု ပေးပါ။

အသီးပေးတော်မူခဲ့မည်။ သခ်ၦရာ၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ဝ သခ်ၦရတို့သည်။ ဝယမမ္မာ၊ ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိကုန်၏။ အပ္ပမာဒေန၊ ပမာဒ-၏ ဆန့်ကျင်ဘက်သတိဖြင့်။ ဝါ၊မမေ့မလျော့ မပေါ့မဆသော ဉာဏ်ဖြင့်။ သမ္ပာဒေထ၊ အလုံးစုံသောကိစ္စတို့ကို ပြီးစီးစေကြလော့။ (ပြီးစီးအောင် ကြိုးစားကြကုန်လော့။)

နိ စိရံ ။ပ။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူမည်။ ဤတို့ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဤဒ မဝေါ စ။ပ။ သတ္ထာ။[ပုဒ်စဉ် ၁၅၅-ကို နည်းမှီ၍ ပေးပါ။] (ကိုး။) ပရိပက္ကော ဝယော မယ္ဟ။ပ။ ဒုက္ခဿန္တံ ကရိဿတိတိ၊-ဟူ၍။ (အဝေါစ။)

ဂါထာအနက်။ ။(၁) (ဘိက္ခဝေ၊ ဘိက္ခုတို့။) မယ်၊ ငါဘုရား၏။ ဝယော၊ အရွယ်တော်သည်။ ပရိပက္ကော၊ ကြီးရင့်ပြီ။ မမ၊ ၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်သည်။ ပရိတ္တံ၊ နည်းပြီ။ (အနည်းငယ်သာ ကျန်တော့သည်။) ဝေါ၊ အသင်တို့ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်ခွာ၍။ ဂမိဿာမိ၊ သွားရတော့မည်။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သရဏံ၊ အားကိုးရာကို။ ကတံ၊ ပြုတော်မူအပ်ပြီ။ (ပြုတော်မူပြီးပြီ။)

(၂) ဘိက္ခဝေ၊ ဘိက္ခုတို့။ (တုမှေ။) အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့သူတို့သည်။ သတိမန္တော၊ သတိရှိသူတို့သည်။ (အရာရာ၌ သတိထားကုန်သည်။) သုသီလာ၊ ကောင်းသော သီလရှိသူတို့သည်။ (သီလစင်ကြယ်သူတို့သည်။) ဟောထ၊ ဖြစ်ကြကုန်လော့။ သုသမာဟိတာ သင်္ကပ္ပာ၊ ကောင်းစွာ အာရုံ၌ ထားအပ်သော အကြံရှိသူတို့သည်။ (သမာဓိ တရား ကောင်းစွာထား၍ ကောင်းသော အကြံရှိသူတို့သည်။ ဟုတ္တာ။) သစိတ္တံ၊ မိမိစိတ်ကို။ အနုရက္ခထ၊ အစဉ်မပြတ် စောင့်ရှောက်ကြကုန်လော့။

(၃)။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ တရားသဖြင့် ဆုံးမရာ ဤသာသနာ၌။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်။ (ဟုတ္တာ။) ဝိဟရတိ၊ နေရစ်လိမ့်မည်။ သော၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဇာတိ သံသာရံ၊ ဇာတိ-တည်းဟူသော သံသရာကို။ ဝါ၊ ပဋိသန္ဓေ-နေရခြင်းဟူသော သံသရာကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဒုက္ခဿ၊

တောဘုမက ဝင်ဒုကွေ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ ကရိယတိ။ ပြုနိုင်လိမ့်မည်။ [ဝိဟာယတိ–၌ ဝိ+ဟရ ဓာတ်+ယတိ–ဝိဘတ်၊ ကွစိဓာတု–ဖြင့် ဓာတုနှ(ရ်)ကို ချေပါ။]

တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော။ ဘာဏဝါရော၊ ဘာဏဝါရတည်း။

နာဂါပလောကိတ

၁၈၆။ အထ ခေါ။ပ။ ပိဏ္ဍပါတ ပဋိက္ကန္တော (ဟုတ္တာ) [ပုဒ်စဉ် ၁၆၆–၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] နာဂါပလောကိတံ၊ ဆင်ပြောင်ကြီး၏ ပြန်၍ ကြည့်ခြင်းနှင့်တူသော ကြည့်ခြင်းကို။ ဝါ၊ ဆင်ပြောင်ကြီး၏ ကြည့်ခြင်းနှင့်တူသော ကြည့်ခြင်းမည်လောက်အောင်။ ဝေသာလိံ၊ ကို။ အပလောကေတ္တာ၊ ကြည့်တော်မူ၍။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ အာမန္တေသိ။ (ကိံ။) အာနန္ဒ။ ဣဒံ၊ ဤ ကြည့်တော်မူခြင်းသည်။ တထာဂတဿ၊ ၏။ ဝေသာလိယာ၊ ကို။ ပစ္ဆိမကံ၊ နောက်ဆုံး၌ဖြစ်သော။ ဒဿနံ၊ ကြည့်ရှုခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လိမ့်မည်။ အာယာမာ နန္ဒ။ ယေန၊ ၌။ ဘဏ္ဍာဂါမော၊ ဘဏ္ဍ–ရွာသည်။ (အတ္ထိ။)။ပ။ ပစ္စဿောသိ။

၁။ နာဂါပလောကိတံ။ ။[နာဂ–ဆင်ပြောင် + အပလောကိတ – လှည့်ကြည့်ခြင်း။] လူအများ၏ အရိုးဆက်ပုံသည် "တေ့ဆက်" ဖြစ်၏။ ပဓွေကဗုဒ္ဓါတို့၏ ဆက်ပုံမှာ "ချိတ်ဆက်" ဖြစ်၍ ဘုရားရှင်တို့၏ ဆက်ပုံမှာမူ "သံကွင်းချင်းဆက်သကဲ့သို့ "ကွင်းဆက်" ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် ဝေသာလီ–မြို့မှ ထွက်တော်မူကာနီးဝယ် မြို့တံခါးပေါက်၌ ရပ်တော်မူ၍ ဝေသာလီ–မြို့ကို ကြည့်တော်မူလို၏။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ အရိုးဆက်တို့သည် "ကွင်းဆက်" ဖြစ်ရကား ဦးခေါင်းတော်ချည်း လှည့်၍ကြည့်လို့မဖြစ်။ (သင်တို့သည် နောက်ကိုကြည့်လိုသောအခါ တကိုယ်လုံး လှည့်၍ကြည့်ရသကဲ့သို့) ကိုယ်တော်ပါ လှည့်၍ ကြည့်ရပေတော့မည်။

ထိုသို့ မလှည့်ရအောင် "ဝေသာလီ–မြို့ကို လှည့်၍ကြည့်တော်မူမည်" ဟု စိတ်တော်ကြံသည်နှင့် တပြိုင်နက် ဤမြေကြီးက အိုးလုပ်သောစက်ကဲ့သို့လည်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ဝေသာလီ–မြို့ဘက်သို့ မျက်နှာမူမိအောင် ပြိုပေးလိုက်သည်။ ထို အဓိပ္ပာယ်ကိုပင် ရည်ရွယ်၍ "နာဂါပလောကိတံ ဝေသာလိံ အပလောကေတ္တာ" ဟု သံဂါယနာတင်သော ထေရ်တို့ မိန့်သည်။ [နာဂါပလောကိတံ–၌ ဒုတိယာဝိဘတ်ကို ကြိယာဝိသေသန–အနက်မှာ သက်ပါ။[

မှတ်ချက်။ ။ဝေသာလီမင်းတို့သည် သုံ့နှစ်လွန်မြောက်သောအခါ အဇာတသတ်မင်းနှင့်စစ်ဖြစ်၍ ပျက်စီးကြလိမ့်မည်။ မြတ်စွာဘုရား နောက်ဆုံးကြည့်တော်မူကြောင်းကို

☞ အဝ ခေါ၊ ၌။(မိန့်တော်မူပြီးရာ ထိုအခါ၌။) ဘဂဝါ၊ သည်။ မဟာတာ၊ မျှားစွာသော- ဘိက္ခုသံဃာန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိं-အတူ။ ယေန၊ ၌။ ဘဏ္ဍဂါမေ၊ သည်။(အတွင်း။) တံ၊ ဘဏ္ဍ-ရွာရှိရာ ထိုအရပ်သို့။ အဝ သရိ၊ ရောက်တော်မူပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တတြ ဘဏ္ဍဂါမေ၊ ထိုဘဏ္ဍ-ရွာ၌။ ဝိဟရတိ။ တတြ၊ ဘဏ္ဍ-ရွာဝယ် နေတော်မူရာ ထိုအခါ၌။ပ။ စတုန္နံ။ပ။ ပုနဗ္ဘဝေါ တိ။ [ပုဒ်စဉ်နံပါတ် ၁၅၅-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။]

ဣဒ မဝေါစ။ပ။သတ္ထာ။[ပုဒ်စဉ် ၁၅၅-၌ ရေးခဲ့ပြီ။] (ကိုး။)

ဂါထာအနက်။ ။(၁)။ (အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်မြတ်သောတရား မရှိသော။ ဝါ၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော။)သိလံ၊သီလ-ကိုလည်း၊ကောင်း။ [အနုတ္တရာ-ကို လိုင်ပြင်၍ လိုက်သည်။] (အနုတ္တရော၊ သော။) သမာဓိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ (အနုတ္တရာ။) ပညာ စ၊ ကိုလည်း ကောင်း။ အနုတ္တရာ၊ သော။ ဝိမုတ္တိ စ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း ကောင်း။ [သီလ သမာဓိ ပညာ-အရ လောကုတ္တရာကို ယူပါ။] ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို။ ယသဿိနာ၊ မျှားသောအခြံအရံ ရှိတော်မူသော။ ဂေါတမေန၊ အနွယ်အားဖြင့် ဂေါတမ-မည်တော် မူသော -မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုဗုဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ် ကုန်ပြီ။

(၂)။ ဣတိ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရား ရှင်သည်။ အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အက္ခာသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ဒုက္ခဿ၊ တေဘူမက-ဝဋ္ဋ ဒုက္ခ၏။ အန္တကရော၊ အဆုံးကို ပြုတော်မူတတ်သော။ စက္ခုမာ၊ ဗုဒ္ဓ ဓမ္မ သမန္တနှင့် ဒိဗ္ဗမံသာ ငါးဖြာသော စက္ခုရှိတော်မူသော။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာခပ်သိမ်း အေးငြိမ်းတော်မူပြီ။

ကြားရသောအခါ ထိုနေရာ၌ စေတီ-တည်၍ ကိုးကွယ်ခြင်းအားဖြင့် အကျိုးများလိမ့်မည်။ ဤသို့ကြောင့် (အခြားမြို့မှ ထွက်တော်မူသောအခါ နာဂါပလောကိတ – အကြည့်မျိုး ကြည့်တော်မမူပဲ) ဝေသာလီ-မြို့မှ ထွက်တော်မူရာ၌သာ ကြည့်တော်မူသည်၊ [အကျယ် ကို အဓွဇကထာမှာ ကြည့်။]

၁။ စက္ခုမာ။ ။စက္ခု-သရုပ်ကို ဤဋီကာနှင့် စတုက္ကဂုံတွဲ၊ ၁-ဝဂ်၊ ၁-သုတ် ဋီကာတို့၌ "ဗုဒ္ဓမမ္ဓ သမန္တနှင့် ဒိဗ္ဗမံသာ ငါးဖြာသောစက္ခု"ဟု ဖွင့်၏။ အချို့ နေရာ၌ "မံသ"မပါပဲ "ပညာ စက္ခု"ယည်း၍ "စက္ခုမာ၊ ဗုဒ္ဓ ဓမ္မ သမန္တနှင့် ဒိဗ္ဗ ပညာ ငါးဖြစ်မျက်စိ ဉာဏ်စက္ခု-ရှိတော်မူ၏သော"ဟုလည်း ဖွင့်ကြသည်။ [ဤစက္ခု-တို့၏ အကျယ်သည် အဓွဇသာလိနီ၊ ရူပကဏ္ဍ, ဒုကနိဒ္ဒေသ-၌ ပါ၏။]

ဘဂဝါ၊ သံ့ည်။ တတြာ ဝိ ဘဏ္ဍာဂါမေ၊ ဌိတလည်း။ ဝိဟရန္တော။ပ။ အဝိဇ္ဇာသဝါတိ။[ပုဒ်စဉ် ၁၄၂-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။]

စတုမဟာပဒေသကထာ

၁၈၇။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ။ ဘဏ္ဍာဂါမေ၊ ၌။ ယထာဘိရန္တံ-ကျွတ်ထိုက်ကြသား ဝေနေမျှားကို ထောက်ထားရှုမျှော် အလိုတော်အတိုင်း။ ဝိဟရိတ္ဝာ၊ နေတော်မူပြီး၍။ပ။ ယေန၊ ၌။ ဟတ္ထိဂါမော၊ ဟတ္ထိ-ရွာသည်။ (အတ္ထိ။)။ပ။အမ္ဗဂါမော၊ အမ္ဗ-ရွာသည်။ပ။ ဇမ္ဗုဂါမော၊ ဇမ္ဗု-ရွာသည်။ ။ပ။ ယေန၊ ၌။ ဘောဂနဂရံ၊ ဘောဂ-မြို့သည်။ (အတ္ထိ။)။ပ။ ဘောဂ နဂရေ၊ ၌။ အာနန္ဒေ၊ အာနန္ဒ-မည်သော။ စေတိယေ၊ စေတီ၌။ (လူတို့ သိမှတ် သစ်ပင်မြတ်ဟု ဆည်းကပ်မြတ်နိုး ကိုးကွယ်အပ်သော နတ်ရဲသစ်ပင် ၌။) ဝိဟရတိ။

> **အမှာ။** ။ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် ဘဏ္ဍာရွာ၌ နေသင့်သမျှ နေတော်မူပြီး၍ ဟတ္ထိရွာသို့လည်းကောင်း၊ အမ္ဗရွာသို့လည်းကောင်း၊ ဇမ္ဗုရွာသို့လည်းကောင်း ဘောဂမြို့သို့လည်းကောင်း ကြွတော်မူသည်၊ ဘောဂမြို့သို့ ရောက်တော်မူ၍ အာနန္ဒစေတီ၌ သီတင်းသုံးတော်မူသည်။

တတြ၊ ဘောဂ-မြို့ အာနန္ဒ-စေတီဝယ် သီတင်းသုံးတော်မူရာ ထိုအခါ ၌။ပ။အာမန္တေသိ။ (ကိုး။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ မဟာပဒေသေ၊ မဟာပဒေသ-တို့ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူမည်။ [“မဟာပဒေသေ၊ ကျယ်ဝန်းသော တရားတော်၏ တည်ရာဌာနတို့ကို။(တနည်း)ကြီးမြတ်သော ညွှန်ပြအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော အကြောင်းတို့ကို”ဟု သဒ္ဒတ္ထ-ဆိုပါ။]

၁။ မဟာ ပဒေသေ။ ။[မဟာ၊ ကျယ်ဝန်းသော+ပဒေသ၊ တရားတော်၏ တည်ရာဌာန။] ပဒေသ-ကို အဋ္ဌကထာ၌ “ဩကာသ”ဟု ဖွင့်၍ ဋီကာ၌“ဌာန” ဟု ဖွင့်သည်။ အကြင် ဌာနတို့၌ တည်ရှိအပ်သောဓမ္မကို ယုံမှားမရှိသောအားဖြင့် ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ ဓမ္မကို တည်ရှိတော်သော ထို ကျယ်ဝန်းသော အရာဌာနတို့သည် “မဟာပဒေသ”မည်၏။

တနည်း။ ။[မဟာ+အပဒေသ။] အပဒိသိယန္တေတိ အပဒေသော။ ညွှန်ပြအပ်သော ဘုရားအစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့။မဟန္တော+အပဒေသော ယေသန္တိ မဟာပဒေသား ဘုရား အစရှိသော ကြီးကျယ် မြင့်မြတ်သော ညွှန်ပြအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော အကြောင်းအရာတို့။ [ညွှန်ပြအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များကား ပါဠိတော်၌ ထင်ရှားပြီ။]

တံ၊ ထို မဟာပဓေသ–လေးပါးကို။ သုဏာထ၊ နားစိုက်ကြကုန်။ သာဓုကံ၊ ကောင်းမွန်စွာ။ မနသိ၊ စိတ်၌။ ကရောထ၊ ပြုကြကုန်။ (တနည်း) မနသိ ကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်။ ဘာသိဿामि၊ အကျယ်ဟောတော် မူမည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘဂ္ဂေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဧဝံ၊ မှန်ပါ။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ (ဝစနံ၊ စကားတော်ကို။) ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှု နားထောင်ကြကုန်ပြီ။ ဝါ၊ လက်ခံကြကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေ၊ ဤ စကားကို။ (နောက်၌လာမည့် ဣမ ဘိက္ခဝေ–အစရှိသော ဤစကားကို။) အဝေါ စ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (ကိုယ်၊ အာဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း။)

၁၀၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမ၊ ဤ သဲသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတပါးသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ပြောရာ၏။ (ကိုယ်၊ အာဘယ်သို့ ပြောရာသနည်း။) အာဝုသော၊ အရှင်ဘုရားတို့။ (သို့မဟုတ်–ငါ့ရှင်တို့။) မေ၊ တပည့်တော်သည်။ တေါ၊ ဤစကားကို။ (ဤ တရားကို။) ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်၌။ သုတံ၊ ကြားနာ အပ်ပါပြီ။ပ။ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ မှတ်ယူအပ်ပါပြီ။ အယံ၊ ဤ တရားသည်။ (ယခု တပည့်တော် ကြားနာခဲ့ရသော ဤ တရားသည်။) ဓမ္မော၊ ဓမ္မ–အစစ်ပါတည်း။ အယံ၊ သည်။ ဝိနယော၊ ဝိနယ–အစစ်ပါတည်း။ ဣဒံ၊ သည်။ သတ္ထုသာသနံ၊ ဘုရားရှင်၏ အဆုံးအမတော် အစစ်ပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တယာ ဘိက္ခုနော၊ ထို ရဟန်း၏။ ဘာသိတံ၊ ပြော အပ်သော် စကားကို။ နေव အဘိနန္ဒိတဗ္ဗံ၊ နှစ်လည်း မနှစ်သက်ထိုက်။ [စောစောကပင် ရှင်လန်းနှစ်သက်သော အမူအရာဖြင့် ကောင်းချီးပေးလျက် နားမထောင်ထိုက်။] နပဋိက္ကောသိတဗ္ဗံ၊ တားလည်း မတားမြစ်ထိုက်။ [စောစောကပင် "ဒီ နားမလည်တဲ့အကောင်က ဘာပြောရတာလဲ" ဟု မကန့်ကွက်ထိုက်။]

အနဘိနန္ဒိတွာ၊ မနှစ်သက်မူ၍။ (မနှစ်သက်သေးပဲ။)အပဋိက္ကောသိတွာ၊ မတားမြစ်မူ၍။ (မတားမြစ်သေးပဲ)။ တာနိ ပဒဗျဉ္ဇနာနိ၊ ထို ပဒဗျဉ္ဇန–တို့ကို။ [ဋီကာ၌ ပဒ–အရ၊ အတ္ထပဒ၊ ဗျဉ္ဇန–အရ ဗျဉ္ဇနပဒ–ဟု ဖွင့်၏။] ဝါ၊ ထို သဒ္ဒါ–စကားလုံး၊ အနက် အဓိပ္ပာယ်တို့ကို။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ မှတ်ယူပြီး၍။ သုတ္တေ၊ သုတ္တ အဘိဓမ္မ–၌။ [သုတ္တန်ပါဠိတော်

၁။ သုတ္တ ဝိနယ။ ။ဤ ပုဒ်တို့၏ အရကို အဋ္ဌကထာ၌ ဝါးနည်း ဖွင့်ထား၏။ ထိုတွင် စတုတ္ထ-နည်းအတိုင်း အနက်ပေးပါသည်။ ဘေရဝါဒ–ဖြစ်သော ပဌမနည်း အလိုမူ "သုတ္တေ၊ ဝိဋ္ဌကတ်သုံးပုံဟူသော ဘုရားစကားတော်ဖြစ်သော သုတ်တော်၌။

အာဘိမမ္မာ ပါဠိတော်၌–ဟူလို။] ဩသာရေတမ္ဘာနိ၊ ဉာဏ်ဖြင့် သက်ရောက်စေထိုက်ကုန်၏။ [ဉာဏ်ဖြင့် သွင်း၍ ကြည့်ထိုက်ကုန်၏။] ဝိနယေ၊ ဝိနည်း၌။ [ဝိနည်း ပါဠိတော်၌–ဟူလို။] သန္ဓယေတမ္ဘာနိ၊ နှီးနှော၍ ကြည့်ရှုထိုက်ကုန်၏။ (တိုက်ဆိုင် ကြည့်ထိုက်ကုန်၏။)

တာနိ၊ ထို ပဒ ဗျည္ဇန–တို့ကို။ (ထို ပုဒ် ဗျည်းတို့ကို။) သုတ္တေ၊ ၌။ ဩသာရိယမာနာနိ၊ သက်ရောက်စေအပ်ကုန်လတ်သော်။ (ဉာဏ်ဖြင့်သင်း၍ ကြည့်အပ်ကုန်လတ်သော်။)ဝိနယေ၊ ၌။ သန္ဓယိယမာနာနိ၊ နှီးနှော၍ ကြည့်ရှုအပ်ကုန်လတ်သော်။ (တိုက်ဆိုင်၍ ကြည့်ရှုအပ်ကုန်လတ်သော်။) သုတ္တေ၊ ၌။ စေ နု စေဝ ဩသရန္တိ၊ အကယ်၍ မသက်လည်း မသက်ရောက်ကုန်အံ့။ (မပါလည်းမပါဝင်ကုန်အံ့။) ဝိနယေ၊ ၌။ စေ နု စ သန္ဒိယန္တိ။ အကယ်၍ ကောင်းစွာလည်း မတွေ့မြင်အပ်ကုန်အံ့။ (ထင်လည်း မထင်ရှားကုန်အံ့။)

ဝေ သတိ၊ ဤသို့ဖြစ်လတ်သော်။ (သုတ္တ–၌လည်း မပါဝင်၊ ဝိနယ–၌လည်း မထင်ရှားလတ်သော်။) တ္တေ၊ ဤ ပဒ ဗျဉ္ဇန–၌။ (ထိုရဟန်း ပြောအပ်သော စကား၌။) နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ ဂန္တမ္ဘံ၊ ရောက်ထိုက်၏။ [ဆုံးဖြတ်ချက် ချထိုက်၏။] (ကိံ၊ အဘယ်သို့ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့ ရောက်ထိုက်သနည်း။) ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ တဿ ဘဂဝတော၊ ထို မြတ်စွာဘုရား၏။ နု စေဝ ဝစနံ၊ စကားတော်လည်း မဟုတ်။ ဣမဿ စ ဘိက္ခုနော၊ ဤရဟန်းသည်လည်း။ ဒုဂ္ဂဟိတံ၊ မကောင်းသဖြင့် မှတ်ယူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆုံးဖြတ်ချက် ချထိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆုံးဖြတ်ပြီး၍။ (ထိုသို့ စကားတော်မဟုတ်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီးလျှင်။)တေ၊ ဤစကားကို။ ဆဋ္ဌေယျာထ၊စွန့်ပယ်ကြကုန်လော့။

တာနိ၊ တို့သည်။ပ။ သုတ္တေစေဝ၊ ၌လည်း။ စေ ဩသရန္တိ၊ အကယ်၍ သက်ရောက်ကုန်အံ့။ (အကယ်၍ ပါဝင်ကုန်အံ့။) ဝိနယေ စ၊ ၌လည်း။ စေ သန္ဒိယန္တိ၊ အကယ်၍ တွေ့မြင်အပ်ကုန်အံ့။(အကယ်၍ ထင်ရှားကုန်အံ့။)

ဝိနယေ၊ ရာဂ–စသော ကိုလေသာတို့၏ ငြိမ်းအေးကြောင်း နည်းလမ်း၌။ ဝါ၊ ကိလေသာတို့ကို ပယ်ဖျောက်ကြောင်း နည်းလမ်း၌။ ဤသို့ပေးပါ။

၁။ ဩတာရေတမ္ဘာနိ။ ။ဤသို့လည်း မှတ်ရှိ၏။ ပါရာဇိကဋ္ဌကထာ၊ စတုဗ္ဗိဓဝိနယကထာ–၌ "အတ္ထနောမတိ အာစရိယဝါဒေ ဩတာရေတမ္ဘာ" စသည်ဖြင့် ဩတာရေတမ္ဘ–ပုဒ်ကို မျှားစွားသုံးစွဲထားပုံကို တွေ့ရ၏။ "ဩတာရေတမ္ဘာတိ ဉာဏေန အနုပ္ပဝေသေတမ္ဘာ"ဟု သာရတ္ထ–လည်းပြု၏။ ထို့ကြောင့် ထိုမှတ်လည်း သင့်သည်ပင်။ ဩတာရေတမ္ဘာနိ၊ ဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်စေထိုက်ကုန်၏။ ဤသို့ပေးပါ။ [သန္ဓယေတမ္ဘာနိ–၏အဖွင့်ကို ဦးကာ၌ကြည့်ပါ။]

(ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်လတ်သော်။) [ဤသို့ သုတ္တ–ဌ်လည်း ပါဝင်ကုန် ဝိနယ–ဌ်လည်း ကင်ရှားကုန်လတ်သော်။] နိဒ္ဒမေတ္တ ဂန္ဓမ္ပံ။ (ကိံ။) ဤဒံ၊ ဤစကားသည်။ အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ တယာ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝစနံ၊တည်း။ ဤမယာ စ ဘိက္ခုနော၊ သည်လည်း။ သုဂတိတံ၊ ကောင်းစွာ မှတ်ယူအပ်ပြီ။ ဤတိ၊ ဤသို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချထိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ သော။ ဤမံ မဟာပဒေသံ၊ ဤ မဟာပဒေသ–ကို။ (ဤ ဓမ္မ–၏ တည် ရာ ဌာနကို။ ဓာရေယျာထ၊ ဆောင်ယူမှတ်ထား၊ကြကုန်လော့။

ဒုတိယမဟာပဒေသ။　။ဘိက္ခဝေ။ ဤဓ ပန၊ ဌ်ကား။ပ။ ဝေဒေယျ။ (ကိံ။) အမုကသ္မိံ နာမ၊ ထိုမည်သော။ အာဝါသေ၊ ကျောင်းတိုက်ဌ်။ သ ထေရော၊ထေရ်နှင့်တကွဖြစ်သော။ သ ပါမောက္ခေ၊ ပါမောက္ခနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ (ပဓာန–ဖြစ်သော ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တကွ ဖြစ်သော။) သံဃော၊ သည်။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ မေ၊ သည်။ တယာ သံဃဿ၊ ထိုသံဃာ၏။ သမ္မုခါ၊ ဌ်။ သုတံ။ပ။

တတိယမဟာပဒေသ။　။အမုကသ္မိံ နာမ၊ သော။ အာဝါသေ၊ ဌ်။ ဗဟုဿုတာ၊ မျှားစွာကြားနာအပ်ပြီးသော ဗုဒ္ဓဝစန–ရှိကုန်သော။ အာဂ တာဂမာ၊ နှုတ်ဌ်လာသော ပရိယတ္တိဓမ္မ–ရှိကုန်သော။ ဓမ္မဓရာ၊ သုတ္တ အဘိ ဓမ္မ–ကို ဆောင်နိုင်ကုန်သော။ ဝိနယဓရာ၊ ဝိနည်းကို ဆောင်နိုင်ကုန် သော။ မာတိကာဓရာ၊ မာတိကာကို ဆောင်နိုင်ကုန်သော။ သမ္မဟုလာ၊ မျှားစွာကုန်သော။ ထေရာ၊ ထေရ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခဝေ၊ ဝိဟရန္တိ။ပ။

အမှာ။　။ဗဟုဿုတ–စသော ပုဒ်တို့၏ အနက်ကို၊ ဆဏ္ဍာဂ်ုတ္တရ ပဌမ ပဏ် ၅–ဝဂ် ၉–သုတ် အဖွင့်ဌီကာကို ကြည့်မေးပါသည်။ တိကဂ်ုတ္တရဌ၊ ပဌမ–ပဏ် ၂–ဝဂ် ၁၀–သုတ်ဌ်မှ တမျိုးဖွင့်ထားသည်။

စတုတ္ထမဟာပဒေသ။　။ဤဓ ပန။ပ။ ဗဟုဿုတော၊ သော။ ဧကော၊ တပါးသော။ ထေရော ဘိက္ခု ဝိဟရတိ။ပ။ဓာရေယျာထ။ ဤတိ၊ ဤ သို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်။ တတြာ ပိ ဘောဂနဂရေ၊ ဌ်လည်း။ အာနန္ဒေ စေတိ ယေ၊ ဌ်။ ဝိဟရန္တော။ပ။ အဝိဇ္ဇာသဝါတိ။ [ပုဒ်စဉ် ၁၄၂–ဌ် အနက် ရေးခဲ့ပြီ။]

မဟာပဒေသလေးပါးဌ် မိန့်တော်မူလိုရင်း။　။ဤ မဟာပဒေသ-လေးပါးကို ဟော တော်မူခြင်းဌ် လိုရင်းကား–"မည်သူ,အထံ၌ကြားရသည်ဟု ပြောသည်ဖြစ်စေ ဝိနယကာ သုံးပုံ ပါဠိတော်နှင့် ညီမှုသာ သို့မဟုတ် ဓာဂ–စသော တိလေသာတို့၏ ငြိမ်းအေး ကြောင်းဖြစ်မှသာ လက်ခံရမည်"ဟု မိန့်တော်မူလိုရင်းဖြစ်သည်။

ကမ္မာရုဏ္ဍဝိနောဒနီ

၁၉၇။ အထ ခေါ။ပ။ ယေန၊ ၌။ ပါဝါ၊ပါဝါ–မြို့သည်။(အတ္ထိ။) တေနုပသင်္ကမိသောမ။ ဣတိ၊ ပြီ။ [ပုဒ်စဉ် ၁၄၃–၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] ဧဝံ ဘန္တေတိ ခေါ။ပ။ ပစ္စဿောသိ။ [ပုဒ်စဉ် ၁၆၃–၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] အထ ခေါ။ပ။ အဝသရိ။ [ပုဒ်စဉ် ၁၄၃–၌လည်းကောင်း၊ ၁၆၃–၌လည်းကောင်း ရေးခဲ့ပြီ။] ဘဂဝါ၊ သည်။ တတြ ပါဝါယံ၊ ၌။ ကမ္မာရ ပုတ္တသ၊ ရွှေပန်းထိမ်ဆရာ၏ သားဖြစ်သော။ စုန္ဒသ၊ စုန္ဒ–၏။ အမ္ဗဝနေ၊ သရက်ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ကမ္မာရပုတ္တောဝ၊ သော။ စုန္ဒောဝ၊ သည်။ အယောသိ၊ ကြားပြီ။(ကိံ။) ဘဂဝါ၊ သည်။ ပါဝံ၊ ပါဝါ မြို့သို့။ အနုပ္ပတ္တောဝ၊ အစဉ်ရောက်တော်မူလာ သည်။ (ဟုတ္တာ။) ပါဝါယံ၊ ၌။ ဝါ၊ ၏အနီးဖြစ်သော။ မယ္ဟိ၊ ၏။ အမ္ဗဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ ကိရ၊ သိတင်းသုံးတော်မူနေသတဲ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြားပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ (သတင်းကြားရာ ထိုအခါ၌။)။ ။ နိသိဒိ။ [ပုဒ်စဉ် ၁၃၃–၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ၊ ဣတ္ထိလိင်နှင့် ပုလ္လိင်သာ ထူး၏။]

ဧကမန္တံ။ပ။ ဘိက္ခုသံ့ယေနာတိ။ [ပုဒ်စဉ် ၁၆၁–၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏ္ဍိဘာဝေန၊ ဆိတ်သိတ်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ (ဆိတ်ဆိတ်နေ ခြင်းဖြင့်။) အဓိဝါသေသိ၊ လက်ခံတော်မူပြီ။ပ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဓိ ဝါသနံ၊ လက်ခံတော်မူခြင်းကို။ ဝိဒိတ္တာ၊ သိ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္တာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရှိအသေကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ပက္ကမိ၊ ပြန်သွားပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ (ပြန်သွားပြီးရာ ထိုအခါ၌။) ကမ္မာရပုတ္တောဝ၊ သော။ စုန္ဒောဝ၊ သည်။ တဿာ ရတ္တိယာ၊ ထိုညဉ့်၏။ အစ္စယေန၊ လွန်ရာအခါ၌။ သကေ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ (မိမိပိုင်ဖြစ်သော။) နိဝေသနေ၊ နေအိမ်၌။ ပဏီတံ၊ ကောင်းမွန်သော။ ခါဒနီယံ၊ ခဲဖွယ်ကိုလည်းကောင်း။ ဘောဇနီယံ၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိယာဒါပေတ္တာ၊ စီစဉ်စေပြီး၍။ ပဟူတံ၊ များစွာသော။ သူကရမဒ္ဒဝံ စ၊ သူကရမဒ္ဒဝ–မည်သော စားဖွယ်ကိုလည်း။ [''ဝက်ပျို့သား'' ဟုလည်းကောင်း၊ ''ဝက်သားပြွမ်း'' ဟုလည်းကောင်း ရှေးဆရာများ ပေးကြ၏။] (ပရိယာဒါပေတ္တာ၊ ၍။) ဘဂဝတော၊ အာရေ။ ကာလံ၊ ဆွမ်းစားချိန်ကို။ အာရောစာပေသိ၊ လျှောက်စေပြီ။ (ကိံ) ဘန္တေ၊ ရား။ ကာလော၊ ဆွမ်းစားချိန်ပါတည်း။ ဘတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပါပြီ။ (စီစဉ်ပြီးပါပြီ။) ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်စေပြီ။(အလျှောက်ခိုင်းပြီ။)

အထ ခေါ်။ပ။နိဿဇ္ဇ၊ ထိုင်တော်မူပြီး၍ ။ပ။ အာမန္တေသိ။ (ကိုယ်။) စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ တေ၊ သင်သည်။ ယံ သူကရမဒ္ဒဝံ၊ အကြင် သူကရမဒ္ဒဝ–စားဖွယ်ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ စီစဉ်အပ်ပြီ။ တေန၊ ထို စားဖွယ်ဖြင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပရိဝိသ၊ ပြုစုလုပ်ကျွေးလော့။ အညံ၊ အခြားသော။ ယံ ပန ခါဒနီယံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ (ယံ)ဘောဇနီယံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ပဋိဂ္ဂဏှာတိ။ တေန၊ ထို ခဲဖွယ် ဘောဇဉ်ဖြင့်။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ ပရိဝိသ၊ လော့။ ဣတိ၊ ပြီ ။ပ။ ယံ သူကရမဒ္ဒဝံ၊ သည်။ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ စီစဉ်ထားအပ်သည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်ပြီ။ တေန၊ ဖြင့်။ ဘဂဝန္တံ ပရိဝိသိ။ပ။

အထ ခေါ်၊ ဌ။ (ပြုစုလုပ်ကျွေးပြီးရာ ထိုအခါ၌။) ။ပ။ အာမန္တေသိ။ (ကိုယ်) စုန္ဒ။ တေ၊ ၏။ ယံ သူကရမဒ္ဒဝံ၊ သည်။ အဝသိဋ္ဌံ၊ ကြွင်းကျန်နေပြီ။ တံ၊ ထိုကျန်နေသော သူကရမဒ္ဒဝ–ကို။သောဇ္ဈေ၊ တွင်း၌။ နိခဏာဟိ၊ မြှုပ်လိုက်လော့။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝါ၊ သည်။ ပရိဘုဥ္ဇိတုံ၊ စားအပ်သော။ တံ၊ ထို သူကရမဒ္ဒဝ–စားဖွယ်သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပရိဏာမံ၊ ကြေကျွေကျော်ခြင်းသို့။ (အစာကြေခြင်းသို့။) ဂစ္ဆေယ္ယ၊ ရောက်ရာ၏။[1]

စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ သဒေဝကေ၊ အောက် နတ်ပြည် ဝါ်းထပ်ရှိ နတ်တို့နှင့်လည်း တကွဖြစ်သော။ သမာရုကေ၊ မာရ်နတ်၏တည်နေရာ ဝသဝတ္တီ–နတ်ပြည်ရှိ နတ်အပေါင်းနှင့်လည်း တကွဖြစ်သော။ သ ဗြဟ္မကေ၊ ဗြဟ္မာ–နှစ်ဆယ်နှင့်လည်း တကွဖြစ်သော။ လောကေ၊ သြကာသ–လောကဌ်လည်းကောင်း။ သဿမဏာ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ သာသနာတော်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော သမဏ ဗြာဟ္မဏ၊ ကိုလေသာတို့ကို ငြိမ်းစေပြီးသော သမဏ၊ ကိုလေသာတို့ကိုမျှောပြီးသော ဗြာဟ္မဏ–တို့နှင့်လည်း တကွဖြစ်သော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမ္မုတိနတ်ဟူသော မင်း၊ ကြွင်းသောလူတို့နှင့်လည်း တကွဖြစ်သော။ ပဇာယ၊ သတ္တဝါအပေါင်းဌ်လည်းကောင်း။ အဟံ၊ သည်။တံ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ နပသဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

---

[1] ။ မှတ်ချက်။ ။စုန္ဒ စီမံအပ်သော သူကရမဒ္ဒဝ–အစာ၌ နတ်တို့က နတ်ဩဇာကို ထည့်ထားသောကြောင့် မြတ်စွာဘုရားမှကပါး အခြားပုဂ္ဂိုလ်တို့စားလျှင် အစာကြေနိုင်မည်မဟုတ် ဟု မိန့်တော်မူသည်။ ပန်းတိမ်ဆရာ၏သား စုန္ဒ–သည် ချမ်းသာကြွယ်ဝသော သူကြွယ်တည်း။ ဘုရားရှင်ကို ပထမ–ဖူးမြင်ရစဉ်ကပင် သောတာပန်ဖြစ်၍ မိမိ၏သရက်ဥယျာဉ်၌ ကျောင်းဆောက်လျက် ဘုရားရှင်အား လှူဒါန်းထားသည်။

ဇော်ဘန္ဓေတိ ခေါ်။ပ။ နိခဏိတ္တာ၊ မြှုပ်၍။ပ။ ပဏ္ဍမိ။[သန္ဓေသောတ္တာ–စသော ပုဒ်တို့၏အနက်ကို ပုဒ်စဉ် ၁၅၁–၌ ရေးခဲ့ပြီ။ တွင်းတူး၍ မြှုပ်စေပြီးနောက် ''နာ'ဟံ တံ စုန္ဒ ပဿာမိ'' စသောစကားကို ဆက်၍ မိန့်တော်မူရခြင်းမှာ–ကိုယ်တော်မြတ် ဘုဉ်းပေးပြီး၍ ကျန်နေသော သူ့ကရုမဒ္ဒဝ–ကို ရဟန်းတို့အားလည်းမကျေး၊ လူတို့အားလည်းမပေးပဲ တွင်းတူး၍မြှုပ်စေလျက် ဖျက်ဆီးပစ်၏ဟု ပြောလိုသူတို့အား ဤစကားကိုကြား၍ ပြောခွင့်မရစေရန် မိန့်တော်မူသည်။]

၁၉၀။ ။အထ ခေါ်။ ဌ်။ ဘဂဝတော့် ၏။ (အာပ်ပာဓေါ–ဌ် စပ်။) ဝါ။ သည်။ (ဘုတ္တာဝိသေ–ဌ် စပ်။) ကမ္မာရပုတ္တာသာ၊ [သော။ စုန္ဒသာ၊ ၏။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ (သူ့ကရမဒ္ဒဝ–စားဖွယ်ကို။)ဘုတ္တာဝိသေ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူပြီးသည်။ (သမ်ာနသာ၊ လတ်သော်။) ခရော၊ ''ကြမ်းတမ်းသော။ အာပ်ပာဓေါ၊ လွန်စွာနှိပ်စက်တတ်သော အနာသဲသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်ပြီ။[သူ့ကရမဒ္ဒဝ–ကို ဘုဉ်းပေးတော်မူသောကြောင့် ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါ။ ဘုဉ်းပေးပြီးသော် အခါ ဖြစ်သည် ဟု ဆိုလိုသည်။ အကျယ်ကို အဋ္ဌကထာ–မှာ ရှု။]

လောဟိတပက္ခန္ဓိကာ၊လျင်စွာသွားသော သွေးအလျင်ရှိကုန်သော။(သွေး၊ ဝမ်း သွားကုန်သော။)ပဗာဠာ၊ အလွန်ပြင်းထန်ကုန်သော။ မာရဏန္တိကာ၊ သေခြင်း၏အနီးဌ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ သေခြင်း၏အနီးသို့ ရောက်စေတတ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တာ၊ တို့ဝေဒနာတို့ကို။ ဘဂဝါ၊သည်။ သတော၊။ သမ္ပဇာနော၊ သည်။ အဝိဟည်မာနော၊ ဝေဒနာက မနှိပ်စက်အပ်သည်။ (ဝေဒနာ၏ အနှိပ်စက် မခံရသည်။) (ဟုတ္တာ။) အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံတော်မူပြီ။

အထ ခေါ်။ပ။ယေန၊ ဌ်။ ကုသိနာ'ရော၊ ကုသိန္နာရုံမြို့သည်။ (အတ္ထိ။) ။ပ။ပစ္စဿောသိ။

ဂါထာအနက်။ ။(၁) ကမ္မာရသာ၊ ရွှေပန်းထိမ်သည် ဖြစ်သော။ စုန္ဒသာ၊ ၏။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ (သူ့ကရမဒ္ဒဝ–စားဖွယ်ကို။) ဘုဉ်းပေးတွာ၊ ဘုဉ်းပေးပြီး၍။ ဓီရော၊ ပညာရှိအစစ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဗာဠှံ၊ သော။ [မာရဏန္တိကံ၊ သော။ အာဗာဓံ၊ သို့။ သမ္ဘုသိ၊ ထိရောက်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ''မေ၊ ဝိပည်ခံ'' တော်သည်။ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါပြီ။

(၂) သူ့ကရ မဒ္ဒဝေန၊ သူ့ကရမဒ္ဒဝ–စားဖွယ်ကို။ [တတိယ-ဝိဘတ်ကို 'ကဲ'အနက်၌ သက်ပါ။] ဘုတ္တာသ စ၊ ဘုဉ်းပေးတော်

မူပြီးသည်လည်း ဖြစ်သော။ သတ္တုနှော၊ မြတ်စွာဘုရားအား (ကိုယ်တော်၌။) ပဗာဇော၊ အလွန်ပြင်းထန်သော။ ဗျာဓိ၊ သွေးဝမ်းသွားသော အနာရောဂါသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ [ဗျာဓိ+ ပဗာဇော။ ဆန်းဂိုဏ်းတည့်အောင် ဒွေတော် လာထားသည်။]

အဟံ၊ ငါသည်။ ကုသိနာရုံ၊ ကုသိနာရုံ မည်သော။ နဂရံ၊ မြို့တော်သို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ကြွတော်မူမည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိရောစမာနော၊ သွေးဝမ်းလျှောတော်မူလျက်ပင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါ စ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

သူကရမဒ္ဒဝန္ဒနင့်စပ်၍ ဝါဒအမျိုးမျိုး

အဋ္ဌကထာ။ ။သူကရ မဒ္ဒဝန္တိ နာတိ တရုဏသ နာတိ ဇိဏ္ဏသ ကေဒေ့ဌက သူကရသ ပဝတ္တမံသံ–အလွန်လည်း မငယ်သော အလွန်လည်းမအိုသော တကောင်သော ဝက်ကြီး၏ (ဝယ်သူ မလာမီဈေးဌ) ဖြစ်နှင့်သော အသားကို စီမံသည်။ တံ ကိရ မုဒုစေဝ သိနိဒ္ဓဉ္စ ဟောတိ-တိ အသားသည် နုလည်း နု၏၊ ညက်လည်း ညက်ညောင်း။ တံ ပဋိယာဒါပေတွာ၊ သာဓုကံ ပစာပေတ္တွာတိ အတ္ထော–ထို ဝက်သားကို စီမံစေပြီး၍ (ကောင်းမွန်စွာချက်စေပြီး၍။)

ကေ ဆရာ။ ။သူကရမဒ္ဒဝန္တိ ပန မုဒုသြဒနသ ပဋ္ဌဂေါရသ ယူသ ပါစနဝိဓာနသ နာမေတံ။ ယထာ ဂဝပါနံ နာမ ပါကနာမန္တိ–သူကရ မဒ္ဒဝ–ဟူသော ၍ အမည်သည် နွားမဖြစ်သော အရသာ ငါးမျိုး၏ (နွားနို့၊ နို့ချဉ်၊ ထောပတ်၊ ရက်တက်၊ ဆီဦး-တို့၏) အနှစ် အဆီဖြင့် ချက်နည်းအစဉ်ကျအောင် ချက်အပ်သော နူးညံ့သောထမင်း၏ အမည်ဖြစ်၏။ ဥပမာ–"နွားမဖြစ်သော သောက်ဖွယ်" ဟူရာ၌ ကျက်ပြီး နွားနို့၏အမည် ဖြစ်သကဲ့သို့တည်း။ ဤသို့ ကေ–ဆရာတို့ ဆိုကြသည်။

ကေစိ ဆရာ။ ။သူကရမဒ္ဒဝံ နာမ ရသာယနဝိဓိ၊ တံ ပန ရသာယန သဏ္ဌေ အာဂစ္ဆတိ၊ တံ ဝုစ္စတေ "ဘဂဝတော ပရိနိဗ္ဗာနံ နု ဘဝေယ္ယာ"တိ ရသာယနံ ပဋိယတ္တန္တိ။ ရသာယန-ဆေးကျမ်းဌ်လာသော ရသာယန–အစီအရင် အတိုင်း စီမံအပ်သော စားဖွယ်တမျိုးဖြစ်၏။ တို့ ရသာယန–အစားမျိုးသည် အသက်ရှည်စေနိုင်သောကြောင့် "ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာ၏ ပရိနိဗ္ဗာန် စံခြင်းသည် မဖြစ်ပါစေနှင့်" ဟု ကြံ၍ ထို သူကရ မဒ္ဒဝ-ကို စီမံသည်။ ဤသို့ ကေစိ–ဆရာတို့ ဆိုကြသည်။

[အမှာ–ကျွန်မတ်ဖွယ်များကို ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

၁။ ဝိရောစ မာနော။ ။အဆက်မပြတ် သွေးဝမ်းတော် သွားသဖြင့် အားနည်းလျက်ပင် ကိုယ်တော်မြတ် အလိုရှိအပ်သော အရပ်၌ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုနိုရာ "ကုသိနာရုံ-မြို့သို့ ကြွမည်"ဟု မိန့်တော်မူသည်။ [ဤ နှစ်ဝါထောက်ကို ဗုဒ္ဓ-မြတ်စွာ ပရိနိဗ္ဗာန် စံပြီးနောက်မှ သံဝါယနာတင်တော်တို့ ကသ္ပတထားအပ်သည်။]

ပါနီယာဟရဏာ

ဝ၉၁။ အထ ခေါ၊ ဘဂ်ဝါ၊ သည်။ မဂ္ဂါ၊ လမ်းမှ။ သြက္ကမ္မ၊ ဖဲ့၍။ ယေန၊ ဘုန်း။ အည တရံ၊ အမှတ်မဲ့ရှိ တပင်သော။ ရုက္ခမူလ၊ သစ်ပင်၏ အိုနီးအော်သည်။ (အတ္ထိ)။ ပ။ အာနန္ဒ။ ဣဃ၊ တိုက်တွန်းတော်မူ၏။ တုံ၊ သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဝါ၊ ငါ့ဖို့။ စတုဂ္ဂုဏံ၊ လေးထပ်ရှိအောင်။ သံဃာဋိ၊ သင်္ကန်း ကြီးကို။ ပညပေဟိ၊ ခင်းလိုက်လော့။ [နှစ်ထပ် သင်္ကန်းကြီးကို ခေါက်၍ ခင်းစေတော်မူဟန် တူသည်၊ ရှေးနိဿယ၌ "သံဃာဋိ" ကို။ စတုဂ္ဂုဏံ၊ လေးထပ်ရှိသည်ကို။ ''ကတ္တာ'' ''ပြု၍'' ဟု ''ကတ္တာ'' ထည့်၍ပေးသည်။] အာ နန္ဒ။ ကိလန္တော၊ ပင်ပန်းတော်မူသည်။ အသို့၊ ဖြစ်၏။ နိသီဒိဿာမိ၊ ထိုင် ဦးမည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ပ။ ပညပေသိ၊ ခင်းပြီ။ ပ။ အာနန္ဒ။ ဣဃ၊ ၏။ တုံ၊ သည်။ မေ၊ ဖို့။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ယူခဲ့။ ပိပါသိတော၊ လွန်စွာ ဖြစ်သော ရေဆာခြင်းရှိသည်။ (အလွန် ရေဆာတော်မူသည်။) အသို့။ ပိဝိဿामि၊ သောက်တော်မူမည်။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သော်။ ပ။ အဝေါစ။ (ကိုး။) ဣဒါနိ၊ ယခု၌ပင်။ ပဋ္ဌမဘာနိ၊ ငါးလီ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ သကဋသတာနိ၊ လှည်းအရာတို့သည်။ (တနည်း) ပဋ္ဌမဘာနိ သကဋ သတာနိ၊ လှည်း ငါးရာ တို့သည်။ အတိက္ကန္တာနိ၊ လွန်သွားပါကုန်ပြီ။ (ဖြတ်သွားပါကုန်ပြီ။) စက္ကစ္ဆိန္နံ၊ လှည့်ဘီးတို့သည် ဖြတ်အပ်သော။ ပရိတ္တံ၊ အနည်းငယ်သော။ တံ ဥဒကံ၊ ထို ရေသည်။ (အနီးအပါးက မြစ်ငယ်ကလေးဌာနရှိသော ထိုရေ သည်။) လုဒ္ဓံ၊ လှပ်ချောက်ချားသည်။ အာဝိလံ၊ နောက်ကျုံသည်။ (ဟုတ္တာ။) သန္ဒတိ၊ စီးနေပါ၏။

ဘဝန္တေ။ ကကုဓာ၊ ကကုဓာ–မည်သော။ အယံ နဒီ၊ ဤ မြစ်သည်။ အဝိဒူရေ၊ မဝေးပါ။ ဝါ၊ နီးပါ၏။ [သတ္တမီ–ကို လိင်္ဂတ္ထ–ဌ် သက်ပါ။] အစ္ဆောဒကာ၊ ကြည်လင်သော ရေရှိပါ၏။ သာတောဒကာ၊ သာယာအပ်သော ရေရှိပါ၏။ ဝါ၊ ချိုသော ရေရှိပါ၏။ သီတောဒကာ၊ အေးမြသော ရေရှိပါ၏။ သေတော ဒကာ၊ ရွှံ့ညွန်မရှိသဖြင့် ဖြူစင်သန့်ရှင်းသော ရေရှိပါ၏။ သုပ္ပတိတ္ထာ၊ အလွန် ကောင်းသော ဆိပ်ကမ်းရှိပါ၏။ ရမဏီယာ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းပါ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ ကကုဓာ–မြစ်၌။ (ကကုဓာ–မြစ် ရောက်မှ။) ဘဂဝါ၊ သည်။ ပါနီယဉ္စ၊ သောက်ရေကိုလည်း။ ပိဝိဿတိ၊ သောက်တော်မူရပါလိမ့်မည်။ ဂတ္တာနိ၊

စ၊ ကိုယ်တို့ကိုလည်း။ သီတိကရိသ္ဃတိ၊ အေးမြအောင် ပြုရပါလိမ့်မည်။ ဣတိ(အ၀ေါ၀စ။)

ဒုတိယမ္ပိ။ပ။ပတ္ထိ၊ သပိတ်ကို။ ၊ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ယေန၊ ဌာ။ သာ နဒီကာ၊ထိုမြစ်ငယ်ကလေးသည်။ (အတ္ထိ။)တေန၊ ထို မြစ်ငယ်သို့။ဥပသင်္ကမိ၊ သွားပြီ။ အထ၊ ခေါ၊ ဌာ။ စက္ကစ္ဆိန္နာ၊ သော။ ပရိတ္တာ၊ ကျဉ်းငယ်သော။ သာ နဒီကာ၊ သည်။ လုဋ္ဌိတာ၊ သည်။ အာ၀ိလာ၊ သည်။ (ဟုတ္ဝာ။) သန္ဓမာနာ၊ စီးသွားနေပါလျက်။ အာယသ္မတော အာနန္ဒေ၊ အရှင် အာနန္ဒာ သည်။ ဥပသင်္ကမန္တေ၊ အနီးသို့သွားလတ်သော်။(ရောက်လတ်သော်။)အစ္ဆာ၊ ကြည်လင်သည်။ စိပသန္နာ၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သည်။ အနာ၀ိလာ၊ မနောက်ကျုံ့သည်။ (ဟုတ္ဝာ။) သန္ဓိတ္ထ၊ စီးနေပြီ။

အထခေါ၊ ဌာ။ (ရေ၏ ကြည်လင်စွာ စီးဆင်းနေပုံကို မြင်ရရာ ထိုအခါ ဌာ။) အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ ၏။ တေါ၊ ဣဒေ အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ (ကိံ။) တထာဂတဿ၊ ၏။ မဟိဒ္ဓိကတာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိ တော်မူသည်၏ အဖြစ်သည်။ (တန်ခိုး ကြီးတော်မူပုံသည်။)မဟာနုဘာ၀တာ၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိတော်မူသည်၏ အဖြစ်သည်။ (အာနုဘော် ကြီးတော်မူပုံသည်။) အစ္ဆရိယံ ၀တ၊ လက်ဖျောက်ခတ်တီး အံ့ချီးလောက်ပါပေစ-ဟြော်။ (အံ့ဩစရာကောင်းလိုက်ဘာ-နော်။) အဗ္ဘုတံ ၀တ၊ မဖြစ်စဖူး ထူးဆန်းပါပေစ-ဟြော်။ (ထူးဆန်းလိုက်ဘာ-နော်။)

ဟိ၊ အံ့ဩသင့်၏။ စက္ကစ္ဆိန္နာ။ပ။သန္ဓမာနာ၊ လျက်။ မယိ၊ သည်။ ဥပသင်္ကမ်မန္တေ၊ လတ်သော်။ အစ္ဆာ။ပ။သန္ဓတိ၊ စီးနေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံပြီး၍။ (မြတ်စွာဘုရား ၏တန်ခိုးကြီးတော်မူ ပုံကို တအံ့တသြ ဖြစ်ပြီး၍။) ပတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ပါနီယံ၊ ကို။ ၊အာဒါယ၊ ခပ်ယူ၍။ပ။အ၀ေါ၀စ။ပ။ သန္ဓိတ္ထ၊ စီးနေပါပြီ။ ဘိက္ခ၀ေါ၊ သည်။ ပါနီ ယံ၊ ကို။ ၊ပိ၀တု၊ သောက်တော်မူပါ။ သုဂတော၊ ကော်ငင်းသောစကားကို မိန့်တော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ပ။ပိ၀တု ။ပ။ အ၀ါယိ၊ သောက် တော်မူပြီ။

ပုဏ္ဏသမလ္လပုတ္တ၀တ္ထု

(၁၉၂)။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌာ။ (မြတ်စွာဘုရား၏ လမ်းခရီး ၀ယ် သစ်ပင်တပင်အောက်မှာ ထိုင်နေတော်မူရာ ထိုအခါ ဌာ။) မလ္လပုတ္တော၊ မလ္လာမင်း၏ သားဖြစ်သော။ ကာလာမကေ၊ ဟာလာမ-အနွယ်ဖြစ်သော။

အာဌာရသား၊ အာဌာရ-ရသေ့၏။ သာဝကော၊ တပည့်ဖြစ်သော။ ပုက္ကုသော၊ ပုက္ကုသ-သည်။ ကုသိနာရာယ၊ မှ။ ပါဝံ၊ သို့။ (ဂမိယာမိ၊ သွားမည်။) ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နော၊ ရှည်သောခရီးကို သွားနေသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ [“ပါဝံ ဂမိယာမိတိ မဂ္ဂံ ပဋိပဇ္ဇိ” ဟူသော အဋ္ဌကထာကိုကြည့်၍ “ဂမိယာမိ”ဟု ထည့်ပါသည်။ မထည့်ပဲလည်း ရှေးနိယယဘ-ပေး၏။]

မလ္လပုတ္တော၊ သော။ ပုက္ကုသော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အညတရသ္မိံ၊ သော။ ရုက္ခမူလေ၊ ဌာ။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ခြင်းကြောင့် ။ပ။ အဝေါစ။ (ကိံ။) ဘန္တေ။ အဇ္ဇုရိယံ၊ စ္ဓ။ ဘန္တေ။ အဇ္ဇုတံ၊ စ္ဓ။ ဘန္တေ။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရသေ့ရဟန်းတို့သည်။ သန္တေန၊ ငြိမ်သက်သော။ ဝိဟာရေန၊ နေခြင်းဖြင့်။ ဝါ၊ နေကြောင်းသမာပတ်ဖြင့်။ ဝိဟာရန္တိ ၎တ၊ နေနိုင်ကြပါပေကုန်၏။

ဘန္တေ။ ဘုရားပဋ္ဌာ၊ ရှေးဦးဖြစ်ဖူးသော အကြောင်းကား။ (ရှေးကအကြောင်း အရာတခု ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်မှာ။) ကာလာမော၊ သော။ ‘အာဌာရော၊ သည်။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နော၊ ရှည်သောခရီးကို သွားစဉ်။ မဂ္ဂါ၊ မှ။ ဩက္ကမ၊ ၍။ အဝိဒူရေ၊ အနီးဌာ။ (လမ်း၏အနီးဌာ။) အညတရသ္မိံ၊ သော။ ‘ရုက္ခမူလေ’ ဌာ။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့အခါဝယ် နေခြင်းငှာ။ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ဘန္တေ။ အထ ခေါ၊ ဌာ။ (အာဌာရ-ရသေ့၏ ထိုင်နေရာ ‘ထိုအခါ’ ဌာ။) ပဠုမတ္တာနိ သကဋသတာနိ၊ လှည်းငါးရာတို့သည်။ ကာလာမံ၊ သော။ အာဌာရံ၊ ကို။ နိဿာယ နိဿာယ၊ မှီ၍ မှီ၍။ (ကပ်၍ ကပ်၍။) ‘အတိက္ကမိံ’သု၊ လွန်သွားပါကုန်ပြီ။

‘ဘန္တေ။ အထ ခေါ၊ ဌာ။ (လှည်းငါးရာတို့ လွန်သွားရာ ထိုအခါ’ ဌာ။) အညတရော၊ အမှတ်မရှိ တယောက်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ တဿ သကဋသတ္ထဿ၊ ထို လှည်းကုန်သည် အပေါင်း၏။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ ‘နောက်က နောက်က။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လိုက်လာလျက်။ပ။ အဝေါစ၊ (ကိံ။) ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပဠုမတ္တာနိ သကဋသတာနိ၊ လှည်းငါးရာတို့ကို။ အတိက္ကန္တာနိ၊ လွန်သွားသည်တို့ကို။ အဒ္ဒသ အပိ၊ မြင်လိုက်ပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီ။ အာဝုသော၊ ဒါယကာ။ အဟံ၊ ဝါသည်။ နအဒ္ဒသံ၊ မမြင်လိုက်။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။

‘ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရား။ သဒ္ဒံ ပန၊ အသံကိုကား။ (အသံကိုကော။) အဿောသိ ကိံ၊ ကြားလိုက်ပါသလော။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ဒကာ။

အဟံ။ သခ္ခံ၊ကို။ နု အယောသိ ၊မကြားလိုက်။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ။ သုတ္တော၊ အိပ်ပျော်နေသည်။အဟောသိ ကိ ပန။ဖြစ်ပါသလော။ဣတိ၊ပြီ။အာဝုသော။ အဟံ၊သည်။ သုတ္တော၊ သည်။ နု အဟောသိ ၊မဟုတ်ပါ။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ။ ကိ ပန၊ အဘယ်သို့နည်း။ (ဘယ်လိုလဲ။) သညီ၊ သဲ့ညာရှိသူသည်။(စိတ်ရှိသည်။) အဟောသိ၊ ဖြစ်ပါသလော။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ဒကာ။ ဝေ၊ အေး။ (စိတ်ရှိပါရဲ့။)ဣတိ၊ ပြီ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သော တံ၊ ကို အရှင်ဘုရားသည်။ သညီ၊ သညာ–ရှိသူသည်။ (စိတ်ရှိသူသည်။)သမာနော၊ ဖြစ်ပါလျက်။ ဇာဂရော၊ နှိုးနေပါလျက်။ နိဿာယ နိဿာယ၊ မိမိကို ကပ်၍ ကပ်၍။ အတိက္ကန္တာနိ၊ လွန်သွားကုန်သော။ ပဋ္ဌမတ္တာနိ သကဋ္ဌသတာနိ၊ လှည်းငါးရာတို့ကို။နေဝ အဒ္ဒသ၊ မြင်လည်း မမြင်လိုက်။ သခ္ခံ၊ ၊ကို။ နု ပန အယောသိ၊ ကြားလည်း မကြားလိုက်။ ဘန္တေ။ အပိသု၊ ထိုသို့ ဖြစ်ပါလျက်။ တေ၊အရှင်ဘုရား၏။ သံဃာဠိ၊ သင်္ကန်းကြီးကို။ ရဇေန၊ မြူမှုန်သည်။ (ဖုန်သည်။) ဩကိဏ္ဏာ၊ ရောပြွမ်းအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။ (သို့ပါလျက် အရှင်ဘုရား၏ သင်္ကန်းကိုလဲ မြူမှုန်တွေ့ ရောပြွမ်းနေသည် မဟုတ်ပါလားဘုရား။) ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ဒကာ။ ဝေ၊ အေး။ ဣတိ၊ပြီ။

ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အထ ခေါ၊ ဌ။ (ပြောဆိုရာ ထိုအခါ၌။) ။ပ။ အဟောသိ။ (ကိ ။) ပဗ္ဗဇိတာ။ သန္တေန၊ သော။ ဝိဟာရေန၊ဖြင့်။ ဝိဟရန္တိ ဝတ ဘော၊ နေနိုင်ကြပါပေကုန်၏။ ယတြ ဟိ၊ အကြင် အာဠာရ–ရသော့သည်။ [တြ–ပစ္စည်းကို ပထမာ–အနက်ဌသက်ပါ။] သညီ သမာနော။ သညာရှိသူဖြစ်ပါလျက်။ (စိတ်ရှိသူဖြစ်ပါလျက်။) ဇာဂရော၊ နှိုးနေပါလျက်။ နိဿာယ နိဿာယ၊ မိမိကို ကပ်၍ ကပ်၍။ အတိက္ကန္တာနိ၊ လွန်သွားကုန်သော။ ပဋ္ဌမတ္တာနိ သကဋ္ဌသတာနိ၊ လှည်းငါးရာတို့ကို။ နေဝ ဒက္ခတိ နာမ၊ မြင်လည်း မမြင်လိုက်။ နု ပန သခ္ခံ သောဿတိ နာမ၊ အသံလည်း မကြားလိုက်။ ["နာမ"သည် ဝိမှယ–အနက်ဟော။]

(တဿ၊ ထို အာဠာရ–ရသော့၏။ သန္တ ဝိဟာရေန၊ ငြိမ်သက်သော နေကြောင်း သမာပတ်ဖြင့်။ တံ ဝိဟာရဏံ၊ ထို နေခြင်းသည်။)အစ္ဆရိယံ ဝတ ဘော၊ လက်ဖျောက်ခတ်တီး အံ့ချီးလောက်ပါပေစ–ဘြော်။ (အံ့သြဖွယ် ကောင်းပေစ–ဘြော်။) အဗ္ဘုတံ ဝတ ဘော၊ မဖြစ်စဖူး ထူးဆန်းပါပေစ–ဘြော်။ [တနည်း။] ။တဿ၊ ထို အာဠာရ–ရသော့၏။ တံ၊ ထို မမြင်လိုက် မကြားလိုက်ရခြင်းသည်။ အစ္ဆရိယံ ဝတ ဘော။ ဣသ္သိလည်း ပေး

နှိုင်၏။] ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။ (ဤသို့ တအံ့တသြ ဖြစ်ပြီ။) ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်ပြီး၍။ကာလာမေ၊ သော။ အာဠာရေ၊ ဠ။ ဥဒ္ဒေ၊ ဥဒ္ဒေါရံ၊ မှန်မြတ်သော။ ပသာဒံ၊ ကြည်ညိုမှုကို။ ပဝေဒေတ္မာ၊ အပြားအားဖြင့် သိစေ၍။ (အထင်အရှားပြု၍။) ပက္ကာမိ၊ပြန်သွားပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (အဝေါစ။) [ဒကာက မြတ်စွာဘုရားကို လျှောက်အပ်သော ဝတ္ထုဖြစ်သည်။]

၁၉၃။ ပုက္ကုသ၊ ပုက္ကုသ။ တံ၊ ထို မိန့်တော်မူအပ်မည့်စကားကို။ (မိန့်တော်မူမည့် စကားကို။) ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ထင်သနည်း။ [ပုက္ကုသ။ မယာ၊ ဝါသည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော။ ယံ'ဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်။ အတ္ထိ။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ [ဤသို့လည်း ရှေးနိဿယ၌ အနိယမ–ဝါက္ယ ထည့်ပေးသည်။] ယော ဝါ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ သည်ဿ သမာနော။ပ။ နု ပန သုဏောယျ၊ ရာ။

ယော ဝါ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ပ။ ဒေဝ၊ မိုးသည်။ ဝဿေ၊ ရွာလတ်သော်။ ဒေဝ။ သည်။ ဂဠ ဂဠာယန္တေ၊ ဂဠ ဂဠ–ဟု အသံပြုလတ်သော်။(ဂျိုးဂျိုး–ဟု မည်လတ်သော်။) [မိုးထစ်ချုန်းသည်ကို ဆိုလိုသည်။] ဝိဇ္ဇုလ္လတာသု၊ လျှပ်စစ်နယ်တို့သည်။ (လျှပ်စစ်ပန်းတို့သည်။) နိစ္ဆရန္တိသု၊ ထွက်ပေါ်ကုန်လတ်သော်။ ဝါ၊ အရောင်တလက်လက် ပြက်ကုန်လတ်သော်။ အသနိယာ၊ မိုးကြိုးသည်။ ဖလန္တိယာ၊ မြည်လတ်သော်။ (ပေါက်ကွဲသံကွဲသို့ ဖြစ်၍ အသံမြည်လတ်သော်။)[မိုးကြိုးပစ်လတ်သော် ဟူလို။] နေဝ ပဿောယျ၊ ဘာကိုမှ မမြင်ရာ။ သဒ္ဒံ ပန၊ ကိုလည်း။ နု သုဏောယျ၊ ကြားလည်း မကြားလိုက်ရာ။

[ဒိန်း၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ တောသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ပဝတ္တနေသု၊ ဖြစ်ပုံတို့တွင်။] ကတမံ(ပဝတ္တနံ)။ အဘယ်ဖြစ်ပုံကို။ ဒုက္ကရတရံ ဝါ နုခေါ၊ သာ၍လည်း ခဲယဉ်းစွာ ပြုအပ်သနည်း။ ဒုရဘိသမ္ဘဝတရံ (နုခေါ)၊ သာ၍လည်း ခဲယဉ်းသဖြင့် ထင်ရှားစွာ ဖြစ်စေအပ်၊ ဖြစ်စေနိုင်သနည်း။ (ဖြစ်စေနိုင်ခဲ့သနည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။

ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ပဌမ ဝါ သကဒ္ဒသတာနံ၊ လှည်းငါးရာတို့သည် သော်လည်းကောင်း။ ဒုတိယ ဝါ သကဒ္ဒသတာနံ၊ လှည်းခြောက်ရာတို့သည် သော်လည်းကောင်း။ပ။ နဝ ဝါ သကဒ္ဒသတာနံ၊ လှည်းကိုးရာတို့သည် သော်လည်းကောင်း။ သကဒ္ဒသဟဿံ ဝါ၊ လှည်းပေါင်းတထောင်သည် သော်လည်းကောင်း။ သကဒ္ဒသတသဟဿံ ဝါ၊လှည်းပေါင်း တသိန်းသည် သော်လည်းကောင်း။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ကုရိယန္တိ၊ ပြုကုန်အံ့နည်း။ (ကိံ ကရိ

သန္ဓိ၊ ဘာလုပ်ကြမှာတုန်း။) [လှည်း ၀ါးရာမက ခြောက်ရာ ခုနစ်ရာ ရှစ်ရာ ကိုးရာ ကယောင် တသိန်း ဖြစ်ပါစေ–ဘာလုပ်ရမှာတုန်း ဘုရား။–ဟူလို။ ကိုယ်–ဌ ဟိ–အနုက်မရှိ။]

အထ ခေါ၊ စင်စစ်ကား။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သညီ သမာနော။ပ။ နု သုဏေယျ၊ (တဿ၊ ထိုသူ၏။ ဘေဒေ၀၊ ဤ မကြားလိုက် မမြင်လိုက်ရ ခြင်းကိုသာ။ ၀ါ၊ ဤအဖြစ်မျိုးကိုသာ။ ဒုက္ခရတရဉ္စေ၀၊ သာ၍လည်း ခဲယဉ်းစွာ ပြုအပ်ပါ၏။ ၀ါ၊ သာ၍လည်း ပြုနိုင်ခဲပါ၏။ ဒုရဘိသမ္ဘ၀တရဉ္စ၊ သာ၍လည်း ခဲယဉ်းသဖြင့် ထင်ရှားစွာ ဖြစ်စေအပ်ပါ၏။(သာ၍လည်း ခဲခဲ ယဉ်းယဉ်း ထင်ရှားစွာ ဖြစ်စေရပါ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

ပုက္ကုသ။ ကော်၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ အဟံ၊ သည်။ အာတုမာယံ၊ အာတုမာ–မြို့၌။ ဘုသာဂါရေ၊ ကောက်ရိုးဖြင့်ပြုအပ်သော ကျောင်း ငယ်၌။ ဝိဟရာမိ။ [ကောက်ရိုးပုံကြီး၏အလယ်မှ ကောက်ရိုးကိုဖုတ်၍ ဇရုပ် နှင့်တူစွာ ပြုအပ်သော ရဟန်းတို့အား နေဖို့ရာလျှောက်ပတ်သော ကျောင်း ငယ်တည်း။ရှေးနိဿယ၌ "ဘုသာဂါရေ၊ကောက်နယ်တလင်း၏တဲကလေး၌" ဟု ပေး၏။]။ပ။ ဖလန္တိယာ၊ လတ်သော်။ ဘုသာဂါရဿ၊ ၏။ အ၀ိဒူရေ၊ ၌။ ဒ္ဒေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ကဿကာ၊ လယ်သမားဖြစ်ကုန်သော။ ဘာတရော၊ ညီအစ်ကိုတို့ကိုလည်းကောင်း။ စတ္တာရော၊ လေးကောင်ကုန် သော။ ဗလိဗဒ္ဒ၊ စ၊ နွားကြီးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဟတာ၊ သတ်အပ် ကုန်ပြီ။ (သေနေကုန်ပြီ။)

ပုက္ကုသ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာတုမာယ၊ မှ။ မဟာဇနကာယော၊ မျှားစွာသောလူအုပေါင်းသည်။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်လာ၍။ ယေန၊ ၌။ ဒ္ဒေ။ပ။ တေ ဘာတရော၊ ထို ညီအစ်ကိုတို့ကိုလည်းကောင်း။ စတ္တာရော၊ ဟော၊ ဗလိဗဒ္ဒါ စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဟတာ၊ ကုန်ပြီ။ တေန၊ ထို အရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ (အကြည့် လာကြသည်။) ။ပ။ဘုသာဂါရဒ္ဒါရေ၊ ကောက်ရိုးဖြင့်ပြုအပ်သော ကျောင်းငယ်၏ တံခါးအနီး၌။ (ကောက်နယ် တလင်း၏ တဲကလေး၏အပေါက်နား၌။) အဇ္ဈောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင် ဟင်းလင်းအပြင်၌။) စင်္ကြံသွားနေ၏။

ပုက္ကုသ၊ အထ ခေါ၊ ၌။ (စင်္ကြံသွားနေရာ ထိုအခါ၌။) အညတရော၊ တယောက်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ တမှာ မဟာဇနကာယာ၊ မျှားစွာသော လူအပေါင်းမှ ။ပ။ တံ ပုရိသံ၊ ကို။ ဧတံ၊ ကို။ အ၀ေါ၊ မိန့်တော်ရှုခဲ့ပြီ။ (ကိုယ်။) အာ၀ုသော၊ ဒါယကာ။ ကိုယ် နု၊ အာဘယ်ကြောင့်။ သော မဟာ

ဇနကာယော၊ သည်။ သန္ဓိပတိတော၊ စုဝေးနေသနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ။ ဣဒါနိ၊ ဘုံ။ ဒေဝေ။ပ။ ဟတာ၊ ပါကုန်ပြီ။ တွေ့၊ ဤအကြောင်း ကြောင့်။ (မိုးကြိုးပစ်၍ ခြောက်ယောက်သော သတ္တဝါတို့၏ သေခြင်းဟု သော အကြောင်းကြောင့်။) ဧသော မဟာဇနကာယော၊ သည်။ သန္ဓိ ပတိတော၊ ပါပြီ။ ဘန္တေ။ တုံ ပန၊ သည်ကား။ ကု၊ အဘယ်အရပ်ဌ။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ (နေပါသနည်း။) ဣတိ၊ ပြီ။

အာဝုသော။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒေဝ၊ ဤ အရပ်ဌပင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (နေပြီ။)။ပ။ ကိံ ပန၊ အဘယ်သို့နည်း။ အဒ္ဒသာ၊ မြင်ပါ၏လော။ပ။ နှ အဒ္ဒသံ၊ မမြင်လိုက်။ပ။ အဿောသိ၊ ကြားလိုက်ပါသလော။ပ။နှ အဿော သိံ။ပ။ [ကိံ ပန ဘန္တေ သုတ္တော–စသည်ကို ရှေ့ကအတိုင်း ပေးပါ။]။ပ။ ပဏ္ဏမိ၊ ပြန်သွားပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ [မြတ်စွာဘုရားက ပဏ္ဏုသ မလ္လပုတ္တ–အား မိန့်တော်မူအပ်သော ဝတ္ထုဖြစ်သည်။]

ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ပ။အဝေါစ။ (ကိံ။)ဘန္တေ။ သော ဟံ၊ ထို တပည့်တော်သည်။ (ပဝါဟေမိ–ဌ စပ်။) မေ၊ ၏။ ကာလာမေ၊ သော။ အာဠာရေ၊ ဌ။ (အာဠာရ–အပေါ်ဌ။) ယော ပဿာဒေါ၊ အကြင် ကြည်ညို မှုသည်။(အတ္ထိ။) တံ၊ ထို ကြည်ညိုမှုကို။ မဟာဝါတေ ဝါ[1]၊ ကြီးစွာသော လေဌ သော်လည်း။ (ပြင်းထန်သော လေဌသော်လည်း။) သြဖုဏာမိ၊ ဖြန့်ကြဲလိုက်ပါ၏။ (လွင့်ပစ်လိုက်ပါ၏။) သိဃသောတာယ၊ လှိုင်မြန်သော ရေအယဉ်ရှိသော။ (အလွန် ရေစီးသန်သော။) နဒိယာ ဝါ၊ မြစ်ဌသော် လည်း။ ပဝါဟေမိ၊ မျှောပစ်လိုက်ပါ၏။ အာဘိဏှန္တံ။ပ။ဘိက္ခု သံဃဉ္စ။ [ပုဒ်စဉ် ၇၆–ဌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ အဇ္ဈတ္တရွေ၊ ယနေ့ကို ,အစပြု၍။ ပါဏုပေတံ၊ အသက်ထွေးဖြင့် ဆည်းကပ် တတ်သော။ သုရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာ ဟူ၍။ ဂတံ၊ ဆည်းကပ်သော။ ဥပါ သကံ၊ ဥပါသကာ–ဟူ၍။ ဓာရေတု၊ စိတ်ဌဆောင်တော်မူပါ။ ဝါ၊ မှတ် တော်မူပါ။ ဣတိ (အဝေါစ။)

၁၉၄။ အတ ခေါ၊ ဌ။ (ဥပါသကာ–အဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးရာ ထို အခါဌ။)။ပ။အာမန္တေသိ။ (ကိံ။) ဘဏေ၊ အမောင်။ ဣဃ၊ တိုက်တွန်း

၁။ မဟာဝါတေ ဝါ။ ။ရှေး နိဿယဌ "ဝါ–သဒ္ဒါကို ဥပမာ–အနက်ရှိ၏"ဟု မိန့်၍ "မဟာ ဝါတေ၊ ပြင်းစွာသော လေဌ။ သြဖုဏာမိ ဝါ၊ ခါတွက်သကဲ့သို့။ သြဖုဏာမိ၊ ခါတွက်၏။ သိဃသောတာယ၊ ပြင်းစွာသော ရေအယဉ် ရှိသော။ နဒိယာ၊ ဌ။ ပဝါဟေမိ ဝါ။ မျှောသကဲ့သို့။ ပဝါဟေမိ၊ မျှော၏။"ဤသို့ အနက် ပေးသည်။ အဋ္ဌကထာ ဋီကာ-တို့ဌကား ,အထူးမဖွင့်ပါ။

ပါ၏။ တံ့၊ သည်။ မေ၊ ငါ၏။ သိဂီဝဏ္ဏံ၊ သိဂီ၌ အဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိသော။ ဓာရဏီယံ၊ ပွဲလမ်းသဘင်အခါမှ ဆောင်အပ် ဝတ်အပ်သော။ ယုဂမဋ္ဌံ၊ ပြေပြစ်ညက်ညောသော အဝတ်အစုံကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ယူခဲ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဆရာ။ ဝေ၊ မှန်ပါ။ ဣတိ၊ ခေါ်။ပ။တံ ယုဂမဋ္ဌံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်ယူလာပြီ။

အထ ခေါ်။ပ။ဘဂဝတော၊ အား။ ဥပနာမေသိ၊ ဆက်ကပ်ပြီ။[ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ (အနိုးသို့)။ ဥပနာမေသိ၊ ကပ်၍ ညွှတ်စေပြီ။ [ဤသို့ သဒ္ဒတ္ထ–ဖြစ်၏။] (ကိုယ်၊ အဘယ်သို့ လျှောက်၍ ဆက်ကပ်သနည်း။) ဘန္တေ၊ ရှား။ ဣဒံ၊ ဤ အဝတ်အစုံသည်။ သိဂီဝဏ္ဏံ၊ သော။ ဓာရဏီယံ၊ သော။ ယုဂမဋ္ဌံ၊ ပါတည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအဝတ်အစုံကို။ အနုကမ္ပံ၊ လျှော်စွာတုန်လှုပ်တတ်သော ကရုဏာကို။ ဝါ၊ သနား စောင့်ရှောက် ချီးမြှောက်မှုကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ (အကြောင်း ပြု၍။) ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ ခံယူတော်မူပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၍ ဆက်ကပ်ပြီ။ ပုက္ကုသ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ (ထိုသို့ လှူလိုလျှင်။) ဧကေန၊ တထည် ဖြင့်။ မံ၊ ကို။ အစ္ဆာဒေဟိ[1]၊ ဖုံးလွှမ်းလော့။ (လှူလော့။) ဧကေန၊ ဖြင့်။ အာနန္ဒံ၊ ကို။ (အစ္ဆာဒေဟိ၊ လော့။) ဣတိ၊ ပြီ။ပ။ အထ ခေါ်။ပ။ပက္ကမိ။ [ပုဒ်စဉ် ၁၆၁–၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။]

💬 ၁၉၅။ အထ ခေါ်။ပ။ဘဂဝတော၊ ၏။ ကာယံ၊ ကိုယ်သို့။ (ကိုယ်ပေါ်သို့။) ဥပနာမေသိ၊ ကပ်၍ ညွှတ်စေပြီ။ (လွှမ်းခြုံလိုက်ပြီ။) [ပုက္ကုသမလ္ဟ–မင်း ပြန်သွားသောအခါ မိမိအားလှူခဲ့သော တထည်ကို မိမိမဝတ်ရုံပဲ မြတ်စွာဘုရား၏ ကိုယ်ပေါ်သို့ လွှမ်းခြုံပေးလိုက်ပြီ။] ဘဂဝတော၊ ၏။ ကာယံ၊ သို့။ ဥပနာမိတံ၊ ကပ်၍ ညွှတ်စေအပ်သော။ (လွှမ်းခြုံ ပေးအပ်သော။) တံ၊ ထိုအဝတ်အစုံသည်။ ဟတ္ထိကံ ဝိယ[2]၊ ဖျက်ဆီး အပ်ပြီးသော အရောင်ရှိသကဲ့သို့။ ဝါ၊ ပျက်သော အရောင်ရှိသကဲ့သို့။ ခါယတိ၊ ထင်ရ၏။

၁။ အစ္ဆာဒေဟိ။　။ပြောရိုးဆိုစဉ် စကားလုံး ဖြစ်သည်။ လှူသည်ကို ရှေးခေတ်က "ဖုံးလွှမ်း"ဟု သုံးစွဲသည်။

၂။ ဟတ္ထိကံ ဝိယ။　။[ဟတ္ထ+အစ္ဆိ+က။] ဇုတ္ထိလိင်၊ နပုံလိင် အစ္ဆိ–သဒ္ဒါ သည် ပဘာ (အရောင်) အနက် ဟောတည်း။ က-ကား သမာသန္တ က-ပစ္စည်း တည်း။ ဟတ္ထ+အစ္ဆိ ယသောတိ ဟတ္ထိကံ (ယုဂမဋ္ဌံ။) [ပဋိဟတ္ထ+ဝ+ဏ်။–ဋီကာ။]

ဆိုလိုရင်းကား — မြတ်စွာ ဘုရားသည် အဝတ်နှစ်ထည်တွင် တထည်ကို ဝတ်၍ တထည်ကို အပေါ်၌ ခြုံတော်မူသောအခါ အဝတ်၏ရှေရောင်ကို မြတ်စွာဘုရား၏

အထ ခ္ခေါ။ပ္ပ။ဘန္တေ၊ ရား။ အစ္ဆရိယံ၊ လက်ဖျောက်ခတ်တီး အုံ့ခ္ခိုး လောက်ပါပေစ့။ (အုံ့ခြစရာ ကောင်းပါပေစ့။)။ပ။အဗ္ဘုတံ၊ မဖြစ်စဖူး ထူးဆန်းပါပေစ့။ ဘန္တေ။ တထာဂတသ၊ ၏။ ;ဆဝံဝဏ္ဏော၊ အရှေ အဆင်းသည်။ ယာဝ၊ အတိုင်းအရှည်ကို လွန်ရှိသောလျှင်။ ဝါ၊ အလွန် ပင်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်ပါပေ၏။ ပရိယောဒါတော၊ ထက်ဝန်းကျင် ဖြူစင်ပေ၏။ပ။ဣဒံ ယုဂ္ဂမ္ဗဒ္ဓံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ကာယံ၊ သို့။ ဥပနာမိတံ၊ အပ်သည်။ (သမာနံ၊ ဟော်။) ယာတစ္ဆိကံ ဝိယ်။ ခါယတိ၊ ပါ၏။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ။ တေ၊ ဤ စကားသည်။ ဝေ၊ ဤ အတိုင်း မှန်၏။ (အသင်လျှောက်အပ်သည့် အတိုင်း မှန်၏။)။ပ။ ဒ္ဒိသု၊ နှစ်မျိုးကုန်သော။ ကာလေသု၊ အုခါတို့၌။ အတိ ဝိယ၊ အလွန် ပင်။ပ။ပရိယောဒါတော၊ ၏။ ကတမေသု ဒ္ဒိသု၊ အဘယ်အခါ နှစ်မျိုး တို့၌–နည်း။

အာနန္ဒ။ ယဒါ ရတ္တိ၊ အကြင် ညဉ့်၌လည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ အုံ့နုတ္တရံ၊ မိမိထက် လွန်မြက်သော တူရားမရှိသော။ (အမြတ်ဆုံး ဖြစ်သော။) သမ္မာသမ္ဗောဓိ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သမ္ဗညုတ–ဉာဏ်တော်ကို၊ အဘိသမ္ဗုဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်းရှု သိတော်မူ၏။ ယဒါ ရတ္တိ၊ ဌ်လည်း။ အနုပါဒိ သေသာယ၊ ဝိပါက် နာမ်ကွန္ဓာ ကင်္ဓတ္တာ–ရူပ်ဟူသော အကြွင်းအကျန် မရှိသော။ နိဗ္ဗာန ဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာန–ဓာတ်ဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ငြိမ်းအေး တော်မူ၏။ (ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူ၏။) အာနန္ဒ။ ဒ္ဒိသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသု ကာလေသု၊ တို့၌။ပ။ပရိယောဒါတော။ [ဤ အခါနှစ်မျိုး၌ အုဆင်းတော် ကြည်လင်ခြင်း၏ အကြောင်းကို အုံ့ဌကထာ၌ ကြည့်ပါ။]

အာနန္ဒ။ အဇ္ဇ၊ ယန်နေ့။ ရတ္တိယံ၊ ၏။ ပစ္ဆိမေ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော။ ယာမေ၊ ယံ–၌။ ကုသိနာရာယံ၊ ၌။ ဥပဝတ္တနေ၊ အကွေ့ ဖြစ်သော။ မဲလ္လာနံ၊ မလ္လာ–မှင်းတို့၏။ သာလဝနေ၊ အင်ကြင်းတော်၌။ (အင်ကြင်း ဥယျာဉ်၌။) ယမကသာလာနံ၊ အစုံဖြစ်သော အင်ကြင်းပင်တို့၏။ အန္တရေန၊ အလယ်၌။ ပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ဒုက္ခ ခပ်သိမ်း ငြိမ်းအေးတော် မူခြင်းသည်။ (ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူခြင်းသည်။) ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လိမ့်မည်။ပ။ပစ္စဿောသိ။

ကိုယ်တော်ရှောင်ကာ လွှမ်းမိုးလိုက်သကဲ့သို့ ထင်ရလောက်အောင် အဝတ်၏ရှေရှောင် သည် မှိန်သွားသည်ဟု-ဆိုလိုသည်။

မှတ်ချက်။ ။ဌ်ကာ၌ ဝိယ-သဒ္ဒါ အနက်မရှိသော နိပါတ်ဟု မိန့်၏။ ထို အလို "ဟတစ္ဆိကံ၊ ဖျက်ခံးအပ်ပြီးသော အရောင် ရှိသည်။ (ဟုတ္တာ) ခါယတိ"-ဟု ပေးပါ။

၈ါထောအနက်။ ။ပုဏ္ဏုသော၊ ပုဏ္ဏုသ–သည်။ သိုဝ်ဝဏ္ဏ၊ သိုဝ်ရှေ့ နှင့်တူသော အဆင်းရှိသော။ ယုဂမဇ္ဈ၊ ပြေပြစ်ညက်ညောသော အဝတ် အစုံကို။ အဘိဟာရယိ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့ ရှေးရှုဆောင်တော်မူပြီ။ (လှူတော်မူပြီ။) တေန၊ ထို အဝတ်အစုံဖြင့်။ အစ္ဆာဒိတော၊ ဝတ်ရုံ ဖုံးလွှမ်းတော်မူအပ်သော။ ဟေမဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိတော်မူသော။ သတ္ထာ၊ သည်။ အသောဘဝ၊ လွန်စွာ သပ္ပာယ် တင့်တယ်တော်မူပြီ။

အမှာ။ ။ဤ၈ါထောကို သံ၀ါယနာတင်ရာအခါ၌ သံ၀ါယနာတင်ထေရ်တို့ ထည့်ထားအပ်သည်။ အသောဘဝ–၌ ;ဟိယျတ္တနိ အတ္တနောပုဗ္ဗ ဘ–ကို ထ-ပြုပါ။ အခြားနည်းများကို ရူပသိဒ္ဓိဘာသာဋီကာ ကျမ်းခေတ္တ–သုတ်အဖွင့် ၌ ပြထားပြီ။

၁၉၆။ အထ ခေါ၊ ၌။ (အရှင် အာနန္ဒာကို မိန့်တော်မူပြီးရာ ထိုအခါ၌။) ။ပ။ ကကုဓံ။ နဒီ၊ သို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတ္ဝာ၊ သက်ဆင်းတော်မူ၍။ နှတ္ထာ စ ၁၊ ရေချိုးတော်မူ၍လည်းကောင်း။ ပိဝိတ္ဝာ စ၊ ရေသောက်တော်မူ၍လည်းကောင်း။ ပစ္စုတ္တရိတ္ဝာ၊ ရေမှ ပြန်တက်တော်မူ၍။ ယေန၊ ၌။ အမ္ဗဝနံ၊ သရက်တောသည်။ အတ္ထိ။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကြွတော်မူပြီ။ [ထို သရက်ဥယျာဉ်သည် မြစ်ကမ်းအနီး၌ပင် ရှိသည်။] ။ပ။ အာယသ္မန္တံ စုန္ဒကံ၊ အရှင်စုန္ဒက–ကို။ အာမန္တေသိ။ (ကိ ၁) စုန္ဒက။ ဣဃ၊ တိုက်တွန်းတော်မူ၏။ တံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ စတုဂ္ဂုဏံ၊ လေးထပ်ရှိသော၊ သံဃာဋိ၊ သင်္ကန်းကြီးကို။ ပညာပေဟိ၊ ခင်းလိုက်လော့။ စုန္ဒက။ ကိ လန္တော၊ ပင်ပန်းတော်မူသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ နိပဇ္ဇိဿामि၊ လျောင်းဦးမည်။ ဣတိ၊ ပြီ။ ။ပ။ ပညာပေသိ၊ ခင်းပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ (သင်္ကန်းကြီးကို ခင်းပြီးရာ ထိုအခါ၌။) ဘဂဝါ။ ဒက္ခိဏေန၊ လက်ယာ ဖြစ်သော။ ပဿေန၊ နံပါးဖြင့်။ ပါဒေ၊ လက်ယာခြေ၌။ ပါဒံ၊ လက်ဝဲ ခြေကို။ အစ္ဆာဓာယ၊ အနည်းငယ်လွန်အောင် ထား

၁။ နှတ္ဝာ စ။ ။မြတ်စွာဘုရား ရေချိုးတော်မူသောအခါ မြစ်အတွင်း၌ ရှိကြသော ငါး လိပ် တိုသည်လည်းကောင်း၊ နှစ်ဘက်သော ကမ်းအနီး၌ရှိသော တောအုပ်သည်လည်းကောင်း အားလုံးရွှေအဆင်းရှိအောင် ဗုဒ္ဓ၏ ကိုယ်ရောင်တော် ကူးစက်လေသည်။

၂။ စုန္ဒကံ အာမန္တေသိ။ ။ထိုအချိန်၌ အရှင်အာနန္ဒာသည် ရေသနုပ်ကို ရေညှစ်၍ နေရစ်သောကြောင့် အနီး၌ရှိသော အရှင်စုန္ဒက-ကို ခင်းစေတော်မူရသည်။

၍။ သတော၊ မပြုတ်မလတ် အမှတ်ရတော်မူသည်။ သ်မွတ်နော၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိတော်မူသည်။ (တုတ္တ၊။) ဥဒ္ဒါနသည် ၁၊ ထခြင်းခ်ဉ် ဖြစ်သော သညာကို။ မနသိ၊ စိတ်ခ်ဉ်။ ကရိတ္တာ၊ ပြု၍။ (စိတ်ထဲခ်ဉ် မှန်းထား၍။) သိဟသေယျ၊ မြတ်သော အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြုတော်မူပြီ။ အာယသ္မာ ပန စုန္ဒကော၊ သည်ကား။ 'ဘဂ္ဂေ၀၊ ထိုအရပ်ခ်ဉ်ပင်။ ဘဂ၀တော၊ ၏။ ပုရတော၊ ရှေ့တော်ခ်ဉ်။ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။

ဂါထာအနက်။ ။(၁) ဗုဒ္ဓေါ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိတော်မူပြီးသော။ သတ္ထာ၊ နတ် လူ ပြဟ္မာ–သတ္တ၀ါတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော။ လောကော၊ လောကခ်ဉ်။ အပ္ပဋိမော စ၊ တူသော ခန္ဓာကိုယ် ရှိတော်မမူသော။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အစ္ဆေ၀ဒကံ၊ ကြည်လင်သောရေရှိသော။ သာတုဒကံ၊ သာယာအပ်ချိုမြိန်သော ရေရှိသော။ ဝိပ္ပသန္နံ၊ ဝိပ္ပသန္နံ၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သော ရေရှိသော။ ကကုဓံ၊ ကကုဓာ–မည်သော။ နဒီကံ၊ မြစ်ငယ်သို့။ ဂန္တွာန၊ ကြွတော်မူ၍။ အကိလန္တရူပေါ၊ မပင်ပန်းသူ၏ အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိတော်မူသည်။ [သုကိလန္တရူပေါ၊ အလွန်ပင်ပန်းသူ၏ အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိတော်မူသည်။ ဤသို့လည်း မူကရှိ၏။] (ဟုတ္တာ။) သြဂါဟိ၊ သက်ဆင်းတော်မူပြီ။

(၂)။ သတ္ထာ၊ နတ် လူ ပြဟ္မာ–သတ္တ၀ါတို့၏ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ နုတ္တာ စ၊ ရေချိုးတော်မူပြီး၍လည်းကောင်း။ ပိ၀ိတ္တာ စ၊ ရေသောက်တော်မူပြီး၍လည်းကောင်း။ ဥဒတာရိ၊ ရေမှ တက်တော်မူလာပြီ။ ပုရက္ခတော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည် ရှေ့သွားပြုတော်မူအပ်လျက်။ ၀ါ၊ ရဟန်းအပေါင်းခြံရံတော်မူလျက်။ ဘိက္ခုဂဏဿ၊ ရဟန်းအပေါင်း၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်ခ်ဉ်။ ဣဒ ဝမ္မေ၊ ဤ သာသနာတော်ဝယ် ပရိယတ္ထိဓမ္မ–တို့ကို။ ဝတ္ဘာ၊

၁။ ဥဒ္ဒါနသည်။ ။နာရီ မရှိသော ရွေးခေတ်က ရဟန်းတော်များသည် အိပ်ရာ ဝင်ပြီးနောက် အိပ်မပျော်မီ ''လ၊ သ္ဓိမဟုတ် ကြယ်တာယံ–နက္ခတ်တို့ မည်သည့် အချိန်သို့ ရောက်လျှင် အိပ်ရာမှ ထ–မည်''ဟု မိမိ ထ-လိုသည့် အချိန်ကို စိတ်ထဲခ်ဉ် မှတ်သားလျက် အိပ်ကြ၏။ ထိုသို့ ပြုခြင်းကို ''ဥဒ္ဒါန သညာ''ဟု ခေါ်သည်။ ထို ''ဥဒ္ဒါန သညာ''ဖြင့် အိပ်သူသည် မိမိမှန်းထားအပ်သော အချိန်ရောက်လျှင် ကောန် နိုးတော့သည်။ ယခု ခေတ်ခ်ဉ်လည်း ''နံနက် ၃-နာရီ၊ သ္ဓိမဟုတ် ၄-နာရီ မှာ ထ–မည်''ဟု စိတ်ဖြင့်မှန်း၍ အိပ်လျှင် ထိုအချိန်ခ်ဉ် နိုးလေ့ရှိသည်။

ဟောတော်မူတတ်သော။ ပဝတ္တာ၊ ပါဝစနေ-၏၊ အဖြစ်ဖြင့် ဟော တော်မူတတ်သော။ (မြတ်သောစကား၏ အဖြစ်ဖြင့် ဟောတော်မူ တတ်သော။) ဘဂဝါ၊ ဣသိရိယ-စသည် အပြား ဘုန်းခြောက် ပါး ရှိတော်မူသော။ မဟာသီ၊ မြတ်သော။ ဣသိ၊ မုနိထွတ်တင် ဘုရားရှင်သည်။ အမ္ဘဝနံ၊ သရက်ဥယျာဉ်သို့။ ဥပါဂမိ၊ ကပ် ရောက်တော်မူပြီ။

(၃)။ စုန္ဒကံ နာမ၊စုန္ဒက-မည်သော။ဘိက္ခုံ၊ရဟန်းကို။ အာမန္တေ သိ၊မိန့်တော်မူပြီ။မေ၊ ငါဘုရား၏။စတုဂ္ဂုဏံ၊လေးထပ်ရှိသောသက်နှံ ကြီးကို။ သန္ဌရ၊ ခင်းလိုက်လော့။ နိပဇ္ဇိ၊ လျောင်းတော်မူဦး မည်။ ဘာဝိတတ္တော၊ သမထ ဝိပဿနာ-ဘာဝနာဖြင့် တိုးပွားစေ အပ်ပြီးသော စိတ်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။စောဒိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ သော၊ ထို အရှင်စုန္ဒက-သည်။ ခိပ္ပမေ ဝ၊ လျင်မြန်စွာသာလျှင်။ စတုဂ္ဂုဏံ၊ လေးထပ်ရှိသော သက်နှံ ကြီးကို။ သန္ဌရိ၊ ခင်းပြီ။ သတ္ထာ၊ သည်။ အကိလန္တရူပေါ၊သည်။ (ဟုတ္တာ။) နိပဇ္ဇိ၊ လျောင်းတော်မူပြီ။ စုန္ဒောပိ၊ သည်လည်း။ တတ္ထ၊ ထို လျောင်းတော်မူရာအရပ်၌။ ပမုခေ၊ရှေ့မှောက်တော်၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။

[**အမှာ**။ ။ဤဂါထာများကို သံဂါယနာတင်ထေရ်တို့ ထည့်စီးအပ်သည်။]

၁၉၇။ အထ ခေါ၊ ဌ။ (အရှင်အာနန္ဒာ ရောက်လာရာ ထိုအခါ၌။) ။ပ။အာမန္တေသိ။ (ကိုး။) အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ကမ္မကာရပုတ္တဿ၊ သော။ စုန္ဒဿ၊ ၏။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝိပ္ပဋိသာရံ၊ နှလုံး မသာယာခြင်းကို။ သိယာ၊ အကယ်၍။ ဥပ္ပါဒေယ္ယ၊ ဖြစ်စေရာ၏။(ကိုး၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်စေရသနည်း။) အာဝုသော စုန္ဒ၊ ဒါယကာစုန္ဒ။ (သို့မဟုတ်) မိတ်ဆွေစုန္ဒ။ တထာဂတော၊ သည်။ ယဿ တေ၊ အကြင်သင်၏။ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတ္တာ၊ ဘုဉ်းပေး၍။ ဝါ၊ ဘုဉ်းပေးခြင်းကြောင့်။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူပြီ။ [သင်၏ ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးတော်မူသောကြောင့် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဝမ်းတော်လားရ၍ ပရိ နိဗ္ဗာန် စံတော်မူရသည်။]

၁။ နိပဇ္ဇံ၊ ။နိပဇ္ဇိသံ-ဟု ဆိုလိုလျက် ဂါထာဖြစ်၍ သံ-၌ သ-ကို ချေ။ ဒုရ-အာဂုလည်း မလာပဲ၊ ''နိပဇ္ဇံ''ဟု ဖြစ်သည်။ ရှေ့၌ ''ကိလန္တော သို့ စုန္ဒက နိပဇ္ဇိသာမိ''ဟု ရှိခဲ့သည်။

[ ] တဿ တော၊ ထိုသင်၏။ ဝါ၊ ထိုသင့်မှာ။ အလာဘာ၊ ဒါန–၏အကျိုးကို မရခြင်းကို သည်။ (ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) တဿ တော၊ သည်။ (မနုဿတို့၊ ကောင်းမှုအထူးကြောင့် ရအပ်သော လူ့အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ ကံကောင်းထောက်မသဖြင့် ရအပ်သောလူ့အဖြစ်ကို။) ဒုလ္လဒ္ဓံ၊ မကောင်းသဖြင့် ရအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်စေအံ့။ [ဤသို့ စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်၍ သဒ္ဓါတရားပျက်အောင် ပြောအံ့။–ဟူလို။]

အာနန္ဒ။ စုန္ဒသ။ပ။ဧवं၊ သို့။ (ဤနည်းအားဖြင့်။) ဝိပ္ပဋိသာရော၊ ကို။ ပဋိ ဝိနေတဗ္ဗော၊ ပယ်ဖျောက်ထိုက်၏။ (ပယ်ဖျောက်ရမည်။) အာဝုသော စုန္ဒ။ပ။ ပရိနိဗ္ဗုတော။ တဿ တော၊ ၏။ လာဘာ၊ ပစ္စုပ္ပန် တမလွန် နှစ်တန် သောဒါန၏ အကျိုးကို ရခြင်းတို့သည်။ (ဟောန္တိ။) တဿ တော၊ သည်။ (မနုဿတို့၊ ကို။) သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာရအပ်ပါပြီ။ အာဝုသော စုန္ဒ။ဘဂဝ တော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌။ တေ၊ ဤစကားကို။ သုတံ၊ နာယူအပ်ပြီ။ သမ္မုခါ၊ ၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ မှတ်ယူအပ်ပါပြီ။ (ကိုယ်၊ အဘယ်သို့ နာယူ မှတ်သားအပ်သနည်း။)

ဒွေ၊ နှစ်မျိုးကုန်သော။ ဣမေ ပိဏ္ဍပါတာ၊ ဤဆွမ်းတို့သည်။ သမသမ ဖလာ၊ တူသည်ဖြစ်၍ တူသော အကျိုးဆက်ရှိကုန်၏။ ဝါ၊ ထပ်တူထပ်မျှ တူသောအကျိုးဆက်ရှိကုန်၏။ သမဝိပါကာ၊ တူသော အကျိုးရှင်းရှိကုန်၏။ အတိ ဝိယ၊ ပင်။ အညေဟိ၊ အခြားကုန်သော။ ပိဏ္ဍပါတေဟိ၊ ဆွမ်းတို့ ထက်။ မဟပ္ဖလတရာ စ၊ သာ၍လည်း၊ များသောအကျိုး ရှိကုန်၏။ မဟာ နိသံသတရာ စ၊ သာ၍လည်း များသောအာနိသင်း ရှိကုန်၏။ ကတမေ ဒွေ၊ အဘယ် နှစ်မျိုးတို့နည်း။ ယဒုပိဏ္ဍပါတံ။ပ။မဟာနိသံသတရာ စ၊ [လွယ်ပြီ။]

အာယသ္မတာ စုန္ဒေန၊ အရှင်စုန္ဒသည်။ (မိတ်ဆွေစုန္ဒသည်။) အာယု သံဝတ္တနိကံ၊ အသက်ကိုဖြစ်စေတတ်သော။ (အသက်ရှည်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။) ကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံကို။ ဥပစိတံ၊ ဆည်းပူးအပ်ပြီ။ပ။ဝဏ္ဏသံဝတ္တနိကံ၊ အဆင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ (အဆင်းလှခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။) ။ပ။ သုခ သံဝတ္တနိကံ၊ ချမ်းသာကို ဖြစ်စေတတ်သော။ပ။ယသသံဝတ္တနိကံ၊ အခြံအရံကို ဖြစ်စေတတ်သော။ပ။သဂ္ဂသံဝတ္တနိကံ၊ နတ်ပြည်ကိုဖြစ်စေတတ်သော။ပ။ အာဒိပတေယျသံဝတ္တနိကံ၊ အစိုးရသူ၏အဖြစ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော။ (အကြီး အကဲ၏အဖြစ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော။)။ပ။ဥပစိတံ၊ အပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ နာယူမှတ်သားအပ်ပါပြီ ။ပ။ ပဋိဝိနေတဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

အထ ခေါ်။ ၌။ ဘဝဝါ၊ သည်။ တေမတ္တံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိတော်မူ၍။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအချိန်၌။ ဣမံ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ။ (ကိ)။ ဒဒဇေတာ ပုညံ ပဝဒုတိ။ပ။သ နိဗ္ဗုတောတိ။-ဟူ၍။ (ဥဒါနေသိ။)

ဂါထာအနက်။ ။ဒဒတော၊ စွန့်ကြဲပေးကမ်း လှူဒါန်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ (သန္ဓာန်၌)။ ပုညံ၊ ဒါန-ကောင်းမှုသည်။ ပဝဍ္ဎတိ၊ တိုးပွားရ၏။ သံယမတော၊ သီလကို စောင့်စည်းသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ (သန္ဓာန်၌)။ ဝေရံ၊ ပါဏာတိပါတ-စသော ဘေးရန်ကို။ နစိယတိ၊ မစီအပ် မပြုအပ်။ ဝါ၊ မတိုးပွား။ ကုသလော စ၊ လိမ်မာကျွမ်းကျင်ပညာ ရှင်သည်လည်း။ ပါပကံ၊ အကုသိုလ်အစု မကောင်းမှုကို။ ဇဟာတိ၊ အရိယာ-မဂ်ဖြင့် ပယ်စွန့်၏။ ရာဂဒေါသမောဟက္ခယာ၊ ရာဂ ဒေါသ မောဟ-၏ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ သ(သော)၊ထိုအရိယာ-ပညာရှိသည်။ နိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာခပ်သိမ်း အေးငြိမ်းတော်မူပြီ။

စတုတ္ထော၊ သော။ ဘာဏဝါရော၊ တည်း။

ယမကသာလာ

၁၉၇။ အထ ခေါ်၊ ဥဒါန်းကျူးတော်မူပြီးရာ ထိုအခါ၌ ။ပ။ အာ မန္တေသိ(ကိ) အာယာမာနန္ဒ။ ယေန၊ ၌။ ဟိရညဝတိယာ၊ ဟိရညဝတီ-မည်သော။ နဒိယာ၊ ၏။ ပါရိမံ၊ ဟိုဘက်ဌာဖြစ်သော။ တီရံ၊ ကမ်းသည်။ (အတ္ထိ)ယေန၊ ၌။ကုသိနာရာ၊ကုသိန္နာရုံ-မြို့သည်လည်းကောင်း။ ဥပဝတ္တနံ၊

၁။ တေမတ္တံ။ ။စုန္ဒ-လှူအပ်သော ဆွမ်းဒါန၏အကျိုးကြီးပုံ၊သီလအစရှိသော ဂုဏ်တို့ဖြင့် ကိုယ်တော်မြတ်၏ အမြတ်ဆုံး အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပုံ၊ မကြာမီသော အချိန်အတွင်းဝယ် ရှင်နာမ်ခန္ဓာတို့ ချုပ်ငြိမ်းရာ ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်တော်မူမည်ဖြစ်ပုံ ဤအလုံးစုံကို သိတော်မူ၍ ထိုအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ပြတတ်သော ဥဒါန်းကို ကျူးရင့်တော်မူသည်။ [ဥဒါနဋ္ဌကထာဝယ် ဤဂါထာကို အကျယ်ဖွင့်ထား၏။]

၂။ ဥပဝတ္တနံ။ ။ဥယျာဉ်မှ မြို့ရှိသွားသူတို့သည် ကပ်ရောက်၍ သွားကြောင်းဖြစ်သောအရပ်။ အင်ကြင်းဥယျာဉ်သည် မြို့၏အနောက်တောင်ထောင့် အရပ်မှာ ရှိ၏။ အင်ကြင်းပင်အတန်းလည်း ဥယျာဉ်မှ အရှေ့သို့ တည့်တည့်တန်း၍ မြို့၏တောင်အပေါက်နှင့် တည့်လောက်သောနေရာဝယ် မြောက်သို့ကွေ့သွား၏၊ ထိုကွေ့သွားရာအရပ်ကို ''ဥပဝတ္တနေ''ဟု ခေါ်သည်။ ''ဥပဝတ္တနံ၊ ဥယျာဉ်ရှေ့လျှောက် စည်းယမ်းမြောက်သို့ ကွေ့ကောက်ကပ်ကာ သွားရောက်ရာ၏အကြောင်းကြောင့် ဥပဝတ္တနေ – မည်သော''ဟု အနက်ကျယ်ပေးပါ။

အကွေ့ဖြစ်သော။ မလ္လာနံ၊ တို့၏။ သာလဝနံ၊ အင်ကြင်းဥယျာဉ်သည် လည်းကောင်း။ (အတ္ထိ။) တေန၊ ဟိရညဝတီ-မြစ်၏ ဟိုဘက်ကမ်းဌ် တည် ရှိသော ကုသိနာရုံ-မြို့ မလ္လာမင်းတို့၏ အင်ကြင်း ဥယျာဉ်ရှိရာ ကို အရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိသောမ၊ သွားကြစို့။ ပ။ မဟာတာ၊ များစွာသော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိ။ ပ။ ဥပသင်္ကမိ။

ဥပသင်္ကမိတ္မာ။ ပ။ အာနန္ဒ။ ကွယ်၊ ၏။ တုံ၊ သည်။ မေ၊ ငါ၏။ (အတ္ထက်။)ယမကသာလာနံ၊ အစုံဖြစ်သော အင်ကြင်းပင်ပျိုတို့၏။ အန္တရေန၊ အလယ်ဌ။ ဥတ္တရသီသကံ၊ မြောက်တက်သို့ ဦးခေါင်းရှိအောင်။ ဝါ၊ မြောက် တက်သို့ ဦးခေါင်းပြု၍။ မဉ္စကံ၊ ညောင်စောင်းငယ်ကို။ ပညပေဟိ၊ ခင်း လိုက်လော့။ ပ။ ပညပေသိ၊ ခင်းပြီ။ ပ။ ဒကွိဏေန၊ ဌသာ။ ပသယ်နေ၊ ဖြင့်။ ပါဒေ ပါဒံ။ အစ္စာဓာယ၊ ၍။ သတောသမ္ပဇာနော။ (ဟုတ္တာ။) သိတ်သေယုံ၊ ခြေသေ့မင်း၏ အိပ်ခြင်းနှင့်တူသော အိပ်ခြင်းကို။ ဝါ၊ မြတ်ဒသ်သော အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြုတော်မူပြီ။ [၁၉-၆-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။ ဤနေရာ၌ နောက်ထပ် ထ-ခြင်းမရှိသော ငလျှာင်းတော်မူခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် ဥဒ္ဒါနသည် မနုသိကရိတ္တာ-ပုဒ် မပါတော့။]

☰ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ (မြတ်စွာဘုရား၏ အင်ကြင်းဥယျာဉ် ဝယ် ခုတင်ငယ်ပေါ်၌ သီတင်းသုံးတော်မူရာ ထိုအခါ၌။) ယမကသာလာ၊ တို့သည်။ အကာလပုပ္ဖေဟိ၊ အခါမဲ့၌ ပွင့်သောပန်းတို့ဖြင့်။ သမ္ဗဟာလိဟုလ္လာ၊ အလုံးစုံ ထက်ဝန်းကျင် ပွင့်သောပန်း ရှိကုန်သည်။ (အရင်းမှစ၍ အဖျားတိုင်အောင် ပင်လုံးကျွတ် ပွင့်နေကုန်သည်။) ဟောန္တိ။ ကတ္တာ၊ ထိုအင်ကြင်း

၁။ **မဟတာ ဘိက္ခုသံဃေန**။ ။ဝေဠုဝဏ-ရွာငယ်၌ ဝဿနာကို ပယ်ခွာတော်မူရာ အခါမှစ၍ ''မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူခါနီးပြီ'' ဟု ကြားရသော ကြောင့် ဘုရားအထံတော်သို့ ထိုထိုအရပ်မှ ရောက်လာကြသော ရဟန်းများတွင် တပါးမှမပြန်ကြတော့ပဲ ထပ်ကာထပ်ကာသာ ရောက်လာကြသောကြောင့် မရေမတွက် နိုင်လောက်အောင် များသည်။

၂။ **မှတ်ချက်**။ ။ထိုဥယျာဉ်ထည်း၌ မင်းမျိုး မင်းနွယ်တို့လာသောအခါ ခေတ္တ ရကာ-မှ လဲလျောင်း၍ နေ့ဖိုရာညောင်စောင်းငယ် (ခုတင်ငယ်)ရှိ၏။ ထို ခုတင်ငယ် ပေါ်၌ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ လျောင်းတော်မူသောအခါ ခင်းစရာလည်း နှစ်ထပ်သက်နှုန်းကြီးမှ တပါး အခြားအခင်းမရှိ၊ ခေါင်းအုံးလည်း မရှိ။ ထိုနေရာ၌ပင် သာမာန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ လဲလျောင်းသည့် အနေအားဖြင့် လက်တော်ကိုခေါင်းအုံး၍ လျောင်းတော်မူဟန် ဟူပါ သည်။ [ကိလဏ္ဍော'သို့ အာနန္ဒ နိပဇ္ဇိသ္သာမိ-ဟု မိန့်တော်မူရပုံနှင့် ကုသိနာရုံ-သို့ ကြွ၍ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူပုံကို အဌကထာ၌ ကြည့်ပါ။]

ပင်အစုံတို့သည်။ ဝါ၊ ထိုသစ်ပင်၌နေသော ရုက္ခစိုးနတ်တို့သည်။ တထာဂတသ၊ ကို။ ပူဇာယ၊ ပူဇော်ခြင်းငှာ။ တထာဂတသ၊ ၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်တော်ကို။ သြကိရန္တိ၊ ဖြန့်ကြဲကြကုန်၏။ အဇ္ဈောကိရန္တိ၊ ဖုံးလွှမ်းသကဲ့သို့ အထက်၌ ဖြန့်ကြဲကြကုန်၏။ . အဘိပ္ပကိရန္တိ၊ မပြတ်မလတ် ထပ်ကာ ထပ်ကာ အမျိုးမျိုး ဖြန့်ကြဲကြကုန်၏။ ဒိဗ္ဗာနိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ (နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော။)မန္ဒာရဝ ပုပ္ဖါနိပိ၊ မန္ဒာရဝ–နတ်ပန်းတို့သည်လည်း။ (ထင်းရှားပန်းတို့သည်–ဟု ရှေးကပေး၏။) အန္တလိက္ခာ၊ ကောင်းကင်မှ။ ပပတန္တိ၊ ကျလာကုန်၏။တာနိ၊ ထို မန္ဒာရဝ–နတ်ပန်းတို့သည်။ပ။

ဒိဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ စန္ဒနစုဏ္ဏာနိပိ၊ စန္ဒကူး နံ့သာမှုန့်တို့သည်လည်း။ပ။ ဒိဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ တူရိယာနိပိ၊ တူရိယာတို့သည်လည်း။ တထာဂတသ၊ ကို။ ပူဇာယ၊ ဌာ။ အန္တလိက္ခေ၊ ၌။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ အလိုလို မြည်ကုန်၏။ ဒိဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ သံဂီတာနိပိ ၊ သီချင်းသံတို့သည်လည်း။ပ။ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၁၉၉။ အထ ခေါ။ပ။အာမန္တေသိ။ (ကိ ။) အာနန္ဒ။ ယမကသာလာ၊ တို့သည်။ အကာလပုပ္ဖေဟိ၊' တို့ဖြင့်။ သဗ္ဗဖာလိဖုလ္လာ၊ ကုန်၏။ပ။ဝတ္တန္တိ။ [ရှေအတိုင်းဆိုပါ။] အာနန္ဒ။ တ္တောဝတာ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည် ရှိသော မာလာ၊ ဂန္ဓ၊ တူရိယာ၊ သံဂီတ–ဖြင့် ပူဇော်ခြင်းမျှဖြင့်။ (ပန်း၊ နံ့သာ၊ တူရိယာ၊ ဘုန်းတော်ဘွဲ့–သီချင်းဖြင့် ပူဇော်ရုံမျှဖြင့်။) တထာ ဂတော၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ သက္ကတော ဝါ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သည်လည်းကောင်း။ (ကောင်းစွာ ပြုအပ်ရာ ရောက်သည်လည်းကောင်း။) ဂရုကတော ဝါ၊ အလေးပြုအပ်သည်လည်းကောင်း။ (အလေးပြုအပ်ရာ ရောက်သည် လည်း ကောင်း။) မာနိတော ဝါ၊ မြတ်နိုးအပ်သည်လည်းကောင်း။ ပူဇိတော ဝါ၊

၁။ သံဂီတာနိ။ ။ဝရှေ-နှင့် ဝါရှေ–နတ် နှစ်ယောက်တို့သည် အလွန်အသက်ရှည်ကြ၏။ ''ဘုရားပေါင်းသည် လူ့ပြည်၌ ဘုရားဖြစ်လိမ့်မည်''ဟု ကြားကြ၍ ပဋိသန္ဓေ–နေသော အခါ ''ဤ ပန်းကုံးကိုယူ၍ သွားမည်''ဟု ပန်းကုံးကြလေသည်။ ထို ပန်းကုံးသည် မပြိုးနိုင်သဖြင့် ထင်ရှားသောနေ့တွေကို လွန်လာလေရာ ''ယခုပင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူလိမ့်မည်''ဟု ကြားကြ၍ မပြိုးသေးသော ထို ပန်းကုံးကို ယူသာပြီးလျှင် စကြဝဠာ-အတွင်း၌ ဆန့်တန်းဖို့ နေရာမရသောကြောင့် စကြဝဠာ-နှုတ်ခမ်းရစ်၌ ချိတ်ဆွဲကြရသည်၊

ထို့နောက် သူတို့နှစ်ယောက် လက်အချင်းချင်း' လည်ပင်းအချင်းချင်း ဆွဲကာ ဖက်ကာ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ ဂုဏ်တော်တို့ကို ပြောရ ပြောရ ဂုဏ်တော်ဆွဲသီချင်းများကို ဆိုပြီးလျှင် သီချင်းအဆုံးအဆုံး၌ ''မဟာယသော မဟာယသော''ဟု ကြွေးကြော်ကြလေသည်။ ဤ-နည်းအားဖြင့် ကောင်းကင်၌ နတ်သီချင်း-ကို ဖြစ်ကြသည်။ [မဟာယသော၊ များသောအခြံအရံ အကျော်အစောရှိသူ။]

ပူဇော်အပ်သည်လည်းကောင်း။အပစိတော့ ဝါ၊ အရိုအသေပြုအပ်သည်လည်း ကောင်း။ (ပြုအပ်ရာ ရောက်သည်လည်းကောင်း။) နဟောတိ၊ မဖြစ်။

အာနန္ဒ။ ယော ဘိက္ခု ဝါ၊ သည်သော်လည်းကောင်း။(ယော) ဘိက္ခုနီ ဝါ၊ အကြင် ရဟန်းမ–သည်သော်လည်းကောင်း။ (ယော) ဥပါသကော ဝါ၊ လည်းကောင်း။ (ယော) ဥပါသိကာ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပန္နော[1]၊ လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအားလျော်သော တရားကို ကျင့်သည်။ သာမီစိပဋိပန္နော၊ လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအား လျောက် ပတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်သည်။အနုဓမ္မစာရီ၊လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအား လျော်သော တရားကိုကျင့်သည်။(ဟုတ္တာ။)ဝိဟရတိ၊ ၏။ သော၊ထို ရဟန်း သည်။ (ထို ဘိက္ခုနီ၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသိကာမ–သည်။) တထာဂတံ၊ ကို။ ပရမာယ၊ လွန်မြတ်သော။ပူဇာယ၊ ပူဇော်ခြင်းဖြင့်။သက္ကရောတိ၊ ကောင်းစွာ ပြု၏။ပ။အပစိယတိ၊ အရိုအသေပြု၏။ (အရိုအသေပြုရာရောက်၏)။

အာနန္ဒ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ (ထိုသို့ ဘုရားရှင်အား ပန်း၊ နံ့သာ၊ တူရိယာ၊ ဘုန်းတော်ဘွဲ့–သီချင်းတို့ဖြင့် ပူဇော်ခြင်း၏ ပူဇော်ရာ မရောက် သည်၏ အဖြစ်၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပဒါ–အကျင့်ဖြင့် ပူဇော်ခြင်းသည်သာ ပူဇော် ရာ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။) ဣတိ၊ ဤ သာသနာတော်၌။ (မယံ။) ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပန္နာ။ပ။ (ဟုတ္တာ။) ဝိဟရိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်ရာ၏။ အာနန္ဒ။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့သာ။ ဝေါ၊ တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ရာ၏။ ဣတိ (အာမန္တေသိ။)

---

[1]။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပန္နော။ ။[ဓမ္မ+အနုဓမ္မ+ပဋိပန္နော] ဓမ္မ–လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအား+အနုဓမ္မ-လျော်သောတရားဖြစ်သော "ပုဗ္ဗဘာဂ ပဋိပဒါ"ကို+ပဋိပန္နော-ကျင့်သူ။

ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါ။ ။မဂ်၏ ရှေ့အဖို့၌ ဖြစ်သော အကျင့်သည် "ပုဗ္ဗဘာဂ ပဋိ ပဒါ"မည်၏။ ထို အကျင့်များကား စာရိတ္တသီလ၊ ဝါရိတ္တသီလ၊ ဓုတင် ဆောက် တည်မှု၊ မဂ်ရှိရန် မှန်ကန်သောအကျင့်ဖြစ်သော သမထဝိပဿနာ–များတည်း။

စာရိတ္တသီလ–ကျင့်အပ်သော သီလ။ ဥပမာ–မဟာဝါ ခန္ဓက၊ စူဠဝါ ခန္ဓက–၌ လာသော အာစရိယ-ဝတ် စသည်များနှင့် သိက္ခါလော ဝါဒ-သုတ် စသည်၌လာသော မိဘ-ဝတ် စသည်များတည်း။

ဝါရိတ္တ သီလ။ ။"မပြုမကျင့်ရ"ဟု တားမြစ်အပ်သော-သီလ။ ဥပမာ-ပါဏာတိ ကသိက္ခာပုဒ်–စသည်နှင့် ငါးပါးသီလ-များတည်း။

မှတ်ချက်။ ။အချုပ်မှာ–သီလ၊ သမာธိ၊ သမထ ဝိပဿနာသည် "ပုဗ္ဗဘာဂ ပဋိပဒါ"မည်၏။ သရဏဂုံသီလ–ကို အခြေခံ၍ ဒါနမှု၊ ပန်း နံ့သာ ဆီးမီးတို့ဖြင့် ပူဇော်မှုများလည်း "စာရိတ္တသီလ"၌ ပါဝင်ပါသည်။

ဥပဝါကထွေရ

၂၀။ တေနေ ခေါ ပန သမယေန၊ ။ ၌။ (မြတ်စွာဘုရား လျှောင်းတော်မူနေရာ ထိုအခါ၌။) အာယသ္မာ ဥပဝါကောဝ၊ အရှင် ဥပဝါက-သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပုရတော၊ ရှေ့၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဗီဇယမာနော၊ ယပ်ခတ်လျက်။ ဌိတော၊ တည်နေသည်။ ယောတိ။ပ။အပ သာရေသိ၊ ဖယ်ရှား စေတော်မူပြီ။ (နေရာမှ ဖယ်ခိုင်းတော်မူပြီ။) (ကိုး။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အပေဟိ၊ ဖယ်လော့။ မေ၊ ၏။ ပုရတော၊ ၌။ မာ အဋ္ဌာသိ၊ မတည်နှင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖယ်ရှားစေတော်မူပြီ။ပ။ အယံ အာယသ္မာ ဥပဝါကောဝ၊ ဤ အရှင်ဥပဝါက-သည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော ညဉ့် ပတ်လုံး။ (ညဉ့်ပေါင်းကြာရှည်စွာ။) ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝါ၊ အား။ ဥပဋ္ဌာကော၊ ပြုစုလုပ်ကျွေးတတ်သော။ သန္ဓိကာဝစရော၊ အနီးဌာ သက်ဝင်သူတည်း။ သမီပစာရီ၊ အနီးဌာ ယှည့်လည်သူတည်း။ အထ စ ပန၊ ထိုသို့ ဖြစ်ပါလျက်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပစ္ဆိမေ ကာလေ၊ နောက်ဆုံး အချိန်ဌာ။ပ။ အပသာရေတိ။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ယံ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ပ။ အပသာရေတိ၊ ၏။ (သော) ဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ကော နု ခေါ၊ အဘယ်ပါ နည်း။ (သော) ပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်။ ကော နု ခေါ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အာနန္ဒ။ ယေဘုယ္ယေန၊ များသောအားဖြင့်။ ဒဿသုလောကဓာတူသု၊ တသောင်းသောလောကဓာတ်တို့၌။(တသောင်းသော လောကဓာတ်တို့က။) ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ တထာဂတံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ သန္ဓိ ပတိတာ၊ စည်းဝေးရောက်လာကုန်ပြီ။ အာနန္ဒ။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှ အတိုင်း အရှည်ဖြင့်။ ကုသိနာရာ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဥပဝတ္တနံ၊ သော။ မလ္လာနံ၊ တို့၏။ သာလဝနံ၊ သည်လည်းကောင်း။ သမန္တတော၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌။ ဒ္ဝါဒသ ယောဇနာနိ၊ တဆယ့်နှစ်ယူဇနာတို့သည်လည်း ကောင်း။ (သန္တိ။) တ္ထောဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ (ကုသိနာရုံ-မြို့ မလ္လမင်းတို့၏ အင်ကြင်းဥယျာဉ်၏ ပတ်ဝန်းကျင်ဖြစ်သော တဆယ့်နှစ် ယူဇနာ အရပ်ဖြင့်။) မဟေသက္ခာဟိ၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သော။ ဒေဝတာဟိ၊

၁။ မဟေသက္ခာ ဟိ ဒေဝတာဟိ အပ္ပုဋ္ဌော။ ။ထိုအချိန်မှာ ကုသိနာရုံ-မြို့၏ ၁၂-ယူဇနာအတွင်း၌ သားမြီး၏အဖျားလောက်သာကျယ်သော တနေရာဝယ် နတ်တို့မရှိသော အရပ်ဟူ၍ မရှိ။ မြတ်စွာဘုရား၏ ဒေါ့.ဆုံးအရပ်ဝယ် သားမြီးဖျားပမာ

တို့သည်။ အပ္ပါ၊ ဘုရား၊ မဖြန့်အပ်သော။ ဝါ၊ မထိုအပ်သော။ ဝါလဂ္ဂကောဋိ နိတုဒနမတ္တောပိ၊ သားမြီးဖျားအစွန်ဖြင့် ထိုးဆွလောက်ရုံ အတိုင်းအရှည် ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ သော ပဒေသော၊ ထို အရပ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

အာနန္ဒ။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ဥဗ္ဗာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ (ကိုး။ မယံ၊ ငါတို့သည်။) တထာဂတံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဌာ။ ဒူရာ ၊ စ၊ ဝေးသော အရပ်မှလည်း။ (အဝေးကြီးကလည်း။) အာဂတာ၊ လာခဲ့ကြရကုန်သည်။ အမှ ဝတ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကဒါစိ၊ တရံတခါ၌။ ကရဟစိ၊ တခါတလေ၌။ အရဟန္တော၊ ဝါသနာနှင့်တကွ တထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကွာ တော်မူကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မဖောက်မပြန် အမှန်ကိုယ်တိုင် အလုံးစုံ သော ,တရားတို့ကို သိတော်မူကုန်သော။ တထာဂတာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်တော်မူကုန်၏။ (ပွင့်တော်မူကုန်၏။) အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ဥပုဒ်။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္ဆိမေ ယာမေ၊ နောက်ဆုံးယံ–၌။ တထာဂတဿ၊ ၏။ ပရိနိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လိမ့်မည်။ မဟေသက္ခာ၊ တန်ခိုးကြီးသော။ အယံ စ ဘိက္ခု၊ သည်လည်း။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပုရတော၊ ၌။ ဩ ဝါရေန္တော၊ တားဆီးလျက်။ ဌိတော၊ တည်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ ပစ္ဆိမေ ကာလေ၊ နောက်ဆုံးအချိန်၌။ တထာဂတံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဌာ။ (ဖူးမြော်ခွင့်ကို။) နလဘာမ၊ မရကြကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏။

၂၀၁။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းခြောက်ပါးရှိတော်မူသော။ (ဘုန်းတန်ခိုးကြီး တော်မူသော။) ဘန္တေ ၊မြတ်စွာဘုရား။ ဒေဝတာ၊တို့သည်။ ကထံ ဘူတာ၊

ကန့်သော အရပ်တခုခု၌ အလွန်သိမ်မွေ့သောကိုယ်ကို ဖန်ဆင်း၍ ဆယ်ယောက်စီ၊ ဆယ်ယောက်စီ စုဝေး၍ တန်ခိုးကြီးသော နတ်များနေကြသည်။ ထို နတ်တို့၏နောက် ၌ နှစ်ဆယ်စီ နှစ်ဆယ်စီ၊ ထို နတ်တို့၏နောက်၌ သုံးဆယ်စီ သုံးဆယ်စီ၊ ၍နည်း အားဖြင့် လေးဆယ်စီ၊ ငါးဆယ်စီ၊ ခြောက်ဆယ်စီ–အလွန်သေးငယ်အောင် ဖန်ဆင်း ၍ နေကြရလေသည်။

၁။ ဩ ဝါရေန္တော။ ။အရှင် ဥပဝါဏ-ထေရ်သည် တုတ်တုတ် ၀၀ ဖြစ်၏။ဆင် ပေါက်ကလေးလောက် '၀'၏။ ထို ထေရ်သည် အဝယ်များစွာရှိသော ပံသုကူသက်နှင့် ကို ရုံထားသောကြောင့် ,အလွန်ကြီးသကဲ့သို့ ဖြစ်နေ၏။ ထိုအချိန်၌ စကြဝဠာ– တသောင်းမှ ရောက်လာကြသော နတ်တို့သည် အရှင်ဥပဝါဏ–က ဘုရားရှေ့တော် ၌ ကွယ်နေခြင်းကြောင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို ထိုးဖောက်၍ နတ်မျက်စိဖြင့် မမြင်နိုင်။ထို့ ကြောင့် အရှင် ဥပဝါဏ-ထေရ်ကို ကဲ့ရဲ့ကြသည်။

၂။ ကထံ ဘူတာ။ပ။မနသိ ကရောန္တိ။ ။ဤ၀ါကျ၌ ပါဠိအမျိုးမျိုးရှိ၏။ ရှေးပါဠိ ဧတော် နိဿယ၊ အဋ္ဌကထာနိဿယ-နှင့် အဋ္ဌကထာ–ပါဠိလည်း တမျိုးရှိ၏။ သင့်

အာဘယ်သို့ ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) (တို့မှေ့ အရှင်ဘုရားတို့ကို။) မနှသိ၊ ဌ်။ ကရောန္တိ၊ ပြုကြပါကုန်သနည်း။ (နှလုံးသွင်းကြပါကုန်သနည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

အာနန္ဒ။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်ဌ်။ ပထဝီသညိနိယော၊ မြေဟူသော အမှတ်ရှိကုန်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ [ဤနတ်တို့သည် ကောင်းကင်ဌ်ပင် မြေအသွင် ဖန်ဆင်းကြ၏။] (တာ၊ တို့သည်။) ကေသေ၊ ဆံပင်တို့ကို။ ပကိရိယ၊ ကြဲဖြန့်၍။ ကန္ဒန္တိ၊ ငိုကြကုန်၏။ ဗာဟာ၊ လက်မောင်းတို့ကို။ ပဂ္ဂယ္ဟ၊ မြှောက်၍။ ကန္ဒန္တိ၊ ငိုကုန်၏။ ဆိန္နပါတံ၊ အလယ်က ပြတ်သော အရာဝတ္ထုတို့၏ လဲကျသကဲ့သို့ လဲကျသည် မည်လောက်အောင်။ (ပြတ်၍ လဲကျသည် မည်လောက်အောင်။) ပပတန္တိ၊ လဲကျကုန်၏။ အာဝဋ္ဋန္တိ၊ ရှေးရှု လှိမ့်ကြကုန်၏။ ဝိဝဋ္ဋန္တိ၊ လဲကျရာနေရာမှ အခြားအရပ်သို့ လူးလှိမ့်ကြကုန်၏။

တနည်း။ ။အာဝဋ္ဋန္တိ၊ ရှေ့သို့လည်း လူးလှိမ့်ကြကုန်၏။ ဝိဝဋ္ဋန္တိ၊ နောက်နှင့် ဝဲယာသို့လည်း လူးလိမ့်ကြကုန်၏။ (ကိ။) အဘယ်သို့မြည်တမ်း၍ ငိုကြ လူးလှိမ့်ကြသနည်း။ အတိဒုက္ခံ၊ အလွန်လျှင်မြန်စွာ။ ဘဝ ၊သည်။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူလိမ့်မည်။ပ။ စက္ခု၊ ပညာမျက်စိသည်။ လောကေ၊ လောကဌ်။ အန္ဓီ ရဘဝိဿတိ၊ ကွယ်ပျောက်လိမ့်မည်။ (ကွယ်ပျောက်တော့မှာပဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မြည်တမ်း၍ ငိုကြ လူးလှိမ့်ကြကုန်၏။

အာနန္ဒ။ ပထဝိယံ၊ မြေဌ်။ ပထဝီသညိနိယော၊ 'မြေဟူသော အမှတ်ရှိကုန်သော'။ 'ဒေဝတာ' သန္တိ။ [ဤနတ်တို့က' မြေကြီးဌ်ပင် မြေကြီးကိုဖန်ဆင်းကြ၏။ [အကျယ်ကို အဋ္ဌကထာမှာရှု။]။ပ။ အန္ဓီ ရဘဝိဿတိတိ။

☞ ယံ ပန တာ ဒေဝတာ၊ အကြင် နတ်တို့သည်ကား။ ဝိတရာဂါ၊ ကင်းသော ရာဂ–ရှိကုန်၏။ တာ၊ ထို နတ်တို့သည်။ သတာ၊ မပြတ်မလပ်

လျော်မည်ထင်သော ပါဠိကို အနက်ပေးပါသည်။ဆိုလိုရင်းမှာ–မြတ်စွာဘုရား....နတ်တို့က မြတ်စွာဘုရားကို ဘယ်လိုနှလုံးသွင်းကြသဘောထားကြပါသနည်း။ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူကာကို သူတို့က ကျေနပ်ပါသလား။ ဤသို့ အရှင်အာနန္ဒာက လျှောက်ထားလိုသည်။

၂။ အာဝဋ္ဋန္တိ ဝိဝဋ္ဋန္တိ။ ။လဲကျရာအရပ်မှ ရှေ့သို့ နှစ်လိမ့်–သုံးလိမ့်–လှိမ့်သွားပြီးနောက် လဲကျရာအရပ်သို့ ပြန်၍လှိမ့်လာခြင်းသည်–အာဝဋ္ဋ၊ လဲကျရာ အရပ်မှ တပါးသောအရပ်သို့ လူးလှိမ့်လျက် လဲကျရာအရပ်သို့ ပြန်မလာပဲ လူးလှိမ့်ခြင်းသည်–ဝိဝဋ္ဋ၊ [ဒုတိယနည်းကား ထင်ရှားပြီ။]

အမှတ်ရကုန်သည်။ (သတိ ရှိကုန်သည်။) သမ္မာဇာနာ၊ ကောင်းစွာ အပြား အားဖြင့် သိကုန်သည်။ (သမ္မာဇဉ် ရှိကုန်သည်။) (ဟုတ္တာ။) အဓိဝါသေန္တိ၊ သည်းခံကုန်၏။ (ကိုယ်၊ အဘယ်သို့တွေးမြဲ သည်းခံကုန်သနည်း။) သခ်ါ ရာ၊ ရုပ်နာမ်ဓမ္မ သခ်ါရတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်။ တံ (တသ္မာ)၊ ထို့ကြောင့်။ ဘော၊ ဤ သခ်ါရ–တရားခွေ။ (ပရိယာပန္နံ၊ အကျုံးဝင်သော။ တထာဂတသရီရံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ခန္ဓာကိုယ်သည်။ မာပလုဇ္ဈိ၊ မပျက်စီး ပါစေနှင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ တောင်းတမ်း။) ကုတော လဗ္ဘာ၊ အဘယ်မှာရ အပ် ရနိုင်ပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့တွေးမြဲ သည်းခံကြကုန်၏။ [ဤ"နတ် တို့ကား ,ဒေါသ၊ ဒေါမနဿ–ကို ပယ်ပြီးသော အနာဂါမ် ရဟန္တာ– တို့တည်း]

စတုသံဝေဇနီယဋ္ဌာန

၂၀၂။ ဘဂဝန္တံ။ ဗုဒ္ဓေ၊ ရှေးခဲ့။ ဒိသာသု၊ အရပ်မျက်နှာတို့ခဲ့။ ဝဿံ၊ မိုးလေတ်လုံး။ ဝုဋ္ဌာ၊ နေပြီးကုန်သော။ (ဝါကျွတ်ပြီးကုန်သော။) ဘိက္ခူ။ တထာဂတံ။ ဒဿနာယ၊ ဒှာ။ အာဂစ္ဆန္တိ။ တေ, မယံ၊ ထို တပည့်တော် တို့သည်။ မနောဘာဝနီယေ၊ စိတ်ဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်ကုန်သော။ (တနည်း) မနောဘာဝနီယေ၊ မိမိစိတ်ကို တိုးပွားစေနိုင်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ။ တို့ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ,ဝါ၊ ဖူးမြင်ခွင့်ကို။ လဘာမ၊ ရကြပါကုန်၏။ ပယိရုပါသနာယ၊ ,ဆည်းကပ်ခြင်းငှာ။ ဝါ၊ ခွင့်ကို။ ,လဘာမ။ ဘဂ္ဂေ မယံ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အစ္စယေန, ပန၊ ကွယ်လွန်ရာ အခါ၌ကား။(ပရိ နိဗ္ဗာန် စံတော်မူရာ အခါ၌ကား။) ။ပ။ ပယိရုပါသနာယ၊ ဒှာ။ နု လဘိဿာမ၊ ရကြလိမ့်မည် မဟုတ်တော့ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီ။

အာနန္ဒ။ သဒ္ဓေ၊ သဒ္ဓါ–ရှိသော။ (ရတနာသုံးပါးခဲ့ ယုံကြည်သော။) ကုလပုတ္တေ၊ အမျိုးကောင်းသား၏။ ဝါ၊ သည်။ ဒဿနီယာနိ၊ ကြည့်ရှု သင့်-ကြည့်ရှုထိုက်ကုန်သော။ (ဖူးမြော်သင့် ဖူးမြော်ထိုက်ကုန်သော။) သံ ဝေဇနီယာနိ၊ "သံဝေဂ–ကို ဖြစ်စေနိုင်ကုန်သော။ (သံဝေဂ–ရထိုက်ကုန် သော။) ဌာနာနိ၊ အကြောင်းတို့သည်။ ဝါ၊ အရပ်တို့သည်။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ ဤ လေးပါးတို့တည်း။ ကတမာနိ စတ္တာရိ၊ အဘယ် ,,လေးပါး တို့နည်း။

အာနန္ဒ။ ဣဓ၊ ဤ လူမြို့နီ–ဥယျာဉ်၌။ တထာဂတော၊ သည်။ ဇာတော၊ ဖွားမြင်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤ အရပ်သည်။ သဒ္ဓေ။ ။ပ။ ဌာနံ၊ အရပ်တည်း။

ဣဒေ၊ ဤ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်ခ်ဉ်။ တထာဂတောဝ၊ သည်။ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်မြတ်သော တရား မရှိသော။ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သမ္ဗညုတ-ဉာဏ်တော်ကို။ အဘိသမ္ဗုဇ္ဈိ၊ သိုးထွင်းရ၍ သိတော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤအရပ်သည်။ပ။ ဣဒေ၊ ဤ ဗာရာဏသီ-မြို့ ဣသိပတန-မိဂဒါဝုန်ခ်ဉ်။ တထာဂတောနု၊ သည်။ အနုတ္တရံ၊ အတူမရှိ မြတ်သော။ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစကြာကို။ ပဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေတော်မူအပ်ပြီ။ (ဟောတော်မူအပ်ပြီ။) ။ပ။ ဣဒေ၊ ဤ မလ္လာမင်းတို့၏ အင်ကြင်းဥယျာဉ်ဝယ် နှစ်ပင်သော အင်ကြင်းပင်ပျိုတို့၏အလယ်ခ်ဉ်။ တထာဂတောဝ၊ သည်။ အနုပါဒိသေသာယ။ပ။ ပရိနိဗ္ဗုတောဝ၊ ဒုက္ခခပ်သိမ်း အေးငြိမ်းတော်မူပြီ။ (ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူပြီ။) ။ပ။ ဌာနာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ တို့တည်း။

အာနန္ဒ။ သဒ္ဓါ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု။ တို့သည်လည်းကောင်း။ပ။ အာဂမိဿန္တိ၊ လာကြလိမ့်မည်။ (ကိ၊ အဘယ်သို့ကြုံ၍ လာကြလိမ့်မည်နည်း။) ဣဒေ၊ ခ်ဉ်။ တထာဂတောဝ၊ သည်။ ဇာတော၊ ပြီ။ ဣတိ ပိ၊ ဤသို့ကြုံ၍ လည်းကောင်း။ပ။ ပရိနိဗ္ဗုတောပြီ။ ဣတိပိ၊ လည်းကောင်းတည်း။ အာနန္ဒ။ ယေ ကေစိ၊ အကြင်အမှတ်မရှိ အလုံးစုံသောသူတို့သည်။ စေတိယစာရိကံ၊ စေတီတော်ကို ပူဇော်ခြင်းငှာ လှည့်လည်ခြင်းကို။ အာဟိဏ္ဍန္တာ၊ လှည့်လည်ကုန်စဉ်။ ပသန္နစိတ္တာ[1]၊ ကြည်လင်သော စိတ်ရှိကုန်သည်။ (ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိကုန်သည်။) (ဟုတ္တာ။) ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ (သေချိန်ကို။) ကရိဿန္တိ၊ ပြုကြလိမ့်မည်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တေ၊ ထို သူတို့သည်။ ကာယဿ၊ ဥပါဒိန္နက-ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ မရဏာ။ သေရာအခါမှ။ ပရံ၊ နောက်ခ်ဉ်။ သုဂတိं၊ သုခအပေါင်း၏ လဲလျောင်းရာ ဖြစ်သော။ သဂ္ဂံ၊ ရှုပါခ်ဉ်-စသည်တို့ဖြင့် လွန်စွာကောင်းမြတ်သော။ လောကံ၊ လူ့ပြည် နတ်ပြည်သို့။ ဥပပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ကပ်ရောက်ကြရလိမ့်မည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

---

[1] ပသန္နစိတ္တာ။ ။ဤပါဠိတော်၌ "ပသန္နစိတ္တာ"ပုဒ်ကို အထူး သတိပြုပါ။ စေတီတော်ကို ဖူးမြော်ဖို့ရန် သွားတုန်းကပင် ပသန္န-စိတ် (ကြည်ညိုသောစိတ်) ဖြင့် သွား၍ မတော်တဆ လမ်းခရီးမှာ သေသော်လည်း "ဘုရားကို ကြည်ညိုသောစိတ်ဖြင့် သေသူ့အတွက် သုဂတိ-နတ်ပြည်သို့ ရောက်ရလိမ့်မည်"ဟု ဆိုပါသည်။ သွားတုန်းက အဖျော်ခရီးထွက်၍ ယောင်ယင်းပါးယင်း သေသူတို့အတွက်ကား သူတို့ စိတ် အားလျော်စွာ ရောက်သင့်ရာ ရောက်ကြပါလိမ့်မည်။

အာနန္ဒပုစ္ဆာကထာ

၂၀၃။ ဘန္တေ။ ကထံ။ အဘယ်နည်းဖြင့်။ မယံ။ မာတုဂါမေ ဘိက္ခု။ (အမျိုးသမီးဘိက္ခု။) ပဋိပဇ္ဇာမ၊ ကျင့်ကြံရပါမည်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီ။ပ။ အဒဿနံ၊ မှာတုဂါမ-ကို မတွေ့ မမြင်ရခြင်းသည်။ (ဥတ္တမာ၊ မြတ်သော။ ပဋိပတ္တိ၊ အကျင့်တည်း။) ဣတိ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဒဿနေ၊ တွေ့ရမြင်ရခြင်းသည်။ (ဆုမ်းခံသွားရာဌာန-စသည်တို့၌ တွေ့ရမြင်ရခြင်းသည်။) သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ ကထံ၊ အဘယ်နည်းဖြင့်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ရပါသနည်း။ ,(ကျင့်ရပါမည်နည်း။) ။ပ။ အနာလာပေါ်၊ စကားမပြောခြင်းသည်။ (ဥတ္တမာ ပဋိပတ္တိ။)။ပ။ အာလပန္တေန၊ စကားပြောရသော ရဟန်းသည်။ (စကားမပြော မဖြစ်၍ ပြောရသောရဟန်းသည်။) ။ပ။ သတိ၊ အမိ၊ အမ၊ နှမ-၌ကဲ့သို့သော သတိကို။ (အမိ၊ အမ၊ နှမ-လို

၁။ အဒဿနံ။ ,။မိမိ၏ ပရိယတ် ပဋိပတ်တရားခွဲ စိတ်ဝင်စား၍ ကြိုးစားနေသော ရဟန်းမှာ မာတုဂါမ-ကို မမြင်ရလျှင် လောဘစိတ်လည်း မဖြစ်၊ စိတ်လွှင့်ရှားမှုလည်း မဖြစ်၊ မိမိ၏ ပရိယတ် ပဋိပတ်တရားအပေါ်ခွဲသာ စိတ်ဝင်စား၍ နေသောကြောင့် "မမြင်ရခြင်းကို" အကောင်းဆုံး အကျင့်ဟု ပထမ-စည်းတားတော်မူသည်။ [နဂိုက-ပင် စိတ်မထိန်းပဲ ကြံချင်ရာကြံနေသူအတွက် မမြင်ရသော်လည်း စိတ်အားဖြင့်သွားနေမည် ဖြစ်သောကြောင့် "မမြင်ရရုံမျှ"ကို အကောင်းဆုံးအကျင့်ဟု မဆိုထိုက်သေးပါ။]

၂။ အနာလာပေါ်။ ,။စကားပြောမိလျှင် ရင်းနှီးမှုဖြစ်၏။ ရင်းနှီးမှုဖြစ်လျှင် စိတ်ဖောက်ပြန်မှု ဖြစ်တတ်၏။ ဖောက်ပြန်မှုဖြစ်လျှင် သီလပျက်၍ အပါယ်လေးပါးသို့ ရောက်တတ်သည်။ ထို့ကြောင့် "စကားမပြောမိခြင်း"ကို အကောင်းဆုံးအကျင့်ဟု ဒုတိယ-စည်းတားတော်မူသည်။

၃။ အာလပန္တေန။ ,။မာတုဂါမ-က "ယနေ့ ဘာနေ့ပါလဲ" ဟု မေးလျှင် ပြန်၍ ဖြေရလိမ့်မည်။ "သီလ၊ ပေးပါ" ဟု တောင်းလျှင် ပေးရလိမ့်မည်။ "တရားနာလို၊ ပါသည်" ဟု လျှောက်လျှင် တရားစကား ပြောရလိမ့်မည်။ ပြဿနာမေးလျှင် ဖြေရလိမ့်မည်။

စကားမပြောလျှင် ကဲ့ရဲ့ခံရ။ ,။ဤသို့ ရဟန်းကောင်းများ ပြုထိုက်သော အလုပ်ဖြစ်၍ စကားမပြောပဲ နေသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ဒိဋ္ဌိယ်တော်က "အ-အ-ကြီးပဲ" ဒိဋ္ဌိယ်တော်က "အထိုင်းကြီးပဲ" ဒိဋ္ဌိယ်တော်က "စားပြီးတော့ ပါးစပ်ကို ကြိုးနဲ့တုပ်တားသလို ထိုင်နေတာပဲ" ဤသို့စသည်ဖြင့် အပြစ်တင်ကာ အကုသိုလ်ဖြစ်စရာရှိ၏။ ထို့ကြောင့် စကားပြောခွင့်ကြိုလျှင်။—

၄။ သတိ ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ။ ,။အမိလို-သတိထားလိုက်၊ အမ နှမလို-သတိထားလိုက်၊ သမီးလို-သတိထားပါလိုက်၊ ဤသို့ သတိထားနိုင်လျှင် မေတ္တာစိတ်သာ ဖြစ်ဖို့ရှိ၏။ ဖောက်ပြန်သောစိတ်ကား မဖြစ်နိုင်တော့။ ထို့ကြောင့်-စကားပြောခွင့် ကြိုလာလျှင် သတိထားဖို့ရာ တတိယ-စည်းတားတော်မူသည်။—အဋ္ဌကထာ။

သတ္တောထားသော သတိကို။)၀ါ၊ ကာယဂတာ သတိ-ကို။ ဥပဌာပေတွာ၊ ကပ်၍တည်စေထိုက်၏။ (ဖြစ်စေထိုက်၏။) ဤတို၊ ပြီ။

၂၀၄။ ကထံ။ပ။ တထာဂတသ၊ ၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်တော်၌။ (ရုပ်ကလာပ်တော်၌။) ပဋိပဇ္ဇာမ၊ ပါမည်နည်း။ပ။ တထာဂတသ၊ ၏။ သရီရ ပူဇာယ၊ ကိုယ်တော်ကို ပူဇော်ခြင်းငှာ။ (ရုပ်ကလာပ်တော်ကို ပူဇော်ဖို့ရန်။) အဗျာ၀ဋ္ဌာ၊ ကြောင့်ကြ မစိုက်ကြကုန်သည်။ ''ဟောလ၊ ဖြစ်ရစ်ကြကုန်လော့။ အာနန္ဒ။ ဤသည်၊ တိုက်တွန်းတော်မူ၏။ တုဏ္ဍေ။ သာရတ္ထေ၊ မြတ်သော စီးပွားဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ဃဋ္ဋယ၊ စေ့ဆော်ကြကုန်လော့။ (လှုံ့ဆော်ကြကုန်လော့။) အနုယုဉ္ဇထ၊ အဖန်ဖန် အားထုတ်ကြကုန်လော့။ သာရတ္ထေ၊ ၌။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်။ အာတာပိနော၊ ကိလေသာတို့ကို လောင်မြိုက်တတ်သော သမ္မပ္ပဓာန ဝီရိယ-ရှိကုန်သည်။ ပဟိတတ္တာ၊ ကိုယ်နှင့်အသက် မငဲ့ကွက်ပဲ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) ဝိဟရထ၊ ကုန်လော့။

အာနန္ဒ။ တထာဂတော၊ ၌။ အဘိပ္ပသန္နာ၊ အလွန်ကြည်ညိုကုန်သော။ ခတ္တိယပဏ္ဍိတာပိ၊ မင်းမျိုး ပညာရှိတို့သည်လည်းကောင်း။ ပြာဟ္မဏပဏ္ဍိတာပိ၊ ပြာဟ္မဏ-မျိုး ပညာရှိတို့သည်လည်းကောင်း။ ဂဟပတိပဏ္ဍိတာပိ၊ အိမ်ရှင်သူကြွယ်မျိုး ပညာရှိတို့သည်လည်းကောင်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ တထာဂတသ၊ ၏။ သရီရပူဇံ၊ ကိုယ်တော်ကို ပူဇော်မှုကို။ (ရုပ်ကလာပ်တော်ကို ပူဇော်မှုကို။) ကရိဿန္တိ၊ ပြုကြလိမ့်မည်။ပ။

၂၀၅။ ကထံ။ပ။ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ စက္ကဝတ္တိသ၊ စကြာရတနာကို လည်စေနိုင်သော။ ရညော၊ ၏။ သရီရေ ပဋိပဇ္ဇန္တိ။ ဧ၀ံ၊ ဤ အခြင်းအရာအားဖြင့်။ပ။ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ရာ၏။ (ကျင့်ရမည်။) ။ပ။အယဉ္စ၊ မထုမရှိက် အပ်သေးသော။ (အယစ်ဖြစ်သော။) ဝတ္ထေန၊ ကာသိတိုင်းဖြစ် အ၀တ်ဖြင့်။ ဝေဋ္ဌေန္တိ၊ ရစ်ပတ်ကြကုန်၏။ပ။ဝေဋ္ဌေတွာ၊ ရစ်ပတ်ပြီး၍။ ''ဟာ၊ တေန၊ ကောင်းစွာ ဖတ်အပ်သော။(၀ါဂွမ်းတို့ကို အရှုပ်အထွေးမရှိအောင် ဖြေရှင်းလျက် ညက်စွာဖတ်ထားအပ်သော။)ကပ္ပာသေန၊ ၀ါဂွမ်းဖြင့်။ ဝေဋ္ဌေန္တိ။ပ။

၁။ တနည်း။ ''ဆံပင်၊ မွေးညှင်း၊ ခြေသည်း လက်သည်း၊ ဝွာ၊ အရေ-စသော ၃၂-ပါးသော ကောင္ဘာသ-အစုအဝေးသာတည်း။'' ''ယောဂျား၊ ဓိန်းမ-မဟုတ်ဟု သတိထားရမည်။—ဋီကာ။ ဤဋီကာအဖွင့်သည် ''သတိ ကာယဂတာ ဘာ၀ေ၊'' ဟူသော ပါဠိတော်နှင့်ညီ၏။

ဧတေနုပါယေန ဤနည်းအားဖြင့်။ (ဤ ကပ်ရှိသိကြောင်း ဖြစ်သော နည်းဖြင့်။) ပဋ္ဌဟိ ယုဂသတေဟိ၊ ငါးရာသော အဝတ်အစုံတို့ဖြင့်။ပ။ ဝေဒေတ္ဓာ၊ ရစ်ပတ်၍၊ အာယသာယ၊ ရှေ့ဖြင့်ပြုအပ်သော။ တေလ ဒေါ ဏိယာ၊ ဆီထည့်ထားအပ်သော အခေါင်းဌ။ (သေတ္တာဌ။) ပက္ခိပိတ္ဝာ၊ ထည့်၍။ အညိုသာ၊ အခြားသော။ အာယသာယ၊ သော။ ဒေါဏိယာ၊ သေတ္တာဖြင့်။ ပဋိကုဋ္ဌိတ္ဝာ၊ မှောက်၍။ (ဖုံး၍။) သပ္ပဂန္ဓာနံ၊ အလုံးစုံ သော နံ့သာတို့၏။ စိတကံ၊ စီအပ်သော ထင်းပုံကို။ ကရိတ္ဝာ၊ ပြု၍။ (ထို ထင်းပုံပေါ်၌ တင်၍။)။ပ။သရီရံ၊ ကို။ ဈာပေန္တိ၊ မီးလောင်စေကြ ကုန်၏။ (မီးရှို့ကြကုန်၏။) စတုမဟာပထေ၊ လမ်းဂလေးခွတို့၏ လမ်းမ ကြီး၌။ပ။ထူပံ၊ ပုထိုးကို။ (စေတီကို။) ကရောန္တိ။ စေ၊ ဤသို့လျှင်။ပ။ ပဋိပဇ္ဇန္တိ။ပ။ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ။

စတုမဟာပထေ၊ ဌ။ပ။ထူပေါ ကာတဗ္ဗော။ တတ္ထ၊ ထို စေတီ၌။ (ပုထိုး၌။) ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ မာလံ ဝါ၊ ပန်းကိုသော် လည်း ကောင်း။ ဂန္ဓံ ဝါ၊ နံ့သာကိုသော်လည်းကောင်း။ စုဏ္ဏကံ ဝါ၊ နံ့သာ မှုန့်ကိုသော်လည်းကောင်း။ အာရောပေယန္တိ ဝါ၊ တင်မူလည်းတင်ကြလိမ့် မည်။ အဘိဝါဒေယန္တိ ဝါ၊ ရှိခိုးမူလည်း ရှိခိုးကြလိမ့်မည်။ စိတ္တံ ဝါ၊ စိတ်ကိုသော်လည်း။ ပသာဒေယန္တိ၊ ကြည်လို့စေကြ လိမ့်မည်။ တေသံ၊ ထို သူတို့၏။ တံ၊ ထို ပန်းစသည်ဖြင့် ပူဇော်မှုကို ပြုခြင်းသည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ စီးပွားအလို့ငှာ။သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှာ။ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လိမ့်မည်။

ထူပါရဟပုဂ္ဂလ

၂၀၆။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ ဣမေ၊ ဤ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ထူပါရဟာ၊ စေတီထိုက်ကုန်၏။ [စေတီ–တည်၍ ကိုးကွယ်ထိုက်ကုန်၏–ဟူလို။] ကတမေ စတ္တာရော၊ အဘယ် လေးယောက် တို့နည်း။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ တထာဂတော၊သည်။ ထူပါရဟော၊ စေတီထိုက်၏။ (စေတီ–တည်၍ ကိုးကွယ်ထိုက်၏။) ပစ္စေက သမ္မုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေက သမ္မုဒ္ဓ–သည်။(အသီးအခြား တမျိုးသော သမ္မုဒ္ဓ–သည်။ ပ။[လွယ်ပြီ။] ဣတိ၊ ဤသည်တို့တည်း။

☞ အာနန္ဒ။ ကိဉ္စာ၊ အဘယ်မည်သော။ (အဘယ်သို့သော။) အတ္ထဝသံ၊ စီးပွားအထူးကို။ ပဋိစ္စ၊ စဲ့ရ၍။ ;အရဟံ။ပ။တထာဂတော၊ သည်။ ထူပါ

ရဟော၊ နည်း။ အယ်၊ ဤဟာသည်။ပ။တသော ဘဂဝတော၊ ၏။ ထူပေါ်၊ ပုထိုးတော်တည်း။ (စေတီတော်တည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ (စိတ်ဖြင့် သိ၍၊ နှုတ်ဖြင့်ပြော၍။) ဗဟုဇနာ၊ မျှားစ္ဆာသော လူတို့သည်။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပသာဒေန္တိ၊ ကြည်ညိုစေကုန်၏။ တေ၊ ထို မျှားစ္ဆာသော လူတို့သည်။ တတ္ထ၊ ထို စေတီ၌။ မ။ဥပပဇ္ဇန္တိ။ အာနန္ဒ။ ဣဒံ အတ္ထဝသံ၊ ဤ စီးပွားအထူးကို။ ပဋိစ္စ။ပ။ ထူပါရဟော၊ ၏။ [နောက်ဝါကျမျှား၌ အနက်လွယ်ပြီ။]

စကြာမင်းစေတီထိုက်ပုံ။ ။စကြာမင်းသည် လေးကျွန်းတို့ကို တရားသဖြင့် အုပ်စိုး၍ လူအများကို ငါးပါးသီလကျင့်ဖို့ရန် တိုက်တွန်းသော မင်းကောင်း မင်းမြတ် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်ပင် အသက်ရှင်တုန်းက လူအများ၏ အကြည်ညိုကို ခံရ၏။ ကွယ်လွန်သော အခါ၌လည်း စေတီ ပုထိုး' တည်ထားလျှင် ထိုမင်း၏ အဆုံးအမကို သတိရ၍ လိုက်နာ နေထိုင်သူတိုင်းကို သုဂတိ–ဘဝသို့ ရောက်စေနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် စကြာမင်းလည်း စေတီပုထိုးတည်၍ ဂိုးကွယ်ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်အမျိုးအစားတွင် ပါဝင်နိုင်သည်။ [အခြားမှတ်ဖွယ်များကို အဋ္ဌကထာမှာရှု။]

အာနန္ဒ အစ္ဆရိယမေ့

၂၀၇။ အထ ခေါ၊ ဌ။ (ထူပါရဟ–ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဟောတော်မူပြီးရာ ထိုအခါ၌။) အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ (တန်ဆောင်းဝန်းသို့။) ပဝိသိတ္မာ၊ ဝင်၍။ ကပိသီသံ၊ မျောက်ဦးခေါင်းနှင့်တူသော တံခါးတိုင်ထိပ်ကို။ (တံခါးကျည်ကို။) အာလမ္မိတ္မာ၊ ဆွဲ၍။ ရောဒမာနော၊ ငိုလျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်နေပြီ။ (ကိုယ်၊ အဘယ်သို့တွေး၍ ငိုယင်းရပ်နေသနည်း။) အဟံ စ၊ ငါကလည်း။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သေခေါ်၊ သေခ–ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (ကျင့်ဆဲ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။) သ ကရဏီယော၊ အထက်မဂ်အလို့ငှာ ပြုဖွယ်ကိစ္စနှင့် တကွဖြစ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ယော၊ အကြင် ဘုရားရှင်သည်။ မေ၊ အား။ အနုကမ္ပကော၊ သနားစောင့်ရှောက်ချီးမြှောက်တော်မူ၏။ မေ၊ ငါ၏။ (တဿ) သတ္ထု၊ စ၊ ထိုဆရာဖြစ်သော ဘုရား

၁။ ရောဒမာနော အဋ္ဌာသိ။ ။အရှင် အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အနီးဌာ စဉ်းစားမိသည်မှာ–ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် သံဝေဂ-ဖြစ်စရာကောင်းသော လေးဌာန၊ စေတီတော်ကို ဖူးမြော်ဖို့ရန် သွားရာ၌ အကျိုးရှိသော အချက်အလက်တို့ကို ဟောတော်မူပြီးပြီ။ မာတုဂါမ–ဌ ပြုကျင့်ဖွယ် ပြဿနာကို ဖြေတော်မူပြီးပြီ။ ကိုယ်တော် မြတ်၏

ရှင်၏လည်း။ ပရိနိဗ္ဗာန်၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တော့မည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ တွေးမှ ငိုယင်းရပ်နေပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ (သံဃဝှအလယ်ဌ အရှင်အာနန္ဒာကို မြင်တော်မမူရာ ထို အခါဌ။) ။ပ။ အာနန္ဒာ၊ သည်။ ကဟံ ၊ နု ခေါ၊ အာဘယ်မှာနည်း ။ပ။ ရောဒမာနော၊ လုံ့လ်။ ဌိတော၊ ရပ်နေပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက် ကုန်ပြီ။ပ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဟေ၊ သွားချေ။ တုံ့၊ သည်။ မမ၊ ၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ အာနန္ဒံ၊ ကို။ အာမန္တေဟိ၊ ခေါ်ချေ။ (ကိံ၊ အာဘယ် သို့ ခေါ်ရမည်နည်း။)။ အာဝုသော၊ အာနန္ဒ။ သတ္ထာ၊ သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ အာမန္တေတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ခေါ်ချေ။ ဣတိ၊ ဤ သို့ မိန့်တော်မူပြီ။ [ဣတိ–တလုံး အဲကျေကြုံပါ။]

ဧဝံ ဘန္တေ။ပ။ အဝေါစ။ [လွယ်ပြီ။] အာနန္ဒ။ အလံ၊ မသင့်။ (ဝမ်း နည်းပူဆွေး ငိုကြွေးဖွယ်ရန် မသင့်။) မာ သောစိ၊ စိတ်ဌပြင်းစွာ ဝမ်းမနည်းပါ နှင့်။ မာ ပရိဒေဝိ၊ နှုတ်ဖြင့် ပြင်းစွာ မငိုကြွေးပါနှင့်။ နနု ဧတံ။ပ။ ဝိဇ္ဇ တိ။ [ပုဒ်စဉ် ၁၈၃–ဌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။]

အာနန္ဒ။ တေ၊ သည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော ညဉ့်ပတ်လုံး။ (ရက် ပတ်လုံး။) တထာဂတော၊ ကို။ ဟိတေန၊ အစီးအပွားဖြစ်သော။ (အစီး အပွားကို လိုလားသော။) သုခေန၊ ချမ်းသာကြောင်းဖြစ်သော။ အဒ္ဓယေ နာ၊ မျက်မှောက် မျက်ကွယ် ''နှစ်မျိုးမဟုတ်သော။ အပ္ပမာဏေန၊ အတိုင်း အရှည် မရှိသော။ (အတိုင်းအတာ ပမာဏ–မရှိသော။) မေတ္တေန၊ မေတ္တာ ရှိသော။ ဝါ၊ (မေတ္တာစိတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်စေအပ်သော။ ''ကာယ ကမ္မေန၊ ကာယကံ–ဖြင့်လည်းကောင်း။ပ။ မနောကမ္မေန၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ ပြုစုလုပ်ကျွေးကမ်းပြီ။ (ပြုစုလုပ်ကျွေးခဲ့ပြီ။) အာနန္ဒ။တုံ့၊သည်။ ကတပုညော၊ ပြုဒီအပ်ပြီးသော ''ကောင်းမှုရှိသူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ပဓာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်မှုကို။ ဒေနုယုဇ္ဇ၊ ''အဖန်ဖန်အားထုတ်လော့။ ခိပ္ပံ၊ စွာ။

အလောင်းတော်ဌ ပြုကျင့်ရမည့် ကိစ္စ၊ ''စေတိယိတ်သော ပုဂ္ဂိုလ် လေးမျိုး–တို့ကို လည်း မိန့်တော်မူပြီးပြီ။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် စကန်မုခ ယနေ့ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်။ ''ဤသို့ စဉ်းစားယင်း စဉ်းစားယင်း ကြီးကျယ်စွာ ဝမ်းနည်းမှုသောက ''ဖြစ်လာလေသည်။

ငိုရမှုသောကဟေး။ ''တိုသို့ သောကဖြစ်လျှင် ငိုလိုက်ရမှ- သောက–သက်သာ၏။ မငိုရလျှင် ရင်ထဲ၌ ဆို့နေသောကြောင့် သာ၍အနေခက်၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ ရှေ့ တော်ဌ ငိုခြင်းငှာ မသင့်တော်။ ဤသို့စဉ်းစား၍ အနီးအပါးဌ၌ရှိသော , တန်ဆောင်း ဝန်းသို့ သွားပြီးလျှင် ကံခါးရွက်တိုင်ကိုကိုင်၍ ငိုယင်းရပ်နေသည်။

အနာသဝေါ၊ အာသဝေါ–မရှိသူသည်။ (ရဟန္တာသည်။) ဟောဟိသိ၊ ဖြစ်ရစ်လိမ့်မည်။ ဣတိ (အဝေါစ)။

၂၀၈။ အထ ခေါ။ပ။ အတိတံ၊ လွန်ပြီးသော။ (အတိတ်ဖြစ်သော)။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလန္တိ။ အရဟန္တော၊ ကုန်သော။ ယေပိ တေ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ အကြင် ဘုရားရှင်တို့သည်လည်း။ အဟေသုံ၊ ပွင့်တော်မူကုန်ပြီ။ တေသမ္ပိ ဘဂဝန္တာနံ၊ ထို ဘုရားရှင်တို့၏လည်း။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးတို့သည်။ မယံ၊ ၏။ အာနန္ဒော သေယျထာပိ၊ အာနန္ဒာ–ကဲ့သို့။ တေပွဏ္ဍရမာယေ၊ ဤ အာနန္ဒာဟူသော အလွန်အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သည်သာလျှင်။ (အာနန္ဒာလို သဘောရှိကုန်သည်သာလျှင်။) အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ပ။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ [အရှင် အာနန္ဒာထက်မသာလွန်ကြ။ အရှင်အာနန္ဒာလောက်သာ ကောင်းခဲ့ကြသည်။ နောင်လည်းကောင်းကြလိမ့်မည်–ဟူလို။]

အာနန္ဒော၊ သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ကြောင်းကျိုးမြင်သိ ပင်ကိုဉာဏ်ရှိ၏။ ။ပ။ မေဓာဝီ၊ အဆိတ်အနှစ် အမှန်အတိုင်းဖြစ်သော ပညာရှိ၏။ဝ၊ တခဏ ချင်း ထိုးထွင်း၍ ၊ သိနိုင်သော ' ပညာရှိ၏။ အယံ၊ ဤအခါသည်။ တထာ ဂတံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ (ဖူးမြင်ဖို့ရာ။) ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ချဉ်းကပ်ခြင်းငှာ။ ဘိက္ခုနုံ၊ တို့၏။ ကာလော၊ အခါတည်း ။ပ။ အယံ၊ သည်။ ရညော၊ မင်း၏လည်းကောင်း။ ရာဇမဟာမတ္တာနံ၊ ' မင်း၏ အမတ်ကြီးတို့၏ လည်းကောင်း။တိတ္ထိယာနံ၊ တို့၏လည်းကောင်း။ ' တိတ္ထိယသာဝကာနံ၊ တိတ္ထိ–တပည့် တို့၏ လည်းကောင်း။ကာလော၊တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာနာတိ၊သိ၏။

၂၀၉။ ဘိက္ခဝေ။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ၊ ဤ အရာတို့သည်။ အာနန္ဒေ၊ ဘိက္ခု။ အစ္ဆရိယာ၊ အံ့ဩလိုက်ကုန်သော။ အဗ္ဘုတာ၊ ' မဖြစ်စဖူး ထူးဆန်းကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ; တရားတို့တည်း။ (ဂုဏ်တို့တည်း။) ကတမေ စတ္တာရော၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခုပရိသာ၊ ရဟန်းပရိသတ်သည်။ အာနန္ဒံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှာ။ သစေ ဥပသင်္ကမတိ၊ အကယ်၍ အနီးသို့ လာအုံ့။ (ချဉ်းကပ်အုံ့။) (ဧဝံ သတိ။) ဒဿနေန၊ အာနန္ဒာကိုဖူးမြင်ရခြင်းဖြင့်။ (မြင်ရရုံမျှဖြင့်။) သာ၊ ထို ဘိက္ခု–ပရိသတ်သည်။ ' အတ္တမနာ၊ မိမိစိတ်ရှိ သည်။ (နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သည်။) ဟောတိ။

တတြ၊ ထို ဘိက္ခု–ပရိသတ်၌။ အာနန္ဒော ဓမ္မံ။ စေ ဘာသတိ၊ ' အကယ်၍ ဟောအုံ့။ (ဧဝံ သတိ။) ဘာသိတေန ပိ၊ ' ပြောဟောကာမျှဖြင့်လည်း ။ပ။ အတိတ္တာဝ၊ ဖူးမြင်ရခြင်း ' တရားနာရခြင်းဖြင့် မတင်းတိမ် မရောင့်ရဲသည် သာ။ ဘိက္ခုပရိသာ ဟောတိ။ အထ ခေါ၊ ၌။ (မတင်းတိမ် မရောင့်ရဲ

ခင်။)အာနန္ဒာ တုဏ္ဏီ ဟောတိ။[ရပ်နားလိုက်၏–ဟူလို။နောက်ဝါကျမျှားခ်ဉ် အနက်လွယ်ပြီ။] ။ပ။ အာနန္ဒာ၊ ဥ်။ အစ္ဆရိယာ၊ ကုန်သော။ အပ္ပ[ဋ]တာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ,စတ္တာရော၊ ဤ လေးပါးတို့တည်း။

အမှာ။ ။ထို့နောက် စကြာမင်း၏ အုံ့ဖွယ်လေးပါးနှင့် နှိုင်းယှဉ်၍ အရှင်အာနန္ဒာ၏ အုံ့ဖွယ်လေးပါးကို ပြန်၍ဟောတော်မူသည်။ အနက်လွယ်ပြီ။ [ဓမ္မံ၊ သြဝါဒ–တရားစကားကို။–ဟုဆိုပါ။] ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

မဟာသုဒဿနသုတ္တဒေသနာ

၂၁၀။ ဧवं၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်ပြီးသော်။ပ။ အဝေါစ။(ကိုး) ဘန္တေ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣမသ္မိं ခုဒ္ဒကနဂရကေ၊ ဤ ငယ်သောမြို့ကလေး ၌။ (ဤ မြို့ငယ်ကလေး၌။) (ဣမသ္မိं) ဥဗ္ဗဏ်လနဂရကေ၊ ,ဤ မြေအနေ အထား မညီမညွတ်သော မြို့ငယ်၌။ (ဣမသ္မိं) သာခါနဂရကေ၊ ဤ မြို့ကြီး တို့၏ အခက်အလက်သဖွယ်ဖြစ်သော မြို့ငယ်၌။ မာ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မမူပါနှင့်။ ဘန္တေ။ အညာနိ၊ ဤ ကုသိန္နာရုံ–မြို့ကလေးမှ အခြား ကုန်သော။ ,မဟာနဂရာနိ၊ မြို့ကြီးတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိပါကုန်၏။ သေယျထိဒံ၊ ထိုမြို့ကြီးတို့ဟူသည် အဘယ်နည်း။ စမ্পာ၊စမ্পာ–မြို့လည်းကောင်း။ ပ။ ဗာရာ ဏသီ၊ လည်းကောင်းတည်း။ ဣတော၊ ဤ မြို့ကြီးတို့၌။ ,ဘဂဝါ။ ပရိနိဗ္ဗာ ယတု၊ ပါ။

ဣတော၊ ဤ မြို့ကြီးမျှား၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ခတ္တိယမဟာသာလာ၊ ခတ္တိယမဟာသာလ – တို့သည်လည်းကောင်း။ (များသော ဥစ္စာနှစ်ရှိသော မင်းမျိုးမင်းနွယ်တို့သည်လည်းကောင်း။) ဗြာဟ္မဏမဟာသာလာ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ ဂဟပတိမဟာသာလာ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ တထာ ဂတော၊ ၌။ အာဘိပ္ပသန္နာ၊ အလွန်ကြည်ညိုကြပါ၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ တထာဂတဿ၊ ၏။ သရီရပူဇံ၊ ကို။ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကြပါလိမ့်မည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ အာနန္ဒ။ ခုဒ္ဒကနဂရကံ။ပ။သာခါနဂရကန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧवं၊ သို့။ မာ အာဝစ၊ မပြောနှင့်။ပ။

၁။ ခုဒ္ဒကနဂရကေ။ ။ဣကာရ် ခုဒ္ဒက–သဒ္ဒါ ပတိရူပ–အနက်ဟောဟု ဖွင့်၏။ ထိုအလို "ခုဒ္ဒကနဂရကေ၊ အတုအယောင်ဖြစ်သော မြို့ကလေး၌။ ဝါ၊ မြို့အစစ်မဟုတ်သော မြို့ကလေး၌။" ဟု ဆိုပါ။

အာနန္ဒ။ ဘုတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးခဏ်ဖြစ်ဖူးသော အကြောင်းကား။ (ဝတ္ထုကား။) စက္ကဝတ္တိ၊ သော။ပ။သတ္တရတနသမုန္နာဂတောဝ၊ သော။ မဟာသုဒဿနော နာမ၊ သော။ ရာဇာ။ အဟောသိ၊ ပြီ။ [ပထမအုပ်၊ ပုဒ်စဉ် ၃၃–၌ အနက် ရေးခဲ့ပြီ။] အာနန္ဒ။ အယံ ကုသိနာရာ၊ ဤ ကုသိနာရုံ–မြို့သည်။ မဟာသုဒဿနဿ၊ သော။ ရညော၊ ၏။ ကုသဝတီ နာမ၊ သော။ ရာဇဓာနီ၊ မင်းနေပြည်တော်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ အာယာမေန၊ အလျားအားဖြင့်။ ပုရတ္ထိမေန စ၊ အရှေ့အရပ် အဖိုအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ပစ္ဆိမေန စ၊ အနောက်အရပ် အဖိုအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒွါဒသယောဇနာနိ၊ တဆယ့်နှစ်ယူဇနာတို့တည်း။ ဝိတ္ထာရေန၊ အနုအားဖြင့်။ (အကျယ်အားဖြင့်။) ဥတ္တရေန စ၊ မြောက်အရပ် အဖိုအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒက္ခိဏေန စ၊ တောင်အရပ် အဖိုအားဖြင့်လည်းကောင်း။ သတ္တယောဇနာနိ၊ တို့တည်း။

အာနန္ဒ။ ကုသဝတီ၊ သော။ ရာဇဓာနီ၊ သည်။ ဣဒ္ဓါ စေဝ၊ ပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း။ ဖီတာ စ၊ စည်ပင်သည်လည်းကောင်း (ကြီးပွားသည်လည်းကောင်း။) ဗဟုဇနာ စ၊ မျိုးသောလူရှိသည်လည်းကောင်း။ အာကိဏ္ဏမနုဿာ စ၊ ရောပြွမ်းသော လူရှိသည်လည်းကောင်း။ သုဘိက္ခာ စ၊ ပြည့်စုံသော ထမင်းရှိသည်လည်းကောင်း။ (သာယာဝပြော အစာပေါသည်လည်းကောင်း။) အဟောသိ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ။ ဒေဝါနံ၊ စာတုမဟာရာဇ်နတ်တို့၏ အာဋဋနာဋိယာ နာမ၊ အာဋဋနာဋိယာ–မည်သော။ ရာဇဓာနီ။ပ။အာကိဏ္ဏယက္ခာ စ၊ ရောပြွမ်းသော နတ်ဘီလူးရှိသည်လည်းကောင်း။ သုဘိက္ခာ စ၊ လည်းကောင်း။ ဟောတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ အာနန္ဒ။ ဧဝ မေဝ။ပ။အဟောသိ။

အာနန္ဒ။ပ။ဒိဝါ စေဝ၊နေ့ခဏ်လည်းကောင်း။ရတ္တိ စ၊ ညခဏ်လည်းကောင်း။ ဒသဟိ၊ ဆယ်မျိုးကုန်သော။ သဒ္ဒေဟိ၊ အသံတို့ဖြင့်။ ဝါ၊ တို့မှ။ အဝိဝိတ္တာ၊ မတိတ်ဆိတ်သည်။အဟောသိ။သေယျထိဒံ၊ ထို အသံဆယ်မျိုးဟူသည် အဘယ်နည်း။ ဟတ္ထိသဒ္ဒေန၊ ဆင်သံဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မှလည်းကောင်း။ပ။ ဘေရိ သဒ္ဒေန၊ စည်သံဖြင့် လည်းကောင်း။ မုဒင်သဒ္ဒေန၊ မရိုးစည်သံဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိဏာသဒ္ဒေန၊ စောင်းသံဖြင့်လည်းကောင်း။ ဂီတသဒ္ဒေန၊ သီချင်းသံဖြင့်လည်းကောင်း။ သခ်သဒ္ဒေန၊ ခရုသင်းသံဖြင့် လည်းကောင်း။ သမ္မသဒ္ဒေန၊ မောင်း ကြေးနောင်သံဖြင့်လည်းကောင်း။ [ကြေးဖြင့် ပြုအပ်သော မောင်း ကြေးနောင် စသော တူရိယာတို့၏ အသံတည်း။] ပါဏိတာဠသဒ္ဒေန၊ လက်ဖြင့် တီးအပ်သော လေးထောင့်ရှိသော ထက်စည်သံဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ အိုးစည်သံဖြင့်လည်းကောင်း။ အသ္သာယ၊ စား

လှည့်ကြပါ။ ပိဝတ၊ သောက်လှည့်ကြပါ။ ခါဒထ၊ ခဲလှည့်ကြပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ ဒသမေန၊ ဆယ်ခုမြောက်သော။ သဒ္ဓေန၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မှလည်းကောင်းတည်း။

အမှာ။ ။ဤသို့ စသည်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားသည် မဟာသုဒဿန-သုတ်တော် တသုတ်လုံးကို ဟောတော်မူ၏။ သံဂါယနာတင် ထေရ်တို့က မဟာ သုဒဿနသုတ္တ-နာမည်ဖြင့် သီးခြား သံဂါယနာ တင်ထားအပ်သောကြောင့် မဟာပရိနိဗ္ဗာန်-သုတ်တော်၌ ဤမျှ လောက်သာ ပါနေသည်။

အာနန္ဒ။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ တုံ၊ သည်။ ကုသိနာရံ၊ သို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ ကောသိ နာရကာနံ၊ ကုသိန္နာရုံ-မြို့၌ နေကုန်သော။ မလ္လာနံ၊ မလ္လာမင်းတို့အား။ အာရောစေဟိ၊ ပြောခဲ့ချေ။ (ကိံ၊ အဘယ်သို့ ပြောရမည်နည်း။) ဝါသေဋ္ဌာ၊ ဝါသေဋ္ဌ-တို့။ [ထိုမင်းများကို 'အနွယ်အားဖြင့် ခေါ် သည်။] အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္ဆိမေ ယာမေ၊ မစ္ဆိမ-
ယံ၌။ပ။ဘဝိဿတိ။ ဝါသေဋ္ဌာ၊ တို့။ အတိက္ကမယ၊ ရှေးရှု သွားကြကုန်လေ့။ [မြတ်စွာဘုရားထံ ရှေးရှုသွားကြ-ဟူလို။] ဝါ၊ လာခဲ့ကြကုန်လေ့။ပ။ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ (နောက်မှ။) ဝိပ္ပဋိသာရိနော၊ နှလုံး မသာမယာခြင်း ရှိသူတို့သည်။ မာ အဟုဝတ္ထ၊ မဖြစ်ကြကုန်နှင့်။ (ကိံ၊ အဘယ်သို့တွေး၍ ဝိပ္ပဋိသာရ-ဖြစ်သနည်း။) အမှာကံ စ၊ ငါတို့၏လည်း။ ဂါမ ခေတ္တေ၊ ဂါမခေတ်၌။ပ။အဟောသိ၊ ပြီ။ [''နော'' သည် နိပါတ်။] မယံ၊ တို့သည်။ ပစ္ဆိမေ ကာလေ၊ နောက်ဆုံးအချိန်၌။ တထာဂတံ၊ ကို။ ဒဿ
နာယ၊ ငှာ။ ဝါ၊ ဖူးမြင်ခွင့်ကို။ နှ လဘိမှာ၊ မရလိုက်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ တွေး၍ ဝိပ္ပဋိသာရ-မဖြစ်ကြကုန်နှင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောချေ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ [ဣတိ-နှစ်လုံး အကျေကြုံပါ။] ဒေဝ ဘန္တေ။ပ။အတ္ထ ဒုတိ ယော၊ မိမိဟူသော နှစ်ယောက်မြောက်ရှိသည်။ (အခြား အဖော်မပါပဲ မိမိသာလျှင် အဖော်ဖြစ်သည်။) (ဟုတ္တာ။) ကုသိနာရံ ပါဝိသိ။

မှလ္လာနံ ဝန္ဒနာ

၂၁၁။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ (အရှင်အာနန္ဒာ၏ ကုသိန္နာရုံ မြို့သို့ ဝင်တော်မူရာ ထိုအခါ၌။) ကောသိနာရကာ၊ ကုန်သော။ မလ္လာ၊ တို့သည်။ ကေနစိဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင် ဖြစ်သော။ ကရဏီယေန၊ ပြုဖွယ် ကိစ္စကြောင့်။ သန္နာဂါရေ၊ စည်းဝေးရာ အိမ်တော်၌။ (လွှတ်တော်၌။)

သန္ဓိပတိတာ၊ စည်းဝေးနေကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ပ။ အာရောစေသိ၊ ပြောပြီ။ (ကိုယ်။) အဇ္ဇ။ပ။ ဒဿနာယာတိ။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ ၏။ ဣဒံ ၀စနံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍။ မလ္လာ စ၊ မလ္လာမင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ မလ္လပုတ္တာ စ၊ မလ္လာမင်း၏ သားတို့သည်လည်းကောင်း။ မလ္လသုဏှိသာ စ၊ မလ္လာမင်း၏ ချွေးမတို့သည်လည်းကောင်း။ မလ္လာ ပဇာပတိယော စ၊ မလ္လာမင်း၏ ဇနီးတို့သည်လည်းကောင်း။ အဃာဝိနော၊ ဆင်းရဲခြင်းကို ထင်ဟပ်ပြကုန်သည်။ (ဆင်းရဲခြင်း ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ကုန်သည်။) ဒုမ္မနာ၊ မကောင်းသော စိတ်ရှိကုန်သည်။ (စိတ်မချမ်းမသာကုန်သည်။) စေတော ဒုက္ခသမ္ပဋိတာ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းသည် လွန်စွာ ရောက်အပ်ကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) အပ္ပေါက်စေ၊ အချို့သူတို့သည်။ ကေသေ။ပ။ အန္တရဓာယိဿတိတိ။ [ပုဒ်စဉ် ၂၀၁-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။]

အထ ခေါ၊ ၌။ (လူးလိမ့် ငိုပြီးရာ ထိုအခါ၌။)။ပ။ ယေန၊ ၌။ ဥပ၀တ္ထနံ၊ သော။ မလ္လာနံ၊ တို့၏။ သာလ၀နံ (အတွင်း)။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော (အတွင်း)။ တေန၊ မလ္လာမင်းတို့၏ အင်ကြင်းဥယျာဉ်ဝယ် အရှင်အာနန္ဒာရှိရာ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ သု၊ သွားကုန်ပြီ။ပ။ အဟံ၊ သည်။ ကောသိနာရကေ။ မလ္လေ၊ တို့ကို။ ကေမေကံ၊ တယောက်စီ တယောက်စီ။ ဘဂ၀နွံ၊ ကို။ သစေ ၀န္ဒာပေဿာမိ၊ အကယ်၍ ရှိခိုးစေအံ့။ (ရှိခိုးခိုင်းအံ့။) (ဧ၀ံ သတိ။) ကောသိနာရကေဟိ။ မလ္လေဟိ၊ တို့သည်။ ဘဂ၀၊ သည်။ ၀၊ ကို။ အ၀န္ဒိတော၊ ရှိမခိုး အပ်သည်။ (ရှိမခိုးရသည်။) ဘ၀ိဿတိ၊ ဖြစ်လိမ့်မည်။ အထ၊ ရှိခိုး၍ မပြီးမီ။ အယံ ရတ္တိ၊ ဤညဉ့်သည်။ ဝိဘာယိဿတိ၊ လင်းလိမ့်မည်။

အဟံ၊ သည်။ပ။ ကုလပရိ၀ဋ္ဋသော ကုလပရိ၀ဋ္ဋသော၊ အမျိုးအဆက်ဆက် အမျိုးအဆက်ဆက် အားဖြင့်။ (အမျိုးအစဉ်အဆက် အားဖြင့်။) ဌပေတ္ဝာ၊ တည်စေ၍။ (ထား၍။) ဘဂ္ဂေ၊ ရား။ သ ပုတ္တော၊ သားသမီးနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ သဘရိယော၊ ကြင်ရာတော်နှင့် တကွဖြစ်သော။ သ ပရိသော၊ ပရိသတ်နှင့်တကွ ဖြစ်သော။ သာမစ္စော၊ အမတ်နှင့်တကွ ဖြစ်သော။ ဣတ္ထန္တာမော၊ ဤ အမည်ရှိသော။ မလ္လော၊ မလ္လာမင်းသည်။ ဘဂ၀တော၊ ၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဝန္ဒတိ၊ ရှိခိုးနေ ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၍။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ ယန္ဒုနေ ၀န္ဒာပေယ်၊ အကယ်၍ ရှိခိုးစေရပါမူကား ကောင်းလေစု။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။

။ပ။ ဝန္ဒာပေသိ၊ ရှိခိုးစေပြီ။ပ။ ဧတေန ဥပါယေန၊ ဤနည်းဖြင့်။ ပဌမေ ဈာနေ ယာမေန၊ ပထမ-ယံဖြင့်ပင်။ပ။ ဝန္ဒာပေသိ၊ ရှိခိုးစေပြီ။ [ရှိခိုးခြင်း ကိစ္စ ပြီးစေပြီ။

သုဘဒ္ဒပရိဗ္ဗာဇက ဝတ္ထု

၂၁၂။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဘဒ္ဒ။ သုဘဒ္ဒေါ နာမ၊ သုဘဒ္ဒ-မည်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်သည်။ ကုသိနာရုယံ၊ ဘဒ္ဒ။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ပ။ ဘဝိဿတိ ကိရ၊ ဖြစ်လိမ့်မည်တဲ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြားပြီ။ပ။ မေ၊ ငါသည်။ ဝုဒ္ဓေါနံ၊ အရှယ်အားဖြင့် ကြီးကုန်သော။ မဟလ္လကာနံ၊ ကြီးသည်၏အဖြစ်ကို ယူတတ်ကုန်သော။ အာစရိယ ပါစရိယာနံ၊ ဆရာ့ ဆရာကြီးဖြစ်ကုန်သော။ ဘာသမာနာနံ၊ ရွေးဟောင်းနှောင်းဖြစ်ကို ပြောဆို တတ်ကုန်သော။ (ရွေးကဖြစ်ခဲ့ဖူးသော အကြောင်းအရာကို ပြောဆိုတတ် ကုန်သော။) ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ တို့၏။ (အထံမှ။) တေ၊ ဤအကြောင်းကို။ သုတံ၊ ကြားအပ်ပြီ။ (ကိုး။) ကဒါစိ၊ တရံတခါမှ၊ ကရဟစိ၊ တခါ တလေမှ။ပ။ ဥပဝုတ္ထုန်္တိ၊ ဖြစ်တော်မူကုန်၏။ (ပွင့်တော်မူကုန်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့ ကြားအပ်ဖူးပြီ။

အဇ္ဇေဝ။ပ။ မေ၊ ၏။ ဝါ၊ မှာ။ ဥပဝုန္ဒော၊ ဖြစ်နေသော။ အယံ ကာ၀ါဓမ္မော စ၊ ဤ ယုံမှားခြင်း သတောဝသည်ကည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိနေ၏။ အဟံ။ သမဏော ဂေါတမော၊ ဘဒ္ဒ၊ ဝေ၊ သို့။ ပဝဿတေ၊ ယုံကြည်၏။ (ကိုး၊ အဘယ်သို့ ယုံကြည်သနည်း။)ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ (တရား ဟောတော်မူလတ်သော်။) အဟံ။ ဣမံ ကာ၀ါဓမ္မံ၊ ကို။ ပဇဟေယ္ယံ၊ ပယ်စွန့်နိုင်လောက်ရာ၏။ (ရှင်းသွားနိုင်ရာ၏။) တထာ၊ ထို အခြင်းအရာအား ဖြင့်။ မေ၊ အား။ သမဏော ဂေါတမော ဝမ်မံ။ ဒေသေတု၊ ဟော။ ပဟောတု၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ယုံကြည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။

အထ ခေါ ။ပ။ ပဇဟေယ္ယုန္တိ။ [လွယ်ပြီ။] ဘော အာနန္ဒ၊ အရှင် အာနန္ဒာ။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။သမဏံ ဂေါတမံ။ ဒဿနာယ၊ ဟော။ လဘေယ္ယံ၊ ရလိုပါ၏။ ဝါ၊ ရပါရုစေ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ပြောဆိုအပ်သော်။ပ။ အဝေါစ၊ (ကိုး။) အာဝုသော သုဘဒ္ဒ၊ ငါ့ရှင် သုဘဒ္ဒ။ အလံ၊ မသင့်။ တုဏ္ဍာဂတံ၊ ကို။မဗ

ဝိဟေဌေသိ၊ မည္ဥဉ်းဆဲပါနှင့်။ဘဂဝါ၊ သည်။ ကိုလန္တေား၊ ပင်ပန်းတော်မူနေပါသည်။ ဤတို၊ ပြီ။ပ။ ကိုလန္တေား ဘဂဝါတို။ [လွယ်ပြီ။]

၂၁၃။ ဘဂဝါ။ အာယသ္မတော အာနန္ဒသ၊ ၏။ (ကထာသလ္လာပံ-ဌ္ဌစပ်။) သုဘဒ္ဒေန။ ပရိဗ္ဗာဇကေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူ။ ဤမံ ကထာသလ္လာပံ၊ ဤ စကားပြောသံကို။ (ဤ အပြန်အလှန် စကားပြောသံကို။) အယောသိ၊ ကြားတော်မူပြီ။ပ။ အာနန္ဒ။ အလုံ၊ မသင့်။ သုဘဒ္ဒံ၊ ကို။ မာ နိဝါရေတိ၊ မတားပါနှင့်။ အာနန္ဒ။ သုဘဒ္ဒေါ၊ သည်။ တထာဂတံ။ ဒဿနာယ၊ ၄ာ၊ ဝါ၊ ကို။ လဘတံ၊ ရပါစေ။ [ပဠိမှာ"တံ" ဝိဘတ်။] ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော၊ ယံ၊ အကြင်ပြဿနာကို။ သုဘဒ္ဒေါ၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပဋိစ္စ်ဿတိ၊ မေးလိမ့်မည်။ သပ္ပံ၊ သော။ တံ၊ ထို ပြဿနာကို။အညာ ပေက္ခော၀၊ သိခြင်းဌာ ရှုခဲခြင်းရှိသည်သာ။ (ဟုတ္တာ။)[သိလိုသောကြောင့်သာ။] ပဋိစ္ဆိဿတိ။ ဝိဟေသာပေက္ခော၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းဌာ ရှုခဲခြင်းရှိသည်။ (ညှဉ်းဆဲလိုသည်။) (ဟုတ္တာ။) နော ပဋိစ္ဆိဿတိ၊ မေးလိမ့်မည် မဟုတ်။ (မေးမှာမဟုတ်။) အဟံ၊ သည်။။ ပုဗ္ဗေ၊ မေးအပ်သည်။ (သမာနော။) ယဉ္စ၊ အကြင်ပြဿနာကိုလည်း။ အဿ၊ ထို သုဘဒ္ဒ-အား။ ဗျာကရိဿာမိ၊ ဖြေတော်မူအုံ့။ တံ၊ ထို ပြဿနာကို။ ခိပ္ပမေ၀၊ လျင်မြန်စွာပင်။ အာဇာနိဿတိ၊ သိနိုင်ပါလိမ့်မည်။ ဤတိ (အာမန္တေသိ)။

အထ ခေါ်။ပ။ အာ၀ုသော သုဘဒ္ဒ။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ တေ၊ သင့်အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ညြကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ပ။ အဝေါစ။(ကိ"။) [ပုဒ်စဉ် ၁၃၃-ဌ် 'အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] ဘော ဂေါတမ။ ယော မေ(ယော+ဤမေ) သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင် သမဏဗြာဟ္မဏ-တို့သည်။ သဃိနော၊ရဟေ့မျှားစွာနောက်လိုက်သံဃာလည်းရှိပါ၏။[အဿတ္ထိ-ပစ္စည်းက ပဟူတ-အနက်ကို ဟောဒေသာကြောင့် "မျှားစွာ"ဟု အနက်ပေးနိုင်သည်။] ဂဏိနော၊ ရဟေ့မျှားစွာ နောက်ပါကိုဏ်းလည်းရှိပါ၏။ ဂဏာစရိယာ၊ ကိုဏ်း၏ဆရာကြီးမျှားလည်း ဖြစ်ပါကုန်၏။ ညာတာ၊ အမျှားက သိအပ်ပါ

၁။ မာ ဝိဟေဌေသိ။ ။သုဘဒ္ဒ-ပရိဗိုဇ်က ခွင့်တောင်းသောအခါ အရှင်အာနန္ဒာ စဉ်းစားမိသည်မှာ—သာသနာတော်အယူမှ အယူတမျိုးရှိကြသော ဤ ပရိဗိုဇ်တို့သည် မိမိအယူကိုသာ စွဲစွဲလန်းလန်း ယူတတ်ကြ၏။ ထိုအယူကို စွန့်စေလိုရန် မျှားစွာသော စကားကို ပြောတော်မူရလျှင် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာမှာ ကိုယ်တော်၏ပင်ပန်းခြင်း၊ နှုတ်တော်၏ ပင်ပန်းခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ ပင်ကိုအားဖြင့်ပင် ဘုရားရှင် အလွန်ပင်ပန်းတော်မူနေ၏ ဟု စဉ်းစား၍ "အလံ သုဘဒ္ဒ။ပ။ မာ ဝိဟေဌေသိ"ပ၊ တားသည်။

ကုန်၏။ ဝါ၊ တိုင်းလုံးကျော်ကြား ထင်ရှားလည်း ထင်ရှားပါကုန်၏။ ယသသိုနော၊ အပိစ္ဆတာ ဂုဏ်သိက္ခာကြောင့် လွန်စွာကျော်စောခြင်းလည်း ရှိပါကုန်၏။ တိတ္ထကာရာ၊ အယ္ယဝါဒ–ကို စွဲမြဲတတ်ပါကုန်၏။ မဟာဇနဿ၊ သည်။ သာဓုသမ္မတာ၊ သူတော်ကောင်းကြီးဟု သမုတ်အပ်ပါကုန်၏။

သေယျထိဒံ၊ ထို သမဏ ဗြာဟ္မဏ–တို့ ဟူသည် အဘယ်နည်း။ ပူရဏော ကဿပေါ၊ ပူရဏကဿပ–လည်းကောင်း။ မက္ခလိဂေါသာလော၊ လည်းကောင်း။ ကေသကမ္ဗလော၊ လူ့ဆံပင်ဖြင့် ရက်အပ်သော ကမ္ဗလာကိုဆောင်သော။ အဇိတော၊ လည်းကောင်း။ ကစ္စာယနော၊ ကစ္စာယန–အနွယ်ဖြစ်သော။ ပကုဒေါ၊ လည်းကောင်း။ ပေလဋ္ဌပုတ္တော၊ ပေလဋ္ဌ–၏သားဖြစ်သော။ သဉ္စယော၊ လည်းကောင်း။ နာဋပုတ္တော၊ နာဋ–၏ သားဖြစ်သော။ နိဂဏ္ဌော၊ လည်းကောင်းတည်း။သမ္ဘေ၊ကုန်သော။ဒေါ၊ ဤ သမဏ ဗြာဟ္မဏ–တို့သည်။ သကာယ၊ မိမိဦးစွာဖြစ်သော။ ပဋိညာယ၊ ဝန်ခံခြင်းဖြင့်။ (မိမိတို့ ဝန်ခံထားသည့်အတိုင်း။) အတ္ထညိ သုဝ်သိကြပါကုန်သလော။ သမ္ဘေဝ၊ တို့သည်ပင်။ (အားလုံးပင်။) နု သတ္ထညိ သု၊ မသိကြပါကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ ကေစ္စေ။ အချို့ဆရာကြီးတို့က။ အတ္ထညိ သု၊ လော။ ကေစ္စေ။ နု အတ္ထညိ သု၊ ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ပြီ။

သုဘဒ္ဒ။ အလံ၊ မသင့်။ [ဖြေဆိုဖို့ရန် အချိန်မရှိတော့၍ အသာနေ–ဟူလို။] သမ္ဘေ တေ။ပ။ နု အတ္ထညိ သူတိ၊ ဟူသော။ တေ၊ ဤပြဿနာသည်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေဦး။ (ရှိပစေတော့။) သုဘဒ္ဒ။ ,တေ၊ သင့်အား။ ဓမ္မံ။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူမည်။ပ။အဝေါစ၊(ကိ)။

၂၁၄။ သုဘဒ္ဒ။ ယသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ အကြင်ဓမ္မဝိနယ–ဌာ။ (အကြင်တရားဖြင့် ဆုံးမရာ သာသနာဌာ။) အရိယော၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကွာသော။ ဝါ၊ အရိယာ–ဖြစ်ကြောင်း ကောင်းမြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိသော။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကို။ နု ဥပလဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ တတ္ထ၊ ထို ဓမ္မဝိနယ–ဌာ။ သမဏော ပိ၊ ပထမတန်း သောတာပန်ရဟန်းကို လည်း။ နု ဥပလဗ္ဘတိ၊ မရအပ် မရနိုင်။ ဒုတိယော၊ နှစ်ပါးမြောက် ဖြစ်သော။ (ဒုတိယတန်း ဖြစ်သော။) သမဏော ပိ၊ သကဒါဂါမ် ရဟန်းကို
☰ လည်း။ပ။တတိယော၊ သုံးပါးမြောက်သော။ (တတိယတန်းဖြစ်သော။) သမဏော ပိ၊ အနာဂါမ် ရဟန်းကိုလည်း။ပ။ စတုတ္ထော၊ သော။(စတုတ္ထတန်း ဖြစ်သော။) သမဏော ပိ၊ ရဟန္တာ ရဟန်းကိုလည်း။ နု ဥပလဗ္ဘတိ။ပ။

သုဘဒ္ဒ။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ တရားဖြင့်ဆုံးမရာ ဤ သာသနာတော်၌။ ။ပ။ မဂ္ဂေါ။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ ဣဓေဝ၊ ဤ သာသနာတော်၌သာ။ သမဏောဝ၊ ပထမ်တန်း သောတာပန် ရဟန်းကိုလည်းကောင်း။ ဣဓ (ဧဝ)၊ ၌သာ။ ဒုတိယော၊ သော့။ သမဏော၊ သကဒါဂါမ် ရဟန်းကိုလည်း ကောင်း။ ဣဓ (ဧဝ)၊ ၌သာ။ တတိယော။ သမဏော၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဣဓ (ဧဝ)၊ ၌သာ။ စတုတ္ထော။ သမဏော၊ ကိုလည်းကောင်း။ (ဥပလဗ္ဘတိ။) ပရပ္ပဝါဒါ၊ အခြားသော "တိတ္ထိတ္ဘီ၏အမျိုးမျိုးသော ဝါဒ–တို့သည်။ အညေဟိ၊ တိတ္ထိတ္ဘီမှ အခြားကုန်သော။ သမဏေဘိ၊ သောတာပန် သကဒါဂါမ် အနာဂါမ် ရဟန္တာ–ရဟန်းတို့မှ။ သုညာ၊ ကင်းဆိတ်ကုန်၏။ သုဘဒ္ဒ။ ဣမေ စ ဘိက္ခူ၊ ဤ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ (သောတာပန် သကဒါဂါမ် အနာဂါမ် ရဟန္တာ–နှင့် အာရဒ္ဓဝိပဿကရဟန်းတို့ သည်လည်း။) သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝိဟရေယျုံ၊ နေကုန်အုံ။ (မဂ္ဂင် ရှစ်ပါးကို ကျင့်၍နေကုန်အုံ။) ဧဝံ သတိ။ လောကော၊ ကမ္ဘာလောကသည်။ အရဟန္တော်ဟု၊ ရဟန္တာတို့မှ။ အသုညော၊ မဆိတ်သုဉ်းသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဂါထာအနက်။ ။သုဘဒ္ဒ၊ သုဘဒ္ဒ။အဟံ၊သည်။ဝယသာ၊အရွယ်တော်အားဖြင့်။ ဇေဋ္ဌတိ သော၊ တခုဖြင့် ယုတ်လျော့သော အနှစ်သုံးဆယ်ရှိသည်။ ဝါ၊ နှစ်ဆယ်ကိုးနှစ်ရှိသည်။ (ဟုတ္တာ။)၊ ကိုယ်ကုသလာနုသော်၊ ကုသိုလ်ဟူသည် အဘယ်တရားနည်း–ဟု အစဉ်တစိုက် လိုက်၍ ရှာလျက်။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုခဲ့ပြီ။ [''ယံ''သည် အနက်မရှိ နိပါတ်။] သုဘဒ္ဒ၊ သုဘဒ္ဒ။ ယတော၊ အကြင်အခါမှ စ၍။ အဟံ၊ သည်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုတော်မူခဲ့ပြီ။ (တတော၊ ထိုရဟန်းပြုရာ အခါမှ စ၍။) သမာဓိကာနိ၊ တနှစ် အပိုအလွန်နှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ (တနှစ် အပိုအလွန်ရှိကုန်သော။) ပညာသ ဝဿာနိ၊ အနှစ် ငါးဆယ်တို့သည်။ (ဟောန္တိ။) [ဒုက္ခရစရိယ–ကျင့်တော်မူရာ ခြောက်နှစ်၊ ဝါတော် လေးဆယ် ငါးဝါ–ပေါင်းလျှင် ငါဆယ် တနှစ် ဖြစ်သည်။]

ဉာယသ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို ပဋိတ်မှန်သည့် အတိုင်း သိကြောင်းဖြစ်သော။ ဓမ္မဿ၊ အရိယာမဂ်တရား၏။ ပဒေသဝတ္ထိ၊ အရိယာမဂ်ကို မျက်မှောက်အားဖြင့် မြင်ကြောင်းဖြစ်သော ဝိပဿနာကို ဖြစ်စေနိုင်သော အာရဒ္ဓ ဝိပဿကရဟန်းလည်းလည်း။ ဝါ၊

အစိတ်အပိုင်း ဖြစ်သော ဝိပဿနာ-ကို ဖြစ်စေနိုင်သော အာရုဒ္ဓ ဝိပဿက-ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ဤတော၊ ဤ ငါ၏ဘုရား၏ သာသနာ တော်မှ။' ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ-ဌ်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သမဏော ပိ၊ပထမတန်း သော်တာပန်' 'ရဟန်းသည်လည်း။နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဒုတိယော်ပိ သမဏောနတ္ထိ။ပ။ အသော်တိ။

၂၁၅။ ဧဝံ ဝုတ္တေ။ပ။ ဘိက္ခုသံဃဿ။ [ပထမ-တွဲ ပုဒ်စဉ် ၇၆-ပါဠိတော် နိဿယ-ဌ် အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] ဘန္တေ။ အဟံ ဘဂဝတော။ သန္တိကေ၊ ဌ်။ ပမ္ဘဇ္ဇံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို။ လဘေယ်ကျ၊ ရလိုပါ၏။ ဝါ၊ ရပါရစေ။ ဥပ သမ္ပဒံ၊ လောကီပြည့်စုံခြင်းတို့ထက်မြတ်သော ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဝါ၊ ရဟန်း အဖြစ်ကို။ လဘေယ်ကျ။ ဤတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

သုဘဒ္ဒ၊ သုဘဒ္ဒ။ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗော၊ ရှေးဌ် သာသနာ၏အယူမှ တပါး သော အယူရှိသော။ ဝါ၊ သာသနာတော်၏အယူမှ. တပါးသော အယူရှိခဲ့ ဖူးသော။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ပ။ အာကင်္ခတိ၊ အလိုရှိ၏။ သော၊ ထို, အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗ-သည်။ စတ္တာရော မာသေ၊ လေးလတို့ပတ်လုံး။ ပရိဝသတိ၊ ပရိဝါသ် နေရ၏။ စတုန္နံ မာသာနံ၊ တို့၏။ အစ္စယေန၊ လွန်ရာအခါ ဌ်။ အာရုဒ္ဓစိတ္တာ၊ နှစ်သက်စေအပ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) ဘိက္ခူ။ ဘိက္ခုဘာဝါယ၊ရဟန်းအဖြစ် အကျိုးငှာ။ ပမ္ဘာဇေန္တိ၊ ရှင်ဖြစ် စေကြကုန်၏။ ဥပသမ္ပာဒေန္တိ၊ မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်စေ ကြကုန်၏။ (ရဟန်းပြုပေးကြကုန်၏။) အပိ စ၊ သို့သော်လည်း။ မေ၊ သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ ရှင် ရဟန်းဖြစ်စေရာ၌။ ပုဂ္ဂလဝေမတ္တတာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ မတူထူးခြား ကွဲပြားသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝိဒိတာ၊ သိတော်မူအပ်ပြီ။ဤတိ၊ပြီ။

ဘန္တေ။ပ။ အာကင်္ခန္တာ၊ အလိုရှိကုန်လတ်သော်။စတ္တာရော မာသေ၊ တို့ ပတ်လုံး။စေ ပရိဝသန္တိ၊ကုန်အုံ့။ပ။သဝေ ဥပသမ္ပာဒေန္တိ၊ ကုန်အုံ့။ (ဧဝံ သတိ။)အဟံ၊သည်။စတ္တာရိ ဝဿာနိ၊လေးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ပရိဝသိဿာမိ၊ ပရိ ဝါသ်-နေပါမည်။ပ။ဥပသမ္ပာဒေန္တု၊ မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက် စေကြပါကုန်။ဤတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီ။ပ။အာနန္ဒ။တေနဟိ၊ထို့သို့ ဖြစ်လျှင်။ သုဘဒ္ဒ၊ကို။ ပမ္ဘာဇေဟိ၊ရှင်ဖြစ်စေလော့။ (ရှင်ပြုပေးလိုက်။)။ပ။အာဝုသော အာနန္ဒ။ ယော၊ အကြင်သင်တို့ကို။ ဧတ္ထ၊ဤ သာသနာတော်ဌ်။ သတ္တ၊ ဘုရားရှင်၏။ (သမ္မုခါ-ဌ် စပ်။) ဝါ၊ သည်။ (အဘိသိတ္တာ-ဌ် စပ်။) သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်ဌ်။ အန္တေ ဝါသိကာ ဘိသေကေန၊ အန္တေ ဝါသိက-ဘိသိက်ရေစင်ဖြင့်။ အဘိသိတ္တာ၊ သွန်းလောင်းအပ် ကုန်ပြီ။ (အသွန်းလောင်း

ခံရကုန်ပြီ။) (တေသံ) ဝေါ၊ ထို သင်တို့၏။ ဝါ၊ မှာ။ လာဘာ၊ သီလ သမာဓိ ပညာ–ဂုဏ်ကို ရခြင်းတို့သည်။ (ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ပါပေကုန်စ။) အာဝုသော အာနန္ဒ။ (တေသံ) ,ဝေါ၊ ထို သင်တို့သည်။ ,(မနုဿတို့၊ ကံကောင်းထောက်မ–သဖြင့် ရအပ်သော လူ့အဖြစ်ကို။) သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာ ရအပ်ပါပေစ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။

သုဘဒ္ဒေါ။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သံ၏ပ။အလတ္ထ၊ ရပြီ။ အစိရပသမ္မဒ္ဓေ၊ ရဟန်းဖြစ်ပြီး၍ ကြာမြင့်သောကာလ မရှိသေးသော။ (ရဟန်း ဖြစ်ပြီး၍ မကြာသေးသော။) အာယသ္မာ သုဘဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဧကော၊ တပါး တည်းသည်။ ဝူပကဋ္ဌော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်သို့ ကပ်ရောက်သည်။ အပ္ပ မတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်။ အာတာပီ၊ ကိလေသာတို့ကို လောင်မြိုက်တတ် သော သမ္မပ္ပဓာန ဝီရိယ–ရှိသည်။ ပဟိတတ္တော၊ ကိုယ်နှင့်အသက် မငဲ့ကွက်ပဲ နိမ္မာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသည်။ (ဟုတ္မာ။) ဝိဟရန္တော၊ နေလတ် သော်။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမီပင်။ ယဿ၊ အကြင် အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အတ္ထာယ၊အကျိုးငှာ။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးသားတို့သည်။ သမ္မဒေव၊ ကောင်း စွာသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်မှ။ (အိမ်ရာတည်ထောင် လူ့ဘောင်မှ။) (နိက္ခမိတ္မာ၊ ထွက်၍။) အနဂါရိယံ၊ လယ်ထွန်မှု ကုန်ရောင်းမှု နွားမွေးမှု– မရှိရာ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၏။

အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်မြတ်သော တရားမရှိသော။ ब्रह्मचरियပရိယောသာနံ၊ မဂ္ဂ ब्रह्मचरियဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်သော။ တံ၊ ထို အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ယင်ယင် တွေ့မြင်အပ်သော ပစ္စက္ခ–အတ္တဘောဠ်ပင်။ (ပစ္စပ္ပန် ဘဝဠ်ပင်။) သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ သစ္ဆိကတ္မာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြီးစေ၍။ ဝါ၊ ရောက်၍။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေ–နေခြင်းသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ब्रह्मचरियံ၊ မြတ်သောအကျင့်ဟူသော မဂ္ဂब्रह्मचरियဟု–ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးပြီး အပ်ပြီ။ (ကျင့်သုံးပြီးပြီ။) ကရဏီယံ၊ ပြုသင့်ပြုထိုက်သော တဆဲ့ခြောက် ပါးသောမဂ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ (ပြုပြီးပြီ။) ဣတ္ထတ္တာယ၊ တဆယ့် ခြောက်ပါးဤသို့ပြားသော မဂ်ကိစ္စတို့၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာနှောက်ထပ်မဂ်ကိစ္စ အကျိုးငှာ။ အပရံ၊ တုပါးသောမဂ်ကို ဖြစ်စေဖယ်ကိစ္စသည်။ နု၊ မရှိတော့။ ဣတိ၊ သို့။ အဗ္ဘညာသိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိပြီ။ အာယသ္မာ သုဘဒ္ဒေါ၊ သည်။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာတို့တွင်။ အညတရော၊ တပါး အပါအဝင်သည်။

အဟောသိ[1]။ သော၊ ထို အရှင်သုဘဒ္ဒ-သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပစ္ဆိမော၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော။ သက္ခိသာဝကော၊ မျက်မှောက်ခ္ခဏာဖြစ်သော သာဝက-သည်။ အဟောသိ။ ဣတိ၊ အပြီးတည်း။

ပဋ္ဌမော၊ သော။ ဘာဏဝါရော၊ တည်း။

တထာဂတ ပစ္ဆိမဝါစာ

၂၁၆။ အထ ခေါ။ပ။အာနန္ဒ။ သိယာ၊ ရုံခါ။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ဝေ၊ ဤ အကြံသည်။ အသေ၊ ဖြစ်ရာ၏။ (ကိုယ်၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်ရာ သနည်း။) ပါဝစနံ၊ ဘုရားစကားတော်သည်။ [မြတ်သော စကားတော် သည်၊ ပြဋ္ဌာန်းသောစကားတော်သည်-ဟု သဒ္ဒတ္ထ-ဖြစ်၏။] အတီတသတ္တုကံ၊ လွန်ပြီးသော ဆရာရှိ၏။ နော၊ ဝါဟိ[2]။ သတ္ထာ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိတော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ရာ၏။ အာနန္ဒ။ ဝေ၊ ဤ အတီတသတ္တုက ပါဝစန-၏ အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ ဤ အကြောင်းအရာကို။ ဝေ၊ ဤ အသင်တို့ကြုံဆအပ် သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝါ၊ အသင်တို့ အကြံဖြစ်သည့်အတိုင်း။ နခေါ ဒဠ္ဌဗ္ဗံ၊ မမှတ်ထိုက်။ အာနန္ဒ။ မယာ၊ သည်။ ဝေ၊ သင်တို့အား။ ယော ဓမ္မော စ၊ အကြင် သုတ္တ အဘိဓမ္မ-ကိုလည်းကောင်း။ ယော ဝိနယော စ၊ အကြင်ဝိနည်းကိုလည်းကောင်း။ ဒေသိတော၊ ဟောလည်းဟော တော်မူအပ်ပြီ။ ပညတ္တော၊ ဝေနေယျ-တို့ သန္တာန်၌ ထားလည်းထားတော်မူ အပ်ပြီ။ ဝါ၊ ပညတ်လည်း ပညတ်တော်မူအပ်ပြီ။ သော၊ ထို ဓမ္မဝိနယ-သည်။ မမ၊ ၏။ အစ္စယေန၊ လွန်တော်မူရာအခါ၌။ ဝေ၊ သင်တို့၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာပင်တည်း။

အာနန္ဒ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ဘိက္ခူ။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ (တပါးနှင့် တပါးကို။) အာဝုသောဝါဒေန။ အာဝုသော-ဟု ပြောဆိုကြောင်းစကား

၁။ သုဘဒ္ဒ ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း။ ။မြတ်စွာဘုရား၏ အမိန့်တော်အရ အရှင်အာနန္ဒာ သည် သုဘဒ္ဒ-ကို သင့်တော်ရာအခွင့်သို့ ခေါ်၍ ရေဗုဒ္ဓမရေဖြင့် ဦးခေါင်းကို ဆွတ်ပြီးလျှင် တစပဋ္ဌာန-ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပြောပြ၍ ဆံချသည်။ ထို့နောက် သင်္ကန်း ဝတ်၍ သရဏဂုံ ပေးပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအထံသို့ ခေါ်ခဲ့သည်။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် ရဟန်းဖြစ်စေ၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းပေးတော်မူ၏။ သုဘဒ္ဒ-သည် ဥယျာဉ်၏ အစွန်အဖျားဌာန စင်္ကြံသွားလျက် ကြိုးစားလေရာ ဝဋ္ဋိသန္ဓိဒါ-ဉာဏ်နှင့်တကွ ရဟန္တာ အဖြစ်သို့ ရောက်၍ မြတ်စွာဘုရား၏ မျက်မှောက်တော်ဝယ် နောက်ဆုံး ရဟန္တာ သာဝက-ဖြစ်ရပေသည်။

ဖြင့်။ သမုဒ္ဒါစရိယနှိုင်းယှဉ်ထား၊ ခေါ်ကြ ပြောကြသကဲ့သို့။ မမ၊ ၏။ အစ္စယေန၊ ဌ်။ ဝေ၊ ၊ သို့။ နှ ၊သမုဒ္ဒါစရိတမ်း၊ မ်ခေါ်မပြောထိုက်။ အာနန္ဒ။ ထေရ တရေန၊ ,ထေရ်ဖြစ်သော။ (တရ–ပစ္စည်း အနက်မရှိ။) ဘိက္ခုနှာ၊ သည်။ နဝကတရော၊ , သီတင်းငယ်ဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ နှာမေ့နှ ဝါ၊ နှာမည် အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ,(တိဿ၊ ဒတ္တ၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတ–စ)သော နှာမည်။) ,ဂေါ်တွေ့နှ ဝါ၊အနွယ်အားဖြင့်လည်းကောင်း။(ကဿပ၊ဂေါတမ၊ကစ္စာယန– စသော အနွယ်။) အာဝုသော ဝါ၊ဒေနှ ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ သမုဒ္ဒါ ,စရိတဗျော၊ ခေါ်ထိုက် ,ပြောထိုက်၏။ နဝကတရေန။ ဘိက္ခုနှာ၊ သည်။ ထေရတရော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ ဘန္တေတိ ဝါ၊ ဘန္တေ–ဟူ၍လည်းကောင်း။ ,[လေးစားသောအားဖြင့်ဘန္တေတိသာ–စသည်။]အာယသ္မာတိဝါ၊အာယသ္မာ– ,ဟူ၍လည်းကောင်း။,[ချစ်ခင်သောအားဖြင့် အာယသ္မာတိသာ–စသည်။] သမုဒ္ဒါစရိတဗျော။

အာနန္ဒ။ အာဂတခ်ိမာနော ၁ အလိုရှိလတ်သော်။ သံဃော၊ သည်။ မမ။ ,အစ္စယေန၊ ဌ်။ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကာနိ၊ ,ငယ်ကုန် သာ၍ငယ်ကုန်သော။ သိက္ခာ ,ပဒါနိ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ သမူဟနတု၊ ပယ်နုတ်ရစ်လော့။ ဝါ၊ ပယ်နုတ် နိုင်၏။ ဆန္ဒဿ၊ ဆန္ဒ–မည်သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ပ။ဗြဟ္မဒဏ္ဍော၊ မြတ် သောဒဏ်ကို။ ဒါတဗ္ဗော၊ ပေးထိုက်၏။ (ပေးရမည်။)။ပ။ဆန္ဒော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယံ၊ အကြင်စကားကို။ (ဝတ္တုံ၊ ပြောခြင်းငှာ။) ဣစ္ဆေယ္ယ၊ အလိုရှိ ရာ၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ ဝဒေယ္ယ၊ ပြောရာ၏။ (ပြောပစေ။) သော်၊ ထို ဆန္ဒ–ရဟန်းကို။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ နေဝ ဝတ္တဗ္ဗော၊ မပြောထိုက်။ နှ ဩဝဒိတဗ္ဗော၊ မဆုံးမထိုက်။ နှ အနုသာသိတဗ္ဗော၊ မသွန်သင်ထိုက်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၁။ အာဂတခ်ိမာနော။ပ။သမူဟနတု။ ။ဤစကားတော်၌ "နုတ်လိုလျှင်" ဟူသော စကား၊ "ငယ်ကုန်၊ သာ၍ငယ်ကုန်သော" ဟူသောစကားသည် စဉ်းစားစရာကောင်း၏။ ထိုစကားတော်အရ နုတ်ခြင်းကို အလိုရှိ၍ ပယ်နုတ်ခဲ့သော် ဘုရားလက်ထက်တော် တုန်းက ,စိတ်မပါပဲ ကျင့်ရသည့်အဖြစ်မျိုး ရောက်၏။

ထို့ပြင် ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒက–သိက္ခာပုဒ်တို့တွင် ရှာတွင်း၌ စက္ခုနွေ–မချဝဲ သွားလာနေ ထိုင်ခြင်း၊ သက်နိုးမရုံဝဲ သွားလာနေထိုင်ခြင်း၊ ရှာတွင်း၌ ကျွယ်စွာရယ်မောခြင်း၊ အသံ ကျယ်ကျယ် စကားပြောခြင်း၊ သက်နိုးတို့ကို မြှောက်ပင့်၍သွားခြင်း၊ ရှာတွင်းရှာ,ပြင် ကျင်ငယ်စွန့်ရာ၌ မတ်တပ်ရပ်၍စွန့်ခြင်း၊ ပွဲကြည့်ခြင်း၊ သီချင်းဆိုခြင်း–စသည်ဖြင့် လူကြီး လူကောင်းတို့သော်မှ မလုပ်ဝံ့ကြသော အလုပ်များကို ,လုပ်ခွင့်ရကြလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့်

၂၁၃။ အထ ခေါ်။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေဘိက္ခုဃသိ၊ ‘တစုံတယောက်သော ရဟန်း၏လည်း။ ဝါ၊ မှာလည်း။ ဗုဒ္ဓေ ဝါ၊ ဘုရားဖြစ်စေ။ ဓမ္မေ ဝါ၊ တရားဖြစ်စေ။ သံဃေ ဝါ၊ သံဃာဖြစ်စေ။ မဂ္ဂေ ဝါ၊ မဂ်–တရားဖြစ်စေ။ ဝဋ္ဋပဒါယ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်စေ။ ကခ်ါ ဝါ၊ ယုံမှားခြင်းသည်သော်လည်းကောင်း။ ဝိမတိ ဝါ၊ တွေးတောခြင်းသည်သော်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းသည်သော်လည်းကောင်း။ သိယာ၊ ဖြစ်အုံ့။ (ဧဝံ သတိ။) ဘိက္ခဝေ။ ပုဗ္ဗဏ္ဏ၊ မေးလိုက်ကြကုန်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ဌ။ ဝိပ္ပဋိသာရိနော၊ နှလုံးမသာမယာခြင်း ရှိသူတို့သည်။ မာ အဟုဝတ္ထ၊ မဖြစ်ကြနှင့်။ (ကိ၊ အဘာယ်သို့ မဖြစ်ရမည်နည်း။) နော၊ ဝါတို့၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ သမ္မုခီဘူတော၊ မျက်မှောက်ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။မယံ။ ဘဂဝန္တံ။ သမ္မုခါ၊ ဌ။ ပဋိပုစ္ဆိတုံ၊ မေးလျှောက်ခြင်းငှာ။ နာသက္ခိမှ၊ မစွမ်းနိုင်ခဲ့ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့တွေး၍ ဝိပ္ပဋိသာရ–မဖြစ်ကြနှင့်။ ဣတိ(အာ မန္တေသိ။) [ဣတိ–တလုံး အကျေကြုံ။]။ပ။

အထ ခေါ်၊ ဌ။ (သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ဆိတ်ဆိတ်နေရာ ထိုအခါ၌။)။ပ။ ဘိက္ခဝေ။ သတ္ထုဂါရဝေန ပိ၊ ဝါဘုရားဌ၌ရှိသောလေးစားခြင်းအားဖြင့်လည်း။ သိယာ နု ပုဗ္ဗေယျာထ၊ အကယ်၍ မမေးကြအုံ့။ (ဧဝံ သတိ) ဘိက္ခဝေ။ သဟာယကော ပိ၊ သူငယ်ချင်း ရဟန်းတပါးသည်လည်း။ သဟာယကဿ၊ သူငယ်ချင်းဖြစ်သော ရဟန်းတပါးအား။ အာရောစေတု၊ ပြောလော့။ [မိမိကိုယ်တိုင် တိုက်ရိုက်မလျှောက်ဝံ့လျှင် သူငယ်ချင်းတပါးအား ပြောပါ၊ ဝါဘုရားက သူ့အား ဖြေတော်မူမည်–ဟူလို။]။ပ။ဘန္တေ။ အစ္ဆရိယံ၊စ္ဆ။ပ။ ဘန္တေ။ အဟံ၊ သည်။ ဣမဿိံ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ဌ။ ဧဝံ၊ သို့။ ပသန္နော၊ ယုံကြည်ပါ၏။ (ကိ။) ကေဘိက္ခုဃသ ပိ။ပ။ နတ္ထိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ယုံကြည်ပါ၏။ (ဣတိ အဝေါစ။)

အာနန္ဒ။ တုံ၊ သည်။ ပသာဒါ၊ ယုံကြည်ခြင်းကြောင့်။ ဝဒေသိ၊ ပြောဆို။ ဧတ္ထ၊ ဤ-ယုံမှားမရှိခြင်းဌ။ တထာဂတဿ၊ ၏။ ဉာဏမေव၊ ဉာဏ်သည်သာ။ (ယုံမှား မရှိသည်၏အဖြစ်ကို မျက်မှောက်ပြုတတ်သော။ ဉာဏ်သည်ပင်။) (ဟောတိ။) [အာနန္ဒာ–သင်က ယုံကြည်သော် သဒ္ဓါတရားမျှဖြင့် ပြောဆို၏။ ဝါဘုရားမှာ ယုံမှားမရှိခြင်းကို သိနိုင်သောဉာဏ်သည်ပင်ဖြစ်သည်။–ဟူလို။] နတ္ထိ။ပ။ပဋိပဒါယ ဝါ။

“နုတ်လိုလျှင်” ဟူသောစကားကို ထည့်၍ သုံးစွဲတော်မူသည်။ “မနုတ်လိုလျှင်မနုတ်ကြနှင့်”ဟု မိန့်တော်မူလိုသည်။ [ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒက–ကို မဏ္ဍိုင်ခြင်းကြောင့် ရှေးဦးသော အပြစ်များကို တာသာဒိကာ၌ ပြုထားပြီ။]

အာနန္ဒ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဣမေသံ ပဗ္ဗဇ္ဇံ ဘိက္ခုသတာနံ၊ ဤ ရဟန်းငါးရာ တို့တွင်။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပစ္ဆိမကော၊ ဂုဏ်အားဖြင့် နောက်ဆုံးဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သောတာပန္နော၊ အရိယာမဂ်သို့ ရောက်သူ တည်း။ ဝါ၊ သောတာပန်တည်း။ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ အပါယ်လေးပါး တို့၌ ဖောက်ဖျောက်ပြန်ပြန် ကျခြင်းသဘောမရှိ။ နိယတော၊ မဂ္ဂဓမ္မ နိယာမ-ဖြင့် မြဲ၏။ သမ္မောဓိပရာယဏော၊ အထက်မဂ်သုံးပါးဟူသော အလွန် ရောက်ထိုက်သော တရားရှိ၏။ (အထက်မဂ်သုံးပါးဟူသော လဲလျောင်းရာ ရှိ၏။) ဣတိ၊ ပြီ။ [ဤ အဋ္ဌကထာ၊ အနာဝတ္တိဓမ္မ-သမ္မောဓိပရာယဏ-အဖွင့် အတိုင်း ပေးသည်။ အခြားနေရာ၌တမျိုးဖွင့်၏။]

၂၁၈။ အထ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ဘိက္ခုတို့၊ "ဟန္ဒ၊ တိုက်တွန်းတော်မူ၏။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဝေါ၊ သင်တို့ကို။ အာမန္တယामိ၊ သတိပေးနှိုးဆော်သိစေတော်မူ၏။ သင်္ခါရာ၊ ရုပ်နာမ်ဓမ္မ သင်္ခါရတို့သည်။ ဝယဓမ္မာ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ အပ္ပမာဒေန၊ ပမာဒ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော သတိ-ဖြင့်။ (သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ အလုံးစုံသော ကိစ္စတို့ကို။) သမ္ပာဒေထ၊ ပြီးစီးစေကြကုန်လော့။" ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ အယံ၊ ဤ စကားတော်သည်။ တထာဂတဿ၊ ၏။ ပစ္ဆိမာ-နောက်ဆုံးဖြစ်သော၊ ဝါစာ-စကားတော်တည်း။

ပရိနိဗ္ဗုတကထာ

၂၁၉။ အထ ခေါ၊ ဣ။ (ဟန္ဒ ဒါနိ-စသော ဧနောက်ဆုံးစကားကို မိန့်တော်မူပြီးရာ ထိုအခါ၌။)ဘဂဝါ။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ပထမဈာန်သို့။ သမာပဇ္ဇိ၊ ကောင်းစွာရောက်တော်မူပြီ။ (ဝင်စားတော်မူပြီ။) ပဌမဈာနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟိတ္ဝာ၊ ထတော်မူ၍။ပ။ နေဝသညာ နာသညာယတနသမာပတ္တိယာ၊ နေဝသညာ နာသညာ-သမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌဟိတ္ဝာ။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာ ဝေဒနာ-တို့၏ချုပ်ရာ နိရောဓ-သမာပတ်သို့။ သမာပဇ္ဇိ၊ ပြီ။[ဤကား အနုလုံအားဖြင့် ဝင်စားပုံတည်း။]။ပ။ ဘန္တေ အနုရုဒ္ဓ၊ အရှင်ဘုရား အနုရုဒ္ဓါ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတောတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူပြီလော။ပ။ [ထို့နောက် ပဋ္ဌိလောမအားဖြင့် ဝင်စားပုံကို ပါဠိတော်အတိုင်းသိပါ။]။ပ။ စတုတ္ထဈာနာ ဝုဋ္ဌဟိတ္ဝာ။ သမနန္တရာ၊ စတုတ္ထဈာန်အင်္ဂါတို့ကို ဆင်ခြင်သော ပစ္စဝေက္ခဏာဝီထိ၏ အခြားမဲ့၌။ ဘဂဝါ။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ဒုက္ခခပ်သိမ်း အေးငြိမ်းတော်မူပြီ။

၂၂၀။ ဘဂဝတိ၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူပြီးလတ်သော်။ သဟပရိနိဗ္ဗာနုံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံသည်နှင့်တပြိုက်နက်။ မဟာဘူမိစာလောဟပ။ ဖလိ သု။ [ပုဒ်စဉ် ၁၆၉–၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။]။ပ။ အဘာသိ။

ဂါထာအနက်။ ။ယတ္ထ လောကေ၊ အကြင်သတ္တ–လောကင်၌။ ဧတာဒိသော၊ ဤကဲ့သို့ ရှုတော်မူအပ်သော။ (ဤကဲ့သို့ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးတော်မူသော။) သတ္ထာ၊ နတ်လူဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော။ အပ္ပဋိပုဂ္ဂလော၊ သီလ–စသော ဂုဏ်အားဖြင့် တန်းတူသောပုဂ္ဂိုလ် ရှိတော်မမူသော။ ဗလပတ္တော၊ ဉာဏ်ဆယ်ပါးတည်းဟူသောအားတော်သို့ရောက်တော်မူသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဖောက်မပြန် အမှန်ကိုယ်တိုင် အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိတော်မူသော။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူရှုသေး၏။ (တတ္ထ)လောကေ၊ ၌။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘူတာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သမုဿယံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို။ နိက္ခိပိဿန္တိ၊ ပစ်ချရကုန်လိမ့်မည်။

၂၂၁။ ပရိနိဗ္ဗုတောပ။ ဒေဝါနုမိန္ဒော၊ နတ်တို့၏ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကော၊ သိကြားသည်။ပ။ အဘာသိ။

ဂါထာအနက်။ ။သခ်ါရာ၊ ရုပ်နာမ်ဓမ္မ သင်္ခါရ–ကို့သည်။ အနိစ္စာ ဝတ၊ စင်စစ်အနိစ္စ၊ ဣတိ...မမြဲသော တရားတို့ပါတကား။ ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မိနော၊ ဖြစ်ပျက်နှစ်တန် ဖောက်ပြန်သော သဘောရှိကုန်၏။ ဥပ္ပဇ္ဇိတ္မာ၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာပြီး၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ဘင်သို့ရောက်လျက် ချုပ်ပျက်ကြကုန်၏။ တေသံ၊ ထို ရုပ်နာမ် ဓမ္မ သင်္ခါရတို့၏။ ဥပသမော၊ ငြိမ်းအေးရာမှန်၊ မြတ်နိဗ္ဗာန်သည်။ သုခေါ၊ ဒုက္ခခပ်သိမ်း ဝဋ္ဋဒုတ်သိမ်းလျက် ငြိမ်းချမ်းအေးမြချမ်းသာပေစ,တကား။

၂၂၂။ ပရိနိဗ္ဗုတောပ။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင်အနုဒ္ဓါသည်။ပ။ အဘာသိ။

ဂါထာအနက်။ ။(က) အနေဇော၊ တုန်လှုပ် တတ်သော တဏှာ–ရှိတော်မမူသော။ ယံ မုနိ၊ အကြင် မုနိတ္ထတ်တင် ဘုရားရှင်သည်။ [ယံ–၌ ပဌမာ–အနက်ဝယ် ဒုတိယာ–သက်ပါ။] သန္တိ၊ ရုပ်နာမ်ခပ်သိမ်း အေးငြိမ်းရာမှန် မြတ်နိဗ္ဗာန်ကို။ ' အာရဗ္ဘ၊ ' ရည်

ရော်ငဲ့စောင်း အကြောင်းပြု၍။ ကာလံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူချိန်ကို။ ဝါ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူခြင်းကို။ အကရိ၊ ပြုတော်မူပြီ။ ဌိတစိတ္တ သ၊ မြဲမြံခိုင်ခဲ့ တည်တံ့သော စိတ်ရှိတော်မူသော။ တာဒိနော၊ လာဘာလာဘာ စသည်ရှစ်တန် လောကဓံကြောင့် ဖောက်ပြန်မတုန် တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ တဿ၊ ထို မုနိတွတ်တင် ဘုရား ရှင်၏။ အဿာသပဿာသော၊ ထွက်သက်ဝင်သက်သည်။ နု အဟု၊ မဖြစ်တော့ပြီ။

(၁)။ အသလ္လီနေနု၊ မငြိမကပ် မတွန့်မဆုတ်သော။ ဝါ၊ ပီတိ သောမနဿ–ကြောင့် ပွင့်လင်းရွှင်ပျသော။ စိတ္တေန၊ စိတ်တော်ဖြင့်။ ဝေဒနံ၊ ကာယိက ဒုက္ခဝေဒနာကို။ အဇ္ဈော ဝါသယိ၊ ကိုယ်တော်၏ အထက်၌ သက်ဝင် တည်နေစေတော်မူပြီ။ ဝါ၊ သည်းခံတော်မူပြီ။ ပဇ္ဇောတသ၊ ဆိမ်း၏။ နိဗ္ဗာနံ ဣဝ၊ ငြိမ်းခြင်းကဲ့သို့။ (တဿ၊ ထို ဘုရားရှင်၏။) စေတသော၊ စိတ်၏။ ဝိမောက္ခော၊ အပိတ်အပင် အတားအဆီးမရှိ လွတ်မြောက်တော်မူခြင်းသည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။

၂၂၃။ ပရိနိဗ္ဗုတေ။ပ။အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာ–သည် ။ပ။အာဘာသိ။

ဂါထာအနုက်။ ။သမ္ဗာကာရဝဝရူပေတေ၊ အလုံးစုံမြတ်သော သီလ–အစရှိသော အကြောင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဝါ၊ အလုံးစုံမြတ်သော သီလ–အစရှိသော အခြင်းအရာတို့နှင့် ပြည့်စုံ တော်မူလျှင်။ သမ္ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိ နိဗ္ဗာန် စံတော်မူလတ်သော်။ တဒါ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူရာ ထိုအခါ ၌။ ဘီသနကံ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော မြေကြီး၏ တုန် လှုပ်ခြင်းသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ [ယံ–အနုက်မရှိ။] တဒါ၊ ဌ။လောမ ဟံသနံ၊ အမွေးတို့ကို ရှင်စေတတ်သော မြေကြီး၏ တုန်လှုပ်ခြင်း သည်။ ဝါ၊ ကြက်သီးမွေးညင်း ထ–လောက်အောင် မြေကြီး၏ တုန်လှုပ်ခြင်းသည်။ အာသိ၊ ပြီ။

၂၂၄။ ပရိနိဗ္ဗုတေ။ပ။ ကတ္ထ၊ ထို ရဟန်းတို့တွင်။ (ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုရာ အရပ်သို့ စည်းဝေးရောက်လာသော ရဟန်းတို့တွင်။) ယေ တေ ဘိက္ခူ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အဝီတရာဂါ၊ မကင်းသော ရာဂ–ရှိကုန်၏။ (တေ သု၊ ထို ရဟန်းတို့တွင်။) အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့သောရဟန်းတို့သည်။ပ။အန္ဓရ

ဟိုတော၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။ပ။ လဗ္ဘာတိ။ [ပုဒ်စဉ် ၂၀၁–၌ အနက် ရေးခဲ့ပြီ။]

၂၂၅။ အထ ခေါ်။ပ။ အလံ၊ ဝမ်းနည်းပူဆွေး ငိုကြွေးဖို့ရန် မသင့်။ (မာ သောစိတ်ဟု၊ စိတ်၌-ပြင်းစွာ ဝမ်းမနည်းကြပါနှင့်။ မာ ပရိဒေဝိတ္ထ၊ နှုတ်ဖြင့် ပြင်းစွာ မငိုကြွေးပါနှင့်။ နန် ဧတံ။ပ။ ဝိဇ္ဇတိ။ [ပုဒ်စဉ် ၁၀၃–၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] အာဝုသော၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ဥဗ္ဗာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကြပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ကထံ ဘူတာ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့ကို။ မနသိ၊ စိတ်၌။ကရောတိ၊ ပြုပါသနည်း။ (နှလုံးသွင်းမိပါသနည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ [ပါဠိရှိအတိုင်း လျှော်သလိုပေးလိုက်သည်။ ရှေးဦးလည်း တနည်းပေးခဲ့ပြီ။] သန္တာ ဝုသော။ပ။ လဗ္ဘာတိ။ [၂၀၁–အနက်၌ ရေးခဲ့ပြီ။] ။ပ။တံ ရတ္တာဝ သေသံ၊ ထို ကြွင်းကျန်သော ညဉ့်ကို။ ဝါ၊ ထို ညဉ့်၏ကြွင်းကျန်သောအချိန်ကို။ ဓမ္မိယာ။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ (သေခြင်းနှင့် စပ်သော တရားစကားဖြင့်။) ဝီတိနာမေသုံ၊ လွန်စေကုန်ပြီ။

၂၂၆။ အထ ခေါ်၊ ဌ။ (အရှင်တက်ရာအခါ၌။) ။ပ။ အာဝုသော အာနန္ဒ။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ ကုသိနာရုံ ပဝိသိတ္ဝာ။ ကောသိနာရကာနံ၊ ကုသိန္နာရုံ-မြို့၌ နေကုန်သော။ မလ္လာနံ၊ တို့အား။ အာရောစေဟိ၊ ပြောချေ။ (ကိုယ်၊ အဘယ်သို့ ပြောရမည်နည်း။) ဝါသေဋ္ဌာ၊ တို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပြီ။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ယဿ၊ အကြင်လာခြင်း၏။ ကာလံ၊ အချိန်ကို။ မညထ၊ သိကုန်၏။ (တံ၊ ထို လာချိန်ကို။) (ကရောထ၊ ပြုကြကုန်လော့။) ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောချေ။ဣတိ (အာမန္တေသိ)။ပ။ တေနေဝ ကရဏီယေန၊ ထို ပြုဖွယ်ကိစ္စ-ကြောင့်ပင်။ (မြတ်စွာဘုရား၏ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူခြင်းနှင့်စပ်သော ကိစ္စ-ကြောင့်ပင်။) သန္ဓိပတိတာ ယောဇ္ဇိ။ပ။ အန္တရဟိတောတိ။ [ပုဒ်စဉ် ၂၀၁–၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။

၁။ ရတ္တာဝသေသံ။ ။ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် ကဆုန်လပြည့်နေ့၏ ပဋ္ဌမ-ယံ၌ အရှေ့ဓာတ်မတက်မီ ပစ္ဆိုးသသမယ (မိုးသောက်သောအခါ) ဟု ခေါ်အပ်သော အရှေ့ဓာတ်ခါနိုး) ဝေလိဝေလင်းအချိန်မှာ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူပါသည်။ ထို့ကြောင့်–ကဆုန်လပြည့်နေ့ ညဉ့်၏ အနိုးငယ်ကျန်သေးသော (၂-နာရီခန့်လောက်) အချိန်ကို ''ရတ္တာဝသေသံ'' ဟု ဆိုသည်။

ဗုဒ္ဓသရီရဟူဇာ

၂၂၇။ အထ ခေါ၊ ဌ်။ပ။ပုရိသေ၊ တို့ကို။ (မင်းအမှူထမ်းယောကျ်ား တို့ကို။) အာဏာပေသုံ၊ စေခိုင်းကုန်ပြီ။ (အမိန့်ပေးကုန်ပြီ။) (ကိုး။) ဘဏေ၊ အမောင်တို့။ တေနဟိ၊ တိုက်တွန်း၏။ ကုသိနာရုယံ၊ ဌ်။ ဂန္ဓ မာလဥ္စ၊ ပန်း နံ့သာကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တာဒ္ဒေ၀ဝစရံ စ၊ မောင်း ကြေးနောင်–စသည်ကို တီးခတ်ခြင်း၏ သက်ဝင်တည်နေရာ တူရိ ယာ ဘဏ္ဍာကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ တူရိယာကို တီးခတ်သူကိုလည်းကောင်း။ သန္ဒိပါတေထ၊ စုဝေးစေကြကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ စေခိုင်းကုန်ပြီ။ပ။ပဋ္ဌ စ ဒုဿယုဂသတာနိ၊ ၎င်းရာသော အဝတ်အစုံတို့ကိုလည်းကောင်း။ အာဒါယ ။ပ။ ဥပသင်္ကမိ သို့။

ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ။ ဘဂ၀တော၊ ၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်တော်ကို။ (ရုပ်ကလာပ် တော်ကို။) နစ္စေဟိ၊ အက–တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဂီတေဟိ၊ သီချင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဝါဒိတေဟိ၊ အတီးအမှုတ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ မာလေဟိ၊ ပန်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်။ ဂန္ဓေဟိ၊ နံ့သာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ သက္ကရောန္တာ၊ ကောင်းစွာ ပြုကုန်လျက်။ ဂရုံ ကရောန္တာ၊ အလေးအမြတ် ပြုကုန်လျက်။ မာနေန္တာ၊ မြတ်နိုးကုန်လျက်။ ပူဇေန္တာ၊ ပူဇော်ကုန်လျက်။ စေလ၀ိတာ နာနိ၊ အ၀တ်ပိတာန်တို့ကို။(အ၀တ် မျက်နှာကြက်တို့ကို။)ကရောန္တာ၊ ပြုကုန် လျက်။ မဏ္ဍလမာဠေ၊ အ၀တ်တန်ဆောင်းတို့ကို။ ပဋိယာဒေန္တာ၊ စီရင်ကုန် လျက်။ ဧကဒိ၀သံ၊ တနေ့ကို။ ဝီတိနာမေသုံ၊ ကုန်လွန်စေကုန်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ်။ (တနေ့ လွန်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။)။ပ။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ သရီရံ၊ ကို။ စျာပေတုံ၊ မီးရှို့ခြင်းငှာ။ (မီးသင်္ဂြိုဟ်ခြင်းငှာ။) အတိ၀ိကာ လော၊ အလွန်အချိန်မဲ့ပြီ။ (အချိန် ကုန်သွားပြီ–ဟူလို။) သေ့၊ နက်ဖြန်ဌ် ။ပ။စျာပေဿာမ၊ မီးရှို့ကြကုန်စို့။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။ (စျာပေဿာမိ၊ မီးလောင်စေကြကုန်စို့–ဟု သဒ္ဒတ္ထ–ဖြစ်၏။)။ပ။ဆဋ္ဌမို ဒိ၀သံ ဝီတိနာမေသုံ။

အထ ခေါ၊ ဌ်။ (ခြောက်ရက်လွန်ရာ ထိုအခါ၌။) သတ္တမံ၊ ခုနှစ်ရက် မြောက် ဖြစ်သော။ ဒိ၀သံ၊ နေ့ဌ်။ပ။ပူဇေန္တာ၊ ပူဇော်ကုန်လျက်။ နဂရဿ၊ မြို့၏။ ဒက္ခိဏေန၊ တောင်အရပ်ဖျင်း။ ဒက္ခိဏံ၊ တောင်အရပ်သို့။ ဗဟိဒ္ဓေန၊ ပြင်ပ–ဖြစ်သော အရပ်ဖျင်း။ ဗဟိဒ္ဓံ၊ ပြင်ပဖြစ်သော အရပ်သို့။ ဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်ယူ၍။ နဂရဿ၊ ၏။ ဒက္ခိဏတော၊ တောင်အရပ်ဌ်။ပ။စျာပေဿာမ။ ဣတိ၊ ပြီ။ [ရုပ်ကလာပ်တော်ကို မြို့တွင်းသို့မလွှင့်ပဲ မြို့ပြင်ဘက်က တောင်

အရပ်ဖြင့်ပင် မြို့ပြင်ဘက် တောင်အရပ်သို့ လုတ်ဆောင်၍ မြို့နှင့် တမိုင်လောက်ဝေးသော တောင်အရပ်၌ မီးသင်္ဂြိုဟ်ကြစို့-ဟု အကြံဖြစ်သည်။]

၂၂၀။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ (ရှုပ်ကလာပ်တော်ကို မီးသင်္ဂြိုဟ်ဖို့ရာ စီစဉ်ကြရာ ထိုအခါ၌။) အဌ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော။ မလ္လပုါမောက္ခာ၊ ပါမောက္ခ-ဖြစ်သော မလ္လာမင်းတို့သည်။ 'သီတံ နှာတာ၊ ဦးခေါင်းကိုလျှော်၍ ရေချိုးပြီးကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) အဟတာနိ၊ အစာမခဲ့ဘဲဖက်ကုန်သေးသော။ ဝါ၊ အသစ်စက်စက် ဖြစ်ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ တို့ကို။ နိဝတ္ထာ၊ ဝတ်ကုန်လျက်။ မယံ ဘဂဝတော 'သရီရံ။ ဥစ္စာရေဿာမ၊ ကြွမြောက်စေကြကုန်စို့။ (မ, ယူကြကုန်စို့။) ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၍။ ဥစ္စာရေတုံ၊ ကြွမြောက်စေခြင်းငှာ။ (မ, ယူခြင်းငှာ။) နု သက္ကောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ ပ။ ဘန္တေ အနုရုဒ္ဓ။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့် ။ပ။ နု သက္ကောန္တိ။ (သော) ဟေတု၊ ထို အကြောင်းသည်။ ကော နု ခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ (သော) ပစ္စယော၊ ထို အထောက်အပံ့သည်။ ကော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်ပြီ။

ဝါသေဋ္ဌ၊ တို့။ တုမှာကံ၊ အသင်တို့၏။ အဓိပ္ပါယော၊ အလိုသည်။ (စိတ်အကြံသည်။) အညထာ၊ တမျိုးတခြားတည်း။ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏။ အဓိပ္ပါယော၊ သည်။ အညထာ၊ တမျိုးတည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ ပ။ကထံ၊ အဘယ်သို့ပါနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဝါသေဋ္ဌ၊ တို့။ မယံ။ ပ။ စျာပေဿာမာတိ၊ ဟူ၍။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ အဓိပ္ပာယော။ (ဟောတိ။) ဝါသေဋ္ဌ၊ တို့။ ဒေဝတာနံ၊ တို့၏။ အဓိပ္ပာယော၊ အလိုကား။ မယံ။ ပ။ ပူဇေန္တာ၊ ကုန်လျှက်။ နဂရသ၊ ၏။ ဥတ္တရေန၊ မြောက်အရပ်ဖြင့်။ ဥတ္တရံ၊ မြောက်အရပ်သို့။ ဟရိတ္တာ၊ ဆောင်ယူ၍။ ဥတ္တရေန ဒ္ဝါရေန၊ မြောက်တံခါးဖြင့်။ နဂရံ၊ မြို့တွင်းသို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ သွင်း၍။ နဂရဿ၊ ၏။ မဇ္ဈေန၊ အလယ်အရပ်ဖြင့်။ မဇ္ဈံ၊ အလယ်အရပ်သို့။ ဟရိတ္တာ၊ ဆောင်ယူ၍။ ပုရတ္ထိမေန၊ အရှေ့အရပ်၌ ဖြစ်သော။ ဒ္ဝါရေန၊ ဖြင့်။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ နဂရဿ၊ ၏။ ပုရတ္ထိ မတော၊ အရှေ့အရပ်၌။ မကုဋမုဗန္ဓနံ နာမ၊ မကုဋမုဗန္ဓန-မည်သော။ မလ္လာနံ၊ တို့၏။ စေတိယံ၊ စေတီသည်။ (အမြတ်တနိုးပြုအပ်သော၊ အဘိသိက်သွန်းရာ အခါဝယ် တန်ဆာဆင်ရာ မင်္ဂလာ-အိမ်တော်သည်။) (အတ္ထိ။) ၊ ထွေ၊ ဤ မင်္ဂလာအိမ်တော်၌။ ပ။ စျာပေဿာမ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဒေဝတာနံ အဓိပ္ပာယော(ဟောတိ။) တထာ၊ ထို နတ်တို့၏အလိုအထိုင်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်ပြီ။

၂၂၉။ တေန ခေါ၊ ပန သမယေန၊ ဘဒ္ဒ။ ကုသိနာရာ၊ ကုသိန္နာရုံ-မြို့သည်။ ယာဝ သန္ဓိသမလသံကဋ္ဌိရာ၊ အိမ်ခြံစပ် မစင်ကိုထုတ်ပစ်ရာအရပ်၊ အမှိုက်ပစ်ရာအရပ် တိုင်အောင်။ ဇဏ္ဏုမတ္တေန၊ ပုံဆစ်ခွေး အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဩဒိနာ၊ အပိုင်းအခြားဖြင့်။ မန္ဒာရဝပုပ္ဖေဟိ၊ မန္ဒာရဝ-ပန်းတို့ဖြင့်။ (ထင်ရှားပန်းတို့ဖြင့်။) သန္ထတာ၊ ခင်းအပ်သည်။ ဟောတိ။ပ။ဒီဃေဟိ၊ စ၊ နတ်ဦးလည်းဖြစ်ကုန်သော်။ ၊ မာနုသကေဟိ စ၊ လူဦးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ နစ္စေဟိ။ပ။ဘေ့ စ၊ ဤ မင်္ဂလာအိမ်တော်ဦးပင်။ ဘဂဝတော သရီရံ နိက္ခိပိံသု၊ ချထားကုန်ပြီ။

၂၃၀။ အထ ခေါ၊။ပ။သုခါယာတိ။ ပြုဒ်စဉ် ၂၀၅-ဦ့် အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] ။ပ။ ဘရော၊ အမောင်တို့။ တေနဟိ၊ ငါတို့တိုက်တွန်း၏။ မလ္လာနံ၊ တို့၏။ ဝိဟာတံ၊ ကောင်းစွာဖတ်အပ်သော။ ကပ္ပါသံ၊ ဝါဒမ်းကို။ သန္ဓိ ပါတေထ၊ စုဝေးစေကြကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ စေခိုင်းကုန်ပြီ။ပ။စိတကံ၊ သို့။ အာရောပေသုံ၊ တက်ရောက်စေကုန်ပြီ။ (တင်ထားကြကုန်ပြီ။)

မဟာကဿပတ္ထေရဝတ္ထု

၂၃၁။ တေန ခေါ၊ ပန သမယေန၊ ဘဒ္ဒ။ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ၊ သည်။ ပါဝါယ၊ ပါဝါ-မြို့မှ။ ကုသိနာရုံ၊ သို့။ (ဂမိယမိ၊ သွားမည်။) ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ 'မဟတာ၊ များစွာသော။' ဘိက္ခုသံ ဃေန၊ နှင့်။ ပဋ္ဌမတ္တေဟိ၊ သင်္ချာငါးလီ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ''ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ''ရဟန်းအရာတို့နှင့်။ (တနည်း) ပဋ္ဌမတ္တေဟိ ''ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ရဟန်းငါးရာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ အတူ။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နော၊ ရှည်သော်ခရီးကို သွားသည်။ ဟောတိ။ ။ပ။ မဂ္ဂါ၊ လမ်းမှ။ သြက္ကမ္မ၊ ဖယ်၍။ အညတရသ္မိं ၊ အမှတ်မရှိ တပင်သော။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်၏ အနီးအောက်ခံ။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။

တေန ခေါ၊ ပန သမယေန၊ ဘဒ္ဒ။ (ထိုင်နေရာ ထိုအခါ၌။) အညတရော၊ တယောက်သော။' အာဇီဝကော၊ ''အာဇီဝကာ-သည်။ [ရှေးက တက္ကတွန်း-ဟု ပေးကြ၏။) ကုသိနာရာယ၊ မှ။ မန္ဒာရဝပုပ္ဖံ၊ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ပ။တံ အာဇီဝကံ၊ ကို။ ,ဒ္ဒရတောဝ၊ ဘဒ္ဒပင်။ (အဝေးကပင်။) အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာနေသည်ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်ပြီ။ပ။ အမှာကံ၊ တပည့်တော်တို့၏။ သတ္ထာရံ၊ ဆရာကို။ (ဆရာဖြစ်သော ဘုရားရှင်ကို။) ဇာနာသိ အုပ်ပြီ၊ သိပါသလား။ ဣတိ၊ ဤသို့ ''ပြောပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အာမ၊ အင်း။ ဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဒ္ဒဇ္ဇ၊ ယနေ့။ သတ္ထာဟ ပရိ

နိဗ္ဗုတောဟု၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံပြီးသော ရဟန်းဂေါတမ၏ ခုနစ်ရက်ရှိပြီ။(ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီး၍ ခုနစ်ရက်ရှိပြီ။) (တနည်း) အင္ဂ၊ ယနေ့မှစ၍။ သတ္တာဟာပရိနိဗ္ဗုတောဟု၊ ခုနစ်ရက်မြောက်နေ့က ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူပြီးပြီ။[ဋီကာ။]တတော၊ ထို ပရိနိဗ္ဗာန် စံရာအရပ်မှ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣဒံ မဒ္ဒရဝပုပ္ဖံ၊ ကို။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်ခဲ့ပါပြီ။ ဣတိ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ ပြောရာ၌။ ယေ၊ တေ ဘိက္ခူ။ အဝိတရာဂါ၊ ကုန်၏။(တေသု၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်။)အပေ့ကစ္စေ။ပ။ လဗ္ဘာတိ။[ရှေးဌ ပေးခဲ့ပြီ။]

၂၃၂။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌ။ ရဟန်းတို့၏ လူးလှိမ့်ရှိုင်ကြရာ ထိုအခါ၌။ သုဘဒ္ဒေါ နာမ၊ သုဘဒ္ဒ-မည်သော။ ဝုဒ္ဓပဗ္ဗဇိတော၊ ကြီးသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုသူသည်။ (တောထွက်ရဟန်းကြီးသည်။) တဿ ပရိသာယံ၊ ဌ။ နိသိန္နော ဟောတိ။ပ။ အဝေါစ။ အာဝုသော၊ တို့။ အလံ၊ ဝမ်းနည်းငိုကြွေးဖို့မသင့်။ မာ သောစိတ္ထ၊ မာ ပရိဒေဝိတ္ထ။ တေန မဟာသမဏေန၊ ထို ရဟန်းကြီးမှ။ မယံ၊ တို့သည်။ သုမုတ္တာ၊ ကောင်းစွာလျှော့ လွတ်ကြရကုန်ပြီ။ (မယံ၊ တို့သည်။ ဝါ၊ တို့ကို။) ဣဒံ၊ ဤအမှုသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။ ဣဒံ၊ သည်။ ဝေါ၊ တို့အား။ နု ကပ္ပတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဥပဒ္ဒုတာ စ၊ ချုပ်ချယ်အပ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောမ၊ ဖြစ်ကြရကုန်၏။ (တံ ကာလာပက္ခေ-ဝတ္ထုမာန်။) ဣဒါနိ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ မယံ၊ တို့သည်။ယံ၊ အကြင်အမှုကို။(ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။)ဣစ္ဆိသာမ၊ အလိုရှိကုန်အံ့။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုနိုင်ကုန်တော့အံ့။ ယံ(ကာတုံ)။ နု ဣစ္ဆိသာမ၊ အလိုမရှိကုန်အံ့။ တံ၊ ကို။ နု ကရိဿာမ၊ မပြုပဲနေနိုင်ကုန်တော့အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ပ။ ဧနတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိတိ။ ပြုဒ်စဉ် ၁၀၃-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။]

၂၃၃။ တေန ခေါ ပန သမယေန ။ပ။ စိတကံ၊ နံ့သာထင်းပုံကို။ (အတောင် တရာ့နှစ်ဆယ်ရှိသော စန္ဒကူးနံ့သာထင်းပုံကို။) အာဠိမ္ပေယ်သာမ၊ မီးတောက်စေကုန်အံ့။ (မီးစဉ့်စေကုန်အံ့။) ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ အာဠိမ္ပေတုံ၊ မီးစဉ့်စေခြင်းငှာ။ နု သက္ကောန္တိ။ပ။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ ဘဂဝတော။ ပါဒေ၊ တို့ကို။သိရသာ၊ ဖြင့်။ နု ဝန္ဒိဿတိ၊ ရှိမခိုးရသေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက် ကာလပတ်လုံး။(အရှင်မဟာကဿပ-ကမြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ဦးခေါင်းဖြင့် ရှိမခိုးရသေးသမျှ ကာလပတ်လုံး။) စိတကော၊ သည်။ နု ဇ္ဇလိဿတိ၊ မီးတောက်လိမ့်မည်မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ နတ်တို့၏အလို ဖြစ်၏။ပ။

၂၃၄။ ·အထ ခေါ်။ပ။ ကြုံတေန့၊ ကုဿိန္နာရုံ-မြို့ မကုဋ္ဌဗန္ဓုန-မည်သော မင်းလာ အိမ်တော်ဝယ် မြတ်စွာဘုရား၏ နှုံသာထင်းပုံရှိရာ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသဲက်မိ၊ သွားပြီ ။ပ။ ကေံသံ၊ လက်ဝဲတဘက် ပခုံးထက်၌။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ကရိတ္ဝာ၊ ပြု၍။ (လက်ကတော့ တင်၍။) အဠလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတ္ဝာ၊ ညွှတ်စေ၍။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ စိတကံ၊ ကို။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရိုအသေကို။ပ။ ဝန္ဒိ။ တာနိပိ ပဠု ဘိက္ခုသတာနိ၊ ထိုရဟန်း ငါးရာတို့သည်လည်း။ပ။ ဝန္ဒိံသု။ အာယသ္မတာ မဟာကဿပေန၊ သည်လည်းကောင်း။ တေဟိ စ ပဠုဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဝန္ဒိတေ စ၊ ရှိခိုးအပ်ပြီးသော်ကား။ (ရှိခိုးအပ်ပြီးရာ အခါ၌ကား။) သယမေဝ၊ အလိုလိုသာလျှင်။ စိတကော၊ သည်။ ပဇ္ဇလိ၊ မီးတောက်ပြီ။

[illegible] ၂၃၅။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဇာယမာနဿ၊ မီးလောင်အပ်သော။ သရီရဿ၊ ကိုယ်တော်၏။ (ရုပ်ကလာပ်တော်၏။) ဆဝိတိ ဝါ၊ အရေပါးမူလည်းဖြစ်သော။ (အပေါ်ရေမူလည်းဖြစ်သော။) စမ္မဿ ဝါ၊ အရေထူးမူလည်းဖြစ်သော။ (အတွင်းရေမူလည်းဖြစ်သော။) မံသံတိ ဝါ၊ အသားမူလည်းဖြစ်သော။ နှာရုတိ ဝါ၊ အကြောမူလည်းဖြစ်သော။ လသိကာတိ ဝါ၊ အစေးမူလည်းဖြစ်သော။ ယံ၊ အကြင်ကောင္ဒေါသ-သည်။ (အကြင် အဖို့အစုသည်။) အဟောသိ။ တဿ၊ ထို ကောင္ဒေါသ-၏။ ဆာရိကာ၊ ပြာသည်။ နေဝ ပညာယိတ္ထ၊ မထင်ရှား။ မသိ၊ မီးသေးသည်။ န (ပညာယိတ္ထ)။ [မကျွန်သည်ကို "မထင်ရှား" ဟုဆိုသည်။] သရီရာနေဝ၊ သရီရ-ဓာတ်တော်တို့သည်သာ။ (မြတ်လေးပန်းငုံ အဆင်း၊ ဆေးကြောအပ်ပြီးသော ပုလဲအဆင်း၊ ရွှေအဆင်း-နှင့် တူသောအဆင်းရှိသော ဓာတ်တော်တို့သည်။) အဝသိသိံသု၊ ကြွင်းကျန်ကုန်ပြီ။ [ကိုယ်၏ အစိတ်အပိုင်းဖြစ်သော အရိုးတော်တို့ကို "သရီရ-ဓာတ်တော်" ဟု ခေါ်သည်။]

ဃေယျထာပိ နာမ၊ ကား။ ဇာယမာနဿ၊ သော။ သပ္ပိဿ ဝါ၊ ထောပတ်၏သော်လည်းကောင်း။ တေလဿ ဝါ၊ ဆီ၏သော်လည်းကောင်း။ ဆာရိကာ၊ သည်။ နေဝ ပညာယတိ ဃေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ပ။ အဝသိသိံသု။ တေသဉ္စ ပဠုန် ဒုဿယုဂသတာနံ၊ ထို ငါးရာသော အဝတ်အစုံတို့တွင်။ သဗ္ဗအဘ္ဘန္တရိမံ၊ အလုံးစုံသော အဝတ်စုံတို့၏ အတွင်း၌ဖြစ်သော။ [အောက်ဆုံးက အစုံကို ဆိုလိုသည်။] ယဉ္စ၊ အကြင် အဝတ်တစုံကိုလည်းကောင်း။ ဗာဟိရံ၊ အပ-၌ဖြစ်သော။ ယံ စ၊ အကြင် အဝတ်တစုံကိုလည်းကောင်း။ [အပေါ်ဆုံးကအစုံကို ဆိုလိုသည်။] ဒွေဝ၊ နှစ်စုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဒုဿာနိ၊ တို့ကို၊ နဋ္ဌယိံသု၊ မီးမလောင်အပ်ကုန်။

ဘဂဝတောဝေ၊ ၏။ သရီရေ၊ ကို။ ဒဆေ့ စ၊ မီးလောင်အပ်ပြီးသော်။ (တေဇောဓာတ် လောင်အပ်ပြီးသော်။) အန္တလိက္ခာ၊ ကောင်းကင်မှ၊ ဥဒကဓာရာ၊ ရေအယဉ်သည်။ ပါတုဘဝိတ္ထာ၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်၍။ ဘဂဝတောဝေ၊ ၏။ စိတကံ၊ နှံသာထင်းပုံကို။ နိဗ္ဗာပေသိ၊ ငြိမ်းစေပြီ။ ဥဒကသာလတောပိ၊ ရေရှိသော အင်ကြင်းပင်မှလည်း။ (စိမ်းသောအင်ကြင်းပင်မှလည်း။) (ဥဒကဓာရာ။) အမ္ဗုန္ဒမိတ္ထာ၊ ရွေးရှုညွှတ်၍။ (ရွေးရှုထုက်လာ၍။) ။ပ။ နိဗ္ဗာပေသိ။ ကောသိနာရကာ မလ္လာပိ။ သဗ္ဗဂန္ဓောဒကေန၊ အလုံးစုံသော နှံသာရေဖြင့် ။ပ။ နိဗ္ဗာပေသုံ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ (ဓာတ်တော်တို့ကို မြို့တွင်းသို့ သွင်းပြီးရာ ထိုအခါ ဌ။) ။ပ။ သရီရာနိ၊ သရီရဓာတ်တော်တို့ကို (ကိုယ်၏ အစိတ်အပိုင်း ဖြစ်သော အရိုးတော်တို့ကို။) သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်လုံးလုံး။ သန္ဓာဂါရေ၊လွှတ်တော်ဌ။သတ္တိပဏ္ဍရံ၊ လှောင်ချိုင့်နှင့်တူသော လုံအံပေါင်းကို။ ဝါ၊ လှောင်ချိုင့်နှင့်တူသော လုံကိုင်သူလူအပေါင်းကို။ (လုံကိုင်ထားသော ယောကျ်ားအစောင့်အရှောက်ကို။) ကရိတ္ထာ၊ ပြု၍။ ဇေဋ္ဌပါဟာရံ၊ လေး အကာအရံကို။ (လေးကိုင်ထားသော ယောကျ်ား အစောင့်အရှောက်ကို။ ပရိကို့ပါပေတ္ထာ၊ ထက်ဝန်းကျင် ဝန်းရံစေ၍။ နစ္စေဟိ။ပ။ ဂန္ဓေဟိ၊ တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ သက္ကရိ သု၊ ကောင်းစွာ ပြုကုန်ပြီ။ ဂရုံ၊ အလေးအမြတ်ကို။ ကရိ သု၊ ပြုကုန်ပြီ။ မာနေသုံ၊ မြတ်နိုးကုန်ပြီ။ ပူဇေသုံ၊ ပူဇော်ကုန်ပြီ။

သရီရဝေဘာဇနဏ

၂၃၄။ မာဂဓေ၊ မဂဓ-တိုင်း၏ အရှင်ဖြစ်သော။ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ ဝေဒေဟီ-မိဖုရား၏ သားတော်ဖြစ်သော။ အဇာတသတ္တု၊ အဇာတသတ်မည်သော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အယောသိ၊ ကြားပြီ။ (ကိုယ်၏)ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုသိနာရာယံ၊ ဌ။ ပရိနိဗ္ဗုတော ကိရ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူပြီတဲ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြားပြီ ။ပ။ မလ္လာနံ၊ တို့၏။ (အထံသို့။) ဒူတံ၊ တမန်ကို။ ပါဟေသုံ၊ စေလွှတ်ပြီ။ (ကိုယ်၊ အဘယ်သို့ကြံ၍ စေလွှတ်သနည်း။)ဘဂဝါ ပိ၊ သည်လည်း။ ခတ္တိယော၊ မင်းမျိုးမင်းနွယ်တည်း။ အဟံ ပိ ခတ္တိယော။ အဟံ ပိ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သရီရာနံ၊ တို့၏။ ဘာဂံ၊ အဖို့ကို။ အရဟာမိ၊ ရထိုက်၏။ပ။ သရီရာနံ၊ တို့၏။ ထူပံ စ၊ ပုထိုးတော်ကိုလည်းကောင်း။ မဟံ စ၊ ပူဇော်ပွဲကိုလည်းကောင်း။ ကရိဿာမိ၊ ပြုမည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍ စေလွှတ်ပြီ။ [တမန် လွှတ်ရုံသာ မဟုတ်၊ အာသာတကြည်တောင်း၍

မပေးလျှင် လုယူဖို့ရန် စစ်တပ်ဖြင့် ထွက်လာသည်–ဟု အဋ္ဌကထာမိန့်သည်။ နောက်နောက်မင်းများ၌လည်း နည်းတူသိပါ။]

ဝေသာလိကာ၊ ဝေသာလီ–မြို့၌ နေကုန်သော။ လိစ္ဆဝီ၊ လိစ္ဆဝီ–မင်းတို့သည်။ပ။ ကပိလဝတ္ထု၊ ဝ-ါသီ၊ ကပိလဝတ္ထုမြို့၌ နေကုန်သော။ သက္ယာ၊ သာကီဝင်မင်းတို့သည်။ပ။ ဘဂဝါ။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဥတိ သေဋ္ဌော၊ အမြတ်ဆုံးသော ဆွေတော်မျိုးတော်တည်း။ပ။ အလ္လကပ္ပကာ၊ အလ္လကပ္ပ–တိုင်း၌ နေကုန်သော။ ဗုလယော၊ ဗုလိမင်းတို့သည်။ပ။ ရာမဂါမကာ၊ ရာမ–ရွာ၌ နေကုန်သော။ ကောဋ္ဌိယာ၊ ကောဋ္ဌိယာ–မင်းတို့သည်။ပ။ ဝေဋ္ဌဒီပကော၊ ဝေဋ္ဌဒီပ–တိုင်း၌နေသော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏ–သည်။ပ။ ပါ ဝေယျကာ၊ ပါ၀ါ–မြို့၌ နေကုန်သော။ မလ္လာ၊ မလ္လ–မင်းတို့သည်။ပ။

ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တော်၊ တမန်လွှတ်၍ ပြောအပ်သော်။ ကောသိနာရကာ၊ ကုသိန္နာရုံ–မြို့၌ နေကုန်သော။ မလ္လာ၊ တို့သည်။ တေ သယေ၊ ထိုမင်းအပေါင်းတို့ကို။ (တေ) ဂဏော၊ ထို ဂိုဏ်းအပေါင်းတို့ကို။(ထို အဖွဲ့အစည်းတို့ကို။) တေ ဒဝေါစုံ။ (ကိုံ။) ဘဂဝါ အမှာကံ။ ဂါမခေတ္တော၊ ဂါမ–ခေတ်၌။ (ရွာအပိုင်းအခြား၌။) ပရိနိဗ္ဗုတော။ပ။ ဘာဂံ။ နဒ္ဒသာမ၊ မပေးနိုင်ပါကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောကုန်ပြီ။

၂၃၇။ ဝေ ဝုတ္တော်။ ဒေါဏော၊ ဒေါဏ–မည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ပ။ အဝေါစ။

ဂါထာအနုက်။(၁)။ ဘောန္တော၊ အို မင်းအပေါင်းတို့။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဂေ၀ါစံ၊ တခုန်းသော စကားကို။ (စကားတခွန်းကို။)သုဏန္တု၊ နားစိုက်ကြပါကုန်။ အမှာကံ၊ ကျွန်ုပ်တို့၏။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ခန္တီ၀ါဒေါ၊ ခန္တီ၀ါဒ–ရှိသည်။(သည်းခံခြင်းကို အကောင်းဆုံးဟု ပြောဟောတော်မူလေ့ရှိသည်။) အဟု၊ ဖြစ်ပါပြီ။ ဥတ္တမ ပုဂ္ဂလဿ၊မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား၏။သရီရဘာဂေ၊ ခေတ်တော် အစုဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အယံ သမ္ဘဟာရော၊ ဤသို့ လက်နက်တို့ဖြင့် ပြင်းစွာ ပုတ်ခတ် သတ်ဖြတ်ခြင်းသည်။သာဓု၊ ကောင်းသည်။ နဟိ သိယာ၊ မဖြစ်ရုပါ။

(၂) ဘောန္တော၊ အို မင်းအများတို့။ တုမှေ။ သဟိတာ၊ တကွဖြစ်ကုန်သည်။ (မကွဲမပြား တသားတည်း ဖြစ်ကုန်သည်။) သမဂ္ဂါ၊ ကိုယ် နှုတ်–အားဖြင့် ညီညွတ်ကုန်သည်။ သမ္မောဒမာနာ၊ စိတ်အားဖြင့်လည်း ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။ (ဟောထ၊ ဖြစ်ကြပါ

ကုန်လေ့။ ဘဂဝတော၊ ၏။) သုရိယာနိ၊ သရိုရ-ဓာတ်တော်တို့ကို။ အဋ္ဌဘာဂေ၊ ရှစ်ဖို့ ရှစ်စုတို့ကို။ ကရောမ၊ ပြုကြပါကုန်စို့။ ဒီသာသု၊ အရပ်မျက်နှာတို့၌။ ထူပါ၊ ပုထိုးတော်တို့သည်။ ဝိတ္ထာ ရိကာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ပြန့်ကျယ်ခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကြပါစေကုန်။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ဇနာ၊ လူတို့သည်။ စက္ခုမတော၊ ဗုဒ္ဓ ဓမ္မ သင်္ဃနှင့် ဒီဗ္ဗ ပညာ ငါးဖြာသော စက္ခုရှိတော်မူသော ဘုရားရှင်၏ (အပေါ်၌။) ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုပါကုန် ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။

၂၃၀။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဆရာပုဏ္ဏား။ တေနဟိ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ (တနည်း) တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ (ဒီလိုဆိုလျှင်။) ဟဉ္စေဝ၊ အသင် ဆရာပုဏ္ဏား သည်သာ။ ဘဂဝတော သရီရာနိ။ အဋ္ဌဝ၊ ရှစ်ဖို့ရှစ်စု အားဖြင့်။ သမံ၊ အညီအမျှ။ သုဝိဘတ္တံ၊ ကောင်းစွာဝေဖန်အပ်သည် မည်လောက်အောင်။ ဝိဘဇာဟိ၊ ဝေဖန်ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောကုန်ပြီ။ (တောင်းပန်ကုန်ပြီ။) ။ပ။ အဝေါစု။ (ကိုး။) ဘောန္တော၊ အို မင်းအများတို့။ မေ၊ ကျွန်ုပ်အား။ ဣမံ တုမ္မံ၊ ရှေဖြင့်ပြုအပ်သော ဤ ဓာတ်တော်ချင့်ခွက်ကို။ (ဓာတ်တော်ချင့် ကြောင်း ဤ ရွှေစလယ်တောင်းကို။) ဒဒန္တု၊ ပေးကြပါကုန်။ အဟံပိ၊ သည် လည်း။ တုမ္ဘေသု၊ ၏။ ထူပဋ္ဌ မဟဋ္ဌ။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါမည်။ ဣတိ၊ ပြီ။ပ။ အဒံသု။ [ရှေးနိဿယတွင် "တုမ္ဘံ၊ ဓာတ်တော်ချင့်သောအိုး" ဟု ပေး၏။]

ပိပ္ပလိဝနိယာ၊ ပိပ္ပလိ-တောင်္ခ နေကုန်သော။ မောရိယာ၊ မောရိယ-မင်းတို့သည်။ပ။ဘဂဝတော၊ ၏။ သရီရာနိ၊ တို့ကို။ ဝိဘဇ္ဇာနိ၊ ဝေဖန် အပ်ပြီးပါကုန်ပြီ။ ဣတော၊ ဤ မီးသင်ဂြိုဟ်ရာ အရပ်မှ။ အင်္ဂါရံ၊ မီးသွေး ကို။ ဟရထ၊ ဆောင်ယူကြပါကုန်။ ဣတိ၊ ကုန်ပြီ။ပ။ဟရိ သု။

ဓာတုထူပကထာ

၂၃၉။ အထ ခေါ၊ ဌ။ (ဓာတ်တော်တို့ကို ဝေဖန်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။) [အဋ္ဌကထာအလို "အထ ခေါ၊ ဓာတ်တော်တို့ကိုဆောင်ယူပြီးရာ ထိုအခါ ၌" ဟု ဆိုပါ။] ။ပ။ ရာဇဂဟော၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ပ။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီ-မြို့၌။ပ။ အကံသု၊ ပြုကုန်ပြီ။ပ။ ကပိလဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကပိလဝတ်-မြို့၌ ။ပ။ အလ္လကပ္ပေ၊ အလ္လကပ္ပ-တိုင်း၌ ။ပ။ ရာမဂါမေ၊ ရာမ-ရွာ၌။ပ။ ဝေဋ္ဌဒီပေ၊ ဝေဋ္ဌဒီပ-တိုင်း၌။ပ။ ပါဝါယံ၊ ပါဝါ-မြို့၌။ပ။ ကုသိနာရာယံ၊ ကုသိနာရုံ-မြို့၌။ပ။ ပိပ္ပလိဝနေ၊ ပိပ္ပလိ-တောင်္ခ။ပ။ ဣတိ၊

ဤသို့လျှင်။ အံ့ဘ၊ ရှစ်ဆူတို့သည်။ (စေတီ–ရှစ်ဆူတို့သည်။) သရီရတ္ထုပါ၊ ဓာတ်တော် ဌာပနာရာ ပုထိုးတို့တည်း။ နဝမော၊ ကိုးခုမြောက် စေတီသည်။ တုမ္မတ္ထုပေါ၊ ဓာတ်တော်ချင့်ခွက်ကို ဌာပနာရာ စေတီတည်း။ ဒသ–မော၊ သည်။ အင်္ဂါရတ္ထုပေါ၊ မီးသွေးတော်တို့ကို ဌာပနာရာ စေတီတည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝါ၊ ဤနည်းအားဖြင့်။ ဘော၊ ဤဓာတ်တော်တို့ကို ဝေဖန်ခြင်း၊ ဆယ်ဆူသော ပုထိုးတို့ကို ပြုခြင်းသည်။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ဇမ္ဗူဒီပ်၌ ရှေးက ဖြစ်ဖူးပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ သံဂါယနာတင်ထေရ်တို့ ဆိုကြကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (သုတံ၊ နာယူမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။) ဧဝံ မေ သုတံ–မှ သုတံ–သို့ပြန်လှည့်သည်။]

၂၄၀။ **ဂါထာအနက်။** (၁)။ စက္ခုမတော၊ ဗုဒ္ဓ ဓမ္မ သမန္တ–နှင့် ဒိဋ္ဌ ပညာငါးဖြာသောစက္ခု ရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏။ သရီရံ၊ သရီရ–ဓာတ်တော်သည်။ အဋ္ဌ ဒေါဏံ၊ ရှစ်ဒေါဏရှိ၏။ (ရှစ်စိတ်ရှိ၏။) သတ္တဒေါဏံ၊ ခုနစ်ဒေါဏ–ရှိသော ဓာတ်တော်ကို။ (ခုနစ်စိတ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဓာတ်တော်ကို။) ဇမ္ဗုဒီပေ၊ ဇမ္ဗူဒီပ်၌။ (အိန္ဒိယ–နိုင်ငံ၌။) မဟေန္တိ။ ပူဇော်ကြကုန်၏။ ပုရိသဝရုတ္တမသာ၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ယောကျ်းမြတ် ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား၏။ (အသာအလွန်မရှိသော ယောကျ်းမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။) ဧကံ စ ဒေါဏံ၊ တစ်ဒေါဏ–ရှိသော ဓာတ်တော်ကို ကား။ ရာမဂါမေ၊ ရာမ–ရွာ၌။ နာဂရာဇာ၊ နဂါးမင်းသည်။ မဟေတိ၊ ပူဇော်၏။

(၂)။ ကော၊ တဆူသော။ [ဟိ–သည် အနက်မရှိ။] ဒါဋ္ဌာ၊ စွယ်တော်ကို။ တိဒိဝေဟိ၊ တာဝတိံသာ–နတ်တို့သည်။ ပူဇိတာ၊ ပူဇော်အပ်ပြီ။ ကော ပန၊ တဆူသော စွယ်တော်ကိုကား။ ဂန္ဓာရ ပုရေ၊ ဂန္ဓာရ–ပြည်၌။ [ယခုအခါ "တရုတ်ပြည်"ဟု အသိအမှတ်ပြုကြ၏။] မဟိယတိ၊ ပူဇော်အပ်၏။ ပုန၊ တဖန်။ ကော်၊ တဆူသော စွယ်တော်ကို။ ကာလိင်ရညော၊ ကာလိင်–မင်း၏။ ဝိဇိတေ၊ နိုင်ငံ၌။ (မဟေတိ၊ ပူဇော်၏။) ကော် ပန၊ တဆူသော စွယ်တော်ကို ကား။ နာဂရာဇာ၊ သည်။ မဟေတိ၊ ၏။

(၃)။ တယော၊ ထိုဓာတ်တော် စွယ်တော်၏ပင်။ တေဇေန၊ တန်ခိုးကြောင့်။ ဝသုန္ဓရာ၊ မြတ်သောဥစ္စာ ရတနာတို့ကို ဆောင်ဌာ။ အယံ မဟီ၊ ဤမြေကြီးကို။ ဒေ..ယာဂသေဋ္ဌေဟိ၊ မြတ်

သော မာတ်တော်တို့ကို ပိုသေစွာ ပူဇော်ခြင်းတို့ဖြင့်။ အလက်တာ၊ ဘုန်းဆာဆင်အပ်ပြီ။ ဝေ၊ ဤသို့လျှင်။ စက္ခုမတော၊ ၏။ ဤမမ် သရီရုံ၊ ဤ သရီရ–မာတ်တော်ကို။ သက္ကတ၊ သက္ကတေဟိ၊ ကောင်းစွာပြုအပ် ပူဇော်အပ်သူတို့က ကောင်းစွာပြုအပ် ပူဇော်အပ်သူတို့ သည်။ သုသက္ကတံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ် ပူဇော်အပ်ပြီ။

(၄)။ ယော၊ အကြောင် မာတ်တော်အပေါင်းကို။ ဒေ၀ိန္ဒ နာဂိန္ဒ နရိန္ဒ ပူဇိတော၊ နတ်မင်း နဂါးမင်း လူမင်း–တို့သည် ပူဇော်အပ်ပြီ။ မနုဿိန္ဒသေဋ္ဌော၊ လူမင်းတို့ထက်မြတ်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ တထေ၀၊ ထို့အတူပင်။ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်ပြီ။ (တံ၊ ထိုမာတ်တော်အပေါင်းကို။) လဘိတ္ဝာ၊ ရ၍။ (ရလျှင်။) တမ္ပေ၊သင်တို့သည်။ ပဋ္ဌလိကာ၊ ချီအပ်သော လက်အုပ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ၀ါ၊ လက်အုပ်ချီကုန်လျက်။ ဝန္ဒထ၊ မြတ်မြတ်နိုးနိုး ရှိခိုးလိုက်ကြကုန်လော့။ ဗုဒ္ဓေ၊ သုံးလူ့ထွတ်တင် ဘုရားရှင်ကို။ ဟ၀ေ၊ စင်စစ်။ ကပ္ပသတေ ပိ၊ ရာပေါင်းများစွာ ကမ္ဘာတို့ဖြင့်သော်မှလည်း။ ဒုလ္လဘော၊ ခဲယဉ်းစွာ ရအပ်၏။ ၀ါ၊ ရနိုင်ခဲ၏။

(၅)။ စတ္တာလီသ သမာ၊ အတိအက္ခ၊ လေးဆယ်ကုန်သော။ ဒန္တာ၊ သွားတော်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သမ္ဘသော၊ ကြွင်းမဲ့ညီသို့ အလုံးစုံအားဖြင့်။ ကေသာ၊ဆံတော်တို့ကိုလည်းကောင်း။ လောမာစ၊ မွေးညင်းတော်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဧကေကံ၊ တစ်ချောင်းစီ တပင်စီ။ စက္ခု၀ါဒိပရမ္ပရာ၊ စက္ခုဝဋ္ဌာ–အဆက်ဆက်တိုင်အောင်။ ဒေ၀ါ၊ နတ်တို့သည်။ ဟရိံသု၊ ကောင်းစွာဆောင်ယူ ပူဇော်ကြကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ အပြီးတည်း။

ဘတိယံ၊ သုံးသုတ်မြောက်ဖြစ်သော။ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ္တံ၊သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

အမှာ။ ။အဋ္ဌဒေ၀ါ–စသော ဤ ၇ါထာတို့ကို သီဟိုဠ်ကျန်းသား ထေရ်တို့ ထည့်ထားအပ်သည်။

မဟာဝဂ္ဂပါဠိတော်နိဿယ

၄-မဟာသုဒဿနသုတ္တ

အမှာ။ ။ရှေးရှေး သုတ်များ၌ အနက်ရေးအပ်ပြီးသောပုဒ်များ နှင့် လွယ်ကူသောပုဒ်များကို အနက်မပေးတော့ပါ။ ပို့ချသော ဆရာများကမူ တပည့်များနှုတ်တက်အောင် မကျော်ပဲ ပို့ချကြပါ။

[1] ၂၄၁။ ဧဝံ မေ သုတံ–ကော် သမယံ ဘဂဝါ။[မဟာပဒါန–သုတ်တော် အစ–အတိုင်း အနက်ပေးပါ။ "မဟာသုဒဿနသုတ္တံ၊ မဟာသုဒဿန–သုတ်တော်ကို"ဟု ဆိုရှိသာထူး၏။] ကုသိနာရယံ၊ ကုသိန္နာရုံမြို့၌။ ဝါ၊ ကုသိန္နာရုံမြို့၏ အနီးဖြစ်သော။ ဥပဝတ္တနေ၊ အကွေ့ဖြစ်သော။ မလ္လာနံ၊ တို့၏။ သာလဝနေ၊ အင်ကြင်းဥယျာဉ်၌။ ယမကသာလာနံ၊ အစုံဖြစ်သော အင်ကြင်းပင်ပျိုတို့၏။ အန္တရေန၊ အလယ်၌။ ပရိနိဗ္ဗာနသမယေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူခါနီးအခါန်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။အထ ခေါ။ပ။ကရိဿန္တိတိ။ [ပုဒ်စဉ် ၂၁၀–၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။]

[2] ၂၄၂။ ။ပုဒ်စဉ် ၂၁၀–၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။

ကုသာဝတီရာဇဓာနီ

ဘူတပုဗ္ဗံ။ပ။ ဒသမေနသဒ္ဒေန။ [ပုဒ်စဉ် ၂၁၀–၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ကုသာဝတီ၊ ကုသာဝတီ မည်သော။ ရာဇဓာနီ၊ မင်းနေပြည်တော်သည်။ သတ္တဟိ၊ ခုနှစ်ထပ်ကုန်သော။ ပါကာရေဟိ၊ မြို့ရိုး တို့ဖြင့်။ ပရိက္ခိတ္တာ၊ ကာရံအပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ကော၊ တထပ်သော။ ,ပါကာရော၊ မြို့ရိုးကို။ သောဝဏ္ဏမယော၊ ရွှေဖြင့်ပြုလုပ်အပ်၏။ (တနည်း)ကော ပါကာရော၊ သည်။ သောဝဏ္ဏမယော၊ ရွှေ–ပကတိ ရှိ၏။ (ရွှေ–အတိ ပြီး၏။) ကော၊ တထပ်သော မြို့ရိုးသည်။ ရူပိယ–မယော၊ ငွေဖြင့် ပြုလုပ်အပ်၏။ ဝါ၊ ငွေ–ပကတိ ရှိ၏။ ကော၊ သည်။ ဝေဠုရိယမယော၊ ကြောင်မျက်ရွဲဖြင့် ပြုလုပ်အပ်၏။ ကော။ ဖလိက–မယော၊ ဖန်ဖြင့် ပြုလုပ်အပ်၏။ ကော။ လောဟိတက်မယော၊ ပတ္တမြားနီ ဖြင့်ပြုလုပ်အပ်၏။ ကော။ မသာရဂလ္လမယော၊ ပတ္တမြားပြောက်ဖြင့် ပြုလုပ် အပ်၏။ ကော၊ တထပ်သော မြို့ရိုးသည်။ သဗ္ဗရတနမယော၊ အလုံးစုံသော

ရတနာတို့ဖြင့် ပြုလုပ်အပ်၏။ ဝါ၊ အလုံးစုံသော ရတနာ-ပကတိ ရှိ၏။ (အတိ-ပြီး၏။)

အာနန္ဒ။ ကုသဝတီယာ၊ သော။ ဆုဇရာနိယာ၊ ဌ။ စတုန်း၊ လေးမျိုး ကုန်သော။ ဝဏ္ဏာနံ ၊ အဆင်းတို့၏။ (ရှေ,ဝဲ,ကြောင်မျက်ရှဲ,ဖန်-ဟူသော အဆင်း ၄-မျိုးတို့၏။) ဒ္ဒါရာနိ၊ တံခါးတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ရှိကုန်ပြီ။ ကော်၊ တခုသော။ ဒ္ဒါရံ၊ တံခါးသည်။ သောဝဏ္ဏမယံ၊ ၏။ပ။ ဧကေကသ္မိံ ၊ တခု တခုသော။ ဒ္ဒါရေ၊ တံခါးဌ။ တိပေါရိသင်္ဂါ၊ မဏ္ဍိမပုရိသ၏ အရပ်-အသူ အားဖြင့် ;သုံးရပ် သုံးသူ အကျယ်အပြန့် ;ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ မဏ္ဍိမပုရိသ၏ အတောင်အားဖြင့် တဆယ့်၂ါးတောင် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ [အတိုင်း အရှည်"လုံးပတ်" ကို ဆိုလိုသည်။] တိပေါရိသနိ၁ါတာ၊ မဏ္ဍိမပုရိသ၏ အရပ်-အသူအားဖြင့် သုံးရပ်-သုံးသူ အတိုင်းအရှည်ရှိအောင် မြေဌ်မြှုပ်ထား အပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ တဆယ့်၂ါးတောင်ရှိအောင် မြေဌ် စိုက်ထားအပ်ကုန် သော။ ဥဗ္ဗေဓေန၊ အစောက်အားဖြင့်။ (အမြင့်အားဖြင့်။) ဒ္ဒါဒသ-ပေါရိသာ၊ မဏ္ဍိမပုရိသ၏ အရပ်-အသူအားဖြင့် တဆယ့်နှစ်ရပ် ;တဆယ့်နှစ်သူ ရှိကုန်သော။ (အမြင့်အားဖြင့် မဏ္ဍိမပုရိသ-လူ၏ အရပ်-အသူ ဆယ် ;နှစ် ပြန်လောက်မြင့်ကုန်သော-ဟူလို။) သတ္တ သတ္တ၊ ခုနစ်တိုင် ခုနစ်တိုင် ကုန် သော။ သေကာ၊ တံခါးတိုင်တို့သည်။ နိ၁ါတာ၊ စိုက်ထားအပ်ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ကော၊ ါတတိုင်သော။ သေကာ၊ တံခါးတိုင်သည်။ သောဝဏ္ဏမယာ၊ ၏။ပ။

အာနန္ဒ။ ကုသာ၀တီ၊ သော။ ဆုဇရာနိ၊ သည်။ သတ္တဟိ၊ ခုနစ်ခု ကုန် သော။ တာလပန္တိဟိ၊ ထန်းပင်အစဉ်တို့ဖြင့်။ ပရိက္ခိတ္တာ၊ ကာရံအပ်သည်။ အဟောသိ၊ [သဲတို့ဖြင့် ရောပြွမ်းသော ညီညာသော မြေအပြင်ဝယ် မြို့ရိုး ခုနစ်ထပ်တို့၏ အကြားဌ ထန်းပင်အစဉ် ;ခုနစ်ထပ်ရှိ၏။ အမြင့်အားဖြင့် အတောင်ရှစ်ဆယ် ရှိ၏။] ကော၊ တမျိုးသော။ တာလပန္တိ၊ ထန်းပင် အစဉ်သည်။ သောဝဏ္ဏမယာ၊ ရှေ-ပကတိ ရှိ၏။ ဝါ၊ ရှေ-အတိ ပြီး၏။ ။ပ။ သောဝဏ္ဏမယာ၊ ရှေ-ပကတိ ရှိသော။ ဝါ၊ ရှေ-အတိ ပြီးသော။ တာလာ၊ ထန်းပင်၏။ သောဝဏ္ဏမယော၊ သော။ ခန္ဓော၊ ပင်စည်

၁။ ရှေးနိုဿယ။ ။စတုန်း၊ ကုန်သော။ ဝဏ္ဏာနံ၊ အဆင်းတို့၏။ ပဝတ္တာနိ၊ဖြစ်ရာ ဖြစ်ကုန်သော။ (တည်ရာ ဖြစ်ကုန်သော။) ဒ္ဒါရာနိ အဟောသုံ။ ဒ္ဒါဒသ ပေါရိသာ၊ မဏ္ဍိမပုရိသ၏ အတောင်ဖြင့် တဆယ့်နှစ်တောင် အစောက်ရှိကုန်သော။ ဤသို့-ရှေးနိုဿယ-ဌ ပေးသည်။ နောက်ဌလည်း ဤ၀ါကျမျိုးဝယ် ဤသို့ပင် ထည့်ပေးထား ပေသည်။

သည်။ အဟောသိ။ ပတ္တာနိ စ၊ အရှက်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဖလာနိ စ၊ အသီးတို့သည်လည်းကောင်း။ ရူပိယမယာနိ၊ ငွေ–ပကတိ ရှိကုန်၏။ ဝါ၊ ငွေ–အတိ ပြီးကုန်၏။ပ။[နောက်၌–ဤနည်းမှီး၍ ပေးပါ။]

ဝါတေရိတာနံ၊ လေသည် တိုက်ခတ်အပ်ကုန်သော။ တာသံ တာလ–ပန္တိနံ၊ ထို ထန်းပင်အစဉ်တို့၏။ သဒ္ဒေါ၊ အသံသည်။ ဝဂ္ဂု စ၊ ကောင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ သာယာသည်လည်းကောင်း။ ရဇနီယော စ၊ တပ်မက်ဖွယ် ကောင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ တပ်မက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သည်လည်းကောင်း။ ခမနီယော စ၊ နှားခံသာဖွယ် ဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ နှားမငြိုးဖွယ် ဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ [ကမနီယော စ၊ နှစ်သက်ဖွယ် ကောင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သည်လည်းကောင်း။ ဤသို့လည်း–ပါ၌ရှိ၏။] မဒနီယော စ၊ မာန်ယစ်ဖွယ် ကောင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မာန်ယစ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သည်လည်းကောင်း။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အာနန္ဒ။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ–မည်သည်ကား။ သုဝိနီတာ၊ အလျှော့အတင်းတို့ဖြင့် ကောင်းစွာပြုပြင်အပ်သော။ ဝါ၊ ဆဲဆဲ ငင်ငင်–တီးခြင်း လျှော့လျှော့–တီးခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့် ကောင်းစွာ တီးအပ်သော။ သုပ္ပဋိဒ္ဓတာ၊ ကောင်းစွာ အဖန်ဖန်တီးအပ်သော။ သုကုသလေဟိ၊ တီးမှုတ်ခြင်း၌ ကျွမ်းကျင်သူတို့သည်။ ဝါ၊ ကျွမ်းကျင်သော တူရိယာဆရာတို့သည်။ သမန္နာဟတာ၊ ကောင်းစွာ တီးမှုတ်အပ်သော။ ပဉ္စင်္ဂိကာ၊ ငါးပါးသော အင်္ဂါရှိသော။ တူရိယာ၊ တူရိယာ၏။ သဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဝဂ္ဂု စ၊ သည်လည်းကောင်း။ပ။မဒနီယော စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ (သေယျထာပိ)၊ ကဲ့သို့။ အာနန္ဒ။ ဧဝမေव၊ ဤ့အတူပင်။ပ။ အဟောသိ။ အာနန္ဒ။ တေန သမယေန၊ ၌။ (မဟာသုဒဿန–စကြာမင်းဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌။) ကုသာဝတီယာ ရာဇဝေါနိယာ၊ ၌။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဧတ္ထာ၊ ကြွေအန်ကြွေးသူတို့သည်။ (အလောင်းအစား အကစားခ်ိန် ထူးထူးခြားခြား ဝါသနာပါသူတို့သည်။) သောဏ္ဍာ၊ သေသောက်ကြွေးသူတို့သည်။ (သေရည်သောက်စားခြင်း၌ ထူးထူးခြားခြား ဝါသနာပါသူတို့သည်။) ပိပါသာ၊ ထပ်ကာ ထပ်ကာ–သောက်လို သူတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။[1]တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဝါတေရိတာနံ။ တာသံ တာလပန္တိနံ၊တို့၏။ သဒ္ဒေန၊ အသံဖြင့်။ ပရိစာရေသုံ၊ က–ခုန် ပျော်ပါးကစားကြကုန်ပြီ။

စက္ကရတန

၂၄၃။ အာနန္ဒ။ မဟာသုဒဿနော၊ မဟာသုဒဿန–မည်သော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သတ္တဟိ၊ ခုနှစ်ပါးကုန်သော။ ရတနေဟိ၊ ရတနာ တို့နှင့်လည်းကောင်း။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ဣဒ္ဓိဟိ စ၊ ပြည့်စုံခြင်းတို့နှင့် လည်းကောင်း။ (တန်ခိုးတို့နှင့်လည်းကောင်း။) သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကတမေဟိ သတ္တဟိ၊ အဘယ်ခုနှစ်ပါး တို့နှင့်နည်း။ အာနန္ဒ။ ဣဓ၊ ဤ လောကဌ်။ ပန္နရသေ၊ တဆယ့် ၅ ၊ ရက်မြောက် ဖြစ်သော။ ဥပေါသထေ၊ ဥပုသ်နေ့ဖြစ်သော။ တဒဟု၊ ထိုနေ့ဌ်။ သီသံနှာတာသ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ နံ့သာရေချိုးပြီးသည် ဖြစ်၍။ ဥပေါသထိကာသ၊ ဥပုသ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ဥပုသ်ဆောက်တည်ထားသည် ဖြစ်၍။ ဥပရိပါသာဒဝရဂတသ၊ မြတ်သောပြာသာဒ်၏ အထက်ထပ်ဌ် ရောက်နေသော။ မဟာသုဒဿနသ၊ သော။ ရညော၊ ၏။ ဝါ၊ မှာ။ သဟသာရုံ၊ တထောင်သော အကန့်ထောက်ဆံ ရှိသော။ သနေမိကံ၊ အကွပ် တံကူနှင့် တကွဖြစ်သော။ (အကွပ် တံကူပါသော။) သနာဘိကံ၊ ပုံတောင်း ချက်မနှင့် တကွဖြစ်သော၊ (ပုံတောင်းပါသော။) သမ္ဘာဂဟာရ– ပရိပူရုံ၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဒိဗ္ဗံ၊ နတ်ဌ် ဖြစ်သော။ စက္ကရတနံ၊ စကြာ ရတနာသည်။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှား ဖြစ်ပြီ။

ဒိသ္မာ၊ ကြောင့်။ (စကြာရတနာကို မြင်ခြင်းကြောင့်။)။ပ။ရညော၊ ၏။ တေ၊ ဤ အကြုံသည်။ အဟောသိ။ (ကိုး။) ''မေ၊ ငါသည်။ တေ၊ ဤအကြောင်းကို။ သုတ၊ ကြားအပ်ဖူးပြီ။ (ကိုး။) 'ခတ္တိယသ၊ မင်းမျိုး မင်းနွယ်ဖြစ်သော။ မုဒ္ဓါဝသိတ္တသ၊ ဦးထိပ်ဌ် အဘိသိက်ရေ စဉ်ဖြင့် သွန်းလောင်းအပ်ပြီးသော။ ယသ ရညော၊ အကြင် မင်း၏။ (စက္ကရတနံ–ဌ် စပ်။) ဝါ၊ သည်။ (ဥပရိပါသာဒဝရဂတသ–ဌ် စပ်။) ပန္နရသေ၊ သော။ ဥပေါသထေ၊ သော။ တဒဟု၊ ဌ်။ သီသံနှာတာသ၊ ဖြစ်၍။ ဥပေါသထိကသ၊ ဖြစ်၍။ ဥပရိပါသာဒဝရဂတသ၊ မြတ် သောပြာသာဒ်၏ အထက်ဌ် ရောက်နေစဉ်။ သဟသာရုံ။ပ။ စက္ကရတနံ

၁။ စက္ကရတနံ။ ။စကြာရတနာ ဟူသည်-ယခုအခါ မြင်နေရသော လှည်းဘီး ကဲ့သို့ ပုံသဏ္ဌာန်ရှိသော စက်ဝိုင်းတမျိုးပင်တည်း။ ထိုစက်ဝိုင်းဌ် ''အကန့်ထောက်ဆံ'' ဟု ခေါ်အပ်သော အရာဝတ္ထုသည် တထောင်တိတိ ပါရှိ၏။ ယခု လှည်းဘီးများ ကဲ့သို့ အကန့်ထောက်ဆံ–တို့၏ ဘေးပတ်ပတ်လည်ဌ် ''အကွပ် တံကူ'' ပါရှိ၏။ အလယ်

ပါတုဘဝတိ။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ စက္ကဝတ္တီ၊ စကြာရတနာကို လည်စေ နိုင်သော။ (စကြာဝဇေး-မည်သော။)ရာဇာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြားအပ်ဖူးပြီး။ ဒေဟံ၊ သည်။ စက္ကဝတ္တီ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။အဿ ၊ နု ခေါ၊ ဖြစ်ရာသလော။''(ဖြစ်လေသလား။)ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။

၂၄၄။ အာနုန္ဒ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ ။ပ။ ကော်သံ၊ လက်ဝဲတာဘက် ပခုံးထက်ဌ။ ဥတ္တရာသင်္ဂ်၊ အပေါ်ခြုံအဝတ်ကို။ ကရိတ္ဝာ၊ ပြု၍။ (လက်

တည့်တည့်ဌ ပုံတောင်း (ပဒေါင်း) လည်း ပါ၏။ သို့သော်–ထို ပုံတောင်းသည် ဝင်ရိုးထိုးလောက်အောင် ထုတ်ချင်းပေါက်သော အပေါက်မဟုတ်။ ဘေးနှစ်ဘက်ဌ အပေါက်အရာသာ ရှိသည်။ ထိုပုံတောင်းသည် ဣန္ဒနီလာ–ပတ္တမြားအတိ ပြီး၏။ အလယ်ဌ အပေါက်နေရာသည် အလွန်ကောင်းသော ငွေ–အတိ ပြီး၏။ ထိုပုံတောင်း အပေါက်ဌ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်၍ ပြေပြစ် ညက်ညောသော သွားပုံသဏ္ဌာန်ပါ၏။ (ခွေးသွားစိပ်မျိုးဟုဆိုး။) ထိုသွား–ပုံသဏ္ဌာန်ကြောင့် စကြာရတနာသည် ပြီးနေသကဲ့သို့ တင့်တယ်၏။

ထိုပုံတောင်းပေါက်သည် လ–ဝန်းကဲ့သို့ ဝန်းဝိုင်း၏။ နှစ်ဘက်အစွန်းတို့ဌ ငွေပြားဖြင့် ကွပ်ထား၏။ ပုံတောင်းဌလည်းကောင်း၊ ပုံတောင်းအပေါက်ဌလည်းကောင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင် ငွေပြားတို့ဌလည်းကောင်း- အရေးအသားကလေးတွေ အလွန်ထင်ရှားစွာ ပေါ်နေ၏။ ပုံတောင်းနှင့် အကွပ်တို့၏အကြားဌ အကန့် ထောက်ဆံတို့ကို ရတနာခုနှစ်ပါးဖြင့် ပြုလုပ်ထားအပ်၏။ နေရောင်ကဲ့သို့အရောင်လည်း ထွက်ကုန်၏။ ထို အကန့်ထောက်ဆံတို့ဌ အရေးအကြောင်းတို့သည် တချို့က ရေဘိုးငယ်-ပုံသဏ္ဌာန် ရှိ၍ တချို့က ပတ္တမြားရွဲလုံးငယ်–ပုံသဏ္ဌာန်ရှိ၏။သူ့နေရာနှင့်သူ လှပအောင် ခွဲခြားထားသောကြောင့် ထို အကန့် ထောက်ဆံတို့သည် အလွန်ကြည့်ရှုဖွယ် တင့်တယ်ကုန်၏။ အကန့် ထောက်ဆံတို့၏ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်က အကွပ် တံကူ–သည်လည်း တက်သစ်စ နေရောင်အပေါင်းကဲ့သို့ နီမြန်းသော သန့်ရှင်းသော ပြေပြစ်ညက်ညောသော သန္ဓာ–ခေါ်သော ရတနာများ ဖြစ်ကြ၏။ အကွပ် တံကူ–အခက်ခက်တို့ဌ နီမြန်းသော ဇမ္ဗူရောဇ်-ရွှေပြားတို့သည် အကွပ် တံကူ–တခုနှင့်တခု ခြားနားအောင် လုံးသော အရေးအသားတို့ဖြင့် ဝိုင်းဝိုင်းခြားခြား တင်ရှားကုန်၏။

အကွပ် တံကူ–အဝိုင်း၏ ဘေးအပြင်ဌကား(ယခုအခါ လှည်းတီးတို့ဌ ပတ်ဝန်းကျင်အဆုံးဝယ် တပ်ထားအပ်သော သံပတ်၊ စက်ဘီးတို့ဌ ပတ်ဝန်းကျင်အဆုံးဝယ် တပ်ထားအပ်သော ဘာယာ-တို့ကဲ့သို့ နေရာမျိုးဌကား)အကန့် ထောက်ဆံ ဆယ်ခုဆယ်ခုတို့၏ အကြားတိုင်အောင် ဝင်သွားသော သန္ဓာ-ရိုးတံ ရှိ၏။ ထို သန္ဓာ-ရိုးတံဌ ပလွေ-ကဲ့သို့ ဝိုင်းဝန်းသော အပေါက်ရှိ၏ကား အပြင်ဘက်တလေကို ယူနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ကောင်းကင်သို့ လည်သောအခါ ထိုအပေါက်တို့မှ ဝင်လာသော လေသံသည် ကျွမ်းကျင်သူတို့ တီးအပ်သော ဂူရိယာသံကဲ့သို့ အလွန်

ကတော့ တင်၍။) ဝါမေန၊ လက်ဝဲဖြစ်သော။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ သုဝဏ္ဏဘိုက်ဘုံ၊ ရွှေကရားကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်၍။ ဒက္ခိဏေန၊ လက်ယာ ဖြစ်သော။ ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ စက္ကရတနံ၊ ကို။ အဗ္ဘုက္ကိရိ၊ ရွေးရှု အထက် ဌ် သွန်းဖြန်းပြီ။ (ကိ၊ အဘယ်သို့ပြော၍ သွန်းဖြန်းသနည်း။) "ဘဝံ စက္ကရတနံ၊ အရှင် စကြာ-ရတနာသည်။ ပဝတ္တတု၊ လည်တော်မူပါ။ ဘဝံ စက္ကရတနံ၊ သည်။ အဘိဝိဇိနာတု၊ အောင်တော်မူပါ။" ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၍ သွန်းဖြန်းပြီ။ အာနန္ဒ။ အထ ခေါ၊ ဌ်။ တံ စက္ကရတနံ၊ သည်။ ပုရတ္ထိမံ၊ အရှေ့ဖြစ်သော။ ဒိသံ၊ အရပ်သို့။ ပဝတ္တိ၊ လည်ပြီ။ မဟာသုဒ-ဿနော ရာဇာ၊ သည်။ စတုရင်္ဂိနီယာ၊ ဆင်မြင်းရထား ခြေလျင်အားဖြင့် လေးပါးသော-အင်္ဂါရှိသော။ သေနာယ၊ စစ်တပ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူ။ အနုဒေဝ၊ အစဉ်လိုက်သည်သာ။ (လိုက်ပါသွားသည်သာ။)

အာနန္ဒ။ ယသ္မိံ ပဒေသေ၊ အကြင်အရပ်ဌ်။ စက္ကရတနံ၊ သည်။ ပတိ-ဋ္ဌာသိ၊ တည်ပြီ။ တတ္ထ၊ စကြာ-ရတနာတည်နေရာ ထိုအရပ်ဌ်။ပ။ဝါသံ၊ နေခြင်းသို့။ ဥပဂစ္ဆိ၊ ကပ်ရောက်ပြီ။ အာနန္ဒ။ ပုရတ္ထိမာယ၊ သော။ ဒိသာယ၊ ဌ်။ ယေ၊ အကြင်မင်းတို့သည်။ ပဋိရာဇာနော၊ ဆန့်ကျင်ဘက် မင်းတို့တည်း။ (ရန်သူမင်းတို့တည်း။) တေ၊ ထို ဆန့်ကျင်ဘက်မင်းတို့သည်။ မဟာသုဒဿနံ ရာဇာနံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ချဉ်းကပ်၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ သံတော်ဦးတင်ကြကုန်ပြီ။ (ကိ။) "မဟာရာဇ၊ မဟာရာဇာ။ ဟေ၊

သာယာဖွယ် ကောင်း၏။ ထို သန္ဓာ-ရိုးတံ၏ အထက်ဌ် ထီးပြွေ၀ါရှိ၏။ ထို ထီးပြွေ၏ ဘေးနှစ်ဘက်တို့ဌ် တွဲလျားကျသော ပန်းကုံးအစဉ်အတန်း နှစ်တန်းပါရှိ၏။

ထို့ကြောင့် အကန့် သောက်ဆံ-ဆယ်ခု ဆယ်ခုတို့၏ အကြားအကြားဌ် သန္ဓာ-ရိုးတံ တခု တခု ပါသောကြောင့် စကြာ-ရတနာ၀ယ် သန္ဓာ-ရိုးတံပေါင်း တရာ-ရှိ၏။ သန္ဓာ-ရိုးတံ တရာ၏ အပေါ်ဌ် ထီးပြွေ တရာ-ရှိ၏။ ထီးပြွေ၏ ဝဲ ယာ-ဌ် ပန်းကုံးအစည်းပေါင်း နှစ်ရာရှိ၏။ ထိုမျှလောက်သော အဆောင်အယောင် ဖြင့် တင့်တယ်သော အကွပ် တံကူ-အ၀န်းအဝိုင်း၀ယ် နှစ်ဘက်သော ပုံတောင်း ပေါက်တို့၏ အဆုံးဌ် ခြေလေ့နှုတ်ခမ်းကဲ့သို့ အပေါက်၀-နှစ်ခုရှိ၏။ ထို အပေါက်၀-နှစ်ခုမှ ပလဲသွယ်နှစ်ခုတို့သည် တွဲရရှိ ဆွဲနေကုန်၏။ထို ပလဲသွယ်တို့သည် တသွယ် မက စုပေါင်း၍ တည်နေသောကြောင့် တသွယ် တသွယ်လျှင် ထန်းပင်လုံး ပမာဏ ရှိ၏။ လပြည့်၀နေ့၏ အရောင်အဝေါင်းကဲ့သို့ အလွန်တင့်တယ်ကုန်၏။ထို စကြာ-ရတနာသည် ကောင်းကင်သို့ လည်၍ သွားသောအခါ ထို ပလဲသွယ် နှစ်သွယ်တို့က လည်း ဝဲဘက်၊ ယာတယ်-ဌ် လှည့်ပတ်လျက် လည်နေသောကြောင့်စကြာကြီးသုံးခုတို့ တပေါင်းတည်း လည်နေသကဲ့သို့ ထင်ရပေသည်။

ကြွတော်မူပါ။ မဟာရာဇာ။ တေ၊ အရှင်မင်းမြတ်၏။ (အာဂတံ၊ လာခြင်းသည်။) သွာဂတံ၊ကောင်းသောလာခြင်းပါတည်း။ [အရှင်မင်းမြတ်လာခြင်းမှာ အပြစ်မရှိပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ လွန်စွာဝမ်းမြောက်ပါသည်၊-ဟူလို။ သဒ္ဒါ-ကျမ်းတို့၌ "မဟာရာဇာ။ တေ၊ အရှင်မင်းမြတ်အား။ သွာဂတံ၊ ကောင်းသော လာခြင်းပါတည်း။" ·ဤသို့ သမ္ဗန္ဓါန်သုံးစွဲသည်။] မဟာရာဇာ။ တေ၊ ၏။ သကံ၊ ဥစ္စာပါတည်း။ ဝါ၊ နှိုင်ငံပါတည်း။ မဟာရာဇာ။ အနုသာသ၊ သွန်သင်ဆုံးမ လမ်းပြတော်မူပါ။" ဣတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦးတင်ပြီ ။ပ။ "ပါဏော၊ သတ္တဝါကို။ (သူ့အသက်ကို။) နှ ဟန္တဗ္ဗော၊ မသတ်ထိုက် မသတ်ကောင်း။ အဒိန္နံ၊ မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို။ နှ အာဒါတဗ္ဗံ၊ မယူထိုက် မယူကောင်း။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ မိစ္ဆာ၊ မှားယွင်းသော အကျင့်ကို။ နှ စရိတဗ္ဗာ၊ မကျင့်ထိုက် မကျင့်ကောင်း။ မုသာ၊ မဟုတ် မမှန်သော စကားကို။ နှ ဘာသိတဗ္ဗာ၊ မပြောထိုက် မပြောကောင်း။ မဇ္ဇံ၊ သေရည် အရက်ကို။ နှ ပါတဗ္ဗာ၊ မသောက်ထိုက် မသောက်ကောင်း။ ယထာဘုတ္တဥ္စ၊ အကြင်အကြင် စားအပ်မြဲတိုင်းသော အခွန်အတုပ်ကိုသာ

(ရှေ့) လျှင်။ ဘုဥ္ဇထ၊ စားကြပါ။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပြောပြီ။

အာနန္ဒ။ ပုရတ္ထိမာယ၊ သော။ ဒိသာယ၊ ၌။ ယေ၊ တို့သည်။ ပဋိ-ရာဇာနော၊ တို့တည်း။ တေ၊ ထို ဆန့်ကျင်ဘက်မင်းတို့သည်။ မဟာ-သုဒဿနဿ ရညော၊ ၏။ အနုယန္တာ၊ အစဉ်လိုက်သူတို့သည်။ ဝါ၊ နောက်လိုက်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ [ပါဏော နှ ဟန္တဗ္ဗော-စသော စကြာမင်း၏ သြဝါဒ-ကို မင်းအားလုံး လိုက်ကြသည်တော့ မဟုတ်။ ဘုရားရှင်၏ သြဝါဒ-ကိုပင် မလိုက်သူများရှိကြသလို စကြာမင်း၏ သြဝါဒ-ကိုလည်း တချို့က မလိုက်ကြပါ။ အသိဉာဏ် ရှိသူများသာ လိုက်ကြပါသည်။] အာနန္ဒ။ အထ ခေါ၊ ၌။ တံ စက္ကရတနံ၊ သည်။ ပုရတ္ထိမံ၊ အရှေ့အရပ်၌ ဖြစ်သော။ သမုဒ္ဒံ၊ သမုဒ္ဒရာသို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတ္ဝာ၊ သက်ဝင်၍။ ပစ္ဆိုတ္တရိတ္ဝာ၊ အရှေ့သမုဒ္ဒရာမှ တဖန်တက်၍။ ဒက္ခိဏံ၊ တောင်အရပ်ဖြစ်သော။ ဒိသံ၊ သို့။ ပဝတ္တိ၊ လည်ပြီ။ပ။ပစ္ဆိမံ၊ အနောက်ဖြစ်သော။ပ။ ဥတ္တရံ၊ မြောက်ဖြစ်သော။ပ။အဟေသုံ။

၂၄၅။ အာနန္ဒ အထ ခေါ၊ တံ စက္ကရတနံ၊ သည်။ သမုဒ္ဒပရိယန္တံ၊ သမုဒ္ဒရာ-လေးစင်း အပိုင်းအခြားရှိသော။ ပထဝိံ၊ လေးကျွန်းမြေကို။ အဘိ ဝိဇိနိတ္ဝာ၊ အောင်နိုင်၍။ ကုသာဝတိံ ရာဇဓာနိံ၊ သို့။ ပစ္စာဂန္တွာ၊ တဖန်လာ၍။ (ပြန်လာ၍။) ။ပ။ ရညော၊ ၏။ အနေ္တေပုရဒ္ဒါရေ၊ နန်းတော်တံခါး၌။ အတ္ထကရဏပမုခေ၊ တိုင်းသူပြည်သားတို့၏စီးပွားကို ပြုရာဖြစ်သော

နန်းတော်ဦးဌ။ပ။ရသော၊ ၏။ အနေ့ပုရုံ၊ နန်းတော်ကို။ ဥပသောဘယ-
မာနုံ၊ တင့်တယ်စေလျက်။ အကွာဟတံ် မည်း၊ ဝင်ရိုးဌ် တပ်ထားအပ်
သကဲ့သို့။ အဌာသိ၊ တည်ပြီ။ပ။ပါတုရဟောသိ။ (၁)

ဟတ္ထိရတန

၂၄ဖ။ အာနန္ဒ။ ပုနစ၊ တဖန်လည်း။ အပရုံ၊ တမျိုးကား။ [ပုန
စပရုံ၊ နောက်တမျိုးကား-ဟုလည်း ပေးနိုင်၏။] ။ပ။ သဗ္ဗသေတောဝ၊အလုံး
စုံဖြူသော။ (တကိုယ်လုံးဖြူသော။)သတ္တပ္ပတိဋ္ဌော၊ မြေ၌ထိသော ခုနှစ်ပါး
သော ကိုယ်အင်္ဂါတို့ဖြင့် တည်နေသော။ (နှာမောင်း, လက် ခြေ လေးဘက်,
အင်္ဂါဇာတ်, အမြီးအားဖြင့် ခုနှစ်ပါးတည်း။) ဣဒ္ဓိမာ၊ တန်ခိုးရှိသော။
(တန်ခိုးကြီးသော။) ဝေဟာသင်္ဂမော၊ ကောင်းကင်ဌ် သွားနိုင်သော။
ဥပေါသထော နာမ၊ ဥပေါသထ-မည်သော။ နာဂရာဇာ၊ ဆင်မင်းဖြစ်
သော။ ဟတ္ထိရတနံ၊ ဆင်ပျံတော် ရတနာသည်။ ပါတုရဟောသိ။ တံ၊
ထို ဆင်ပျံတော် ရတနာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရ၏။ပ။ရသော၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။
ပသီဒိ၊ကြည်လင်ပြီ။ (ကိ'၊ အဘယ်သို့ကြံ၍ ကြည်လင်သနည်း။) ''ဟတ္ထိယာနံ၊
ဆင်ပျံတော် ယာဉ်သည်။ ဒမထံ၊ ဆုံးမအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ဝါ၊
ယဉ်ကျေးခြင်းသို့။ သစေ ဥပေယျ၊ အကယ်၍ ကပ်ရောက်ပါမူကား။ ဘဒ္ဒကံ
ဝတ ဘော၊ ကောင်းလေစွ ချေါ....။ (ကောင်းမှာပဲနော်....။)'' ဣတိ၊
ဤသို့ကြံ၍ ကြည်လင်ပြီ။

အာနန္ဒ။ အထ ခေါ၊ ဌ်။ တံ ဟတ္ထိရတနံ၊ သည်။ သေယျထာပိ
နာမ၊ ဥပမာ-မည်သည်ကား။ ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။ သုပရိဒန္တော၊ ကောင်း
စွာ ဆုံးမအပ်ပြီးသော။ ဝါ၊ ကောင်းစွာ ယဉ်ကျေးပြီးသော။ ဂန္ဓဟတ္ထာ-
ဇာနိယော သေယျထာ ပိ၊ ဂန္ဓ-ဆင် အာဇာနည်ကဲ့သို့။ ဧဝမေव၊ ပင်။
ဒမထံ၊ သို့။ ဥပဂစ္ဆိ၊ ကပ်ရောက်ပြီ။ပ။ဘုတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဌ် ဖြစ်ဖူးသော
အကြောင်းကား။ပ။တမေဝ ဟတ္ထိရတနံ၊ ကိုပင်။ ဝိမံသမာနော၊ စုံစမ်း
လိုသည်ဖြစ်၍။ ပုဗ္ဗကေ သမယံ၊ ဌ်။ အဘိရုဟိတ္တာ၊ တက်စီး၍။ သမုဒ္ဒ-
ပရိယန္တံ။ ပထဝိ'၊ ကို။ အနု ယာယိတ္တာ၊ အစဉ်အတိုင်း လှည့်လည်၍။
[အရှေ့ကျန်း, အရှေ့သမုဒ္ဒရာ၊ တောင်ကျန်း, တောင်သမုဒ္ဒရာ-စသည်ဖြင့်
အစဉ်အတိုင်းလှည့်လည်၍။] ကုသာဝတိ' ရာဇဓာနိ'၊ သို့။ ပစ္စာဂန္တွာ၊
ပြန်လာ၍။ ပါတရာသံ၊ နံနက်စာကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ (စားပြီ)။ပ။(၂)

အဿရတန

(၁၄၃)။ ပုနစ။ပ။သမ္ဘသေတော၊ သော။ ကာဠသီသော၊ မည်းနက်သော ဦးခေါင်းရှိသော။ မုဠုကေသော၊ ဖြူဆံမြက်နှင့်တူသော ဆံရှိသော။ [ထိပ်ဦး ပေါက်နေသော မွေးဆံမျှားတည်း။]။ပ။ဝလာဟကော နာမ၊ ဝလာဟက-မည်သော။ အဿ ရာဇာ။ မြင်းမင်း ဖြစ်သော။ အဿရတနံ၊ မြင်းပျံတော် ရတနာသည်။ ပါတုရဟောသိ။ပ။ဘဒ္ဒေ၊ ကောင်းသော။ ဒီဃရတ္တံ သုပရိဒန္တော။ အဿာဇာနိယော သေယျထာပိ၊ မြင်း အာဇာနည် ကဲ့သို့။ပ။ပါတုရဟောသိ။ (၃)

မဏိရတန

(၁၄၀)။ ပုန စ။ပ။သော မဏိ၊ တိုပတ္တမြား-ရတနာသည်။ ဝေဠုရိယော၊ ကြောင်မျက်ရွဲသည်။ သုဘော၊ အရောင်အဝါ လွန်စွာကောက်ပ-သည်။ ဝါ၊ တင့်တယ်သည်။ ဇာတိမာ၊ ထုက်ရာကျောက်တုင်း ကောင်းမြတ်ခြင်းကြောင့် သန့်ရှင်းသော အမျိုးဇာတ် ရှိသည်။ (အမျိုးကောင်းသည်။) အဋ္ဌသော၊ ရှစ်ထောင့် ရှစ်မြောင့်ရှိသည်။ သုပရိကမ္မကတော၊ ကောင်းစွာပြုအပ်ပြီးသော သွေးမှု, တိုက်မှု, ပရိကံ-ရှိသည်။ (သွေးမှု, တိုက်မှု, ပရိကံစုကို ပြုအပ်ပြီးသည်။) အစ္ဆော၊ အမြဲမပြတ် ကြည့်ရှုအပ်ဖို့ ပါးလှပ်သည်။ ဝါ၊ ကြည်လင်သည်။ ဝိပ္ပသန္နော၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သည်။ အနာဝိလော၊ အနောက်အကျူ မရှိသည်။ သမ္ဘာကာရ-သမ္ပန္နော၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်။ အဟောသိ။

အာနန္ဒ။ ဟသ မဏိရတနဿ၊ ၏။ အာဘာ၊ အရောင်သည်။ သမန္တာ၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌။ ယောဇနံ၊ တယူဇနာတိုင်တိုင်။ ဖုဋ္ဌာ၊ ပျံ့နှံ့သည်။ အဟောသိ။ပ။စတုရင်္ဂိနီ၊ သော။ သေနံ၊ စစ်တပ်ကို။ သန္ဓယိတ္တာ၊ ဖွဲ့၍။ မဏိံ၊ ကို။ ဓဇဂ္ဂေ၊ အလံဖျားသို့။ အာရောပေတ္တာ၊ တင်၍။ ရတ္တန္ဓကာရ-တိမိသာယ၊ ညဉ့်မှောင်မိုက်ရာ အခါ၌။ ပါယာသိ၊ သွားပြီ။ပ။သမန္တာ၊ ၌။ ယေ ဂါမာ၊ အကြင် ရွာတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ရှိကုန်ပြီ။ တေ၊ တို့ ရွာတို့သည်။ (ရွာ၌နေသူ လူတို့သည်။) တေနောတာသေန၊ ထို ပတ္တမြား ရောင်ဖြင့်။ ဒိဝါတိ၊ နေ့ဟူ၍။ မညမာနာ၊ ထင်ကုန်လျက်။ ကမ္မန္တေ၊ အလုပ်တို့ကို။ ပယောဇေသုံ၊ ယှဉ်စေကုန်ပြီ။ (ပြုလုပ်ကုန်ပြီ။)။ပ။(၄)

၁။ ဒိဝါတိ မညမာနာ။ ။ထို ပတ္တမြားရောင်သည် အရုဏ်တက်ချိန်၌ဖြစ်သော အရုဏ်ရောင်ကဲ့သို့ ထင်ထင်ရှားရှား ဖြစ်ရကား ''ညဉ့်ကုန်၍ အရုဏ်တက်ပြီ'' ဟု ထင်သောကြောင့် လယ်လုပ်သူတို့က လယ်ထွန်ကြ, စျေးရောင်းသူတို့က စျေးတံခါးဖွင့်ကြ, ထိုထို အတတ်သည်တို့က ခွင်ရာ အလုပ်ကို ပြုလုပ်ကြလေသည်။

ဣတ္ထိရတန

၂၄၉။ ပုနစ ။ပ။ အတိရူပါ၊ လွန်ကဲသော ပုံသဏ္ဌာန်ရှိသော။ ဝါ၊ အလွန် ကိုယ်ခန္ဓာလှပသော။ ဒဿနီယာ၊ ကြည့်ရှုသင့် ကြည့်ရှုထိုက်သော။ ဝါ၊ ကြည့်ရှုစဖွယ် တင့်တယ်သော။ ပါသာဒိကာ၊ ကြည့်ရှုသူတို့၏စိတ်ကို ကြည်လင်ရှင်ပြစေနိုင်သော။ [ပါသာဒိကာ၊ စိတ်၏ ကြည်လင်ခြင်းကို ဖြစ်စေနိုင်သော–ဟု အခြားနေရာ၌ ဖွင့်၏။] ပရမာယ၊ လွန်မြတ်သော။ ဝဏ္ဏ-ပေါက္ခရတာယ၊ အဆင်း၏ ကောင်းသည်၏ အဖြစ်နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ နာတိဒီဃာ၊ အလွန်လည်း မမြင့်သော။ နာတိရဿာ၊ အလွန်လည်း မနိမ့်သော။ [ဤ နှစ်ပုဒ်ဖြင့် အရပ် အမောင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းကိုပြ၏။] နာတိကိသာ၊ အလွန်လည်း မပိန်သော။ နာတိထူလာ၊ အလွန်လည်း မဝသော။ [ဤ နှစ်ပုဒ်ဖြင့်ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်၏ ပြည့်စုံခြင်းကိုပြ၏။] နာတိ-ကာဠိကာ၊ အလွန်လည်း မမည်းသော။ နာစ္စောဒါတာ၊ အလွန်လည်း မဖြူသော။ [ဤ နှစ်ပုဒ်ဖြင့် အဆင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းကိုပြ၏။] မာနုသိဝဏ္ဏီ၊ လူမိန်းမ၏ အဆင်းကို။ ဝါ၊ လူ၌ဖြစ်သော အဆင်းကို။ အတိက္ကန္တာ၊ ကျော်လွန်သော။ ဒိဗ္ဗဝဏ္ဏီ၊ နတ်၌ဖြစ်သော အဆင်းသို့၊ အပ္ပတ္တာ၊ မရောက်တတ်သော။ [ဤ ပုဒ်တို့ဖြင့် ကိုယ်၏ပြည့်စုံခြင်းကိုပြ၏။] ဣတ္ထိရတနံ၊ မိဖုရားရတနာသည်။ ပါတုရဟောသိ။

အနန္ဒ၊ တဿ ဣတ္ထိရတနဿ၊ ၏။ ဧဝရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ကာယသမ္ဘဿော၊ ကိုယ်၏ အတွေ့သည်။ ဟောတိ။ သေယျထာပိ နာမ၊ ကား။ တူလပိစုနော ဝါ၊ လဲအစုံ၏သော်လည်းကောင်း။ ကပ္ပါသပိစုနော ဝါ၊ အကြိမ်တရာ ဖတ်အပ်သော ဝါဂွမ်း အစုံ၏ သော်လည်းကောင်း။ (သမ္ဘဿော၊ အတွေ့သည်။) ဟောတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့တည်း။ အာနန္ဒ။ တဿ ဣတ္ထိရတနဿ၊ ၏။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့သည်။ သီတေ၊ အေးရာအခါ၌။ ဥဏှာနိ၊ နွေးကုန်သည်။ ဥဏှေ၊ ပူရာအခါ၌။ သီတာနိ၊ အေးကုန်သည်။ ဟောန္တိ ။ပ။ ကာယတော၊ ကိုယ်မှ။ စန္ဒနဂန္ဓော၊ စန္ဒကူး၏ အနံ့သည်။ ဝါယတိ၊ သင်းပြန့်၏။ (မွှေး၏။) မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။ ဥပ္ပလဂန္ဓော၊ ကြာညိုပန်းနံ့သည်။ (ဝါယတိ။)

အာနန္ဒ။ တံ ဣတ္ထိရတနံ၊ သည်။ပ။ရညော၊ ၏။ ပုဗ္ဗုဋ္ဌာယိနီ၊ (အရှင်မင်းမြတ်ကိုမြင်လျှင်) ရှေးဦးစွာ နေရာမှထလေ့ရှိသည်။ ပစ္ဆာ နိပါတိနီ၊ (အရှင်မင်းမြတ်ထိုင်ပြီး) နောက်မှ ထိုင်လေ့ရှိသည်။ ကိံ ကာရပဋိသာဝိနီ၊ ပြုထိုက်သောအမှုကား အဘယ်ပါနည်း–ဟူသောစကားကို ကြားသိစေတတ်

မေးမြန်းတတ်သည်။ ဝါ၊ ဘာလုပ်စရာရှိပါသနည်း–ဟူသောစကားကို ကြားသိစေတတ် မေးမြန်းတတ်သည်။ မနာပစာရိနီ၊ မြတ်နိုးဖွယ်ကိုသာ ပြုကျင့်လေ့ရှိသည်။ ပိယဝါဒီနီ၊ ချစ်ဖွယ်စကားကိုသာ ပြောလေ့ရှိသည်။ အဟောသိ။ပ။ရာဇာနံ၊ ကို။ မနသာပိ၊ စိတ်ဖြင့်သော်မှလည်း။ နော အတိစရိ၊ ကျော်လွန်၍ မကျင့်။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ကုတော ပန၊ အဘယ်မှာ ကျော်လွန်၍ ကျင့်အံ့နည်း။ [ကာယေန၊ ဖြင့်။ ကုတော၊ အတိစရိဿတိ၊ အဘယ်မှာကျော်လွန်၍ ကျင့်လိမ့်မည်နည်း။ နဿ အတိစရတိယေဝ၊ ကျော်လွန်၍ မကျင့်သည်သာ။–ဤသို့လည်း အကျယ်ပေးနိုင်၏။ မဟာသုဒဿန–မင်းကိုကျော်လွန်၍ အခြားယောကျ်ားများနှင့် စိတ်ဖြင့်သော်မှ မဖောက်ပြား–ဟူလို။] ။ပ။ (၅)

ဂဟပတိရတန

၂၅၀။ ပုန စ။ပ။ဂဟပတိရတနံ၊ သူကြွယ်ရတနာသည်။ပ။တဿ၊ ထို သူကြွယ်ရတနာ၏။ ကမ္မဝိပါကဇံ၊ ကံ၏အကျိုးကြောင့်ဖြစ်သော။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ နတ်ဥာဏ်ဖြစ်သော ပသာဒစက္ခုနှင့်တူသော စက္ခု၊သည်။ (နတ်မျက်စိကဲ့သို့ မြင်နိုင်သော မျက်စိသည်။) ပါတုရဟောသိ။ ယေန၊ ယင်း ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်။ သဿာမိကမ္မိ၊ ဥစ္စာရှင် ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အဿာမိကမ္မိ၊ ဥစ္စာရှင် မရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ နိဓီ၊ ရွှေအိုးကို။ ပဿတိ၊ မြင်နိုင်၏။ (မြေကြီး၏ တယူဇနာအတွင်းဝယ် ခွဲခွဲခြားခြား မြင်နိုင်၏။) ။ပ။ အာဟ၊ သံတော်ဦးတင်ပြီ။ (ကိုး။) "ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ တံ၊ အရှင်မင်းမြတ်သည်။ အပ္ပေါ–သုက္ကော၊ အားထုတ်သူ၏အဖြစ် မရှိသည်။ (ကြောင့်ကြမစိုက်သည်။) ဟောဟိ၊ ဖြစ်တော်မူပါ။ အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ တေ၊ အရှင်မင်းမြတ်၏ အတွက်။ ဓနေန၊ ဥစ္စာဖြင့်။ ဓနကရဏီယံ၊ ဥစ္စာဖြင့်ပြုထိုက်သော အမှုကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါမည်။" ဣတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦးတင်ပြီ။ [ရှေး နိဿယ–ဌ် "ဓနေန၊ ဖြင့်။ ပဝါရေမိ၊ ဖိတ်ပါ၏"ဟု ထည့်ပေး၏။]

ဘူတပုဗ္ဗံ ။ပ။ နာဝံ၊ လှေသို့။ အဘိရုဟိတ္တာ၊ တက်စီး၍။ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမည်သော။ နဒိယာ၊ ၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်ဌ။ သောတံ၊ ရေအလျှဉ်သို့။ [အစဉ်မပြတ် စီးသွားနေသောရေကို "သောတ"ဟု ခေါ်သည်။] ဩဂါ–ဟိတ္တာ၊ သက်ဝင်၍ ။ပ။ "ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ မေ၊ အား။ ဟိရညသု–ဝဏ္ဏေန၊ ရွှေငွေဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။ ဣတိ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ (ဒီလို ဆိုယင်။) ကေ တိရိ၊ တဘက်ကမ်းသို့။ နာဝါ၊

လေ့သည်။ ဥပေတု၊ ကပ်ပါစေ။ ဤတို၊ ဤသို့ သံတော်ဦးတင်ပြီ။ ဂဟ-ပတိ။ ဤဓေ၀၊ ဤ မြစ်လယ်ဦးပင်။ မေ၊ အား ။ပ။ အတ္ထော၊ ၏ ။ပ။ ဥဘောဟိ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော။ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်တို့ဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ သြမသိတ္ဝာ၊ သုံးသပ်၍။ ဟိရညသုဝဏ္ဏသ၊ ဖြင့်။ [ဆင်ခြေ-ကရိုဏ်း။] ပူရံ၊ ပြည့်သော။ ကုမ္ဘံ၊ အိုးကို။ ဥဒ္ဓရိတ္ဝာ၊ ရေမှထုတ်၍ ။ပ။ အ၀ေါစ။ (ကိုး ။) "မဟာရာဇ၊ မဟာရာဇာ။ တွောဝတာ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ရွှေဖြင့်။ အလံ၊ တော်လောက်ပါပြီလော။ ။ပ။ ကတံ၊ အကျွန်ုပ်ပြုသင့် သောကိစ္စကို ပြုအပ်ပါပြီလော။ ပူဇိတံ၊ အရှင်မင်းမြတ်ကို ပူဇော်အပ်ပါပြီ လော။" ဤတို၊ ပြီ ။ပ။ (၆)

ပရိဏာ၀ယကရတန

၂၅၁။ ပုန စ ။ပ။ ပဏ္ဍိတော၊ ကြောင်းကျိုးမြင်သိ ကမ္မဿကတာ-ပညာရှိသော။ ဗျတ္တော၊ ဗဟုဿုတ-ဂုဏ်ဖြင့် တက်မြောက်သော။ မေ၀ါဝီ၊ နက်နဲသော ပင်ကို ပညာရှိသော။ [ဋီကာ အတိုင်းပေးပါသည်။ အခြား နေရာများ၌ တမျိုးဖွင့်၏။] ။ပ။ ရာဇာနံ၊ သို့။ ဥပယာပေတွေ၊ ချဉ်းကပ်စေထိုက်သူကို။ ဥပယာပေတုံ၊ ချဉ်းကပ်စေခြင်းငှာ (ချဉ်းကပ်ခွင့်ပေးခြင်းငှာ)လည်းကောင်း။ အပယာပေတွေ၊ ဖယ်ရှားစေထိုက်သူကို။ အပယာပေတုံ၊ ဖယ်ရှားစေခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဌပေတွေ၊ ရာထူးခံ ထားထိုက်သူကို။ ဌပေတုံ၊ ရာထူးခံ ထားခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ပဋိဗလော၊ စွမ်းနိုင်သော။ ပရိဏာ၀ယကရတနံ၊ သားတော်ကြီးရတနာသည်။ ပါတုရဟောသိ။

သော၊ ထို သားတော်ကြီးသည် ။ပ။ "ဒေ၀၊ ခမည်းတော် မင်းမြတ် ။ပ။ အာဟ၊ သားတော်သည်။ အနုသာသိဿာမိ၊ အလုံးစုံသော မင်းကိစ္စ (တိုင်းရေးပြည်ရေးကိစ္စ) သွန်သင်ဆုံးမ လမ်းပြပါမည်။" ဤတို၊ ပြီ ။ပ။ အဟောသိ။ (၇) ။ပ။

စတုဋ္ဌဒ္ဓိ သမန္နာဂတ

၂၅၂။ ရာဇာ ။ပ။ ဤ၀၊ ဤ လူ့လောကဌ်။ ရာဇာ ။ပ။ အညေဟိ၊ အခြားကုန်သော။ မနုဿေဟိ၊ လူတို့ထက်။ အတိ၀ိယ၊ အလွန်အကဲသာ လျှင်။ ဝဏ္ဏေ၀ါ ကွာရတာယ၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော အဟောသိ ။ပ။ ပဌမာ-ယ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဤမာယ ဤဒ္ဓိယာ၊ ဤ တန်ခိုးနှင့်။ သမန္နာဂတော အဟောသိ ။ပ။ ဒီဃာ၀ယုကော၊ ရှည်သော အသက်ရှိသည်။ အညေဟိ မနု-

ဩဟိ။ အတ္ထိဝိယ၊ လျှင်။ စိရဋ္ဌိတိကော၊ ကြာမြင့်စွာ တည်ခြင်းရှိသည်။ ဝါ၊ ကြာမြင့်စွာကာလပတ်လုံး တည်ခြင်းရှိသည်။ အဟောသိ ။ပ။

ပုန စ ။ပ။ အ်ညေဟိ မနုဿေဟိ အတ္ထိဝိယ။ အပ္ပါဗာဓော၊ နှိပ်စက်ပြင်းစွာ မခံသာသော ရောဂါကြီး၏ မရှိခြင်းသည်။ အပ္ပါတင်္ကော၊ ဆင်းရဲ ငြိုငြင် အသက်ရှင်ဖွယ် ရောဂါယော်၏ မရှိခြင်းသည်။နာတိ သီတာယ၊ အလွန်လည်းမအေးသော။ (အလွန်လည်း မည့်သော။) နာစ္စုဏှာယ၊အလွန်လည်း မပူသော။, (အလွန်လည်း မထုတ်သော။) သမဝေ ပါကိနိယာ၊ အညီအမျှ ကြေကျွေက်စေနိုင်ခြင်း သဘောရှိသော။ ဝါ၊ အညီအမျှ ကြေကျွေက်စေနိုင်သော။ ဂဟဏိယာ၊ ကမ္မဇ-တေဇောဓာတ်နှင့်။ သမန္နာဂတော အဟောသိ။ [သမဝေ ပါကိနိယာ-၏ အဖွင့်ကို ဋီကာ၌ ကြည့်ပါ] ။ပ။

ပုန စ ။ပ။ ရာဇာ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာနံ၊ တို့သည်။ ပိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ မနာပေါ၊ မေတ္တာစိတ်ဖြင့် ရောက်အပ်သည်။ ဝါ၊ မြတ်နိုးအပ်သည်။ အဟောသိ ။ပ။ ပိတာ၊ အဖသည်။ ဝါ၊ အဖကို။ ပုတ္တာနံ၊ သားသမီးတို့သည် ။ပ။ [လုံ့ယ်ပြီ။] ။ပ။စတုရဂ်ိနိယာ၊ သော။ သေနာယ၊ စစ်တပ်ဖြင့်။ ဥယျာနဘူမိံ၊ ဥယျာဉ်မြေသို့။ နိယျာသိ၊ ထွက်လာပြီ ။ပ။

"ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့် (သွားလတ်သော်)။ တံ အရှင်မင်းမြတ်ကို။ မယံ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်။ စိရတရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ပဿေယျာမ၊ ဖူးမြင်နိုင်ကုန်ရာ၏။ (တထာ၊ ကြာမြင့်စွာ ဖူးမြင်နိုင်လောက်အောင်သာ အခြင်းအရာအားဖြင့်။) အတရမာနော၊ မလျင်မမြန်ပဲ။ (ဖြေးဖြေး။)ယာဟိ၊ ကြွတော်မူပါ။" ဣတိ(အာဟံသု)။ပ။သာရထိ၊ ရထားထိန်းကို။ (ရထားကို အုပ်ထိန်း စောင့်ရှောက် မောင်းနှင်သူကို။)။ပ။ "သာရထိ၊ ထိန်း။ပ။ တထာ။ အတရမာနော၊ မလျင်မမြန်ပဲ။ ရထံ၊ ကို။ ပေသေဟိ၊ မောင်းနှင်ပါ။" ဣတိ၊ ဤသို့ အမိန့်ပေးပြီ။ပ။

ဓမ္မပါသာဒပေါ်ကွေ့ရုဏီ

၂၅၃။ အထ ခေါ ။ပ။ဟေ၊ဤအကြံသည်။အဟောသိ။(ကိုး။) "အဟံ။ ဣမာသု တာလန္ဓရိကာသု၊ ဤ ထန်းပင်အစဉ် အကြားတို့၌။ ဓနုသတေ ဓနုသတေ၊ လေးအပြန်တရာ လေးအပြန်တရာ၌ရှိသော အရပ်၌။(ဝေးကွာသော အရပ်၌။)ပေါ်ကွေ့ရုဏီယော၊ရေကန်တို့ကို။ယန္ဒုနု မာပေယ္ယံ၊ အကယ်၍ တည်ထောင်ဖန်ဆင်းရပါမူကား ကောင်းလေစ့။" ဣတိ၊ ပြီ ။ပ။ မာပေသိ၊ ပြီ။ [စိတ်ကြံလိုက်သည် နှင့်တပြိုင်နက် ဓရကန်ပေါ်၌ ရှစ်သောင်းလေးထောင်

ပေါ်ပေါက်လာသည်။လေးထောင့်ရေကန်ကို"ပေါက္ခရဏီ"ဟု ခေါ်သည်။] တာ ပေါက္ခရဏီယော၊ တို့သည်။စတုန်း ဝဏ္ဏာနံ၊ လေးမျိုးသော အဆင်း တို့၏။ ဣဒ္ဓကာဟိ၊ အုတ်တို့ဖြင့်။ စိတာ၊ စီထားအပ်ကုန်သည်။ အဟေသုံ။ ကော၊ တချို့ကုန်သော။ ဣဒ္ဓကာ၊ အုတ်တို့သည်။ သောဝဏ္ဏမယာ၊ ရွှေ-ပကတိရှိကုန်၏။ ဝါ၊ ရွှေ-အတိပြီးကုန်၏။ပ။ [ရူပိယ=ငွေ။ ဝေဠုရိယ= ကြောင်မျက်ရွဲ့။ ဖလိက=ဖန်။]။ပ။

အာနန္ဒ။ တာသု ပေါက္ခရဏီသု၊ တို့၌။ စတုန်း ဝဏ္ဏာနံ၊ တို့၏။ စတ္တာရိ စတ္တာရိ၊ လေးစင်း လေးစင်းကုန်သော။ သောပါနာနိ၊ လှေကား တို့သည်။ အဟေသုံ။ [ရှေးနိုဿယ-၌ "စောင်းတန်းလှေကားထစ်" ဟု လည်းကောင်း၊"အကျည်"ဟု လည်းကောင်း- ပေး၏။] ။ပ။ သောဝဏ္ဏ-မယာ၊ သော။ သောပါနသ၊ ၏။ ထမ္ဘာ၊ တိုင်တို့သည်။ သော-ဝဏ္ဏမယာ၊ ရွှေဖြင့်ပြုလုပ်အပ်ကုန်သည်။ ဝါ၊ ရွှေ ပကတိ-ရှိကုန်သည်။ (ရွှေအတိပြီးကုန်သည်။)သူစီယော စ၊ လက်ရုံးတန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ဥဏ္ဏိသံ စ၊ နဖူးစီးသည်လည်းကောင်း။ ရူပိယမယာ၊ ငွေဖြင့် ပြုအပ်ကုန် သည်။ ဝါ၊ ငွေပကတိရှိကုန်သည်။ (ငွေအတိ ပြီးကုန်သည်။) အဟေသုံ။ [နောက်ဝါကျများ၌ ဤနည်းအတိုင်း ပေးပါ။]

အာနန္ဒ။ တာ ပေါက္ခရဏိယော၊ တို့သည်။ ဝါ၊ တို့ကို။ ဒ္ဒိဟိ၊ နှစ်ထပ်ကုန်သော။ ဝေဒိကာဟိ၊ ဝရံတာတို့ဖြင့်။ ပရိက္ခိတ္တာ၊ ကာရံအပ် ကုန် သည်။ အဟေသုံ။ [ဝရံတာ တထပ်သည် စီထားအပ်သော အုတ်တို့၏ အစွန်း၌ ဖြစ်၏။ ဝရံတာ တထပ်ကား ရေကန်အပိုင်းအခြား၏ အဆုံး၌ ဖြစ်၏။] ဣဒ္ဓကာ၊ တထပ်သော။ ဝေဒိကာ၊ သည်။ သောဝဏ္ဏမယာ၊ ၏။ ကော၊ သည်။ ရူပိယမယာ၊ ၏။ပ။

"အဟံ၊ သည်။ ဣမာသု ပေါက္ခရဏီသု၊ တို့၌။ သဗ္ဗောတုကံ၊ အလုံး စုံသော ဥတုဟု၌ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ဥတုသုံးပါးလုံး၌ ပဋ္ဌိတသော။ သဗ္ဗဇနဿ၊ အလုံးစုံသော လူအပေါင်း၏အတွက်။ အနာဝဋ္ဌ၊ မတားဆီး အပ်သော။ (ဆွတ်ခူးလိုသူတို့ အတွက် မည်သူ့ကိုမှ အတားအဆီး မပြုအပ်သော။) ဥပ္ပလံ၊ ကြာမြူ, ကြာနီ, ကြာညိုကိုလည်းကောင်း။ ပဒုမံ၊ ပဒုမ္မာကြာကို လည်းကောင်း။ ကုမုဒံ၊ ကုမုဒြာကြာကိုလည်းကောင်း။ ပုဏ္ဍရိကံ၊ ကြာ ပုဏ္ဍရိက်ကိုလည်းကောင်း။ ဝေရုပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ မာလံ၊ ပန်းကို။ (ပန်းပင်ကို။) ယန္ဒုန ရောပါပေယ္ယ၊ အကယ်၍ စိုက်ပျိုးစေရပါမူကား ကောင်းလေစ့"။ပ။ရောပါပေသိ၊ စိုက်ပျိုးစေပြီ။

၂၅၄။ အာနန္ဒ။ပ။"အဟ်။ ဣမာသံ ပေါ်ကွေရုဏိနံ၊ တို့၏။ တိရေ၊ ဂမ်းနား၌။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အာဂတာဂတံ၊ ရောက်လာ ရောက်လာသော။ ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို။ နာပေဿန္တိ၊ ရေချိုးစေကြလိမ့်မည်။ (ရေချိုးပေးကြလိမ့်မည်။) နာပကေ၊ ရေချိုးပေးတတ်ကုန်သော။ (တေ) ပုရိသေ၊ တို့ကို။ ယံ နူန ဌပေယ္မိ၊ အကယ်၍ ထားရပါမူကား ကောင်းလေစ့" ။ပ။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ [ထို သူတို့က ရောက်လာသမျှ လူအပေါင်းကို ရေခပ်ပေးခြင်း, ချေးတွန်းပေးခြင်း, ဆပ်ပြာမှုန့်စပ်ပေးခြင်း, အဝတ်တို့ကို လှမ်းယူပေးခြင်းဖြင့် ရေချိုးပေးကြရသည်။]

အထ ခေါ။ပ။"ထိရေ၊ ဘဒ္ဒ။ ဧဝရှပ်။ ဒါနိ၊ ကို။ [သာမည-ကံ။] အနုဇ္ဇိကသ၊ အစာဖြင့် အလိုရှိသူဖို့။ အန္နံ၊ အစာကိုလည်းကောင်း။ [ပါနံ၊ သောက်ဖွယ် ဖျော်ရေ။ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်။ ယာနံ၊ ယာဉ်။ သယနံ၊ အိပ်ရာနေရာ။ ဣတ္ထိ၊ အမျိုးသမီး။ ဟိရညံ၊ ငွေ။] သုဝဏ္ဏဿ၊ ရွှေဖြင့် အလိုရှိသူဖို့။ သုဝဏ္ဏံ၊ ကိုလည်းကောင်း။[ဝိသေသ-ကံ။] ယံ နူန ပဋ္ဌပေယ္မိ၊ အကယ်၍ဖြစ်စေရပါမူကား ကောင်းလေစ့" ။ပ။ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေပြီ။

၂၅၅။ အာနန္ဒ။ပ။ပဟူတံ၊ မျှားစ္ဆာသော။ သာပတေယ္မိ၊ ဥစ္ဆာနှစ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ပ။အာဟံသု။ (ကိံ။) "ဒေဝ၊ ပဟူတံ။ ဣဒံ သာပတေယ္မိ၊ ကို။ ဒေဝဿေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်ကိုသာ။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်ရွယ်၍။ အာဘတံ၊ ဆောင်ယူအပ်ပါပြီ။ တံ၊ ထို ဥစ္ဆာနှစ်ကို။ ဒေဝေါ၊ သည်။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှတု၊ လက်ခံတော်မူပါ။"ဣတိ၊ ကုန်ပြီ။ ဘော၊ အမောင်တို့။ အလံ၊ တော်ပြီ။ မမပိ၊ ငါ့မှာလည်း။ ပဟူတံ။ ဣဒံ သာပ-တေယ္မိ၊ ကို။ ဓမ္မိကေန၊ တရားရှိသော။ ဗလိနာ၊ အခွန်အတုပ်ဖြင့်။ အဘိသင်္ခတံ၊ စီမံအပ်ပါပြီ။ (စုဆောင်းအပ်ပါပြီ။) တဋ္ဌ၊ ထို အသင်တို့ ဆောင်ယူ လာအပ်သော ဥစ္ဆာသည်လည်း။ ဝေါ၊ သင်တို့၏ အတွက်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ။ ဣတော စ၊ ဤ ငါ၏ ဘဏ္ဍာမှလည်း။ ဘိယ္ယော၊ အလွန်။ (အသင်တို့ ယူလာအပ်သော ဥစ္ဆာထက်အလွန်။) ဟရထ၊ ဆောင်ယူသွားကြပါဦး။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

တေ၊ ထို ဗြာဟ္မဏ ဂဟပတိ-တို့သည်။ ရညာ၊ မင်းက။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်အပ် ကုန် သည်။ (သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။) ဧကမန္တံ၊ ဘဏ္ဍာ။ အပက္ကမ္မ၊ ဖယ်၍။ (သွား၍။) ဧဝံ၊ သို့။ သမစိန္တေသုံ၊ အညီအညွတ် ကြံစီကြကုန်ပြီ။ (တိုင်ပင်ကြကုန်ပြီ။) (ကိံ။) "မယံ။ ဣမာနိ သာပ-တေယ္ယာနိ၊ တို့ကို။ ပုနဒေဝ၊ တဖန်သာလျှင်။ ဃကာနိ၊ မိမိဥစ္ဆာ ဖြစ်

ကုန်သော။ ဃ်ရာနိ၊ အိမ်တို့သို့။ ယံ ပဋိဟာရေယျာမ၊ အကြင် ပြန်ဆောင်ယူကုန်ရာ၏။ ''တေ၊ ' ဤသို့ ပြန်ဆောင်ယူခြင်းသည်။ အမှာကံ၊ တို့အား။ 'နံ ခေါ် ပဋိရူပံ၊ မသင့်လျော်ချေ။ [အမှာကံ၊ တို့၏။ တေ၊ သည်။ နံ ခေါ် ပဋိရူပံ၊ ချေ။ ' ဤသို့လည်းပေးပါ။] ။ပ။ရညော၊ ၏အတ္တက်။ နိဝေသနံ၊ နန်းတော်ကို။ ယံ နူန မာပေယျာမ၊ အကယ်၍ တည်ထောင် ဖန်ဆင်းရပါမူကား' ကောင်းလေစ့။'' ဣတိ၊ ကုန်ပြီ။ပ။မာပေဿာမ၊ တည်ထောင် ဖန်ဆင်းကြပါမည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦးတင်ကုန်ပြီ။ပ။ အဓိဝါသေသိ၊ လက်ခံပြီ။

၂၅ဝ။ 'အာနန္ဒ ။ပ။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဣဒေါ၊ အရှင်ဖြစ်သော။ သင်္ကော၊ သိကြားသည်။ပ။ရညော၊ ၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံကို။ စေတသာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်။ အညာယ၊ သိ၍။ ဝိသကမ္မံ၊ ဝိသကမ္ম-မည်သော။ (ဝိသကြ္ကံမည်သော။-) ဒေဝပုတ္တံ၊ နတ်သားကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်ရှိပြောပြီ။ (ကိံ ။) ''သမ္ဘဝိသကမ္ম၊ မိတ်ဆွေဝိသကြ္ကံ။ တံ။ ဟေ၊ သွားချေ။ပ။ ရညော၊ ၏အတ္တက်။ ဓမ္မံ နာမ၊ ဓမ္မမည်သော။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ် ဖြစ်သော။ နိဝေသနံ၊ နန်းတော်ကို။ မာပေဟိ၊ ဖန်ဆင်းချေ။'' ဣတိ၊ ပြီ။[ရညော၊ မင်း၏အတ္တက်။ မင်း၏ အကျိုးငှာ။ မင်းဖို့။ ဤသို့အလိုရှိ သလိုပေးနိုင်၏။ တဒတ္ထသမ္ဘဒါန် ပုဒ်တည်း။]

'ဘဒ္ဒန္တဝါ၊- အရှင်သိကြားမင်း၊ ဝေါ၊ ကောင်းပါပြီ။ [ဤသို့ အလွယ်ပေးပါ။] တနည်း ''ဝေါ၊ ပုန်ပါ။ တဝ၊ အရှင်သိကြားမင်း၏။ ဝစနံ၊ သည်။ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းလှပါ၏။ [ဤသို့လည်း အဋ္ဌကထာအတိုင်းပေးပါ။] ဣတိ ခေါ်၊ ဤသို့လျှင် ။ပ။ ပဋိဿုတ္တာ၊ ဝန်ခံ၍။ သေယျထာပိ နာမ ။ပ။ ပါတုရဟောသိ။ [ပတ်မအုပ် ပုဒ်စဉ် ၆၆-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] ။ပ။ အဓိဝါသေသိ။

အာနန္ဒ ။ပ။ နိဝေသနံ၊ နန်းတော်ဖြစ်သော။ ဓမ္မံ နာမ၊ သော။ ပါသာဒံ၊ ကို။ မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်းပြီ။ ပါသာဒေါ၊ သည်။ အာယာမေန၊ အလျားအားဖြင့်။ ပုရတ္ထိမေန၊ အရှေ့အရပ်အားဖြင့် လည်းကောင်း။ ပစ္ဆိ-မေန စ၊ တောင်အရပ်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ယောဇနံ၊ တယူဇနာသည်။ အဟောသိ။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ (အနုံအားဖြင့်။) ဥတ္တရေန၊ မြောက်အရပ်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒက္ခိဏေန စ၊ တောင်အရပ်အားဖြင့် လည်းကောင်း။ အဋ္ဌယောဇနံ၊ ယူဇနာဝက်သည်။(အဟောသိ။) [အလျား အားဖြင့် အရှေ့အနောက်-တယူဇနာ။ အနုံအားဖြင့် တောင်မြောက်-ယူဇ

နာဝက်ရှိသည်။-ဟူလို။] ။ပ။ ပါသာဒဿ၊ ၏။ ဥစ္စတရေန၊ အမြင့်အား ဖြင့်။ တိပေါ်ရိသ်၊ သုံးရပ် သုံးသူရှိသော။ ဝတ္ထု၊ တည်ရာသည်။(အောက်ခံ အုတ်ခုံသည်။) ဝါ၊ ကို။ စတုန္နံ ဝဏ္ဏာနံ၊ တို့၏။ ဣဋ္ဌကာဟိ၊ အုတ်တို့ဖြင့်။ စိတံ၊ စီအပ်သည်။ အဟောသိ။ပ။ ဖလိကမယော။

အနုဒ္ဒ။ ဓမ္မသ ပါသ်ာဒဿ၊ ၏။ စတုန္နံ ဝဏ္ဏာနံ၊ တို့၏။ (ပတိဋ္ဌာနိ၊ တည်ရာဖြစ်ကုန်သော။) စတုရာသီတိ ထမ္ဘသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေး ထောင်သော တိုင်တို့သည်။ အဟေသုံ။ ဧကော၊ တုလုံးသော့။ ထမ္ဘော၊ တိုင် သည်။ သောဝဏ္ဏမယော ။ပ။ ပါသာဒေါ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ စတုန္နံ ဝဏ္ဏာနံ၊ တို့၏။ ဖလကေဟိ၊ ပျဉ်ချပ်တို့ဖြင့်။ သန္ထတော၊ ခင်းထားအပ် သည်။ အဟောသိ ။ပ။ ဥဒ္ဒီသဋ္ဌ၊ [ပုဒ်စဉ် ၂၅၃-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။ "စတု ရိသတိ၊ နှစ်ဆယ် လေးစင်းသော။ သောပါနာနိ၊ လှေကားတို့သည်" ဟု ဆိုပါ။]

အာနုဒ္ဒ။ ဓမ္မ၊ သော။ ပါသာဒေ၊ ၌။ စတုန္နံ ဝဏ္ဏာနံ၊ စတုရာ-သီတိ ကုဋ္ဌာဂါရသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော အထက်ရှိသော အိမ်တော်တို့သည်။ (အထက်တပ်ထားအပ်သော နေစရာ အဆောင်တို့သည်။) အဟေသုံ။ ဧကံ၊ တဆောင်သော။ ကုဋ္ဌာဂါရံ၊ သည်။ သောဝဏ္ဏမယံ ။ပ။ သောဝဏ္ဏမယော၊ သော။ ကုဋ္ဌာဂါရော၊ ၌။ ရူပိယမယော၊ သော။ ပလ္လင်္ကော်၊ ပလ္လင်သည်။ ဝါ၊ ကို။ ပညတ္တော၊ ခင်းထား အပ်သည်။ (ချထားအပ်သည်။) အဟောသိ ။ပ။ ဒန္တမယော၊ ဆင်စွယ်ဖြင့် ပြုအပ် သော။ ဝါ၊ ဆင်စွယ် ပဂတိုရှိသော။ (ဆင်စွယ်အတိ ပြီးသော။) ။ပ။ သာရမယော၊ စန္ဒကူးအနှစ် တို့ဖြင့် ပြုအပ်သော့။ပ။ ဒ္ဒါရော၊ တံခါး၌။ ရူပိယမယော။ တာလော၊ ထန်းပင်သည်။ ဌိတော၊ တည်နေသည်။ အဟောသိ။ [တည်ရှိ၏- ဟူလို။] ။ပ။ တယ၊ ယိုဒ္ဓေထန်းပင်၏။ ခန္ဓော၊ ပင်စည်သည်။ ရူပိယ မယော၊ ဒ္ဓေပဂတိ ရှိ၏။ (ဒ္ဓေအ်တို့ ပြီး၏။) ပတ္တာနိ စ၊ အရွက်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဖလာနိ စ၊ အသီးတို့သည် လည်းကောင်း။ သောဝဏ္ဏ မယာနိ၊ ရှေပဂတိ ရှိကုန်၏။ (ရှေအတိ ပြီးကုန်၏)။ပ။

၂၅၂။ အထ ခေါ။ပ။ "အဟံ။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့အခါ၌ နေခြင်းကို။ နိသီဒါမိ၊ နေအံ့။ (တတ္ထ။) မဟာဝိယူဟယ၊ ဒ္ဓေ-အတိပြီးသော ကြီးစွာသော အထက်ရှိသော။ (အကျယ် ဆုံးသော အထက်တပ်အပ်သော။) ကုဋ္ဌာဂါရယ၊ အထက်ရှိသော အိမ်တော်၏။ (အဆောင်တော်၏။) ဒ္ဒါရေ၊ ၌။ သဗ္ဗသောဝဏ္ဏမယံ၊ သော။ တာလ-

ဝန်း ထန်းတောဥယျာဉ်ကို။ ယံနှုန မာပေယံ့၊ စ”။ပ။မာပေသိ၊ ပြီ။ ယတ္ထ၊ ယင်း ရွှေထန်းတော ဥယျာဉ်၌။ ဒီဝါဝိဟာရံ၊ ကို။ နိသီဒိ၊ နေထိုင်ပြီ။ပ။ဒ္ဒိဟိ၊ နှစ်ထပ်ကုန်သော။ ဝေဒိကာဟိ၊ ဝရံတာ တို့ဖြင့်။ ပရိက္ခိတ္တော၊ ကာရံအပ်သည်။ အဟောသိ။ [ဝရံတာ တထပ်သည် အထက်အဖျားမှ အထက်၌ရှိ၍ တထပ်သည် ပြာသာဒ်အပြင် အပိုင်းအခြားမှ အထက်၌ရှိသည်။]။ပ။ဥဏ္ဍိသဒ္ဒ။ [၂၅၃–အတိုင်းဆိုပါ။]

၂၅၈။ အာနန္ဒ။ ဓမ္မော ပါသာဒေါ သည်။ ဝါ၊ ကို။ ဒ္ဒိဟိ၊ နှစ်ထပ်ကုန်သော။ ကိုက်ကိုက ဇာလေဟိ၊ ရွှေခြူစာတို့ဖြင့်။ [ပရိက္ခိတ္တော၊ ကာရံအပ်သည်။ အဟောသိ။ [ဆည်းလည်းခြူလုံးကလေးများ တပ်ထားအပ်သော သံဇကာများသည် “ကိုက်ကိုကဇာလ”မည်၏။ ရှေးက ရွှေခြူ ကုန်ရက်-ဟု ဘာသာပြန်ကြ၏။] ကော်၊ သော။ ဇာလံ၊ ဇာသည်။ပ။ ကိုက်ကိုကာ၊ ဆည်းလည်းတို့သည်။ အဟောသုံ။ပ။အာနန္ဒ။ ဝါတေရိတာနံ။ ကုန်သော။ ကိုက်ကိုက ဇာလာနံ၊ တို့၏။ပ။ပရိစာရေသုံ။ [ပုဒ်စဉ် ၂၄၂–အဆုံးနှာ၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။]

အာနန္ဒ။ နိဋ္ဌိတော၊ အလုံးစုံ ပြီးပြီးသော။ ဓမ္မော ပါသာဒေါ သည်။ ဒုဋ္ဌိကွော၊ ခဲယင်းသဖြင့် ကြည့်အပ်သည်။ (အရောင်တောက် နေသည့်အတွက် မကြည့်နိုင်သည်။ ဟုတ္တာ။) စက္ခူနိ၊ မျက်လုံး တို့ကို။ မုသတိ၊ ပယ်ရှားတတ်၏။ [မကြည့်နိုင်သည့်အတွက် ရှောင်လွဲသွားကြရသော ကြောင့် မျက်လုံးတို့ကို ပြာသာဒ်က ပယ်ရှားရာ ရောက်သည်။–ဟူလို။]အာ-နန္ဒ။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဝဿာနံ၊ မိုးလတို့၏။ ပစ္ဆိမေ၊ နောက်ဆုံး ဖြစ်သော။ မာသေ၊ လ၌။ သရဒသမယေ၊ သရဒ-အခါ၌။ [တန်ဆောင် မုန်းလ အခါ၌။] ဒေဝေ၊ ကောင်းကင်သည်။ ဝိဒ္ဓေ၊ အထက်၌ ဖောက် ထွင်းအပ်သော်။ (ထုတ်ချင်းပေါက် နေလတ်သော်။) ဝိဂတဝလာဟကေ၊ ကင်းသောမိုးတိမ် ရှိလတ်သော်။ အာဒိစ္စော၊ နေမင်းသည်။ နဘံ၊ ကောင်း ကင်သို့။ အဗ္ဘုဿက္ကမာနော၊ [အဗ္ဘုဂ္ဂမမာနော (ဆဋ္ဌ)။] ရှေ့ရှုတက် လာ လတ်သော်၊ (ထွက်လာလတ်သော်။) ဒုဋ္ဌိကွော။ပ။မုသတိ။

၂၅၉။ အထ ခေါ။ပ။“အဟံ။ ဓမ္မဿ ပါသာဒဿ၊ ၏။ ပုရတော၊ ရှေ့၌။ ဓမ္မံ နာမ၊ မည်သော။ ပေါက္ခရဏီ၊ ရေကန်ကို။ ယံနှုန မာပေယံ့၊ အကယ်၍ ဖန်ဆင်းရပါမူကား ကောင်းလေစ့။” ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ် ပြီ။ပ။

အမှာ။ ။ဤမှနောက်၌ အနက်ထူးမရှိပါ။ ပါဠိတော်အစဉ်ကြည့်၍ ရှေ့အတိုင်းနှုတ်တက်အောင် မဝှန်ကျော်ပဲ အနက်ဆိုပါ။]

အာနန္ဒ။ ဓမ္မေ ပါသာဒေ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတေ၊ အလုံးစုံ ပြီးစီးသော်လည်း ကောင်း။ ဓမ္မာယ ပေါက္ခရဏိယာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာယ စ၊ သော်လည်း ကောင်း။ မဟာသုဒဿနော ရာဇာ၊ သည်။ (အဘိရှတိ-ဌ် စပ်။) 'တေန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ (တိုခေတ်၌။) ယေ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်။ သမဏေသု ဝါ၊ သမဏ-တို့၌သော်လည်း။ သမဏသမ္မတာ၊ သမဏ-ဟု သမုတ်အပ်ကုန်၏။ (အသိအမှတ်ပြုအပ်ကုန်၏။) ဗြာဟ္မဏေသု ဝါ၊ ဗြာဟ္မဏ-တို့၌သော်လည်း။ ဗြာဟ္မဏသမ္မတာ။' တေ၊ ထို သမဏ ဗြာဟ္မဏ-တို့ကို။ သဗ္ဗကာမေဟိ၊ အလုံးစုံ အလိုရှိအပ်သော ဝတ္ထုတို့ဖြင့်။ (ပရိက္ခရာ တို့ဖြင့်။) သန္တပ္ပေတွာ၊ ကောင်းစွာ ရောင့်ရဲစေပြီး၍။ (လှူပြီး၍။) ဓမ္မံ ပါသာဒံ၊ သို့။ အဘိရှဟိ၊ တက်ပြီ။ [ဓမ္မ-နန်းပြာသာဒ်နှင့် ဓမ္မ-ရေကန် ပြီးစီးသောအခါ မိမိဦးစွာ တက်မနေသေးပဲ သမဏ ဗြာဟ္မဏ-တို့ကို လှူဖွယ် ပစ္စည်းများ လှူပြီးမှ နန်းပြာသာဒ်သို့ တက်နေသည်-ဟူလို။]

ပဌမဘာဏဝါရော၊ တည်း။

စျာနသမ္ဘတ္တိ

(၂၆၀)။ အထ ခေါ။ပ။ "ယေန၊ အကြင် ကံကြောင့်။ အဟံ။ ဧတရဟိ၊ ဌ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ (သို့ကလောက်။)မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုး ရှိ၏။ (ကြီးကျယ်သော အလိုရှိအပ်သော အကျိုး၏ ပြီးစီးခြင်းရှိ၏။) ဧဝံ၊ သို့။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိ၏။ (ကြီးကျယ်သော ခံစားထိုက်သောအကျိုးရှိ၏။) မေ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်။ ကိသ ကမ္မဿ၊ အဘယ်ကံ၏။ ဖလံ နု ခေါ၊ အကျိုးရင်း အကျိုးဆက်နည်း။ ကိသ ကမ္မဿ၊ ၏။ ဝိပါကော၊ တူသောအကျိုးနည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။ပ။ "ယေန၊ ကြောင့်။ပ။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ၏။ မေ၊ ၏။ ဣဒံ၊ သည်။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးမျိုးကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဖလံ၊ တည်း။ ။ပ။ ဝိပါကော၊ တည်း။ သေယ္ယထိဒံ၊ အဘယ်သုံးပါးတို့၏နည်း။ [ထိုသုံး ပါးတို့ဟူသည် အဘယ်နည်း--ဟူလည်း အလွယ်ပေးပါ။] ဒါနသ၊ စည်းစိမ် ဥစ္စာကို စွန့်ကြဲ ပေးကမ်း လှူဒါန်းခြင်း၏လည်းကောင်း။ ဓမ္မဿ၊ မိမ်ကိုယ် ကို ဆုံးမ-ကြောင်း ဥပုသ်သီလ၏လည်းကောင်း။ [ရှစ်ပါးသီလ-စသည်၏ လည်းကောင်း။] သံယမဿ၊ မိမိကိုယ်ကို စောင့်စည်းကြောင်း ဖြစ်သော ငါးပါးသီလ၏လည်းကောင်းတည်း။" ဣတိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ်။ပ။ မဟာဝိယူဟံ၊ ငွေဖြင့်ပြီးသော ကြီးစွာသောအထွတ်ရှိသော။ ဝါ၊ မဟာဝိယူဟ–မည်သော။ ကုဋ္ဌာဂါရံ၊ အထွတ်ရှိသော နန်းပြာသာဒ်သည်။ (အတ္ထိ။) ။ပ။ ဒ္ဝါရေ၊ ဘ္ဘ။ ဗ္ဗိတော၊ ရပ်လျှပ်။ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ။(ကိ,။) ''ကာမဝိတက္ကော၊ ဟဲ–ကာမဝိတက်။(ကာမဂုဏ်ကို ကြံစိတတ်သော ဟဲ–ဝိတက်။) တိဋ္ဌ၊ နေရုစ်တော့။ ဗျာပါဒဝိတက္ကော၊ တက်။ (သူတပါး၏ ပျက်စီးခြင်းကို ကြံစိတတ်သော ဟဲ–ဝိတက်။) တိဋ္ဌ။ ဝိဟိံသ-ဝိတက္ကော၊ တက်။ (သူတပါးကို ညှဉ်းဆဲဖို့ရန် ကြံစည်တတ်သော ဝိတက်။) တိဋ္ဌ။ ကာမဝိတက္ကော၊ တက်။ တွေ့ကြုံတတ်၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော တံခါးအရပ်ဖြင့်။ (နှိုဝ်တို့တော့ ပြန်နှစ်ဆိုက်၏။ ဝါ၊ ပြန်နှစ်တော့။) [ဟဲ-ကာမဝိတက် အသင်သည် ဤ တံခါးပေါက်ဌာ ရပ်တန့်ရစ်တော့။ ဤမှ နောက်ဌ အဆောင်တွင်းသို့ မလိုက်ခဲ့နဲ့–ဟူလို။]။ပ။'' ဣတိ (ဥဒါနေသိ။)

၂၆၁။ အထ ခေါ်။ပ။ ကုဋ္ဌာဂါရံ၊ သို့။ ''ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဌ။ သော်ဝဏ္ဏ-မယော၊ သော။ ပလ္လင်္ကော်၊ ဌ။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေလျက်။ (ဝိဟာသိ–ဌ စပ်။)ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထု,ကိလေသာ–နှစ်ပြားသော ကာမတို့မှ။ ဝိဝိစ္စဝ၊ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ နိုဝရဏ-တရားတို့မှ။ ဝိဝိစ္စ(ဧဝ)၊ ၍(လျှင်)။သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့်လည်း တကွဖြစ်သော။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရ-နှင့်လည်း တကွဖြစ်သော။ ဝိဝေကဇံ၊ နိုဝရဏတို့၏ ကင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ဖရဏာပီတိ, စေတသိကသုခ-ရှိသော။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်သော။ ဝါ၊ ရှေးဦးစွာရှုအုပ်သော။ ဈာနံ၊ သို့။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရောက်၍။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။

ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဝူပသမာ၊ ပယ်ခွါလွန်မြောက် ငြိမ်းပျောက်ခြင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်ဌ ဖြစ်ခဲသော။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ သမ္ပ-သာဒနံ၊ ကြည်လင်စေတတ်သော။ ဧကောဒိဘာဝံ၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော သမာဓိကိုတိုးပွားစေတတ်သော။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်လည်း မရှိသော။အဝိစာရံ၊ ဝိစာရလည်း မရှိသော။ သမာဓိဇံ၊ ပထမဈာန်သမာဓိကြောင့် ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ သော။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက် ဖြစ်သော။ ဝါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက် ရအပ်သော။ပ။ ဝိဟာသိ။

ပီတိယာ၊ ပီတိကို။ ဝိရာဂါ စ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ (ပီတိယာ၊ ၏။ ဝူပသမာ စ၊ ပယ်ခွါလွန်မြောက် ငြိမ်းပျောက်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ ဥပေက္ခကော၊ အသင့်အားဖြင့် ရှုတတ်သည်။ ဝါ၊ အသင့်အားဖြင့်ရှုတတ်သော တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ-ရှိသည်။ (ဟူတ္တာ) စ၊ ဖြစ်၍

လည်းကောင်း။ သတော၊ သတိမပြုတ် အမှတ်ရသည်။ သမ္ဘဇာနော၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့်သိသည်။ (ဟုတ္တာ)စ၊ လည်းကောင်း။ ဝိဟာသိ။ သုခဉ္စ၊ ကာယိကသုခ, စေတသိကသုခ-ကိုလည်း။ ကာယေန၊ နာမကာယ-ဖြင့်။ ပဋိသံဝေဒေသိ၊ ခံစားပြီ။ ယံ၊ အကြောင် တတိယဈာန်ကြောင့်။ တံ၊ ထို တတိယဈာန်နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အရိယာ၊ဘုရား, ပစ္စေကာ, အရိယာ သာဝက-တို့သည်။ အာစိက္ခန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်ပြီ ချီးမွမ်းကြကုန်၏။ (ကိုး)။ အယံ၊ ဤ တတိယဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ "ဥပေက္ခကော၊ သုခမြားမြောက် ထိပ်ဆုံးရောက်သည့် တတိယဈာန် ချမ်းသာမြတ်ဌာ်သော်မှ မကြိုမကပ် လျှစ်လျူရှုတတ်ပါပေစ့။ သတိမာ၊ တဖန်ပိတိ မပြစ်ဘိအောင် သတိရှိပါပေစ့။ သုခဝိဟာရီ၊ အရိယာတို့ လွန်စွာလေးမြတ် မှီဝဲအပ်သည့် တတိယဈာန်ချမ်းသာကို ခံစားကာ ချမ်းချမ်းသာသာ, နေလေရှိပါပေစ့။" ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုကုန်ပြီ ချီးမွမ်းကြကုန်၏။ တတိယံ၊ သော်။(တံ) ဈာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟာသိ။

ပုဗ္ဗေဝ၊ စတုတ္ထဈာန်ကိုမရမီ လေးပါးသော ဈာန်တို့၏ ဥပစာရ-ဈာန် ခဏာ၌ပင်။ သုခဿ ကာယိကသုခကို။ ,ပဟာနာ စ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ ဒုက္ခဿ၊ ကာယိက ဒုက္ခကို။ ,ပဟာနာ စ၊ ကြောင့် လည်းကောင်း,။ သောမနဿ ဒေါမနဿာနံ၊ သောမနဿ ဒေါမနဿ-တို့၏။ (စေတသိကသုခ စေတသိကဒုက္ခ-တို့၏။) အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်လည်း ကောင်း။, အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်းမရှိ သုခလည်းမရှိသော။ ဥပေက္ခာ-သတိပါရိသုဒ္ဓိ'၊ တတြမ္ဗျတ္တုပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သောသတိ၏ တက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော။, စတုတ္ထံ၊ ဈာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟာသိ။

၂၆၂။ 'အာထ' ခေါ။ပ။မဟာဝိယူဟာ၊ ဝေဖြင့်ပြီးသော ကြီးစွာသော အထွတ်ရှိသော။ ကုဋ္ဌာဂါရာ၊ အထွတ်ရှိသော နန်းပြာသာဒ်မှ။ နိက္ခ-မိတ္တာ၊ 'ထွက်လာ၍။ သော်ဝဏ္ဏမယံ ကုဋ္ဌာဂါရံ၊ သို့, ပဝိသိတ္တာ၊ ၍။ ရှေ့ပိယမယေ ပလ္လင်ကေ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ လျက်။ 'မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဧကံ၊ တစုသော။ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာကို။ ဝါ၊ တစုသော အရက်မျက်နှာ၌နေသော သတ္တဝါ အပေါင်းကို။ ဖရိတ္တာ, ဖြန့်၍။ ဝိဟာသိ။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက် အရပ်ကို။' ဝါ၊ နှစ်ခုမြောက် အရပ်၌နေသော သတ္တဝါ
☰ အပေါင်းကို။ (ဖရိတ္တာ ဝိဟာသိ။)။ပ။ဣတိ, ဤသို့လျှင်, ဝါ၊ ဤနည်း အားဖြင့်။' ဥဒ္ဓံ၊ အထက်အရပ်ကို လည်းကောင်း။ ဝါ၊ အထက်အရပ်၌

နေသော သတ္တဝါအပေါင်းကိုလည်းကောင်း။ အဝေ၊ အောက်အရပ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ တိရိယံ၊ ဖီလာ အထောင့်အရပ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ သဗ္ဗဓိ၊ - အလုံးစုံသော အရပ်ဆယ်မျက်နှာ၌။ သဗ္ဗတ္တတာယ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌ မိမိနှင့် တူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သဗ္ဗာဝန္တံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါအပေါင်း ရှိသော။ လောကံ၊ လောကကို။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ သော။ ဝိပုလေန၊ ကျယ်ပြန့်သော။ မဟဂ္ဂတေန၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သော။ အပ္ပမာ-ဏေန၊ အတိုင်းအရှည် မရှိသော။ အဝေရေန၊ ဒေါသ-တည်းဟူသော ရန်မရှိသော။ အဗ္ယာပဇ္ဇေန၊ စိတ်ဆင်းရဲစွာ ဒေါမနဿ-ဝေဒနာလည်း မရှိသော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဖရိတ္တာ ဝိဟာသိ။

အမှာ။ ။နောက်၌ "ကရုဏာ သဟဂတေန၊ကရုဏာနှင့်တကွဖြစ်သော-စသည်ဆိုပါ။ ဤပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာ, ဋီကာ-မူ ယူ၍ သီလက္ခန် ဘာသာဋီကာ 'စတုတ္ထအုပ် စာမျက်နှာ ၄၆၁-၌ ပြထားပြီ။

စတိုရာသီတို့ နဂရသဟ သာဒိ

၂၆၃။ အာနန္ဒ။ မဟာသုဒဿနဿ၊ သော။ ရညော၊ ၏။ ဝါ၊ မှာ။ ကုသာဝတီရာဇဓာနိပွမုခါနိ၊ ကုသာဝတီ-မင်းနေပြည် အမှူးရှိ ကုန်သော။ စတုရာသီတိ နဂရသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်သော မြို့တော်ကြီးသည်။ အဟေသုံ ရှိကုန်ပြီ။ [နောက်၌ ဤသို့အပြည့်အစုံပေးပါ။ ထူးရာ၌သာ ရေးပါမည်။] ဓမ္မပါသာဒပွမုခါနိ၊ ဓမ္မ-နန်းပြာသာဒ် အမှူးရှိကုန်သော။ပ။ မဟာဝိယူဟ ကူဋာဂါရ ပမုခါနိ၊ မဟာဝိယူဟ-မည်သော အထွတ်တပ်အပ်သော အဆောင်တော်အမှူးရှိကုန်သော။ပ။

သောဝဏ္ဏမယာနိ၊ ကုန်သော။ ရူပိယမယာနိ၊ ကုန်သော။ ဒန္တမယာနိ၊ ဆင်စွယ်ဖြင့် ပြုအပ်ကုန်သော။ သာရမယာနိ၊ စန္ဒကူးနှစ်ဖြင့် ပြုအပ်ကုန်သော။ ဂေါနကတ္ထတာနိ၊ လက်လေးသစ်ထက်ရှည်သော သားမွေး ကော်ဇောနက်ကြီးဖြင့် ခင်းအပ်ကုန်သော။ ပဋိကတ္ထတာနိ၊ အဖြူထည်သက်သက်ရက်အပ်သော သားမွေးအခင်းဖြင့် ခင်းထားအပ်ကုန်သော။ ပဋလိကတ္ထ-တာနိ၊ တခဲနက်ပန်းပြောက်ရှိသော သားမွေးအခင်းဖြင့် ခင်းထား အပ်ကုန်သော။ ကဒလိမိဂပဝရပစ္စတ္ထရဏာနိ၊ ဝံပုပ်မည်သော သားကောင်း၏ အရေဖြင့် ပြုအပ်သော မြတ်သော အပေါ်လွှမ်း အခင်းရှိကုန်သော။

သဉ္ဇာတရစ္ဆဒါနိ၊ အထက်၌ ဗီတာန်နိန္နင့် တကွဖြစ်ကုန်သော။ ဥတာတော-လောဟိတကူပဓာနာနိ၊ ခြေရင်း ခေါင်းရင်း နှစ်ဘက်ဝယ် နီသောအုံးရှိကုန်သော။ စတုရာသီတိပလ္လင်္ကသဟဿာနိ အဟောသုံ။

သောဝဏ္ဏာလက်ာရုနိ၊ ရွှေဖြင့်ပြုအပ်သော တန်ဆာရှိကုန်သော။ သော-ဝဏ္ဏဓဇာနိ၊ ရွှေဖြင့်ပြုအပ်သော အလံရှိကုန်သော။ ဟေမဇာလပဋိစ္ဆန္နာနိ၊ ရွှေဇာတို့ဖြင့် ဖုံးအပ်ကုန်သော။ [ရှေခေါ်ကုန်ရက်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော-ဟု ရှေးကပေး၏။] ဥပေါသထနာဂရာဇပွမုခါနိ၊ ဥပေါသထ-ဆင်မင်း အမှူးရှိကုန်သော။ပ။ သီဟစမ္မပရိဝါရုနိ၊ ခြသေ့ရေဟူသော အကာအရံ ရှိကုန်သော။[ဗျဉ္ဇ-ကျား။ ဒီပိ-သစ်။ ပဏ္ဍုကမ္မလ-ဖျော့တော့ ဝါဝင်းသော ကမ္မလာ။ ဝေဇယန္တရထ-ဝေဇယန္တာရထား။] ။ပ။ သုဘဒ္ဒါဒေဝီပွမုခါနိ၊ သုဘဒ္ဒါဒေဝီ-အမှူးရှိကုန်သော။ပ။

ဒုဟသန္ဓနာနိ၊ အမြဲယိုစီးသော နို့ရည်ရှိကုန်သော။ [အချိန်မရွေး နို့ရည် ညှစ်လျှင် နို့ထွက်ကုန်သော-ဟူလို။ ဒုက္ကုလသန္ဓနာနိ၊ နို့ခံခွက်၏ တည်ရာ ဖြစ်သော ဘွဲ့ဖြူအဝတ်၌ နို့ရည်၏ယိုစီးခြင်း ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ နို့ရည်ခံရာ ခွက် ပြည့်လျှံရုံမက အဝတ်ပေါ်အထိ စီးကျသော နို့ရည်ရှိကုန်သော။-ဤသို့လည်းမူကဲ့ရှိ၏။]]ကံသူပဓာရဏာနိ၊ ငွေဖြင့်ပြုအပ်သော [နို့ရည်ခံခွက် ရှိကုန်သော။ စတုရာသီတိ ဓေနုသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော နို့စားနွားမတို့သည်။ အဟောသုံ။ ခေါမသုခုမာနိ၊ ခေါမတိုင်းဖြစ် နူးညံ့ ချောမွေ့သော အဝတ်တို့၏။ ကပ္ပါသိကသုခုမာနိ၊ ဝါချည်ဖြင့်ရက်အပ်သော ချောမွေ့သောအဝတ်တို့၏။ ကောသေယျသုခုမာနိ၊ ပိုးချည်ဖြင့်ရက်အပ်သော ချောမွေ့သောအဝတ်တို့၏။ ကမ္မလသုခုမာနိ၊ ကမ္မလာဖြင့် ပြုအပ်သော ချောမွေ့သောအဝတ်တို့၏။ စတုရာသီတိ ဝတ္ထကောဋိသဟဿာနိ၊ ကုဋေ ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော အဝတ်တို့သည် အဟောသုံ။ပ။ စတုရာသီတိ ထာလိပါကသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ပွဲတော်ချက် အိုးတို့သည်။ အဟောသုံ။ သာယံ၊ ညနေ၌လည်းကောင်း။ ပါတံ၊ နံနက်၌လည်းကောင်း။ ဘတ္တာဘိဟာရော၊ ရှေးရှုဆောင်ထိုက်သော ပွဲတော် အစာကို။ အဘိဟရိယိတ္ထ၊ ရှေးရှုဆောင်အပ်ပြီ။

(၂၆၄)။ အာနန္ဒ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ပ။ ရညော၊ ၏။ "စတုရာသီတိ နာဂသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ဆင်တို့သည်။ သာယံ ပါတံ။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ဆည်းကပ်ခစားရာ အရပ်သို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏။ [ရညော၊ မင်းကို။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ် ခစားခြင်းငှာ-ဤသို့

လည်း ပေးပါ။]။ပ။ ဝဿဝတသာ ဝဿာသတသာ၊ အနှစ်တရာ အနှစ်တရာ ၏။ အစ္စယေန၊ လွန်ရာအခါ၌။ ဒ္ဒေစတ္တာလီသံ ဒ္ဒေစတ္တာလီသံ နှာဂသဟ-ဿာနိ၊ လေးသောင်းနှစ်ထောင် လေးသောင်းနှစ်ထောင်သော ဆင်တို့သည်။ သကိံ သကိံ၊ တက္ကြိမ် တက္ကြိမ်။ ဥပဋ္ဌာနုံ၊ သို့။ ယံနူန အာဂစ္ဆေယျုံ၊ အကယ်၍ လာကြပါမူကား ကောင်းလေစ့။" ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။ ။ပ။ "သမ္မပရိဏာယကရတန၊ အချင်း သားတော်ကြီးရှင်တနာ။ပ။ တေနဟိ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ပ။ အာဂစ္ဆန္တု၊ လာကြပါစေ။" ဣတိ၊ ဤသို့ အမိန့်ပေးပြီ။ ။ပ။ အာဂမံသု၊ လာကုန်ပြီ။

သုဘဒ္ဒါဒေဝီ ဥပသက်မန

၂၆၅။ အာနန္ဒ။ အထ ခေါ၊ ဌ (မဟာသုဒဿန-မင်း၏ ဗျာန်တရား ဗြဟ္မဝိဟာရ-တရားဖြင့် တပါးတည်းနေရာ ထိုအခါ၌။) သုဘဒ္ဒါယ၊သော။ ဒေဝိယာ၊ ပိဖုရား၏။ ဗဟုနံ ဝဿာနံ၊ မျှားစွာသော နှစ်တို့၏။ ဗဟုနံ ဝဿသတာနံ၊ နှစ်-ရာပေါင်းမျှားစွာတို့၏။ ဗဟုနံ ဝဿသဟဿာနံ၊ နှစ်-ထောင်ပေါင်းမျှားစွာတို့၏။ အစ္စယေန၊ လွန်ရာအခါ၌။ တေ၊ ဤ အကြံသည်။ အဟောသိ။ (ကိုး။) "မေ၊ သည်။ မဟာသုဒဿနော ရာဇာ၊ ကို။ စိရံ ဒိဋ္ဌော၊ ကြာမြင့်စွာက ဖူးအပ်ခဲ့ပြီ။ (မဖူးမြင်ရတော ကြာလှပြီ။) ။ပ။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ယံနူန ဥပသက်မေယျုံ၊ အကယ်၍ သွားရပါမူကား။ ကောင်းလေစ့။" ဣတိ၊ ပြီ ။ပ။ ဣတ္ထာဂါရံ၊ မောင်းမ အပေါင်းကို။ (မိဖုရား၏ အခြေခံရာ ဖြစ်သော နန်းတော်သူမျှားကို။) အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍ ပြောပြီ။ (ကိုး။)"တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ထေ၊ လာကြကုန်။ သီသာနိ၊ ဦးခေါင်းတို့ကို။ နှာယထ၊ လျှော်ကြပါကုန်။ ပီတာနိ၊ ရွှေသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို။ ပါရုပထ၊ ဝတ်ကြ ခြုံကြပါကုန်။ နော၊ ငါတို့သည်။ပ။ စိရံ ဒိဋ္ဌော ။ပ။ ဥပသက်မိဿာမ။" ဣတိ၊ ပြီ။

"အယ္ယေ၊ အရှင်မ။ ဧဝံ၊ အမိန့်တော်အတိုင်းပါ။" ဣတိ ခေါ၊ လျှင်။ပ။ ဥပသက်မိ ။ပ။ "သမ္မပရိဏာယကရတန၊ အချင်း သားတော်ကြီးရတနာ။ စတုရင်္ဂိနီ၊ ဆင် မြင်း ရထား ခြေလျှင်အားဖြင့် လေးပါးသော အင်္ဂါ ရှိသော။ သေနံ၊ စစ်တပ်ကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြင်ဆင်ပါ။ပ။" "ဒေဝိ၊ အရှင် မိဖုရား။ပ။"ကပ္ပါပေတွာ၊ ပြင်ဆင်စေပြီးမှ။ သုဘဒ္ဒါယ ဒေဝိယာ၊ အား။

ပဋိဝေဒေသိ၊ သိစေပြီ။ (သိအောင် သံတော်ဦးတင်ပြီ။ ကိုး။) "ဒေဝီ၊ ဒေဝီ။ စတုရင်္ဂနီ။ သေနာ၊ ကို။ ကပ္ပိတာ၊ ပြင်ဆင်အပ်ပါပြီ။ ဒါနိ၊ ဘုန်း။ ယဿ၊ အကြောင် သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ အချိန်ကို။ မညသိ၊ သိ၏။" (တံ၊ ထိုအချိန်ကို။ ဇာနာဟိ၊ သိတော်မူပါ။ ဣတိ၊ ပြီ။) ။ပ။ သေနာယ၊ ဖြင့်။ ဣတ္ထာဂါရေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူ။ပ။မဟာဝိယူဟသ္မိ ကူဋာဂါရသ္မိ၏။ ဒုဗ္ဘိရုဟာဟံ၊ တံခါးဘောင်ကို။ အာလမ္ဗိတ္ဝာ၊ လက်ဆွဲ၍။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်နေပြီ။ [အတွင်းသို့ မဝင်ခံသောကြောင့် ''ရပ်နေသည်။]

(ကြ) အထ ခေါ။ပ။"ကိုး နု ခေါ၊ အဘယ်သို့နည်း။ မဟာတော၊ မျှားစ္ဆာသော။ ဇနကာယဿ၊ လူအပေါင်း၏။ သဒ္ဒေါ ဝိယ၊ အသံလိုပါ ဟုတ်ကား။" ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ပ။ကူဋာဂါရံ၊ မှ။ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်လာလတ်သော်။ သုဘဒ္ဒံ ဒေဝီ၊ ကို။ ဒုဗ္ဘိရုဟာဟံ၊ ကို။ အာလမ္ဗိတ္ဝာ၊ ၍။ ဌိတံ၊ ရပ်နေသည်ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ကြောင့်။ပ။ "ဒေဝိ၊ ဒေဝီ။ ကေဏ၊ အဲဒီ နေရာ၌သာ။ ဌိတ၊ ရပ်နေပါ။ မာ ပါဝိသိ၊ အတွင်းသို့ မဝင်ခဲ့ပါနှင့်။" ဣတိ၊ ပြီ။ [စျာန်ဝင် စားလျက်နေရာ အဆောင်တော်၌ အမျိုးသမီးမျှားနှင့် အတူနေဖို့ရာ မသင့်တော်သောကြောင့် တားမြစ်သည်။]။ပ။ "အမ္ဘောပုရိသ၊ အမောင်ယောကျ်ား။ ဟေ၊ သွားချေ။ တုံ မဟာဝိယူဟာ။ ကူဋာဂါရာ၊ မှ။ သောဝဏ္ဏမယံ။ ပလ္လင်္ကံ၊ ကို။ နိဟရိတ္ဝာ၊ ထုတ်ဆောင်၍။ သပ္ပိသောဝဏ္ဏမယေ။ တာလ-ဝေ၊ ထန်းတောဥယျာဉ်၌။ ပညပေဟိ၊ ခင်းလိုက်လော့။" ဣတိ၊ ပြီ။ပ။ ပညပေသိ၊ ခင်းပြီ။ပ။ပဋိဒေ၊ လက်ယာခြေ၌။ ပါဒံ၊ လက်ဝဲခြေကို။ အစ္စာဓာယ၊ အနည်းငယ် လွန်အောင်ထား၍။ သဏော သမ္ဘဏာနော (ဟုတ္ဝာ)။ ဒက္ခိဏေန ပဿေန၊ လက်ယာ နံပါးဖြင့်။ သီဟသေယျံ၊ မြတ်သောလျောင်းခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ''ပြုပြီ။

(ခ) ။ အထ ခေါ။ပ။"ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခုစသား ခြောက်ပါးသော ဣန္ဒြေတို့သည်။ ဝိပ္ပသန္နာနိ၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်ကုန်၏။ ဆဝိဝဏ္ဏော၊ အရေ၏ အဆင်းသည်။ ပရိသုद्ध၊ ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်၏။ ပရိယောဒါတော၊ ထက်ဝန်းကျင် ဖြူစင်၏။ပ။ရာဇာ၊ သည်။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ (နှတ်ရှာစံခြင်းကို။) မာ ဟော အကာသိ၊ ဟောန် မပြုပါစေနှင့်။" ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ပ။အဝေါ စ၊ သံတော်ဦးတင်ပြီ။ (ကိုး။) [ဤသို့ ဣန္ဒြေမျှား စင်ကြယ်သောအခါ ဘဝပြောင်းတတ်သည်-ဟု ကြားဖူးသောကြောင့် ဘဝပြောင်းမည်ကို စိုးရိမ်သည့်အတွက် သံတော်ဦးတင်သည်။]

"ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ ဤမဟာနိ၊ ဤဟာတို့သည်။ တေ၊ အရှင်မင်းမြတ်၏။ ကုသာဝတီရာဇဓာနီပွမုခါနိ၊ ကုသာဝတီ-မင်းနေပြည်အမှူးရှိကုန်သော။ စတုရာသီတိ နဂရသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်သော မြို့တော်တို့ပါတည်း။ ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ ဘဏ္ဍာ၊ ဤ မြို့တော်တို့၌။ ဆန္ဒ၊ ချစ်ခြင်းကို။ ဇနေဟိ၊ ဖြစ်စေတော်မူပါ။ ဇိဝိတေ၊ အသက်၌။ အပေက္ခံ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းကို။ (မစ္စန္ဒလွတ်ပဲ ငဲ့ကွက်ကြောင်း တဏှာကို။) ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါ။ [နောက်ဝါကျမျှားခ၌ ဤသို့ပေးပါ။]ပ။" ဤတိ၊ ပြီ။

၂၆၇။ အာနန္ဒ။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သံတော်ဦးတင်အပ်သော်။ပ။ အဝေါစ။ (ကိံ) "ဒေဝ၊ ဒေဝ။ တုံ။ မံ၊ ကို။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော ညဉ့်ပတ်လုံး။ (ရက်ပတ်လုံး။) ဤဌေဟိ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္တေဟိ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ ပိယေဟိ၊ ချစ်အပ်ကုန်သော။ မနာ-ပေဟိ၊ မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော စကားကိုဖြင့်။ သမုဒါစရိတ္ထ၊ ပြောဆိုခဲ့ပြီ။ [အဇ္ဈတနိ "ဩ"ဝိဘတ်ကို "တ္ထ" ပြု၍ "သမုဒါစရိတ္ထ"ဟု ဖြစ်၏။ မောဂ္ဂလ္လာန် ၆-ကဏ္ဍ၊ ၄၂-သုတ်၌ "ဩ" ကို "တ္ထ"လည်း ပြုသည်။] အထ စ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်ပါလျက်။ တုံ မံ။ ပစ္ဆိမေ ကာလေ၊ သေချိန်ရောက်ရာ နောက်ဆုံးအခါ၌။ အနိဋ္ဌေဟိ၊ အလိုမရှိအပ် ကုန်သော။ပ။ အမနာပေဟိ၊ မမြတ်နိုးအပ်ကုန်သော စကားတို့ဖြင့်။ သမုဒါစရသိ၊ ပြောဆိုရလေသနည်း။" ဤတိ၊ ပြီ။

ဒေဝ။ ကထံ စရဟိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ တံ၊ အရှင်မင်းမြတ်ကို။ သမုဒါစရာမိ၊ ပြောရမ္မာပါနည်း။ ဤတိ၊ ပြီ။ [ထို အချိန်၌ သုဘဒ္ဒါ ဒေဝီက စကြာမင်းကို "ရဟန်း" ဟူ၍ မှတ်ထင်သောကြောင့် မိန်းမသားတို့မည်သည် ရဟန်းတို့၏ ပြောရိုးစကားကို နားမလည်ပါ။ ဘယ်လို "ပြောရမ္မာပါနည်း"ဟု သံတော်ဦးတင်သည်။] ဒေဝိ၊ ဒေဝိ။ တုံ မံ။ ဝေ၊ သို့။ (ဒီပုံ ဒီနည်းအတိုင်း။) သမုဒါစရ၊ ပြောပါ။ (ကိံ၊ အဘယ်သို့ ပြောရမည်နည်း။)" ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ သဗ္ဗေဟေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ပိယေဟိ၊ ချစ်အပ်ကုန်သော။ မနာပေဟိ၊ မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော သတ္တဝါသင်္ခါရ-တို့နှင့်။ (သက်ရှိ သက်မဲ့ အရာဝတ္ထု တို့နှင့်။)နာနာဘာဝေါ၊ ဇာတ်ချင်းမတူ အမျိုးကွဲပြား တသီးတခြား ဖြစ်ရခြင်းသည်။ ဝိနာဘာဝေါ၊ မပြန်တမ်းသေခြင်းဖြင့် ကွေကွင်း၍ဖြစ်ရခြင်းသည်။ အညထာဘာဝေါ၊ ဘဝခြားလျက် တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ရခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ထုံးစံပင်ဖြစ်ပါ၏။)

ဒေဝ တဲ့။ သာပေကျော၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ အခြံအရံတို့၌ ငဲ့ကွက်ခြင်းနှင့် တကွဖြစ်သည်။ ဝါ၊စည်းစိမ်ဥစ္စာ အခြံအရံတို့၌ ငဲ့ကွက်ခြင်းရှိသည်။ (ဟုတ္တာ။) ကာလံ၊ ကွယ်လွန်ခြင်းကို။ (နတ်ရွာစံခြင်းကို။)မာ အကာသိ၊ မပြုပါနှင့်။ သာပေကွာယ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ အခြံအရံတို့၌ ငဲ့ကွက်ခြင်းရှိသူ၏။ ကာလံ ကိရိယာ၊ ကွယ်လွန်ခြင်းကို ပြုခြင်းသည်။ ဝါ၊ နတ်ရွာစံခြင်းသည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကြောင်းပါတည်း။ သာပေကွာယ။ ကာလံကိရိယာ၊ ကို။ ဂရုတိတာ စ၊ ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့ကလည်း ကဲ့ရဲ့အပ်ပါ၏။ ဒေဝ။ ဣမာနိ၊ ဤ ဟာတို့သည်။ တေ၊ ၏။ ကုသာဝတိရာဇဓာနိပွမုခါနိ၊ ကုန်သော။ စတုရာသီတိ နဂရသဟဿာနိ၊ တို့ပါတည်း။ ဒေဝ။ ဧတ္ထ၊ ဤ မြို့တော်တို့၌။ ဆန္ဒံ၊ ချစ်ခြင်းတဏှာကို။ ပဇဟ၊ ပယ်စွန့်တော်မူပါ။ ဇိဝိတေ၊ ၌။ အပေက္ခံ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းကို။ ဝါ၊ ငဲ့ကွက်ကြောင်း တဏှာကို။ မာ အကာသိ၊ ပြုတော်မမူပါနှင့်။ [နောက်၌ဤနည်းအတိုင်းပေးပါ။]။ပ။"ဣတိ (သမုဒါစရ။)ဣတိ၊ ဤသို့သင်ပေးပြီ။

၂၆၈။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သင်ပေးအပ်သော်။ပ။ ပရောဒိ၊ ပြင်းထန်စွာ ငိုကြွေးပြီ။ အာယုနိ၊ မျက်ရည်တို့ကို။ ပဝတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေပြီ။ (ယိုစီးစေပြီ။) ။ပ။ အာယုနိ၊ တို့ကို။ ပုဉ္ဇိတ္တာ၊ သုတ်ပြီး၍။ပ။ အဝေါစ။[သင်ပေးအပ် သည့်အတိုင်းပင် ပြင်၍ သံတော်ဦးတင်သည်။]"။ပ။ မာကာသိ"တိ။

ဗြဟ္မလောကုပဂမ

၂၆၉။ အထ ခေါ။ပ။ နု စိရသ္မေ၀၊ မကြာမီပင်။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ (ကွယ်လွန်ခြင်းကို။) အကာသိ၊ ပြုပြီ။ အာနန္ဒ။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဂဟပတိသ ဝါ၊ အိမ်ရှင်ယောကျ်ား၏သော်လည်းကောင်း။ (ဘတ္တသမ္မဒေါ ၌ စပ်။) ဝါ၊ သည်သော်လည်းကောင်း။ (ဘုတ္တာဝိသ-၌ စပ်။) ဂဟပတိ ပုတ္တသ ဝါ၊ အိမ်ရှင်ယောကျ်ား၏ သား၏သော်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ သည် သော်လည်းကောင်း။ မနုညံ၊ စိတ်ကိုနှစ်သက်စေတတ်သော။ ဝါ၊ နှစ်သက် ဖွယ်ကောင်းသော။ ဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုတ္တာဝိသ၊ စားပြီးလတ်သော်။ ဘတ္တ-သမ္မဒေါ၊ထမင်းကြောင့် ယစ်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ ထမင်းဆီ ယစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ အာနန္ဒ။ ဧ၀ မေ၀။ ပင်။ပ။ ရုညော၊ ၏။ မာရုဏန္တိကာ၊ သေခြင်း၏အနီးဌာနဖြစ်သော။ ဝါ၊ သေခြင်း၏ အနီးသို့ရောက် စေတတ်သော။ ဝေဒနာ အဟောသိ၊ အာနန္ဒ။ ကာလင်္ကတော စ၊ ကွယ် လွန်ခြင်းကို ပြုပြီးသော။ပ။ သုဂတိ၊ ကောင်းသောဂတိဖြစ်သော။ ဗြဟ္မ-

လောက်၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇိ၊ ကပ်ရောက်ပြီ။ [ကောင်းမွန်သော ထမင်းကို စားပြီး သောအခါ ထမင်းဆီယစ်သလို အနီးငယ် ဝေဒနာကို ခံစားလျက် အိပ်ပျော်သွားသလိုဖြစ်ခါ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ပြောင်းရွှေ့သည်။)

အာနန္ဒ ။ပ။ စတုရာသီတိ ဝဿသဟဿာနိ၊ အနုစ် ရှစ်သောင်းလေး ထောင်–တို့ ပတ်လုံး။ ကုမာရကိဋ္ဌ၊ မင်းသား၏ ကစားခြင်းကို။ (မင်းသား ယ်ဘဝဖြင့် ကစားခြင်းကို။) ကိဋ္ဌ၊ ကစားပြီ။ပ။ သြပရဇ္ဇ၊ အိမ်ရှေ့မင်း၏ အဖြစ်ကို။ ကာရေသိ၊ လူအများက ပြုစေပြီ။[ဤအလိုကာရိတ်ပစ္စည်း အနက် ရှိသည်။] ဝါ၊ ပြုပြီ။ [ကာရိတ် ပစ္စည်း အနက်မရှိ။] ။ပ။ ရဇ္ဇ၊ စကြာမင်း အဖြစ်ကို။ပ။ ဂိဟိဘူတော၊ လူဝတ်ကြောင်ဖြစ်သည်။ (ဟုတ္တာ။) ။ပ။စရိ ။ပ။ ဗြဟ္မဝိဟာရေ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရတရားတို့ကို။ ဘာဝေတ္တာ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်စေ၍။ ကာယဿ၊ 'ခန္ဓာကိုယ်၏။' ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ မရဏာ၊ သေခြင်းမှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ဗြဟ္မလောကူပဂေါ၊ ဗြဟ္မာ့ဘုံသို့ ကပ်ရောက် သည်။ အဟောသိ။

၂၇၀။ အာနန္ဒ။ (တေ၊ သင်၏။ ဝါ၊ မှာ။) သိယာ၊ တရံတခါ။ ဧကံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ (ကိုယ်၊ အတွယ်သို့ ဖြစ်ရာ သနည်း။) ''အညော၊ မြတ်စွာဘုရားမှတပါး အခြားသူသည်။ တေန သမယေန၊ ၌။ မဟာသုဒဿနော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ အဟောသိ နန္ဒ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ–ဟု ထင်၏။'' ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ရာ၏။ အာနန္ဒ။ တေ၊ ဤအကြံကို။ (အညော နန္ဒ။ပ။အဟောသိ–ဟူသော ဤအကြောင်း ကို။) ဧကံ၊ အသင်ကြံဆအပ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ နု ခေါ၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မမှတ်ထိုက်။ အဟံ။ပ။အဟောသိ'၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ ကုသာဝတီရာဇဓာနိပဗုခါနိ၊ ကုန်သော။ ဟောနိ ;စတုရာသီတိ နဂရသဟဿာနိ၊ တို့သည်။ မမ၊ ငါ၏။ (ဥစ္စာတို့တည်း။) [နောက်၌ ဤသို့ပေးပါ။]

၂၇၁။ အာနန္ဒ။ ယံ၊ အကြင်မြို့၌။ (ဒုတိယာဝိဘတ်ကို သတ္တမီအနက်၌ သက်။ အဟံ။) တေန သမယေန။ အဗျာဝသာမိ၊ နေခဲ့၏။ [တံကာလော– ပေက္ခဝတ္ထုမာန်။] ယဒိဒံ (ယာ အယံ) ကုသာဝတီရာဇဓာနိ၊ 'သည်။ (အတ္ထိ။)တံ၊ ငါနေခဲ့ရာ ထိုမြို့သည်။ တေသံ စတုရာသီတိ နဂရသဟဿာနံ၊ တို့တွင်။ ကေဠေဝ၊ တမြို့သာလျှင်ဖြစ်သော်။ နဂရံ၊ ကုသာဝတီ မြို့သည်။ ဟောတိ။ [နောက်၌–ဤနည်းမှီး၍ ပေးပါ။ 'ထူးရာ၌သာ အနက်ပေးပါ မည်]။ပ။ယံ၊ အကြင်ပလွင်ကို။ (အဟံ။) 'တေန သမယေန။ ''ပရိဘုဥ္ဇာမိ၊ သုံးစွဲခဲ့၏။ ဒသာဝဏ္ဏမယော ဝါ၊ ရွှေအတိ ပြီးသည်မူလည်း ဖြစ်သော။ပ။

သာရုမယော ၀ါ၊ သော။ ယဒိဒံ (ယော အယံ)၊ အကြင် ပလ္လင်သည်။ (အတ္ထိ။) သော၊ ငါသုံးစွဲအပ်ရာ ထိုပလ္လင်သည်။ တေသံ စတုရာ-သီတိ ပလ္လင်္ကသဟဿာနံ၊ တ္ထိတ္ထင်။ ကောယော၀၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ပလ္လင်္ကော ဟောတိ။

ယံ၊ အကြင်ဆင်တော်ကို။ပ။အာဘိရုဟာမိ၊ စီးခဲ့၏။ပ။ခတ္တိယာနံ ၀ါ၊ မင်းမျိုး သော်လည်းဖြစ်သော။ ၀ဿိနံ ၀ါ၊ ၀ဿမျိုးသော်လည်းဖြစ်သော။ ယာ၊ အကြင် မိဖုရားသည်။ (မံ)တေန သမယေန။ ပစ္စုပဋ္ဌာတိ၊ ရှေးရှုတည်နေခဲ့၏။ ၀ါ၊ ပြိုစုလုပ်ကျွေးခဲ့၏။ သာ၊ ငါ့ကိုပြိုစု လုပ်ကျွေးခဲ့သော ထိုအမျိုး သမီးသည်။ တေသံ စတုရာသီတိ ဣတ္ထိသဟဿာနံ၊တ္ထိတ္ထင်။ ကောယော၀၊တယောက်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဣတ္ထီ ဟောတိ။ ခေါမသုခုမံ ၀ါ၊ ခေါမတိုင်းဖြစ် ချောမွေ့သော အ၀တ်သည်မူလည်း ဖြစ်သော။ပ။ယံ၊ အကြင်အ၀တ်အစုံကို။ပ။ ပရိဒဟာမိ၊ ၀တ် ရုံ သုံးစွဲခဲ့၏။ တံ၊ ငါသုံးစွဲအပ်ခဲ့သော ထို အ၀တ်အစုံသည်။ တေသံ စတုရာသီတိ ၀တ္ထကောဋိသဟဿာနံ၊ တ္ထိတ္ထင်။ ကော်ယော၀၊ သော။ဒုဿယုဂံ ဟောတိ။ ယတော၊ အကြင်ပွဲတော်ချက်အိုးမှ။ နာဋ္ဌကော-ဒနပရမံ၊ တစလယ်ချက်ထမင်း အလွန်အတိုင်းအရှည်ရှိသော ပွဲတော်စာကို လည်းကောင်း။ တဒုပိယံ၊ ထိုထမင်းအား လျှောက်ပတ်သော။ သူပေယျံ၊ ဟင်းလျှာကိုလည်းကောင်း။ ဘုဉ္ဇာမိ၊ သုံးဆောင်ခဲ့၏။ သော၊ ငါးသုံးဆောင်အပ်ရာ ထို ပွဲတော်ချက် ထမင်းအိုးသည်။ တေသံ။ပ။ ဧကောယော၀၊ သော။ ထာလိပါကော ဟောတိ။

၂၇၂။ အာနန္ဒ။ ပဿ၊ ဥဏ်စက္ခုဖြင့် ကြည့်ရှုလော့။ သပ္ပေ။ ဧတေ သခ်ါရာ၊ ဤ ရုပ်နာမ်ဓမ္မ သင်္ခါရ-တို့သည်။။(စကြာမင်းဘ၀-တည်းဟူ၀သော ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ၊ သက်ရှိသက်မဲ့ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရတနာ-တို့သည်။)အတိတာ၊ ကွယ်ပျောက်ခဲ့ကုန်ပြီ။ နိရုဒ္ဓါ၊ ချုပ်ဆုံးပျက်ခဲ့ကုန်ပြီ။ ဝိပရိဏတာ၊ ဖောက်ပြန် ပျက်စီးမဲ့ကုန်ပြီ။ အာနန္ဒ။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ အနိစ္စာ၊ ဖြစ်ပြီး၍ ပျက်စီးခြင်းကြောင့် အမြဲမရှိကုန်။ပ။ အဒ္ဓု၀ါ၊ ကြာရှည်တည်တံ့လျက် မခိုင်ခံ့ကုန်။ပ။ အနဿာသိကာ[1]၊ အခါခပ်သိမ်း ထင်ရှားမရှိသဖြင့် မှီခိုအားထားရခြင်း မရှိကုန်။ အာနန္ဒ။ ယာ၀ စ၊ အလွန်သာလျှင်။ ဣဒံ

၁။ အနဿာသိကာ။ ။အသဿတဘာ၀ေန အဿာသရဟိတာ၊ အံ-ဋ-၃၊ ၁၈၀။ အဿာသရဟိတာတိ သုဝိနဿ ဝိတပါနိယံ ဝိယ စ အနုလိတ္တစန္ဒနံ ဝိယ စ အဿာသဝိရဟိတာ။ အံ-ဋီ-၃၊ ၁၈၀။ အဿာသပတ္ထာတိ အဿာသံ အ၀-ဿယံ ပတ္ထာ၊ အံ-ဋ-၃၊ ၉၇။

(ဣမေသု) သဗ္ဗသခ်ါရေသု၊ တို့၌။ နိဗ္ဗိန္ဒိတုံ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် အဖန်ဖန် ငြီးငွေ့ခြင်းငှာ။ အလမေဝ၊ သင့်လျော်သည်သာ။ ဝိရဇ္ဇိတုံ၊ အရိယာမဂ်ဖြင့် စက်ဆုပ်ခြင်းငှာ။ အလံ(ဧဝ)။ဝိမုစ္စိတုံ၊ အရိယာဖိုလ်သို့ရောက်၍ လွတ်မြောက်ခြင်းငှာ။ အလံ(ဧဝ)၊ သည်သာ။

အာနန္ဒ။ အဟံ။ ဆက္ခတ္တုံ၊ ခြောက်ကြိမ်။ ဣမသ္မိံ ပဒေသေ၊ ဤအရပ်၌။ သရိရံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို။ နိက္ခိပိတံ၊ ပစ်ချအပ်သည်ကို။ အဘိဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏။ တဋ္ဌ၊ ထို ပစ်ချရခြင်းကိုလည်း။ စက္ကဝတ္တိ၊ သော။ပ။ သတ္တရတန-သမာနာဂတော၊ သော။[ပထမတဲ့၊ ပုဒ်စဉ် ၃၄-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။]ရာဇာဝ၊ မင်းသည်သာ။ သမာနော၊ - ဖြစ်စဉ်။ပ။ (အဘိဇာနာမိ။) အယံ၊ ဤ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပစ်ချရခြင်းသည်။ သတ္တမော၊ သော။ သရီရနိက္ခေပေ၊ တည်း။ အာနန္ဒ။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ တထာဂတော၊ သည်။ အဌမံ သရီရံ။ နိက္ခိပေယျ၊ ပစ်ချရာ၏။ တံ ပဒေသံ၊ ကို။ အဟံ သဒေဝကေ။ပ။ ပဇာယ၊ ၌။ နိ သမနုပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ [သဒေဝကေ-စသည်တို့၏အနက်ကို ပထမအုပ်၊ ပုဒ်စဉ် ၁၇-၌လည်းကောင်း၊ ၁၀၉-၌ လည်းကောင်း-ရေးခဲ့ပြီ။]

ဘဂဝါ၊ ဣဒံ၊ ဤ စကားတော်ကို။ (မဟာသုဒဿန-သုတ်တော်ကို။) အဝေါစ၊ ပြီ။ သုဂတော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝတ္ဝာန၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ အထာပရံ၊ ထိုမှ နောက်၌။ သတ္ထာ။ စတေ၊ ဤ ဂါထာစကားကို။ အဝေါစ။ (ကိံ။)အနိစ္စာ ဝတ သခ်ါရာ။ပ။ ကေသံ ဝူပသမော သုခေါတိ၊ ဟူ၍။ (အဝေါစ။)

ဂါထာအနက်။ ။သခ်ါရာ၊ အကြောင်းအတန်တန် ပြုစီမံ၍ ရုပ်နာမ်အသစ် ဖြစ်ပြစ်သမျှ သခ်ါရ-တို့သည်။အနိစ္စာ ဝတ၊ကေန်မှုချ မမြဲလေကုန်စွတကား။ ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မိနော၊ အဖြစ်သဘော ပျက်သဘောတို့ အတောမသတ် အထပ်ထပ်အထွေထွေ လည်ပတ်၍နေကြကုန်၏။ ဥပ္ပဇ္ဇိတ္မာ၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာပြီး၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချက်တပြုတ် ရုတ်တရက်ခုန်ပျက်ကြကုန်၏။ တေသံ၊ အဖြစ်အပျက်ဒဏ် အမြဲခံသည့် ရုပ်နာမ်နှစ်ဝ သခ်ါရတို့၏။ ဝူပသမော၊ ငြိမ်းအေးရာမှန် မြတ်နိုဗ္ဗာန်သည်။ သုခေါ၊ ဖြစ်ပျက်မစပ် အငြိမ်းခံတ်ဖြင့် မပြတ်ပုံသေ ချမ်းသာပေစ္ဆ တကား....။

စတုတ္ထံ၊ ဒုလေးသုတ်မြောက်သော။ မဟာသုဒဿနသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၅-ဇနဝသဘာသုတ္တ

နာတိကိယဒေဒိဗျာကရဏာ

အမှာ။ ။ရှေးရှေးသုတ်တို့၌ အနက်ရေးအပ်ပြီးသောပုဒ်များနှင့် လွယ်ကူသော ပုဒ်များ၏ အနက်ကို မရေးတော့ပါ။ ပို့ချသော ဆရာများက-မူ တပည့်များနှုတ်တက်အောင် မခုန်ကျော်ပဲ ပို့ချကြပါ။

(၂၇၃)။ ဧဝံ ဧမ သုတံ-ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ။ [ဟာဝပဒါန-သုတ် အစ အတိုင်း ဆိုပါ။ ''ဇနဝသဘာသုတ္တံ၊ ကို။'' ဟု ဆိုရုံသာထူး၏။] နာတိကေ၊ နာတိကာရ္ဗာ၌။ ဂိဠုကာဝသထေ၊ အုတ်တို့ဖြင့် ပြုအပ်သော ကျောင်း၌။ (အုတ်တိုက်၌။) ဝိဟရတိ။ ဟာနု ဧခါ ပန သမယေန၊ ၌။ (မြတ်စွာဘုရား၏ နာတိကာ-ရွာ၌ အုပ်တိုတ်ဝယ် သီတင်းသုံးကော်မူရာ ထိုအခါ၌။] ဘဂဝါ။ ပရိဘော ပရိဘော၊ အနိုးအနိုး၌။ ဝါ၊ အနိုးအနား ဖြစ်ကုန်သော။ [အနိုး ပတ်ပန်းကျင် ဖြစ်ကုန်သော-ဟု ဆိုလိုသည်။] ဇနပဒေသု၊ ဇနပုဒ်တို့၌။ (တိုင်းကြီးတို့၌။) [ထို တိုင်းတို့ကို သရုပ်ဖော်လို၍ ကာသိကောသလေသု-စသည်ကို မိန့်သည်။] ကာသိကောသလေသု၊ ကာသီ-ဟု ဗဟုဝုစ်အမည် ရသော ဇနပုဒ်၊ ကောသလာ-ဟု ဗဟုဝုစ်အမည်ရသော ဇနပုဒ်-တို့၌လည်း ကောင်း။ ဝါ၊ ကာသိတိုင်း ကောသလတိုင်း-တို့၌လည်းကောင်း။ [ဝဇ္ဇီမလ္လာ၊ ဝဇ္ဇီတိုင်း မလ္လာတိုင်း။ စေတိဝံသာ၊ ဧစေတိတိုင်း ဝံသတိုင်း။ ကုရုပဉ္စာလာ၊ ကုရုတိုင်း ပဉ္စာလတိုင်း။] မစ္ဆသူရသေနေသု၊ မစ္ဆာ-ဟု ဗဟုဝုစ်အမည်ရသော ဇနပုဒ်၊ သူရသေနာ-ဟု ဗဟုဝုစ်အမည်ရသော ဇနပုဒ်တို့၌လည်းကောင်း။ ဝါ၊မစ္ဆ-တိုင်း၊ သူရသေန-တိုင်းတို့၌လည်းကောင်း။[ပရိစာရကေ-၌ စပ်။]

အဇ္ဇတိတော၊ နောက်ဘဝသို့ ရှေးရှုသွားကုန်သော။ [အဇ္ဇတိတ၊ အဘိ-ရှေးရှု။ ဇ-တိ-ကျွန်ဘဝကို ကျော်လွန်၍။ ဣတ-နောက်ဘဝသို့ ရောက် သွားသူ-ဟု ''ဘဒ္ဒတ္ထ'' ဖြစ်၏။] ကာလကတော၊ ပြုအပ်ပြီးသော သေခြင်းရှိ ကုန်သော။ ဝါ၊ သေပြီးကုန်သော။ ပရိစာရဏား ရတနာသုံးပါး၏ အလုပ်အားကျ-တို့ကို။ (ရတနာသုံးပါးကို ပြုစုလုပ်ကျွေးတတ်သော ဥပါသကာ တို့ကို။) ဥပဓိတ္ထိသု၊ ဘုဏဂတိ ပုညတို့၏ ဖြစ်ရာ ဘဝတို့၌။ [သွားကြောင်း ဖြစ်သော မင်ဘုဏ်၊ ကောင်းမှုတို့၏ဖြစ်ရာ ဘုံဘဝ-တို့၌။] ဗျာဂရောတိ၊ ဖြေတော်မူ၏။ (မိန့်တော်မူ၏။ ကိုး နည်း။)

"အသု၊ ထိုမည်သော ဥပါသကာသည်။ အမှုတြ၊ ထိုမည်သော ဘဝ၌။ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ ။ပ။ ပရေပညာသ၊ ဝါးဆယ်ကျော်သော။ နာတိကိယာ၊ နာတိကာရ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ နာတိကာရ၌ နေကုန်သော။ [နာတိကေ ဘဝါ နာတိကိယာ။–ဋီကာ။] အဗ္ဘတီတာ။ကာလက်တာ၊ ကုန်သော။ ပရိစာရကာ၊ တို့သည်။ ပဋ္ဌန်း သြရမ္ဘာဂိယာနံ။ပ။ သမ္မောဓိ–ပရာယဏာ၊ ကုန်၏။" ဤတို၊ ဤသို့ ဖြေဆိုတော်မူ၏။ [မဟာပရိနိဗ္ဗာန သုတ် ပုဒ်စဉ် ၁၆၇–၌ အနုက်ရေးခဲ့ပြီ။]

၂၇၄။ နာတိကိယာ ပရိစာရကာ။ အသောသုံ၊ ကြားကုန်ပြီ။ (ကိုး။) "ဘဂဝါ ။ပ။ ဗျာကရောတိ ကိရ၊ ဖြေတော်မူသတဲ့။" ဤတို၊ ကုန်ပြီ။ပ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပဋ္ဌဝေယျာကရဏံ၊ ပြဿနာဖြေတော်မူခြင်းကို။ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍၊ တေန စ၊ ထို အနာဂါမ်–အစရှိသည်တို့၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ နာတိကိယာ ပရိစာရကာ၊ တို့သည်။ အတ္တမနာ၊မိမိစိတ်ရှိကုန်သည်။ ပမုဒိတာ၊ လွန်စွာဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။ ပီတိသောမနဿဇာတာ၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၂၇၅။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော အသောသိ၊ (ကိုး) "ဘဂဝါ။ပ။ ဗျာကရောတိကိရ၊ တဲ့။ပ။အဟောသုံကိရ၊ ဖြစ်ကုန်သတဲ့။" ဤတို၊သို့ကြားရပြီ။

ဘာနန္ဒပရိကထာ

၃၇၆။ အထ ခေါ။ပ။အဟောသိ။ (ကိုး။)"မာဂဓကာ၊ မဂဓ–တိုင်းခ်ဉ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ မဂဓ–တိုင်းခ်ဉ် နေကုန်သော။ ပရိစာရကာ၊ ကုန်သော။ ဤမေ အပိ၊ ဤ သူတို့သည်လည်း။ ဗဟူစေဝ၊မျှားကုန်သည်လည်းကောင်း။ ရတ္တညူ စ၊ ကြာမြင့်သော ညခ်ဉ်တို့ကို သိကုန်သည်လည်းကောင်း။ [ပရိစာရက–အဖြစ်ဖြင့် ညခ်ဉ်ပေါင်းမျှားစွာ အကြာကြီးနေသွားကြသည်–ဟု ဆိုလိုသည်။] (ဟုတ္တာ။) အဗ္ဘတီတာ၊ ကုန်သည်။ ကာလက်တာ၊ ကုန်သည်။ အဟောသုံ။ အင်မဂဓာ၊ အင်–တိုင်း မဂဓ–တိုင်းတို့သည်။ အဗ္ဘတီတေဟိ၊ ကုန်သော။ ကာလက်တေဟိ၊ ကုန်သော။ အင်မာဂဓကေဟိ၊ အင်–တိုင်း မဂဓ–တိုင်းခ်ဉ်နေကုန်သော။ ပရိစာရကေဟိ၊ တို့မှ။ သုညာ မညေ၊ ကင်းဆိတ်ကုန်သကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ အပိ၊ ထို အင်–တိုင်းသား မဂဓ–တိုင်းသား တို့သည်လည်း။ ဗုဒ္ဓေ၊ ခ်ဉ်။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်သည်။ပ။သီလေသု၊ တို့ခ်ဉ်။ ပရိပူရကာရိနော၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စုံအောင် ပြုလေ့ရှိကုန်သည်။ အဟောသုံ။

အဗ္ဗတိတာ။ ကာလက်ိတာ၊ ကုန်သော၊ တော၊ ထို အဂ်-တိုင်းသား မဂဓ-တိုင်းသားတို့ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဗျာကတာ၊ မိန့်တော်မမူအပ်ကုန်။ (မည်သည့်ဘဝ၌ ရောက်နေကြ၏-ဟု မိန့်တော်မမူအပ်ကုန်။)

တေသမ္မိ၊ ထိုသူတို့ကိုလည်း။ ဝေယျာကရဏံ၊ ဖြေတော်မူခြင်းသည်။ သာဓု၊ ကောင်းသည်။ အာသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဗဟုဇနော၊ များစွာသော လူအပေါင်းသည်။ ပသီဒေယ္မု၊ စိတ်ကြည်လင်ရာ၏။ တတော၊ ထိုသို့ ကြည်လင်ခြင်းကြောင့်။ သုဂတိ ကောင်းသောဂတိသို့။ ဂစ္ဆေယ္မု၊ ရောက်ရာ၏။ မာဂဓော၊ မဂဓ-တိုင်း၏ အရှင်ဖြစ်သော။ သေနိယော၊ မျိုးသော စစ်တပ်ရှိသော။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိသာရ-မည်သော။ အယံ အပိ ရာဇာ၊ ဤမင်းသည်လည်း။ ခေါ ပန၊ စင်စစ်။ ဓမ္မိကော၊ တရားရှိသည်။ ဓမ္မ-ရာဇာ၊ တရားသဖြင့် မင်းဖြစ်သည်။ (တရားသော မင်းဖြစ်သည်။) နေဂမာ-နဒ္ဓေဝ၊ နိဂုံးဌ၌နေသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဇာနပဒါနဉ္စ၊ ဇနပုဒ်ဌ နေသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာနံ၊ တို့၏။ ဟိတော၊ စီးပွားသည်။ (စီးပွားကိုဆောင်သည်။) အဟောသိ။

အပိ၊ စင်စစ်။ [ဩဒ်-အနုက်မရှိ။] မနုဿာ၊ တို့သည်။ ကိတ္တယမာနရူပါ၊ ကောင်းစွာပြောဆိုသူ၏ အဖြစ်-ဟူသော သဘောရှိကုန်သည်။ (ချီးမွမ်းကုန်သည်။) (ဟုတ္ဝာ) ဝိဟရန္တိ။ (ကိုး။) 'ဓမ္မိကော၊ သော။ ဓမ္ဓ-ရာဇာ၊ သော။ သော၊ ထို မင်းသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ (သည်ပုံ သည်နည်း။) နော၊ ငါတို့ကို။ သုခါပေတ္ဝာ၊ ချမ်းသာစေ၍။ ကာလက်တော၊ ပြုအပ်ပြီးသော သေခြင်းရှိပြီ။ ဝါ၊ နတ်ရွာစံပြီ။ ဓမ္မိကဿ၊ သော။ ဓမ္မရညော၊ သော။ တဿ၊ ထိုမင်း၏။ ဝိဇိတေ၊ နိုင်ငံ၌။ ဧဝံ မယံ။ ဖာသု၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟာရိမှာ၊ နေခဲ့ကြရကုန်ပြီ။' ဣတိ၊ ဤသို့ချီးမွမ်း လျက် နေကြကုန်၏။ သော အပိ၊ ထို မင်းသည်လည်း။ ဗုဒ္ဓေ။ပ။ ပရိဝုတော၊ ရကာရီ၊ သည်။ အဟောသိ။ အပိ၊ စင်စစ်။ မနုဿာ ဧဝ မာဟံသု။ (ကိုး။) 'ယာဝ မရဏကာလာပိ၊ နတ်ရွာစံခါနီး ကာလတိုင်အောင်လည်း။ ဗုဒ္ဓေ။ပ။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ကိတ္တယမာနရူပေ၊ လျက်။ ကာလက်တော၊ ပြီ။' ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောကုန်ပြီ။ သော၊ ထို ဗိမ္ဗိသာရ-မင်းကို။ပ။ ဂစ္ဆေယ္မု သုဂတိ'။ [ရှေးအတိုင်းပေးပါ။]

၁။ သော။ပ။သုဂတိ'။ ။သော အဗ္ဗတိတော။ပ။အဗျာကတော-ရတနာ သုံးပါးကို ကြည်ညိုမှု တိုင်းသူပြည်သား၏ အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်လျက် နတ်ရွာစံခါနီးအထိပင် ဗုဒ္ဓအာရုံဖြင့် နေသွားသော ထို ဗိမ္ဗိသာရ-မင်း ကွယ်လွန်သောအခါ

ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္မောဓိ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို ထိုးထွင်းရှာ သိတော်မူခြင်းသည်။ (ဘုရား ဖြစ်တော်မူခြင်းသည်။) မဂဓေသု၊ မဂဓ တိုင်းဌာ။ [မဂဓာ-ဟု ဗဟုဝုစ် နာမည်ဖြင့် ထင်ရှားသောတိုင်းဌာ-ဟူလို။] (ဟောတိ။) ယတ္တ မဂဓေသု၊ အကြင် မဂဓ-တိုင်းဌာ။ ဘဂဝတော သမ္မောဓိ (ဟောတိ)။ တတြ၊ ထို မဂဓ-တိုင်းဌာ။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဗ္ဘတီတေ၊ နောက်ဘဝသို့ ရှေးရှုသွားကုန်သော။ ကာ-လက်တေ၊ ပြူအပ်ပြီးသော သေခြင်းရှိကုန်သော။ ဝါ၊ သေလွန်ကုန် သော။ မာဂဓကေ၊ မဂဓ-တိုင်းဌာ နေကုန်သော။ ပရိစာရကေ၊ ရတနာ သုံးပါး၏ အလုပ်အကျွေးတို့ကို။ ဥပဟတ္တိသု၊ တို့ဌာ။ နု ဗျာကရေယ္ယ၊ ဖြေဆိုတော်မမူရသနည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ စေ နု ဗျာကရေယ္ယ၊ "အကယ်၍ ဖြေတော်မမူအံ့။ (စေ သတိ၊ ဤသို့ ဖြေတော်မမူလတ်သော်။) တေန၊ ထိုသို့ ဖြေတော်မမူခြင်းကြောင့်။ မာဂဓကာ၊ ကုန်သော။ ပရိစာရကာ၊ တို့သည်။ ဒီနမနာ၊ ဆင်းရဲသော စိတ်ရှိကုန်သည်။ (စိတ်မချမ်းသာကုန် သည်။) အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ယေန၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်။ မာဂ-ဓကာ။ ပရိစာရကာ၊ တို့သည်။ ဒီနမနာ၊ ကုန်သည်။ အဿု၊ ကုန် ရာ၏။ (တေန၊ ထို့ကြောင့်။) [ထိုသို့ မဖြေဆိုသည့်အတွက် စိတ်ဆင်း ရဲမှု ဖြစ်ရာသောကြောင့်။] တေ၊ ထို သေလွန်ပြီးသော မဂဓ-တိုင်းသား ရတနာသုံးပါး၏ အလုပ်အကျွေးတို့ကို။ ဘဂဝါ။ ကထံ နု ဗျာကရေယ္ယ၊ အဘယ်မှာ မဖြေဆိုရာအံ့နည်း။" [အဘယ်မှာ မဖြေပဲ နေမလဲ၊ ဧကန် ဖြေတော်မူရမှာပေါ့-ဟူလို။]; ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။

မည်သည့်ဘဝ၌ ရောက်နေ၏-ဟု မြတ်စွာဘုရားက ဖြေတော်မမူ။ တဿပိ။ပ။ ဝေယျာကရဏာ၊ သူ့ကိုလည်း ဖြေလျှင်ကောင်းရာ၏။ ဗဟုဇနော။ပ။သုဂတိ၊ သူ၏ အကြောင်း (ဂတိ) ကောင်းကို ကြားရ၍ လူအများက ကြည်ညိုမှု သဒ္ဓါဖြစ်ရာ၏။ ထိုသို့ ကြည်ညိုမှုကြောင့် သုဂတိဘဝသို့ ရောက်နိုင်စရာရှိသည်။

၁။ ။ဘဂဝတော။ပ။ နု ဗျာကရေယ္ယ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် မဂဓ-တိုင်း၌ ဘုရား ဖြစ်တော်မူခဲ့၏။ ဘုရား၌ကြည်ညိုကြသော မိမိဘုရားဖြစ်ခဲ့ရာ တို့ မဂဓ-တိုင်းသားတို့ ကွယ်လွန်သောအခါ "မည်သည့်ဘဝ၌ ရောက်နေ၏"ဟု မြတ်စွာဘုရား ဖြေတော်မမူ။ ထိုသို့ မဖြေသည့်အတွက် ကျန်ရစ်ကြသော မဂဓ-တိုင်းသား ဥပါသကာအများသည် "သေလွန်သူများ မည်သည့်ဘဝ၌ ရောက်နေကြပါလိမ့်" ဟု တွေးလျက် စိတ်ဆင်းရဲ ကြရာ၏။ ယေန။ပ။ နု ဗျာကရေယ္ယ၊ ထိုသို့ စိတ်ဆင်းရဲမှု ဖြစ်ရာသောကြောင့် သေလွန်သွားသော မဂဓ-တိုင်းသား ဥပါသကာတို့ကို မည်သည့်ဘဝ၌ ရောက်နေ၏ ဟု အဘယ်မှာ မဖြေပဲ နေရာအံ့နည်း။ အမှန်ပင် ဖြေရမှာပေါ့-ဟူလို။

၂၇၇။ အာယသ္မာ အာနန္ဒေါ။ မာဂဓကေ ပရိစာရကေ၊ တို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဤတံ၊ ဤအကြောင်းအရာကို။ ကေစ၊ တပါး တည်း။ ရဟော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌။ အနု ဝိစိန္တေတွာ၊ စဉ်းစားပြီး၍။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္ဆိုသာသဃယံ၊ မိုးသောက်အခါ၌။ (ပစ္ဆိမ-ယံ၏ နောက်ပိုင်း အရုဏ် မတက်မီ အချိန်၌။) ပစ္ဆုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။(အိပ်ရာမှထ၍။)။ပ။အဝေါစ(ကိုး။) "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မေ၊ သည်။ တေ၊ ဤအကြောင်းကို။ (ဤစကား ကို။) သုတံ၊ ကြားအပ်ပါပြီ။ (ကိုး။) 'ဘဂဝါ။ပ။ သုတ္တာ'တိ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မာဂဓကာ၊ ကုန်သော။ ဤမေ အပိ ပရိစာရကာ၊ တို့သည် လည်း။ပ။ အဟေသုံ။ပ။ကတံ နု ဗျာကရဏယ္ဟု။" ဤတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော ။ပ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ ၌။ ဤတံ ပရိကထံ၊ ဤ ပရိယာယ်စကားကို။ (ဤ သွယ်ဝိုက်၍ လျှောက်အပ်သော စကားကို။) ကတ္တာ။ပ။ ပဏ္ဍိမိ။ ☰

၂၇၈။ အထ ခေါ ဘဂဝါ။ အာယသ္မန္တေ အာနန္ဒေ၊ သည်။ အစိရ-ပဏ္ဍန္တေ၊ ပြန်သွားပြီးသော အာနန္ဒ၏ ကြာမြင့်သောကာလ မရှိသေးမီ။ ဝါ၊ အရှင်အာနန္ဒာ ပြန်သွားပြီး၍ မကြာသေးမီ။ပ။ နာတိကံ့၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူပြီ။ပ။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစား ရာကာလ၏ နောက်အဖို့၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တေ၊ ဆွမ်းစားရာအရပ်မှ ဖဲ့ထွက်တော်မူခဲ့သည်။(ဟုတ္တာ။)ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ ပက္ခာလေတ္တာ၊ ဆေး၍။ ဂိဠုကာဝသထံ၊ သို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်တော်မူ၍။ပ။ အဋ္ဌံ ကတ္တာ၊ အကျိုးရှိ သည်ကိုပြု၍။ ဝါ၊ စီးပွားကိုပြု၍။ မနသိကတ္တာ၊ ၍။ သမ္ဗဲ၊ အလုံးစုံသော အကြောင်းအရာကို။ (အရှင်အာနန္ဒာ လျှောက်အပ်သော အကြောင်းအရာ ကို။) စေတသာ၊ ဖြင့်။ သမန္နာဟရိတ္တာ၊ ကောင်းစွာ အစဉ်ဆောင်ယူ၍။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိ၊ (ကိုး၊ အဘယ်သို့ကြံ၍ နေတော်မူသနည်း။)"ဟေ ဘဝန္တော၊ ယို မဂဓ-တိုင်းသား အရှင်တို့သည်။ ယံဂတိကာ၊ အကြင်သို့သော ဂတိ-ရှိကုန်၏။ ယံအာဘိ-သမ္မာရယာ၊ အကြင်သို့သော ဘဝ-ရှိကုန်၏၊ နေသံ၊ ထို အရှင်တို့၏။ (တံ) ဂတိ၊ ထို သွားကြောင်း ဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ဉာဏ်၏ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ (တံ) အဘိသမ္မာရယံ၊ ထို မဂ်ဉာဏ်ကြောင့်ပင် ရှေးရှုကောင်းစွာ အလွန်ရောက်အပ်သော ဘဝ-ကိုလည်းကောင်း။ဇာနိသာ-မိ၊ သိတော်မူမည်။" ဤတိ၊ ဤသို့ကြံ၍ ထိုင်နေတော်မူပြီ။

ဘဂဝါ မာဂဓကေ။ ပရိစာရကေ၊ တို့ကို "။ပ။ ယံ အဘိသမ္မာရယာ၊ ကုန်၏။" ဤတိ၊ သို့။ အဒ္ဒသာ၊ မြင်တော်မူပြီ။ [နှစ်သန်းလေးသိန်းသော

လူတို့ကို မြင်တော်မူသည်။]။ပ။ သာယနှာသမယ်၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ ပဋ္ဌိ-သလ္လာနာ၊ တပါးတည်း နေတော်မူခြင်းမှ။ [အာရုံမျှားစွာ စိတ်ကိုခွာ၍ သင့်ရာကောင်းမြတ် တခုတည်းသောအာရုံ၌ ငြိုကပ်တော်မူခြင်းမှ-ဟု သဒ္ဒတ္ထ-ဆိုပါ။] ဝုဋ္ဌိတော၊ ထတော်မူသည်။ (ဟုတ္တာ။)။ပ။ ဝိဟာရပစ္ဆာယာယ်၊ ကျောင်း၏အရိုပ်၌။ပ။နိသီဒိ။

၂၃၉။ အထ ခေါ။ပ။"ဘန္တေ။ ဘဂဝါ ကို။ ဥပဝါန္တပတိသော၊ ငြိမ်သက်စွာ ဖူးမြင်အပ်ပါ၏။ (ငြိမ်သက်စွာ ဖူးမြင်ရပါ၏။) [ဤ ပုဒ်၏ အဖွင့်ကို ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။ ဥပသန္တပဒီသော၊ ငြိမ်သက်စွဲ့ ဖူးမြင်ရခြင်းရှိပါ၏။ ဤသို့ ရှေးနိဿယ-၌ ပေး၏။] ဣန္ဒြိယာနံ၊ စက္ခုစသား ခြောက်ပါးသော ဣန္ဒြေတို့၏။ ဝိပ္ပသန္နတ္တာ၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင် ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ မုခဝဏ္ဏော၊ မျက်နှာတော်၏ အဆင်းသည်။ ဘာတိရိုဝ်၊ လွန်စွာ တောက်ပ-တော်မူပါ၏။ ဘန္တေ။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဘဂဝါ။ သန္တေန၊ ငြိမ်သက်သော။ ဝိဟာရေန၊ နေကြောင်း သမာပတ်ဖြင့်။ ဝိဟာသိ နှုန်း၊ နေတော်မူခဲ့သည်-ဟု ထင်ပါ၏။" ဣတိ၊ ပြီ။

အာနန္ဒ တံ။ မေ၊ ၏။ပ။ အာရဇ္ဇ သမ္ဘုခါ။ ယဒေဝ ပရိကထံ၊ အကြင် ပရိယာယ် စကားကိုပင်။ပ။ပဏ္ဏဿော။ တဒေဝ၊ ထိုပရိယာယ် စကားကိုပင်။ပ။သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ အကုန်အစင်။ပ။ နိသိဒိ ။ပ။အဒ္ဒသံ၊ မြင်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဇနဝသဘယက္ခ

၂၇၀။ အာနန္ဒ။ အထ ခေါ၊ ၌။ (ငါဘုရား မြင်တော်မူပြီးရာ ထို အခါ၌။) အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ပျောက်သော။ (ကိုယ်ထင်မပြသော။) [ရှေးနိဿယ-၌ "မပြတ် သတ္တဝါတို့၏ စီးပွားကိုဆောင်သော"ဟု ပေး၏။] ယက္ခော၊ နတ်သည်။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ အနုဿာဝေသိ၊ ကြားစေပြီ။ (ကြားအောင်လျှောက်ပြီ။) (ကိ ။) "ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။

၁။ ဘာတိရိုဝ်။ ။အတိရိယ ဘာတိ။—အဋ္ဌကထာ။ ဘာဘိရိုဝါတိ ဣဿ ရ-ကာရော ပဒသန္ဓိကရော၊ ဒ္ဌဝ-သဒ္ဒေါ ဘုသဣဿောတိ အာဟ "အတိရိယ ဘာ-တိတိ။-ဋီကာ။ ဒ္ဌဝ၊ အလွန်ပင်။ ဘာတိ၊ တောက်ပတော်မူပါ၏။—ဤသို့လည်း ခွဲ၍ပေးနိုင်သည်။

အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဇနဝသဘော၊ ဇနဝသဘ-နတ်သားပါတည်း။ သုဂတ၊ ကောင်းသောစကားကို မိန့်တော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ။ ဇနဝသဘော၊ ပါတည်း။''ဤတို၊ ပြီ။ [ဇန+ဝသဘ=လူအပေါင်း၏+အကြီးအက ဝါ=လူအပေါင်း၌+အကြီးအက။] ''ဇနဝသဘောတိ၊'' ဇနဝသဘ-ဟူသော။ ယဒိဒံ (ယံ+ဤဒံ)၊ အကြင် နာမည်သည်။ (အတ္ထိ။) အာနန္ဒ။ တုံ၊ သည်။ ဤတော၊ ဤအခါမှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဝေရှပ်၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ နာမဓေယ္ယံ၊ ပညတ်တင်ထားအပ်သော နာမည်ကို။ သုတံ၊ ကြားအပ်သည်ကို။ (ကြားဖူးသည်ကို။) အဘိဇာနာသိ နော၊ သိသလော၊ [ကြားဖူးတာမျှား ရှိရဲ့လား-ဟူလို။] ဤတို၊ ပြီ။

ဘန္တေ။ပ။သုတံ၊ ကို။ နေ ခေါ် အဘိဇာနာမိ၊ မသိပါ။ ဘန္တေ။ အပိ စ၊ ထိုသို့ မသိပါသော်လည်း။ ''ဇနဝသဘော''တိ၊ ဟူသော။ နာမ-ဓေယ္ယံ၊ ပညတ်တင်ထားအပ်သော နာမည်ကို။ [နာမ - နာမည်၊ ဓေယ္ယ - အနက်ခြေပ်ပေါ်၌ထားအပ်-ဟု သဒ္ဒတ္ထ-ဖြစ်၏။] သုတ္တာ၊ ကြားရ၍။ မေ၊ ၏။ လောမာနိ၊ အမွေးတို့သည်။ ဟဋ္ဌာနိ၊ ရှင်လန်းပါကုန်ပြီ။ [ကြက်သီး မွေးညင်း ထပါကုန်ပြီ။] ။ပ။ ''ဇနဝသဘောတိ၊ ဟူသော။ ယဒိဒံ၊ အကြင်နာမည်သည်။ (အတ္ထိ။) ယဒိဒံ (ယဿ)၊ အကြင် နတ်၏။ ဝါ၊ သည်။ ဇဝရှပ်၊ သော။ နာမဓေယ္ယံ၊ ကို။ သုပညတ္တံ၊ ကောင်းစွာ ပညတ်အပ်ပြီ။ (မှည့်ခေါ်ထားအပ်ပြီ။) သော ယကွော၊ ထိုနတ်သည်။ (ဇနဝသဘ-ဟု မှည့်ခေါ်ထားအပ်သော နာမည်ရှိသော ထိုနတ်သည်။) သြရကော၊ အည့ဲစားသည်။ နဟိ နူန ဘဝိဿတိ၊ ကေန် ဖြစ်လိမ့်မည် မဟုတ်။'' ဤတို၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပါပြီ။

အာနန္ဒ။ သဒ္ဒပါတုဘာဝါ၊ အသံထင်ရှားဖြစ်ရာ အခါမှ။ အနန္တရာ၊ အခြားမဲ့၌။ (မကြာမီ။) ဥဒ္ဓေရဝဏ္ဏော၊ မွန်မြတ်သော အဆင်းရှိသော။ ယကွော။ မေ၊ ၏။ သမ္မုခေ၊ ၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ဒုတိယ-ကမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ။ပ။ ''ဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိသာရ-ပါတည်း။'' ဤတို၊ ပြီ။ (ဤတို၊ ဤသို့လျှောက်ပြီး၍။) ဘန္တေ အဟံ။ ဝေသဝဏသ၊ ဝေသဝဏ်မည်သော။ မဟာရာဇဿ၊ နတ်မင်းကြီး၏။ သတ္တမံ၊ ခုနှစ်ကြိမ် မြောက်ဖြစ်သော။ ဤဒံ သဟဗျတံ၊ ဤအတူတကွဖြစ်သူ၏ အဖြစ်သို့။ ဝါ၊ အဖော်၏ အဖြစ်သို့။ ဥပဇ္ဇာမိ၊ ကပ်ရောက်နေပါ၏။ သော၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ တတော၊ ထိုဘဝမှ။ စုတော၊ စုတေသည်။ (သမာနော။) မနုဿရာဇာ၊ လူမင်းသည်။ ဘဝိတုံ။ ပဟောမိ၊ စွမ်းနိုင်ပါ၏။

ဂါထာအနုက်။ ။ယတ္ထ ၁ အကြင် နတ်ပြည် လူ့ပြည်၌။ မေ၊ တပည့်တော်သည်။ ပုရေ၊ ဤဘဝမှ ရှေး၌။ ဝုသိတံ၊ နေခဲ့ရခြင်းသည်။ (အဟောသိ၊ ဖြစ်ပါပြီ။ တတ္ထ၊ ထို နတ်ပြည် လူ့ပြည်၌။) ဣဒေ၊ ဤနတ်ပြည်မှ။ (စဝိတ္ဝာ၊ စုတေ၍။) သတ္တ၊ ခုနစ်ခုသော လူ့ခန္ဓာ အစဉ်တို့ကို လည်းကောင်း။ တတော၊ ထို လူ့ပြည်မှ။ (စဝိတ္ဝာ။) သတ္တ၊ခုနစ်ခုသော နတ်ခန္ဓာ အစဉ်တို့ကို လည်းကောင်း။ စတုဒ္ဒသ၊ ကုန်သော။ သံသာရာနိ၊ ခန္ဓာအစဉ်တို့ကို။ နိ ဝ ၊ သိ၊ ပဋိ-သန္ဓေ၏ အစွမ်းဖြင့် နေခဲ့ရခြင်းကို။ ဝ ၊ နေခဲ့ရာကို။ အဘိဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ (မှတ်မိနေပါ၏။)

၂ဂ၁။ ဘန္တေ။ ဒီဃရတ္တံ အဟံ။ အဝိနိပါတော၊ ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန် ကျခြင်းသဘောမရှိသည်။ (ဟုတ္ဝာ။) အဝိနိပါတံ၊ ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန် ကျခြင်းသဘောမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ [ဘာဝပွဓာနေ ဘာဝလောပ-ကြံပါ။] သဇ္ဇာနာမိ၊ ကောင်းစွာသိပါ၏။ (မှတ်မိပါ၏။) မေ၊ တပည့်တော်၏။ ဝ ၊ ။ မှာ။ သကဒါဂါမိတာယ၊ သကဒါဂါမ်အဖြစ်အကျိုးငှာ၊ (သကဒါဂါမိ မဂ်အကျိုးငှာ။)အာသာ စ၊ တောင်းတမှုသည်လည်း။ 'သန္တိဋ္ဌတိ၊ ကောင်းစွာ တည်ပါ၏။ [အာသာဖြင့် တောင်းတမှုသာမည-ကို မယူရ၊ ကတ္တုကမျတာ ကုသလစ္ဆန္ဒ-ကိုယူပါ။] ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ ''ဒီဃရတ္တံ။ပ။သဇ္ဇာနာမိ'' တိ စ၊ ဟူ၍လည်း။ ဝဒေသိ၊ လျှောက်၏။ ''အာသာ စ။ပ။ သကဒါဂါမိ-တာယာ'' တိ စ၊ဟူ၍လည်း။ ဝဒေသိ။အ'ာယသ္မတော ဇနဝသဘသ ယက္ခဿ၊ အရှင် ဇနဝသဘ-နတ်သား၏။ ဣဒံ၊ ဤ လျှောက်အပ်သော စကားကို။ အစ္ဆရိယံ၊အံ့ဩဖွယ်ထိုက်၏။ပ။ဣဒံ၊ သည်။ အဗ္ဘုတံ၊ မဖြစ်စဖူး ဟူးဆန်း၏။

ကုတော နိဒါနံ၊ အာဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ [ဝါကျအဖြစ်ဖြင့် အနုက် ပေးပါသည်။ အချို့နေရာ၌ သမာသ်လည်းဖွင့်၏။] အာယသ္မာ ဇန-ဝသဘော ယက္ခေါ၊ သည်။ ဧဝရူပံ။ ဥဠာရံ၊ မွန်မြတ်သော။ ဝိသေသာဓိဂမံ၊ တရားထူးကို ရခြင်းကို။ သဇ္ဇာနာတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘဂဝါ၊ ရား။ တဝ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏။ သာသနာ၊ သာသနာတော်ကို။

၁။ ယတ္ထ။ ပ။ ဝုသိတံ။ ။တို့ကြောင့် အထက်နတ်ပြည် ရောက်နိုင်လောက်သော ကောင်းမှုရှိပါလျက် နေရာဟောင်း၌ နှစ်သက်သော နိကန္တိကြောင့် စတုမဟာရာဇ် နတ်ပြည်၌သာ ဖြစ်ရပါသည်-ဟု ဆိုလိုသည်။ [ရှေးဆရာမြတ်တို့ကား ''သတ္တ၊ ခုနစ် ခုသော သံသရာတို့လည်းကောင်း။ ပ။ သံသာရာနိ၊ ခန္ဓာအစဉ်တို့ ပတ်လုံး-ဟု 'အစွန် သံယောဇ' ပေးတော်မူကြ၏။''

(အဆုံးအမ-ဖြစ်သော သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ-ကို။) အညြှေ့ ကြည့်၍။ ဝေရှုပ်။။ နု (သဠာနာမိ)၊ ပါ ။။ ဘန္တေ။ ယဒဂ္ဂေ၊ အကြင်နေ့ကို အစပြု၍။ (ထန်းတောဥယျာဉ်ဝယ် ပထမ-ဖူးမြင်ရစဉ် သောတာပန်ဖြစ်ရာ နေ့ကို အစပြု၍၊ အဟံ။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားအပေါ်၌။ ကေန္ဓိကတော၊ တခုသော အဖို့ရှိသော ကြည်ညိုခြင်းအားဖြင့်။ ဝါ၊ ဧကစ်ကေန်။ အတိပ္ပ-သန္နော၊ အလွန်ကြည်ညိုပါ၏။ တဒဂ္ဂေ၊ ထိုနေ့ကို အစပြု၍။ အဟံ။ ဒီဃ ရတ္တံ၊ လုံး။ (တဆယ့်လေးဘဝလုံးလုံး။) အဝိနိပါတေ (ဟုတ္တာ)။ အဝိနိပါတံ၊ ကို။ (ထန်းတော ဥယျာဉ်၌ သောတာပတ္တိမဂ်၏ အစွမ်းဖြင့် ရဖ

သည်။ ဤမေ ဒွေ၊ ဤ နှစ်မျိုးတို့ပါတည်း။ [၁၊ ဘဂဝန္တဋ္ဌ ဒက္ခာမိ-မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်လိုခြင်း။ ၂၊ ဤဒဋ္ဌ။ပ။အာရောစေဿာမိ-ဝေဿဝဏ် နတ်မင်းကြီးစကားကို မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားလိုခြင်း-တို့တည်း။]

ဒေဝသဘာ

(၂၇)။ ဘန္တေ။ ပုရိမာနိ၊ ရှေးဖြစ်ကုန်သော။ ဒိဝသာနိ၊ နေ့တို့၌ လည်းကောင်း။ ဝါ၊ နေ့တို့ကလည်းကောင်း။ [မနေ့က-စသည်ကို ဆိုလို သည်။] ပုရိမတရာနိ၊ သာ၍ ရှေးဖြစ်ကုန်သော။(ဒိဝသာနိ၊ တို့၌လည်း ကောင်း။) [တမြန်မနေ့-စသည်ကို ဆိုလိုသည်။]ပန္နရသေ၊ တဆယ့်ငါးရက် မြောက် ဖြစ်သော။ ဥပေါသထေ၊ ဥပုသ်နေ့ဖြစ်သော။ တဒဟု၊ ထိုနေ့၌။ ဝဿူပနာယိကာယ၊ ဝါကပ်ရာနေ့၌။[တကယ် ဝါကပ်ရာနေ့ မဟုတ်သေး၊ ဝါ မကပ်မီ အကြိုတရက်ဖြစ်သော ဝါဆိုလပြည့်နေ့တည်း။] ပုဏ္ဏာယ၊ လ,ဥတု,နှစ်-အားဖြင့် ပြည့်သော။ ပုဏ္ဏမာယ၊ ပြည့်သော လ,ရှိသော။ ဝါ၊ လ,ပြည့် ဖြစ်သော။ ရတ္တိယာ၊ ၌။ ကေဝလကပ္ပါ၊ မျှားသောအားဖြင့် အလုံးစုံ ပတ်ဝန်းကျင် ဖြစ်ကုန်သော။ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာ-ဘုံ၌ နေကုန်သော။ ဒေဝါ စ၊ တို့သည်လည်း။ သုဓမ္မာယံ၊ သုဓမ္မာ-မည်သော။ သဘာယံ၊ နတ်သဘင်၌။ ဝါ၊ စည်းဝေးရာ ဓမ္မာရုံ၌။ သန္နိသိန္နာ၊ ကောင်း စွာ ထိုင်နေကြကုန်သည်။ ဝါ၊ အတူ ထိုင်နေကြကုန်သည်။ သန္နိပတိတာ၊ ပေါင်းဆုံကျရောက်ကြကုန်သည်။ ဝါ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ။

မဟာတီ၊ ကြီးကျယ်သော။ ဒိဗ္ဗပရိသာ စ၊ နတ်ပရိသတ်တို့သည်လည်း။ သမန္တတော၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌။ သန္နိသိန္နာ ဟောန္တိ။ စတ္တာရော။ မဟာ-ရာဇာနော စ၊ နတ်မင်းကြီးတို့သည်လည်း။ စတုဒ္ဒိသာ၊ အရပ် လေးမျက်နှာ တို့၌။ နိသိန္နာ ဟောန္တိ။ ပုရတ္ထိမာယ၊ အရှေ့၌ ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ အရပ် ၌။ ဓတရဋ္ဌော၊ ဓတရဋ္ဌ-မည်သော။ မဟာရာဇာ၊ နတ်မင်းကြီးသည်။ (ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်တို့၏ နတ်မင်းကြီးသည်။) ပစ္ဆိမာဒိသာယ၊ အနောက် အရပ်သို့ ရှေးရှုမျက်နှာရှိသည်။ (အနောက်ဘက်သို့ မျက်နှာမူနေသည်။) (ဟုတ္တာ။) ဒေဝေ၊ စတုမဟာရာဇ်, တာဝတိံသာ-နတ်တို့ကို။ ပုရက္ခတ္တာ၊ ရှေ့ဆောင်ပြု၍။ (ရှေ့ကထား၍။)နိသိန္နော ဟောတိ။ ဒက္ခိဏာယ၊ တောင်ဖြစ်သော။ဒိသာယ၊ ၌။ ဝိရူဠ္ဠကော။ မဟာရာဇာ၊ သည်။ (ကုမ္ဘဏ်-နတ်တို့၏ နတ်မင်းကြီး သည်။)။ပ။ပစ္ဆိမာယ၊ အနောက်ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ ၌။ ဝိရူပက္ခော။

မဟာရာဇာ၊ သည်။ (နဂါးတို့၏ နတ်မင်းသည်။)။ပ။ဥတ္တရာယ၊ မြောက်အရပ်ဖြစ်သော။ ဒီသာယ၊ ဌ။ ဝေသာဝဏောဟု။ မဟာရာဇာ၊ သည်။ (ဘီလူးတို့၏ နတ်မင်းကြီးသည်။)။ပ။နိသိန္နော ဟောတိ။

ဘန္တေ။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ပ။ ဟောန္တိ။ နေသံ၊ ထို နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့၏။ ဣဒံ အာသနသို့ ။ ဤ ထိုင်နေခြင်းသည်။ ဝါ၊ ဤ ထိုင်နေရာ အရပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ [အာသနသို့ ၌ သတ္တမီ–ဝိဘတ်ကို ပထမာ–ဝိဘတ်၏ အနက်၌ သက်ပါ။] အထ၊ ထိုမှ နောက်၌။ (နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့ ထိုင်ပြီးရာအခါမှ နောက်၌။ အမှာကံ၊ တပည့်တော်တို့၏။ အာသနံ၊ ထိုင်နေခြင်းသည်။ ဝါ၊ ထိုင်နေရာသည်။ ဟောတိ၊ ဘန္တေ (တဒါ)။ ယေ တေ ဒေဝါ၊ အကြင် နတ်တို့သည်။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံ၌။ ပြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရိတ္တာ၊ ကျင့်၍။ တာဝတိံသ–ကာယံ၊ တာဝတိံသာ–နတ်အပေါင်းသို့။ အဓုနာ၊ ယခုမှ။ ဥပပန္နာ၊ ရောက်လာပါကုန်ပြီ။ တေ၊ ထို နတ်အသစ်တို့သည်။ အညေ၊ အခြား ကုန်သော။ ဒေဝေ၊ တို့ကို။ ဝဏ္ဏေန စေဝ၊ အဆင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ယသသာ စ၊ အခြံအရံ အားဖြင့်လည်းကောင်း။ (တန်ဆာ,အခြံအရံ, အသရေ–အားဖြင့်လည်းကောင်း။) အတိရောစန္တိ၊ သာလွန်၍ တင့်တယ်ကြပါကုန်၏။

ဘန္တေ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ (ထိုနတ်အသစ်တို့၏ ဝဏ္ဏ, ယသ–အားဖြင့် သာလွန်၍တင့်တယ်ပုံကို မြင်ရခြင်းကြောင့်။)တာဝတိံသာ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ။ပ။ ဟောန္တိ။ (ကိုယ်အဘယ်သို့ တွေး၍ ပီတိ သောမနဿ–ဖြစ်ကြသနည်း)။ ''ဘော၊ အို....နတ်အမျှားတို့။ ဒီဗွာ၊ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ကာယား ခန္ဓာကိုယ်တို့သည်။ ဝါ၊ နတ်အပေါင်းတို့သည်။ ပရိပူရေန္တိ ဝတ၊ ပြည့်ကုန်ပေစ....တကား။ အသုရကာယာ၊ အသူရကာယ် အပေါင်းတို့သည်။(အပါယ်ဘုံသား အပေါင်းတို့သည်။ ဟာယန္တိ (ဝတ)၊ ယုတ်လျော့ပါပေကုန်စ....တကား။'' ဣတိ၊ ဤသို့ တွေး၍ ပီတိသောမနဿ ဖြစ်ကြပါ၏။ပ။ဒေဝါနံ၊ ကို၏။ သမ္ဗသာဒနံ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် ကြည်ညိုခြင်းကို။ ဝိဒိတ္တာ၊ သိ၍။ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အနုမောဒိ၊ အဖန်ဖန်ဝမ်းမြောက်ပြီ။ (ကိုယ်။) ''မောဒန္တိ ဝတ ဘောဒေဝါ ။ပ။ ဓမ္မယာ စ သုဓမ္မတာ'' ဣတိ၊ ဟူ၍။ (အနုမောဒိ။)

ဂါထာအနက်။　　။(၁)။ ဘော၊ အို နတ်အမျှားကို။ သဟိန္ဒ–ကာ၊ ကျွန်ုပ် သိကြားနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။တာဝတိံသာ၊ တို့သည်။

တထာဂတံ၊ ကို။ နှမသဏ္ဌာ၊ ရှိခိုးကုန်လျက်။ ဓမ္မသ္မ စ၊ ၏လည်း။ သုဓမ္မတံ၊ ကောင်းသောတရား၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ ဂုဏ်ကိုလည်း ကောင်း။ သံဃဿ၊ ၏။ သုပ္ပဋိပတ္တိ၊ ကောင်းသော အကျင့်ကို လည်းကောင်း။ [ဤ နှစ်ပုဒ်ကို စ–သဒ္ဒါဖြင့် ဆည်းပါ။] (အတိတ္ထ-ဂန္ဓာ၊ ချီးမွမ်းကုန်လျက်။ မောဒန္တိ–ဌ် စပ်။)

(၂)။ သုဂတသ္မိ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရိတ္ဝာန၊ ၏။ ဤ၊ ဤ တာဝတိံသာ–နတ်ပြည်သို့။ အာဂတေ၊ ယခုမှ ရောက်လာကုန်သော။ ဝဏ္ဏဝေန္တေ၊ လှပသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ယာဝယိနေ၊ မျှားသောအခြံအရံ ရှိကုန်သော။ နဝေ၊ အသစ်ဖြင့်ကုန်သော။ ဒေဝေ စ၊ တို့ကိုလည်း။ ပဿန္တာ၊ ကြည့်ရှုကုန်လျက်။ မောဒန္တိ ဝတ ဝမ်းမြောက်လေကုန်စု တကား။

(၃)။ ဘူရိပညဿ၊ မြေကြီးနှင့်တူသော ပညာရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ (မြေကြီးကဲ့သို့ ထုထယ်ကြီးမားသော ပညာရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏–ဟူလို။) သာဝကာ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ ;ဤ၊ ဤ နတ်ပရိသတ်၌။ ဝိသေသူပဂတာ၊ တပါးသော နတ်တို့ထက် ထူးခြားသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သော။ တေ၊ ထို နတ်တို့သည်။ အညေ၊ အခြားသောနတ်တို့ကို။ ဝဏ္ဏေန၊ ဖြင့်လည်း ကောင်း။ ယသသာ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ အာယုနာ၊ အသက်ဖြင့် လည်းကောင်း။ အတိရောစန္တိ။

(၄)။ ဤဒံ၊ ဤ အကြောင်းအရာကို။ (ဘုရားရှင်သာသနာ၌ တရားကျင့်ပြီး၍ နောက်မှရောက်လာသောနတ်တို့က အခြားနတ်တို့ ထက် အာယု, ဝဏ္ဏ, ယသ–ဖြင့် သာလွန်၍တင့်တယ်ပုံကို။) ဒီသ္ဝာန၊ ၏။ပ။ နန္ဒန္တိ၊ နှစ်သက်ကြကုန်၏။

ဘန္တေ။ တေန၊ ကြောင့်။ (ထို သိကြားမင်း၏ အနုမောဒနာ–စကား ကြောင့်။) ။ပ။ ဘိယျောသော၊ လွန်ကဲသော။ မဟာယ၊ အတိုင်းအရှည် အားဖြင့်။ [မဟာယ၊ အတိုင်းအရှည်ထက်။ ဘိယျောသော၊ လွန်စွာ။–ဤသို့လည်းပေးကြ၏။] ။ပ။ အသ္မိ ရကာယာ'' တိ။ပ။ယေနတ္ထေန၊ အကြင် ကိစ္စဖြင့်။ (အကြင်ဝါကပ်သောရဟန်းတို့အား ချီးမြှောက်ခြင်း ကိစ္စ–ဖြင့်။) ။ပ။ ဟောန္တိ။ တံ အတ္ထံ၊ ထို ကိစ္စကို။ စိန္တယိတ္ဝာ၊ ကြံစည်စဉ်းစား၍။ တံ အတ္ထံ၊ ကို။ မန္တယိတ္ဝာ၊ တိုင်ပင်၍။ (စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီး တို့နှင့်တိုင်ပင်၍။) စတ္တာရော။ မဟာရာဇာနော၊ တို့သည်။ တသ္မိံ ဘဏ္ဍေ၊

ထို ကိစ္စ၌။ ဝုတ္ထာဝစနာ ပါ၊ ပြောဆိုအပ်သော စကားရှိသူတို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ။ ["တံ" သည် အနုက်မရှိ။] ။ပ။ ပစ္စာနုသိဋ္ဌဝစနာ ပါ၊ ဟစန် ဆုံးမအပ်သော စကားရှိသူကို့သည်လည်း။ (သွန်သင်, လမ်းပြ, ဆုံးမ-အပ်သူတို့သည်လည်း။) ဟောန္တိ။ သကေသု သကေသု၊ မိမိဥစ္စာ မိမိဥစ္စာ ဖြစ်ကုန်သော။ အာသဝေသု၊ နေရာတို့၌။ ဌိတာ၊ တည်နေ၊ ပါကုန်ပြီ။ အဝိ-ပက္ကန္တာ၊ ပြန်မသွားကြပါကုန်။

ဂါထာအနက်။ ။ဝုတ္ထဝါကျာ၊ ပြောဆိုအပ်သော စကားရှိကုန်ပေ။ တေ ချောဇနာ၊ တို့နတ်မင်းကြီးတို့သည်။ အနုသာ-သနီ၊ သုံးကျိပ်သုံးပါး နတ်မင်းများ၏ နည်းညွှန်လမ်းပြ အဆုံး-အမကို။ ပဋိဂ္ဂယှ၊ ခေါ်ရှုလေးစား ခံယူထား၍။ ဝိပ္ပသန္နမနာ၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်ရှင်ပြသော စိတ်ရှိကြကုန်လျက်။ သန္တာ၊ ငြိမ်သက်ကုန်လျက်။ သမ္မိ အာသဝေ၊ မိပိနေရာ၌။ အဋ္ဌသု၊ ဟည်-နေကြပါကုန်ပြီ။

ဂ။ ဝုတ္ထဝစနာပိတံ။ ။[တံ—သည် အနုက်မရှိသော နိပါတ်။] သိကြားမင်းနှင့်အတူ ကောင်းမှုပြုဖက်ဖြစ်သော နတ်မင်းများက ကိစ္စ—ဟစုံတခုခုရှိလျှင် နတ်မင်းကြီး လေး-ယောက်အား ပြောဆိုကြရ အမိန့်ပေးကြရ၏။ ဤနေရာ၌ "ထိုယိုအရပ်မှာ ဝါကပ်-သော ရဟန်းတို့အား အန္တရာယ် မဖြစ်အောင် စောင့်ရှောက်စီမံပေးကြပါ"ဟု နတ်-မင်းများက ပြောတတ်သူများ အမိန့်ပေးတတ်သူများ—ဖြစ်၍ နတ်မင်းကြီး လေးယောက်-တို့က ပြောအပ်သော စကားရှိသူများ၊ အမိန့်ပေးခံရသူများဖြစ်သည်။ [ဝုဏ္ဏ + ဝစနံ ယေသန္တိ ဝုတ္ထဝစနာ။]

ဃ။ ပစ္စာနုသိဋ္ဌဝစနာ။ ။သုံးဆယ့်သုံးပါးသော နတ်မင်းများက နည်းပေး ဝေမ်းပြ-ဆုံးမအပ်သောစကားကို နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့က လိုက်နာရ သောကြောင့် နတ်မင်းကြီးတို့သည် ဆုံးမအပ်သော စကားရှိသူများ၊ စကားကို နားတောင်ရသူများ-ဖြစ်သည်။ [ပစ္စာနုသိဋ္ဌံ+ဝစနံ ယေသန္တိ ပစ္စာနုသိဋ္ဌဝစနာ။]

အမှတ်အသားတို့ကို။ (အရိပ်နိမိတ်တို့ကို။) ဒီသန္တီ၊ တွေ့မြင်အပ်ပါကုန်၏။ပ။ ပါတု၊ ထင်ရှားစွာ။ ဘဝတိ။ (တထာ၊ ထို အခြင်းအရာ အားဖြင့်။) ဗြဟ္မာ၊ သည်။ ပါတု ဘဝိဿတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်လိမ့်မည်။ (ရောက်လာလိမ့်မည်။) ဟိ၊ မှန်၏။ ယဒိဒံ (ယော+အယံ) အာလောကော၊ အကြင် အလင်းသည်။ သဠာယတိ။ ယဒိဒံ (ယော+အယံ) သြဘာသော၊ အကြင် အရောင်သည်။ ပါတု ဘဝတိ။ ဧတံ၊ ဤအလင်း, အရောင်သည်။ ဗြဟ္မုနော၊ ၏။ ပါတုဘာဝါယ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာခြင်းငှာ။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်တည်း။ (မလာမီ ရှေးအဖို့၌ ထင်ရှားသော အမှတ်အသား တည်း။)'' ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ပါပြီ။

ဂါထာအနုက်။ ။ယထာ၊ ဖြင့်။ နိမိတ္တာ ဒီသန္တီ။ (တထာ၊ ဖြင့်။) ဗြဟ္မာ ပါတု ဘဝိဿတိ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဝိပုလော၊ ကျယ်ပြန့်သော။ မဟာ၊ ကြီးကျယ်သော။(ယော) သြဘာသော၊ အကြင် အလင်းရောင်သည်။ (ပါတု ဘဝတိ။) ဧတံ၊ ဤ ကြီးကျယ်သော အလင်းရောင်သည်။ ဗြဟ္မုနော၊ ၏။ နိမိတ္တံ၊ ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ် ဖို့ရာ အမှတ်အသားတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ပါပြီ။

သနုက္ကုမာရကထာ

၂၇၄။ အထ ခေါ။ပ။ယထာသကေသု၊ အကြင်အကြင် မိမိဥစ္စာ ဖြစ်ကုန်သော။ အာသနေသု နိသိဒိံသု။ (ကိုယ်၊ အာဘယ်သို့ပြောရ ထိုင်နေ ကုန်သနည်း။) ''ဧတံ သြဘာသံ၊ ဤအလင်းအရောင်ကို။ ဥ ဿာမ၊ သိကုန် အံ့။ ယံဝိပါကော၊ အကြင်အကျိုးရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လိမ့်မည်။ နံ၊ ထို အကျိုးကို။ သစ္ဆိကတ္တာဝ၊ မျက်မှောက်ပြု၍သာ။ ဂမိဿာမ၊ သွား ကုန်အံ့။'' ဣတိ၊ ဤသို့ပြောရ ထိုင်နေပါကုန်ပြီ။ [စိတ်ထဲက ကြံစည် ရံသာမဟုတ်၊ နှုတ်ကလည်း ပြောကြသည်]။ပ။ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြားရ ။ပ။ ကေဠာ၊ တခုတည်းသော အာရုံရှိကုန်သည်။ သမာဟိတံ သု၊ ကောင်းစွာဖြစ်ကုန်ပြီ။ [အလင်းရောင်ကို အာရုံပြုကုန်လျက် ငြိမ်သက်စွာ နေကြသည်-ဟူလို။]

ဘန္တေ။ ယဒါ၊ ၌။ သနုက်ုမာရော၊ သနုက်ုမာရ-မည်သော။ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာ သည်။တာဝတိံသာနံ၊တာဝတိံသာ-တုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ဝ ါ၊တာဝတိံသာ-တုံ၌နေကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့အား။ ပါတု ဘဝတိ။ [ဒေဝါနံ၊ တို့၏ (အထံ၌။) ပါတု ဘဝတိ။-ဤသို့လည်း ပေးပါ။](ဘုဒါ) သြဠာရိကံ၊

ထင်ရှားသော။ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို။ အဘိနိမ္မိနိတ္တာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ပါတု ဘဝတိ၊ ဘန္တေ။ ဗြဟ္မုနော၊ ၏။ ယော ပကတိဝဏ္ဏော၊ အကြင်ပင်ကိုအဆင်းသည်။ (အတ္ထိ။) သော၊ ထို ပကတိအဆင်းသည်။ တာဝတိ-သာနံ။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ စက္ခုပထသ္မိံ၊ မျက်စိတည်းဟူသော လမ်းကြောင်း၌။ [ရူပါရုံကို မြင်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော စက္ခု၌။] ဝါ၊ စက္ခု ပထသ္မိံ၊ စက္ခုပသာဒ-၏ လမ်း၌။ [စက္ခုပသာဒ-၏ အာရုံ ဖြစ်ခြင်းငှာ လျောက်ပတ်သော လမ်း၌-ဟူလို။] အနဘိသမ္ဘဝနီယော၊ မရောက်ထိုက် မရောက်နိုင်ပါ။ ယဒါ ။ပ။ ပါတုဘဝတိ။ (တဒါ) ။ပ။ အတိရောစတိ။

ဘန္တေ။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သောဝဏ္ဏော၊ ရွှေဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော။ ဝိဂ္ဂဟော၊ ကိုယ်သည်။ ဝါ၊ ရွှေရုပ်သည်။ [ရှေး နိဿယ-၌ "သောဝဏ္ဏော၊ ကောင်းသောအဆင်းရှိသော။ ဝိဂ္ဂဟော၊ နတ်တို့၏ကိုယ်သည်" ဟု ပေး၏။] မာနုသံ၊ လူ၌ ဖြစ်သော။ ဝိဂ္ဂဟံ၊ ကိုယ်ကို။ အတိရောစတိ သေယျထာပိ၊ လွန်၍ တင့်တယ်သကဲ့သို့ ။ပ။ ပါတု ဘဝတိ။ (တဒါ။) တဿ ပရိသာယံ၊ ၌။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ဒေဝေါ၊ သည်။ နု အတိ ဝါ ဒေဝေါ ဝါ၊ ရှိလည်း မခိုး။ (နု) ပစ္စုဋ္ဌေတိ ဝါ၊ ခရီးဦးလည်း မကြိုဆို၊ အာသနေန ဝါ၊ နေရာဖြင့်လည်း။ နု နိမန္တေတိ၊ မဖိတ်မန်။ သမ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသော နတ်တို့သည်ပင်။ တုဏ္ဍိဘူတာ၊ တိတ်တိတ်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သည်။ ပဉ္ဇလိကာ၊ ခ၊ျိအပ်သော လက်အုပ်ရှိကုန်သည်။ ဝါ၊ လက်အုပ်ချီကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်တင်ပလ္လင်ခြင်း။ နိသီဒန္တိ။ (ကိ၊ အဘယ်သို့ကြံ၍ ထိုင်နေကုန်သနည်း။) "ဒါနိ၊ ၌။ ယဿ ဒေဝဿ၊ ၏။ ပလ္လင်္ကံ၊ ပလ္လင်ကို။ သနက္ခုမာရော၊ သော။ ဗြဟ္မာ။ ဣစ္ဆိဿတိ၊ အလိုရှိအံ့။ တဿ ဒေဝဿ။ ပလ္လင်္ကေ၊ ၌။ နိသီဒိဿတိ၊ ထိုင်လိမ့်မည်။" ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍ ထိုင်နေကုန်၏။

ယဿ။ပ။သော ဒေဝေါ၊ ထို ပလ္လင်၏ အရှင် နတ်သားသည်။ ဝေဒ-ပဋိလာဘံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ရခြင်းကို။ ဝါ၊ ရအပ်သော နှစ်သက်ခြင်းကို။ လဘတိ။ပ။သောမနဿပဋိလာဘံ၊ ဝမ်းမြောက်မှုကိုရခြင်းကို။ ဝါ၊ ရအပ်သော ဝမ်းမြောက်မှုကို ။ပ။ ခဏ္ဍိယော၊ မင်းမျိုး မင်းနွယ်ဖြစ်သော။ မုဒ္ဓါ ဝ သိတ္တော၊ ဦးထိပ်၌ အဘိသိက်ရေစင်ဖြင့် သွန်းလောင်းအပ်သော။ ရဇ္ဇေန၊ မင်းအဖြစ်ဖြင့်။ အဓုနာ၊ ယခုမှ။ အဘိသိတ္တော၊ အဘိသိက်ရေစင်ဖြင့် သွန်းလောင်းအပ်သော။ ရာဇာ၊ (အတ္ထိ)။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ပ။လဘတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ပ။ကုမာရဝဏ္ဏီ၊ လုလင်ငယ် ပုံသဏ္ဌာန်ရှိသည်။ [လုလင်ငယ်သဖွယ် နုနယ်သော အရွယ် အဆင်းရှိသည်။] (ဟုတ္တာ။) ပဉ္စသိခေါ၊ ပဉ္စသိခ-

နတ်သားနှင့် တူသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ပဠသိခ-နတ်သားကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ။ပ။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဘ္ဘုဂ္ဂန္တွာ၊ ရှေးရှုတက်သွား၍။ အန္တလိက္ခေ၊ ဆီးတားမထင် ကြားအပြင်ဖြင့် ရှုမြင်အပ်သော။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ပလ္လင်္ကေန၊ ဖြင့်။ နိသိဒိ။ [ပဠ+သိခါ ဝေဿာယ ပဠသိခေါ= ငါးခုသော ဦးစွန်းရှိသောနတ်သား။ ပဠသိခေါ ဝိယ ပဠသိခေါ။-ဋီကာ။]

ဘန္တေ။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဗလဝါ၊ -အားရှိသော။ ပုရိသော။ သုပစ္စတ္ထတေ၊ ကောင်းစွာခင်းထားအပ်သော။ ပလ္လင်္ကေ ဝါ၊ ပလ္လင်ခွေသော် လည်းကောင်း။ သမေ၊ ညီညွတ်သော။ ဘူမိဘာဂေ ဝါ၊ မြေအရပ်အဖို့ ခွေသော်လည်းကောင်း။ ပလ္လင်္ကေန၊ - ထက်ဝယ်တင်ပလ္လင်ဖြင့်။ နိသီဒေယျ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ပ။ဓမ္မသာ စ သုဓမ္မတာ''နှင့်။ [၂၇၂-အတိုင်း ဆိုပါ။]

၂၇၅။ ဘန္တေ။ ဣမမတ္ထံ၊ ဤ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို။ ဝါ၊ ဤ အကြောင်း အရာကို။ ဘာသိတ္ထ၊ ပြောဆိုပါပြီ။ပ။ဗြဟ္မုနော၊ ၏။ (သရော-ခ္ခ် စပ်။) ဝါ၊ သည်။ ဘာသတော၊ ပြောဆိုနေစဉ်။ အဌ္ဌကသမန္နာဂတော၊ ရှစ်ပါး သောအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော။ သရော၊ အသံသည်။ ဝိဿဋ္ဌော၊ စ၊ သလိပ် သည်းခြေတို့သည် စွန့်လွှတ်အပ်သည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ အသံ၏အပြစ်တို့ မှ လွတ်သည်လည်းကောင်း။ ဝိညေယ္ယော စ၊ အနက် အဓိပ္ပာယ်ကို သိစေ နိုင်သည်လည်းကောင်း။ မဉ္ဇု စ၊ ချိုသာသည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ သာယာ နာပျော်ဖွယ် ကောင်းသည်လည်းကောင်း။ သဝနီယော စ၊ နားထောင်ထိုက် သည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ နားထောင်ချင်စဖွယ်ကောင်းသည်လည်းကောင်း။ ဗိန္ဒု စ၊ မကွဲမအက် တခဲနက် လုံးသည်လည်းကောင်း။ အဝိသာရီ စ၊ အထူးထူးအပြားပြား မရောမပြွမ်း အလွန်သန့်ရှင်းသည် လည်းကောင်း။ ဂမ္ဘီရော စ၊ နက်နဲသည်လည်းကောင်း။ နိန္နာဒီ စ၊ အကြွင်းမဲ့ မြည်စေနိုင် သည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ပဲ့တင်ထပ်သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ် ပါ၏။ [ဝိဿဋ္ဌော-စသည်ဖြင့် အဌ-၏သရုပ်ကို ပြသည်။]

ဘန္တေ။ ယထာပရိသံ၊ အကြင်မျှလောက်သော ပရိသတ်ကို [ယထာ သဒ္ဒါသည် ပရိမာဏ-အနက်ကို ဟောဘ်။-ဋီကာ။] ။ပ။ ဝိညာပေတိ၊ သိ စေ၏။ (နားလည်စေ၏။) အာ၊ ထိုဗြဟ္မာ၏။ ဆောသော၊ အသံသည်။ ပရိသာယ၊ ၏။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌။ န နိစ္ဆရတိ၊ မထွက်ပေါ်။ ဝါ၊ မပြေး သွား။ ယာ၊ အကြင်သူ၏။ပ။သရော ဟောတိ။ သော၊ ထိုသူ့ကို။ ''ဗြဟ္မာ''တိ၊ ဟူ၍။ (ဗြဟ္မာမင်း၏အသံနှင့်တူသော အသံရှိသူဟူ၍။) ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်ပါ၏။

အထ ခေါ်။ပ။တေတ္တိ်ံ ယေ၊ သုံးကျိပ်သုံးပါး အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ အတ္တဘာဝေ၊ တို့ကို။ပ။ပစ္စေကပလ္လင်္ကေသု၊ အသီးသီးသော ပလ္လင်တို့၌။ပ။ အာမန္တေသိ။ (ကိ်ံ။) ''တာဝတိ်ံသာ၊ တာဝတိ်ံသာ–ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဘောန္တော ဒေဝါ၊ အရှင်နတ်တို့သည်။ တံ၊ ထို ကျွန်ုပ်ပြောဆိုအပ်မည့် စကားကို။ ကိ် မညန္တိ၊ အဘယ်သို့ မှတ်ထင်ကြကုန်သနည်း။ ယာဝဇ္ဇ၊ အလွန်အကဲသာလျှင်။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ များစွာသောလူအပေါင်း၏ အစီးအပွားအလို့ငှာ။ ဗဟုဇနသုခါယ၊ များစွာသောလူအပေါင်း၏ ချမ်းသာခြင်းငှာ။ လောကာနုကမ္ပာယ၊ လောကကို စောင့်ရှောက်ခြီးမြှောက်ခြင်းငှာ။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ ဟိတာယ။ စီးပွားအလို့ငှာ။ သုခါယ၊ ငှာ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်တော်မူ၏။

ဘော၊ အို...နတ်အများတို့။ ဟိ၊ မှန်ပါ၏။ ယေ ကေစိ၊ အကြင် အမှတ်မရှိ အလုံးစုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာ ဟူ၍။ ဂတာ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏။ပ။တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ [သာမည–ကတ္တား။] ကာယဿ၊ ဥပါဒိန္နက–ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းဟူသော။ မရဏာ၊ သေရာအခါမှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ အပေ့ကစ္စေ၊ အချို့ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ [ဝိသေသ–ကတ္တား။] ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိနံ၊ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီ–ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ဘုံ၌ နေကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတံ၊ အတူတကွဖြစ်သူ၏ အဖြစ်သို့။ ဝါ၊ အဖော်၏အဖြစ်သို့။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၏။ပ။ယေ၊ တို့သည်။ သဗ္ဗနိဟီနံ၊ အလုံးစုံတို့အောက်ညံ့သော။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ဝါ၊ နတ်အပေါင်းကို။ ပရိပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ တေ။ ဂန္ဓဗ္ဗကာယံ၊ ဂန္ဓဗ္ဗ–နတ်အပေါင်းကို။ ပရိပူရေန္တိ။'' ဤတိ၊ ဤသို့ မိန့်ပါပြီ။

☰ ၂၇၆။ ဤမမတ္ထံ။ပ။ဘာသတေ၊စဉ်။ဃောသံယေ၀[1]၊အသံကိုသာလျှင်။ ဒေ၀ါ။ မညန္တိ၊ သိကုန်၏။ (ကိ်ံ။) ''ယွာယံ၊ အကြင်ပြဟ္မာသည်။ မမ

၁။ ဃောသောယေ၀။ ။ဤပုဒ်၏ စပ်ရာပုဒ် မရှိပါ။ ထို့ကြောင့်–ပါဠိပျက်နေ ဟန်တူ၏။ ''ဃောသံယေ၀'' ဟု ဒုတိယာ–ဝိဘတ်ဖြင့် ရှိသင့်မည်ထင်၏။ ဤ ပါဠိကျမ်း ဆိုလိုရင်းမှာ–သုံးကျိပ်သုံးပါးသော နတ်တို့၏ ပလ္လင်၌ သုံးကျိပ်သုံးပါးသော ကိုယ်ခန္ဓာကို ဖန်ဆင်း၍ ထိုင်လျက် တရားဟောနေသော သနက်ုမာရ–ပြဟ္မာ၏ အသံကိုသာ နတ်များက သိကြရ၏။ ''ငါ့ပလ္လင်မှာ ထိုင်နေသော ပြဟ္မာတယောက် တည်းက တရားဟောနေသည်''ဟု နတ်အားလုံးက ထင်ကြရ၏။ မိမိပလ္လင်၌ ထိုင် နေသော နိမ္မိတ–ရုပ်ကိုသာမြင်၍ အခြားပလ္လင်၌ ထိုင်နေသော နိမ္မိတ–ရုပ်ကို နတ် များ မမြင်ကြရပါ။ [တယောက်တည်း၏ ဒုခဲ့သံကိုသာ ကြားနေရပါသည်–ဟူလို။]

ပလ္လင်ကော် နိသီဒတိ။ သွာယံ၊ ထိုပြဟ္မာသည်။ ကောဝ၊ တယောက်တည်း သာ။ ဘာသတိ၊ ပြောနေ၏။'' ဣတိ၊ ဤသို့ သိကုန်၏။ (ထင်ကုန်၏။)

၈ါထာအနုက်။ ။ကသ္မိ၊ တယောက်သော ပြဟ္မာသည်။ ဘာသမာနသ္မိ၊ ပြောဆိုလတ်သော်၊ သမ္ဘေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ နိမ္မိတာ၊ နိမ္မိတ-ရုပ်တို့သည်။ (ဖန်ဆင်းအပ်သော ပြဟ္မာတို့သည်။) ဘာသန္တိ၊ ပြောကုန်၏။ ကသ္မိ၊ သည်။ တုဏ္ဍိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အာသီနေ၊ နေလတ်သော်။ သမ္ဘေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထို နိမ္မိတ-ရုပ်တို့သည်။ တုဏ္ဍီ ဘဝန္တိ။ တဝ်ဒါ၊ ဌ္ဌ။ သဟိန္ဒကာ တာဝတိံ သာ။ ဒေဝါ။ တို့သည်။ ယွာယံ။ပ။ (နိသီဒတိ)။ပ။ဘာသတိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မညန္တိ။

အထ ခေါ်။ပ။ကုတ္တေန၊ တယောက်တည်း၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဥပသံဟရတိ၊ ကပ်ဆောင်၏။ (ရုပ်သိမ်း၏)။ပ။

ဘာဝိတဣဒ္ဓိပါဒ

၂၇၇။ တံ ကိံ မညန္တိ။ပ။ဇာနတာ၊ သတ္တဝါတို့၏ အာသယာ-နုသယ-ကို သိတော်မူသော။ ပဿတာ၊ လက်တွင်တင်ထား သျှီသျှားသီး ကဲ့သို့ အလုံးစုံသော ဥယျောဟရားကို မြင်တော်မူသော။ အရဟတာ၊ ဝါသနာနှင့်တကွ တဏှာင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကွာတော်မူသော်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မဖောက်မပြန် အမှန်ကိုယ်တိုင် အလုံးစုံသော တရား တို့ကို သိတော်မူပြီးသော။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ စတ္တာရော၊ ကုန် သော။ ဣမေ စ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ ဤ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကိုလည်း(ဤ ပြီးစီးခြင်း-ဟူသော တန်ခိုး၏တည်ရာ အခြေခံတရားတို့ကိုလည်း။)ယာဝ၊ အလွန်အဆ သာလျှင်။ ဝါ၊ အလွန်ပင်။ သုပညတ္တာ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိစေတော်မူ အပ်ပါပေကုန်ပြီ။ ဝါ၊ ဝေနေယျ-တို့၏ သန္တာန်၌ ကောင်းစွာမရောယှက် အောင် ထားအပ်ပါပေကုန်ပြီ။ [အာဘယ်အကျိုးငှာ ပညတ်အပ်ပါသနည်း-ဟု မေးဖွယ်ရှိ၍ ''ပညတ္တာ ဣဒ္ဓိပဟုတာယ'' စသည်ကို ပြောဆိုသည်။] ဣဒ္ဓိပဟုတာယ၊ တန်ခိုးကိုဖြစ်စေခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ် အကျိုးငှာ။ ဣဒ္ဓိဝိသဝိတာယ၊ တန်ခိုးကို ဖြစ်စေခြင်း၌ သင့်လျော်သည်၏ အဖြစ် အကျိုး ငှာ။ ဝါ၊ တန်ခိုးအမျိုးမျိုးကို ဖြစ်စေနိုင်သည်၏ အဖြစ်အကျိုးငှာ။ ဣဒ္ဓိ-ဝိကုဗ္ဗနတာယ၊ တန်ခိုးအမျိုးမျိုးကို ပြုလုပ်နိုင်သည်၏ အဖြစ်အကျိုးငှာ။ ပညတ္တာ၊ ပညတ်အပ်ပါကုန်။ပ။

ဘော၊ အို.... နတ်အမျှားတို့။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု။ ဆန္ဒ-သမာဓိပွဓာနသင်္ခါရဘာမန္ဒာဂတံ၊ ဆန္ဒ-ဟူသော အကြီးအကဲရှိသော သမာဓိ, အားထုတ်ကြောင်း သမ္မပ္ပဓာနဝီရိယ- ဟူသော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ ကို။ (ပြီးစီးကြောင်းဖြစ်သော အတိညာဉ်နှင့် ယှဉ်သော ဆန္ဒ, သမာဓိ, ဝီရိယ-တို့၏ အခြေခံဖြစ်သော စိတ်စေတသိက် အစုကို။) ဘာဝေ-တိ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်စေ၏။ ဝါ၊ တိုးပွားစေ၏ ။ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပ။ ဣဒ္ဓိဝိဓကုဗ္ဗနတာယ၊ ဌာ။ ပညတ္တာ၊ အပ်ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ တို့ဟူသည်။ ဣမေ ခေါ၊ ဤသည်တို့တည်း။

ဘော၊ တို့။ ဟိ၊ မှန်ပါ၏။ အတိတံ၊ အတိတ်ဖြစ်သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလဌ်။ ယေ ကေစိ၊ အကြင် အမှတ်မရှိ အလုံးစုံကုန်သော။ သမဏာ ဝါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အနေက-ဝိဟိတံ၊ တပါးမက မျိုးသောအပြားရှိသော။ ဣဒ္ဓိဝိဓံ၊ တန်ခိုး အဖွဲ့အစုကို၊ ပစ္စနုဘောသုံ၊ ခံစားခဲ့ကုန်ပြီ။ သဗ္ဗေ။ တေ၊ ထို သမဏ,ဗြာဟ္မဏ-တို့သည်။ စတုန္နံ။ဣမေသံယေဝ ဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ တို့၏ပင်။[ဣဒ-ပစ္စည်းဌ စပ်။) ဝါ၊ တို့ကို ပင်။ [ဘာဝိတ ဗဟုလီကတ-ဌ စပ်။] ဘာဝိတတ္တာ၊ မိမိသန္တာန်ဌ ဖြစ်စေအပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဗဟုလီကတတ္တာ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ အလေ့အလာ ပြုအပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ပစ္စနုဘောသုံ)။ပ။

ဤ မမပါ၊ ကျွန်ုပ်၏လည်း။ ဝေဠုပံ။ ဣဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ကို။ ပဿန္တိနော၊ မြင်ကြပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ မဟာဗြဟ္မေ၊ မြတ်သောဗြဟ္မာ။ (ဗြဟ္မာမင်း။) ဝေါ၊ မှန်ပါ။ (မြင်ကြပါ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေကုန်ပြီ။ပ။ဝေါ၊ သို့။ ဝါ၊ သို့ကလောက်။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ပြီ။ပ။အာမန္တေသိ၊ ဆက်၍ မိန့်ပြန်ပြီ။ (ကိုး။)

တိဝိဓြေကာသာဓိဂမ

၂၇၇။ "တံ ကိံ မညန္တိ။ပ။တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ သုခဿ၊ ဈာန် မဂ် ဖိုလ်-ချမ်းသာကို။ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှာ။ တယော။ ဣဒံ (ဣမေ) သြကာသာဓိဂမာ၊ ဤ အခွင့်အလမ်းကို ရခြင်းတို့ကို။ ဝါ၊ ဤ အခွင့်အလမ်းကို ရကြောင်း တရားတို့ကို။ ယာဝ စ၊ အလွန်အကဲသာလျှင်။ ဝါ၊ အလွန်ပင်။ အနုဗုဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ပါကုန်ပြီ။ပ။

ဘော၊ တို့။ ဣမ၊ ဤလောကဌ်။ ကေစ္စော၊ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထု ကိလေသာ နှစ်ဖြာသောကာမ တို့နှင့်။ သံသဋ္ဌော၊ ရောနှောသည်။ [သံသဋ္ဌံ၊ ဥပဂတော သမဂ်ီဘူတော။–ဋီကာ။] အကု–သလေဟိ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝမ္မေဟိ၊ နိဝရဏ–တရားတို့နှင့်။ သံသဋ္ဌော၊ သည်။ (ဟုတ္တာ) ဝိဟရတိ။ သော၊ ထိုသူသည်။ အပရေန သမယေန၊ တပါးသော အခါ၌။ အရိယမဗ္ဗံ၊ အရိယာဖြစ်သော မြတ်စွာ ဘုရားသည် ဟောအပ်သောတရားကို။ [အဋ္ဌကထာ–နည်း။] ဝါ၊ အရိယာ အဖြစ်ကို ပြုတတ်သောတရားကို။ [ဋီကာ–နည်း။] သုဏာတိ၊ နာ၏။ ယောနိသော၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းအားဖြင့်။ (သင့်သောအစီအစဉ် မှန်ကန်သော လမ်းအားဖြင့်။) မနသိ၊ စိတ်၌။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ (နှလုံး သွင်း၏။) မမ္မာနုဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအားလျော်သော အကျင့် ကို။ [လောကုတ္တရာတရား–ဟု ဆိုရသော်လည်း ဤနေရာ၌ "စျာန်တရားအား လျော်သောအကျင့်ကို" ဟု ဆိုလိုသည်။] ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။

သော။ အရိယမဗ္ဗသာဝနံ၊ အရိယာဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား ဟောအပ် သောတရားကို နာရခြင်းကို။ ဝါ၊ အရိယာအဖြစ်ကိုပြုတတ်သော တရားကို နာရခြင်းကို။ အာဂမ္မ၊ ရှေးရှုရောက်၍။ (စဲ၍။) ယောနိသောမနသိကာရံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းအားဖြင့် နှလုံးသွင်းမှုကို။ မမ္မာနုဓမ္မပ္ပဋိပတ္တိ၊ လောကုတ္တရာတရားကိုးပါးအား လျော်သော အကျင့်ကိုကျင့်မှုကို။ (အာဂမ္မ) ။ပ။အသံသဋ္ဌော၊ မရောနှောသည်။ (ဟုတ္တာ) ဝိဟရတိ။ ကာမေဟိ၊ တို့နှင့်။ အသံသဋ္ဌသ၊ မရောနှောသော ။ပ။ တသ၊ ထိုသူ၏ သန္တာန်၌။ သုခံ ပဌမဇ္ဈာနသုခ–သည်။(ပဌမစျာန်ချမ်းသာသည်။) ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ သုခါ၊ ကြောင့်။ [ကာရဏ–အနက်၌ ပဉ္စမီ–သက်။] ဘိယ္ယော၊ လွန်စွာ။ (အဆက်ဆက်။) သောမနဿံ (ဥပ္ပဇ္ဇတိ)။ [ပဌမစျာန်သာမာပတ်မှ ထ–ပြီးသောအခါ၌ ဖြစ်၏။]

ဘော၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပမုခါ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကြောင့်။ (အနီးငယ်ဝမ်းမြောက်ခြင်းဟူသော နုသောပီတိကြောင့်။) ပါမောဇ္ဇံ၊ လွန်စွာ

၁။ ယောနိသော မနသိကာရ။ ။ယောနိသော မနသိကာရော နာမ ဥပါယမနသိ–ကာရော။–အဋ္ဌကထာ။ ဥပါယမနသိကာရောတိ ကုသလမဗ္ဗပ္ပဝတ္တိယာ ကာရဏ–ဘူတော မနသိကာရော။–ဋီကာ။ အနိစ္စ, ဒုက္ခ, အနတ္တ, အသုဘ-ဟုလည်းကောင်း၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍သိတတ်သော မဂ်ဉာဏ်အားလျော်သော ဂိပသဿနာဉာဏ် ဖြင့်လည်းကောင်း နှလုံးသွင်းမှုတည်း။

ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ (လွန်စွာဝမ်းမြောက်ခြင်းဟူသော အားကြီးသော ပီတိသည်။) ဇာယေထ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ပ။သောမနဿံ (ဥပ-ဇ္ဇတိ)။ သော၊ တို့။ပ။တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ သုခဿ အဓိဂမာယ။ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ အယံ ညြှကာသာဓိဂမော၊ ဤ ပဌမစျာန် တည်းဟူသော အခွင့်အလမ်းကို ရခြင်းကို။ ဝါ၊ ဤအခွင့်အလမ်းကို ရကြောင်းပဌမစျာန်တရားကို။ အနုဗုဒ္ဓေါ၊ အပ်ပြီ။ [နောက်နောက်ဝါကျ မျှားခ္ခ် ဤသို့အပြည့်အစုံပေးပါ။ သူးရာဌ်သာ ရေးပါမည်။]

ပုန စ။ပ။ ကေစ္စသာ၊ အမ္ပါ့ပုဂ္ဂုလ်၏ သန္တာန်ဌ်။ ညြှဌာရိကာ၊ ရှန်ရင်းကြမ်းတမ်းကုန်သော။ ကာယသခ်ါရာ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ဟူသော ကာယသခ်ါရ-တို့သည်။ အပ္ပဋိပ္ပဿဒ္ဓါ၊ မငြိမ်းအေးကုန်သည်။ပ။ ဝစီ-သခ်ါရာ၊ ဝိတက်ဝိစာရ-ဟူသော ဝစီသခ်ါရ-တို့သည်။ပ။ စိတ္တသခ်ါရာ၊ ဝေဒနာ သညာ-ဟူသော စိတ္တသခ်ါရ-တို့သည်။[ဝေဒနာ သညာ-ကို မှတ်၍ ပြောသည်။ ဝိတက် ဝိစာရ-မှတပါး စေတသိက်အားလုံး စိတ္တသခ်ါရ-မည်၏။ ဤပုဒ်တို့၏ ဝစနတ္ထနှင့်တကွ အကျယ်ကို သခ်ါရ-ယမိုက် အရုကောက် ၃ဝ၄-ဌ် ကြည့်ပါ။]

သော။ပ။ ကာယသခ်ါရာ။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘန္တိ၊ ငြိမ်းအေးကုန်၏။[စတုတ္ထ-စျာန်ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။]။ပ။ ဝစီသခ်ါရာ ပဋိပ္ပဿမ္ဘန္တိ။[ဒုတိယ-စျာန်ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။]။ပ။ စိတ္တသခ်ါရာ ပဋိပ္ပဿမ္ဘန္တိ။[နိုရောဓသမာပတ်ဖြင့် ငြိမ်းအေးကုန်၏။]တဿ၊ထိုပုဂ္ဂုလ်၏ သန္တာန်ဌ်။ညြှဌာရိကာနံ။ ကာယသခ်ါ-

---

၁။ ညြှကာသာဓိဂမော။ ။ညြှကာသ-ဟူသည် မဂ် ဖိုလ် ချမ်းသာဟူသော အခွင့်အလမ်းတည်း။ ပဌမစျာန်စိတ္တုပ္ပာဒ်သည် ထို အခွင့်အလမ်းကို ရကြောင်းဖြစ်သော ကြောင့် ညြှကာသာဓိဂမ-မည်၏။ [ညြှကာသံ အဝသရံ အဓိဂစ္ဆတိ ဧတေနာတိ ညြှကာသာဓိဂမော-မဂ် ဖိုလ် ချမ်းသာဟူသော အခွင့်အလမ်းကို ရကြောင်းတရား။]

ဘနည်း။ ။ညြှကာသ-ဟူသည် မဂ် ဖိုလ် ချမ်းသာကို ရှိုရာ ပဌမစျာန်တည်း ဟူသော မိမိ၏ အခွင့်အလမ်းတည်း။ ထို အခွင့်အလမ်းကို ရခြင်းဟူသည် ပဌမ-စျာန်စိတ္တုပ္ပါဒ် ဖြစ်ခြင်းပင်တည်း။ [မဂ္ဂဖလသုခါဓိဂမာယ ညြှကာသဘာဝတော ဝါ ညြှကာသော။-မဂ် ဖိုလ် ချမ်းသာကို ရှိုရာ အခွင့်အလမ်းဖြစ်သောကြောင့် ပဌမစျာန်သည် ညြှကာသ-မည်၏။ အသ+အဓိဂမော ညြှကာသာဓိဂမော-ထို အခွင့်ကိုရခြင်း (ပဌမစျာန် စိတ္တုပ္ပါဒ် ဖြစ်ခြင်း)။] မှန်၏-ပဌမစျာန်သည် နိဝရဏ-ငါးပါးတို့ကို ပယ်ခွာ၍ မိမိ၏အခွင့်အလမ်းကို ယူ၍တည်၏။ (နိဝရဏတို့၏ နေရာဝယ် ဓိမိက ဝင်၍တည်နေသည်, ဖြစ်နေသည်-ဟူလို။ [နောက်နောက် ညြှကာသာဓိဂမ-ဌ် ဤနည်းမှီ၍ သိပါ။]

ရာနံ၊ တို့၏။ ပဋိပွဿဒ္ဓိယာ၊ ငြိမ်းအေးခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ ။ပ။ သုခံ၊ စတုတ္ထ-စျာန်နှင့်ယှဉ်သော ဖလသမာပတ်ချမ်းသာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ [နိုရောဓသမာပတ်မှ ထသော ပုဂ္ဂိုလ်မှာဖြစ်၏။] ။ပ။ သောမနဿံ။(ဥပ္ပဇ္ဇတိ။) [နိုရောဓသမာပတ်မှ ထပြီးပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဖြစ်၏။] ။ပ။အယံ သြကာသာ-ဓိဂမော[1]၊ ဤ စတုတ္ထ-စျာန်တည်းဟူသော အခွင့်အလမ်းကို ရခြင်းကို။ ဝါ၊ ဤ အခွင့်အလမ်းကိုရကြောင်း စတုတ္ထ-စျာန် တရားကို။ အနုဗုဒ္ဓေါ။

ပုန စ။ပ။ "ဣဒံ၊ ဤ ကုသလကမ္မပထ-တရား ဆယ်ပါးသည်။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်တည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ အကြင်အကြင် ထင်ရှားဖြစ်သည့် အတိုင်း။ ဝါ၊ ဟုတ်မှန်စွာ။ နပ္ပဇာနာတိ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် မသိ။ "ဣဒံ၊ ဤ အကုသလကမ္မပထ- တရား ဆယ်ပါးသည်။ အကုသလံ၊ တည်း" ။ပ။ "ဣဒံ၊ ဤ အကုသလကမ္မပထ-တရား ဆယ်ပါးသည်။ သာဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်နှင့်တကွ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤ ကုသလကမ္မပထ-တရား ,ဆယ်ပါးသည်။ အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိ။ [နောက်၌ ဣဒံ-ကို ဤနည်းမှီ၍ စဲ့ပါ။] ဣဒံ၊ ကို။ သေဝိတပ္ပံ၊ မှီဝဲထိုက်၏။ ဣဒံ၊ ကို။ နသေဝိတပ္ပံ၊ ထိုက်။ ဣဒံ။ ဟီနံ၊ ယုတ်ညံ့၏။ ဣဒံ။ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်၏။ ဣဒံ၊ ဤတရားသည်။ ကဏှ-သုက္ကသပ္ပဋိဘာဂံ၊ မည်းညစ်သည်ဖြစ်၍ တူသောအဖိုရှိ, ဖြူစင်သည်ဖြစ်၍ တူသောအဖိုရှိ၏" ။ပ။

တဿ၊ ထိုသူ၏။ ဝါ၊ သည်။ ဇေါ၊ သို့။ ဇာနတော၊ သိလတ်သော်။ ဇေါ၊ သို့။ ပဿတော၊ မြင်လတ်သော်။ အဝိဇ္ဇာ၊ ဝဋ္ဋကိုဖုံးလွှမ်းတတ်သော အဝိဇ္ဇာကို။ ပဟီယတိ၊ပယ်အပ်၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ အရဟတ္တမဂ် ဉာဏ် ဝိဇ္ဇာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ တဿ၊ ထိုသူ၏ သန္တာန်၌။ အဝိဇ္ဇာဝိရာဂါ၊ အဝိဇ္ဇာ၏ ကင်းခြင်းကြောင့်။ ဝိဇ္ဇုပ္ပါဒါ၊ ဝိဇ္ဇာ၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ သုခံ၊ အရဟတ္တမဂ် အရ-ဟတ္တဖိုလ် ချမ်းသာလည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ပ။ သောမနဿံ (ဥပ္ပဇ္ဇတိ)။ [သာမာတ်ပ မှ ထပြီးသူမှာ ဖြစ်၏။] ။ပ။ အယံ သြကာသာဓိဂမော[2]၊ ဤ အရဟတ္တမဂ်-

---

၁။ ဒုတိယသြကာသာဓိဂမ။ ။စတုတ္ထ-စျာန်သည် သုခ ဒုက္ခ-ကို ပယ်ခွာ၍ မိမိ၏ အခွင့်အလမ်းကို ယူတတ်သောကြောင့် သြကာသာဓိဂမ-မည်၏။ သုခ ဒုက္ခ ဖြစ်ခွင့်မပေးပဲ ထိုနေရာ၌ မိမိဝင်၍ ဖြစ်သည်-ဟူလို။ [ဤ၌ ပဌမ, ဒုတိယ, တတိယ-စျာန်များလည်း စတုတ္ထစျာန်၌ အတွင်းဝင်သည်။]

၂။ တတိယသြကာသာဓိဂမ။ ။အရဟတ္တမဂ်သည် ကိလေသာ အားလုံးတို့ကို ပယ်ခွာ၍ မိမိ၏အခွင့်အလမ်းကို ယူတတ်သောကြောင့် သြကာသာဓိဂမ မည်၏။ ကိလေသာတို့ကို ဖြစ်ခွင့်မပေးပဲ ထိုနေရာ၌ မိမိဝင်၍ဖြစ်သည်-ဟူလို။

တည်းဟူသော အခွင့်အလမ်းကို ရခြင်းကို။ ၀၊ အခွင့်အလမ်းကိုရကြောင်း အ ရဟာတ္တမဂ်တရားကို။ အနုဗုဒ္ဓေ ၊။ပ။ အာမန္တေသိ၊ ဆက်၍ မိန့်ပြီ။

စတုသတိပဋ္ဌာန

၂၇၉။ တံ ကိံ မညန္တိ ။ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ စတ္တာရော။ ဤမေ သတိပဋ္ဌာနာ၊ ဤ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို။ ယာဝ သုပညတ္တာ။ ကုသလဿ၊ မဂ်ကုသိုလ် ဖိုလ်ကုသိုလ်ကို။ အဓိဂမာယ၊ ဌာ။ ပညတ္တာ။ [အတိဓမ္မာ ၌ မဂ်သာ ကုသလ-မည်သော်လည်း ဤ နေရာ၌ အပြစ်မရှိခြင်း ယောဂ-လေးပါးတို့ဖြင့် ဘေးမရှိခြင်း ဟူသော အနက်ကြောင့် ဖိုလ်သည်လည်း ကုသလ-မည်သည်။] ။ပ။

(ရှေ) အဗျတ္တံ၊ မိမိ၏။ [သတိပဋ္ဌာန-သုတ်၌ အတ္တနော-ဟု အဌကထာ ဖွင့်လိမ့်မည်။] ကာယေ၊ ရူပကာယ၌။ ကာယာနုပဿီ၊ ရူပကာယ-ကို အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိသည်။ အာတာပီ၊ ကိလေသာတို့ကို လောင်မြိုက်တတ်သော သမ္မပ္ပ-ဓာနဝီရိယ-ရှိသည်။ သမ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိသည်။ သတိမာ၊ ကာယကို ပိုင်းခြား၍ ယူတတ်သော သတိရှိသည်။ (ဟုတ္တာ။) လောကေ၊ ရူပကာယ-ဟူသော လောက၌။ အဘိဗျာဒေါမနဿံ၊ ကို။ (လောဘ ဒေါသ-ကို။) ဝိနေယျ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ ဝိဟရတိ။ပ။ဝိဟရန္တော။ တတ္ထ၊ ထို အဗျတ္တကာယ၌။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ သမာဓိယတိ၊ သမာဓိ ဖြစ်၏။ (သမထဝိပဿနာ-၏ အစွမ်းဖြင့် တည်ကြည်၏။) သမ္မာဝိပ္ပသိဒတိ၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်၏။ပ။သမာဟိတော၊ သမထ ဝိပဿနာ-၏အစွမ်းဖြင့် ကောင်းစွာ အာရုံ၌ ထားအပ်သော စိတ်ရှိသည်။ သမ္မာ။ ဝိပ္ပသန္တော၊ အထူး သဖြင့် ကြည်လင်သည်။(ဟုတ္တာ။) ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ-၌။ပရကာယေ၊ သူတပါး၏ ကာယ၌။ ဉာဏဒဿနံ၊သိမြင်ဟတ်သောဉာဏ်ကို။ အဘိနိဗ္ဗတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ [သူတပါး၏ ရူပကာယကိုလည်း သမထ ဝိပဿနာ ရှုပွားသည်-ဟူလို။ နောက် ၀ါကျမျှားခ၌ ဤနည်းကို မှီ၍ ပေးပါ။] ။ပ။

၁။ သမ္မာ ဝိပ္ပသီဒတိ။ ။သမ္မာ သမာဓာန ပစ္စယေန (ကောင်းစွာ တည်ကြည်ခြင်း သမာဓိ ဟူသော အကြောင်းရှိသော။) အဘိပ္ပသာဒေန ဉာဏုပသံဟိတေန (ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သော လွန်စွာ ကြည်လင်ခြင်း ဟူသော သဒ္ဓါဖြင့်.) အဗျတ္တံ ကာယံ ဩကပ္ပေတိ။ (သက်ဝင်၏။) [ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သော ဩကပ္ပနသဒ္ဓါ ဖြစ်သည်-ဟူလို။]

သတ္တသမာဓိပရိက္ခာရ

၂၉၀။ "တံ ကိံ မညန္တိ။ပ။ သမ္မာသမာဓိဿ၊ ကိုယ်။ ပရိဘာဝနာယ၊ ထက်ဝန်းကျင် ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ ဝါ၊ ထုံမွှမ်းခြင်းငှာ။ သမ္မာသမာဓိဿ၏။ ပါရိပူရိယာ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြည့်စေခြင်းငှာ။ သတ္တ။ ဣမေ သမာဓိ-ပရိက္ခာရာ စ၊ ဤ သမာဓိ၏ အခြံအရံဖြစ်သော တရားတို့ကိုလည်း။ ယာဝ သုပညတ္တာ။ပ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိလည်းကောင်း။ပ။ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသတိလည်းကောင်း တည်း။ [ပရိ၊ ထက်ဝန်းကျင်+ဓါရ၊ ပြုပြင်တတ်သော တရားကို "ပရိက္ခာရ-အခြံအရံ" ဟု ခေါ်သည်။] ဘော၊ တို့။ သတ္တဟိ အင်္ဂေါ်ဟိ၊ တို့ဖြင့်။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ယာ ဧကဂ္ဂတာ၊ အကြင် တမျိုးတည်းသော အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ တမျိုးတည်းသော အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ဟူသော သမာဓိကို။ ပရိက္ခတာ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြင်ဆင်အပ်ပြီ။ ဝါ၊ ခြံရံအပ်ပြီ။ ဘော၊ တို့။ အရိယော၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကွာသော။ ဝါ၊ ဖြူစင်သန့်ရှင်း အပြစ်ကင်းသော။ အယံ သမာဓိ၊ ဤ စိတ္တေကဂ္ဂတာ ဟုဆိုအပ်သော သမာဓိကို။ သဉ္ဇပနိသော ဣတိပိ၊ အားကြီးသော မှီရာ အကြောင်းနှင့် တကွဖြစ်သော သမာဓိဟူ၍လည်းကောင်း။ သပရိက္ခာရော ဣတိပိ၊ အခြံအရံနှင့်တကွဖြစ်သော သမာဓိဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘော၊ တို့။ သမ္မာဒိဋ္ဌိဿ၊ မှန်ကန်သောဉာဏ်ရှိသူ၏ သန္တာန်၌။ သမ္မာ-သင်္ကပ္ပေါ၊ သည်။ (မှန်သောအကြံသည်။) ပဟောတိ၊ ဖြစ်နိုင်၏။ သမ္မာသင်္ကပ္ပဿ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ-ရှိသူ၏ သန္တာန်၌။ သမ္မာဝါစာ၊ သည်။ (မှန်ကန်စွာ ပြောဆိုမှုသည်။)။ပ။ သမ္မာသမာဓိဿ၊ သမ္မာသမာဓိ-ရှိသူ၏ သန္တာန်၌။ သမ္မာ ဉာဏံ၊ ကောင်းသော မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်သည်။ပ။ သမ္မာ ဝိမုတ္တိ၊ ကောင်းစွာ ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ ကောင်းစွာ ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်သော မဂ်ဖိုလ်သည်။ ပဟောတိ။

ဘော၊ အို....နတ်အမျှားတို့။ ဟိ၊ ဆက်ပါဦးမည်။ "သ္ဓာကွာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော ။ပ။ အပါရုတာ အမတဿ ဒ္ဓါရာ"တိ၊ ဟူ၍။ ယံ တံ၊ အကြင်စကားကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝဒမာနော၊ ပြောဆိုလတ်သော်။ ဝါ၊ ပြောလိုသူသည်။ ဝဒေယျ၊ ပြောရာ၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ (ထို "သ္ဓာကွာ-တော ဘဂဝတာ ဓမ္မော ။ပ။ အပါရုတာ အမတဿ ဒ္ဓါရာ" ဟူသော

စကားကို။ ဝဒေယျ–ဌ် စပ်။) ဣဒမေဝ°၊ ဤ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တရားကိုသာ။ ဝါ၊ ဤမင်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ကိုးတန်သောတရားကိုသာ။ (သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။) သမ္မာ ဝဒမာနော။ ဝဒေယျ၊ ပြောရာပါ၏။

ဘော၊ တို့။ ဟိ၊ မှန်ပါ၏။ ဓမ္မော၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး မြတ်တရားကို။ ဝါ၊ မင်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ကိုးတန်သောတရားကို။ သ္ဓာကၠာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ပါ၏။ပ။ဝိညူဟိ။ [မဟာပရိနိဗ္ဗာန–သုတ် ပုဒ်စဉ် ၁၅၉–ဌ် အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] အမတာယ၊ သေခြင်းမရှိရာ နိဗ္ဗာန်၏။ ဒ္ဓါရာ၊ အရိယာမဂ်–တည်းဟူသော တံခါးကို။ အပါရုတာ၊ ဖွင့်ထားအပ်ပါပြီ။

ဘော၊ တို့။ ဟိ၊ မှန်ပါ၏။ [နိဗ္ဗာန်ဝင်ကြောင်း အရိယာမဂ်တံခါး ဖွင့်ထား၏–ဟူသော စကား မှန်ပါ၏။] ယေ ကေစိ၊ အကြင်အမှတ်မရှိ အလုံးစုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဌ်။ အဝေစ္စပသာဒေန၊ ဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်၍ ကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ပ။အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည် နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော။ သီလေဟိ သမန္နာဂတာ။ ဩပပါတိကာ၊ ဥပပါတ်ပဋိသန္ဓေ ရှိကုန်သော။ ဓမ္မဝိနိတာ၊ အရိယာတို့၏ တရားဌ် ဆုံးမအပ်ပြီးကုန်သော။ [အရိယဓမ္မေ ဝိနိတာ။–ဋီကာ။] သာတိ–ရေကာနိ၊ အပိုအလွန်နှင့် တက္ကဖြစ်ကုန်သော။ စတုဝိသတိသတသဟဿာနိ၊ နှစ်သန်း လေးသိန်းကုန်သော။ [နှစ်သန်းလေးသိန်း ကျော်ကုန်သော–ဟူလို။] မာဂဓကာ၊ မဂဓ–တိုင်းဌ် နေကုန်သော။ ယေ စ ဣမေ ပရိ–စာရကာ၊ အကြင် ရတနာသုံးပါး၏ အလုပ်အကျွေးတို့သည်လည်း။ အဇ္ဇ-တိတာ၊ နောက်တဝယ်သို့ ရှေးရှုသွားကုန်သည်။ ကာလက်တာ၊ ပြုအပ်ပြီး သော သေခြင်းရှိကုန်သည်။ ဝါ၊ သေကုန်သည်။ (သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လတ်

၁။ ဣဒမေဝ တံ။ ။ဤ သမ္ဘနာမ်ပုဒ်တို့၏ စွဲနက်ကို အဌကထာဌ် မဖွင့်ပါ။ အခြားနေရာဌ် "ဣတိ ယံ တံ ဝုတ္တံ ဣဒမေတံ ပဋိစ္စ ဝုတ္တံ။" (အံ–၁၊ ၁၉၂) "ဣဒံ ဧခါ ပနေတံ ဝိသာခေ သန္ဓာယ ဘာသိတံ" (အံ–၁၊ ၂ဃ၁) စသည်ဖြင့် လာသောစာသွားကို ကြည့်၍ "သန္ဓာယ" ဟု ထည့်ကာ အနက်ပေးလိုက်ပါသည်။ ရှေးနိဿယ–ဌ်ကား တမျိုးပေးထားဏ်။

ဆိုလိုရင်း။ ။ဤဝါကျ၏ ဆိုလိုရင်းမှာ – အို နတ်များတို့.... ဆက်ပါဦးမည်။ "သ္ဓာကၠာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော။ပ။အပါရုတာ အမတသ္သ ဒ္ဓါရာ" ဟူသော အကြင်စကားကို ကောင်းစွာပြောလိုလျှင် ပြောရာပါ၏၊ ထို စကားကို ဤ ယခု ကျွန်ုပ် ပြောပြအပ်ခဲ့တဲ့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကိုသာ ရည်ရွယ်၍ ပြောမှ အမှန်ပြောရာ ရောက်ပါလိမ့်မည်–ဟု ဆိုလိုသည်။

လတ်သော်။) တိတ္ထိ။ပ။သမ္ဘောဓိပရာယဏာ၊ အထက်မဂ် သုံးပါးဟူသော လဲလျောင်းရာ ရှိပါကုန်၏။

ဣတ္ထေ၊ ဤ ဥပါသကာတို့တင်။ သကဒါဂါမိနော စေဝ၊ သကဒါဂါမ် တို့သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိပါကုန်သေး၏။(ပါ, ပါကုန်သေး၏။) [သောတာ-ပန်မျှားသာမက သကဒါဂါမ်မျှားလည်း ပါကြပါသေး၏။]

ဂါထာအနက်။ ။ဣဟတရာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော, သောတာပန်, သကဒါဂါမ်တို့မှ အခြားသော။ ပုဗ္ဗဏ္ဏာဒေဝါ၊ ထူးသော်ကောင်းမှု အဖို့အစုရှိသော။ အယံ-ပဇာ၊ ဤ သတ္တဝါအပေါင်းသည်။ (အနာ-ဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်များကို ရည်ရွယ်သည်။) အတ္ထိ၊ ရှိပါသေး၏။ ဣတိ၊ သို့။ မေ၊ ကျွန်ုပ်၏။ မနော၊ စိတ်သည်။ (ဟောတိ။) အပိ၊ ထိုသို့ပင် စိတ်ဖြစ်ပါသော်လည်း။ မုသာဝါဒဿ၊ မုသာဝါဒ-မှ။(အလိုကို ပြောမိခြင်းမှ။) ဝါ၊ ကို။ သြတ္တပ္ပံ၊ ကြောက်လန့်သည်ဖြစ်၍။ [သြတ္တပ္ပံ-ဌ အန္တ-ပစ္စည်း၊ ပထမာ ကေဝုစ်။] သခ်ါတုံ၊ အတိအကျ ပြောခြင်းငှာ။ ဝါ၊ အတိအကျ ရေတွက်ခြင်းငှာ။ နိ သက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ။ [အနည်းငယ်လွဲသွားလျှင် မုသာဝါဒ-ဖြစ်မှာစိုးလို့ အတိအကျ မရေတွက်ပါ။ အမှန်မှာ ရေတွက်နိုင်ပါ၏။-ဟူလို။] ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ပြီ။

၂၉၃။ ဣမမတ္ထံ။ပ။သနက္ကုမာရဿ၊ သော။ ပြဟ္မုနော၊ သည်။ ဘာသတော၊ ပြောဟောနေစဉ်။ ဝေဿဝဏဿ မဟာရာဇဿ၊ ၏။ပ။ ဥဒပါဒိ။ (ကိ။) "အစ္ဆရိယံ ဝတ ဘော၊ လက်ဖျောက်ခတ်တီး အံ့ချီး လောက်ပါပေစု....သြော်။အဗ္ဘုတံ ဝတ ဘော၊ မဖြစ်စဖူး ထူးဆန်းပါပေစု.... သြော်။ ဝေရှပေါပိ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဥဒ္ဒါဟရော၊ မှန်မြတ်သော။ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘဝိဿတိ နာမ၊ ရှိပါပေ၏။ (ရှိပါပေတယ်။) ["နာ့မ" သည် ဝိမှယ၊ သို့မဟုတ် သမ္ဘာဝနာ အနက်ဟော နိပါတ်။] ။ပ။ ဓမ္မကွာနံ၊ တရားကိုဟောတော် မူခြင်းသည်။ ဝါ၊ ဟောအပ်သောတရားသည်။ (ဘဝိဿတိ နာမ) ။ပ။ ဝိသေသာဓိဂမာ၊ တရားထူးကိုရခြင်းတို့သည်။ ဝါ၊ ရအပ်သော တရားထူး ရှိသူတို့သည်။ ပညာယိဿန္တိ (နာမ)၊ ထင်ရှားရှိပါပေကုန်၏။" ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။

အထ။ပ။အဝေါစ။ (ကိ။) ဘဝံ ဝေဿဝဏော မဟာရာဇာ၊ အရှင်-ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးသည်။ တံ၊ ထို ကျွန်ုပ်ပြောအပ်မည့် စကားကို။

ကိ ံ မညတိ ၁၊ အဘယ်သို့ ထင်ပါသနည်း။ အတီတံ၊ အတိတ်ဖြစ်သော။(လွန်ခဲ့ပြီးသော။) အဒ္ဓါနံ ပိ၊ ကာလဒ္ဒလည်း။ပ။ သတ္ထာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ပ။ ဝမ္မကၠာနံ (အဟောသိ) ။ပ။ ပညာယိ သု၊ ထင်ရှားခဲ့ကုန်ပြီ။ပ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လိမ့်မည်။ပ။ ပညာယိဿန္တိ၊ ထင်ရှားကုန်လိမ့်မည်။'' ဣတိ၊ ဤသို့ ထင်ပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ (မေးပြီ။)

၂၉၂။ ဣမ မတ္ထံ။ပ။ ,မဟာရာဇာ၊ သည်။ (အာရောစေသိ–ဌ် စပ်။) သနက္ကုမာရသား၊ သော။ ဗြဟ္မုနော၊ ၏။ (သမ္မုခါ–ဌ် စပ်။) ဝါ၊ သည်။ တာဝတိံသာနံ ဒေဝါနံ၊ တို့အား။ ဘာသတော၊ ပြောဟောစဉ်။သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်ဌ်။ သုတံ၊ ကြားအပ်သည်။ သမ္မုခါ၊ ဌ်။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ မှတ်ယူအပ်သည်။ (ဟုတ္တာ။) သယံ ပရိသာယံ၊ မိမိ၏ပရိသတ်ဌ်။ အာရောစေသိ၊ ပြောပြီ။ပ။ ဘဂဝတော။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ပြီ။ ဣမ မတ္ထံ၊ ကို။ ဘဂဝါ။ပ။ သာမဉ္ဉ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း။ အဘိညာယ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ပ။ အာရောစေသိ၊ မိန့်ဒေတာ်မူပြီ။ ဣမ မတ္ထံ၊ မြတ်စွာဘုရား မိန့်တော်မူအပ်သော ဤ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ။ပ။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အားလည်းကောင်း။ ။ပ။ အာရောစေသိ။ တယိဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ထို ဗြဟ္မစရိယ–သည်။ (ထိုအရှင်

၁။ တं ကိ ံ မညတိ။ ။ဤသို့မေးရခြင်းမှာ ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော် များကို (သနက္ကုမာရ-ဗြဟ္မာမင်း သိသလောက် ရှေး-က မိမိမသိခဲ့၍) ''ဤကဲ့သို့ ဘုရားရှင် လောကမှာ ရှိပါပေတယ်၊ ဤကဲ့သို့ တရားမျိုး ရှိပါပေတယ်၊ ထိုတရားကို သိသူတွေ အထင်အရှားရှိကြပါဒေတယ်'' ဟု ဝေဿဝဏ် နတ်မင်း၏ တအံ့တသြ ဖြစ်ပုံကို မြင်၍ မေးရခြင်းဖြစ်သည်။ သနက္ကုမာရ-ဗြဟ္မာမင်းမှာ ''အတိတ် အနာဂတ် ကာလဒ္ဒ ထိုကဲ့သို့ ဘုရားမျိုးဖြစ်လည်း မဖြစ်ဖူးခဲ့၊ ဖြစ်လိမ့်မည်လည်း မဟုတ်'' ဟု အယူရှိသောကြောင့် မေးသည်မဟုတ်ပါ။ ဘာကြောင့်နည်း။– သနက္ကုမ ရ–ဗြဟ္မာသည် သစ္စာလေးပါးကို သိပြီးသော အရိယာ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းမှာလည်း သံသယ-မဖြစ်။ ။ထို့အတူပင် သနက္ကုမာရ-ဗြဟ္မာမင်းသည် ဝေဿဝဏ်နတ်မင်း၏ တအံ့တသြ ဖြစ်ပုံကိုမြင်၍ (အဖြေကို သိချင်၍ မဟုတ်ပဲ) စကားအနေနဲ့သာ မေးရပါသည်။ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းမှာလည်း ''အတိတ် အနာဂတ် ကာလဒ္ဒ ထိုကဲ့သို့သော ဘုရားမျိုး ဖြစ်လည်း မဖြစ်ဖူးခဲ့၊ ဖြစ်လိမ့်မည်လည်း မဟုတ်'' ဟု အယူမရှိပါ။ ဘာကြောင့်နည်း၊–ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းလည်း သစ္စာလေးပါးကို သိပြီးသော သောတာပန် ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

မှတ်ချက်။ ။ဝေဿဝဏ်နတ်မင်း၏ သောတာပန် ဖြစ်ကြောင်းကို အံ-ဌ–၃၊ ၁၇၀–ဌ် ကြည့်ပါ။ ထိုကဲ့သို့ စကားအနေနဲ့ မေးသောကြောင့်ပင် ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကလည်း အဖြေမပေး–ဟု ယူဆစွယ် ရှိပါသည်။

အာနန္ဒာ-ဟောအပ်သော ဗြဟ္မစရိယသည်။) ဣဒ္ဓေ၊ ကြီးလည်းကြီးပွား ပြီ။ ဖီတဋ္ဌ၊ စည်လည်း စည်ပင်ပြီ။ ဝိတ္ထာရိက၊ ထိုထိုအရပ်၌ ဖြန့်အပ်ပြီ။ ဗဟုဇနံ၊ များစွာသော လူအပေါင်း၏ စီးပွားဖြစ်ပြီ။ ပုထုဘူတံ၊ ကျယ်ပြန့်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ပြီ၊ ယာဝ ဒေဝမနုဿေဟိ၊ နတ်လူတို့တိုင်အောင်။ သုပ္ပကာသိတံ၊ ကောင်းစွာ ထင်ရှားပြအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ (သုတံ၊ နာယူမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။) [ဣမမတ္ထံ ဘဂဝသဘော ယက္ခော-စသော ဝါကျတို့ကို သံဂါယနာတင်ထေရ်တို့ ထည့်ထားအပ်သည်။]

ပဌမံ၊ ဝါးသုတ်မြောက်ဖြစ်သော။
ဘဂဝသဘသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၆-မဟာဂေါဝိန္ဒသုတ္တ

၂၉၃။ ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ ပဗ္ဗတေ။ [မဟာပရိနိဗ္ဗာန-သုတ် ပုဒ်စဉ် ၁၃၁-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] အထ ခေါ၊ ၌။ (မြတ်စွာဘုရား၏ ရာဇဂြိုဟ်မြို့အနီး ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်ဝယ် သီတင်းသုံးတော်မူရာ ထိုအခါ၌။)ပဉ္စသိခေါ၊ ပဉ္စသိခ-မည်သော။ (ဖြေချအပ်သော ငါးခုသောဆံအစု ရှိသောကြောင့် ပဉ္စသိခ-မည်သော။)ဂန္ဓဗ္ဗပုတ္တောဿ၊ ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်သားသည်။ အာဘိဂ္ဂန္ဓာယ၊ ညဉ့်ဦးယံကို ကျော်လွန်ပြီးသော။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၌။(သန်းခေါင်ယံ၌။) အာဘိဂ္ဂန္ဓဝဏ္ဏော၊ အလွန်နှစ်သက်အပ်သော အဆင်းရှိသည်။(ဟုတ္တာ။) ကေဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံ ထက်ဝန်းကျင်ဖြစ်သော။[ဋီကာအလို "ကေဝလကပ္ပံ၊ မျှားသောအားဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်ဖြစ်သော။" ဟု ပေးပါ။] ဂိဇ္ဈကူဋံ၊ ဂိဇ္ဈကူဋ်မည်သော။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကို။ ဩဘာသေတ္တာ၊ ကိုယ်၏အရောင် တန်ဆာရောင်ဖြင့် ထိန်လင်းစေပြီး၍။ပ။ အဝေါစ။ (ကိ'။) "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယံ၊ အကြင်စကားကို။(အကြင်အကြောင်းအရာကို။)မေ၊ တပည့်တော်သည်။ တာဝတိံသာနံ၊ တာဝတိံသာ-ဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ တာဝတိံသာ-ဘုံ၌ နေကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်၌။ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါပြီ။သမ္မုခါ၊ ၌။ ပဋိဂ္ဂဟီတံ၊ မှတ်ယူအပ်ပါပြီ။ တံ၊ ထိုစကားကို။ (ထို အကြောင်းအရာကို။) ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေမိ၊ လျှောက်ပါမည်။" ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။"ပဉ္စသိခ၊ ပဉ္စသိခ။ တွံ။ မေ၊ အား။ အာရောစေဟိ၊ လျှောက်လော့။" ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ အဝေါစ။

ဒေဝသဘာ။ ။၂၉၄။ ၂၉၅။ ဤ ဝါကျတို့၏ အနက်ကို ဇနဝသဘ-သုတ် ပုဒ်စဉ် ၂၇၂-၌ ရေးခဲ့ပြီ။ "ပဝါရဏာယ၊ ပဝါရဏာနေ၌။" ဟူသောပုဒ်သာ ထူးပါသည်။

အန္ဓယဝေဘုန္ဓဝဏ္ဏာ

၂၉၆။ အထ ခေါ၊ ၌။ပ။အာမန္တေသိ (ကိ'။) "မာရိသာ၊ နတ်အမျိုးတို့။ တုမှေ၊ အသင်နတ်တို့သည်။ တယာ ဘဂဝတော၊ ထို မြတ်စွာ

၁။ ဂန္ဓဗ္ဗပုတ္တောဿ။ ။ရှေး နိဿယ-၌"စောင်းသမားသားသည်"ဟု ပေး၏။ ဂန္ဓဗ္ဗ-သည် နတ်အမျိုးအနွယ် တမျိုး ဖြစ်ကြောင်းကို အဘိဓာန်ဂါထာ ၁၃-၌ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပဉ္စသိခ-သည် ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်မင်းဖြစ်ကြောင်းကို မဟာသမယသုတ္တန္တကထာ၊ ပုဒ်စဉ် ၃၃၇-၌ ဖွင့်လတ္တံ့ဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း "ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်သားသည်"ဟု ပေးလိုက်ပါသည်။

ဘုရားဏ်။ [မြတ်စွာဘုရားက အနီးအပါးဌာ်မရှိပဲ မျက်ကွယ်ဌာ်ရှိသောကြောင့် "တဿ" ဟု ထည့်သည်။] အဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ ယထာဘုစ္စေ၊ အကြင်အကြင် ထင်ရှားဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ဟုတ်မှန်ကုန်သော။ [ယထာ-ဘူတာ ဧဝ ဟုတ်ကုန်ကုန်ကုန

သည်။ သန္ဓိဋ္ဌိကော၊ ၏ ။ပ။ ဝေဒိတမ္ဘော ဝိညူဟိ။ [မဟာပရိနိဗ္ဗာန–သုတ် ပုဒ်စဉ် ၁၅၉–၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီး။] ဝေ၊ သို့။ ဩပနေယျိကဿ၊ မိမိစိတ်သို့ ကပ်၍ဆောင်ထိုက်သော။ ဓမ္မဿ၊ မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ကိုးတန်သော တရား တော်မြတ်ကို။ ဒေသေတာရံ၊ ဟောတော်မူတတ်သော။ပ။ (၂)

"ဣဒံ၊ ဤ ကုသလ ကမ္မပထ– တရား ဆယ်ပါးသည်။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ် တည်း။" ဣတိ၊ သို့။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ သုပညတ္တံ၊ ကောင်းစွာ ပညတ်တော်မူအပ်ပြီ။[ဇနဝသဘ–သုတ် ပုဒ်စဉ် ၂၇၈–၌ ရေးခဲ့ပြီ။] ။ပ။ ဝေ၊ သို့။ ကုသလာ ကုသလ။ပ။ သပ္ပဋိဘာဂါနံ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ် အပြစ် နှင့်တကွဖြစ်ကုန် အပြစ်မရှိကုန် မှီဝဲတိုက်ကုန် မမှီဝဲထိုက်ကုန် ယုတ်ညံ့ကုန် မွန်မြတ်ကုန် မည်းညစ်သည်ဖြစ်၍တူသော အဖိုရှိကုန် ဖြူစင်သည်ဖြစ်၍ တူ သော အဖိုရှိကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပညာပေတာရံ၊ အပြားအားဖြင့် သိစေတော်မူတတ်သော။ ဝါ၊ ပညတ်တော်မူတတ်သော။ပ။ (၃)

တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ သာဝကာနံ၊ တို့အား။ ဝါ၊ တို့၏ အတွက်။ နိဗ္ဗာနဂါမိနီ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်ကို။ သုပညတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ပညတ်အပ်ပြီ။ နိဗ္ဗာနဉ္စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပဋိ-ပဒါ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ သံသန္ဒတိ၊ ရောနှောမ်။ သေယျထာပိ နာမ၊ ကား။ ဂင်္ဂါဒကံ၊ ဂင်္ဂါ–မြစ်ရေသည်။ ယမုနောဒကေန၊ ယမုနာ–မြစ်ရေ နှင့်။ သံသန္ဒတိ သေယျထာပိ၊ ရောနှောသကဲ့သို့။ သမေတိ သေယျထာပိ၊ အတူတကွဖြစ်သကဲ့သို့။ပ။ဝေ၊ သို့။ နိဗ္ဗာနဂါမိနိယာ၊ သော။ ပဋိပဒါယ၊ကို။ ပညာပေတာရံ၊ သော။ပ။ (၄)

တဿ ဘဂဝတော၊ ၏ ။လာဘော။ များသော လာဘ်သည်။ (ကောင်းမွန် ပေါများသော လာဘ်သည်။) အဘိနိပ္ဖန္နော၊ ဖြစ်ပြီ။ သီလောကော၊ ကျော် ဇောတော်မူခြင်းသည်။ (ဂုဏ်ကို ချီးမွမ်းပြောဆိုခြင်း ဂုဏ်သတင်း ပျံ့နှံ့ခြင်း ကျော်ဇောခြင်းသည်။)အဘိနိပ္ဖန္နော၊ ပြီ။ ယာဝ၁ အလွန်ပင်။ ခတ္တိယာ၊ ဇာတ်အားဖြင့် ခတ္တိယ–ဖြစ်သူတို့သည်။ ဝါ၊ မင်းမျိုးမင်းနွယ်တို့သည်။

၁။ ယာဝ မညော။ ။ယာဝ မညော ခတ္တိယာတိ ဣဒ္ဓေ ယာဝါတိ အဝဓိဝုဋ္ဌေ-ဝစနံ၊ မညောတိ နိပါတမတ္တံ၊ ယာဝ ခတ္တိယာ ခတ္တိယေ အဝဓိံ ကတ္တာ သမ္ဘေ ဒေဝမနုဿာတိ အဓိပ္ပာယော။-ဋီကာ။ ဤအလို "ယာဝ ခတ္တိယာ၊ မင်းမျိုးမင်းနွယ် တို့တိုင်အောင်။ သံပိယာယမာနရူပါ ဝိဘာရန္တိ၊ ကုန်၏။" ဤသို့ အနက်ပေးပါ။ မညော ကား အနက်ခရှိသော နိပါတ်ဘည်း။ ရှေး နိဿယ–၌ မ္ပ မညော–ကို "ဝေ-အနက် ဟော" ဟု ကြိုတော်မူ၏။

သံပိယာယမာနရှုပါ၊ လွန်စွာမြတ်နိုးကုန်သည်၏အဖြစ်ဟူသော၊ သဘောရှိကုန်သည်။(ဟုတ်ကဲ့။) ဝိဟရန္တိ မည်၊ နေကုန်သကဲ့သို့ ထင်ရ၏။ (တနည်း) ဝိဟရန္တိ မည်၊ နေကုန်၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝိဂတမဒေါ၊ ကင်းသော မာန်ယစ်ခြင်းရှိသည်။ (ကင်းသော မြူးပျော်ခြင်းရှိသည်။ ဟုတ်ကဲ့။) အာဟာရံ၊ အာဟာရ-ကို။ အာဟာရေတိ၊ ခံတွင်းသို့ ရှေးရှုဆောင်တော်မူ၏။ (ဘုဉ်းပေးတော်မူ၏။)ဝေါ၊ သို့။ ဝိဂတမဒံ၊ ကင်းသော မာန်ယစ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရယမာနံ၊ ခံတွင်းသို့ ရှေးရှုဆောင်တော်မူသော။ ဝါ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူသော။ပ။ (၅)

သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဋိပန္နောနံ၊ ကျင့်ဆဲဖြစ်ကုန်သော။ သေခါ-နဉ္ဇော၊သေခ-ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏လည်းကောင်း။ (ကလျာဏပုထုဇဉ်နှင့် သောတာပန်သကဒါဂါမ် အနာဂါမ်-မျှားတည်း။) ဝုသိတဝတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသော မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ-ရှိကုန်သော။ ခီဏာသဝါနံ စ၊ ရဟန္တာတို့၏လည်းကောင်း။ (ဝသေန၊ စပ်သဖြင့်။) [စပ်ပုဒ်မရှိသောကြောင့် ဋ္ဌီကာ၌ ထည့်သည်။] လဒ္ဓသဟာယော၊ ရအပ်သော အဖော်ရှိတော်မူ၏။ တေ၊ ထို သေခ ခီဏာသဝ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အပနုဒ္ဒ၊ စိတ်အားဖြင့် ပယ်ခွာ၍သာ။ ဧကာရာမတံ၊ တပါးတည်း မွေ့လျော်ရာရှိသူ၏ အဖြစ်ကို။ အနုယုတ္တော၊ အဖန်ဖန် အားထုတ်တော်မူသည်။(ဟုတ်ကဲ့။)ဝိဟရတိ။ဝေါ၊ သို့။ ဧကာရာမတံ၊ ကို။ အနုယုတ္တံ၊ သော။ပ။(၆)။

သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ယထာ၊ အကြင် အပြားအားဖြင့်။ (အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။) ဝါဒီ၊ နှုတ်ဖြင့် မိန့်တော်မူလေ့ရှိ၏။ 'တထာ၊ ထို

၁။ လဒ္ဓသဟာယော။ ။မြတ်စွာဘုရားနှင့်အတူ ထိုထိုကိစ္စ၌ ဖြစ်ကြရသော သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်,ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်-သည် သဟာယ-မည်၏။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် စပ်သော အဖော်ကို ရတော်မူသောကြောင့် ''လဒ္ဓသဟာယ'' မည်၏။ သို့ရာတွင်—ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် ထို ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် အကြောင်းအားလျော်စွာ ထိုထို ကိစ္စကို ဆောင်ရွက်တော်မူပြီးသောအခါ ထို ရဟန်းတို့၏ အလယ်၌လည်း ဖလသမာပတ် ဝင်စားတော်မူလျက် နေတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ''တေ ဘဂဝါ အပနုဒ္ဒ'' ဟု ဆိုသည်။

၂။ ယထာဝါဒီ။ ။ယံ ဝါစာယ ဝဒတိ-စသော အဋ္ဌကထာအလို ''ယထာ၊ အကြောင်းစကားတော်ကို။ ဝါဒီ၊ နှုတ်ဖြင့် မိန့်တော်မူလေ့ရှိ၏။ တထာ၊ ထို မိန့်တော်မူအပ်တိုင်းသော အပြားအားဖြင့်။ ကာရီ၊ နှုတ်ဖြင့် ပြုတော်မူလေ့ရှိ၏။ ယထာ၊ အကြောင်အမှုကို။ (အကြောင် အရာကို။) ကာရီ၊ ကိုယ်ဖြင့်ပြုတော်မူလေ့ရှိ၏။ တထာ၊ ထိုကိုယ်ဖြင့် ပြုတော်မူတိုင်းသော အပြားအားဖြင့်။ ဝါဒီ၊ နှုတ်ဖြင့် မိန့်တော်မူလေ့ရှိ၏။'' ဤသို့ ပြေးသင့်သည်။

မိန့်တော်မူတိုင်းသော အပြားအားဖြင့်။ ကာရီ၊ ကိုယ်ဖြင့် ပြုတော်မူလေ့ရှိ၏။ယထာ၊ အကြင်အပြားအားဖြင့်။ ကာရီ၊ ကိုယ်ဖြင့်ပြုတော်မူလေ့ရှိ၏။ ထထာ၊ ထို ပြုတော်မူတိုင်းသော အပြားအားဖြင့်။ ဝါဒီ၊ နှုတ်ဖြင့် မိန့်တော်မူလေ့ရှိ၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ ယထာဝါဒီတထာကာရီ၊ ယထာ-ဝါဒီတထာကာရီမည်တော်မူ၏။ ယထာကာရီ တထာဝါဒီ၊ မည်တော်မူ၏။ ဝေါ၊ သို့။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပန္နော၊ လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအားလျော်သော အကျင့်ကို ကျင့်တော်မူသော။ပ။ (၂)

ဩသော ဘဂဝါ။ အဗျာသယံ၊ လွန်ကဲသော မှီရာဖြစ်သော။ ဝါ၊ မြတ်သော မှီရာဖြစ်သော။ အာဒိပြဟ္မစရိယံ၊ အစဦးဖြစ်သော မြတ်သော အကျင့်ဖြစ်သော အရိယာမဂ်ဖြင့်။ တိဏ္ဏော်ဝိစိကိစ္ဆော၊ အလုံးစုံ ဥယျ-တရား၌ လွန်မြောက်အပ်ပြီးသော ဝိစိကိစ္ဆာ-ရှိတော်မူ၏။ ဝိဂတကထံကထော၊ ကင်းပြီးသော အဘယ်သို့ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း-ဟု ပြောဆိုကြောင်းစကား ရှိတော်မူ၏။ (ကင်းပြီးသော သို့လော သို့လော တွေးတောခြင်း ရှိတော်မူ၏။) ပရိယောသိတသာဓုကော၊ ပြီးဆုံးစေအပ်ပြီးသော စိတ်အကြံရှိတော်မူ၏။ [သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းရှာသိသော အရိယာမဂ် ရှေသွားရှိသော သမ္ပဇညတဉာဏ်ဖြင့် ပြည့်စုံသော စိတ်အလိုရှိတော်မူ၏-ဟူလို။] ဝေါ၊ သို့။ အဗျာသယံ၊ သော။ အာဒိပြဟ္မစရိယံ၊ ဖြင့်။ တိဏ္ဏော်ဝိစိကိစ္ဆံ၊ သော။ပ။ နု ပဿာမ။” ဣတိ၊ သို့။ (ပယိရုဒါဟာသိ။) (ဂ)

၂၉၇။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဣဒေါ၊ အရှင်-ဖြစ်သော။ သက္ကော၊ သည်။ တာဝတိံသာနံ၊ ကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ တို့အား။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဋ္ဌ ယထာဘူစ္ဆေ။ ဣမေ ဝဏ္ဏေ၊ တို့ကို။ ပယိရုဒါဟာသိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ (သိကြားမင်းက ပြောပြခြင်းကြောင့်။) ဘဂဝတော။ပ။ဝဏ္ဏေ၊ ဟို့ကို။ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍။ ဒေဝါ တာဝတိံသာ၊ တို့သည်။ ဘိယ္ယောသော၊ လွန်ကဲသော။ မတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်။ [မတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည်ထက်။ ဘိယ္ယောသော၊ လွန်စွာ။ (ဘိယ္ယောသော မတ္တာယ၊ အတိုင်းထက် အလွန်။) ဤသို့လည်း ပေးကြ၏။] အတ္တမနာ၊ မိမိစိတ် ရှိကုန်သည်။ ပမုဒိတာ၊ လွန်စွာ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။ ပီတိသောမနဿဇာတာ၊ ဖြစ်သော ပီတိ သောမနဿ-ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။

ဘန္တေ။ တတြ၊ ထို နတ်ပရိသတ်၌။ (တနည်း) တတြ၊ ထို နတ်တို့တွင်။ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ ဒေဝါ။ ဝေါ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ပြော

ကုန်ပြီ။ (ကိုး။) "မာရိသ၊ အို....နတ်အမျှားတို့။ ဘဂဝါ ယထရိုဝ၊ ငါတို့မြတ်စွာဘုရား ကဲ့သို့။ စတ္တာရော၊ လေးဆူကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ လောကေ၊ ဦး။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျုံ၊ ပွင့်တော်မူကြပါမူ။ ဓမ္မံ စ၊ ကိုလည်း။ ဒေသေယျုံ၊ ဟောတော်မူကြပါမူ။ အဟော ဝတ၊ ဩော် ...ကောင်းလေစွ။ (ဩော်....ကောင်းမှာပဲ-နော်။) တံ၊ ထို ဘုရား လေးဆူပွင့်တော်မူခြင်း တရားဟောတော်မူခြင်းသည်။ ဗဟုဇနဟိတာယ။ပ။ အာသ၊ ဖြစ်ရာ၏။" ဤတို့ ဤသို့ ပြောကုန်ပြီ။ပ။ "စတ္တာရော သမ္မာသမ္ဗုद္ဓါ၊ တို့သည်။ တိဋ္ဌန္တု၊ တည်ပါစေကုန်ဦး။ (ထားလိုက်ပါဦး။) ။ပ။ဒေဝမနုဿာန" ၏။ [လွယ်ပြီ။]

၂၉၇။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ နတ်တို့က ပြောဆိုအပ်သော်။ပ။ အုဝေါစ၊ (ကိုး။) "မာရိသ၊ အို...နတ်အမျှားတို့။ ယံ၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်။ ကေသဝ၊ တခုသော။ လောကဓာတုယာ၊ တသောင်းသော လောကဓာတ်ခွင်။ ဒွေ အရဟန္တော။ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓါ၊ တို့သည်။ အပုဇ္ဇေ၊ ရှေးလည်းမကျ။ အစရိမံ၊ နောက်လည်းမကျ။ (တနည်း) အပုဇ္ဇ အစရိမံ၊ မရှေး မနောင်း။ ဝါ၊ ဣတ္ထိုင်နက်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျုံ၊ ပွင့်တော်မူကုန်ရာ၏။ တေ၊ ဤ အကြောင်းသည်။ (ဤ လောကဓာတ်တခုတည်းခွင် ဘုရားနှစ်ဆူတို့၏ တပြိုင်နက်ပွင့်ခြင်းဟူသော ဤ အကြောင်းသည်။) အဋ္ဌာနံ၊ မရအပ် မရနိုင်သော အကြောင်းတည်း။ ဝါ၊ မရှိနိုင်သော အကြောင်းတည်း။ (ဧသော၊ ဤအခွင့်သည်။) အနဝကာသော၊ မရအပ် မရနိုင်သော အခွင့်တည်း။ ဝါ၊ မရှိနိုင်သော အခွင့်တည်း။ တေ ဌာနံ၊ ဤ အကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိနိုင်။ [ဩဒေ-ဝိဘင် မူလဋ္ဌ-၁၉၇၊ အနုဋ္ဌ-၂၀၇-ကို ကြည့်၍ပေးပါသည်။] မာရိသ၊ တို့။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ အပ္ပဋိဘာဂေ၊ နှိုင်းစာ မခံသာသော ရောဂါကြီးမရှိသည်။ အပ္ပဋိဘာဂေ၊ ဆင်းရဲပြိုပြင် အသက်ရှင်ဖွယ် ရောဂါ ယေမရှိသည်။ (ဟုတ္တာ။) စိရံ၊ ကြာရှည်စွာ။ ဒီဃံ၊ ရှည်စွာသော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလပတ်လုံး။ တိဋ္ဌေယ္ယ၊ တည်ရှိတော်မူပါမူ။ အဟော ဝတ၊ စွ။ တံ၊ ထိုသို့ တည်တော်မူခြင်းသည်။ (ထိုသို့ ရောဂါမရှိပဲ ကြာရှည်စွာ တည်ရှိတော်မူခြင်းသည်။) ။ပ။ အာသ။" ဤတို့ ဤသို့ ပြောပြီ။

အထ ခေါ။ပ။ယေနတ္ထောန၊ အကြင် ပဝါရဏာကို ချီးမြှောက်ခြင်း-ဟူသော အကြောင်းဖြင့်။ ဝါ၊ ကိစ္စဖြင့်။ပ။ အာသနေတိ။ [ဇနဝသဘ-သုတ် ပုဒ်စဉ် ၂၇၂-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။]

၂၉၉။ ပုဒ်စဉ် ၂၇၃-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။

သနုက္ခိုမာရကထာ

၃၀၀။ ပုဒ်စဉ် ၂၀၄-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။ "ယံဝိပါကော၊ အကြင် အကျိုးရှိသည်။ ဘဝိဿတိ။ နုံ ထိုဖြစ်ပေါ်လာသောအကျိုးကို။" ဟု-ဆိုပါ။ ထို၌ တမျိုးပေးခဲ့ပါသည်။

၃၀၁။ ဣမမတ္ထံ။ပ။ဗြဟ္မဿသရောတိ။[ပုဒ်စဉ် ၂၀၅-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] ။ပ။အဝေါ်ခုံ (ကိုံ)။ "မဟာဗြဟ္မေ၊ မြတ်သော ဗြဟ္မာ။ သာဓု၊ သာဓု။ (ကောင်းလှပါ၏-ဟူလို။) ဧတဒေဝ၊ ဤအကြောင်းအရာကိုပင်။ (မော-ဒဒ္ဒိ ဝတ ဘော ဒေဝါ-စသော ဂါထာဖြင့် ပြုအပ်သော အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုပင်။) သခ်ါယ၊ ညာဏ်ဖြင့်သိ၍။ မယံ။ မောဒါမ၊ ဝမ်းမြောက်ပါကုန်၏ ။ပ။ သက္ကေန၊ သည်။ ဘာသိတာ၊ ပြောအပ်ကုန်သော။ တဿ ဘဂ-ဝတော၊ ၏။ပ။ဝဏ္ဏာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ စ၊ ရှိပါကုန်သေး၏။ တေ စ၊ ထိုဂုဏ်တို့ကိုလည်း။ သခ်ါယ မယံ မောဒါမ။" ဤတိ၊ ဤသို့ ပြောကုန်ပြီ။

အဋ္ဌယထာဘူစ္ဆဝဏ္ဏော

၃၀၂။ ဘဂ္ဂေ။ အထ၊ ၌။ (နတ်တို့က ပြောကြရာ ထိုအခါ၌။) ။ပ။"ဒေဝါနု မိန္ဒ၊ နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ မယမ္ပိ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း။ပ။သုဏောယျာမ၊ နားထောင်လိုပါ ကုန်၏။" ဤတိ၊ ပြီ။ မဟာဗြဟ္မေ၊ ဗြဟ္မာမင်း။ ဧဝံ၊ မှန်ပါ။ (ကောင်းပါပြီ။)" ဤတိ ခေါ်။ပ။ဗြဟ္မုနော၊ အား။ပ။ယယိရုဒါဟာသိ၊ ပြောပြပြီ။ (ကိုံ။) ဘဝံ မဟာဗြဟ္မာ၊ အရှင် ဗြဟ္မာမင်းသည်။ တံ၊ ထို ကျွန်ုပ်ပြောအပ်မည့် စကားကို။ ကိုံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ ထင်ပါသနည်း။ ယာဝဠ္ဠ။ပ။တေန ဘဂဝတာတိ။ [ပုဒ်စဉ် ၂၉၆-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။]

၃၀၃။ ဘဒ္ဒေ။ပ။တေန၊ ထိုသို့ ပြောပြခြင်းကြောင့်။ပ။သုတ္တာ၊ ၍။ ။ပ။အာမန္တေသိ။ [ပုဒ်စဉ် ၂၀၄-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။]

ဂေါဓိန္နဗြာဟ္မဏဝတ္ထု

၃၀၄။ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာ-ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ တာဝတိံသာ-ဘုံ၌ နေကုန်သော။ ဘောန္တော ဒေဝါ၊ အရှင်နတ်တို့သည်။ တံ၊ ထို ကျွန်ုပ်ပြောဆိုအပ်မည့် စကားကို။ ကိုံ မညန္တိ၊ အဘယ်သို့ မှတ်ထင်

ကြပါသနည်း။ ယာဝ၊ အလွန်အကဲသာလျှင်။ ဒီဃရတ္တံ၊ အလွန်ရှည်စွာ သော ညဉ့်ပတ်လုံး။ သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ (ထိုကျွန်ုပ်တို့ ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည်။) မဟာပညောဝ၊ ကြီးကျယ်သော ပညာရှိတော် မူသည်သာ။ အဟောသိ၊ ဖြစ်တော်မူခဲ့သည် မဟုတ်လော။ [သနက်မောရ-ဗြဟ္မာက နတ်တို့၏အလိုကို စုံစမ်းသော အနုမတိ-အားဖြင့် ပြောအပ်သော စကားဖြစ်သည်။]

[အနုမတိ-အားဖြင့် မေးအပ်ပြီးသော ပုစ္ဆာကိုပင် ကိုယ်တိုင် ဖြေလို၍ "ဘူတပုဗ္ဗံ"စသည်ကို ဆက်၍ ပြောသည်။] ဘော၊ အို....နတ်အများတို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဦး ဖြစ်ဖူးသော အကြောင်းကား။ (ရှေးက အကြောင်းအရာ ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်ကား။) ဒီသမ္ဘတိ နာမ၊ ဒီသမ္ဘတိ-မည်သော။ ရာဇာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ ဒီသမ္ဘတိဿ၊သော။ ရညော၊၏။ မဟာဂေါဝိန္ဒော နာမ၊ မဟာဂေါဝိန္ဒ-မည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏ-သည်။ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်သည်။ (ရှင်ဘုရင်၏ ပစ္စုပ္ပန်, တမလွန်-နှစ်တန်သော စီးပွားတို့ကို ရှေကနေ၍ စီမံတတ်သူသည်။) အဟောသိ။ပ။ ရေဏု နာမ၊ ရေဏုမည်သော။ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်။ ပုတ္တော၊ သားတော်သည်။ အဟောသိ။ ဂေါဝိန္ဒဿ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ ဇောတိပါလော နာမ၊ ဇောတိပါလ မည်သော။ မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အဟောသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ ရာဇပုတ္တော၊ မင်းသားဖြစ်သော။ ရေဏု စ၊ ရေဏု သည်လည်းကောင်း။ မာဏဝေါ၊ လုလင် ဖြစ်သော။ ဇောတိပါလော စ၊ သည်လည်းကောင်း။ အညေ၊ ရေဏု-နှင့် ဇောတိပါလ-မှ အခြား ကုန်သော။ ဆ၊ ခြောက်ယောက်ကုန်သော။ ခတ္တိယာ စ၊ မင်းမျိုးတို့သည်လည်း ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတေ အဋ္ဌ၊ ဤ ရှစ်ယောက်တို့သည်။ သဟာယာ၊ (သဟာယ်ချင်း) သူငယ်ချင်းတို့သည်။ [သုခ, ဒုက္ခ-တို့သို့ အတူတကွ ကပ်ရောက်တတ်သူတို့သည်။ ဝါ၊ ကောင်းတူ ဆိုးဖက်တို့သည်။] အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

ဘော၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ အဟောရတ္တာနံ၊ နေ့ညဉ့်တို့၏။ အစ္စယေန၊ ကျော်လွန်ရာ အခါ၌။ ဂေါဝိန္ဒော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ ဝါ၊ သေချိန်ကို၊ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ ဂေါဝိန္ဒော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ကာလကတော၊ ပြုအပ်ပြီးသော သေခြင်းရှိလတ်သော်။ ဝါ၊ သေလတ်သော်။ ဒီသမ္ဘတိ။ ရာဇာ၊ သည်။ ပရိဒေဝေသိ၊ ငိုကြွေးပြီ။

(ကိုး၊ အဘယ်သို့ ပြောချေ ငိုကြွေးသနည်း။) "ဪ၊ အို...အမတ်တို့။ယသို့ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဂေါဝိန္ဒေ၊ သော။ပြာဟ္မဏေ၊ ၌။ (ပြာဟ္မဏ-အပေါ်၌။) သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ တို့ကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ (စိတ်ချလက်ခံ။) ဝေါဿဇ္ဇိတ္တာ၊ စွန့်လွှတ်၍။ (သူ့အား တာဝန်ပေး၍-ဟူလို။) ပဋ္ဌဟိ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့နှင့်။ (သမဏီဘူတာ-၌ စပ်။) ဝါ၊ တို့သည်။ သမပ္ပိတာ၊ ကောင်းစွာ ရောက်အပ်ကုန်သည်။ သမဏီဘူတာ၊ ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) ပရိစာရေမ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို ထိုထို ဤဤ လှည့်လည်စေနိုင်ကုန်၏။ ဝါ၊ ပျော်ပျော်ပါးပါး ခံစားနိုင်ကုန်၏။ တသို့ သမယေ၊ ၌။ နော၊ ငါတို့၏။ ဂေါဝိန္ဒော ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ကာလက်-တော ဝတ၊ ပြူအပ်ပြီးသော သေခြင်း ရှိလေစ....တကား။ ဝါ၊ သေလေစ.... တကား။" ဣတိ၊ ဤသို့ပြောချေ ငိုကြွေးပြီ။

ဪ၊ အို....နတ်အမျှားတို့။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ပြောဆိုအပ်သော်။ ရာဇပုတ္တော၊ သော။ ရေဏု၊ သည်။ ဒီသမ္ဗတိ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေစ၊ သံတော်ဦးတင်ပြီ။ (ကိုး။) "ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ တုံ၊ အရှင်မင်းမြတ်သည်။ ဂေါဝိန္ဒေ ပြာဟ္မဏေ၊ သည်။ ကာလက်တော၊ လတ်သော်။ အတိပါဒ်၊ အလွန်ပြင်းထန်စွာ။ မာ ပရိဒေဝေသိ၊ ငိုကြွေးတော် မမူပါနှင့်။ ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ ဂေါဝိန္ဒဿ ပြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ ဝါ၊ မှာ။ ဇောတိပါလော နာမ၊ သော။ မာဏဝေါ၊ လုလင်ဖြစ်သော။ ပုတ္တော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ ပိတရာ၊ အဖထက်။ ပဏ္ဍိတ တရော စေဝ၊ သာ၍ လည်း ပညာရှိသူပါတည်း။ ပိတရာ၊ ထက်။ အလမတ္တ ဒသတရော စေဝ၊ ထိုထို ကိစ္စကို မြင်စွမ်းနိုင်သူကို လွှမ်းမိုးသာလွန်နိုင်သူပါတည်း။ (တနည်း) အလမတ္ထ ဒသတရေ စေဝ၊ သာ၍ ထိုထို ကိစ္စကို မြင်စွမ်းနိုင်သူပါတည်း။ ဣဿ၊ ကို ဇောတိပါလ-၏။ ပိတာ၊ အဖသည်။ ယေပိ အတ္ထေ၊ အကြင် စီးပွားတို့ကိုလည်း။ အနုသာသိ၊ သွန်သင်ပါပြီ။ တေပိ၊ ထို စီးပွားတို့ကို လည်း။ ဇောတိပါလဿ၊ သော။ မာဏဝဿ၊ လုလင်၏သာ။ အနုသာ-သနီယာ၊ သွန်သင်လမ်းပြ အဆုံးအမဖြင့်။ (အနုသာသတိ၊ သွန်သင်ရ ပါ၏။)" ဣတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦးတင်ပြီ။ [အဋ္ဌကထာ၌ "အနုသာသတိ" ဟု တည့်၏။] ကုမာရ၊ မင်းသား။ ဝေ၊ ဤအတိုင်းမှန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ ဒေဝ။ ဝေ၊ ဤအတိုင်း မှန်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦး တင်ပြီ။

မဟာဂေါဓိန္နဝတ္ထု

ဥဝဝ၅။ ဘော၊ အို...နတ်အမျှားလို့။ပ။ အညတရံ၊ တယောက်သော။ ပုရိသံ၊ ကို။ အာမန္တေသိ၊ အမိန့်ရှိပြီ။ (ကိုဝ) "အမ္ဘော ပုရိသ၊ အမောင် ယောကျ်ား။ ဧဟိ၊ သွားချေ။ တံ၊ သည်။ပ။ ဥပသင်္ကမ၊ ချဉ်းကပ်ချေ။ ။ပ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေဟိ၊ ပြောပါလေ။ (ကိုဝ၊ အာဘယ်သို့ ပြောရမည် နည်း။) 'ဘဝန္တံ ဧဝေတိပါလံ၊ အရှင်ဧဝေတိပါလ-၏။ ဘဝေါ၊ ကြီးပွားခြင်းသည်။ ဝါ၊ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်ပါစေ။ [ဘဝေါ+အတ္ထု-ဟု ပုဒ်ဖြတ်၊ သြ-ကို အ-ပြု၊ မ-အကွေ့ရှုလာ။] ရာဇာ ။ပ။ အာမန္တယတိ၊ ခေါ်တော်မူပါ၏။ပ။ မာဏဝသ၊ ကို။ ဒဿနကာမော၊ တွေ့မြင်ခြင်းငှာ အလိုရှိ၏။' ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပါလေ။" ဣတိ၊ ဤသို့ အမိန့်ရှိပြီ။ "ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ ဧဝံ၊ မှန်ပါ။" ဣတိ ခေါ်လျှင် ။ပ။ နိသိဒိ။ [မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်၊ ပုဒ်စဉ် ၁၃၃-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။]

ကေမန္တံ ။ပ။ အဝေါစ။ "ဘဝံ ဧဝေတိပါလော၊ သည်။ နော၊ ငါတို့ အား။ [အာရောစနတ္ထ-သမ္ပဒါန်။] ဝါ၊ တို့ကို။ [ကံ။] အနုသာသတု၊ သွန်သင်လမ်းပြ ဆုံးမပါ။ ဘဝံ ဧဝေတိပါလော၊ သည်။ နော၊ တို့ကို။ အနုသာသနိယာ၊ သွန်သင်လမ်းပြ ဆုံးမခြင်းမှ။ မာ ပစ္စဗျဟာသိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် မဆိုပါနှင့်။ ဝါ၊ မပယ်စွန့်ပါနှင့်။ [ကျွန်ုပ်က သွန်သင်လမ်းပြ ဆုံးမပါ-ဟု တိုက်တွန်းသောအခါ သွန်သင်လမ်းပြ မဆုံးမနိုင်ပါ-ဟု လက်မခံ ပဲ ပယ်စွန့်မှုမပြုပါနှင့်၊ လက်ခံပါ-ဟူလို။]တံ၊ သင့်ကို။ ပေတ္တိကော၊ အဖ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဌာနေ၊ ရာထူး၌။ ဌပေယ္ယာမိ၊ ထားပါမည်။ ဂေါဓိန္ဒိယော၊ ဂေါဓိန္ဒိယ-ပုရောဟိတ်ရာထူး၌။ အဘိသိဉ္စိဿာမိ၊ အဘိသိက် သွန်းပါမည်။" ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ "ဘော၊ အရှင်မင်းမြတ်။ ဧဝံ၊ မှန်ပါ။ "။ပ။ အဘိသိဉ္စိ၊ ပြီ။ပ။ ဌပေသိ၊ ထားပြီ။

အဘိသိတ္တော၊ အဘိသိတ် သွန်းအပ်ပြီးသော။ ဧဝေတိပါလော မာဏဝေါ။ ဂေါဓိန္ဒိယော၊ ဂေါဓိန္ဒိယ-မည်သော။ ပေတ္တိကော၊ သော။ ဌာနေ၊ ၌။ ဌပိတော၊ ထားအပ်သည်။ (သမာနော။) အဿ၊ ထို ဧဝေတိပါလ-၏။ ပိတာ ယေ ပိ အတ္ထေ အနုသာသတိ၊ တေ ပိ အတ္ထေ။ အနုသာသတိ၊ သွန်သင်လမ်းပြ ဆုံးမ-ရ၏။ပ။ နာနုသာသိ၊ မသွန်သင်နိုင်ခဲ့။ပ။ အနုသာသတိ။ အဿ၊ ၏။ ပိတာ။ ယေ ပိ ကမ္မန္တေ၊ အကြောင်း အလုပ်တို့ကိုလည်း။ အဘိသမ္ဘောသိ၊ ဖြစ်စေပြီ။ (စီမံရပြီ။) တေ ပိ ကမ္မန္တေ၊ တို့ကိုလည်း။ အဘိသမ္ဘောတိ၊ ဖြစ်စေရ၏။ (စီမံရ၏။)။ပ။ နာဘိသမ္ဘောသိ၊ မစီမံနိုင်ခဲ့။ပ။ အဘိသမ္ဘောတိ။

[မိမိအဖေ စီမံခဲ့သော လုပ်ငန်းတို့ကိုလည်း ဆက်လက်စီမံ၍ မိမိအဖေ မစီမံ နိုင်ခဲ့သော "အသစ်အလုပ်တို့ကိုလည်း စီမံရသည်–ဟူလို။)

တမေနံ၊ တို ဇောတိပါလ–လုလင်ကို။ မနုဿာ ဧဝ မာဟံသု (ကိ"။)။ "ဘော၊ အို....အမောင်တို့။ ဗြာဟ္မဏော၊ အဖဖြစ်သူ ဗြာဟ္မဏသည်။ ဂေါဝိန္ဒော ဝတ၊ ပညာရှိပါပေစ...တကား။ ဘော၊ တို့။ ဗြာဟ္မဏော၊ သားဖြစ်သူ ဇောတိပါလ–ဗြာဟ္မဏသည်။ မဟာဂေါဝိန္ဒော ဝတ၊ မြတ်သောပညာရှိ ဖြစ်ပါပေစ...တကား။" ဤတိ၊ ဤသို့ ပြောကုန်ပြီ။ [အဖေ ဖြစ်သူက ပညာရှိပါပေစ၊ သားဖြစ်သူက သာ၍ပညာရှိပါပေစ–ဟု ပြောကြသည်။– ဂ၀ံ၊ ထိုထို ကိစ္စကို သိတတ်သောဉာဏ်ကို။ ဝိန္ဒတိ၊ ရရှိတတ်၏။ ဤတိ၊ ကြောင့်။ ဂေါဝိန္ဒော၊ မည်၏။] ဘော၊ အို....နတ်အမျိုးတို့။ ဤမိနာ ဧဝံ ပရိယာယေန၊ ဤသို့သော ပရိယာယ်စကားကြောင့်။ (ဤအကြောင်း ကြောင့်–ဟူလို)။ပ။ မာဏဝယ၊ ၏။ ဂေါဝိန္ဒော၊ မဟာဂေါဝိန္ဒောတော့ဝ၊ ဂေါဝိန္ဒ မဟာဂေါဝိန္ဒ–ဟူ၍သာ။ သမညာ၊ အမည်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။

ရင့်သံဝိဘာဇနာ

ဥ၀ဝ်။ "အထ ခေါ။ပ။ ယေန၊ ဌ်။ ဆ။ တေ ခတ္တိယာ၊ ထိုခင်း သားတို့သည်။ (သန္ဓိ။) တေန၊ သ္ဍိ။ ဥပသင်္ကမိ၊ သွားပြီ။ပ။ 'အဝ္ဝေါစ။' (ကိ"။) "ဘော၊ အို...အရှင်မင်းသားတို့။ ဒီသမ္ပတိ ရာဇာ၊ သည်။ ဇိဏ္ဏော၊ အိုပါပြီ။ ဝုဒ္ဓေါ၊ ကြီးပါပြီ။ ပဟာလ္လကော၊ ကြီးသူ၏အဖြစ်ကို ယူပါပြီ။ အဒ္ဓဂတော၊ ရှည်သောကာလသို့ ရောက်ပါပြီ။ ဝယော အနုပ္ပတ္တော၊ ပစ္ဆိမ–အရွယ်သို့ ရောက်ပါပြီ။ ဘော၊ တို့။ ကော၊ အာဘယ်သူသည်။ ဒီဝိတံ၊ အသက်ကို။ (အသက်ရှင်ခြင်းကို။) ဇာနာတိ နု ခေါ၊ သိနိုင်အုံ့နည်း။ ယံ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဒီသမ္ပတိမ္ပိ၊ သော။ ရညော၊ သည်။ ကာလ–ကိ"ဟေ၊ နတ်ရွာစံလတ်သော်။ ရာဇကတ္တာရော၊ မင်းအဖြစ်ကိုပြုတတ်သော အမတ်တို့သည်။ (မင်းဖြစ်အောင် အာဘိသိက်မြှောက်တတ်သော အမတ်တို့ သည်။) ရေဏုံ၊ ရေဏု မည်သော်။ ရာဇပုတ္တံ၊ မင်းသားကို။ ရဇ္ဇေ၊ မင်း အဖြစ်၌။ အဘိသိဉ္စေယျုံ၊ အာဘိသိတ်သွန်းကုန်ရာ၏။ ဧတံ ဌာနံ၊ ဤ အကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိနိုင်၏။

ဘောန္တော၊ အရှင်မင်းသားတို့သည်။ အာယန္တု၊ လာကြပါ။ပ။ ဥယသင်္ကမထ၊ သွားကြပါကုန် ။ပ။ ဧဝံ၊ သ္ဍိ။ ဝဒေထ၊ ပြောကြပါကုန်။

(ကိ)"မယ်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဘောဘော ရေဏုသ၊ အရှင်ရေဏု၏။ ပိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော။ အပ္ပဋိကူလာ၊ မရှံ့အပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ မမုန်းအပ်ကုန်သော။ [ကရုဏာထားအပ်ကုန်သော-ဟူလို။]သဟာယာ၊ သူငယ်ချင်းတို့ပါတည်း။ ဘဝ၊ အရှင်သည်။ ယံ သုခေါ၊ အကြင်ချမ်းသာရှိပါ၏။ မယံ၊ ကျွန်တော်တို့သည်။ တံသုခါ၊ ထိုချမ်းသာရှိပါကုန်၏။ ဘဝံ။ ယံဒုက္ခေါ၊ ၏။ မယံ။ တံဒုက္ခါ၊ ကုန်၏။[အရှင်ချမ်းသာသလို ချမ်းသာ၍ အရှင်ဆင်းရဲသလို ဆင်းရဲကြရပါ၏-ဟူလို။]။ပ။ ဘဝံ ရေဏု၊ အရှင်ရေဏုသည်။ ရဇ္ဇုံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ဝါ၊ မင်း၏ဥစ္စာဖြစ်သော တိုင်းပြည်ကို။ သစေ လဘေထ၊ အကယ်၍ရအုံ့။(ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ရလတ်သော်။) နော၊ ကျွန်ုပ်တို့အား။ ရဇ္ဇေန၊ တိုင်းပြည်ဖြင့်။ သံဝိဘဇေထ၊ ဝေဖန်တော်မူပါကုန်။"ဤတို၊ ဤသို့ပြောကြပါကုန်။"ဤတို၊ ဤသို့။(အ,ဝေါ စ။)"ဘော၊ အရှင်ဗြာဟ္မဏ။ ဝေ၊ မှန်ပါ။"။ပ။ ရဇ္ဇေနာတိ။ ဘော၊ အရှင်မင်းသားတို့။ ဘဝန္တေဟိ၊ အရှင်တို့ကို။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ အညော၊ အရှင်မင်းသားတို့မှ အခြားသော။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ မမ၊ ကျွန်ုပ်၏။ ဝိဇိတေ၊ နိုင်ငံ၌။ သုခေါ၊ ချမ်းသာသည်။ ဘဝေထ နု ခေါ၊ ဖြစ်သင့်ရာအုံ့နည်း။ ဘော၊ အရှင်မင်းသားတို့။ အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ သစေ လဘိဿामိ၊ အကယ်၍ရအုံ့။ (ဧဝံ သတိ။) ဝေါ၊ အရှင်မင်းသားတို့အား။ ရဇ္ဇေန၊ တိုင်းပြည်ဖြင့်။ သံဝိဘဇိဿामိ၊ ဝေဖန်ပါမည်။ (ခဲ့ဝေ ပေးပါမည်။) ဤတို၊ ဤသို့ပြောပြီ။

၃၀၇။ ဘော၊ အို...နတ်အမျှားတို့။ပ။အဘိသိဠိံ သု၊ အဘိသိက် သွန်းကုန်ပြီ။ အဘိသိတ္တော၊ အဘိသိက်သွန်းအပ်ပြီးသော။ [အဘိသိက် ရေစင်ဖြင့် သွန်းလောင်းအပ်ပြီးသော-ဟု သဒ္ဒတ္ထ-ဆိုပါ။] ရေဏု၊ သည်။ ရဇ္ဇေန၊ မင်းအဖြစ်ဖြင့်။ ပဋ္ဌဟိ။ပ။ပရိစာရေတိ၊ ကျွန်ုပ်တို့ကို ထိုထိုဤဤ လှည့်လည်စေ၏။ ဝါ၊ ပျော်ပျော်ပါးပါး ခံစားစေ၏။ပ။ပရိစာရေတိ၊ ခံစားနေ၏။ ဘော၊ အရှင်မင်းသားတို့။ ကော၊ သည်။ ဇာနာတိ၊ သိနိုင်သနည်း။ ကာမာ၊ လိုလားအပ်သော ဝတ္ထုအာရုံ တို့သည်။ မဒနီယာ၊ ယစ်မူးမေ့လျော့စေတတ်ကုန်၏။ ဘောန္တော၊ တို့သည်။ အာယန္တု၊ လာကြပါကုန်။ပ။ဝဒေထ၊ ပြောကြပါကုန်။ (ကိ)ဘော၊ အရှင်မင်းမြတ်။ပ။ ဘဝံ ရေဏု၊ အရှင်ရေဏုကို။ ရဇ္ဇေန၊ မင်းအဖြစ်ဖြင့်။ အဘိသိတ္တော၊ အဘိသိက် သွန်းအပ်ပါပြီ။ ဘဝံ၊ သည်။ တံ ဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ (အရှင်မင်းမြတ်-မင်းမဖြစ်ခင်က ပြောထားအပ်သော "ဂေါ နု ခေါ ဘော

။ပ။ သံဝိဘင်္ဂသောမိ ဝေါ ရုဇ္ဇေန''ဟူသောစကားကို။) သရုတို့၊ အမှတ်ရုပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောကြပါကုန်။ ဣတိ (အဝေါစ)။

💬 ၃၀၀။ ဘော၊ အို....နတ်အမျိုးတို့။ [ဂေါဓိန္နဗြာဟ္မဏဝတ္ထုကို ပြောပြနေသော သနက္ကုမာရ-ပြဟ္မာမင်း၏ စကား။] ''ဘော၊ အရှင်ပြာဟ္မဏ၊ ဝံ-မှန်ပါ။'' [ဂေါဓိန္ဒ ပြာဟ္မဏကို ပြန်ပြောကြသော မင်းသားများ၏ စကား။] ဣတိ ခေါ၊ လျှင်။ တေ ဆ ခတ္တိယာ။ပ။တံ ဝစနန္တိ။ ဘော၊ အရှင်မင်းသားတို့။ အဟံ တံ ဝစနံ။ သရုမိ၊ အမှတ်ရပါ၏။ ဘော၊ တို့။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဥတ္တရေန၊ မြောက်အရပ်အားဖြင့်။ အာ-ယတံ၊ အလျားရှည်သော။ ဒက္ခိဏေန၊ တောင်အရပ်အားဖြင့်။ သကဋ္ဌ-မုခံ၊ လှည်းဦးနှင့်တူသော။ ဣမံ မဟာပထဝိံ၊ ဤမြေကြီးကို။ သတ္တဓာ၊ ခုနစ်ပိုင်း ခုနစ်ဖို့။ သမံ၊ ညီညီမျှမျှ။ သုဝိဘတ္တံ၊ ကောင်းစွာခွဲဝေ အပ်သည် မည်လောက်အောင်။ ဝိဘဇိတုံ၊ ခွဲဝေခြင်းငှာ။ ပဟောတိ နု ခေါ၊ စွမ်းနိုင်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ ဘော၊ အရှင် မင်းမြတ်။ မဟာဂေါဓိန္ဒေန ဗြာဟ္မဏေန၊ ကို။ အညတြ၊ ၌။ အညော၊ အခြားသော။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ပဟောတိ နု ခေါ၊ စွမ်းနိုင်ပါအုံနည်း။ (မဟာဂေါဓိန္ဒ ဗြာဟ္မဏ-သာ စွမ်းနိုင်ပါလိမ့်မည်၊ အခြားသူ မစွမ်းနိုင်ပါ- ဟူလို။) ဣတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦးတင်ကုန်ပြီ။

ဘော၊ အို....နတ်အမျိုးတို့။ပ။အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍ ပြောပြီ။ (ကိုး။) ''အမ္ဘောပုရိသ၊ အမောင်ယောကျ်ား။ ဧဟိ၊ သွားချေ။ တုံ၊ သည်။ပ။ ဝဒေဟိ၊ ပြောချေ။ (ကိုး၊ အဘယ်သို့ ပြောရမည်နည်း။) ''ဘန္တေ၊ အရှင်ပုရောဟိတ်။ ရာဇာ ရေဏု၊ မင်းမြတ် ရေဏုသည်။ တံ၊ အရှင်ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူပါ၏။''ဣတိ၊ ဤသို့။ (အာမန္တေသိ။)''။ပ။ အဝေါစ။ (ကိုး။) ''ဘဝံ ဂေါဓိန္ဒော၊ အရှင်ဂေါဓိန္ဒ-သည်။ တေ၊ ကြွပါ။ ဥတ္တရေန၊ ဖြင့်။ အာယတံ၊ သော။ ဒက္ခိဏေန၊ ဖြင့်။ သကဋ္ဌ-မုခံ၊ သော။ ဣမံ မဟာပထဝိံ၊ ကို။ သတ္တဓာ သမံ။ သုဝိဘတ္တံ၊ အောင်။ ဝိဘဇတု၊ ဝေဖန်ပါ၊ (ခွဲဝေပေးပါ)''။ပ။ဝိဘဇိ၊ ဝေဖန်ပြီ။ သမ္ဘာနိ၊ အလုံးစုံသော တိုင်းပြည်တို့ကို။ သကဋ္ဌမုခါနိ၊ လှည်းဦးနှင့်တူသည်တို့ကို။ ပဌမေသိ၊ ဖြစ်စေပြီ။ [ခြောက်ပြည်ထောင်သော နိုင်ငံတို့သည် ရေဏု-မင်း၏နိုင်ငံကို ဝိုင်းရံ၍ တည်နေကြ၏။ ထိုနိုင်ငံများသည် ရေဏု-မင်း၏ နိုင်ငံ၏ အနီးဘို တဂါဝုတ်ကျယ်၍ နှောက်နှောက်ခ် သုံးယူ ဇနာစီကျယ်၏။ ထို့ကြောင့်-လှည်းဦးနှင့်တူသည်။] တတြ၊ ထိုနိုင်ငံတို့တွင်။

မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ရေကုသ ရည်ညော၊ ၏။ ဇနပဒေါ၊ ဇနပုဒ်သည်။ (တိုင်းပြည်သည်။) ဟောတိ။

၃၀၉။ ကလိင်္ဂါနံ၊ ကလိင်္ဂါ–ဟု ဗဟုဝုစ် အမည်ရသော ဇနပုဒ်၏။ ဝါ၊ ကလိင်္ဂ–တိုင်း၏။ ဒန္တပုရံ၊ ဒန္တပုရ – မြို့တော်ကို လည်းကောင်း။ [နောက်၌ ဤသို့ချည်းဆိုပါ။] အဿကာနံ၊ အဿက–တိုင်း၏။ ပေါတနံ စ၊ ပေါတန – မြို့တော်တို့ လည်းကောင်း။ အဝန္တီနံ၊ အဝန္တီ–တိုင်း၏။ မဟေသယံ၊ မဟေသယ – မြို့တော်ကိုလည်း ကောင်း။ [မာဟိဿတိ–မြို့တော်ဟုလည်း မှတ်ရှိ၏။] သောဝီ–ရုနံ၊ သောဝီရ–တိုင်း၏။ ရောရုကံ စ၊ ရောရုက–မြို့တော်ကို လည်းကောင်း။ (မာပိတာနိ၊ တည်ထောင် ဖန်ဆင်းအပ်ကုန်ပြီ။)

ဝိဒေဟာနံ၊ ဝိဒေဟ–တိုင်း၏။ မိထိလာ စ၊ မိထိလာ–မြို့တော်ကိုလည်းကောင်း။ အင်္ဂေသု၊ အင်္ဂါ–ဟု ဗဟုဝုစ် အမည်ရသော ဇနပုဒ်၌။ ဝါ၊ အင်္ဂ–တိုင်း၌။ စမ္ပာ၊ စမ္ပာ–မြို့ကိုလည်းကောင်း။ ကာသီနံ၊ ကာသီ–ဟု ဗဟုဝုစ်အမည်ရသော ဇနပုဒ်၏။ ဝါ၊ ကာသီ–တိုင်း၏။ ဗာရာဏသီ စ၊ ဗာရာဏသီ–မြို့တော်ကိုလည်း ကောင်း။ မာပိတာ၊ တည်ထောင် ဖန်ဆင်းအပ်ကုန်ပြီ။ ဧတေ၊ ဤမြို့တို့ကို။ ဂေါဓိန္နမာပိတာ၊ ဂေါဓိန္န–ပုရောဟိတ်သည် တည် ထောင် ဖန်ဆင်းအပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

ဤ ၃၁၀။ ဘော၊ အို....နတ်အများတို့ ။ပ။ ယထာသကေန၊ အကြင်အကြင် မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ လာဘေန၊ လာဘ်ဖြင့်။ (မင်းစည်းစိမ်ဖြင့်။) အတ္တမနာ၊ မိမိစိတ်ရှိကုန်သည်။ ပရိပုဏ္ဏသက်ပွာ၊ ပြည့်သော စိတ်အကြံရှိကုန်သည်။ (စိတ်အကြံ ပြည့်ကုန်သည်။) အဟေသုံ။ (ကိုယ်၊ အဘယ်သို့တွေးရ၍ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက် စိတ်အကြံ ပြည့်ဝကြသနည်း။) "ယံ၊ အကြင်အရာသည်။ ဝါ၊ ကို။ နော၊ ငါတို့သည်။ ဣစ္ဆိတံ၊ နှစ်သက်အပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ယံ၊ အကြင်အရာကို။ အာကင်္ခိတံ၊ လိုလားအပ်ပြီ။ ယံ၊ ကို။ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်ပြီ။ ယံ၊ ကို။ အဘိပတ္ထိတံ၊ တောင်းတအပ်ပြီ။ တံ၊ ထိုအရာကို။ နော၊ ငါတို့သည်။ လဒ္ဓံ ဝတ၊ ရအပ်ပေါ့ပြီတကား။" ဣတိ၊ ဤသို့တွေးရ၍ ဝမ်းမြောက်နှစ်သက် စိတ်အကြံပြည့်ဝကြကုန်ပြီ။

ဂါထာအနုက် ။ ။ သတ္တဘူ၊ သတ္တဘူ – မင်းလည်းကောင်း။ ဗြဟ္မဒတ္တော စ၊ ဗြဟ္မဒတ္တ–မင်းလည်းကောင်း။ ဝေဿဘူ၊ ဝေဿဘူ– မင်းလည်းကောင်း။ သဟ၊ ဝေဿဘူ-မင်းနှင့်တကွ။ ဘရတော၊

ဘရတ–မင်းလည်းကောင်း။ ရေဏု၊ ရေဏု ~ မင်းလည်းကောင်း။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဓတရဋ္ဌာ စ၊ ဓတရဋ္ဌ–မင်းတို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ သတ္တ၊ ခုနစ်ယောက်သော မင်းကိုသည်။ တဒါ၊ ထို အခါ၌။ (မဟာဂေါဝိန္ဒ– ပြာဟ္မဏဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌။) ဘာရဓာ၊ တိုင်းပြည်တာဝန်ကို ဆောင်ကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

တနည်း။ ။သတ္တာဘု၊ လည်းကောင်း ။ပ။ ဘရတော၊ လည်း ,ကောင်း။ [သဟ–ကို အနက်မပေးပါသေးနှင့်။] ရေဏု၊ လည်း ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဓတရဋ္ဌာ စ၊ တို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ သတ္တ၊ တို့သည်။ တဒါ၊ ၌။ သဟ၊ အတူတကွ။ ဝါ၊ စိတ်ဝမ်း မကွဲကြပါ။ ဘာရဓာ အာသုံ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

ပဌမဘာဏဝါရော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ကိတ္တိသဒ္ဒအဋ္ဌဂ္ဂမန

၃၁၁။ အထ ခေါ ။ပ။ "ဘဝံ ဂေါဝိန္ဒော၊ သည်။ ရေဏုဿ ရညော၊ ၏။ပ။အပ္ပဋိကူလော၊ သော။ သဟာယော၊ သည်။ (ဟောတိ) ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤ့အတူပင်။ ဘဝံ ဂေါဝိန္ဒော၊ သည်။ အမှာကံ ပိ၊ တို့၏လည်း ။ပ။ အပ္ပဋိကူလော၊ သော။ သဟာယော၊ ပါတည်း ။ပ။ ပစ္စဗျာဟာသိ" တိ။ [ပုဒ်စဉ် ၃၀၅–၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] ။ပ။ ခတ္တိယော၊ မင်းမျိုးမင်းနွယ် ဖြစ်ကုန်သော။ မုဒ္ဓါဝသိတ္တော၊ ဦးထိပ်၌ အဘိသိက်ရေစင် ဖြင့် သွန်းလောင်းအပ်ပြီးကုန်သော။ သတ္တ စ ရာဇာနော၊ တို့ကိုလည်း။ ရဇ္ဇေ၊ မင်းဧကိစ္စ၌။ (တိုင်းပြည်၏ စီးပွားဌ)။) အနုသာသိ၊ သွန်သင်လမ်းပြ ဆုံးမပြီ။ သတ္တ စ ပြာဟ္မဏမဟာသာလေ၊ ခုနစ်ယောက်သောပြာဟ္မဏမဟာ– သာလ–ဖြစ်သော အနုပုရောဟိတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ (လက်ထောက်ပုရော– ဟိတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။) သတ္တ စ နှာတကသတာနိ[1]၊ ခုနစ်ရာသော ရေ ချိုးတတ်သော ပြာဟ္မဏတို့ကိုလည်းကောင်း။ မန္တေ၊ ဝေဒ–ကျမ်းဂန်မန္တန် တို့ကို။ ဝါစေသိ၊ ပို့ချပြီ။

၁။ နှာတကသတာနိ။ ။တကယ်ရေချိုးသည်မဟုတ်။ မိမိအယူစင်ကြယ်အောင် ဆရာ့အထံ၌ တနေ့လျှင် ၃–ကြိမ်၊ သို့မဟုတ် နံနက်တကြိမ် ညနေတကြိမ်အားဖြင့် နှစ်ကြိမ်–ကြားနာ မှတ်သားမှတ်ပြုသော ပြာဟ္မဏများ။ (တနည်း) အကျင့်ကျင့်ပြီး သောအခါ ရေချိုးကြလျက် မိမိတို့က ကျင့်ပြီးဖြစ်၍ အခြားပြာဟ္မဏတို့နှင့်အတူ မစားမသောက်ကြသော ပြာဟ္မဏများ–ဟု ဆိုလိုသည်။

၃၁၂။ အထ ခေါ်။ပ။ ဗြာဟ္မဏာသေး၊ ၏။ အပ်ရေန်း တပ်ပါးသော။ သမ်ယေန်း အခါ၌။ ဝေ၊ သို့။ ကလျှံ့ကော၊ ကောင်းသော။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ ကောင်းစွာပြောဆိုအပ်သော ဂုဏ်သတင်းသည်။ ဝါ၊ ချီးမွမ်းခြင်းအားဖြင့် ဖြစ်သော ကျော်စောသံသည်။ အဗ္ဘုဂ္ဂစ္ဆိ၊ ဖြစ်ပေါ်ပြီ။ [ထိုသတင်းမျိုး ဖြစ်နေသည်-ဟူလို။] (ကိံ။) "သက္ခိ၊ မျက်မှောက်။ (ကိုယ်တွေ့။) မဟာ-ဝေါဓိန္ဒော ဗြာဟ္မဏော။ ဗြဟ္မာနံ၊ ဗြဟ္မာကို။ ပဿတိ။ပ။ဗြဟ္မုနာ၊ နှင့်။ သာကစ္ဆေတိ၊ အတူဆွေးနွေး၏။သလ္လပတိ၊ အတူပြောဆိုရ၏။ မန္တေတိ၊ တိုင်ပင်ရ၏။" ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်ပေါ်ပြီ။ပ။ အဗ္ဘုဂ္ဂတော၊ ဖြစ်ပေါ်နေပြီ။ပ။ အဟံ ပန၊ ကား။ ဗြဟ္မာနံ၊ ကို။ နု ပဿာမိ၊ မြင်လည်း မမြင်ရ ။ပ။ နု မန္တေမိ၊ တိုင်ပင်လည်း မတိုင်းပင်ရ။

ဝုစ္စာနံ၊ အရှယ်ကြီးကုန်သော။ မဟလ္လကာနံ၊ အသက်ကြီးကုန်သော။ အာစရိယ ပါစရိယာနံ၊ ဆရာ့ ဆရာကြီးဖြစ်ကုန်သော။ ဘာသမာနာနံ၊ ရွေး က အကြောင်းအရာကို ပြောဆိုတတ်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ဗြာဟ္မဏ တို့၏ (အထံမှ)။ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းကို။ မေ၊ ငါသည်။ သုတံ၊ ကြား အပ်ပြီ။ (ကြားဖူးပြီ။) (ကိံ။) ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဝဿိကော၊ မိုး ဥတုဌ် ဖြစ်ကုန်သော။ စတ္တာရော မာသေ၊ လေးလတို့လုံးလုံး။ ပဋိသလ္လီ-ယတိ၊ အာရုံမျှားစွာ စိတ်ကိုခွာ၍ သင့်ရာကောင်းမြတ် တခုတည်းသော အာရုံ၌ ငြိကပ်၏။ (တယောက်တည်းနေ၏။) ကရဏီ ,ဗျာနံ၊ ကရဏီ ဗျာန်ကို။ (ကရုဏာကြောင့်၊ ရအပ်သောဗျာန်ကို။) ,ဗျာယတိ၊ ရှု၏။ (ဝင်စား၏။) သော၊ ထိုသူသည်။ ဗြဟ္မာနံ။ ပဿတိ၊ တွေ့မြင်ရ၏။ပ။ မန္တေ-တိ၊ ၏။' ဣတိ၊ ဤသို့ ကြားအပ်ဖူးပြီ။ အဟံ။ပ။ ယံနူန ပဋိသလ္လီယေယ်ံ၊ အကယ်၍ အာရုံမျှားစွာ စိတ်ကိုခွာလျက် သင့်ရာကောင်းမြတ် တခုတည်း သော အာရုံ၌ ငြိကပ်ရပါမူ ကောင်းလေစ....'' ။ပ။ (ယံနူန) ဗျာ-ယေယ်ံ၊ အကယ်၍ ရှုရပါမူ ကောင်းလေစ ...။'' ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။

၃၁၃။ အထ ခေါ်။ပ။ "ဘော၊ အရှင်မင်းမြတ်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ။ပ။ အဗ္ဘုဂ္ဂတော၊ ဖြစ်နေပါပြီ။ပ။ပဋိသလ္လီယိတုံ၊ ဌာ။ ကရဏီ ,ဗျာနံ၊ ကို။ ,ဗျာယိတုံ၊ ဌာ။ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိပါ၏။ (အဟံ၊ ကျွန်ုပ် အထံသို့။) ,ဧကေန၊ တယောက်သော။ ဘဂ္ဂဘာဘိဟာရေန၊ ထမင်းပို့ဆောင်မည့်သူကို။ အညတြ၊ ကြဉ်ထား၍။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သည်။ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗော၊ ,ချဉ်းကပ်ထိုက်သည်။ နု အာမိ၊ မဖြစ်လိုပါ။'' [ထမင်းပို့မည့်သူကို ချန်၍ ကျန် မည်သူ တယောက်မျှ ကျွန်ုပ်ထံ မလာစေလိုပါ-ဟူလို။] ဣတိ၊ ဤသို့ သံဃတော်ဦးတင်

ပြီ။ ဘဝံ ဂေါ၀ိန္ဒော၊ သည်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ယသ၊ အကြင် မိုးလ ပတ်လုံး တယောက်တည်းနေခြင်း၏။ ကာလံ၊ အချိန်ကို။ မညတိ၊ သိ၏။ (တံ၊ ထို အချိန်ကို။ တမေव၊ သင်ကိုယ်တိုင်သာ။ ဇာနာဟိ၊သိပါလော့။) ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော-ပြီ။

၃၁၄။ အနက်လွယ်ပြီ။

☰ ၃၁၅။ ဘော၊ အရှင်တို့။ တေနဟိ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ ယထာသုတေ၊ အကြင်အကြင် ကျွန်ုပ်အထံမှ ကြားနာအပ်ပြီးကုန်သော။ ယထာပရိယတ္တေ၊ အကြင်အကြင် သင်ယူအပ်ပြီးကုန်သော။ မဇ္ဈေ၊ ဝေဒကျမ်းဂန် မဇ္ဈန် တို့ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ သဇ္ဈာယံ၊ သရဇ္ဈာယ်မှကို။ ကရောထ၊ ပြုကြပါကုန်။ အညမညံ စ၊ အချင်းချင်းလည်း။ မဇ္ဈေ၊ တို့ကို။ ဝါ၊ စေထ၊ ဆိုစေကြပါကုန်။ ဝါ၊ ပို့ချကြပါကုန်။ပ။

၃၁၆။ အထ ခေါ။ပ။ယေန၊ ၌။ စတ္တာရိသာ၊ လေးကျိပ် အတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော။ သာဒ်သိယော၊ အမျိုးဇာတ်အားဖြင့် တူသည်၏အဖြစ် ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ တူသော အမျိုးဇာတ် ရှိကုန်သော။ ဘရိယာ၊ ဇနီးတို့ သည်။ (သန္တိ။)။ပ။ဘောတိ၊ ရှင်မတို့။ပ။မညတိတိ။ [လွယ်ပြီ။]

၃၁၇။ အထ ခေါ။ပ။နဂရသာ၊ ၏။ ပုရတ္ထိမေန၊ အရှေ့အရပ်၌။ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ သန္ဓာဂါရံ၊ နေဖျိုရန်အိမ်ကို။ [သန္ဓာဂါရံ၊ အပြင် ဘက်အာရုံ၌ မပြန့်လွင့်အောင် စိတ်ကိုထောက်ပံ့တတ်သော စျာန်အိမ်ကို-ဟု ပါဠိ၌ရှိသင့်၏။] ကာရာပေတွာ၊ ဆောက်လုပ်စေ၍။ပ။ ပဋိသလ္လီယိ၊ ပြီ။ ကရဏံ စျာနံ၊ ကို။ စျာယိ၊ ပြီ။ [ကရဏာကို ပဓာန-နည်းအားဖြင့် ပြထား၏။ ကရဏာစျာန်သာမက ဗြဟ္မဝိဟာရ-စျာန် လေးပါးလုံးကိုပင် ရသည်။] ။ပ။နေ ဥပသက်မတိ၊ မချဉ်းကပ်။ [နာဿုဓ-၌ အဿုဓ-သည် နိပါတ်။] ။ပ။ပြာဟ္မဏသ၊ ၏။ (ဥက္ကဏ္ဏနာ ပရိတသ္သနာ-တို့၌ စပ်။)စတုန္နံ မာသာနံ၊ တို့၏။ အစ္စယေန၊ ကျော်လွန်ရာအခါ၌။ ဥက္ကဏ္ဏနာ၊ ဗြဟ္မာကို မတွေ့ရ

၁။ သာဒိသိယော။ ။သမဝဏ္ဏာ (တူသော အဆင်းရှိကုန်သော။) သမဇာ-တိကာ (တူသော အမျိုးဇာတ်ရှိကုန်သော။) ဟု အဋ္ဌအထာဖွင့်၏။ ရှေး အဋ္ဌကထာ နိဿယ-၌လည်း ဤသို့နှစ်မျိုး ယူတော်မူ၏။ ''သာဒိသိယောတိ ဇာတိယာ သာဒိ-သိယောတိ အာဟ-သမဝဏ္ဏာ သမဇာတိကာတိ'' ဟု ဖွင့်သောဋီကာအလိုမှ အမျိုး ဇာတ်အားဖြင့် တူသည်ကိုသာ ''သာဒိသိယ''အရ ယူပါ။ အဋ္ဌကထာဝယ် သမ-ဝဏ္ဏာ-၌ ဝဏ္ဏ-သဒ္ဒါ၏ အနက်ကို သမဇာတိကာ-ဖြင့် ထပ်၍ဖွင့်သည်ဟု ဋီကာ ဆရာ ယူလိုပေသည်။

သဖြင့် ပျင်းရိခြင်းသည်။ ဝါ၊ ပြဟ္မာမြင်ဖို့ရန် ကြောင့်ကြ ခြင်းသည်။ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်သည်သာ။ ပရိတဿနာ၊ ပြဟ္မာလာဖို့ရန် တောင်းတ ခြင်းသည်။ အဟု (ဒေဝ)၊ ဖြစ်သည်သာ။(ကိ၊ အဘယ်သို့ တွေးမြဖစ်သနည်း။) ။ပ။မန္တေတိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြားအပ်ဖူးပြီ။ အဟံ ပန၊ သည်ကား။ ပြဟ္မာနံ။ နု ပဿာမိ၊ မတွေ့ရပါလား။ပ။နံ မန္တေမိ၊ မတိုင်ပင်ရပါလား။ ဣတိ၊ ဤသို့ တွေးမြ။ (ပြဟ္မာလာဖို့ရန် ကြောင့်ကြမှု တောင်းတမှု ဖြစ်ပြီ။)

ပြဟ္မုနာသာကဿ

ဥ၁၀။ ဘော၊ အို....နတ်အမျှားတို့။ အထ ခေါ၊ ဌ်။ (ပြဟ္မာလာဖို့ရန် တောင်းတ-ရာ ထိုအခါ ဌ်။) ။ပ။ ပြာဟ္မဏသ၊ ၏။ စေတော ပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံကို။ စေတသာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်။ အညာယ၊ သိ၍။ သေယျထာပိ နာ၃မ။ပ။အန္တရဟိတော။[ပထမတွဲ၊ပုဒ်စဉ် ၆၆-ဌ် အနက်ရေးခဲ့ပြီ။](ဟုတ္တာ။) မဟာဂေါဝိန္ဒသ ပြာဟ္မဏသ၊ ၏။ သမ္မုခေ၊ မျက်မှောက်ဌ်။ ပါတု-ရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ပ။ ပြာဟ္မဏသ၊ ၏။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်း သည်။ (စိတ်ထဲဌ် ထိတ်လန့်ဖြစ်သွားခြင်းသည်။)အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်သည်သာ။ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ ကိုယ်တုန်လှုပ်သည်၏အဖြစ်သည်။(နှလုံးခုန် ရင်တုန်ခြင်းသည်။) အဟု(ဒေဝ)။ လောမဟံသော၊ မွေးညင်းတို့၏ ရှင်ခြင်းသည်။ (ကြက်သီး မွေးညင်း ထခြင်းသည်။)အဟု(ဒေဝ)။ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံ၊ ရှေးကမမြင်အပ်ဖူးသော။ ရူပံ၊ ရူပ်ဆင်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဝါ၊ မြင်ရခြင်းကြောင့်။(ဘယံ ဆမ္ဘိ-တတ္တံ လောမဟံသော။ ဟောတိ) ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့တည်း။ပ။ ဘီတော၊ ကြောက်သည်။ သံဝေဂေါ၊ လန့်သည်။ လောမဟဋ္ဌောတော၊ ဖြစ်သော မွေးညင်းတို့၏ ရှင်ခြင်းရှိသည်။ (ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်း ဖြစ်သည်။) (ဟုတ္တာ။)သနကုံမာရုံ၊ သော။ ပြဟ္မာနံ၊ ကို။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ မိမိသိစေလိုအပ်သော အဓိပ္ပာယ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပြောပြီ။(ကိ။)

ဂါထာအနက်။ ။ (၁) "မာရိသ၊ အရှင်။ ဝဏ္ဏဝါ၊ လှပ သော အဆင်းရှိသော။ ယသဝါ၊ အခြံအရံရှိသော။ သိရိမာ၊ အသ ရေ ရှိသော။ တွံ၊ အရှင်သည်။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ အသိ နု၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ အဇာနန္တာ၊ မသိကုန်သည်ဖြစ်၍။ တံ၊ အရှင်ကို။ ပုစ္ဆာမ၊ မေးပါကုန်၏။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ တံ၊ အရှင်ကို။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဝါ၊ ဘယ်အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ (အဘယ်

အရပ်ဌာနေသူ၊ အဘယ် အမည်ရှိသူ၊ အဘယ်အနွယ်ရှိသူ-ဟူ၍။) ဇာနေမှု၊ သိကြရပါအုံ့နည်း။" ဤတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။

(၂) ဂေါဒိန္ဒ၊ဂေါဒိန္ဒ-ပဏ္ဍိတ်။ဗြဟ္မဝေလာကေ၊ဗြဟ္မာတို့၏ လောကဌ်။ (ဗြဟ္မာ့ပြည်ဌ်။) မံ၊ ကျွန်ုပ်ကို။ ဝေ၊ စင်စစ်။သနန္တနံ၊ ရှေးဌ်ဖြစ်သော။ ကုမာရံ၊ ကုမာရ-ဟူ၍။ ဇာနန္တိ၊ သိကြပါကုန်၏။ [ဤပါဌ်ဖြင့် သနကုံမာရ-ဟူသော နာမည်ကိုပြု၏။] သမ္ဗေ။ ဒေဝါ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်။ မံ ဇာနန္တိ။ ဝေါ၊ ဤသို့။ (သနကုံမာရ-ဗြဟ္မာ ဟူ၍။) ဇာနာဟိ၊ သိပါလော့။ [ဂါထာဖြစ်၍ ဇာနဟိ-ဟု နှ-ဌ် ရှည်-ရှိနေသည်။]

(၃) "ဗြဟ္မဇုနော၊ အရှင်ဗြဟ္မာ၏ အတွက်။အာသနံ၊ နေရာသည်လည်းကောင်း။ ဥဒကံ၊ သောက်ရေ သုံးရေသည်လည်းကောင်း။ ပဒ္ဓံ၊ ခြေတို့၏စီးပွားဖြစ်သော ဆီသည်လည်းကောင်း။ (ခြေနယ်ဆီသည်လည်းကောင်း။) မဓုသာကဉ္စ၊ ချိုမြိန်သောအရသာရှိသော ဟင်းရွက်ပြုတ်သည်လည်းကောင်း။ (သန္တိ၊ ရှိပါကုန်၏။) အဂ္ဂေ၊ အလေးပြုထိုက်သူတို့အား ပေးဖွယ်ရာ ပစ္စည်းတို့ကို။ ဘဝန္တံ၊ အရှင်ဗြဟ္မာကို။ ပုစ္ဆာမ၊ ပန်ပြောပါကုန်၏။ [နေရာရှိပါသည်၊ ဒီမှာထိုင်ပါ-စသည်ဖြင့် ပန်ပြောပါကုန်၏-ဟူလို။] ဘဝံ၊ သည်။ နော၊ ကျွန်ုပ်တို့၏။ အဋ္ဌံ၊ ကို။ ကုရုတု၊ လက်ခံမှုကို ပြုတော်မူပါ။" [ဤ ပစ္စည်းအားလုံးကို ဗြဟ္မာမသုံးစွဲမှန်းသိသော်လည်း လောကဝတ်အနေဖြင့် ပန်ပြောမူပြုသည်။]

(၄) ဂေါဒိန္ဒ၊ဂေါဒိန္ဒ-ပဏ္ဍိတ်။တုံ၊ သည်။ယံ၊ (အာသနံ ဥဒကံ-စသော) အကြင်စကားကို။ ဝါ၊ အကြင် လက်ခံပါ၊ -ဟူသော စကားကို။ ဘာသသိ၊ ပြော၏။ တေ၊ ၏။ (တံ) အဋ္ဌံ၊ ထို အလေးပြုထိုက်သူတို့အား ပေးဖွယ်ရာပစ္စည်းကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာမ၊ လက်ခံပါကုန်၏။ ဒိဋ္ဌမမ္မဟိတတ္ထာယ၊ မျက်မှောက်ဘဝဌ်ဖြစ်သော စီးပွားအကျိုးငှာလည်းကောင်း။ သမ္ပရာယသုခါယ စ၊ တမလွန်ဘဝဌ် ချမ်းသာအကျိုးငှာလည်းကောင်း။ ယံ ကိဉ္စိ၊ အကြင် အမှတ်မထားတပါးပါးသော ပြဿနာကို။ အတ္ထိပတ္ထိတံ၊ မေးဖွယ်ရာ လွန်စွာတောင်းတအပ်ပြီ။ (တံ၊ ထို ပြဿနာကို။) ကတာဝကာသော၊ ကျွန်ုပ်က ပြုအပ်သော အခွင့်ရှိသည်။ ဝါ၊ ကျွန်ုပ်က မေးခွင့်ပြုအပ်သည်။ (ဟုတ္စာ။) ပုစ္ဆဿု၊ မေးပါလော့။ ဤတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။

၃၁၉။ အထ ခေါ်။ပ။ "ဗြဟ္မာ၊နှာ သနက်ုမာရေန၊သည်။ ကတာဝကာ-သော၊ ပြုအပ်ပြီးသော အခွင့်ရှိသည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ။ ဗြဟ္မာနံ သနက်ုမာရံ၊ ကို။ ကိုး၊ အဘယ်သို့သော အရာကို။ ပုစ္ဆေယ္ယ နု ခေါ၊ မေးရပါမည်နည်း။ ဒိဋ္ဌမ္မိကံ ဝါ၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌မူလည်း ဖြစ်သော။ အတ္ထံ၊ စီးပွားကို။ (ပုစ္ဆေယ္ယ နု ခေါ်။) သမ္ပရာယိကံ 'ဝါ၊ တမလွန်ဘဝ၌မူလည်း ဖြစ်သော။ (အတ္ထံ ပုစ္ဆေယ္ယ နု ခေါ်။)" ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။ပ။ "အဟံ။ ဒိဋ္ဌမ္မိကာနံ၊ ကုန်သော။ -အတ္ထာနံ၊ စီးပွားတို့၌။ ကုသလော[1]၊ ကျွမ်းကျင်၏။ အညေပိ၊ အခြားသူတို့ကလည်း။ မံ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌမ္မိကံ အတ္ထံ။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကြရကုန်၏။ အဟံ။ပ။ သမ္ပရာယိကညေဝ၊ တမလွန်ဘဝ၌သာလျှင်ဖြစ်သော။ အတ္ထံ၊ ကို။ ယံနူန ပုစ္ဆေယ္ယံ၊ အကယ်၍ မေးရပါမူကား ကောင်းလေစ္။" ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြန်ပြီ။ပ။

ဂါထာအနက်။ ။(၁) "ပရဝေဒီယေသု၊ တပါးသော မေး-သောပုဂ္ဂိုလ်သည် သိအပ်သောပြဿနာတို့၌။ ဝါ၊ တပါးသော မေး-သောပုဂ္ဂိုလ်အား ထင်ရှားသောပြဿနာတို့၌။ [မေးသူက အဖြေကို မသိသော်လည်း မိမိမေးလိုသောအကြောင်းအရာမူ သူ၏စိတ်၌ ထင်ရှားနေသည်။] အ ကခ်ီ၊ ယုံမှားခြင်း မရှိသော။ သနက်ုမာရံ၊ သော။ ဗြဟ္မာနံ၊ ကို။ (အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။) ကခ်ီ၊ ယုံမှားခြင်း ရှိနေသည်ဖြစ်၍။ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးပါ၏။ [ကခ်ီ-ဟုဆိုရပုံကို ဦးကာဠ ကြည့်ပါ။] ကတ္ထ၊ အဘယ်တရား၌။ ဌိတော၊ တည်သော။ ကိမ္ပိ-စ၊ အဘယ်အကျင့်၌လည်း။ သိက္ခမာနော၊ ကျင့်သော။ မစ္စော၊ သတ္တဝါသည်။ အမတံ၊ သေခြင်းမရှိသော။ ဗြဟ္မလောကံ၊ သို့။ ပပ္ပေါတိ၊ ရောက်ပါသနည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။ [ဂေါဓိန္ဒ-ပြာဟ္မဏက ဗြဟ္မာ့ပြည်ရောက်လျှင် မသေပြီ-ဟု ယူဆ၍ "အမတံ" ဟု ပြောသည်။]

(၂) ဗြဟ္မေ၊ ဗြာဟ္မဏ။ မနုဇေသု၊ လူတို့တွင်။ (ယော ကောစိ၊ အကြင် တစုံတယောက်သည်။) မမတ္တံ၊ ငါ့ဦးစွာ၏အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ ငါ့ဦးစွာ-ဟု ပြုတတ်သော တဏှာကို။ ဟိတ္ဝာ၊ ပယ်စွန့်၍။ ကောဓိ-

---

[1] ကုသလော။ပ။အတ္ထာနံ။ ။အဟံ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌမ္မိကာနံ အတ္ထာနံ၊ တို့၌။ ကုသလော၊ ကျွမ်းကျင်၏။—ဤသို့ပေးလျှင် ဒိဋ္ဌမ္မိကာနံ အတ္ထာနံ-တို့၌ ဆဋ္ဌီဝိဘတ်ကို သတ္တမီအနက်၌ သက်ပါ။ (တနည်း) ဒိဋ္ဌမ္မိကာနံ အတ္ထာနံ၊တို့၏။ (ဝိသယေ၊ အရာ၌။) ဟု ပါ၌သေသ-ထည့်၍ အနက်ပေးပါ။

ဘူတော၊ တယောက်တည်းဖြစ်၍ ဖြစ်လျက်။ ကရုဏေ၊ ကရုဏာ-ဗျာနှင့်၌။ အဓိမုတ္တော၊ စွဲစွဲမြဲမြဲ သက်ဝင်၏။ နိရာမဂန္ဓော၊ ကောဓ-စသော ကိလေသာတည်းဟူသော စိမ်းညီသော အနံ့မရှိ။ ဝါ၊ အနံ့မှကင်း၏။ မေထုနသ္မာ၊ မေထုန်မှ။ ဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဣတ္ထေ၊ ဤတရားဌ။ (ဤ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်, တိတ်ဆိတ်သောအရပ်၌ နေခြင်း, ကရုဏာဗြဟ္မဝိဟာရ-စသောတရားဌ။) ဌိတော၊ သော။ ဣတ္ထေ စ၊ ဤအကျင့်၌လည်း။ သိက္ခမာနော၊ သော။ မစ္ဆော အမတं ဗြဟ္မလောကံ ပပ္ပေါတိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေပြီ။

၃၂၀။ "ဟိတ္ဝာ မမတ္တ"ဣတိ၊ ဟိတ္ဝာ မမတ္တံ-ဟူသော။ ဘောတော၊ အရှင်၏ (စကားကို။) အဟံ။ အာစာနာမိ၊ သိပါ၏။ ဣဒေ၊ ဤလောကဌ် ကေစ္စော၊ အချို့သူသည်။ အပ္ပံ၊ တယောင်အောက် နည်းသော။ ဘောဂကွန်ဒံ ဝါ၊စည်းစိမ်အစုကိုမူလည်း။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍လည်းကောင်း။ မဟန္တံ၊ တယောင်ထက် များသော။ ဘောဂကွန်ဒံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ပဟာယ၊ လည်းကောင်း။ အပ္ပံ၊ နှစ်ဆယ်အောက် နည်းသော။ ဉာတိပရိ-ဝဋ္ဋံ ဝါ၊ ဆွေမျိုးအသိုင်းအဝိုင်းကိုမူလည်း။ ပဟာယ၊ လည်းကောင်း။ မဟန္တံ၊ နှစ်ဆယ်ထက်များသော။ ဉာတိပရိဝဋ္ဋံ ဝါ ပဟာယ။ ကာသမဿုံ၊ ဆံ မုတ်ဆိတ် ကျင်စွယ်ကို။ ဩဟာရေတ္ဝာ၊ ပယ်ရှားရ၍။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရေဖြင့် ဆိုးအပ်ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတ္ဝာ၊ ဖုံးလွှမ်းရ၍။ (ဝတ်ရုံ၍။) အဂါရသ္မာ၊ အိမ်မှ။ (အိမ်ရာတည်ထောင် လူဘောင်မှ။) နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်၌နေခြင်း၏ စီးပွားဖြစ်သော လယ်ထွန် ကုန်ပေး နွားမွေးမှု မရှိရာ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ပ။အာစာနာမိ။

ဣဒ ကေစ္စော။ ဝိဝိတ္တံ၊ ရဟန်းရှင်လူတို့မှ ကင်းဆိတ်သော။ သေနာ-သနံ၊ အိပ်ရာနေရာ ကျောင်းသို့။ [သို့ သေနာသန-ကို သရုပ်ဖော်လို၍ အရည်-စသည်ကို ပြောသည်။] အရညံ၊ လေးအပြန်ငါးရာရှိသော တောသို့လည်းကောင်း။ [ယခုခေတ်၌ "တမိုင်"ဟု ခန့်မှန်းကြ၏။] ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်၏အနီး အောက်သို့လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်သို့လည်းကောင်း။ ကန္ဒရံ၊ ချောက်သို့လည်းကောင်း။ ဂိရိဂုဟံ၊ တောင်တလုံးဝယ် ဥမင်သဖွယ်ဖြစ်သောဂူ, တောင်နှစ်လုံးတို့၏ အကြားဖြစ်သော ဂူ၌လည်းကောင်း။ သုသာနံ၊ သုသာန်သို့လည်းကောင်း။ ဝနပတ္ထံ၊ တောကြီးမြို့ငယ် သစ်ပင်တွေနှင့် ရှုပ်နေသော တောအရပ်သို့လည်းကောင်း။ အဇ္ဈောကာသံ၊ လွင်ပြင်သို့လည်း

ကောင်း။ ပလာလပုဏ္ဍ၊ ကောက်ရိုးပုံသို့လည်းကောင်း။ ဘဇတိ၊ ကပ်ဝင်၏။ [ဤပုဒ်တို့၏အနက်ကိုသိလက္ခန်ပါဠိတော်၊ သာမညဖလသုတ်နိဿယ၊ ပဏီတ-တရ သာမညလကထာ-၌ အကျယ်ရေးထားပြီ။]။ပ။

"ကရှဏောမိမုတ္တောာ"တိ ။ပ။ ဖရိတ္ဝာ ဝိဟရတိ။ [မဟာသုဒဿန-သုတ် ပုဒ်စဉ် ၂၆၂-အတိုင်း ပေးပါ။] အဟံ၊ သည်။ ဘာသမာနဿ၊ ပြောဆိုသော။ တောတော၊ အရှင်၏။ အာမဂန္ဓေ စ၊ အာမဂန္ဓ-တို့ကိုကား။ (စိမ်းညှီသော အနံ့တို့ကိုကား။) နု အာဇာနာမိ၊ မသိပါ။

ဂါထာအနက်။ ။(၁) ပြဟ္မေ၊ ပြဟ္မာ။ မနုဇေသု၊ လူတို့၌။ အာမဂန္ဓာ၊ စိမ်းညှီသော အနံ့တို့ဟူသည်။ ကေ၊ အဘယ်တို့ပါနည်း။ (ဘာတွေပါလဲ။) ဧတေ၊ အဲဒီ အာမဂန္ဓ-တို့ကို။ (အဟံ။) အဝိဇ္ဇာ၊ မသိပါ။ ဓီရ၊ ပညာရှိဖြစ်သော ပြဟ္မာမင်း။ ဣဓ၊ ဤ ပြဿနာ၌။ ဗြူဟိ၊ ကျွန်ုပ်အား ဖြေတော်မူပါ။ ကေန၊ အဘယ် ကိလေသာသည်။ အာဝဋ္ဋာ၊ တားမြစ်အပ်သော။ ပဇာ၊ သတ္တဝါသည်။ ကုရုတု (ကု+ဥတု)၊ စက်ဆုပ်အပ်သော အစိမ်းအနံ့ရှိသည်။ ဝါ၊ ပုပ်သောအနံ့ရှိသည်။ [ဋီကာ၌မူ "ပုပ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သည်"ဟု ဖွင့်၏။] (ဟုတ္ဝာ။ ဝိဿဇဇနံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော စိမ်းညှီသော အနံ့ကို။) ဝါတိ၊ လွှင့်စေပါသနည်း။ [ဝါတိ-၌ ကာရိတ် အကျေကြံပါ။] (ကေန၊ အဘယ်ကိလေသာကြောင့်။) အာပါ-ယိကာ၊ အပါယ်၌ ဖြစ်လေ့ရှိပါသနည်း။ နိဝုတ ပြဟ္မလော်ကာ၊ ပိတ်အပ်သော ပြဟ္မာ့ပြည်ရှိပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။

(၂) (ဂေါဝိန္ဒ၊ ဂေါဝိန္ဒ-ဗြာဟ္မဏ။) ကောဓော၊ စိတ်ဆိုးခြင်းသည်လည်းကောင်း။ မောသဝဇ္ဇံ၊ မုသားပြောခြင်းသည် လည်းကောင်း။ [မုသာဝါဒေါ ယေဝ မောသဝဇ္ဇံ။-ဋီကာ။] နိကတိ စ၊ ကောက်ကျစ် လှည့်ပတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဒုဗ္ဘော၊ မိတ်ဆွေကို ပြစ်မှားခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကဒရိယတာ၊ စက်ဆုပ် အပ်သော သတ္တဝါ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ခက်ထန် ဝန်တိုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတိမာနော၊ လွန်ကဲသောမာန-သည်လည်းကောင်း။ [မိမိမှာ ထင်ရှားရှိသော သူများအောက် ယုတ်လျော့သောဂုဏ်၊ သူများနှင့် တန်းတူသော ဂုဏ်-ကို ကျော်လွန်၍ မှတ်ထင်ခြင်း အလွန်အထင်ကြီးခြင်းတည်း။] ဥဿူယာ၊ သူတပါး စည်းစိမ်ကို ငြူစူ ရှုံ့ချခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဣဿာ၊ လိုချင်

တပ်မက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝိဝိစ္ဆာ၊ မိမိစည်းစိမ်၌ အထူးထူး အပြားပြား လိုချင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ နှမြောဝန်တို ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ [ဤကာဗျမူ "ဝိဝိစ္ဆာ"ကို အဿတ္ထိ-ပြု၏။] ပရဟေဌနာ စ၊ သူတပါးကို ညှဉ်းဆဲခြင်းသည်လည်းကောင်း။

လောဘော စ၊ မိမိဥစ္စာ သူတပါးဥစ္စာ-အစရှိသော အာရုံ၌ လိုချင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မကောင်းသောအာရုံ ကောင်း သောအာရုံ၌ လိုချင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဒေါသော စ၊ စိတ် ဆိုးခြင်းသည်လည်းကောင်း။ မဒေါ စ၊ မာန်ယစ်ခြင်းသည်လည်း ကောင်း။ မောဟော၊ တွေဝေခြင်းသည်လည်းကောင်း။ (အာမ-ဂန္ဓာ၊ အာမဂန္ဓ-တို့ မည်၏။) ဧတေသု၊ ဤ ကောဓ – စသော ကိလေသာတို့၌။ [ကောဓ-စသော တဆယ်လေးပါးသည် သတ္တ-ဝါဟု ဆိုအပ်သော ခန္ဓာအစဉ်ကို ညစ်နွမ်းစေတတ် နှိပ်စက်တတ် ပူပန်စေတတ်သောကြောင့် ကိလေသာမည်၏။] ယုတ္တာ၊ ယှဉ်သော။ ဝါ၊ အားထုတ်ပြုလုပ်သော သတ္တဝါ အပေါင်းသည်။ အနိရုမဂန္ဓာ၊ စိမ်းညှီသော အနံ့မရှိသူ မဟုတ်သည်။ ဝါ၊ စိမ်းညှီသော အနံ့ ရှိသည်။ (ဟုတ္တာ။) အာပါယိကာ၊ အပါယ်၌ ဖြစ်လေ့ရှိပါ၏။ နိဝုတဗြဟ္မလောကာ၊ ထို ကိလေသာတို့က ပိတ်ထားအပ်သော ဗြဟ္မာ့ပြည်ရှိပါ၏။ [ထို ကိလေသာတို့က ဗြဟ္မာ့ပြည် ရောက်ကြောင်း လမ်းကို ပိတ်ထားပါသည်-ဟု ဆိုလိုသည်။] ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။

ယထာ၎၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဟံ။ ဘာသမာနသာ၊ ပြောဟောသော။ ဘောတော၊ အရှင်ဗြဟ္မာ၏။ အာမဂန္ဓေ။ တို့ကို။ အာဇာနာမိ။ [တထာ၊ ဖြင့်။ ဥပပရိက္ခတော၊ စဉ်းစားဆင်ခြင်လတ်သော်။ မေ၊ ကျွန်ုပ်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဟောတိ။ စိတ်တည်းမှာဖြစ်လာပါ၏။-ဤ "နိဿမ-ဝါကျ" အပိုထည့်ပါ။] တေ၊ ထို အာမဂန္ဓ-တို့ကို။ အဂါရံ၊ အိမ်၌။ အဇ္ဈာဝသတာ၊ နေသူသည်။ သုနိမ္မဒယာ၊ လွယ်ကူစွာ မာန်မယစ်

၁။ ယထာခေါ်။ပ။ အာဇာနာမိ။ ။ဤ"အနိယမ-ဝါကျ"၏ "နိဿမ-ဝါကျ" မပါပါ။ ထို့ကြောင့် သုဒိန္နဘာဏဝါရ-၌"ယထာ ယထာ ခေါ ဘဂဝတာ ဓမ္မံ ဒေသိတံ အာဇာနာမိ"ဝါကျဝယ်"တေန တေန မေ ဥပပရိက္ခတော ဧဝံ ဟောတိ" ဟု-အဋ္ဌကထာ နိယမဝါကျ-ထည့်ပုံကိုကြည့်၍ ထည့်ပါသည်။ "တထာ၊ ထိုအခြင်း အရာအားဖြင့်။ အဂါရံ အဇ္ဈာဝသတာ။ တေ၊ တို့ကို။ နု သုနိမ္မဒယာ" ဤသို့ လွယ်ကူအောင် ပေးလိုက ပေးပါ။

စေထိုက်ကုန်သည်။ ဝါ၊ လွယ်ကူစွာ ညှိုးနွမ်းကုန်ခမ်းစေထိုက်ကုန်သည်။ နေ့ မဟုတ်ပါ။ ဘော၊ အရှင်ဗြဟ္မာ။ အဟံ အဂါရသ္မာ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိသာမိ၊ ကပ်ရောက်ပါတော့မည်။(ရဟန်းပြုပါတော့မည်။) ဣတိ၊ ပြီ။ ဘဝံ ဂေါဝိန္ဒော၊ သည်။ ဒါနိ၊ ယခု။ ယဿ၊ အကြင် ရဟန်း အဖြစ်၏။ (ရဟန်းပြုခြင်း၏။)ကာလံ၊ အချိန်ကို။ မညတိ၊ သိ၏။(အယမေဝ၊ ဤ ရဟန်းအဖြစ်သည်သာ။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ [ဤသို့ပြောပြီးလျှင် ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ပြန်သွားသည်။]

ရေဏုရာဇအာမန္တနာ

၃၂၁။ ဘော၊ အို....နတ်အမျှားတို့။ပ။ "ယော၊ အကြင် ပုရောဟိတ်သည်။ ဘောတော၊ အရှင်မင်းမြတ်၏။ ရဇ္ဇံ၊ တိုင်းပြည်ကို။ ဝါ၊ မင်း၏ကိစ္စကို။ အနုသာသိသာတိ၊ သွန်သင်ဆုံးမ လမ်းပြပါလိမ့်မည်။ ဘဝံ၊ အရှင်မင်းမြတ်သည်။ ဒါနိ၊ ယခု။ အညံ၊ အကျွန်ုပ်မှအခြားသော။(တံ)ပုရောဟိတံ၊ ကို။ ပရိယေသတု၊ ရှာတော်မူပါ။ပ။ အနဂါရိယ" ဣတိ။

ဂါထာအနက်။ ။(၁)။ အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ ဘူမိပတိ၊ မြေ၏အရှင်ဖြစ်သော။(ရေမြေကို အစိုးရသော။)ရေဏုံ ရာဇာနံ၊ ကို။ အာမန္တယာမိ၊ သိစေပါ၏။ (သံတော်ဦးတင်ပါ၏။) တံ၊ အရှင်မင်းမြတ်သည်။ ရဇ္ဇေန၊ ဖြင့်။ ပဇာနဿု၊ သိတော်မူပါ။ [အရှင်မင်းမြတ်ကိုယ်တိုင်ပင် မင်း၏ကိစ္စကို စီမံတော်မူပါ-ဟူလို။] အဟံ။ ပေါရောဟိစ္စေ၊ ပုရောဟိတ်အဖြစ်၌။ (ပုရောဟိတ်ရာထူး၌။)နှ ရမေ၊ မပျော်တော့ပါ။ (ဣတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦးတင်ပြီ။)

(၂)(ဂေါဝိန္ဒ၊ ဂေါဝိန္ဒ-ပဏ္ဍိတ်။)တေ၊ အရှင့်၏။ ဝါ၊ မှာ။ ကာမေဟိ၊ အလိုရှိအပ်သော ဥစ္စာစည်းစိုင်တို့ဖြင့်။ ယံ၊ အကြင်အရာသည်။ ဥနံ၊ လိုနေ၏။ အဟံ။ ဧတ၊ အရှင်၏။ (တံ၊ ထို လိုနေသောအရာကို။)ပရိပူရယာမိ၊ပြည့်စုံစေပါအုံ့။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ တံ၊ အရှင်ပုရောဟိတ်ကို။ ဟိ သတိ၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်၏။ (တံ၊ ထို ညှဉ်းဆဲသူကို။) ဝါရေမိ၊ တားမြစ်ပါမည်။ အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ ဘူမိသေနာပတိ၊ တမြေပြင်လုံး၏ စစ်သူကြီးပါတည်း။ [ကျွန်ုပ်သည် တနိုင်ငံလုံး၏ စစ်သူကြီးဖြစ်၍ အရှင့်အား နှိပ်စက်သူ မည်သူ့ကိုမဆို ဖမ်းဆီးနိုင်ပါသည်-ဟူလို။]

တနည်း။ ။ယောဟ။ ဝါရေမိ။ [ဤ၌ စကားတရပ်ဖြတ်ပါ။] အဟံ၊သည်။ ဘူမိသေနာပတိ၊ တမြေပြင်လုံး၏ စစ်သူကြီးပါတည်း။ (မြေ့အရှင်ပါတည်း။)[ဣမံ ရဇ်၊ ဤ တိုင်းပြည်ကို။ တုမှေယေဝ၊ အရှင်တို့ကိုသာ။ ပဋိစ္ဆာပေဿာမိ၊ အပ်လှဲပါမည်။ ဤသို့ အဌကထာ အတိုင်း ဝါကျအပိုထည့်ပါ။] တုဝံ၊ အရှင်သည်။ ပိတာ၊ ကျွန်ုပ်၏ အဖ-ပါတည်း။ ဝါ၊ အဖ-အရာ၌ တည်ပါလိမ့်မည်။ အဟံ။ ပုတ္တော၊ အရှင်၏ သားပါတည်။ ဝါ၊ သားအရာ၌ တည်ပါမည်။ ဂေါဝိန္ဒ၊ ဂေါဝိန္ဒ-ပဏ္ဍိတ်။ မနော၊ မိမိ၏စိတ်ကို။ ပါဇဟိ (ပါဇေဟိ)၊ အလိုရှိတိုင်း မောင်းနှင်ပါလော့။ ဝါ၊ အလိုရှိတိုင်း ဖြစ်စေပါလော့။

တနည်း။ ။မာ နော ဂေါဝိန္ဒ ပဇဟိ။ ။[ယခု စာအုပ်များ၌ ပါဇဟိ-ဟု ပါ-၌ ဒီဃ-ရှိသည်မှာ အဌကထာနှင့် မညီပါ။ သို့မဟုတ်၊ ဂါထာဖြစ်၍ ဒီဃပြုထားသည်-ဟု မှတ်ပါ။] တုဝံ၊ သည်။ မိတာ၊ အဖ-ပါတည်း။ ဝါ အဖ-အရာ၌ တည်ပါ။ အဟံ။ ပုတ္တော၊ တည်း။ ဝါ၊ သားအရာ၌ တည်ပါမည်။ ဂေါဝိန္ဒ။ နော၊ ကျွန်ုပ်တို့ကို။ မာ ပဇဟိ၊ မစွန့်ပစ်ပါနှင့်။ (ပစ်မထားခဲ့ပါနှင့်-ဟူလို။)

(၃) (ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။) [နု မတ္ထိ=နု+မေ+အတ္ထိ။] မောကျွန်ုပ်၏။ ဝါ။ မှာ။ ကာမေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဥိန်း၊ လိုနေသော အရာသည်။ နု အတ္ထိ၊ မရှိပါ။ မေ၊ အား။ ဟိ သိတာ၊ ညွှဲ့ဆဲနှိပ်စက်သူသည်။ နု ဝိဇ္ဇတိ၊ ပါ။ အမနုဿဝ,စော၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ စကားကို။ (အသော-သိ၊ ကြားနာရပါပြီ။) တသ္မာ သုတ္တာ၊ ထိုသို့ ကြားနာရခြင်းကြောင့်။ အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ ဂေဟော၊ အိမ်၌။ (အိမ်ရာတည်ထောင်လူ့ဘောင်၌။) နု ရမေ၊ မပျော်တော့ပါ။

(၄) အမနုဿော၊ လူနှင့်တူသော ဗြဟ္မာသည်။ ကထံ ဝဏ္ဏော၊ အဘယ်အဆင်းရှိပါသနည်း။ ယဒ္ဓ၊ အကြင် အကြောင်းအရာကို

ဝ။ မနော ဂေါဝိန္ဒ ပါဇဟိ။ ။အရှင်ပုရောဟိတ်အား ကျွန်ုပ်က တိုင်းပြည်ကို လွှဲအပ်ပါမည်။ အရှင်က ကျွန်ုပ်၏ အဖအရာ၌နေ၍ ကျွန်ုပ်က သားအရာနေပါမည်။ ကျွန်ုပ်၏ စိတ်အလိုကို မလိုက်ပဲ အရှင်၏ စိတ်အလို အတိုင်းသာ ဖြစ်စေပါ။ အရှင်သဘောကျ နိုင်ငံကို အုပ်ချုပ်ပါဟု-ဆိုလိုသည်။ [ဤပါဠိသည် ယခု ပါဠိတော်များ၌ မရှိတော့။]

လည်း။ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍။ နော၊ ကျွန်ုပ်တို့၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ [ဂေါဝိန္ဒ-ပဏ္ဍိတ်၏ အိမ်ကိုပင် မိမိအိမ်အဖြစ်ဖြင့် ဆိုထားသည်။] ကေဝလီ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ (ဇမ္ဗူ၊ ဒီပ၌ နေသူ-အားလုံး ဖြစ်ကုန်သော။) အမှေ စ၊ ကျွန်ုပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဗဟာသီ၊ စွန့်ပစ်နိုင်၏။ ကိုး၊ အဘယ်သို့သော။ (တံ) အတ္ထံ၊ ထို အကြောင်းအရာကို။ အဘာသထ၊ ပြောဟောသွားပါ သနည်း။ [ဟိယျတ္တနီ တ္ထ-ကို ထ-တလုံး ပြုပါ။]

(၅) ပုမ္မေ၊ ရှေးဦး။ မေ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ ဥပဝုတ္ထာသ၊ မိုးလေးလလုံးလုံး တယောက်တည်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်၍ ကျင့်နေစဉ်။ မေ၊ သည်။ ယိဋ္ဌကာမဿ၊ ယင်ပူဇော်ခြင်းငှာ အလိုရှိသည် ဖြစ်၍။ သတော၊ ဖြစ်စဉ်။ ကုသပတ္ထပရိတ္ထတော၊ " သမန်းမြက်တို့ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင် ခင်းအပ်သော။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ ဝါ၊ ကို။ ' ပဇ္ဇလိတော၊ ထောပတ် နို့ဓမ်း ပျားရည်စသည်ကို ထည့်လျက် တောက်စေအပ်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပါပြီ။ [မီးနတ် ပူဇော်ရာ၌ မီးထဲဝယ် ထောပတ်စသည် ထည့်လောင်းရ၏။ မြေဇာမြက်မျှားကိုလည်း ပတ်ဝန်းကျင်ကစိုက်ထားရ၏။ အကျယ်ကို သီလက္ခန် ကုဋ္ဌဒန္တသုတ် ဘာသာဋီကာ၊ ၃၄-၌ ပြထားပြီ။]

(၆) တတော၊ ထို'အခါ၌။ (ထိုသို့ မီးနတ်ကို ပူဇော်နေရာ အခါ၌။) [တော-ပစ္စည်း သတ္တမီ အနက်၌ သက်။] မေ၊ ကျွန်ုပ်၏ (အထံ၌။) ဗြဟ္မဲလောကာ၊ မှ။ သနန္တနော၊ သနန္တန-မည်သော။ (သနက်မာရ-မည်သော။) ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်။ ပါတုရဟု၊ ထင်ရှားဖြစ်ပါပြီ။ သော၊ ထို ဗြဟ္မာသည်။ မေ၊ ကျွန်ုပ်၏။ ' ပဋ္ဌံ၊ ပြဿနာကို။ (သိလိုအပ်သော အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို။) ဝိယာကာသိ၊ ထင်စွာ ပြုပါပြီ။ (ဖြေဆိုပါပြီ။) တံ၊ ထို ဗြဟ္မာမင်း၏ အဖြေစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍။ ဂေဟေ နရမေ။

(၇) ဂေါဝိန္ဒ၊ ဂေါဝိန္ဒ-ပဏ္ဍိတ်။ တုံ၊ အရှင်သည်။ ယံ၊ အကြင်စကားကို။ (အကြင် အကြောင်းအရာကို။) ဘာသသိ၊ ပြောခဲ့။ ဘောတော၊ အရှင်၏။ (တံ၊ ထို စကားကို။ ဝါ၊ အကြောင်းအရာကို။) အဟံ။ သဒ္ဒဟာမိ၊ ယုံကြည်ပါ၏။ (တုမ္မေ။) အမနုဿဝစော၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍။ (ကြားပြီးနောက်။) အညထာ၊ ရဟန်းပြုခြင်းမှ တပါးသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။

ကထံ၊ အာဘယ်နည်းဖြင့်။ ဝါ၊ အာဘယ်မှာ။ ဝတ္ထေ၊ ဖြစ်နိုင်ကုန် တော့အုံ့နည်း။

(ဂ) တေ (မယံ)၊ ထို ကျွန်ုပ်တို့သည်။ တံ၊ အရှင့်ကို။ အနု-ဝတ္တိဿာမ၊ အစဉ်လိုက်ပါကုန်တော့အုံ့။ (အတုလိုက်၍ ကျင့်ပါကုန် တော့အုံ့။)[ကျွန်တို့လည်း အရှင့်နောက်ကလိုက်၍။ ရဟန်းပြုပါမည်-ဟူလို။] ဘဝံ၊ အရှင်သည်။ နော၊ တို့၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာပါတည်း။ အကာစေ၊ အပြစ် အနာအဆာ မရှိသော။ [သေးထားအပ်သည့် အတွက် အနာနှင့်တူသော အဖုအထစ် အကျိုးအပြုတ် မရှိသော။] ဝိမလော၊ ကင်းသော အညစ်အကြေးရှိသော။ သုဘော၊ အရောင် အဝါ လွန်စွာတောက်ပသော။ ဝါ၊ တင့်တယ်ကောင်းမြတ်သော။ ဝေဠုရိယော၊ ဝေဠုရိယ-မည်သော။ (ကြောင်မျက်ရွဲဖြစ်သော။) မဏိ ယထာ၊ ပတ္တမြားကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ (မယံ၊) ဂေါဝိန္ဒဿ၊ အရှင်ဂေါဝိန္ဒ၏။ အနုသာသနေ၊ အဆုံးအမ၌။ သုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်သူ တို့သည်။(ဟုတ္တာ၊) စရိယာမ၊ကျင့်ကြပါမည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။

သစေ။ပ။ပဗ္ဗဇိယာမ။ အထ၊ ထိုသို့ ဖြစ်လတ်သော်။ (အရှင် ရဟန်းပြု သလို ကျွန်ုပ်တို့လည်း ရဟန်းပြုလတ်သော်။) ယာ၊ အကြင် ဘဝသည်။ တေ၊ အရှင်၏။ ဂတိ၊ ရောက်အပ်သော ဘဝတည်း။ သာ၊ ထို အရှင် ရောက်အပ်သော ဘဝသည်။ နော၊ တို့၏။ ဂတိ၊ ရောက်အပ်သော ဘဝ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ [အရှင်ရောက်တဲ့ဘဝ ကျွန်ုပ်တို့လည်း ရောက်ပါလိမ့်မည်-ဟူလို။] ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။

ဆဋ္ဌမတိယအာမန္တနာ

၃၂၂။ အထ ခေါ။ပ။ အနဂါရိယန္တိ။ [၃၂၁-ကို နည်းမှီးပေးပါ။] ။ပ။ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ် တခုသောအရပ်အဖို့သို့။ အပက္ကမ္မ၊ ဖဲ့၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သမစိန္တေသုံ၊ အညီအမျှ ကြံစည်ကြကုန်ပြီ။ (တိုင်ပင် ကြကုန်ပြီ။) (ကိံ၊ နည်း။) "ဣမေ ဗြာဟ္မဏာ နာမ၊ ဤ ဗြာဟ္မဏတို့မည် သည်။ ဓနလုဒ္ဓါ၊ ဥစ္စာ၌ မက်မောကုန်၏။ပ။ဓနေန၊ ဖြင့်။ ယံနူန သိက္ခေ-ယျာမ၊ အကယ်၍ ဖြားယောင်း သိမ်းသွင်းကြရပါမူ ကောင်းလေစ့။" ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံစည်ကုန်ပြီ။ပ။"ဘော၊ အရှင်ဗြာဟ္မဏ။ သတ္တသု၊ ခုနှစ်ပြည် ထောင်ကုန်သော။ ဣမေသု ရဇ္ဇေသု၊ ဤတိုင်းပြည်တို့၌။ ပဟူတံ၊ များ စွာသော။ သာပတေယ္ယံ၊ ဥစ္စာနှစ်သည်။ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိပါ၏။ တတော၊

ထို ဥစ္စာမှ။ (ဥစ္စာထဲက။) ဘာခေတာ၊ အား။ ယာဝတကေန၊ အကြင်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဥစ္စာဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။ တာဝတကံ၊ ထိုမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဥစ္စာကို။ အာဟရိယတံ၊ ဆောင်ယူအပ်ပါလော့။ [အာ-ရှေးရှိသော၊ ဟရ-ဝေတ်၊ ကံဟော ယ-ပစ္စည်း၊ အတ္ထနောပုဒ် တံ-ဝိဘတ်။] ဝါ၊ ဆောင်ယူတော်မူပါ။" ဤတို၊ ဤသို့ ပြောကုန်ပြီ။ ဘော၊ အရှင်မင်းတို့။ အလံ၊ တော်ပါပြီ။ ဘဝန္တောနံယေဝ၊ အရှင်တို့၏သာ။ ဝါ-ဟသာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ မမပိ၊ ကျွန်ုပ်၏လည်း။ (ကျွန်ုပ်မှာလည်း။) ဤဒံ သာပတေယ္ယံ၊ သည်။ ပဟူတံ၊ များလှပါ၏။ အဟံ၊ သည်။ တံ သဗ္ဗံ၊ ကို။ပ။အနဂါရိယန္တိ။ပ။ ☰

"ဤမေ ဗြာဟ္မဏာ နာမ။ ဤတ္ထိလုဒ္ဓါ၊ မိန်းမ၌ မက်မောကုန်၏။ပ။ ဤတ္ထိဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ယံနူန သိကြ္ခေယျာမ၊ စေ။" ။ပ။ "ပဟူတာ၊ များစွာ ကုန်သော။ ဤတ္ထိယော သံဝိဇ္ဇန္တိ။ တတော၊ ထို အမျိုးသမီးတို့မှ။ (ထို အမျိုးသမီးတွေထဲက။)ဘောတော၊ အား။ ယာဝတိကာဟိ၊အကြင်မျှအတိုင်း အရှည်ရှိသော အမျိုးသမီးတို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊ ၏။ တာဝတိကာ၊ တို့ကို။ အာနိယတံ၊ ခေါ်ဆောင်အပ်ပါလော့။ ဝါ၊ ခေါ်ဆောင်တော်မူပါ။" ဤတို၊ ကုန်ပြီ။ ဘော၊ တို့။ အလံ။ မမပိ၊ ၏သည်း။ ဝါ၊ ကျွန်ုပ်မှာ လည်း။ သာဒိသိယော၊ ကုန်သော။ ဤမာ ဘရိယာ၊ ဤ ဇနီးတို့သည်။ စတ္တာရီသာ၊ လေးဆယ် အတိုင်းအရှည်ရှိပါကုန်၏။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန် သော။ တာပိ၊ ထိုသူမတို့ကိုလည်း။ ပဟာယ။ပ။အနဂါရိယန္တိ။

၃၂၃။ သစေ။ပ။ဘဝိဿတိ တိ။ [လွယ်ပြီ။]

ဂါထာအနက်။ ။(၁) ယတ္ထ၊ အကြင် ဝတ္ထုကိလေသာ နှစ်ဖြာသော ကာမတို့၌။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ သတ္တော၊ ငြိကပ်နေ၏။ (တာနိ) ကာမာနိ၊ ထို ဝတ္ထုကိလေသာ နှစ်ဖြာသောကာမတို့ကို။ သစေ ဇဟတိ၊ အကယ်၍ ပယ်စွန့်လိုကုန်အုံ။ (ဝေ သန္တေသု၊ ဤသို့ ပယ်စွန့်လိုကုန်လတ်သော်။) အာရမ္ဘတော၊ အားထုတ်ကြပါ ကုန်လော့။ ဒဠှာ၊ မလျှော့ပဲ ခိုင်မြဲလှတို့သည်။ ခန္ဓီဗလသမာ-ဟိတာ၊ သည်းခံခြင်းဟူသော အားအစွမ်းနှင့် ပြည့်စုံသူတို့သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကြပါကုန်လော့။

(၂) သေ မဂ္ဂေါ၊ ဤ ကရုဏာစျာန်တည်းဟူသော လမ်း သည်။ ဗြဟ္မလောကူပပတ္တိယာ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ရောက်ခြင်းငှာ။ ဝါ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဥဇုမဂ္ဂေါ၊ ဖြောင့်သောလမ်းပါ တည်း။ [ဤကာဗ်မှ "ဗြဟ္မလောကဂမနေ" ဟု အာဓာရ-ဖွင့်၏။ ထို

အလို၊ ဗြဟ္မာလောကူပပတ္တိယာ-ကို အာဓာရ-အနက်ပေးရလိမ့်မည်။] ဒေ သ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော လမ်းပါတည်း။ ဝါ၊ မြတ်သောလမ်းပါတည်း။ သဒ္ဓမ္မော၊ ဂေ၊ရှာဈာဈျာန်တည်းဟူ သော သူတော်ကောင်းတရားသည်။ သ ဘိ၊ ဘုရား ပစ္စေကာ ဗုဒ္ဓ-သာဝကတို့က။ ' ရက္ခိတော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော တရားပါပေ တည်း။ [ဤ ကရုဏာဈျာန်ကို မိမိတို့ကိုယ်တိုင် ဝင်စားတော်မူခြင်း ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သူတပါးကို ဟောပြသောအားဖြင့်လည်းကောင်း မဆုတ်ယုတ်' မပျောက်ပျက်အောင် စောင့်ရှောက်တော်မူကြသည်။] ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။

တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ (တနည်း) တေန ဟိ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ ဘဝံ ဂေါ်ဒိန္နော၊ သည်။ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ အာဂမေတု၊ စောင့်ဆိုင်းပါဦး။ သတ္တန္နံ ဝဿာနံ၊ တို့၏။ အစ္စယေန၊ ကျော်လွန်ရာ အခါ၌။ပ။ဘဝိဿတိ။ ဣတိ' ဤသို့ ပြောကုန်ပြီ။

ဘော၊ အရှင်မင်းသားတို့။ သတ္တဝဿာနိ၊ တို့သည်။ အတိစိရံ၊ အလွန် ကြာပါ၏။ အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ ဘဝန္တေ၊ အရှင်တို့ကို။ သတ္တဝဿာနိ၊ တို့ပတ်လုံး။ အာဂမေတုံ၊ စောင့်ဆိုင်းခြင်းငှာ။ နု သက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ။ ဘော၊ တို့။ ကော၊ အာဘယ်သူသည်။ ဧဝိတာနံ၊ အသက်တို့၏။ (ရေပွက်နှင့်လည်းကောင်း၊ မြက်ဖျားဌ်ရှိသော ဆီးနှင်းပေါက်နှင့် သည်း ကောင်းတူလျက် ဆန့်ကျင်ဘက်နှင့်တွေ့ရာ ခဏဌ်ပင် ပျက်စီးခြင်းသဘော ရှိသော အသက်တို့၏။ ဂတိ' ၊ ဖြစ်ပုံကို။) [အဌကထာဌ် ပါဠိသေသ-ထည့် သည်။ ''မည်သည့်ခဏ-ဌ် ပျက်လိမ့်မည်ဟူသော အခြင်းအရာကို'' ဟု ဆိုလို သည်။] ဇာနာတိ၊ သိနိုင်ပါအံ့နည်း။

သမ္ဘရာယော၊ တမလွန်ဘဝသို့။ (နောက်လောကသို့။) ဂမနီယော၊ ကေန် သွားထိုက်ပါ၏။ (ကေန်သွားရပါမည်။) မန္ဒာယ၊ ဉာဏ်ရှိသူသည် စဉ်း စား ဆင်ခြင်ထိုက်၏။ ပေါဒ္ဓမ္ဘံ။ သိထိုက်၏။ (တနည်း) မန္ဒာယ၊ ပညာ ဖြင့်။ ပေါဒ္ဓမ္ဘံ၊ သိထိုက်ပါ၏။ [အသက်ကို သိနိုင်ခဲပုံကို လည်းကောင်း၊ နောက်ဘဝသို့ အမှန်သွားရမည်ကိုလည်းကောင်း ဉာဏ်ဖြင့် သိထိုက်ပါ၏-ဟူလို။] ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတ္တမ္ဘံ၊ ပြုထိုက်ပါ၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ် သောအကျင့်ကို။ စရိတမ္ဘံ၊ ကျင့်ထိုက်ပါ၏။ ဇာတသ၊ ဖြစ်လာသူ၏။ (မွေးဖွားလာသူ၏။) အမရုဏံ၊ မသေရခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပါ။ [ထို့ ကြောင့် မသေခင်က တင်ကြို၍ ကုသိုလ်ပြုထိုက်၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ထိုက်ပါသည်-ဟူလို။] ယထာ။ပ။အနဂ ါရိယန္တိ။

အမှာ။ ။ဤမှနောက်၌ "ဆုမ္ဘသာနိ၊ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဧကံ ဝဿံ၊ တနှစ်ပတ်လုံး။ သတ္တ မဿာနိ၊ ခုနှစ်လတို့ ပတ်လုံး။ ဧကံ မာသံ၊ တလပတ်လုံး။ အဒ္ဓမာသံ၊ တလထက်ဝက် ဆယ့်ငါးရက်ပတ်လုံး။–ဤသို့ ဆိုပါ၊ လွယ်ပြီ။

တေနဟိ။ ဘဝံ ဂေါဝိန္ဒော၊ သည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ မယံ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်။ 'သဂေ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော။ ပုတ္တဘာတရော၊ သား သမီး ညီ အစ်ကိုတို့ကို။ ရဇ္ဇေန၊ တိုင်းပြည်ဖြင့်။ ဝါ၊ မင်း၏ကိစ္စဖြင့်။ အနုသာသိဿာမ၊ သွန်သင်ဆုံးမ လမ်းပြပါကုန်ဦးအုံ့။' (တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။) သတ္တာဟံ၊ ပတ်လုံး။ အာဂမေတု၊ ပါဦး။ပ။ဘဝိဿတိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောကုန်ပြီ။ ဘော၊ အရှင်မင်းသားတို့။ သတ္တာဟံ၊ သည်။ နု စိရံ၊ မကြာပါ။ အဟံ။ ဘဝန္တေ၊ တို့ကို။ သတ္တာဟံ၊ ပတ်လုံး။ အာဂမေဿာမိ၊ စောင့်ဆိုင်းပါဦးမည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။

ဗြာဟ္မဏမဟာသာလဒီနံ အာမန္တနာ

၃၂၄။ ဘော၊ အို....နတ်အများတို့။ပ။ယေန၊ ဌာ။ တေ သတ္တ စ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလာ၊ ထို ခုနှစ်ယောက်သော ဗြာဟ္မဏမဟာသာလ–ဖြစ်သော အနုပုရောဟိတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ (တာနိ) သတ္တ စ နှာတက–သတာနိ၊ ထို ခုနှစ်ရာသော ရေချိုးတတ်သော ဗြာဟ္မဏတို့သည်လည်းကောင်း။ (သန္တိ။)။ပ။အဝေါစ။ "ယော၊ အကြင် ဆရာသည်။ ဘဝန္တာနံ၊ အရှင်တို့အား။ မဇ္ဈေ၊ ဝေဒ–ကျမ်းစာတို့ကို။ ဝါစေယ္ယတိ၊ ပို့ချပါလိမ့်မည်။ ဘဝန္တော၊ အရှင်တို့သည်။ ဒါနိ၊ ယခု။ အည်၊ ကျွန်ုပ်မှအခြားသော။ (တံ) အာစရိယံ၊ ထိုဆရာကို။ ပရိယေသန္တု၊ ရှာကြပါကုန်။ပ။ အနုဂါရိယ" ဣတိ။

ဘဝံ ဂေါဝိန္ဒော၊ သည်။ အဂါရသ္မာ (နိက္ခမိတ္ဝာ)။ အနုဂါရိယံ၊ သို့။ မာ ပမ္ဘဒိ၊ မကပ်ရောက်ပါနှင့်။ (ရဟန်းမပြုပါနှင့်။) ဘော၊ အရှင် ဂေါဝိန္ဒ။ "ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ (ရဟန်းဘဝသည်။) အပ္ပေ–သက္ခာ[1] စ၊ နည်းသော အစိုးရသူဟူလည်း ဆိုအပ်ပါ၏။ ဝါ၊ နည်း

၁။ အပ္ပေသက္ခာ။ ။ဤပုဒ်ကို "အပ္ပယသာ"ဟု အဋ္ဌကထာဖွင့်၍ "အပ္ပာ-နှဘာဝါ"ဟု ဋီကာဖွင့်သည်။ ဝစနတ္ထကို သီလက္ခန်ဘာသာဋီကာ ဒုတိယတွဲ စာမျက်နှာ-၉၀၊ မဟေသက္ခတရော-ကို နည်းမှီး၍ ပြုပါ။ ဤ၌ ပမ္ဘဒ္ဒာကို အရကောက်ရ၍ ဋီကာလိုင်ရှိသည်။

သော အာနုဘော်ရှိသူ၊ အခြံအရံ အကျော်စောရှိသူ–ဟုလည်း ဆိုအပ်ပါ၏။ အပ္ပလာဘာ စ၊ နည်းသော လာဘ်လည်း ရှိပါ၏။ ဗြဟ္မာ၊ ဗြာဟ္မဏ–၏အဖြစ်သည်။ မဟောသဂ္ဂဲ့၊ ကြီးကျယ်သော အစိုးရသူဟုလည်း ဆိုအပ်ပါ၏။ ဝါ၊ ကြီးကျယ်သော အာနုဘော်ရှိသူ၊ အခြံအရံ အကျော်အစောရှိသူ–ဟုလည်း ဆိုအပ်ပါ၏။ မဟာလာဘဲ့၊ များသောလာဘ်လည်း ရှိပါ၏။''ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောကုန်ပြီ။

ဘဝန္တော၊ အရှင်တို့သည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ။ပ။ မဟာလာဘဲ့၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့၊ မာ အဝစုတ္ထ၊မပြောကြပါနှင့်။ ဘော၊ အရှင်မင်းသားတို့။ မယာ၊ ကျွန်ုပ်ကို။ အညတြ၊ ကြဉ်ထား၍။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ မဟောသဂ္ဂတရော ဝါ နု ခေါ၊ သာ၍လည်း များသောအစိုးရသူဟု ဆိုအပ်ပါသေးသနည်း။ ဝါ၊ သာ၍လည်း တန်ခိုးကြီးပါသေးသနည်း။ မဟာလာဘတရော ဝါ နု ခေါ၊ သာ၍လည်းများသောလာဘ် ရှိပါသေးသနည်း။ ဝါ၊သာ၍လည်း လာဘ်ပေါ များပါသေးသနည်း။ ဘော၊ တို့။ ဟိ၊ မှန်ပါ၏။(ကော နု ခေါ ဘော ။ပ။ မဟာလာဘ တရော ဝါ–ဟူသော စကားသည် မှန်ပါ၏။) အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ ဘေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ရညံ၊ မင်းတို့၏။ ရာဇာဝ (ရာဇာ+ဣဝ) မင်းကဲ့သို့ပါတည်း။ (မင်းလိုပါပဲ။) ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ဗြာဟ္မဏတို့၏။ ဗြဟ္မာဝ၊ ဗြဟ္မာကဲ့သို့ပါတည်း။(ဗြဟ္မာလိုပါပဲ။) ဂဟပတိကာနံ၊ ကြွင်းသောအိမ်ရှင်တို့၏။ ဒေဝတာဝ၊သိကြားနတ်မင်းကဲ့သို့ပါတည်း။(သိကြားနတ်မင်းလိုပါပဲ။) [ဋီကာ၌မူ ''ရာဇာဝ၊ မင်းကဲ့သို့။ သမ္ဘာဝိတော၊ ချီးမွမ်းအပ်ပါပြီ'' ဟု ''သမ္ဘာဝိတော'' ပုဒ်ကိုထည့်စပ်သည်။] အဟံ။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထို အလုံးစုံသော စည်းစိမ်ကို။ ပဟာယ ။ပ။ ဘဝိဿတိတိ။

ဘရိယာနံ အာမန္တနာ

၃၂၅။ တော၊ အို.... နတ်အမျိုးတို့ ။ပ။ စတ္တာရိသာ၊ လေးဆယ် အတိုင်းအရည်ရှိကုန်သော။ သာဒိသိယော၊ အဆင်းအားဖြင့် တူသည်၏ အဖြစ်ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ အဆင်းအားဖြင့် တူကုန်သော။ [ဥ၁ဒ–၌ တနည်း ပေးခဲ့သည်။] ဘရိယာ၊ ဇနီးတို့သည်။(သန္တို့) ။ပ။ ''တောတီနံ။ ရှင်မတို့ တွင်။ ယာ၊ အကြင် သူမသည်။ ဣဒ္ဓတိ၊ (မိမိအမျိုးသို့ပြန်ဖို့ရန်၊ သို့မဟုတ်– အခြားခင်ပွန်းတယောက်ကို ရှာဖို့ရန်) အလိုရှိ၏။ (သာ၊ ထိုသူမသည်။) ဣကာနိ၊ မိမိဥစ္စာ ဖြစ်ကုန်သော။ ဥတိကုလာနိ ဝါ၊ ဆွေမျိုးအိမ်တို့သို့

သော်လည်း။ ဂစ္ဆတု၊သွားပါလေ့။(ပြန်ပါလေ့။)အည်း၊ သော။ ဘတ္တာရံ ဝါ၊ ခင်ဗျန်းကိုသော်လည်း။ ပရိယေသတု၊ ရှာပါလေ့။ ဘောတိ၊ ရှင်မ တို့ ။ပ။ အနဂါရိယ''န္တိ။ ဥာတိကာမာနံ၊ ဆွေမျိုးဖြင့် အလိုရှိကုန်သော။ နော၊ ကျွန်မ၏တို့ အတွက်။ တွေ့ဝေ၀၊ အရှင်သည်ပင်။ ဥာတိ၊ ဆွေမျိုးပါ တည်း။ ဘတ္တာ၊ ကာမာနံ၊ ခင်ဗျန်းကိုအလိုရှိသော ကျွန်မတို့၏အတွက်။ တွံ ပန၊ အရှင်သည်ပင်။ ဘတ္တာ၊ ခင်ဗျန်းပါတည်း ။ပ။ ဘဝိဿတိတိ။

မဟာဂေါဝိန္ဒပဇ္ဇဋာ

၃၂၆။ ဘော၊ အို....နတ်အမျှားတို့။ အထ ခေါ၊ ဌ်။ မဟာဂေါဝိန္ဒော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ့ တာသ သတ္တာဟာသ၊ ထိုခုနစ်ရက်၏။ အစ္စယေန၊ လွန်ရာအခါ၌။ ကေသမဿု၊ ဆံ မုတ်ဆိတ် ကျင်စွယ်ကို။ သြဟာရေတ္ဝာ၊ ပယ်ရှားမ်ု။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရေဖြင့် ဆိုးအပ်ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အ၀တ်တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတ္ဝာ၊ ဖုံးလွှမ်း၀တ်ရုံ၍။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်မှ။ (အိမ်ရာတည်ထောင် လူ့ဘောင်မှ။) နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ဌ်နေခြင်း၏ စီးပွားဖြစ်သော လယ်ထွန် ကုန်ပေး နွားမွေးမှုမရှိရာ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိ၊ ကပ်ရောက်ပြီ။(ရဟန်းပြုပြီ။)

မဟာဂေါဝိန္ဒံ ဗြာဟ္မဏံ၊ သည်။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ကပ်ရောက် လတ်သော်။ ဝါ၊ ရဟန်းပြုလတ်သော်။ [ဒုတိယာ၀ိဘတ်ကို သတ္တမီ၀ိဘတ် ၏ လက္ခဏ-အနက်ဌ် သက်ပါ။] ခတ္တိယာ၊ မင်းမျိုးမင်းနွယ်ဖြစ်ကုန်သော။ မုဒ္ဓါ၀သိတ္တာ၊ ဦးထိပ်ဌ် အဘိသိက်ရေစင်ဖြင့် သွန်းလောင်းအပ်ပြီးကုန်သော။ သတ္တ စ ရာဇာနော၊ ခုနစ်ယောက်သော မင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ သတ္တ စ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလာ၊ ခုနစ်ယောက်သော ဗြာဟ္မဏမဟာသာလ-ဖြစ်သော အနုပုရောဟိတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ သတ္တ စ နှာတကသတာနိ၊ ခုနစ်ရာ သော ရေချိုးတတ်သော ဗြာဟ္မဏတို့သည်လည်းကောင်း။ သာဒိသိယော၊ အဆင်းအားဖြင့် တူသည်၏အဖြစ်ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ အဆင်းအားဖြင့် တူကုန် သော။ စတ္တာရိသာ စ ဘရိယာ၊ လေးဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဇနီး တို့သည်လည်းကောင်း။ အနေကာနိ စ ခတ္တိယသဟဿာနိ၊ ထောင်ပေါင်း များစွာသောမင်းမျိုးမင်းနွယ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အနေကာနိ စ ဗြာဟ္မဏ သဟဿာနိ၊ ထောင်ပေါင်းများစွာသော ဗြာဟ္မဏတို့သည် လည်းကောင်း။ အနေကာနိ စ ဂဟပတိသဟဿာနိ၊ ထောင်ပေါင်းများစွာသော အိမ်ပိုင် ယာပိုင် ရှိသူတို့သည်လည်းကောင်း။ အနေကေဟိ၊ တျော့ကျော်မက များစွာ

ကုန်သော။ ဤတ္ထာဂါရေဟိ၊ မောင်းမတ္တိန္ဒင့်အတူ။ (မိဖုရား၏အခြေအရံ ဖြစ်သော နန်းတော်သူမျှားနှင့်အတူ။) ဤတို့ယော စ၊ အမျိုးသမီးတို့သည် လည်းကောင်း။ပ။ အစ္ဆာဒေတ္ဝာ၊ ၍။ အဂါရသ္မာ(နိက္ခမိတ္ဝာ)။အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ကပ်ရောက်သော။ ဝါ၊ ရဟန်းပြုသော။ မဟာဂေါဝိန္ဒံ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ အနုပဗ္ဗဇိ.သု၊ အတုလိုက်၍ ရဟန်းပြုကုန်ပြီ။

ဘော၊ အို....နတ်အမျှားတို့။ တာယ ပရိသာယ၊ ထိုပရိသတ်သည်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်။ (ဟုတ္ဝာ။) မဟာဂေါဝိန္ဒော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဂါမနိဂမရာဇဓာနိသု၊ ရွာ နိဂုံး မင်းနေပြည်တို့၌။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရီ ကို။ စရတိ၊ လှည့်လည်၏။ပ။ယံ ဂါမံ ဝါ၊ အကြင် ရွာသို့သော်လည်း ကောင်း။ (ယံ) နိဂမံ ဝါ၊ သို့သော်လည်းကောင်း။ ဥပသင်္ကမတိ၊ ချဉ်း ကပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုရွာ နိဂုံး၌။ ရညော၊ တို့၏။ ဘုဇာဝေ၊ မင်းကဲ့သို့လည်း ကောင်း။ပ။ဟေ.တိ။ပ။မနုဿာ။ ခိပ္ပန္တိ ဝါ၊ ချေဆတ်မူလည်း ချေဆတ် ကုန်၏။ [နှာချေသည်ကို ဆိုလိုသည်။] ဥပကွလန္တိ ဝါ၊ ချော်လဲမူလည်း ချော်လဲကြကုန်၏။ တေ၊ ထို လူတို့သည်။ ဇေ မာဟံသု၊ (ကိ.။) "မဟာ ဂေါဝိန္ဒသာ ဗြာဟ္မဏသ၊ အား။ နမော၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်ပါစေ။ သတ္တ ပုရေဟိတသ၊ ခုနစ်ယောက်သော မင်းတို့၏ ပုရောဟိတ်ကြီးအား။ နမော အတ္ထု။" ဤတိ၊ ဤသို့ ဆိုကြကုန်ပြီ။

၃၂၂။ မဟာဂေါဝိန္ဒော။ပ။ဝိဟာသိ။ [မဟာသုဒဿနသုတ်၊ ပုဒ်စဉ် ၂၆၂-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] သာဝကာနံ စ၊ တို့အားလည်း။ ဗြဟ္မလောက-သဟဗျတာယ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ အတူဖြစ်သူ၏ အဖြစ်အကျိုးငှာ။ (ဗြဟ္မာ့ပြည် ၌ အတူဖြစ်ဖို့ရာ။) မဂ္ဂံ၊ လမ်းစဉ်ကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောပြီ။

မှတ်ချက်။ ။မေတ္တာသဟဂတေန-စသည်ဖြင့် ဗြဟ္မဝိဟာရ-တရားလေးပါးသာ ပါဠိတော်၌လာသော်လည်း ဘုရားလောင်းဖြစ်သော မဟာဂေါဝိန္ဒ-ဗြာဟ္မဏကား သမာပတ်ရှစ်ပါးတို့ကိုလည်း ကောင်း အဘိညာဉ်ငါးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း ရသည်။

☰ ၃၂၃။ ဘော၊ တို့။ပ။ဗြာဟ္မဏသ၊ ၏။ ယေ သာဝကာ၊ အကြင် သာဝက-တို့သည်။ သမ္ဗေန၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ သမ္ဗံ၊ အလုံးစုံ အကုန်အစင်။ (အာဇာနိ.သု-၌ စပ်။) (တနည်း) သမ္ဗေန၊ အလုံး စုံသောအခြင်းအရာအားဖြင့်။သမ္ဗံ၊အလုံးစုံသော။(သာသနံ၌-စပ်။)သာသနံ၊ အဆုံးအမကို။ အာဇာနိ.သု၊ သိကုန်ပြီ။ [ဈာန် သမာပတ် အဘိညာဉ်မျှားကို

ရကြသည်-ဟူလို။] တေ၊ ထို သာဝက-တို့သည်။ ကာယသာ၊ ဥပါဒိန္နက ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ မရဏာ၊ သေရာအခါမှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ သုဂတိ၊ ကောင်းသောဂတိဖြစ်သော။ ဗြဟ္မလောကံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇိ သု၊ ကပ်ရောက်ကုန်ပြီ။ (တနည်း) ဗြဟ္မလောကံ၊ ဌ။ ဥပပဇ္ဇိ သု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဃေ၊ အကြင်-သာဝကတို့သည်။ သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ သာသနံ။ နအာဇာနိ သု၊ မသိကုန်။ [သမာပတ် ရှစ်ပါးတွင် တပါးကိုမျှ မရကြ။] တေ ။ပ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တချို့သူတို့သည်။ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီနံ၊ ပရနိမ္မိတ-ဝသဝတ္တီ-ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီ-ဘုံ၌ နေကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတံ၊ အတူတကွဖြစ်သူတို့၏ အဖြစ်သို့။ ဝါ၊အပေါင်း အဖော်၏ အဖြစ်သို့၊ ဥပပဇ္ဇိ သု ။ပ။

ယေ။ သဗ္ဗနိဟီနံ၊ အလုံးစုံတို့အောက် နိမ့်ကျသော။ ကာယံ၊ သတ္တဝါ အပေါင်းကို။ ပရိပူရေသုံ၊ ပြည့်စေကုန်ပြီ။ တေ၊ ထို သာဝက-တို့သည်။ ဂန္ဓဗ္ဗကာယံ၊ ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်အပေါင်းကို။ ပရိပူရေသုံ။ ဘော၊ အို....နတ် အမျိုးတို့။ ဣတိ ခေါ၊ လျှင်။ သဗ္ဗေသံ ယေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန် သော။ တေသံ ကုလပုတ္တာ နံ၊ တို့၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရသေ့ရဟန်း အဖြစ်သည်။ အ မောဃာ၊ အကျိုးမပြီး အချည်းနှီး မဟုတ်သည်။ ဝါ၊ အကျိုးရှိသည်။ အဝဉ္ဇာ၊ မမြဲသည်။ (အကျိုးကို ဖြစ်စေသည်။) သဗ္ဗလာ၊ အကျိုးနှင့်တကွ ဖြစ်သည်။ သဥဒြယာ၊ အတိုးအပွားနှင့် တကွဖြစ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ [ထိုအမျိုးသားတို့၏ ရဟန်းအဖြစ်သည် အကျိုးရှိလျက် အနှုံးမရှိပဲ အတိုး အပွားဟူသော အမြတ်ထွက်ပါသည်-ဟူလို။] ဣတိ၊ သို့။ (အာမန္တေသိ။) [၃၀၃-၌ ပါသော ဒေဝေ တာဝတိံ သေ အာမန္တေသိ-ပုဒ်သို့ ပြန်လှည့်ပါ။]

၃၂၉။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုအကြောင်းအရာကို။ သရတိ[1]၊ အမှတ်ရတော်မူပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ [ပဠဝသိခ-နတ်

၁။ သရတိ တံ ဘဂဝါတိ။ ။ဤသုတ်တော်နိဒါန်းဌ ပါခဲ့သည့်အတိုင်း ပဠဝသိခ ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်သားသည် တာဝတိံသာ နတ်ပရိသတ်၌ မိမိကြားခဲ့ရသော အကြောင်း အရာကို ပုဗ္ပစဋ-၂၉၄၊ ပဲ့ရိမာနိ ဘန္တေ ဒိဝသာနိ-မှ စ၍ သဗလာ သဥဒြယာ-တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်သည်။

ဆက်ဦးအုံ။ ။တာဝတိံသာ နတ်ပရိသတ်၌ သိကြားမင်းက မြတ်စွာဘုရား၏ ယထာဘူတ-ဂုဏ်တော်ရှစ်ပါးကို ပြောနေစဉ် သနက်မာရ-ဗြဟ္မာမင်း ရောက်လာ၍ မြတ်စွာဘုရား၏ ပညာကြီးကျယ်တော်မူပုံနှင့် စပ်သော ဤဂေါဓိန္ဒ-ဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထုကို တာဝတိံသာနတ်တို့အား ပြောပြပါသည်။ ထိုအကြောင်းအရာကို ပဠဝသိခ-နတ်သား က တာဝတိံသာနတ်ပရိသတ်၌ မိမိကြားခဲ့ရသည့်အတိုင်း မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်

သားကလျှောက်သည်။] ပဋ္ဌသိခ၊ ပဋ္ဌသိခ။ အဟံ။ သရာမိ၊ အမှတ်ရတော်မူ၏။အဟံ၊ သည်။ ဟေန သမယေန၊ ဌ္ဌ။ (ရေကူ-မင်းဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌။) မဟာဂေါဝိန္ဒော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်တော်မူခဲ့ပြီ။ အဟံ။ တေသံ သာဝကာနံ၊ တို့အား။ ဗြဟ္မလောကသဟဗျတာယ၊ ၄ာ။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူခဲ့ပြီ။

ပဋ္ဌသိခ၊ ပဋ္ဌသိခ-နတ်သား။ မေ၊ ၏။ တံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ထို ဗြဟ္မစရိယ-သည်။ (ထို မဟာဂေါဝိန္ဒ-ဗြာဟ္မဏဖြစ်စဉ်က ကျင့်အပ်ခဲ့သော မြတ်သော အကျင့်သည်။) နိဗ္ဗိဒါယ၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခ၌ ငြီးငွေ့ခြင်းငှာ။ ဝါ၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခ၌ ငြီးငွေ့ကြောင်း ဝိပဿနာဉာဏ်အကျိုးငှာ။ နဝ (သံဝတ္ထတိ)၊ မဖြစ်။ ဝိရာဂါယ၊ ဝဋ္ဋ၌ မတပ်မက်ခြင်းငှာ။ ဝါ၊ ဝဋ္ဋ၌ မတပ်မက်ကြောင်း မဂ်အကျိုးငှာ။ နဝ (သံဝတ္ထတိ)။ နိရောဓာယ၊ ဝဋ္ဋ၏ ချုပ်ခြင်းငှာ။ နဝ (သံဝတ္ထတိ)။ ဥပသမာယ၊ ဝဋ္ဋ၏ငြိမ်းအေးခြင်းငှာ။ နဝ (သံဝတ္ထတိ)။အဘိညာယ၊ ဝဋ္ဋကို ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်းငှာ။ ဝါ၊ ဝဋ္ဋကို ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိတတ်သော မဂ်အကျိုးငှာ။ နဝ (သံဝတ္ထတိ)။ သမ္မောဓာယ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှ နိုးသောအားဖြင့် ဝဋ္ဋမှနိုးခြင်းငှာ။ ဝါ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှ နိုးသောအားဖြင့် ဝဋ္ဋမှနိုးကြောင်း မဂ်အကျိုးငှာ။ နဝ (သံဝတ္ထတိ)။ နိဗ္ဗာနာယ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာ။ နဝ (သံဝတ္ထတိ)။ ယာဝ ဗြဟ္မလောကူပပတ္တိယာ ၄ဝ၊ ဗြဟ္မလောကဘ၌ ဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှာသာ။ (သံဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏။) [သစ္စာလေးပါးကို သိနိုင်သော ,ကမ္မဋ္ဌာန်းမပါသောကြောင့် နိဗ္ဗိဒါ-စသော အကျိုးမျှားမဖြစ်။]

ပဋ္ဌသိခ။ မေ၊ ၏။ ဣဒံ ခေါ ပန ဗြဟ္မစရိယံ၊ သည် ကား။ (ငါ ဘုရား မျက်မှောက်ပြုထားအပ်သော ဤ ဗြဟ္မစရိယ-သည်ကား။) ကေန္တ-နိဗ္ဗိဒါယ၊ ကေန်ဝဋ္ဋဒုက္ခ၌ ငြီးငွေ့ခြင်းငှာ။ ဝါ၊ ကေန် ဝဋ္ဋဒုက္ခ၌ ငြီးငွေ့ကြောင်း ဝိပဿနာအကျိုးငှာ ။ပ။ နိဗ္ဗာနာယ၊ ၄ာ။ သံဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဋ္ဌသိခ၊ ခ။ (ယံ၊ အကြင်ဗြဟ္မစရိယသည်။) ကေန္တနိဗ္ဗိဒါယ။ပ။သံဝတ္ထတိ။

ပြီးနောက် "သရတိ တံ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား....အဲဒီအကြောင်းကို မှတ်မိတော်မူပါ သလား"ဟု လျှောက်သည်။

၁။ သရာမဟံ ပဋ္ဌသိခ။ ။ဤစကားတော်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားက ပဋ္ဌသိခ-နတ်သား ပြောအပ်သော အကြောင်းအရာသည် အမှန်အတိုင်း ဖြစ်၏-ဟု ဝန်ခံတော်မူရာ ရောက်၏။ ထို့ကြောင့် ဤသုတ်တော်သည် "ဗုဒ္ဓဘာသိတ-ဘုရားဟော သုတ်တော်"ဖြစ်ပြီဟု မှတ်ပါ။

တံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ထိ ဗြဟ္မစရိယ–ဟူသည်။ ကတမဉ္စ၊ အာဘယ်နည်း။ အရိယော၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကွာသော။ အင္ဂဏိကော၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါ–အစိတ် အပိုင်းရှိသော။ အယမေव မဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်ပင်တည်း။

သေယျထိဒံ၊ ထိ အရိယ အင္ဂဏိက–မဂ်ဟူသည် အာဘယ်နည်း။ (တုနည်း) သေယျထိဒံ၊ ထိ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါတို့ဟူသည် အာဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်းစွာ သိမြင်တတ်သော သဘောလည်းကောင်း။ သမ္မာ သင်္ကပ္ပေါ၊ သမယုတ်တရားတို့ကို နိဗ္ဗာန်အာရုံ၌ ကောင်းစွာ ကြံစိစေတတ် တင်ပေးတတ်သော သဘောလည်းကောင်း။ သမ္မာဝါစာ၊ ကောင်းစွာ ပြောဆိုကြောင်း သဘောလည်းကောင်း။ သမ္မာကမ္မန္တော၊ ကောင်းစွာပြုလုပ်ကြောင်း သဘောလည်းကောင်း။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ ကောင်းစွာ အသက်မွေးကြောင်း သဘောလည်းကောင်း။ သမ္မာဝါယာမော၊ ကောင်းစွာ အားထုတ်ကြောင်း သဘောလည်းကောင်း။ သမ္မာသတိ၊ ကောင်းစွာ အမှတ်ရတတ်သော သဘောလည်းကောင်း။ သမ္မာသမာဓိ၊ စိတ်ကို ကောင်းစွာထားကြောင်း သဘောလည်းကောင်းတည်း။ ပဋ္ဌသိခ။ (ယံ၊ အကြင် ဗြဟ္မစရိယ–သည်။) ကေန္တ နိဗ္ဗိဒါယ။ပ။ သံဝတ္တတိ။ တံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ထိ ဗြဟ္မစရိယ–ဟူသည်။ ဣဒံ ခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ (ဤ အရိယ အင္ဂဏိက–မဂ်ပင်တည်း။)

အမှာ။ ။အယ မေဝ အရိယော–စသည်တို့၏အနက်ကို ဝိနယမဟာဝဂ်၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တန သုတ္တ ဝဏ္ဏနာ၊ သာရတ္ထ (၁၂၀–၁၂၆)ကိုလည်းကောင်း၊ မူလပဏ္ဏာသ၊ ဓမ္မဒါယာဒ သုတ္တဋ္ဌကထာ (၁၀၇)၊ ဋီကာ (၁၉၆–၁၉၇)ကိုလည်းကောင်း ကြည့်၍ပေးပါသည်။ ထို ပဏ္ဏာသ–ဋီကာ၌ သမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့် သမ္မာသတိကို သုဒ္ဓကတ္တု သာဓန၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါကို ဟေတုကတ္တု သာဓန၊ ကြွင်းပုဒ်တို့ကို ကရဏသာဓန ဝစနတ္ထ–ပြုထားပါသည်။

၃၃၀။ ပဋ္ဌသိခ။ ယေ သာဝကာ၊ တို့သည်။ မေ၊ ၏။ သမ္ဗေနသမ္ဗံ။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို။ (သီလ သမာဓိ ပညာ–သိက္ခာ သုံးပါးဖြင့် သိမ်းယူအပ်သော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို။) အာဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ တေ၊ ထို သာဝက–တို့သည်။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါတရား မရှိသော။ (အာသဝေါတရားတို့၏ အာရုံမဟုတ်သော။) စေတောဝိမုတ္တိံ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကိုလည်းကောင်း။ ပညာဝိမုတ္တိံ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ် ပညာကိုလည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်

ထင်ထင် တွေ့မြင်အပ်သော သဘောဟူသော ပစ္စက္ခအတ္တဘောဋ္ဌပင်။ ဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝဋ္ဌပင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရောက်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေနိုင်ကုန်၏။

ယော။ပ။နု အာဇာနန္တိ တေ။ ပဋ္ဌန်း၊ ငါးပါးကုန်သော။ သြရမ္ဘာ-ဂိယာနုံ၊ အောက်ကာမဘုံ၏ အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော။ သံယောဇနာနုံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ သြပပါတိကာ၊ ဥပပါတ် ပဋိသန္ဓေ ရှိကုန်သည်။ ဝါ၊ ဥပပါတ် ပဋိသန္ဓေ နေကုန်သည်။ (ဟုတ္ဝာ။) တတ္ထ၊ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိနော၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံလေ့ရှိကုန်သည်။ တသ္မာ လောကာ၊ ထို ဗြဟ္မာ့လောကမှ။ (ထို ဗြဟ္မာ့ဘုံမှ။) အနာဝတ္တိဓမ္မာ၊ ပြန်လှည့်ခြင်းသဘော မရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။

ယော။ပ။အပ္ပေကစ္စေ၊ အရှိ့သာဝက-တို့သည်။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ သံယောဇနာနုံ၊ တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကြောင့်။ ရာဂဒေါသမောဟာနုံ၊ တို့၏။ တနုတ္တာ၊ နည်းပါးကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သကဒါဂါမိနော၊ သကဒါဂါမ်တို့သည်။ ဟောန္တိ။ သကိဒေဝ၊ တကြိမ်သာ။ ဣမံ လောကံ၊ ဤ ကာမလောကသို့။ (ဤ ကာမဘုံသို့။) အာဂန္တွာ၊ ပြန်လာ၍။ ဒုက္ခဿ၊ တောဟူမက ဝဋ္ဋဒုက္ခ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ ကရိဿန္တိ၊ ပြုနိုင်ကြလိမ့်မည်။

ယော။ပ။တိဏ္ဏံ သံယောဇနာနုံ။ ပရိက္ခယာ၊ ကြောင့်။ သောတာ-ပန္နာ၊ အရိယမဂ်သို့ ရောက်သူတို့သည်။ ဝါ၊ သောတာပန်တို့သည်။ အဝိနိပါတဓမ္မာ၊ အပါယ်လေးပါးတို့၌ ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန် ကျခြင်းသဘော မရှိကုန်သည်။ နိယတာ၊ မဂ္ဂဓမ္မ နိယာမဖြင့် မြဲကုန်သည်။ သမ္ဗောဓိပရာယဏာ၊ အထက်မဂ် သုံးပါးဟူသော အလွန်ရောက်ထိုက်သော တရားရှိကုန်သည်။ ဝါ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးဟူသော လဲလျောင်းရာ ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ပဋ္ဌသိဓ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ သဗ္ဗေသံယေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေသံ ကုလပုတ္တာနံ၊ တို့၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ သည်။ အမောဃာ၊ အကျိုးမပြိုး အချည်းနှီးမဖြစ်။ ဝါ၊ အကျိုးရှိ၏။ အဝဉ္ဇာ၊ မမြဲ။ (အကျိုးကို ပြိုးစေတတ်၏-ဟူလို။) သဖလာ၊ အကျိုးနှင့်တကွဖြစ်၏။ သဉ္ဇာတိယာ၊ အတိုးအပွားနှင့်တကွဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဘဂဝါ။ ဣဒံ၊ ဤ စကားတော်ကို။ (သရာမဟံ ပဋ္ဌသိဓ။ အဟံ တေန သမယေန။ပ။သဉ္ဇာတိယာ-ဟူသော စကားတော်ကို။) အဝေါစ၊ မိန့်တော်

မှုပြီ။ အတ္တမနော၊ မိမိစိတ်ရှိသည်။ (နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သည်။ ဟုတ္တာ။) ပဋ္ဌသိခေါ၊ သော။ ဂန္ဓမ္ဗပုတ္တော၊ ဂန္ဓမ္ဗ-နတ်သားသည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝါ၊ သည်။ ဘာသိတံ၊ မိန့်တော်မူအပ်သော စကား တော်ကို။ အဘိနန္ဒိတ္တာ၊ စိတ်ဖြင့် လွန်စွာနှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္တာ၊ နှုတ်ဖြင့် အဖန်ဖန်ဝမ်းမြောက်၍။ (သာဓု သာဓု-ဟု သာဓုခေါ်၍။) ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္တာ၊ ရှိသေစွာရှိခိုး၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရိုအသေကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။ [မိမိ၏ နေရာ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ ပြန်သွားသည် ဟု-ဆိုလိုသည်။] ဣတိ၊ သို့။ (သုတံ၊ နှာယူမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။) [ဧဝံ မေ သုတံ-မှ သုတံ-သို့ ပြန်လှည့်သည်။]

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်ဖြစ်သော။ မဟာဂေါဝိန္ဒသုတ္တံ၊ မဟာဂေါဝိန္ဒ-
သုတ်တော်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၇-မဟာသမယသုတ္တ

ဒုဝေါ။ ဧကံ မေ သုတံ၊ [မဟာပဒါနသုတ် အစအတိုင်း ပေးပါ။ "မဟာပဒါနသုတ္တံ" နေရာဝယ် "မဟာသမယသုတ္တံ" ဟု ဆိုရံသာထူး၏။] ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ။ သက္ကေသု၊ သက္ကာ-ဟု ဗဟုဝုစ်အမည်ရသော ဇနပုဒ်၌။ ဝါ၊ သက္ကာတိုင်း၌။ [သက္ကာ-ဟု ဗဟုဝုစ်နာမည်ဖြင့် ထင်ရှားသောတိုင်း၌-ဟူလို။] ကပိလဝတ္ထုသို့၊ ကပိလဝတ္ထုမြို့၌။ ဝါ၊ ကပိလဝတ္ထုမြို့၏ အနီးဖြစ်သော။ မဟာဝနေ၊ တောကြီးထဲ၌။ 'မဟာတော'၊ 'မျှားစွာသော။ ဘိက္ခုသံဃနှင့်၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဗ္ဗေဟေव၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ အရဟန္တေဟိ၊ ယခုမှ ရဟန္တာဖြစ်ကုန်သော။ ပဋ္ဌ-မတ္တေဟိ၊ သခ်ျာငါးလီ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ရဟန်းအပေါင်းတရာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူ။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ ဒသဟိ စ လောကဓာတူဟိ၊ ထသောင်းသော လောကဓာတ်တို့မှလည်း။ ဒေဝတာ၊ နတ်ပြဟ္မာတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ 'ယေဘုယ္ယေန'၊ မျှားသောအားဖြင့်။ သန္နိပတိတာ၊ စည်းဝေးရောက်လာကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ (မြတ်စွာဘုရား၏ သက္ကာတိုင်း ကပိလဝတ်မြို့အနီး ဟောကြီးထဲဝယ် ရဟန္တာငါးရာနှင့်အတူ နေတော်မူရာ ထိုအခါ၌။) စတုန်း၊ လေးယောက်ကုန်သော။ သုဒ္ဓါဝါသကာယိကာနံ[1]၊ သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာ-အပေါင်းသို့ ကပ်ရောက်ကုန်သော။ ဝါ၊ သုဒ္ဓါဝါသ-ဘုံ၌ နေကုန်သော။ ဒေဝတာနံ၊ ဗြဟ္မာတို့၏။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ (ကိ။) "အယံ ဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်။ပ။မယမ္ပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ယေန ဘဂဝါ (အတ္ထိ။) တေန၊ မြတ်စွာဘုရားရှိရာ ထိုအရပ်သို့။ ယံနူနမ် ဥပသင်္ကမေယျာမ၊ အကယ်၍သွားကြရပါမူ ကောင်းလေစ့။

၁။ ယေဘုယ္ယေန။ ။မျှားသောအားဖြင့် ရောက်လာကြသည်။ အနည်းဝယ်သော အသည္ဓသတ်ဗြဟ္မာများ, အရူပါဝစရဗြဟ္မာများနှင့် အနီးအပါးဝယ် သမာပတ်ဝင်စားနေကြသော နှတ်ဗြဟ္မာများ မရောက်လာကြပါ။

၂။ သုဒ္ဓါဝါသကာယိကာနံ။ ။သုဒ္ဓါဝါသကာယံ ' ဥပပန္နာ သုဒ္ဓါဝါသကာ-ယိကာ၊ ဤသို့ ဋီကာ၌ သဒ္ဒတ္ထ-ဖွင့်သည်။ အဋ္ဌကထာ၌မူ "သုဒ္ဓါဝါသိနံ"ဟု အဓိပ္ပာယတ္ထ-ဖွင့်ထား၏။

ဥပသက်မိတ္တာ၊ သွားပြီးမှ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပစ္စေကံ၊ အသီးအသီး တပုဒ်စီဖြစ်သော။ ဂါထံ၊ ကို။ ယံနူန ဘာသေ-ယျာမ၊ အကယ်၍ ရွတ်ဆိုကြရပါမူ ကောင်းလေစု။" ဤတို၊ ဤသို့ အကြံ ဖြစ်ပြီ။

၃၃၂။ အထ ခေါ၊ ၌။ (အကြံဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌။) တာ ဒေဝတာ၊ ထို ဗြဟ္မာတို့သည်။ (ပါတုရဟေသုံ-၌ စပ်။) သေယျထာပိ နာम၊ ဥပမာ-မည်သည်ကား။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ (အားကောင်းသော။) ပုရိသော၊ သည်။ သမိဉ္ဇိတံ၊ ကွေးထားအပ်သော။ ပဗ်ဟံ၊ လက်မောင်းကို။ ပသာ-ရေယျ (သေယျထာပိ) ဝါ၊ ဆန့်တန်းလိုက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပသာ-ရိတံ၊ ဆန့်တန်းထားအပ်သော။ ဗာဟံ၊ ကို။ သမိဉ္ဇေယျ (သေယျထာပိ) ဝါ၊ ကွေးလိုက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဧवမေव၊ ဤ၊ အတူပင်။ သုဒ္ဓါ-ဝါသေသု၊ သုဒ္ဓါဝါသ-ဘုံ၌ နေကုန်သော။ ဒေဝေသု၊ ဗြဟ္မာတို့၌။ အန္တရဟိတာ၊ ကွယ်ပျောက်ခဲ့ကုန်သည် (ဖြစ်၍)။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပုရ-တော၊ ရှေတော်၌။ ပါတုရဟေသုံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ (မြတ်စွာဘုရား၏ ရှေတော်သို့ရောက်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။) တာ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုးပြီးမှ။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ် တခုသောအရပ်အဖို၌။ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ ဌိတာ၊ တည်ပြီးသော။ ကော၊ တယောက်သော။ ဒေဝတာ၊ ဗြဟ္မာ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဤမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ (ကိ။) "မဟာသမယော ပဝနသ္မိံ။ပ။ဒက္ခိတာယေ အပရာဇိတ-သုံဃ" ဆိုသော-ဟူ၍။ (အဘာသိ။)

"ပဝနသ္မိံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်၏အနီး ဤတောအုပ်ကြီး၌။ မဟာသမ-ယော၊ မျှားစွာသော နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းသည်။ ဝါ၊ ကြီးကျယ်သော နတ်ဗြဟ္မာအစည်းအဝေးသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ၏။) ဒေဝကာယာ၊ နတ် ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည်။ သမာဂတာ၊ ညီညာဖြဖြ ရောက်လာကြပါပြီ။ (မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်)။ အပရာဇိတာသံ၊ တစုံတယောက်သည် မ-ရှုံးစေအပ် မ-ရှုံးစေနိုင် (မိမိတို့ကား-သာ အောင်အပ် အောင်နိုင်) သော ရုဟန္တာသံဃာကို။ ဒက္ခိတာယေ၊ မျက်မှောက်ထင်ထင် ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ဤမံ ဓမ္မသမယံ၊ ဤ တရားပြည့်အောင်း နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းသို့။ အာဂတာ၊ လာခဲ့ကြကုန်သည်။ အမှု၊ ဖြစ်ပါကုန်၏။"

အထ ခေါ၊ ၌။ (ပထမ-ဗြဟ္မာ၏ ဂါထာရွတ်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။) အပရာ၊ အခြားသော။ ဒေဝတာ၊ ဗြဟ္မာသည်။ပ။

"ကတြ၊ ထို နတ်ပြဟ္မာအပေါင်းတို့ စည်းဝေးရာအရပ်၌။(ထို နတ်ပြဟ္မာ အစည်းအဝေးကြီး၌။)ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန္တာဖြစ်စ ငါးရာသောရဟန်းတို့သည်။ သမာဒဟံသု၊ လောကုတ္တရာသမာဓိဖြင့် မိမိစိတ်ကို ကောင်းစွာ အာရုံ၌ ထားကြပါကုန်ပြီ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥဇုကံ၊ ဖြောင့်မတ်အောင်။ အကံသု၊ ပြုကြပါကုန်ပြီ။ သာရထိ၊ ရထားထိန်းသည် ။(ရထားကို ထိန်းသိမ်းအုပ်ချုပ် မောင်းနှင်သူသည်။) နေတ္တာနိ၊ ကြိုးတို့ကို၊ (အညီအမျှ ကောင်းစွာ သွားနေကြသောမြင်းတို့၌ ချည်ထားအပ်သော ကြိုးတို့ကို။) ဂဟေတ္မာ၊ ကိုင်ရှိသောကိုင်၍။(တိဋ္ဌတိ)ဤဝ၊ တည်နေသကဲ့သို့။ (ဝေ၊ ဤ၊ အတူ။) ပဏ္ဍိတာ၊ လောကုတ္တရာပညာရှိကြသော ငါးရာသောရဟန်းတို့သည်။ ဤန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခုစသား ခြောက်ပါးသောဣန္ဒြေတို့ကို။ ရက္ခန္တိ၊ ဆင်ဥဂုံပေ-ကွာဖြင့် ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်တော်မူကြပါကုန်၏" ။ပ။

"ခီလံ၊ ရာဂ ဒေါသ မောဟ–မည်လျှင်း ငြောင့်တံသင်းကို။ ဆေတ္မာ၊ မင်္ဂလေးရပ်ဖြင့် ပယ်ဖြတ်ပြီး၍လည်းကောင်း။ ပလိဃံ၊ ရာဂ ဒေါသ မောဟ-ခေါ်မည့် တံခါးကျည်ကို။(တံခါးမင်းတုပ်=မင်းတုန်းကို။)ဆေတ္မာ၊မင်္ဂလေး ရပ်ဖြင့် ပယ်ဖြတ်ပြီး၍လည်းကောင်း။ ဣန္ဒခီလံ၊ ရာဂ ဒေါသ မောဟ-တည်းဟူသော တံခါးတိုင်ကို။ ဥဗ္ဘတော၊ မင်္ဂလေးသွယ်ဖြင့် နုတ်ပယ်ပြီး၍ လည်းကောင်း။ အနေဇာ၊ တုန်လှုပ်တတ်သော တဏှာမရှိကုန်သော။ သုဒ္ဓါ၊ ကိလေသာတို့မှ စင်ကြယ်ကြကုန်သော။ ဝိမလာ၊ ကိလေသာအညစ်အကြေး မရှိကုန်သော။ စက္ခုမတာ၊ ဗုဒ္ဓ ဓမ္မ သင်္ဃနှင့် ဒိဋ္ဌ ပညာ ငါးဖြာသော မျက်စိ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုဒန္တာ၊ ကောင်းစွာ ဆုံးမ အပ်ပြီးကုန်သော။ တေ သုသုနာဂါ၊ ရဟန္တာဖြစ်ပြီး၍ မကြွေသေးသော ထို ရဟန္တာငယ်တို့သည်။ စရန္တိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌ အပိတ်အပင် အဆီးအတားမရှိ လှည့်လည်တော်မူနိုင်ကြကုန်၏" ။ပ။

"ယေကေစိ၊ အကြင်အမှုတ်မရှိ အလုံးစုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာ ဟူ၍။ ဂတာသေ[1]၊ ယုံမှားမရှိ ဇယာဘာဏ်ဖြင့် လေးလေးမြတ်မြတ် ဆည်းကပ်ကြကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အပါယဘူမိ၊ အပါယ်လေးဘုံသို့။ နု ဂမိဿန္တိ၊ ရောက်ကြလိမ့်

၁။ ဂတာသေ။ ။ဂတာသေ–၌ ဂတာ-ပုဒ်ရင်း၊ "သေ"ကား "ဂါထာပူရဏ" အကျိုးငှာ လာထားသောနိပါတ်။ ဤကား၌ လောကီ သရဏကို လောကုတ္တရာ သရဏကို နှစ်မျိုးဖြင့် အနက် ယောဇနာပုံ ဖွင့်သော်လည်း ဤ၌ လွယ်ကူအောင် ပေးထားပါသည်။

မည် မဟုတ်။(ရောက်ကြတော့မှာ, မဟုတ်။)မာနသုံ၊ လူ၌ဖြစ်သော။ ဒေဟံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်ပယ်ရသည်ရှိသော်။ ဒေဝကာယံ၊ နတ်အပေါင်းကို။ ဝါ၊ နတ်တို့၏ခန္ဓာကိုယ်ကို။ ပရိပ္ပူရေယျာန္တိ၊ ပြည့်စေကြကုန်လိမ့်မည်။"

ဒေဝတာသန္နိပါတ

၃၃၃။ အထ ခေါ၊ ဌ။ (နတ်ပြဟ္မာမျိုးစုတို့ စည်းဝေးရောက်လာကြရာ ထိုအခါ၌။)ဘဂဝါ ဘိက္ခူ။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ၍ သိစေတော်မူပြီ။ [ဘိက္ခဝေ....ဟု ခေါ်တော်မူ၍ ယောဘုယျေန-စသည်ဖြင့် သိစေတော်မူပြီ။] ဝါ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (ကိုး။) "ဘိက္ခဝေ၊ ဘိက္ခုတို့။ ယောဘုယျေန၊ ဖြင့်။ ဒသသုလောကဓာတုသု၊ တသောင်းသော လောကဓာတ်တို့၌။(တသောင်းသော လောကဓာတ်တို့၏။) ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ တထာဂတံ၊ ငါဘုရားကို လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဒဿနာယ၊ ငှာ။ သန္နိ-ပတိတာ ဟောန္တိ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတိတံ၊ လွန်ပြီးသော။ (အတိတ်ဖြစ်သော။)အဒ္ဓါနံ၊ ကာလဌ်။ အရဟန္တော၊ တထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကွာတော်မူကုန်သော။ ယေပိ တေ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓါ၊ အကြင် ဘုရားရှင်တို့သည်လည်း။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်တော်မူခဲ့ကုန်ပြီ။ (ရှိတော်မူခဲ့ကုန်ပြီ။) ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ မယံ၊ ငါဘုရား၏။ (သန္နိပါတော)သေယျထာပိ၊ နတ်ပြဟ္မာ-အစည်းအဝေးကဲ့သို့။ တေသမ္ပိ ဘဂဝန္တာနံ၊ ထို ဘုရားရှင်တို့၏ လည်း။ တေပရမာယေव၊ ဤ နတ်ပြဟ္မာဟူသော အလွန်ဆုံးအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။(ဤ နတ်ပြဟ္မာ အစည်းအဝေးထက် မပိုလွန်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။) ဒေဝတာ၊ နတ်ပြဟ္မာတို့သည်။ သန္နိပတိတာ၊ စည်းဝေးခဲ့ကြကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနာဂတံ၊ မရောက်လာသေးသော။ (အနာဂတ်ဖြစ်သော။)အဒ္ဓါနံ၊ ဌ။ အရဟန္တော။ ယေပိ တေ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓါ၊ တို့သည်လည်း။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်တော်မူကြလိမ့်မည်။ (ပွင့်တော်မူကြလိမ့်မည်။) ဧတရဟိ၊ ဌ။ မယံ၊ ၏။ (သန္နိပါတော) သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ တေသမ္ပိ ဘဂဝန္တာနံ၊ တို့၏လည်း။ တေပရမာယေव၊ သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ သန္နိပတိတာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

အမှာ။ ။ယခု အခါ ဤ ဘုရားရှင်မှတပါး အခြားဘုရားရှင် မရှိသောကြောင့် ယေပိ တေ ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိ-စသော တတိယ ဝါရ-ကို ဟောတော်မမူ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝကာယာနုံ၊ နတ်ပြဟ္မာ-အပေါင်းတို့၏။ နာမာနိ၊ နာမည်တို့ကို။ အာစိက္ခိဿာမိ၊ မိန့်တော်မူမည်။။ပ။ ကိတ္တယိဿာမိ၊ ကောင်းစွာ ပြောဆိုတော်မူမည်။ ဝါ၊ ကြွေးကြော် ကြေငြာတော်မူမည် ။ပ။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုဏာထ၊ နားစိုက်ကြကုန်။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိ၊ စိတ်၌။ ကရောထ၊ ပြုကြကုန်။ (နှလုံးသွင်းကြကုန်။) ဘာသိဿာမိ၊ ဟောတော်မူမည်။'' ဤတိ၊ ဤသို့။ မိန့်တော်မူပြီ။ ''ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဧဝံ၊ မှန်ပါ။'' ဤတိ ခေါ်ဤသို့ လျှောက်။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ (ဝစနုံ၊ စကားတော်ကို။) ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှု နားထောင်ကြကုန်ပြီ။ (လက်ခံကြကုန်ပြီ။)

၃၃၄။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (ကိုယ်၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း။) [ဤအမေး၏အဖြေကို သုတ်အဆုံး ကျမှ တွေ့ရလိမ့်မည်။]

ယတ္ထ၁၊ အကြင်အကြင် အရပ်တို့၌။ ဘူမ္မာ၊ မြေ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ။ မြေနှင့်စပ်သော တော တောင် သစ်ပင်စသော အရပ်၌ နေကြကုန်သော နတ်တို့သည်။ တဒဿိတာ၊ ထိုတို့ အရပ်ကို မှီကုန်၏။ (မှီ၍ နေကုန်၏။—ဟူလို။ တေဟိ၊ ထိုနတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။) သိလောကံ၊ အကွာရာ ပုဒ်တို့ဖြင့် မှတ်သားအပ်သော စကားအပေါင်းကို။ ဝါ၊ ဂါထာကို။ အနုကဿာမိ၊ လျှောက်စွာ ပြုတော်မူမည်။ (ဖွဲ့တော်မူမည်။)

ယေ၊ အကြင် ရဟန်းတို့သည်။ ဂိရိဂဗ္ဘရံ၊ တောင်ဝှမ်းကို။ သိတာ၊ မှီနေကုန်၏။ (တေ၊ တို့သည်။) ပဟိတတ္တာ၊ ကိုယ်နှင့်အသက်မငဲ့ကွက်ပဲ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိကုန်၏။ သမာဟိတာ၊ အာရုံ၌ ကောင်းစွာထားအပ်သော စိတ်ရှိကုန်၏။ [ဂိရိဂဗ္ဘရံ သိတာ—ဖြင့် ဝိဝေကာဝါသ၊ ပဟိတတ္တာ

၁။ ယတ္ထ ဘူမ္မာ။ ။ယတ္ထ ယတ္ထ—ဟု ဗိန္ဓုံ-ဖြင့် ဆိုလိုလျက် တပုဒ်ကျေနေသည်။ ဋီကာ၌ အာမေဋိတလောပ (အာမေဋိတ်ကျေနေသည်) ဟု မိန့်၏။ အတ္ထတ္ထပင်။ ဘူမ္မာတိ ဘူမိပဋိမဋ္ဌနိဝါသာ (မြေနှင့်စပ်သော တော တောင် သစ်ပင်စသော အရပ်တို့၌ နေကြသော နတ်များ။)—ဋီကာ။ ဘူမ္မစိုးတို့သည်—ဟု အလွယ်ဆိုပါ။ [သစ်ပင်၌ နေကြသော ရုက္ခစိုးများလည်း ၎င်း ဘူမ္မစိုး၌ ပါဝင်ကြသည်။]

၂။ သိလောကမနုကဿာမိ။ ။ထိုနတ်တို့နှင့်တကွ ဂါထာဖွဲ့မည် ဟူသည် ထိုနတ်တို့နှင့်စပ်သော အကြောင်းအရာများကို (အမည်, ဂေါတ္တ, ဌာန-များကို) ဂါထာဖွဲ့တော်မူမည်-ဟု ဆိုလိုသည်။ [တေဟိ သဒ္ဓိံ သိလောကနေကဿာမိတိ အဓိပ္ပာယော။—ဋီကာ။]

သမာဟိတာ-ဖြင့် ဘာဝနာနုယောဂ-ကို ပြုတော်မူ၏။] ပုထူ၊ ငါးရာတိုင်အောင် မြားမြောင်လွှစ်စာ ရဟန္တာ ဖြစ်ကုန်သော ထိုရဟန်းတို့သည်။ သီဟာဝ၊ ခြေသော့်တို့ကဲ့သို့။ သလ္လီနာ၊ တပါးတည်း ကိန်းအောင်းတော်မူကြကုန်၏။ [တပါးတည်း မဟုတ်သော်လည်း ဝိဝေက-ဖြစ်သောကြောင့် သလ္လီနာ-ဟု မိန့်တော်မူသည်။] လောမဟံသာ ဘီသမ္ဘုနော၊ ကြက်သီး မွေးညင်းထခြင်းကို လွှမ်းမိုးနိုင်ကုန်၏။ သြဒါတမနသာ၊ အရဟတ္တ မဂ်ကိုရသဖြင့် နှစ်စိတ်ကြည်လင် ဖြူစင်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုဒ္ဓါ၊ စိတ်ရောကိုယ်ပါ စင်ကြယ်တော်မူကြကုန်၏။ ဝိပ္ပသန္နာ၊ အရိယာမဂ်တည်းဟူသော ကြည်လင်ခြင်းဖြင့် ထူးကဲစွာ ကြည်လင်ကြကုန်၏။ အနာဝိလာ၊ ကိုလေသာ အနောက်အကျူ မရှိကြကုန်။

သာဝကေ၊ ဟောဖော်ညွှန်ပြ မြတ်ဓမ္မကို အားရပုံသေ လိုက်နာ၍ နေကုန်သော။ ဝါ၊ အရိယသာဝက-အစစ် ဖြစ်ကုန်သော။ သာသနေ၊ သီလသမာ,ပညာသုံးရပ် သာသနာတော်မြတ်၌။ ရတေ၊ မွေ့လျော်ကုန်သော။ ဘိယျော ပဠာသတေ၊ ကိုယ်တော်မြတ် အပါအဝင် ငါးရာထက် ပိုလွန်သော ရဟန္တာတို့ကို။ ဥ,တ္တာ၊ ဒီဗွစက္ခု-ဉာဏ်ဖြင့် ကြည့်နိုင်ကြ၏ဟု သိတော်မူ၍။ ကာပိလဝတ္ထဝေ၊ ကပိလဝတ်မြို့၏ အနီးဌာ်ဖြစ်သော။ ဝနေ၊ တောအုပ်ကြီးဌာ်။ တတော၊ ရဟန္တာအပေါင်း နတ်ပြဟ္မာ အပေါင်းတို့ စုပေါင်းမိရာ ထိုအခါဌာ်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာမန္တယိ၊ ဒီဗွစက္ခု ဉာဏ်ကိုပြုဖို့ ရှေးရှုမသွေ သိစေတော်မူပြီ။ (ကိ ॥)—

ဘိက္ခဝေါ၊ ဘိက္ခုတို့။ ဒေဝကာယာ၊ နတ်ပြဟ္မာ အပေါင်းတို့သည်။ အတိက္ကန္တာ၊ ရှေးရှုတက်လာကြကုန်ပြီ။ တေ၊ ထို နတ်ပြဟ္မာအပေါင်းတို့ကို။ ဝိဇာနာထ၊ ဒီဗွစက္ခု အတိညာဉ်ဖြင့် ကြည့်လျက် သိကြကုန်လော့။ ဣတိ (အာမန္တယိ)။ တေ စ၊ ထို ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ သာသနံ၊ သတိပေး နှိုးဆော်အပ်သော အဆုံးအမတော်ကို။ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍။ အာတပ္ပံ၊ ဒီဗွစက္ခုဉာဏ်ဖြစ်ဖို့ရန် ဝီရိယကို။ အကရုံ၊ ပြုကြကုန်ပြီ။

တေသံ၊ ထို ရဟန်းတို့၏ (သန္ဓာန်၌။) အမနုဿာနံ၊ လူနှင့်တူစွာ နတ်ပြဟ္မာတို့ကို။ ဒဿနံ၊ မြင်နိုင်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဉာဏံ၊ ဒီဗွစက္ခုဉာဏ်သည်။ ပါတုရဟု၊ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်လေပြီ။ (တေသု၊ ထို ရဟန်းတို့တွင်။) အပ္ပေကေ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။ သတံ၊ နတ်ပြဟ္မာပေါင်း တရာ

ကိုလည်းကောင်း။ (အပ္ပေကေ။) သဟာယံ၊ နတ်ဗြဟ္မာပေါင်း တထောင်ကို လည်းကောင်း။ အတ၊ ထို့ဖြင့်။ (အပ္ပေကေ။) သတ္တာရိ (သဟာယံ)၊ နတ်ဗြဟ္မာပေါင်း ခုနှစ်ထောင်ကိုလည်းကောင်း။ အဒ္ဒက္ခုံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ဖြင့် မြင်ကုန်ပြီ။

ကေ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။ သဟာယာနံ၊ တထောင် ကုန်သော။ အမနုဿာနံ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့၏။ သတံ၊ တရာကို။ (တနည်း) သဟာယာနံ အမနုဿာနံ သတံ၊ နတ်ဗြဟ္မာပေါင်းတသိန်းကို။ အဒ္ဒသုံ၊ ပြင်ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကေ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။ အနန္တံ၊ အဆုံး အပိုင်းအခြား မရှိအောင် မြားမြောင်လှစွာ နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းကို။ အဒ္ဒက္ခုံ။ သဗ္ဗာ ဒိသာ၊ အရပ်မျက်နှာ အားလုံးတို့သည်။ ဖုဋာ၊ နတ် ဗြဟ္မာတို့က ဖြန့်ထားအပ်ကုန်သည်။ ဝါ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့ဖြင့် ပုံ့နှံ့ ပြည့်နေ ကုန်သည်။ အဟုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

တဋ္ဌ သဗ္ဗံ၊ ရဟန်းတပါးစီ တပါးစီမြင်အပ်သော ထို အလုံးစုံသော နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းကိုလည်း။ အဘိညာယ၊ ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ ဝဝတ္ထိတ္ဝာန၊ ပိုင်းခြား မှတ်သားတော်မူပြီး၍။ စက္ခုမာ၊ ဗုဒ္ဓဧမ္မ သမန္တနှင့် ဒိဗ္ဗပညာ ငါးဖြာသော စက္ခုရှိတော်မူသော။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တတော၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့ စည်းဝေးရောက်လာ ထိုအခါ၌။ သာသနေ၊ ၌။ ရတေ၊ ကုန်သော။ သာဝကေ၊ တို့ကို။ အာမန္တယိ၊ ပြီ။ (ကိုး။)–

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝကာယာ၊ တို့သည်။ အဘိက္ကန္တာ၊ ကုန်ပြီ။ ဟေ၊ တို့ကို။ ဝိဇာနာထ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့် စူးစူးစိုက်စိုက် သိလိုက်ကြ (ကြည့် လိုက်ကြ) ကုန်လော့။ ယေ၊ ယင်း နတ်ဗြဟ္မာတို့ကို။ ဝေ၊ သင်တို့အား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဂိရုဟိ၊ ဂါထာစကားတို့ဖြင့်။ အနုပုဗ္ဗသော၊ ရောက် လာသော အစဉ်အားဖြင့်။ ကိတ္တယိဿာမိ၊ ကောင်းစွာထုတ်ဖော် မိန့် တော်မူမည်။

၃၃၅။ သတ္တသဟာသာ၊ ခုနှစ်ထောင် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ ခုနှစ်ထောင် အရေအတွက်ရှိကုန်သော။ [သတ္တာ+သဟာသာနိ သခ်ၨယ (အရေအတွက်အားဖြင့်) ဣတိ သတ္တသဟာသာ။–ဋီကာ။] ဘုမ္မာ၊ မြေ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ဘုမ္မစိုး ရှက္ခစိုးဖြစ်ကုန်သော။ ကာပိလ ဝတ္ထု၊ ကပိလဝတ်မြို့ကို မှီ၍ဖြစ်ကုန်သော။ (မှီ၍နေကုန်သော။) ဣဒ္ဓိမန္တော၊ နတ် တို့၏ ကန့်ခိုးရှိကုန်သော။ ဇုတိမန္တော၊ နတ်တို့၏ အာနုဘော်ရှိကုန်သော။

(တနည်း) ဣဒ္ဓိမန္တော[1]၊ တန်ခိုးအာနုဘော် ရှိကုန်သော။ ဇုတိမန္တော၊ အရောင်အလင်းရှိကုန်သော။ ဝဏ္ဏဝန္တော၊ လှပသော ကိုယ်အဆင်း ရှိကုန်သော။ ယသဿိနော[2]၊ မျိုးသော အခြံအရံရှိကုန်သော။ ဝါ၊ မျိုးသော ခြေရံသင်းပင်း ကျော်စောခြင်း ရှိကုန်သော။ တေ ယက္ခာ၊ ထိုယက္ခ-နတ်မျိုးတို့သည်။ [ယက္ခ-အနွယ်ဝင် နတ်မျိုး-ဟူလို။] မောဒမာနာ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ကုန်လျက်။ ဝနံ၊ ဤ မဟာဝုန်တောသို့။ [သာမည-ကုံ။] ဘိက္ခူနံ[3]၊ တို့၏။ သမိတိံ၊ အနီးအပါးသို့။ [ဝိသေသ-ကုံ။ သမိတိ-သဒ္ဒါ သမီပ-အနုက်ဟော။] အဘိက္ကာမုံ၊ ဖူးမြင်ဖို့ရုံ ရောက်လာ[4]ကြကုန်ပြီ။

(တနည်း)[5] မောဒမာနာ၊ ကုန်လျက်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ သမိတိံ၊ အပေါင်းကို။ (ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ဖို့ရာ)။ ဝနံ၊ ဤ မဟာဝုန်တောသို့။ အဘိက္ကာမုံ၊ ရောက်လာကြကုန်ပြီ။

(တနည်း)[6] ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ သမိတိံ၊ ပေါင်းစု စည်းဝေးရာဖြစ်သော။ ဝနံ၊ ဤ မဟာဝုန်တောသို့။ အဘိက္ကာမုံ၊ ရောက်လာကြကုန်ပြီ။ [နောက်နောက် ဂါထာမျိုးခွဲ ဤသို့ အပြည့်အစုံပေးပါ။ ထူးရာခွဲသာ ရေးမည်။]

ဆ သဟာသာ၊ ခြောက်ထောင် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ ခြောက်ထောင် အရေအတွက်ရှိကုန်သော။ ဟေမဝတာ၊ ဟိမဝန္တာ၏

၁။ ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော။ ။ဣဒ္ဓိမန္တောတိ ဒိဗ္ဗဣဒ္ဓိယုတ္တာ။ ဇုတိမန္တောတိ အာနုဘာဝသမ္ပန္နာ၊ —အဋ္ဌကထာ။ ဣဒ္ဓိမန္တောတိ ဝါ (အဋ္ဌကထာမှ တနည်း) မဟာနုဘာဝါ။ ဇုတိမန္တောတိ မဟာပ္ပဘာ။—ဋီကာ။

၂။ ယသဿိနော။ ။ပရိဝါရသမ္ပန္နာ။-အဋ္ဌကထာ။ ယသဿိနောတိ , မဟာပရိဝါရာ စေဝ ပတ္ထဒ္ဓဂိတ္တိသဒ္ဒါ စ။—ဋီကာ။

၃။ ဘိက္ခူနံ သမိတိ ဝနံ။ ။ဣမံ မဟာဝနံ ဘိက္ခူနံ သန္နိကံ , (ဘိက္ခူနံ ဒဿနာယ) အာဂတာ။ [သမိတိ-ကို သန္နိကံ-ဟု ဖွင့်သောကြောင့် သမိတိ-သဒ္ဒါသည် သမီပ-အနုက်ဟောတည်း။]

၄။ တနည်း။ ။အထ ဝါ သမိတိန္တိ သမ္ဘဟံ၊ ဘိက္ခုသမ္ဘဟံ ဒဿနာယ အာဂတာတိပိ အတ္ထော။ ဤအလို သမိတိ-သဒ္ဒါသည် သမ္ဘဟ-အနုက်ကိုဟော၏။ ဒဿနာယ-ဟု ပါဌသေသ-ထည့်ပါ။

၅။ တနည်း။ ။ဟုန်စည် ၃၃ ဂုဏ်(အဋ္ဌကထာ (၂၀၁)၌ "မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ ဘိက္ခူနံ သမိတိ ဝနန္တိ ဟဒ္ဒတုဋ္ဌစိတ္တာ ဘိက္ခုသံဃသမိတိ (စုဝေးသော ရဟန်းအပေါင်းရှိသော။) ဣမံ မဟာဝနံ အာဂတာတိ အတ္ထော" ဟု လည်းကောင်း၊ ဋီကာ၌-"ဘိက္ခုသံဃော သမိတောဝ သန္ဓိပတိတော ဣတောတိ ဘိက္ခုသံဃသမိတိ၊ ဣမံ ဝနံ" ဟုလည်းကောင်း သမိတိ-နှင့် ဝနံ-ကို အရတ်ဖွင့်လိမ့်မည်။

အနီးဌာ်ဖြစ်သော တောင်ဌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ဟိမဝန္တာ၏ အနီးဖြစ်သော တောင်ဌနေကုန်သော။ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော၊ မတူထူးခြား ကဲ့ပြားသော သဘောရှိသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ဝါ၊ အမျိုးမျိုးကဲ့ပြားသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ဣဒ္ဓိမန္တော။ပ။ ယသသိနော။ ယက္ခာ၊ တို့သည်။ မောဒမာနာ ။ပ။အာဘိဏ္ဍာမုံ။

တိသဟာသာ၊ သုံးထောင် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ သုံးထောင် အရေအတွက်ရှိကုန်သော။ သာတာဂိရာ၊ သာတာဂိရ–တောင်ဌ ဖြစ်ကုန်သော။ (နေကုန်သော။) နာနတ္တဝဏ္ဏိနော။ပ။ ယသသိနော။ ယက္ခာ မောဒမာနာ။ပ။ အာဘိဏ္ဍာမုံ။

ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ သောဌသသဟာသာ၊ တသောင်းခြောက်ထောင် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ တသောင်းခြောက်ထောင် အရေအတွက် ရှိကုန်သော။ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော။ပ။ ယသသိနော။ တေ ယက္ခာ၊ တို့သည်။ [ဣဒ္ဓေတေ–မှ တေ–ကို ယူ၍ပေးသည်။]။ပ။ အာဘိဏ္ဍာမုံ။

ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ ကုန်သော။ဝေသာ–မိတ္တာ၊ ဝေသာမိတ္တ–တောင်ဌ ဖြစ်ကုန်သော။ (နေကုန်သော။) နာနတ္တ–ဝဏ္ဏိနော။ပ။ ယသသိနော ယက္ခာ ။ပ။ အာဘိဏ္ဍာမုံ။ [နှုတ်တက်အောင် အနက်ဆိုပါ။]

ကုမ္ဘီရော၊ ကုမ္ဘီရ–နတ်သည်။ ရာဇဂဟိကော၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၏ အနီးဌာ်ဖြစ်၏။ ဝေပုလ္လံ၊ ဝေပုလ္လ–တောင်သည်။ အာသ၊ ထို ကုမ္ဘီရ–နတ်၏။ နိဝေသနံ၊ အမြဲနေရာဖြစ်၏။ နံ၊ ထို ကုမ္ဘီရ–နတ်ကို။ ဘိယျော၊ အပိုအလွန်နှင့်တကွ။ ယက္ခာနံ၊ ယက္ခ–နတ်မျိုးတို့၏။ သတသဟာသာ၊ တသိန်းသည်။ ပယိရုပါသတိ၊ ဆည်းကပ်ရ၏။ [နံ၊ ကို။ ယက္ခာနံ။ တို့၏။ ဘိယျော သတသဟာသာ၊ တသိန်းကျော်သည်။ ပယိရုပါသတိ၊ ၏။–ဤသို့လည်း ပေးနိုင်၏။] ရာဇဂဟိကော၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၏ အနီးဌာ်နေသော။ ကုမ္ဘီရော၊ ကုမ္ဘီရ–မည်သော။ သောပိ၊ ထို နတ်သည်လည်း။ ဝနံ၊ ဤ မဟာဝန်တော်သို့။ သမိတိ ၊ ရဟန္တာဖြစ်စ သာဝက သစ်လွင် သူတော်စင် အပေါင်းကို။ (ဒဿနာယ၊ မျက်မှောက်ထင်ထင် ဖူးမြင်ဖို့ရာ။) အာဂါ၊ ရောက်လာပြီ။

ဂုဏ်ဖ။ ပုရိမဠ္ဍ ဒီသံ၊ အရှေ့အရပ်ကို။ ဝါ၊ အရှေ့အရပ်ဌ နေသော နတ် အပေါင်းကို။ [စ-သဒ္ဒါအနုက် မရှိ၊ ဂါထာပူရဏ–နိပါတ်။] ဓတရဋ္ဌော၊ ဓတရဋ္ဌ–မည်သော။ ရာဇာ၊ နတ်မင်းသည်။ ပသာသတိ၊ သွန်သင်လမ်းပြ

ဆုံးမ-ရ၏။ သော၊ ထိုဓတရဋ္ဌ-နတ်မင်းသည်။ ဂန္ဓဗ္ဗာနံ[1]၊ အရပ်လေးမျက်နှာရှိ ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်တို့၏။ အဓိပတိ၊ အကြီးအကဲဖြစ်သော။ ယသဿီ၊ မျှားသော အခြံအရံရှိသော။ မဟာရာဇာ၊ နတ်မင်းကြီး တယောက်ပေတည်း။ [နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တွင် တယောက်အပါအဝင်ဖြစ်သည်-ဟူလို။]

(ဝိုင်း) တဿ၊ ထို ဓတရဋ္ဌ-နတ်မင်းကြီး၏။ (ပုတ္တာပိ-ဌ် စပ်။) ဗဟဝေါ၊ မျှားကုန်သော။ ဣန္ဒနာမာ၊ သိကြားမင်း၏ နာမည်ဖြစ်သော ဣန္ဒ-ဟူသော နာမည်ရှိကုန်သော။ [ထို သားအားလုံးကို သိကြားမင်း၏ နာမည်ကိုယူ၍ ဣန္ဒ-ဟုချည်း မှည့်ထားသည်။] မဟတ္တလာ၊ ကြီးသောခွန်အားရှိကုန်သော။ ဣဒ္ဓိမန္တော၊ နတ်တို့၏ တန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဇုတိမန္တော၊ နတ်တို့၏ အာနုဘော်ရှိကုန်သော။ ဝဏ္ဏဝန္တော၊ လှပသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ယသဿိနော၊ မျှားသော အခြံအရံရှိကုန်သော။ ပုတ္တာပိ၊ သားတော်တို့သည်လည်း။ မောဒမာနာ၊ လွန်စွာ ဝမ်းမြောက်ကုန်လျက်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ သမီတိ၊ စည်းဝေးရာဖြစ်သော။ ဝနံ၊ ဤ မဟာဝန်တောသို့။ အဘိက္ကာမုံ၊ ရှေးရှုလာကြကုန်ပြီ။ [နောက်ဂါထာတို့၌ ဤသို့ အပြည့်အစုံပေးပါ။]

တံ ဒက္ခိဏဒ္ဓ ဒိသံ၊ ထို တောင်အရပ်ကို။ ဝါ၊ ထို တောင်အရပ်၌ နေသော နတ်အပေါင်းကို။ ဝိရူဠှော၊ ဝိရူဠှ-မည်သော။ ရာဇာ ပသာသတိ။ သော၊ ထို ဝိရူဠှ-နတ်မင်းသည်။ ကုမ္ဘဏ္ဍာနံ၊ အရပ်လေးမျက်နှာရှိ ကုမ္ဘဏ်နတ်တို့၏။ အဓိပတိ၊ သော။ ယသဿီ၊ သော။ မဟာရာဇာ၊ တည်း။ ပ။

ပစ္ဆိမဒ္ဓ ဒိသံ၊ အနောက်အရပ်ကို။ ဝါ၊ အနောက်အရပ်၌နေသော နတ်အပေါင်းကို။ ဝိရူပက္ခော၊ ဝိရူပက္ခ-မည်သော။ ရာဇာ ပသာသတိ။ သော၊ ဤသည်။ နာဂါနံ၊ အရပ်လေးမျက်နှာရှိ နဂါးတို့၏။ အဓိပတိ။ ပ။

တံ ဥတ္တရဒ္ဓ ဒိသံ၊ ထို မြောက်အရပ်ကို။ ဝါ၊ ထို မြောက်အရပ်၌နေသော နတ်အပေါင်းကို။ ကုဝေရော၊ ကုဝေရ-မည်သော။ ရာဇာ။ ပ။ ဟုသော၊ သည်။ ယက္ခာနံ၊ အရပ်လေးမျက်နှာရှိ ယက္ခ-နတ်တို့၏။ ဝါ၊ နတ်ဘီလူးတို့၏။ အဓိပတိ။ ပ။

---

[1]။ ဂန္ဓဗ္ဗာနံ အဓိပတိ။ ။ဓတရဋ္ဌ-နတ်မင်းသည် အရှေ့အရပ်၌နေသော နတ်မျှားကို ဆုံးမရသည်-ဟု ဆိုသော်လည်း သူ၏ အခြေအရံဖြစ်သော ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်မျှားကား အရပ်လေးမျက်နှာ ကျွန်းကြီးလေးသွယ်နှင့် အခြံအရံ ကျွန်းငယ်မျှားတို့ ရှိကြ၏။ ထို့ကြောင့်-သူသည် ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်အားလုံး၏ အကြီးအကဲဖြစ်ရကား အရပ်လေးမျက်နှာရှိ ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်မှန်သမျှကိုလည်း ဆုံးမရပေသည်။ [ကုမ္ဘဏ္ဍာနံ အဓိပတိ-စသည်တို့လည်း ဤအတိုင်းသိပါ။]

ပုရိမံ ဒီသံ၊ အရှေ့အရပ်၌။ ဧတရဒ္ဓေါ၊ဧတရဒ္ဓ–နတ်မင်းကြီးသည်လည်း ကောင်း။ ဒက္ခိဏေန၊ တောင်အရပ်၌။ ဝိရူဠ္ဍကော၊ ဝိရူဠ္ဍက–နတ်မင်းကြီး သည်လည်းကောင်း။ ပစ္ဆိမေန၊ အနောက်အရပ်၌။ ဝိရူပက္ခော၊ သည်လည်း ကောင်း။ ဥတ္တရံ ဒီသံ၊ မြောက်အရပ်၌။ ကုဝေရော၊ သည်လည်းကောင်း။ စတ္တာရော[1]၊ လေးယောက်ကုန်သော။ တေ မဟာရာဇာ၊ ထို နတ်မင်းကြီး တို့သည်။ ["ရာဇာနော" ဟု ဆိုလိုလျက် "နော" သဒ္ဒါကျေနေသည်။] သမန္တာ၊ ပတ်ဝန်းကျင်ဖြစ်သော ဝသောင်းသောစကြဝဠာတို့မှ။ (အာဂန္တွာ၊ လာ၍။) စတုရော ဒီသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ၌ရှိသော တောင်ထိပ်တို့၌။ [စတုရော ဒီသာတိ စတ္တသု ဒီသာသု။–ဋီကာ။ သတ္တမီ–အနုက်၌ ပထမာ–သက်ပါ။] ဒဒ္ဒလ္လမာနာ[2]၊ လွန်စွာ ထိန်လင်း တောက်ပကုန်လျက်။ ကာပိလ–ဝတ္ထေ၊ ကပိလဝတ်မြို့၏ အနီးဖြစ်သော။ ဝနေ၊ တောအုပ် ကြီး၌။ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကြကုန်ပြီ။

၃၃၇။ ကုဋ္ဌေဏ္ဍု၊ ကုဋ္ဌေဏ္ဍု–မည်သော နတ်လည်းကောင်း။ ဝိဋ္ဌေဏ္ဍု၊ ဝိဋ္ဌေဏ္ဍု–မည်သော နတ်လည်းကောင်း။ ဝိဋ္ဌုစ္စ၊ ဝိဋ္ဌုစ္စ–မည်သောနတ်လည်း ကောင်း။ သဟ၊ တို နတ်ကျွန်တို့နှင့်အတူ။ ဝိဋ္ဌုဠ္ဍော၊ ဝိဋ္ဌုဠ္ဍ–မည်သော နတ်လည်းကောင်း။ စန္ဒနော၊ စန္ဒန–မည်သောနတ်လည်းကောင်း။ ကာမ–သေဋ္ဌော ဝ၊ကာမသေဋ္ဌ–မည်သောနတ်လည်းကောင်း။ကိန္နဃဏ္ဍု၊ ကိန္နဃဏ္ဍု မည်သော နတ်လည်းကောင်း။ နိဃဏ္ဍု စ၊ နိဃဏ္ဍု–မည်သော နတ်လည်း ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘာယာဝိနော၊ ပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုကို ဖုံးကွယ်တတ်သော မာယာရှိကုန်သော။ ဝဇ္ဇနိကာ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းရှိကုန်သော။ သဌာ၊ ကောက်ကျစ်ကုန်သော။ မာယာ၊ လှည့်ပတ်တတ်သော မာယာရှိ ကုန်သော။ [ဤပုဒ်တို့ကို ဒါသာ၌ ဝိသေသန–စပ်ပါ။ မာယာ+ယေသံ+ အတ္ထိတိ မာယာ။–ဋီကာ။] တေသံ၊ ထို နတ်မင်းကြီးတို့၏။ ဒါသာ၊ ရှစ်

---

[1] စတ္တာရော တေ မဟာရာဇာ။ ။ဤ စကြဝဠာရှိ နတ်မင်းကြီးလေးယောက်သာ မဟာ စကြဝဠာတသောင်းရှိ နတ်မင်းကြီး များလည်း မိမိတို့၏ အခြေအရံဖြစ်သော ကုဋေတသိန်းစီ, ကုဋေတသိန်းစီသော ဂန္ဓဗ္ဗ နတ်ပရိသတ်, ကုမ္ဘဏ်နတ်ပရိသတ်, နဂါးပရိသတ်, ယက္ခ (ဘီလူး) ပရိသတ်တို့နှင့် အတူလာ၍ ကပိလဝတ္ထု တော် ဘုရားမှစ၍ စကြဝဠာတိုက်ခန်းကို ပြည့်စေလျက် တည်နေကြသည်။

[2] ဒဒ္ဒလ္လမာနာ။ ။ဤပုဒ် ရှေ့ပြီးပုံကို ကစ္စည်းဘာသာဋီကာ၊ (၃) အုပ်၊ ၃၇၅၊ ၃၇၆–၌လည်းကောင်း၊ မောဂ္ဂလ္လာန်နိဿယသစ် (၃) အုပ်၊ ၂၄၇–၌ လည်းကောင်း ပြုလေးပြီ။

ယောက်သော နတ်ကျွန်တို့သည်။ အာဂုံ၊ ရဟန်းအပေါင်း စည်းဝေးနေရာ ကပိလဝတ်မြို့အနီး တောအုပ်ကြီးသို့ လာကြကုန်ပြီ။

ပနာဒေါ၊ ပနာဒ-နတ်မင်းလည်းကောင်း။ သြပမညော စ၊ သြပမည-နတ်မင်းလည်းကောင်း။ ဒေဝသူတော၊ နတ်တို့၌ ထင်ရှားသည့် နတ်ရထားထိန်းဖြစ်သော။ မာတလိ စ၊ မာတလိ-နတ်မင်းလည်းကောင်း။ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ဂန္ဓဗ္ဗ - နတ်မျိုးဖြစ်သော။ စိတ္တသေနော စ၊ စိတ္တ - နတ်မင်း, သေန-နတ်မင်း, စိတ္တသေန-နတ်မင်းလည်းကောင်း။ နဠော ရာဇာ၊ ကျူးထရံသည် နတ်မင်းလည်းကောင်း။ ဇနေသုတော၊ လူ၌အကြီးအကဲဖြစ်ခဲ့သော ဇန-ဝသဘ-နတ်မင်းလည်းကောင်း။ ပဇ္ဇုသိခေါ စ၊ ပဇ္ဇုသိခ-နတ်မင်းလည်းကောင်း။ တိမ္ဗရူ၊ တိမ္ဗရု-နတ်မင်းကြီးလည်းကောင်း။ သူရိယဝစ္ဆသာ၊ တိမ္ဗရု-နတ်မင်းကြီး၏သမီးဖြစ်သော သူရိယဝစ္ဆသာ-နတ်သမီးလည်းကောင်း။

(ဤတို၊ ဤသို့။) ဧတေ စ၊ ဤ နာမည်တပ်လျက် ဆိုအပ်ခဲ့သော ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်မင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ သဟ ရာဇာတိ၊ ဤ ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်မင်းတို့နှင့်အတူ။ အညေ၊ အခြားကုန်သော။ ဂန္ဓဗ္ဗာ၊ ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်မျိုး ဖြစ်ကုန်သော။ ရာဇာနော စ၊ မျှားစွာသောနတ်မင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ မောဒ-မာနာ၊ လွန်စွာဝမ်းမြောက်ကုန်လျက်။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ သမိတိံ၊ စည်းဝေး ရာဖြစ်သော။ ဝနံ၊ ဤ မဟာဝန်တောသို့။ အဘိက္ကာမုံ၊ ရှေးရှုလာကြကုန်ပြီ။

၃၃၀။ အထ၊ ထို နတ်မျှားအပြင်။ နာဂသာ၊ နာဂသ-ရေအိုင်၌နေ ကုန်သော။ နာဂါ၊ နဂါးတို့သည်လည်းကောင်း။ ဝေသာလာ၊ ဝေသာလီ မြို့၌ နေကုန်သော။ ဝါ၊ ဝေသာလီမြို့အနီး ရေအိုင်၌နေကုန်သော။ (နာဂါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။) သဟ တစ္ဆကာ၊ တစ္ဆက-နဂါးမင်း၏ ပရိသတ်နှင့်အတူ။ အာဂုံ၊ လာကြကုန်ပြီ။ [တစ္ဆက-သည် နဂါးမင်းတဦးဖြစ်၏။] ကမ္ဗလဿတရာ၊ မြင်းမိုရ်တောင်ခြေ၌ နေကုန်သော ကမ္ဗလ - နဂါး, အဿတရ-နဂါးတို့သည်လည်းကောင်း။ [ဤ နဂါးနှစ်ဦးကား အလွန်တန်ခိုးကြီးသတတ်။] ပါယာဂါ၊ ပယာဂ-ဆိပ်ကမ်း၌ နေကြသော် နဂါး တို့သည်လည်းကောင်း။ သဟ ဉာတိဘိ၊ ဆွေမျိုးတို့နှင့်အတူ။ အာဂုံ၊ လာကြကုန်ပြီ။

၁။ စိတ္တသေနော စ ဂန္ဓဗ္ဗော။ ။စိတ္တော စ သေနော စ စိတ္တသေနော စ စိတ္တသေနော-ဟု သုံးပုဒ် ကေသောသ်-ပြုထားသည်။ ဤ နတ်မင်းများသာမက ပနာဒ-မှ စ၍ သူရိယဝစ္ဆသာ-တိုင်အောင် ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်မျိုးချည်း ဖြစ်ကြသည်။

ယသသိနော၊ မျှားသော အခြံအရံရှိကုန်သော။ ယာမုနာ၊ ယမုနာ-မြစ်ဌာနေသော ၊ နဂါးတို့သည်လည်းကောင်း။ ဓတရဋ္ဌာ၊ ဓတရဋ္ဌ-နဂါး မျိုးနွယ် ဖြစ်ကုန်သော။ နာဂါ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အာဂူ၊ လာကြကုန်ပြီ။ ရောဝဏော၊ ရောဝဏ်မည်သော။ မဟာနာဂေါ[1]၊ ဆင်ပြောင်ကြီး ဖြစ်သော။ သော ပိ၊ တို့ နတ်သားသည်လည်း။ သမိတိ၊ ရဟန်းတို့၏ စည်းဝေးရာဖြစ်သော။ ဝန်၊ ဤ မဟာဝန်တောသို့။ အာဂါ၊ လာပြီ။

ယေ၊ အကြင် ဂဠုန်တို့သည်။ နာဂရာဇေ၊ ကမ္ပလ အဿတရ-တို့မှ ကပါး အခြားသော နဂါးမင်းတို့ကို။ သဟသာ၊ အနှိုင်အထက် နှိပ်စက်၍။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ယူနိုင်ကုန်၏။ (ဖမ်းယူနိုင်ကုန်၏။) ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်ဌာဖြစ်သော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိကုန်သော။ ဒ္ဝိဇာ၊ ဒ္ဝိဇ-မည်ကုန်သော။ (အမိဂမ်းမှတကြိမ် ဥအိမ်မှတကြိမ် နှစ်ကြိမ်ဖွားမြင်ရသဖြင့် ဒ္ဝိဇ-မည်ကုန်သော။) ပက္ခိ၊ အတောင်ရှိကုန်သော။ ဝိသုဒ္ဓစက္ခူ၊ ယူဇနာတရာ, တထောင်အတွင်းဌာနနေ နဂါးတို့ကို မြင်နိုင်သည့် စင်ကြယ်သော မျက်လုံးရှိကုန်သော။ တေ၊ ထို ဂဠုန်တို့သည်။ ဝေဟာယသာ၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ (ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်။) ဝန်၊ ရဟန်းများစည်းဝေးနေရာ ဤ မဟာဝန်တောသို့။ အဗ္ဘုပဂ္ဂာ၊ ကောင်းစွာ ရောက်လာကြကုန်ပြီ။ စိတြာသုပဏ္ဏာ[2] ဣတိ၊ စိတြာသုပဏ္ဏာ ဟူကုန်၏။ ဝေသိ[3]၊ ထို ဂဠုန်တို့၏။ နာမံ၊ နာမည်ပေတည်း။

တဒါ၊ နဂါး ဂဠုန်တို့ မဟာဝန်တောသို့ ရောက်လာကြရာ ထိုအခါ ဤ။ နာဂရာဇာနံ၊ နဂါးမင်းတို့၏။ (သုပဏ္ဏတော၊ ဂဠုန်အပေါင်းမှ။) အဘယံ၊ ဘေးမရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ (ဘာဝပ္ပဓာန, ဘာဝလောပ-ကြံပါ။) ဝါ၊ ဘေးကင်းခြင်းသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ပုဒ္ဓေါ၊ သည်။ သုပဏ္ဏတော၊ မှ။ (နာဂရာဇာနံ၊ တို့၏) ခေမံ၊ ဘေးမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ (ဘေးကင်းခြင်းကို။) အကာသိ၊ ပြုတော်မူပြီ။ ,သဏ္ဌာဟိ၊ သိမ်မွေ့ ချိုသာကုန်သော။ ဝါစာဟိ၊ စကားတို့ဖြင့်။ ဥပဝဋ္ဌယန္တာ၊ အနီးသို့ကပ်၍ ခေါ် ဝေါ် ခပြောဆိုကုန်လျက်။ (ရင်းရင်းနှီးနှီး နှုတ်ဆက်ကုန်လျက်။) နာဂါ၊

---

[1] မဟာနာဂေါ။ ။မဟာနာဂေါ-ဟု ဆိုသော်လည်း တကယ် တိရစ္ဆာန်ဆင်မဟုတ်ပါ၊ သကြားမင်းစီးလိုသောအခါ ဆင်ပြောင်ကြီးအသွင် ဖန်ဆင်းပေးရသော နတ်သားတည်း။ အကျယ်ကို ဓမ္မပဒဋ္ဌကထာ, မဃဝတ္ထု-၌ ကြည့်ပါ။

[2] စိတြာ သုပဏ္ဏာ။ ။ဆန်းကြယ်သော အတောင်ရှိသောကြောင့် "စိတြာ" ဟု နာမည် တွင်၏။ ကောင်းသော အတောင်ရှိသောကြောင့် "သုပဏ္ဏာ" နာမည် တွင်သည်။ [စိတြသုပဏ္ဏာ"တိ နာမံ (ကသ္မာ) ဝိစိတြဲသုန္ဒရပတ္တ ဝန္ဓတာယ။-ဋီကာ။]

နဂါးတို့သည်လည်းကောင်း။ သုပဏ္ဏာ၊ ဂဠုန်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ သရဏံ၊ ဆည်းကပ် အားကိုးမှီကို။ [အက်သု၊] ပြုကုန်ပြီ။ ။ ။ ။ ၃၃၉။ ဝဇိရဟတ္ထောနှ၊ လက်၌ ဝဇိရစိန် လက်နက်ရှိသောသိကြားသည်။ ဇိတာ၊ အောင်အပ် နိုင်အပ်ဖူးကုန်သော။ [တချိန်က အသုရာနှင့် တာဝတိ-သာနတ်တို့ စစ်ဖြစ်ကြရာဝယ် သိကြားမင်းက နိုင်ဖူးသည်။] သမုဒ္ဒံ၊ သမုဒ္ဒရာ ကို။ [သိတာ၊] မြို့နေကုန်သော။ ဝါသဝသား၊ သိကြားမင်း၏။ [တော-ကို အသုရာ-နှင့် တွဲ၍ပေးမည်။] ဘာတရော၊ ညီ [အစ်ကိုတော်စပ်ကုန်သော။ [တကယ်ညီ အစ်ကို တော်သည်မဟုတ်။ ဝေပစိတ္တိ-အသုရာမင်း၏ သမီးဖြစ်သော သုဇာတာနှင့်စပ်၍ ယောက်ဖ ဖြစ်ကုန်သော-ဟု ဆိုလိုသည်။] ဣဒ္ဓိမန္တော၊ နတ်တို့၏ တန်ခိုးရှိကုန်သော။ ယသဿိနော၊ မျိုးသော အခြံအရံ အကျော်အစော ရှိကုန်သော။ တော အသုရာ၊ ဤ အသုရာတို့သည်။ (အာဂုံ၊ လာကြကုန်ပြီ။)

ကာလကဉ္ဇာ၊ ကာလကဉ္ဇာ-အသုရာတို့သည်လည်း။ မဟာဘိသ္မာ၊ ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင် ကြီးစွာသော ခန္ဓာကိုယ်ရှိကုန်လျက်။ (ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင် ကြီးစွာသောခန္ဓာကိုယ်ကို ဖန်ဆင်းကုန်လျက်။ အာဂုံ။) [မဟာဘိသ္မာတိ ဘိ သနုကမဟာသရီရာ-ဋ္ဌိကာ။] ဒါနဝေယ္ယာ၊ ဒါနဝေယ္ယ-မည်ကုန်သော။ အသုရာ၊ လေးတော်သား အသုရာတို့သည်။ (အာဂုံ။) ဝေပစိတ္တိ၊ ဝေပစိတ္တိ-အသုရာမင်းသည်လည်း ကောင်း။ သုစိတ္တိ စ၊ သုစိတ္တိ-အသုရာမင်းသည်လည်းကောင်း။ ပဟာရာ-ဒေါ၊ ပဟာရာဒ-အသုရာမင်းသည်လည်းကောင်း။ သဟ၊ ထို အသုရာမင်း တို့နှင့်အတူ။ နမုစိ၊ သတ္တဝါတို့ကို မလွတ်မြောက်စေလိုသော မာရ်နတ် သည်လည်းကောင်း။ (အာဂုံ။)

ဗလိပုတ္တာနံ၊ ဗလိ-မည်သော အသုရာကြီးရဲ့ သားတို့၏။ သတ္ဌု၊ တရာသည်လည်း။ (ဟောတိ။ ရှိ၏။) [ဗလိ-မည်သော မဟာအသုရာမှာ

၁။ ဒဝေပစိတ္တိ သုစိတ္တိ စ ပဟာရာဒေါ။ ။ဤ အဋ္ဌကထာ၌ ဝေပစိတ္တိ အသုရော-စသည်ဖြင့် သာမည-ဖွင့်သော်လည်း "ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္ဒော အာဂတာဂတာနံ အသုရာနံ။-မွေပဒဋ္ဌ-၁၊ ၁၇၆။ ပဟာရာဒေါ အသုရိန္ဒော၊ အံ-၃၊ ၃၀-တို့ကို ထောက်၍ အသုရိန္ဒ၊ အသုရိန်, အသုရာတို့၏မင်း-ဟု ပေးပါသည်။ [မာရ်နတ်နှင့် အတူလာရခြင်း၏အကြောင်းကို အဋ္ဌကထာ၌ကြည့်ပါ။]

၂။ သတ္ဌု ဗလိပုတ္တာနံ။ ။ဗလိ-မည်သော မဟာအသုရာသည် အလွန်သေး ငယ်သော ခန္ဓာကိုယ်ကို ဖန်ဆင်း၍ လာသတတ်။ သူကရွှေဆုံးမှလာ၏။ အခြားနတ် များ၏ နာမည်ကို ပြောနေစဉ် လွန်သွားသောကြောင့် သူ့ကို မပြောလိုက်ရဲ သူ၏

သားပေါင်းတရုရှိသည်။– ဟူလို။] သမ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော သားတို့သည်။ ဝေရောစ နာမကာ၊ မိမိ၏ ဦးရီးဖြစ်သော ရာဟု–အသုရာမင်း၏ "ရာဟု" ဟူသော အမည်ရှိကုန်၏။ (တေ၊ ထို ဝေရောစ–အသုရာတို့သည်။) ဗလိ–သေနံ၊ ဗလိ–မည်သော အသုရာကြီး၏ စစ်တပ်ကို။ သန္ဓယ်တွဲ၊ စုရုံး၍။ ရာဟုဘဒ္ဒံ၊ မြတ်သော ရာဟု–အသုရာမင်းသို့။ ဥပါဂမုံ၊ ချဉ်းကပ်ကြကုန်ပြီ။ (ကိုယ်၊ အဘယ်သို့ သံတော်ဦးတင်လျက် ချဉ်းကပ်ကြကုန်သနည်း။) ဘေ၊ အရှင်ဦးရီးအား။ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းကျိုး ချမ်းသာ မင်္ဂလာသည်။ (ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ။) ဒါနိ၊ ယခု။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ သမိတိ၊ သော။ ဝနံ၊ မဟာဝန်တောသို့။ သမယော၊ ဖူးမြင်ဖို့ရန်, သွားချိန်တန်ပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦးတင်လျက် ချဉ်းကပ်ကြကုန်ပြီ။

၃၄၀။ အာပေါစ၊ အာပေါကသိုဏ်းကို စီးဖြန်းခဲ့သဖြင့် အာပေါ–မည်သော။ ဒေဝါ စ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ [နောက်၌ ဤနည်း မှီး၍ သိပါ။] ပထဝီ၊ ပထဝီ–မည်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ တေ–ဇော၊ တေဇော–မည်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်။ ဝါယော၊ ဝါယော–မည်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ တဒါ၊ ရဟန်းအပေါင်း စည်းဝေးနေရာ ထိုအခါ၌။ အာဂမုံ၊ ဖူးမြင်ဖို့ရာ လာကြကုန်ပြီ။ ဝရုဏာ၊ ဝရုဏ–နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဝါရုဏာ ဒေဝါ၊ ဝါရုဏ–နတ်တို့သည်လည်း ကောင်း။ ယသသာ၊ ယသ–နတ်နှင့်။ သဟ၊ အတူ။ သောမော စ၊ သောမ–နတ်သည်လည်းကောင်း။ ယသသိနော၊ မျှားသော အခြံအရံရှိကုန် သော။ မေတ္တာ ကရုဏာ ကာယိကာ၊ မေတ္တာ–ဥပစာရစျာန်, ကရုဏာ–

သားများကိုသာ နာမည်ဖော်သျက် ပြောတော်မူလို၍ "သတ္တေ ဗလိဟုတ္တာနံ" စသည်ကို မိန့်သည်။–ဋီကာ။

၁။ **သမ္ဗေ ဝေရောစ နာမကာ။** ။ဗလိ–မဟာအသုရာ၏ သားများသည် သူတို့၏ဦးရီးဖြစ်သော ရာဟု–အသုရိန်မင်း၏ နာမည်ကိုယူ၍ "ရာဟု" လို့ နာမည်မှည့်ထားကြ၏။ ရာဟု-သည် အသုရိန် (အသုရာတို့၏မင်း) တည်း။ ရာဟု-နှင့် ဝေရောစ-သည် ပရိယာယ်ဖြစ်သည်။

၂။ **အာပေါ စ-စသည်။** ။နတ်ဘဝမရောက်ခင်က အာပေါကသိုဏ်း စသည်တို့၌ ပရိကံပြု၍ ဥပစာရ–စျာန်ကြောင့် ဖြစ်ရသော နတ်တို့ကို "အာပေါ, ပထဝီ, တေဇော, ဝါယော" ဟု ဆိုသည်။ မေတ္တာ–ဥပစာရစျာန်, ကရုဏာ-ဥပစာရစျာန်ကြောင့် နတ်ဖြစ်သူတို့ကို "မေတ္တာကာယိကာ, ကရုဏာကာယိကာ" ဟုဆိုသည်။ [ကာမာဝစရ-ဂုဏသိုလ်စိတ်၌ရှိသော စျာန်ကို "ဥပစာရစျာန်" ဟု ခေါ်၏။]

ဥပစာရုဗျာန်ကြောင့် နတ်အပေါင်းခဲ့ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ မေတ္တာကာယိ-ကာ, ကရုဏာကာယိကာ-မည်ကုန်သော။ ဒေဝါ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အာဂုံ၊ ကုန်ပြီ။

[1] ဒသမာ၊ ဆယ်ယောက်အစုအားဖြင့်။ (ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော။) ဒသ၊ တကျိပ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော၊ မတူထူးခြား ကဲပြားသော သဘောရှိသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ဝါ၊ အမျိုးမျိုး ကဲပြားသော အဆင်းရှိကုန်သော။ [နာနာသဘာဝဝဏ္ဏဝန္တော။-ဋီကာ။] ဣဒ္ဓိမန္တော၊ နတ်တို့၏ တန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဇုတိမန္တော၊ နတ်တို့၏ အာနုဘော်ရှိကုန်သော။ ဝဏ္ဏဝန္တော၊ လှပသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ယသဿိနော၊ မျှားသော ခြွေရုံသင်းပင်း ကျော်စောခြင်းရှိကုန်သော။ ဧတေ ကာယာ၊ ဤ နတ်အပေါင်းတို့သည်။ မောဒမာနာ၊ လွန်စွာဝမ်းမြောက်ကုန်လျက်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ သမီတိ၊ စည်းဝေးရာဖြစ်သော။ ဝနံ၊ ဤ မဟာဝန်တော သို့။ အဘိက္ခာမုံ၊ ရှေးရှုလာကြကုန်ပြီ။ [နောက်ဂါထာများ၌ ဤသို့ အပြည့်အစုံပေးပါ။]

ဝေဏ္ဍုဒေဝါ၊ ဝေဏ္ဍု-မည်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ သဟလိ စ၊ သဟလိ-မည်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အသမာ စ၊ အသမ-မည်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဒုဝေ၊ နှစ်မျိုးကုန်သော။ ယမာ၊ ယမ, ယမက-မည်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ (အာဂုံ။) စန္ဒဿ[2]၊ လ ကို။ (လ၊ ဗိမာန်ကို။) ဥပနိသာ၊ မှီကုန်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ စန္ဒံ၊ လ ကို။ ပုရက္ခတွာ၊ ရှေ့ခံပြု၍။ (ရှေ့, ကထား၍။) အာဂုံ။

သူရိယဿ၊ နေကို။ (နေဗိမာန်ကို။) ဥပနိသာ ဒေဝါ သူရိယံ ပုရက္ခတ္တာ အာဂုံ။ (နက္ခတ္တနိသိတာ၊ နက္ခတ်ကိုမှီသော နတ်တို့သည်။) နက္ခတ္တာနိ၊ နက္ခတ်

၁။ ဒသေတေ ဒသမာ ကာယာ။ ။"ဒသမာ၊ ဆယ်ယောက် အစုအားဖြင့်။ ဒသကာယာ၊ ဆယ်စုသောနတ်တို့၊" ဟူသောစကားတော်အရ အာပေါ-နတ်များ, တေဇော-နတ်များ စသော နာမည်တူအားဖြင့်သာ တကျိပ်ရှိသည်ဟု မှတ်ပါ။ အရေအတွက်အားဖြင့်မူ တရာကျော်ပေလိမ့်မည်။ [နောက်ဂါထာများ၌ ဤနည်းမျိုး သိပါ။]

၂။ စန္ဒဿူပနိသာ ဒေဝါ။ ။လ ကိုအမှီပြု၍ လ ၏ ရှေ့မှ လည်းကောင်း၊ နောက်မှ လည်းကောင်း၊ ဘေးမှ လည်းကောင်း-ပြေးလိုက်ကြသော နတ်ကျွတည်း။ ဤနတ်များသည် အပြေးဝါသနာပါကြ၏။ သူရိယဿူပနိသာ နက္ခတ္တနိသိတာ-တို့၌ လည်း နည်းတူသိပါ။

တို့ကို။ ပုရက္ခတ္တာ၊ ၍။(အာဂုံ။)မန္ဒဝလာဟကာ၊ လေကို လာစေနိုင်သော လေနတ်, ဆီးနှင်းတိမ်တိုက်ကို ဖြစ်စေနိုင်သော တိမ်နတ်, အပူကိုဖြစ်စေနိုင်သော ဥတုနတ်တို့သည်။ အာဂုံ။ ဝဿုန်၊ ဝသု-မည်သော နတ်တို့၏။ ဝါသဝေါ၊ ရှေ့သွားခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ဝါသဝ-မည်သော။ သေဋ္ဌော၊မြတ်သော။ ပုရိန္ဒဒေါ၊ ရှေး လူဖြစ်စဉ်က စွန့်ကြဲပေးကမ်း လူဒါန်းခဲ့ဖူးသော။ သက္ကောပိ၊ သိကြားမင်းသည်လည်း။ အာဂ၊ ဖူးမြင်ဖို့ရာ ရောက်လာပြီ။ပ။

အတ၊ ထိုနတ်များအပြင်။ သဟာဘူဒေဝါ၊ သဟာဘူ-မည်သော နတ်တို့သည်။ အဂ္ဂိသိခါ ဣဝ၊ မီးတောက်မီးလျှံတို့ကဲ့သို့။ ဇလံ၊ ထိန်လင်းတောက်ပကုန်လျက်။ အာဂုံ။ ဥမာပုပ္ဖနိဘာသိနော၊ အောက်မဲညိုပွင့် နှမ်းကြပ်ပွင့်နှင့်တူသော အဆင်းရှိကုန်သော။ အရိဋ္ဌကာ စ၊ အရိဋ္ဌက-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ရောဇာ စ၊ရောဇ-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အာဂုံ။

ဝရုဏာ၊ ဝရုဏ- နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ သဟဓမ္မာ စ၊ သဟဓမ္မ-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။အစ္စုတာ စ၊ အစ္စုတ-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အနေဇကာ၊ အနေဇက-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ သူလေယျရှစိရာ၊ သူဒလယျ-နတ် ရှစိရ-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။အာဂုံ။ ဝါသဝနေသိနော၊ ဝါသဝနေသီ-နတ်တို့သည်လည်း။ အာဂုံ၊ မဟာဝန်တောသို့ လာကြကုန်ပြီ။ ။ပ။

သမာနာ၊ သမာနာ-မည်သော နတ်တို့သည် လည်းကောင်း။ မဟာ-သမာနာ၊ မဟာ သမာနာ-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မာနုသာ၊မာနုသာ-

---

၁။ မန္ဒဝလာဟကာ။ ။လေကိုလာစေနိုင်သော ဝါတဝလာဟက-နတ်၊ ဆီးနှင်းတိမ်တိုက်ကို ဖြစ်စေနိုင်သော အဗ္ဗဝလာဟက-နတ်၊ အပူဥတုကို ဖြစ်စေနိုင်သော ဥဏ္ဏဝလာဟက-နတ်၊ဤဝလာဟက-နတ်အားလုံးကို"မန္ဒဝလာဟက"ဟု ဆိုသည်။ ဝဿာဝလာဟက-မိုးကိုရွာစေနိုင်သော နတ်များလည်း ရှိသေး၏။ ထို နတ်များသည် ပဋ္ဌာန-မိုးနတ်နှင့်တူသောကြောင့် ဤဒ္ဒမဆိုပဲ နောက်ဌ"ထနယံ အာဝ ပဋ္ဌာနော၊ ယော ဒိယာ အာသိဝဿတိ"ဟု ဟောတော်မူလိမ့်မည်။

၂။ ဝဿုန် ဝါသဝေါ။ ။ဝသုဒေဝတာ နာမ ဧကော ဒေဝနိကာယော၊ တေသံ ပုဗ္ဗင်္ဂမတ္တာ ဝါသဝေါ၊ သက္ကော။-ဋီကာ။

၃။ ဇလမဂ္ဂိ သိခါရိုဝ။ ။ဇလံ + အဂ္ဂိသိခါ + ဣဝ-ဟု ပုဒ်ဖြတ်။ ဇလံ-ကို ဇလန္တာ-ဟု အဋ္ဌကထာဖွင့်သည်။ ဇလမဂ္ဂိ-သည်လည်းကောင်း။ သိခါရိုဝ-သည်လည်းကောင်း။ နတ်တို့၏ နာမည်ဟုလည်း ဆိုကြ၏။ ဥမာပုပ္ဖနိဘာသိနော-၏ အဖွင့်ကို ဘာသာဋီကာ-၌ ပြသားပြီ။

နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ မာနုသုတ္တမာ၊ မာနုသုတ္တမာ–နတ်တို့သည်လည်း ကောင်း။ ခိုဠာ ပဒေါသိကာ၊ ခိုဠာပဒေါသိကာ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အာဂုံ။ မနောပဒေါသိကာ၊မနော ပဒေါသိကာ–နတ်တို့သည်လည်း။ အာဂုံ။ [ခိုဠာပဒေါသိကာ, မနောပဒေါသိကာ နတ်တို့ကို သီလကွန်ပါဠိတော် အဋ္ဌ-ကထာ ကေစ္စသဿတဝါဒ–ဌ် ကြည့်ပါ။]

အထ၊ ထိုနတ်တို့အပြင်။ ဟရယော၊ ဟရိ–မည်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အာဂုံ။ ယော၊ အကြင်နတ်တို့သည်။ လောဟိတဝါသိနော၊ လော-ဟိတဝါသီ–နတ်တို့မည်၏။ ဝါ၊ လောဟိတ–အရပ်ဌ် နေလေ့ ရှိကုန်၏။ (တေ) စ၊ ထိုနတ်တို့သည်လည်း။ အာဂုံ။ ယသသိနော၊ မျှားသော အခြံအရံ ရှိကုန်သော။ ပါရဂါ၊ ပါရဂါ–မည်ကုန်သော။ မဟာပါရဂါ၊ မဟာ-ပါရဂါ–မည်ကုန်သော။ ဒေဝါ အာဂုံ။ပ။

သုက္ကာ၊ သုက္ကာ မည်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ကရမ္ဘာ၊ ကရမ္ဘာ–နတ် တို့သည်လည်းကောင်း။ အရုဏာ၊ အရုဏာ–နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ သဟ၊ ထိုနတ်တို့နှင့်အတူ။ ဝေဿနသာ၊ ဝေဿနသ– နတ်တို့သည် လည်း ကောင်း။အာဂုံ။ သြဒါတဂယှာ၊ သြဒါတဂယှ–မည်ကုန်သော။ ပါမောဒ္ဓာ၊ အကြီးအမှူး ပဓာန ဖြစ်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဝိစက္ခဏာဒေဝါ၊ ဝိစက္ခဏ–နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အာဂုံ။

☰ သဒါမတ္တာ၊ သဒါမတ္တ–နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဟာရဂဇာ၊ ဟာရ-ဂဇ–နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ယသသိနော၊ ကုန်သော။ မိဿကာ စ၊ မိဿက–နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ (အာဂုံ။) ယော၊ အကြင်နတ်မင်း သည်။ ဒီသာ၊ အရပ်မျက်နှာတို့ဌ်။ အဘိဝဿတိ၊ မိုးရွာစေနိုင်၏။ သော ပဇ္ဇုန္နော၊ ထို ပဇ္ဇုန်–နတ်မင်းသည်။ ဝါ၊ ကို မိုးနတ်မင်းသည်။ ထနယံ၊ ထစ်ချုန်းလျက်။ အာဂ၊ လာပြီ။ [အာဂါ–ပုဒ်ရင်း၊ ဂါထာဖြစ်၍ ရှည်ပြီးထားသည်။] ။ပ။

ခေမိယာ၊ ခေမိယ–နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ တုသိတာ၊ တုသိတာ–နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ [တုသိတာ ဘုံ၌ နေသော နတ်တို့သည်လည်း ကောင်း။–ဟု ဆိုလိုသည်။] ယာမာ၊ ယာမာ–နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ (ယာမာ–ဘုံ၌နေသော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။)ယသသိနော၊မျှားသော အခြံအရံရှိကုန်သော။ ကဋ္ဌကာ စ၊ ကဋ္ဌက–နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။လမ္မိ–တကာ၊ လမ္မိတက–နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ လာမသေဋ္ဌာ၊ လာမသေဋ္ဌ–

နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဇောတိနာမာ စ၊ တောင်ထိပ်၌ပြုအပ်သော ကျွန်ုပ်ထင်းမီးပုံကဲ့သို့ တောက်ပသောကြောင့် ဇောတိ-အမည်ရှိသော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အာသဝါ၊ အာသာ အမည်ရှိသော နတ်တို့သည် လည်းကောင်း။ [အာသာ ဒေဝတာ ဆန္ဒဝသေန အာသဝါတိ ဝုတ္တာ။-ဋီကာ။] နိမ္မာနရတိနော၊ နိမ္မာနရတီ-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ [နိမ္မနရတီ- ဘုံ၌နေသော နတ်တို့သည်လည်းဟောင်း။] အာဂုံ။ ဣဒ၊ တို့ နတ်မျှားအပြင်။ ပရနိမ္မိတာ၊ ပရနိမ္မိတ-နတ်တို့သည်လည်းဂကောင်း။ (ပရနိမ္မိတ ဝသဝတ္တီ-ဘုံ၌ နေသော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။) အာဂုံ။ပ။

ဒသ၊ တကျိပ်ကုန်သော။ ဧတေ ကာယာ၊ ဤ နတ်အပေါင်းတို့ပေတည်။ ဒသခေ၊ ဆယ်ယောက် အစုအားဖြင့်။ (အာဂတာ၊ လာကုန်ပြီ။) နာနတ္တ-ဝဏ္ဏိနော၊ ကုန်သော။ပ။ ယသသိနော၊ ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော နတ်တို့သည်။ မောဒမာနာ ဘိက္ခူနံ သမီတိ ဝနံ အဘိက္ကာမုံ။[ဥ၄၀-အစ္ဆ ပေးခဲ့သည့်အတိုင်းလည်း ပေးနိုင်၏။]

သဗ္ဗေ၊ ခြောက်ကျိပ်သော။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော၊ ကုန်သော။ ဧတေ ဒေဝနိကာယာ၊ ဤ နတ်အပေါင်းတို့သည်။ နာမန္ဒယေန၊ အာပေါ-စသော နာမည်ဟူ အစဉ်လိုက်သော နာမည်တူ အဖို့အစုအားဖြင့်။ အာဂစ္ဆုံ၊ လာကုန်ပြီ။ အညေ၊ ဤ စကြဝဠာ၌နေသော နတ်မျှားမှ အခြားကုန်သော။ သဒ်သာ၊ ဤ စကြဝဠာ၌နေသော နတ်မျှားနှင့် အဆင်းနာမည်အားဖြင့် တူကုန်သော။ ယေ စ၊ ကကြင် အခြားစကြဝဠာတသောင်း၌ နေသော နတ်တို့သည်လည်း။ (သန္တိ။) တေပိ၊ ထို အခြား စကြဝဠာက နတ်တို့သည်လည်း။ သဟ၊ ဤ စကြဝဠာက နတ်တို့နှင့် အတူသာလျှင်။ (အာဂစ္ဆုံ။ ကိံ၊ အဘယ်သို့ကြုံ၍ လာကြကုန်သနည်း။)

ပဝုဋ္ဌဇာတိ၊ ကင်းကွာပြီးသော ဇာတိ-ရှိတော်မူထသော။ အခ်ိလံ၊ ရှုဂ, ဒေါသ, မောဟ-တည်းဟူသော ငြောင့်ရှိတော်မမူထသော။ ဩဃ-တိဏ္ဏံ၊ ကူးမြောက်အပ်ပြီးသော ဩဃလေးဖောင် ဧရအယဉ် ရှိတော်မူထသော။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါလေးပါးမရှိသော အရိယာသံဃာကိုလည်း

၁။ ယေ စ ဣဒေ သဒ်သာ သဟ။ ။"အာပေါ စ ဒေဝါ ပထဝီ" မှ စ၍ "နာမန္ဒယေန အာဂစ္ဆုံ" တိုင်အောင်သော စကားတော်ဖြင့် ဤ စကြဝဠာရှိ နတ်တို့လာကြပုံကို မိန့်တော်မူ၏။ "ယေ စ ဣဒေ သဒ်သာ သဟ" ဖြင့် အခြားစကြဝဠာရှိ နတ်တို့လာပုံကို မိန့်တော်မူ၏။ ဤသို့ စကြဝဠာတသောင်းရှိ နတ်တို့ကို ညွှန်ပြတော်မူပြီးဖြစ်သည်။

ကောင်း။ [ဤ စကားတို့ဖြင့် ရဟန်းများကို ရှိခိုးသည်။] သြဃတရုံ၊ သြဃလေးအင် ရေအယဉ်ကို လွန်မြောက်တော်မူပြီးထသော။ နာဂံ၊ မကောင်းမှု ရှိတော်မမူထသော။ အသိတာတိဂံ၊ မည်းညစ်သည်၏အဖြစ် တူသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို လွန်မြောက်တော်မူပြီးထသော။ စန္ဒံ၀၊ လ, နှင့်တူတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း။ ၀ါ: လ, ကဲ့သို့ ကင်းတယ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း။ [ဤ စကားတို့ဖြင့် ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးသည်။] ဒဏ္ဍေ (ဒဏ္ဍေမ)၊ ဂုဏ်တော်ထုံမွှမ်း ပုံတော်မှန်း လျက် ချီးမွှမ်းဦးတင် ဖူးမြင်ကြပါကုန်အုံ့။ [ဤ သို့ကြံ၍ လာကြသည်-ဟူလို။]

၃၄၁။ သုဗြဟ္မာ၊ သုဗြဟ္မာ-မည်သော ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း။ ပရမတ္တော စ၊ ပရမတ္တ-မည်သော ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း။ ဣဒ္ဓိမတော၎၊ တန်ခိုးရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏။ ပုတ္တာ၊ သားဖြစ်သော အရိယာဗြဟ္မာတို့သည်။ (ဟုတ္တာ။) ယဟ၊ အတ္ထု။ (အာဂတာ၊ လာကုန်ပြီ။) သနက္ကုမာရော၎၊ သနက္ကုမာရ-ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း။ တိသော စ၊ တိသ-မည်သော်။ သော ပိ၊ ထို ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း။ သမိတိ။ ဝန်း၊ သို့။ အာဂ၊ လာပြီ။

ဗြဟ္မလောကာနံ၊ ဗြဟ္မလောက-ရှိသော မဟာဗြဟ္မာတို့၏။ သဟာသံ၊ တထောင်သည်။ (အာဂ၊ ရောက်လာပြီ။) (ဗြဟ္မလောကော ဧတေသံ အတ္ထိတိ ဗြဟ္မလောကာ။ (ဗြဟ္မာနော)။] ယတ္ထ၊ ယင်း ဗြဟ္မာတထောင်၌။ [ယသ္မိं ဗြဟ္မသဟဿေ-ဌိကာ။] မဟာဗြဟ္မာ၊ တယောက်သော မဟာ-ဗြဟ္မာသည်။ အဘိတိဋ္ဌတိ၊ အခြားဗြဟ္မာတို့ကို အဆင်း အခြေအရံ အသုက် ရှည်ခြင်းအားဖြင့် လွှမ်းမိုးသာလွန်၍ တည်နိုင်၏။ သော၊ ထို မဟာဗြဟ္မာ သည်။ ဥပပန္နော၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ ဖြစ်သူတည်း။ ဇုတိမန္တော၊ အစွမ်းသတ္တိ အာနုဘော်ရှိ၏။ အဘိဘူကာ၊ ယော၊ ကြီးမားသော ကိုယ်ရှိ၏။ ယသဿီ၊ များသော အခြံအရံရှိ၏။

၂။ ပုတ္တာ ဣဒ္ဓိမတော။ ။သုဗြဟ္မာ-စသော ၃-ဝါထာတို့ဖြင့် ဗြဟ္မာများလာပုံ ကို, ညွှန်ပြတော်မူ၏။ သဝါထာ၀ဋ-သံယုတ်၌ သုဗြဟ္မာ-မည်သော နတ်သား တယောက်ရှိ၏။ ထို နတ်သားသည်ပင် ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ဖြစ်သောအခါ သုဗြဟ္မာ,-အမည် ဖြင့်ဖြစ်၏။ ပရမတ္တ-ဗြဟ္မာ၏အကြောင်းကို မတွေ့ရပါ။ သို့ရာတွင်-ထို -ဗြဟ္မာလည်း အရိယာပင်။ ထို့ကြောင့် "ပုတ္တာ ဣဒ္ဓိမတော—ဘုရားရှင်၏သားတော်များဟု ဆိုသည်။

၃။ သနက္ကုမာရော တိသော စ။ ။သနက္ကုမာရ-ဗြဟ္မာသည် မဟာဂေါဝိန္ဒ-သုတ်၌ တွေ့ခဲ့ပြီ။ ထို ဗြဟ္မာသည် အရိယာတည်း။ တိသ ဗြဟ္မာက,မူ ပုထုဇဉ်သာဖြစ်၏။ ထို ဗြဟ္မာသည် နောင်အခါ သာသနာတော်၌ ထင်ရှားသော တ်တိယသံဂါယနာ၏ ခေါင်းဆောင် " မောဂ္ဂလိပုတ္တတိသ-မထေရ် " ဖြစ်လာသည်။

ထွေး ဤ ပြဟ္မာတထောင်၌။ပစ္စေကဝေသဝတို့နှော၊ အသီးအခြား တပါး စီ မိမိအလိုသို့ ;ဖြစ်စေနိုင်ကုန်သော။ ဒသ၊ ဆယ်ယောက်ကုန်သော။ ဤသရာ၊ အစိုးရသော မဟာပြဟ္မာတို့၏လည်း။ အာဂုံ၊ လိုက်လာကုန်ပြီ။ တေသာဠ္ဆ၊ ထို မဟာပြဟ္မာတို့၏လည်း။ မဠ္ဆတော၊ အလယ်၌။ (အလယ်က။) ဟာရိတော၊ ဟာရိတ–ပြဟ္မာသည်။ ပရိဝါရိတော၊ ပြဟ္မာတသိန်း ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ အာဂ၊ လိုက်ပါလာပြီ။

၃၄၂။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ အဘိက္ကန္တေ၊ ရှေးရှုတက်လာကြကုန်သော။ သဏ္ဌေ၊ သိကြားမင်းနှင့် တကွဖြစ်ကုန်သော။ သပြဟ္မကေ၊ ဟာရိတပြဟ္မာမင်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ တေ စ ဒေဝေ၊ ထို နတ် ပြဟ္မာတို့သို့။ (ထို နတ် ပြဟ္မာတို့ အထံသို့။) [တေ စ–၌ စ–အနက်ထူး မရှိ။] မာရသေနာ၊ မာရ်နတ်၏ စစ်တပ်သည်။ အဘိက္ကာမိ၊ နှောက်ယှက်ဖို့ရာရှေးရှုကပ်သွားပြီ။

တနည်း။ ။သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ သဏ္ဌေ၊ ကုန်သော။ သပြဟ္မကေ၊ ကုန်သော။ တေ ဒေဝေ၊ တို့ကို။ အဘိက္ကန္တေ၊ ရှေးရှု လာနေသည်တို့ကို။ (ဒီသွား၊ မြင်၍။) မာရသေနာ၊ သည်။ အဘိက္ကာမိ၊ ပြီ။ ကဏ္ဌာ၊ မာရ်နတ်၏။ မန္ဒိယံ၊ မိုက်မဲ ညှဉ့်ဖျင်းပုံကို။ ပဿ၊ ကြည့်ကြစမ်းပါလော့။ [ပဿ–၌ ပဿထ–ဟု ဆိုလိုလျက် ဝစနဝိပလ္လာသ။ (သို့မဟုတ်) ထ–ကျေနေသည်ဟု မှတ်ပါ။]

ထေ၊ လာကြကုန်လော့။ ဂဏ္ဌထ၊ သင်တို့လက်မှ မလွတ်ရအောင် လက်ရဖမ်းယူကြကုန်။ ဗန္ဓထ၊ ချုပ်နှောင်ကြကုန်။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ (ရာဂေန–၌ စပ်။) ဝါ၊ တို့သည်။ (ဗဒ္ဓံ–၌ စပ်။) (ဤဒံ၊ ဤ နတ်ပြဟ္မာအပေါင်းသည်။ ဝါ၊ ကို။) ရာဂေန၊ ရာဂဖြင့်။ ဗဒ္ဓံ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်သည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်ပါစေလော့။ သမန္တာ၊ ပတ်ဝန်းကျင်မှ။ ပရိဝါရေထ၊ ဝိုင်းထားကြကုန်။ ဝေါ၊ သင်တို့တင်။ (သင်တို့ထဲက။) ကောစိ၊ တယောက်တလေ ကမျှ။ နံ၊ ထို နတ် ပြဟ္မာ အပေါင်းကို။ မာ မုဉ္စိတ္ထ၊ မလွှတ်လိုက်ပါနှင့်။ [မုဉ္စိတ္ထ–၌ အဇ္ဇတနီ–အာ ကို တ္ထ–ပြုထားသည်။]

☰ ဤတိ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။ (ဤ ဆိုအပ်ပြီးသည့်အတိုင်း။) တတ္ထ၊ ထို မျှားစွာသော နတ် ပြဟ္မာအစည်းအဝေး၌။ မဟာဘေနော၊ မျှား

သော စစ်တပ်ရှိသော။ ကဏ္ဍာ၊ မာရ်နတ်သည်။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ တလံ၊ မြေအပြင်ကို။ အာဟစ္စ၊ ထုရိုက်၍လည်းကောင်း။ ပါဝုဿကော၊ မိုးအခါ၌ရှိသော။ မဟာမေဃော၊ မိုးကြိုးသည်။ သဝိဇ္ဇုကော၊ လျှပ်စစ်နှင့် တကွ ဖြစ်လျက်။ ထနယန္တော ယထာ၊ ထစ်ချုန်းသကဲ့သို့။ ဘေရဝံ၊ ကြောက်စရာကောင်းသော။ သရဏံ၊ ကြိုးဝါးလံကို။ ကတ္တာန၊ ပြု၍လည်း ကောင်း။ သေနံ၊ မိမိ၏စစ်တပ်ကို။ အပေသယိ၊ စလွှတ်လေပြီ။ [ကုဒါနိ တံ သဒ္ဒံ ဥဝမာယ ဒသေန္တော ယထာတိ အာဒိမာဟ။–ဋီကာ။] တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သော၊ ထို မာရ်နတ်သည်။ သက္ခိဒ္ဓေါ၊ အလွန်စိတ်ဆိုးသည် (ဖြစ်၍)။အသယံဝသော်၊ မိမိအလိုမရှိပါပဲလျက်။ (ပြန်မဆုတ်လိုပါပဲလျက်။) (တနည်း)အသယံဝသေ၊ မိမိအထိုက်သို့မလိုက်ပါစေနိုင်သည်ဖြစ်၍။ပစ္စုဒါဝတ္တိ (ပတိ+ဥ+အာ+ဝတ္တိ)၊ ပြန်ဆုတ်ရလေပြီ။["အသယံ ဝသီ"ဟု ဆိုလိုလျက် သီ–ဌ ဣ–ကို ဧ–ပြု၍ "အသယံ ဝသေ"ဟု ဖြစ်သည်။]

၃၄၃။ စက္ခုမာ၊ ဗုဒ္ဓ ဓမ္မ သမန္တနှင့် ဒိဗ္ဗ ပညာ ငါးဖြာသော စက္ခု ရှိတော်မူသော။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဉ္စ သဒ္ဒံ၊ ထို အလုံးစုံသော အကြောင်းအရာကို။[နတ် ဗြဟ္မာပရိသတ်သို့ မာရ်နတ်နှင့် သူ၏စစ်တပ်များ နှောင့်ယှက်ဖို့ရန် ရောက်လာပုံကို။]အာဘိညာယ၊ ဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူ၍လည်း ကောင်း။ ဝဝတ္ထိတွာန၊ ပိုင်းခြား မှတ်သားတော်မူပြီး၍ လည်းကောင်း။ တတော၊ ထိုအခါ၌။ (မာရ်နတ်လာရာ ထိုအခါ၌။) သာသနေ၊ သာသနာ တော်၌။ရတော၊ မွေ့လျော်ကုန်သော။သာဝကေ၊ သာဝက–တို့ကို။ အာမန္တယိ၊ သတိပေးနှိုးဆော် မိန့်တော်မူပြီ။ (ကိုး။)–

၁။ အသယံ ဝသေ။ ။ထို အစည်းအဝေးတွင် လူ နတ် ဗြဟ္မာ တယောက်တလေ ကိုမျှ မိမိအလိုသို့ မလိုက်ပါစေနိုင်, ကြောက်အောင် မချောက်နိုင်, မဖမ်းနိုင်သော ကြောင့် မိမိကိုယ်တိုင် ပြန်မဆုတ်လိုပါပဲ ပြန်ဆုတ်ရသည်ကို "အသယံ ဝသေ"ဟု ဆိုသည်။

ဆက်ပါဦးမည်။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် မာရ်နတ်က နတ်ဗြဟ္မာများ၏ တရားထူး မရအောင် အန္တရာယ်ပြုဖို့ရန် ချောက်လှန့်နေသည်ကို သိတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် နတ် ဗြဟ္မာများ တရားထူး အန္တရာယ် မဖြစ်စေရန် မာရ်နတ်၏ အဆင်းနှင့် အသံကို တရားနာ ဝရိသတ်များ မမြင်ရ မကြားရအောင် မိုဃ်ခွန်တော်မူထားသည်။ သို့အတွက် မာရ်နတ်သည် အစည်းအဝေးမှ သူ၏စစ်တပ်နှင့်အတူ ပြန်ဆုတ်ရလေသည်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာရသေနာ၏၊ မာရ်နတ်နှင့် မာရ်နတ်၏စစ်တပ်တို့သည်။ အဘိက္ကန္တာ၊ ရှေးရှုတက်လာကုန်ပြီ။ တေ၊ ထို သင်တို့သည်။ ဝိဇာနာထ၊ မိမိတို့ အား လျော်၊ သောကိစ္စကို သိကြကုန်လော့။ ဝါ၊ ဖလသမာပတ် ဝင်စားကြကုန် လော့။ (ဤတိ၊ ဤသို့ သတိပေးနှိုးဆော် မိန့်တော်မူပြီ။) တေ စ၊ ထိုရဟန်းတို့ သည်လည်း။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ သာသနံ၊ နည်းညွှန်လမ်းပြ အဆုံးအမ, တော်ကို။ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍။ အာတပ္ပံ၊ သမာပတ်သို့ ဝင်စားဖို့ရာ သမ္မပ္ပဓာန ဝီရိယ– ကို။ အကရုံ၊ ပြုကြကုန်ပြီ။ (မာရသေနာ၊ မာရ်နတ်နှင့် သူ၏စစ်တပ်တို့သည်။) ဝိတရာဂေဟိ ၂၊ ရာဂကင်းကွာ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ။ ဘပဏ္ဍာမုံ၊ အဝေးကပင် ဖယ်ထွားကြရကုန်ပြီ။ [နေသံ=နေ+သေံ။] သေံ၊ ဤရာဂကင်းကွာအရိယာတို့၏။ လောမာပိ၊ မွေးညင်းတို့ကို သော်မှလည်း။ နေ ဣဇ္ဇယုံ၊ မလှုပ်စေနိုင်ကုန်။

၁။ မာရသေနာ အဘိက္ကန္တာ။ ။၃၄၂–၀ါထာ၌ မာရ်နတ်နှင့် သူ၏စစ်တပ်တက် လာပုံ၊ ထို့နောက် ပြန်ဆုတ်ရုံကို မိန့်တော်မူခဲ့၏။ ဤ၌ "မာရသေနာ အဘိက္ကန္တာ" စကားဖြင့် မာရ်နတ်ပြန်၍ လာပုံကို မိန့်တော်မူသည် ဟူ၍ ထင်စရာရှိ၏။ အမှန်မှာ–ထိုသို့ မဟုတ်ပါ။

၃၃၉–၌ "ပဟာရာဒေါ နမုစိ သဟ" ဟူသော စကားကို တောက်၍ မာရ် နတ်သည် နတ် ဗြဟ္မာများ၏ စီမံ စောစောကပင် ရောက်နေပေလိမ့်မည်။ ထို့နောက် ၃၄၂–စကားအရ နတ် ဗြဟ္မာများ စုံသောအခါ ဖမ်းဆီးနှောင့်ယှက်ဖို့ရန် သူ၏ စစ်တပ်ကို စေလွှတ်လေရာ မြတ်စွာဘုရား၏ ဓိဋ္ဌာန်တော်မူချက်ကြောင့် မနှောင့်ယှက် နိုင်ပဲ ပြန်ဆုတ်ရသည် ဟု သိရသည်။

၃၄၃။ ။ထိုသို့ မာရ်နတ်နှင့် သူ၏ စစ်တပ် ပြန်မဆုတ်မီ မာရ်နတ်တက် လာစဉ်ကပင် ရဟန်းတို့အား သမာပတ်ဝင်စားဖို့ရန် မိန့်တော်မူသည် ဟု မှတ်သင့်၏။ ၀ါကာဖြင့်၍ အခွင့်သင့်သလို မိန့်တော်မူရသောကြောင့် ဤစကားက နောက်ရောက် နေသည် ဟု မှတ်သင့်ပါသည်။ ထို့နောက် ဝိတရာဂေဟိ ပဏ္ဍာမုံ–စသော ၀ါထာကို မာရ်နတ်သည် အစည်းအဝေးမှ ပြန်ဆုတ်စဉ် ရွတ်ဆိုသွားပေသည်။

မှတ်ချက်။ ။ရှေး အဋ္ဌကထာ နိဿယ–စာအုပ်၌ "မာရသေနာ အဘိက္ကန္တာ တေ ဝိဇာနာထ ဘိက္ခဝေ ၀ါ တိ၊ ဘိက္ခဝေ မာရသေနာ အဘိဂတာ" စသည် ဖြင့် ရှိ၏။ ထို ၀ါကျ၌ အဘိက္ကန္တာ၏ အဖွင့်ဖြစ်သော အဘိဂတာ ကို "အဘိဂတာ၊ ထွက်ပြေး ကုန်ပြီ" ဟု ပေး၏။ ထို အလို "အဘိက္ကန္တာ၊ ထွက်ပြေးကုန်ပြီ။" ဟု ပါဠိတော်၌ ပေးသင့်၏။ အဓိပ္ပာယ် သင့်သော်လည်း သဒ္ဒါနည်းကိုမူ စဉ်းစားသင့် ပေသည်။

၂။ ဝိတရာဂေဟိ။ ။ဒေသနာသီသ (ဒေသနာတော်၏ ဦးခေါင်းသဖွယ်ဖြစ် သော) ပခ်ာနုစကားဖြစ်၏။ အမှန်မှာ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်များအထံမှသာ နောက်ဆုတ်ရ သည်မဟုတ်သေး။ စည်းဝေးရောက်လာသော ပရိသတ်ကြီးတခုလုံးမှ နောက်ဆုတ်ရ လေသည်။

သမ္ဗေ၊ အစည်းအဝေးခွဲ ရှိကြသော ရဟန်းအားလုံးတို့သည်။ ဝိဇိတ-သင်္ဂါမာ၊ အောင်အပ်ပြီးသော စစ်ပွဲ ရှိကုန်၏။ ဘယာတီတာ၊ ကြောက်ခြင်းကို လွန်မြောက်ပြီးကုန်၏။ ယသဿိနော၊ မျှားသော ကျော်ဇောခြင်း ရှိကုန်၏။ ဇနေ၊ နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းခွဲ။ သုတာ၊ ထင်ရှားကုန်သော။ တေ သာဝကာ၊ ထို အရိယာ သာဝက-တို့သည်။ ဘူတေဟိ၊ မိမိတို့ကဲ့သို့ အရိယာ ဖြစ်ပြီးသော အခြား သာဝက-တို့နှင့်။ သဟ၊ အတူ။ မောဒန္တိ၊ သာသနာ၌ အားရရွှင်ပျော် ဝမ်းမြောက်တော်မူနိုင်ကြပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ [၃၃၄-မှ အဝေါစ သို့ ပြန်လှည့်သည်။] ဣတိ၊ ဤသို့။ (သုတံ၊ နာယူ မှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။) [ဧဝံ မေ သုတံ-မှ သုတံ-သို့ ပြန်လှည့်သည်။ ဣတိတလုံး အကျေကြံပါ။]

သတ္တမံ၊ ခုနစ်သုတ် မြောက်သော၊ မဟာသမယသုတ်တို့၊
မဟာသမယ-သုတ်တော်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁။ သမ္ဗေ ဝိဇိတသင်္ဂါမာ-စသည်။ ။မာရ်နတ်သည် မိမိက နှောင့်ယှက်သော်လည်း မကြောက်ရွံ့ကြသောရဟန်းများကို ရည်ရွယ်လျက် (အုံ့ညြိုးလူးဆန်းသော စိတ်ဖြစ်၍) ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုသည်။ ဤမဟာသမယ-သုတ် အဆုံးခွဲ ကုဋေတသိန်းသော နတ်ဗြဟ္မာတို့ ရဟန္တာ ဖြစ်ကြ၏။ သောတာပန် စသည် ဖြစ်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့ကား များလှသောကြောင့် ဂဏန်း မတပ်နိုင်တော့။

၂။ မှတ်ချက်။ ။ဤမဟာသမယ သုတ်တော်ကို နတ်တို့ အလွန်ချစ်ကြ နှစ်သက်ကြသတတ်။ တို့ကြောင့် ''မင်္ဂလာကို ရွတ်ဆိုလိုသူသည် အသစ်ဖြစ်သော ကိစ္စတို့၌ ဤသုတ်တော်ကို ရှေးဦးစွာ ရွတ်ဖြီးမှ မင်္ဂလသုတ် စသည်ကို ရွတ်ဆိုသင့်၏'' ဟု အဋ္ဌကထာ မိန့်သည်။

၀-သက္ကပညာသုတ္တ

၃၄၄။ ဧဝံ မေ သုတံ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ။ [မဟာပဒါန-သုတ် အစအတိုင်း ပေးပါ။ မဟာပဒါနသုတ္တံ-နေရာ၀ယ် ''သက္ကပဉ္ဇသုတ္တံ'' ဟု ဆိုရှိ သာထူး၏။] မဂဓေသု၊ မဂဓာ–ဟု ဗဟုဝုစ်အမည်ရသော ဇနပုဒ်၌။[မဂဓာ-ဟု ဗဟုဝုစ် နာမည်ဖြင့် ထင်ရှားသော ဇနပုဒ်၌–ဟူလို။] ဝါ၊မဂဓ–တိုင်း၌။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၏။ ပါစီနတော၊ အရှေ့အရပ်၌။အမ္ဗသက္ခာ နာမ၊ အမ္ဗသက္ခာ–မည်သော။ [သရက်တောအုပ်၏ အနီး၌ တည်သောကြောင့် အမ္ဗသက္ခာ–မည်သော။]ဗြာဟ္မဏဂါ၊မော၊ဗြာဟ္မဏ-တို့၏ ရွာသည်။ (အတ္တိ။) တသေ၊ ထို အမ္ဗသက္ခာ–မည်သော ဗြာဟ္မဏ–ရွာ၏။ ဥတ္တရတော၊ မြောက် အရပ်၌။ ဝေဒိယကော၊ ဝေဒိယက–မည်သော။ (ဣန္ဒနီလာ–စသော ပတ္တမြား ပွတ်လုံးတိုင်နှင့်တူသော စိမ်းညိုသော တောအုပ်ဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင် ကာရံအပ် သောကြောင့် ဝေဒိယက–မည်သော။)ပဗ္ဗတော၊ တောင်၌။ဣန္ဒသာလဂုဟာယံ၊ ဣန္ဒသာလာ–လိုဏ်ဂူ၌။(ထို ဂူ၏တံခါးပေါက်အနီး၀ယ် နှံပဲပင်ရှိသောကြောင့် ဣန္ဒသာလာ–မည်သော လိုဏ်ဂူ၌။) ဝိဟရတိ။

ဟေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။(မြတ်စွာဘုရား၏ မဂဓ–တိုင်း၊ရာဇဂြိုဟ် မြို့၏ အရှေ့ဘက် အမ္ဗသက္ခာ ဗြာဟ္မဏ–ရွာ၏ မြောက်ဘက် ဝေဒိယက–တောင် ဣန္ဒသာလာ–လိုဏ်ဂူ၀ယ် နေတော်မူရာ ထိုအခါ၌။)ဒေ၀ါနံ၊ တို့၏။ ဣန္ဒဿ၊ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကဿ၊ ၏။ (ဥဿုက္ကံ–၌ စပ်။)ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ဥဿုက္ကံ၊ အားဆုတ်သူ၏ အဖြစ်သည်။ ဝါ၊ အလိုဆန္ဒသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ ။ပ။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ (ကိံ။) ''အရဟံ၊ ဝါသနာနှင့်တကွ တဏှောင့် ငါးရာကိလေသာတို့မှ ဝေးကွာတော်မူပြီးသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဖောက် မပြန် အမှန်ကိုယ်တိုင် အလုံးစုံသောတရားတို့ကို သိတော်မူပြီးသော။ဘဂဝါ၊ သည်။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝိဟရတိ နု ခေါ၊ နေတော်မူပါလိမ့်မည်နည်း။'' ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။[နုခေါ–သည် ဤ နေရာ၌ ပုစ္ဆာနတ္ထ–မဟုတ်၊ သံသယတ္ထ–တည်း။] ဒေ၀ါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ မဂဓေသု ရာဇဂဟေ ပါစီနတော။ပ။ ဣန္ဒသာလဂုဟာယံ၊ ၌။ ဝိဟရန္တံ၊ နေတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာ၊ မြင်ပြီ။

ဒိသ္မာန၊ မြင်ခြင်းကြောင့်။ တာ၀တိံသေ၊ တာ၀တိံသာ–ဘုံ၌ နေကုန် ယော။ ဒေ၀ေ၊ နတ်တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ အမိန့်ရှိပြီ။ (ကိံ။) ''မာရိသာ၊

အို....နတ်အမျှားတို့။ အယံ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ဣန္ဒသာလဂုဟာယံ ဝိဟ-ရတိ။ မာရိသာ၊ တို့။ မယံ၊ ဝါတို့သည်။ အရဟန္တံ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓံ တံ ဘဂ-ဝန္တံ။ ဒဿနာယ၊ ၄ာ။ ယဒိ ပန ဥပသက်မေယျာမ၊ အကယ်၍ သွားကြ ရပါမူ ကောင်းလေစ့။''ဣတိ၊ ဤသို့ အမိန့်ရှိပြီ။ ''ဧဝံ၊ မှန်ပါ။ ဘဝ၊ အရှင်သိကြားမင်းအား။ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းကျိုး ချမ်းသာ မဂ်လာသည်။ (ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ။)''ဣတိ ခေါ၊ လျှင်။ ပ။ ပစ္စဿောသုံ။ [မဟာ သုဒဿန-သုတ်၊ ပုဒ်စဉ် ၂၅၆-အတိုင်းလည်း တနည်းပေးနိုင်၏။]

၃၄၅။ အထ ခေါ၊ ဌ။ (နတ်တို့ကို အမိန့်ရှိပြီးရာ ထိုအခါ ဌ။)။ပ။ ဂန္ဓဗ္ဗဒေဝပုတ္တံ၊ ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်သား ဖြစ်သော။ ပဉ္စသိခံ၊ ပဉ္စသိခ-ကို။ အာ-မန္တေသိ၊ ခေါ်ချေပြောပြီ။ [သီးခြား ခေါ်ချေပြောသည်-ဟူလို။] (ကိ'။) ''တာတ ပဉ္စသိခ၊ ချစ်သား ပဉ္စသိခ။ပ။''သက္ကဿ (ဝစန်) ပဋိဿုတ္တာ။ ဗေလုဝပဏ္ဍုဝီဏာ၊ ဥဿုစ်သီးမှည့်အဆင်းကဲ့သို့ ဖျော့တော့ ဝါဝင်းသော အဆင်းရှိသောစောင်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ (ပခုံးဌ်လွယ်၍။)။ပ။သက္ကဿ၊ ၏။ အနု စရိယံ၊ နောက်လိုက်၏ အဖြစ်သို့။ ဝါ၊ အတူသွားခြင်းသို့။ ဥပါဂမိ၊ ကပ်ရောက်ပြီ။

၃၄၆။ အထ ခေါ၊ ဌ။ (ပဉ္စသိခ-၏ အချက်ပေး သီချင်းသံ စောင်း သံဖြင့် နတ်အမျှား စုဝေးမိရာ ထိုအခါ ဌ။) ဒေဝါနမိန္ဒော။ သက္ကော၊ သည်။ (ပစ္စုဋ္ဌာသိ-ဌ-စပ်။) တာဝတိံသေဟိ ဒေဝေဟိ၊ တို့သည်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်။ ဂန္ဓဗ္ဗဒေဝပုတ္တေန ပဉ္စသိခေန၊သည်။ ပုရက္ခတော၊ ရှေ့သွားပြုအပ်သည်။ ဝါ၊ ရှေကထားအပ်သည်။ (ဟုတ္တာ။) သေယျထာပိ နာမ၊ ဥပမာ-မည်သည်ကား။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ သမိဉ္ဇိတံ၊ ကွေးထားအပ်သော။ ဗာဟံ၊ လက်မောင်းကို။ ပသာရေယျ (သေယျထာပိ) ဝါ၊ ဆန့်လိုက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပသာရိတံ၊ ဆန့်ထား အပ်သော။ ဗာဟံ၊ ကို။ သမိဉ္ဇေယျ (သေယျထာပိ) ဝါ၊ ကွေးလိုက် သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဧဝ မေဝ၊ ဤ အတူပင်။ တာဝတိံသေသု ဒေဝေသု၊ တို့ဌ်။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ခဲ့သည်။ (ဟုတ္တာ။) ။ပ။ပဗ္ဗတေ၊ ဌ်။ ပစ္စုဋ္ဌာသိ၊ ရှေးရှုတည်ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌ်။(သိကြားမင်း၏ ဝေဒိယက-တောင်ဝယ် နတ်ပြည်နှစ်ထပ်ရှိနတ်ပရိသတ်နှင့်အတူရှေးရှုတည်နေရာ ထိုအခါ ဌ။)ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဒေဝါနုဘာဝေန၊ နတ်တို့ အာနုဘော်ကြောင့်။ [ယထာ တံ-သည် အနက်မရှိသော နိပါတ်။]ဝေဒိယကော၊ သော။ ပဗ္ဗတော၊ သည်။ အတိရိဝ၊ အလွန်သာလျှင်။ [ဩဘာသတောတော၊ ဖြစ်သော အရောင်အလင်းရှိသည်။

(အရောင်အလင်း ဖြစ်နေသည်။)ဟောတိ။ အမ္မသက္ကာ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏ-ဂါမေ၁ စ၊ သည်လည်း။ (သြဘာသဇာတော ဟောတိ။)

[အပိသုဒ်-သည် ပဒါလက်ာရ-နိပါတ်။] ပရိတော၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌။ (ပတ်ဝန်းကျင်က။) ဂါမေသု၊ တို့၌။ မနုဿာ ဧဝ။ အာဟံသု၊ တအံ့တသြ ပြောကုန်ပြီ။ (ကိ။)''အဇ္ဇ၊ ယန္နေ။ ဝေဒိယကော။ ပဗ္ဗတော၊ သည်။ အာဒိတ္တော နာမ၁်၊ လွန်စွာ တောက်ပပါပေ၏။ အဇ္ဇ ဝေဒိယကော ပဗ္ဗတော။ ဗျာယတိ သု နာမ၊ မီးလောင်နေသလို ဖြစ်ပါ၏၊ [သု-သည် နိပါတ်။]။ပ။ ဇလတိ သု နာမ၊ မီးတောက်မီးလျှံလို ဖြစ်နေ၏။ အဇ္ဇ ။ပ။ သြဘာသဇာတော၊ ဖြစ်သော အရောင်အလင်းရှိနေ၏။ (အရောင်အလင်းတွေ ဖြစ်နေ၏။ တံ၊ ထို အရောင်အလင်းသည်။) ကိံ သု နာမ၁်၊ အဘယ်မည်သော အရောင်နည်း။ (ဘာရောင်တွေပါလိမ့်-ဟူလို။)''ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောကုန်ပြီ။ (ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီး၍။) သံဝိဂ္ဂါ၊ ထိတ်လန့်ကုန်သည်။ လောမဟဋ္ဌဇာတာ၊ ဖြစ်သော မွေးညင်းတို့၏ ရှင်ခြင်းရှိကုန်သည်။ (သြတ္တမ္ဘနှင့်တကွဖြစ်သော ဘုဏ်ဖြင့် ကြက်သီးမွေးညင်း ထကုန်သည်။) အဟောသုံ။

၃၄၇။ အထ ခေါ၊ ဣ။ (ဝေဒိယက-တောင်ဝယ် တည်နေပြီးရာ ထိုအခါ၌။)။ပ။ အာမန္တေသိ။ ပြီ။ (ခေါ်၍ပြောပြီ။ ကိ။) ''တာတ ပဉ္စသိခ။ မာဒိသေန၊ ငါကဲ့သို့ ရှုအပ်သူသည်။(ငါ့လို ရှု၀, ဒေါသ, မောဟ-မကင်းသေးသူသည်။)တထာဂတာ၊ တို့ကို။ (ရှု၀, ဒေါသ, မောဟ-ကင်းပြီးသော ဘုရားရှင်တို့ကို။)ဒုရူပသက်မာ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် ချဉ်းကပ်အပ်ပါကုန်၏။ ဝါ၊ ချဉ်းကင်ဖို့ရာ မလွယ်ပါကုန်။ ဗျာယိ ?၊ (ဘုရားရှင်တို့သည်) ဗျာန်

၁။ အာဒိတ္တသု နာမ။ ။အာဒိတ္တသု-အာဒိတ္တော+အသု ဟု ပုဒ်ဖြတ်ပါ။ အသု-သည် အနုက်မရှိသော နိပါတ်။ နာမ-သည် သမ္ဘာ၀နာ (ချီးမွမ်းခြင်း) သို့မဟုတ် ဝိမှယ (အံ့သြခြင်း)အနုက်တော နိပါတ်တည်း။

၂။ ကိံ သု နာမဇ္ဇ။ ။ရှေးနိဿယသင့် ကိံ သု၊ အဘယ်ကြောင့်။ အဇ္ဇ၊ ယန္နေ ။ပ။ သြဘာသဇာတော၊ တခဲနုက်သောအရောင်ဖြစ်သနည်း။-ဤသို့ ပေးသည်။

၃။ ဗျာယိ-၀သည်။ ။ဗျာယိ၊ အနိစ္စ အစရှိသော လက္ခဏာကို ရှုတတ်သော ဝိပဿနာဉာဏ်၊ နိမ္မာန်၏ တထ-လက္ခဏာကို ရှုတတ်သော ဗိုလ်ဉာဏ်ဟူသော လက္ခဏူပနိဇ္ဈာန်၊ ကသိဏ် အစရှိသော အာရုံကို စူးစူးစိုက်စိုက် ရှုတတ်သော ဃောကိစျာန် ဖြစ်သော အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာန်-ဤစျာန်နှစ်ပါးဖြင့် ရှုတောက်မှုကုန်၏၊ စျာနရတာ၊ ထို စျာန်နှစ်ပါးဌာ မွေ့လျော်တောက်မှုကုန်၏။ [ဗျာယိ စျာနရတာ၊ တဒင်္ဂရုံ ပဋိသင်္ခါနုပုဒ်ဘို့ဖြင့် ဒုရူပသက်မ-ဖြစ်ပုံကို ပြ၏။ ကျွန် မှတ်ဗွယ်ကို ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

ဝင်စားလေ့ ရှိပါကုန်၏။စျာနုရကာ၊ စျာန်၌ မွေ့လျော်ပါကုန်၏။ တဒန္တရံ၊ ထို ဈာန်၌။ [တံ+အန္တရံ-ဟု ပုဒ်ဖြတ်၊ အန္တရ-သဒ္ဒါ ဈာ-အနက်ဟော။] (တနည်း) တဒန္တရံ၊ ယခုအခါ၌။ [တဒန္တရံ-သဒ္ဒါသည် သမ္ပတိ-နှင့် အနက်တူသော နိပါတ်။]ပဋိသလ္လီနာ၊ အာရုံမျှားစွာ စိတ်ကိုခွာ၍ သင့်ရာကောင်းမြတ် တခုတည်းသော သမာပတ်၌ ငြိုကပ်တော်မူနေကုန်၏။ဝါ၊ တပါးတည်းနေတော်မူကုန်၏။

တာတ ပဉ္စသိခ၊ တို့။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပဋမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပဿာဒေယျာသိ၊ ကြည်လင် နှစ်သက်စေပါလော့။ [ငါ့အား ချဉ်းကပ်ခွင့်ရှိအောင် ဖြေဖေးပါ-ဟူလို။] တာတ။ တယာ၊ သည်။ ပဋမံ။ ပဿာဒိတံ၊ ကြည်လင်နှစ်သက်စေအပ်ပြီးသည်။ (သမာနံ၊ ဖြစ်လတ်သော်။) ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ မယံ ။ပ။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ယဒိ ပန ဥပသက်မေယျာမ၊ အကယ်၍ ချဉ်းကပ်ကြရပါမူ ကောင်းလေစ့။" ဣတိ၊ ဤသို့ ခေါ်၍ ပြောပြီ ။ပ။ ဗေလုဝပဏ္ဍုဝိဏာ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ [ခရီးသွားထုံးစံအတိုင်း ပခုံးဘွဲ့လွယ်ထားအပ်သောစောင်းကို လက်ပဲလက်ဘွဲ့ထားလျက် တီးဖွဲ့ရန်ပြင်ဆင်ကာ ယူ၍-ဟူလို။] ။ပ။ ဥပသက်မိတ္တာ။ "ဘော်ဘဝတာ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်ဖြင့်။ (ဤမျှလောက်သော အရပ်၌နေသဖြင့်။) မေ၊ ၏။ ဘဂဝါ။ အတိ ဒူရေ၊ အလွန်ဝေးသော အရပ်၌။ နေဝ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လိမ့်မည် မဟုတ်။ အစ္စာသန္နေ၊ အလွန်နီးသော အရပ်၌။ နု (ဘဝိဿတိ)။ မေ၊ ၏။ သဒ္ဒဟ၊ စောင်းသံကို လည်း။ သောဿတိ၊ ကြားတော်မူလိမ့်မည်။" ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ကေမန္ဒီ အဒ္ဒဿသိ။

ပဉ္စသိခ ဒိတဂါထာ

၃၄၇။ ကေမန္ဒီ။ပ။ အဿာဝေသိ၊ ကြားသိစေပြီ။ (ကြားအောင် တီးခတ်ပြီ။) ဗုဒ္ဓုပသဋ္ဌိတာ၊ ဘုရားနှင့် စပ်ကုန်သော။ ဓမ္မုပသဋ္ဌိတာ၊ တရားနှင့် စပ်ကုန်သော။ သံဃုပသဋ္ဌိတာ၊ သံဃာနှင့် စပ်ကုန်သော။ အရဟတ္တုပသဋ္ဌိတာ၊ ရဟန္တာနှင့် စပ်ကုန်သော။ ကာမူပသဋ္ဌိတာ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် စပ်ကုန်ဌသော။ ဣမာ စ ဂါထာ၊ တို့ကိုလည်း။ (ဤ သီချင်းတို့ကိုလည်း။)အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။(ကိ'။)"ဝန္ဒေတေ ပိတရံ ဘဒ္ဒေ။ပ။ ယဿာသေတာဒိသီ ပဇာ"တိ၊ ဟူ၍။ (အဘာသိ။)

ဂါထာအနက်။ ။"သူရိယဝစ္ဆသေ၊ တက်သစ်စ နေဝန်း၏ သွန်းလင်းသော အရောင်နှင့်တူသော အရောင်ရှိသော ကိုယ်ရှိသော။

[တက်သစ်စ နေဝန်း၏ ထွန်းလင်းသော အရောင်နှင့်တူသော ကိုယ်ရောင်ရှိသော–ဟူလို။]ဘဒ္ဒေ၊ ချစ်နှမ နတ်သမီး။ ယေန၊ အကြောင်တိမ္မရှ–နတ်မင်းကြောင့်။ (တုံ၊ သင် ချစ်နှမသည်။) ကလျာဏီ၊ ကောင်းခြင်းငါးဖြာ လက္ခဏာရှိသည်။ မမ၊ မောင်တော်၏။ အာနုဘ–ဇနနီ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေနိုင်သည်။ (ဟုတ္တာ။) ဇာတာ၊ ဖြစ်နေသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ သင် ချစ်နှမ၏။ ပိတရံ၊ ခမည်းတော်ဖြစ်သော။ (တံ)တိမ္မရံ၊ ထို တိမ္မရ–နတ်မင်းကြီးကို။ ဝန္နေ၊ ကျေးဇူးတင်စွာ ဦးညွှတ်ကာဖြင့် အခါခါမြတ်နိုး ရှိခိုးပါ၏။

သေဒတံ၊ ချွေးရွှိနေသူ(ချွေးထွက်နေသူ) တို့သည်။ ဝါတောဃ၊ အေးအေးသင်းသင်း လေပြေလေညင်းကို။ ကန္တော ဣဝ၊ နှစ်သက်အပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပိပါသတော၊ လွန်စွာ ရေဆာသူသည်။ ပါနီယံ၊ ချိုချိုလေးလေး သောက်ရေအေးကို။ (ကန္တံ)ဣဝ၊ ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာတို့သည်။ ဓမ္မော၊ လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးကို။(ပိယော)ဣဝ၊ ချစ်အပ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ အာတုရဿ၊ ရောဂါသည် လွန်စွာ နှိပ်စက်အပ်သူသည်။ ဝါ၊ ရောဂါဖြင့် လွန်စွာ နာကျင်နေသူသည်။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ရောဂါပျောက်ကြောင်း ဆေးဝါးကောင်းကို။(ပိယံ)ဣဝ၊ ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဇိဃစ္ဆတော၊ လွန်စွာ ဆာနေသူသည်။ ဘောဇနံ၊ စားစရာ ဘောဇဉ်ကို။ (ပိယံ)ဣဝ၊ ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အဂ်ိရသိ၊ ကိုယ်အင်္ဂါ အစိတ်အစိတ်မှ တဖိတ်ဖိတ်ထွက်သော အရောင်ရှိသော နတ်သမီး။ (တုံ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။) မေ၊ မောင်တော်က။ ပိယာ၊ ချစ်အပ်သည်။ (ချစ်နေသည်။) အသိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ချစ်နှမ နတ်သမီး။ ဇလန္တံ၊ တောက်နေသော မီးကို။ ဝါရိနာ၊ ရေဖြင့်။ (နိဗ္ဗာပေတိ) ဣဝ၊ ငြိမ်းစေသကဲ့သို့။ (ငြိမ်းလိုက်သကဲ့သို့။ တုံ။) မံ၊ ချစ်နှမ အတွက် ရမက်လှိုက်ဆူ စိတ်ပူနေသော ငါ့ကို။ ပရိနိဗ္ဗာပယ၊ မောင်တော်မျှော်မှန်း အချစ်ပန်းဖြင့် လက်ကမ်းလျက်သာ ငြိမ်းစေပါ လော့။

☞ ဃမ္မာဘိတတ္တော၊ နွေအပူသည် လွန်စွာ ပူလောင်အပ်သော။ နာဂေါ၊ ဆင်သည်။ ကိဉ္စိကွေရေဏုနာ၊ ပဒုမ္မာကြာပန်း၏ ဝတ်ဆံ

၁။ အရဟတာမိဝ။ ။အရဟတံ+ဣဝ–ဟု ဖြတ်။ နိဂ္ဂဟိတ်ကို (မ)၊ ပြု၊ တ–ဌ (အ) ကို ဒီဃ–ပြု။ ဝါစာ သိလိဋ္ဌ အကျိုးငှာ "အရဟတာမိဝ" ဟု ဖြစ်နေသည်။

ဝတ်မှုန်နှင့်။ ယုတ္တံ၊ ယှဉ်သော။ (ပြည့်စုံသော။) သီတောဒကံ၊ ချို မြိန်အေးမြသော ရေရှိသော။ ပေါ်ကွေ့ရုဏိ၊ ရေကန်သို့။ (သြဂါ ဟတိ) ဣဝ၊ သက်ဆင်းရသကဲ့သို့။ (ဧဝံ) အဟံ။ တေ၊ သင် ချစ်နှမ၏။ ထနွဒရုံ၊ သားမြတ်နှစ်ဖော် ရင်ခွင်ပေါ်သို့။ သြဂါဟေ၊ သက်ဝင်ခိုလှုံ စခန်းစုံအောင် အစွမ်းကုန်ပျော်ရွှင် ချစ်ခြင်လှပါ၏။

မေ၊ ဝါသည်။ တုတ္တတောမရုံ၊ တုတ်နှင့်လှံကို။ [နားရင်းဌ် ထိုးဆွဖို့ရာ သံချွန်တပ်ထားအပ်သောတုတ်, ခြေထောက်စသည်ဌ် ထိုးဆွဖို့ရာ အရိုးတပ်ထားအပ်သော လှံတံကို။] ဇိတံ၊ အောင်အပ်ပြီ။ (မကြောက်။) ဣတိ၊ ဤသို့ တွေးရ်။ [ဣတိ–ထည့်ပါ။] အစ္ဆကို–သော၊ ချွန်းကို ကျော်လွန်နိုင်သော။ (ချွန်းကို မကြောက်သော။) နာဂေါ၀၊ မုန်ယစ်နေသော ဆင်ပြောင်ကဲ့သို့။ လက္ခဏူရယာ၊ မိန်းမမြတ်တို့၏ လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော ပေါင်ရှိသော ချစ်နှမ–သူရိယ ဝစ္ဆသာဖြင့်။ သမ္မတ္တော၊ လွန်စွာ ယစ်မူး ရှူးနေသော ကျွန်ုပ်သည်။ ကာရဏံ၊ တစုံတရာသော အကြောင်းကို။ နပ္ပဇာနာမိ၊ ဝေခွဲပိုင်ပိုင် မသိနိုင်တော့ပါ။ [အသင်ကိုသာ စွဲလမ်းချစ်ခင်လျက် ရှူးနေသလို ဖြစ်၍ အသင်က လွဲလျှင် ဘာကိုမျှ စိတ်မဝင်းစားတော့ပါ–ဟု ဆိုလိုသည်။]

(ဘဒ္ဒေ၊ ချစ်နှမ –သူရိယဝစ္ဆသာ။) တယိ၊ သင် နှမ–အပေါ်၌။ ဂေဓိတစိတ္တော၊ ဖွဲ့မိ ငြိကပ်သော စိတ်ရှိသည်။ ဝါ၊ စွဲမက် ချစ်ခင်သော စိတ်ရှိသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်နေပါ၏။ စိတ္တံ၊ ကျွန်ုပ်စိတ်သည်။ ဝိပရိဏာမိတံ၊ ပင်ကိုသဘောမှ ဖောက်ပြန်နေပါ၏။ ဝက်ဃဿော၊ ငါးမျှားချိတ်ကို မျိုမိသော။ အမ္မုဇော ဣဝ၊ ငါးကဲ့သို့။ ပဋိဂန္ဓံ၊ အချစ်စိတ်မှ နောက်ဆုတ်ခြင်းငှာ။ (မချစ်ပဲ နေခြင်းငှာ။) နသက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်တော့ပါ။

ဝါမူရု (ဝါမ+ဥရု)၊ တင့်တယ်သော ပေါင်ရှိသော။ [ဝါမ–သဒ္ဒါ ရုစိရ–သဒ္ဒါ၏ ပရိယာယ်။] (တနည်း) ဝါမူရု၊ ငှက်ပျောတုံးနှင့်တူသော အရင်းတုတ်၌ အဖျားသေးလျက် လုံးသောပေါင်ရှိသော။ ဘဒ္ဒေ၊ ချစ်နှမ။(တွဲ။)မံ၊ ကျွန်ုပ်ကို။ သဇ၊ ချစ်ခင်နှစ်သက်လည်ဖက်ပါလော့။ မန္ဒလောစနေ၊ သာယာညင်းညင်း မခို့တရို့ ကြည့်ခြင်းရှိသော နှမတော်။ ဝါ၊ မခို့တရို့သော မျက်လုံးရှိသော

နှမတော်။ [လောစန–သဒ္ဒါ စက္ခု–၏ ပရိယာယ်။] မံ၊ ကို။ သဇ၊ လော့။ ကလျာဏီ၊ ကောင်းခြင်းငါးဖြာ လက္ခဏာ ရှိသော နှမတော်။ မံ၊ ကို။ ပလိသဇ၊ အားရပါးရ တကိုယ်လုံး သိမ်းကျုံး ပွေ့ဖက်ပါလော့။ မေ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ ဘေ၊ ဤ ချစ်နှမ၏ အားရ စုံမက် ပွေ့ဖက်ခြင်းကို။ အတိပတ္ထိတံ၊ နေ့စဉ်မပြတ် တောင်းတ, အပ်ပါပြီ။

ဘဒ္ဒေ၊ ချစ်နှမ။ မေ၊ မောင်တော်၏။ ကာမော၊ လိုချင်မှုဟူသော ကိလေသာကာမသည်။ အပ္ပကော၊ ပင်ကိုသဘာဝအားဖြင့် နည်းပါးသည်။ သန္ဓော၊ ဖြစ်လျက်။ ဝေလ္လိတကေသိယာ၊ ကျောက် ကုန်းဌ ဖြေရှင်းဖြန့်ချရှာအခါဝယ် တွန့်လိပ်သွားသော ဆံပင်ရှိသော ချစ်နှမကြောင့်။ [ဆံပင်ကို ကျောပေါ်ဌ ဖြန့်ချလိုက်သောအခါ အတွန့်အတွန့်ဖြစ်လျက် ကျသွားသော ချစ်နှမကြောင့်–ဟူလို။] အနေကဘာဝေါ၊ မျိုးသောသဘောရှိသည်။ (ပိုရှိပိုရှိ ချစ်ခင် လိုချင်သည်။) သမ္ပပ္ပါဒိ၊ ဖြစ်နေပါပြီ။ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာဌ။ ဒက္ခိဏာ၊လှူအပ်သော အလှူသည်။ (အနေကဘာဝါ) ဂုဏ၊မျိုးသော သဟော ရှိသကဲ့သို့ပါတည်း။

တာဒိသု၊ ဤဌာနိဌ ထိုနှစ်ဝကို လုံးဝအတူ ရှုတော်မူနိုင်ကုန်သော။ အရဟန္တေသု၊ တို့ဌ။ မေ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ယံ ပုညံ၊ အကြောင်းကောင်းမှုသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ သမ္ဗဂ်ကလျာဏီ၊ အလုံးစုံသော အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ဖြင့် တင့်တယ်ခြင်းရှိသော ချစ်နှမ။ မေ၊ ၏။ တံ၊ ထို ကောင်းမှုသည်။ တယာ၊ သင် ချစ်နှမနှင့်။ သဒ္ဓိံ ဝိပစ္စတံ၊ မခွဲမခွါ မကွဲကွာပဲ တွဲကာ ဖွံ့ဖြိုး အကျိုးပေးပါစေသတည်း။

အသ္မိံ ပထဝိမဏ္ဍလေ၊ ဤ စကြဝဠာ မြေအပြင်ဌ။ပ။ သဒ္ဓိံ ဝိပစ္စတံ၊ ပါစေသတည်း။ [ဤ မြေအပြင်ဌ ဟိုနေရာ ဒီနေရာဝယ် သင့်လျော်သလို ကျွန်ုပ်ပြုထားအပ်သော ကောင်းမှုမျိုးသည် ရှိပါသည်။ ထိုကောင်းမှုမျိုးသည် နှမနှင့်အတူ အကျိုးပေးပါစေ–ဟူလို။ ဝိပစ္စတံ-ဌ ပဋ္ဌမီ အတ္ထနော–ပုဒ်၊ တံ–ဝိဘတ်။]

သူရိယဝစ္ဆသေ၊ သူရိယဝစ္ဆသာ။ သကျပုတ္တော၊ သာကိဝင်မင်းသား ဖြစ်တော်မူသော။ ဗျာနေန၊ ဗျာနဖြင့်။ ကောဒိ၊ တပါး

တည်းဖြစ်နေသော။ [ဗျာန်ဝင်စားလျက် တပါးတည်း နေတော်မူ သော-ဟူလို။] နိပကော၊ ကိလေသာတို့ကို ချေဖျက်သွေ့စေတော်မူ သော။ [သဒ္ဒတ္ထ။] ဝါ၊ ရင့်ကျက်သော ပညာရှိတော်မူသော။ သတော၊ သတိမပြတ် အမှတ်ရတော်မူသော။ မုနိ၊ ဘုရားရှင်သည်။ အမတံ၊ မအို မသေရာ-နိဗ္ဗာန်ကို။ ဇိဂီသာနော[1] ဣဝ၊ ရှာတော်မူ သကဲ့သို့။ အဟံ။ တံ၊ သင် ချစ်နှမကို။ (ဇိဂီသာနော၊ မရှုမနေ ရှာနေပါ၏။)

ကလျာဏိ၊ ကောင်းခြင်းငါးဖြာ အင်္ဂါရှိသော ချစ်နှမ-သူရိယ ဝစ္ဆသာ။ မုနိ၊ သည်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော။ သမ္မောဓိံ၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ နန္ဒေယျ ယထာ ပိ၊ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက် တော်မူသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤ-အကား။ (အဟမ္ပိ။) တယာ၊ နှင့်။ မိသီ-ဘာဝံ၊ နှီးနှောပေါင်းသင်း အတူနေရခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်သည် ဖြစ်၍။ နန္ဒေယျံ၊ နှက်သက် ပျော်ရွှင်လိုပါ၏။

[ဝရေယျာဟေ=ဝရေယုံ+အဟေ။]အဟေ ဘဒ္ဒေ၊ဟေ....ချစ်နှမ။ တာဝတိံသာနံ၊ တာဝတိသာနှတ်တို့၏။ ဣဿရော၊ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကော၊ သည်။ မေ၊ အား။ ဝရံ၊ နှတ်ပြည်နှစ်ထပ်၌ နှတ်မင်းအဖြစ် ဟူသော ဆု, သူရိယ ဝစ္ဆသာ-ဟူသော ဆု, ဤ ဆု နှစ်မျိုးတွင် တမျိုးမျိုးကို။ စေ ဒဇ္ဇာ၊ အကယ်၍ ပေးအံ့။ (ဧဝံ သတိ။) အဟံ၊ သည်။ တံ၊ သင် ချစ်နှမကို။ ဝရေယျံ၊ ယူလိုပါ၏။ ဧဝံ၊ သို့က လောက်။ မမ၊ ၏။ ကာမော၊ ချစ်နှမအပေါ်၌ စွဲမက်ချစ်ခင် လိုချင် မှုသည်။ ဒဇ္ဇော၊ မယိမ်းယိုင်ပဲ ခိုင်မြဲလှပါ၏။

သုမေဓော၊ ကောင်းသော ပညာရှိသော သူရိယဝစ္ဆသာ။ [ယဿာ သေတာဒိသီ=ယဿ+အာသိ+တောဒိသီ။] ယဿ၊ အကြင် တိမ္ဗရု-နတ်မင်းကြီး၏။ တောဒိသီ၊ ဤကဲ့သို့ လှပတင့်တယ် ရှုချင့်ဖွယ်

၁။ ဇိဂီသာနော။ ။ဟရ-ဓာတ်+သ-ပစ္စည်း+မာန-ပစ္စည်း၊ မာန-ပစ္စည်း၏ မ-ကို ချေ၊ ဟရ-ကို ဂိ-ပြု။ ဓာတ္တုနံ အနေကတ္ထတာ-အရ ဟရ-ဓာတ်သည် သေနှ (ရှာခြင်း) အနက်ကို ဟောရ၏။ အမတံ၊ ကို။ ဇိဂီသာနော၊ ရှာလျက်။ (ဝိစရတိ) ဣဝ၊ လှည့်လည်သကဲ့သို့။ အဟံ။ တံ၊ ကို။ ဇိဂီသာနော၊ လျက်။ (ဝိစရာမိ+လှည့်လည်နေပါ၏။) ဤသို့လည်း ဝိစရတိ၊ ဝိစရာမိ-ကြိယာထည့်၍ ပေး နိုင်၏။

ဖြစ်သော။ ပဇာ၊ သမီးရတနာသည်။ အာသီ၊ ရှိပြီ။ နှ စိရုံးမကြာမီက။ ဖုလ္လံ၊ ကားကားစင့်စင့် ပွင့်သော။ သာလံ၀၊ အင်ကြင်းပင်ကဲ့သို့။ ဝါ၊ အင်ကြင်းပင်နှင့်တူသော။ တေ၊ ၏။ ပိတရံ၊ အလွန် ကျက်သရေရှိသော ခမည်းတော်ကို။ ဝန္ဒမာနော၊ ဂုဏ်ကိုရည်မှန်း ချီးမွမ်းလျက်။ နမဿာမိ၊ အကြိမ်ကြိမ် အခါခါ ဦးနှိမ်ကာဖြင့် ကောင်းစွာ မြတ်နိုး ရှိခိုးပါ၏။

၃၄၉။ ဧတံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ရှုတ်ဆိုအပ်သော် ။ပ။ အဝေါစ၊ (ကိ ။) "ပဉ္စသိခ။ တေ၊ ၏။ တန္တိဿရော၊ စောင်းသံသည်။ ဂီတဿရေန၊ သီချင်းသံနှင့်။ သံသန္ဒတိ ခေါ၊ ရောနှောမိသည်သာ။ ဂီတဿရော စ၊ သည်လည်း။ တန္တိဿရေန၊ နှင့်။ (သံသန္ဒတိ။) [စောင်းသံနှင့်သီချင်းသံ အလွန်ပင် လိုက်ဖက်သည်-ဟူလို။] ပဉ္စသိခ။ တေ၊ ၏။ တန္တိဿရော၊ သည်။ ဂီတဿုရုံ၊ ကို။ နှ စ ပန အတိ၀တ္တတိ၊လွန်၍မဖြစ်။(လွန်၍မသွား။)ဂီတဿရောစ တန္တိဿရုံ (နှ ပန အတိ၀တ္တတိ။) [အတီးနဲ့ အဆို တခုနဲ့တခု မကျော်ပဲ အလွန်စည်း၀ါး ကိုက်သည်-ဟူလို။] ပဉ္စသိခ။တေ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓ။ပသဋ္ဌိတာ ။ပ။ ဣ ဣမာ၀ါထာ၊ တို့ကို။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ သံယုဇ္ဇာ ပန၊ သီကုံးထားအပ်ကုန်သနည်း။" ဤတို့၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။

ဘန္တေ။ ဧကံ သမယံ၊ ၌။ [ဤဒံ- အနက်မရှိ။] ဘဂ၀ါ။ ဥရုဝေ-လာယံ၊ ဥရုဝေလ-တောင်၌။ နေရဉ္ဇရာယ၊ နေရဉ္ဇရာ-မည်သော။ နဒီယာ၊ မြစ်၏။ တီရေ၊ ကမ်း၌။ အဇပါလနိဂြောဓေ၊ အဇပါလ-ညောင်ပင်၌။ [ရှေးက "ဆိတ်ကြောင်းညောင်ပင်" ဟု ပေးကြ၏။] အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူပြီးသည်။ (ဟုတ္တာ။) ပဌမံ၊ နောက်နောက်နေခြင်းတို့၏ ရှေးဦးစွာ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ [အဋ္ဌမ သတ္တာဟ-၌ နေတော်မူသည်။] ဘန္တေ။ တေန သမယေန၊ ၌။ (ဘုရားရှင်၏ အဋ္ဌမသတ္တာဟ-မြောက် အဇပါလ-ညောင်ပင်အောက်ဝယ် သီတင်းသုံးတော်မူရာ ထိုအခါ၌။ အဿာ၀ေသိ၊ အဘာသိ-တို့၌ စပ်။) အဟံ။ ဘဒ္ဒါ နာမ၊ ဟဒ္ဒါ-မည်သော။ သူရိယ၀စ္ဆသာ၊ သည်။ တိမ္ဗရုနော၊ တိမ္ဗရု-မည်သော။ ဂန္ဓဗ္ဗရညော၊ ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်မင်း၏။ ဓီတာ၊ သမီးတော်ပါတည်း။ တံ၊ ထိုသူမကို။ အဘိကင်္ခါမိ၊ အလွန် အလိုရှိပါ၏။ ဘန္တေ။ သာ ပန ဘဂိနီ၊ ထို နှမ-သည်ကား။ ပရကာမိနီ၊ တပါးသောနတ်သားကို လိုချင်နေသည်။ ဟောတိ၊ ပါ၏။ သိဓဏ္ဍိ နာမ၊ သိဓဏ္ဍိ-မည်သော နတ်သားသည်။

သင်္ဂါဟကသား၊ သိကြားမင်းအား ချီးမြှောက်တတ်သော။ [လူတို့ကို ချီးမြှောက်တတ်သော–ဟု ရှေးက ပေး၏။] မာတလိသား၊ မာတလိ–နတ်မင်း၏။ ပုတ္တောဝ သားပါတည်း။ တံ၊ ထို သိခဏ္ဍီ–နတ်သားကို။ အဘိကခ်ုတိ။ [ပရကာမိနီ ဟောတိ–ကို ထပ်၍ဖွင့်သည်။]

ဘန္တေ။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ အဟံ တံ ဘဂိနိ"။ ကေနစိ ပရိယာယေန၊ တစုံတခုသော အကြောင်းဖြင့်။ နာလတ္ထံ၊ မရခဲ့ပါ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ပ။ဂန္ဓဗ္ဗရညော၊ ၏။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သည်။ (နတ်နန်းသည်။) (အတ္ထိ။) ။ပ။အဿာဝေသိ"၊ ကြားစေခဲ့ပါပြီ။ (ကြားအောင်တီးပါပြီ။) ။ပ။အဘာသိ"၊ ရွတ်ဆိုခဲ့ပါပြီ။ (ကိ"။) "။ပ။ ပဇာ"တိ။

ဘန္တေ။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ရွတ်ဆိုအပ်သော်။ပ။အဝေါစ။ (ကိ"။) "မာရိသ၊ အရှင်နတ်သား။ မေ၊ ကျွမ–သည်။ သော ဘဂဝါ၊ ကို။ (အရှင့် သီချင်းသံ၌ပါသော ထို မြတ်စွာဘုရားကို။) သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်၌။ နု ခေါ် ဒိဋ္ဌော၊ မဖူးမြင်အပ်ဖူးပါ။ အပိ စ၊ စင်စစ်ကား။ မေ၊ သည်။ သော ဘဂဝါ၊ ကို။ တာဝတိံသာနံ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ သုဓမ္မာယံ သဘာယံ၊ သုဓမ္မာ–သဘာဝ၌။ ဥပနစ္စန္တိယာ၊ က, နေစဉ်။ [ဥပ–အနက်မရှိ။ နစ္စမာနာယ။–အဋ္ဌကထာ။] (တနည်း) သုဓမ္မာယံ သဘာယံ၊ သို့။ ဥပ–နစ္စန္တိယာ၊ သွားရှေ့ က, စဉ်။ [အက, သွားတုန်းက–ဟူလို။ ဥပ–အနက်ရှိ။ ဥပဂန္တွာ နစ္စန္တိယာ။–ဋီကာ။] သုတောယေဝ၊ ကြားရုံသာ ကြားအပ်ဖူးပါ၏။ မာရိသ။ ယတော၊ ကြောင့်။ တံ၊ တံ ဘဂဝန္တံ။ ကိတ္တေသိ၊ ကောင်းစွာ ပြောပြပါပြီ။ (တတော၊ ထို့ကြောင့်။) အဇ္ဇ။ နော၊ ကျွမတို့၏။ (အရှင်နဲ့ ကျွမတို့၏။) သမာဂမော၊ အတူပေါင်းဆုံခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ။" ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပါပြီ။ ဘန္တေ။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ တဿ ဘဂိနိယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ"။ သောယေဝ သမာဂမော၊ ထို ပေါင်းဆုံခြင်းသည်သာ။ အဟောသိ။ [ဒါနိ–အနက်မရှိ။] တတော၊ ထို အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ နောက်၌။ သမာဂမော။ နု စ (အဟောသိ)၊ မဖြစ်ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

သက္ကပ္ပသာဒ်မ

၃၅၀။ အထ ခေါ၊ ၌။ (ပဉ္စသိခ–နတ်သား၏ လျှောက်ထားနေရာ ထိုအခါ၌။) ။ပ။ "ဂန္ဓမ္ဗဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ ပဋိ–သမ္မောဒတိ၊ ရှေးဦးစွာ ဝမ်းမြောက်၏။ ဘဂဝါ စ။ ပဉ္စသိခေန၊ နှင့်။

ပဋ္ဌိသမ္ဘောဒတိ၊ ပြန်၍ ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။ [ဤဝါကျ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို အဋ္ဌကထာ၌ ကြည့်ပါ။] အထ ခေါ၊ ၌။ (အကြံဖြစ်ရာ တိုအခါ၌)။ပ။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍ သိစေပြီ။ (ကိုယ်။) “ဘာတ ပဋ္ဌသိခ။ တုံ၊ သည်။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ‘သက္ကော ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သည်။ သာမစ္စော၊ အမတ်နှင့် တကွ ဖြစ်သည်။ သပရိဇနော၊ အခြေအရံနှင့် တကွဖြစ်သည်။ (ဟုတ္တာ။) ဘဂ-
ဝတော။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ သိရသာ။ ဝန္ဒတိ၊ ရှိခိုးလိုက်ပါ၏။’ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၍။ မေ၊ အား။ အဘိဝါဒေဟိ၊ ကြီးပွားကြောင်းစကားဖြင့် မိန့်တော်မူစေပါ။” ဣတိ၊ ဤသို့ အမိန့်ရှိပြီ ။ပ။ အဘိဝါဒေတိ၊ ကြီးပွားကြောင်းစကားဖြင့် မိန့်ဆိုစေ၏။ ပဋ္ဌသိခ။ ဧဝံ၊ အေး။ [ကောင်းပြီ။] သာမစ္စော၊ သော။ သပရိဇနော၊ သော။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ သုခီ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဒေဝ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ပ။ဂန္ဓဗ္ဗာ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အညေ၊ ဒေဝ မနုဿ-စသည်တို့မှ အခြားကုန်သော။ ယေ ပုထုကာယာ၊ အကြင် မျိုးစုံသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်။ သန္တိ။ (တေ) စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ သုခကာမာ၊ ချမ်းသာကို လိုလားကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

၃၅၁။ ဝေဠု ပန၊ လျှင်။ တထာဂတာ၊ တို့သည်။ ဝေရှုပေ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော။ မဟေသက္ခေ၊ ကြီးသောအစုံရသူဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သော။ ယက္ခေ၊ နတ်တို့ကို။ အဘိဝဒန္တိ၊ ကြီးပွားကြောင်းစကားဖြင့် မိန့်တော်မူကုန်၏။ [ဤစကားကို ဆံဂါယနာတင် ထေရ်တို့ ထည့်ထားအပ်သည်။] အဘိဝဒိတော၊ ကြီးပွားကြောင်းစကားဖြင့် မိန့်တော်မူအပ်ပြီးသော။ သက္ကော။ပ။အဋ္ဌာသိ။ [ဤဝါကျ၏အဖွင့်ကို ဘာသာဋ္ဌကာ၌ပြထားပြီ။]

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဒေဝါနုဘာဝေန၊ ကြောင့်။ [ယထာ တံ-အနက်မရှိ။] ဣန္ဒသာလဂုဟာ၊ သည်။ ဝိသမာ၊ ပင်ကိုက မညီမညွှတ်သည်။ သန္တီ၊ ဖြစ်နေလျက်။ သမာ၊ ညီညွှတ်သည်။ သမ-ပါဒိ၊ ကောင်းစွာဖြစ်ပြီ။ သမ္ဘဋ္ဌာ၊ ပင်ကိုက ကျဉ်းသည်။ သန္တီ၊ လျက်။ ဥရုဒ္ဒာ၊ ကျယ်ပြန့်စွာ တွေ့မြင်အပ်သည်။ (ကျယ်ပြန့်သည်။) သမပါဒိ။ အန္ဓကာရော၊ အမှိုက်မှောင်သည်။ ဂုဟာယံ၊ ၌။ အန္ဓကရမာယိ၊ ပျောက်ကွယ်ပြီ။ အာလောကော၊ အလင်းရောင်သည်။ ဥဒပါဒိ။

၃၅၂။ အထ ခေါ၊ ဥ။ (နတ်ပရိသတ်နှင့်အတူ သိကြားမင်း၏။ ဣန္ဒ-သာလ-လိုဏ်ဂူအတွင်းဝယ် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးလျက် တည်နေရာ ထိုအခါ၌။) ။ပ။ ဣဓ၊ ဣ၌ အရပ်သို့။ (ဣ ငါဘုရား အထံသို့။) "ယဒိဒံ (ယံ+ဣဒံ) အာဂမနံ၊ အကြင်ရောက်လာခြင်းသည်။ (အတ္ထိ။) အာယသ္မ-တော ကောသိယဿ၊ ငါ၏ သိကြား၏။ ဣဒံ၊ ဣ ရောက်လာခြင်းသည်။ အစ္ဆရိယံ၊ အံ့ဩြဖွယ်ပေ၏။ တာဝ၊ သို့ကလောက်။ ဗဟုကိစ္စဿ၊ များသော ကိစ္စရှိသော။ ဗဟုကရဏီယဿ၊ များသော ပြုဖွယ်ရှိသော။ အာယသ္မတော ကောသိယဿ၊ ၏။ ဣဒံ၊ သည်။ အဗ္ဘုတံ၊ မဖြစ်စဖူး ထူးဆန်းပေ၏။" ဣတိ၊ ဣသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ။ စိရပဋ္ဌိကာ၊ ကြာမြင့်သောကာလမူ စ၍။ အဟံ ။ပ။ ဥပသက္ကိမိတုကာမော၊ ပါ၏။ အပိ စ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ပါသော်လည်း။ တာဝတိံသာနံ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ကေဟိစိ၊ ကေဟိစိ၊ အချို့အချို့ ကုန်သော။ ကိစ္စ ကရဏီယေဟိ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စတို့ဖြင့်။ ဗျာဝဋော၊ ကြောင့်ကြ မျှားနေရပါ၏။ (မအားမလပ်အောင် ဖြစ်နေပါ၏။) ဧဝံ၊ ဣသို့လျှင် ။ပ။ နာသက္ခိံ၊ မစွမ်းနိုင်ခဲ့ပါ။

ဘန္တေ ။ပ။ သလဋ္ဌာဂါရကေ၊ ထင်းရှူးသားတို့ဖြင့် ဆောက်လုပ်အပ်သော ဂန္ဓကုဋီ-ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ ။ပ။ အဂမာသိ၊ သွားပါပြီ ။ပ။ အညတရေန၊ တမျိုးသော။ သမာဓိနာ၊ သမာဓိဖြင့်။ "နိသိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူသည်။ ဟောတိ။ [ဖလသမာပတ်ဝင်စားလျက် နေတော်မူသည်ကို သိကြားမင်းမသိ၍ "အညတရေန သမာဓိနာ" ဟု လျှောက်သည်။] ဘူတတိ နာမ၊ ဘူတတိ-မည်သော။ ဝေယ္ယာဝစ္စဿ မဟာရာဇဿ၊ ၏။ ပရိစာရိကာ စ၊ အလုပ်အကျွေး နတ်သမီးသည်လည်း။ ဘဂဝန္တံ။ ပစ္စုပဋ္ဌိတာ၊ ဆည်းကပ်နေသည်။ဟောတိ။ ပဋ္ဌလိကာ၊ ခဲအပ်သော လက်အုပ်ရှိသည်။ (ဟုတ္တာ။) နမဿ မာနာ၊ ရှိခိုးလျက်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်နေပါ၏။ [ဘူတတိ-သည် သကဒါဂါမ် နတ်သမီးတည်း၊ ထို့ကြောင့် နတ်ပြည်၌ ၊သိပ်မပျော်တော့ပဲ အမြဲလိုလိုပင် ဘုရားရှင်ထံလာ၍ ရှိခိုးနေသည်။]။ပ။ ဝန္ဒတိတိ။

ဧဝံ ဝုတ္တေ။ပ။ "မာရိသ၊ အရှင် သိကြားမင်း။ ဘဂဝန္တံ ဒဿနာယ။ အကာလော၊ အခါမဟုတ်ပါ။ ဘဂဝါ။ ပဋိသလ္လီနော၊ ၏" ။ပ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထတော်မူသည်။ ဟောတိ။ပ။ ဘန္တေ။ ကစ္စိ၊ အဘယ်သို့ပါနည်း။ မေ၊ အား။ သာ ဘဂဝတိ ဘဂဝန္တံ။ အဘိဝါဒေသိ၊ ကြီးပွားကြောင်းစကားဖြင့် မိန့်ဆိုစေသည် မဟုတ်ပါလော။ပ။ သရတိ၊ အမှတ်ရတော်မူပါ၏လော။ ဣတိ၊ ပြီ။ပ။ အဘိဝါဒေသိ၊ ပြီ။ပ။ အပိစ၊ သို့သော်လည်း။ အဟံ။ အာယ-

သွတော၊ အရှင်၏။ နေမိသဒ္ဓေန၊ ရထားစက်ဘီးသံနှင့် တပြိုင်နက်။ တမ္ပာ သမာဓိမှာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထတော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ ယေ တေ ဒေဝါ။ အမှေယိ၊ တို့လက်။ ပဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ [တရ-ၖစ္ဆည်း အနုက် မရှိ။]တာဝတိံသကာယံ၊ သို့။ ဥပပန္နာ၊ ကပ်ရောက်ပါကုန်ပြီ။ တေသံ၊ တို့၏။ သမ္မုခါ၊ ၌။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါပြီ။ သမ္မုခါ။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ မှတ်ယူအပ်ပါပြီ "။ပ။ ဒိဗ္ဗာ ကာယာ၊ တို့သည်။ ပရိဝုရေန္တိ၊ ပြည့်ပါကုန်၏။ အသုရကာယာ၊ အသုရာ-အပေါင်း တို့သည်။ (အပါယ် သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်။)ဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ပါကုန်၏။" ဣတိ၊ ဤသို့ ကြားအာပ် မှတ်အပ်ဖူးပါ၏။ ဘန္တေ။ တံ ဣဒံ၊ ထိုကဲ့သို့သော ဤ အကြောင်းအရာကို။ မေ၊ သည်။ သက္ခိ ဒိဋ္ဌံ၊ မျက်မှောက်ထင်ထင် တွေ့မြင်အပ်ပါပြီ ။ပ။ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်။ပ။ ဥပပန္နော၊ ပါပြီ။ (တတော၊ ကြောင့်။)။ပ။ ဟာယန္တိ။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဂေါပကဝတ္ထု

၃၅၃။ ဘန္တေ။ ဣမေဝ ကပိလဝတ္ထုသ္မိံ၊ ဤ ကပိလဝတ္ထု-မြို့၌ပင်။ ဂေါပိကာ နာမ၊ ဂေါပိကာ-မည်သော။ သက္ကိဓီတာ၊ သာကိုဝင်မင်းသမီး သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ ၌။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုသည် ။ပ။ သီလေသု၊ ငါးပါးသီလ တို့၌။ ပရိပူရကာရိနီ၊ ထက်ဝန်းကျင် ဖြည့်ကျင့်မှုကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဝါ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြည့်စုံအောင် ပြုလေ့ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပါပြီ။ သာ၊ ထိုသူမသည်။ ဣတ္ထိတ္တံ၊ မိန်းမ၏အဖြစ်ကို။ (မိန်းမဘဝကို။)ဝိရာဇေတ္မာ၊ တပ်မက်ခြင်းကင်းစေ၍။ (စက်ဆုပ်၍။) ပုရိသတ္တံ၊ ကို။ ဘာဝေတ္မာ၊ မိမိ သန္တာန်၌ ဖြစ်စေ၍။ပ။ သဟဗျတံ၊ တကွဖြစ်သူ၏အဖြစ်ဟူသော။ (အပေါင်း အဖော်၏ အဖြစ်ဟူသော။) အမှာကံ၊ တို့၏။ ပုတ္တတ္တံ၊ သား အဖြစ်သို့။ အဗ္ဗျပဂတာ၊ ကပ်ရောက်ပါပြီ။ တတြပိ၊ ထို နတ်ပြည်၌လည်း။ နံ၊ ထို ဂေါပိကာကို။"ဂေါပကော ဒေဝပုတ္တော, ဂေါပကော ဒေဝပုတ္တော"တိ၊ ဂေါပက-နတ်သား, ဂေါပက-နတ်သား ဟု။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဇာနန္တိ။ အညေပိ၊ ဂေါပိကာမှ အခြားလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တယော ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ (မြတ်စွာဘုရား အထံတော်၌။) ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ် သော အကျင့်ကို။ စရိတ္မာ၊ ၍။ ဟိနံ၊ နိမ့်ကျသော။ ဂန္ဓဗ္ဗကာယံ၊ ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်အပေါင်းသို့။ ဥပပန္နာ။

တေ၊ ထို နတ်သား သုံးယောက်တို့သည်။ ပဉ္စဟိ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့နှင့်။ [သမင်ဂီဘူတာ-၌ စပ်။] ဝါ၊ တို့သည်။ သမပ္ပိတာ၊ ကောင်းစွာ ရောက်အပ်ကုန်သည်။ သမင်ဂီဘူတာ၊ ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) ပရိစာရယမာနာ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို ထိုထို ဤဤ လှည့်လည်စေကုန်လျက်။ ဝါ၊ ပျော်ပျော်ပါးပါး ခံစားကုန်လျက်။ အမှာကံ၊တို့အား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်ခဲ့စားရာ နတ်သဘင်သို့။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ပါရိစရိယံ၊ အလုပ်အကျွေးတို့၏ အဖြစ် အကျိုးငှာ။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်လာပါကုန်၏။ (တနည်း) အမှာကံ၊ တို့အား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ သို့။ အမှာကံ၊ တို့အား။ ပါရိစရိယံ၊ ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်းငှာ။ အာဂစ္ဆန္တိ။ [က, ဆို, တီး, မှုတ်၍ အသုံးတော်ခံရသော ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်မျိုးဌ၌ ဖြစ်သောကြောင့် က,ဆို,တီးမှုတ်သောအားဖြင့် သိကြားမင်းကို ပြုစုဖျော်ဖြေဖိုရာ ရောက်လာကြသည်။]

တေ၊ တို့ကို။ အမှာကံ ဥပဋ္ဌာနံ၊ အမှာကံ။ ပါရိစရိယံ၊ ငှာ။ အာဂတေ၊ ရောက်လာကုန်လတ်သော်။ ဂေါပကော ဒေဝပုတ္တော၊သည်။ ပဋ္ဌိစောဒေသိ၊ စောဒနာပြီ။(အပြစ်တင်ပြီ။) [ထို အပြစ်တင်ခြင်းသည်ပင် ရှေးကအကြောင်းအရာမျှားကို အမှတ်ရစေရာ ရောက်သောကြောင့် "သာရေသိ-အမှတ်ရစေပြီ" ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်သည်။] (ကိုး၊အဘယ်သို့ စောဒနာသနည်း။) "မာရိသာ၊ အမောင်နတ်သားတို့။ တုမှေ။ ကုတော မုခါ၊ အဘယ်၌ ဖြစ်သော ဉာဏ်မျက်နှာရှိကုန်သည်။[ကုတော ပဝတ္တဉာဏ မုခါ။—ဋီကာ။] (ဟုတ္တာ။) တသာ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အဿုတ္တာ၊ နာခဲ့ကြသနည်း။ [အဘယ်အရပ်၌ မျက်နှာလှည့်၍ နာခဲ့ကြသနည်း-ဟူလို။] အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ ဣတ္ထိကာ၊ မိန်းမသားသည်။ သမာနာ၊ လျက်။ပ။ ပရိပ္ပူရကာရိနီ (ဟုတ္တာ)။ပ။ အဗ္ဗုပ-ဂတာ နာမ၊ ကပ်ရောက်ရပါပေ၏။ [နာမ-သည် ဂရဟာ ဇောတက။]။ပ။ မာရိသာ၊ တို့။ တုမှေ ပန၊ တို့သည်ကား။ပ။ဥပပန္နာ၊ ကပ်ရောက်နေကုန်ပြီ။ ယေ မယံ၊ အကြင်ငါတို့သည်။ သဟာဓမ္မိကေ၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့ကို။ [အတူ ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်သော တရား ရှိသော သီတင်းသုံးဖော်တို့ကို။] ဟိနံ ဂန္ဓဗ္ဗကာယံ၊ သို့။ ဥပပန္နေ၊ တို့ကို။ အဒ္ဓသာမ၊ မြင်ရကုန်၏။ (တေ မယံ။) ဒုဒ္ဒိဋ္ဌရူပံ၊ မကောင်းသဖြင့် မြင်အပ်သော သဘောရှိသောအကြောင်းအရာကို။ [မမြင်ထိုက်သော အရာကို-ဟူလို။] အဒ္ဓသာမ ဝတ တော၊ မြင်နေကြရပါကုန်၏တကား....။" ဣတိ၊ ဤသို့ စောဒနာပြီ။

ဘန္တေ။ ဂေါပကေန ဒေဝပုတ္တေန၊ သည်။ ပဋ္ဌိစောဒိတာနံ၊ စောဒနာအပ်ကုန်သော။ (အပြစ်တင်အပ်ကုန်သော။) , တေသံ၊ ထို နတ်သား သုံး

ယောက်တို့ဝင်၊ ဒွေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ဖျက်မှောက်ထင်ထင် တွေ့မြင်အပ်သော သဘောဟူသော ပစ္စက္ခ–အတ္တဘောဌာပင်။ သတိ်၊ သတိကို။ (စျာန သတိ နှင့် ထို သတိကို အခြေခံသော အနာဂါမိမဂ်ကို။)ပဋ္ဌိလဘိ်သု၊ ရကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မပုရောဟိတ်၊ ဗြဟ္မပုရောဟိတ–ဗြဟ္မာ၌ ဖြစ်သော။ ကာယံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို။ (ပဋ္ဌိလဘိ်သု။) ဧကော ပန ဒေဝေ ါ၊ကား။ ကာမေ၊ တို့ကို။ အဏ္ဍာဝဝသိ၊ လွှမ်းမိုးခံစားလျက် သင့်လျော်သော အပိုင်းအခြား အတိုင်း နေပါပြီ။

၃၅၄။ (အဟံ။) စက္ခုမတော၊ ပညာမျက်စိ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ ဥပါသိကာ၊ သည်။ အဟောသိ်၊ ဖြစ်ခဲ့ပါပြီ။ မယံ၊ ၏။ ဂေါပိကာတိ၊ ဟူသော။ နာမမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အဟု၊ ဖြစ်ပါပြီ ။ပ။ အဘိပ္ပသန္နာ၊ အလွန်ကြည်ညိုပါ၏။ ပသန္နစိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်။(ဟုတ္တာ။) သံဃဿ၊ ကိုလည်း။ ဥပဋ္ဌာသိ်၊ ပြုစု လုပ်ကျွေးခဲ့ပါပြီ။

တယော ပုဗ္ဗဏ္ဏာ၊ ၏ပင်။ သုဝမ္ဘတာယ၊ တရားတော်၏ကောင်းမြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ ကောင်းမြတ်သော တရားတော်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သက္ကာယ၊ ၏။ မဟာနုဘာဝေ ါ၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိသော။ မဟာဇုတိကော၊ ကြီးသော အရောင် အဝါ ရှိသော။ ပုတ္တော (ဟုတ္တာ)။ တိဒိဝူပပန္နော၊ တာဝတိ်သာ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရသည်။ အမှိ။ ဣဓာပိ၊ ဤ တာဝတိ်သာ–နတ်ပြည်၌လည်း။ ''ဂေါ–ပကော'' တိ၊ ဟူ၍။ မံ ဇာနန္တိ။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ (ဂေါပက–နတ်သားဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌။) ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗေ၊ ရှေးက တွေ့မြင်အပ်ဖူးကုန်သော။ ,ဝသီနေ၊ အမြဲနေကုန်သည်ဖြစ်၍။ [ဝသ–ဓာတ်+တ–ပစ္စည်းကို ဤန–ပြု။] ဂန္ဓဗ္ဗကာ–ယူပဂတေ၊ဂန္ဓဗ္ဗ–နတ်အပေါင်းသို့ ကပ်ရောက်ကုန်သော။ ဘိက္ခဝေ ါ၊ ရဟန်းနတ်သားတို့ကို။[ရဟန်းဘဝက ရောက်လာသောနတ်သားမျှားဖြစ်သောကြောင့် ''ဘိက္ခဝေ ါ'' ဟု ဆိုသည်။] အဒ္ဒသံ၊ မြင်ပါပြီ။ ယေ၊ အကြင် ရဟန်းနတ်သားတို့ကို။ [စ–အနုက်မရှိ။] ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ မနုဿဘူတာ၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ မယံ၊ တို့သည်။ အန္ဓေန၊ စားဖွယ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပါနေန၊ သောက်ဖွယ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဥပသင်္ကမ္ဘ၊ ကပ်ရောက် သိမ်းပိုက်၍။[ခြေတို့ကို ဆေးကြောမှု, ဆီဖြင့်သုတ်လိမ်းမှု,ရှိခိုးပူဇော်မှု–များတည်း။] သင့်ကော၊

မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ နိဝေသနေ၊ အိမ်၌။ ဥပဋ္ဌဟိမ္ဘာ၊ ပြိုစု လုပ်ကျွေး ခဲ့ပါကုန်ပြီ။ ဣမေဟိ၊ ဤ နတ်သားတို့သည်။ ["ဟိ"သည် အနက် မရှိ။] ဂေါတမသာဝကာသေ၊ ဂေါတမဘုရား၏ သာဝက-ဖြစ်ကုန် သော။ ["သေ"သည် ဂါထာပူရဏ-နိပါတ်။] တေ၊ ထို ရဟန်း တို့ပေတည်း။

ဣမေ ဘဝန္တော၊ ဤ အရှင် နတ်သားတို့သည်။ ကုတောမုခါ (ဟုတ္တာ) ဗုဒ္ဓဿ။ ဓမ္မာနို၊ တို့ကို။ [လိင်္ဂဝိပလ္လာသ။] ပဋ္ဌိဂ္ဂဟေသုံ နာမ၊ နာယူမှတ်သားခဲ့ကြကုန်သနည်း။ (နာယူခဲ့ကြပါလိမ့်။) ဟိ၊ မေးသင့်၏။ စက္ခုမတာ၊ သည်။ အနုဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော် မူအပ်သော။ သုဒေသိတော၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်သော။ ဓမ္မော၊ ကို။ ပစ္စတ္တံ၊ အသီးသီး ကိုယ်စီကိုယ်၌။ ဝါ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိထိုက်ပါ၏။

ဟိ၊ မှန်၏။ အဟံ၊ သည်။ တုမှေဝ၊ အသင် နတ်သားတို့ကိုပင်။ ဥပါသမာနော၊ ဆည်းကပ်လျက်။ အရိယာနံ၊ အရိယာဖြစ်သော ဘုရားရှင်တို့၏။ သုဘာသိတာနံ၊ ကောင်းစွာ ဟောပြအပ်သော တရားတို့ကို။ သုတ္တာန၊ သင်တို့ထံမှ တဆင့်နာရ၍။ သက္ကသ။ပ။ တိဒိဝူပပန္နော အမှိ။

တုမှေ ပန၊ တို့သည်ကား။ သေဋ္ဌံ၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဘုရား ရှင်ကို။ ဥပါသမာနာ၊ ဆည်းကပ်ကုန်လျက်။ အနုတ္တရံ၊ သော။ ပြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရိတ္တာ၊ ၍။ ဘဝန္တော၊ တို့သည်။ ဟိနံ ကာယံ။ ဥပပန္နာ၊ ကုန်၏။ ဘဝတံ၊ အရှင်တို့၏။ ဥပပတ္တိ၊ ဖြစ်ရပုံသည်။ အနာနုလောမာ၊ ရဟန်းအဖြစ်အား မလျော်ပါ။

(မယံ။) ဒုဒ္ဒိဋ္ဌရူပံ၊ ကို။ (သာမည-ကံ။) သဟမ္ပတိကေ၊ တို့ကို။ ဟိနကာယံ၊ နိမ့်ကျသော ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်အပေါင်းသို့။ ဥပပန္နေ၊ ကပ် ရောက်နေသည်တို့ကို။ အဒ္ဓသာမ ဝတ၊ မြင်နေကြရပါကုန်၏တကား။ [(ယေ မယံ) သဟမ္ပတိကေ ဟိနကာယံ ဥပပန္နေ (အဒ္ဓသာမ၊ တေ မယံ) ဒုဒ္ဒိဋ္ဌရူပံ။ အဒ္ဓသာမ ဝတ၊ တကား....။ ဤသို့လည်း နိယမ, အနိယမ-ထည့်၍ ပေးနိုင်၏။] ဘဝန္တော၊ တို့သည်။ ဂန္ဓဗ္ဗကာယံ၊ သို့။ ဥပဂတာ၊ ကပ်ရောက်ကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) ဒေဝါနံ၊ တို့ အား။ ပါရိစရိယံ၊ ပြိုစု လုပ်ကျွေးခြင်းငှာ။ အာဝဇ္ဇယ၊ ရောက်

လာကြကုန်၏။ အဂါရေ၊ အိမ်၌။ (အိမ်ရာတည်ထောင် လူ့ဘောင်၌။) ဝသတော၊ နေသော။ မယ့်၊ ၏။ ဤမံ ဝိသေသတံ၊ ဤထူးသည်၏အဖြစ်ကို။ (ထူးပုံကို။) ပဿ၊ ရှုမြင်စမ်းပါလော့။

သော (အဟံ)။ ဤတို့၊ မိန်းမသားသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ခဲ့ပါလျက်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ကာမေ-ဟိ၊ တို့နှင့်။ သမင်္ဂီဘူတော၊ ပြည့်စုံသူဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ပုမော ဒေဝေါ၊ ယောကျ်ားဖြစ်သော နတ်သည်။ (နတ်သားသည်။) အမ္မိ၊ ဖြစ်ရ၏။ ဂေါတမသာဝကေန၊ ဂေါတမ-မြတ်စွာဘုရား၏ သာဝက-ဖြစ်သော ဂေါပက-နတ်သားက။ စောဒိတာ၊ စောဒနာအပ် အပြစ်တင်အပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ မိမိဘဝကို အမှတ်ရစေအပ်ကုန်သော။ တေ၊ ထို နတ်သားတို့သည်။ ဂေါပကံ၊ ကို။ သမေစ္စ၁၊ ကောင်းစွာ ရောက်၍။ ဝါ၊ အကြောင်းပြု၍။ သံဝေဂံ၊ သံဝေဂ-သို့။ (ထိတ်လန့်ကြောင်း ဉာဏ်သို့။) အာပါဒုံ၊ ရောက်ကုန်ပြီ။

ဟန္ဒ၊ယခု။ ဝိယာယာမ၂၊ အားထုတ်ကုန်တော့အုံ့။ ဗျာယာယာမ၊ အထူးအားထုတ်ကုန်တော့အုံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ [နော-သည် အနက်မရှိသော နိပါတ်။] ပရပေဿာ၊ သူတပါး၏ စေခိုင်းအပ်သူတို့သည်။ (သူတပါး၏ အစေအပါးတို့သည်။) မာ အဟုမှာ၊ မဖြစ်ပါစေကုန်လင့်။ [ဤသို့ကြံ၍ သံဝေဂ ဖြစ်ကြသည်-ဟူလို။] တေသံ၊ ထို သုံးယောက်တို့တွင်။ ဒုဝေ၊ နတ်နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဂေါတမ-သာသနာနို၊ ဂေါတမ-ဘုရားရှင်၏ အဆုံးအမတော် (ဖြစ်သော ပဋ္ဌမစျာန်) တို့ကို။ အနုဿရံ၊ အမှတ်ရကုန်လျက်။ ဝိရိယံ၊ ကို။ အာရဘိံသု၊ အားထုတ်ကုန်ပြီ။

၁။ သမေစ္စ။ ။သံပုဗ္ဗ-ဇ္ဈာတ်၊ ဂတိ-အနက်ဟော၊ တ္ဝာ ပစ္စည်း။ 'သမာ-ဂန္တ္မာ' ဟု အဋ္ဌကထာဖွင့်၏။ အခြားနေရာ၌ ပဋ္ဌာန-ကို အာဂမ-ဟု ဖွင့်လေ့ရှိ၏။ အာဂမ-နှင့် သမာဂန္တာ-တို့ကား ပရိယာယ်တည်း။ ထို အာဂမ-ကိုလည်း အာရုဏ-ဟု ဖွင့်လေ့ရှိသည်။ [ပဌမပါရာဇိက-၌၊ သုဒိန္နဘာဏဝါရ-အဆုံးနားကြည့်ပါ။]

၂။ ဝိယာယာမ။ ။ဝိ+အာ+ယမ-ဓာတ်၊ အားလုတ်ခြင်းအနယ်ဟော၊ (ယ်) လာ၍ ဝိယာယာမ-ဟု ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "ဥယျမာမ" ဟု ဖွင့်၏။ ဋီကာ၌မူ "ဝိသေသေန ဝိရိယံ သန္ဓာနေ ပဝတ္တေမ" ဟု ဖွင့်၏။ ထိုအလို "ဝိသေသယာမ" ဟု ပါဠိရှိသင့်၍ အဋ္ဌကထာမှ တမျိုးဖွင့်ခြင်းဟု မှတ်ပါ။ "ဝိသေသယာမ၊ လွတ်လွတ်ကျတ်ကျတ် စွန့်စွန့်စားစား အားထုတ်ကုန်တော့အုံ့။" ဟု မေးပါ။

ဣမေဝ၊ ဤ တာဝတိံသာ–နတ်ပြည်၌ပင်။ စိတ္တာနိ၊ ကာမဂုဏ် ငါးပါးဖြစ်သော စိတ်တို့ကို။ ဝိဇာဇယိတ္ဝာ၊ မတပ်မက်စေမူ၍။ ဝါ၊ စက်ဆုပ်၍။ ကာမေသု၊ တို့၌။ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကို။ အဒ္ဒသံသု၊ မြင်ကုန်ပြီ။ [ပဌမစျာန်တည်းဟူသော ဝိကၠမ္ဘန–ပဟာန်, အနာဂါမိမဂ်တည်းဟူသော သမုစ္ဆေဒ–ပဟာန်ဖြင့် မြင်ကုန်ပြီ။] တေ၊ထို နတ်နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဒုရစ္စယာနိ၊ ခဲယဉ်းစွာ လွန်မြောက်အပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ လွန်မြောက်နိုင်ခဲကုန်သော။ ကာမ သံယောဇနပဒ္ဓနာနိ၊ ကာမ သံယောဇဉ် ကာမ အနှောင်အဖွဲ့တို့ကို လည်းကောင်း။ ပါပိမ–ယောဂါနိ၊ မာရ်နတ်၏ အနှောင်အဖွဲ့ဖြစ်သော တရားတို့ကိုလည်း ကောင်း။ [ကာမသံယောဇဉ်သာမက ယောဂ ဂန္ထ တို့ကိုလည်း ကောင်း–ဟူလို။] နာဂေါ၊ဆင်ပြောင်ကြီးသည်။ သန္နာနိ၊ အနှောင် အဖွဲ့ ဖြစ်ကုန်သော။ ဂုဏာနိ၊ ကြိုးတို့ကို။ (ဆိန္နတိ) ဣဝ၊ ဖြတ်သကဲ့သို့။ ဝေါ၊ တူ။ ဆေတ္ဝာ၊ ဖြတ်ပြီး၍။ တာဝတိံသေ ဒေဝေ၊ တို့ကို။ အတိက္ကမိံသု၊ ကျော်လွန်ပါကုန်ပြီ။] ကျော်လွန်လျက်၊ ပြဟ္မာ့ဘုံသို့ ရောက်သွားကြပါသည်–ဟူလို။]

သဗ္ဗေ၊ သိကြားမင်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ သပဇာပတိကာ၊ ပဇာပတိ–နတ်မင်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ သုဓမ္မာယ၊ သုဓမ္မာမည်သော။ သဘာယံ၊ သဘင်သို့။ (နတ်အစည်းအဝေးသို့။) ဥပဓိဋ္ဌာ၊ ကပ်ဝင်နေထိုင်ပါကုန်ပြီ။ တေသံ၊ ထို နတ်အားလုံးတို့သည်။ သန္နိသိန္နာနံ၊ စည်းဝေး ထိုင်နေကြကုန်စဉ်။ ဝိဏာ၊ ရဲရင့်ကုန်သော။ ဝိဏာဂါ၊ ကင်းသော ဆုဂ–ရှိသော နတ်တို့သည်။ ဝိရုဠှံ၊ ကင်းသော ဆုဂ–စသော မြို့ရှိသော အနာဂါမိမဂ်ကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်။ (ဖြစ်စေကုန်လျက်။) အတိက္ကမိံသု၊ ပြဟ္မာ့ဘုံသို့ ရှေးရှုတက်သွားပါကုန်ပြီ။

တေ၊ ထို နတ်သားနှစ်ယောက်တို့ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဒေဝါ–ဘိဘူ၊ နတ်တို့ကို လွှမ်းမိုး သာလွန်သော၊ ဝါသဝေါ၊ သိကြားမင်းသည်။ ဒေဝဂဏာ၊ နတ်အပေါင်း၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ သံဝေဂံ၊ သံဝေဂ–ကို။ (သံဝေဂ–စကားကို။) သကာသိ၊ ပြုပြီ။ (ကိံ။) ဣမေဟိ တေ၊ ဤ နတ်သား နှစ်ယောက်တို့သည် သော်မူ လည်း။ ဟိနကာယူပပန္နာ၊ နိမ့်ကျသော ဂန္ဓဗ္ဗ–နတ်မျိုး၌ ဖြစ်ကြရုပါကုန်လျက်။ ဒေဝေ တာဝတိံသေ၊ တို့ကို။ အတိက္ကမန္တိ၊

ကျော်လွန်၍ ပြဟ္မာ့ဘုံသို့ တက်သွားနိုင်ကုန်၏။ (ဤတို၊ ဤသို့ သံဝေဂ-စကား ပြုပြီ။) သံဝေဂစာတာသ၊ ဖြစ်သော သံဝေဂ-ဉာဏ်ရှိသော သိကြားမင်း။ (သံဝေဂ-ဉာဏ်ဖြစ်သော သိကြားမင်း။) ဝစော၊ စကားကို။ နိဿမ္မ၊ ဉာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင်၍။ သော ဂေါပ-ကော၊ ထို ဂေါပက-နတ်သားသည်။ ဝါသဝံ၊ သိကြားမင်းကို။ အဗ္ဗာဘာသိ၊ ရည်ရွယ်၍, ဂါထာဖြင့် ပြောဆိုပြီ။ (ကိ။)-

မနုဿလောကေ၊ လူ့လောကဌ်။ ဇနိန္ဒော၊ သတ္တဝါအားလုံးတို့၏ အရှင်ဖြစ်တော်မူသော။ ဝါ၊ သတ္တဝါအားလုံးတို့ထက် မြတ်တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓေါ အတ္ထိ။ ကာမာဘိဘူ၊ ဝတ္ထု ကိလေသာနှစ်ဖြာသောကာမတို့ကို လွှမ်းမိုး၍ ဖြစ်တော်မူသော။ ဝါ၊ လွှမ်းမိုးတော်မူနိုင်သော။ သက္ကမုနိတိ၊ သက္ကမုနိ-ဟူ၍။ ဉာယတိ၊ သိအပ်ပါ၏။ တေ၊ ထို နတ်သားနှစ်ယောက်တို့သည်။ တသော၊ ထို ဘုရားရှင်၏ပင်။ ပုတ္တာ၊ သားတော်တို့ပါတည်း။ သတိယာ၊ စျာန်ဌ ဖြစ်သော သတိမှ။ ဝိဟီနာ၊ ဆုတ်ယုတ်ပါကုန်၏။ တေ၊ ထို နတ်သားတို့သည်။ မယာ၊ တပည့်တော်က။ စောဒိတာ၊ စောဒနာ အပ်ကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) သတိ်ံ၊ စျာန-သတိကို။ အဗ္ဗလတ္ထုံ၊ ရပါကုန်ပြီ။

တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ ဘေသံ၊ တို့တွင်။ ဧကော၊ တယောက်သည်။ ဣဒ္ဓိ၊ ဤ နိမ့်ကျသော ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်အပေါင်းဌ်။ အာဝသိ-နော၊ အမြဲနေပါ၏။ ဂန္ဓဗ္ဗကာယူပဂတော၊ ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်အပေါင်းသို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝသိနော၊ အမြဲနေပါ၏။ ဒွေ စ၊ နတ်သားနှစ်ယောက်တို့သည်ကား။ သမ္ဘောဓိပထာနုသာရိနော'အနာဂါမိမဂ်ဟူသောလမ်းကြောင်းသို့ အစဉ်လိုက်ပါကုန်၏။ သမာဟိ-တတ္တာ၊ ဥပစာရသမာဓိ, အပ္ပနာသမာဓိ-ဖြင့် ကောင်းစွာ အာရုံ၌ ထားအပ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒေဝေပိ၊ နှစ်ထပ်သောနတ်ပြည်တို့ကိုလည်း။ ဟိတ္ဌေန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့, ရှုတ်ချပါကုန်၏။

ဣဒ္ဓေ၊ ဤ သဘ်သနာတော်ဌ်။ 'ဓမ္မပ္ပကာသနာ၊ တရားတော်ကို ထင်ရှားပြုခြင်းသည်။ ဟောဒိသိ၊ ဤကဲ့သို့ ရှိအပ်ပါ၏။ (ဤကဲ့သို့ ဂုဏ်ကို ပြည့်စုံစေနိုင်ပါ၏။) တတ္ထ၊ ထို ဘုရားရှင်၏ သာဝက-တို့တွင်။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ သာဝကော၊သည်။နု ကဲ်တိ၊ ရတနာသုံးပါးနှင့် ထို၏ ဂုဏ်များ၌ မယုံမှားတော့ပါ။ [ကိ-သည်

အနက်မရှိသော နိပါတ်။] နိုတိဏ္ဍသြဃံ၊ ကူးမြောက်အပ်ပြီးသော သြဃ-လေးနာင် ရေအယဉ် ရှိတော်မူသော။ ဝိစိကိစ္ဆဆိန္နံ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော ဝိစိကိစ္ဆာ-ရှိတော်မူသော။ ဇိနံ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော။ ဇနိန္ဒံ၊ သော။ ပုဒ္ဓံ၊ ကို။ နမဿာမ၊ ကြည်ညို မြတ်နိုး ရှိခိုးပါကုန်၏။

တေ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏။ ယံ ဓမ္မံ၊ ယင်း တရားကို။ ဣမ၊ ဤ နတ်ပြည်၌။ အညာယ၊ သိ၍။ တေ၊ ထို နတ်သား နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဝိသေသံ၊ ဈာန်, မဂ်, ဖိုလ်-တရားထူးကို။ အဇ္ဈဂံသု၊ ရပါကုန်ပြီ။ တေသံ၊ ထို နတ်သားသုံးယောက်တို့တွင်။ ဒုဝေ၊ နတ်သား နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဝိသေသဂူ၊ မဂ်, ဖိုလ်-တရားထူးသို့ ရောက်ကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) ဗြဟ္မပုရောဟိတံ၊ ဗြဟ္မပုရောဟိတ် ဖြစ်သော။ ကာယံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို။ (အဇ္ဈဂံသု။)

မာရိသ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား။ တဿ ဓမ္မဿ၊ ထို မဂ်, ဖိုလ်-တရားသို့။ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှာ။ အာဂတာ၁ ရောက်လာကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ပါကုန်၏။ မာရိသ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကတာဝီ-ကာသာ၊ ပြုတော်မူအပ်ပြီးသော အခွင့်ရှိကုန်သည်။ ဝါ၊ ခွင့်ပြုအပ်ပြီးကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) ပဠံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆေမု၊ မေးလိုပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရည်ရွယ်၍ ရွတ်ဆိုပြီ။

၃၅၅။ အထ ခေါ ။ပ။ အယံ ယက္ခော၊ ဤ သိကြားသည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော ညဉ့်ပတ်လုံး။ (မစလ-ရွာဝယ် မဃ-လုလင် ဘဝမှ စ၍ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။) ဝိသုဒ္ဓေ၊ အဇ္ဈာသယ- ဓာတ် စင်ကြယ်ခဲ့သူတည်း။ [တရားရဖို့ရာ အားကြီးသော မှီရာ အကြောင်း ရှေးကောင်းမှု ရှိ၏-ဟူလို။] ယံ ကိဉ္စိ၊ အကြင် အမှုတ်မရှိ တစုံတခုသော။ ပဠံ၊ ကို။ မံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိဿတိ၊ မေးလိမ့်မည်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တံ၊ ကို။ အတ္ထသဒ္ဓိတံ ယေဝ၊ မိမိ သူတပါး နှစ်ဦးသားတို့၏ စီးပွားနှင့်စပ်သော အရာကိုသာ။ ပုစ္ဆိဿတိ။ အနုတ္ထသဒ္ဓိတံ၊ မိမိ သူတပါး နှစ်ဦးသားတို့၏ စီးပွားနှင့် မစပ်သော အရာကို။ နော (ပုစ္ဆိဿတိ)၊ မေးလိမ့်မည် မဟုတ်။ ယဉ္စ၊ အကြင်

၁။ အာဂတာ မှာသိ။ ။အာဂတာ ပုသေ-ဟု ဆိုလိုလျက် သေ-ဌ် (၉) ကို (ဋ) ဖြုတ်သားသည်။ ထို (သေ) လည်း ဝိဘတ် မဟုတ်၊ ဂါထာ ပူရဏ-နိပါတ်တည်း။ အာဂတာမှ-ကို "အာဂတာ+အမှ" ဟုဖြတ်။ ပုစ္ဆေမု-ဌ် ယျောမ-ဝိဘတ်ကို မေ-ပြုထားသည်။

ပြဿနာကိုလည်း။ အသ၊ ထိုသိကြားအား။ အဟံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ မေး အပ်သည်။ (ဟုတ္တာ။) ဗျာကရိသောမိ၊ ဖြေဆိုအံ့။ တံ၊ ကို။ ခိပ္ပမေव၊ လျင်မြန်စွာပင်။ အာဇာနိဿတိ၊ သိလိမ့်မည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။ ✉ ၃၅၆။ အထခေါ။ပ။"ဝါသဝ၊ သိကြားမင်း။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ယံ၊ အကြင် ပြဿနာကို။ မနသိ၊ စိတ်ဌ။ (စိတ်ထဲ၌။) ဣစ္ဆသိ၊ မေးဖွယ်ရာ အလိုရှိ၏။ (တံ) ပဉ္ဍံ၊ ကို။ မံ၊ ကို။ ပုစ္ဆ၊ မေးလော့။ အဟံ။ တဿ တဿေဝ ပဉ္ဍဿ၊ ထိုထို ပြဿနာ၏ပင်။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ (အဆုံးဖြစ်သော အဖြေကို။) ဝေ၊ အား။ ကရောမိ၊ ပြုတော်မူမည်။"ဣတိ၊ ဤသို့ ရှုတ်ဆိုတော်မူပြီ။

ပဌမဘာဏဝါရော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ပဋ္ဌေဝယျာဝကရဏ

၃၅၇။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကတာဝကာသေန၊ ပြုအပ်ပြီးသော အခွင့် ရှိသော။ (ခွင့်ပြုအပ်ပြီးသော။) သက္ကော ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဣမံ ပဉ္ဍံ၊ ကို။ အပုစ္ဆိ၊ လျှောက်ပြီ။ (ကိုး။)—

"မာရိသ၊ ရှင်တော် မြတ်ဘုရား။ ကိုး သံယောဇနာ၊ အဘယ်အနှောင် အဖွဲ့ရှိကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ သဝေရ-စသည်ဌ စပ်။) ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ မနုဿာ၊ လူတို့သည် လည်းကောင်း။ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်လည်းကောင်း။ နာဂါ၊ နဂါးတို့ သည်လည်းကောင်း။ ဂန္ဓဗ္ဗာ၊ ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အညေ၊ နတ်,လူ,အသုရာ,နဂါး,ဂန္ဓဗ္ဗ-တို့မှ အခြားကုန်သော။ ယေ ပုထုကာယာ စ၊ အကြင် မျိုးစုံသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထို အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည်။ (ဝိဟရန္တိ-ဌ စပ်။) (မယံ။) 'အဝေရာ၊ ရန်မရှိကုန်ပါ။ ဝါ၊ ထိပါး နှိပ်စက်တတ်သော ဒေါသ-မရှိကုန်ပါ။ အဒဏ္ဍာ၊ လက်နက်ဒဏ်, ဥစ္စာဒဏ်-မရှိကုန်ပါ။ အသပတ္တာ၊ စည်းစိမ်ကို ပယ်ရှားတတ်, အကျိုးမဲ့ကို ဖြစ်စေတတ်သော ရန်သူမရှိကုန်ပါ။ ဣဗျာပဇ္ဇာ၊စိတ်ဆင်းရဲမှု ဒေါမနဿ-မရှိကုန်ပါ။အဝေရိနော[1]၊တစုံတယောက်

၁။ အဝေရိနော။ ။အဋ္ဌကထာယ၊ (လက်ဖျားနှစ်ချောင်းဖြင့်။) ဝတိတကံ၊ ပယ်အပ်သော အစာကို။ (လက်ဖြင့်တို့၍ လျက်အပ်သော အစာ-စသည်ကို။) ဇယ်-သဟဿေန သဒ္ဓိ၊ ခြေကုန်သည်တယောင်နှင့်အတူ။ ပရိဘုဥ္ဇေယျာမ၊ မှီမှီ တတ သုံးဆောင်ရုပါမှ ဥကောင်းလေစု။ —ဤသို့ အဋ္ဌကထာ၌ သရုပ်ဖော်၏။ ဥပျော်ပျော်

နှင့်မျှ ရန်သူမရှိကြပဲ။ (ရန်သူ မဖြစ်ကြပဲ။) ဝိဟရေမု၊ နေကြရပါမူ ကောင်း လေစု။ ဝါ၊ နေလိုပါကုန်၏။' ဣတိ စ ၁၊ ဤသို့လည်း။နေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ ၏(စိတ်သည်။ ဝါ၊ တောင့်တမှုသည်။) ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ အဟ စ ပန၊ ထိုသို့ ဖြစ်ပါလျက်။ (ထိုသို့ စိတ်ဖြစ်ပါလျက်။) သဝေရာ၊ ရန်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သည်။ ဝါ၊ ထိပါးနှိပ်စက်တတ်သော ဒေါသနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သည်။ လဒ္ဓာ၊ လက်နက်ဒဏ်, ဥစ္စာဒဏ်–နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သည်။ သ သပတ္တာ၊ စည်းစိမ်ကိုပယ်ရှားတတ်, အကျိုးမဲ့ကို ဖြစ်စေတတ်သော ရန်သူနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သည်။ သဗျာပဇ္ဇာ၊ စိတ်ဆင်းရဲမှု ဒေါမနဿ–နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန် သည်။ သ ဝေရိနော၊ ရန်သူနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သည်။(ဟုတ္တာ။) ဝိဟရန္တိ၊ နေကြရပါကုန်သနည်း။'' ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ ဣတ္ထံ၊ ဤ အပြားအားဖြင့်။ ဝါ၊ ဤနည်းအားဖြင့်။ပ။ အပုစ္ဆိ။ တဿ၊ ထို သိကြားအား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဋိ၊ ကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ (ဟုတ္တာ။) ဗျာကာသိ၊ ဖြေတော်မူပြီ။ (ကိံ။)–

''ဒေဝါနမိန္ဒ၊ နတ်တို့၏အရှင်ဖြစ်သော သိကြားမင်း။ ဣဿာမစ္ဆရိယ သံယောဇနာ၊ ဣဿာ မစ္ဆရိယ–ဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ရှိကုန်သည်။ [သူတပါး စည်းစိမ်ကို ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချခြင်းသဘောဖြစ်သော ဣဿာ, မိမိစည်းစိမ်ကို ဝန်တို နှမြောခြင်း ဟူသော မစ္ဆရိယ–အနှောင်အဖွဲ့ရှိကုန်သည်။] (ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဝါ၊ခြင်းကြောင့်။ သဝေရာ–စသည်၌စပ်။) ဒေဝ ါ။ပ။သဝေရိနော၊ ကုန် သည်။ (ဟုတ္တာ။) ဝိဟရန္တိ၊ နေကြရကုန်၏။ '' ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ [ပေယျာလ မြှုပ်ထားသော ပုဒ်တို့ကို အထက်ကအတိုင်း ပေးပါ။] ဣတ္ထံ၊ ဖြင့်။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သက္ကဿ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ အား။ ပဋိ၊ ကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ (ဟုတ္တာ။) ဗျာကာသိ။အတ္ထာမနော၊ မိမိစိတ်ရှိသည်။ ဝါ၊ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်သည်။ (ဟုတ္တာ။) သက္ကော ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ မိန့်တော်မူအပ်သော စကားကို။

ရှင်ရှင် ချစ်ချစ် ခင်ခင် တယောက်နှင့်တယောက်အား ပေးနိုင်, ကမ်းနိုင်, ကျေးမွေးနိုင်, ပြောဆိုင်, ဆိုနိုင်, ဝင်နိုင်, ဂွက်နိုင်-လျက် နေထိုင်ခြင်းကို ''အဝေရီ–ရန်သူမရှိသော နေထိုင်ခြင်း''ဟု မှတ်ပါ။

၁။ ဣတိ စ နေသံ။ ။စိတ္တုပ္ပတ္တိ ဒဠ္ဆတရာပိ–စသော ဋီကာကိုကြည့်၍ ''နေသံ၊ ထိုသူတို့၏(စိတ်သည်)။ဟောတိ''ဟု ပေးပါသည်။''နေသံ အယံ ပတ္ထနာ ဟောတိ'' ဟူသော အဋ္ဌကထာ-ကို့ကြည့်၍ ''နေသံ၊ ထိုသူတို့၏ (တောင့်တမှုသည်။)'' ဟု ပေးပါသည်။

အာဘိနန္ဒီ၊ စိတ်ဖြင့်အလွန်နှစ်သက်ပြီ။ အနုမောဒီ၊ နှုတ်ဖြင့် အဖန်ဖန်ဝမ်းမြောက်ပြီ။ (ကိုး၊ အာဘယ်သို့ လျှောက်၍ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သနည်း။)–

"ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဧတံ၊ ဤမိန့်တော်မူအပ်သော စကားသည်။ ဧတံ၊ ဤ အတိုင်း မှန်ပါ၏ ။ပ။ဘဂဝတော၊ ၏။ ပဋ္ဌဝေယျာဝစရဏံ၊ အဖြေ စကားတော်ကို။ သုတ္တာ၊ နာရ၍။ ဣဒေ၊ ဤ ပထမ ပြဿနာ၌။ (မယာ၊ တပည့်တော်သည်။) ကခ်ါ၊ ယုံမှားမှုကို။ တိဏ္ဏာ[1]၊ လွန်မြောက်အပ်ပါပြီ။ ကထံကထာ၊ အာဘယ်သို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း, အာဘယ်သို့ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း ဟု'ပြောဆိုကြောင်းစကားသည်။ ဝါ၊ ဘယ်လိုပါလိမ့်, တယ်လိုပါလိမ့်–ဟု တွေးတော ယုံမှားခြင်းသည်။ ဝိဂတာ၊ ကင်းပါပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

၃၅၇။ ဣတိ ဟ၊ ဤသို့လျှင်။ပ။ သာသိတံ၊ ကို။ အာဘိနန္ဒိတ္မာ၊ စိတ်ဖြင့် အလွန်နှစ်သက်ပြီး၍။ အနုမောဒိတ္မာ၊ နှုတ်ဖြင့် အဖန်ဖန် ဝမ်းမြောက်ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဥဇ္ဇာရိ၊ အထက်၌။ ဝါ၊ အထက်ဖြစ်သော။ ပဋ္ဌံ၊ ကို။ အပုစ္ဆိ။ (ကိုး။)–"မာရိသ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဣဿာ မစ္ဆရိယံ၊ သည်။ ကိုး နိဒါန်း၊ အာဘယ် နိဒါန်းရှိပါသနည်း။ ဝါ၊ အာဘယ် အကြောင်းရှိပါသနည်း။ ကိုး သမုဒယံ၊ အာဘယ်ဖြစ်ခဲ့ရာ အကြောင်းရှိပါသနည်း။ ကိုး ဇာတိကံ၊ အာဘယ်ဖြစ်ကြောင်း သဘောရှိပါသနည်း။ ကိုး ပဘဝံ၊ အာဘယ်စ၍ ဖြစ်ခဲ့ရာ အကြောင်း ရှိပါသနည်း။ [အာဘယ် အစရှိပါသနည်း–ဟု အလယ်ဆိုပါ။] ကိသ္မိ၊ အာဘယ်အရာသည်။ သတိ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဣဿာ မစ္ဆရိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ကိသ္မိ၊ သည်။ အသတိ၊ မဖြစ်လတ်သော်။ ဣဿာ မစ္ဆရိယံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်ပါသနည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

ဒေဝါနမိန္ဒ။ ဣဿာမစ္ဆရိယံ၊ သည်။ ပိယာပိယ နိဒါန်း၊ ချစ်အပ် နှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရ, မချစ်အပ် မနှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရ–ဟူသော အကြောင်းရှိ၏။ [ရဟန်း ဖြစ်လျှင် တပည့်တပန်း စသူတို့, လူဝတ်ကြောင် ဖြစ်လျှင် သားသမီး စသည်, ဆင် မြင်း ကျွဲ နွား–စသည်တို့သည် သတ္တဝါ မည်၏။ ရဟန်းဖြစ်လျှင် သပိတ် သင်္ကန်း စသည်, လူဝတ်ကြောင် ဖြစ်လျှင် အဝတ်အစား အိမ်ရာ–စသည်တို့သည် သင်္ခါရ–မည်၏။ အချုပ်မှာ

---

[1] တိဏ္ဏာ မေတ္ထ ကခ်ါ။ ။မ-ကာရော ပဒသန္ဓိကရော။–ဒ္ဒီကာ။ မေတ္ထ–ဣ (မ) သည် လာထားသော (မ်) တည်း။ ဤအလို မေတ္ထ=တ္ထေ-ဟု ဖြတ်၊ (မ) သည် အနက်ထူးမရှိဟု မှတ်ပါ။ သို့ရာတွင် မေတ္ထ=မေ+တ္ထေ ဟု ရှေးနိဿယဝယ် ပုဒ်ဖြတ်လိုတန်တူ၏။ ထို အတိုင်းလည်း ဖြစ်သင့်ပါသည်။

သက်ရှိကို သတ္တဝါ-ဟု ဆိုရ၏၊ သက်မဲ့အရာ မှန်သမျှကို သင်္ခါရ-ဟု ဆိုလို သည်။] ပိယာပိယ သမုဒယံ၊ ချစ်အပ် နှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရ, မချစ်အပ် မနှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါ သင်္ခါရ-ဟူသော ဖြစ်ခဲ့ရာ အကြောင်း ရှိ၏။ ပိယာပိယ ဇာတိကံ၊ ချစ်အပ် နှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါ သင်္ခါရ, မချစ်အပ် မနှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရ - ဟူသော ဖြစ်ကြောင်း သဘောရှိ၏။ ပိယာပိယပဘဝံ၊ ချစ်အပ် နှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရ, မချစ်အပ် မနှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရ-ဟူသော စ၍ ဖြစ်ခဲ့ရာ အကြောင်းရှိ၏။ ပိယာပိယော၊ ချစ်အပ် နှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရ, မချစ်အပ် မနှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရ-သည်။ ဝါ၊ သတ္တဝါသင်္ခါရ-တို့၌ ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ပ။နေ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေတော်မူပြီ။ [နောက် ဝါကျမျှားခ်ီ ဤသို့ အပြည့်အစုံ ပေးပါ၊ ထူးရာ၌သာ ရေးပါမည်။]

(ရ) မာရိသ။ပိယာပိယံ၊ ချစ်အပ် နှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရ,မချစ်အပ် မနှစ်သက်အပ်သောသတ္တဝါသင်္ခါရ-သည်။ဝါ၊သတ္တဝါသင်္ခါရ-တို့၌ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်းသည်။ ကိ ံ နိဒါနံ၊ နည်း။ပ။ ဆန္ဒနိဒါနံ၊ဆန္ဒ-ဟူသော အကြောင်း ရှိ၏။ [သတ္တဝါသင်္ခါရ-ဟူသော ဝတ္ထုကာမကို ရှာလို,ရလို,သုံးဆောင်လို, သိမ်းဆည်းလို,မျက်နှာလိုက်၍ပေးလိုသော ဆန္ဒ-ဟူသော အကြောင်းရှိ၏။] ။ပ။ ဆန္ဒော၊ သည်။ ဝိတက္ကနိဒါနော၊ ဆုံးဖြတ်ကြောင်း ဝိတက်ဟူသော အကြောင်းရှိ၏။[ပြုလုပ်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ပြီးသော ဝိတက်ဖြစ်လျင် သာ၍ပြုလုပ် ချင်သော ဆန္ဒပြင်းထန်လာပုံကို သတိပြုပါ။]။ပ။ ဝိတက္ကော၊ သည်။ ပဟ္ဆသညာသင်္ခါနိဒါနော၊ မိမိကိန်းရာ ခန္ဓာအစဉ်ကို သံသရာ၌ ခွဲထွင်တတ် သော တဏှာ,မာန,ဒိဋ္ဌိ-နှင့်ယှဉ်သော သညာ-အစုဟူသော အကြောင်းရှိ၏။ [ဤစကားဖြင့် ဒုက္ခသမုဒယ-ကို ဟောတော်မူသည်။]။ပ။

"မာရိသ။ ကထံ၊ အဘယ်နည်းဖြင့်။ ပဋ္ဌိပန္နော၊ ကျင့်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဟ္ဆသညာသင်္ခါနိုရောဝေသာရှပ္ပဂါမိနီ ံ၊ မိမိကိန်းရာခန္ဓာအစဉ်ကို သံသရာ၌ ခွဲထွင်တတ်သော တဏှာ,မာန,ဒိဋ္ဌိနှင့်ယှဉ်သော သညာ-အစု၏ ချုပ်ငြိမ်းကြောင်း နိဗ္ဗာန်အားလျှောက်ပတ်သည်လည်းဖြစ်, ရောက်ကြောင်း လည်းဖြစ်သော။ ပဋ္ဌိပဒံ၊ အကျင့်ကို။ ပဋ္ဌိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။"ဣတိ၊ ပြီ။[ပဟ္ဆသညာသင်္ခါနိုရောဝ-ဖြင့် နိုရောဝသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ သာရှပ္ပဖြင့် ဝိပဿနာဖြစ်သော လောကိမဂ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂါမိနီ ံဖြင့် လောကုတ္တရာမဂ်ကိုလည်းကောင်း လျှောက်သည်။]

ဝေဒနာကမ္မဋ္ဌာန

[ဤသို့ လျှောက်သောအခါ ပဝတ္တိသညာသင်္ခါနိုရောသောရှုပ-ဂါမိနီပဋိပဒါ-ကို ဟောပြတော်မူလိုရှိ နတ်တို့အတွက် ထင်ရှားသော အရှုပကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့် စပ်သဖြင့် ဝေဒနာကို အားထုတ်တော်မူသည်။]

၃၅၉။ ဒေဝါနုမိန္ဒ၊ နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း။ အဟံ။ သောမနဿံပိ၊ သောမနဿကိုလည်း။ (ဝမ်းမြောက် နှစ်သက်မှုကိုလည်း။)၊[သာမည-ကံ။] သေဝိတဗ္ဗံပိ၊ မှီဝဲထိုက် ဖြစ်စေထိုက်သော သောမနဿကိုလည်းကောင်း။ အသေဝိတဗ္ဗံပိ၊ မမှီဝဲထိုက် မဖြစ်စေထိုက်သော သောမနဿကိုလည်းကောင်း။ ဒုဝိဓေန၊ နှစ်ပါးသော အဖို့အစုအားဖြင့်။ (နှစ်ဖို့နှစ်စုအားဖြင့်။) ဝါ၊ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏ ။ပ။ ဒေါမနဿံပိ၊ ဒေါမနဿကိုလည်း။ (မနှစ်သက် မကြေနပ်မှုကိုလည်း။) ။ပ။ ဥပေက္ခံ ပိ၊ ဥပေက္ခာကိုလည်း။ [နှစ်သက်မှု မနှစ်သက်မှု တို့၏ အလယ်ဌာနဖြစ်သော အသင့်အားဖြင့် ရှုတတ်သော သဘောကိုလည်း။] ။ပ။

၃၆၀။ "သောမနဿံပါဟံ ဒေဝါနုမိန္ဒ ။ပ။ အသေဝိတဗ္ဗံပိ" တိ၊ သောမနဿံပါဟံ ဒေဝါနုမိန္ဒ ။ပ။ အသေဝိတဗ္ဗံပိ-ဟူ၍။ ဤတိ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ (မယာ၊ ငါဘုရားသည်။) ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်စကားကို။ ဝါ၊ အဘယ် အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စဲ၍။ (ရည်ရွယ်၍။) ဧတံ၊ ဤစကားကို။ (သောမနဿံပါဟံ ဒေဝါနုမိန္ဒ။ပ။ အသေဝိတဗ္ဗံပိ-ဟူသော ဤစကားကို။) ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သနည်း။["ပဋိစ္စ၊ ရှေးရှုရောက်၍" ဟု သဒ္ဒတ္ထမှတ်ပါ။]

ဟတ္ထ၊ ထို သေဝိတဗ္ဗ အသေဝိတဗ္ဗ-နှစ်မျိုးတို့တွင်။ ယံ သောမနဿံ၊ အကြင်သောမနဿကို။ ဇညာ၊ သိရာ၏။ (ကိ၊ အဘယ်သို့ သိရာသနည်း။) "မေ၊ ငါ၏။ (ကုသလဓမ္မာ အကုသလဓမ္မာ-တို့၌ စပ်။) ဝါ၊ သည်။ (သေ-ဝတော-၌ စပ်။) ဤမံ သောမနဿံ၊ ဤ သောမနဿကို။ သေဝတော၊ မှီဝဲလတ်သော်။ (ဖြစ်စေလတ်သော်။) အကုသလာ ဓမ္မာ။ အဘိဝဍ္ဎန္တိ၊ တိုးပွားကုန်၏။ ကုသလာ ဓမ္မာ။ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏။" ဤတိ၊ ဤသို့ သိရာ၏။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ (ဤသို့ အကုသိုလ် တရားတို့၏ တိုးပွားကြောင်း၊ ကုသိုလ်တရားတို့၏ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း သဘောရှိသော။)

သောမနဿံ၊ သောမနဿကို။ (ဝေဟာသိတ သောမနဿ[1] ကို။) နှ သေဝိတမ္ပိ၊ မမ္ပိ ဝဲထိုက်။ (မဖြစ်စေထိုက်။)

တတ္ထ၊ ထို သေဝိတမ္ပ, အသေဝိတမ္ပ–သောမနဿနှစ်မျိုးတို့တွင်။ ယံ သော-မနဿံ၊ ကို။ ဧညာ၊ ရှု၏။ (ကိုး။) "မေ၊ ၏။ ဝါ၊ သည်။ ဣမံ သော-မနဿံ၊ ကို။ သေဝတော၊ လတ်သော်။ အကုသလာ မမ္မာ ပရိဟာယန္တိ၊ ကုသလာ မမ္မာ အဘိဝဍ္ဎန္တိ။" ဣတိ၊ ဤသို့ သိရာ၏။ ဧဝ ရူပံ၊ သော။ (ဤသို့ အကုသိုလ်တရားတို့၏ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း၊ ကုသိုလ်တရားတို့၏ တိုးပွားကြောင်းသဘောရှိသော။) သောမနဿံ၊ ကို။ (နေက္ခမ္မသိတ-သောမနဿ[2] ကို။) သေဝိတမ္ပိ၊ မှီဝဲထိုက်၏။ (ဖြစ်စေထိုက်၏။)

တတ္ထ၊ ထို နေက္ခမ္မသိတ–သောမနဿ၌လည်း။ ဝါ၊ ထို နေက္ခမ္မသိတ–သောမနဿတွင်လည်း။ [ပိ–သဒ္ဒါကျေသည် ဟု မှတ်ပါ။] ယံ၊ အကြင် သော-မနဿသည်။ (အကြင် ကာမာဝစရကုသိုလ်, ရူပ ပဋ္ဌမစျာန် ကုသိုလ်နှင့် ယှဉ်သော သောမနဿသည်။) သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့်လည်းတကွ ဖြစ်၏။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရ–နှင့်လည်းတကွဖြစ်၏။ [စေတိ နိပါတမတ္တံ။–ဋီကာ။] ယံ၊ အကြင်သောမနဿသည်။ (အကြင် ဒုတိယစျာန် တတိယစျာန်နှင့်ယှဉ်သော သောမနဿသည်။) အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်လည်းမရှိ။ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရ–လည်း

၁။ ဝေဟာသိတ သောမနဿ။ ။ဝေဟာသိတ သောမနဿဟူသည် စက္ခု, သောတ, ဃာန, ဇိဝှာ, ကာယ, မန–ဟူသော ၆–ဒွါရ၌ အလိုရှိထိုက်သော ရူပ, သဒ္ဒ, ဂန္ဓ, ရသ, ဖောဋ္ဌဗ္ဗ-အာရုံများ ထင်လာသောအခါ ဖြစ်ပေါ်လာသော သောမနဿတည်း။ ချဲ့ဦးအုံ၊ ထို အာရုံများ (ထို အာရုံ၏တည်ရာ ဖြစ်သော အစား အသောက် အဝတ် တန်ဆာ အိမ်ရာ-စသည်တို့) ကို ယခု လောလောဆယ် ရရှိ၍ ဖြစ်စေ၊ ရှေးတုန်းက ရရှိခဲ့၍ (စားခဲ့ရ သောက်ခဲ့ရ ပျော်ပါးခဲ့ရ၍) ဖြစ်စေ တွေးမိ၍ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်မှု သောမနဿ ဖြစ်တတ်၏။ ထိုသောမနဿကို ဝေဟာသိတ (ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော အိမ်ခွဲမှိုသော) သောမနဿ–ဟု ခေါ်သည်။ [ဝိဂ္ဂဟကို ဘာသာဋီကာ၌ပြထားပြီ။]

၂။ နေက္ခမ္မသိတ သောမနဿ။ ။စက္ခုစသော ၆–ဒွါရ–၌ ရူပ စသော ဥဒ္ဒါနံ-များ ထင်လာလျှင် ယခုတွေ့ကြုံရဆဲ ရူပါရုံ-စသည်ကိုဖြစ်စေ၊ ရှေးက တွေ့ကြုံခဲ့ရသော ရူပါရုံစသည်ကို ဖြစ်စေ၊ အနိစ္စ, ဒုက္ခ, အနတ္တ–ဟု ရှုပွားပြီးနောက် ၀ါ ဝိပဿနာကို အားထုတ်နိုင်ပေပြီ–ဟု ဝမ်းမြောက်မှုသည်လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌမစျာန်စသည် ဖြစ်သော အခါ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်မှုသည်လည်းကောင်း နေက္ခမ္မသိတ–သောမနဿတည်း။ အချုပ်မှာ–ကုသိုလ် ကိစ္စနှင့်စပ်သမျှ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်မှုသည် နေက္ခမ္မသိတ-ဟု မှတ်ပါ။ [ဝိဂ္ဂဟ–ကို ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

မရှိ။ (ဣတိ၊ ဤသို့သိရာ၏။) [စတုက္ကနည်းဖြင့် ရေတွက်လျှင် ဒုတိယစျာန်၌ ဝိစာရ-မယှဉ်ပုံကို သတိပြုပါ။]

(တေသု၊ ထို သဝိတက္ကသဝိစာရ, အဝိတက္ကအဝိစာရ-နှစ်မျိုးတို့တွင်။) ယေ ၁ အကြင် သောမနဿသည်။ အဝိတက္ကော အဝိစာရော၊ အဝိတက္ကအဝိစာရ-ဖြစ်၏။ [ဝိတက်နှင့်လည်း မယှဉ်, ဝိစာရနှင့်လည်း မယှဉ်-ဟူလို။] တေ၊ ထို သောမနဿသည်။ ပဏီတတရော၊ သာ၍ မွန်မြတ်၏။

"သောမနဿံ ပါဟံ ဒေဝါနမိန္ဒ။ ပ။ အသေဝိတဗ္ဗံ ပိ" တိ၊ သောမနဿံ ပါဟံ ဒေဝါနမိန္ဒ။ ပ။ အသေဝိတဗ္ဗံ ပိ-ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယံ တံ၊ အကြင် စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ အပ်ပြီ။ တံ၊ ဤစကားကို။ (သောမနဿံ ပါဟံ ဒေဝါနမိန္ဒ။ ပ။ အသေဝိတဗ္ဗံ ပိ-ဟူသော ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ-၌ စပ်။) ဣဒံ၊ ဤ စကားကို။ (တတ္ထ ယံ ဇညာ ။ ပ။ ပဏီတတရော-ဟူသော ဤစကားကို။) ဝါ၊ ဤ အနက် အဓိပ္ပာယ်ကို။ [အကုသိုလ်တရားတို့၏ တိုးပွားကြောင်း၊ ကုသိုလ်တရားတို့၏ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်းဖြစ်သော ဂေဟသိတသောမနဿ, အကုသိုလ်တရားတို့၏ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း ကုသိုလ်တရားတို့၏ တိုးပွားကြောင်း ဖြစ်သော နေက္ခမ္မသိတသောမနဿ-ဟူသော ဤ အနက် အဓိပ္ပာယ်ကို။] ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ (ရည်ရွယ်၍။) ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ (ဆိုခဲ့ပြီ။)

၃၆၁။ ဒေါမနဿ ၂ ဝါရ၌ အနက်ကို သောမနဿ ၂ ဝါရ နည်းမှီးဆိုပါ။

၁။ ယေ။ ပ။ ပဏီတတရော။ ။ဝနပ္ပဂုဏမ္ဘ-စသည်၌ကဲ့သို့ ပထမာ-အနက်၌ သတ္တမီ-ဝိဘတ်ပါ။ (တနည်း) ပထမာ သိ-ဝိဘတ်ကို (ဇ) ပြုပါ။

၂။ ဂေဟသိတဒေါမနဿ။ ။မမှီခိုလိုက် မပြစ်ဝေလိုက်သော ဒေါမနဿ-ဟူသည် ဂေဟသိတဒေါမနဿတည်း။ ချဉ်ဦးဘုံ၊-၀ ဘဝ၂အာရုံကာမဂုဏ်တို့ကို တောင့်တတိုင်း မရခြင်းကြောင့် ဝမ်းနည်းမှု စိတ်မချမ်းသာမှု ဖြစ်၏။ ရှိပြီးသား ကာမဂုဏ်များ၏ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးမှုကြောင့်လည်း ဝမ်းနည်းမှု စိတ်မချမ်းသာမှုဖြစ်၏။ ထို ဒေါမနဿ မျိုးသည် ဂေဟသိတဒေါမနဿတည်း။ [ဂေဟသိတဒေါမနဿံ နာမ ကာမဂုဏာနံ အပ္ပဋိလာဘနိမိတ္တံ, (မရခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်စေ) ဝိဂတနိမိတ္တဉ္စ (ရှိပြီးသား ကာမဂုဏ်များ၏ ကင်းကွာပျက်စီးခြင်းကြောင့် ဖြစ်စေ) ဥပ္ပဇ္ဇနကဒေါ၊ မနဿံ။-ဋီကာ။]

နေက္ခမ္မသိတ ဒေါမနဿ။ ။ဝတ္ထု၂အာရုံ ကာမဂုဏ်တို့၏ မပြိုခြင်းသဘော၊ ဇရာ (ရင့်ရော်ဆွေးမြေ့ပျောင်းနွမ်းမှု)၊ မရဏ (ပျက်စီးကုန်ဆုံးမှု) တို့ဖြင့် ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောတို့ကို မြင်ရ၍ ရှေးက တွေ့ကြုံခဲ့ရသော ရူပ-စသော အာရုံများသည်လည်း ကောင်း၊ ယခု တွေ့ကြုံနေရသော ရူပ-စသော အာရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ အနိစ္စ,

၃၆၂။ ဥပေက္ခာ ဝါရဋ္ဌ အနုက်ကို သောမနဿ ဝါရ နည်းမြီးဆိုပါ။

၃၆၃။ ဒေဝါနု မိန္ဒ၊ မင်း။ ဝေ၊ ဤ အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ (ဤသို့ မမြဲဝဲထိုက်သော သောမနဿ, ဒေါမနဿ, ဥပေက္ခာ–တို့ကိုပယ်၍ မြဲဝဲထိုက်သော သောမနဿ, ဒေါမနဿ, ဥပေက္ခာ–တို့ကို ဖြစ်စေလျက်။) ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပပဉ္စသညာသင်္ခါနိရောဓသာရုပ္ပဂါမိနီ၊ သော။

ဒုက္ခ, အနတ္တ–တို့ချည်းသာတည်း ဟု ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် သိမြင်၍ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရှိရှိထားအပ်သော ဝိမောက္ခမည်သော မဂ်ဖိုလ်တရားတို့၌ ချစ်ခင်မြတ်နိုး တောင့်တမှု ဖြစ်၏။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း ထို ဝိမောက္ခကို မရသည့်အတွက် ဝမ်းနည်းမှု ဒေါမနဿ ဖြစ်တတ်၏။ ထို ဒေါမနဿ မျိုးသည် နေက္ခမ္မသိတ–တည်း။ [တရားထူးမရ၍ မျက်ရည်ကျရသော ဝတ္ထုကို အဋ္ဌကထာ၌ ကြည့်ပါ။]

အမှာ။ ။သဝိတက္ကဿ သဝိစာရဿ အနွဲ့ကိုမူ အဋ္ဌကထာ ဋီကာ-မှာ ကြည့်ပါ။

၁။ ဂေဟသိတဥပေက္ခာ။ ။စက္ခု, သောတ, ဃာန, ဇိဝှာ, ကာယ, မန–ဖြင့် ရူပ, သဒ္ဒ, ဂန္ဓ, ရသ, ဖောဋ္ဌဗ္ဗ, ဓမ္မ- အာရုံတို့ကို မြင်, ကြား, နမ်းရှု, သာယာ, တွေ့ထိ-ခံစားသော အခါ အကုသိုလ်တရားတို့၏ အခြေခံဖြစ်သော ဆွေဝေမှု မောဟ-၏ အပြစ်ကို မမြင်သော အနု ဗာလ–ပုထုဇဉ်၏ သန္တာန်၌ သောမနဿ ဒေါမနဿ ကဲ့သို့ နှစ်သက်မှု မနှစ်သက်မှုမထင်ရှားလျှဝဲ အာရုံ၌ လျစ်လျူရှုခြင်းဟူသော လောဘ, နှင့် ယှဉ်သော ဥပေက္ခာ စိတ်တမျိုးဖြစ်၏။

ထို "လောဘ–သမ္မယုတ္တဥပေက္ခာ" သည် ခြောက်ဌာနရှိ၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော ရူပ-စသော ဥဿာရုံကို (ထို ဥဿာရုံ၌ ဖြစ်သော ကိလေသာတို့ကို) မဲလွန်မြောက်နိုင်။ ထန်းလျက်ခဲ စသည်၌ နားသော ပျင်းကဲ့သို့ ထို ရူပ–စသော အာရုံ၌ပင် ငြိကပ်နေ၏။ ထို့ကြောင့် ထို "လောဘ သမ္မယုတ္တဥပေက္ခာ" သည်လည်း ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော အိမ်၌–မှီနေသော ဂေဟသိတ ဥပေက္ခာဖြစ်၏။

နေက္ခမ္မသိတ ဥပေက္ခာ။ ။ခြောက်ဌာနရှိ၍ ကောင်းကောင်းဆိုးဆိုး အမျိုးမျိုးသော ရူပ သဒ္ဒ–စသည်တို့ ထင်လာလျှင် ထိုအာရုံတို့၏ အနိစ္စ, ဒုက္ခ, ဝိပရိဏာမ–သဘောကို ရှုပွားသူ၏ သန္တာန်ဝယ် ဥဿာရုံ၌ တပ်မက်မှု အနိဋ္ဌာရုံ၌ စိတ်ပျက်မှု မဖြစ်တော့ပဲ အညီအမျှ မရှုမှုကြောင့် ဖြစ်မည့် တွေဝေမှုလည်း မဖြစ်တော့ပဲ ဝိပဿနာဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သော ဥပေက္ခာ ဖြစ်၏။ ထို ဥပေက္ခာသည် ရူပါရုံ-စသည်၌ ဖြစ်သော ကိလေသာကို လွန်မြောက်နိုင်သည့်အတွက် ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော အိမ်မှ ထွက်မြောက်သော ကြောင့် နေက္ခမ္မသိတ–မည်၏။ ဤနေရာ၌ တတြမဇ္ဈတ္တတာ–စေတသိက်ကိုလည်း ဥပေက္ခာ–ဟုပင် ယူရ၏။ အချုပ်မှာ ကုသိုလ်တရားဟူသမျှ၌ ဖြစ်သမျှ ဥပေက္ခာနှင့် တတြမဇ္ဈတ္တတာသည် နေက္ခမ္မသိတ–ဥပေက္ခာပင်တည်း။

သဝိတက္ကနှင့်-စသည် အနွဲ့။ ။ဝိပဿနာဖြစ်သောကာမာဝစရ ကုသိုလ်နှင့် ပဌမဈာန်တို့၌ ယှဉ်သော ဥပေက္ခာသည် သဝိတက္ကသဝိစာရ–တည်း။ ဒုတိယ, တတိယ, စတုတ္ထ-ဈာန်တို့၌ ယှဉ်သော ဥပေက္ခာသည် အဝိတက္ကအဝိစာရ–တည်း။

ပဋ္ဌိပဒံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေတော်မူပြီ။ [ဤနေရာ၌ သိကြားမင်းသည် သောတာပန်ဖြစ်၍ ဘုရားရှင်၏ ရှေ့မှာပင် ဘဝပြောင်းလျက် သိကြားအသစ် ဖြစ်လေသည်။ ဘုရားရှင်ကမူ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့် ဒေသနာတော်ကို အဆုံးသတ်တော်မူ၏။ အကျယ်ကို အဋ္ဌကထာမှာရှု။]

ဣတ္ထံ ဘဂဝါ။ပ။ သုတ္တာတိ [ပုဒ်စဉ် ၃၅၂-၌ အနက် ရေးခဲ့ပြီ။]

ပါတိမောက္ခသံဝရ

၃၆၄။ ဣတိဟ။ပ။အပုစ္ဆိ။ (ကိံ။)-[ရဟန္တာ၏ ပုဗ္ဗဘာဂပဋ္ဌိပဒါ-ကို မေးလိုရှိ ကထံပဋ္ဌိပန္နော-စသောစကားကို လျှောက်သည်။]

"မာရိသ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကထံ၊ အဘယ်အပြားအားဖြင့်။ (အဘယ်နည်းဖြင့်။) ပဋ္ဌိပန္နော ဘိက္ခု ပါတိမောက္ခသံဝရာယ၊ မြတ်သော အကြီးအကဲဖြစ်သော သီလကိုစောင့်စည်းခြင်းငှာ။ ပဋ္ဌိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါလေနည်း။" ဣတိ၊ ပြီ။ ဒေဝါနမိန္ဒ။ ကာယသမာစာရံပိ၊ ကိုယ်အကျင့်ကိုလည်း။ (ကိုယ်ဖြင့်ကျင့်အပ်သော အမှုကိုလည်း။) သေဝိတဗ္ဗံပိ၊ မှီဝဲထိုက် ပြုကျင့်ထိုက်သော ကာယသမာစာရ-ကိုလည်းကောင်း။ အသေဝိတဗ္ဗံပိ၊ မမှီဝဲထိုက် မပြုကျင့်ထိုက်သော ကာယသမာစာရ-ကိုလည်းကောင်း။ ဒုဝိဓေန၊ ဖြင့်။ ဝဒါမိ။ပ။ဝစီသမာစာရံပိ၊ နှုတ်အကျင့်ကိုလည်း။ (နှုတ်ဖြင့်ကျင့်အပ်သော အမှုကိုလည်း။) ။ပ။ ပရိယေသနံပိ၊ ရှာမှီးခြင်းကိုလည်း။ (ရှာမှီးကြောင်း အသက်မွေးမှုကိုလည်း။) သေဝိတဗ္ဗံပိ၊ မှီဝဲထိုက်ရှာမှီးထိုက်သော အသက်မွေးမှုကိုလည်းကောင်း။ အသေဝိတဗ္ဗံပိ၊ မမှီဝဲထိုက် မရှာမှီးထိုက်သော အသက်မွေးမှုကိုလည်းကောင်း။ ဒုဝိဓေန ဝဒါမိ။ [မိစ္ဆာသမ္မာ စ ပရိယေသတိ ဇောယာတိ ပရိယေသနာ၊ အာဇီဝေါ။-ဋီကာ။]

"ကာယသမာစာရံပါဟံ ဒေဝါနမိန္ဒ ။ပ။ အသေဝိတဗ္ဗံပိ" တိ၊ ကာယသမာစာရံပါဟံ ဒေဝါနမိန္ဒ ။ပ။ အသေဝိတဗ္ဗံပိ-ဟူ၍။ ဣတိ ဇော၊ ဤစကားကို။ (မယာ။) ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ (ဆိုခဲ့ပြီ။) ကိဉ္စ၊ အဘယ်စကားကို။ ဝါ၊ အဘယ် အနုက်အဓိပ္ပာယ်ကို။ ပဋ္ဌိစ္စ၊ ဖွဲ့၍။ (ရည်ရွယ်၍။) ဇော၊ ဤစကားကို။ (ကာယသမာစာရံပါဟံ ဒေဝါနမိန္ဒ ။ပ။ အသေဝိတဗ္ဗံပိ-ဟူသော ဤစကားကို။) ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သနည်း။

တတ္ထ၊ ထို သေဝိတဗ္ဗကာယသမာစာရ, အသေဝိတဗ္ဗကာယသမာစာရ-နှစ်မျိုးတို့တွင်။ ယံ ကာယသမာစာရံ၊ ကို။ ဇညာ၊ ရာ၏။ (ကိံ။) "မေ၊ ၏။ (အကုသလာဓမ္မာ, ကုသလာဓမ္မာ-တို့၌ စပ်။) ဝါ၊ သည်။

(သေဝတော-၌ စပ်။) ဣမံ ကာယသမာစာရံ၊ ဤ ကိုယ်အကျင့်ကို။ သေဝတော၊ မှီဝဲလတ်သော်။ (ပြုကျင့်လတ်သော်။) ။ပ။ ပရိဟာယန္တိ။" ဣတိ၊ ဤသို့ သိရာ၏။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ (ဤသို့ အကုသိုလ်တရားတို့၏ တိုးပွားကြောင်း, ကုသိုလ်တရားတို့၏ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း သဘောရှိသော။) ကာယသမာစာရော၊ ကို။ နု သေဝိတဗ္ဗော၊ မမှီဝဲထိုက်။ (မပြုကျင့်ထိုက်။)

တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ယံ ကာယသမာစာရံ၊ ကို။ ဇညာ (ကိ)"မေ၊ ၏။ပ။ အဘိဝဍ္ဎန္တိ။" ဣတိ၊ ဤသို့ သိရာ၏။ ဝေရူပေါ၊ သော။ (ဤသို့ အကုသိုလ်တရားတို့၏ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း, ကုသိုလ်တရားတို့၏ တိုးပွားကြောင်း-သဘောရှိသော။) ကာယသမာစာရော၊ ကို။ သေဝိတဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။ (ပြုကျင့်ထိုက်၏။)

"ကာယသမာစာရံပါဟံ ဒေဝါနမိန္ဒ။ပ။အသေဝိတဗ္ဗံပိ" တိ၊ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယံ တံ၊ အကြင်စကားကို။ ဝုတ္တံ။] ဧတံ၊ ဤစကားကို။ (ကာယ-သမာစာရံပါဟံ ဒေဝါနမိန္ဒ။ပ။အသေဝိတဗ္ဗံပိ-ဟူသော ဤစကားကို။) (ဝုတ္တံ-၌ စပ်။) ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ (တတ္ထ ယံ ဇညာ။ပ။အဘိဝဍ္ဎန္တိ-ဟူသော ဤ စကားကို။ တနည်း) ဣဒံ၊ ဤ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို။ (ဤ အကုသိုလ်တရားတို့၏တိုးပွားကြောင်း,ကုသိုလ်တရားတို့၏ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း ဖြစ်သော ကာယသမာစာရ, အကုသိုလ်တရားတို့၏ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း ကုသိုလ်တရားတို့၏ တိုးပွားကြောင်း-ဖြစ်သော ကာယသမာစာရ-ဟူသော ဤအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို။)ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဝုတ္တံ။ [ဝစီသမာစာရ-ဝါရ လွယ်ပြီ။]

ပရိယေသနဝါရ။ ။"ပရိယေသနံပါဟံ။ပ။ဝေရူပါ၊ သော။ (ဤသို့ အကုသိုလ်တရားတို့၏ တိုးပွားကြောင်း, ကုသိုလ်တရားတို့၏ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း – သဘောရှိသော။) ပရိယေသနာ၊ ရှာမှီးကြောင်း ဖြစ်သော မိစ္ဆာဇီဝ-ကို။ ဝါ၊ အပြစ်ရှိလတ် မမြတ်သောရှာမှီးခြင်းကို။ နု သေဝိ-တမ္ဘာ၊ မမှီဝဲထိုက်။ (မရှာမှီးထိုက်။) ဝေရူပါ၊ သော။ (ဤသို့ အကုသိုလ်တရားတို့၏ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း, ကုသိုလ်တရားတို့၏တိုးပွားကြောင်း-သဘော ရှိသော။) ပရိယေသနာ၊ ရှာမှီးကြောင်းဖြစ်သော သမ္မာအာဇီဝ-ကို။ ဝါ၊ အပြစ်ကင်းလတ် ကောင်းမြတ်သော ရှာမှီးခြင်းကို။ သေဝိတမ္ဘာ၊ ထိုက်၏။ (ရှာမှီးထိုက်၏။) ။ပ။ သုတ္တာ" တိ။

ဣန္ဒြိယသံဝရ

၃၆၅။ ဣတိဟ။ပ။ဣန္ဒြိယသံဝရာယ၊ စက္ခုစသား ခြောက်ပါးသော ဣန္ဒြေကိုကို ပိတ်ခြင်း စောင့်စည်းခြင်းငှာ။ ပဋိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဒေဝ၊ နုမိန္ဒ။ အဟံ၊ သည်။ စက္ခုဝိညေယ္ယံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် သိထိုက်သော။ ရူပံပိ၊ ရူပ၊ ရုံကိုလည်း။ သေဝိတဗ္ဗံပိ၊ မှီဝဲထိုက် ကြည့်ရှုထိုက်သော ရူပ၊ ရုံကိုလည်းကောင်း။ အသေဝိတဗ္ဗံပိ၊ မမှီဝဲထိုက် မကြည့်ရှုထိုက်သော ရူပ၊ ရုံကိုလည်းကောင်း။ ဒုဝိဓေန ဝဒါမိ။ပ။ သောတဝိညေယ္ယံ၊ သောတဝိညာဉ်ဖြင့် သိထိုက်သော။ သဒ္ဒံပိ၊ သဒ္ဒ၊ ကိုလည်း။ (အသံကိုလည်း။)သေဝိတဗ္ဗံပိ၊မှီဝဲထိုက် နားထောင်ထိုက်သော အသံကိုလည်းကောင်း။ ။ပ။ ဃာနဝိညေယ္ယံ၊ သော။ ဂန္ဓံပိ၊ ကိုလည်း။ (အနံ့ကိုလည်း။)သေဝိ-တဗ္ဗံပိ၊ မှီဝဲထိုက် နမ်းရှူထိုက်သော ဂန္ဓာ၊ ရုံကိုလည်းကောင်း။ပ။ဇိဝှာဝိညေယ္ယံ၊ သော။ ရသံပိ၊ ကိုလည်း။ (အရသာကိုလည်း)။သေဝိတဗ္ဗံပိ၊ မှီဝဲထိုက် သာယာထိုက်သော အရသာကိုလည်းကောင်း။ပ။ ကာယဝိညေယ္ယံ၊ သော။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗံပိ၊ ကိုလည်း။(အတွေ့အထိကိုလည်း။)သေဝိတဗ္ဗံပိ၊ မှီဝဲထိုက် တွေ့ထိထိုက်သော ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ရုံကိုလည်းကောင်း။ မနောဝိညေယ္ယံ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့် သိထိုက်သော။ ဓမ္မံပိ၊ ဓမ္မာ၊ ရုံကိုလည်း။(စိတ်ထဲမှာ ပေါ်လာသမျှ အာရုံကိုလည်း။)။ပ။ ဝဒါမိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဝေ ဝုတ္တေ ။ပ။ အဝေါစ။ (ကိုး။)-

"ဘန္တေ အဟံ(အာစာနာမိ-ဌ် စပ်။) ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဣမဿ၊ ဤတရားတော်၏။ ဝေါ၊ သို့။ (ဤ လျှောက်အပ်မည့်အတိုင်း။) ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို။ အာစာနာမိ၊ သိပါ၏။ ဘန္တေ။ ယထာရူပံ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော။ စက္ခုဝိညေယ္ယံ၊ သော။ ရူပံ၊ ကို။ သေဝတော၊ မှီဝဲသူ(ကြည့်ရှုသူ)၏(သန္တာန်ဌ)။ပ။ ပရိဟာယန္တိ။ ဝဝရူပံ၊ သော။ စက္ခုဝိညေယ္ယံ၊ သော။ ရူပံ၊ ကို။ နု သေဝိတဗ္ဗံ၊ မမှီဝဲထိုက်။ (မကြည့်ရှုထိုက်။) ဘန္တေ ယထာရူပံ၊ သော။ ရူပံ စ၊ ကိုကား။ [ဘန္တေ။ စ ခေါ၊ အနှယ-ကား။ ယထာရူပံ စက္ခုဝိညေယ္ယံ။ ရူပံ၊ ကို။ ဤသို့လည်းပေးနိုင်၏။]။ပ။ သေဝတော။ပ။ သေဝိတဗ္ဗံ။ပ။ ဘန္တေ။ မေ၊ ၏။ (ကခ်ီ-ဌ် စပ်။) ဝါ၊ သည်။ (အာစာနတော-ဌ် စပ်။)ဘဂဝတာ၊

သည်။ သံခိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဘာသိတသ၊ သော။ ဣမဿ၊ ၏။ ဧဝံ။ ဝိတ္ထာရေန၊ ဖြင့်။ အတ္ထံ၊ ကို။ အာဇာနတော၊ လတ်သော်။ ဝါ၊ သိခြင်း ကြောင့်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပဉ္စဝေယျာကရဏံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ နာရ၍။ တွေ့၊ ဤပြဿနာ၌။ ကခ်ီ၊ ကို။ တိဏ္ဏာ၊ အပ်ပါပြီ။ ကထံကထာ၊သည်။ ဝိဂတာ၊ ပါပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

ဥဒ္ဒေ။ ဣတိဟ။ပ။ အပုစ္ဆိ။ (ကိ"။)-

"မာရိသ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သမ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ သမဏာ၊ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ကေန္ဒဝါဒါ နု ခေါ၊ တမျိုးတည်းသော အဖို့အစုရှိသော ဝါဒ ရှိကြပါသလော။ [ဝါဒ-မကဲ့ပဲ တမျိုးတည်းသော ဝါဒ ရှိကြပါသလား-ဟူလို။]ကေန္ဒသိလာ(နု ခေါ)၊ တမျိုးတည်းသော အဖို့အစုရှိသော အလေ့အကျင့် ရှိကြပါသလော။ ကေန္ဒဆန္ဒာ(နု ခေါ)၊ တမျိုးတည်းသော အဖို့အစုရှိသော အယူဆန္ဒ-ရှိကြပါသလော။[အယူဆန္ဒ-တူကြပါသလား-ဟူလို။] ကေန္ဒအဇ္ဈောသာနာ(နု ခေါ)၊ တမျိုးတည်း သော အဖို့အစုရှိသော ပြီးဆုံးခြင်း ရှိကြပါသလော။[နောက်ဆုံး၌ ရည်မှန်း ချက်တူကြပါသလား-ဟူလို။]" ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီ။ ဒေဝါနမိန္ဒ။ သမ္ဗေ၊ ကုန်သော။ သမဏာ၊ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ကေန္ဒဝါဒါ၊ တမျိုး တည်းသော အဖို့အစုရှိသော ဝါဒ ရှိကုန်သည်။ပ။ ကေန္ဒအဇ္ဈောသာနာ၊ ကုန်သည်။ နု၊ မဟုတ်ကုန်။ ဣတိ၊ ပြီ။

"မာရိသ။ ကသ္မာ ပန၊ အာယဿ်ကြောင့် ။ပ။ ကေန္ဒအဇ္ဈောသာနာ၊ ကုန်သည်။ နု၊ မဟုတ်ကြပါသနည်း။" ဣတိ၊ ပြီ။ ဒေဝါနမိန္ဒ။ လော-ကော၊ ဤ သတ္တဝါအပေါင်းသည်။ အနေကဓာတု၊ တပါးမက မျိုးသော အဇ္ဈာသယ-ဓာတ် ရှိ၏။ နာနာဓာတု၊ အမျိုးမျိုးသော အဇ္ဈာသယ-ဓာတ် ရှိ၏။ [အဇ္ဈာသယ-ဟူသည် နှလုံးသွင်းမှု "ဆန္ဒ" တည်း။]အနေကဓာတု နာနာဓာတုသို့ ၊ တပါးမက မျိုးသော အဇ္ဈာသယ-ဓာတ်ရှိ,အမျိုးမျိုးသော အဇ္ဈာသယ-ဓာတ် ရှိသော။ တသို့ လောကေ၊ ထိုသတ္တဝါအပေါင်း၌။ ယံ ယဒေဝ ဓာတုံ၊ အကြင်အကြင် အဇ္ဈာသယ-ဓာတ်ကိုပင်။ သတ္တာ၊

၁။ ဣမဿ။ပ။အာဇာနာမိ။ ။အောက်၌ သောမနဿ-အစရှိသော ပြဿနာ၏ အဖြေကို ကြားနာပြီးဖြစ်၍ ၎င်ပြဿနာသည်လည်း အောက်ကအတိုင်းပင် ဖြစ်စရာရှိ၏-ဟု ဘဂေါပေါက်သဖြင့် "ဣမဿ ခေါ အဟံ ဘန္တေ" စသောစကားကို လျှောက်သည်။ ဘုရားရှင်ကလည်း ပြည့်စုံ မှန်ကန်အောင်လည်း ဖြေရှင်း,ဖြေလည်းဖြေချင်နေ သော သိကြားမင်းအား ဖြေဆိုခွင့်ပြုတော်မူလိုက်သည်။

တို့သည်။ အဘိနိဝိသန္တိ၊ စွဲစွဲ မြဲမြဲ သက်ဝင်ကြကုန်၏။(ယူထားကြကုန်၏)။ တံ တဒေဝ၊ ထိုတို့ အဇ္ဈာသယမာတ်ကိုသာ။ ထာမသာ၊ ဒိဋ္ဌိအစွမ်းအားဖြင့်။ (အယူ အစွမ်းအားဖြင့်။) ပရာမာသာ၊ မှားမှားယွင်းယွင်း သုံးသပ်ခြင်းဖြင့်။ အဘိနိဝိသ၊ စွဲစွဲမြဲမြဲ သက်ဝင်၍။ (စွဲစွဲလမ်းလမ်း ယူ၍။) ဝေါဟရန္တိ၊ ပြောကြကုန်၏။ (ကိုး။) "ဣဒမေဝ၊ ဤ ငါတို့စကားသာ။ ဝါ၊ ဤ ငါတို့အယူသာ။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ အညံ၊ ငါတို့မှတပါး အခြားသူတို့၏စကားသည်။ ဝါ၊ အယူသည်။ မောသံ၊ အကျိုးမပြီး အချည်းနှီးတည်း။ (အလကားသာ၊ ဘာမှ အသုံးမကျ-ဟူလို။)" ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောကြကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္ဘေ။ပ။ ဧကန္တအဇ္ဈောသာနာ၊ ကုန်သည်။ နိ၊ မဟုတ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေတော်မူပြီ။

"မာရိသ သမ္ဘေဝ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ။ အစ္စန္တနိဋ္ဌာ နု ခေါ၊ ပျက်စီးခြင်းကို လွန်သော နိဗ္ဗာန်-ဟူသော ပြီးဆုံးခြင်း ရှိကြပါသလော။ အစ္စန္တ-ယောဂက္ခေမိ ၁၊ ပျက်စီးခြင်းကို လွန်သော ယောဂ-လေးပါးတို့ဖြင့် ဘေးမရှိရာ နိဗ္ဗာန်ရှိကြပါသလော။ အစ္စန္တဗြဟ္မစာရီ၊ ပျက်စီးခြင်းကို လွန်သော နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာ မြတ်သော အရိယမဂ်ကို ကျင့်ကြပါသလော။ ဝါ၊ ပျက်စီးခြင်းကို လွန်သော နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာ မြတ်သော အရိယမဂ်သို့ ရောက်ကြပါသလော။ အစ္စန္တပရိယောသာနာ၊ ပျက်စီးခြင်းကို လွန်သော နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော အဆုံး ရှိကြပါသလော။" ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

ဒေဝါနံ မိန္ဒ။ပ။ အစ္စန္တ ပရိယောသာနာ၊ ကုန်သည်။ နိ၊ မဟုတ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေတော်မူပြီ။

၁။ အစ္စန္တယောဂက္ခေမိ။ ။အန္တံ+အတိတော အစ္စန္တော = ပျက်စီးခြင်းကို လွန်သော နိဗ္ဗာန်။ (ယောဂက္ခေမောနှင့် အရတူ ဖြစ်၍ ပုံလွှဲထားသည်။] ခီယန္တိ ဘွောယ် ခေမော=ဘေးတို့၏ကုန်ရာ (ဘေးမရှိရာ) နိဗ္ဗာန်။ ယောဂေဟိ+ခေမော ယောဂက္ခေမော=ယောဂ-လေးပါးတို့ဖြင့် ဘေးမရှိရာ နိဗ္ဗာန်။

အစ္စန္တော + ယောဂက္ခေမော ယေသန္တိ အစ္စန္တယောဂက္ခေမာ၊—ဟု ဆိုလို လျက် သမာသ်အဆုံးဖြစ်သော (မ) ၌ (အ) ကို (ဣ) ပြု၍ "အစ္စန္တယောဂက္ခေမိ" ဟု ဖြစ်ပြီးနောက် ယောဝိဘတ်သက်၊ ဈေ၍ မိ-၌ ဣ-ကို ဒီဃ-ပြုလျှင် "အစ္စန္တ ယောဂက္ခေမိ"ဟု ဖြစ်သည်။ ဤအလို ဗဟုဗ္ဗီတိ-သမာသ်တည်း။

တနည်း။ ။အစ္စန္တော+ ယောဂက္ခေမော အစ္စန္တယောဂက္ခေမော၊ ဤကဲ့သို့ ကမ္မဓာရယ—ပြုပြီးမှ "အစ္စန္တယောဂက္ခေ မော+ယေသံ+အတ္ထိတိ အစ္စန္တယောဂက္ခေမိ-ဟု အသယတ္ထိ အနက်၌ (ဣ) ပစ္စည်းသက်ပါ။ ထို့နောက် ယော ဝိဘတ်သက်၊ ချေပါ။—ဤအလို-အသယတ္ထိ—တဒ္ဓိတ်တည်း။—ဋီကာ။

"မာရိသ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ပ။ အစ္စန္တပရိယောသာနာ၊ ကုန်သည်။ နု၊ မဟုတ်ပါ ကုန်သနည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ ဒေဝါနုမိန္ဒ။ ယေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တဏှာ သခ်ယ ဝိမုတ္တာ၊ တဏှာကို ညှဉ်းဆဲ ဖျက်ဆီးတတ်သော အရိယ မဂ်ဖြင့် ဝဋ္ဋဒုက္ခမှ အထူး လွတ်မြောက်ကြကုန်၏။ (တနည်း) တဏှာ သခ်ယ ဝိမုတ္တာ၊ တဏှာ၏ ကုန်ခမ်း ပျက်စီးကြောင်း ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၌ စွဲစွဲမြဲမြဲ သက်ဝင်ကုန်၏။ တေ၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ အစ္စန္တနိဋ္ဌာ၊ ကုန်၏ ။ပ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ပ။ အစ္စန္တ ပရိယော်သာနာ၊ ကုန်သည်။ နု၊ မဟုတ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေတော်မူပြီ ။ပ။ သုတ္တာ" တိ။

၃၄၇။ ဣတိဟ ။ပ။ အဝေါစ၊ (ကိံ။)-

"ဘန္တေ။ ဧေ၊ အာရုံတမျိုးတည်း၌ မစွဲမြဲပဲ တုန်လှုပ်တတ်သော တဏှာသည်။ ဝါ၊ မိမိဖြစ်ရာ ခန္ဓာအစဉ်ကို တုန်လှုပ်စေတတ်သော တဏှာသည်။ ရောဂေါ၊ နှိပ်စက်တတ်သော ရောဂါပါတည်း။ ဝါ၊ နှိပ်စက်တတ်သော ရောဂါနှင့် တူပါ၏။ ဧေ၊ သည်။ ဂဏ္ဍော၊ အမျိုးမျိုး ပျက်စီးနေသော အနာပါတည်း။ ဝါ၊ အနာနှင့် တူပါ၏။ ဧေ၊ သည်။ သလ္လံ၊ အနုတ် ခက်အောင် စူးဝင်နေသော မြားခြောင့်ပါတည်း။ ဝါ၊ မြားနှင့် တူပါ၏။ ဧေ၊ သည်။ ဣမံ ပုရိသံ၊ ဤ သတ္တဝါကို။ [ပုရိသ-သဒ္ဒါ သတ္တ-၏ ပရိယာယ်။] တဿ တသ္မေ ဘဝသ္မိ၊ ထိုထို ဘဝ၏ပင်။ (ထိုထို ရှစ်နာမ်ခန္ဓာ အစဉ်၏ပင်။) အဘိနိဗ္ဗတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ ပရိကဋ္ဌတိ၊ ဆွဲငင်ပါ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယံ ပုရိသော၊ ဤ သတ္တဝါသည်။ ဥစ္စာဝစံ ၂၊ မြင့်မြတ်သူ၏ အဖြစ် ယုတ်ညံ့သူ၏ အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ပါ၏။ ဘန္တေ အဟံ။ ဣဒေါ၊ ဤ သာသနာတော်မှု။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌။ အညေသု၊ မြတ်စွာ

၁။ ပြဿနာ တဆယ်လေးပါး။ ။(၁) ဇုဿာမစ္ဆရိယ ပဠာ၊ (၂) ဝိယာ-ပိယ ပဠာ၊ (၃) ဆန္ဒ ပဠာ၊ (၄) ဝိတက္က ပဠာ၊ (၅) ပဝတ္ထပဠာ၊ (၆) သော-မနဿ ပဠာ၊ (၇) ဒေါမနဿ ပဠာ၊ (၈) ဥပေက္ခာ ပဠာ၊ (၉) ကာယသမာ-စာရ ပဠာ၊ (၁၀) ဝစီ သမာစာရ ပဠာ၊ (၁၁) ပရိယေသနာ ပဠာ၊ (၁၂) ဣန္ဒြိယ သံဝရ ပဠာ၊ (၁၃) အနေက ဝေတု ပဠာ၊ (၁၄) ကေနနိဋ္ဌာ ပဠာ၊ ဤ ပြဿနာကြီး ဆယ့်လေးရေပါ်ကို ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဖြေတော်မူအပ်ပြီး ဖြစ်သည်။ [ဤနှင့်စပ်၍ ဗိစစ်ချက်ကို ဦးကာဠကြည့်ပါ။]

၂။ ဥစ္စာဝစံ။ ။ဥပဓာ ဖြစ်လျှင် မြတ်၏၊ နတ် ဖြစ်လျှင် ညံ့၏။ နတ်သည် မြတ်၏၊ လူသည် ညံ့၏။ လူသည် မြတ်၏၊ ငရဲ တိရစ္ဆာန်, ပြိတ္တာ, အသုရကာယ်-တို့သည် ညံ့ကုန်၏။ [ဧော-စသည်တို့၏ အမှုကို ဘာသာဋီကာ ပြထားပြီ။]

ဘုရားမှတပါး အခြားကုန်သော။ သမဏပြာဟ္မဏောသု၊ သမဏ ပြာဟ္မဏ–တို့ (အထံ) ၌။ ယေသံ ပဋ္ဌာနံ၊ အကြင် ပြဿနာတို့၏။ သြကာသကမ္မံပိ၊ မေးခွင့်ပြုခြင်းမျှကိုလည်း။ နာလတ္ထုံ၊ မရခဲ့ပါ။ တေ၊ ထို ပြဿနာတို့ကို။ မေ၊ အား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဗျာကတာ၊ ဖြေတော်မူအပ်ပါကုန်ပြီ။ စ ပန၊ ဆက်၍ လျှောက်ပါဦးမည်။ ဒီဃရတ္တံ ၁၊ ရှည်စွာသော ညဉ့်ပတ်လုံး။ မေ၊ တပည့်တော်၏ သန္တာန်၌။ ဝိစိကိစ္ဆာ ကထံကထာသလ္လံ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်မှု, သို့လော သို့လော တွေးတောယုံမှားမှု–ဟူသော ဆူးငြောင့်သည်။ အနုသယတံ၊ အစဉ်ကိန်းဝပ်နေပါပြီ။ တဋ္ဌ၊ ထိုဝိစိကိစ္ဆာ–ငြောင့်ကိုလည်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဗ္ဗုဠှံ၊ နုတ်ပယ်အပ်ပါပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

ဒေဝါနမိန္ဒ တံ။ ဣမေ ပဋ္ဌေ၊ တို့ကို။ အညေ သမဏပြာဟ္မဏေ၊ တို့ကို။ ပုစ္ဆိတာ၊ မေးဖူးသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ အာဘိဇာနာသိ နော၊ သိ၏လော။ (အမှတ်ရ၏လော။) ဣတိ၊ ပြီ။ [မေးဖူးတာမျှား သတိရရဲ့လား–ဟူလို။)။ပ။ အာဘိဇာနာမိ။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဒေဝါနမိန္ဒ။ ယထာကထံ၊ အဘယ်နည်းဖြင့်။ တေ၊ တို့သည်။ ဗျာကံသု၊ ဖြေလိုက်ကြသနည်း။ တေ၊ သင်၏။ အဂရု၊ ဝန်မလေးသူ၏ အဖြစ်သည်။ (ဝန်မလေးသည်။) သစေ (ဟောတိ၊ ဧဝံ သတိ)။ ဘာသဿု၊ လျှောက်စမ်းပါဦး။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ (အကြင်ပရိသတ်၌။)ဘဂဝါ၊ သည်သော်လည်းကောင်း။ ဘဂဝန္တရူပေါ ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သဘောတော်နှင့် တူသော သဘောထားရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်သော်လည်းကောင်း။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ (တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ထို ပရိသတ်၌။) မေ၊ ၏။ ဂရု၊ ဝန်လေးသူ၏အဖြစ်သည်။ (ဝန်လေးသည်။) နု ခေါ၊ မဖြစ်ပါ။ ဣတိ၊ လျှောက်ပြီ။ ဒေဝါနမိန္ဒ။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ (ထိုသို့ ဝန်မလေးလျှင်။)ဘာသဿု၊ လျှောက်စမ်းပါဦး။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဘန္တေ။ ယေသု၊ အကြင် သမဏ ပြာဟ္မဏ–တို့၌။ အဟံ။ (မညာမိ–၌ စပ်။ ဣမေ) သမဏ ပြာဟ္မဏာ။ အာရညိကာ၊ တောခို နေခြင်း အလေ့ရှိကုန်၏။ (တောခို နေလေ့ရှိကုန်၏–ဟူလို။) (တနည်း) အာရညိကာ၊ တော

၁။ ဒီဃရတ္တာ နုသယိတံ စ။ ။ရှေး နိဿယ–၌ ဤသို့ ပါဝင်ရှိ၏။ ဤပုဒ်အဖွင့် ဋီကာ ပုဒ်စဉ် ၃၇၁–အဆုံးအနှာ၌လည်း ဒီဃရတ္တာ နုသယိတ သံသယ–စသည်ဖြင့် ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် "ဒီဃရတ္တာနုသယိတ" ဟု ပါဝင်မှန် ရှိပါစေ။ ယခု စာအုပ်များ၌ "ဒီဃရတ္တာ နုသယိတ" ဟု တဋ္ဌ–နေရာဝယ် "ဟ" ဟု ပါဝင်ကျက်နေသည်။

ဦး အမြဲနေခြင်းရှိကုန်၏။ ပန္တသေနာသနာ၊ အစွန်အဖျား ကျသော ကျောင်း ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မညာမိ၊ သိပါ၏။ တေ၊ တို့သို့။ အဟံ ဥပသက်-မိတ္တာ ဣမေ ပဠေ ပုစ္ဆာမိ။ တေ၊ ထို သမဏ ဗြာဟ္မဏ-တို့သည်။ မယာ၊ တပည့်တော်က။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်ကုန်သည်။ (သမာနာ။) နု သမ္မာယန္တိ ၁၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် မသိစေနိုင်ပါကုန်။ ဝါ၊ နားလည်အောင် မဖြေ နိုင်ပါကုန်။

အသမ္မာယန္တာ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် မသိစေနိုင်ပါကုန်ပဲ။ ဝါ၊ နားလည်အောင် မဖြေနိုင်ကုန်ပဲ။ မမံယေဝ၊ ကိုသာ။ ပဋိပုစ္ဆန္တိ၊ ပြန်မေးကြပါကုန်၏။ (ကိံ။) "။ပ။ တေသံ၊ တို့အား။ အဟံ ပုဋ္ဌော (ဟုတ္တာ)။ ဗျာကရောမိ၊ ဖြေပါ၏။။ပ။ကိံ ပန၊ အဘယ်မည်သော။ ကမ္မံ။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဣမံ ဌာနံ၊ ဤအရာသို့။ (ဤ သိကြားအရာသို့။) ပတ္တော၊ ရောက်ပါသနည်း" ။ပ။ တေသံ၊ တို့အား။ အဟံ။ ယထာသုတံ၊ အကြင် အကြင် နာယူအပ်ဖူးသည့်အတိုင်း။ ယထာပရိယတ္တံ၊ အကြင်အကြင် သင်ယူ အပ်ဖူးသည့်အတိုင်း။ ဓမ္မံ၊ သိကြားဖြစ်ကြောင်း ကျင့်ဝတ်ခုနစ်ပါး တရား ကို။ ဒေသေမိ၊ ဟောပြရပါ၏။

တေ၊ တို့သည်။ တာဝတကေနေဝ၊ ထိုမျှလောက် အကြောင်းဖြင့်ပင်။ (၁) အတ္ထမနာ၊ မိမိစိတ်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ (ကိံ၊ အဘယ်သို့တွေး၍ ဝမ်း မြောက်ကြပါသနည်း။) "နော၊ ဇါတိသည်။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော စ၊ ကိုလည်း။ ဒိဋ္ဌော၊ တွေ့မြင်အပ်ပြီ။ ယဒု၊ အကြင် အကြောင်း အရာကိုလည်း။ နော၊ တို့သည်။ အပုစ္ဆိမှာ၊ မေးကုန်ပြီ။ တဒု၊ ကိုလည်း။ နော၊ တို့အား။ ဗျာကာသိ၊ ဖြေသွားပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့တွေး၍ ဝမ်း မြောက်ကြပါ၏။ တေ၊ တို့သည်။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ မမံယေဝ၊ ၏သာ။ သာဝကာ။ သမ္ဘဒ္ဒန္တိ၊ ဖြစ်သွားပါကုန်၏။ အဟံ စ၊ သည်ကား။ တေသံ၊ တို့၏။ (သာဝကော။) နု (သမ္ဘဒ္ဒာမိ)၊ မဖြစ်ပါ။ ဘန္တေ။ ခေါ ပန၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကော၊ သာဝက-ပါတည်း။ သောထာပန္နော၊ အရိယမဂ်သို့ ရောက်ပြီးသူပါတည်း။ ဝါ၊ သောတာပန်

၁။ နု သမ္ဘာယန္တိ။ ။[သံ+ဗ+ဘူ–ဓာတ်။ ဂတိ–အနုက်ဟော +ကာရိတ်ဣ၊ အန္တိ။]ဘူ–ကို ဓေ–ပြု၊ ဓေ–ကို အာယ–ပြု၊ ကာရိတ်ပစ္စည်းကိုလည်း ဣ။ ဂတိ-အနုက်ဟောဓာတ်မှန်သမျှ ဗုဒ္ဓိ-အနုက်ကိုလည်း ဟောနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် "နု သမ္ဘာယန္တိ-ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့်မသိစေနိုင်ပါကုန်"ဟု သဒ္ဒတ္ထ–ဖြစ်သည်။ပြည့်စုံ အောင် မဖြေနိုင်ပါကုန်–ဟူလို။ မူလ်ပဏ်၊ ၂-ဝဂ်၊ ၃-သုတ်။–ဋီကာ။

ပါတည်း။ အဝိနိုပါတမမြော၊ အပါယ်လေးပါးတို့၌ ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန် ကျခြင်းသဘော မရှိတော့ပါ။ နိယတော၊ မဂ္ဂမမှ နိယာမဖြင့် မြဲပါ၏။ သမ္ဗောဓိပရာယနော၊ အထက်မဂ်သုံးပါး ဟူသော အလွန်ရောက်ထိုက်သော တရားရှိပါ၏။ (အထက်မဂ် သုံးပါးဟူသော လဲလျောင်းရာ ရှိပါ၏။) ဤတို့ ဤသို့လျှောက်ပြီ။

သောမနဿပဋ္ဌိလာဘကထာ

၃၄၈။ ဒေဝါနမိန္ဒ တုံ။ ဤတော၊ ဤနေ့မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘ၌။ ဧဝ-ရှပံ၊ သော။ ဝေဒပဋ္ဌိလာဘံ၊ နှစ်သက်မှုကို ရခြင်းကို။ သောမနဿပဋ္ဌိလာဘံ၊ ဝမ်းမြောက်မှုကို ရခြင်းကို။ အဘိဇာနာသိ နော၊ သိပါသလော။ [နော-သည် (နု) နှင့် အနက်တူသော ပုစ္ဆာဝါစက-နိပါတ်။] ဤတို့ ပြီ။ပ။ ယထာ ကထံ၊ အဘယ်နည်းဖြင့်။ (အဘယ်သို့လျှင်။) ။ပ။ အဘိဇာနာသိ၊ နည်း။ ဤတို့ ပြီ။

ဘန္တေ။ ဘုရားပုဇ္ဇံ၊ ရှေးဘ၌ဖြစ်ဖူးသော အကြောင်းကား။ ဒေဝါသုရ-သင်္ဂါမော၊ နတ်နှင့် အသုရာတို့၏ စစ်ပွဲသည်။ သမုဒ္ဒပဗ္ဗတ္ထေါ၊ ကောင်းစွာ တည်နေသည်။ ဝါ၊ ရင်ဆိုင်မိသည်။ အဟောသိ၊ ဘန္တေ။ တသ္မိံ သင်္ဂါမေ၊ ၌။ ဒေဝါ။ ဇိနိံသု၊ အပြီးအပိုင် နိုင်ကုန်ပြီ။ အသုရာ။ ပရာဇယိံသု၊ ခေါင်းမထောင်နိုင်အောင် ရှုံးပါကုန်ပြီ။ ဘန္တေ။ တဿ မယှံ၊ ၏။ (တေ-၌ စပ်။) ဝါ၊ သည်။ တံ သင်္ဂါမံ၊ ကို။ အတိ ဝိဇိနိတ္တာ၊ လွှမ်းမိုးကာ နိုင်၍။ ဝိဇိတသင်္ဂါမဿ၊ အောင်အပ်ပြီးသော စစ်မြေရှိသည်။ (စစ်ပွဲရှိသည်။ သမာနဿ၊ ဖြစ်လတ်သော်။) တေ၊ ဤ အကြံသည်။ အဟောသိ။ (ကိုး။) "ဒါနိ၊ ယဒုအခါ၌။ ဒိဋ္ဌာ၊ နတ်တို့ ၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ယာ စေဝ ဩဇာ၊ အကြင် ဩဇာသည်လည်းကောင်း။ အသုရာ၊ အသုရာတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ယာ စ ဩဇာ၊ သည်လည်းကောင်း။ (အတ္ထိ။) ဥဘယံ၊ နှစ်မျိုးစုံသော။ တေ၊ ဤ ဩဇာကို။ ဒေဝါ၊ ဟို

၁။သမုဒ္ဒပဗ္ဗတ္ထေါ။ ။ဗျူဟာ-သဒ္ဒါ၏ အနက်များစွာတွင် ဤနေရာ၌ "သေနာ-သနိုဝေသနဝိသေသ၊ စစ်တိုက်ဖို့ရာ စုဝေးတည်နေပုံအထူး" ကို ဟော၏။ ဗျူဟာ-နှင့် ဗျူဠ-သည် အနက်တူ၏။ ဗျူဟော-၌ ဝိ + ဥဟ-ဓာတ်၊ ဏ-ပစ္စည်း။ ဗျူဠော-၌ တ-ပစ္စည်း။ သမုဒ္ဒပဗ္ဗတ္ထေါ-ကို "ပစ္ဆုပဋ္ဌိတော-ရှေးရှုတည်နေသည်" ဟု အဂ္ဂိတ္ထရ ဌ-စသည်တို့၌ဖွင့်၏။ "သမုဒ္ဒပဗ္ဗတ္ထေါ၊ ကောင်းစွာတည်နေသည်။ ဝါ၊ ရင်ဆိုင်နေသည်" ဟု အဓိပ္ပာယ်မှတ်ပါ။

သည်။ ပရိဘုဠ္ဌိဿန္တိ၊ စားကြရကုန်လိမ့်မည်။ (စားကြရတော့မှာပဲ။)'' ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပါပြီ။ [ရှေးတုန်းက နတ်လစားနှင့် အသုရာလစား-နေရသော နတ်သြဇာကို နောင်တော့ အသုရာများ နတ်ပြည် ပြန်မဝင်နိုင်တော့၍ အသုရာများ မစားကြရတော့၊ နတ်များချည်း စားကြရလိမ့်မည်-ဟု တွေးမိပါသည်-ဟူလို။]

ဘန္တေ။ မေ၊ ၏။ သော ဝေဒဇဋ္ဌိလာဘော၊ သည်။ (သော) သောမနဿဇဋ္ဌိလာဘော၊ သည်။ သဒဏ္ဍာဝစရော၊ တုတ်၏သက်ဝင်၍ ဖြစ်ခြင်းနှင့် တကွဖြစ်ပါ၏။ ဝါ၊ တုတ်ကိုကိုင်၍ ရိုက်နှက်တားမြစ်ရခြင်းနှင့် တကွ ဖြစ်ပါ၏။ သသတ္ထာဝစရော၊ ဓား-စသောလက်နက်၏ သက်ဝင်၍ တကွ ဖြစ်ပါ၏။ ဝါ၊ ဓား-စသော လက်နက်ကိုကိုင်၍ ထိုးခုတ်တားမြစ်ရခြင်းနှင့် တကွဖြစ်ပါ၏။ နု နိဗ္ဗိဒါယ။ပ။သံဝတ္တတိ။ [မဟာဂေါဝိန္ဒ-သုတ်၊ ပုဒ်စဉ် ၃၂၉-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

၃၆၉။ ဒေဝါနမိန္ဒ တုံ။ ကိ ပန၊ အာဘယ်မည်သော်။ အတ္ထဝသံ၊ စီးပွားအထူးကို။ ဝါ၊ မိမိနှင့်စပ်သော အကျိုးရှိသော အကြောင်းကို။ သမ္မဿမာနော၊ ကောင်းစွာမြော်မြင်သည်ဖြစ်၍ ။ပ။ ပဝေဒေသိ၊ သိစေသနည်း။ (လျှောက်သနည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ပ။ပဝေဒေမိ။

ဂါထာအနက်။ ။ (၁) ဣဓေဝ၊ ဤ ဣန္ဒသာလာ-လိုဏ်ဂူ၌ပင်။ တိဋ္ဌမာနဿ၊ တည်သော။ ဒေဝဘူတဿ၊ ရှေးအခါက နတ်ဖြစ်သော။ မေ၊ တပည့်တော်သည်။ သတော၊ ယခုအခါ နတ်သိကြား အသစ်ဖြစ်စဉ်။ ပုန၊ တဖန်။ မေ၊ သည်။ အာယု စ၊ အသက် အသစ်ကိုလည်း။ လဒ္ဓေ၊ ရအပ်ပါပြီ။ မာရိသ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဧဝံ၊ ဤ အကြောင်းကို။ ဇာနာဟိ၊ သိတော်မူပါ။ [ဤ စကားဖြင့် မိမိစုတေကြောင်း, စုတေပြီးနောက် အသစ် ပဋိသန္ဓေနေပြီးကြောင်းကို လျှောက်သည်။

ဘန္တေ အဟံ။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဣမံ အတ္ထဝသံ၊ ကို။ပ။

(၂)။ ဒိဝိယာ၊ နတ်၌ဖြစ်သော။ ကာယာ၊ ခန္ဓာကိုယ်မှ။ စုတော၊ စုတေသော။ (ရှေ့လျှောသော။) အဟံ၊ သည်။ အမာနုသံ၊ နတ်၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ အာယုံ၊ အသက်ကို။ ဟိတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ ယတ္ထ၊ အကြင် ခတ္တိယ-စသော အမျိုး၌။ မေ၊ ၏။ မနော၊ သည်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်ပါ၏။ [ဆန်းကြောင့် ''ရမတိ'' ဟု ဒီဃ-ဖြစ်နေသည်။]

(တတ္ထ၊ ထိ ခတ္တိယ--စသော အမျိုးခ္ခပင်။) အမှုဌေား၊ မတ္တေမဝေ သည်။ (ဟုတ္ထာ။) ဂဗ္ဘံ၊ အမိဝမ်းတိုက်သို့။ ဩောမိ၊ ရောက်ရပါ လိမ့်မည် ။ပ။

(၃)။ သ္ဝာဟံ(သော+အဟံ)၊ သည်။ အမှုဌပညာ၊ တေ့ဝေ သောပညာ ရှိတော်မမူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ [အမှုဌပဏ္ဍာ၊ မတ္တေဝေသောပြဿနာရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။–ဤသို့လည်း ပါဠိပြင်ကြ၏။] သာသနေ၊ ခ္ခ။ ဝိဟရံ၊ နေရလတ်သော်။ ရတော၊ မွေ့လျော်သည်။ သမ္ဘဝေနော၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့်သိသည်၊ ပဋိသေတော၊ ရှေးရှုမပြတ် အမှတ်ရသည်။ (ဟုတ္ထာ။) ဥယေန၊ အရိယာသာဝကအား သင့်လျော်သောအကြောင်းဖြင့်။ ဝါ၊အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ကျင့်စဉ်အားဖြင့်။ ဝိဟရိဿာမိ၊ နေနိုင်ပါလိမ့်မည်။ပ။

(၄)။ မေ၊ ၏။ (သမ္ဘောမိ–ခ္ခ စပ်။) ဝါ၊ သည်။ ဥယေန၊ ဖြင့်။စရတော စ၊ လှည့်လည်စဉ်လည်း။ဝါ၊ ကျင့်စဉ်လည်း။သမ္ဘောမိ၊ သစ္စာလေးပါးကို ဆက်ရှု သိတတ်သော သကဒါဂါမိမဂ်သည်။ စေ ဘဝိဿတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အုံ့။(ဧဝံ သတိ။)အညာတာ၊ အထက် မဂ်ဖိုလ် တရားထူးကို ထိုးထွင်းသိလိုသူသည်။(ဟုတ္ထာ။)ဝိဟရိဿာမိ၊ နေပါလိမ့်မည်။ [မေ့မေ့လျော့လျော့ မနေပဲ အထက်တရားထူးရဖို့ရာ ကြိုးစားနေသူဖြစ်ပါလိမ့်မည်–ဟူလို။] သေ့ဝ၊ ထို သကဒါဂါမိမဂ် ဖြစ်ရာ ဘဝသည်ပင်။ မေ၊ ၏။ အန္တော၊ လူ့ဘဝ၌ အဆုံးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

၁။ **အမှုဌော-စသည်။** ။ဤ အမှုဌော ဂဗ္ဘမေဿောမိ-ဖြင့် အနုဗာလပုထုဇဉ် များ တွေ့တွေ့ဝေဝေ သေရသကဲ့သို့ မိမိမသေရုံကိုလည်းကောင်း၊ ဥဏ်မယှဉ်ပဲ ပဋိသန္ဓေ နေရသကဲ့သို့ ပဋိသန္ဓေ မနေရုံကိုလည်းကောင်း ပြ၏။ ယတ္ထ မေ ရမတိ မနော–ဖြင့် မြဿောဂတိရှိသော အရိယာ သာဝက–ဖြစ်သည့်အတွက် မွန်မြတ် သောအမျိုးခ္ခသာ ပဋိသန္ဓေနေရသော သတ္တဝါတို့ပဝရမ-သောတာဝန် ဖြစ်ကြောင်းကို ပြ၏။

၂။ **ဥယေန ဝိဟရိဿာမိ။** ။တပည့်တော် လူ့ပြည်၌ဖြစ်သော်လည်း အကယ်၍ ဘုရားရှင်သာသနာနှင့် တွေ့ကြုံသေးလျှင် ဥဏ် သတိတို့ဖြင့် မျော်မျော်ရှင်ရှင်ကြီး နေ လျက် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ မပြုတိုက်သောအရာများကို ရှောင်ကြဉ်ပြီး အရိယာပုဂ္ဂိုလ် တို့အား သင့်လျော်သော အကျင့်ဖြင့် နေနိုင်ပါလိမ့်မည်။

[လူ့ဘဝ၌ သကဒါဂါမ်ဖြစ်ပြီးနောက် နတ်ပြည်ရောက်သောအခါ လူ့ပြည်ပြန်၍ ပဋိသန္ဓေမနေတော့ပဲ အထက် တက်ရပါလိမ့်မည်-ဟူလို။]။ပ။

(၅)။ အဟံ။ မာနုသာ၊ လူ၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ကာယာ၊ ခန္ဓာကိုယ်မှ။ စုတော၊ စုတေသည်။(ဟုတ္တာ။)မာနုသံ၊ လူ၌ဖြစ်သော။ အာယုံ၊ အသက်ကို။ ဟိတ္တာ၊ စွန့်ရသည်ရှိသော်။ ပုန၊ တဖန်။ (နောက်ထပ်။) ဒေဝလောကမှိ၊ နတ်ပြည်၌။ ဒေဝေါ၊ နတ်မင်းသည်။ (သိကြားမင်း[1]၊သည်။) ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်ရပါလိမ့်မည်။ပ။

(၆)။ တေ ဒေဝါ၊ ထို ဗြဟ္မာတို့သည်။["ယေ ဒေဝါ၊ အကြင် ဗြဟ္မာတို့သည်" ဟု"ယေ" ပုဒ် ရှိသင့်၏။] ပဏီတတရာ၊ နတ်ဗြဟ္မာအားလုံးတို့ထက် သာလွန်မွန်မြတ်ကုန်၏။ အကနိဋ္ဌာ၊ အသက်,ပညာ-စသော ဂုဏ်အားဖြင့် မင်ယ်ကြကုန်။ ဝါ၊ အသက်, ပညာ-စသော လောကီလောကုတ္တရာ ဂုဏ်အားဖြင့် ကြီးကျယ်ပါကုန်၏။ ယသယိနော၊ မျှားသော အခြံအရံရှိပါကုန်၏။ အန္တိမေ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော ဘဝသည်။ ဝတ္တမာနမှိ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ သော၊ ထို အကနိဋ္ဌ-ဗြဟ္မာတို့၏ နေရာသည်။ ဝါ၊ ထို အကနိဋ္ဌ-ဗြဟ္မာ့ဘုံသည်။ နိဝါသော၊ တပည့်တော်၏ အမြဲနေရာသည်။ ဘဝိ-ဿတိ၊ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ပ။ ပဝေဒေမိ။

☰ ၃၂၀။(အဟံ။)အပရိယောသိတသက်ပွေ၊ ဘဝသမ္ဘတ္တိ,နိဗ္ဗာန-သမ္ဘတ္တိ-တို့၏ အစွမ်းဖြင့် မပြီးဆုံးသေးသော စိတ်အကြံ ရှိသည်။ (စိတ်အလိုရှိသည်။) ဝိစိကိစ္ဆော၊ ယုံမှားမှု ဝိစိကိစ္ဆာရှိသည်။ ကထံ ကထီ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း ဟု ပြောဆိုကြောင်း ဝိစိကိစ္ဆာရှိသည်။ ဝါ၊ သို့လောသို့လော တွေးတောမှုရှိသည်။ (ဟုတ္တာ။) တတာဂတံ၊ ကို။ အန္ဓေသန္ဓော၊ အစဉ်မပြတ် ရှာလျက်။ ဒီဃံ၊ ရှည်စွာသော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလပတ်လုံး။ ဝိစရိ၊ လှည့်လည်ခဲ့ပါပြီ။

---

[1]။ သိကြားမင်း။ ။ဤ သိကြားမင်းသည် နတ်ပြည်၌ သိကြားအဖြစ်မှ စုတေပြီး အနာဂါမိမဂ်ကို ရသောကြောင့် ဥဒ္ဓံသောတ-အကနိဋ္ဌဂါမီ အနာဂါမ် ဖြစ်ပြီးလျှင် အဝိဟာ-ဘုံမှစ၍ အစဉ်အတိုင်း နေပြီးလျှင် အကနိဋ္ဌ-ဘုံ၌ ပရိနိဗ္ဗာန် စံလိမ့်မည်။[အနာထပိဏ်သဒ္ဓေးနှင့် ဝိသာခါတို့လည်း ဘုံစဉ်စံ ဖြစ်ကြောင်းကို အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်သည်။]

[ယသု ယော+အသု၊ အသု-သည် ပဒပ္ပရဏ-နိပါတ်။] ယော သမဏော၊ အကြင် ရဟန်းတို့ကို။ ပဝိဝိတ္တဝိဟာရိနော၊ အပေါင်း အဖော်ကိလေသာတို့မှ ကင်းရှင်းသည်ဖြစ်၍ နေလေ့ရှိသူတို့ ဟူ၍။ မညာမိ၊ ထင်မိပါ၏။ တေ၊ ထို ရဟန်းတို့ကို။ သမ္ဘုဒ္ဓါ ဣတိ၊ အကုန် သိသူတို့ဟူ၍။ (ဘုရားတို့ဟူ၍။) မညမာနော၊ ထင်မိသော တပည့် တော်သည်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဝါ၊ ထို ရဟန်းတို့ အထံသို့။ ဥပါသိတုံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းငှာ။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားပါ၏။

ကထံ၊ အဘယ်နည်းဖြင့်။ အာရုဓနာ၊ ပြီးစေခြင်းသည်။ (မဂ်သို့ ကောင်းစွာရောက်ခြင်းသည်။) ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ကထံ၊ ဖြင့်။ ဝိရုဓနာ၊ မပြီးစေခြင်းသည်။ (မဂ်အား မလျော်သောအကျင့် သည်။) ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်ကုန်သည်။ (သမာနာ။) မဂ္ဂေ၊ မဂ်၌လည်းကောင်း။ ပဋိပဒါသု စ၊ မဂ်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်တို့၌လည်းကောင်း။ နိ သမ္ဘာယန္တိ၊ ကောင်း စွာ အပြားအားဖြင့် မသိစေနိုင်ပါကုန်။ (ကောင်းစွာ ပြည့်စုံအောင် မဖြေဆိုနိုင်ပါကုန်။)

[တဲ့သု=တေ+အသု၊ အသု-သည် နိပါတ်။] တေ၊ ထို သမဏတို့ သည်။ ယဒါ၊ ဌ။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ သက္ကော၊ သည်။ အာဂတောဝ၊ လာပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ မံ၊ ကို။ ဇာနန္တိ။ (တဒါ။) တေ၊ ထို သမဏတို့ သည်။ ကိံ၊ အာဘယ်ကောင်းမှုကို။ ကတ္တာ။ ဣဒံ၊ ဤသို့ကြားအရာ သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ မမေဝ၊ တပည့်တော်ကို သာ။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကြပါကုန်၏။

ဇနေသုတ၊ လူအပေါင်းဌ။ ထင်ရှားတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ တေသံ၊ တို့အား။ (အဟံ။) ယထာသုတံ၊ အကြင်အကြင် နာယူအပ် ပြီးသည့် အတိုင်း။ ဓမ္မံ၊ ဒေသယာမိ၊ ဟောရပါ၏။ တေန၊ ထိုသို့ ကျွန်ုပ်က တရားဟောခြင်းကြောင့်။ နော၊ ဝါတို့သည်။ ဝါ သဝေါ၊ သိကြားမင်းကို။ ဒိဋ္ဌော၊ တွေ့မြင်အပ်ပေပြီ။ ဣတိ စ၊ ဤသို့ တွေးမှု လည်း။ အတ္တမနာ ဟောန္တိ။ [“ဇနေ၊ လူနှတ်ဖြဟွာ သတ္တဝါ အပေါင်းဌ။သုတံ၊ ထင်ရှားကျော်စောသော။ ဓမ္မံ” ဟုလည်း ပါ၌ ရှိ၏။]

ယဒါ စ၊ ဌ်ကား။ ဝိစိကိုစ္ဆာ ဝိတာရဏံ၊ယုံမှားမှုကို လွန်မြောက် စေတော်မူနိုင်သော။ ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ အဒက္ခိံ၊ မှီးမြင်ရပါပြီ။ သော၊ ထို

တပည့်တော်သည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ သမ္ဘုဒ္ဓံ။ ကို။ ပယိရုပါသိယ၊ ဆည်းကပ်ရ၍။ ဝိတဘယော၊ ကင်းသော ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိသည်။ (ထိတ်လန့် ကြောက်ရွံ့ခြင်းမှ ကင်းသည်။) အမှိ၊ ဖြစ်ပါ၏။

တဏှာသလ္လဿ၊ တဏှာတဲ့ညီးဟူသော ဆူးငြောင့်ကို။ ဟန္တွာရုံ၊ နုတ်ပယ်တော်မူပြီးသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိတော်မူပြီးသော။ အပ္ပဋိပုဂ္ဂလံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဟူ အတူပုဂ္ဂိုလ် ရှိတော်မမူသော။ ဝါ၊ ပြိုင်ဘက်ရည်တူ တန်းတူပုဂ္ဂိုလ် ရှိတော်မမူသော။ မဟာဝီရုံ၊ လုံ့လကြီးမြင့် ရဲရင့်တော်မူသော။ အာဒိစ္စဗန္ဓုနံ၊ နေမင်းဟူသော မိတ်ဆွေရှိတော်မူသော။ ဝါ၊ နေမင်း၏မိတ်ဆွေဖြစ်တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို။ အဟံ၊ သည်။ ဝန္ဒေ၊ ကြည်ညိုမြတ်နိုး ရှိခိုးပါ၏။

မာရိသ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဒေဝေဟိ၊ နတ်တို့နှင့်။ သမံ၊ အတူ။ (မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။) ဗြဟ္မုနော၊ ဗြဟ္မာမင်းအား။ [ရှေးနိဿယ-၌ "သနင်္ကုမာရ-ဗြဟ္မာမင်းအား" ဟု ပေး၏။] ယံ၊ အကြင် ရှိခိုးမှုကို။ ကရောမသိ (ကရောမသေ)၊ ဘုရားနှင့်မတွေ့မီက ပြုခဲ့ကြပါ၏။ [ကရောမသေ-ဟု ဆိုလိုလျက် သေ-၌ ဇ-ကို ဣ-ပြုထားသည်။] တံ၊ ထိုရှိခိုးမှုကို။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့မှစ၍။ တုယ္ဟံ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားအား။ ကဿာမ၊ ပြုပါကုန်တော့အုံ့။ [ဗြဟ္မာကို ရှိမခိုးတော့ပဲ မြတ်စွာဘုရားကိုသာ ရှိခိုးပါတော့မည်-ဟူလို။] ဟန္ဒ၊ ယခု။ တေ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားအား။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ (အခြားသူတို့က မတိုက်တွန်းအပ်ပဲ မိမိကိုယ်တိုင် ပျပ်ဝပ် ရိုကျိုး ရှိခိုးမှုကို။) ကရောမ၊ ပြုပါကုန်၏။

တွေ့မေဝ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်သာ။ သမ္ဘုဒ္ဓေ၊ အလုံးစုံကို အကုန်သိသူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်တော်မူပါ၏။ တုဝံ၊သည်။ အနုတ္တရော၊ မိမိထက်မြတ်သူမရှိသော။ ဝါ၊ အမြတ်ဆုံးသော။ သတ္ထာ၊ နတ်လူဗြဟ္မာ့သတ္တဝါတို့၏ဆရာပါတည်း။ သဒေဝကသ္မိံ၊ နတ်နှင့်တကွ ဖြစ်သော။ လောကသ္မိံ၊ သတ္တလောကဌ။ တေ၊ ၏။ ပဋိပုဂ္ဂလော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဟူ တူသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိတော့ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

၃၂၁။ အထ ခေါ၊ ဌ။ (မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ပြီးရာ ထိုအခါ၌။) ။ပ။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍ပြောပြီ။ (ကိုး။) "ဘာတ ပဋ္ဌသိခ။

ယံ၊ ''အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ပ။ပသာဒေသိ၊ ကြည်လင်နှစ်သက်စေပြီ။ပ။ ဥပသက်မိမှာ၊ ချဉ်းကပ်ရကုန်ပြီ။ [ပုဒ်စဉ် ၃၄၇–အတိုင်း ဖော်ချေဆိုပါ။] (တသ္မာ) တို့။ မေ၊ အား။ ဗဟူပကာရော၊ များစွာ လျော်သော ကျေးဇူး ကိုပြုသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ပေတ္တိကော၊ အဖ၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဌာနေ ၀ါ၊ အရာ၌လည်း။ ဌပယိသာမိ၊ ထားပါမည်။ ဂန္ဓဗ္ဗရာဇာ၊ ဂန္ဓဗ္ဗ–နတ်မင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ [အသင့်ကို ဖခင်တိမ္ဗရု–နတ်မင်းကြီး၏ အရာဖြစ်သော ဂန္ဓဗ္ဗ-နတ်မင်းရာထူး၌ ထားပါမည်–ဟူလို။] တေ၊ အား။ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းမြတ်လှစွာ မင်္ဂလာဖြစ်သော။ သူရိယ၀စ္ဆသံ စ၊ သူရိယ၀စ္ဆသာ–ကိုလည်း။ ဒမ္မိ၊ ပေးပါ၏။ ဟိ၊ ပေးသင့်၏။ သာ၊ ထို သူရိယ၀စ္ဆသာ–ကို။ တေ၊ သည်။ အဘိပတ္ထိတာ၊ လွန်စွာတောင့်တအပ်ပြီ။'' ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။

အထ ခေါ။ပ။ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ပထဝိ'၊ မြေကို။ ပရာမသိတ္ဝာ၊ သုံးသပ်၍။ (ပုတ်၍။) ။ပ။ ''အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ ဘဿ ဘဂ၀တော၊ အား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။'' ဣတိ၊ ဤသို့ ဥဒါန်း ကျူးပြီ။ [မြေကိုသုံးသပ်ရခြင်း၏ အကြောင်းကို ဘာသာဋ္ဌိကာ၌ ပြထားပြီ။]

စ ပန၊ ထပ်၍ဆက်ဦးအုံ့။ [ဤသို့ မပေးလိုလျှင် အနက်မရှိကြပါ။] ဣမဿိ' ဝေယျာဝစ္စဿိ'၊ ဤ ဂါထာမဖက် သက်သက်သော အမေး အဖြေ ဖြစ်သော ဝေယျာဝစ္စ – ကို။ ဘည္ဇမာနေ၊ ဟောတော်မူ အပ်သော်။ သက္ကသ္သ ဒေ၀ါနမိန္ဒဿ၊ ၏။ ဝိရ၀ီ၊ ရာဂ–စသော ကင်းသော မြို့ရှိသော။ ဝိတမလံ၊ ရာဂ–စသော ကင်းသော အညစ်အကြေးရှိ သော။ဓမ္မစက္ခုံ၊ သစ္စာလေးပါး တရားတို့၌ သိမြင်တတ်သော သောတာပတ္တိ ဉာဏ်မျက်စိသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ (ကံ။) ''ယံ ကိဉ္စိ၊ အကြင် အမှတ်မရှိ အလုံးစုံသော တရားသည်။ သမုဒယ၀မ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်း သဘောရှိ၏။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တံ၊ ထို တရား ဟူသမျှသည်။ နိရောဓ၀မ္မံ၊ ချုပ်ပျက်ခြင်း သဘောရှိ၏။'' ဣတိ၊ ဤသို့ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ အညေသံ၊ သိကြားမင်းမှ တပါး အခြားကုန်သော။ အသီတိယာ ဒေ၀တာ သဟဿာနံ စ၊ ရှစ်သောင်းသော နတ်တို့၏လည်း။ (ဝိရ၀ီ။ပ။ဥဒပါဒိ။)

ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ သက္ကေန၊ သော။ ဒေ၀ါနမိန္ဒေန၊ သည်။ ယေ အဏ္ဍဇပဘ၀ာ၊ အကြင် အလွန်အလိုရှိအပ်သော ပြဿနာတို့ကို။ (အလွန်သိချင်

ရှေ့သော အနက် အဓိပ္ပာယ်တို့ကို။) ပုဗ္ဗာ၊ မေးအပ်ကုန်ပြီ။ တေ၊ တို့ကို။ ဘုဂဝတာ၊ သည်။ ဗျာကတာ၊ ဖြေတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမသ္မာ ဝေယျာကရဏသ္မာ၊ ၏။ သက္ကပဉ္ဇာတော်ဝ၊ သက္ကပဉ္ဇာ-ဟူ၍သာ။ အဓိဝစနံ၊ အမည်သည်။ (အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။) ["ဇာတံ" ဟုလည်း ထည့်နိုင်၏။] ဣတိ၊ သို့။ (သုတံ။) ဣတိ၊ သက္ကပဉ္ဇ-သုတ် အပြီးတည်း။

အဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော။ သက္ကပဉ္ဇသုတ်၊ သက္ကပဉ္ဇ
သုတ်တော်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၉-မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ္တ

☰ ၃၇၂။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧမ၊ တပည့်တော်သည်။ (မဟာသတိ-ပဋ္ဌာနသုတ္တံ၊ မဟာသတိပဋ္ဌာန – သုတ်တော်ကို။) ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝါ၊ ဤလျှောက်အပ်မည့်အတိုင်း။ သုတံ၊ နာယူမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။ (ကိုယ်၊ အဘယ်သို့ နာယူမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်သနည်း။) ဤအမေး၏ အဖြေကို သုတ်တော်အဆုံးကျမှ တွေ့ရလိမ့်မည်။ [ဧကော၊ တပါးသော။ သမယော၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကုရုသု၊ ကုရု-အမည်ရသော ဧနပုဒ်၌။ ဝါ၊ ကုရုတိုင်း၌။ ကမ္မာသဓမ္မံ နာမ၊ ကမ္မာသဓမ္မ-မည်သော။ (ပြောက်ကျားသောခြေရှိသော ပေါရိုဏာဒ-ကို ဆုံးမအပ်ရာ၏အဖြစ်ကြောင့် ကမ္မာသဓမ္မ-မည်သော။) ကုရုနံ၊ ကုရုတိုင်းသူ တိုင်းသားတို့၏။ နိဂမော၊ နိုဂုံးသည်။ (အတ္ထိ။ တံ၊ ထို ကမ္မာသဓမ္မ-နိုဂုံးကို။ဂေါစရဂါမံ၊ ဆွမ်းခံရွာကို။ကတ္တာ၊ ပြု၍။)ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ [ဤသို့ အနက်ပေးရပုံကို မဟာ၊ နိဒါန-သုတ် ပါဠိတော် နိဿယ-၌ ပြခဲ့ပြီ။]

တတြ၊ ကုရုတိုင်း ကမ္မာသဓမ္မ – နိုဂုံးဝယ် နေတော်မူရာ ထို အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူပြီ။(ကိုယ်၊ အဘယ်သို့ ခေါ်တော်မူသနည်း။) ဘိက္ခဝေါ၊ ဘိက္ခုတို့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ခေါ်တော်မူပြီ။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ (ဝစနံ၊ စကားတော်ကို။) ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှု နားထောင်ကြကုန်ပြီ။ ဝါ၊ လက်ခံကြကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေ၊ ဤစကားကို။ (နောက်၌လာမည့် ကောယနော အယံ ဘိက္ခဝေ မဂ္ဂေါ-စသောစကားကို။) အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (ကိုယ်၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း။)

ဥဒ္ဒေသ

၃၇၃။ ဘိက္ခဝေ၊ ဘိက္ခုတို့။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ယဒိဒံ (ယေ-ဣမေ) သတိပဋ္ဌာနာ၊ အကြင် သတိ ပဋ္ဌာန်တို့သည်။ ဝါ၊ အကြင် အာရုံသို့ လွန်စွာပြေးဝင်၍ တည်တတ် ဖြစ်တတ်သော သတိ-တရားတို့သည်။ (တနည်း) အကြင် အာရုံကိုမှတ်သားခြင်း အာရုံ၌ကပ်၍ တည်ခြင်း ဖြစ်ခြင်း သဘောတရားတို့သည်။(သန္ဓိ၊ ရှိကုန်၏။)[ပ-သဒ္ဒါသည် ဘုသတ္ထ-ဖြင့် အထူး

ပြုအပ်သော ပဏ္ဍိန္ဒုန-အနက်ကို ပြ၏ဟု ဋီကာဖွင့်၏။] အယံမဂ္ဂေါ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော ဤ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး မြတ်တရားသည်။ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရကြောင်းဖြစ်သော ဤ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး မြတ်တရားသည်။ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ကို အလိုရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရှာမှီးထိုက် (ပွားများထိုက်သော) ဤ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး မြတ်တရားသည်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ရာဂ,ဒေါသ, မောဟ-မြူမွှား ညစ်အကြေးမှ ကင်းဝေးစင်ကြယ်ခြင်းငှာ။ ဝါ၊ အတိဇ္ဈာ, ဝိသမလောဘ-စသော ကိလေသာတို့မှ စင်ကြယ်ခြင်းငှာ။ သောကပရိဒေဝါနံ၊ ဝမ်းနည်းရခြင်း ငိုကြွေးရခြင်းတို့၏။ ဝါ၊ တို့ကို။ သမတိက္ကမာယ၊ ပယ်ခွာလွန်မြောက်ခြင်းငှာ။ ဒုက္ခဒေါမနဿာနံ၊ ကာယိကဒုက္ခ,စေတသိကဒုက္ခ ဒေါမနဿ-တို့၏။ (ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း စိတ်ဆင်းရဲခြင်းတို့၏။) အတ္ထင်္ဂမာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှာ။ [“အတ္ထံ၊ ချုပ်ခြင်းသို့။ ဂမ၊ ရောက်ခြင်း”ဟု သဒ္ဒတ္ထ-ဖြစ်၏။] ဉာယဿ၊ ဆုံးဖြတ်သောအားဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ သွားတတ်သော အရိယမဂ်ကို။ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ကို ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ကြောင်းဖြစ်သော အရိယမဂ်ကို။ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှာ။ [ထိုးထွင်းရှုသိခြင်းငှာ ဟု သဒ္ဒတ္ထ-ဖြစ်၏။] နိဗ္ဗာနဿ၊ တဏှာမှုထွက်မြောက်တတ်သော နိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှာ။ ကောယနော၊ မမှားမစောင်းတကြောင်းတည်းသော လမ်းပေတည်း။ ဝါ၊ ဝိဝေက-စိတ်ထား ပုဂ္ဂိုလ်များတို့ တပါးတည်းသာ သွားထိုက်သော လမ်းပေတည်း။ [အဌကထာ-၌ အခြားအနက်များလည်း ရှိသေး၏။]

ကတမေ စတ္တာရော၊ အဘာယ်လေးပါးတို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤ သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခု-အမည်ရသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝါ၊ သတိပဋ္ဌာန်အကျင့်မြတ်ကို ပြီးအောင်ကျင့်လျက် ကိလေသာကိုဖျက်ဆီးတတ်သော ရဟန်းသည်။ ကာယေ၁၊ အင်္ဂါကြီးငယ်ဟူသော ရုပ်တို့၏အပေါင်း

၁။ အနက် အမျိုးမျိုး။ ။ကာယေ၊ ဆံပင်-အစရှိသော ကောဋ္ဌာသ-တို့၏ အပေါင်း၌။ ကာယာနုပဿီ၊ ဆံပင်-အစရှိသော ကောဋ္ဌာသ-တို့၏ အပေါင်းကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။ (တနည်း) ကာယေ၊ ဆံပင်-အစရှိသော ဘူတရုပ်,ဥပါဒါရုပ်-တို့၏အပေါင်း၌။ ကာယာနုပဿီ၊ ဆံပင်-အစရှိသော ဘူတရုပ်,ဥပါဒါရုပ်-အပေါင်းကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။ (တနည်း) ကာယေ၊ ဆံပင်-အစရှိသောကောဋ္ဌာသ-တို့၏ ဖြစ်ရာ ရုပ်ခန္ဓာ၌။ ကာယာနုပဿီ၊ ဆံပင်-အစရှိသော ကောဋ္ဌာသ-တို့၏ဖြစ်ရာ ရုပ်ခန္ဓာကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။

(တနည်း) ကာယေ၊ ဆံပင်-အစရှိသော ပထဝီဓာတ်, အာပေါဓာတ်-စသည်တို့၏ အပေါင်း၌။ ကာယာနုပဿီ-ဆံပင် အစရှိသော ပထဝီဓာတ် အာပေါဓာတ်

ဌ်။ ကာယာနုပဿီ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်ဟူသော ရူပ်အပေါင်းကို အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိသည်။ အာတာပီ၊ ကိလေသာတို့ကို လွန်စွာ လောင်မြိုက်တတ်သော သမ္မပ္ပဓာန် ဝီရိယ-ရှိသည်။ သမ္မာနော၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့်သိ သည်။ သတိမာ၊ ကာယ-ကို သိမ်းဆည်းတတ်သော သတိရှိသည်။(ဟုတ္တာ။) လောကေ၊ ရူပကာယ-ဟူသော လောကဌ်။ ဝါ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ-ဟူသော လောကဌ်။အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ အဘိဇ္ဈာ,ဒေါမနဿ-ကို။(လောဘ,ဒေါသ-ကို။)ဝိနေယ္ယ၊ တဒင်္ဂပဟာန် ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန်ဖြင့် ပယ်ဖျောက်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။

ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာတို့ဌ်။ ဝေဒနာနုပဿီ၊ ဝေဒနာကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ ရှိသည် ။ပ။ သတိမာ၊ ဝေဒနာကို သိမ်းဆည်းတတ်သော သတိရှိသည်။ ။ပ။ လောကေ၊ ဝေဒနာဟူသော လောကဌ်။ ဝါ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ-ဟူသော ၊လောကဌ်။ ။ပ။ စိတ္တေ၊ စိတ်ဌ်။ စိတ္တာနုပဿီ၊ စိတ်ကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ ရှိသည်။ ။ပ။ သတိမာ၊ စိတ်ကိုသိမ်းဆည်းတတ်သော သတိရှိသည် ။ပ။

အပေါင်းကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်၊ (တနည်း) ကာယေ၊ အနိစ္စ, ဒုက္ခ, အနတ္တ, အသုဘ-အခြင်းအရာ အပေါင်းဌ်။ ကာယာနုပဿီ၊ အနိစ္စ,ဒုက္ခ,အနတ္တ,အသုဘ-အခြင်းအရာအပေါင်းကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။

အမှာ။ ။အဓိပ္ပာယ်ကို အဋ္ဌကထာဘာသာဋီကာနှင့် တွဲ၍ကြည့်ပါ။ နားလည် နိုင်အောင်''ပေါ်လွင်သော''အနက်များကို ပေးထားပါသည်။ အဋ္ဌကထာမှာ အခြား နည်းများလည်းရှိသေး၏။

၁။ အနုပဿီ။ ။ကာယာနုပဿနာဘာဝနာ-ဌ် အလေ့အလာရှုနေသော ယောဂီ အတွက်''အနုပဿီ၊ အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်''ဟု ပေးပါ။ ကာယာနုပဿနာဌ် အလေ့ အလာမရစေကာမူ ထိုကဲ့သို့ရှုတတ်သူ ယောဂီအတွက် ''အနုပဿီ၊ အဖန်ဖန်ရှုသည်'' ဟု ပေးပါ။

၂။ လောကေ။ ။ရှင်အပေါင်းဖြစ်သော ကာယ-ကိုပင် ပျက်စီးတတ် ပရမ်းပတာ ပျက်စီးတတ်သောကြောင့် ''လောက''ဟု ဟောတော်မူသည်။ ဤအတူ ဝေဒနာ-အပေါင်း, စိတ်အပေါင်း, သညာ သင်္ခရ-ဟူသော တရားအပေါင်းသည်ပင်''လောက'' အမည်ရသည်။

အရကောက်။ ။ကာယ-အရ ရူပက္ခန္ဓာဟူသောရှင်၊ ဝေဒနာ-အရ လောကီ ဝေဒနာစေတသိက်၊စိတ္တ-အရ လောကီစိတ်၊ဓမ္မ-အရ ဝေဒနာမှတပါး သညာ,သင်္ခါရ-ဟူသော စေတသိက် ၅၁-ပါး။ ဤသို့ အာရုံချင်းကွဲပြားအောင် အရကောက်ပါ။

တနည်း။ ။ပါဠိတော် ဓမ္မာနုပဿနာ၏ နိဒ္ဒေသ-ဖြစ်သော ခန္ဓ ပဗ္ဗ (ပုဒ်စဉ်-၃၀၃) ဝယ် ''ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ ဝိဟရတိ ပဉ္စသု ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု''ဟု တော်

လောကေ၊ စိတ်ဟူသော လောကဋ္ဌ။ ဝါ၊ ဋ္ဌ ။ပ။ ဓမ္မေသု၊ သညာ, သခ်ါရ-တရားတို့ဋ္ဌ။(တနည်း)သညာ,သခ်ါရနှင့်တကွ ဓမ္မအမည်ရသောတရား အားလုံးတို့ဋ္ဌ။ဓမ္မာနုပဿီ၊သညာ,သခ်ါရ-တရားတို့ကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။ (တနည်း) ဓမ္မာနုပဿီ၊ ဓမ္မ-အမည်ရသော တရားအားလုံးကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည် ။ပ။ သတိမာ၊ ဓမ္မ-ကို သိမ်းဆည်းတတ်သော သတိရှိသည် ။ပ။ လောကေ၊ သညာ,သခ်ါရ, ဓမ္မ ဟူသော လောကဋ္ဌ။ ဝါ၊ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ-ဟူသော လောကဋ္ဌ ။ပ။ [ကြွင်းပုဒ်တို့၏ အနက်ကို ကာယာနုပဿနာ-အတိုင်း ဆိုပါ။]

ဥဒ္ဒေသော၊ ဥဒ္ဒေသ-သည်။(အကျဉ်းညွှန်ပြကြောင်း စကားသည်။)
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ကာယာနုပဿနာအာနာပါနပဗ္ဗ

၃၂၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်အပြားအားဖြင့်။ ဝါ၊ အဘယ်နည်းဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာယေ၊ ဋ္ဌ။ ကာယာနုပဿီ၊ သည်။ (ဟုတ္တာ။) ဝိဟရတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗ္ဘမ၊ ဋ္ဌ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အရညဂတော၊ ကုပ်လုပ်လေးတာ အပြန်ငါးရာရှိသော တောသို့ ရောက်ပြီးသည်။ (ဟုတ္တာ) ဝါ၊ ဖြစ်၍သော်လည်းကောင်း။ [လေး အပြန်ငါးရာ ဝေးသော တောကြီးတည်း။ ယခုခေတ်ဋ္ဌ တမိုင်လောက် ခန့်မှန်းကြ၏။] ရုက္ခမူလဂတော၊ ရဟန်းတရား အားထုတ်ဖို့ရာ ရိပ်သာလုံလောက် သစ်ပင်၏အနီးအောက်သို့ ရောက်ပြီးသည်။ (ဟုတ္တာ) ဝါ၊ သော်လည်းကောင်း။ သုညာဂါရဂတော၊ ရဟန်းတရား အားထုတ်ဖို့ကောင်း ဆိတ်ငြိမ်သော ကျောင်းသို့ ရောက်ပြီးသည်။ (ဟုတ္တာ) ဝါ၊ သော်လည်းကောင်း။ [အရည, တော်မူသောကြောင့် ဓမ္မ-အရ ''ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ''ဟု ''ခေါ်အပ်သော လောကီ စိတ်, စေတသိက်-အားလုံးနှင့် ရူပ-အားလုံးကိုယူပါ။

မှတ်ချက်။ ။ဝိပဿနာ၏ အာရုံဖြစ်သော သိမ်းဆည်းအပ်သော ရူပနာမ်ဓမ္မ-ကို ပြသောအရာဖြစ်၍ လောကီခန္ဓာငါးပါးဖြစ်သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာကို ဓမ္မ-အရယူထားသည်။ အဋ္ဌကထာ၊ ဓမ္မာနုပဿနာနိဝရဏပဗ္ဗ-အဖွင့် ကျမ်းတက်စကားနှင့် တိုး၏ ဋီကာကို သတိပြုပါ။ ဤစကားအရ ကာယ, ဝေဒနာ, စိတ္တ-တို့ဋ္ဌ ရှမှတ်နေသူသည် ကာယသု ကာယာနုပဿီ-စသည်သာ မက ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ-ဟုလည်း ဆိုနိုင်သည်ဟု မှတ်ပါ။ ကာယ, ဝေဒနာ, စိတ္တ-ဋ္ဌ ရှမှတ်နေသူသည် ဓမ္မ-ဋ္ဌလည်း ရှမှတ်ရာ ရောက်သည်–ဟူလို။

ရှုကွမ္ဘလ-မှ ကြွင်းသမျှ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သည် သုညာဂါရ-မည်၏။]ပလ္လင်္ကပ်၊ ထက်ဝယ်တင်ပလင်ကို။ အာဘုဇိတ္တာ၊ ဖွဲ့ခွေ၍။ ကာယံ၊ အထက်ပိုင်းကိုယ်ကို။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်။ (စန္ဒစန္ဒ။) ပဏိဓာယ၊ တဆယ့်ရှစ်မျိုး ကျောက်ဆူးရိုးတို့ကို အစွန်းချင်းထိအောင်ထား၍။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု။ သတိံ၊ သတိကို။ ဥပဋ္ဌပေတ္တာ၊ ကပ် တည်နေစေ၍။ ဝါ၊ ထား၍။ (တနည်း) ပရိမုခံ၊ သိမ်းဆည်းအပ်သော အသမ္မောသ-ရှိသည်ဖြစ်၍ သမ္မောသ-မှ ထွက်မြောက်တတ်သော။ သတိံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌပေတ္တာ၊ ၍။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်၏။

သော၊ ထို ရဟန်းသည်။ သတောဝ၊ အဆက်မပြတ် အမှတ်ရသည်။ (ဟုတ္တာ) ဝ၊ ဖြစ်၍သာလျှင်။ အဿသတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေ၏။ ဝါ၊ ရှု၏။ သတောဝ၊ သည်။ (ဟုတ္တာ) ဝ၊ လျှင်။ ပဿသတိ၊ ထွက်သက်ကို ဖြစ်စေ၏။ ဝါ၊ ရှိက်၏။ ဒီဃံ ဝါ၊ ရှည်စွာမူလည်း။ (ရှည်ရှည်မူလည်း။) အဿသန္တော၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေလတ်သော်။ ဝါ၊ ရှုလတ်သော်။ (အဟံ၊ ငါသည်။) "ဒီဃံ၊ စွာ။ အဿသာမိ၊ ဝင်သက်ကို ဖြစ်စေ၏။ ဝါ၊ ရှု၏။" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ ခဲ့ခဲ့ခြားခြား အပြားအားဖြင့် သိ၏။ ဒီဃံ ဝါ၊ မူလည်း။ ပဿသန္တော၊ ထွက်သက်ကို ဖြစ်စေလတ်သော်။ ဝါ၊ ရှိက်လတ်သော်။ (အဟံ။) "ဒီဃံ၊ စွာ။ ပဿသာမိ၊ ထွက်သက်ကို ဖြစ်စေ၏။ ဝါ၊ ရှိက်၏။" ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ရဿံ ဝါ၊ တိုစွာ မူလည်း။ (တိုတိုမူလည်း။) ။ပ။ပဇာနာတိ။

"သဗ္ဗကာယ ပဋိသံဝေဒီ၊ အလုံးစုံသော ဝင်သက်ထွက်သက်အပေါင်း၏ အစ, အလယ်, အဆုံး-သုံးပါးလုံးကို အသီးအသီးကောင်းစွာသိလေ့ရှိသည်။ (ဟုတ္တာ။) အဿသိဿာမိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေမည်။ ဝါ၊ ရှုမည်။" ဣတိ၊ ဤသို့။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်၏။ ဝါ၊ သိက္ခာသုံးပါးကို ကျင့်၏။ "သဗ္ဗကာယပဋိသံဝေဒီ၊သည်။ (ဟုတ္တာ။) ပဿသိဿာမိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေမည်။ ဝါ၊ ရှိက်မည်။" ဣတိ၊ သို့။ သိက္ခတိ၊ ၏။ [ဤ ဝါကျ၏

၁။ အဿာသ ပဿာသ ။ ။"ဝင်သက်"ဟု ခေါ်အပ်သော အတွင်းသို့ရှုလေသည် "အဿာသ" မည်၏။ "ထွက်သက်" ဟု ခေါ်အပ်သော အပြင်သို့ တဖန်ရှိုက်လေသည် "ပဿာသ" မည်၏။ ဤသို့ သုတ္တန်အဋ္ဌကထာ-အလို မှတ်ပါ။ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ-၌မူ "ထွက်သက်ကို-အဿာသ၊ ဝင်သက်ကို-ပဿာသ" ဟု ပြောင်းပြန်ဖွင့်၏။ ဤ စကားကို သတိပြု၍ အဿသတိ, အဿသန္တော၊ ပဿသတိ, ပဿသန္တော-စသောပုဒ်တို့ကို အနက်ဆိုပါ။

အဖွင့်ကို ပါရာဇိကဏ် ဘာသာဋ္ဌိကာ၊ တတိယအုပ်၊ ၁၉၇-စသည်၌ ပြထားပြီ။]

"ကာယသခ်ါရံ၊ ကရဇကာယ–သည် ပြုစီရင်အပ်သော ဝင်သက် ထွက်သက် အပေါင်းကို။ ;ပဿမ္ဘယံ၊ ငြိမ်းအေးစေလျက်။ (ငြိမ်သက်စေလျက်။) အဿသိဿာမိ" တိ သိက္ခတိ ။ပ။

သိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ-မည်သည်ကား။ (မျက်မှောက်မြင်ရသဘာဝဖြင့်, ချိန်ဆဖွယ်ရာ, ဥပမာ-မည်သည်ကား။) ဒကွော၊ ကျွမ်းကျင်သော။ ဘမကာရော ဝါ။ ပန်းပွတ် ဆရာသည်သော်လည်းကောင်း။ ဘမကာ-ရန္တေဝါသီ ဝါ၊ ပန်းပွတ်ဆရာ၏ တပည့်သည်သော်လည်းကောင်း။ [သစ်သားကို စည်ကြီး, စောင်းခွက်စသည် ပြုလုပ်ဖို့ရာ ပွတ်ခံသူသည် ပန်းပွတ်သမားမည်၏။] ဒီဃံ ဝါ၊ မူလည်း။ အဠ္ဌန္တော၊ ဆွဲဝင်လတ်သော်။ (အဟ်။) "ဒီဃံ၊ စွာ။ အဠ္ဌာမိ၊ ဆွဲဝင်၏။" ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏ ။ပ။သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝ မေဝ၊ ဤ အတူပင် ။ပ။ သိက္ခတိ။

ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ ;အဗ္ဘန္တံ ဝါ၊ မိမိ၏ မူလည်း။ ကာယေ၊ ဝင်သက် ထွက်သက် အပေါင်း၌။ ကာယာနုပဿီ၊ ဝင်သက် ထွက်သက်အပေါင်းကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။(ဟုတ္တာ။) ဝိဟရတိ။ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ၊ သူတပါး၏မူလည်း။ ကာယေ၊ ၌ ။ပ။ အဗ္ဘန္တရဗဟိဒ္ဓါ ဝါ၊ ရံခါ မိမိ၏, ရံခါသူတပါး၏ မူလည်း။ ကာယေ၊ ၌။ ကာယာနုပဿီ။ (ဟုတ္တာ)ဝိဟရတိ။ [အာနာ ပါန-အခန်းနှင့် လျော်အောင် ကာယေ ကာယာနုပဿီ-ကို အနက်ပေးရသည်။ ဤ အဗ္ဘန္တရဗဟိဒ္ဓါ ဝါ-ဟူသော စကားတော်ဖြင့် အသားကျစွာ လေ့လာ

၁။ မှတ်ချက်။ ။အာနာပါန (ဝင်လေ ထွက်လေ) ကို အာရုံပြုလျက် သမထဘာဝနာ, ဝိပဿနာဘာဝနာ-ပွားနည်း နှစ်မျိုးရှိရာဝယ် ဝိပဿနာ–ပွားသူအတွက် မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သော ဝင်လေ ထွက်လေ၊ သူတပါးသန္တာန်၌ဖြစ်သော ဝင်လေ ထွက်လေ-နှစ်မျိုးလုံးကိုပင် အာရုံပြုနိုင်၏။ သမထဘာဝနာ-ပွားသူအတွက်မှာမူ မိမိ၏ ဝင်လေ ထွက်လေကိုသာ အာရုံပြုရသည်။

ဋီကာ။ ။ပရသ ဝါ အဿာသပဿာသကာယေတိ ဣဒံ (ဤစကားကို) [ဝုတ္တံ–၌ စပ်။] သမ္ဘသနဝါရဝသေနာယံ ပါဠိ ပဝတ္တာ (ဤ ပါဠိတော်သည် ဝိပဿနာဖြင့် သုံးသပ်သော ဝါရ–နှင့် စပ်သဖြင့် ဖြစ်၏) ဣတိ ဂတ္တာ (ဤသို့ နှလုံးပြု၍) သမထဝသေန ပန ပရသ အဿာသ ပဿာသကာယေ (သမထနှင့် စပ်သဖြင့်မူ သူတပါး၏ ဝင်လေ ထွက်လေ၌) အပ္ပနာ နိမိတ္တုပ္ပတ္တိ ဧဝ နတ္ထိ (အပ္ပနာ–အာရုံ ဖြစ်ခြင်းမျှသည်ပင် မရှိ)။ အပ္ပနာ၏ အာရုံဖြစ်သော ပဋိဘာဂ-နိမိတ်သည်ပင် မထင်နိုင်၊ အဘယ်မှာ အပ္ပနာဈာန် ဖြစ်နိုင်မည်နည်း။ ထို့ကြောင့် သူတပါး၏ ဝင်လေ ထွက်လေကို အာရုံပြုဖွယ် မလို–ဟူလို။

အပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အကြားအကြား၌ မတန်ရပ်စေပဲ အစ္စတ္တ ဗဟိဒ္ဓ-တို့၌ အဆက်မပြတ် ကောင်းစွာ ဖြစ်ရာအခါကို ဟောတော်မူအပ်သည်။ အာရုံနှစ်မျိုးကား တပြိုင်နက်မဖြစ်ပါ။]

ကာယသို့၊ ဝင်သက် ထွက်သက်အပေါင်း၌။ ဝါ၊ ဝင်လေ ထွက်လေ အပေါင်း၌။ သမုဒယဝမ္မာနုပဿီ ဝါ၊ ဖြစ်ခဲ့ရာ အကြောင်းကို အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိသည်။ (ဟုတ္တာ) ဝါ၊ ၍လည်း။ ဝိဟရတိ။ ကာယသို့၊ ၌။ ဝယဝမ္မာနုပဿီ၊ ပျက်ခဲ့ရာ အကြောင်းကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။ (ဟုတ္တာ) ဝါ ဝိဟရတိ။ ကာယသို့၊ ၌။ သမုဒယဝယဝမ္မာ နုပဿီ၊ ရုံခါ ဖြစ်ခဲ့ရာ အကြောင်း, ရုံခါ ပျက်ခဲ့ရာအကြောင်းကို အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိသည်။(ဟုတ္တာ) ဝါ ဝိဟရတိ။ [ဤ ဝါကျတို့၏ အဖွင့်ကို အဌကထာ၌ ကြည့်ပါ။]

ဝါ ပန၊ သည်သာမက-သေး။ "ကာယော၊ ဝင်သက် ထွက်သက် (ဝင်လေ ထွက်လေ) အပေါင်းသည်သာ။ [ဧဝ – သဒ္ဒါ လုတ္တိ[7]နိဒ္ဒိဋ္ဌ။] အတ္ထိ၊ ရှိ၏။" [ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ-မရှိ၊ မိန်းမ ယောကျ်ား-မရှိ၊ အတ္တ-မရှိ၊ အတ္တဏ် ဥစ္စာ-မရှိ၊ ငါ မဟုတ်၊ ငါ၏ဥစ္စာ-မဟုတ်။-ဟူလို။] ဣတိ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သတိ၊ သတိသည်။ ယာဝဒေဝ ဉာဏ-မတ္တာယ၊ အကြင်ဉာဏ်ဟူသော အလွန်ဆုံးအတိုင်းအရှည် အကျိုးငှာသာ။ (ယာဝဒေဝ)ပဋိဿတိမတ္တာယ၊ အကြင် အမှတ်ရတတ်သော သတိဟူသော အလွန်ဆုံးအတိုင်းအရှည် အကျိုးငှာသာ။ ပစ္စုပဋ္ဌိတာ၊ အာရုံ၌ ရှေးရှု ကပ်၍တည်သည်သည်။ ဟောတိ။ [ထို ရဟန်းက ဝင်လေ ထွက်လေကို သတိဖြင့် စိုက်လျက် ရှုမှတ်နေခြင်းသည် နောက်နောက်ဉာဏ်နှင့်သတိ တိုးပွားဖို့ရာ ရှုမှတ်နေခြင်းဖြစ်သည်။]

အနိဿိတော၊ တဏှာ,ဒိဋ္ဌိ-တို့ဖြင့် တစုံတခုသောအာရုံကို မမှီသည်လည်း။ (ဟုတ္တာ)ဝိဟရတိ။[ထိုသို့ ဝင်လေ ထွက်လေ၌ သတိဖြင့်စိုက်ဖန်မျှားရ၍ သတိ, ပညာ-တိုးပွားလာသောအခါ ထိုယောဂီ၏စိတ်၌ တဏှာ,ဒိဋ္ဌိ-တို့ ကင်းလျက် ကင်းလျက်နေသောကြောင့် ယောဂီက တဏှာ,ဒိဋ္ဌိ-ကို မမှီတော့။ တဏှာ, ဒိဋ္ဌိ-ပါသောစိတ်ဖြင့်လည်း အာရုံကိုမမှီတော့-ဟူလို။]လောကေ၊ ဥပါဒါန-ကွန္ဓာ-ဟူသော လောက၌။ ဝါ၊ တွင်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော ခန္ဓာကို။ (ရူပ်,ဝေဒနာ,သညာ,သင်္ခါရ-ပေါ်လာသမျှ အာရုံကို။) နဝ ဥပါဒိယတိ၊ တဏှာ,ဒိဋ္ဌိ-ဖြင့်လည်း ကပ်၍မယူတော့။ ဝါ၊ မစဉ်းလမ်းတော့။ [တဏှာ, ဒိဋ္ဌိ-ဖြင့် အာရုံကိုမမှီသောရဟန်းသည် မည်သည့်အာရုံကိုမျှ ငါဟုလည်း

ကောင်း၊ ဝါ၌ဥစ္စာဟူလည်းကောင်း မစဲယူတော့။] ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧမ့ဲ၊ ဤအခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ (ဤနည်းအားဖြင့်လည်း။) ။ပ။ ဝိဟရတိ။

အာနာပါနပဗ္ဗံ၊ ဝင်လေ ထွက်လေကိုပြဆိုရာအပိုင်းသည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ကာယာနုပဿနာ ဣရိယာပထပဗ္ဗ

၃၂၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စ၊ တဖန်လည်း။ အပရံ၊ တမျိုးကား။ (တမျိုးသော ကာယာနုပဿနာ–သတိပဋ္ဌာန်ကား။) ဘိက္ခု၊ သည်။ ဂစ္ဆန္တော ဝါ၊ သွားစဉ်မူလည်း။ "ဂစ္ဆာမိ၊ သွား၏။ (သွားသည်၊ သွားတယ်။)" ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ ခဲ့ခဲ့ခြားခြား အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဋ္ဌိတော၊ ရပ်သည်။ (သမာနော) ဝါ၊ ဖြစ်စဉ်မူလည်း။ "ဋ္ဌိတော၊ ရပ်နေသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ (ရပ်သည်၊ ရပ်တယ်။)" ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ။ နိသိန္နော၊ ထိုင်သည်။ (သမာနော) ဝါ၊ ဖြစ်စဉ်လည်း။ "နိသိန္နော၊ ထိုင်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ (ထိုင်သည်၊ ထိုင်တယ်။)" ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ။ [ဋ္ဌိတော, နိသိန္နော–တို့၌ (တ) ပစ္စည်းက လက္ခဏ– အနက်ကို မဟောနိုင်သောကြောင့် "သမာနော" ဟု ထည့်ရသည်။] သယာနော ဝါ၊ လျောင်းစဉ်မူလည်း။ "သယာနော၊ လျောင်းသည်။ အမှိ။) လျောင်းသည်၊ လျောင်းတယ်။ အိပ်သည်၊ အိပ်တယ်။)" ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ။

ဝါ ပန၊ သည်သာ မက–သေး။ (တနည်း) ဝါ ပန၊ ဣရိယာပထ–ကို ဆင်ခြင်ပုံမှတပါး ကာယ–ကို ဆင်ခြင်ပုံကား။ ယထာ ယထာ၊ အကြင် အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ကာယော၊ ကိုယ်သည်။ (ရှပ်အပေါင်းသည်။) ပဏိဟိတော၊ ရှေးရှုထားအပ်သည်။ ဟောတိ။ တထာ တထာ၊ ထိုထို ကာယ–ကို ရှေးရှုထားအပ်တိုင်းသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ နံ၊ ထို ကာယ–ကို။ (ရှပ်အပေါင်းကို။) ပဇာနာတိ။

၁။ ပုန ဝပရံ။ ။ပုန စ ပရန္တိ ပုန စ အပရံ၊ ယထာဝုတ္တ အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန–တော ဘိယ္ယောပိ အညံ ကာယာနုပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာနံ ကထေမိ၊ သုကာထာတိ ဝါ အဓိပ္ပာယော။ (ဘုရားရှင်၏ အလိုတော်တည်း။) အဓိပ္ပာယောဟု ဆိုသောကြောင့် အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုသာ သိပါ။ အနက်ပေးရာ၌မူ ထည့်ရန် ပေးဖွယ်မလိုပါ၊ သို့ရာတွင် ထည့်ပေးလျှင်လည်း အပြစ်မရှိပါ။ [ယထာ ယထာ ဝါ ပနဿ–နှင့်စပ်၍ မှတ်ဖွယ်ကို အဋ္ဌကထာဋီကာ–၌ ကြည့်ပါ။]

ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ အဗျတ္တံ ဝါ၊မိမိ၏မူလည်း။ ကာယေ၊ ကိုယ်၌။ (ရူပ်အပေါင်း၌။) ကာယာနုပဿီ၊ ရူပ်အပေါင်းကို အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိသည်။ (ဟုတ္တာ) ဝိဟရတိ ။ပ။ ဝါ ပန၊ သည်သာ မက-သေး။ "ကာယေ၊ သွားမှု, ရပ်မှု, ထိုင်မှု, လျောင်းမှု-ကို ပြုသော ရူပ်အပေါင်းမျှသည်သာ။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။" ဣတိ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ၏။ သတိ၊ သည်။ ယာဝ ဒေဝ ဉာဏမတ္တာယ၊ ၄ ။ပ။ ဟောတိ ။ပ။ ကာယေ၊ သွားမှု, ရပ်မှု, ထိုင်မှု, လျောင်းမှု-ကို ပြုသော ရူပ်အပေါင်း၌။ ကာယာနုပဿီ၊ ရူပ်အပေါင်းကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။ (ဟုတ္တာ) ဝိဟရတိ။

ဣရိယာပထပဗ္ဗံ၊ ဣရိယာပုထ်ကို ပြဆိုရာအပိုင်းသည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ကာယာနုပဿနာ သမ္မာနုပဗ္ဗ

၃၃၆။ ဘိက္ခဝေ၊ ဘိက္ခုတို့။ ပုန စ၊ တဖန်လည်း။ အပရံ၊ တမျိုးကား။ (တမျိုးသော-ကာယာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်ကား။) ဘိက္ခု၊ သည်။ အဘိက္ကန္တေ၊ ရှေ့သို့သွားခြင်း၌ လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ရှေ့တိုးခြင်း၌လည်းကောင်း။ ပဋိက္ကန္တေ၊ နောက်ဆုတ်ခြင်း၌ လည်းကောင်း။ သမ္မာနကာရီ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိတတ်သော ဉာဏ်ဖြင့် ရှေ့သွားမှု နောက်ဆုတ်မှုကိုပြုလေ့ရှိသည်။ ဝါ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိတတ်သောဉာဏ်ကို အသုံးပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အာလောကိတေ၊ ရှေးရှုကြည့်ခြင်း၌ လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ရှေ့ကိုကြည့်ခြင်း၌လည်းကောင်း။ ဝိလောကိတေ၊ ရှေးရှုမဟုတ်သောဘေးစောင်းအရပ်ကို ကြည့်ခြင်း၌လည်းကောင်း။ ဝါ၊ စောင်းရှုကြည့်ခြင်း၌လည်းကောင်း။ သမ္မာနုကာရီ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိတတ်သောဉာဏ်ဖြင့် ရှေးရှုကြည့်မှု စောင်းရှုကြည့်မှုကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဝါ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိတတ်သော ဉာဏ်ကို အသုံးပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ။

သမိဉ္ဇိတေ၊ လက်ခြေတို့ကို ကွေးခြင်း၌ လည်းကောင်း။ ပသာရိတေ၊ လက်ခြေတို့ကို ဆန့်တန်းခြင်း၌လည်းကောင်း။ သမ္မာနုကာရီ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့်သိသောဉာဏ်ဖြင့် ကွေးမှု ဆန့်မှုကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဝါ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိတတ်သောဉာဏ်ကို အသုံးပြုလေ့ ရှိသည်။ ဟောတိ။

သံဃာဠိပတ္တစီဝရဓာရဏော။ သင်္ကန်းကြီး, သပိတ်, ဂေါသီ, သင်းပိုင်-သင်္ကန်းတို့ကို ဝတ် ရုံ သုံးစွဲခြင်းဟူသော ဆောင်ခြင်းဌာ။ သမ္မာနုကာရီ၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် သိသောဉာဏ်ဖြင့် ဝတ် ရုံ သုံးစွဲမှုကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဝါ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့်သိတတ်သောဉာဏ်ကို အသုံးပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အသိတေ၊ စားဖွယ်ဟူသမျှကို စားခြင်းဌာ လည်းကောင်း။ ပီတေ၊ သောက်ဖွယ် ဟူသမျှကို သောက်ခြင်းဌာလည်းကောင်း။ ခါယိတေ၊ ခဲဖွယ် ဟူသမျှကို ခဲခြင်းဌာလည်းကောင်း။ (စားခြင်းဌာလည်းကောင်း။)သာယိတေ၊ သာယာဖွယ်ဟူသမျှကို သာယာခြင်းဌာလည်းကောင်း။ ဝါ၊ လျက်ခြင်းဌာလည်းကောင်း။ သမ္မာနုကာရီ၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် သိသောဉာဏ်ဖြင့် စားမှု,သောက်မှု,ခဲမှု,သာယာမှု-ကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဝါ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိတတ်သော ဉာဏ်ကိုအသုံးပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ။

ဥစ္စာရုပယာဝကမ္မေ၊ ကျင်ကြီးစွန့်မှု,ကျင်ငယ်စွန့်မှုဌာ။ သမ္မာနုကာရီ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိသောဉာဏ်ဖြင့် ကျင်ကြီးစွန့်မှု, ကျင်ငယ်စွန့်မှုကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဝါ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိတတ်သောဉာဏ်ကို အသုံးပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဂတေ၊ သွားခြင်းဌာလည်းကောင်း။ ဌိတေ၊ ရပ်ခြင်းဌာလည်းကောင်း။ နိသိန္နေ၊ ထိုင်ခြင်းဌာလည်းကောင်း။ သုတ္တေ၊ အိပ်ခြင်းဌာ လည်းကောင်း။ (အိပ်ပျော်ခါနီးဌာလည်းကောင်း။) ဇာဂရိတေ၊ နိုးခြင်းဌာ လည်းကောင်း။ ဘာသိတေ၊ စကားပြောခြင်းဌာလည်းကောင်း။ တုဏ္ဍီဘာဝေ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ခြင်းဌာလည်းကောင်း။ (တိတ်တိတ်နေခြင်းဌာလည်းကောင်း။) သမ္မာနုကာရီ၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့်သိသောဉာဏ်ဖြင့် သွားမှု,ရပ်မှု,ထိုင်မှု, အိပ်မှု,နိုးမှု,ပြောမှု,တိတ်တိတ်နေမှုကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဝါ၊ သည်။ ဟောတိ။ ။ပ။ ဝါ ပန၊ သည်သာမက-သေး။ ဝါ၊ ကိစ္စမှတပါး ကာယ-ကိုဆင်ခြင်ပုံကား။ ကာယော၊ ရွှေတိုးမှ,နောက်ဆုတ်မှ-စသည်ကိုပြုသော ရုပ်အပေါင်းမျှသည်သာ။ အတ္ထိ။ ဣတိ ဝါ၊ သော်လည်း။ အဿ၊ ၏။ပ။ ပစ္စုပဋ္ဌိတာ ဟောတိ။ပ။ ဝေမ္မိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝါ၊ ဤ နည်းအားဖြင့်လည်း။ ဘိက္ခု။ ကာယေ၊ ရွှေတိုးမှ,နောက်ဆုတ်မှ-စသည်တို့ကိုပြုသော ရုပ်အပေါင်းမျှဌာ။ ကာယာနုပဿီ၊ ရုပ်အပေါင်းမျှကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။(ဟုတ္တာ)ဝိဟရတိ။

သမ္မာနုပဿီ၊ သမ္မာန-ကိုပြုဆိုရာ အပိုင်းသည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး။

ကာယာနုပဿနာ ပဋိကူလ မနသိကာရပဗ္ဗ

၃၂၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စ။ပ။ ပါဒတလာ၊ ခြေဖဝါးအပြင်မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက် ဆံဖျားတိုင်အောင်လည်းကောင်း။ ကေသမတ္ထကာ၊ ဆံထိပ်မှ။ (ဆံဖျားမှ။) အဓော၊ အောက် ခြေဖဝါးတိုင်အောင်လည်းကောင်း။ တစ-ပရိယန္တံ၊ အရေဟူသော အဆုံး အပိုင်းအခြားရှိသော။ နာနပ္ပကာရဿ၊ အထူးထူးသော အပြားရှိသော။ အသုစိနော၊ မစင်မကြယ် ရှုံ့စဖွယ်ဖြင့်။ ပူရံ၊ ပြည့်သော။ ဣမမေဝ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကိုပင်။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ (ကိုယ်၊ အတယ်သို့ ဆင်ခြင်သနည်း။)

"ဣမသ္မိံ ကာယေ၊ ဤကိုယ်၌။ ကေသာ၊ ဆံပင်တို့သည်လည်းကောင်း။ လောမာ၊ မွေးညင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ နခါ၊ ခြေသည်း လက်သည်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒန္တာ၊ သွားတို့သည်လည်းကောင်း။ တစော၊ အရေသည်လည်းကောင်း။ မံသံ၊ အသားသည်လည်းကောင်း။ နှာရု၊ အကြောသည်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌိ၊ အရိုးသည်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌိမိဉ္ဇံ၊ ရိုးတွင်းခြင်ဆီသည်လည်းကောင်း။ ဝက္ကံ၊ အညွှန့်သည် လည်းကောင်း။ ဟဒယံ၊ နှလုံးသားသည် လည်းကောင်း။ ယကနံ၊ နှလုံးအသည်းသည် လည်းကောင်း။ ကိလောမကံ၊ အမြှေးသည်လည်းကောင်း။ ပိဟကံ၊ အဖျဉ်းသည်လည်းကောင်း။ (သရက်ရွက်ဟု ခေါ်အပ်သော ဝမ်းလျှာအသားတည်း။) ပဖ္ဖာသံ၊ အဆုတ်သည်လည်းကောင်း။ အန္တံ၊ အူမ, သည်လည်းကောင်း။ အန္တဂုဏံ၊ အူသိမ်သည်လည်းကောင်း။ ဥဒရိယံ၊ အစာသစ်သည်လည်းကောင်း။ ကရီသံ၊ အစာဟောင်းသည်လည်းကောင်း။ (ကျင်ကြီးသည်လည်းကောင်း။) မတ္ထ-လုင်္ဂ၊ ဦးနှောက်သည်လည်းကောင်း။ ပိတ္တံ၊ သည်းခြေသည်လည်းကောင်း။ သေမှံ၊ သလိပ်သည်လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗော၊ ပြည်သည်လည်းကောင်း။ လောဟိတံ၊ သွေးသည်လည်းကောင်း။ သေဒေါ၊ ချွေးသည်လည်းကောင်း။ မေဒေါ၊ အဆီခဲသည်လည်းကောင်း။ အဿု၊ မျက်ရည်သည်လည်းကောင်း။ ဝသာ၊ ဆီကျည်သည်လည်းကောင်း။ ခေဠော၊ တံတွေးသည်လည်းကောင်း။ သိင်္ဃာဏိကာ၊ နှာပ်သည် လည်းကောင်း။ လသိကာ၊ အစေးသည် လည်းကောင်း။ မုတ္တံ၊ ကျင်ငယ်သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ပဋိဂိုလ် သတ္တဝါ, ငါယူတပါးလားလားမဟုတ် စက်ဆုပ်ဖွယ်သာ ထင်ရှားရှိကုန်သည်တကား။" ဟူတိ၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်၏။

အမှာ။ ။ဤကောင်္ဂသာသတ္ထုနှင့်စပ်၍ သိဒ္ဓယ်ချားကို သမ္မောဟဝိနောဒနီ အဋ္ဌကထာ၌လည်းကောင်း၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ အဋ္ဌကထာ၌လည်းကောင်း ကြည့်ပါ။ ကေသာ-စသည်တို့၏ အနက်ကျယ်ကို ရှင်ပုံရှင်ကျင့်ဝတ်၌ ပြထားပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဥဘတော မုခါ၊ ပာထက်အောက် နှစ်ဘက်၌ အဝ, ရှိသော။ ပုတောဠိ၊ အိတ်သည်။ နာနာ ဝိဟိတဿ၊ အထူးထူးသော အပြားရှိသော။ ဓညဿ၊ ဥစ္စာ၏ အစိုး အပွားဖြစ်သော စပါး, ဆန်, နှမ်း, ပဲ-ဖြင့်။ ပူရေ၊ ပြည့်သည်။ (အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။) [ပရိကပ္ပ-စကားဖြစ်၍ "အဿ"ဟု ထည့်သည်။] သေယျထိဒံ၊ အဘယ် ဓည-တို့ဖြင့်နည်း။ (အဘယ်ဓည-တို့ဖြင့် ပြည့်နေသနည်း-ဟူလို။) သာလိနံ၊ သလေးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိဟိနံ၊ ကောက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ မုဂ္ဂါနံ၊ ပဲနောက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ မာသာနံ၊ ပဲကြီးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ တိလာနံ၊ နှမ်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ တဏ္ဍုလာနံ၊ ဆန်တို့ဖြင့်လည်းကောင်းတည်း။

တမေနံ၊ ထိုအိတ်ကို။ စက္ခုမာ၊ စက္ခုပသာဒ-ရှိသော။ (မျက်စိကောင်းသော။) ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ မုဉ္စိတ္ဝာ၊ ဖြေ၍။ ပစ္စဝေက္ခေယျ၊ ဆင်ခြင်ရာ၏။ (ကိုး။) "ဣမေ၊ ဤဟာတို့သည်။ သာလီ၊ သလေးတို့တည်း။ ဣမေ၊ ဤဟာတို့သည်။ ဝိဟီ၊ ကောက်တို့တည်း။ ပ။ တဏ္ဍုလာ၊ တို့တည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေ၀၊ ဤ့အတူသာလျှင်။ ပ။ မုတ္တန္တိ။ ပ။

ဝါ ပန၊ သော။ ကာယော၊ ဆံပင်-အစရှိသော ကောဋ္ဌာသ-အပေါင်းသည်သာ။ အတ္ထိ။ ပ။ ဝေမ္မိ ခေါ ဘိက္ခု။ ကာယော၊ ဆံပင်-အစရှိသော ကောဋ္ဌာသ-အပေါင်း၌။ ကာယာနုပဿီ၊ ဆံပင်-အစရှိသော ကောဋ္ဌာသ-အပေါင်းကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။ (ဟုတ္တာ) ဝိဟရတိ။

ပဋ္ဌိကူလမနသိကာရပဗ္ဗံ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ် အခြင်းအရာကို
နှလုံးသွင်းပုံ အပိုင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ကာယာနုပဿနာဘေဒေ ဓာတုမနသိကာရပဗ္ဗံ

၃၂၈။ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ ဣမမေव ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကိုပင်။ ယထာဌိတံ၊ အကြင်အကြင် တည်နေသည့်အတိုင်း။ ယထာပဏိဟိတံ၊ အကြင်အကြင် ရှေးရှုထားအပ်သည့်အတိုင်း။ ဓာတုသော၊ ဓာတ်အားဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခတိ။ (ကိုး။) "ဣမသ္မိံ ကာယေ၊ ၌။ ပထဝီဓာတု၊ ပထ၀ီဓာတ်သည် လည်းကောင်း။ အာပေါဓာတု၊ သည်လည်းကောင်း။ တေဇောဓာတု၊ သည်လည်းကောင်း။ ဝါယောဓာတု၊ သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။" ဣတိ၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်

၏။ [ဓာတ်ကြီးလေးပါး၏သဘောနှင့် လက္ခဏာ–စသည်ကို သင်ကြိုဟ်တာသာ-ဌီကာ၊ ရှုပ်ပိုင်းဌ် ပြထားပြီ။]

ဘိက္ခဝေ။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဒကွော၊ ကျမ်းကျင်သော။ ဂေါဃာတကော ဝါ၊ နွားသတ်သမားသည် သော်လည်းကောင်း။ ဂေါ-ဃာတကန္တေဝါသီ ဝါ၊ နွားသတ်သမား၏ တပည့်သည်သော်လည်းကောင်း။ ဂါဝိ၊ နွားမကို။ ဝဓိတ္တာ၊ သတ်၍။ စတုမဟာပထေ၊ လေးခုသော လမ်းမကြီးတို့၏ ဆုံရာအရပ်ဌ။ (လမ်းဆုံလမ်းမ လမ်းလေးခွဌ်။) ဗိလသော[1]၊ အစုအစုအားဖြင့်။ ဝါ၊ အတဲ့အတဲ့။ ဝိဘဇိတ္တာ၊ ဝေဖန်၍။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်။ အသ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ။ပ။ကာယေ၊ ပထဝီဓာတ်, အာပေါဓာတ်–အစရှိသော ဓာတ်တို့၏အပေါင်းဌ်။ ကာယာ-နုပဿီ၊ ပထဝီဓာတ်, အာပေါဓာတ်–စသော ဓာတ်အပေါင်းကို အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိသည်။ (ဟုတ္တာ။) ဝိဟရတိ။ပ။ကာယော၊ ပထဝီဓာတ်, အာပေါ-ဓာတ်–စသော ဓာတ်အပေါင်းသည်သာ။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ပ။ ဝိဟရတိ။

ဓာတုမနသိကာရပဗ္ဗံ၊ ဓာတ်လေးပါးကို နှလုံးသွင်းပုံအပိုင်းသည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ကာယာနုပဿနာ နဝသိဝထိကပဗ္ဗ

(၂) ၃၂၉။ ပုန စ။ပ။သေယျထာပိ၊ ကား။ သိဝထိကာယ၊ သခ်ျိုင်းဌ်။ (သုသာန်ဌ်။) ဆဋ္ဌိတံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော။ (မြေဌ်မမြုပ်ပဲ ပစ်ထားအပ်သော်။) ဧကာဟမတံ ဝါ၊ သေပြီး၍ တရက်ရှိသည်မှလည်း ဖြစ်သော။ ဒွိဟမတံ ဝါ၊ သေပြီး၍ နှစ်ရက်ရှိသည်မှလည်း ဖြစ်သော။ တိဟမတံ ဝါ၊ သေပြီး၍ သုံးရက်ရှိသည်မှလည်း ဖြစ်သော။ ဥဒ္ဓုမာတကံ၊ (သေသည်မှ အထက် -နှစ်ရက်သုံးရက်ကျွန်းသဖြင့်) ဖူးဖူးရောင်ပုပ် စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာ မသာလောင်းလည်းဖြစ်သော။ ဝိနီလကံ၊ ပြုန်းသဘော ရောနှောစပ်တဲ့ ညိုမဲမဲပုပ် စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာ မသာလောင်းလည်းဖြစ်သော။ ဝိပုဗ္ဗကဇာတံ၊ ပြည်တစိုစို ပေါက်ကွဲယိုလျက် စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာ မသာလောင်းလည်းဖြစ်သော။ သရီရံ၊ သူသေကောင်ကို။ ပဿေယ္ယ၊ မြင်ရာ၏။

---

[1] ဗိလသော။ ။ဗိလပုဒ်နောင်ဝိဘာ "သော" ဝစ္ဆည်းသက်၍ "ဗိလသော" ဟုဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် "ဗိလံ ဗိလံ ကတ္တာ" ဟု ဋီကာဖွင့်သည်။ ဗိလ–ဌ်လည်း ဋီကာအလို "ဗိလ" ဟု ဗိ-ဌ် ဣ-ဒီဃဖြင့် ရှိရမည်။

သော၊ ထို ရဟန်းသည်။ ဤမမေဝ ကာယံ၊ ဤ မိမိ၏ခန္ဓာကိုယ်ကို ပင်။ ဥပသံဟရတိ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ကပ်၍ ဆောင်၏။ (ကိုယ်၊ အဘယ်သို့ ကပ်၍ဆောင်သနည်း။) "အယမ္ပိ ကာယော၊ ဤ ငါ၏ခန္ဓာကိုယ်သည်လည်း။ ဧဝံ ဓမ္မော၊ ဤသို့ ဖူးဖူးရောင်ပုပ် စက်ဆုပ်ဖွယ်သဘောရှိ၏။ [ဤ သူ့သေကောင်ပုပ်ကဲ့သို့ ပုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။] ဧဝံဘာဝီ၊ ဤသို့ဖြစ်လိမ့်မည်။ [ဤသို့ ဖူးဖူးရောင်ပုပ် စက်ဆုပ်ဖွယ်သဘော ဖြစ်လိမ့်မည်။] ဧဝံအနတီတော၊ ဤစက်ဆုပ်ဖွယ်သဘောကို မလွန်မြောက်နိုင်။ [ဤသို့ ဖူးဖူးရောင်ပုပ် စက်ဆုပ်ဖွယ်သဘောကို မလွန်မြောက်နိုင်။]" ဤတို၊ ဤသို့ ဉာဏ်ဖြင့်ကပ်ဆောင်၏။ [ဥဒ္ဓုမာတကံ-ကိုကြည့်၍ ဧဝံ ဓမ္မော-စသည်ကို အနက်ပေးပါသည်။ ဝိနီလကံ၊ ဝိပုဋ္ဌကံ-တို့ကိုကြည့်၍လည်း အနက်ဆိုပါဦး။]

ဤတို။ပ။ကာယေ၊ ဥဒ္ဓုမာတက-စသော အနိစ္စ, ဒုက္ခ, အနတ္တ, အသုဘ-အခြင်းအရာအပေါင်း၌။ ကာယာနုပဿီ၊ ဥဒ္ဓုမာတက စသော အနိစ္စ, ဒုက္ခ, အနတ္တ, အသုဘ-အခြင်းအရာအပေါင်းကို အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိသည်။ (ဟုတ္တာ) ဝိဟရတိ။ပ။ကာယော၊ ဥဒ္ဓုမာတက-စသော အနိစ္စ, ဒုက္ခ, အနတ္တ, အသုဘ-အခြင်းအရာအပေါင်းသည်သာ။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ပ။ဝိဟရတိ။

ပုန စ။ပ။ သေယ္ယထာပိ၊ ကား။ သိဝထိကာယ၊ ၌။ ဆဋ္ဌိတံ၊ အပ်သော။ ကာကေဟိ ဝါ၊ ကျီးတို့သည်သော်လည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ ခဲစားအပ်သော။ ကုလလေဟိ ဝါ၊ စွန်တို့သည်သော်လည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ ဂိဒ္ဓေဟိ ဝါ၊ လင်းတတို့သည်သော်လည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ ကင်္ကေဟိ ဝါ၊ ငှက်ကြီးတုံးစပ်တို့သည်သော်လည်း။ [ရှေးက ဘုံမတီးငှက်တို့သည်သော်လည်း-ဟု ပေး၏။] ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ သုနခေဟိ ဝါ၊ ခွေးတို့သည်သော်လည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊သော။ ဗျဂ္ဃေဟိ ဝါ၊ ကျားတို့သည်သော်လည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ ဒီပိဟိ ဝါ၊ သစ်တို့သည်သော်လည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ သိဂါလေဟိ ဝါ၊တောခွေးတို့သည်သော်လည်း။ (မြေခွေးတို့သည်သော်လည်း။)ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ ဝိဝိဓေဟိ၊ အထူးထူး အပြားပြား မျိုးကုန်သော။ ပါဏကဇာတေဟိ ဝါ၊ပိုးမျိုးတို့သည်သော်လည်း။ခဇ္ဇမာနံ၊သော။ သရီရံ ပဿေယ္ယ။

သော၊ သည်။ ဤမမေဝ ကာယံ၊ ကိုပင်။ ဥပသံဟရတိ။(ကိုး။)"အယမ္ပိ ကာယော၊ ဤ ငါ၏ကိုယ်သည်လည်း။ ဧဝံ ဓမ္မော၊ ဤသို့သဘောရှိ၏။ [ဤ သို့သေကောင်းကဲ့သို့ ကျီး စွန်-စသော သတ္တဝါတို့ ခဲစားခံရခြင်း သဘောရှိ၏။] ဧဝံ ဘာဝီ၊ ဤသို့ဖြစ်လိမ့်မည်။ (ဤသူ့သေကောင်ကဲ့သို့ ကျီး စွန်-စသည်တို့ ခဲစားခံရခြင်းသဘော ဖြစ်လိမ့်မည်။)ဧဝံအနတီတော၊ ဤသဘော

ကို မလွန်မြောက်နိုင်။(ဤသူသေကောင်ကဲ့သို့ ကျီး စွန်–စသည်တို့ ခဲစားခံ ရခြင်းသဘောကို မလွန်မြောက်နိုင်။)”ဟူတိ၊ ဤသို့ကပ်ဆောင်၏။ပ။

ပုန စ။ပ။ သိဝထိကာယ၊ ဌ်။ ဆဋ္ဌိတံ၊ သော။ အဋ္ဌိကသင်္ခလိကံ၊ သံကွင်းချင်းဆက်သကဲ့သို့ အရိုးချင်းဆက်နေသော အရိုးစုဖြစ်သော။ သမံသ-လောဟိတံ၊ အသားအသွေးနှင့် တကွဖြစ်သော။ (အသားရောအသွေးရော အနည်းငယ်ကြွင်းကျန်နေသေးသော။)နှာရုသမ္ဗန္ဓံ၊ အကြောတို့ဖြင့် ဖွဲ့စပ်အပ် သော။ (အကြောတို့ဖြင့် ဖွဲ့တွယ်နေသေးသော။)သရီရံ၊ သူသေကောင်ကို။ ပသောယျ၊ မြင်ရာ၏။ပ။ “အယမ္ပိ ကာယော၊ သည်လည်း။စေ၀ံ ဓမ္မော၊ ဤသို့ သဘောရှိ၏။ [အသားအသွေး ကျန်နေသေးလျက် အကြောတို့ဖြင့် ဖွဲ့တွယ်နေသော ဤအရိုးစု သူသေကောင်ကဲ့သို့ သဘောရှိ၏။] ။ပ။

ပုန စ။ပ။ သိဝထိကာယ။ ဆဋ္ဌိတံ၊ သော။ အဋ္ဌိက သင်္ခလိကံ၊ သော။ နှီ မံသလောဟိတမက္ခိတံ၊ အသားမရှိသည်ဖြစ်၍ သွေးတို့ဖြင့် လိမ်းကျံ အပ်သော။ (အသားကုန်ပြီး၍၊ သွေးမခြောက်သေးသော။) နှာရုသမ္ဗန္ဓံ၊ သော။ သရီရံ ပသောယျ။ပ။ [စေ၀ံ ဓမ္မော–စသည်ကို ဖော်ဆိုပါ။]

ပုန စ။ ပ။ သိဝထိကာယ၊ ဌ်။ ဆဋ္ဌိတံ၊ သော။ အဋ္ဌိကသင်္ခလိကံ၊ သော။ အပဂတမံသလောဟိတံ၊ ကင်းသော အသားအသွေးရှိသော။(အသား အသွေး ကင်းစင်နေသော။) နှာရုသမ္ဗန္ဓံ၊ သော။ သရီရံ ပသောယျ။ပ။

ပုန စ။ပ။ (သိဝထိကာယ၊ ဌ်။ ဆဋ္ဌိတာနိ။ ကုန်သော။ အပဂတ-သမ္ဗန္ဓာနိ၊ ကင်းသော အဆက်ရှိကုန်သော။ (အဆက်ပြုတ်နေကုန်သော။) ဒိသာ ဝိဒိသာ၊ ရွေးရှု ဖြစ်သောအရပ် အထောင့်မျက်နှာ အရပ်တို့ဌ်။ ဝိကိဏ္ဏာနိ၊ အထွေးထွေးအပြားပြား ပစ်ချထားအပ်ကုန်သော။ [တမင်ပစ်ချ ထားအပ်သည်မဟုတ်၊ “ဖရိုဖရဲ ပြန့်ကျဲနေကုန်သော”ဟု ဆိုလိုသည်။] အဋ္ဌိကာနိ၊ အရိုးတို့ကို။ အညေန၊ တပါးသော အရပ်မျက်နှာ အဖို့ဌ်။ ဟတ္ထဋ္ဌိကံ၊ လက်ရိုးကိုလည်းကောင်း။ အညေန၊ ဌ်။ ပါဒဋ္ဌိကံ၊ ခြေရိုးကို ကိုလည်းကောင်း။ အညေန၊ ဌ်။ ဂေါပ္ပကဋ္ဌိကံ၊ ဖမ္ပက်ရိုးကိုလည်းကောင်း။ (ခြေမျက်စိရိုးကိုလည်းကောင်း။)အညေန၊ ဌ်။ ဇင်္ဃဋ္ဌိကံ၊ ခြေသလုံးရိုးကို လည်းကောင်း။ အညေန၊ ဌ်။ဥိရုဋ္ဌိကံ၊ ပေါင်ရိုးကိုလည်းကောင်း။ အညေန၊ ဌ်။ ကဋိဋ္ဌိကံ၊ ခါရိုးကိုလည်းကောင်း။ (တင်ပါးရိုးကိုလည်းကောင်း။) [ခါးဆစ်ရိုးတို့သည် ပိဋ္ဌိဋ္ဌိက–ခေါ် ကျောရိုးဌ် ပါ၀င်၏။] အညေန၊ ဌ်။ ဖာသုကဋ္ဌိကံ၊ နံရိုးကိုလည်းကောင်း။ အညေန၊ ဌ်။ ပိဋ္ဌိဋ္ဌိကံ၊ကျောက်ကုန်း

ရိုးကိုလည်းကောင်း။ အညေန၊ ၌။ ခန္ဓာတို့၏၊ ပခုံးရိုးကို လည်းကောင်း။ အညေန၊ ၌။ ဂီဝတို့၏၊ လည်ပင်းရိုးကိုလည်းကောင်း။ အညေန၊ ၌။ ဟနု-ကုတို့၏၊ မေးရိုးကိုလည်းကောင်း။ အညေန၊ ၌။ ဒန္တာတို့၏၊ သွားရိုးကိုလည်း ကောင်း။ အညေန၊ ၌။ သီသကဋ္ဌာဟိ၊ ဦးခေါင်းခွံကိုလည်းကောင်း။ ပဿေယျ။ [အဋ္ဌကာနိ အပဂတသမ္ဘဒ္ဓာနိ ဒီသာ ဝိဒီသာ ဝိက္ခိတ္တာနိ-ကို "အညေန ဟတ္ထဋ္ဌိကံ။ပ။ အညေန သီသကဋ္ဌာဟိ" ဟု သရုပ်ဖော်၏။] ။ပ။

(၅) ပုန စ။ပ။သိဝထိကာယ၊ ၌။ ဆင်္ခေါ၊ ဃော။ သရီရံ၊ ကို။ [ထို သရီရ-ကို သရုပ်ဖော်လို၍ "အဋ္ဌကာနိ သေတာနိ သခ်ဝဏ္ဏ ပဋိဘာဂါနိ-စသည်ကို ဟောတော်မူသည်။] သေတာနိ၊ ဖြူကုန်သော။ သခ်ဝဏ္ဏ-ပဋိဘာဂါနိ၊ ခရုသင်း၏ အဆင်းနှင့် တူသော အဖို့ရှိကုန်သော။ [ခရုသင်း၊ အဆင်းနှင့်တူကုန်သော ခရုသင်းအဆင်းလို ဖြစ်နေကုန်သော-ဟူလို။] အဋ္ဌ-ကာနိ၊ တို့ကို။ ပဿေယျ။ပ။

ပဋ္ဌကိတာနိ၁၊ အစုအပုံအဖြစ်ဖြင့် ရောပြွမ်း အပ်ကုန်သော။ (တိုတပုံ ဒီတပုံအားဖြင့် အရိုးစု အရိုးပုံတွေ ဖြစ်နေကုန်သော။) တေရောဝဿိကာနိ၊ တနှစ်၏ ဟိုဘက်သို့ ရောက်ပြီးကုန်သော။ ဝါ၊ တနှစ်ကျော် ကုန်သော။ အဋ္ဌကာနိ။ ပဿေယျ။ပ။ပူတိနိ၊ ပုပ်ဆွေးခြင်း ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ ပုပ်ဆွေးကုန်သည်ဖြစ်၍။ စုဏ္ဏက ဇာတာနိ၊ ဖြစ်သော မှုန့်မှုန့် ညက်ညက်၏ အဖြစ်ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ မှုန့်မှုန့်ညက်ညက် ဖြစ်နေကုန်သော။ တကယ် အမှုန့်မဖြစ်စေကာမူ အစိတ်စိတ် အမှာမှာ ဖြစ်နေကုန်သော-ဟု ဆိုလိုသည်။] အဋ္ဌကာနိ ပဿေယ်ျ။ပ။ဝိဟရတိ။ [ပေယျာလမြှုပ်ထားသော ပုဒ်တို့၏ အနက်ကို ဖော်ဆိုပါ။]

၁။ ပဋ္ဌကိတာနိ။ ။ကဏ္ဍကိတာနိ-ပုဒ်ကိုမှီ၍ အနက်ပေးပါသည်။ ကဏ္ဍ-ကိတာနိ-၏ အဖွင့်ကို ဝါရာဖိကဏ်ဘာသာဋီကာ၊ စတုတ္ထအုပ်၊ စာမျက်နှာ ၂၄၃-၌ ပြုထားပြီ။

မှတ်ချက်။ ။ဤ ကာယာနုပဿနာ နိဿေယ-၌ အာနာပါနပဗ္ဗ-မှ စ၍ ဤ နဝသိဝထိက ပဗ္ဗ-တိုင်အောင် ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုးမျိုးရှိရာ အာနာပါန-နှင့် ပဋိကူလ-မနသိကာရ-သည်သာ အပ္ပနာကို ဆောင်နိုင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းဖြစ်၏။ နဝသိဝထိက-ဟူကို ခန္ဓာကိုယ်၏အပြစ်ကို အဖန်ဖန်ရှုမြင်တတ်သော ဉာဏ်ဖြစ်ဖို့ရာ ဟော်အပ်၏။ အာနာပါန-နှင့် ပဋိကူလ မနသိကာရ-မှ တပါး ကျန်ကမ္မဋ္ဌာန်း ၁၂-ပါးသည် ဥပစာရ - သမာဓိကိုသာ ဆောင်နိုင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းများဖြစ်၏ ဟု အဋ္ဌကထာ မိန့်သည်။

နဝသိဝထိကပဗ္ဗံ၊ ကိုးမျိုးသော သင်္ချိုင်းဘဋ္ဌတည်သော အလောင်းနှင့် စပ်သော အပိုင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။
စုဒ္ဓသ၊ တဆယ့်လေးပါးကုန်သော,။ ,ကာယာနုပဿနာ၊ ကိုယ်ကို အဖန်ဖန် ရှုပုံတို့သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ကုန်ပြီ။

ဝေဒနာနုပဿနာ

၃၈၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စပန၊ အာဘယ် အပြားအားဖြင့်။ (အာဘယ်နည်းဖြင့်။)ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာတို့၌။(ခံစားမှု သဘော-တို့၌။)ဝေဒနာနုပဿီ၊ ဝေဒနာကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။ (ခံစားမှုသဘော-ကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။ ဟုတ္တာ။) ဝိဟရတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊။ သုခံ၊ သုခဖြစ်သော်။ (ချမ်းသာသော၊ ကောင်းသော။)ဝေဒနံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ဝေဒယမာနော၊ ခံစားလတ်သော်။ "သုခံ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒယာမိ၊ ခံစား၏။"ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ။ ဒုက္ခံ၊ သော။ (ဆင်းရဲသော၊ မကောင်းသော်။)။ပ။ အဒုက္ခမသုခံ၊ အဒုက္ခ မသုခ-ဖြစ်သော။ (မဆင်းရဲမချမ်းသာသော၊ မဆိုးမကောင်းသော။) ။ပ။

နဝသိဝထိက-တို့ကို အပွနာဈာန်ကို ရစေနိုင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းစာရင်း၌ အဋ္ဌကထာ မသွင်းခြင်းမှာ ဤ နေရာ၌ ဥပမာန-အဖြစ်ဖြင့် ပြထားအပ်သောကြောင့် တကယ်ရှုမှတ် မလိုသည့် အတွက် အပဓာနအဖြစ်ဖြင့် ပြထားခြင်းဖြစ်သည်။

သိဝထိက-ရှုကောင်း။ ။တိုသို့ပြုသဖြင့် သိဝထိက-တို့ကို လုံးလုံး မရှုကောင်း ဟုကား မမှတ်ထိုက်ပေ။ မှန်၏၊ သိဝထိက-ကိုးမျိုးတွင် ပထမ သိဝထိက-သည် ဥဒ္ဓုမာတက, ဝိနီလက, ဝိပုဗ္ဗကဇာတ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း၌ ပါဝင်၏။ ဒုတိယ သိဝထိက-သည် ဝိက္ခာယိတက အသုဘ-၌ ပါဝင်၏။ ကြွင်းသော သိဝထိက-တို့ သည် အဋ္ဌိက-ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ ပါဝင်၏။

ဗျာန်လည်းရနိုင်။ ။ထို့ကြောင့် "ဒသ အသုဘာ ကာယဂတာ သတိ စ ပဋ္ဌဇ္ဇာနိကာ" ဟူသော အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟ စကားအရ "ဗျာန်ရနိုင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း"ဟု မှတ်ပါ။ အဋ္ဌကထာ၌ "ဥပစာရကမ္မဋ္ဌာနာနိ" ဟု ဆိုထားခြင်းမှာ အသက်ရှိသော မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ ဒသုဘရှုပွားလျှင် ဗျာန်မရနိုင်သည်ကို ရည်ရွယ်၍ ဆိုထားသည်။

အဋ္ဌဘပွား၍ တရားထူးရ။ ။ကောဋ္ဌာသ-ကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့် တရားထူးရသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အသုဘ ဘာဝနာဖြင့် တရားထူးရသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ကျမ်းစာတို့၌ ပြုတားပုံကို သတိပြု၍ စနစ်တကျ ပွားများလျှင် ရာဂ ကို ပယ်ခွာ၍ ကိုလေသာ ငြိမ်းအေးနိုင်ကြောင်းကို သတိပြုပါ။

သာမိသံ၊ ကိုလေသာဖြင့် သုံးသပ်အပ်သော ကာမဂုဏ်နှင့် တကွဖြစ်သော။ သုခံ၊သော။ ဝေဒနံ ဝါ၊ဧဟသိတ-သောမနဿ ဝေဒနာကိုမူလည်း။ (ရူပ, သဒ္ဒ, ဂန္ဓ, ရသ, ဖောဋ္ဌဗ္ဗ-စသော ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်၍ဖြစ်သော ဝမ်းမြောက်မှု။) ။ပ။နိရုတ္တိသံ၊ တဏှာဖြင့်သုံးသပ်အပ်သော ကာမဂုဏ်ဟူသော အာမိသ-မရှိသော။သုခံ၊သော။ဝေဒနံ ဝါ၊နေက္ခမ္မသိတ-သောမနဿ ဝေဒနာကိုမူလည်း။ (ကာမဂုဏ်မှထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ဌမ်ရှိသော သောမနဿ ဝေဒနာကိုမူလည်း။)။ပ။

သာမိသံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ သော။ ဝေဒနံ ဝါ၊ ဧဟသိတ-ဒေါမနဿ ဝေဒနာကိုမူလည်း။ (ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော အိမ်ဌမ်ရှိသော ဒေါမနဿ ဝေဒနာကိုမူလည်း။) ။ပ။ နိရုတ္တိသံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ သော။ ဝေဒနံ ဝါ၊ နေက္ခမ္မသိတ-ဒေါမနဿ ဝေဒနာကိုမူလည်း။ (ကာမဂုဏ်မှ ထွက်မြောက်ကြောင်း အကျင့်ဌမ်ရှိသော ဒေါမနဿ-ဝေဒနာကိုမူလည်း။)။ပ။ သာမိသံ၊ သော။ အဒုက္ခမသုခံ၊ သော။ ဝေဒနံ ဝါ၊ ဧဟသိတ-ဥပေက္ခာဝေဒနာကို မူလည်း။ (ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော အိမ်ဌမ်ရှိသော ဥပေက္ခာဝေဒနာကို မူလည်း။) ။ပ။ နိရုတ္တိသံ၊ သော။ အဒုက္ခမသုခံ၊ သော။ ဝေဒနံ ဝါ၊ နေက္ခမ္မသိတ-ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုမူလည်း။(ကာမဂုဏ်မှထွက်မြောက်ကြောင်း အကျင့်ဌမ်ရှိသော ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုမူလည်း။)။ပ။

ဣတိ၊ ဣဿိလျှင်။ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ၊ မိမိ၏ မူလည်း။ ဝေဒနာသု၊ တို့၌။ ဝေဒနာနုပဿီ ဝိဟရတိ။ပ။ဝါ ပန၊သည်သာမက-သေး။ "ဝေဒနာ၊ဝေဒနာ သည်သာ။(ခံစားမှု သဘောမျှသည်သာ။) အတ္ထိ၊ရှိ၏။" ဣတိ၊ဣဿိ။ အသေ၊ ထို ရဟန်း၏။ သတိ၊ သတိသည်။ပ။ ဝိဟရတိ။ [ပေယျာလ-မြှုပ်ထားသော ပုဒ်တို့၏အနက်ကို အာနာပါနပဗ္ဗ-အဆုံးနှားအတိုင်း ဖော်ဆိုပါ။]

ဝေဒနာ နုပဿနာ၊ ဝေဒနာကို အဖန်ဖန်ရှုပုံသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

စိတ္တာနုပဿနာ

ဉဂ၁။ ကထဉ္စ။ပ။သရာဂံ၁၊ ရာဂနှင့်တကွဖြစ်သော။ စိတ္တံ ဝါ၊ စိတ်ကို မူလည်း။ [လောဘမူစိတ် ရှစ်ပါးကို ဆိုသည်။] "(မေ၊ ၏။) စိတ္တံ၊ သည်။ သရာဂံ၊ ရာဂ-နှင့်တကွဖြစ်၏။" ဣတိ၊ ဣဿိ။ ပဇာနာတိ။ ဝိတရာဂံ၁၊

၁။ သရာဂံ ဝိတရာဂံ။ ။စိတ်ကို "အနိစ္စ, ဒုက္ခ အနတ္တ"ဟု သုံးသပ်ကြောင်း ဝိပဿနာ ပြုသောဒုက်ဖြစ်၍ ဝိတရာဂ-အရ လောကုတ္တရာ မရှုပုံကို သတိပြုပါ၊ နောက်၌လည်း နည်းတူ။

ကင်းသော ရုဂ-ရှိသော။ (ရုဂ-ကင်းနေသော။) စိတ္တံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ [လောကီကုသိုလ် အဗျာကတ-စိတ်ကို ဆိုသည်။] "(မေ၊ ၏။) စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိတရုဂံ၊ ကင်းသော ရုဂ - ရှိ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ။ သဒေါသံ၊ ဒေါသ-နှင့် တကွဖြစ်သော။ စိတ္တံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ [ဒေါသမူ စိတ်ကို ဆိုသည်။]။ပ။ဝိတဒေါသံ၊ ကင်းသော ဒေါသရှိသော။ (ဒေါသ-ကင်းနေသော။) စိတ္တံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ [လောကီကုသိုလ် အဗျာကတ-စိတ်ကို ဆိုသည်]။ပ။သမောဟံ[1]၊ မောဟနှင့် တကွဖြစ်သော။ စိတ္တံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ [မောဟမူစိတ်ကို ဆိုသည်။]။ပ။ဝိတမောဟံ၊ သော။ စိတ္တံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ [လောကီကုသိုလ် အဗျာကတ-စိတ်ကို ဆိုသည်။]

သံခိတ္တံ၊ ထိနမိဒ္ဓ-ကြောင့် ကျုံ့နေသော။(တွန့်ဆုတ်နေသော။)စိတ္တံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ [အကုသိုလ် သသင်္ခါရိက-စိတ် ၈ါးခု။] "(မေ၊ ၈ါ၏။) စိတ္တံ၊ သည်။ သံခိတ္တံ၊ ပြီ။" ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ။ ဝိက္ခိတ္တံ၊ အထွေးထွေး အပြားပြား ပစ်လွှတ်အပ်သော။ (ပျံ့လွင့်နေသော။) စိတ္တံ ဝါ။[ဥဒ္ဓစ္စ-သဟဂတ်စိတ်။] ။ပ။ မဟဂ္ဂတံ၊ ကာမာဝစရထက် မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သော။ စိတ္တံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ (ရူပါဝစရ အရူပါဝစရ-စိတ်ကိုမူ လည်း။ မေ၊ ၏။) စိတ္တံ၊ သည်။ မဟဂ္ဂတံ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက် ပြီ။ပ။အမဟဂ္ဂတံ၊ မဟဂ္ဂုတ်မဟုတ်သော။ (မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ မရောက် သော။) 'စိတ္တံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ [ကာမာဝစရ-စိတ်ကို ဆိုသည်။]

သဥ္ဇာတရုံ၊ မိမိထက် လွန်မြတ်သောတရားနှင့် တကွဖြစ်သော။ စိတ္တံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ [ကာမာဝစရစိတ်ကိုဆိုသည်။] ။ပ။ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက် လွန် မြတ်သောတရား မရှိသော။ စိတ္တံ ဝါ။ [ရူပါဝစရ အရူပါဝစရ-စိတ်ကို ဆိုသည်။] (တနည်း) သဥ္ဇာတရံ စိတ္တံ ဝါ။ [ကာမာဝစရ, ရူပါဝစရ-စိတ်။] အနုတ္တရံ စိတ္တံ ဝါ။ [အရူပါဝစရစိတ်။(လောကုတ္တရာစိတ်မရပုံကိုသတိပြု။)]

သမာဟိတံ၊ အာရုံ၌ကောင်းစွာထားအပ်သော။ စိတ္တံ ဝါ။ [ဥပစာရ-သမာဓိနှင့်ယှဉ်သော ကာမာဝစရ, အပ္ပနာသမာဓိနှင့်ယှဉ်သော ရူပ အရူပ-စိတ်။] ။ပ။ အသမာဟိတံ၊ အာရုံ၌ ကောင်းစွာမထားအပ်သော။ စိတ္တံ ဝါ၊

၁။ **သမောဟံ**။ ။"သရာဂ, သဒေါသ, သမောဟ"ဟု သီးခြားဆိုထားသော ကြောင့် သမောဟ-အရ မောဟမူဒွေကိုသာယူသည်၊သို့ရာတွင် မောဟ-က အကုသိုလ် ဆယ့်နှစ်ပါးလုံး၌ ယှဉ်သောကြောင့် အကုသိုလ်စိတ် ဆယ့်နှစ်ပါးလုံးကိုလည်း ယူနိုင်ပါ၏။

[ကြွင်း-လောကီစိတ်အားလုံး။] ဝိမုတ္တံ၊ တဒင်္ဂဝိမုတ္တိ, ဝိက္ခမ္ဘနဝိမုတ္တိ-တို့ဖြင့် ကိလေသာတို့မှလွတ်သော။ စိတ္တံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ [ကာမာဝစရကုသိုလ် ကြိယာစိတ်, မဟဂ္ဂုတ်စိတ်။] အဝိမုတ္တံ၊ တဒင်္ဂဝိမုတ္တိ, ဝိက္ခမ္ဘနဝိမုတ္တိ-တို့ဖြင့် ကိလေသာတို့မှ မလွတ်သေးသော။ စိတ္တံ ဝါ။ [ကြွင်း-လောကီစိတ်။] ။ပ။ ဝိဟရတိ။

စိတ္တာနုပဿနာ၊ စိတ်ကို အဖန်ဖန်ရှုပုံသည်။
နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ဓမ္မာနုပဿနာ နိဝရဏပဗ္ဗ

☞ ၃၀၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ ပန၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခု။ ဓမ္မေသု၊ ရုပ်နာမ်တရားတို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ ရုပ်နာမ်တရားကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။ (ဟုတ္တာ။) ဝိဟရတိ၊ နည်း။ ။ပ။ ဘိက္ခု။ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော။ နိဝရဏေသု၊ နိဝရဏ-ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ နာမ်တရားတို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ နာမ်တရားကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။ (ဟုတ္တာ) ဝိဟရတိ။ ။ပ။

ဘိက္ခဝေ။ ။ပ။ အဗ္ဘန္တရံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသော။ (မပြတ်မပြတ် ဖြစ်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော။) ကာမစ္ဆန္ဒံ ဝါ၊ ကာမစ္ဆန္ဒ-ကိုမူလည်း။ "မေ၊ ငါ၏။ အဗ္ဘန္တရံ၊ ကိုယ်တွင်းသန္တာန်၌။ ကာမစ္ဆန္ဒော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ။ အဗ္ဘန္တရံ၊ ၌။ အသန္တံ၊ ထင်ရှားမရှိသော။ (အတော်ကြာအောင် မပြစ်ခြင်းကြောင့် ပြစ်စေ၊ မဂ်ဖြင့် ပယ်အပ်ပြီးသောကြောင့် ပြစ်စေ-မပြစ်သော။) ကာမစ္ဆန္ဒံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ "မေ၊ ၏။ အဗ္ဘန္တရံ၊ ၌။ ကာမစ္ဆန္ဒော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။" ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ။ ယထာ စ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်လည်း။ (သုဘနိမိတ်၌ မသင့်မလျော်နှလုံးသွင်းခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။) အနုပ္ပန္နဿ၊ မဖြစ်သေးသော။ ကာမစ္ဆန္ဒဿ၊ ၏။ ဥပ္ပာဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဉ္စ၊ ထို ကာမစ္ဆန္ဒ-ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ။ ယထာ စ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်လည်း။ (အသုဘနိမိတ်၌ သင့်လျော်အောင် နှလုံးသွင်းမှုကြောင့်လည်း။) ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်သော။ ကာမစ္ဆန္ဒဿ၊ ကာမစ္ဆန္ဒ-ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ [တဒင်္ဂ-ပဟာန် ဝိက္ခမ္ဘန-ပဟာန်ဖြင့် ပယ်ခြင်းကို ယူပါ။] တဉ္စ၊ ထို အကြောင်းကိုလည်း။ (ထို ကာမစ္ဆန္ဒ-ကို ပယ်ခြင်း၏

အကြောင်းကိုလည်း။) ပဇာနာတိ။ ယထာ စ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်လည်း။ (အကြင် အရိယမဂ်-ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။)ပဟီနဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော။ ကာမစ္ဆန္ဒဿ၊ ၏။ အာယတိं၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပာ-ဒေါ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ။ တဉ္စ၊ ထို အကြောင်းကိုလည်း။ (ထို ပယ်အပ်ပြီးသောကာမစ္ဆန္ဒ-၏ နောင်အခါမဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အရိယမဂ်ကိုလည်း။) ပဇာနာတိ။ [နောက်နိဝရဏ-တို့၌ ဤသို့ အပြည့် အစုံပေးပါ။ ထူးရာ၌သာ ရေးပါမည်။]

သန္တံ ဝါ အဗ္ဘန္တရံ ဗျာပါဒံ။ပ။ယထာ စ၊ ကြောင့်လည်း။ (ပဋိဃ-နိမိတ်၌ မသင့်မလျော် နှလုံးသွင်းခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။) အနုပ္ပန္နဿ ဗျာပါဒဿ ဥပ္ပာဒေါ ဟောတိ။ တံ စ၊ ကိုလည်း။ (ထိုဗျာပါ ဒ-၏ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း။)။ပ။ ယထာ စ၊ ကြောင့်လည်း။ (မေတ္တာ စေတောဝိမုတ္တိ-၌ သင့်လျော်အောင် နှလုံးသွင်းခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။)။ပ။ ပဟာနံ ဟောတိ။ တဉ္စ၊ ထို ဗျာပါဒ-ကို ပယ်ခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း။ပ။ယထာ စ၊ ကြောင့်လည်း။ (အကြင် အရိယမဂ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။)။ပ။အနုပ္ပာဒေါ ဟောတိ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ (ပယ်အပ်ပြီးသော ဗျာပါဒ-၏ နောင်အခါ မဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း။) ပဇာနာတိ။

သန္တံ ဝါ အဗ္ဘန္တရံ ထိနမိဒ္ဓံ။ပ။ယထာ စ၊ ကြောင့်လည်း။ (မသင့်မလျော် နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော အရုတိ, တန္ဒီ-စသော အကြင်အကြောင်း ကြောင့်လည်း။)။ပ။ ဥပ္ပာဒေါ ဟောတိ။ပ။ယထာ စ၊ ကြောင့်လည်း။ (သင့်လျော်အောင် နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော အာရမ္ဘဝတ်စသော အကြင်အကြောင်းကြောင့်လည်း။)။ ပ ။ပဟာနံ ဟောတိ။ ပ ။ယထာ စ၊ ကြောင့်လည်း။ (အကြင် အရိယမဂ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။) ။ပ။အနုပ္ပာဒေါ ဟောတိ။ပ။

သန္တံ ဝါ အဗ္ဘန္တရံ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ။ပ။ယထာ စ၊ ကြောင့်လည်း။(မသင့်မလျော် နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော စိတ်၏ မငြိမ်သက်ခြင်းဟူသော အကြင်အကြောင်းကြောင့်လည်း။) ။ပ။ဥပ္ပာဒေါ ဟောတိ။ပ။ယထာ စ၊ ကြောင့်လည်း။(သင့်လျော်အောင် နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော သမာဓိ ဟု ဆိုအပ်သော စိတ်၏ ငြိမ်းအေးခြင်းဟူသော အကြင်အကြောင်းကြောင့် လည်း။)။ပ။ပဟာနံ ဟောတိ။ပ။

သန္တံ ဝါ အဗ္ဗတ္တံ ဝိစိကိစ္ဆံ။ပ။ယထာ စ၊ ကြောင့်လည်း။ (မသင့်မလျော် နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဝိစိကိစ္ဆာဌာနီယဓမ္မ – ဟူသော အကြင် အကြောင်းကြောင့်လည်း။)။ပ။ဥပ္ပာဒေါ ဟောတိ။ပ။ယထာ စ၊ ကြောင့်လည်း။ (သင့်လျော်အောင် နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ကုသိုလ်တရားဟူသော အကြင်အကြောင်းကြောင့်လည်း။)။ပ။ပဟာနံ ဟောတိ။ပ။

ဣတိ အဗ္ဗတ္တံ ဝါ။ပ။ဓမ္မာ၊ သတ္တဝေါမဟုတ် အသက်မဟုတ်သော သဘောတရားတို့သည်သာ။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သတိ။ပ။နိဝရ-ဏေသု။ [ပေယျာလ–မြှုပ်ထားသော ပုဒ်တို့၏အနက်ကို အာနာပါနပဗ္ဗ အဆုံးနှားကို နည်းမှီးဆိုပါ။]

နိဝရဏပဗ္ဗံ၊ နိဝရဏကို ပြဆိုထုအပိုင်းသည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ဓမ္မာနုပဿနာ ခန္ဓပဗ္ဗ

၃၀၃။ ပုန စ။ပ။ပဋ္ဌသု၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ ဥပါဒါန်၏ အကြောင်းဖြစ်သော ခန္ဓာဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ဥပါဒါန်၏ အာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တရားအစုတို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ တရားအစုကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။ (ဟုတ္တာ) ဝိဟရတိ။ပ။ ဣတိ၊ ဤ တရားအပေါင်းသည်။ (ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောရှိသော ဤ တရားအပေါင်းသည်။) ရူပံ၊ ရူပ်တည်း။ ဣတိ၊ အဝိဇ္ဇာ, တဏှာ, ကမ္မ, အာဟာရ-ဟူသော ဤ အကြောင်းသည်။ ရူပဿ၊ ၏။ သမုဒယော၊ ကြွင်းသော အကြောင်းနှင့် ပေါင်းမိလတ်သော် ဖြစ်ကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤအဝိဇ္ဇာ, တဏှာ, ကမ္မ, အာဟာရ-အကြောင်းတို့၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ ရူပဿ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်ကြောင်းတည်း။ (ချုပ်ကြောင်းတည်း။)

ဣတိ၊ ဤတရားအပေါင်းသည်။ (ခံစားခြင်းသဘောရှိသော ဤတရား အပေါင်းသည်။) ဝေဒနာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ အဝိဇ္ဇာ,တဏှာ,ကမ္မ,ဖဿ–ဟူ သော ဤတရားအပေါင်းသည်။ ဝေဒနာယ၊ ၏။ သမုဒယော၊ တည်း။ ဣတိ၊ အဝိဇ္ဇာ,တဏှာ,ကမ္မ,ဖဿ–တို့၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ ဝေဒနာယ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ တည်း။

၁။ ယထာ စ။ပ။အနုပ္ပာဒေါ။ ။အဌကထာ၌ ဤဝါကျဝယ် ဆိုင်ရာမဂ်ကို အတိအကျ ဖွင့်ပြသော်လည်း နိဝရဏ ၅-ပါးကို မဂ်အားလုံးတပင် အပိုင်းအခြား အားဖြင့် ပယ်နိုင်သောကြောင့် "အရိယမဂ်" ဟု သာမည-ပေးလိုက်ပါသည်။

ဣတိ၊ ဣတိတရားအပေါင်းသည်။ (သိမှတ်ခြင်းသဘောရှိသော ဣတိတရား အပေါင်းသည်။)သည်ပ၊ တည်း။ [ဖြစ်ကြောင်း ချုပ်ကြောင်း ဝေဒနာနှင့် တူ၏။]။ပ။ ဣတိ၊ ဣတိတရားအပေါင်းသည်။ (စေ့ဆော်ပြုလုပ်ခြင်းသဘော ရှိသော ဣတိတရားအပေါင်းသည်။)သခ်ၨါရာ၊ တို့တည်း။[ဖြစ်ကြောင်း ချုပ် ကြောင်းတို့ ဝေဒနာနှင့်တူပြီ။]။ပ။

ဣတိ၊သည်။(သိခြင်းသဘောရှိသော ဣတိတရားအပေါင်းသည်။)ဝိညာဏ်၊ တည်း။ ဣတိ၊ အဝိဇ္ဇာ,တဏှာ,ကမ္မ,နာမရူပ-ဟူသော ဣတိတရားအပေါင်း သည်။ ဝိညာဏသ၊ ၏။ သမုဒယော၊ တည်း။ ဣတိ၊ အဝိဇ္ဇာ,တဏှာ,ကမ္မ, နာမရူပ-ဟူသော ဣတိအကြောင်းတို့၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ ဝိညာဏသ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဣသို့ အဖန်ဖန်ရှုလျက်နေ၏။ပ။ "ဓမ္မာ၊ သတ္တဝါမဟုတ် အသက်မဟုတ်သော နာမ်ရူပ်အစုတို့သည်သာ။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။"။ပ။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု။

ခန္ဓပဗ္ဗံ၊ ခန္ဓာကိုပြဆိုရာအပိုင်းသည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ဓမ္မာနုပဿနာ အာယတနပဗ္ဗ

(၃၇၄)။ ပုန စ။ပ။ ဆသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဗ္ဗတ္တိကဗဟိရေသု၊ ကိုယ်တွင်းသန္တာန် ကိုယ်ပသန္တာန်၌ဖြစ်ကုန်သော။ အာယတနေသု၊ အာယ- တန-မည်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ ရုပ်တရား နာမ်တရားတို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ ရုပ်တရား နာမ်တရား-ဟု အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်။ (ဟုတ္တာ)ဝိဟရတိ။ပ။

စက္ခုဉ္စ၊ စက္ခုပသာဒ-ရုပ်ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ (ဟုတ်မှန်သောသဘောအားဖြင့် ခွဲခွဲခြားခြား သိ၏။) ရူပေ စ၊ ဗဟိဒ္ဓ- ရူပါရုံတို့ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ။ တဒုဘယံ၊ စက္ခုပသာဒ-နှင့် ရူပါရုံ ထိုနှစ် ပါးစုံကို။ ပဋိစ္စ၊ စဲ့၍။ (အကြောင်းပြု၍။) ယဉ္စ သံယောဇနံ၊ အကြင် ဆယ် ပါးသော သံယောဇဉ်သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ တဉ္စ၊ ထို ဆယ်ပါးသော သံယောဇဉ်ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ။ ယထာ စ၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့် လည်း။ (အကြင်ဣဋ္ဌာရုံ, အနိဋ္ဌာရုံ- အစရှိသည်တို့၌ မသင့်မလျော် နှလုံး သွင်းခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။)အနုပ္ပန္နဿ၊ မဖြစ်သေးသော။ သံယောဇနဿ၊ ဆယ်ပါးသော သံယောဇဉ်၏။ ဥပ္ပာဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ။ တဉ္စ၊ ထို အကြောင်းကိုလည်း။ (ထို သံယောဇဉ် ဆယ်ပါး ဖြစ်

ခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း။)၊ ပဇာနာတိ။ ယထာ စ၊ ကြောင့်လည်း။ (ဣဒ္ဓိဗာရုံ အနိဋ္ဌာရုံတို့၌ သင့်လျော်အောင် နှလုံးသွင်းခြင်းဟူသော အကြင် အကြောင်းကြောင့်လည်း။) ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်သော။ (မဂ်ဖြင့် မပယ်အပ် သေး သော်ကြောင့်ဖြစ်စေ၊မပြတ်မလပ်ဖြစ်ခြင်း၏အစွမ်းကြောင့်ဖြစ်စေဖြစ်သော။) သံယောဇနဿ၊ ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ဟော်တိ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ (ထို ဖြစ်သော သံယောဇဉ်ကို ပယ်ခြင်း၏အကြောင်းကိုလည်း။)ပဇာနာတိ။ ယထာ စ၊ အကြင် အရိယမဂ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ပဟီနဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော သံယောဇနဿ၊ ၏။ အာယတိं၊ ဌ။ အနုပ္ပာဒေါ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ (ထို ပယ်အပ်ပြီးသော သံယောဇဉ် ၏ နောင်အခါ မဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း။) ပဇာနာတိ။

[အမှာ။ ။နောက်နောက်, ဝါကျမျာ၃ဌ် ဤနည်းမှီ၍ဆိုပါ။, , မနဉ္စ၊ ဘဝင်စိတ်ကိုလည်း။ ဓမ္မေ စ၊ ဓမ္မာရုံတို့ကိုလည်း။– ဟုဆိုပါ။]

အာယတန ပဗ္ဗံ၊ အာယတနကို ပြဆိုရာ အပိုင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ဓမ္မာနုပဿနာ ဗောဇ္ဈင်ပဗ္ဗ

၃၀၅။ ပုန စ။ပ။ သတ္တသု၊ ကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေသု၊ ဗောဇ္ဈင်-မည်ကုန်သော။ (သစ္စာလေးပါးကို သိကြောင်း တရားအပေါင်း၏ အစိတ် အပိုင်းဖြစ်ကုန်သော။) ဓမ္မေသု၊ 'နာမ်တရားတို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ(ဟုတ္တာ)ဝိဟ-ရတိ။ပ။

အဗ္ဘတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသော။ (ရခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော။) [ရရှိနေသော–ဟူလို။] သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်ံ ဝါ၊ သတိ သမ္ဗောဇ္ဈင်ကိုမူလည်း။။ "မေ၊ ဝါ၏။ အဗ္ဘတ္တံ၊ ကိုယ်တွင်းသန္တာန်၌။ သတိ-သမ္ဗောဇ္ဈင်ော်၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိနေ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ။ အဗ္ဘတ္တံ၊ ၌။ အသန္တံ၊ သော။ (မရခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့် ထင်ရှားမရှိသော။) သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်ံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ "မေ၊ ၏။ အဗ္ဘတ္တံ၊ ၌။ သတိသမ္ဗော-ဇ္ဈင်ော်၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။" ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ။

ယထာ စ၊ ကြောင့်လည်း။ (အကြင် ယောနိသောမနသိကာရ–ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။) ။ပ။ ဥပ္ပာဒေါ ဟောတိ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ (ထို မဖြစ်သေးသော သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း။) ပဇာနာတိ။ ယထာ စ၊ ကြောင့်လည်း။ (အကြင် အရဟတ္တ–မဂ်ဟူသော

အကြောင်းကြောင့်လည်း။) ဥပဓိနှင့်သာ၊ ဧသော။ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂသာ၊ ကို။ ဘာဝနာယ၊ ဖြစ်စေခြင်း၏။ ဝါ၊ တိုးပွားစေခြင်း၏။ ပါရိပူရိ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ။ တဗ္ဗ၊ ကိုလည်း။ (ထိုဖြစ်ပြီးသော သတိ-သမ္ဗောဇ္ဈင်ကို တိုးပွားစေခြင်း၏ ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စုံဖို့ရန် အကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ။ပ။ [နောက်ဝါကျတို့၌ အနက်လွယ်ပြီ။]

ဗောဇ္ဈင်္ဂပဗ္ဗံ၊ ဗောဇ္ဈင်ကိုပြဆိုရာအပိုင်းသည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး၏။

ဓမ္မာနုပဿနာ သစ္စပဗ္ဗ

၃၀၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စ၊ တဖန်လည်း။ အပရံ၊ တမျိုးသော ဓမ္မာနုပဿနာကား။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စတူသု၊ ကုန်သော။ အရိယသစ္စေသု၊ အရိယသစ္စာမည်ကုန်သော။ (အရိယာတို့ ထိုးတွင်းရှိသိထိုက်သော အမှန်သဘောဖြစ်ကုန်သော။) ဓမ္မေသု၊ ရုပ်တရား နာမ်တရားတို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ (ဟုတ္တာ)ဝိဟရတိ။ပ။

"ဣဒံ၊ ဤတရားကြည့်ထား တော်ဘုရား-တရားသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခတည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ အကြင်အကြင် ထင်ရှားဖြစ်သည့်အတိုင်း။ ဝါ၊ မဖေါက်မပြန် ဟုတ်မှန်စွာ။ ပဇာနာတိ။ "အယံ၊ ဤတရားသည်။ ဒုက္ခ-သမุဒယော၊ ကြွင်းသောအကြောင်းနှင့် ပေါင်းမိလတ်သော် ဒုက္ခ၏ဖြစ်ကြောင်းတည်း။"။ပ။ "အယံ၊ ဤ နိုဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ ချုပ်ကြောင်းတည်း။"ပ။ "အယံ၊ ဤ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး မြတ်တရားသည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိုဗ္ဗာန်သို့ အာရုံပြုသောအားဖြင့် သွားတတ်သော။ ဝါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိုဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ။

ပဌမဘာဏဝါရော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ဒုက္ခသစ္စ နိဒ္ဒေသ

၃၀၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာဟူသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဇာတိပိ၊ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကြောင်းတည်း။ ဇရာပိ၊ အိုရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ တည်း။ မရဏမ္ပိ၊ သေရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ တည်း။ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမ-

နဿုပါယာသာပိ၊ ဝမ်းနည်းရခြင်း, ငိုကြွေးရခြင်း,ကိုယ်ဆင်းရဲရခြင်း,စိတ်-ဆင်းရဲရခြင်း, ပြင်းစွာပူပန်ရခြင်းတို့သည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကြောင်းတို့တည်း။ အပ္ပိယေဟိ၊ မချစ်အပ် မနှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါသခင်ရှိ-တို့နှင့်။ သမ္ပယောဂေါပိ၊ အတူမကွဲ ယှဉ်တွဲရခြင်းသည်လည်း။ (တွေ့ဆုံ ပေါင်းသင်းရခြင်းသည်လည်း။) ဒုက္ခောတည်း။ ပိယေဟိ၊ ချစ်အပ် နှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါသခင်ရှိ-တို့နှင့်။ ဝိပ္ပယောဂေါပိ၊ အစဉ်အမြဲ မယှဉ်တွဲရခြင်းသည်လည်း။ (ကွေကွင်း ခွဲခွာရခြင်းသည်လည်း။) ဒုက္ခောတည်း။

ယံ (ယေန)၊အကြင် လောဘတရားဖြင့်။[ကရိုဏ်းအနက်၌ ပထမာဝိဘတ်သက်။] ဣစ္ဆံ၊ မရနိုင်သော ဝတ္ထုကို (အရာကို) အလိုရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နလဘတိ၊ မရ။ တမ္ပိ၊ ထို့မရနိုင်သောဝတ္ထုကို အလိုရှိကြောင်းလောဘသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကြောင်းပေတည်း။ (တနည်း) ယမ္ပိစ္ဆံ၊ အကြင် အလိုကိုလည်း။ နလဘတိ၊ မရ။ တမ္ပိ၊ ထို မရအပ်သော အလိုသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ တည်း။ (တနည်း) ဣစ္ဆံ၊ အလိုရှိအပ်သောဝတ္ထုကို။ ယမ္ပိ နလဘတိ၊ အကြင်လည်း မရ။ တမ္ပိ၊ ထို အလိုရှိအပ်သောဝတ္ထုကို မရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ တည်း။ [ပုဒ်စဉ် ၃၉၇-၌ အဋ္ဌကထာ ဋီကာ-အဖွင့်ကို ကြည့်၍ အနက်ပေးပါသည်။] သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါန်၏အာရုံဖြစ်သော လောကီခန္ဓာတို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ တို့တည်း။

၃၀၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇာတိ၊ ဇာတိ-ဟူသည်။ ကတမာ စ၊ အဘယ်နည်း။ [ဇာတိပိ ဒုက္ခာ-၌ ဇာတိ-ဟူသည် အဘယ်နည်း-ဟူလို။] တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ ထိုထိုသတ္တဝါတို့သည်။ (ဇာတိ-ဝယ် ဖြစ်ခြင်းကြီယာ-၌ စပ်။) ဝါ၊ ထိုထို သတ္တဝါတို့၏။ တမှိ တမှိ သတ္တနိကာယေ၊ ထိုထို သတ္တဝါအပေါင်း၌။ ယာ ဇာတိ၊ အကြင် ဖြစ်ခြင်းသည်။ (ယာ) သဉ္ဇာတိ၊ အကြင် ကောင်းစွာဖြစ်ခြင်းသည်။ [အဋ္ဌကထာ-နည်း။] (တနည်း) ယာ ဇာတိ၊ အကြင် အာယတန-မစုံခင် ဖြစ်ခြင်းသည်။ (ယာ) သဉ္ဇာတိ၊ အကြင် အာယတန-ပြည့်စုံသော ဖြစ်ခြင်းသည်။ [ဋီကာ-နည်း။] (ယာ) ဩက္ကန္တိ၊ အကြင် သက်ရောက်ခြင်းသဘောသည်။ [ဥခွံအတွင်း သားအိမ်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်သကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဤပုဒ်ဖြင့် အဏ္ဍဇ, ဇလာဗုဇ-သတ္တဝါတို့၏ ဇာတိကိုရည်ရွယ်သည်။] (ယာ) အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ အကြင် အထင်အရှားဖြစ်ခြင်းသည်။ [သံသေဒဇ, ဩပပါတိက-သတ္တဝါတို့ကို ရည်ရွယ်သည်။] ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏။ (ယော) ပါတုဘာဝေါ၊ အကြင် ထင်ရှား

ဖြစ်ခြင်းသည်။ အာယတနာနှင့်၊ အာယတနတို့ကို။ (ယော) ပဋိလာဘော၊ အကြောင်းရခြင်းသည်။ (အတ္ထိ။) ဘိက္ခဝေ။ အယံ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသော သဘောကို။ ဇာတိ၊ ဇာတိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ [ဇာတိ-စသော ၄-ပုဒ်ဖြင့် သမ္ဗုတိသဘောကို မိန့်တော်မူသည်။ ခန္ဓာနှင့် ပါတုဘာဝေါ၊ အာယတနနှင့် ပဋိလာဘော-ဖြင့် ပရမတ္ထသဘောကို မိန့်တော်မူသည်။]

☰ ၃၇၉။ ဘိက္ခဝေ။ ဇရာ၊ ဟူသည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ တမှိ တမှိ သတ္တနိကာယေ၊ ၌။ ယာ ဇရာ၊ အကြင် ဆွေးမြေ့ယိုယွင်း အိုမင်းခြင်းသည်။ (ယာ) ဇီရဏတာ၊ အကြင် ဆွေးမြေ့ယိုယွင်း အိုမင်းခြင်း အခြင်းအရာသည်။ ဝါ၊ အကြင် ဆွေးမြေ့ယိုယွင်း အိုမင်းသူ၏ အမှုအရာသည်။ (ယံ) ခဏ္ဍိစ္စံ၊ အကြင် ကျိုးသော သွားရှိသူ၏ အဖြစ်သည်။ (ယံ) ပါလိစ္စံ၊ အကြင် ဖြူသောဆံပင်ရှိသူ၏ အဖြစ်သည်။ (ယာ) ဝလိတ္တစတာ၊ အကြင် တွန့်သောအရေရှိသူ၏ အဖြစ်သည်။ [ဋီကာနည်း။](တနည်း)(ယာ)ဝလိတ္တစတာ၊ အကြင် အရေ၌ အတွန့်ရှိသူ၏ အဖြစ်သည်။ [အဋ္ဌကထာနည်း။] အာယုနော၊ အသက်၏။ (ယာ) သံဟာနိ၊ အကြင် ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ စက္ခု-စသား ငါးပါးသော ဣန္ဒြေတို့၏။ (ယော) ပရိပါကော၊ အကြင် ရင့်ကျက်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ။) ဘိက္ခဝေ။ **အယံ**၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသော သဘောကို။ ဇရာ၊ ဇရာ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။

၃၈၀။ ကတမာ စ။ပ။တမှာ တမှာ သတ္တနိကာယာ၊ မှ။ ယာ စုတိ၊ အကြင် ရွှေ့လျောခြင်းသည်။ (ယာ) စဝနတာ၊ အကြင် ရွှေ့လျောခြင်း အခြင်းအရာသည်။ ဝါ၊ အကြင် ရွှေ့လျောသူ၏အမှုအရာသည်။ (ယော) ဘေဒေါ၊ အကြင် ပျက်ခြင်းသည်။ (ယံ) အန္တရဓာနံ၊ အကြင် ပျောက်ကွယ်ခြင်းသည်။(ယော) မစ္စု၊ အကြင်သေခြင်းသည်၊ (ယံ) မရဏံ၊ အကြင် အသက်ကိုစွန့်ခြင်းသည်။ [ဋီကာနည်း။] (တနည်း) (ယံ) မစ္စုမရဏံ၊ အကြင် သေခြင်းဟူသော မရဏသည်၊ (အကြင် သေခြင်းဟုဆိုအပ်သော တဘဝ၌ အကျုံးဝင်သော ဇီဝိတိန္ဒြေ၏ ပြတ်ခြင်းသည်။) [အဋ္ဌကထာနည်း။] (ယာ) ကာလကိရိယာ၊ အကြင် သေချိန်ကိုပြုခြင်းသည်။ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏။ (ယော) ဘေဒေါ၊ အကြင် ပျက်ခြင်းသည်။ ကဠေဝရဿ၊ ကိုယ်ကောင်ကို။ (ယော) နိက္ခေပေါ၊ အကြင် ပစ်ချရခြင်းသည်။ ဇီဝိတိန္ဒြိယဿ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ (ယော) ဥပစ္ဆေဒေါ၊ အကြင် ပြတ်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ။) ဘိက္ခဝေ။ **အယံ**၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသော သဘောကို။ မရဏံ၊ မရဏ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။

၃၉၁။ ကတမော စ။ပ။အညတရညတရေန၊ အမှတ်မထား ,တပါး ပါးသော။ ဗျသနေန၊ ပျက်စီးခြင်းသည်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြင်းစွာ အစဉ်လိုက်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အညတရညတရေန၊ သော။ ဒုက္ခမမ္မေန၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်းသည်။ [ဓမ္မ-သဒ္ဒါ ဟေတု-၏ ပရိယာယ်။] ဖုဋ္ဌာ၊ တွေ့ထိနှိပ်စက်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ယော သောကော၊ အကြင် ဝမ်းနည်းခြင်းသည်။ (ယာ) သောစနာ၊ အကြင် ဝမ်းနည်းခြင်း ဟူသော အခြင်းအရာသည်။ (ယံ) သောစိတတ္တံ၊ အကြင် ဝမ်းနည်းသောပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်သည်။ ဝါ၊ အကြင် ဝမ်းနည်းသော အဖြစ်သည်။ (ယော) အန္တောသောကော၊ အကြင် ကိုယ်တွင်း၌ ဝမ်းနည်းခြင်းသည်။' (ယော) အန္တောပရိသောကော၊ အကြင် ,ကိုယ်တွင်း၌ ထက်ဝန်းကျင်ဝမ်းနည်းခြင်းသည်။ (အတ္ထိ) ဘိက္ခဝေ။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော သတောကို။ သောကော၊ သောက-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။

၃၉၂။ ကတမော စ။ပ။ဖုဋ္ဌာ၊ ၏။ ယော အာဃာတော၊ အကြင် ညှဉ်းပြ၍ ညှဉ်းပြ၍ ငိုကြွေးကြောင်း အသံသည်။ (ယော) ပရိဒေဝေါ၊ အကြင် ထိုထိုဂုဏ်ကို ပြောဆို၍ ,ပြောဆို၍ ငိုကြွေးကြောင်းအသံသည်။ (ယာ) အာဃာတနာ၊ အကြင် ညှဉ်းပြ၍ ညှဉ်းပြ၍ ငိုကြွေးခြင်းဟူသော အခြင်းအရာသည်။ (ယာ) ပရိဒေဝနာ၊ အကြင် ထိုထိုဂုဏ်ကို ပြောဆို၍ ,ပြောဆို၍ ငိုကြွေးခြင်းဟူသော အခြင်းအရာသည်။ (ယံ) အာဃာတိ-တတ္တံ၊ အကြင် ညှဉ်းပြ၍ ညှဉ်းပြ၍ ငိုကြွေးသောပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်သည်။ (ယံ) ပရိဒေဝိတတ္တံ၊ အကြင် ထိုထိုဂုဏ်ကို ,ပြောဆို၍ ,ပြောဆို၍ ငိုကြွေး သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်သည်။ (အတ္ထိ။) ဘိက္ခဝေ။ အယံ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသော သတောကို။ ပရိဒေဝေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။

၃၉၃။ ကတမဉ္စ။ပ။ကာယိကံ၊ ကာယပသာဒ-ဟူသော မြီရောရှိသော။ [နိဿယဘူတော ကာယော တေသ အတ္ထိတိ ,ကာယိကံ။] ဝါ၊ ကိုယ်၌ ဖြစ်သော။ ယံ ဒုက္ခံ၊ အကြင်ဒုက္ခ-သည်။ (အကြင် သည်းမခံအပ် သည်းမခံ နိုင်သော သတောသည်။) ကာယိကံ၊ သော။ (ယံ) အသာတံ၊ အကြင် မသာယာအပ်သော သတောသည်။ ဝါ၊ အကြင် သာယာတတ်သော သုခ၏ ဆန့်ကျင်တက် သတောသည်။ ,ကာယသမ္ဖဿ၏၊ ကာယဒွါရ၌ ဖြစ် သော သမ္ဖဿ-ကြောင့် ,ဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ- သော။ အသာတံ၊ သော့။ (ယံ) ဝေဒယိတံ၊ အကြင် ခံစားတတ်သော သတောသည်။ (အတ္ထိ။) ဘိက္ခဝေ။ အယံ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသော သတောကို။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။

၃၉၄။ ကတမဉ္စ။ပ။စေတ်သိက်ံ၊ စိတ်၌ဖြစ်သော။ ယံ ဒုက္ခံ၊ သည်။ စေတသိက်၊ သော။ (ယံ) အသာတံ၊ သည်။ မနောသမ္ဖဿဇံ၊ စိတ်၌ဖြစ်သော သမ္ဖဿ-ကြောင့် ဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ၊ သော။ အသာတံ၊ သော။ (ယံ) ဝေဒယိတံ၊ သည်။ (အတ္ထိ။)။ပ။

၃၉၅။ ကတမော စ။ပ။ဒုက္ခဝေဒနာ၊ သည်။ ဖုဋ္ဌဿ၊ ၏။ ယော အာယာသော၊ အကြင် စိတ်၏ပင်ပန်းခြင်းသည်။ (ယော) ဥပါယာသော၊ အကြင် စိတ်၏လွန်စွာပင်ပန်းခြင်းသည်။ (ယံ) အာယာသိတတ္တံ၊ အကြင် စိတ်ပင်ပန်းခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်သည်။ (ယံ) ဥပါယာသိတတ္တံ၊ အကြင် စိတ်၏ လွန်စွာပင်ပန်းခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်သည်။ (အတ္ထိ။)။ပ။

💬 ၃၉၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပ္ပိယေဟိ၊ မချစ်မနှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါ သင်္ခါရ-တို့နှင့်။ သမ္ပယောဂေါ၊ အတူမပ်ကဲ့ ယှဉ်တွဲရခြင်းဟူသော။ (ပေါင်းသင်း နေထိုင်ရခြင်းဟူသော။) ဝါ၊ ပေါင်းသင်းနေထိုင်ရခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော။ ဒုက္ခော၊ ဒုက္ခဟူသည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ ဣဓ၊ ဤ လောကဌ်။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝါ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနိဋ္ဌာ၊ အလိုမရှိအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ မရှာမှီးအပ်ကုန်သော။ အကန္တာ၊ စိတ်၌ မဝင်မရောက်ကုန်သော။ (စိတ်မဝင်စား ကုန်သော။) (တနည်း) အကန္တာ၊ မနှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ အမနာပါ၊ စိတ်ဖြင့် မရောက်အပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ မမြတ်နိုးအပ်ကုန်သော။ (တနည်း) အမနာပါ၊ စိတ်ကို မတိုးပွားစေတတ်ကုန်သော။ ယေ, ဧတ ရူပါ၊ အကြင် ရူပါရုံတို့သည် လည်းကောင်း။ ။ပ။ (ယေ တေ) ဓမ္မာ၊ အကြင် ဓမ္မာရုံတို့သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ရှိကုန်၏။

ဝါ ပန၊ သည်သာမက-သေး။ အဿ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အနုတ္ထကာမာ၊ ကြီးပွားခြင်း၏ဆန္ဒကျင်ဘက် ပျက်စီးခြင်းကိုလိုလားကုန်သော။ ဝါ၊ မကြီးပွားခြင်းကို လိုလားကုန်သော။ အဟိတကာမာ၊ စီးပွားမဲ့ကိုလိုလားကုန်သော။ ဝါ၊ စီးပွားကို မလိုလားကုန်သော။ အဖာသုကကာမာ၊ မချမ်းသာခြင်းကို လိုလားကုန်သော။ ဝါ၊ ချမ်းသာခြင်းကို မလိုလားကုန်သော။ အယောဂက္ခေမကာမာ၊ ယောဂလေးပါးတို့ဖြင့် ဘေးတို့၏ကုန်ရာနိမ္ဗာန်ကို မလိုလားကုန်သော။ ဝါ၊ ယောဂလေးပါးတို့ဖြင့် ဘေးတို့၏မကုန်ခြင်းကို လိုလားကုန်သော။ ယေ တေ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိကုန်၏။

တေဟိ၊ ထို သတ္တဝါသင်္ခါရ-တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူ။ ယာ သင်္ဂတိ၊ အကြင် သွားရှိပေါင်းဆုံခြင်းသည်။ (ယော) သမာဂမော၊ အကြင် လာသူတို့နှင့်

ပေါင်းဆုံခြင်းသည်။ (ယံ)သမောဓာနံ၊ အကြင် ထိုင်ခြင်းရပ်ခြင်း-စသော ဣရိယာပုထ်တို့၌ ပေါင်းဆုံခြင်းသည်။ (ယော) မိသိတာဝေါ၊ အကြင် အလုံးစုံသောကိစ္စတို့၌ ရောနှောသည်၏အဖြစ်သည်။ (အတ္ထိ။) အယံ၊ ဤသို့ ပေါင်းဆုံရခြင်း စသည်ကို။ အပ္ပိယေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမ္ပယောဂေါ၊ သော။ ဒုက္ခော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။

၃၉၃။ ပိယေဟိ၊ ချစ်အပ် နှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရ-တို့နှင့်။ ဝိပ္ပယောဂေါ၊ ကွေကွင်းရခြင်းဟူသော။ ဝါ၊ ကွေကွင်းရခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ဒုက္ခော၊ ဒုက္ခဟူသည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ ဣဓ၊ ၌။ အဿ၊ ၏။ ဝါ၊ သည်။ ဣဋ္ဌာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ရှာမှီးအပ်ကုန်သော။ ကန္တာ၊ စိတ်၌ ဝင်ရောက်ကုန်သော။ (တနည်း) ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ စိတ်ဖြင့်ရောက်အပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော။ (တနည်း) မနာပါ၊ စိတ်ကို တိုးပွားစေတတ်ကုန်သော။ ယေ တေ ရူပါ၊ တို့သည်လည်ကောင်း။ပ။ ဟောန္တိ။

ဝါ ပန၊ သေး။ အဿ၊ ၏။ အတ္ထကာမာ၊ ကြီးပွားခြင်းကို လိုလားကုန်သော။ ဟိတကာမာ၊ စီးပွားကိုလိုလားကုန်သော။ ဖာသုကကာမာ၊ ချမ်းသာကိုလိုလားကုန်သော။ ယောဂက္ခေမကာမာ၊ ယောဂ-လေးပါးတို့ဖြင့် ဘေးတို့၏ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်ကို လိုလားကုန်သော။ ဝါ၊ ယောဂ-လေးပါးတို့ဖြင့် ဘေးတို့၏ကုန်ခြင်းကို လိုလားကုန်သော။ မာတာ ဝါ၊ အမိသော်လည်း ဖြစ်သော။ ပိတာ ဝါ၊ အဖ-သော်လည်းဖြစ်သော။ ဘာတာ ဝါ၊ ညီအစ်ကိုသော်လည်းဖြစ်သော။ ဘဂိနီ ဝါ၊ အမ နှမ-သော်လည်းဖြစ်သော။ မိတ္တာ ဝါ၊ မိတ်ဆွေသော်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အမစ္စာ ဝါ၊ ထိုထိုပြုဖွယ်ကိစ္စတို့၌ တကွဖြစ်ဖက် အဖော်သော်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဉာတိ ဝါ၊ ဆွေမျိုးသော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သာလောဟိတာ ဝါ၊ သွေးသားစပ်သူသော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ [သစ္စ-ဝိဘင်းအတိုင်း ပေးလိုက်ပါသည်။ ဤပါဠိတော်၌-ဉာတိသာလောဟိတာ ဝါ၊ ဆွေမျိုး သွေးသားစပ်သူသော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။-ဟု သမာသ်ရှိ၏။] ယေ တေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဟောန္တိ။

တေဟိ၊ ထိုသတ္တဝါ သင်္ခါရ-တို့နှင့်။ ယာ အသင်္ဂတိ၊ အကြင် သွားခြင်းမပေါင်းဆုံရခြင်းသည်။ (ယော) အသမာဂမော၊ အကြင် လာသူတို့နှင့် မပေါင်းဆုံရခြင်းသည်။ (ယံ)အသမောဓာနံ၊ အကြင်ရပ်ခြင်း ထိုင်ခြင်း-အစရှိသော ဣရိယာပုထ်တို့၌ မပေါင်းဆုံရခြင်းသည်။ (ယော) အမိသိ-

ဘာဝေါ၊ အကြင် အလုံးစုံသောကိစ္စတို့၌ မရောနှောသည်၏အဖြစ်သည်။ (မရောနှောရခြင်းသည်။ အတ္ထိ။) အယံ၊ ဤ မပေါင်းဆုံရခြင်း-စသည်ကို။ ပိယေဟိ၊ တို့နှင့်။ ဝိပ္ပယောဂေါ၊ သော။ ဒုက္ခော၊ ဟူ၏။ ဝုစ္စတိ။

၃၃၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယမ္ပိစ္ဆံ နု လဘတိ တမ္ပိ ဒုက္ခံ၊ ယမ္ပိစ္ဆံ နု လဘတိ တမ္ပိ ဒုက္ခ-ဟူသည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ။ ဇာတိဓမ္မာနံ၊ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်း သဘောရှိကုန်သော။ [ဓမ္မ-သဒ္ဒါ သဘာဝ-ဝါစက။] သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဧवं၊ ဤသို့။ ဣစ္ဆာ၊ အလိုသည်။ ဝါ၊ လိုလား တောင့်တတတ်သော တဏှာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ (ကိံ၊ အဘယ် သို့ဖြစ်သနည်း။) "မယံ၊ တို့သည်။ ဇာတိဓမ္မာ၊ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်း သဘော ရှိကုန်သည်။ နု အသာမ၊ မဖြစ်ကြပါမူ။ အဟောဝတ၊ ချေ့.... ကောင်းလေစု။ (ကောင်းမှာပဲနော်။) နော၊ ငါတို့၏ (အထံသို့)။ ဇာတိ စ၊ ပဋိသန္ဓေ နေရခြင်းသည်လည်း။ နု အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ မလာပါမူ။ (အဟော) ဝတ၊ စု။" ဣတိ၊ ဤသို့ လိုလားတောင့်တမှု ဖြစ်ရာ၏။ ဧवं၊ ဤ ဇာတိ သဘောမရှိခြင်း, ဇာတိ၏မလာခြင်းကို။ ဣစ္ဆာယ၊ လိုလားတောင့်တခြင်း ဖြင့်။ နု ခေါ ပတ္ထေတု၊ မရောက်အပ် မရောက်နိုင်။ ဝါ၊ မရအပ် မရနိုင်။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤ ဇာတိသဘောမရှိခြင်း ဇာတိ၏ မလာခြင်းကို တောင့်တမှု သည်လည်း။ ယမ္ပိစ္ဆံ နု လဘတိ တမ္ပိ ဒုက္ခံ၊ ယမ္ပိစ္ဆံ နု လဘတိ တမ္ပိ ဒုက္ခ-မည်၏။ ဇရာဓမ္မာနံ၊ အိုရခြင်းသဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ပ။ ဗျာဓိဓမ္မာနံ၊ မကျန်းမမာ ဖျားနာရခြင်း သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ပ။မရဏဓမ္မာနံ၊ သေရခြင်းသဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ပ။

သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသဓမ္မာနံ၊ ဝမ်းနည်းရခြင်း, ငိုကြွေးရခြင်း, ကိုယ်ဆင်းရဲရခြင်း, စိတ်ဆင်းရဲရခြင်း, ပြင်းစွာပူပန်ရခြင်း-သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဧवं ဣစ္ဆာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ (ကိံ။) "မယံ၊ တို့သည်။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ ရှိကုန်သည်။ နု အသာမ၊ မဖြစ်ကြပါမူ။ အဟော ဝတ၊ စု။ နော၊ တို့၏ (အထံသို့)။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ စ၊ ဝမ်းနည်းရခြင်း, ငိုကြွေးရခြင်း, ကိုယ်ဆင်းရဲရခြင်း, စိတ်ဆင်းရဲရခြင်း, ပြင်းစွာပူပန်ရခြင်း-တို့သည်လည်း။ နု အာဂစ္ဆေယ္ယုံ၊ မလာပါကုန်မူ။ (အဟော) ဝတ၊ စု။" ဣတိ၊ ဤသို့ လိုလားတောင့်တမှု ဖြစ်ရာ၏။ ဧवं၊ ဤ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ဥပါယာသ-သဘောမရှိခြင်း, သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ဥပါယာသ-တို့၏ မလာခြင်းကို။ ဣစ္ဆာယ၊ ဖြင့်။

နှ ခေါ် ပတ္တာပ္ပံ၊ နိုင်။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ဥပါယာသ-သဘောမရှိခြင်း, သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ဥပါ-ယာသ-တို့၏ မလာခြင်းကို တောင့်တမှုသည်လည်း။ ယမ္ပိစ္ဆံ နှ လာတိ တမ္ပိ ဒုက္ခံ၊ ယမ္ပိစ္ဆံ နှ လာတိ တမ္ပိ ဒုက္ခ-မည်၏။

(၅) ၃၉၉။ ဘိက္ခဝေ။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့်။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ-ဖြစ်ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခ-တို့ဟူသည်။ ကတမေ စ၊ အဘိယပ်တို့နည်း။ သေယျထိဒံ၊ ထို ပဉ္စဥပါ-ဒါနက္ခန္ဓာ-ဟူသည် အဘယ်နည်း။ ရူပုပ္ပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ရူပုပါဒါနက္ခန္ဓာ လည်းကောင်း။ (ရူပ်ဟူသော ဥပါဒါန်၏ အာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာလည်း ကောင်း။)။ပ။ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓော၊လည်းကောင်းတည်း။ ဣမေ၊ ဤခန္ဓာ တို့ကို။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ် ပြီးသော ဇာတိ-အစရှိသည်ကို။ ဒုက္ခံ၊ သော။ အရိယသစ္စံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

သမုဒယသစ္စ နိဒ္ဒေသ

၄၀၀။ ဘိက္ခဝေ။ ဒုက္ခသမုဒယံ၊ သော။ အရိယသစ္စံ၊ ဟူသည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ယာယံ တဏှာ၊ အ-ကြင်တဏှာသည်။ ပေါနောဘဝိကာ၊ တုဖန် ဘဝကိုပြုခြင်း အလေ့ရှိ၏။ နန္ဒိရာဂသဟဂတာ၊ နှစ်သက်တတ် တပ်မက်တတ်သော ရာဂ-နှင့်တကွ အနက်အားဖြင့် တဏှာတည်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။ [တဏှာ-အရ လောဘ၊ ရာဂ-အရလည်း လောဘ ဤသို့ အရတူသောကြောင့် "ရာဂ-နှင့် အနက်တူ၏"ဟု ဆိုသည်။] (တနည်း) နန္ဒိရာဂ သဟဂတာ၊ နှစ်သက်ခြင်း တပ်မက်ခြင်း သဘောနှင့် တကွဖြစ်၏။ [တဏှာဖြစ်လျှင် နှစ်သက်ခြင်းသဘော တပ်မက်ခြင်းသဘော ပါလာ၏၊-ဟူလို။] တတြတတြာဘိနန္ဒိနီ၊ ထိုထိုအတ္တဘောဝ၏ ဖြစ်ရာဘဝ၌ အလွန် နှစ်သက်တတ်၏။ (တနည်း) တတြတတြာ ဘိနန္ဒိနီ၊ ရူပ, သဒ္ဒ-စသော အာရုံတို့တွင် ထိုထိုအာရုံ၌ လွန်စွာနှစ်သက်တတ်၏။ သေယျထိဒံ၊ ထို တဏှာ ဟူသည် အဘယ်နည်း။ ကာမတဏှာ၊ ဝါးဖြာအာရုံ, ကာမဂုဏ်၌ တပ် မက်တတ်သော တဏှာလည်းကောင်း။ ဘဝတဏှာ၊ ကာမ ရူပ အရူပ ဘဝ-၌ တပ်မက်တတ်သော တဏှာလည်းကောင်း။ ဝိဘဝတဏှာ၊ အတ္တ သည် အဖြစ်မမြဲ သေလျှင် ပြတ်စဲ၏ဟု ယူဆတတ်သော ဥစ္ဆေဒ-ဒိဋ္ဌိ၌ ဖြစ်သော တဏှာလည်းကောင်းတည်း။

ပန၊ ဆက်ဦးအုံ့။ ဘိက္ခဝေ။ သာ သော တဏှာ၊ ထိုတဏှာသည်။ (ပေါ်နော ဘဝိကာ နန္ဒီရာဂ သဟဂတာ–စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်သော ထိုကဲ့သို့ သော ဤတဏှာသည်။) ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ [ထိုတဏှာသည် တကယ်လို့ ဖြစ်မည်ဆိုလျှင် ဘယ်မှာ ဖြစ်သနည်း၊–ဟူလို။] နိဝိသမာနာ၊ သက်ဝင်တည်နေလတ်သော်။ ကတ္ထ၊ ၌။ နိဝိသတိ၊ သက်ဝင် တည်နေသနည်း။ လောကေ၊ သဒ်ါရုလောကဝ်ယ်။ ယံ၊ အကြင်အာရုံသည်။ ပိယရူပံ၊ ချစ်အပ်သည်၏အဖြစ်ဟူသော သဘော ရှိ၏။ သာတရူပံ၊ သာယာအပ်သည်၏အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိ၏။ သော တဏှာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ လတ်သော်။ ဣတ္ထေ၊ ဤ ပိယရူပ သာတရူပ အာရုံ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ နိဝိသမာနာ၊ လတ်သော်။ ဣတ္ထေ၊ ၌။ နိဝိသတိ၊ ၏။

လောကေ၊ သဒ်ါရုလောကဝ်ယ်။ ပိယရူပံ၊ ချစ်အပ်သည်၏အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိသော အာရုံဟူသည်။ သာတရူပံ၊ သာယာအပ်သည်၏အဖြစ်ဟူ သော သဘောရှိသော အာရုံဟူသည်။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒ–သည်။ (မျက်စိသည်။) လောကေ၊ ၌။ ပိယရူပံ၊ ချစ်အပ် သည်၏အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိ၏။ သာတရူပံ၊ သာယာအပ်သည်၏အဖြစ် ဟူသောသဘောရှိ၏။ သော တဏှာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ လတ်သော်။ ဣတ္ထေ၊ ဤ ပိယရူပ သာတရူပ–ဖြစ်သော စက္ခု၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ နိဝိသမာနာ၊ လတ်သော်။ ဣတ္ထေ၊ ၌။ နိဝိသတိ။

📖 **အမှာ**။ ။သောတ, ဃာန, ဇိဝှာ, ကာယ, မန–တို့ လွယ်ပြီ။ "ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ စက္ခုဝိညာဏ်၊ စက္ခု ဝိညာဉ်သည်။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ စက္ခုဒ္ဒါမိုသော သမ္ဖဿသည်။ စက္ခုသမ္ဖဿဇာ၊ စက္ခုဒ္ဒါမိုသော သမ္ဖဿ–ကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။" ဟု ဆိုပါ။

ရူပသညာ၊ ရူပါရုံ၌ဖြစ်သော သညာ–သည်။ပ။ဓမ္မသညာ၊ ဓမ္မာရုံ၌ဖြစ် သော သညာ–သည်။ပ။ရူပသဉ္စေတနာ၊ ရူပါရုံ၌ဖြစ်သော သဉ္စေတနာ–သည်။ [ရူပါရုံကိုအာရုံပြုသော စေတနာ – စေတသိက်တည်း။] ။ပ။ ရူပတဏှာ၊ ရူပါရုံ၌ဖြစ်သော တဏှာသည်။ပ။ရူပဝိတက္ကော၊ ရူပါရုံ၌ဖြစ်သော ဝိတက် သည်။ပ။ရူပဝိစာရော၊ ရူပါရုံ၌ဖြစ်သော ဝိစာရ – သည်။ပ။ဓမ္မဝိစာရော၊ ဓမ္မာရုံဖြစ်သော ဝိစာရ–သည်။ ပိယရူပံ၊ ၏။ သာတရူပံ၊ ၏။ သော တဏှာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ လတ်သော်။ ဣတ္ထေ၊ ဤ ပိယရူပ သာတရူပ–ဖြစ်သော ဓမ္မဝိစာရ–၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ပ။ဘိက္ခဝေ။ ဣဒံ၊ ဤ တရားအပေါင်း ကို။ ဒုက္ခသမုဒယံ၊ သော။ အရိယသစ္စံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။

နိရောဓသစ္စနိဒ္ဒေသ

၄၀၁။ ဘိက္ခဝေ။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဒုက္ခဿ ချုပ်ရာဖြစ်သော။ ဝါ၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ကြောင်းဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ ဟူသည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ တဏှာ ယေဝ တဏှာယ၊ ထိုတဏှာ၏ပင်။ ယော အသေသဝိရာဂနိရောဓော၊ အကြင် အကြွင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ မတပ်မက်ရာ ချုပ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ (ယော) စာဂေါ၊ အကြင်စွန့်လွှတ်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ (ယော) ပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ အကြင် နောက်ထပ်မဖြစ်သောအားဖြင့် စွန့်လွှတ်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ (ယော) စိမုတ္တိ၊ အကြင် လွှတ်မြောက်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ (ယော) အနာလယော၊ အကြင်မငြိကပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ (အတ္ထိ။) ဤဝါကျ၏ နိယမ-ကို နောက်၌ "ဣဒံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခနိရောဓော အရိယသစ္စံ" ဟု ဟောတော်မူလိမ့်မည်။]

ပန၊ ဆက်ဦးအုံ့။ ဘိက္ခဝေ။ သော သော ' တဏှာ၊ ထိုတဏှာကို။ ပဟီယမာနာ၊ ပယ်အပ်သော်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်၌။ (အဘယ်တရားဝယ်။) ပဟီယတိ၊ ပယ်အပ်သနည်း။ နိရုဇ္ဈမာနာ၊ ချုပ်လတ်သော်။ ကတ္ထ၊ ၌။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်သနည်း။ လောကေ၊ ၌။ ယံ၊ အကြင် အာရုံသည်။ ပိယရူပံ၊ ၏။ သာတရူပံ၊ ၏။ သော တဏှာ၊ သည်။ ပဟီယမာနာ၊ အပ်သော်။ ဣတ္ထ၊ ဤ ပိယရူပ သာတရူပ-ဖြစ်သော အာရုံ၌။ ပဟီယတိ၊ အပ်၏။ နိရုဇ္ဈမာနာ၊ လတ်သော်။ ဣတ္ထ၊ ဤ ပိယရူပ သာတရူပ-ဖြစ်သော အာရုံ၌။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။

အမှာ။ ။ကိဉ္စ လောကေ ပိယရူပံ-မှစ၍ ရူပဝိစာရော လောကေ ။ပ။ ဣတ္ထ နိရုဇ္ဈမာနာ နိရုဇ္ဈတိ-တိုင်အောင် သမุဒယသစ္စနိဒ္ဒေသ-အတိုင်းပေးပါ။ ဣဒံ၊ ဤ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ သော။ အရိယသစ္စံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။

မဂ္ဂသစ္စနိဒ္ဒေသ

၄၀၂။ ဘိက္ခဝေ။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်ဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ ဟူသည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ အရိယော၊ ကိလေသာတို့မှဝေးကွာသော။ ဝါ၊ မြင့်မြတ်ဖြူစင်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါရှိသော။ အယမေव မဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်ပင်တည်း။ သေယျထိဒံ၊ ထို အရိယ အဋ္ဌင်္ဂိက-မဂ်ဟူသည် အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိट्ठि၊ သမ္မာဒိट्ठि-လည်းကောင်း။ပ။ သမ္မာသမာधि၊ သမ္မာသမာधि-လည်းကောင်းတည်း။

ဘိက္ခဝေ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ-ဟူသည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ။ ဒုမဂ္ဂ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၌။ ယံ ဉာဏံ၊ အကြင် သိတတ်သောဉာဏ်သည်။ ဒုက္ခ-သမุဒယေ၊ ဒုက္ခ၏ဖြစ်ကြောင်း သမุဒယသစ္စာ၌။ (ယံ) ဉာဏံ၊ သည်။ ဒုက္ခနိရောဓေ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်၌။ (ယံ)ဉာဏံ၊ သည်။ ဒုက္ခနိရောဓ-ဂါမိနိယာ၊ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါယ၊ အကျင့်၌။ (ယံ) ဉာဏံ (အတ္ထိ)၊ ဘိက္ခဝေ။ အယံ၊ ဤသစ္စာလေးပါး၌ သိတတ်သောဉာဏ်ကို။ (သစ္စာလေးပါး၌ ပါဝင်သောဉာဏ်ကို။) သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။

ကတမော စ။ပ။ နေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပော၊ ကာမ-မူ ထွက်မြောက်တတ်သော အကြံလည်းကောင်း။ အဗျာပါဒသင်္ကပ္ပော၊ ဗျာပါဒ-၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော အကြံလည်းကောင်း။ (ဗျာပါဒ-မူ ထွက်မြောက်တတ်သော အကြံလည်းကောင်း။) အဝိဟိံသာသင်္ကပ္ပော၊ ဝိဟိံသာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော အကြံလည်းကောင်း။ (ဝိဟိံသာ-မူ ထွက်မြောက်တတ်သော အကြံလည်းကောင်း။)ဘိက္ခဝေ။ အယံ၊ ဤ သင်္ကပ္ပ-သုံးပါးကို။ သမ္မာသင်္ကပ္ပော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။

ကတမာ စ။ပ။ မုသာဝါဒါ၊ မုသာဝါဒ-မှ။ ဝေရမဏီ၊ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ရှောင်ကြဉ်ကြောင်း ဝိရတိလည်းကောင်း။ ပိသုဏာယ၊ ညီညွတ်သူတို့ကိုကွဲပြားအောင် ချေမှုန်းတတ်သော။ ဝါ၊ ကုန်းတိုက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဝါစာယ၊ မှ။ ဝေရမဏီ၊ လည်းကောင်း။ ဖရုသာယ၊ ကြမ်းတမ်းသော။ ဝါစာယ၊ မှ။ ဝေရမဏီ၊ လည်းကောင်း။ သမ္ဖပ္ပလာပါ၊ စိုးပွားချမ်းသာကို ဖျက်ဆီးတတ်သော စကားမှ။ ဝေရမဏီ၊ လည်းကောင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ။ အယံ၊ ဤ ဝစီဒုစရိုက်လေးပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းကို။ ဝါ၊ ဤ ရှောင်ကြဉ်ကြောင်း ဝိရတိကို။ သမ္မာဝါစာ ဝုစ္စတိ။

ကတမော စ။ပ။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ဝေရမဏီ၊ လည်းကောင်း။ အဒိန္နာဒါနာ၊ မှ။ ဝေရမဏီ၊ လည်းကောင်း။ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရာ၊ မှ။ ဝေရမဏီ၊ လည်းကောင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ။ အယံ၊ ဤ ကာယဒုစရိုက်သုံးပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းကို ။ပ။

ကတမော စ။ပ။ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အရိယသावကော၊ အရိယာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ သာဝက-သည်။ မိစ္ဆာအာဇီဝံ၊ ယုတ်ညံ့သော အသက်မွေးမှုကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ သမ္မာ အာဇီဝေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ချီးမွမ်းတော်မူအပ်သော ကောင်းသော အသက်မွေးမှုဖြင့်။

ဝါ၊ အပြစ်မရှိသော အသက်မွေးမှုဖြင့်။ ဗီဝိတံ၊ အသက်ကို။ (အသက်မွေးမှုကို။) ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ ဘိက္ခဝေ။ အယံ၊ ဤ တရားသဖြင့် အသက်မွေးမှုကို။ပ။

ကတမော စ။ပ။ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အနုပ္ပန္နာနံ၊ ဤဘဝ၌ မဖြစ်ကုန်သေးသော။ ဝါ၊ အာရုံအသစ်ကြောင့် မဖြစ်ကုန်သေးသော။ ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ ဝါ၊ မိမိကိန်းရာ သတ္တဝါကို အပါယ်လေးပါးသို့ ကျရောက်စေတတ်ကုန်သော။ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဥပ္ပာနံ၊ တရားတို့၏။ အနုပ္ပာဒါယ၊ မဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒ-ကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါယမတိ၊ အားထုတ်၏။ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယ-ကို။ အာရဘတိ၊ အားထုတ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ချီးမြှောက်၏။ ပဒဟတိ၊ ပြင်းစွာအားထုတ်၏။ (အရိုးကြေကြေ အရေစုတ်စုတ် နှောက်မဆုတ်တမ်း အားထုတ်၏။) ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ဖူးကုန်သော။ပ။ဥပ္ပာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှာ ။ပ။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ဖူးကုန်သော။ ကုသလာနံ။ ဥပ္ပာနံ၊ တို့၏။ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှာ။ အသမ္မောသာယ၊ မပျောက်ပျက်ခြင်းငှာ။ ဘိယ္ယောဘာဝါယ၊ လွန်စွာဖြစ်ခြင်းငှာ။ (တိုး၍ တိုး၍ ဖြစ်ခြင်းငှာ။) ဝေပုလ္လာယ၊ ကြီးကျယ်ကုန်သည်၏ အဖြစ် အကျိုးငှာ။ (အဆက်မပြတ် ဖြစ်သောအားဖြင့် အသားကျလျက် အားရှိပါးရှိ ဖြစ်ခြင်းငှာ။) ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာ၏။ (တိုးပွားစေခြင်း၏။) ပါရိပူရိယာ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြည့်စုံခြင်းငှာ။ ဆန္ဒံ ဇနေတိ။ပ။အယံ၊ ဤ ဝီရိယ-ကို။ပ။

ကတမာ စ။ပ။အာဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿံ။ [ပုဒ်စဉ် ၇၂၇-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] အယံ၊ ဤ သတိကို ။ပ။

☰ ကတမော စ။ပ။စတ္တာ ဣမာနိ ဥပဋ္ဌာနာနိ ဝိဟရတိ။ [မဟာသုဒဿနသုတ် ပုဒ်စဉ် ၂၆၁-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။] အယံ၊ ဤ သမာဓိကို။ပ။ဘိက္ခဝေ။ ဣဒံ၊ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါး မြတ်တရားကို။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ သော။ အရိယသစ္စံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။

၄၀၃။ ဤ နိဂုံးဝါကျ၌ အနက်ထူးမရှိတော့၊ ရှေးဦးပေးခဲ့ပြီ။

သစ္စာပဗ္ဗံ၊ သစ္စာကို ပြဆိုရာ အပိုင်းသည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ဓမ္မာနုပဿနာ၊ တရားသဘောတို့ကို အဖန်ဖန်ရှုပုံတို့သည်။
နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးကုန်ပြီ။

၄၀၄။ ဘိက္ခဝေ။ ဃာ ဟိ ဂကာဝိ၊ .ဘကြောင် အမှတ်မရှိ တရုံ တဏှာက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။[ရဟန်းဖြင်ဝေ ရဟန်းမ ဖြင်ဝေ ဥပါသကာ ဖြင်ဝေ ဥပါသိကာဖြင်ဝေ။] စတ္တာရော။ ဣမေ သတိပဋ္ဌာနေ၊ တို့ကို။ ဝေ၊ ဤ အောက်၌ ဆိုအပ်ပြီးသော ဘာဝနာအစဉ်အားဖြင့်။ (ပွားများပုံ ပွားများနည်းအားဖြင့်။) သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဘာဝေယျ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်စေအုံ့။ ဝါ၊ ပွားစေအုံ့။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒွိန္နံ၊ နှစ်မျိုးကုန်သော။ ဖလာနံ၊ ဖိုလ်တို့တွင်။ ဝါ၊ အကျိုးတို့တွင်။ အညတရံ၊ တမျိုးသော။ ဖလံ၊ ကို။ ပါဋိကင်္ခံ၊ အလိုရှိထိုက်၏။ ဝါ၊ ဧကန် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ထင်ထင် ရှုမြင်အပ်သော ပစ္စက္ခ-အတ္တဘောဘဝ၌ပင်။ (မျက်မှောက် ဘဝ၌ပင်။) အညာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုသော် လည်းကောင်း။ ဥပါဒိသေသေ၊ ဥပါဒါန် အကြွင်းအကျန်သည်။ သတိ ဝါ၊ ရှိသေးလျှင်လည်း။ အနာဂါမိတာ၊ အနာဂါမ်၏ အဖြစ်ကိုသော် လည်းကောင်း။ (ပါဋိကင်္ခံ၊)

ဘိက္ခဝေ။ သတ္တဝဿာနိ၊ တို့သည်။ တိဋ္ဌန္တု၊ တည်ရှိပါစေကုန်ဦး။ (ထားလိုက်ပါဦး။)။ပ။ကော် ဝဿံ၊ တနှစ်ပတ်လုံး။ပ။သတ္တ မာသာနိ၊ ခုနှစ်လတို့ပတ်လုံး။ပ။အဒ္ဓမာသံ၊ တလထက်ဝက် ဆယ့်ငါးရက်ပတ်လုံး။ပ။ အဒ္ဓမာသော၊ သည်။ တိဋ္ဌတု ။ပ။ သတ္တာဟံ၊ ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံး ။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။ [ရှေးနိဿယ-၌ "ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုသို့ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌လျှင် အရဟတ္တဖိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ အနာဂါမ်သည်လည်းကောင်း ဤအကျိုး ၂-ပါးတွင် တပါးပါးကို အလိုရှိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်" ဟု အနက်ပေး၍ နောက်ဝါကျ၌ ထက်ထားသည်။]

၄၀၅။ "ကောယနော အယံ ဘိက္ခဝေ မဂ္ဂေါ ။ပ။ ယဒိဒံ ဝတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာ" တိ၊ ဧကာယနော အယံ ဘိက္ခဝေ မဂ္ဂေါ ။ပ။ ယဒိဒံ စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာ-ဟု၍။ ဣတိ၊ သို့။ ယံ တံ၊ အကြောင်း စကားကို။ ဝယာ။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်ကြောင်းမူအပ်ပြီ။ တေါ၊ ဤဝကားကို။ (ဤ ကောယနော၊ ပ။ သတိပဋ္ဌာနာ-ဟူသော ဝကားကို။ ဝုတ္တံ-၌ ဝယ်။) ဣဒံ၊ ဤအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို။ (ကတမေ ဝတ္တာရော-စသည် အနာဂါမိတာ-အဆုံးရှိသော ဤအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို။) ပဒီပေ၊ ရှည်ရမ်းတော်မူ၍။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်ကြောင်းမူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားတော်ကို။ (ဤ ကောယနော-အစ ဣဒ မေတံ ပဋိစ္စ မေတံ - အဆုံးရှိသော သတိပဋ္ဌာန-သုတ်တော်ကို။) အဝေါစ။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အတ္တမနာ၊ မိမိစိတ်ရှိကုန်သည်။ (နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။ ဟုတ္တာ။) ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝါ၊ သည်။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော စကားတော်ကို။ (မဟာသတိပဋ္ဌာန-သုတ်တော်ကို။) အဘိနန္ဒုံ၊ ဝေမေတံ ဘဂဝါ, ဝေမေတံ သုဂတ-ဟု ဦးထိပ်တင်ထား လွန်လေးစားလျက် နှစ်သက်လက်ခံကြကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ (သုတံ၊ နာယူမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။) [ဝေံ မေ သုတံ-မှ ကိ-၏ အမေးကို ဖြေသည်။] ဣတိ၊ ၎မဟာသတိပဋ္ဌာန-သုတ်တော် အပြီးတည်း။ [ဣတိ-တလုံး အကျေကြုံပါ။]

နဝမ်၊ ကိုးခုမြောက်ဖြစ်သော။ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁၀-ပါယာသိသုတ္တ

[၄၀၆။ ဧवံ မေ သုတံ-ကေ သမယံ။ [ရှေးသုတ်မျှားအတိုင်း အနက်ဆိုပါ။ သုတံ-၏ ကံကို "ပါယာသိသုတ္တံ" ဟု ထည့်ရံသာထူး၏။] အာယသ္မာ ကုမာရကဿပေါ၊ အရှင်ကုမာရကဿပ-သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလာ တိုင်းခ္ခ။ [ကောသလာ-ဟု ဗဟုဝုစ်နာမည်ဖြင့် ထင်ရှားသော တိုင်းခ္ခ-ဟူလို။] စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရမာနော၊ လှည့်လည်တောင်မှုလတ်သော်။ မဟတာ၊ အရေအတွက်အားဖြင့်များသော။ ဘိက္ခုသံ္ဃေန၊ နှင့်။ ပဋ္ဌမတ္တေဟိ၊ သခ်္ခ-ငါးလီ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ရဟန်းအရာတို့နှင့်။ (တနည်း)ပဋ္ဌမတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ရဟန်းငါးရာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ အတူ။ ယေန၊ အကြင်အရပ်ခ္ခ။ သေတဗ္ယာ နာမ၊ သေတဗ္ယ-မည်သော။ ကော-သလာနံ၊ ကောသလ-တိုင်း၏။ ဝါ၊ ကောသလ-တိုင်းသူ တိုင်းသားတို့၏။ နဂရံ(အတ္ထိ)။ တံ၊ သေတဗ္ယ-မြို့ရှိရာ ထိုအရပ်သို့။ အဝသရိ၊ ရောက်တော်မူပြီ။ [မဟတာ။ပ။ဘိက္ခုသတေဟိ-ကို စာရိကံ စရမာနော-ခ္ခ စပ်၍လည်း အနက်ပေးနိုင်၏။] အာယသ္မာ ကုမာရကဿပေါ၊သည်။ တတြ သေတဗ္ယာ-ယံ၊ ထိုသေတဗ္ယ-မြို့ခ္ခ။ သေတဗ္ယော၊ သေတဗ္ယ-မြို့မှ။ ဥတ္တရေန၊ မြောက်အရပ်ခ္ခ။ သိ သပါဝေန၊ ရင်းတိုက်တောခ္ခ။ ဝိဟရတိ။ ["ဥတ္တရေန သေတဗ္ယ" ၏ အဖွင့်ကို ဋီကာခ္ခကြည့်ပါ။]

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ခ္ခ။ (အရှင်ကုမာရကဿပ-၏ သေတဗ္ယ-မြို့မြောက်ဘက် ရင်းတိုက်တောဝယ် သီတင်းသုံးတော်မူရာ ထိုအခါခ္ခ။) ရာဇညော၊ မင်းမျိုး မင်းနွယ်ဖြစ်သော။ ပါယာသိ၊ ပါယာသိမြို့စားသည်။ ဝါ၊ ပါယာသိ-ဘုရင်ခံသည်။ သတ္တုဿဒ်၊ တိရစ္ဆာန်သတ္တဝါ လူသတ္တဝါ တို့ဖြင့် ပေါမျှားသော။ သတိဏကဋ္ဌောဒကံ၊ မြက်,ထင်း,သစ်သား,ရေ-တို့နှင့် ကကွဖြစ်သော။ သဓညံ၊ စားသုံးဖွယ်ရန် ကောက်ပဲသီးနှံနှင့် တကွဖြစ်သော။ ရာဇဘောဂ္ဂံ၊ မင်းအထံမှုရအပ်သော စည်းစိမ်ဖြစ်သော။ ပသေနဒိနာ၊

၁။ ရာဇညော။ ။အနဘိသိတ္တကရာဇာ။-ခ္ခ။ ခတ္တိယဇာတိကော အဘိသေကံ အပ္ပတ္တော။-ဋီကာ။ ခတ္တိယဇာတိကော-ကိုယောက်၍ "မင်းမျိုးမင်းနွယ်" ဟု မှတ်ပါ။ သို့ရာတွင်-အဘိသိက်သွန်းအပ်သော မင်းမှာမူ မဟုတ်ပေ။ "ရညာ ပသေနဒိနာ ကောသလေန ဒိန္နံ" ကိုယောက်၍ သေတဗ္ယ-မြို့ကို အပိုင်စားရသော ကောသလမင်း၏ လက်အောက်ခံဖြစ်သော ဘုရင်ခံဟု မှတ်ပါ။ [စော်ဘွားဟုလည်း ခေါ်ကြ၏။] ပါယာသိကား သူ၏နာမည်တည်း။

ပသေနဒိ-မည်သော။ ကောသလေန၊ ကော်သလ-တိုင်း၏ အရှင်ဖြစ်သော။ ရညာ၊ မင်းသည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော။ ဆုဇဒါယံ၊ မင်း၏အမွေဖြစ်သော။ ဗြဟ္မဒေယ်ံ၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ ပေးအပ်သော။ (မြတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့် ပေးအပ်သော။) သေတဗျံ၊ သေတဗျ-မြို့၌။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ လွှမ်းမိုးအုပ်စိုး၍ သူတပါး နှင့်မဆက်ဆံဘဲသော အပိုင်းအခြားအားဖြင့် နေ၏။ [ဤ ပုဒ်တို့၏အဖွင့်ကို သီလက္ခန်ဘာသာဋီကာ၊ တတိယတွဲ၊ အမ္ဗဋ္ဌ-သုတ်၌ ပြထားပြီ။]

ပါယာသိဆုတောင်းပြုခြင်း

၄၀၇။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဗုဒ္ဓေ။ ဆုဇညာ၊ သော။ ပါယာသိသာ၊ ၏။ ဒေဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိလေသော။ ပါပကံ၊ မကောင်းသော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ မိစ္ဆာ-အယူသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်နေသည်။ ဟောတိ။ (ကိုယ်၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်နေသနည်း။) "ဣတိ ပိ၊ ဤ အကြောင်းကြောင့် လည်း။ ပဇောလောကော၊ နောက်လောက-သည်။ (နောက်ဘဝ-သည်။) နတ္ထိ၊ မရှိ။ သြပပါတိကာ၊ ဥပပတ်ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းရှိကုန်သော။ သတ္တာ။ နတ္ထိ၊ ကုန်။ သုကတဒုက္ကဋာနံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ် မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့၏။ ဖလံ၊ အကျိုးရင်း အကျိုးဆုက်သည်လည်းကောင်း။ ဝိပါကော၊ တူသောအကျိုးသည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ။" ဣတိ၊ ဤသို့ အယူဖြစ်၏။

သေတဗျာ၊ သေတဗျ-မြို့၌ နေကုန်သော။ ပြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ဗြာဟ္မဏ, ဂဟပတိက-တို့သည်။ (ပုဏ္ဏား, သူကြွယ်-တို့သည်။) အသော-သုံ၊ ကြားကုန်ပြီ။ (ကိုယ်။) "ဘော၊ အရှင်တို့။ ကုမာရကဿပေါ၊ ကုမာရ-ကဿပ-မည်သော။ သမဏော၊ ဂေါတမော၊ ၏။ 'သာဝကော၊' တပည့် ဖြစ်သော။ သမဏော၊ ရဟန်းမြတ်သည်။ 'ကောသလေသု။ပ။ဘိက္ခု-သတေဟိ သဒ္ဓိं။ သေတဗျံ၊ သို့။ အနုပ္ပတ္တော၊' ရောက်လာသည်။ (ဟုတ်သော) သေတဗျာယံ ။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ခေါ်။ နေတော်မူသတဲ့။ တံ ခေါ ပန ဘဝန္တံ ကုမာရကဿပံ၊ ထို အရှင်ကုမာရကဿပ-၏။ ဧवံ၊ သို့။ ကလ္လာဏော၊ ကောင်းသော။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ ကောင်းစွာပြောဆိုအပ်သော ဂုဏ်သတင်းသည်။ အဗ္ဘုဂ္ဂတော၊ ပျံ့နှံ့၍တက်ပြီ။ (ပျံ့နှံ့ပြီ။ ကိုယ်။) ပဏ္ဍိတော၊ ကြောင်းကျိုးမြင်သိ ပင်ကိုဉာဏ်ရှိ၏။ ဗျတ္တော၊ ထက်မြက်၏။ [သွက်လက်ထက်မြက်၏-ဟူလို။] မေဓာဝီ၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ တခဏချင်းဖြစ်ပေါ်လာသော ပညာရှိ၏။ ဗဟုဿုတော၊ များစွာကြားနာအပ်ပြီးသော၊

ဘုရားစကားတော်ရှိ၏။ စိတ္တကထီ၊ဆန်းကြယ်သော စကားရှိ၏။ ကလျာဏ-ပဋိဘာနော၊ ကောင်းသော ရှေးရှုထင်လာသော စကားရှိ၏။ ဝုဒ္ဓေါ ဓေဝ၊ အရွယ်အားဖြင့်လည်း ကြီး၏။ အရဟာ စ၊ ရဟန္တာလည်းဖြစ်၏။' (ဣတိ၊ ဤသို့ ပုံနှိုင်းနေ၏။) တထာရူပါနံ၊ ထိုသို့သောဘာဝရှိကုန်သော။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာတို့ကို။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်။ သာဓု ဓေါ ပန၊ စီးပွားချမ်းသာကို ပြီးစေတတ်သဖြင့် ကောင်းမြတ်သည်သာ။ ဟောတိ။'' ဣတိ၊ ဤသို့ ကြားကုန်ပြီ။

အထ ဓေါ၊ ဌ။ပ။သေတဗျာယ၊ မှ။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ သင်္ဃသီ၊ လူစုလူဝေးဟူသော အပေါင်းအစုရှိကုန်သည်။ ဂဏီဘူတာ၊ အပေါင်းအစု ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သည်။ (ဂိုဏ်း အုပ်စုဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သည်။) ဥတ္တရေန၊ မုခါ၊ မြောက်အရပ်ဟူသော မျက်နှာရှိကုန်သည်။ (မြောက်အရပ်သို့ မျက်နှာမူကုန်သည်။ ဟုတ္တာ။) ယေန၊ ဌ။ သိ သပါဝနံ (အတ္ထိ။ တံ၊ ယင်းတိုက်တောရှိရာ ထိုအရပ်သို့။) ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားနေကုန်၏။

၄၀၈။ ဇေတုန ဓေါ ပန။ပ။ဥပရိပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်၏ အထက်ထပ် ၌။ ဒိဝါသေယ်ကို၊ နေ့အခါ၀ယ် ''အိပ်နေကုန်သို့။ ဝါ၊ နေ့အခါ၀ယ် အိပ်ခြင်းသို့။ ဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်သည်။ ဟောတိ။ ပါယာသိရာဇညော၊ သည်။ သေတဗျ၊ကုန်သော။ ပြာဟ္မဏဂဟပတိကော တို့ကို။ သေတဗျာယ၊ မှ။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ၍။ သင်္ဃသီ၊ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဂဏီဘူတော၊ ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥတ္တရေန မုခေ၊ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ''ယေန၊ ဌ။ သိ သပါ-ဝနံ (အတ္ထိ။ တံ၊ သို့။) ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားနေသည်တို့ကို။ အဒ္ဒသာ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ခြင်းကြောင့်။ ခတ္တိ၊ အမတ်ကြီးကို။ 'အာမန္တေသိ၊ အမိန့်ရှိပြီ။ [ခေါ်၍မေးပြီ–ဟူလို။] (ကိ)''ဘော ခတ္တေ၊ အို အမတ်ကြီး။ကိ နု ဓေါ၊ အဘယ်ကြောင့်။ပ။ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားနေကြသနည်း။'' ဣတိ၊ ဤသို့ အမိန့်ရှိပြီ။

ဘော၊ အရှင်။ ကုမာရကဿပေါ ။ပ။ သာ၀ကော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ (သော၊ ထို ရဟန်းမြတ်သည်။) ကောသလေသု။ပ။ ဝိဟရတိ။ သီတင်းသုံးနေပါ၏။ပ။ အဇ္ဇ၊ဂ္ဂတော၊ ပုံ့နှံ့နေပါပြီ။ပ။ ဘော၊ ဤ ပြာဟ္မဏ ဂဟပတိက–တို့သည်။ တံ ဘဝန္တံ ကုမာရကဿပံ၊ ထို အရှင် ကုမာရကဿပ–ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ (ဖူးမြင်ဖို့ရာ။)ဥပသင်္ကမန္တိ၊ သွားနေပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ ဘော ခတ္တေ၊ အို အမတ်ကြီး။ ဇေနတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ (ဒီလိုဆိုလျှင်။) ယေန၊ ဌ။ပ။ ဥပသင်္ကမ၊ သွားပါ။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ သွားပြီး၍။ပ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေဟိ၊ ပြောပါလော့။

(ကိ)အတယ်သို့ ပြောရမည်နည်း။)"ဘော၊ အရှင်တို့။ ပါယာသိရာဇညော ဝေ်။ အာဟ၊ ပြောပါပြီ။(မှာလိုက်ပါသည်။ ကိ)' ဘဝန္တော၊ - အရှင်တို့ယည်။ အာဂဝမေန္တ၊ ကိရ၊ စောင့်ဆိုင်းကြပါဦးတဲ့။ ပါယာသိပိ ရာဇညော၊ သည်လည်း။ပ။ ဥပသက်မိသတိ ကိရ၊ သွားပါလိမ့်မည်တဲ့။ (လိုက်ပါလိမ့်မည်တဲ့။) သမဏော ကုမာရကဿပေါ၊ သည်။ သေတဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဗာလေ၊ နားမလည်ကုန်သော။ အဗျတ္တေ၊ မထက်မြက်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏ-ဂဟပတိကေ၊ တို့ကို။ 'ဣတိပိ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ပ။ ဝိပ္ပါကော၊ သည်။ အတ္ထိ။ ဣတိ၊ သို့။ ပုရာ သညာ,ပေတိ၊ မကြာမီ နားလည်စေလိမ့်

ဝ။ ပုရာ သညာပေတိ။ ။ယာ'ဝ, နု သညာ'ပေတိ။--အကြင်မျှလောက် မသိစေ သေး။ (တာ'ဝ၊ ထို မသိစေသေးမီ။ ,ဥပသက်မိသတိ ကိရ၊ လိုက်ပါလိမ့်မည်တဲ့။) ဤသို့ အဋ္ဌကထာ--ဖွင့်၏။ အာပန္နာနမိပ္ပေတတ္ထာဝိသယေ အယံ ပုရာ သဒ္ဒပယောဂေါ- ရောက်လာမည့် အလိုမရှိအပ်သော အနက်၏အရာ၌ ဤ ပုရာ--သဒ္ဒါကို သုံးစွဲထား ခြင်း ဖြစ်၏ဟု ဋီကာလည်းဖွင့်၏။ ,ဤအဖွင့်များကိုကြည့်၍ "မှာလေ အဗျတ္တေ၊ ကုန် သော။ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကေ၊ တို့ကို။ ဣတိပိ။ပ။ အတ္ထိ။ ဣတိ၊ သို့။ ပုရာ သညာပေတိ၊ နားမလည်စေသေးမီ။ ဝါ၊ 'နားလည်အောင် ,မပြောပြသေးမီ။ ပါယာသိပိရာဇညော ။ပ။ ,ဥပသက်မိသတိ ကိရ၊ လိုက်ပါလိမ့်မည်တဲ့။" ဤသို့ ရှေ့ဝါကျသို့ ပြန်လှည့်၍ အနက် ပေးရှိုးရှိ၏၊ '[သညာပေတိ-၌ ဝတ္တမာန် "တိ" သည် အနာဂတ် အနက်၌ သက်, သည်။]

မိမိအယူ။ ။မိမိကား စိတ်ရာနှိ ဥဒ္ဒရထ ပုရာ ဒေဝေါ ဝဿတိ--သက်နှုးတွေ ရွာကြ၊ မကြာခင် မိုးရွာလိမ့်မည်။ ,ဓမ္မဋ္ဌ ,ဝိနယဋ္ဌ ,သံဂ,ဟယျာမ။ ,ပုရေ ,အခမ္မောဒိပ္ပတိ--ဖမ္ဘ, ဝိနယ-ကို သံဂ,ဟယူနာ တင်ကြစို့။ မကြာမီ အခမ္ဘတွေ ထွန်းကား လိမ့်မည်။ ,ဤ ဝါကျများကဲ့သို့ ,ဤ၌လည်း မြန်မာ့စကားချောအောင် ဝါကျအစဉ် အတိုင်း အနက်ပေးလိုက်မပါသည်။

,ဆိုလိုရင်း။ ။အာဂဝမေန္တ၊ ကိရ-စသော ၃-ဝါကျ၏ ဆိုလိုရင်းမှာ--အရှင်တို့ စောင့်ကြပါဦးတဲ့။ ပါယာသိရာဇည-လည်း သမဏ ကုမာရ ကဿပ-ကို ဖူးမြင်ဖို့ရာ လိုက်ပါလိမ့်မတဲ့။ (တော်တော်ကြာ) သမဏ ကုမာရ ကဿပ--က နားမလည်တဲ့ ဗြာဟ္မဏ ,ဂဟပတိက--တို့ကို ,ပရ,လောက--ရှိကြောင်း, ,ဩပပ,ါတိက-သတ္တဝါ များရှိကြောင်း, ,ကုသိုလ် ,အကုသိုလ်,တဲ့ တို့၏ ,အကျိုး ရှိကြောင်း ပြောနေ လိမ့်မည်--ဟူလို။ ,ဤ ,ပုရာ-စသော နောက်ဝါကျသည် မိမိသွားသင့်သည့်အကြောင်း, အမတ်ကြီးနားလည်အောင် ,ပြောခြင်းသာဖြစ်၏။ ထိုအမတ်ကြီးက တဆင့်ပြောရမည့် စကား မဟုတ်ပါ။ တကယ်ပြောသောအခါ ,ထိုစကား မပါပဲကို သတိပြုပါ။ [ပုရာ- နှင့်စပ်၍ မှတ်ဖွယ်ကို ကစ္စည်းဘာသာဋီကာ၊ ဒုတိယတွဲ၊ ဝတ္တမာနာပစ္စုပ္ပန္နေ- သုတ် အဖွင့်၌လည်းကောင်း, ပါရာဇိကဏ်ဘာကာဋီကာ၊ ပထမတွဲ၊ သံဝါသနာ တင်ခန်း၌လည်းကောင်း ပြထားပြီ။]

မည်။ ဝါ၊ နှားလည်အောင် ပြောပြလိမ့်မည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပါလေ။' ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်ပြီ၊ [ဣတိနှစ်လုံးအကျေကြုံပါ။] ဘော၊ အရှင်။ ဝေ၊ မှန်ပါ။ ဣတိ ခေါ၊ လျှင်။ပ။ ဥပုဿကံ်ဒိဿတိ'' တိ။

၄၀၉။ အထ ခေါ ။ပ။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကေဟိ၊ ဘို့သည်။ ပရိဝုတောဿ ခြံရံအပ်သည်။ (ဟုတ္တာ)။ပ။ဥပသက်မိ၊ သွားပြီ။ပ။သမ္မောဒိ၊ ခမနီယ–စသည်သတော မေးမြန်းပြောလျက် ရောနှောမိပြီ။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်သင့် ဝမ်းမြောက်ထိုက်သော။ သာရဏီယံ၊ မပြတ် မပြတ် အမှတ်ရထိုက်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝီတိ သာရေတ္တာ၊ ပြီးဆုံးစေပြီး၍။ ကေ–မန္ဒီ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ် တခုသော ၊ အရပ်အဖို့၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ သေတဗျာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏ ဂဟပတိကာပိ၊ တို့သည်လည်း။ အပ္ပေ–ကစ္စေ၊ အချို့သူတို့သည်။ပ။နိသီဒိံသု။ပ။ အပ္ပေကစ္စေ။ ယေန၊ အကြင် ဘက်၌။ အာယသ္မာ ကုမာရကဿပေါ (အတ္ထိ)။ တေန၊ အရှင် ကုမာရ–ကဿပ–ရှိရာ ထိုဘက်သို့။ အဠလိ ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတ္တာ၊ ညွှတ်စေ၍။ပ။နာမ ဂေါတ္တံ၊ နာမည်နှင့်အနွယ်ကို။ သာဝေတ္တာ၊ ကြားသိစေ၍။ (ကြားသိအောင် လျှောက်ထား၍။)။ပ။တုဏ္ဍီဘူတာ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ) ကေမန္ဒီ နိသီဒိံသု။

နတ္ထိကဝါဒ

၄၁၀။ ကေမန္ဒီ။ပ။အဝေါစ။ (ကိ ။) တော ကဿပ၊ အရှင်ကဿပ။ ''အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ [ဟိ–အနက်မရှိ။] ဧवं ဝါဒီ၊ ဤသို့ပြောလေ့ရှိပါ၏။ (ဤသို့ ဝါဒရှိပါ၏)၊ ဧवံဒိट्ဌိ၊ ဤသို့ အယူရှိပါ၏။ (ကိ ၊ အဘယ် 'အယူဝါဒ–ရှိသနည်း။) 'ဣတိ ပိ။ပ။ဝိပါကော' တိ။'' ဣတိ၊ ဤသို့ပြော ပြီ။ ရာဇာ၊ မြို့စားမင်း။ [ဘုရင်ခံမင်း–ဟုလည်း ပေးနိုင်၏။] အဟံ။ ဧवံ ဝါဒီ ၊ ဤသို့ ပြောလေ့ရှိသူကို။ (ဤသို့ ဝါဒ–ရှိသူကို။) ဧवံ ဒိट्ဌိ ၊ ဤသို့ အယူရှိသူကို။ နု အတ္ထိ ဝါ၊ မြင်လည်း မမြင်ဖူးပါ။ (တွေ့လည်း မတွေ့ဖူးပါ။) နု အသော်သိ ဝါ၊ ကြားလည်း မကြားဖူးပါ။ ကထံ ဟိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧवं၊ သို့။ ဝဒေယျ နာမ၊ ပြောရသနည်း။ပ။ ဝိပါကော'' တိ။

---

(၁) စန္ဒိမ သူရိယ ဥပမာ

၄၁၁။ ရာဇာ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ဘော၊ ဤ ပြဿနာ၌။ တညေव၊ သင့်ကိုသာ။ ပဋိ ပုစ္ဆိဿामိ၊ ပြန်မေးပါမည်။ ယထာ၊ အကြင်

အခြင်းအရာအားဖြင့် (ဖြေဆိုလတ်သော်)။ တေ၊ သင်မြို့စားမင်းအား။ ခမေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ၊ ထို ပြဿနာကို။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ဖြေဆိုပါ။ ရာဇာ။ တံ၊ ထို ပြောဆို အပ်မည့်စကားကို။ ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ မှတ်ထင်သနည်း။ ဣမေ စန္ဒိမသူရိယာ၊ ဣဒါ လ, နေ-တို့သည်။ ဣမသ္မိं ဝါ လောကေ၊ ဣဒါလောက-ဌသော်လည်း။ (ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သလော။) ပရသ္မိं ဝါ၊ တပါးသော လောကဌသော်လည်း။ (ဟောန္တိ၊ လော။) တေ၊ ထို လ, နေ-တို့သည်။ ဒေဝါ ဝါ၊ နတ်တို့လော။ မနုဿာ ဝါ၊ လူတို့လော။ [နတ်တော်လား လူတော်လား။-ဟူလို။] ဣတိ၊ ပြီ။ ဘော ကဿပ။ ဣမေ စန္ဒိမသူရိယာ၊ တို့ဘည်။ ပရသ္မိं လောကေ၊ တပါးသော လောကဌပါတည်း။ (တပါး သော လောကက-ပါတည်း။) ဣမသ္မိं၊ ဣဒါလောကဌ။(ဣဒါလောကက။) နု၊ မဟုတ်ပါကုန်။ တေ၊ တို့သည်။ ဒေဝါ၊ တို့ပါတည်း။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ နု၊ ကုန်။ ဣတိ၊ ပြီ။ ရာဇာ။ ဣမိနာပိ ပရိယာယေန၊ ဣဒါအကြောင်းကြောင့် လည်း။ တေ၊ သင်၏(အယူသည်)။ ဧवं၊ သို့။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ။ (ကိုး၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်ရမည်နည်း)။ "ဣတိပိ ။ပ။ ဝိပါကော အတ္ထိ။ ဣတိ၊ ဣသို့ ဖြစ်ပါစေ။" ဣတိ၊ ဣသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၄၁၂။ ဘဝံ ကဿပေါ၊ အရှင်ကဿပ-သည်။ ဧवं၊သို့။ ကိဉ္စာပိ အာဟ-အကယ်၍ကားပြောပါပေ၏၊အထ ခေါ၊ ထိုသို့ပင်ပြောပါသော်လည်း။ ဣဒ္ဓ၊ ဣသို့ပြဿနာ၌။ ဧवं၊ သို့။ မေ၊ ကျွန်ုပ်၏(အယူသည်)။ ဟောတိ၊ ဖြစ်နေပါ၏။ "။ပ။ဝိပါကော"တိ။ ရာဇာ၊ ယေနပရိယာယေန၊ အကြင်အကြောင်း ကြောင့်။ တေ၊အသင်၏(အယူသည်)။ ဧवं ဟောတိ။ "။ပ။ဝိပါကော"တိ။ (သော၊ ထိုအကြောင်းသည်။) အတ္ထိ ပန၊ ရှိပါသလော၊ (ရှိပါသုလား)။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဘောကဿပ။ယေန ပရိယာယေန၊ကြောင့်။ မေ၊ ၏(အယူသည်)။ ဧवံ ဟောတိ"။ပ။ ဝိပါကော"တိ။ (သော)ပရိယာယော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ ဣတိ၊ ပြီ။ [ဝါကျထုံးစံအတိုင်း သေသေချာချာ အနက်ပေးပါ။]

ရာဇာ။ ယထာ ကထं ဝိယ၊ အကြောင်း အဘယ်သို့ ရှိသနည်း။ [အကြောင်း ဘယ်လိုရှိသနည်း။-ဟူလို။] (တနည်း)ယထာ ကထं ဝိယ၊

၁။ ယထာ ကထं ဝိယ။ ။ဤပုဒ်၌ ရှေဝါကျတို့ကို လိုက်စေ၍ အနက်ပေးနိုင်၏။ဥပမာ-ရာဇာ။ ယေန ပရိယာယေန၊ ကြောင့်။ တေ၊ ၏ (အယူသည်)။ ဧवं ဟောတိ။ (သော)ပရိယာယော၊ သည်။ ယထာ ကထं၊ အဘယ်နည်းဖြင့်။

အဘယ်ကွဲသို့ အကြောင်းရှိသနည်း။ [ဘယ်လိုအကြောင်းမျိုး ရှိသနည်း–ဟူလို။] ဣတိ၊ ပြီ။ [ယထာ–ကား အနက်မရှိ၊ နိပါတ်။]

ဘော ကဿပ။ ဣဓ၊ ဣဓ လောကဒ္ဓ။ မေ၊ ၏။ (ယေ) မိတ္တာမစ္စာ၊ အကြင် မိတ်ဆွေ, တကွဖြစ်ဖက် သူယော်ချင်းတို့သည်။ (ယေ) ဉာတိသာ–လောဟိတာ၊ အကြင် ဆွေမျိုး သွေးသားစပ်သူတို့သည်။ ပါဏာတိပါတီ၊ သူတပါးအသက်ကို သတ်လေ့ရှိကုန်၏။ အဒိန္နာဒါယီ၊ မပေးအပ်သောဥစ္စာကို ယူလေ့ရှိကုန်၏။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရီ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မှားမှားယွင်းယွင်းကျင့်လေ့ရှိကုန်၏။ မုသာဝါဒီ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို ပြောလေ့ရှိကုန်၏။ ပိသုဏာဝါစာ၊ ကုန်းတိုက်ကြောင်းစကား ရှိကုန်၏။ ဖရုသဝါစာ၊ ကြမ်းတမ်းသော စကားရှိကုန်၏။ သမ္ဖပ္ပလာပီ၊ စီးပွားချမ်းသာကို ဖျက်ဆီးတတ်သောစကားကို ပြောလေ့ရှိကုန်၏။ အဘိဇ္ဈာလု၊ များသော အဘိဇ္ဈာ–ရှိကုန်၏။ ဗျာပန္နစိတ္တာ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သောစိတ်ရှိကုန်၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မှားသောအယူ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ အာဗာဓိကာ၊ (လွန်စွာနှိပ်စက်တတ်သော ဝိသတာဂ–ဝေဒနာဟူသော) အနာရောဂါ ရှိကုန်သည်။ ဒုက္ခိတာ၊ လွန်စွာဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်သည်။ ဝါ၊ ဒုက္ခသို့ ရောက်ကုန်သည်။ ဗာဠှဂိလာနာ၊ ပြင်းထန်စွာ မကျန်းမာကုန်သည်။ ဟောန္တိ။

ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ အဟံ ဇာနာမိ (ကိံ)။ "ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဣမေ၊ ဣမိ သူတို့သည်။ ဣမမှာ အာဗာဓာ၊ ဣမိ အနာရောဂါမှ။ နု ဝုဋ္ဌဟိ–ဘာန္တိ၊ ထနိုင်ကြလိမ့်မည် မဟုတ်။" ဣတိ၊ ဣမိ သိပါ၏။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ (ဝဒါမိ–ဒ္ဒ စပ်။) ဝါ၊ တို့သို့။ အဟံ ဥပသက်မိတ္တာ ဧဝံ ဝဒါမိ။ (ကိံ။) "ဘော၊ အမောင်တို့။ ဧဝံ ဝါဒီနော၊ ဣမိ ပြောလေ့ရှိကုန်သော။ ဧဝံ ဒိဋ္ဌိနော၊ ဣမိ အယူရှိကုန်သော။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ ဘန္တိ။ (ကိံ၊ အဘယ်အယူဝါဒ–ရှိကုန်သနည်း။) 'ယေ ဘော၊ အကြင်သူတို့သည်။ပ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ကုန်၏။ ဘော၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ဥပါဒိန္နက–ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းဟူသော။ မရဏာ၊ သေခြင်းမှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ အပါယံ၊ သုခ–ဖြစ်ကြောင်း ကောင်းမှုမှ ကင်းသော။ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုက္ခအပေါင်း၏ လဲလျောင်းရာဖြစ်သော။ ဝိနိပါတံ၊ ကင်းသော

အတ္ထိ၊ ရှိသနည်း။ ဣတ္ထိ ပေးရသည်။ အချို့နေရာ၌မူ တွဲဖက်ပုဒ်များအပြည့်အစုံ ပါသည်ကိုလည်း တွေ့ရ၏။ ဝိနယ မဟာဝဂ္ဂ–ပါဠိ၊ နာ ၂၂၁–စသည်။ နိဿယ–၌မူ လွယ်ကူအောင်ပေးလိုက်ပါသည်။

အလိုရှိသည်ဖြစ်၍ ကျရောက်ရာဖြစ်သော။ နိရယံ၊ သာယာအပ်သော အဿာဒ-တရားတို့မရှိရာ ရှေသို့။ ဥပပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ကပ်ရောက်ကြပါလိမ့်မည်။'' ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောလေ့ရှိကုန်၏။

ဘဝန္တော၊ အရှင်တို့သည်။ပ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ကုန်၏။ ဘဝတံ၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ဝစနံ၊ စကားသည်။ သစေ သစ္စံ၊ အကယ်၍ မှန်သည်ဖြစ်အုံ့။ (ဧဝံ သတိ) ဘဝန္တော ။ပ။ ဥပ-ပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ကပ်ရောက်ကြရပါလိမ့်မည်။ ဘော၊ အမောင်တို့။ ကာယဿ။ပ။ သစေ ဥပပဇ္ဇေယျာထ၊ အကယ်၍ ကပ်ရောက်ကြရကုန်အုံ့။ (ဧဝံ သန္တေသု။) ယေန၊ ယင်းသို့ ကပ်ရောက်ရခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ယင်းသို့ ကပ်ရောက်ရ လျှင်။ မေ၊ အား။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ အာရောစေယျာထ၊ ပြောကြ ပါကုန်။ (ကိံ၊ အဘယ်သို့ ပြောရမည်နည်း။) '။ပ။ဝိပါကော'တိ။ ဘဝန္တော၊ တို့သည်။ မေ၊ ၏။ သဒ္ဓါယိကာ၊ သဒ္ဓါ၏ ဖြစ်ရာတို့ပါတည်း။ ဝါ၊ ယုံကြည်ခြင်း၏ ဖြစ်ရာတို့ပါတည်း။ ပစ္စယိကာ၊ သဒ္ဓါ၏ ရှေးရှုဖြစ် ခြင်းရှိသူတို့ပါတည်း။ ဝါ၊ ယုံကြည်ထိုက်သူတို့ပါတည်း။ ယံ၊ အကြင် အကြောင်းအရာကို။ (ဝေဒ္ဒဖြစ်သော အကြောင်းအရာကို။) ဘဝန္တောဟိ၊ တို့သည်။ ဒိဋ္ဌံ၊ တွေ့မြင်အပ်ပြီ။ ဝေါ၊ ဤ အကြောင်းအရာသည်။ (ဝေဒ္ဒ အရှင်တို့တွေ့မြင်အပ်သော ဤ အကြောင်းအရာသည်။) သာမံ၊ ကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင်။ ဒိဋ္ဌံ ယထာ၊ တွေ့မြင်အပ်သကဲ့သို့။ ဝေါ၊ တို့။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပါ၏။

တေ၊ တို့သည်။ မေ၊ ၏။ (စကားကို။) ''သာဓု''တိ၊ ကောင်းပါပြီ ဟု။ ပဋိဿုတ္တွာ၊ ရှေးရှု နှားထောင်၍။ (ဝန်ခံပြီးနောက်။) အာဂန္တွာ၊ ၍။ နေဝ အာရောစေန္တိ၊ မပြောလာကြပါကုန်။ ဒုတံ ပန၊ တမန်ကို လည်း။ နု ပဟီဏန္တိ၊ မစေလွှတ်ကြပါကုန်။ ဘော ကဿပ ယေန။ပ။ ဝိပါကော'' တိ။ (သော) ပရိယာယော၊ ထို အကြောင်းသည်။ (ထို ပရ-လောက-မရှိဟု ပြောဆိုခြင်း၏ အကြောင်းသည်။)အယမ္မိ ခေါ၊ ဤသည်ပင် တည်း။ (ဤ ဝေရဏောက်သူတို့အား သေသေချော်ချော် မှာထားပါလျက် ကိုယ်တိုင်လည်းလာမပြောခြင်း, တမန်ကိုလည်းမလွှတ်ခြင်းပင်တည်း။) [ပိ-ဖြင့် နောက်ဦးလာမည့် အကြောင်းပြချက်များကို ပေါင်းပါ။] ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။

(၂) စောရဥပမာ

၄၁၃။ တေန ဟိ။ပ။ဣမ၊ ဣလောကဋ္ဌ။ တေ၊ သင် မြို့စားမင်း၏။ ပုရိသာ၊ အစေအပါး ယောကျ်ားတို့သည်။ အာဂုစာရိ၊ မကောင်းမှုကို ကျင့်လေ့ရှိသော။ စောရံ၊ သူခိုးကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်းယူ၍။ ဒဏ္ဍေယျုံ၊ ပြကုန်ရာ၏။ (ကိ၊ အဘယ်သို့ လျှောက်၍ ပြကုန်သနည်း။) "ဘန္တေ၊ အရှင် မြို့စားမင်း။ အယံ၊ ဣသူသည်။ တေ၊ အရှင်၏။ အာဂုစာရီ၊ သော။ စောရော၊ ပါတည်း။ ဣမဿ၊ အား။ ဝါ၊ ၏ အပေါ်၌။ ယံ၊ အကြောင်းဒဏ်ကို။ ဣစ္ဆသိ၊ ကပ်ဆောင်ခြင်း ပေးခြင်းငှာ အလိုရှိ၏။ တံ ဒဏ္ဍံ၊ ကို။ ပဏေဟိ၊ ကပ်ဆောင်တော်မူပါ။ (ပေးတော်မူပါ။)" ဣတိ၊ ဣသို့လျှောက်၍ ပြကုန်ရာ၏။

တေ၊ တို့ကို။ပ။ဝဒေယျာသိ၊ ပြောရာ၏။ (အမိန့် ပေးရာ၏။ ကိ။) "ဘော၊ အမောင်တို့။ တေန ဟိ၊ လျှင်။ ဣမံ ပုရိသံ၊ ကို။ ဒဠ္ဍာယ၊ ခိုင်ခံ့သော။ ရဇ္ဇုယာ၊ ကြိုးဖြင့်။ ပစ္ဆာပဿတံ၊ နောက်၌ လက်မောင်းရှိအောင်။ ဝါ၊ လက်မောင်းနောက်ပြန်။ ဂါဠှပဿဧန၊ တင်းကြပ်စွာ ဖွဲ့ချည်မှုကို။ ဗန္ဓိတ္မာ၊ ဖွဲ့ချည်၍။ [လက်ပြန်ကြိုးတုပ်၍–ဟူလို။] ခုရမုဏ္ဍံ၊ သင်ဓုန်းဖြင့် ခေါင်းတုံးမှုကို။ ကရိတ္မာ။ ခရဿရေန၊ ကြမ်းသောအသံ ရှိသော။ ပဏာဝေန၊ ထက်စည်ဖြင့်။ ရထိကာယ၊ ရထားလမ်းတခုဖြင့်။ ရထိကံ၊ သို့။ သိသ်ာဋ္ဌကေန၊ လမ်းဆုံတခုဖြင့်။ သိသ်ာဋ္ဌကံ၊ သို့။ ပရိ–နေတ္မာ၊ လှည့်လည်ဆောင်ယူ၍။ [အခြားသူတို့ ဣ အလုပ်မျိုး မလုပ်ဝံ့အောင် လူများမြင်စေရန် လှည့်လည် ခေါ်ဆောင်၍။] ဒက္ခိဏေန၊ တောင်ဘက်ဖြစ်သော။ ဒ္ဒါရေန၊ တံခါးဖြင့်။ နိက္ခမိတ္မာ၊ ထုတ်၍။ (ထုတ်၍။) နဂရဿ၊ ၏။ ဒက္ခိဏတော၊ တောင်အရပ်၌။ အာဃာတနေ၊ သုသာန်၌။ (သူခိုး ဒမြ သူပုန်တို့ကို ညှဉ်းဆဲ သတ်ဖြတ်ရာ သုသာန်၌။) သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္ဒထ၊ ဖြတ်ကြကုန်။" ဣတိ၊ ဣသို့ ပြောရာ၏။

ဧတ ။ပ။ နိသိဒါပေယျုံ၊ ထိုင်နေစေကုန်ရာ၏။ သော စောရော၊ သည်။ စောရဃာတေသု၊ သူခိုးသတ်သမားတို့၌။ "အမုကသ္မိံ ဂါမေ ဝါ၊ ထိုမည်သော ရွာ၌သော်လည်းကောင်း။ (အမုကသ္မိံ) နိဂမေ ဝါ၊ ၌သော် လည်းကောင်း။ မေ၊ ၏။ မိတ္တာ မစ္စာ ဉာတိသာလောဟိတာ (သန္တိ)။ ယာဝ၊ လောက်။ အဟံ၊ ကျွန်တော်သည်။ တေသံ၊ ထို ဆွေမျိုးမိတ်ဆွေတို့အား။ ဥဒ္ဒိသိတ္မာ၊ ညွှန်ပြအပ်နှင်းရ၍။ [မိမိကိုယ်ကို "ကျုပ်သေရပါတော့မယ်" စသည်ဖြင့် နှုတ်ဆက်သော အားဖြင့်လည်းကောင်း၊

"မည်သည့် ပစ္စည်းကို မည်သည့်နေရာ၌ သိမ်းထားပါသည်" စသည်ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ သူတို့၏ အနီးအပါးသို့ ကပ်ရောက်ညွှန်ပြ၍–ဟူလို။] အာဂဠစ္ဆာမိ၊ ပြန်လာပါ၏။ တာဝ၊ ထို ကျွန်ုပ်ပြန်လာသည့် တိုင်အောင်။ ဘဝန္တော စောရဃာတာ၊ တို့သည်။ အာဂမေန္တု၊ စောင့်ဆိုင်းကြပါဦး။" ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုခဲ့ကုန်။ ဝါ၊ ဤသို့ ပြောဆို စောင့် ဆိုင်း စေ ခဲ့ ကုန်။ လဘေယျ နု ခေါ၊ ရနိုင်ရာသလော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ ဝိပ္ပလပန္တော–ဿေဝ၊ အထူးထူး အပြားပြား ပြောဆိုစဉ်ပင်။ (သား သမီး ဇနီး ပစ္စည်း ဥစ္စာတို့ကို ရော်ရမ်းတမ်းတ ပြောဆိုစဉ်ပင်။) စောရဃာတာ၊ သူခိုး သတ်သမားတို့သည်။ သီသံ၊ ကို။ ဆိန္နေယျုံ (နု မခါ)၊ ဖြတ်ကြကုန်ရာ သလော။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဘော ကဿပ။ သော စောရော၊ သည်။ စောရဃာတေသု။"။ပ။ အာဂမေန္တု။"ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုခဲ့ကုန်။ နု ဟိ လဘေယျ၊ မရနိုင်ရာပါ။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်ကား။ နံ၊ ထိုသူခိုးကို။ပ။ဆိန္နေယျုံ၊ ရာပါ၏။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဆုဇည။ သော စောရော။ မနုဿော၊ လူသည်။ (သမာ နော၊ ဖြစ်ပါလျက်။) မနုဿ ဘူတေသု၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။, စောရ–ဃာတေသု။ပ။နု ဟိ လဘိဿတိ နာမ၊ မရနိုင်သေး၏။ ကိံ ပန၊ အဘယ် ကြောင့်။ (လဘိဿန္တိ–ဌ် စပ်။) တေ၊ ၏။ မိတ္တာ မစ္စာ၊ တို့သည်။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ပ။ဥပပန္နာ။ (သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လတ် သော်။) နိရယပါလေသု၊ ငရဲထိန်းတို့၌။ ယာဝ၊ လောက်။ မယံ၊ တို့သည်။ ပါယာသိယာ ရာဇညာ၊ အား။ ဂန္ဓာ၊ သွားမူ။ 'ဣတိ ပိ။ပ။ဝိပါကော။ အတ္ထိ။' ဣတိ၊ သို့။ အာရောစေမ၊ ပြောပါကုန်၏။ တာဝ၊ ထို ပြောနေ သည့်တိုင်အောင်။ ဘဝန္တော နိရယပါလာ၊ အရှင် ငရဲထိန်း တို့သည်။ အာဂမေန္တု။"ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုခဲ့ကုန်။ လဘိဿန္တိ၊ ရကုန်လိမ့်မည်နည်း။ [ရကြလိမ့်မှာလဲ–ဟူလို။]။ပ။

ဒုဗ္ဗဏ္ဏာ ကိဉ္စာပိ။ပ။ဘော ကဿပ၊ ဣဒ၊ ဒ္ဒ။ မေ၊ ၏။ (ယေ) မိတ္တာမစ္စာ (ယေ) ဥတ္တိသာလောဟိတာ။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိ–ဝိရတာ၊ ရှောင်ကြဉ်ကုန်၏ ။ ပ ။ အနုဘိဇ္ဈာလု၊ မှားသော အာဘိဇ္ဈာ မရှိကုန်။ အမ္ပဿပန္နစိတ္တာ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သောစိတ် မရှိကုန်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မှန်သောအယူရှိကုန်၏။ပ။ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ သော။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ဌ်။ သုဂတိ၊သုခ-အပေါင်း၏ လဲလျောင်းရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂံ၊ ရွှေပါရံ–စသည်တို့ဖြင့် လွန်စွာကောင်းမြတ်သော။ လောကံ၊ နတ်

ပြည်သို့။ ဥပဝဇ္ဇန္တီ၊ ကုန်၏။ [ကြင်းဝါကျတို့၌ အနက်အထူးမရှိ။] ။ပ။ အယမ္ပိ၊ ဤအကြောင်းသည်လည်း။ (နတ်ပြည်သို့ ရောက်သူတို့အား မှာထားပါ လျက် ကိုယ်တိုင်လာ၍ မပြောခြင်း၊ တမန်ကို ၊ မစေလွှတ်ခြင်းသည်လည်း။) (သော)ပရိယာယော၊ ထို အကြောင်းသည်။ (ပရလောက—စသည်မရှိဟု ပြော ဆိုဖို့ရန် အကြောင်းသည်။ ဟောတိ။) ဤတိ၊ ပြီ။

---

(၃) ဂူထက္ကပဗုရိသဥပမာ

(၅) ၃၁၅။ ရာဇာ။ တေန ဟိ၊ လျှင်။ ၊ တေ၊ သင့်အား။ [သမ္ဘဒါန်။] ဝါ၊ သင့်အတွက်။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ ကရိဿामိ၊ ပြုပါမည်။ ဥပမာယ၊ ဖြင့်။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ ဝိညူ၊ ပညာရှိကုန်သော။ ပုရိသာ၊ တို့သည်။ ဘာသိတဿ၊ ပြောအပ်သော စကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို။ အာဇာနန္တိ၊ နားလည်ကုန်၏။ ရာဇာ။ သေယ္ယထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားတယောက်သည်။ ဂူထကူပေ၊ မစင်တွင်း၌။ သသိသကံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ။ နိမုဗ္ဗေါ၊ နစ်မြုပ်နေသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အထ၊ ၌။ တံ။ ပုရိသေ၊ အစေအပါး ယောကျ်ားတို့ကို။ အာဏာပေယ္ယုဿိ၊ စေခိုင်းရာ၏။ (ကိံ။)"ဘော၊ အမောင်တို့။ တေန ဟိ၊ လျှင်။ တံ ပုရိသံ၊ ကို။ တမ္မာဂူထကူပါ၊ မှ။ ဥဒ္ဓရထ၊ ထုတ်ဆယ်ကြကုန်။" ဤတိ၊ ဤသို့ စေခိုင်းရာ၏။ ။ပ။ ဥဒ္ဓရေယ္ယုံ၊ ထုတ်ဆယ်ကုန်ရာ၏။ ။ပ။ တဿ ပုရိသဿ၊ ၏။ ကာယာ၊ မှ။ ဂူထံ၊ ကို။ ဝေဌေ၊ ပေသိကာဟိ၊ ဝါးခြမ်းစိတ်တို့ဖြင့်။ (တုတ်ဝိုက်တို့ဖြင့်။) ဂူထံ၊ မစင်ကို။ သုနိမ္မဇ္ဇိတံ၊ ကောင်းစွာပွတ်တိုက်အပ် ခြစ်ပစ်အပ်သည် မည်လောက်အောင်။ နိမ္မဇ္ဇထ၊ မကျန်ရအောင် ပွတ်တိုက် ခြစ်ပစ်ကြ။ ဝါ၊ သုတ်သင်ကြ။ ။ပ။ နိမ္မဇ္ဇေယ္ယုံ။

တေ၊ တို့ကို ။ပ။ တဿ ပုရိသဿ၊ ၏။ ကာယံ၊ ကို။ ပဏ္ဏေ၊ မတ္တိကာယ၊ ဖျော့တော့ဝါ ဝင်းသောမြေဖြင့်။ (မြေဝါဖြင့်။) တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ သုဗ္ဗ-ဗ္ဗိတံ၊ ကောင်းစွာပွတ်တိုက်အပ်သည် မည်လောက်အောင်။ ဥဗ္ဗဇ္ဇေထ၊ ပွတ်တိုက်ကြကုန်။ ။ပ။ တံ ပုရိသံ၊ ကို။ တေလေန၊ ဆီဖြင့်။ အဗ္ဘဉ္ဇိတ္ဝာ၊ သုတ်လိမ်း၍။ သုခုမေန၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သော။ စုဏ္ဏေန၊ နှံသာမှုန့်ဖြင့်။ တိက္ခတ္တုံ။ သုဗ္ဗ-ဗ္ဗိတံ၊ ကောင်းစွာဆေးအပ်သည်ကို။ ကရောထ၊ ကုန်။ ။ပ။ "တဿ ပုရိသဿ၊ ၏။ ကေသမဿုံ၊ ဆံ မုတ်ဆိတ် ကျင်စွယ်ကို။ ကပ္ပေထ၊ ရိတ်ဖြတ်ပြုပြင်ကြကုန်"။ ။ပ။ "တဿ ပုရိသဿ၊ အား။ ဝါ၊ ၏ (ကိုယ်သို့။)

မဟာရှင်၊ မျှားသော အဖိုးရှိသော။ မာလ၊ စ၊ 'ပန်းကိုလည်းကောင်း။ မဟာရှင်။ ဝိလေပနံ စ၊ နံ့သာအပျစ်ကိုလည်းကောင်း။ (သနပ်ခါးရည်အပျစ် စသည်ကို လည်းကောင်း။) မဟာရှာနိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ စ၊ အဝတ်တို့ကိုလည်း ကောင်း။ ဥပဟာရထ၊ ကပ်ဆောင်ကြကုန်။'' [ပန်ဆင် လိမ်းကျံ, ဝတ်ဆင် ပေးကြကုန်။] ။ပ။ ပါသာဒံ၊ သို့။ အာရောပေတွာ၊ တက်ရောက်စေ၍။ ပဠု ကာမဂုဏာနိ၊ တို့ကို။ ဥပဋ္ဌာပေထ၊ အနီးဌာ် တည်စေကြကုန်။ပ။ ဥပဋ္ဌာ-ပေယျုံ။

ရာဇာ။ တံ၊ ထို ပြောအပ်မည့်စကားကို။ ကိ မည်သည်၊ နည်း။ [အပိ နု-ကို နောက်ကြိယာနှင့် တွဲမည်။] တဿ ပုရိသဿ၊ ၏။ (နိမုဇ္ဇိတုကာမတာ-ဌာ် စပ်။) ဝါ၊ သည်။ (ပရိစာရယမာနဿ-ဌာ် စပ်။) သုနှာတဿ၊ ကောင်းစွာ ရေချိုးပြီးသည်ဖြစ်၍။ သုဝိလိတ္တဿ၊ ကောင်းစွာ နံ့သာလိမ်းပြီးသည်ဖြစ်၍။ သုကပ္ပိတကေသမဿုဿ၊ ကောင်းစွာရိတ်ဖြတ် ပြုပြင်အပ်ပြီးသောဆံ မုတ်ဆိတ် ကျင်စွယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အာမုက္ကမာလာဘရဏဿ၊ စွပ်အပ် ဝတ်ဆင်အပ်ပြီး သော ပန်းဟူသော တန်ဆာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဩဒါတဝတ္ထဝသနဿ၊ ဖြူစင် သန့်ရှင်းသောအဝတ်ကို ဝတ်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ဖြူစင်သန့်ရှင်းသော အဝတ်ကို ဝတ်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥပရိပါသာဒဝရဂတဿ၊ မြတ်သော်ပြာသာဒ်၏ အထက်ထပ်ဌာ် ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ပဠုဟိ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့နှင့်။ (သမင်ဂီ-ဘူတဿ-ဌာ် စပ်။) ဝါ၊ သည်။ သမပ္ပိတဿ၊ ကောင်းစွာ ရောက်အပ်သည် ဖြစ်၍။ သမင်ဂီဘူတဿ၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ပရိစာရယမာနဿ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို ထိုထိုဝ္ယာ်ဝ္ယာ် လှည့်လည်နေစဉ်။ ဝါ၊ ပျော်ပျော်ပါးပါး ခံစားနေစဉ်။ ပုနဒေဝ၊ တဖန်သာလျှင်။ တတ္ထိ ဂုဏကူပေ၊ ဌာ်။ နိမုဇ္ဇိတုကာမတာ၊ နှစ်မြှုပ်လိုသူ၏ အဖြစ်သည်။ အသ အပိ နု၊ ဖြစ်ရာသေးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။

ဘော ကဿပ။ ဣဒံ၊ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ (မစင်တွင်းမှ တက် လာ၍ သန့်သန့်ရှင်းရှင်း ကာမဂုဏ်တို့ကို ပျော်ပျော်ပါးပါး ခံစားနေစဉ် မစင်တွင်းဌာ် နောက်ထပ် နှစ်မြှုပ်လိုခြင်းသည်။) နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ [မဖြစ် နိုင်ပါ-ဟူလို။] တံ၊ ထိုသို့ မသင့်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘော ကဿပ။ အသုစိ၊ မစင်ကြယ်သော။ ဂူထ ကူပေ၊ ကို။ (သခ်ါတာ ဇေဂုဗ္ဗော-ဟူသော ကံ-ဟော ပုဒ်တို့ဌာ် စပ်။) ဝါ၊ သည်။ (အသုစိ ဒုဂ္ဂန္ဓော-စသော ပုဒ်တို့ဌာ် စပ်။) အသုစိဝေ၊ ဝဏ္ဏယ်လည်း မစင်ကြယ်ပါ။ အသုစိသခ်ါတော စ၊ မစင်ကြယ်သော အဖို

အစုလည်းဖြစ်ပါ၏။ [သခ်ၢါတ-သဒ္ဒါ ကောင္ဘသ – အနက်ဟော။] ဝါ၊ မစင်မကြွယ်ဟုလည်း ပြောဆိုအပ်ပါ၏။ [သံ – ရှေးရှိသော+ခါ–ဝေ:တ်+ ကထန-အနက်ဟော။] ဒုဂ္ဂန္ဓော စ၊ မကောင်းသော အနံ့လည်း ရှိပါ၏။ ဒုဂ္ဂန္ဓသခ်ၢါတော စ၊ မကောင်းသော အနံ့ရှိသော အဖို့အစုလည်း ဖြစ်ပါ၏။ ဝါ၊ မကောင်းသော အနံ့ရှိ၏ဟုလည်း ပြောဆိုအပ်ပါ၏။ ဇေဂုစ္ဆော စ၊ စက်ဆုပ်စရာလည်း ဖြစ်ပါ၏။ ဇေဂုစ္ဆသခ်ၢါတော စ၊ စက်ဆုပ်စရာဟု လည်း ပြောဆိုအပ်ပါ၏။ ပဋိကူလော စ၊ ရွံ့စရာလည်း ဖြစ်ပါ၏။ ပဋိကူလ-သခ်ၢါတော စ၊ ရွံ့စရာဟုလည်း ပြောဆိုအပ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်ပါ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ [ဣတိ-တလုံး အကျေကြေပါ။]

ရာဇာ။ ဧဝ မေဝ၊ ဤအတူပင်။ မနုဿာ၊ တို့ကို။ ဝါ၊ တို့သည်။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့က။ ဝါ၊ နတ်တို့၏အတွက်။ [နတ်မှားအဖို့ – ဟူလို။] အသုစိ ဧဝ၊ မစင်လည်း မစင်ကြွယ်ကုန်။ အသုစိ သခ်ၢါတာ စ၊ မစင်ကြွယ်သော အဖို့အစုလည်း ဖြစ်ကုန်၏။ပ။ရာဇာ။ ယောဇနသတံ၊ ယူဇနာ တရာတိုင်အောင်။ မနုဿဂန္ဓော၊ လူတို့၏ အနံ့သည်။ ဒေဝေ၊ တို့ကို။ ဥဗ္ဘာမတိ၊ အထက်အထက်၌ နှိပ်စက်၏။ ကိံ ပန၊ အဘယ်ကြောင့်။ (အာရောစေယန္တိ–၌ စပ်။) ဧတ၊ ၏။ (ယေ) မိတ္တာမစ္စာ။ပ။အာဂန္တွာ၊ ၍။ အာရောဧယန္တိ၊ ပြောကြားလိမ့်မည်နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ ["ကိံ ပန အာရောစေယန္တိ၊ အဘယ်မှာ ပြောကြားလိမ့်မည်နည်း"ဟု တွဲ၍လည်း ပေးနိုင်၏။] ။ပ။

ဂ၁ဒ။ ကိဉ္စာပိ။ပ။သဂ္ဂံ၊ သော။ လောကံ၊ သို့။ တာဝတိံသာနံ၊ တာဝတိံသာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ သဟမ္ပတိ၊ အတူတကွ ဖြစ်သူ၏ အဖြစ်သို့။ ဝါ၊ အဖော်၏ အဖြစ်သို့။ ဥပပဇ္ဇန္တိ။[ကြင်း ဝါကျတို့၌ အနက်လွယ်ပြီ။] ယေန ပရိယာယေန၊ ကြောင့်။ပ။ဒေ၀ ဟောတိ။ အယံ ပိ၊ ဤ အကြောင်းသည်လည်း။ (တာဝတိံသာသို့ ရောက်နေသူတို့ အား သေသောချောချာ မှာထားပါလျက် ကိုယ်တိုင်လာ၍ မပြောခြင်း တမန်ကို မစေလွှတ်ခြင်းဟူသော ဤ အကြောင်းသည်လည်း။) (သော) ပရိယာယော၊ သည်။ (ပရုလောက–စသည်မရှိဟု ပြောဆိုဖို့ရန် အကြောင်း သည်။ ဟောတိ။) ဣတိ၊ ပြီ။

(၄) တာဝတိံသဘေဝ ဥပမာ

၄၁၇။ တေန ဟိ။ပ။မ၊နုဿကာ၊ လူ၌ ဖြစ်သော။ ယံ ဝေဿသတ်၊ အကြင် အနှစ်တရားသည်။ (အတ္ထိ။) သော၊ ဤ လူ့ပြည်၌ အနှစ်တရားသည်။ တာဝတိံသာနံ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဧကော၊ တခုသော။ ရတ္တိန္ဒိ-ဝေါ၊ ညဉ့်နေ့တည်း။ (တရက်တည်း။) တာယ် ရတ္တိယာ၊ ထို ညဉ့်ဖြင့်။ တိံသ'ရတ္တိယော၊ ညဉ့်ပေါင်းသုံးဆယ်တို့သည်။ မာသော၊ 'တလတည်း။ တေန မာသေန၊ ဖြင့်။ ဒ္ဝါဒသ မာသိယော၊ တဆယ် နှစ်လ' အပေါင်းသည်။ ဝါ၊ တဆယ် နှစ်လရှိသော ရက်အပေါင်းသည်။ 'သံဝစ္ဆရော၊ တနှစ်တည်း။ တေန သံဝစ္ဆရေန၊ 'ထို နှစ်ဖြင့်။ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ဖြစ်သော။ ဝဿ သဟဿံ၊ အနှစ်တထောင်သည်။ တာဝတိံသာနံ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ အာယုပ္ပမာဏံ၊ 'အသက်အတိုင်းအရှည်တည်း။

တေ၊ ၏။ ယေ မိတ္တာမစ္စာ၊ တို့သည်။ (ယေ) ဥတိသောလောဟိတာ ။ပ။ဥပဝန္နာ။ တေသံ၊ ထို ဆွေမျိုး 'မိတ်ဆွေဖြစ်သော နတ်တို့၏။ ဝေ၊ ဤ အကြံသည်။ သစေ ဘဝိယတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အုံ့။ (ကိ'၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်နည်း။) "ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက် အပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ ဒ္ဝေ ဝါ၊နှစ်ညဉ့်သော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။တိဏိ ဝါ၊ သော်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ရတ္တိ'ဒိဝါ၊ ညဉ့်နေ့တို့ပတ်လုံး။ ဒိဗ္ဗေဟိ' ပဉ္စဟိ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့နှင့်။ (သမဂ်ီဘူ'တာ-ဘွဲ့ စပ်။) ဝါ၊ 'တို့သည်။ သမပ္ပိတာ၊ ကောင်းစွာ ရောက်အပ်ကုန်သည်။ သမဂ်ီဘူတာ၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သည်။ (ဟုတ္စာ။) ပရိစာရေမ၊ ဤနေ့တို့ကို ထိုထို၌၌ လှည့်လည်စေကြကုန်စို့။ ဝါ၊ ပျော်ပျော်ပါးပါး ခံစားကြကုန်စို့။ အထ၊ ထိုမှနောက်၌။ (နှစ်ရက်သုံးရက် နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားပြီးရာအခါမှ နောက်၌။) 'မယံ။ပ။အာရောစေယျာမ၊ ပြောကြကုန်စို့။ ဤတို၊ ဤသို့ 'အကြံဖြစ်အုံ့။ တေ၊ 'ထိုဆွေမျိုး မိတ်ဆွေ 'နတ်တို့သည်။ အာဂန္တွာ၊ ဤတိုပိ။ပ။အာရောစေယျုံ' အပိ နု၊ 'ပြောကုန်ရာအုံ့လော။ (ပြောကြပါ့မလား။) ဤတိ၊ ပြီ။

ဘော ကဿပ။ ဤခဏ၊ ဤသို့ ပြောခြင်းသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ [လာမပြောတော့-ဟု မဆိုလို။ နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားနေသေးသဖြင့် လောလောဆယ် လာပြောနိုင်မည်မဟုတ်ပါ။ နောက်မှလာပြောလျှင်လည်း မိမိကကယ်လွန်ပြီးဖြစ်စရာရှိ၍ မဖြစ်နိုင်တော့ပါဟု-ဆိုလို၏။ ထို့ကြောင့် "အပိ ဟိ မယံ" စသောစကားကို ဆက်၍လျှောက်သည်။] ဘော ကဿပ။ ဟိ၊

မှန်ပါ၏။ ဗမယံ။ ဝိရုံ၊ ကြာရှည်စွာတ။ ကာလတ်တာပိ၊ သေခြင်းကို ပြုပြီးကုန်သည်လည်း။ ဝါ၊ သေပြီးကုန်သည်လည်း။ ဘဝေယျာမ အပိ၊ ဖြစ်ကုန်တန်ရာပါ၏။ ဝါ၊ ဖြစ်ကုန်မည်လည်း မသိပါ။ [သူတို့လာပြောတဲ့ အချိန်မှာ ကျွန်ုပ်တို့သေလို့ အကြာကြီးဘောင် ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေပါလိမ့်မည်–ဟူလို့။] "ဒေဝါ တာဝတိံသာ၊ တို့သည်၊ အာတ္တိ၊ ရှိကုန်၏။" ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့သော်လည်းကောင်း။ "ဒေဝါ တာဝတိံသာ၊ တို့သည်။ ဧဝံ ဒီဃာယုကာ၊ ဤသို့ ရှည်သောအသက် ရှိကုန်၏။ (သို့ကလောက် အသက်ရှည်ကုန်၏။)" ဣတိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ဧတံ၊ ဤ အကြောင်းကို။ ကော၊ သည်။ ဘောတော ကဿပဿ၊ အား။ အာရောစေတိ၊ ပြောပါသနည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ "အတ္ထိ ဒေဝါတာဝတိံသာ" တိ ဝါ၊ အတ္ထိ ဒေဝါ တာဝတိံသာ–ဟူသည်လည်းဖြစ်သော။ ဧဝံဒီဃာယုကာ ဒေဝါ တာဝတိံသာတိ ဝါ၊ ဧဝံဒီဃာယုကာ ဒေဝါ တာဝတိံသာ–ဟူသည်လည်းဖြစ်သော။ ဘောတော ကဿပဿ၊ ၏ (စကားကို)။ နု သဒ္ဒဟာမ၊ မယုံကြည်ပါကုန်။ ဣတိ၊ ပြီ။

---

(၅) ဝ၀ဋ္ဌဥပမာ

ဌာဝ၊ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဝ၀ဋ္ဌော၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေအားဖြင့်ကန်းသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ကဏ္ဍသုက္ကာနံ၊ အမည်းအဖြူ ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ နု ပဿေယျ၊ မမြင်ရာ။ နီလကာနံ၊ ညိုသောအဆင်းရှိကုန်သော။ပ။ပီတကာနံ၊ ရွှေသောအဆင်းရှိကုန်သော။ (ဝါဝင်းသောအဆင်းရှိကုန်သော။) ။ပ။ လောဟိတကာနံ၊ နီသောအဆင်း ရှိကုန်သော။ပ။မဇ္ဇိဋ္ဌ–ကာနံ၊ ထန်းကျင့် နီပဆေး ပန်းရောင်သွေးသို့ ဝါတွေးလွင်လွင် နီကျင်ကျင်လောင်း မောင်းသောအဆင်းရှိကုန်သော။ပ။သမဝိသမာ၊ ညီညွတ်သော အရာ မညီညွတ်သောအရာတို့ကို။ပ။တာရကာနံ၊ ကြယ်တာရာဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ အဆင်းတို့ကို။ပ။စန္ဒိမသူရိယေ၊ လ, နေတို့ကို။ပ။

သော ဧဝံ ဝဒေယ္ယ။ (ကိ။) "ကဏ္ဍသုက္ကာနံ။ ရူပါနံ၊ တို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ကဏ္ဍသုက္ကာနံ။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ ဒဿာဝီ၊ မြင်သူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ပ။အဟံ။ ဧတံ၊ ဤ အရာအားလုံးကို။ နု ဇာနာမိ၊ မသိ။ပ။ နု ပဿာမိ၊ မမြင်။ တသ္မာ။ တံ၊ ထို အရာအားလုံးသည်။ နတ္ထိ။" ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆုံ၏။ ဆုဇည။ သော၊ ထို ယောကျ်ားသည်။ ဝဒမာနော၊ ပြောလတ်သော်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ (ဟုတ်မှန်စွာ။) ဝ၊ ဝဒယ္ယ နု ခေါ၊

ပြောရုသလော။ [သူက အထက်ပါအတိုင်းပြောလျှင် အမှန်အတိုင်း ပြော ဆိုရုရောက်သလား-ဟူလို။] ဣတိ၊ ပြီ။ ဘော ကဿပ။ ဣဒံ၊ ဤသို့ ဟုတ်မှန်စွာပြောဆိုခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။ (မဖြစ်နိုင်ပါ။) ။ပ။ သော ဝဒမာနော သမ္မာ။ နု ဟိ ဝဒေယျ၊ မပြောရုပါ။ (ပြောဆို ရုမရောက်ပါ။) ဣတိ၊ ပြီ။

ရုဇညေ။ ဝေမေဝ၊ ဤ.အတူပင်။ ယံ တံ ဘိ၊ အကြင်သင်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဝေ၊ သို့။ (တာဝတိံသာနတ်မျှားရှိသည်၊ ဤမျှလောက်အသက် ရှည်သည်ဟု အရှင့်အား ဘယ်သူပြောသနည်း။ အရှင်၏စကားကို ကျွန်ုပ် တို့မယုံကြည်နိုင်ပါ-ဟူ၍။) ဝဒေသိ၊ ပြော၏။ (သော) တံ၊ ထိုသင်သည်။ ဇစ္စန္ဓ||ပမော မညေ၊ သူကန်းဥပမာ ရှိ၏ဟူ၍။ ဝါ သူကန်းနှင့်တူ၏ဟူ၍။ ဝါ၊ သူကန်းကဲ့သို့။ ပဠိဘာသိ၊ (ငါ၏ စိတ်၌) ထင်လာပြီ။

ကော ပနေတံ။ပ။ရုဇညေ။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ တံ။ ဤမိနာ မံသ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ မညတိ။ (ဤလောကကို) မြင်သိ၏။ ဧवं၊ ဤ အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပရောလောကော၊ ကို။ နု ခေါ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မသိမမြင်ထိုက်။ ဝါ၊ မမှတ်ထိုက်။ (တနည်း) တံ။ ဤမိနာ မံသစက္ခုနာ။ မညသိ ယထာ၊ မြင်သိသကဲ့သို့။ ဧवं၊ ဤ။ ပရော လောကော။ နု ခေါ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ထိုက်။

ရုဇညေ။ ယေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အရညဝနပတ္ထာနိ၊ တော ကြီးထဲက တောအုပ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ အရညေ-ဖြစ်သော တောမြို့ဝင် ထဲက ကျောင်းဖြစ် ကုန်သော။ ပန္တာနိ၊ အစ္စန်အဖျား ဖြစ်ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ တို့ကို။ ပဠိသေဝန္တိ၊ မှီဝဲ နေထိုင်ကြ ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထို တောကျောင်းတို့၌။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ ကုန်

၁။ ယံ မံ တံ ဝေ ဝဒေသိ။ ။ရှေးနိသယ-၌ ဤ ဝါကျကို ရှေ့ဝါကျနှင့် ဆက် သွယ်၍ အနက်ပေးထားဏ်။ မိမိကား ယံ–ကို လိင်ဝိပလ္လာသ, သို့မဟုတ် နိပါတ်-ဟု လည်းကောင်း၊ ရှေ့ဝါကျ၏ အနိယမ – ဟုလည်းကောင်း ယူဆ၍ အနက်ပေး ပါသည်။

၂။ တံ။ပ။ပဠိဘာသိ။ ။ပဠိဘာသိ-၏ ကတ္တားသည် တံ-တည်း။ ဇစ္စန္ဓ||ပမော- ကား တံ-နှင့် အရတူတည်း။ ပဠိ+ဘာ-ဓာတ်သည် သမ္မဒါန်, သို့မဟုတ် အာ ဓာရ–ကို ငဲ့သောကြောင့် (ငါ၏ စိတ်၌) ဟု အဓိပ္ပာယ်ပါ။ "ဌိတေ မဗ္ဗန္ဓိကေ ကာလေ, သန္ဓိသိဒေသု ပက္ခိသု၊ သဏာတေ ဗြဟာရညေ, တံ ဘယံ ပဠိဘာတိ မံ"ဟုသည်ဖြင့် ပဠိဘာ-ကြိယာပါသော ဝါကျနှင့် ယိုဇ်အဖွင့်များကို သတိပြု။

သည်ဖြစ်၍။ အာတာဝိနော၊ ကိလေသာတို့ကို လွန်စွာလောင်မြိုက် တတ်သော။ သမ္မပ္ပဓာန ဝီရိယ-ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဟီတတ္တာ၊ ကိုယ်နှင့်အသက် မင့်ကွက်ပဲ အလိုရှိအပ်သော အကျိုးသို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တာ၊ နေကုန်လျက်။ ဒီဗွစက္ခု၊ ဒီဗွစက္ခု-အဘိညာဉ်ကို။ ဝိသောဓေန္တိ၊ စင်ကြယ်စေကုန်၏။

တေ၊ တို့သည်။ ဒီဗေန၊ နတ်၌ဖြစ်သော ပသာဒ-စက္ခုနှင့်တူသော။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ, နဝသတ္တာပါတုဘာဝ ဒိဋ္ဌိ-တို့၏ စင်ကြယ်ကြောင်း ဖြစ်သော။ အတိက္ကန္တ မာနုသကေန၊ လူတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ပသာဒ-စက္ခုကို လွန်သော။ စက္ခုနာ၊ အဘိညာဉ် စက္ခုဖြင့်။ ဣမမ္ဗေဝ လောကံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပရဉ္စ၊ နောက်လောကကိုလည်းကောင်း။ ဩပပါတိကေ။ သတ္တေ စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဿန္တိ၊ မြင်နိုင်ကုန်၏။ ရာဇာ။ ဝေဠု၊ ဤ အခြင်းအရာ အားဖြင့်သာ။ ဝါ၊ ဤနည်းဖြင့်သာ။ ပရောလောကော ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တံ။ ဣမိနာ မံသ-စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ မညေသိ၊ (တထာ)။ နု တေ ဝ (ဒဋ္ဌဗ္ဗော)၊ မသိမမြင်ထိုက်သည်သာ။ ဝါ၊ မမွှတ်ထိုက်သည်သာ။ပ။

၄၁၉။ ကိဉ္စာပိ။ပ။ဘော ကဿပ။ ဣမ၊ ဤ လောကဌ်။ အဟံ။ သီလဝန္တော၊ သီလရှိပုဂ္ဂိုလ်ကုန်လျက်။ ကလ္ယာဏဓမ္မေ၊ ကောင်းသော အကျင့်သဘော ရှိပုဂ္ဂိုလ်ကုန်လျက်။ စ ဝါ၊ ကောင်းသော ကိုယ်ကျင့်တရား ရှိပုဂ္ဂိုလ်ကုန်လျက်။ ဇီဝိတုကာမေ၊ အသက်ရှင်ခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်သော့။ အမရိတု-ကာမေ၊ သေခြင်းငှာ, အလိုမရှိကုန်သော။ (မသေလို ,, ကုန်သော။) သုခကာမေ၊ ခံ့မ်းသာကို လိုလားကုန်သော။ ဒုက္ခပဋိကူလေ၊ ဆင်းရဲကို ရှောင်ရှားကုန်သော။ သမဏပြာဟ္မဏေ၊ တို့ကို။ ပဿာမိ၊ တွေ့ရပါ၏။ ဘော ကဿပ။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤ အကြံသည်။ ဟောတိ။ (ကိုး။) ဘောန္တော၊ အရှင် ဖြစ်ကုန်သော။ သီလဝန္တော၊ ကုန်သော။ ကလ္ယာဏ-ဓမ္မာ။ ကုန်သော။ ဣမေ သမဏပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ သဇ်စ ဇာနေယ္ယုံ၊ အကယ်၍ သိကုန်အုံ့။ (ကိုး၊ အဘယ်သို့ သိကုန်ရာသနည်း။) "ဣတော၊ ဤ အသက်ရှင်နေရခြင်းထက်။ မတာနံ၊ သေကုန်သော။ နော၊ ဝါတို့၏။ သေယျော၊ မြတ်သည်။ (နောက်ဘဝ၌ မြတ်သည်။) ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လိမ့်မည်။" ဣတိ၊ ဤသို့ သိကုန်အုံ့။

ဣဒါနိ၊ ၌။ ဘောန္တော။ပ။ ဝိသံ ဝါ၊ အဆိပ်ကိုသော်လည်း။ ခါဒေယ္ယုံ၊ ခဲစားကုန်ရာ၏။ သတ္ထံ ဝါ၊ လက်နက်ကိုသော်လည်း။ အာဟရေယ္ယုံ၊

သတ်ဖို့ရာ ဆောင်ယူကုန်ရာ၏။ ဥပဇ္ဈာယ်တို့ဘာ ဝါ၊ ကြိုးဖြင့် ဖွဲ့ချည်၍ခေါ်လည်း။ ကာလက်ရေယျှုံ၊ သေခြင်းကို ပြုကုန်ရာ၏။ (ကြိုးဆွဲချ၍ သေကုန်ရာ၏။) ပပါတေ ဝါ၊ ချောက်ကမ္ဘားဌ်သော်လည်း။ ပပတေယျှုံ၊ ခုန်ချကုန်ရာ၏။

ယသ္မာ စ၊ အကြင်ကြောင့်ကား ။ပ။ နိ ဇာနန္တိ ။ပ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘောန္တော။ ဤမေ သမဏပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သီလဝန္တော။ ကလျာဏ-ဓမ္မာ၊ ကုန်သည်။ (သမာနာ၊ ဖြစ်ပါကုန်လျက်။)ဇီဝိတုကာမာ။ပ။ ဒုက္ခ-ပဋိကူလာ(ဟုတ္တာ)။ အတ္တာနံ၊ ကို။ နိ မာရေန္တိ၊ မသေစေကြပါကုန်။ [ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်မသေကြပါကုန်-ဟူလို။]ယေန။ပ။ ဟောတိ။ အယမ္ပိ၊ ဤ အကြောင်းသည်လည်း။ (သီလရှိသော သမဏ,ပြာဟ္မဏ-တို့ မိမိကိုယ်ကို မသေစေခြင်းဟူသော ဤအကြောင်းသည်လည်း။ သော) ပရိယာယော၊ သည်။ ၊ (ပရလောက စသည်မရှိဟု ပြောဆိုဖို့ရန် ထိုအကြောင်းသည်။ ဟောတိ။) ဤတိ၊ ပြီ။

---

(၆) ဂဇ္ဈိနီဥပမာ

၄၂၀။ တေန ဟိ ။ပ။ ရာဇာ။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဘ၌ ဖြစ်ဖူးသော အကြောင်းကား။ အညတရဿ၊ တယောက်သော။ ပြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ ဒွေ။ ပဇာပတိယော၊ ဇနီးတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ရှိကုန်ပြီ။ ဣတိ ကေဣာ၊ တယောက်သော ဇနီး၏။ ဒသဝဿုဒ္ဒေသိကော ဝါ၊ ဆယ်နှစ်ရှိ၏ဟု ညွှန်ပြထိုက်သည်သော်လည်း ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ဆယ်နှစ်အရွယ်ရှိသည်သော်လည်း ဖြစ်သော။ ဒွါဒသ ဝဿုဒ္ဒေသိကော ဝါ၊ တဆယ့်နှစ်နှစ်ရှိ၏ဟု ညွှန်ပြထိုက်သည်သော်လည်းဖြစ်သော။ ဝါ၊ တဆယ့်နှစ်နှစ်အရွယ် ရှိသည်သော်လည်းဖြစ်သော။ ပုတ္တော အဟောသိ။ ကော၊ သည်။ ဂဇ္ဈိနီ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိ၏။ ဥပဝိဇညာ၊ နီးကပ်သော ဖွားရာကာလရှိ၏။ ဝါ၊ ဖွားခါနီးဖြစ်၏။ပ။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ ဝါ၊ သေချိန်ကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ်။ သော မာဏ-ဝကော၊ ထိုလူလင်ငယ်သည်။ မာတုသပတ္တိံ၊ အမိနှင့် လင်တူမိန်းမကို။ ဝါ၊ အမိ၏ ရန်သူမိန်းမကို။ တေဒဝေါစ။(ကိံ ။)''ဘောတိ၊ အရှင်မ။ ယံ ဣဒံ ဓနံ ဝါ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်သော်လည်းကောင်း။ (ယံ ဣဒံ) ဓညံ ဝါ၊ အကြင် စပါး,ပဲ-သည်သော်လည်းကောင်း။ (ယံ ဣဒံ) ရဇတံ ဝါ၊ အကြင် ငွေသည်သော်လည်းကောင်း။ (ယံ ဣဒံ) ဇာတရူပံ ဝါ၊ အကြင် ရွှေသည်သော်လည်းကောင်း။ (အတ္ထိ။)သမ္ဘံ၊ သော။ တံ၊ ထို ဓန-စသည် သည်။ မယှံ၊ ကျွန်ုပ်၏(အတွက်တည်း။) ဝါ၊ ကျွန်ုပ်၏ဥစ္စာတည်း။ ဣဒါ၊

ဤ ပစ္စည်းအားလုံးခ်ီ။ ကိုခ်ီ၊ တစုံတခုမျှ။ (တခုတလေမျှ။)တယ်၊ သင်၏ အတွက်။ နတ်ထီ၊ ဘောဟီ။ မေ၊ ၏။ ပိတု၊ ၏။ ဒါယတ်၊ အမွေကို။ နိယျာ-ဒေတိ၊ အပ်နှင်းပါ။''ဟုတိ၊ ပြီ။

ဧဝံ ''ဝုတ္တော။ပ။''တာတ၊ အမောင်။ ယာဝ၊ လောက်။ (အဟံ။ ဝိဇာ-ယာမိ၊ သား သမီး ဖွားမြင်၏။ တာဝ၊ ထို သားသမီး ဖွားမြင်သည့် တိုင်အောင်။ အာဂမေဟိ၊ စောင့်ဆိုင်းပါဦး။ ကုမာရကော၊ သတ္တိသား သည်။ သစေ ဘဝိဿတိ၊ အံ့။ (ဧဝံ သတိ။) တဿပိ၊ ထိုသတ္တိသား၏ (အတွက်)လည်း။ ကေဒေသော၊ တစိတ် တဖို့သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါ လိမ့်မည်။ ကုမာရိကာ သစေ ဘဝိဿတိ။ သာပိ၊ သည်လည်း။ တေ၊ ၏။ ဩပဘောဂ္ဂါ၊ အနီးအပါးခ်ီ သုံးဆောင်အပ်သူမသည်။ ဝါ၊ ခြေရင်းအလုပ် အကျွေးသည်။ ဘဝိဿတိ။'' ဟုတိ၊ ဤသို့ ပြော ပြီ။ပ။

အထ ခေါ ။ပ။ သတ္ထာ၊ ဓားကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ ဩဝရကံ၊ အခန်း ထဲသို့။ ပဝိသိတ္မာ၊ ဝင်၍။ ဥဒရံ၊ ဝမ်းကို။ ဩပါဒေသိ၊ ခွဲဖြတ်ပြီ။ [''ဥဒရံ၊ သို့။ ဩပါဒေသိ၊ မကောင်းသဖြင့် ထိရောက်စေပြီ။'' ဟု သဒ္ဒတ္ထ-ကြံပါ။] (ကိ'အာဘယ်သို့ ကြံ၍ ခွဲဖြတ်သနည်း။) ယာဝ၊ အကြင် အပိုင်း အခြားအားဖြင့်။ ဝိဇာယာမိ၊ ဖွားမြင်၏။ (တာဝ၊ ထိုအပိုင်းအခြား အား ဖြင့်။ သော၊ ထို ကလေးသည်။) ယဒိ ဝါ ကုမာရကော၊ သတ္တိသားကလေး လေလော။ ယဒိ ဝါ ကုမာရိကာ၊ သတ္တိသမီးကလေးလေလော။ ဟုတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍ ခွဲဖြတ်ပြီ။ သာ၊ ထို သူမသည်။ အတ္တာနဉ္စေဝ၊ မိမိကို လည်း ကောင်း။ ဇီဝိတဉ္စ၊ အသက်ကိုလည်းကောင်း။ ဂဗ္ဘဉ္စ၊ ကိုယ်ဝန်သူငယ်ကို လည်းကောင်း။'' သံဝပ်တေယျဉ္စ၊ ''ဥစ္စာနှစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝိနာသေသိ၊ ပျက်စီးစေပြီ။ (ဖျက်ဆီးပြီ)။

[ယထာ တံ-ခ္ဍ တံ-အနက်မရှိ။ ယထာကို ကြိယာနှင့်တွဲပေးပါ။] ဗာလာ၊ နားမလည်သော အမျိုးသမီးသည်။ အဗျတ္တာ၊ မကျွမ်းကျင် မလိမ်မာသော အမျိုးသမီးသည်။ အယောနိသော၊ မသင့်သော အကြောင်း အားဖြင့်။ (အမွေအနှစ်ကို ရခြင်း၏အကြောင်း မဟုတ်သောအားဖြင့်။) ဒါယတ်၊ အမွေကို။ ဂဏှေ၊ ယူ၏။ ရာဇာ၊ ရှာလျက်။ အနုယုဉ္ဇတိ၊ ကြီးပွားမဲ့ ပျက်စီး ခြင်းသို့။ ဝါ၊ ချမ်းသာကင်းသော ပျက်စီးခြင်းသို့။ အာပန္နော ယထာ၊ ရောက်ရသကဲ့သို့တည်း။ ဗာလေ။ ။ ဝေ ။ မေ၊ ပင်။ ဗာလော၊ သော။ အဗျတ္တော၊ သော။ ။ တံ။ ။ အယောနိသော၊ ဖြင့်။ ပရလောကံ၊ ကို။

ဂဝေသန္တေ၊ လျက်။ အနယဗျသနံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိဿသိ၊ ရောက်ရလိမ့်
မည်။ ဗာလာ။ အဗျတ္တာ၊ သော။ သာ ပြာဟူဏီ။ပ။အာပန္နာ သေယျ-
ထာပိ၊ ကဲ့သို့တည်း။

ရုဇည၊ သီလဝန္တော။ပ။သမဏာပြာဟူဏာ၊ တို့သည်။ အပက္ကံ၊ မရင့်
ကျက်သေးသော် အသက်ကို။ ဝါ၊ သေချိန်မကျသေးသော အသက်ကို။
နှ ပရိပါစေန္တိ၊ မရင့်ကျက်စေကြကုန်။ (မဖြတ်ကြကုန်။) အပိစ၊ စင်စစ်
ကား။ ပရိပါကံ၊ အသက်၏ရင့်ကျက်ခြင်းကို။ ဝါ၊ အသက်၏ရင့်ကျက်ရာ
အချိန်ကို။ အာဂမေန္တိ၊ စောင့်ဆိုင်းကုန်၏။ ရုဇည။ ယံ၊ မှန်။ ပဏ္ဍိ-
တာနံ၊ ပညာရှိကုန်သော်။ သီလဝန္တာနံ။ပ။သမဏာပြာဟူဏာနံ၊ တို့၏။
ဇီဝိတေန၊ အသက်ရှည်ခြင်းဖြင့်။ အတ္ထော၊ အကျိုးရှိ၏။ ရုဇည။ ယထာ
ယထာ၊ အကြင်အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ စိရံ၊ ကြာရှည်စွာ။ ဒီဃံ၊
ရှည်စွာသော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလပတ်လုံး။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ တထာ
တထာ၊ ဖြင့်။ ဗဟုံ၊ များစွာ။ ပုညံ၊ ကို။ ပသဝန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ စ၊
ကောင်းမှုဖြစ်စေရုံသာ၊ မဟု-သေး။ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ များစွာသော
လူအပေါင်း၏ စီးပွားအလို့ငှာ။ ဗဟုဇန သုခါယ၊ များစွာသော လူ
အပေါင်း၏ ချမ်းသာအလို့ငှာ။ လောကာနုကမ္ပာယ၊ သတ္တလောကကို
သနားစောင့်ရှောက် ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထာယ၊
အကျိုးငှာ။ ဟိတာယ၊ စီးပွားအလို့ငှာ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှာ။
ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ ကျင့်ကြ၏။ပ။

၄၂၁။ ကိဉ္စာပိ။ပ။ "ဣမံ၊ ပုရိသံ၊ ကို။ ဇီဝန္တံ ယေဝ၊ အသက်ရှင်
စဉ်ပင်။ ကုမ္ဘိယာ၊ အိုးကြီး၌။ ပက္ခိပိတ္မာ၊ ထည့်၍။ မုခံ၊ အိုးဝကို။
(အိုးအပေါက်ကို။) ပိဒဟိတ္မာ၊ ပိတ်၍။ အလ္လေန၊ စိုသော။ (ပျော့ပျောင်း
သော။) စမ္မေန၊ သားရေဖြင့်။ သြုနဒ္ဓိတ္မာ၊ ဖွဲ့ကြက်၍။ အလ္လာယ၊ စိုစွတ်
သော။ မတ္တိကာယ၊ မြေညက်ဖြင့်။ ပဟာလာဝလေပနံ၊ ထူအောင် လိမ်း
ကျံ့မှုကို။ ကရိတ္မာ၊ ၍။ ဥဒ္ဓနံ၊ ဖိုခုံလောက်သို့။ (မီးဖိုပေါ်သို့။)အာရော-
ပေတ္မာ၊ တင်၍။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ ဒေယ၊ ပေးကြကုန်။ (မီးရှို့ကြကုန်။)"
ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။ပ။ယဒါ မယံ ဇာနာမ (ကိံ)။ သော ပုရိသော
သည်။ ကာလကတော၊ ပြုအပ်ပြီးသော်၊ သေခြင်းရှိပြီ။ ဝါ၊ သေပြီ။
ဣတိ၊ ဤသို့သိကုန်၏။ အထ၊ ၌။ နံ ကုမ္ဘိ၊ ထိုအိုးကြီးကို။ သြရော-
ပေတ္မာ၊ မီးဖိုပေါ်က ချ၍။ ဥဒ္ဓိန္ဒိတ္မာ၊ လိမ်းကျံထားအပ်သော မြေညက်
ကိုဖျက်၍။ (ခွာ၍။) မုခံ၊ အိုးဝကို။ ဝိဝရိတ္မာ၊ ဖွင့်၍။ ဘဏ္ဍိကံ၊ ဖြေး
ဖြေး။ နိက္ခေါကေမ၊ သေချာစွာ ကြည့်ပါကုန်၏။ (ကိံ၊ အဘယ်သို့

ကြံ၍ ကြည့်ဆနည်း။) "အား၊ ဤသူ၏။ ဇီဝံ၊ အသက်ကို။ နိုက္ခမန္တံ၊ ထွက်သည်ကို။ အပ္ပေါ နာမ ပရေယျာမ၊ မြင်နိုင်ကုန်တန်ရာ၏။" ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍ ကြည့်ပါကုန်၏။ပ။ နု ပဿာမ၊ မမြင်ပါကုန်။ပ။ အယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ (အသက်ထွက်သည်ကို မမြင်ရခြင်းဟူသော ဤအကြောင်း သည်လည်း။) ။ပ။

(၇) သုပိနကဥပမာ

၄၂၂။ တေန ဟိ။ပ။ တံ၊ သည်။ ဒိဝါ၊ နေ့လည်၌။ သေယ်ျ၊ အိပ်ခြင်းသို့။ ဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်သည်။ (သမာနော၊ စဉ်။) သုပိနကံ၊ အိပ်မက်ဖြစ်သော။ အာရာမရာမဏေယျကံ၊ အရံ၏ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝနရာမဏေယျကံ၊ တော၏ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဘူမိရာမဏေယျကံ၊ မြေ၏ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ပေါက္ခရဏီရာမဏေ-ယျကံ၊ ရေကန်၏ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ပဿိတံ၊ မြင်မက်ဖူးသည်။ (ဟုတ္တာ။) အတီတာနာဂတံ နော၊ သိသလော။ ဣတိ၊ ပြီ။ပ။ အတီတာနာဂတမ်ပိ၊ ပါ၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

တံ၊ သင့်ကို။ တမ်ပိ သမယေ၊ ထို အိပ်မက် မက်နေချိန်၌။ ခုဇ္ဇာပိ၊ ခါးကုန်းသူမတို့သည်လည်းကောင်း။ ဝါမနကာပိ၊ ပုကွသူမတို့သည်လည်းကောင်း။ [ခုဇ္ဇာပိ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော မိန်းမတို့သည်လည်းကောင်း။ ဝါမနကာပိ၊ ခြံရံသော မိန်းမတို့သည်လည်းကောင်း။ ဤသို့လည်း ရှေးနိဿယ-၌ ပေးသေး၏။] ဝေလာသိကာပိ၊ ပျော်ရွှင်စေတတ်သော မိန်းမတို့သည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ပျော်တော်ဆက် မိန်းမတို့သည်လည်းကောင်း။ ကောမာရိကာပိ၊ အပျိုတော်ငယ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ရက္ခန္တိ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်၏လော ။ပ။ ရက္ခန္တိ၊ ပါကုန်၏ ။ပ။ တာ၊ ထိုသူမတို့သည်။ တုယ်ဿ၊ ၏။ ဇီဝံ၊ ကို။ ပဝိသန္တံ ဝါ၊ ကိုယ်တွင်းသို့ ပြန်ဝင်လာသည်ကို လည်းကောင်း။ နိက္ခမန္တံ ဝါ၊ ပြင်ပသို့ ထွက်သွားသည်ကိုလည်းကောင်း။ ဃာသန္တိ အပိ နု၊ မြင်ကျားမြင်ကုန်၏လော ။ပ။ ဣဒံ၊ ဤသို့ မြင်ခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်

၁။ နိက္ခမန္တံ ဝါ ပဝိသန္တံ ဝါ ဇီဝံ။ ။ဤစကားကို ပါယာသိရာဇည်၏ အဋ္ဌာ-သယ-ဓာတ်ခံအတိုင်းပင် အရှင်ကုမာရကဿပက ပြောသည်။ မှန်၏— "ဘုရားတို့ အိပ်မက်မက်လေးအခါ ခန္ဓာကိုယ်မှ ဇီဝခေါ်သော အသက်က ပြင်ပသို့ထွက်၍ ထိုထို အရံ,တော,တောင်-စသော ပျော်စရာများကို ကြည့်ရှုလျက် ဟိုဟိုဒီဒီ လှည့်လည် ပြီးနောက် ဗိုဒ်ခန္ဓာကိုယ်တွင်းသို့ ပြန်ဝင်၏" ဟု ပါယာသိရာဇည်-က မှားမှားယွင်းယွင်း

ပါ။ (မဖြစ်နိုင်ပါ။) ဆုဇည။ တာ၊ တို့သည်။ [“ဟိ” အနက်မရှိ။] ဇီဝန္တို့ ယော၊ အသက်ရှင်ဆဲ ဖြစ်ပါကုန်လျက်။တုယ္ဟံ၊ ၏။ (ဇီဝံ-ဌ္ဌ စပ်။)ဝါ၊ သည်။ ဇီဝန္တသေ၊ အသက်ရှင်စဉ်။ ဇီဝံ၊ ကို။ပဝိသန္တံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ နိက္ခမန္တံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ နုပယိယိသန္တိ နာမ၊ မမြင်နိုင်ကြပါပေ။ [နာမ-သည် ဂရဟာ-ဧောတက။] ကိုပန၊ ကြောင့်။(ပယိယိသိ-ဌ္ဌစပ်။) တုံ။ ကာလက်တသ၊ ၏။ ဇီဝံ၊ ကို။ ပဝိသန္တံ ဝါ နိက္ခမန္တံ ဝါ။ ပယိယိသိ၊ မြင်လိမ့်မည်နည်း ။ပ။

၄၂၃။ ကိဉ္စာပိ ။ပ။ ဣမံ ပုရိသံ၊ ကို။ပ။ဇီဝန္တံ ယေဝ၊ ပင်။ တုလာယ၊ ချိန်ဖြင့်။ (ချိန်စရာဖြင့်။) တုလေတ္မာ၊ ချိန်၍။ ‘ဇိယာယ၊ လေးညှိုဖြင့်။ အနုဿာသကံ၊ ထွက်သက် ဝင်သက် မရှိအောင်။ မာရေတ္မာ၊ လည်ပင်းကို ရစ်ပတ်သတ်၍။ ပုန ဒေဝ၊ ပင်။ (နောက်ထပ်ပြီး။) တုလာယ၊ ဖြင့်။ တုလေထ၊ ချိန်ကြကုန်။ ။ပ။ တုလေန္တိ၊ ချိန်ကုန်၏။ ယဒါ၊ ဌ္ဌ။ သော။ ဇီဝတိ၊ အသက်ရှင်၏။ တဒါ၊ ဌ္ဌ။ လဟုတရော စ၊ ပေါ့ပါးသည် လည်းကောင်း။ မုဒု တရော စ၊ နူးညံ့ပျော့ပျောင်းသည်လည်းကောင်း။ ကမ္မညတရော စ၊ ထိုထို အမှုဌ် ခံ့သည်လည်းကောင်း။ (ထိုထို အမှုဌ်ပြုစွမ်းနိုင်သည် လည်းကောင်း။) ဟောတိ။ [တရ-ပစ္စည်း အနက်မရှိ။] ယဒါ ပန၊ ဌ္ဌကာ။ သော ကာလက်တော ဟောတိ၊ တဒါ ဂရုတရော စ ၊ လေးသည်လည်း

ယူဆလေသည်။ [ဤနေရာဝယ် စိတ်၏ဖြစ်ပုံကိုပင် “အသက်”ဟု သူက ယူဆထား၏။]

ထို့ကြောင့်-မထေရ်က စို့ဝယ်ကလေးဖြင့် စို့ကြီးကိုရိုက်နှက်ကာ နုတ်သက်သို့ ဇီဝ-အမည်ကို ပဝေဒ-ဖြာသဖြင့် သူ၏ ဥဒ္ဓေဒ-ဒီဋ္ဌိကို နုတ်ပယ်လိုရ် “အပိ နု တာ တုယ္ဟံ ဇီဝံ ပယိသန္တိ ဝဝိသန္တံ ဝါ နိက္ခမန္တံ ဝါ”, ဟု မေးတော်မူသည်။

၁။ တဒါ ဂရုတရော စ-စသည်။ ။သတ္တဝါတွေမှာ မသေခင် ခန္ဓာဝါးပါးရှိသည် ဟု ဆိုကြရာ သေလျှင် ၁၀ဒနာ,သညာ,သင်္ခါရကွန္ဓာ-တို့ မဖြစ်တော့ပဲ ချုပ်၏။ဝိညာ-ဏကွန္ဓာက-ပူ တနေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့သွား၏။ ရူပကွန္ဓာသာ ကျန်တော့၏။သို့ဖြစ်၍ ပဂ္ဂသခင်ထက် သေပြီးနောက် ဘာ၍ပေါ့စရာရှိ၏-ဟု ယူဆလေသည်။ ယခုတော့ သေပြီးနောက် ခန္ဓာကိုယ်ကြီး၏ ပိုရှိ်လေးနေပုံကို ထောက်လျှင် ဘဝတပါးသို့ပြောင်း သွားနိုင်သည့် သတ္တဝါ တယောက်မှ မရှိပဲ သေပြီးနောက် ဘဝပြတ်သည်ဟု ပါယာသိ ရာဇည-က ဆိုလိုပေသည်။

မှတ်ချက်။ ။ပါယာသိရာဇည ပြောသလို ဘဝတပါးသို့ ပြောင်းသွားသော သတ္တဝါမရှိသည်မှာ မှန်၏။ သို့ရာတွင် အနန္တရ-ပစ္စည်း နာနက္ခဏိက-တမ္ဘပစ္စည်းတို့ ဖြင့် ရုပ်နာမ်အစဉ်အဆက် ကျေးဇူးပြုလျက် ဤဘဝ-က ကံကြောင့် နောက်ဘဝဝယ် ရုပ်သစ်,နာမ်သစ်-ဖြစ်ပုံကို အဘိဓမ္မာသဘောအရ သတိပြုပါလေ။

ကောင်း။ ပဏ္ဍိန္ဒတရော စ၊ ခိုင်မာတောင့်တင်းသည်လည်းကောင်း။ အကမ္မညတရော စ၊ ထိုထိုအမှုဌာန် မခံ့သည်လည်းကောင်း ။ပ။ အယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ (အသက်ရှင်စဉ် ပေါ်၍ သေပြီးနောက် လေးနေခြင်းဟူသော ဤအစကြောင်း သည်လည်း။) ။ပ။

(၇) သန္တတ္တအယောဂုဠဥပမာ

(၇၂၄)။ တေန ဟိ။ပ။ ဒီဝသံ၊ တနေ့လုံးလုံး။ ဘန္တေ၊ လွန်စွာ ပူလောင်အပ်သော။ အာဒိတ္တံ၊ လွန်စွာ တောက်ပသော၊ (နီနီရဲရဲ မီးစဲ့နေ သော။) သမ္ပဇ္ဇလိတံ၊ ထက်ဝန်းကျင် တောက်လောင်နေသော။ ဝါ၊ အလျှံ-တပြောင်ပြောင် တောက်လောင်နေသော။ သဇောတိဘူတံ၊ အရောင် အလင်းနှင့် တကွဖြစ်သော။ အယောဂုဠံ၊ သံတွေ ခဲကို။ (သံတုံး သံလုံး ကို။)။ပ။ တမေနံ၊ ထို သံလုံးကို။ အပရေန သမယေန၊ ဌ။ သီတံ၊ အေးနေ သည်။ နိဗ္ဗုတံ၊ မီးငြိမ်းနေသည်။ (သမာနံ၊ ဖြစ်စဉ်။)။ပ။ ကဒါ၊ ဌ။ သော အယောဂုဠော၊ သည်။ လဟုတရော ဝါ၊ ပေါ့သည်သော်လည်းကောင်း။ ။ပ။ ကမ္မညတရော ဝါ၊ သည်သော်လည်းကောင်း။ ဟောတိ နု ခေါ၊ ဖြစ်သနည်း။ ယဒါ၊ ဌ။ အာဒိတ္တော၊ ၏။ သမ္ပဇ္ဇလိတော၊ ၏။ သဇောတိ-ဘူတော၊ ၏။ (တဒါ) ဝါ၊ ဌသော်လည်း။ (လဟုတရော ဝါ မုဒုတရော ဝါ ကမ္မညတရော ဝါ။ ဟောတိ နု ခေါ၊ လော။) ယဒါ၊ သီတော၊ ၏။ နိဗ္ဗုတော၊ ၏။ (တဒါ) ဝါ၊ ဌသော်လည်း။ (လဟုတရော ဝါ မုဒုတရော ဝါ ကမ္မညတရော ဝါ။ ဟောတိ နု ခေါ၊ လော။) ဣတိ၊ ပြီ။

ဘော ကဿပ ယဒါ။ သော အယောဂုဠော၊ သည်။ တေဇောသဟ-ဂတော စ၊ အပူဟူသော တေဇောခေါတ်နှင့် တကွဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဝါယောသဟဂတော စ၊ လေဟူသော ဝါယောခေါတ်နှင့် တကွဖြစ်သည် လည်းကောင်း။ (ဟုတ္တာ။) အာဒိတ္တော၊ သည်။ပ။ သဇောတိဘူတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ တဒါ။ လဟုတရော စ၊ သည်လည်းကောင်း။ပ။ ကမ္မည-တရော စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ယဒါ ပန၊ ဌကား။ သော အယောဂုဠော၊ သည်။ နေဝ တေဇောသဟဂတော၊ တေဇောခေါတ် နှင့်လည်း တကွမဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ နဝ ဝါယောသဟဂတော၊ ဝါယော ခေါတ်နှင့်လည်း တကွမဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ (ဟုတ္တာ။) သီတော၊ သည်။ နိဗ္ဗုတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ တဒါ ။ပ။ အကမ္မညတရော စ၊ သည်လည်း ကောင်း။ ဟောတိ၊ ပါ၏။ ဣတိ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

ရုဇည်။ ဝေမေဝ၊ ပင်။ တ်ဒါ၊ ဌ်။ အယံ ကာ်ယော်၊ သည်။ အာယု-သဟဂတော စ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ-ဟူသော အသက်နှင့် တကွဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဥဿ္မာသဟဂတော စ၊ တေဇောဓာတ်ဟူသော ကိုယ်ငွေ့နှင့် တကွဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဝိညာဏသဟဂတော စ၊ စိတ်ဝိညာဉ်နှင့် တကွဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ တဒါ။ပ။ကမ္မညတရော စ ဟောတိ။ ယဒါ ပန အယံ ကာယော။ နေ့ဝ အာယုသဟဂတော၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ-ဟူသော အသက်နှင့် တကွဖြစ်သည်လည်းကောင်း ။ပ။.နှ ဝိညာဏသဟဂတော၊ သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ။ပ။အကမ္မညတရော စ။ပ။

၄၂၅။ ကိဉ္စာပိ။ပ။ဣမံ ပုရိသံ၊ ကို။ ဆဝိဠ္ဠ၊ အရေပါးကိုလည်းကောင်း။ (အပေါ်ရေကိုလည်းကောင်း။) စမ္မဠ္ဠ၊ အရေထူကိုလည်းကောင်း။ (အတွင်းရေကိုလည်းကောင်း။) မံသဠ္ဠ၊ အသားကိုလည်းကောင်း။ နှာရုံ ဒ္ဒု၊ အကြောကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌိဠ္ဠ၊ အရိုးကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌိမိဉ္ဇဠ္ဠ၊ ရိုးတွင်းချဉ်ဆီကိုလည်းကောင်း။ အနုပဟစ္စ၊ မထိခိုက်မူ၍။ (မထိခိုက်စေပဲ။) ဇီဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပေထ၊ ခွဲကြကုန်။ပ။ယဒါ။ သော၊ သည်။ အာမတော၊ တဝက်သေနေသည်။ [အာ-သဒ္ဒါ ဥပစု-အနက်ဟော။] ဝါ၊ အနည်းငယ် ကိုယ်ငွေ့နှင့်ယှဉ်လျက် သေနေဆဲသည်။ [သေခါနီး ဖြစ်နေသည်-ဟူလို။] ဟောတိ (တဒါ။) ''တေ၊ ထို မင်းမူထမ်းယောကျ်ားတို့ကို။ အဟံ ဝေ ဝဒါမိ (ကိ ။) ''ဘော၊ တို့။ ''တေန ဟိ၊ လျှင်။ ဣမံ ပုရိသံ၊ ကို။ ဥတ္တာနံ၊ ပက်လက်။ နိပါတေထ၊ အိပ်စေကြကုန်။ပ။အဝ'ကုဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမှောက်လျက်။ (မှောက်ရက်။) နိပါတေထ။ ပသေန၊ နံပါးဖြင့်။ပ။ဒုတိယေန ပသေန။ နှစ်ခုမြောက် နံပါးဖြင့်။ နိပါတေထ။

ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ဌ (ဦးခေါင်းရှိအောင်)။ ဝါ၊ မတ်မတ်။ ဌပေထ၊ တည်စေကြကုန်။ ဝါ၊ ထားကြကုန်။ [ရှေးနိဿယ-ဌ် "ဥဒ္ဓံ၊ ခြေ'မိုးမြှောက်''ဟု ပေး၏။ ခြေထောက် မိုးမြှောက်လျှင် ဦးခေါင်းစောက်ထိုးဖြစ်၍ ''ဩမုဒ္ဓကံ-နှင့် ရောထွေးနေလိမ့်မည်။] ''ဩမုဒ္ဓကံ၊ ''အောက်ဌ ''ဦးခေါင်းရှိအောင်။ ဝါ၊ ဦးခေါင်းစောက်ထိုး။ ဌပေထ။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ အာ'ကောဋ္ဌေထ၊ ခေါက်ကြကုန်။ လေဋ္ဌုနာ၊ ခဲဖြင့်။ပ။ဒဏ္ဍေန။ တုတ်ဖြင့်။ပ။သတ္ထေန၊ ဓား-စသောလက်နက်ဖြင့် ။ပ။ ''ဩမုနာထ၊ အတွင်းဘက်ဌ ''လှုပ်ခါကြကုန်။ (အတွင်းဘက်က ပြန်လှန်ကြကုန်။) ''သန္ဓုနာထ၊ အပြင်ဘက်ဌ လှုပ်ခါကြကုန်။ ဝါ၊ အပြင်ဘက်က ပြန်လှန်ကြကုန်။ နိဒ္ဓုနာထ၊ ထိုမှ ဤမှ လှုပ်ခါကြကုန်။ ဝါ၊ အတွင်းအပ မကျန်ရအောင် ပြန်လှန်ကြကုန်။ပ။

တယား ၏။ တဒေဝ စက္ခု[1]၊ ထို မျက်စိသည်ပင်။ ဟောတိ၊ ရှိနေ၏။ [ထို မသေမီက မျက်စိပင် ရှိနေ၏–ဟူလို။] တေ ရူပါ၊ ထို အဆင်းတို့သည်။ (ဟောန္တိ။) စ၊ ထိုသို့ပင် မျက်စိနှင့် အဆင်း ရှိပါသော်လည်း။ တံ အာယတနံ၊ ထို ရူပါယတန–ကို။ (ထို ရူပါရုံကို။) နေ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ မခံစားနိုင်။ (မမြင်နိုင်။) [နောက်၌ သောတ–စသည်တို့ကိုကြည့်၍ "နေ ပဋိ-သံဝေဒေတိ၊ မခံစားနိုင်။ ဝါ၊ မကြားနိုင်။" ဤသို့ လျှော်အောင်ပေးပါ။] ။ပ။ အယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ (အသက်ထွက်သွားသည်ကို မမြင်ရခြင်း၊ မျက်စိ-စသည်တို့ရှိပါလျက် အာရုံကို မခံစားနိုင်ခြင်း ဟူသော ဤ အကြောင်း သည်လည်း။) ။ပ။

---

(၉) သခ်ၤမ ဥပမာ

၄၂ဝ။ တေန ဟိ။ပ။ အညတရော၊ တယောက်သော။ သခ်ၤမော၊ ခရွသင်းကို မှုတ်တတ်သူသည်။ ဝါ၊ ခရွသင်းသံကို မြည်စေတတ်သူ သည်။ သခ်ၤံ၊ ခရွသင်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပစ္စန္တိမံ၊ တိုင်းပြည်၏ အစွန်အဖျားဌာနဖြစ်သော။ ["ပစ္စန္တရစ်ဌာနဖြစ်သော" ဟု ရှေးကပေးကြ၏။] ဇနပဒံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ သွားပြီ။ သော၊ ထိုသူသည် ။ပ။ ဂါမဿ၊ ၏။ မဇ္ဈေ၊ ဌ။ဌိတော၊ တည်သည်။ (ဟုတ္တာ။) တိက္ခတ္တုံ၊ သခ်ၤံ၊ ကို။ ဥပလာပေတ္တာ၊ အသံမြည်စေ၍။ (မှုတ်၍။) သခ်ၤံ၊ ကို။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ (တည်ရာအပြင်၌။) နိက္ခိပိတ္တာ၊ ချထား၍။ ဧကမန္တံ နိသိဒိ ။ပ။ ပစ္စန္ဇ-ဇနပဒါနံ၊ အစွန်ဖြစ်သော ဇနပုဒ်၌ နေကုန်သော။ တေသံ မနုဿာနံ တေဒဟောသိ၊ (ကိ။) "အမ္ဘော၊ အမောင်တို့။ ဧဝံရဇနိယော၊ ဤသို့ တတ်မက်စေတတ်သော။ ဝါ၊ သို့ကလောက် တတ်မက်စရာကောင်း သော။ ဧဝံကမနိယော၊ ဤသို့နှစ်သက်စေတတ်သော။ ဝါ၊ သို့ကလောက် နှစ်သက်စရာကောင်းသော။ ဧဝံ မဒနိယော၊ ဤသို့ ယစ်မူးစေတတ်သော။ ဝါ၊ သို့ကလောက် ယစ်မူးစရာကောင်းသော။ ဧဝံ ဗန္ဓနိယော၊ ဤသို့ ဖွဲ့ပြီ

၁။ တဒေဝ စက္ခု။ ။"မသေမီက ထို စက္ခုပသာဒ-ပင် ရှိ၏ဟု ပြောခြင်းမှာ သူ၏အယူသာ ဖြစ်၏။ အမှန်မှာ-မျက်လုံးရှိသေးသော်လည်း ကမ္မဇရုပ်များ ချုပ်ပြီးဖြစ်၍ စက္ခုပသာဒ-မရှိတော့ပါ။ သို့အတွက် မခံစားနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ သူကမူ "စက္ခုပသာဒ တို့ မပျက်စီးပဲ ဆက်လက်တည်နေ၏" ဟု ယူဆပြီး "နေ ပဋိသံဝေဒေတိ" ဟု ပြော၏။ ဆိုလိုရင်းမှာ–စက္ခုပသာဒ-စသည်တို့ မပျက်စီးသေးသောကြောင့် အာရုံကိုခံစားနိုင်ရ မည်ဖြစ်၏။ ယခုလို မခံစားနိုင်ပုံကိုထောက်လျှင် သေလျှင်ပြတ်တော့၏–ဟု ဆေးရှိုင်း အကြောင်းပြလေသည်။

စေတတ်သော။ ဝါ၊ သို့ကလောက် စွဲပြီစရာကောင်းသော။ ဧဝံ မုဠ္ဆနီယော၊ ဤသို့ တွေ့ဝေ မေ့ပျောက်စေတတ်သော။ ဝါ၊ သို့ကလောက် မေ့စရာ ကောင်းသော။ ဧသော၊ ဤ အသံသည်။ ကဿ၊ အဘယ်အရာဝတ္ထုဟု။ သဒ္ဒေါ နု ခေါ၊ အသံပေနည်း။" ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံပြီး၍။ [ဣတိ-တလုံးအကျေကြံပါ။] သန္ဓိပတိတွာ စည်းဝေး၍။ တံ သဒ္ဒံမမ၊ ကို ။ပ။ ဧဝံ မုဠ္ဆနီယောတိ။

ဘော၊ အမောင်တို့။ ယဿ၊ အကြင် အရာဝတ္ထုဟု။ ဧသော သဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဧဝံရဇနီယော၊ ၏ ။ပ။ ဧသော၊ ဤ အရာဝတ္ထုသည်။ သခ်ေါ နာမ၊ ခရှသင်းမည်၏။ ဣတိ၊ ပြီ ။ပ။ ဥတ္တာနုံ၊ ပက်လက်။ နိပါတေသုံ၊ လဲစေ ကြကုန်ပြီ။ (လှန်ကြကုန်ပြီ။ ကိ၊ အဘယ်သို့ ပြောရ၍ လှန်ကြသနည်း။) ဘော သခ်ၤ အို ..ခရှသင်း။ ဝဒေဟိ၊ မည်ပါ။ ''ဘော သခ် ဝဒေဟိ။'' ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောရ၍ လှန်ကုန်ပြီ။ ''သော သခ်ေါ သဒ္ဒံ။ နေဝ အကာသိ၊ မပြု။ [ကြင်းပုဒ်တို့ကို ပုဒ်စဉ် ၄၂၅-အ၀ိုင်း ဆိုပါ။]

အ၀ ခေါ ။ပ။ "ပစ္စန္တဇနပဒါ။ ဣမေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ယာဝ၊ အလွန်ပင်။ ဗာလာ၊ မိုက်ပါပေကုန်စွ။ ''ကထံ ဟိ၊ ကြောင့်။ အယောနိသော၊ အားဖြင့်။ (အသိမြည်ခြင်း၏ အကြောင်းမဟုတ်သောအားဖြင့်။) သခ်ၤသဒ္ဒံ၊ ကို။ ဂဝေယိဿန္တိ နာမ၊ ရှာကြရသနည်း။ (ရှာကြပါလိမ့်။)'' ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံပြီး၍။ တေသံ၊ ထိုလူတို့သည်။ ပေဏ္ဍမာနာနံ၊ ကြည့်နေကုန်စဉ်။ သခ် ။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်ယူ၍ ။ပ။ ပက္ကမိ ။ပ။ ဘော၊ တို့။ ယဒါ၊ ဥ။ အယံ သခ်ေါ နာမ၊ မည်သည်။ ပုရိသ - သဟဂတော စ၊ မှုတ်တတ်သော ယောကျ်ားနှင့် တကွ ဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဝါယာမ-သဟဂတော စ၊ မှုတ်ခြင်း လုံ့လနှင့် တကွ ဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဝါယုသဟဂတော စ၊ မှုတ်ကြောင်းလေနှင့် တကွဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ ။ပ။ အဘိက္ကမတိ ပိ၊ ရှေ့သို့လည်းသွား၏။ ပဋိက္ကမတိ ပိ၊ နောက်သို့ လည်း ပြန်၏။ ဌိတတိ ပိ၊ ရပ်လည်းရပ်၏။ နိသီဒတိ ပိ၊ ထိုင်လည်းထိုင်၏။ သေယျမိ၊ အိပ်ခြင်းကိုလည်း။ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏ ။ပ။ [လွှယ်ပြီ။]

'၄၂၇။ ကိဉ္စာပိ ။ပ။ ဣမဿ ပုရိသဿ၊ ၏။ ဆဝိ၊ အရေပါးကို။ (အပေါ်ရေကို။) ဆိန္ဒထ၊ ဖြတ်ကြကုန်။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ ဇိဝှံ၊ အသက်ကို။ အပ္ပေထ နာမ၊ ပစ်ထားကျေမ၊ တွေ့မြင်ကုန်တုန်ဟု၏။ [စမ္ပီ-စသည်တို့၏ အနုက်ကို ပုဒ်စဉ် ၄၂၅-အ၀ိုင်းဆိုပါ။] ။ပ။

(၁၈) အဂ္ဂိကဇဋိလဥပမာ

၄၂၇။ တေန ဟိ။ပ။ အညတရော၊ သော။ အဂ္ဂိကော၊ ပ္ပဇော်ထား အပ်သောမီးရှိသော။ ဝါ၊ မီးနတ်ကို ပြုစုလုပ်ကျွေးသော။ ဇဋိလော၊ ရသေ့သည်။ အရญ္ญာယတနေ၊ တောကြီးထဲ၌။ ပဏ္ဏကုဋိယာ၊ သစ်ရွက် အမိုးအကာရှိသော ကျောင်းငယ်၌။ (သစ်ရွက်ကျောင်းငယ်၌။) သမ္မတိ၊ နေ၏။ပ။ ဇနပဒေ၊ ဇနပုဒ်၌။ (ဇနပုဒ်က။) သတ္ထော၊ လှည်းကုန်သည် အပေါင်းသည်။ ဝုဋ္ဌာသိ၊ ထပြီ။ ဝါ၊ ပြောင်းရွှေ့လာပြီ။ပ။ တဿ ဇဋိလဿ၊ ၏။ အဿမဿ၊ ကျောင်းသခိုမ်း၏။ သာမန္တာ၊ အနီး၌။ ဧကရတ္တိံ၊ တညဉ့်မျှ။ပ။ "ယေန၊ ၌။ သော သတ္ထဝါသော၊ ထို လှည်း အပေါင်း၏ နေရာသည်။ ဝါ၊ ထို လှည်းစခန်းချရာ အရပ်သည်။ (အတ္ထိ။) တေန၊ သို့။ ယံ နူန ဥပသက်မေယ္ယုံ၊ အကယ်၍ချဉ်းကပ်ရပါမူ ကောင်းလေစု။ ဣတ္ထေ၊ ဤ လှည်းစခန်းချရာ အရပ်၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ဥပကရဏံ၊ အဆောက်အဦသည်။ အပ္ပေဝ နာမ အဓိဂစ္ဆေယ္ယုံ၊ ရနိုင်တန်ရာ၏။" ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။ပ။ ကာလသော်ဝ၊ စောစောဘဏ်။ (စောစောက–ပင်။) ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ပ။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ၍။ တသ္မိံ သတ္ထဝါသေ၊ ၌။ ဒဟရံ၊ ငယ်သော။ မန္ဒံ၊ နှံ့သော။ (မသွားမလာနိုင်သေးသော။) ဥတ္တာနသေယ္ယကံ၊ ပက်လက်အိပ်တတ်ကာမျှဖြစ်သော။ ကုမာရံ၊ ယောကျ်ားကလေးကို။ ဆဋ္ဌိတံ၊ စွန့်ပစ်ထားအပ်သည်ကို။ (စွန့်ပစ်ထားခဲ့သည်ကို။)အဒ္ဒသ၊ မြင်ပြီ။

ဒိသ္မာနု၊ ကြောင့်။ အဿ၊ ထို ရသေ့၏။ပ။ "မေ၊ သည်။ ပေကွမာနုဿ၊ ကြည့်နေစဉ်။ (ငါ့မျက်စိအောက်ဘဏ်။) မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်သူသည်။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ ယံ ကရေယ္ယ၊ အကြင်ပြုရာ၏။ ဧတံ၊ ဤသို့ ပြုခြင်း သည်။ မေ၊ အား။ ဝါ၊ ၏အတွက်။ နု ခေါ ပတိရူပံ၊ မသင့်လျော်ချေ။ အဟံ။ ဣမံ ဒါရကံ၊ ကို။ အဿမံ၊ သို့။ နေတ္တာ၊ ဆောင်ယူ၍။ ယံ နူန အာပါဒေယ္ယံ၊ အကယ်၍ အသက်ရှည်ခြင်းသို့ ရောက်စေရပါမူ ကောင်း လေစု။ (ယံ နူန) ပေါ်သေယ္ယံ၊ အကယ်၍ နှိုးရည်ထမင်း–စသည်ကျွေးလျက် မွေးမြူရပါမူ ကောင်းလေစု။ (ယံ နူန) ဝဇ္ဈေယ္ယံ၊ အကယ်၍ ကိုယ်ရော ဂုဏ်ပါ ကြီးပွားစေရပါမူ ကောင်းလေစု။ [ကိုယ် လက် စသောအင်္ဂါတို့ ကြီးပွားလာအောင်လည်းကောင်း၊ အသိအလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာ တိုးပွားလာ အောင်လည်းကောင်း ပြုရလျှင် ကောင်းလေစု–ဟူလို။]" ဣတိ ဤသို့ အကြံ ဖြစ်ပြီ။ပ။ ဝဇ္ဈေသိ။

ယခါ။ သော ဒါရကော၊ သည်။ ဒသဝဿုဒ္ဓေသိကော ဝါ၊ ဆယ်နှစ်ရှိ၏ဟု ညွှန်ပြထိုက်သည်သော်လည်းကောင်း။ ဒွါဒသဝဿုဒ္ဓေသိကော ဝါ၊ သည်သော်လည်းကောင်း။ ဟော်တီ။ပ။ ကိဉ္စိဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ကရဏီယံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်။ ဥပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်ပြီ။ပ။ "တာတ၊ ခဲ့စ်သား။ အဟံ ဇနပဒံ ဂန္တုံ ဣစ္ဆामိ၊ တာတ အဂ္ဂိ"။ ပရိစရေယျာသိ၊ ပြုစုလုပ်ကျွေးလော့။ တေ၊ သင်၏။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ မာ စ နိမ္ဗာယိ၊ ငြိမ်းလည်း မငြိမ်းစေနှင့်။ တေ၊ ၏။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ သစေ စ နိမ္ဗာယေယျ၊ အကယ်၍ ငြိမ်းသွားအုံ။ (ဝေ သတိ။ အဂ္ဂိ နိမ္ဗတ္တေတွာ—ဌ် စပ်။) အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝါသီ၊ ပဲခွပ်တည်း။ (ဝေးတည်း။) ဣမာနိ၊ တို့ကား။ ကဋ္ဌာနိ၊ ထင်းတို့တည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ အရဏိသဟိတံ၊ တကွဖြစ်သော ပွတ်ခုံ ပွတ်ကျည်တည်း။ ဝါ၊ ပွတ်ခုံ ပွတ်ကျည် အစုံတည်း။ အဂ္ဂိ"။ နိမ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။" ။ပ။အနုသာသိတွာ၊ သွန်သင်နည်းပေး၍။ပ။ တဿ၊ ထို ကလေးသည်။ ခိပ္ပာဝပသုတဿ၊ မြန်းတူးပျော်ပါး ကစားမှု၌ အားထုတ်စဉ်။ အဂ္ဂိ နိမ္ဗာယိ။

အထ ခေါ။ပ။ ''ယံ နူန ''ပရိစရေယျ၊ အကယ်၍ ပြုစုလုပ်ကျွေးရပါမူ ကောင်းလေစု။ပ။ အရဏိသဟိတံ၊ ကို။ ' ဝါသိယာ၊ ဖြင့်။ တစ္ဆိ၊ ရွေ့ပြီ။ (ခုတ်ပြီ။ ကိ'၊ အဘယ်သို့ကြုံ၍ ခုတ်သနည်း။) "အ'ဂ္ဂိ'၊ ကို။ အပ္ပေဝ နာမ အဓိဂစ္ဆေယ်ျ၊ ရနိုင်တန်ရာ၏။" ဣတိ၊ ဤသို့ကြုံ၍ ခုတ်ပြီ။ပ။

နေဝ အဓိဂစ္ဆိ၊ မရသည်သာ။ အရဏိသဟိတံ၊ ကို။ ဒ္ဒိဝေ၊ နှစ်ပိုင်း။ (နှစ်ခြမ်း။) ဖာလေသိ၊ ကွဲစေပြီ။ (ခွဲပြီ။) ။ပ။ သတဝေ၊ တရာသော အဖို့အားဖြင့်။ပ။ သကလိကံ သကလိကံ၊ အစိတ်စိတ် အမှုန့်အမှုန် ဖြစ်အောင် ။ပ။ ဥဒုက္ခလေ၊ ဆုံ့ယယ်၌။ ကောဋ္ဌေသိ၊ ထောင်းပြီ ။ပ။ မဟာဝါတေ၊ ကြီးစွာသောလေ၌။ ဩပုနိ၊ ကြဲဖြန့်ပြီ။ ဝါ၊ လွင့်ပြီ ။ပ။ တိရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ယေန၊ ဌ်။ သကောဿ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ အသေမော (အတ္ထိ) ။ပ။ တာတ၊ သား။ ကစ္စိ၊ နည်း။ တေ၊ ၏။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ နု နိမ္ဗုတော၊ မငြိမ်းဘူးလော။ ဣတိ၊ ပြီ။ တာတ၊ ဖခင်။ ဣဒ၊ ယခု။ ဝါ၊ ဤအရပ်၌။ ။ပ။ မေ၊ သည်။ ခိပ္ပာဝပသုတဿ၊ စဉ်။ပ။ အဓိဂစ္ဆိန္တိ။

အထ ခေါ။ပ။ "အယံ ဒါရကော၊ သည်။ ယာဝ၊ အလွန်ပင်။ ဗာလော၊ မသိနားမလည်လေစု။ အဗျတ္တော၊ မကျွမ်းကျင်လေစု။ ကထံ ဟိ၊ ကြောင့်။ အယောနိသော၊ မသင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်။ (မီးကို ရခြင်း၏ အကြောင်းမဟုတ်သောအားဖြင့်။ (အ'ဂ္ဂိ' ဂဝေသိဿတိ နာမ၊ ရှာရသနည်း။ (ရှာရပါလိမ့်။)''ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊' ဤသို့

ကြံပြီး၍။ [ဣတိ–တလုံး အကျေးကြံ။] တယ၊ ထို ကလေးသည်။ ပေကု–
မာနဿ၊ ကြည့်နေစဉ်။ပ။ "တာတ။ ဝေ့ ခေါ၊ ဤ အခြင်းအရာအားဖြင့်
သာ။ ဝါ၊ ဤနည်းဖြင့်သာ။ အဂ္ဂိ၊ ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတဗ္ဗော။ ယထာ၊ ဖြင့်။
တုံ၊ သည်။ ဗာလော အဗျတ္တော(ဟုတ္တာ)။, အယောနိသော၊ ဖြင့်။ အဂ္ဂိ ။
ဂဝေသိ၊ ၏။ (တထာ) နု တေ့ဝ(နိဗ္ဗတ္တေတဗ္ဗော)"။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။
ရာဇည်။ ဝေ မေဝ။ တုံ၊ သည်။ ဗာလော အဗျတ္တော (ဟုတ္တာ)။ အယော–
နိသော၊ အားဖြင့်။ (ပရလောက–ကို တွေ့ပြင်ရခြင်း၏အကြောင်း မဟုတ်
သောအားဖြင့်။)ပရလောကံ၊ ဂဝေသိသယိ၊ ရှာရသနည်း။ရာဇည်။ ပါပကံ၊
မကောင်းသော။ ဇေတ် ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ဤ မိစ္ဆာအယူကို။ ပဋိနိဿဇ္ဇ၊ စွန့်လွှတ်
ပါ။ပ။ တေ၊ ၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောညဉ့်ပတ်လုံး။ (ရက်ပတ်လုံး။)
အဟိတာယ၊ စီးပွားမဲ့အလို့ငှာ။ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှာ။ မာ အဟောသိ။
မဖြစ်ပါစေနှင့်။(မဖြစ်စေချင်ပါ။)

၄၂၉။ ဘဝံ ကဿပေါ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ကိဉ္စာပိ အာဟ၊ အကယ်
၍ကား ပြောပါပေ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ပင် ပြောပါသော်လည်း။ အဟံ။'
ပါပကံ၊ သော။ ဣဒံ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ကို။ ပဋိနိဿဇ္ဇိတုံ၊ စွန့်လွှတ်ခြင်းငှာ။ နေဝ
သက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ။ မံ၊ ကို။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော၊ သော။
ရာဇာပိ ဇာနာတိ။ တိရော ရာဇာနော်ပါ၊ တိုင်းတပါး မင်းတို့သည်လည်း။
(ဇာနန္တိ။ ကိ၊ အဘယ်သို့ သိနေကြသနည်း။) "ပါယာသိ ။ပ။ ဝိပါ–
ကော"တိ။ ဘောကဿပ။ပ။သစေ ပဋိနိဿဇ္ဇိဿာမိ၊ အကယ်၍ စွန့်လွှတ်
လိုက်အုံ့။ (ဧဝံ သတိ။) မေ၊ ကျွန်ုပ်အား။ ဝါ၊ ကို။ ဝတ္တာရော၊
ပြောဆိုမည်သူတို့သည်။ (ကဲ့ရဲ့မည်သူတို့သည်။) ဘဝိဿန္တိ၊ ရှိကြပါလိမ့်
မည်။ (ကိ၊ အဘယ်သို့ ကဲ့ရဲ့ကြလိမ့်မည်နည်း။) "ပါယာသိ ရာဇာ၊
သည်။ ယာဝ၊ လျှင်။ ဗာလော၊ စု။ အဗျတ္တော၊ စုံ။ ဒုဂ္ဂဟိတဂါဟီ၊
မကောင်းသဖြင့် ယူအပ်သော အယူကို ယူလေ့ရှိပါပေစု။ ဝါ၊ မကောင်း
သဖြင့် ယူအပ်သည် မည်လောက်အောင် ယူလေ့ရှိပါပေစု။ [ဟိုအယူပြောင်း
ယူ ဒီအယူပြောင်းယူဖြင့် ဘာမှ တည်တည် တုံ့တုံ့မရှိပဲ တွေ့ကရလျှောက်ယူ
နေသူဟု ပြောကြလိမ့်မည်–ဟူလို။]" ကောပေနပိ၁၊ စိတ်ဆိုးခြင်း ဟူသော

၁။ ကောပေနပိ။ ။မိမိက အယူပြောင်းလိုက်လျှင် "ယာဝ ဗာလော။ပ။ ဒုဂ္ဂဟိတဂါဟီ"ဟု ပြောကြပါလိမ့်မည်။ ထိုသို့ပြောလျှင် မိမိကစိတ်ဆိုးရပါလိမ့်မည်။ ထိုကဲ့သို့ မိမိအား ပြောမည်သူတို့အပေါ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော စိတ်ဆိုးမှုကြောင့်လည်း ထို အယူကို ဆက်လက် ယူရပါလိမ့်မည်–ဟူလို။ "မိမိအား ထိုသို့ အပြောမခံနိုင်မှု ကြောင့် ဆက်ယူရပါလိမ့်မည်"ဟု ဆိုလိုသည်။

ဒေါသကြောင့်လည်း။ နံ၊ ထိုအယူကို။(ပရလောက-မရှိဟူသော ထိုအယူကို။) ဟရိဿာမိ၊ ဆောင်ယူရပါလိမ့်မည်။ မကွေ့နပိ[1]၊ ဂုဏ်ကို ချေဖျက် တတ်သော ဒေါသကြောင့်လည်း။ပ။ပလာသေနပိ[2]၊ သူတပါးဂုဏ်ကို ကိုက်ဖြတ် တတ်သော ဂုဏ်တုဂုဏ်ပြိုင် ပြုခြင်းဟူသော ပလာသ-ကြောင့်လည်း။ နံ ပရိဟရိဿာမိ။ ဣတိ၊ ပြီ။

---

(၁၁)ဒွေသဋ္ဌဝါဟဒုပမာ

၄၃၀။ တေန ဟိ။ပ။ မဟာသကဋ္ဌသတ္တော၊ မျှားစ္ဆာသော လှည်းကုန်သည်အပေါင်းသည်။ သကဋ္ဌသဟာယိ၊ လှည်းပေါင်းတထောင်သည်။ [မဟာသကဋ္ဌ-ကို သရုပ်ဖော်သည်။] ပုရတ္ထိမာ၊ အရှေ့အရပ်၌ဖြစ်သော။ ဇနပဒါ၊ မှ။ ပစ္ဆိမံ။ ဇနပဒံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ သွားပြီ။ သော၊ ထိုလှည်းကုန်သည် အပေါင်းသည်။ ယေန ယေန၊ အကြင်အကြင် အရပ်ဖြင့်။ ဝါ၊ သို့။ ဂစ္ဆိ၊ ပြီ။ (တတ္ထ တတ္ထ၊ ၌။) တိဏကဋ္ဌောဒကံ၊ မြက်, ထင်း, ရေ-သည်လည်း ကောင်း။ ဟရိတကပဏ္ဏံ[3]၊ စိမ်းစိုသော သစ်ရွက်သည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ သစ်ရွက်နုသည် လည်းကောင်း။ ခိပ္ပညေव၊ သာလျှင်။ ပရိယာဒိယတိ၊ ကုန်ခန်း၏။ တသ္မိံ ခေါ ပန သတ္ထေ၊ ထို လှည်းကုန်သည်အပေါင်း၌။ [ဒွေ သတ္ထဝါဟာ-၌ အပေါင်းအာခေါရ, အစိတ်အာခေါယ် စပ်။] ဒွေ၊

၁။ မကွေ့နပိ။ ။အရှင်ဘုရားပြုအပ်သော အကြောင်းများသည် သင့်မြတ်မှန်ကန်ပါ၏။ သို့ရာတွင်-အခြားသူများ၏ ကွဲရ,မှုကို မခံနိုင်သောကြောင့် ထိုအကြောင်းများကို ချေပဖျက်ဆီးပြီးလည်း "ပရလောကမရှိ" ဟူသောအယူကို ဆက်ပြီးယူရပါလိမ့်မည်-ဟူလို။

၂။ ပလာသေနပိ။ ။အရှင်ဘုရားသည် တပည့်တော်ထက် သီလ,သမာဓိ,ပညာ-ဂုဏ်အားဖြင့် သာလွန်ပါ၏။ တပည့်တော်အား နားလည်အောင်ပြောပေးသည့်အတွက် ကျေးဇူးလည်းတင်ပါ၏။ သို့ရာတွင်-အရှင်ဘုရားနှင့် ဂုဏ်တု ဂုဏ်ပြိုင်ပြု၍လည်း ထိုအယူကို ဆက်ပြီးယူရပါလိမ့်မည်။ အကြောင်းမှာ အများ၏ကွဲရ,မှု မခံလိုသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်-ဟူလို။

၃။ ဟရိတကပဏ္ဏံ။ ။"ဟရိတမ္ဘ ပဏ္ဏံ၊ ဆောင်ယူထိုက် ခူးယူထိုက်သော သစ်ရွက်ဟု ဋီကာမှတ်၏။ ထိုသစ်ရွက်သည် အရွက်မထင်ရှားလောက်အောင်ပင် နုနေသောကြောင့် "အပ္ပပတ္တံ၊လေ်သောအရွက်ရှိသော။ ဝါ၊အရွက်မထွက်သေးသော။" ဟု သရုပ်ဖော်သည်။ "အလွန်နုသော သစ်ရွက်" ဟု ဆိုလိုသည်။ ထို ဋီကာအလို "ဟရိတ-ပဏ္ဏံ" ဟု ပါဠိတော်၌ ပါ၌ရှိသင့်၏။ ဟရိတ-၌ တ-ပစ္စည်းကို "ဟရိတမ္ဘ" ဟု တမ္ဘ ပစ္စည်းဖြင့် ဖွင့်ထားသည်။

နှစ်ယောက်ကုန်သော။ သတ္ထဝါဟာ၊ ကုန်သည်မှူးတို့သည်။ ဝါ၊ ကုန်သည်ခေါင်းဆောင်တို့သည်။ အဟေသုံ။ ကေဝ၊ တယောက်သည်။ ပဠုန္ဒုံ သကဋ္ဌ-သတာနုံ၊ ငါးရာသော လှည်းတို့၏။ (သတ္ထဝါဟော၊ ကုန်သည်မှူးတည်း။) ကေဝ ပဠုန္ဒုံ သကဋ္ဌသတာနုံ (သတ္ထဝါဟော)။

အထ ခေါ။ပ။"အယံ သကဋ္ဌသတ္ထော၊ ဤ လှည်းအပေါင်းသည်။ မဟာ၊ မျှားလှစ္ဆာ၏။ သကဋ္ဌသဟဿံ၊ လှည်းပေါင်း တထောင်ဖြစ်၏။ တေ မယံ၊ ထိုငါတို့သည်။ပ။မယံ။ ဣမံ သတ္ထုံ၊ ဤ လှည်းအပေါင်းကို။ ကေတော၊ တဘက်၌။ ပဠု သကဋ္ဌသတာနုံ၊ လှည်း ငါးရာတို့ကို လည်းကောင်း။ ကေတော၊ ၌။ ပဠု သကဋ္ဌသတာနုံ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒ္ဒိဓာ၊ နှစ်ဖွဲ့။ ယုံ နှုန ဝိဘဇေယျာမ၊ အကယ်၍ ခွဲကြရပါမူ ကောင်းလေစု။"။ပ။ကေဝ။ သတ္ထဝါဟော၊ လှည်းမှူးသည်။ ဗဟုံ တိဏာဒု။ပ။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ သတ္ထုံ၊ လှည်းအပေါင်းကို။ ပယာပေသိ၊ သွားစေပြီ။ ဝါ၊ မောင်းနှင်ပြီ။ ဒ္ဒိဟတိဟ ပယာတော၊ နှစ်ရက် သုံးရက် သွားပြီးသော။ ဝါ၊ မောင်းနှင်ပြီးသော။ သော သတ္ထော၊ ထို လှည်းအပေါင်းသည်။ ပုရိသံ၊ ကို။ (သာမည-ကံ။) ကာဠံ၊ မည်းနက်သော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ လောဟိတကံ၊ နီသော မျက်လုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ သန္ဓဒ္ဓကလာပံ၊ ဖွဲ့အပ် လွယ်အပ်သော လေး, မြှား, ပုံး-ရှိသည်ဖြစ်၍။ [မြှားတံထည့်စရာ ပုံးကို "ကလာပ"ဟု ခေါ်၏။ "တောင့်"ဟု ရှေးက မြန်မာပြန်ကြသည်။] ကုမုဒမာလိံ၊ ကြာညှိပန်းရှိသည်ဖြစ်၍။ အလ္လဝတ္ထံ၊ စိုသောအဝတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ အလ္လကေသံ၊ စိုသောဆံပင် ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကဒ္ဒမမက္ခိတေဟိ၊ ရွှံ့ညွန့်တို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်ကုန်သော။ (ရွှံ့ညွန့် အလိမ်းအလိမ်း ကပ်နေကုန်သော။) စက္ကေဟိ၊ လှည်းဘီးတို့ဖြင့်။ ဘဒ္ဒေန၊ ကောင်းသော။ (လှပသော။) ရထေန၊ ဖြင့်။ ပဋိပထံ၊ ရှေးရှုဖြစ်သော ခရီးကို။ ဝါ၊ခရီးရင်ဆိုင်။အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာနေသည်ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်ပြီ။

ဒိသ္မာ၊ ကြောင့်။ပ။"တောဝ၊ အို....မိတ်ဆွေ။ ကုတော၊ အဘယ်မှ။ (ဘယ်က။) အာဂစ္ဆသိ၊ လာခဲ့သနည်း။"ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အမုကာ ဇနပဒမှာ၊ မှ။ (အာဂစ္ဆာမိ။) ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေပြီ။ "ကုဟိं၊ သို့။ ဂမိဿသိ၊ သွားမလို့နည်း။"ဣတိ၊ ပြီ။ အမုကံ နာမ ဇနပဒံ(ဂမိဿာမိ)။ ဣတိ၊ ပြီ။ "ကစ္စိ၊ နည်း။ ပုရတော၊ ၌။ ကန္တာရော၊ ကန္တာရ-၌။ (ရေမရှိသော ခရီးခဲ့၌။) မဟာမေဃော၊ မိုးကြီးသည်။ အတိပ္ပဝုဋ္ဌော၊ အလွန်ရွာသလော။ (သဲသဲမဲမဲ ရွာသလော။)"ဣတိ၊ ပြီ။ တောဝ၊ အို....မိတ်ဆွေ

တို့။ ဧဝံ၊ အေး....မှန်၏။ပ။အာဘိပ္ပဝုဋ္ဌော၊ ပြီ။ ဝဋ္ဌုမာနိ၊ လမ်းတို့သည်။ (လှည်းလမ်းနှင့် ချောက်ကြို ချောက်ကြား အားလုံးတို့သည်။)အာသိတ္တောဒကာနိ၊ သွန်းလောင်းအပ်သော ရေရှိကုန်၏။ (ရေတွေ့ လောင်းထားသလို ပြည့်နေကုန်၏။) တိဏဠု၊ သည်လည်းကောင်း။ပ။ဗဟု၊ ပေါများ၏။ ဘော၊ တို့။ ပုရာဏာနိ၊ အဟောင်းဖြစ်ကုန်သော။ (လှည်းပေါ် ပါလာကုန်သော။) တိဏာနိ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ပ။ဆဒ္ဓေထ၊ စွန့်ပစ်လိုက်ကြကုန်။ လဟုဘာရေဟိ၊ ပေါ့သောဝန် ရှိကုန်သော့။ သကဒ္ဓေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သီလံ သီလံ၊ လျင်စွာ လျင်စွာ။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်။ ယောဂ္ဂါနိ၊ နွားတို့ကို။ မာ ကိလမိတ္ထ၊ မပင်ပန်းကြပါစေနှင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။

အထ ခေါ်။ပ။သတ္ထိကေ၊ နောက်လိုက်ယေသား ကုန်သည်အမျှားတို့ကို။ ဝါ၊ နောက်လိုက်ယေသား လှည်းသမား တို့ကို။ အာမန္တေသိ (ကိ)။ "ဘော၊ အမောင်တို့။ အယံ ပုရိသော ဧဝ မာဟ (ကိ)။ 'ပုရတောပ။မာ ကိလမိတ္ထ။' ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။" ဘော၊ တို့။ ပုရာဏာနိ။ပ။ဆဒ္ဓေထ။ပ။သတ္ထံ၊ ကို။ ပယာပေထ၊ သွားစေကြကုန်။ ဝါ၊ မောင်းနှင်းကြကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ပြီ။ပ။ပယာပေသုံ။ တေ၊ ထို လှည်းကုန်သည်တို့သည်။ ပဌမေပိ သတ္ထဝါသေ၊ ပထမ-လှည်းအပေါင်း၏ နေရာ အရပ်၌လည်း။ ဝါ၊ ပထမ-လှည်းစခန်းချရာ အရပ်၌လည်း။ တိဏံ ဝါ၊ ကိုသော်လည်းကောင်း။ပ။နေ အဒ္ဒသံသု၊ မတွေ့ မမြင်ကြကုန်။ပ။သဗ္ဗေဝ၊ အားလုံးသော လူတို့သည်ပင်။ အနယဗျသနံ၊ ကြီးပွားမဲ့ ပျက်စီးခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိံသု။ တသ္မိံ သတ္ထေ၊ ထိုလည်းအပေါင်း၌။ မနုဿာ ဝါ၊ လူတို့သော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပသူ ဝါ၊ နွား-စသော သားကောင်တို့သော်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယေ စ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်လည်း။ အဟေသုံ၊ ရှိကုန်ပြီ။ သဗ္ဗေ။ (ဧတေ၊ တို့ကို။) အမနုဿော၊ လူနှင့်တူသော။ ဝါ၊ လူယောင်ဆောင်လာသော။ သော ယက္ခော၊ ထို ဘီလူးသည်။ ဘက္ခေသိ၊ စားပြီ။ အဒ္ဒိကာနေဝ၊ အရိုးတို့သည်သာ။ သေသာနိ၊ ကြွင်းကုန်ပြီ။

ယဒါ၊ ဥ။ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်ဖြစ်သော။ သတ္ထဝါဟော၊ အညာသိ၊ သိပြီ။ (ကိ)။"ဒါနိ၊ ဥ။ သော သတ္ထော၊ သည်။ ဗဟုနိက္ခန္ဓော ခေါ ဘော၊ ထုတ်သွားပြီး၍ မျှားသော ကာလရှိပြီ။ ဝါ၊ ထုတ်သွားတာကြာပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့ သိပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိခြင်းကြောင့် ။ပ။ ကိလမိတ္ထာတိ။

အထ ခေါ် ။ပ။ ကိလမိတ္ထာတိ။ ဘော၊ တို့။ အယံ ပုရိသော။ အမှာကံ၊ တို့၏။ နေဝ မိတ္တော၊ မိတ်ဆွေလည်းမဟုတ်။ နဉ္စာတိသာလောဟိတော၊

ဆွေမျိုး သွေးသားတော်စပ်သူလည်း မဟုတ်။ ကထံ၊ ကြောင့်။ မယံ။ ဤမယား၊ ဤသူ၏ (စကားကို)။ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်၍။ ဂမိဿာမ၊ သွားနိုင်ကုန်အုံ့နည်း။ (သွားနိုင်ပါမလဲ။) ဝေါ၊ တို့သည်။ ပုရာဏာနိ ။ပ။ ဥဒကာနိ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ နု ဆဋ္ဌေတမ္ဘာနိ၊ မစ္စန်ထိုက်ကုန်။ ယထာ-ဘတေန၊ အကြင် အကြင် လှည်းတို့ဖြင့်ဆောင်ယူအပ်သော။ (အကြင် အကြင် လှည်းတို့၌ တင်ဆောင် ထားအပ်သော။) ဘဏ္ဍေန၊ မျက်, ထင်း, ရေ-ဟူသော ဘဏ္ဍာဖြင့်။ သတ္ထံ ပယာပေထ။ နော၊ တို့၏။ ပုရာဏံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော ဘဏ္ဍာကို။ နု ဆဋ္ဌေဿာမ၊ မစ္စန်ကြကုန်အုံ့။'' ဤတို၊ ဤသို့ မိန့်ပြီ ။ပ။ တဋ္ဌ သတ္ထံ၊ ထို လှည်းအပေါင်းကိုသာ။ အနုယဘျသနံ၊ သို့။ အာပန်၊ ရောက်နေသည်ကို။ အဒ္ဒသံသု။ တသ္မိံ သတ္ထေပိ၊ ဌိတေ ။ပ။ အဟသုံ။ အမနုဿေန၊ သော။ တေန ယက္ခေန၊ သည်။ ဘက္ခိတာနံ၊စားအပ်ကုန်သော။ တေသဋ္ဌ၊ ထို သတ္တဝါတို့၏လည်း။ အဋ္ဌိကာနေဝ၊ တို့ကိုသာ။ အဒ္ဒသံသု။

အထ ခေါ ။ပ။ ''တော၊ တို့။ အယံ သတ္ထော၊ သည်။ ဗာလေန၊ မိုက်သော။ ပရိဏာယကေန၊ ရှေဆောင်လမ်းပြဖြစ်သော။ တေန သတ္ထဝါဟေန၊ ထို ကုန်သည်မှူးကြောင့်။ အနုယဘျသနံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ ပြီ။ [ရှေးနိဿယ-၌ ''အယံ သတ္ထော အနုယဘျသနံ။ အာပန္နော၊ ပြီ။ ယထာ၊ အဘယ်သူ့ကြောင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သနည်းဟူမူကား။ ဗာလေန၊ သော။ ပရိဏာယကေန၊ အကြီးဖြစ်သော။ သတ္ထဝါဟေန၊ လှည်းမှူးကြောင့်။ အနုယဘျသနံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ ပြီ။'' ဤသို့ ယထာ-ကို ပုစ္ဆာဝါစက-နိပါတ်ကြံ၍အနက်ပေး၏။ မိမိကား ''ယထာ, တံ-နှစ်ပုဒ်လုံးကိုပင် အနက်မရှိသော နိပါတ်''ဟု ကြံလိုက်ပါသည်။]

ဘော၊ တို့။ တေန ဟိ၊ ဝါတိုက်တုန်း၏။ အမှာကံ၊ တို့၏။ သတ္ထေ၊ လှည်း၌။ ယာနိ ပဏိယာနိ၊ အကြင် ရောင်းထိုက်သော ကုန်တို့သည်။ (ရောင်းကုန်တို့သည်။) အပ္ပသာရာနိ၊ နည်းသော အနှစ်သာရရှိကုန်၏။ ဝါ၊ နည်းသော အဖိုးရှိကုန်၏။ ဝါ၊ မကောင်းမြတ်ကုန်။ [သာရ-သဒ္ဒါ ဥတ္တမ အနက်ဟော။] တာနိ၊ ထို ရောင်းကုန်တို့ကို။ ဆဋ္ဌေတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ ဤမသို့ သတ္ထေ၊ ဤ လှည်းအပေါင်း၌။ (ဘီလူးစားခံရ၍ ပျက်စီးနေသော လှည်းအပေါင်း၌။) ယာနိ ပဏိယာနိ၊ တို့သည်။ မဟာသာရာနိ၊ များသော အနှစ်သာရရှိကုန်၏။ ဝါ၊ များသောအဖိုးရှိကုန်၏။ တာနိ၊ တို့ကို။ အာဒိယထ၊ ယူခဲ့ကြကုန်။'' ဤတို၊ ဤသို့ပြောပြီ။ပ။သကသို့ သတ္ထေ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော လှည်း၌။ (မိမိလှည်း၌။)။ပ။အာဒိယိတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ပဏ္ဍို-

တေန၊ သော။ ပရိဏာယကေန၊ သော။ သတ္ထဝါဟေန၊ ကြောင့်။ သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ တံ ကန္တာရံ၊ ထို ခရီးခဲကို။ နိတ္ထရိ သု၊ လွန်မြောက်ကုန်ပြီ။

ရာဇာ ဧ၀မေ၀။ တုံ၊ သည်။ ဗာလော အဗျတ္တော (ဟုတ္တာ) အယောနိသော ပရလောကံ။ ဂ၀ေသန္တော၊ ရှာလျက်။ ပုရိမော၊ ရှေး ဖြစ်သော။ သော သတ္ထဝါဟော သေယျထာပိ၊ ထို ကုန်သည်မှူးကဲ့သို့။ အနုယဗျသနံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိဿတိ၊ ရောက်လိမ့်မည်။ ယေပိ၊ တို့သည် လည်း။ တ၀၊ ၏ (စကားကို)။ သော်တစ်ဖို့၊ နားထောင်ထိုက်၏ဟူ၍။ သဒ္ဓါ၀ါတဖို့၊ ယုံကြည်ထိုက်၏ဟူ၍။ မည်ဿန္တိ၊ မှတ်ထင်ကြလိမ့်မည်။ တေပိ၊ တို့သည်လည်း။ တေ သတ္ထိကာ သေယျထာပိ၊ ထို ဘီလူးစားခံရသော နောက် လိုက်ယော်သား ကုန်သည်အများတို့ကဲ့သို့။ အနုယဗျသနံ အာပဇ္ဇိဿန္တိ။ပ။

၄၃၁။ လွယ်ပြီ။

---

(၁) ဂူထဘာရိက ဥပမာ

၄၃၂။ တေန ဟိ ။ပ။ အညတရော၊ တယောက်သော။ သူကရ-ပေါ၀ါတကော၊ ဝက်မွေးသော။ ပုရိသော၊ သည် ။ပ။ တတ္ထ၊ ထို ရွာ၌။ ပဟူတံ၊ များစွာသော။ သုက္ခ ဂူထံ၊ မစင်ခြောက်ကို။ (ခြေခက်နေသော မစင်ကို။) ဆဋ္ဌိတံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သည်ကို။ (စွန့်ထားသည်ကို။) အဒ္ဒသ ။ပ။ "ပဟူတော၊ သော။ အယံ သုက္ခ ဂူထော၊ ကို။ ဆဋ္ဌိတော၊ အပ်ပြီ။ မမ ၏။ သူကရ ဘတ္တံ စ၊ ဝက်တို့၏ အစာသည်လည်း။ ဟောတိ။အဟံ။ ဣဒေါ၊ ဤမျှားစွာသော မစင်ခြောက်ပုံမှ။ သုက္ခဂူထံ၊ ကို။ ယံ ဣဒံ ဟရေယ္ယံ၊ အကယ်၍ ဆောင်ယူရပါမူ ကောင်းလေစ္တ။" ။ပ။ ဥတ္တရာသင်္ဘံ၊ အပေါ်ခြုံ အ၀တ်ကို။ ပတ္ထရိတ္ဝာ၊ ဖြန့်၍။ ပဟူတံ။ သုက္ခဂူထံ၊ ကို။ အာကိရိတ္ဝာ၊ လောင်းထည့်၍။ ဘဏ္ဍိကံ၊ ဘဏ္ဍာရှိသော အထုပ်ကို။ ဘဏ္ဍိတ္ဝာ၊ ဖွဲ့ချည်၍။ သီသေ၊ ၌။ ဥဒ္ဒါ၀ေတ္ဝာ၊ ဆောင်ယူ၍။ အဂမာသိ၊ သွားပြီ။

တဿ၊ ၏။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးကြားဝယ်။ မဟာ၊ ကြီးစွာသော။ အကာ-လမေဃော၊ အခါမဲ့၌ ရွာသောမိုးသည်။ (မိုးအခါ မဟုတ်ပဲ ရွာသောမိုး သည်။) ပါ၀ဿိ၊ ရွာပြီ။ သော၊ သည်။ ဥဒ္ဓရန္တံ၊ အထက်၌လည်း ယိုထွက် နေသော။ (အထက်ကလည်း ယိုထွက်နေသော။)ပဋ္ဌရန္တံ၊ အောက်၌လည်း ယိုထွက်နေသော။ (ဂူထဘာရုံ-၌ စပ်။) ယာ၀ အဂ္ဂနခါ၊ လက်သည်းဖျား

ခြေသည်းကျားတိုင်အောင်။ ဂူထဲ၌ သည်။ မကွေ့တော၊ လိမ်းကျံအပ်သည်။ (ဟုတ္တာ။)ဂူထဘာရံ၊ မစင်တည်းဟူသော၀န်ကို။ အာဒါယ အဂမာသိ။ တမေန်၊ ထိုယောကျ်ားကို။ပ။ "ဘဏေ၊ အမောင်။ ကစ္စိ၊ အတယ်သို့နည်း။ (ဘယ်လိုလဲ။) တုံ၊ သည်။ ဥမ္မဂ္ဂေါ နော၊ ရှိုးနေသလော။ ကစ္စိ၊ နည်း။ ဝိစေတော(နော)၊ဖေါက်ပြန်သောစိတ်ရှိနေသလော။(စိတ်ဖေါက်ပြန်နေသလော။)[နော–သည် နု–နှင့် အနက်တူသော ပုစ္ဆာ၀ါစက–နိပါတ်။] ကထံ ဟိ၊ ကြောင့်။ပ။ ဟရိဿသိ နာမ၊ ဆောင်ယူရသနည်း။(ဆောင်ယူလတ်ပါ လိမ့်။)" ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောကုန်ပြီ။

ဘဏေ၊ တို့။ ဇေ့ဏ၊ ဤအရာ၌။ (ဤ ကိစ္စ၌။) တုမှေ ခေါ၊ သင်တို့ သည်သာ။ ဥမ္မဂ္ဂေါ၊ ရှိုးကုန်၏။ တုမှေ။ ဝိစေတာ၊ ကုန်၏။ ဟိ၊ အကြောင့် ကြောင့်။ (ဣဒံ၊ ဤ မစင်ခြောက်သည်။) မေ၊ ၏။ သူကရဘတ္တံ၊ တည်း။ တထာ၊ ထို့ကြောင့်။ (မေ၊ ငါသည်။ အာဟရာမိ၊ ဆောင်ယူအပ်ပြီ)။ [ဟိ–သည် ယသ္မာ–နှင့် အနက်တူသော ကာရဏ၀စီက–နိပါတ်။ တထာ–သည် တသ္မာ–နှင့် အနက်တူသော ကာရဏ၀စီက–နိပါတ်။] (တနည်း) (ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤမစင်ခြောက်သည်။) မေ၊ ၏။ သူကရဘတ္တံ၊ တည်း။ တထာ ဟိ(တတော ဧ၀)၊ ထို့ကြောင့်ပင်။ ဟရိ၊ ဆောင်ယူခဲ့ပြီ။ [ဤသို့လည်း ပေးပါ။တထာ–သည် တသ္မာ–အနက်ဟော နိပါတ်။ ဟိ–သည် ဧ၀–အနက်ဟော နိပါတ်။] ဣတိ၊ ဤသို့ပြောပြီ။ ဆုဇည။ တုံ၊ သည်၊ ဂူထဲတဲ့ဂရိကူပ်မော် မည်သော၊ မစင်တည်း ဟူသော ၀န်ကို ဆောင်သော ယောကျ်ားဟူသော် ဥပမာရှိ၏ဟူ၍။ ၀ါ၊ မစင်တည်းဟူသော ၀န်ကိုဆောင် သော ယောကျ်ားနှင့်တူ၏ဟူ၍။ ပဠိတ်သိ၊ ငါ၏စိတ်၌ ထင်လာပြီ။ပ။

၄၃၃။–ရှေးခဲ့ ရေးခဲ့ပြီ။

---

(၁၃) အက္ခရုတ္တကဒုပမာ

၄၃၄။ တေန ဟိ။ပ။ ဒ္ဒေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ အက္ခရုတ္တာ၊ ကြေအန်၌ ကြူးသူတို့သည်။ (ကြေအန်အကစား ၀ါသနာ၀ါသူတို့သည်။) အဂ္ဂေဟိ၊ အနီစာတို့ဖြင့်။ ဒိဋ္ဌိ သု၊ ကစားကုန်ပြီ။ [ဒိဝု–ဓာတ် ကီဠာ–အနက် ဟော။] ဧကော အက္ခရုတ္တော။ အာဂတ်ဘာဂတ်၊ လာတိုင်းလာတိုင်းသော။ ကလိ၊ ရှုံးသောအနီစာကို။ ဂိလတိ၊ မျိုချ၏။ (ခံတွင်းဖြင့် ငုံထား၏။) ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်ဖြစ်သော။ အက္ခရုတ္တော၊ သည်။ တံ

အကွဲခုတ်ကို၊ ကို။ အာဂတာဂတ်၊ သော။ ကလိ၊ ကို။ ဂိလန်ကို၊ ငုံထားသည်ကို။ အဒ္ဓသာ၊ မြင်ပြီ။ပ။ "သမ္မ၊ မိတ်ဆွေ။ တံ့။ ကောန်ကောန်၊ တခုသော အဖို့အားဖြင့်။ (စင်စစ်အားဖြင့်။)ဇနာသိ၊ နိုင်၏။ သမ္မ။မေ၊ အား။ အကွေ့၊ တို့ကို။ ဒေဟိ၊ ပြန်ပေးပါ။ ပဇောဟိသောမိ၊ အပြားအားဖြင့် ပူဇော်ပါမည်။ [ရှုံးသူတို့ ပြုထိုက်သော ပူဇော်မှုကို ပြုပါမည်–ဟူလို။]" ဤတို့၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ "သမ္မ။ဝေ၊ ကောင်းပါပြီ။" ဤတို့ ခေါ်၊ လျှင်။ပ။ ပါဒါသိ၊ ပြန်ပေးပြီ။ပ။ အကွေ့၊ တို့ကို။ ဝိသေန၊ အဆင်ပြင့်။ ပရိဘာဝေတွာ၊ ထုံမွမ်းရ။ပ။ သမ္မ။ ဟေ၊ လာပါ။ အကွေ့ဟု၊ ဆိုဖြင့်။ ဒီဗ္ဗိယောမ၊ ပြန်ကစားကြကုန်စို့။ပ။ ဤတို့၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ပ။...

ဂါထာအနက်။ ။"ပရမေန၊ လွန်ကဲသော။ တေဇသာ၊ အစွမ်းထက်သော အဆင်ပြင့်။ လိတ္တံ၊ လိမ်းကျံအပ်သော။ အက္ခံ၊ အနန်စာကို။ ဂိလံ၊ မျိုသော။ (ငုံထားသော။) ပုရိသော၊ သည်။ နု ဗုဇ္ဈတိ၊ အဆင်ပ်လူးထားမှန်း မသိ။ ရေ၊ ဟယ်...မကောင်းသော အန်ကစားသမား ယောကျ်ား။ ဂိလ၊ ငုံပါလေ။ ပါပခုတ္တုက၊ ဟယ် .... မကောင်းသော အန်ကစားသမား ယောကျ်ား။ ဂိလ၊ ငုံပါလေ။ (တံ၊ ထို ငုံထားအပ်သော အန်စာသည်။) ပစ္ဆာ၊ ဌ်။ တေ၊ ဏ်။ ကဋ္ဌကံ၊ ခါးစပ်သော ဆင်းရဲသည်။ ဘဝိယတိ၊ ဖြစ်လိမ့်မည်။"

ဆုတည်။ ပ ။အကွေ့ကြောကူပမော မည်၊ အန်ကစားသမား ယောကျ်ားဟူသော ဥပမာရှိ၏ဟူ၍။ ဝါ၊ အန်ကစားသမားယောကျ်ားနှင့် တူ၏ဟူ၍။ ပဋိဘာသိ၊ ပြီ။ [၄၃၅။ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။]

---

(၁၄) သာဏဘာရိက ဥပမာ

၄၃၆။ တေန ဟိ။ပ။ဇနပဒေါ၊ ဇနပုဒ်သည်။ ဝုဋ္ဌာသိ၊ ပြောင်းရွှေ့ပြီ။ အထ ခေါ်။ သဟာယကော၊ သူငယ်ချင်း တယောက်သည်။ သဟာယကံ၊ ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍ပြောပြီ။ (တိုင်ပင်ပြီ။ ကို။) "သမ္မ၊ မိတ်ဆွေ။ အာယာမ၊ လာ–သွားကြစို့။ပ။ဥပသက်မိသောမ၊ ချဉ်းကပ်ကြစို့။ ဇေ့ဌ၊ ဤ ဇနပုဒ်ဌ်။ ကိဠိ၊ တစုံတခုသော။ ဓနံ၊ ကို။ အပ္ပေဝ နာမ အဓိဂစ္ဆေယျာမ၊ ရနိုင်ကုန် တန်ရာ၏။" ဤတို့ ပြီ ။ပ။ တေ၊ ထို သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်တို့သည်။ ယေန၊ ဌ်။ သော ဇနပဒေါ (အတ္ထိ)။

ယေန၊ ၌။ အညတရံ၊ တခုသော။ ဂါမပဒ္ဒါ၊ ရွာဟောင်းအရပ်သည်။ ဝါ၊ ရွာပျက် အရပ်သည်။ (အတ္ထိ။) တေန၊ ဇနပုဒ်ဝယ် ရွာပျက်ရှိရာ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ သု။ တတ္ထ၊ ထို ရွာဟောင်း၌။ ပဟူတံ၊ သော။ သာဏံ၊ ပိုက်ဆံ လျှော်ကို။ ဆဋ္ဌိတံ၊ စွန့်ပစ်ထားအပ်သည်ကို။ အဒ္ဒသံသု။

ဒိသ္မာ။ ပ ။"သမ္မ ပဟူတံ။ ဣဒံ သာဏံ၊ ကို။ ဆဋ္ဌိတံ၊ အပ်ပြီ။ သမ္မ။ တေန ဟိ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ တံ စ၊ မိတ်ဆွေ သည်လည်း။ သာဏဘာရံ၊ ပိုက်ဆံလျှော်ဟူသော ဝန်ကို။ ဗန္ဓ၊ ဖွဲ့ချည်ပါ။ အဟဉ္စ၊ ကျွန်ုပ်လဲပဲ။ သာဏဘာရံ၊ ကို။ ဗန္ဓိဿာမိ၊ ဖွဲ့ချည်ပါမည်။ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်လုံးတို့သည်။ သာဏဘာရံ အာဒါယ။ ဂမိဿာမ၊ သွားကြ ပါစို့။" ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ ။ပ။ ပဟူတံ။ သာဏသုတ္တံ၊ ပိုက်ဆံ လျှော်ချည်ကို။ ဆဋ္ဌိတံ၊ ကို။ အဒ္ဒသံသု။ပ။သမ္မ။ ယဿ၊ အကြင် ပိုက်ဆံ လျှော်ချည်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ သာဏံ၊ ပိုက်ဆံလျှော်ကို။ ဣဏ္ဍေ-ယျာမ၊ အလိုရှိကုန်ရာပါ၏။ ပဟူတံ။ ဣဒံ သာဏသုတ္တံ၊ ကို။ (ကျွန်ုပ်တို့ အလိုရှိအပ်သော ဤပိုက်ဆံလျှော်ချည်ကို။) ဆဋ္ဌိတံ။ သမ္မ။ တေန ဟိ၊ ပါ၏။ တံ စ၊ သည်လည်း။ သာဏဘာရံ၊ ကို။ ဆဋ္ဌေဟိ၊ စွန့်ပစ်ပါ။ အဟံ စ၊ လဲပဲ။ သာဏဘာရံ ဆဋ္ဌေဿာမိ၊ စွန့်ပစ်ပါမည်။ ဥဘော။ သာဏသုတ္တဘာရံ၊ ပိုက်ဆံလျှော်ချည် ဟူသော ဝန်ကို။ အာဒါယ။ ဂမိဿာမ၊ စို့။ ဣတိ၊ ပြီ။ သမ္မ။ မေ၊ ၏။ အယံ သာဏဘာရော၊

၁။ ဂါမပဒ္ဒံ။ ။ဂါမ-ပ္ပဒ်+ပတ္တ-ပုဒ်၊ ပတ္ထ-ဌ် ပဒ-ဓာတ်+တ-ပစ္စည်း။ ပဒ္ဒိ-တမ္ပံ (အာပဒ္ဒိတမ္ပ)ဆ္ဆ ပတ္ထံ၊ ရောက်ထိုက်သောအရပ်။ ဂါမော+ဝေ+ဟုတ္ထာ+ ပတ္ထံ ဂါမပတ္ထံ၊ ရွာသည်ပင် ရောက်ထိုက်သော အရပ်။ ထိုရွာက လူများ တခြားသို့ ပြောင်းသွားသဖြင့် လူများကို မရောက်ထိုက် မတွေ့ထိုက်တော့။ ရွာကိုသာ ရောက် ထိုက် တွေ့ထိုက် (ရောက်ရ တွေ့ရ) တော့သည်။ "ဂါမပတ္ထံ၊ ရောက်ထိုက် တွေ့ ထိုက်သော ရွာအရပ်ကို"ဟု သဒ္ဒတ္ထ-ပေးပါ။ "လူများ မရှိသဖြင့် မနေထိုက်သော ရွာအရပ်။ ဝါ၊ ရွာဟောင်း ရွာပျက်"ဟု အဓိပ္ပာယ်မှတ်ပါ။ (ထို ပတ္ထ-မှ တ္ထ-ကို ဌ-ပြု၍ "ဂါမပဒ္ဒ"ဟု ဖြစ်သည်။

ဂါမပဒံ။ ။ဤပါဠိ၌ "ပဒ"သဒ္ဒါသည် "ခြေရာ"အနက်ဟောတည်း။ ယောကျ်ားတယောက်၏ ခြေချရာအရပ်ဖြစ်သော ထင်နေသော အဝိုင်းအခြား အမှတ်အသားကို "ပဒ"ဟု ဆိုရသကဲ့သို့၊ ထို့အတူ-ရွာသူရွာသားတို့ နေအပ်သော အရပ်ဖြစ် သော ရအပ်နေအပ်ခဲ့ဖူးသော အိမ် အဆောက်အအုံ အပေါင်းကို "ဂါမပဒ"ဟု ခေါ်သည်။ [ဂါမဿ+ပဒံ ဂါမပဒံ၊ ရွာသူရွာသားတို့၏ နေရာဟောင်း။ ဝါ၊ ရွာဟောင်းနေရာ။]

ဤ ပိုက်ဆံလျှော်ဟူသော ဝန်ကို။ ဒုရာဘတော စ၊ အဝေးမှလည်း ဆောင်ယူအပ်ပါ၏။ [အဝေးကြီးကလည်း ဆောင်ယူလာရပါ၏–ဟူလို။] သုသန္ဓေါ စ၊ ကောင်းစွာလည်း ဖွဲ့ချည်အပ်ပါ၏။ [လွယ်လွယ် ကူကူ ဖြင့် ယူ၍သွားနိုင်လောက်အောင် သေသေချာချာလည်း ချည်ထားအပ်ပါ၏။ သို့အတွက် မဖြည်လိုတော့ပါ–ဟူလို။] မေ၊ အား။ အလံ၊ တော်ပါပြီ။ တုံ့။ ပဇာနာဟိ၊ သိပါ။ [ယူလိုလျှင် ယူခဲ့ပါ–ဟူလို။] ။ပ။ အာဒိယိ၊ ယူပြီ။ [နောက်ဝါကျမျှားခ်ိ ဤသို့ အပြည့်အစုံ ပေးပါ။]

တေ။ပ။ ပဟူတာ၊ မျှားစွာကုန်သော။ သာဏိယော၊ ပိုက်ဆံလျှော်ချည်ဖြင့် ရက်အပ်သော အဝတ်တို့ကို။ ဆဋ္ဌိတာ၊ စွန့်ပစ်ထားအပ်ကုန်သည်တို့ကို။ပ။ ယဿ၊ အကြင် ပိုက်ဆံလျှော်ချည်ဖြင့် ရက်အပ်သောအဝတ်၏။ အတ္ထာယ။ပ။ ပဟူတံ။ ခေါမံ၊ ခါမတိုင်းဥ်ဖြစ်သော လျှော်ကို။ ဝါ၊ ခုမ်လျှော်ကို။ [ချည်မဖြစ်သော ခုမ်လျှော်ပင်။ သို့မဟုတ် ခုမ်လျှော်ပင်မှ ခွာယူထားအပ်သော လျှော်မျှားတည်း။ ယခုခေတ်ဥ်“ဂုံလျှော်”ဟုပင် ခေါ်ကြသောအရာ ဖြစ်ဟန်တူ၏။]။ပ။ ခေါမသုတ္တံ၊ ခေါမတိုင်းဥ် ဖြစ်သော ချည်ကို။ ဝါ၊ ဂုံလျှော်ချည်ကို။ပ။ ခေါမဒုဿံ၊ ခေါမတိုင်းဥ် ဖြစ်သောချည်ဖြင့် ရက်အပ်သောအဝတ်ကို။ ဝါ၊ ဂုံလျှော်ချည်ဖြင့် ရက်အပ်သော အဝတ်ကို။ပ။ ကပ္ပာသံ၊ ဝါကို။ပ။ ကပ္ပာသိကသုတ္တံ၊ ဝါမှဖြစ်သောချည်ကို။ပ။ ကပ္ပာသိ-ကဒုဿံ၊ ဝါမှဖြစ်သောချည်ဖြင့် ရက်အပ်သောအဝတ်ကို ။ပ။

အယံ၊ သုံ့ကို။ပ။ လောဟံ၊ကြေးနီကို။[လောဟ–သဒ္ဒါသည် တမ္ဗလောဟ–အနက်ကိုဟောသော ရှင်ဦ–တည်း။] တိပုံ[1]၊ သလ္ဓဖြူကို။ (ခဲဖြူ–သလ္ဓစင်ကို။) ။ပ။ သီသံ[1]၊ သလ္ဓမည်းကို။ (ခဲနက်ကို။) ။ပ။ သဇ္ဇုံ၊ ဇေကို ။ပ။ သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေကို ။ပ။ ယဿ၊ အကြင် ရွှေရတနာ၏။ အတ္ထာယ၊ ဌာ။ သာဏံ ဝါ၊ ကိုသော်လည်းကောင်း ။ပ။ သဇ္ဇုံ ဝါ၊ ကိုသော်လည်းကောင်း။ ဣဒ္ဓေ-ယျာမ ပဟူတံ။ ဣဒံ သုဝဏ္ဏံ၊ ဤ ငါတို့အလို ရှိအပ်သော ရွှေကို။ ဆဋ္ဌိတံ ။ပ။ သုဝဏ္ဏဘာရံ၊ ရွှေတည်း ဟူသောဝန်ကို ။ပ။ အာဒိယိ။

တေ၊ ထိုသူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့သည်။ ယေန၊ ဥ်။ သကော ဂါမော၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော ရွာသည်။ (မိမိရွာသည်။ အတ္ထိ။) တေန၊ မိမိတို့ရွာရှိရာ

---

[1] ။ တိပု, သီသံ။ ။တိပုတိ ဓသတတိပု။ သီသန္တိ ကာဠတိပု။-ပဏ္ဏာသ–ဋီကာ၊ မူလပရိယာယ–ဝဂ်၊ ၁–သုတ်၊ ၇၀–ကိုထောက်၍ အနက်ပေးလိုက်ပါသည်။ ရှေးဆရာတော်များကား “တိပု၊ သလ္ဓမည်း။ သီသံ၊ သလ္ဓဖြူ (သလ္ဓစင်)။”ဟု ပေးတော်မူကြ၏။

ထိုအရပ်သို့။ ဥပသက်မိ"သု၊ သွားကုန်ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုရွာ၌။ ဝါ၊ ထိုသူငယ် ချင်း နှစ်ယောက်တို့တွင်။ ယော သော သဟာယကော၊ အကြင် သူငယ် ချင်းသည်။ သာဏဘာရံ အာဒါယ၊ အဂမာသိ၊ လာပြီ။ (ပြန်လာပြီ။) တာသ၊ ၏။ (ပိုက်ဆံလျှော်တည်းဟူသော ဝန်ကိုယူ၍ ပြန်လာသော ထို သူငယ်ချင်း၏။) မာတာပိတရော၊ မိဘတို့သည်။ နေဝ အာဘိနန္ဒိ"သု၊ မနှစ် သက်ကြကုန်။ (မကျေနပ်ကြကုန်။) ပုတ္တဒါရာ၊ သား သမီး ဇနီးတို့သည် ။ပ။ မိတ္တာမစ္စာ၊မိတ်ဆွေ'တကွဖြစ်ဖက်သူငယ်ချင်းတို့သည်။ပ။တတောနိဒါနံ၊ ထို ပိုက်ဆံလျှော်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သုခံ၊ ကိုလည်းကောင်။ သောမနဿံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ နု ဇ အဓိဂစ္ဆိ၊ ရလည်းမရ။ ယော ပန သော သဟာယကော၊ အကြင်သူငယ်ချင်းသည်ကား။ (သူငယ်ချင်း ကတော့။) သုဝဏ္ဏဘာရံ အာဒါယ အဂမာသိ။ပ။အဓိဂစ္ဆိ။ ဧ"ည။ ဧဝ မေဝ၊ ဤ့အတူပင်။ တံ၊ သည်။ သာဏဘာရိကူပမော မည်းပိုက်ဆံလျှော်တည်းဟူသော ဝန်ကိုဆောင်ယူသော ယောကျ်ား ဟူသော ဥပမာရှိ၏ ဟူ၍။ ဝါ၊ ပိုက်ဆံလျှော်တည်းဟူသော ဝန်ကိုဆောင်ယူလာ သော ယောကျ်ားနှင့်တူ၏ဟူ၍။ ပဋိဘာသိ၊ ငါ၏စိတ်၌ ထင်လာပြီ။ပ။

သရဏဂမန

☰ ၄၃၃။ အဟံ။ ပုရိမေနေဝ၊ ရှေးဖြစ် သည် သာ လျှင် ဖြစ်သော။ ညြပမ္မေန၊ ဥပမာကြောင့်။ တောတော ကဿပဿ၊ အား။ ဝါ၊ ၏အပေါ်၌။ အတ္တာမနော၊ မိမိစိတ်ရှိပါ၏။ ဝါ၊ နှစ်သက်ပါ၏။ အဘိ- ရဒ္ဓေါ၊ အလွန်နှစ်သက်ပါ၏။ ဝါ၊ အလွန်ကြည်ညိုပါ၏။ အပိ စ၊ ထိုသို့ပင် နှစ်သက် ကြည်ညိုပါသော်လည်း။ အဟံ။ ဝိစိတြောနိ၊ ဆန်း ကြယ်ကုန်သော။ ဣမာနိ ပဗ္ဗာပဗ္ဗိတာနာနိ၊ ဤ ပြဿနာတို့၌ ရှေးရှု ထင်လာသော ဉာဏ်တို့ကို။ သောတုကာမော၊ နာလိုသည်။ (ဟုတ္တာ။) ဧဝံ၊ သို့။ အဟံ၊ သည်။ ဘဝန္တံ ကဿပံ၊ အရှင်ကဿပ-ကို။ ပစ္စနီကံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကိုကဲ့သို့။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုထိုက်၏ဟူ၍။ အမညိဿံ၊ မှတ်ထင် မိပါပြီ။ [စောစောက မိန့်အပ်သော ဥပမာစကားဖြင့်ပင် အရှင်ဘုရား အား ကြည်ညိုပါ၏။ သို့ရာတွင်-အရှင်၏ ဆန်းကြယ်သော စကားတို့ကို ကြားလို၍ ဆန့်ကျင်ဘက်လို ပြုလုပ်မိပါသည်-ဟုလို။]

ဘော ကဿပ။ အာဘိဏ္ဍန္ဒံ၊ အလွန်နှစ်သက်အပ်ပါပေစု။ ဝါ၊ အလွန် ကောင်းပါပေစု။ ဘော ကဿပ။ အာဘိဏ္ဍန္ဒံ၊ စု။ ဘော ကဿပ။

သေယျထာပိ၊ ကား။ နိုက္ကဠုဒ္ဓိတံ၊ တစုံတယောက် မှောက်ထားအပ်သော အိုးခွက်ကို။ ဝါ၊ အလိုအလျောက် မှောက်နေသော အိုခွက်ကို။ ဥက္ကုဋေယျ (သေယျထာပိ) ဝါ၊ လှန်ပြလိုက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပဋိစ္ဆန္နံ၊ မြက်သစ်ရွက်-စသည်ဖြင့် ဖုံးကွယ်အပ်သော အရာဝတ္ထုကို။ ဝိဝရေယျ (သေယျ-ထာပိ) ဝါ၊ ဖွင့်ပြလိုက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ မူဠှဿ၊ အရပ်မျက်နှာ၌ တွေဝေနေသူအား။ ဝါ၊ မျက်စိလည် လမ်းမှားနေသူအား။ မဂ္ဂံ၊ လမ်းဖြောင့် လမ်းမှန်ကို။ အာစိက္ခေယျ (သေယျထာပိ) ဝါ၊ ပြောပြလိုက်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ 'စက္ခုမန္တော၊ ပသာဒစက္ခု ရှိသူတို့သည်။ (မျက်စိကောင်းသူတို့သည်။) ရူပါနိ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ 'ဒက္ခန္တိ၊ မြင်နိုင်ကြလိမ့်မည်။' ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ အန္ဓကာရေ၊ အမှိုက်မှောင်၌။ တေလ ပဒီပေါတံ၊ ဆီဟူသော မီးရှူရှိသော အလင်းရောင်ကို။ ဝါ၊ ဆီမီးအလင်းရောင်ကို။ ဓာရေယျ(သေယျထာပိ)ဝါ၊ ညှိထွန်း ဆောင်ပြလိုက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။

ဝေမေဝံ၊ ဤ့အတူပင်။ ဘောတာ ကဿပေန၊ သည်။ အနေက-ပရိယာယေန၊ တပါးမက များစွာသော အကြောင်းဖြင့်။ (ပရိယာယ် အမျိုးမျိုးဖြင့်။) ဓမ္မော၊ ကို။ ပကာသိတော၊ ထင်ရှားပြအပ်ပါ ပေပြီ။ ဘော ကဿပ၊ သောဟံ (သော+အဟံ)၊ ထို တပည့်တော်သည်။ တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ထို အသင်တို့ဆရာ အရှင်ဂေါတမ-ကိုလည်းကောင်း။ ဓမ္မဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဝါ၊ ဥာဏ်ဖြင့် သိမှတ်ပါ၏။ ဘဝံ ကဿပေါ၊ သည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍။ ပါဏုပေတံ၊ အသက်တို့ဖြင့် ဆည်းကပ်တတ်သော။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတံ၊ ဆည်းကပ်သော၊ ဥပါသကံ၊ ဥပါ-သကာဟူ၍။ ဓာရေတု၊ စိတ်၌ဆောင်တော်မူပါ။ ဝါ၊ မှတ်တော်မူပါ။

ဘော ကဿပ။ စ၊ ဆက်၍ လျှောက်ပါဦးမည်။ အဟံ။ မဟာ-ယညံ၊ ကြီးကျယ်သော ယဇ်ကို။ ဝါ၊ ကြီးကျယ်သော အလှူကို။ ယဇိတုံ၊ ပေးလှူပူဇော်ခြင်းငှာ။ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိပါ၏။ မံ၊ ကို။ ဘဝံ ကဿပေါ၊ သည်။ အနုသာသတု၊ သွန်သင်ဆုံးမ လမ်းပြပါ။ ယံ၊ ယင်းသို့ သွန်သင်ဆုံးမ လမ်းပြခြင်းသည်။ မမ၊ ၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော ညဉ့်ပတ်လုံး။ (ရက်ပေါင်းများစွာ။) ဟိတာယ၊ စီးပွားအလို့ငှာ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှာ။ အသု၊ ဖြစ်ရာပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

ယညကထာ

၄၃ဂ။ ရာဇည။ ယထာ ရှေပေ၊ အကြင်သို့ သတောရှိသော။ ယညော ယင်္ဘ။ (အလှူဒါန်။) ဂါ၀ေါ ၀ါ၊ နွားတို့ကိုသော်လည်း။ ဟညန္တိ၊ သတ်အပ်ကုန်၏။ (အသတ်ခံရကုန်၏။) အဇေဠကာ ၀ါ၊ ဆိတ်, သိုး–တို့ကိုသော်လည်း။ပ။ကုက္ကုဋေသူကရာ ၀ါ၊ ကြက်, ဝက်–တို့ကိုသော်လည်း။ ။ပ။ဝိဝိဓာ၊ အထူးထူးသော အပြားရှိကုန်သော။ (အထူးထူး အပြားပြား များကုန်သော။) ပါဏာ ၀ါ၊ အခြား သတ္တ၀ါတို့သည်သော်လည်း။ သံဃာတံ၊ သတ်ဖြတ်အပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်သို့။ (သတ်ဖြတ်ခံရခြင်း သေရခြင်းသို့။) အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ပဋိဂ္ဂါဟကာ စ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မှားသော အယူရှိသူ တို့သည်။ ပ ။ဟောန္တိ။ ရာဇည။ ဧ၀ ရှေပေ။ ယညော၊ သည်။ မဟာပွဓလော၊ များသော တူသော–အကျိုးရှိသည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ မဟာနိသံသော၊ များသော အာနိသင်ရှိသည်။ (များသော အကျိုးဆက်ရှိသည်။) နု (ဟောတိ)။ မဟာဇုတိကော၊ များသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသည်။ နု (ဟောတိ)။ မဟာ ဝိပ္ဖာရော၊ များ သော ကျယ် ပြန့် သော အ ကျိုး ရှိ သည်။ နု (ဟောတိ)။

ရာဇည။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ကဿကော၊ လယ်သမားသည်။ ဗီဇ–နင်္ဂလံ၊ မျိုးစေ့နှင့် ထွန်တုံးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝနံ၊ တောသို့။ ပဝိသေယျ၊ ဝင်ရာ၏။ သော၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုတောင်္ဘ။ ဒုဗ္ဗုဋ္ဌေ၊ မကောင်းသောမြေ အဖို့ရှိသော။ အဝိဟတခါဏု ကဏ္ဍကေ၊ မဖျက်ဆီးအပ် (မရှင်းလင်းအပ်) သော သစ်ဝုတ်, ဆူးရှိသော။ ဒုက္ခေတ္တေ၊ မကောင်းသော လယ်၌။ (ဆပ်ပြာ–အစရှိသော အပြစ်တို့သည် ဖျက်ဆီးအပ်သော လယ်၌။) ခဏ္ဍာနိ၊ ကျိုးကုန် ပြတ်ကုန်သော။ ပူတိနိ၊ ပုပ်ဆွေးကုန်သော။ ၀ါတာ ၀ ပ ပဟာတာနိ၊ လေ, နေပူတို့သည် ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သော။ အသာရဒါနိ၊ အနှစ်အဆံကို မယူကုန်သော။ [အနှစ်အဆံ မပါပဲ အပိန် အဖျင်း ဖြစ်ကုန်သော။–ဟူလို။] အသုခ သယိ–တာနိ၊ ကောင်းမွန်စွာ သိမ်း မထားအပ်ကုန်သော။ ပီဇာနိ၊ တို့ကို။ ပတိဋ္ဌာပေယျ၊ တည်စေရာ၏။ (စိုက်ပျိုး ကြဲ ချ ရာ ၏။) ဒေ၀ေါ စ၊ မိုးသည်လည်း။ ကာလေန ကာလံ၊ သင့်လျော်ရာ အခါတိုင်း အခါတိုင်း၌။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဓာရံ၊ ရေအလျဉ်ကို။ နု အနုပ္ပ၀ေ ဓ္ဓေယျ၊ မ ၀င်စေရာ။ (မရွာသွန်းရာ။)["နု အနုပ္ပ၀ေ ဓ္ဓေယျ၊ မ ပေးရာ။" ဟုလည်း အနက်ပေး

နိုင်၏။] တာနိ ဗိဇာနိ၊ တို့သည်။ ဝုဒ္ဓံ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့။ ဝိရူဠှံ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့။ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန့်ပြောကြီးကျယ်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇေယျုံ အပိ နု၊ ရောက်နိုင်ကုန်ရာ အုံလော။ (ရောက်နိုင်ပါ့မလား။) ကဿကော ဝါ၊ သည်သော်လည်း။ ဝိပုလံ၊ ကြီးကျယ်သော။ ဖလံ၊ အကျိုးကို။ အဓိ-ဂစ္ဆေယျ (အပိ နု)၊ ရနိုင်ရာအုံလော။ (ရနိုင်ပါ့မလား။) ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ ဘော ကဿပ။ ဣဒံ၊ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ (ဤသို့ မျိုးစေ့တို့၏ ကြီးပွားစည်ပင်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း, လယ်သမား၏ ကြီးမားသော အကျိုးကို ရနိုင်ခြင်းသည်။) နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။ (မဖြစ်နိုင်ပါ။)

အမှာ။ ။"ဧဝမေဝ ခေါ ရာဇညဲ" စသော ဝါကျမျှား တူပြီ။ "ယထာရူပေ စ ခေါ" စသော သုက္ကပက္ခဋ္ဌလည်း အနက်ထူး မရှိ၊ လွယ်ပြီ။

ဣတိ၊ ဤသို့၊ သွန်သင်လမ်းပြ ဆုံးမပြီ။

ဥတ္တရမာဏဝ ဝတ္ထု

၄၃၉။ အထ ခေါ၊ ဌ။ (အရှင် ကုမာရကဿပ-၏ တရားကို ကြားနာပြီးရာ ထို အခါ၌။) ပါယာသိရာဇညော။ သမဏပြာဟ္မဏကပဏ္ဍိတ-ဝဏိဗ္ဗကယာစကာနံ၊ ရဟန်း, ပုဏ္ဏား, အထီးကျန်မဲ့ ဆင်းရဲသူ, ခရီးသွားသူ, ဂုဏ်ကို ပြော၍ တောင်းသူ, ဂုဏ်ကိုမပြောပဲတောင်းသူ တို့အား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ပဒ္ဒပေသိ၊ ဖြစ်စေပြီ။ တသ္မိံ ခေါ ပန ဒါနေ၊ ထို အလှူဝတ်၌။ ဧရဏ္ဍပ်။ ဘောဇနံ၊ ကို။ ဒီယတိ၊ ပေးလှူအပ်၏။ ပိလက်-ဒုတိယံ၊ ပအုံးရည်ဟင်းဟူသော နှစ်ခွက်မြောက် ရှိသော။ ကဏာဇကံ၊ ဆန်ကွဲထမင်းကို။ (ဒီယတိ။) ဓောရကာနံ၊ ဖွပ်လျှော်အပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ထူထဲ ကြမ်းတမ်းကုန်သော။ ဂုဏ္ဍဝါလကာနံ၊ ရှုပ်ထွေးထူထဲသော အမြှီတ် အဆာ ရှိကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ စ၊ တို့ကိုလည်း။ ဒီယန္တိ။ပ။ဝါ ဝဏ္ဏော (ဗျာ ဝဏ္ဏော)၊ အားထုတ်သူသည်။ ဝါ၊ ကြောင့်ကြစိုက်သူသည်။ အဟောသိ။ ။ပ။အနုဒ္ဒိသတိ၊ အဖန်ဖန် မြည်တမ်း ပြောဆို၏။ (ကိ။) "အဟံ။ ဣမိနာ ဒါနေန၊ ကြောင့်။ ပါယာသိ။ ရာဇည၊ ကို။ [ဧဝ-ကို နောက်ပုဒ်နှင့် တွဲမည်။] ဣမသ္မိံ လောကေ ဧဝ၊ ဌ္ဌသာ။ သမာဂစ္ဆိံ၊ ပေါင်းဆုံ တွေ့မြင်ရပါလို၏။ ပရသ္မိံ၊ နောက်လောက၌၊ (နောက်ဘဝ၌။) မာ (သမာ-ဂစ္ဆိံ)၊ မပေါင်းဆုံ မတွေ့မြင်လို။" ဣတိ၊ ဤသို့ အဖန်ဖန် မြည်တမ်း ပြောဆို၏။ပ။

အထ ခေါ။ ပ ။အာမန္ဒာပေတ္တာ၊ ခေါ်စေ၍။ ပ ။"တာတ ဥတ္တရ၊ အမောင်–ဥတ္တရ။တုံ။ပ။အနုဒ္ဒိသသိကိရ၊အဖန်ဖန် မြည်တမ်းပြောဆိုသတဲ့–ဟု ကြားရသည်မှာ။ သစ္စံ၊ မှန်သလော။" ဣတိ၊ ဣဿိ မေးပြီ။ တော၊ အရှင်။ ဝေ၊ မှန်ပါ။ တာတ ဥတ္တရ။ ကိဿ၊ ကြောင့်။ တုံ။ပ။အနုဒ္ဒိသသိ၊ သနည်း။ တာတ ဥတ္တရ မယံ။ ပုညတ္ထိကာ၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိကုန်သည်။ ဝါ၊ ကောင်းမှုဖြင့် အလိုရှိကုန်သည်။ (ဟုတ္တာ။) ဒါနဿေဝ၊ ၏ပင်။ ဖလံ၊ ကို။ ပါဋိကင်္ခိနော နနု၊ အလိုရှိကြသည် မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ပြီ။ ယံ၊ အကြင်အောဇဉ်ကို။ ဘဝံ၊ အရှင်သည်။ ပါဒါပိ၊ ခြေဖြင့်လည်း။ သံဖုသိတုံ၊ ထိခြင်းငှာ။ နနု ဣစ္ဆေယျ၊ အလိုမရှိရာ။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှာ။ ကုတော၊ အဘယ်မှာ အလိုရှိပါအံ့နည်း။ တောတော၊ ၏။ ဒါနေ၊ ဌ်။ ဝေ ရှုပံ၊ သော။ (အရှင်မင်းမြတ်ကိုယ်တိုင် စားဖွယ်မဆိုထားဘိ ခြေထောက်ဖြင့်သော်မှ ထိခြင်းငှာ အလိုမရှိသော) ။ပ။ ဒိယတိ။ ယဘိန်၊ အကြင်အဝတ်တို့ကို။ ဘဝံ။ ။ပ။ နနု ဣစ္ဆေယျ။ ပရိဒဟိတုံ၊ ဝတ်ရုံ သုံးစွဲခြင်းငှာ။ ကုတော၊ အဘယ်မှာ အလိုရှိအံ့နည်း။ ဓောရကာနိ ။ပ။ (ဒိယန္တိ။) ဘဝံ ခေါ ပန၊ ကိုတား။ အမှာကံ၊ တို့သည်။ ပိယော၊ ချစ်အပ်ပါ၏။ မနာပေါ၊ မြတ်နိုးအပ်ပါ၏။ (တနည်း) ဘဝံ၊ သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ပိယော၊ ချစ်အပ်သူပါတည်း။ မနာပေါ၊ တည်း။ ကထံ၊ လျှင်။ မယံ။ မနာပံ၊ မြတ်နိုးအပ်သူကို။ အမနာပေန၊ မမြတ်နိုးအပ်သော အရာနှင့်။ (အမှုနှင့်။) သံယောဇေမာ၊ ယှဉ်စေကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ တာတ ဥတ္တရ။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ ဖြစ်လျှင်။ (ဒီလိုဆိုလျှင်။ တနည်း) တေန ဟိ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ တုံ၊ သည်။ ယာဒိသံ၊ အကြင်ကဲ့သို့ ရှုအပ်သော။ ဘောဇနံ အယံ ဘုဉ္ဇာမိ ။ပ။ ပဋ္ဌပေဟိ၊ ဖြစ်စေလော့။ (လှူလော့။) ။ပ။ ပရိဒဟာမိ၊ ဝတ်၏ ။ပ။ ပဋ္ဌပေသိ။

၄၄၀။ အထ ခေါ ။ပ။ အသက္ကစ္စံ၊ ကောင်းစွာ မပြုမူ၍။ ဝါ၊ မရှိ မသေ။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒတ္တာ၊ ပေးလှူပြီး၍။ အသဟတ္ထာ၊ မိမိလက် မှတပါး သော လက်ဖြင့်။ ဒါနံ။ ဒတ္တာ၊ ၍။ (တနည်း) သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ ဒါနံ။ နနု ဒတ္တာ၊ မပေးလှူမှု၍။ အစိတ္တီကတံ၊ စိတ်ဌ် မထားအပ်သော။ ဝါ၊ စိတ်ဖြင့် အရှိအသေ မပြုအပ်သော။ ဒါနံ ဒတ္တာ။ (တနည်း) အစိတ္တီကတံ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်နှင့် လှူဒယ်ဝတ္ထုဌ် အရှိအသေ' မပြုမူ၍ ။ပ။ အပဝိဒ္ဓံ၊ စွန့်ပစ် အပ်သကဲ့သို့။(အသုံးမဝင်တော့၍ လွှင့်ပစ်သိုက်သကဲ့သို့။) ။ပ။ စာတုမဟာ–ရာဇိကာနံ၊ 'စဟုမဟာရာဇ်ဘုံ' ဖြစ်ကုန်သော။' ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတံ၊

အတူတကွ ဖြစ်သူ၏ အဖြစ်သို့။ ဝါ၊ အဖော်၏ အဖြစ်သို့။ သည်း၊ နတ်သား နတ်သမီးတို့မှ ကင်းဆိတ်သော။ သေရိသက်၊ သေရိသက်- မည်သော။ (ဗိမာန်၏ တံခါးအနီးဌ် ကုက္ကိုပင်ကြီး ရှိသောကြောင့် သေရိသက-မည်သော။) ဗိမာန်၊ ဌေ ဗိမာန်သို့။ ဥပ ပဇ္ဇိ၊ ကပ်ရောက်ရပြီ။ တယား ၏။ ဒါနေ၊ ဌ်။ ဝါ၀ဇ္ဇာ၊ သော။ ဥတ္တရော နာမ၊ သော။ ယော မာဏဝေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ရှိပြီ။ သော ။ပ။ သုဂတိ ၊ သုခ အပေါင်း၏ လဲလျောင်း ရာဖြစ်သော။ သင်္ဂ၊ ရှုပါရုံစသည်တို့ဖြင့် လွန်စွာမြတ်သော။ လောက၊ နတ်ပြည်သို့။ တာ၀တိ သာနံ ဒေ၀ါနံ၊ တို့၏။ သဟမ္ပတိ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇိ၊ ကပ်ရောက်ရပြီ။

ပါယာသိ ဒေ၀ပုတ္တ

၄၄၁။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ ဂ၀မ္ပတိ၊ အရှင် ဂ၀မ္ပတိ-သည်။ အာဘိက္ခဏေ၊ မပြတ် ။ပ။ ဝိမာနံ၊ သို့။ ဒိ၀ါဝိဟာရံ၊ နေ့ခွဲနေခြင်းအကျိုးငှာ။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ [ဤ ဗိမာန်သည် အရှင် ဂ၀မ္ပတိ-ထေရ် နတ်သားဘ၀က နေအပ်ခဲ့သော ဗိမာန်တည်း။ ထို့ကြောင့် မကြာ မကြာ ထိုဗိမာန်သို့ ကြွသည်။]။ပ။ "အာ၀ုသော၊ ဒါယကာ-နတ်သား။ တို့။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။" ဣတိ၊ ပြီ။ ဘဒ္ဒေ။ အဟံ၊ သည်။ ပါယာသိရာဇညော၊ ပါ၀ါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ အာ၀ုသော တုံ "ဣတိပိ ။ပ။ ဝိပါကော" တိ၊ ဟူ၍။ ဝေ ဒိဋ္ဌိကော၊ ဤသို့ အယူရှိသူသည်။ အဟောသိ နု၊ ဖြစ်ခဲ့သည် မဟုတ်လော။ ဘဒ္ဒေ။ သစ္စံ၊ မှန်ပါ၏။ အဟံ "ဣတိပိ ။ပ။ ဝိပါကော" တိ၊ ဟူ၍။ ဝေ ဒိဋ္ဌိကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပါပြီ။ အပိ စ၊ ထိုသို့ပင် ဖြစ်ပါသော်လည်း။

အဟံ၊ ကို။ အယျေန ကုမာရကဿပေန၊ သည်။ ပါပကာ၊ သော။ တေသ္မာ ဒိဋ္ဌိဂတာ၊ ဤ မိစ္ဆာအယူမှ။ ဝိ၀ေစိတော၊ ကင်းစေအပ်ပါပြီ။ (ကင်းကွာသွားအောင် ပြုအပ်မပါပြီ။) ဣတိ၊ ပြီ။

အာ၀ုသော ။ပ။ ယော မာဏဝေါ အဟောသိ၊ သော။ ကုဟိं၊ သို့။ ဥပပန္နော၊ ကပ်ရောက်နေသနည်း ။ပ။ မနုဿလောကံ၊ သို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ ရောက်၍။ ဝေ၊ သို့။ အာရောစေဟိ၊ ပြောတော်မူပါ။ (ကိုယ်၊ အဘယ်သို့ ပြောရမည်နည်း။) "သင်္ဂစ္ဆံ၊ ကောင်းစွာပြု၍။ ဝါ၊ ရှိရှိသေသေ။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒေထ၊ ပေးလှူကြကုန်။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့် ။ပ။ စိတ္တီကတံ၊ စိတ်၌

ထားအပ်သော။ ၀ါ။ စိတ်ဖြင့် အလေးအမြတ်ပြုအပ်ရသော။ (တနည်း) စိတ္တီကတံ၊ အလှုခံပုဂ္ဂိုလ်နှင့် လှူဖွယ်ဝတ္ထုတို့၌ အရိုအသေပြု၍ ။ပ။ အနုပဝိဒ်ခံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သကဲ့သို့ မဟုတ်မူ၍ ။ပ။ ဒေထ ။ပ။ ဥပပန္နော၊ ပြီ။" ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ [အထ ခေါ်- စသောဝါကျမျှား လွှယ်ပြီ။] ။ပ။ အာရောစေသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ (သုတံ၊ ပြီ။) [ဝေ၀ မေ သုတံ-မှ သုတံ-သို့ ပြန်လှည့်ပါ။]

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်ဖြစ်သော။ ပါယာသိ သုတ္တံ၊ သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး၏။

မဟာ၀ဂ္ဂေါ၊ သုတ်မဟာ၀ဂ-သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထို သုတ်မဟာ၀ဂ၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား။ (အကျဉ်းချုပ်ခေါင်းစဉ်ကား)-

မဟာပဒါန နိဒါနံ၊ မဟာပဒါန-သုတ်, မဟာနိဒါန-သုတ်တော်သည် လည်းကောင်း။ နိမ္မာနဉ္စ၊ မဟာပရိနိမ္မာန-သုတ်တော်သည် လည်းကောင်း။ သုဒဿနံ၊ မဟာသုဒဿန - သုတ်တော်သည် လည်းကောင်း။ ဇနဝသဘ-ဂေါ၀ိန္ဒံ၊ ဇနဝသဘ-သုတ်, မဟာဂေါ၀ိန္ဒ-သုတ်တော်သည်လည်းကောင်း။ သမယံ၊ မဟာသမယ-သုတ်တော်သည်လည်းကောင်း။ သက္ကပဉ္ဇကံ၊ သက္ကပဉ္ဇ-သုတ်တော်သည်လည်းကောင်း။ မဟာသတိပဋ္ဌာနဉ္စ၊ မဟာသတိပဋ္ဌာန သုတ်တော်သည်လည်းကောင်း။ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်ဖြစ်သော။ ပါယာသိ၊ ပါယာသိရာဇည-သုတ်တော်သည်လည်းကောင်း။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။ (ဣတိ၊ တဿုဒ္ဒါန-စကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။)

မဟာ၀ဂ္ဂပါဠိ၊ မဟာ၀ဂ္ဂပါဠိတော်သည်။
နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီး၏။